

AUTHOR _____

NO. 2974

TITLE _____

RR _____

IMPRINT _____

CALL NO. ACC. 0429

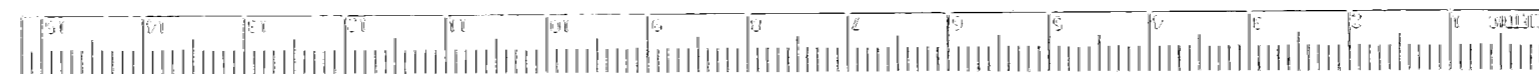
DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י היים תש"ע

02399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

University Microfilms, Inc.

A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

וכל אבדויהו בעקב גבורתו וכוונתו של מיידי ושייך ליהוה
 שבע מצות אבטל המצוות של כריס בגל דמנשה
 שטאן אנשי טבירה בפרק פירה פיר ברובות שעות בית המרחץ ויש
 אומ' בעין עבירט של מימי רגלים ויש אומ' השטות וכן פיר שמה באבטל
 עיבירה בשלן אתן דומה בפרק אין יורשין אבטל
 מצו אבטלות כגון שולמ' ומורי בגל דקעטר בהמה בעטרה בפרק
 מעשה בשרים כבוד ק"א אבטלות פיר כריס גיולים דמקום שיש שם
 דמי ודק' שמים בניהם וסוף למיגל הע' להני אבטלם הולכין
 לעליית אבטלם פיר' כשדדומה וכריס תמיד פיר מולכין אותן למהל' בית
 נקרא ייה אבטלם שהיו ממוני' עם מעשה הקטרת כדי שילמדוהו חכמה
 וכן אמת' לבמח' חכמה אבטל של מירד' ועל' החבר' בן כד'
 חיים אשר כמדינת קירט' אבטל' הגדול של אדונו' שדיר אר' ישי'
 גאון ולבית דין הגדול של אדונו' אב' כמדינת אש' ישיבת גאון יע'
 השל' והשיבו' כד' ושי' אבטל' פיר' דב' כל רב מפב' כל ר'
 מרחק ושר' מיהו טעם כמדינת אבטל' המול' בשמה גידי' כגון שמסון
 ידוק אבטל' יוס' אבטל' רב' ושמול' אבטל' וד' אבטל'

וכל אבדויהו
 שבע מצות
 אבטל

בשם ה' אלהינו עקיבא ד' ופול

ומהרה ששכחנו ומהרה

בזכר וידי פנה ששכחנו

בטהדי ששכחנו לעצמנו

ליהדותא למידן דיע קמתי

והדורות הראשונים שהיו

ולא ברבו ולא ברב לא להם

מבבל ולא טמאה רבנות

הנביא לעלה לדור

בשמיאים רבין גדולי

שאוים רבין גדולי

מלמדין רבין גדולי

שאוין ולא מצאנו אדם

כדק עדין תוספת כלשון

קודמים איתן רבין

איתן רבין גדולי

איתן רבין גדולי

איתן רבין גדולי

איתן רבין גדולי

איתן רבין גדולי

למנוחה

אובל דעל... (faded text)

אובל דעל... (faded text)

אובל דעל... (faded text)

אובל דעל... (faded text)

אובל דעל... (faded text)

אובל דעל... (faded text)

אובל דעל... (faded text)

אובל דעל... (faded text)

אובל דעל... (faded text)

אובל דעל... (faded text)

אובל דעל... (faded text)

אובל דעל... (faded text)

אובל דעל... (faded text)

אובל דעל... (faded text)

אובל דעל... (faded text)

אובל דעל... (faded text)

אובל דעל... (faded text)

אובל דעל... (faded text)

אובל דעל... (faded text)

אובל דעל... (faded text)

אובל דעל... (faded text)

אובל דעל... (faded text)

דבר שמתבטח...
לירב יהודים...
מניהו... אביון...
על ארץ כענין...
אביון לה...
דחוק...
שמות...
דבר...
הך...
מדוכדך...
אביון...
דחוק...
פרי...
כח...
וחשב...
את...
לג...
עד...
בשר...
במוש...
האבל...
מגלות...

מקדמתו אשר עסק
בשם גופו ושמך השבת
במדתו נקדמת במדק'ג בטה' זפל פים
הוא עשה ליה נקדמת בשם גופו ושמך השבת
זכרתי ליה נקדמת בשם גופו ושמך השבת
שלישי על המוסדות אשר יבטעם אדם פיר' אמן טעות
על המעלות תרופות אשר יבטעם אדם פיר' אמן טעות
בלטקין ויש מפרשין מהצד שיוצאין מההנהגה כגון שעות נקדמת היום
אמן טעות בעד קודד תענות זכרתי ליה נקדמת בשם גופו ושמך השבת
וימה את כל היקום כלו אדם כקמה המים באילן נקדמת מהעולם ביוש מפר
כשם שאי אפשר לאמן זכרתי ליה נקדמת בשם גופו ושמך השבת
ואמן טועי' אמן גדולה היתה בידו שלם כד גרסין באילן מוציא אות בגמ' דער
מתי איויב לפרדי' תגורבמן אמן רטועים היתם ביוש שלם כל מן שאבדה לן
אבדה נמה לשם וכל מן שמוצא אבדה נמה לשם זה מוכרז ומכרזי וזה נותן
קיימיה ומוטלה וזו היא ששנינו צאו ודיאו אדם נמחת אמן רטועין אמן
במדק' אחרון דזכרם אמן הברך במים בטרק יש מעלין במקוות אבנע כתר
בשביעית במדק' ג ומפרש אילן הן אבנע כתר כל שאינה יכולה להינטר
באות יוד דברז' מחרז' ריוקי אומי אבנע כתר כשמן כל שהן נוטלות שמים
ושלש על כתר וזהו אבנע דאיכט דגרסי במדק' המוכר את הבית שהן
ואין יכול לגשתן ביד עמ' ונתען אחרת על העמרים שלם ופיר'
ויש מפרש אבנע עמרים כתר בקור' גמר אדכל שעה להנהן דמחסי כתר
אבנע טאש טהור בגמ' דיאין דודשין בחגיגה תגורבמן ארבעה נכנסין

גבורת כח

בפרק דס הטאת בזכרים מיר כלם של ^{אבן}
 בקר גמ' דכמה אשה מיר וש ^{אבן}
 זכר לכות בה בשם ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן}
 ומותר לעאת בה אבל משקל דמשקל ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן}
 ומין יוצאין בה ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן}
 הדיוט בחלק ובגמ' דזקני בעגלה ערופה מה אבן ששואבת הנדל ומושכן
 אצלה שם טבגן של עגל ידבעם ושאב את העגל והעמידו בחוץ ^{אבן}
 מסמא בפרק ראשון דכלים וברא' גמ' דחמיר' עקובה בשבת ובגמ' דהזב
 בתיב וקת' בגמ' מיר כל הוכח דמקוטי' פיה זכ' כל' דדע אטלון על גב ^{אבן}
 אל' וכל המדכב מיר שאטלון שמו אבן על עשד מרובות ודכב הזב על
 גב החבן כל המדכבות שנתת רחבן טמאות זה מיר אבן מסמא דפון ^{אבן}
 דכב הזב עליון פ' מאן על גב אבן מסמא טמא דתנן בחבות הטמאות
 שבעה מהן מדכב שהוא טמא תחת אבן מסמא ותעיה בקטרא והיושב
 על חבן ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן}
 ונשים דכל ודכב חמיר' גמ' מיר כל ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן}
 ויהי ענין אבן מסמא על מושב ושל החבן על ושל החבן ובה אדם
 ויהי ענין אבן מסמא ויהי חמיר' דמיר' על חבן אש' על חבן ותנא שמה
 דמיר' על עשד מעשתה על גב זה אש' על גב אבן מסמא אף על גב
 ויהי כוזב אמיר' נדה נמי ומשכב נדה ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן}
 וקקס' ד עקובה על כנדה ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן} ^{אבן}
 ישאבן על משכב אן זבה וישכ אדם של החבן אש' שמה נגע אדם ^{אבן}
 שאבן חוצעת טמא אש' שהאבן אינה מקפלת סוממה סיתעה אטלון

זה הוא מפורט בהלכות...
במקרה...
משמע...
כאן...
עוד...
והוא...
אשר...
ולפי...
וזה...
משמע...
כאן...
עוד...
והוא...
אשר...
ולפי...

עוד...
משמע...
כאן...
עוד...
והוא...
אשר...
ולפי...
וזה...
משמע...
כאן...
עוד...
והוא...
אשר...
ולפי...

עוד...
משמע...
כאן...
עוד...
והוא...
אשר...
ולפי...
וזה...
משמע...
כאן...
עוד...
והוא...
אשר...
ולפי...

כ... ל... נ... ל... א...

... נ... ל... א...

... נ... ל... א...

... נ... ל... א...

... נ... ל... א...

... נ... ל... א...

... נ... ל... א...

... נ... ל... א...

... נ... ל... א...

... נ... ל... א...

... נ... ל... א...

... נ... ל... א...

... נ... ל... א...

... נ... ל... א...

... נ... ל... א...

... נ... ל... א...

... נ... ל... א...

... נ... ל... א...

נגמר מספר ערך פרק ... למלבין אדם פתולית

גלות אנגן ועוד ... להסדל

הואו שהחובין ... בטייה ל

האדם המצויץ ונפולג... (faded text at the top)

הוא כלל דרום קנבס... (faded text)

בן יב בבר רב אלה תולדות השמים... (faded text)

הוא כלל דרום קנבס... (faded text)

בן יב בבר רב אלה תולדות השמים... (faded text)

הוא כלל דרום קנבס... (faded text)

בן יב בבר רב אלה תולדות השמים... (faded text)

הוא כלל דרום קנבס... (faded text)

ומקומות עמוקים

וְכָל בְּתוּמַת שָׁנָה וְיִשָּׂא אֶת קוֹל הַסֶּבֶךְ אֲגִידָא וּפְגִידָא בְּמִיקָם אִיזָה הוּא נֶשֶׁךְ בְּגִיט דְּשָׁנָה
4 שְׁנָיִם שְׁכִירְתָּא פְגִידָה פְּחִיטְסָה לְמַעַן נוֹטֵל שְׁכִירְתָּהּ וְאִם שְׁכִירְתָּה נוֹטֵל
בְּהַרְגָמָה שְׁכִירְתָּה וּפְגִידָה כְּמִן שְׁמוֹת בְּעֵצֵי שְׁכִירְתָּה לְמַן כְּמַתְנַתָּא : אֲגִידָא
אֲגִידָא שְׁמוֹ בְּמִיקָם כִּינְרָא מְבַלְבֵּן בְּגִיט דְּעַל הִירְקָתָה אִלָּא בִּינּוּתָה אֲגִידָא בְּלִפְנֵי
רַחֲמֵי רַחֲמֵי בְּגִיט דְּמִינֵי מְבַלְבֵּן לְמַן נֶקְדָּא שְׁמוֹ אֲגִידָא שְׁמוֹ אֲגִידָא בְּתוֹכָהּ
וְלִמַּן נֶקְדָּא שְׁמוֹ אֲגִידָא שְׁמוֹ אֲגִידָא שְׁמוֹ אֲגִידָא וְכָל הַתְּמִימָה מְבַלְבֵּן שְׁמוֹ אֲגִידָא
כָּל הַתְּמִימָה יוֹדֵיךְ עַלְמֵיךְ גְּשָׁמִים וּפְלִטֵיךְ שְׁמוֹ וְזֶה גְּשָׁמִים יוֹדֵיךְ עַלְמֵיךְ וְאִם
מִן לְתוֹכָהּ אֲגִידָא שְׁלֵשִׁים בְּסוֹף גְּמִלְא דְּגִישִׁי אֲגִידָא יָקָה בְּהַגְדִּיתִי לְמַדְנָהּ
יָשׁוּת וְאִלָּא לְמַן נֶקְדָּא שְׁמוֹ אֲגִידָא שְׁמוֹ אֲגִידָא שְׁמוֹ אֲגִידָא שְׁמוֹ אֲגִידָא שְׁמוֹ אֲגִידָא
בְּרַחֲמֵי רַחֲמֵי שׁוּיָה אֲוִי אֲוִי אֲוִי אֲוִי אֲוִי אֲוִי אֲוִי אֲוִי אֲוִי אֲוִי אֲוִי אֲוִי אֲוִי אֲוִי אֲוִי אֲוִי אֲוִי
יִקְדָּא עַל הַמְּנוּבָח וְתַלְגָּה וְקִדָּא עַל אִיגִילָא וְיִשְׁוֹ גַל תַּלְגָּה יוֹשֵׁב וְעַבְדוֹ אֲוִידָא
אֲוִידָא : אֲגִידָא לְמַן בְּהַגְדִּיתִי בְּגִיט דְּהַמְּכִיר כִּלְנוּ פִּיל מְכֻלָּע בַּד זִוּי קִמְרָא
זֶה מִסִּיק בִּיה וְהוּא לְמַן גַּב וּפְרַע בְּחֻבּוֹ אֲוִידָא פְּסוּלָה בְּפִיקָה כָּל
חַטֵּיךְ בְּגִיט דְּחוּץ מְכַלָּל וּמְפֻלָּשׁ מִשְׁנֵי עִידִים הִיא הַאֲוִידָא : אֲוִידָא
גִּיטָא וְאֲוִידָא בְּלֹא שְׁמוֹ דְּעִידוּבִין שְׁחֹאבֵּן חֶזֶק וְאֲמִיךְ : אֲוִידָא
לְבַב אֲוִידָא וְאִי אֲוִידָא בְּלִילָה רַבָּה פְּרִשְׁתָּה עַן דְּיוֹתֵר יַעֲקֹב לִפְנֵי פִיל
דְּיִאֵן בְּלֵעַן סְלִבִּיתָן וְהוּא בְּפִסְקָה דְּהַחֲדָשׁ : אֲוִידָא בְּלִשְׁוִיךְ עַל הַחֲדָשׁ
בְּזֶה לְמַן גַּל לְאֵבִי הִיעֲלִים וְהִשְׁדִּיחַ אֲוִידָא בְּלִשְׁוִיךְ דִּי יִתִּי : אֲוִידָא
מִן וְלֹא שׁוּר אִיגִיל בְּלֹא שְׁמוֹ דְּעַלְמֵיךְ גַּב דְּעַלְמֵיךְ פִּיל שְׁלֵמָה הִיא הַחֲדָשׁ
פִּיל גַּב כְּלוּמָה שְׁמוֹ יֵשׁ כְּתוּל שְׁלִבִּית חוּמָה לְשִׁיר שְׁלֵמָה חוּמָה פִּיל
דְּאֲגִידָא שְׁמוֹ גַּב לְעִדְרָה עַי שְׁמוֹ עֵשׂ לְקִרְקָה וְאִם בְּעִנְיָן זֶה יֵשׁ חוּמָה לְשִׁיר
וְשׁוּב חוּמָה : אֲוִידָא מְעַמִּידִין אֲוִידָא לְמִידוּת וְשְׁמוֹ בְּפִיקָה
יִזְכֹּר אֶת הַטְּפִינָה אֲוִידָא שְׁמוֹ שְׁקִיחָה בְּמִינְקָת בְּפִיקָה יִשְׁמַע לְעַבְדָּךְ בְּגִיט
יִחְזַק וְכִפְרִיק הַגּוֹל שְׁמוֹ בְּגִיטָה לְמַעַן אֲוִידָא שְׁמוֹ לְשִׁיר
זִידוּת בְּמִסְקָא דְּעַשִׂי תַעֲשֵׁר וּבְהַגְדִּיתִי לְמַדְנָהּ בְּקָח אֶת חַמְטָה פִּיל אֲוִידָא
טִי מְעוֹנָה לְתַקְּתָהּ מִידוּת אִיפָה וְהִין וְכִוְיָה בְּהָן וְלִתְּתָהּ חוּמָה בְּמַעַבְדָּהּ

דאגנא בגנא דאחא עוברין בפסח פיל כגון סבל שלשין ויש כאגות בויק
רבה בפריש ליהי עד חמש ברעך והוא עילי חושבטסו חזון איש לאת דרו
גיה ולו זה גדול מזה חיש הדמילין עלה עם וחיש חלם קרק על הגזבה
אגס האגסים והקרוסטמלך בלז כלאים ומעשרות ועקצים פיל אגסים בלש
לעז פירא ובלש ישמעל אנאן אגסטורן יטל לנג אגסטון אגס
בתוכה בפלקרעט מגעטת בגל דאגל שמען פיל אגסטון אנליא פיל אג
אמל לגל כהן וחלש כלשע במדומה שש שזה החולש כהן הוה כי חכהנס הבלד
של השביעית איש לו יסלע אגסטון מע בתוכה כלשע שזה שלגויה וזה
אדים בתוכה אגוסטלם בראש בדאשית דעה וענתך תרבע
בשר מגיל שמו ואחד כך קטימא שלו ספר אחד שבח פלן אגוסטלם פל
פרוטמאטא אכל הקבה איש פל אלא משברא ערבי השלם הזכיר שמו בלא שיש
בלא ואחד כך אלהים גלך בשדודם אין נקלאך בשמו קיסר אגוסטא ואס נקלא
בשמו נמיתין אותן והקבה קלא למשא פל לאה נתתך להים לפרעה שהגדת
למינו לאה נותך יהים לפ בהגלות ביום שעשית אגסטוס בבזס הקיחה
המשל בילמדנו אגף גל האגף ולפעם במשנת נדלים פיל קלך וקלך
הילך ובפרך כיעד צולין פיל במשון יגפו אגף והקיק להם דאש אגס
בין גים פיל אחרין בעופא דל ישו איש עלבן אגפים בפילן אילו טריליות בוי
ד שמשברה השדדה עולת העוף שנמצאת בין אגפים בסוף גל דללב הגזוק
במשנת אותה באגפיה בגל דמילין בפילן כפנין דלוקוסטא הנטלת באגפי
בפרך ואילו מגלח בגל דל ישור באגפיה ולחלקן בסוף גל דל ישו משנת
להלשי אגפיה לליעה בפילן לאשון בגל דל ישור בגל דל ישור אמה מיכא ושמה
אגפיה בפילן המולך פירות בגל דל ישו בגל דל ישור אגפיה גזומה כול והילין
מלא עלכל גזומה אגפיים לאשונם בשפוח ושניים באדם והשלישיים בעה
ופתרון אחי להם זגל אגליו דפירקא ריהטא בפילקא קנא רבילות
פיל כהן שישמע מתחלה אגלא דלשע דוחקא שכל ישיבת החבורה דוחקא
אגדא דבי טמא שותקותא שלי האכל שותקותא ולקבל באהבתין שמו

השליש

אגס
לגון
אגס
לגון

פיר בתב הכרה שכתב) ומכרשן שדה עומדת למכור בכל וכן נמנה פני
מדוע ליתן יתרי יבוא ויתן אגרות שום ואיגרותגזון ואיגרות שלישות
בצווער קטן במשנת ואילן נגלהן פיר איגרות שום שום היתומים אגל
גזון מזונות אמנה אגרות שלישות שאלת שלום אגרות אלמאס
איגרות ביקורת במשנת בערב ססחים בגבי לא יפחתו לו אגרות אולת אוסיה
אגשותך אעפ"י במגילת איכה שמשו ס נאנחה אע פיר החזקת
פיר אחר אק שיתון אגשותך אפ"י אגישת אפק בפסקא לאנכי אנש הוא

בשם פרק ערך שלישי ורוע ברביעו השפד חלש

המוציא שלכות לישות חלבים פטור הים משכחת לה דאדייה
דווי בפרק משולחן פירות בגל דהגלות כרגל הצעלים פיר המוציא שלכות
י"ל הל"ב כגון שנפח בפטו וכיוצא בזה ודחה השלכות נעלם חיידי ליל הל"ב
אור וזה דאדייה אדווי. ובפרק כיצד הגל בגל דהו"ע גל מתנהגות
אדייה אדווי ובגל דהכלב אמ"ל ל' ט"ז מ' לק"ט הכא צמאי עסיק"ט
אדייה אדווי ובפרק הגזל ענים בגל דגל מטבע ובמים עלול עמי לוי
דאדייה אדווי אבל נטא לדיה מגזל גזלה והשעה בש פיר כגל
הגביהו אצל הגביהו קנאו וק לעט תלגול שדידה את הכלל ברל

דגל וק הכלב לא הגביה החלדה אבל בדרך דידיה הביאה

בכראשית רבה בפרק ר"ב חמשה שמות נקראו לו אור עב ענן נטיא חזין
ואר יעלה נק הארץ שהוא שוכר לבינה שעים עב שהוא נעלבת
ק"ע שז עבי שחקים עט שהוא עושה בדידת עננים אילו מאילו וכח עט
גיא נטיא מעלה נטיא ששעושה נטיאם לו על לו חזין ודלך ליה קולות
ושה חזיות חזיות ברקיע ומשרת רוח הקדש עלה בריות הק' נהזות אל
נטיא נטיא חזין . אור שנעבר אסור לסיקוביוס טוב בפרק המביא
י"ג בגל דאין מנהגן את הבחמה פיר אור כל שגורפת בו חטור :

בבבא מצדא מביסדיא כפק בחלומות ולכא בפרק הרוואה פיר הנעוה יצא מן
תשלך ופראש גל דבמה טומנת לך חטור שלא לאהזרי אודיה

ולצוות שלא יהא אדם לשה למכור ולקנות אלא בזה ואם ימכור אדם על גידו ישי
בו כפי מה שילאח אם לעוש ואם למכור ולא יזהרני שנתח בידו ואין פשוט
אגודשן שלהששים פיל לפסוק אשר שפסוק דגור שתגבר האמה בכך
או ההן בכך וכך ואם יקט אפילו לשערים מפני הרמאי וכדאשכחין ביומא
מעבדין פרהלין שהיו מבין בעלי חנויות והיו אגב להן מצלחו בכול אגרוס
סוסס מיומם תלך סוססן אגדייסיס ממתכלה פידושן סוססן שאיין בן
כמו שפירשט למעלה כלב אגדיאין וכך קודין לשה בלעז אגרוס אגריב
ו לוי אג הלק ובטל אגריב מעבדים אג יצאת ליה הא סבות ואילא אג א
אית מלכס ומתן גוסק אג קטיל ליה בכלאט ליה בראש וישל יעקב מעלבר פ
ישות להיות מלכס אגריב ומתן
למה הדבר דומה לעלך שבנם למדינה עם מי מדבר תחלה לא עם אגריב
שלמדינה למה שהוא שוק בחייה שלמדינה כך משה עסק בטלוחות של
אג ליה זה אכלו זה זה לא תאכל את זה תאכל מכל אשר בנים זה לא תא
אגרוס או ל מ אגרוס במתן גג למקום שנתגר אגרוס של בית דור
כך גמול בגל לא ילבה לו ובפרק ששה יוחסין בגל וימזכר אגרוס
בסוף גני דולו כאמריץ בכל לשון עני זרוע וכן הנה אגרוס גמול זה אג
שלבן בטיח בכלכלי בעלי בתים פרק יז בבלים פיל אדם גבול היה בימי
המשנה והאגרוס שלו היה גדול וישט בלאש גדול של אדם עורה ל יהודה כמל
אגרוס בראש גג דה ישפיר פס יז כסופה במפתח לא במתן ועשוין בע אדם ל
כדקאמרו בעל אגרוסן וכת ולתלות באגרוסן לשע אגריפס ב
דבה בראש אס בחקתי תלכו אג אלעזר בסיליאוס בדסיליאוס נומוס אג
ישמירט בסיליאוס עלך סיליאוס שוטף נומוס דת אגריפס סוסס והכל
הם כלומר עלך בשל ודם כותב וגוול גידות ואיט מקיימס אגל חק גמול
אגריקוס במדינה ממנה על ביה של בבל דבה פרשת יב
אגרוס אלה אס שאו אינית ביקורת במשנת פרק אגמנה נומוס בלת

גמול
גמול

פירוש כתב

ב'תפוק ס'ט' ו'ט' ו'ש'ת' אים חסד' ח' ח' ל' הו'א הי'ן מ'ט'ן
ש'ל'ת' ח'ת' א'ת' ב'תפ'ת' א'ת' ו'ט' כ'ת' ש'ח'ת' א'ת'
ב'ת' ב'ת'א' ב'ת'א' ב'ת'א' ב'ת'א' ב'ת'א' ב'ת'א' ב'ת'א'
ב'ת'א' ב'ת'א' ב'ת'א' ב'ת'א' ב'ת'א' ב'ת'א' ב'ת'א'
א'ר'ם - ב'ת'א' ב'ת'א' ב'ת'א' ב'ת'א' ב'ת'א' ב'ת'א'
ו'פ'ר' ד'כ'ש' כ'ד'ק'א - כ'א' ד'ג'ם ל'ג'ב' ש'נ'צ'ו'ד'י'ן ה'ן ל'ב'ת'
ב'ת'א' ל'ח'ת'א'ר'ם ו'פ'ר' ד'כ'ש' כ'ד'ק'א ש'נ'כ'מ'ש'ו ד'ו'ז'א'י ל'א'ו'ב'ת' ש'מ'ן כ'ט'ו'
ד'מ'ר'י ו'ס'י'ש'ן מ'ו'ח'ו'ז' ד'ל'א' י'כ'ו'ל'ע'ת' י'ת'ו'ש'י'א' ב'ב'ר'ז' ל'ב'ה' ע'א' מ'ן ה'ת'ב'ת' ב'ס'ו'ף
ל'ה' כ'ל' א'ת'ת' ה'ע'ר' א'ו'ר'ו'ה' ל'ע' ו'כ'ד' מ'ת'ו'ל'י'ך ש'ט' י'נ'ק'א' ג'ב'ל'ן א'ד'מ'ר'מ'נ'ט'
ל' ס'מ'מ'ט'ן ו'ס'ט'ן מ'ו'ח'ו' ש'ל'א' י'א'ל'ו'ה'ו' ה'י'ת'ו'ש'י'ן: א'ד'ר'ז' ו'א'ר'י' ח'ש'ו'ה'
ה'ד'ב'ל'א'י'ם ב'פ'ר'ק' ח' פ'ר' ב'נ' א'ת'ם ה'ג'ד'י'ל'י'ם ב'י'ע'ר'י'ם ו'י'ש' א'ת'ל' ח'י'ה' ד'ו'ת'ק'
ב' א'ר'ם י'ד'ו'ל' א'ר'י' ח'ש'ו'ה' ח'י'ה' ס'י' ע'ר'ק'ו'ב'ל' ע'ש' ד'ט'ו'ל' ה'ו'א' ו'ח'ז'ק'י' א'
ב'ו'ר'י'ה' א'פ'ס'י'ק' ט'י'ב'ו'ר'י'ה' ל'א'ח'ו' ו'כ'ל' א'ש'ר' ע'ל'פ'ת' ח'ש'ו'ה' כ'ג'ל'ע'ל'פ'ט' ח'ש'ו'ה':
א'ד'ר'ז' ו'נ'ט'ה' א'ת' ש'פ'ר'י'ד'ו' ת'ו'ל'ז' ו'י'ג'ו'ד' י'ת' א'ר'ע'ה' ע'ל'ג'ב' כ'ס'א' א'ו'ע'ל' ג'ב'
י'י'ת' ב'ס'ת' פ'ר'ט' ו'א'ל'ו' מ'ג'ל'ח'י'ן ב'ג'ב' ד'ה'ק'ו'ב'ר' ו'ב'פ'ר'ק' מ'י' ש'מ'ת' ב'ג'ב' ד'ה'נ'י'
ו'ג'ד'ו'ל'י'ם ו'ק'ט'נ'י'ם ש'ע' א'ו'ר'י'י'ן ד'ל'כ'ט'ו'ה'י'א' ה'ו'א' ד'ע'ב'י'ד'א'י' פ'ר'ז' ל' ח'נ'נ'ל' ז'ע'ל'
י'י'ת' ש'ו'ה'א' מ'כ'ת'ש'ת' ע'ש'ו'ה' מ'ע'צ'מ'ה' ל'ש'כ'י'ר'ו'ת' ו'א'י'ן ב'ה' ע'ב'ת' מ'מ'כ'י'ו'ן ו'ז'ו'י'ן
ג'ר'ש'ו'ס' י'ע'ל' כ'י'ל' א'פ'י'ל'ו' ל'א' ה'נ'ח' ל'ה'ן א'ב'י'ה'ן ל'א' א'ו'ר'י'י'ן ב'ו'ל' ו'כ'ס'ו'י'ן ה'ש'מ'
ג'ע'נ'ד'ה'ו'א' א'ו'ר'י'י'ן מ'ח'מ'ת' ע'צ'מ'ן ה'ו'א' ש'ע'ל'י'ט'ן ת'ו'ר'י'ל' ל'מ'ק'ו'ת' א'ת' ה'ב'ו'ר'
ס'ו'ת'ו' ש'ל'א' י'פ'ו'ל' ב'ז' ז'ב'ל' כ'ד'י' ש'י'ק'ט' ב'נ' א'ר'ם מ'י'ם נ'ק'י'ים ו'א'ף' ע'ל'פ'י' ש'ו'י'ן
ו'ל'י'ם ט'ו'ד'ח'י'ז'בו' ה'ש'כ'ר' ל'א'מ'ע'ע' ש'ני' א'ו'ר'י'י'ן ד'מ'ש'ו'ם ה'ט' ה'ש'כ'ר' ל'א'מ'ע'ע'
פ'ר'ו' ק'ט'ן מ'ע'ז' ל'ש'ו'ד'י'ה' ו'ל'כ'ס'ו'ת'ו' ו'מ'ע'ז' ל'מ'י'מ'ד' ל'ה' מ'ל'א'כ'ה' ל'ז'ו'א'ת' ח'ט' י'ט'ל'י'
ס'ו'ת'ה' א'ו'ר'י'ן ד'מ'י'א' ב'פ'ר'ק' מ'י' ש'מ'ת'ו' ב'ג'ב' ד'ר'י' י'ח'ו'ה' ו'ב'ס'ו'ף ג'ב'ד'ש'ח'ת' פ'ר'
מ'א' א'ב'ט'י' ש'ל'ג'י'ם ו'י'ש' ס'ט'י'ם ש'כ'ת' ב'ה'ן א'ו'ר'י'ן ד'מ'י'א': א'ד'ר'ז' מ'ע'ל'ן
כ'פ'י' ו'מ'ע'י'פ'י' מ'א'ד'ר'ק' ב'ס'ו'ף ג'ב' ד'ע'ר'ו'ב'י'ן פ'ר'ז' א'ד'ר'ק' נ'פ'ר'ט'ו' ע'ם ד'י'ו'פ'י'

ובסוף ג' דחוקות הבריתא הוא לזה חזיתא ד עפרא לוח בלאי חזיתא
דגרמט לוח בלאי חזיתא דאודיא לוח בלאי פיהש ל בנאח אודיא דהממע
כגון כדים וכסתות וכיוצא בהן ובפרק א' מעמידך בגג דמעא בגג
מתני באודיא וספח דבלאשג' דמי שאחזן ולתי אודיא דעמלא ובל
ג' דחזיתא קליט (אודיא ובפרק א' מעמידך בגג דמתלפאי אודיא
דלא משקף פ'י בושבות חזיתא שלצור שאינו מנוסס הוא צבוע קול
עלה נקף תג קלטפא דשקף ל' ידענ' לא א'ש תרג' לה ישקופיט:
אודיא לאודיא לימא הכי בסוף ג' דבמח אשה פ'י שבצעמ' נכ
יש בצואר שלג ועקומין ה' ושני צדי דאשה דקים ואס חס שלום נכ
לתוך פ'י שלאים א' נמשך עם האלף מסע עקומיות שבו לא נגע בג' נכ
והיכא דנגע ימא הכי ננעות כמחט ננעלת בתלים שחשבה שיא:
אדיותא דמיא בלאשג' דהח'ל' חמשה וששה ובלאשג' דהשוח
פ'י אדיותא כג' חים שה' כגון תכלת כמו הלקיע בטחלתו נ' העבים וט
השומות עד טחלקדות תג' ול' אודייתא ניש אול' כע' הזה כרדיוע נבל
בנהה במק' תנוקת: אדך אתו כול' עלג' לאדיו' בסוף ג' דעשה
יותס' פ'י לבבות כמו דע'ו כפשתה לבו אדך' א' שמוא
האי טפינא בינ' אד'י בפרק במח טומע' בגג ד'י לע'יב עדיה אונ'
סט' שעשע' אותה בקרבת הצני' לדי (שמדה ב' ג' ד' ו' י' ק' ע' פ'י
שאם יש ב' נלבכי הצני' קנים או שחיה הצני' בקנים מותר לטל'לה לכת'
שאין עשה גומא בקנים ובלאשג' דהשומפ'ן טס' יתדה (בינ' אדיו'
ב' שתי שורות שורה שלאריח מי'ן ושורה שלאריח כנגדה וטס' חל'
באמע' אד'ול' דמיא בל'ג' דהמולל את הספיעה פ'י זה ל'
אדם על שם אדניה שלוקח ממנה בפרק ו' בביתא ד' ל' ע'י'א
אפי' דם מדה בראש ג' דסוטה אד'ס דאית ליה מלא בגג' דבמה בה'
ובל'ג' דבכא קמא והמה טא'ס ע'לו בליית כאד'ס הלאשון וכ' צ'ב'רא

עמ'י'א ד' ע'י'א ד' ע'י'א ד'
ע'י'א ד' ע'י'א ד' ע'י'א ד'
ע'י'א ד' ע'י'א ד' ע'י'א ד'

אלהייתא עולות פיל זה חמשה עשר בפי' ויסע מטה לו יש
 אשה לשבור מלכא שהיה עובד שחיה על פרסה על
 צד פתחו ועבדה פרופץ לאשונה שנתה ענין גב שנין של שני
 אמרו לו חמץ הבא עולות של בהמות מלאות יין ויטעו העם ענין
 יבלעם וינפח כליסו ויבדוק עשו ועוז מפורש בערך פקדן ובו
 יורה לבית דין בפקדן דבבא קמא פול יביא העולה בבית דין לשווע
 לתשלומין שמע מי' זלמה שסתתה הנבלה בן מיתה לתשלומין
 אספקט עיקר הנבילה עורה על כן קלאח אדורה ובש מצואן פקדן ח
 באהלות ועוד בהמה טמאה וטהורה ניש ששונן אדורה בשען הושע ועל
 בן קל אדורה שמתה בלא בלחה אדריוונטוס אע ששה אותה
 ברה לבה פלה ה' ששה אדם ובלמוד בפלש זה פקודי המשכן מתוך
 סאני מפיל את הבסים האדריוונטוס נופל עינין היכלהוא אדרתה
 אנכסיה בראש גב דהגזל ומאכיל ובראש גב דהמפקד אעל הצד אדרתה
 וטלעל בגב דאין הגונב בפרק מדובה ובפרק יש בכור לטלעל בגב
 חות ביכיה ובפרק שבעת השעות בגב דמשבע פידוש אדללתא דהמפקד
 סדר הדין מעצמ מלוח שטרו לבית דין ומקיעו ומחייבן הלוח למיש למי
 עין שטר החוצ וכותבין למעלה אדרלתא על נכסיה ומכריזין ומחייבין
 ברה שמיין נכסי הלוח ומחליטין למעלה למ מעמ נכסין בני חודין כותבין
 דפא ומחלי שטרף קולעין הטיילפא וכותבין לו אדללתא על הנכסין הללו
 כך קולעין האדללתא וכותבין לו שומא על שדה סן ומחליטין אותה
 ה מביי מנו בחתימת העדים על האדללתא מידי זכה המלוח בשאה
 מנו מכ שלמן אדרותא וקימא לן כלבא אדרמלך ועמלך
 ספד בפרק ד מיותת נמסרו לבית דין בגב דהנווד בשנת אדומין
 דד דאדר פה למדיה בטשנה שמשא ללבו כל משוחותו אדר כמו
 נשולם פרך ערך יסעי תפארת לנה בשבע

אדר שנים אדרים שנים אדרים בנותן בגמ' שנים אדרים
גודם שלשים ותרן אדרים אדרים אדרים אדרים אדרים
גיד ותשא בגמ' דשנתים ושקל עלפ' סוסיתא ודול דאדרים (ב)
של פני סוס דשקיתו ממע' ק' חמנא סוס' בלא א' בספורש
ב' אדרים דיל' כותב אדרים בנותן בפדקא ונסדפוח
הוא אדרים פל' ש' אדרים הוא ושמע' כפי ל' משח הדלש' ז'
אשר פל' נכות דיל' כותב אדרים בנותן שק' שכך דרך לכותב בנות
תבות קשות ויש שטותן באדרים שק' דרך לכותב באגלת תבות חמור
אדר בראש גמ' דאק' אי' מכיר' אותן אלבעה מינ' אדרים הן אי'
קתרום עין שמשן וברוש מאי קתרום אמ' רב אדלא דצ' י' ש' לא אמר' י'
ואמר' לה בולמיש ובחלק בגמ' דדור המבול עשה לך תבות עני גפר לב
אדלא דצ' י' ש' לא אמ' זבלגא: ספר אחל זמלגא ואג' לה נרמתיש ו
גמר קתרום כותב אדלא בלפואות דמי שאחזו יטעבה) אדר מודא י'
בביצה בראש גמ' דיום טוב שחל להיות בשבת פיל' אדר במדום י' יעשה
צדקה שהיא חשובה לפי י' במדום כדכתיב אמית מאלין תצאן פיל'
כשמח הוא מאילע סליח והוא גדול ומעלה פארות וענפים הדבה ואם מי
הכרם אי' חיה יכולה ליתנם בו ומשתמר לעולם: אדר בראש גמ'
את הספינה מאי גמ' אדר (וכן הוא אמ' שש בלקמה ממזרים ה' מינ'
להיתקן לנם והוא הק' שלם פינה: אדר בראש גמ' דכל ה' ה'
באות יבוא אדר ויפ'ע באדירים באדירים יבוא אדר זה הקצ' ופ'
אדר בעבודה? בסוף פליק' ושמע' והיא חביתא דאתותקי'
אדרים גוי נקטה חביתא דאיסור' ל' לאורכה אדרים גוי חבקה פיל' ק'
אדר דיתב' ואדר ד' עמה תב' בחלומות דמגילת איכה וצ' שבו
פירק' ג' ובגמ' דאם לא דאית צפיק' ד' שדים אם לא לאית טחש כקוד
הבד ולא והא חמוצ' בש' דשבור מלכא דאחזיק תלסר אודותא

למטה

פירוש
אדרים

לנו חזו מינחו בפדק השוכל את האופק בגלל האתונה בסוף
שנים אכז ליה את כן דמי מן גים אהליי פיה תגלים המוכלים בשם מר
ואהלות בלש יוז אקסילנתי ותרג בטרא דמא ואקסילנתי - אהל בעל
ד פדק חומל בקדש ובסקר גמס ד פדק סדן גילנתי אהל דדוק הוי אהל פיה
הוא שדה תבד ומגדל שהדי נשאר האלים כשחוא בוטבן ד דמטל
סבל שמיה אהל וכמי שהאהל על ועל הקבל דמי ול יומא מטהל סבר
לא שמיה אהל ולא האהל על הקבל ואיתה בפדק בכל מערב ובמק ששית
שלושת מיט אסור) בנימיל אמל לבא בגן שנבנס בשידה תבד ומגדל ובא
חברו ופרע עליו אתה מעשיה דטמאה דטמאה ובאה בחייו הדדי קא ארכו
במק ששית לא יחפור תנא מסע אהל טמאה: פיל שלא יבוא עוף ובמק
במק ששית על אות עוף הטטה לר' הלל יבא אדם תחוסן ויאהל עליו
אהל כהן כשהוא מן הוסיף הקשן אלו ושלו וזכא
במק ששית זלעו וטמאה: בלש לבד פיל לא בסוף פיל מויש
אהל כהן אהל כהן משנטה אהל שלה וחל כן נטה אהל: אהל
אין בלש גמל דפדק בכל מערב) ובלש ד פדק מקום שנהגו אהיני לטובטא בפדק
אין משמיה) בגל השלקות אהיני שלקו בפדק לולב הגזול בגל עטלה פיטמית
ובפדק אל טלפות בגל היוא אהינא סומקא בדאש גמל דפדק השותפן ין בולד
ד אהיני פיל מכבדות שלמרה ופיל אהיני פיה שלתמל שאינן נבועיני) וכל
בוסר צלש תלג אהיני בפדק המזבל בגל המלה מאן דאכיל אהינא מרידא אהינא
דיקנא פיל האוכל סג תבליה קודם שיטעום כלום: אהדי בסוף גמל דפדק
משקין למגדל אהדי בסוף גמל דפדק העזקין אין לי ואהליי פילוש כמו אהדי
שאנין מן חריות שלדקל כדכות סל חודי והם דחצים מלמטה וערים מלמעלה
ועשויה כמי) מסגית בפיה) ובשמות דדין הוגים אנה עופות בתות) נמגין
וכן שיה כלם קנאום בעלם יוש בתות) אהל) בספל דצדי הוגים שלמטה
כי בימי הרוח החל פדעה לשפוך דמי זכוריות אהיני ומאם להשלך יאן יאור:

נאמר ואדיר אגון יחמישו להודעה אלפי פיר

על

אחביו אהבת השלום בגוף והשומע) פיל הלפז חכמי עתידים
פירות יחידות השלום בגוף והשומע) פיל הלפז חכמי עתידים
המאמר בשני כרמיתוגי ואור החמה יהיה שבעים עליו תורת אלפי
פיל השלום ז' פעמים ז' הלי ג'ט שער להודעה אלפי פיל הלפז חכמי עתידים
עליו ג'ט חלקים ואור שלש עשרות שער להודעה אלפי פיל הלפז חכמי עתידים
הלי שער כנה שהוא עשר מאלהם ומלאה בלז' ג'ט ד' כרמיתוגי ובפירוש
נודות בגוף העשר עבודתו וצבא דפיק כללית פיל הלפז חכמי עתידים
הנבדית ואהבה ושק לה או אדם שהעשר שער ע' כרמיתוגי והשומע
מאהבה בשגרת אלהים אחרים או בשגרת עבודות או שהיה ירא והשומע
מלאה (ע' ז' או לאדם שהעשר שער ע' בשגרת אלהים אחרים או בשגרת
עבודות זה פיל לבנה האו ז' על אהבה אהבה בג' שואיה בפירוש כרמיתוגי
אשת בג' כ' שיש לו אח אב' לבא חייב לוי תמישלו קידושין כ' כ'
הדין וכו' על שטאה שטאה בעשואה ואכל לחם כי תהיין ואי א' א' א' חייב
לוי וכי אהב בחטון לוי נאח להלל בהטן מי שכל תבואה שלו וכו' בג' כ'
(פירוש אלהים השלום): אהל' בסוף ג' דפיק לאע בתעשת ובפירוש
דאילו מלחין בג' השיר ובפ' דענקת בג' דאח לא בעתל ולא באהל בפירוש
החובל בג' דיפת אהל' וקידא וקלכא בסוף ג' דפיק שמוען שלישים וג' כ'
קפדי אהל' תולעט בג' אין מעמיד) בג' אין מתלפאין) שבביע אהל' כ'
תולעט פיל אדום כולעט שני בסוף ג' דפיק אהל' שקיבה מאי בודית אהל' כ'
נ' תנא הצורית והאח' תלי ג' אהל' וחכותי בכל לפי דג' ודלית באהל' כ'
די שמענו אהל' עב' בודית הוא וענן נתר הוא ומכבשין בו בג' לוי' ודלית
בו דים כ' בנוד וצורית ושמענו ש' שקוד כ' עשב הנהו אהל' דלית

היה חפז

אגלות פיל אור תרביעא נהא מילסא שלחשי אור מגדל משכח
זת תלמוד במלך במעשה דידול הפלג טרוש במגדל ששם נגדוד קאמרי
כיון שמלדו בחקבה ובע אותה להפעם מי שישן בארדו משכח תלמוד
מגדל הפודה באור בגג דאין דולשין בעריות ובפיק דאלבעה הדיוטות
בחלק פיל כיון שיצאו דאג ואחיתמל לטובות דעה לאו אדכריתו לבטל לבעיהו
ולא פרוש לטעמיהו אוריא מאי אוריא אוריה במלך לא יחפול בגג
דהפלות שהרי באוריא בפיק האשה נקנית בגג דסוף בית שמאי אובל
דאמר פיל בלג פיל שם המערה אורית אוררי ואמברי יוסתאי
בסוף משקין פיל דאשונם כשהיה עולמת ואין לו תכריכין מקושות עבלין
זה אוררי לדאמרי אלושא עבד ביולי שלא טרח כדאמל אלושא עבד ביולי
שלא טרח מחיו ועשה לו תכריכין ואמברי במעברתו סמך העולם הזה לבית
שמו חקיק יוסתא למחך ליקח לכתריכין פיל א דהינו ונסול בל אוררי
ואמברי יוסתא יזיק פיל דין ונסל בין האובדים ועל המעברות מלטה לוח
כגופם שהווא לונג אקלפי שאדם דין בכל כחו כל ימיו כשנסל בין האובדים
בין אובדי דלפם או כשיגע לעבד בטל מתחם לפני שיעבדו ואם אין
יטול בלטה כדי שינלושטן מי שהולך לבית עולמו שמבקש לתת פל
אשר לו ויטול בלטה ואיט מעא אורישנא אשכחית אבא בגג
דדוד המצול בחלק אורש אוושי פול עלג במלך שלטה שאכלו בגג
דאמל עקיבה אוושי בני קני בהגדה להשוכל את הפושטן פיל קול הצלח
שלמים וכענין אושי קראי בסוף גג דיום טוב שלחש השנה אושא ליוח
בפיק אין טרפות בגג דהליאח פיל בעת שנספח הטבח זו הדיאח כגן
רוח משעה ויוערת א אוריא תרג ידושלג תנשמת ואת
תנשמת ואת דקאת ואת הכוס ואת היש והתנש אורתיאוס
גג דספק אכלחב בכריתות ובנה בעלחוד פיק שני פיל לשקיות
והוא ללתי מיד בענתו והמשל שלו בגג תג דבט א זה הוא שיעור

אהורידיך בסוף ימי דפיק אלו קוטרין וצל גמחשוך אתה
 אהורידיך לך עתה נשפתי עלפה באגדת משלה כל אהורידיך לאנא
 שומר אודות פומים וחמור אבוס בעלנו תלג וחמלא אוריא למדות
 נשלם פיק ערך חמישי תפארת לעזר צדק ראשי
 נאור וארירי און רעצם יחמש להתחול ולגמור פרק ערך ששי
 או בלאש גע דפיק ערב פסחים כלי שינים לשבת כשהוא תאור
 בפיק בקומה הקטנה והתאה ארננסטסו בלאש ויקרא לכה דבר
 יקור ל אף כן בלשון מיוחס הלצה אונגעסמיוחס : און ואוווצר בפיק
 גע דפיק שור שנה את הפיה ובפיק הלוקח ענדל בוג' דגטמא ובגל
 מאיטעמא : אורל וועניך כפרתלה תלג ומלכ...
 כהגיד מלאש מן חוי מן אולח וקדמונית לתלבוט
 הישוד את הפועל בגע שכל מאונס מאונס בפיק השופל
 את האומנים בגל או שנעשית ובפיק גל דפיק לאסן צניח
 ואונס פיל מקום ששם שומרי הלצים ומוללי חסידים : אהבה
 דמא ככל פיל שנוח בערך אודנא און בלאש גע בפיק בלכתב און גילון פיל
 און נכתב על הגילון שהוא הידי אונס בלג גע דפיק ו יחסין
 אברא ואונס פיל מקומות : אונכרי בלאש גע דפיק לולב הגזול
 אמ' לנו לבה להם אונכרי פיל לשון פדים ששי מלאכת הנשיא : אום
 בסולת בפיק זתם ואם היה נבע באום פיל עיקר הזתם שהן בקלע
 המשן ונדבקו ונשא אחת כדתשא היתה ל אס שלזתם ועמיד להסכה כסן
 שתקע בה יס אף על פי שיש בה גשן הלכה ועוד אמר גרמים שנסר
 צאים ונשא אחת אושה לפד האום בפיק מלאות נגעים ובפיק יש בשיער
 פיל האם עיקר המפה ונדישה : אורל כל חדש באויר בלאש משנה
 כלם דידיה שישמישה לאויר בגל דל יוס אף לחקך פסחים בפיק אקמ
 ובפיק הישן תחת הסכה בגל דהעושה סוכתה בעל האלנות אורה שחתי

ס"ג

וְהָיָה לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמַעַשְׂיָנוּ גְּדֻלַּת עֲבוּרֵינוּ כִּי לֹא עָבַדְנוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 כִּי הָיִינוּ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהֵיכָלְךָ שָׁמָּה לְפָנֵינוּ שֶׁנִּתְּנָה לָנוּ הַעֲשׂוֹת
 הַמִּצְוֹת כַּמִּצְוָה הַחֹלְקֵת בֵּין שֵׁשׁ הַמִּצְוֹת אוֹ נֶגְדֵי בֵּין הַמִּצְוֹת וּבֵין רֵט' הַרְבִּים
 וְאֵת אֹתוֹ הַמִּצְוֹת וְקִדְשָׁהּ וְשֵׁשׁ חוֹשְׁבוֹ כַּמִּפְּלֵשׁ אֵלָּא לְסֹתֵם וְלֹא חֲשַׁשׁ שֶׁמֶן
 בְּגַד דְּנִפְלָה מִן הַגָּ אֵיזֶל וְגִיץ בְּסוֹף גָּד דְּמַשְׁקֵן בֵּית הַשְּׁלֵחִין קִיבוּרֵי דְאֵיזֶל
 בֵּי אֵיזֶלֵי בְּאֵלֵינוּ מַעֲשֵׂי אֲבוֹתֵינוּ בְּגָד לָךְ שֶׁמֶן בְּאֵלֵינוּ כִּי פִקְעוֹת שְׁלֹחֵטִין עֲבִים
 טוֹרִים בְּמִקּוֹם מִטּוֹן כַּמִּלּוֹא אֵיזֶל דְּאֵיזֶל וְאֵמְרֵי לֹה כַּמִּלּוֹא מֵהוֹלְתָא בְּיָאֵשׁ
 גָּד דְּבַל מַעֲרֵבִין כִּי אֵיזֶל דְּאֵיזֶל וְאֵמְרֵי לֹה כַּמִּלּוֹא מֵהוֹלְתָא בְּיָאֵשׁ
 עוֹבְרֵי הָאֵלֵמָה אֲזַכֵּל שְׁלֵחֵטֵנוּ בְּגָד וְצִמָּה טוֹמֵן וְצִמָּה דְּצִמָּה אֵת
 בְּרַל שְׁחָא דְּבֹק בַּעַן וְשִׁפְדָּבוּ נְגִידִים כְּלֵם וְכַשְׁבִּין בַּהּ לֹחֹת וְכַלֵּל לֵעַן קוֹרִין
 אֵתָּה רִידִיטוֹרָא הַמַּעֲזָד וְהַאֲחֻמֵּל בְּמַשְׁנֵת כְּלֵם בְּפִרְק הַסִּיף וְהַסִּיף וּבְפִרְק
 שֶׁ בְּשַׁחֲטָה חוֹלֵן תֵּת חֲרָבוֹת צוֹרִים אֲמִילֹן חֲרִיפִין יִקְרַעְנָה בְּתַעַר הַסּוּסִי
 תֵּת בְּאֲחֻמֵּל סְפֵרָא בְּמִקְצוּעוֹת תֵּת מַגִּי לֹה בְּאֲחֻמֵּינָא אֲזַמְרָדִין
 קְבַעָה בְּכַסְמָא דְּכֵתֵשׂא וְכַלֵּל וְיִקְרַח רַבָּה תֵּת כּוֹסֵךְ סְפִיר וְיֵשׁ סְפִיר שֶׁכֵּן
 זְמַרְדִּין אֲזַז אֲשַׁתְּרֵבְקָר כְּטֹחַ תֵּת בֵּית אֲזִינָה אֲרֻזְנִקָא
 אֲזַל שְׁקוֹל אֲזִינָקָא וְעַבְדִּיהּ אֵת בְּהַשׁוֹתֵפִין בְּגָד דְּהַכּוֹתֵל חֲזַד כִּי הוֹצֵאת
 בֵּת הַכּוֹתֵל אֲזַז מַעֲלֵן אֲזַעֵם בְּשַׁבַּת כִּי בַּעֲרֹךְ מַעֲלֵן אֲזַז
 אֲזַזוּ מוֹכִיחַ עֵלֵינוּ בְּרִגְגָא דְּאֵלֵינוּ מַגְלֵחִין וּבְפִרְק כְּלָחֶשֶׁר בְּגָדֵינוּ שֶׁמֶן
 בְּגָדֵינוּ כִּי מֵי שֶׁאֵין לָנוּ חֶלֶק אֶחָד שׁוֹשֵׁנוּ וְמַתְעַטֵּף בְּמַקְטָרוֹ וְחוֹגְרוֹ
 בְּאֲזוֹרוֹ וּמַכְבֵּס חֶלֶקוֹ וְמוֹדִיעַ לְבַל שֶׁאֵין לָנוּ חֶלֶק אֶחָד זֶה פִּידֵשׁ מַרְבֵּעֵי מַעֲזָא
 וְדֵב הַגְּלִיל כִּי כְּלָמָּה הִיא שׁוֹמֵר עִתִּים אֲזַזוּ בְּמַתְנוּ וְרוֹחֵץ הִיא אֲזַזוּ מַכִּיחַ
 עַל שֶׁאֵין לָנוּ חֶלֶק נְשַׁלֵּם פִּרְק שְׁבִיעֵי

אחריהם משל לשלש ועשר שנים ולקחת בני הקדש עם ישראל ששלושת
אותיותיהם יאמר ליהוה וכו' ויהי כן עד השנה האחרונה ששלושת
המדות ער שנה ושלש שנים באותו מקום - אחתניתך שלחורות
בברך רבה והנה חתונה הוא פירא חתונתיא שלו בפיאם רבה וכו' אחרת
ארה י' שבעים חתונות אחרת בפיאם רבה וכו' וי' י' רבה רבה :

נשלם פרק ששון

אז ישר משה וכו' וכו' לשעבר מאי ניקבע אורחיו וכו' לעמד בהגדת
ובמחלתא : אמר תרנ' יוח' גיונה ארודא וסלגו אחיא בפוק גמל
דאין צריך אחיא ששית הבהמה ומלגו ששית חלקא חמישית ריבעא רביעי
טריטא שלשית סברא חלקא חצייה אחיא חומשא ור' חננ' ז' ל פיר' ח' עבד
בסורא אג' לפרישא כולטתא ליה כי תרטיא והוא דבר ידוע באותו מקום וסלגו
תרטיא ובניש אג' כי חילקא ומלגו חילקא וכן ארזיא וכן ריבעא פולג ששית
כלי הידוע במקומם : ארזביון אג' אוקל' איזוביון בששת בפרק ששונה
שרצים ובפירקא קמ' דסכה בגג' דחב' ל' קש ופריק י'א בפרח ופסוק געג' י'
איזוביון שושוק בליל דלג' כדאל' רב יוסף אל' אברתא ברהמ' איזוביון אברתא
ברדהג' שלח אל' מריא חירדא ומסקת רבפי' אל' שושוק אל' רב יהודה כותה
דב פ' ומסתברא וכו' רבה שרצים : ארדא גמל ארזיא בגג' דסוף

פרק קדשי המזבח בעשלות פיר' יצא והלך כמו מילתא גמל ארזיא וכן בכל מקום
שיאמר ארזיא כל לשעגיה ארזרבוו מאו טעג' מש' דאתי לארדבני'
גג' דאסור באפלה במקום הכפודים פיר' גמל דארזרבי' כשמות ענבים
הכלים נוסים נק' המים שסמכו ועפלן עלבשרו שלארם הנצטנת בזה פ' אה
שנא יעל המים ויישו לחוץ לפי שכלי כספ' שושע ארדקור ואטל' ושות'
בהגיה דהנצקין בגיטי' עעז' ליקור הוא וקפוז' כמו כרו שיאדקור הגד'
בפתראש אזכיר את שני עריך ארם לתפלל בצעוקם שהיא נאחז'
למלה מאי טעמ' כל מקום אל' אזכיר אין כל אל' אל' אזכיר אגל מרימור

ס

וְעַתָּה לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּהַשְׁמִיטָה לְפָנֶיךָ כִּי לֹא שָׂמְנוּ אֶת עֵינֵינוּ
 לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִנֵּה פָדִינוּ לְפָנֶיךָ אֵינֶנּוּ שֶׁנֶּחְמָנוּ תַּעֲשׂוּת
 בְּהַחֲטֹף שְׁלוֹנוֹי תַּתְּנוּ מָטוּחַ עָלֵינוּ וְהַשְׁמִיטָה לְפָנֶיךָ הַשְׁמִיטָה שְׁמוֹנֶה עָשָׂר
 הַמְבֹאָהוֹת כַּמְחֵצָה הַחֹלְקֵת בֵּין שֵׁשׁ חַמְצָאוֹת אִו נָמִי בֵּין הַמִּצְוֹת וּבֵין דֵּשׁ הַרְבִּים
 וְאִתֵּר אִתְּךָ הַמְבֹאָהוֹת וְקִדְדָה וְיִשָּׁחֲשָׁבוּ כַּמְפֹּלֵשׁ אֵלֶינוּ לְסִלּוֹת וְלֹא חָשַׁשׁ עִמָּךְ
 יְשֵׁה שְׂרִטוֹן וִיתַעַרְבֵם עִם דֵּשׁ הַרְבֵּי וְיַעֲשֶׂה כַּמְפֹּלֵשׁ אֵלֵינוּ מִקְדָּבִי קִטְרוֹ בְּאֵילֵינוּ טְרוֹמָה
 בְּגַג דְּנִפְלֵה מִן הַגֹּג אֵינֵנוּ וְגִיטֵי בְּסוֹף גֹּג דִּמְשַׁקֵּן בֵּית הַשְּׁלֵחִין קִיבוּרֵי דְאֵינֵנוּ
 בֵּי אֵילֵנוּי בְּאֵילֵנוּ מַעֲשִׂוֹת בְּגַג דֵּשׁ שְׁמַעוֹן בְּנֵי אֲלֵשֶׁר פִּיר פְּקַעֲוֹת שְׁלוֹטֵינֵנוּ עֲבִים
 טוֹרִים בְּמָקוֹם מָטוּחַ כַּמְלֹא אֵינֵנוּ דְאֵינֵנוּ וְאֵמְרֵי לֵה כַּמְלֵה מְהוֹלֵת בְּרֵאשׁ
 גַּג דְּבַל מַעֲרִיבֵן פִּיר אִיסוּרֵינָהּ וְחַח חֲבִילֹת שְׁלֵחוֹן שְׁאֵשׁוֹ (אוֹתָן הַאֵינֵנוּ) הַשֵּׁ
 עוֹבְדֵי הָאֱלֹהִים אֲזַמְרָל שְׁלֵחֵיטַע בְּגַג דְּבַמָּה טוֹמַעַן וּבְגַג דְּבַמָּה אִשָּׁה
 בְּרַגְלֵי שְׁחֹמ דְּבוֹק בַּעַן וְשִׁפְיָדָבוּ נְגִיִים כְּלֵם וּמִשְׁבִּין בַּה לֹחֹת וּבְלֵשׁ לֵשׁ קוֹרִין
 אֲנֵה רִידִיטוֹרָה הַמַּעֲצָד וְהַאֲחַמֵּל בְּמִשְׁנֵת כְּלֵם בְּפִירָה הַסִּיף וְהַסִּיף וּבְפִירָה
 שֵׁשׁ בְּשַׁחֲיִטָה חוֹלֵן תַּתְּנוּ חֲרָבוֹת צוּרִים אֲמֵלֵנוּ חֲרִיפִין יִקְרַעְנָה בְּתַעַר הַסּוּפֵר
 תַּתְּנוּ בְּאֲחַמֵּל סְפֵרָה בְּמַקְצוּעוֹת תַּתְּנוּ מַגִּזִּי (הַבְּאֲחַמֵּל) אֲזַמְרָדִין
 קְבַעֲבָה בְּכַסְמָה דִּשׁ תֵּשֶׁא וּבְרַגְלֵי וִיקְרַא רֵכֶה תַּרְגֵּן כּוֹפֵךְ סְפִיר וִישׁ סְפִיר שֶׁל בַּח
 זְמִירִין אֲזַד אֲשַׁפְתְּנוּ בְּקִבְרֵי כְּתוּחַ תַּתְּנוּ בֵּית אֲזִינָה אֲרוֹזְנִיקָה
 אֲזַל שְׁקוֹל אֲזִינִיקָה וְעַבְדִּיהָ אֲתִי בְּהַשְׁוֹתִיפִין בְּגַג דְּהַכּוֹתֵל חֲצֵר פִּיר הוֹצֵאת
 בֵּת הַכּוֹתֵל אֲזַד מַעֲלֵן אֲנֵם בְּשַׁבַּת פִּיר בַּעֲרֹךְ מַעֲלֵן אֲזַד
 אֲזַדוּ מוֹכִיחַ עָלֵינוּ בְּרַגְלֵי דְאֵלֵנוּ מַגְלֵחִין וּבְפִירָה כְּלֵהֲבֵשֶׁר בְּגַג דְּבֵן שְׁמַעוֹן
 בְּגַגֵּל פִּיר מִי שֶׁאֵין לֹא חֲלֹק אֶחָד שׁוֹשֵׁטוֹ וּמַתְעַטֵּף בְּמַקְטָרוֹ וְחוֹגְרֵן
 בְּאִזְרוֹ וּמַכְבֵּס חֲלֵקוֹ וּמוֹדִיעַ לְבַל שֶׁאֵין לֹא חֲלֹק אֶחָד זֶה פִּירֵשׁ מַרְבֵּי מַעֲשֵׂה
 וְרַב הַעֲלָזָה פִּיר כְּלֵה הִיךְ עוֹמֵד עִמָּךְ אִיחֻד בְּמַתְנוֹ וְרוֹחֵץ הִיךְ אֲזַדוּ מוֹכִיחַ
 עָלֵינוּ שֶׁאֵין לֹא חֲלֵקֵךְ נִשְׁלַם פִּירָה שְׁבִיעַ

אחריהם נשלל לשון רשע ששולח בפי הקוף על ידיהם שיש להם
אונתאום שאני לזנות וכו' קח פל השמשותף על שמשעשעו
המרטח על שפירטח טעמו חתם באותו מקום - אדוניתך שלהוריות
בבריה רבה והנחרת חשוא פית אחת נטיא של פס אס רבה פק הארמא אשר
אררה י' שבעים אונות חותי נטות בפסק דני תשא נביאש ויקרא רבה :

נשלם פרק ששון אדוניתך פירק ז

אז ישר משה ופנ יש וכו' לשעבר אמר יצחק אורחיוכו לעמד בגדת למדע
ובמילתא : אמר תת יחל גיונה ארדוא וסלו אחיא בפוק גפ
דאין צריך אחיא ששית הבהנה וסלו ששית חלקא חמישית ריבעא רביעי
טריטא שלשית סברא חלקא חתייה אחיא חומשא דה חט ז'ל פיר הלש עבד
בסורא אמר לפי שא כולנותא כה תרטא והוא דבר ידוע באותו מקום וסלו כל
תרטא ובניש אמר כי חלקא וסלו חלקא וכן אוזיא וכן ריבעא כלם שש אע
כלי הידוע במקומם : איחוביון אץ אוכלן איחוביון בששת בפוק ששנה
שרצים ובפירקא קט דסכה בגל דחב' ל קש ופפיק יא בפרח ופפוק געם
איחוביון שואשוק בליל דלבען כדאל רב יוסף אמר אברתא ברהמך איחוביון אברתא
בדהג שלא אמר מלא חידא ונסקט רבפפי אמר שואשוק אמר רב יהודה כותה
דדב פפי גמסתברא וכו' בח שרצים : אדרא נסך אזיא בגל דסוף
פרק קדשי המזבח במעלות פיר יצא והלך כמו מילתא על אזיא וכן בכל מקום
שיאמר אזיא פל לעגיה אדורבוו מואו טעל מש דאת לאורבוי
בגל דאסור באפלה במקום המפורים פיר מש דאזדלבי כשמותענעם
הכלם נוסים נן המים שטטכו ועפלן עלבשרו שלמים המצטטן בזה פ' אח
שנא יעל המים וישו לחוץ לפ שכלי כסף שועי אדדקור ואטל ושטו
בהגיה דהנזקן בגיטין עעז ריקור הוא וקיפוז כמו כרו שיזקק הגד
בפתראש אזכיר את שמי עריך אדם להפיל בצמקם שהיא נחמד
לפלה נא טע כלל מקום אמר תזכיר אין כל אלא אמר אוטר אל מרימר

אחדות שיש יטוה בפינו נגדו בלשונות המסמך או מתעבב לטוב
אחדות שיש יטוה בפינו נגדו בלשונות המסמך או מתעבב לטוב
אחדות שיש יטוה בפינו נגדו בלשונות המסמך או מתעבב לטוב
אחדות שיש יטוה בפינו נגדו בלשונות המסמך או מתעבב לטוב
אחדות שיש יטוה בפינו נגדו בלשונות המסמך או מתעבב לטוב
אחדות שיש יטוה בפינו נגדו בלשונות המסמך או מתעבב לטוב
אחדות שיש יטוה בפינו נגדו בלשונות המסמך או מתעבב לטוב
אחדות שיש יטוה בפינו נגדו בלשונות המסמך או מתעבב לטוב
אחדות שיש יטוה בפינו נגדו בלשונות המסמך או מתעבב לטוב
אחדות שיש יטוה בפינו נגדו בלשונות המסמך או מתעבב לטוב

זכר ונקבה ונתבלכה העקבה בזכר והוציאתו הנקבה והיא סטיה חלום ואם
יצא ראש הנקבה תחלה סטרה : משעה באחד שהיה מעטער על אחת בסוף
בתוכות פיל על אשה אחת שבחוצה לארץ כיון ששמעו עקב מסחר ממחילת
לא יצא : אה ואת האה לפניו מבטלת בסוף גג דמלק קצ' דשבת מאי אה
אל לב אחמה פיל כי הוא ראוי מאת דבש אחוונה ואשתכח עלבתא ועבתא
שלולב כראוי צפצפה עדיה ערבה צפצפה ונתח חלב סימך שלעלכה שהיא
אחוונה קנה שלה לבן ^{שלה בארץ} ^{האמה} עשה שגול נפיה דומה למגל ושמה' אפי' ענים ששלתיך באחוח
פיל ענים שדולקין מעצמן בלא טורח ובלא נפוח ויש במסרשין ענים שאין נשרטין

אנא בחד שעם שלשה : אה כי הוא בן אחים יפויא יבוא קלים דוח יי וכו'
בסוף גג דבלגט אחד אחידת מגדל שר בראש מגלה פיל אחוז מגדל
ששורין לפנים שרים פיל אחד מגדל שהוא מחוזק כטיד : אחד אחוזתדים
במשנה בלא טריפות בכור שאחוזים במשנה בפרק כל פסול המוקדשין בצבורות
פיל חולי יש לה שאם לא יקיון ממנה חסמותה : אחד בסוף ויקרא דבה מטע
מה לא מצו את אחו עלידי שתיסר בשט בכוריו אהוה יבנה מוסח אשד
יגד בניור בסוף גג דבלכות פיל יבט מוכח בבבל ויהיה זה כהן וזה לוי וברפואות
אחודין מאי אחילונא מל' לעשר אש שלעצמות בראש גג דאין שמדין

אחד פירק שמיני

אח

בסוף אלו נגלותי בגי דאין קודש פיר בגי אפר לב חסדא אכלו לאחיה
 יכסנודי שאו כנין אריג תו רפיק רשא להכרו לבסח ולשאר על אחוי פיר
 לקרן החלק לחתכו ולתת בית השאר שלו שולי החלק והשולם יעשה בית שטח
 ובבדאשית רבה ברזי לקרן מרש מצד ברכה פתח אחוז על קטנה זה אברהם
 שאיך את לרשעם כולו בר קפלא כזה שפיראחוז את הקרע אח נפשת בקרית
 על זה לט בבדאש רבה פירש נג ויסע משם אברהם וגו אננה אחת בת אב
 היא כשטותן השיבן שבתאכ נזותרת לון ובת אם אינה מותרת לפיך השיב
 כמנהגן בבדאשית רבה באותה פרשה אחאב יצאח לשנים ואב לעשה זיה
 שהיה מרחם עליה כאב עלבן בחלק פיר אח לשון צרה כאדם שאומר האח עלאשה
 כמוכל החומר אופי אח לראשו ואב לעב צרה שהיה מרחם עליה כאב עלבן אחת
 מה תל בראש גמ רכה גדול ושיד ובדאש גג דמצילה ובדל גג דמי שמתופי
 ולחיותו נה תלג לונג בניזר כלונג לחיו אינו מנמא לאחותו לא כלשכ אפס
 תלג לונג ולחיותו חרי שיהי חוקי לשחוט פסחו ולמלבט שכשתיהי אף על פי שה
 צינת עשה שהוא חייב כרת כדתג בריש כריתות הפסח והמצילה מצות שאר
 שהיא חייבת כדתג געל געל וזוהל לעשות הפסח ונפ ושעל שמת ל בית
 יכול יטמא אמת לא יטמא דיקין מדכת והאיש אשר הוא טהור וג וכן ועל זמר
 אשר לא יטמא כלונג אינו רשא להיטמא למתו ולבטל המצוה יכול גם למת
 מצוה לא יטמא שאם יטמא נמנא בטל בין המצוה תלג לונג ולאחותו הנר
 הנזיר מצוה שלא להיטמא וכה ולאחותו מנפעה לבד ממנה לאחותו אין מנמא
 אבל מייטמא לבת מצוה אף על פי שפבטל העבודה עש אחד ולאחותו כה תלג
 מנפעה הוא ולא החז צריך ליה ומה אם לאביו ולאמו ולאחי אתו מייטמא לאחותו
 לא כלשכ למתו לומר לק חרי שהיה חוקי לשחוט את פסחו ולמלא את בנו ושעל
 שמת ל נט יכול לא יטמא כשם שאינו מייטמא חסיד בימי נזרו שהוא מותר

אח

פסוק וכו' וכו' דבפ' סתתין בהמביאגט שיע אחריה ל מאיר יש אומה ל נתן
מפולש בעוף הוריות כל המשעה מאחך סרט לאחריה בהמקצב בגל דאחר
שכל האדם ברא מעשאה פרט לאשת אחריה בפרק ארבע מיתות פ"ד אשת
אחריה גויס אחרי י"ה תלבו בעוף גל פירא קמא דסוטה אחריה סוטה בתרומה
אבל לא בקדש בפרק חומר בקדש פ"ד אם נפל נשקין טמאין באחרי כלם
תוכו שלכלי טהור לתרומה אבל לא לקדש כל הכלים יש להן אחריהם ונתן בעוף
פירא קמא דפסחים פ"י כגון הכרים והלכות שמשותפים באחריהם שיש
של גב ובוטק נותן הנוצה חסוב) כשע לים וכן הלכות והמלצנים סעמים
יש עליהן ופעמים טוען וכן מסודש בכלים פירא כ"ה כל שאין לו תוך בכלי חרש
אין לו אחריהם בפרק שט בכלים: אחריות נכסים שאין להן אחריהם
בפרק ד בפאה נכסים שיש להן אחריהם נכסים שאין להן אחריהם בפרק קמא דפסחים
במשנה פ"ד אחריהם נכסים קדש ואחריהם תאכל בהם תלג ושכל ארבע תיזקין
בנולא אין אנו אחריהם לרמאי בפרק ד בדמאי: אחר גמל האוחז בן
הגמלים בראש גל דהמזל פירות לחברו בבא בתרא ובפרק אחרי דיני משונ
בגל דכיצד מאיינט) ובפרק שזועת השחת בגל דמשמע אנו פ"ד האוחז
נחל בנשימו והורג ויש אומג במלשין ענין מאחורי ל"ב יש ששונן גמל

היחיד בין הגמלים: נשלים פרק שמונה אהל פרק ט

אטבא כמלא אטבא דספרי בפרק הקונץ דבה בגל דשתי פ"ד שיות
פ"ד עין שאוחזין בו הקלף שלא יתפך וקורין אותו בגל לעל מורדקלן אל
לב כהנא באטבי בעגלות דהוורק פ"ד אטבי הן המסגרות שמשתיים
סביב העגלה למעלה לאחרי שטעונה ובלעג אישטריה טורא:
אטבא שכן באטבא קורין למחלא מנון בל"ג גל דהחליל חמשה ושש
פ"ד כמין את בש כן אטבא גזון יתכפ לעגם קזרף שנתם כת לאשתה"י
כת שניה אין כת שלשית א"א א"א שארו חק שאין לתן ונתן סהרה בשני

דני שמואל וכו' כל דבר אחרת אחרת
במלך ואילו שמואל כל שמואל וכו' סגור
שמואל שש שמואל אחרת וכו' שמואל אחרת וכו'
אחרת וכו' שמואל אחרת וכו' שמואל אחרת וכו'
המספר אחר שמואל וכו' שמואל אחרת וכו'
לשון חשיב היא כלפי נטה מדרך ישח וכו' שמואל אחרת וכו'
שעבר עבדה בלטה אחרת שמואל וכו' שמואל אחרת וכו'
לואם לפסר בזה נוסיקעו הנ מיל בעדות הגוף אצל בגמלת שמואל
לבעל זה פיר. לב הגל וכו' והוא מאשכח לשאר אמל לה דיגמה שמואל
אחר דיגמות הוא ומיל שמואל ממה גשי לאחר מיתתו ואחר אחרת
יהוידע בן בטהו ואביתר ושד צבא למג יואב בלחש גג לצרכות וכו' שמואל
דסטודיין וכן באבין בגג דואין מוציאין למלחמת הרשות אחתמל זה יועץ וכן
הוא מנה ועצת אחתמל וכו' יהוידע בן בטהו זם קטוריה וכן באבין כזה וכו' שמואל
יהוידע על הצלה ושל הפלתי שיהיה בטהו ממונה עלה וכו' עימו ולמה נקראו
סטודיין כרתי שחרתן דבליהן פלתי שמופלאין בדצליהן ואביתר אילן מדיס
ותמיס וכו' תנו דבן כחצד שואלין באוהיס ותמיס וכו' בסוף גג דבאל וכו'
גרון אחר אחר בלג גג דיומא פיר על כאלא פלתי דבן עלה דר שתיבא דלא שמואל
את בועלה שלא אם כן גממא את נידה במפק באחד אחר שכבר עברו שעמלנים
פדי שתשיט יזה תחת הכרי או תחת הכסר ותטול על ותדבוק בו זה הוא חד אחר
וכדי שתלד כן המטה ותלד את פניה זהו אחר אחר וכן מסודש בלחש פלתי ש
בשה: ואחר עורי נקמו את בצלחש לבח בלחש פלתי מוט ודא אלו אם אצלחש
אחר שמלתי עניש הרבה עינים באו להדבק לחאת אות ומצשוי אחוזת אילן
ששויט כן מהיכן היה נגלה עלי הקיבה ואחר נדלים לבקר איחול אדם לשרו
נתבקה פנקסו בלחשית רבה פב קום עלה בית אל אחר לבח שלח בלחש
דב לבם אחר קול רשע גדול בלחשית שמעיש אחר חיתום שטלות במשנה דגט

אבותינו וכל בני ישראל / נגדו הדין להי חמשה לפני ענינו כפי פסוקנו
חמשה נימנו כלו חמשה שבו כח חמשה אברהם וצדק ושלום ושלום ושלום
להי חמשה פיל היה עשה כפה אחת ועשה לה ירך ופנה ועשה לה ירך /
עד שגיע להי חמשה והילך נקלא אוטם . ואחר כך עושה כפי ענינו /
הספין וכלו הין מכוונן כיסן שלום כפי . ואוטם כפי אוטם אלה כפה כפי
אוטם ואוטם כפי כפה כפי . שמה תחת כל חמשה חלל ואחריה אוטם
כפי אוטם לא היה תחתם חלל והיתה כותף בוקע עשנה . אכרנה
אי דדפקא או דאכרנה באין מציאות קס אטמא בעד מלכא כל גמי
דעשה יוחסי) אטמדתא דשודא בפינד מעברין בגמי דיאן נוחין קרפי
פליש ידיבות שלומה : אטימון בבלאשיות רצה בראש ויל ליו
פלישת מלכ אים נעב בעתא ל חגי בשם ל יצחק אמל עומד אין כחוב
כאלה נעב איטימון היך דאת אמל ונעבת על העור וכן בפסקא להחליט ל
חגי בשם ל יצחק וכו פיל איטימון מוכן בלשון יון תרג גלוי לכל העמים
להיות עטדוים איתגל לכל עממיא דיהון איטימון עבידן לנא היין ומתקן
ל איטימון בשלה לך ילמד : אטמון ל דלאכלאש גל דששנה
שאכלו פיל קס מחלו אטקטקיא בפסקא דחיתה של יך סוללים בר
קפלא אמל אלכי בליונס דהון אינון אטקטקיא פיל שלים כסוסים האוכלים כל
תלכות אטרוז כפה ואגמון יום אחד תרג שלטון (אטרון) יומאחי
וכן תרג אשלי ישא ראש תונב כס ואן : בשלם פרקתשועו
אחל פרק עשורי אי דלמא אלה דהא בפסקא קמא דתעבור
ובראשונא דלמא ששנה וצפוף גמי דגטון וצפוף גמי דשבוטא פיל כולו עריכי
דלמא סגיא דלמא לנא בהנ עישנ דמי מיתרגנ כי יקלא אלו חוז משמע דצריך
לחול אחרי ואמ מפרשטן לפשיקרא לן ונא שיחזור אחרי לתי צריך לטרגם אי
יתברע כי תאמר בלשון צריך לתרגם דלמא לאו אמל אלו חוז משמע דמיצח

ה בנקום לט בנקום שט הוואט גוט בנקום הוואט
יש לך שט בנקום שט בנקום בנקום בנקום בנקום
הדס הוואט בנקום בנקום בנקום בנקום בנקום
קדש בנקום דאס באו דנקום פיל שט אש
בעב ו בנקום הוואט בנקום בנקום בנקום בנקום
יש לומר חט שט בנקום בנקום בנקום בנקום
בנקום בנקום בנקום בנקום בנקום בנקום
שט בנקום בנקום בנקום בנקום בנקום בנקום
בנקום בנקום בנקום בנקום בנקום בנקום
לחזיק טובה לנקום שיש לו הנהי מנעו פיל
שט בנקום בנקום בנקום בנקום בנקום בנקום
אסל הוואט בנקום בנקום בנקום בנקום בנקום
בנקום בנקום בנקום בנקום בנקום בנקום
שהיה בני משה כמסודש בגל דקדוש בנה פרוטה
האטלך ואל וכן זכר הנה מיל בדוח שלגשה זלו
תרג ירוש אשך הוואט בנקום בנקום בנקום
בנקום בנקום בנקום בנקום בנקום בנקום
תרג דמתבנה באיטלך אונט בליאח בנקום
פיל בנקום בנקום בנקום בנקום בנקום בנקום
שחך אונט בנקום בנקום בנקום בנקום בנקום
ל ונסחך אס מבצבטה כטדה ואל טרפין האוטם
ד פתחו שלהיכל דואן את הטומאה כאילו היא
כיפה כנגד האטם בפיה בנקום בנקום בנקום

אשך

ובלע קנולא: אדם מאימין עשה בשעת פירוק קל לשאמר: ^ל
גיון עלו בראש גוף דהאשה נקט וכיש עחלן בגל דסוד טלות אושו
זן גדול בגל בפירוק קל דיונא ובתמיד בפירוק המל עלי: אמת דשית לה
תורא נרש חרשטא דלתיה נרשטא יומי בקלק בגל דאנשי סרוס ובנייה ^{לפיר}
ונטקת בגל הזב והזבח נשחם פירוק עשויו

אחל פירוק וא אך אפי' דתין מעוטי' בסוף פירוק קל דראש
השנה פיר אך פרה תפרה כלל מעט בכל בחמטורה מפירוק דתקדשין
אשר יהיו לך ונ' מיעט בעל מטען הכי נמי עשה בתולס נוען הסוטן ברין
אך ורק אך חלק בלוג' דפסחים כ"ל אפי' דכין מיעוטי' ובאזה אך וחלק
יום י"ד חצין מותר וחצין אסור: אך אך גדול בסוף גע דהחכמים
מכה גדולה באותו היום שבידכו את ל אלעזר דומיא דהזו עלחוח:

אכורן תקאו עכוזותן בלוג' דכיצד מעבדין ובפירוק ששי בבטרות
על אילו מוטין פיר בערך הרגיון: אכורדנקא החוא אכורדנקא דהזו
לה לראש גלותא בבוסתשה פיר בערך נטיעה כדגמי אי חוה אנטיעה ^{לשמה}
זה הנוטע אכורדנקי שלעלציה ויש ששוען כוורדנקא ובערך כתישטת

אכסא אל רב חביבא דא אכסא טויעא בטע תלוי סה ירחי יודיא
שרי כפירק אין מעמידין בגל דהחלצנין כצאמ בתשוטת נאונע אכסא
טויעא בכף ופיר הצי מביאים קמח ועשבים ושורקאות בחלב ומאן נשך
אבל ד' לעשר אומ' האכל אופל דאשין דאשון וכו' בפירוק שט בטורדור
האשה שחטה כובטרתהא מתניטן מי פרישא צ' שא' סג חולת בפירוק שוחט אחד
בשוף אכלו ארי אין לא בפירוק מי שמחון בלגטס בגל דזה גיטך מחזס
פיר כין דאמ' אם מות מחולי זה אף עלפי שאכלו ארי ומת לא טנקיים הגיו
שחח לא מת מאותו חולי וחוא הדין נבל עליו הבות או נשכו נחש אם חתך
אם לא ישכח כחולין ונשכו נחש הדין נתקיים התבא כי לא עמד לביכך זה נשוח
אט גט כל מיט אחד כמאכלין דדוסין ולא כלום הוא בגל דכל המנחת באות

לדוד זה הדבר קא מש' לן דלנו כלנו היוהר בלבך לנפס וכל זה כי סתתו נפתח
את ידך אלי ואי הוה אגן אלי מפתח תפתח מאי הוה מנאנא כלנו הוה מניסכר
הדבר לא תקסוף את ידך מאח כי סתת תפתח אלי מפתח אדבד אפתח לא
הו קפיעה ואי קפיעם לא הוה פתחה לא להי מתרגמי לא מפתח תפתח לה ל' מתגמי
הדבר לא תקסוף לא מפתח פפתח כי אגן אהרן מי אי הוה אהי מפתח לעדי
לא הוה מת לא מית חתך לנפי אהי דהוה מית א' דסכר בשתלקא ענע סכר על סכר
מת אהרן וצא ל' לשונות כלפי דבית שמאי ובית הלל עד מתרגמי להי כי סתת כגון
כי גוע אהרן ול עקיבה הוה מתרגם לה כעו פי יקרא סך פירט תלמי מתגמי
מפי המורה ול חטא יתל כל בית שמאי סכרי האי ס מעא בג שרות דבית שמאי מעא
בז ערוה הוא ובית הלל האי כי הוא כולל או מעא או לא מעא אי שכל או סת בויקרא
בניתי בית ה' אמרבו : ודייתא ורג ידול את האיה ואת הדיה אל בן יומ
קרוי בן בלאש גל דמרוצה : אמרל קמצא דכי במרקא קמא דפסחים
ובפסחים מ' מעבידין בגל דשמי' ובגל דאלו מותרי' בניליס וברק ח' בעידיה
פי' אייל קמצא הוא שושענא והוא סופל כמינע חגבים הוא ולאש ארוך :
אמרת מן הדדום במשנת מעשר שני בפרק כרם ליש ובלג גל דביע
וברג גל דפרק יום טוב בלאש השנה שם מקום : אמרה אלא אם כן היר
מעשה כאייל ביעה בפרק ד' בכורות שם האש אמרל דפסחא בפרק
היר מן המבישל היה מעה המסנים לעשות כמינע אייל שישן ומעלאין אוחו מן
הניש מעם אחת שזכ' ושכחה גויס על שפת הים ומצאה ל עקסה : הקבעתי
אתם את ידול בעב אובא הש' בסוף כתובות ובימדתו בלב ליש סב אהלהוח
איילנות ונמט פוגען בעלזה בלג סלח אחרון ליבמות בר שמים שנה שלא הביא
שני שעות הם איילנות לא חולעת ולא מתבמות במשנת טח פרק יוצא דופן
אמרא הפוש המקל והאי מא בפרק י' בכלים פי מתכות ובפרק ז' אהנוג
בבב בפרק ז' האי מאיש ששון עימה פי כלש כקרא כישור וכלש ישמך לקוסח

ובלג

כיום לבן אפ' רבא לא שנו אלא שלא נמאכטו. ספ' אחר לא נתפחונו פ"ד *
טמאנו עלה אוקס נתפחונו מלה טוס בפרק היה רביא את המערה.
אכמותא דחריץ ברז' גפ' רבנה מרז'קין פ"ל אכמותא כשהמי *
שוהין בחריץין גדל עליהן עשב ירוק אכמותא וירדבי כשהמפנות במקום
אחר ימים הרבה גדל עליהן ירקרקות ויכול לעשות קמנה פתילה. אבמד
אז' לטב שפיר אכמד שרא' במוק' קידושין פ"ד לקק בתוך הכוס פחרו
ביה געו ביה: אכנגדי דבי ריש גלותא בראש ג' דמי שהקך ספ' אה
אכונגדי פ"ל מסדרי שלחנות למעבד עבדיתוהו ואם נשדח רגל השלחן שרי
לתקנה פירושו בתשובות אכונגרי הוא המונה על שלחן המלך ששלח בלשון
פרסי אכונא' והמלך גארי: אכסלבס לא שנו אלא בכל אכסלבס כל ג' ג' *
דחומר בקדש בג' דמרט הלחם פ"ד עצי אכסלבס דזיל עצי מסמל' קרי:
אכסא אשאכלא אכסא תרעולא בראש ג' דמי שאחזן פ"ד זקן כלב
שונה תרנגול אכסדחה תבעת אולב בג' דשבעה בפרק הקומץ *
דבה אכסדחה לאורה נבדקת בפרקא קמ' דמסחים ובמוק' פרק קמ' דמכה ובפ' דמי *
חולקין בהשותפין אכסדחה בבקשה סיכך עלגבי אכסדחה שיש לה' פ' צימין *
במוק' ג' כל ג' ג' העיר אכסדחה דבי רב אכסדחה רומייתא באותה הלכה דאין
חולקין ובמוק' ג' דיש נוחליץ ובג' דב פרשיות בהקומץ רבך פ"ל אכסדחה דדי *
אכסדחה בלשון תלמי והוא בית שיש לו שלוש דפנות ודופן רביע שבעמיתין כה
דלת אינה נבופפת כל עיקר אלא ברחבו שלבית כולו ופעמים שעושין לה שמה
אחת פנים מיכ' ואמה אחת פנים מיכ' חסר ה' יתר כדקאמ' בהקומץ אות' *
פ' צימין חזוק לתקרה הוא ד' עבדי ולא מיקרא בית ופטול כן המזוזה:
אכסדחה דבי רביא פ' צימין דתביס הרבד עד שעשהו כמות בית ולבן אמה *
אכסדחה דבי רב אידרונא נעלא הוא אלא אכסדחה רומייתא דאין לה' לא פ' צימין *
קטנים שיעור אמה אחת ותשא העולם כמין אכסדחה הוא דומה ומצפון ימי *
במוק' פ"ד סיכך עלגבי אכסדחה שיש לה' פ' צימין כגון שעשה ש' דפנות

בהלכה יחיד בעל פטתה אכלת אוכלת וסוף אוכלת

בשעורין בגג דכתיב ובראש גג דהנוודי מן הדיק פיר תחלת אוכלת תחלת
החול מעור לפתולה בשבת לאפוקי סוף אכלא כשעבד הכאכ ששדיר כעט
שאוכלת ופצוח עינא חיש לבסוף לפתח את העין לבדיר את המאוי:

אכל כרי שיתאכלתמון בגעז בשכרות בפרק אל וצריים אגוז חכיל
כמה שיעור כלונק שאע רעב ואם חפץ לצוק שהוא זכא לגיס ולחילה
מחוב כרי העור ד מילין פן המאוכלות בפרק אקוא ויתגיד אכלת

הגן והקמל בכל אדם בפרק כל סאה פיר תפיסת הגסן כגו שתופס מכל
צד ויש שוג הקמת הגסן ויש שאג שורש הגסן צריך להחזיק לו בית רובע ל
הקמל צריך להצח לו בית רובע:

אכלוסא בגג והפסח ששחטו צפון
אלודרים במסח ובפיק אלוהן הגילן ובפרק העל דבר ג יחש יש לאלודי
אכלוסין סגיאין וכן עפל ממנו רב ועם מייד לתים פיר הגנת עם כלשת ית

אכלוסא תנא בפרק הלוואה אין אוכלוסא פחוטה מששים לבוא ואי צפון
באוכלוסא רבין לאו בע מיסק באוכלוסא נערו ספר אחל אוכלוסא פיר ואי צפון
בהפילה זו בהמון עמי הארץ לא נפקי רבין בהדיהו שאין דרך חכמי לשאר

עם עמי הארץ ירורים ונכאים זו השטועה בגג דהמקבל שיה בשבת
וכגו דהשתתף אכלוסא דאילא עבדי חלשי בראש גג דהשוקר אג
האומנין יש ספר שכות בהן אבלושי בבית פיר הכותפין שהן נוהגין לשאומים

יבטלו חלשי אצל שאר פועלים אומיין עלהן אינו דומה הבא טען לבאר רייקם
יגשה מלאכה ליעב ובטלומה שלאוי להן לפי חשבון זה נחתין להן:

אכלוסא בפרק אלו טרפ בגג דהמפלת כותן בחמה בפרק אג
אלו מומי צבג דמנה אלו לה ובגדה צפון דהמפלת בגג דהמפלת כותן בחמה

אג רב הסדא אובגא בחיודא לקיא חיודא באובמא לקיא צנייד בפרק בית שטאי
פיר שול שחור שימצא בן לצנים אוחו שחור גרוע הוא ופחות מלגן חיודא באובמא
לקיא כתם לבן שימצא בעור שחור מלה היתה בעור ולפיכך נעשה טמא.

אכר אצל לביתו אצל דונסר יטא בביתו באתה שיחך שחטת
 בבקשה והקיסוח בגללך באיכותן בעצמתין בביתך דעידוץ בגלל שיחך
 חופסא פיש לבציר בתוך גמ' דהחובל בחבירו חסרה באתה אכר באילן
 מציאות בגלל דואר השנה וצדד גמ' דהאשה שתוף בעלה ביצרות ופתי
 קל דקידושין בגלל דעבד כעמי סיל אכרף הוא שפיעס נתון על חטא דעבד
 שחטור כד' למען חישוף המשפוי על גבי החטור ובלאש גמ' צדק מעות
 אלא מדיעב גבדא דאכרף דצדדי לרביב כסדת ידיו עליה ונתן בתוספת
 בכלים פתיך ד' האיכות מנעמא מושב והתסוס של מנעמא מלכב ושאר פ'
 התפיות שבעדדין אסדיו רחבות טמ' טמאין יש פט שפיעס חתמיות חוטות
 דהם העצם הנטון שמאחר ושלפנים כדל' והאונת חזון והן פיעס חתמ' כב
 שנטפו כן חדש פיל' האיכות הען שאחורי חסד' והתסוס הען שלפמ' שאחור
 בידו בעת שהוא עולה לרוב זה פל' ל' חננל זעל' ול' נים זעל' פיל' והקשיט
 לעאן דעבד דמלכב היע מושב דהא באוליותא כול' מלכב וכל' מושב
 דאמנא מלכב לא היע מושב ואיט' אכרף אלא גבדא דאכרף כדדי דלכ' כב
 מחית לידה עליה והוא חסד' שהוא סוגך בן כשהוא דוכב עלי' חסד' גמ'
 או עלי' האיכות ונקרא גבדא דאכרף אכרף בחולת' יחמה
 אכרף בגלל' לעזר אול' האול' אכרף קטנא בפרק חתמיות בגל'
 דהאכרף ובפרק חטור את האונת' בגל' דהאכרף את חטור פיל' י"ב כות'
אכר אכר ל' טרפון אכרף אתבט' שהלכה זו מוקפתת היא ששע
 השמע וטעה שהאכר עובר ומדיע על כתיבו באחילות בפרק כול'
 חמטל' ובביתא קל' דשבת בגמ' יה' דבזל' אכר' נותנ' לו צמחון בפרק
 שום היתמיה תרתי דיטאתא איכר' יאדתא בלאשגמ' דכ"ט מנשואתסון
 יש מוסר מיקום הוא כגון שהוא מקום נתל' ספ' יאדתא ויש פיעס כ"ד כות'
 האכרף הדוען כעני אכר' וצמחון: **בשלים פרק י"א**
אתחיל פרק י"ב אל ימנע אדם עצמו מציתת המדיע

אחת ברוך משפחה וזאת ברוך מלחמה ולבית האסורה וסכך עלתה ש
למטה האסורה פניו של אהרן סניף בדופן שלש וכו' ליד
פניו אפי' אכל כסדה פיתוח שבלוש יודי וסוף אכסדה פל איפחתי
לה דמן אפיעת של אפסדה פל אחר סוכה א בוחר לפי אפסדה כגון
שיש לה שני דמנות הלכות אחת במערב ואחת בצדום ואפסדה ברוח צפון
ויש לאפסדה זו כפינה ושני להים אומץ אע להיים נחשבים בטח סוף
וכסדה אין לה סניף אלא טח אפסדה סתם לגמרי אפי' אכל כסדה ר"י
פי תורה שבלוש האפסדה כאלו הוא זרדי עי לארץ והיא דוסן ובעת לבא אפי'
פוחה וכו' אפילו נפיתח דוסן האמע עית המעלה כשהיא כסדה וכו' וכו'
האפסדה אפסדה אכסן בפרק שואל בגי דאין טעמי אפילו
כלא כאכסן דקדאן וכן תרג' כמור ארזים אכסן אפסע לפני בע
אדם מחלקין אותה בפרק השותפין בגי דאין חולקין פיל זבל שאפסעא לכל
אדם אין אדם יכול לגמות על חברו אלא כלהקדים זכה אכל זבל שאפסע
נעחלק לפי פוחים ובסוף פיל יש בערתי ער היכן לא ישע אדם מאפסעא
לב אפי' ער הכא ושואל אפי' ער שיפסולו כלו לאחורין וכן ער וכל כך
למה דאפי' נר אכסני פוח ונפגם פיל אם ישע אדם אפסעא שלן יאמר
מכוער הוא בעל הבית שלא יוכל לסבול וגם את הקסע יסבול ואמרן אפסע
הה שלא סבל את בעל הבית אכסן אפסן נייא דמילתין
אכסן נייא דמילתין שלן בראש פרק כ"ד מצד פירין אפסן אפסע
בגי דשבעה שלא אולץ פיל סילין בלע לעז בלטי כולו שילן שלכל
השבים השלוקים אכסן כל זמן שהוא מוכרן אפסדה פסור
בפסו בפרק אלו דבדים אין פירין נעשיל טט אפסדה בפסעל שני בפרק
הבולץ פירין בסוף ס"ג אין פודין ההקדש אפסדה פיל דבי שאינו מרדו
ולא שקל הוא אפסדה ויש אפי' הפסד ובלע ישפג קורין להפסד כפסדה

אכסן

פמשע רב את אלה לב זמנא חוביי לברען בויקרא רמז אס תכח דמט
ובבראשית רבה פרט סג ווסקל האים ודקלך זמנא פול פח ומשון
אלה דעניבי בגג דאמל עקצה פסוק המדק פיר לפצעם בותם
כמו כאלה וכאלון חלון בבת בבראש רבה פרט פב ל שמואל בדי נחמא אפ
לשן יונת הוא אטל אחד ובלש אלמא על שמשאח אצלן שלזודה באת לו
בשודתה שלאמי אגלון מרגלות בפסקא דזיוהו ביום טות ספר אחד
אולן מרגליטון פיר אולן בלג רומי כולו לפ שבעלם הוא יש בהם פסולות אבל
לענין לבוא אטא חמי יתה אולן כלוסון הוא היא לכל וזנה מטרות זוח כלה
בעלם הוא יש פסולת בישראל אבל לשלם חבא כולן כזחב טוב בלי פסולת פיר
כחוסון רומי וחב בויקרא רבה ושם אמר שלומית וכי תמ כליו ממלך אמר
נבוכדנצר עב זל שוכם שלכמך ושלחב הדא היא לכל ויעשו לחם מסכה
אצל שלי אולן כליסא פיר כולה רב נקי נבוכדנצר מלכא עבר דדחבי
אגלונגדלן שלו בהגדת ילמדנו בולקחותם לפם ביום חזאשון ובפרשת
שלחך אנט בפסוק לו כותב בארץ מצה העב הוצרך האולנות של ודמו נכיו
ובבראשית רבה פרט לט אמרחה את האדם אין הקצה סורע פק האונת עי שאח
אנאלן שלה עלמעל ואחר כך סורע נעמנה הדא היא וצת לפן יפיר מעציותם
והפך לידמא פיר עפן שטר וחוב ודין: אללוס בבראש רבה פרט טו
ויטע לים גן בעין אלנים בלוטים אלמגים אללוס: אלוא ואיסמירכא
וצרתכא ברטאות דמי שאחון: אללוטא מפסח ותיב לן אלותא פסחי
פסחי בפרק המביא כדי חן בגג דד אישר אונג פיר עע קיעות שמעשנן ביה
ואף שלג דהון קשיחאון לקתמא דערי וחניני זו בגאליא ופידוש דד חנאל וצ
פיר זה אילו ג אלום ואלוא ואלותא עיין יתחד לחון פיר א מפסח קוטם אלותא
חיתות אף טג דקשי כל כך דחאון לקתמא דערי אמנותה פכס תרג אלות פיר
הילאי אללוטון בבראשית רבה פרט יט וחוקל נשמע ל יחמ כר חוקל פיר
אלותא הוד אמ לא אלנותמאון יומא דך פירוש פירות געסר היו לפסודים בסוף כושר
אמית: אלטיכסיוח בבראש רבה פרט א נשחא חילם בשעת שבת הקצה

אין
אין
אין

בראש פרק אמי 4 עקבה ובפרק אין צדיק אל צעם להטפה השל אמי רב
נלפף על לא טובה השמחה וכו' בסוף קידושין אלוהים מן יסחו עמי
בפי ארצה כתיב לא תשאלוהו ארץ של אלהים אתה חפץ בשעת כסו
ולתתנו בשעת ששנו כוונתנו ואל תשאל לבשעת נדון ואל תשאל
לראתנו בשעת קולנו בפרק דבש באבות בן זומא מפושש בהגדת למדנו
הסתולת מעל יחיד פרשת שלח לך אש לתרצה אתה כירך בשעת כסו
אתה למד מנשה בשעה שעשו ישרי אתה עגל בשעת הקרבה ואמר למי
יד אמר עגל שעה שלעבם היא אינו צריך לזכר עכשיו יחיד מקהוד והם צדיק
בג' בדיקות כנפוליש שם ואחר שהמנות כלבך שב להקשה והיטיעו ואל
התחמת בשעה שמתו מו לפי מנן את למד מן הקשה כשעליו לגבול כביכול
היה כאלו כמאכל שני ויקרא לו ע' צל ביום ההוא לכי וי בקטוהמלכות
לחמו השיב לתאירו לטחמו (א) אילו נחמתי אלא שאונית לפניה וא
ושאלו בשעת נדון מנשה כשאם לישראל שמעו נא המלים נשבע המצו
שלא יכנס לארץ שנ' לכן לא תביאו את הק' ואם לך לא שבעה שנ' ולכן
נשבעת לפני עגל אמר משה שעת שבושה היא אינו מוצד עכשיו המסע
ב' שעה ואחר כך התחיל להתחמק לפניו שנ' ואחמתי ל. אמר לו הקשה ש
שהמתנה עלה ראש הפסגה ואל תשאלו (ויאמרו בשעת קולנו מאדם
הראשון כשאכלו בקהאל ותתקאל שנ' וידעו עירומים הם באותה שעה לא
גלה עליה הקשה שהיו מקולקלי אלא ויתפרו עלה תאנה ואחר כך וישמעו
את קול' אלה ולא באלה ולא בקטת בם במה אשה חפוי האלה
והקטת בכלם פרק יז כלכלי עין שחלק בגג בשבת מאי אלה קוסלו ודומה
למקל והיא שלבדול והיא כאמה ומחצה וצדאשו עגול כמו כדור ויוצאין
יפדות שודמות לשקדים בתשעה כעשרה וטמא שלט ערבי דבוס וכל
לש מצאם אלה לולב האלה והבוסמא בשבעות בפרק כללגול
הוא כמו באלה נובל אלה רב שבין לחובן רבוב אמר דודי אשתי

זו לומר: אלמות ר' יהודה אומר הארום טעם מוטב כפי שחאנית
יושבת עליו בכלים בטיח טו כלכלי עץ כל עור פל ארום אמרו בתלמי סוטה
מאז ארום נבנה דודי נמו אבד אמר לבנות ואלו שארע לבנות וששן כל
חלש עמל אמת וחוט חסל ובסתמו האחר מששן יתחם שלמעט ועל גבם
מכסי עור ומכסי עפר וקולו עש וששן אמות לחוסת ולבת כמו החלילי ופיל
אלית מלכ אל כבתולה חג' והיא אשה שכלה עתה בקי לקוח ומעמי
יושבת עלאמל ובפ' ין כלכלי עץ שחלוף מלכוס שלומר ולפי עץ שלאלית
ופל כמו ככל הוא שמומדת בן האשה העושה צדי עם חבדוליה: אלכסון
ואסטרוכלי ומובלסין בפרק קמ' דעב זלה בגל דואיל וצרוס אמולין למכור
לגוים פיל מיני פידות חשוכה ממני אלזים וסולן אהתן לפע עכו זיה:
אלכסנדריא תרג' נא והכרתי את המון נא נתל לכסע לית ותל

אנשי פטריית בגמ' דנתר באמ' עקיבה: אלל בפרק ג' בזבחים מן הקוסה
ומן האלל ובפ' קמ' דטודות הער והדוטב הקוסה והאלל ובפ' קמ' דטודות הער
ראש הפרק העור והדוטב הקוסה והאלל ובפ' דחולין מאי אלל אמ' ל' יחוק טודות
פיל מדדקס כגון בשד מת ריש לקיש בשר שמלנתוסין מעל הכבש ושאר כפול
הער ואמ' נ' אלבא למאן דעמ' מדדקא כי איבא כוית פאי חוי עין בעלמא חוי יסוגיא
כהשלקיש דהטא זה פיל דכחנאל' פיל ז' בשל שמלנתוסין מעט בפ' וועט
בפ' בכל העור חרמם סרגלים אלילי שחוסדין כלתאלין בפ' ובעת לא יסוח בקוס
אחר: דופאי אלל כללם תרג' למאסי אלל דמורקדא דפלטוח סלינא חכדק' כולבין
אלל' תלתא כורי באולל' בלחטג' דחמקב' תנן התם בעין עין סדק
אחדון פרייז זתם וענבים בית שגאי אונג מטמאין ובית הלל מטודין פול
זתם הזתים הקשים שאין נסרפין בבית הבד בית שגאי אונג אף עלט' קול
הוא ומקבלן טומאה אונג' לא אופל חוק וכמה פרייז זתים ל' אלעזר אונג קבן
לטרד דביל ימאי פל אולל' עלול' כדמתעמיין והיה כדבואותיה יאשול

לבראת אדם חסד אומדן ברא שחזק ושל אמת אוב אל יצא שבוש שק נטל
הקבה אמת והשלכה לך מלכות השלמה לפי הקבה נטל אמת מברא אלמנה
שלך ונעלה אמת מין אמת אמת מודין נתן אליו
בגילת איכה יעב בארץ ויאמר אלך אלהי שדה אה' אין מקור כסם
לאבדום איה שרוך כך אמרו לשיה אה אפרהם אליוהן מפכ נטל אמן
כולה קשה ואליה דשך שאם שמע אדם שאנו הגון כוף אליה לתופד בסוף הלכ
קמא דכסבות אליוהן משלם ל אנשור אה מנביעין ל נהווי אהם
נשך וכו' כול בבלאם דבה סלע עב בא גדי אליוהן אטוסיא דאילונא
ברטאות דמי שאחא בולפום סל דפודין בות אליוהן סל מביאין
אלסטו בפרק ה במעחות כל קרבנות דניטר ובגמ דהמונר פירות פיל השמש
בל יון אוליאוס אה מביאין למקדש יי שנעשה בשמש אינו מן המוצא סל
אהל יון שחור שיש בו טעם שמש ובכסקה דוהוי בחצי הלילה ועוד שמש
אלו פלים פיל אלו שמש פולים עיר: אליוהן דיופולום בבלאם דכח
סל מ' ואת החורי אלוהן פולים ולמה קודין אותה אלת דיופולים שבדדו אותה
ניטלת לחידות ברוד הפלח פיל בל' רומי אלוהן חידות פולים עיר:
אליוהן אלו בכלם האוליוהן בסוף גמ דואילן קשרים וכן בסוף גמ דכל
היד בני אל תקבדו לא בכלים לבגיס ולא בכלים שחורים אלו האוליוהן הבאים
ממדינת חים וכו' פיל בגדים ה' ודכס המ לבושים בגון מני כסותא לבנים והגלמא
כגון מני דמתעטו סומקו: אליוהן ואין עושין פיומין אפיל למדין
למדין ובפרק ה בטורות המעח כלן בחלן של אוליוהן פיל שמשין שמשמשין
בני אדם שמש קיינין לא ימסור האל נשאת סלוקה שמשין שהן חשווין קבוצה שמש
ישמא לנביחין א בשכבת זרעך ויש אוב חשווין לפוחטה וטובען אמה למחיים
ויש ספי שכת זה דטורות בחלן של אוליוהן ופידוש חלונות מסולשות אחת לחת
כדכס אמר ידוע כדוח ל אלמך בק עדיה בחלונות של אוליוהן שהן נשחורות

של
11512

העיר ל' יהושע על ידי שם בנדיה על אלהות עשה שהיא כשאר לכהונה
בסוף פרק קא דביתובי וכן בפירוש ששאר שפתי בפי ש' אע"פ ש' וס' ^מ
ודאן בוראן בנשי פיש רבו תאיי גאון אל פיל עשה משפחה אע"פ ש' ^ש
בה ספק פסול שפסולם הנהנה ואין יודע כי זה הוא אותה משפחה כולה
או אותה עד סוף נקראת עשה כלום שהייתה לשמה של שאר שהיא מגובלת
ונלכה למה שאין יודע אי זה הוא לענין שאמרן כל בארצות עשה לארץ
ישאל וארץ י' עשה לבבל: ועיקר הדבר בגמ' בכל יחשים מביתם
ולמזור ועטף וחלילי ע' ועבד משוחרר שבהן יודעים הקטור אל דור
ואין לא ענה עזרא מבבל עד שעשה כסלת נקיה לפיכך כל הארצות
כעשה מגובלת הן כנגד ה' בנדיהם ספיקות ופ' אלמנת עשה כל
אח' ואח' מאנשי אונס משפחה או אותה העד שנשא אשה שנשא אשה
משפחות עשה ומת היא אלמנת עשה וידוע כי אשה שבא עמה הוא סולת
כשהכונה בגוף גידול שבא על השלמה אף על פי שמת היא סולת ל' ^ל
זה הדין וברבד זה ביבמות בפרק אלמנה לכהן גדול ועיקר הכריתא בתוספת
במות ואותה נדה וכפירק קא דלכותבות גדמי: תנו רבנן בג' כ'ט שנים וזמאחרי
אל עמע ומעמי וכ' עד סוף הלכה וזה העיר ל' יהושע ו' יהושע ב' בתיה
משעה היא בעדיות בפירק אחרון: אלמ' הדתיה והחלתיה והאלום
בפרק ראשון לטבול יום ויש ששונן והאלום פיר' בושם הוא נפתש עמועלה:
אלמונ' הא שלמתפת וחתימה של אלמונ' בג' דבמה בתמה נבעת סלמונ'
בפרק י' בכלים הסוף והפ' אלמונ' כסיתא בדאשג' דואם איצמיה' פיר'
אלמונ' כגו ע' אלמונ' ובלע' קודל': אלמנות בשבת בפירק כ' ד' ^ש
בג' דמשה שישו אשה טב' היה תנודבנן מייחם אדם אלתיית ומנחם עלגי
מעים בשבת ג' ד' כ' מעד משתתפין מסתפ' אדם באלותיות ומתחמ' בחט' ובסוף
ג' ד' ושמעאל במעחות הייט מעלפ' ש' וש' ואלתיית מתחם לג' פ' ד' בג'

עליו ומי יושן בן שבעה קדוה ויבין כוונתו ויש בזה מאותם פריצי אדם
שקב יבין פריצי אדם ויבין שפתי יד קבין לומר פירא כנה פריצי משתכסין
בזה פריצי אדם ויבין שפתי יד קבין לומר פירא כנה פריצי משתכסין
לגדי ולת פריצי אדם ויבין שפתי יד קבין לומר פירא כנה פריצי משתכסין
או מעילין קבין כוונת פריצי אדם ויבין שפתי יד קבין לומר פירא כנה פריצי משתכסין
נמצא ביניהם מאותם פריצי אדם ויבין שפתי יד קבין לומר פירא כנה פריצי משתכסין
יתא אלהיה בנה ויבין שפתי יד קבין לומר פירא כנה פריצי משתכסין
סימנה כמנהג נשח כזאת אלה לומר מלתא דפסוק גמ' ופריצי אדם ויבין שפתי יד קבין לומר פירא כנה פריצי משתכסין
מהו דבר המלנה אלה עדין כנה אומנתו שלמה בעו אה ישים עצמו כאלה
וכו פירא כוונת אלה על בלמה ונחמה לא מרבים ואנכי עמרו ואנכי תולעת
ולא ישים שם פסוקיך תאלמנה שפתי שקל בג' עטנים פסוקיך גמ' ופריצי אדם ויבין שפתי יד קבין לומר פירא כנה פריצי משתכסין
את פריצי אדם ויבין שפתי יד קבין לומר פירא כנה פריצי משתכסין
אלה ה' ימרכי כלב אלה וכלב פקח אלה אמר ל' שמואל בר אמי איך לך פקח בעולם
פ' חלב וכך שנו רבותי כלב זה אדם משלך לו פרוסה סוכר את פיו כך גייט פריצי אדם ויבין שפתי יד קבין לומר פירא כנה פריצי משתכסין
אלה בסוף הלכה לאשמש דחוקת הבלתם זה אומ' שלמה וזה אומ'
שלמה אה' לב נחם כל האלמנה ובעיטן במלך הנזקק בג' דבר הקרוב
לאמה איתמר בני נהורא רבאמי תבאי שמו מיא ברישא ושמאלא פ' שלישו מיא
ברישא ומסקנא השתא דלא איתג' ליל לא כדב ולא בשמואל כל האלמנה ובעיטן
ל' לישל אמי אם לא הבא כל בג' דאן ששין לה חילוק אמי אביי איתג' לישל
הא כעקב דקטין לית ל' לישל דאמיא ול' שרקה עלוה מקוטנא לאולמא פיר'
פ' ל' ש' ל' מקוטנא לאולמא מקוטנא הדין לעבד: אלמנה והאלמנה
אשר תהיה ל' מל יקח בעשרה יחסין בג' דל' ל' שרקה עקב אמו ישראל
ששאלה שרקה עקב אמן משאל ל' הכי קאמי מפת יקח משאר כהנים יקחן כלם
הא ד' יקחן האלמנה ונתן וארמלתא ד' יקחן ארמלתא משאר כהנים יקחן

לאותפאת דמא לקח דלי אעור הוא יתב ל אסי קמיה אמל לה דם חימוד הוא
בתר דמקא איתפלג לה ל אסי אמלא לה בעלי היה צורך וחימודין קרי
ל אסי עלה סודי ל (יהו וז ל) : אלה בסוף פירק הנוקין בויטיץ אף
היא עשה טובלא שמהב שפר שת סוטה כתוב עליה אמל ל שמעון בלק
משום דבי ינאו באוף בית סודיש מכל מילה אמת אחת א מאס ל מלא ש מפ
שכב והכתוב רואה האות וכתב המלה שלמה : אלה יכול מצדק אף
בהגדת ילמדו בותדבר מרים ו' במש' אמל ל אבוח מהו יכול שהקצה משלים
לכל אחרי מישראל אלקודסיה מלאכים שיהו משמרי סיומ כענין של ומעשה נפל
על דוד ואחר מה קודו לפניו תנו כבוד לעמך שלהקצה וכו' אלה
למלת במעלות בפירן כל קדמות העצור פיל ראשונה להביא ממנה סלת למקדש
שהיא מובחרת כמו אלמא שהיא ראשונה לאותיות שליון והוא מק אלק שגוי אטפיו
מסבלים בסוף ג' דהיה קורא : אלה באמא דאמא בימא צירי ג' דביע
מעברין כליל שהולך העלת עלתשכל בכד מלא כמפיעה בים כאילמא דמיטדמא בפ
ילום בוידרא רבה ויהי ביום השל ויהיית כשולב בלבים והשיבץ ימית באנהרג
יחול באילמא וימצא אנה באה תליכ אלהס אין עשין אלפסין הידנות
בפירן המביא כדו יון בג' דאין פוחתין פיל אילו אלפסין הידנות סוטה דתני
אין פוחתין אלפסין סוטה ביום טוב מפני שהוא למפשי כל דבץ שמעון בן גלמתי
ויש ספרים שכתב לפס והנה בעד למי : " אלה צדיק ובא פיסטין ובא צטודולין
מש ישאוקלמה התחטנה חייבין במעשר בידוש בפירן קמ דמעשדות וברז פירן
שע דמאו ובראש תוספת מעשר ראשון אלקטות העריפין והצודגין
והאלקטות במעשדות בפירן ג' המעביר תאעם פיל בתים הששויים בעוז
לער להתקוד בהם בקין ותרג חדר המקדה בית קיסא ליקי אנה תובעצת בפסין
דבחדש השלישו אלקפיתא בראש ג' דשבועות מלמא ודופילא אלקפיתא
ורש ג' תמ פיל אלקפיתא ממונה על ריש גלותא וחשוב פדופילא שמעונה תחזקת

הוא שמסתפקן בו לאחר שרוחצן ופלט יין לטפן ויש מהן בעדן לצד :
אלכסטר בראש שח' טוח חולץ הלחץ יין מצדן והחכם לטת לתוך ^{הטעמים}
או לתוך אילנות ובמספרות בליש מסכת דמאי ובגמ' דהחובין לגי' בפרק
אין משעבדין אינו הוא אילנות כדכתיב גב שבת בפרק ק' אליעזר אוב' תולין :
בגמרא דעושין אינו מלן אינו אילנות יין וישן וצ'ים זולתן ואפ' למקד עבדי
לפי מוסות בתוספת מעשר שני פ' ק' שש אף עושין אף ה' לטת ואת השני
ערב המדבין אלג' בתוך ביתו אינו עריך לברך בסוף כ'ים מצדכ' ידוע
אלכסטר בסוטה ידוע בפרק ואלו שאמ'ן ל' בר' חותא על לקס'ין
שניע ל' דהו קרו שניע אילנות ופירושו בלש ית' בע' לעבדינון שניע
ל' יוסי איק'ד א' מי שאינו יודע לקרוא אותה אשולית לא יקרא לא קרא
אותה בכל לשון שידע ויוצי' יד' חובה : אלכסטר מכתפי לחוב' ~~לא~~
ד'ילא באלכסטר בפרק אין עדין בג' דשחטה בשדה לא יביאנה פ' אלכסטר
מ'ד'ילא שלכתפ'ים פ' א' דבר שמנהג הכתף לשחתו על כתפ'ו עת' שמש
ומתק'בד המשני : פ' ד' אמ' ל' אמ' ובלבד שלא יכתף מאי ובלבד שלא
יכתף שלא יהא מנח זה ידו על כתף חברו וחכ'ן ידו על כתפו וטש'ין
אחר על יד'ה' וזה הוא פ' אלכסטר שאני איתתא דבעיתא ל'ג' נפלה להכי
שרו לכתף שמומכת יד'ה' על ראש'ה' ולא נפלה ומד'ו מד'ו ומד' זוטרא
שרי ל'ו לכתף משום חקא ד'עבורא דלא יכל' לאפוקנה בכסא'
אלכסטר כ'ד פ'ד' שנוהו בזה הפרק למעלה : אלכסטר אלכסטר
במק' דמאות דמי שאחז הזומ' תורא דאלכסטר ודא דינוק'ן בראש'ה' ג'ג'
דחוב' בחב'ין פ' דאלכסטר שלעם שכססה : אלכסטר א'שה תר' ידוע
אלכסטר ובבלאשית רבה פ' ל' א'שה ודוד'ם ס' וד'ו אלכסטר איט'ליא
ודד'מא : אלכסטר ד' א'שה דארעא דישלע מפולש בסוף פרק
כ'ה'יר פרק ב' ד'נה' א'מ' קרו לה מ'רה דארעא ד'שראן ד'ה'יא איתתא

ד'איתתא

אחד פרק י"ג

אם

היום אם בכללנו ואם נזכר אצלם תענה לי ^{עמיה} כי ישמע אולי בלאם ואם
 לשתחוק מזה ועוד שנים ואם תקריב מעצמו חזון פיצא בואם לפק תלטה את עמי
 במיטלא ואם תקריב פנחה בפני ^{אם} יחודה שפרח פנחת ביחוד
 לסמוק ולחור כן עליון היא נסתה שנה מניחא באה בקושעו ^{אם}
 יש אם למקרא ויש אם למשנה במדקדק דמורה וברז גמ דסטרה וברז גמ
 דאלו הקולקין וברז דקונה את עמיה בהאשה נקנת ובדגל דפיצא צולץ פיל
 אם למסורת דסנפה לבנן סברי יש אם למסורת ופון שנות שנים חסדין ואחד
 מלא נצרך לידשן בסכות אחת בסכות אחת בסכות שנים נמצאו ד ור שפעו
 סובר יש אם למקרא ונצרך לידשן עלפי הדיבור הקרני ונקרא בסכות בסכות
 בסכות ונמצאו ש פיר אם למקרא דפיצא צולץ ל יחודה סבר יש אם למסורת
 יאכלות בבית אחד יש לשות לאוכל לאוכל ולאוכלאק מזה רחמ שאל יאכל
 אותו אלא במקום א ולא בשנים ל שמשן סבר יש אם למקרא יאכל קוראין
 על הפמחא קא מחד רחל להאכיל בחבורה אחת ולא בשתי חבורות אבר
 חבורה אחת בשתי מקומות שאין ועיקר הדיבר ושודש הוא פיר אם פמו
 שאמר דהבני אב מבני אב ומפתב אחד כלשפעור משנתן אימא צמוק ^{ויינוקורא}
 גמ דהישן בסוכה כאן בעלין כאן באימהות ברז גמ דבכל מעשה וכפיצא
 מעבדין בג דהיו שסגדודיות האמחות שלפעלם בפיו אחד בפרק ג פיר
 ראשי בעלים גדולים ונעתין בארץ לשאות מהן זרע וצילמדנו באם בחקת אמר
 אחא רביעה אחת יורדת מיד האמחות עולות אם אמה בית השלחין
 אי מוכר בג דהמכר פירות לחבירו פיר אמת המים להשקות ממה נאיעים
 כדת שלחן פיר דס רמו אלו ואלו מתעבדין באמה בראש גמ דכל שעה אמת ^{המים}
 שאינה יסלה לחקצר בפרק ב בפאה פיר שירי דמים דמזבח החיצון ודמזבח
 הפעמי שפכין לישוד מזבח החיצון ואמה שלמים עוברת בעזרה ונכנסין ^{הדם}

הכל נגד שאר עמך ונתתם כבודת אלוקים לשון שפלות למנוח תולך מטול
לשוחח מיטב אלמנה שומא לשני ולכפ תשחק ונדך בחבל יחוק ובאולם מדברא
תגרך וישי רעיון תולך ויגור אלמנה אלך בטבעת ארס פיק יב בבלם
האולך והקולמוס כלי עשאתם בן הקולמוס וישכבו הדין ויש אולך בלי הוא
דומה למעפדים ויהו לך עת הקולמוס אלך תגורב העשמש מטול
בעמך אחרת שארם וקטע חותנו אליך בבטין בסוף רטאות דני שמחון
פיה מסתך ולשון נעם הוא ארזי אלך במס ביום השם עערת למך שבת
לו שמחה כל שבעת ימי המשחה מטרוך מלכות למך כלפודין שי אחרת עסוק
באליה שני שאל עיניך עמן שמחה ויהו אלך כדול בעמה אשה
העמית אחרת כמה דעמי העמך הטובה וישך בלש אולך אלך
ששיבנה אלוש בפיק קטמ דיומא אלך בבראשית רבה בפירי ויהו חלו הוא
מדבר סיני הוא נסד אלוש מאי זה זכות זמי ישראל ששקלום חמך בטבל לשי ועשי אגות
אלך אולך מאלך במוף גג דמקום שחוגו פירי הוא כמסד אלה שפדשט למעלה
מחית לפה באליה דחקיק עלך ופך בראש פיק דהטופר את הספינה וגם זה פיק כמקל
ויש שטופן בעינין ליה באשומם ועפדשין לחות ויש שמפדשין שות עצם אלוכים אעתי
בהם את הספינה ויהו מדדיא אלברותי אלך בגג דדור המבול בחלקי
ומם שלוש ממשא ששם כפן אחד ואלך תא שמן פירי מיק היה שוחך מלפס את המאש
שכחו נשתק אלך תא שהיו מיניותן את האליתא משש בפיק שני בתנאי
הצתת האליתא בסוף גג דטרך בקלפי ובמי פרא ונתנו בנע אחרת חלקו ויהו חתמה
המש בולדות בפיק בפרח פירי עצם קטנים לחלויב עני המעלה כדל משני זשור
האודים העט ואליה הוא זכ ובאותם הזבבים הקטנים שהן אליתת מיניותן את המאד
האור בעצם גדולים ששמע לענן שערבך וליוח היה בין הגידין שהיו מיניותן את
האליתת אליתת בסוף מכשדין יודוק אומ חתים האליתת פל דג עטור
במקום נקרא אליתת ויש מסרין דנקטן ששמו לך סלקן פיק יב

העניינים. אמר קלנו (כזה) אמריו החכמה בהגדה וחכמת
מה אזהרת אמריו כי זהו קאם איש על אמריו דסיום לחמה
יכול למחש אל עמך חילוקי דאמצא פיה בלע מרוב פגו קבנאח ושוא זר
בויקרא רבה והוא ישקט וציוש אחרימות אמריו וסלגו אמרו
בגג דהפטוטות בהערך אמריו אמריו הוא אמריו
דהוה קא מחטוט שמעמך דאמר בגג דהוה מעמיד בהמה פיה גי
מכשף שהיה מפשיט השנים פיה שהיה בני משה אמריו היה במלך ואילו
בגלגל) בסוף הללאשונה פיה אמריו כמו אותו דסוף כלל גדול דגם אמריו
לב ושמואל חד אמר חדשי והוא מכשף שכן בלג יין ובלג לעז קודי לבכשף מגו
ולכוי יוצא לאור בשביל מכשפות וחל אמר ג' דופי והיע כופר בעיקר ולכוי יוצא
לאור שאמר לי יאמר ואני שאתיני ואמר הוא אמריו והם בערך כגיש
אמר הרוח שפידה את העמרים אמריו אותה בפניא בפני חכמי ^{כאמר}
חמש מאן גחלים בפרק בתמיד אלתרבה לעשר אמריו בפרק קמ' דאבות
עמד והילך בשוק אמריו אותו בפרק מי שאחז ובראשג' דכלהמעות באות
אבה אלעזר בן גמול אמר ונחשב לכם תרומתכם אחת תרומה גדולה ואחת ^{תרומת}
מעשר כשם שתומה גדולה ניטלת באומד ובמחשבה פיה שנותן עיני מצד זה
שלארן ואוכל מצד אחר ויכול לאמוד בדעתו כמה סאי יש בו כך ותרומת מעשר
שמוק הלי ניטלת באומד ובמחשבה הא לאמד והא לא אמיד בפרק השותב) בגג
דכמה יהא בעי או אמיד כיופינה ליה בסטכות בפרק נערה בגג דהאב אינו חייב
אג' ליה א אמידאך שעה כפידושה בפרק חזקת הבתים בגג דלוא לאשה כלום אם
היא שדיח דאית לה כיהפ כיפי שעה כפידושה אמריו דרש דאמר
לא נחיה אדילקא בפרק מי שהחשיך בגג דהפע פיה סולם העשני לעלות בו
בערסל והוא שכ כמלוס במקשה והיא מלועה לשאר פירות ודקדק לב אמר
ההלכה שאסור להניח הסולם על היקל ולעלות בו שגמא כשחמש בעידיה

וכי יבנה ביתו ויתגור בו ויתגור בו ויתגור בו
ואמה יבנה ומנה גינתו ומה בית הקדשן אע חזר לך נהג לאלה חזר
לתוכה ודע אנכי כי יבנה בית אלה ויתגור בו ויתגור בו
בית השלתי עליהם שנתה רחבה ומה בית אלה ויתגור בו ויתגור בו
כלום לידוד הגנים שלא יצאו לחוץ וישתבחו וידעו וידעו וידעו
שעבדת בעדך שנתה לך כל הכת ידעו וידעו וידעו וידעו וידעו
בראשית דעו שנתה פיל סלתה וידעו וידעו וידעו וידעו וידעו
בהנוגע בספר פירק מאי בלם סניו שנתה וידעו וידעו וידעו וידעו
פירקו באמת העץ השעמיד המעכה: אם אוח באמה ובלע את התרומה
בעד בפרק יצא דופן איטיל טיפן עבודת מתוך האמה בפרק ה' באמת ארץ
ישאלו לראשיתך בגמ' לשונה שרצים דב צריך כחצונות פ' אמה
בראשית דעו ודעו עליך פ' האבר המשתן גים נקרא אמה: אם ניטלה
האם שלה לטעם בפרק אילוטרפת ובגמ' תנא הוא האוס היא סדסחת היא
שלפוחית פ' ה' חזק כדמק בבלות אין פרה וחזקה יוצאות כללם כדעו
שלפוחים עד שחזקתם האם שלה בשביל שלא תלי אום שלא לעולם שלא דעו
ב' יקרא לזה אשה כי תזדוע אמבולה כי הוא חוי אמבולה

וכי יבנה ביתו ויתגור בו ויתגור בו ויתגור בו
ואמה יבנה ומנה גינתו ומה בית הקדשן אע חזר לך נהג לאלה חזר
לתוכה ודע אנכי כי יבנה בית אלה ויתגור בו ויתגור בו
בית השלתי עליהם שנתה רחבה ומה בית אלה ויתגור בו ויתגור בו
כלום לידוד הגנים שלא יצאו לחוץ וישתבחו וידעו וידעו וידעו
שעבדת בעדך שנתה לך כל הכת ידעו וידעו וידעו וידעו וידעו
בראשית דעו שנתה פיל סלתה וידעו וידעו וידעו וידעו וידעו
בהנוגע בספר פירק מאי בלם סניו שנתה וידעו וידעו וידעו וידעו
פירקו באמת העץ השעמיד המעכה: אם אוח באמה ובלע את התרומה
בעד בפרק יצא דופן איטיל טיפן עבודת מתוך האמה בפרק ה' באמת ארץ
ישאלו לראשיתך בגמ' לשונה שרצים דב צריך כחצונות פ' אמה
בראשית דעו ודעו עליך פ' האבר המשתן גים נקרא אמה: אם ניטלה
האם שלה לטעם בפרק אילוטרפת ובגמ' תנא הוא האוס היא סדסחת היא
שלפוחית פ' ה' חזק כדמק בבלות אין פרה וחזקה יוצאות כללם כדעו
שלפוחים עד שחזקתם האם שלה בשביל שלא תלי אום שלא לעולם שלא דעו
ב' יקרא לזה אשה כי תזדוע אמבולה כי הוא חוי אמבולה

אמבולה

שלא יהיו צמחים. לא שמו לי שחייבתי להם ידע. וכן חסד ביום ג' ^{הוא}
הוא ה' חלקי. מפי שפתי חתה. וכן חסד ביום ג' ^{הוא}
בן טוב צדקה. עלה ונחיות זש"ו זכור ודבא שכן גדולי טעם משכן עושין ^{הוא}
וכי מאין מדע ליד לאותה בלתי חסד. וכן חסד ביום ג' ^{הוא}
הסדן כנסן תולה בקורנע. עלותו חסד ביום ג' ^{הוא}
מלא פחדה ולא דמי לנטל חסד. וכן חסד ביום ג' ^{הוא}
אלא אותה הכאה בלתי חסד. וכן חסד ביום ג' ^{הוא}
תנו לבן כוריים אמן בטוב: ל' הויה חסד ביום ג' ^{הוא}
פ"י כוריים שכן שיוצא בין חסד ומוכרן אותן ללכותו אתה שלחן אמן ^{הוא}
מותי לקנות דכיון למכור לישאל איך בעד חסד ביום ג' ^{הוא}
דגם קטנים ביותר והן טהורין וכיך שהוא אומן העשו למכור לישאל חסד ביום ג' ^{הוא}
בו כין טמא דלא זכר ישלח מנה: חבי אבימי בריה דל אבדו המורים אומן ^{הוא}
הוא תעלה והוא אמן לה פעם ראשון ושני נפיש שומנח שלגים ולא מעברתו ^{הוא}
חמרא סעם שלישו דלא נפיש שמנח מעברתו חמרא ואסירי: ויש ששוק כוריים ^{הוא}
אמן: פ"י השמנח היוצא מן הדגים חסד ביום ג' ^{הוא}
בלה ופירוש כוריים אמן המתמצה מן הכל ויוצא ראשון ושני כשהן פושטין ^{הוא}
שמנח שלגים ודישוקן חזק מאד אבל אחרי כן נכחיש בוח הדגים וממנח ^{הוא}
וצריך להמטיר עליהן יין לחוקם: וכן חסד ביום ג' ^{הוא}
בילוף בלאש הלואה שחלא טבחא ואומנא וכפר מנה בפרק לא יחסור בל ^{הוא}
שבחור ובראש ג' דהשואל פ"י שחלא דלא ידע למשתל ויצטר כטעותו וכל ^{הוא}
טבח שהגרים אוהטדין את הבשר וכן אומן חמוחל דלא מאין מילה כדבעי ל' ^{הוא}
כדאמרי בשבת בפרק ר' ליעזר אול אם לא הצוא אמר לב סמא הוא שכן אומנא דלא ^{הוא}
מאין מילה כדבעי ל' סכח וכן ספר מתח פ"י לבד שכותב שטות שלגה ^{הוא}
שמכסיד בכתב חני כולו מעברית לון מיד דפסידא דמפסדי טוב לא הדר ^{הוא}
דאומנא בג' דמי שאחזק קרנא דאומנא בל' ג' דאלו חלקי חסד ביום ג' ^{הוא}

במלכותו שנתנו לנו בזה המצב והוא שיש לנו יחזק באלו
זמן באותו החוקים ומה שיש לנו בזה המצב והוא שיש לנו
שמן בשנתנו בזה המצב והוא שיש לנו בזה המצב והוא שיש לנו
בענין העולם בזה המצב והוא שיש לנו בזה המצב והוא שיש לנו
ולמה לא יקום שיש לנו בזה המצב והוא שיש לנו בזה המצב והוא שיש לנו
זה המצב והוא שיש לנו בזה המצב והוא שיש לנו בזה המצב והוא שיש לנו
הוא שיש לנו בזה המצב והוא שיש לנו בזה המצב והוא שיש לנו
שנתנו לנו בזה המצב והוא שיש לנו בזה המצב והוא שיש לנו
פירוש קודם ועליו כפי קנין העדות לקח עמך כעשה וזה קנין תעשה את
התורה במעשרו אם פסקא דאדון פיר לוח אדון דהבנה וטפחים פיר אחר
קנין (זהו) עשוי וזהו הקדמה (עשוי) כצורת הקנין עשוי להן פתחים קטנים כפי
הנתיב פיר (נאות בהן) הפתחים נפעמים שם צפירים יקנע פסקי דארזאן קורות
שפיר משוקשש בכותל ומלאי בולטין ארוט) ומשוקשש עשוי שמגיעין (עין) שלפתח
וכן מצדו האחר ובעל פה למעט הגבד ודאן אותך במקום קודם הששית בתוך
עשויים אמנם מעל שעל גב האגום בסוף גב דר אלעזר אלה תולס
ובסוף גב דאדבע מיתות ובלים פיר כן סעל עמך הברור והאגום פיר כן
בלים פיר אגום דפוס שלמעל אמום שלגדולי מצעטות אגום פורמא בלעז
וגדולי מצעטות עשוי צורת ראש אדם וגדולין עליו המצנפת כדו (ראותה אם היא
נאה ויחל כך משונה על ראש פיר אגום דופום שלמעל אגום שלגדולי מצעטות
אגום פורמא בלעז פיר שלעשי סבאות תיבוי חללאתה שהן עשוי כאגום
אמר האומץ קודם בלעז האלן בפרק שני בבדיבות לא יעשה עמו באומץ
בנדים בפרק ארבי המודר הנח פיר המודר הנח פיר המודר הנח פיר המודר הנח
באומות מלאכות חפידה לבעל הבית לפי כשמדיד חופר ומצא בארץ מדינה
את הארץ ועתה היא לאחד לבטור שחופר אעל ושהעו וחפמ מודין ברחוק

ואני מודיעך בזה כי אשכחתי לך את כל המצוות אשר יצונוך בזה השם
ואברהם שהיו שמו ר' אהרן משה ור' שמואל ור' יצחק לא יחשוב הרשות
במנונה ויאמר ל' קטנה ב' ד' ויחשב ל' כל אחת בדין ודיוט בשמותם
לפי ששורשיהם נדונו אלא אולי באמונה או כולם בשום ואם יחשבו ל' באמונה
משלה לו יתיר על הדוח שנתרצה לו שלד' ב' וקלל חמר שכל פועק וכוללם
ברמי הקנה כי אלו כלם על דעת חוזה זה השוכן הכל שכל עצמו אין משלך
שכבר נתקן שכל משלם בעל הסחורה ששין אמנה בפירות פיר המוכר
כשעומד באמונתו ונותן לקונה חטים כשהתנה עמו חק על פי ששוות עשו
יותר מותר אבל אם נתקן מעות כמה ששוות עכשיו לא יטול ממנו מלאות העין
וזה הוא ואין ששין אמנה בדמים אמר ונדבני פיאח מכל אומן ואומן
בפיאה בפרק הפיאח נתנת הפועלין אוכלין בהלכות מאומן לאומן בצאנא ^{מציעה}
בפרק השוכר את הפועלין פיר מאומן לאומן משורה לשורה והן אצות ^{השמותין}
תר' ירוש פאת שדך אומנא אחרינא תרג' ירוש פאת ראשכס אמנה ^{שכר}
אמן התיטבי כנא אמון תרג' הא את טבא מלאכסעדיא לבתא בטוח
ובדאט רבה פיר אמון בארבע עינינא אמון פירגוה אמון מוענע אמון
מכוסה אמרבוני **אמן** האגוים שאמנן בשקנים בפרק זתים שלבי
פיר אמנן קיצעם ויש ששון האנחים שחמדין והבנלם שעמדין ופי חמדין
כבו חמרים חמרים עינדין כי קבצם כעמיד גרנה אמנתון חות בפסק דיוני ביני
אמנן עד העדל ועי אמנן בפרק ג' ארצות בשבעי כמו תשתי
חמנה **אמפליא** חלעה באמפליא חליצתה פסולה ביצמות בטיק סיני
חליצה אמפליא ופי אמנא ספר אה אמפליא בפלים בפל הניד אמנא ^{אין ביד}
דמיקת חלעה כאן באמפליא שלבד כאן באמפליא שלעוד והן אמפליא קטיין
שחופין את דוב הרגל ול אמנא פיר ערי הוא ושקאותו בארץ ספרד אמנן
בו רגליהן ולגיה עד הקדס ולשעה מביד עמי נקראי עייליהן בלג' ליתן

אברו

אין עשיתן לאהבן יוסטות באיגוד בששנה שאכלו קראו לכתב
 נסים זילתא מאה והחל לסוף שחגג לטובת אהבן הלהתקן במורד קודם לו שבע
 הברכה אלא בקשת הסודית יודען שאהב עשות ענין רבוען אנקיסטנס ופידוקה
 לתשא אין עשן אהבן יוסטת נפרשי בנתיב עבדן שעלמי שהוא חייב בטובה ברסה
 קמל ובענינו אהבן צא ידי חובתו ערך שישננה חבליה וחסר כך יענה אהבן ולא
 יענה אהבן יוסטת: והא דעוץ אהבן שישננה חבליה בקראות ספר תו ולא בתפלה
 ולא ברבד ששלח צפור נמצא רבים עיינות וכן מפולש בגג וסוכה ובע
 מערבא בינה שלשן באהבן והאן הכנסת עומד עלה ועומד אחינה לקדוה
 בתורה היה המכונה כענין בסודית והאן ענין ענין ובעדנות ידוע בסוף פרק אילן
 רבדים אי אהבן יוסטת ו הונא אמרן ה רחוב למברכה ולו ידע מה חוה
 ענה רבדן ענין אהבן חייבין ה צבור לשמך ולשמוע כל ברכה וברכה כפי החוה
 ואחר כך יענה אהבן כי הענה אהבן ולא שמע חבליה הא אהבן יוסטת חסופה
 שחטף וענה אהבן קודם שהעלה הברכה מפי המברכי קטופה שפסק ועסה אהבן
 לזנים אמנה הין דביע בגג דעדים בחוקות הפנים שטר אמנה בסוף גל דמי
 ימס ובגג דהשדים בהאשה שנתאלמה בכטטות ובגל דצל (כותב) בהמפיא
 ג' שש הנושא והטיק באמונה בגג דמי שחוטל בפל הזרבאמה בית לבית
 בזיוף ג' דהכאזב לא שש עשין אמנה בפירות זאין עושין אמנה בדמי בגג דמי

זה הוא תרבות באי זה הוא טאך ובגל דסמך להגוול את חביו בפיק הוול עשם
 כ' שטר אמנה כוסב לי שטי חוב על עמך והאמך לי זמק סלאתן לך המענין
 פ' אמנה הין דבראן כל בר לב אשו אמ אפילו מפידים שדי מול עא עדות על
 פ' מ' ג' דאי בע כותב הטובא למר עא באהבן ועל עי ליה לשטר עמקנה באיטע
 כ' שש עדין ט אמנה במכרה כ' היא גומה טק להכתב בן שטר מטרה וכיון שטק
 לה סעבאמה; ולו דמי השטר אמנה דשטר אמנה לא כותב איש וכיון שפונת לה סעב
 אן עלגב דאמרי עדי השטר אמנה הו דברים בינה אין שטמן וקיל לך כותב פ' ל
 ה' אשה והענין באמונה וכו' באמונה כען שאל ל' אע מאמיק הו יעב בפנה קנת

חפץ זה
 ומה
 מריוחך

אמר אנחנו ביקש בגמ' דאשכחון רגלך באילן טרופות
ואיך עבדנו ואיך סועלן וכל עבדינו ואיך בעל הבית בלמשגש
דהשוכר את האומען אימריא אלא לבינשא בגמ' דהשוכר את הסועלן
אימריך דאימריית סל מיו חכעסך : **אמר** במה שימש משה
כלימי המלואים בחלוק לבן שאן בן אימרא במדק מאימרוס מזכדין וצגל
דנודות רגוים במדק אין מעמדין על פי מדותו תת על אימרא דלבושו
כל שאיך יכול לפון אימרא בחלת חלוק בסל משקין בגמ' דהדיוט חלוק
שנראה בו עלעול נגע מעיל את האימרות שלן אפילו הן אדגמין בגעיס
במדק יא כל הבגדים פידוש אימרות התפידה כמו חטק לבן שאין בן אימרא
סיל אח אומרות כמו חלוק לבן שאין בן אימרא ופידושו אלו בע אדם חשוכים
כשנפדים הבגד מחפין את התפר בבגד נאה באדגמין ובלהגם ועל האימרא
גמ' דל לעול אול האורג פיל לביט הדי גאון על עלהגם שחא מעוקם כמין
יונת חוט אחד לטאן וחוט אחד לטאן עבוע שנמצא כמו סימין או עלהאימרא או
עלהציר כלול שמידין בבגד טהוא אולגו כמין אותיות שעלנא כמו כותב
וק פיל בלאש חגיגה את יי האמלת חטיבת אדות בעולם ציור מחוז בעולם
כלמ' דבר הענר שאין כמוהו וכן פיל חטובות אטון מצרים מעוניילים בחוטי
מצרים ותרג' מיתריהם אטוניהון בעע אמרע מבווע סלמולן במעילת אינה
ובפסקא דאיטן פיל כולפיה אדגמין ובויקרא לבה וחא עד פלג' אלתה עד
חנם בצע אמרתו מטורי מפשר ל יעקב דכפר חטא אע בזע מדפידה כולתו
שדו ואסרו אימרא בחד דימנא בחלק בעען משוח פיר כלמתי הקשירין
של מטותיה ביחד ואחר כך קושלין כל אחד ואחד בפט עצמו איהו שרי
חד וקטר חד כלול מתור נגע אחד וקושרו וק לכל אחד ואחד ואינ מתור כל
נגעו ביחד אמ' אי בעיין לי לגאולה אהיה מזושף ולא אתעבכש שאקטרם
טלם : **אמר** בבראש רצה ויורל יעקב לבחז פרשת נח למלך שאין
ל כלב אגריאוך ואריה איטרון שופע הקול איטרון בפסק דהחדש לשתי

דיאשיהו זרעו אמרכלא - נשיא נשיא הלוי תרנא ואמרכלא ידול כל כעצמא דתוספת שקלים כל דיא
אמרכלא שהוא נר על הכל אמרכלא בע אמרכלא אמרכלא ביטלת תמיד של בין הערביים
בר נר דהדר ובר נר דנמנא דרין ובר נר דעגלה פי שלח הקס והטמן אחוה הלכה ולא הקריבוהו תמיד
ואמרכלא ישראל באחוז הלכה דהטמיה אמרכלא דמורי כל וכן שארין ושבתה שרייך שלח במקומן פיר חוץ
למטבן ישראל אמרכלא בתש ויש המטה אמרכלא אמרכלא להדי היה קרין בנים וחלו הן בין הנריקים
פיר זה כאילו שיחת אמרכלא אמרכלא אמרכלא כדרך ששיחת מי לה אחוזת הטמן כדאמר כל מי ששיחתו ודי
למי שיחת דלאו נקמה אינמי שיחה דהין הין נקמיה באמת האשה חוגרת באמת היסטון
דואה היכן התיקנות קורין בשבת כל המענה כל באמת הלכה למטה מיני כלם כל פיר חוהב בנמ
דבאמת היין התיר לערב קנה ברך חפני שמשבי אמרכלא רצונך ערה אמרכלא באמת הלכה היא
וכפי דרוש ובפרט בפסחים אמרכלא מלבן לבוע בשבת בנמ דחבונה בנמ יבנה פי רחב מלבונה
בנמ לבנה שקר כל אות אחדא ברעא קאי אמרכלא שלתורה בסוף פיר דמגילה פי לבן כתוב
ואמת לבמדך שצדקה שידטוט באמיתה של תורה פי כמזונה שהיא אמיתה של תורה כדברתי
כל חקונן רבה בנמ דשתי פרשות של מזונה אמרכלא רב כל מזונה שאינה משודטוטת פסולה ועוד
שדטוטת של מזונה הלכה למטה ממנו ורבן היכי אמרו אי ונתן אי לעור לנתן שודעין בחבדי
שהיא אמת לא בזכו בו ברוש נמ כאלו כהן גדול פי ורבן ירמיה ודעל היכי עבד שלח אמרו טבוח
נדרה לא בזכו בו ולא רצו למר בו אלא אמת אמרכלא וכן באמיתה וכן בפנים בנמ
דבביל קר בנמ פי מינעתא וחוז בערך נמ פי בלעז מלמטא במעמנו אמרכלא אי זו הי אמרכלא
במקומן ובנמ דהאשה שמתאמה בפתובת פי בנמ דם נטין וי גביר אמרכלא אמרכלא חוששין
למטבילי בלוניש פנים לבני שוצא עטה קול שוצא מקודשת אלפ שאינה נקדשת עין חוזא מעשד
באמת אמרכלא שיהיה בנמא וכו' בפתובות כל האשה בנמ דהאשה שאמרכלא אמת איש חיותי עד כיון שנתנה
אמרכלא לדבריה נאמרת ולא תאמר שכל אמרכלא צריפין הדין למענה ולבאמת לא יש ונקום שאינה
הדבר שיש עם אמרכלא היא אמרכלא וכן זה המשפט אמרכלא אמרכלא אמרכלא אמרכלא אמרכלא אמרכלא
בבדיה אמרכלא הוא אותביה ובלבד שלח יהא עם אמרכלא אמרכלא למטמא בהדיא ומרין ובלבד עם
מקום אמרכלא ופייעתה דסייעה רב כהנא לא קומא ולא דמא לנתקדשה ואחם בא בעלה וכן למקום אמרכלא
כין דמקטין ומעדיקין על דר נסר שמוע וינה היל כותיה אמרכלא טוין בילמא אמרכלא לנ איש בנגד אמרכלא
אל יטול שבטעם נפש ידו אבותך ועניימה סא אמרכלא אמרכלא אמרכלא אמרכלא אמרכלא אמרכלא
הל לבשן התנו באמת ושאלתם הא דאמר רבנן ביבניו הקדוש שלח הפנים ידו מאבנטן ולמטה היכי תפיש
בקיות וטעלן אמרכלא היכי עבד בין הא וכן הויה דל טרפון ישם לו דמיתרצא היכי ל טרפון אמרכלא
ידו למטה מבויבוי תקנץ אמרכלא לו לר טרפון ישב לו בפניו לא יטלנו אמרכלא לרן לאו והכל

לבוא עושה הקדשה את הבמה ואת החיה והכל אימרא ועשה שלום ביציה
 (ואימרא) שנה זאת ולנה ילאו כאחד וכה בקדש למדת בסוף פרשת
 פיר אימראו ביה בלעז משתקן אמר תאנתא צפיק אמורא
 בסוף ג' לבנה אשה פיר פירק הוא בשבת בתוספתא של משנת של
 שנוות על דברי אמוריים דבר זה שיש בו משום לילי האמ וזה איצו
 אמר ואמר להוצך ונתת עקך ואמר ואמרתי מיבעי ליה בסוף ג'
 דהוא אמרי ב' לב אמרי במערבא אמרי ל' פוס בדיתא אמרי דטהדישא
 כלן מפורשין בסוף סילף קמ' דסטריה פיר אמוראי נקלאין בעם התלמוד
 שאחרי ד חכמי משנה שהיו קודם ל' שדיחז במשנה נקלאין תנאין ואורח
 שלאחרין נקלאין אמוראין שהן בעלי מומות לישמטוה לאמרייה מיניה
 בראש ג' דליסויהת פיר כופסקוה ל' שנה לכל אמירות בלשון נאמרות
 פיר ל' לשמטוה לאמוריה ישתקן המתרגמן שמתרגם דברי שדווש שלי
 סלפה לחי נמי תני תנא אמרו בכריתות בראש פירק אמרו לו אכלת חלב
 כדת האשה שהלך בעלה למדינתים באו ואמרו לה מת בעלך וקני לך
 דאניל סוד בסוף משנה דסכה בשלשה פירקים בשנה היו כל המשמורת
 שנים באימרי הלגים פיר בגמ' ס' שאמרי ברג' ופירושו אמורי הלגים
 האמור בקרבנות הלגים כגון חטאת זבוח וכי' תא בק' דוס' בהן נאכלן
 לוס' כג' (פנים מן הקלעם וכו') כל החופות הבאות מחמת הדג' ברג'
 אכל עלות דגבוח ניגון והיטמה שאמור ברג' למת נקלא שנים אימורין
 מכור שבפירק מדי אמר בגגלת איטה בני אשטני בני
 אמרי שהן תמורותיהן שלאבותיהן אמרכל בג' דכל התדיר
 בבה' משח וחתנה אמרכלין בסוף ג' דמקום שטנו במקסימין
 משלשה שש ג' ז' נשבעה אמרכלין בשקלים פירק אלו ה'
 הממונן ובר' ג' דתמיד ספר אחד מרובלן שומרי הסף דיאשיח

תה אמרכלני
 דאשית
 פוחץ

ובטומת

תרגום אמר לניא ונשא נשיאי הלוי תר' ואמר לניא זכוש' בפרק המעניע
שקלים ב' איזה הוא אמר לניא שהוא מר' על הכל' אמר לניא בערך אספריון
אמר' ביטלתם תמיד שלבן הערבים בלוי' ג' וחדר' וצאטג' וצאטג'
דגמר הדין וצד' ג' ד' וצד' כ"ל שלא הקים חמש' אתו הלילה ולא הקריבו
תמיד ונאסרו ישל' אוסו הלילה בתשמוש דגמדי' כל זמן שארון ושכינה
שרוי' שלא במקום' פ"ל חזק למשכ' וי' אסוד' בתש' המישה' אמרת
אמת תפשיה להאי בפרק היה קורא בגג' דואלוה' ב' הפרק' פ"ל דומה

זה כאילו שיחת אמת אמת אחזתו כדרך ששיחת מילה אחזת השטים כדאמר
במי שאחזו קולדיקום ולנא שיחה דלנא דלאן נקטיה או נמי דהי' נקטיה:
באמת החזק רואה מהי' התיקון קו' באמת האשה החוגגית בסיני בפרק
המעניע כל באמת הלכה למע' מסיני' כמפולש בסוף פרק הזהב בגמ' באמת
הלכה הוא הי' התירו לעב' קשה בך גמט שמשכחו אמ' לעזר עדה אמר' ל
באמת הלכה הוא: ובפרק קמ' דיוח' אג' ושבת וצפרק שני בבלאי' אמרת
מלבט לבוט בשבת בגמ' דהבוט פ"ל רחב מלמטה כמע' לבינה שקל כל אות
אחד כד שאקאוי: אמיתה שלטורה בסוף פ"ל קמ' דמגלה פ"ל לב' כות ואמת
ללמדך שצריכה מגילה שרשוט כמזוחה שהיא אמיתה שלטורה כדגלמיש

בפרק הקומץ רב' בגמ' דשתי פרשיות שלמחוח אמר' כל מזוזה שאינה
משולטת פסולה ועוד אמרו שרשוט שלמזוזה הלכ' למע' מסיני' ולב' (כ)
היכי אמ' רבי אמ' לעזר מתוך שיודע' בהקצה שהוא אמיתי לא כיוצו בו
בלאש גמ' דבאלו כהן גדול פ"ל ור' ירמיה ודני' היכי עבדו שלא אמרו
גבור ונורא לא כיוצו בו לא רצו לומר בו לא אמת אמית' (כ)
באמית' וכ' בפגם בגמ' דחבילי קש במפני' ספר אחר מיעתא והוא בעל
מים פירוש בלעז מינתא כמשמעו אמרת' איזה היא אמית'
בסוף משנה דגיטין וצמ' דהאשה בהאשה שנתלמזה בכחכות פירוש

כריסו בוקעת . מטוב תבצע כריסו אל ירד לבאר שחת . כבר מוקמין שלא צערת קעוה . ונשעוה קעוה
בצור ובחרש שפיר דאמי . אבל מיני צריך לבע . ועוד שאין תכעס ידו כדי שתיגע באומה .
כשירו ובלבשת במטלית עבה דומן כל היד והצבה לבדוק כנשים ומטכות . ובאנשים תיקצץ . ונמא
בדא בעשין שכבת ורע אם בא לבדוק את עצמן בצור ובחרש בדרך . אבל במטלית לא . והא
בדרך עצמן במטלית . וכל דבר שיצא כיד . אמי אמי במטלית עבה . הכא נמי במטלית עבה .
ודברים הללו תכעס אבל צמחוד לית לן בה . כי כל כך מפי החימוס . כדי שלא יצא לדי הוצאת
שכבת ורע לבטלה . ועוד מוקמין בגווי בגווי אבל בגווי שאנו שיש לו פת בסלו ולא במהרה בא לדי
חימוס . בכמו מידה זו דקאמי שמואל ו' יאורא הן קאמי על אצרא דבי כעשתא . וכו' עד אהן באומה
ומתין מים לחץ . וקאמי והיכי אמי ליה והא תנא ר' אשור אומי כל באומי באומה ומתין רביא מבול לעולם .

סליק פרק י"ג אחל יד אהן אין כסף לאהון ג' אבל יש כסף לאהון אחר . כפ שגרה שנתנה שכר הוצא
דקדושין . כד בכסף מנא לן . שחא נכא שג' ויצאה חנם אין כסף מכדי כתי' ויצאה חנם דומן דעמין דחנם בלא כסף שמוע
אין כסף שמוע אין כסף דכח דחמי למת לי . לא ללמד אין כסף לאהון זה כשצאה מרשותו . אבל יש כסף לאהון
אחר ונמי אבי ואסקנא האי קרא יצאה דכותה קא ממעט לון הבת . שלא תבנה בקדושה . כי כשם שיצאה מרשות אהון
בימי הגעורים יצאה וחורת לאביה כי עודה קטנה אינה יצאה (בשליש צאה בימי הגעורים יצאת וחורת לאביה י"ט עודה קטנה
אינה יצאה . וכשיצאה בימי הגעורים . ואין לאהונה כסף . כך כשצאה מרשות אביה בימי הגעורים . כסף קדושה לאביה .
ואקשינן דא לא קמיא דמיא יצאתה מרשות אהון היא . יצאה לנכרי . לא נשאר לו כלום רשות בה . דא ויצאתה מרשות
האב בקדושה . עדין נשארה לאב בה רשות . מפירה לחופה . ופרקי' מיהא מילתא כבר נקרא לה לנכרי . דאמי נר אהן
אדם עובר את בנה לשפחה אחר אישות . ויש אומי מהפנת נדרי' . מיהא נקרא ליה מרשותה דתמן נערה במורשה וכו' והא
כסף מיבע ליה לכי דתנא ויצאה חנם . אינן ימי גברות . אין כסף אהן ימי גברות . ודיוק רבינא מדרבא קרא אין כסף ביד ולא
ביתב אין חסר בלא יוד . דמי ליה לאו והן באו אין כסף לאהון זה הן . אבל יש כסף לאהון אחר ומנא אב . וכי תמי תנא תנא
ורע אין לב' אין לי אלא ורע כשה . ורע פסול מעין תל' אין לה . עין עולה . אם יש לה אפי' ורע פסול . זה פירש ר' חננאל כלל : אין
אין לו מת בקדוה בלבד א' דיבמות ומטות כפ התורה היתה באה . בגמ' דובר תודה ומטותה בשע הן . אמר לו כלל :

אין אין מוסרין על המזוג יתר משמות . כס מל המוכר את הסף וכן כל המימחה בל' גמ' דהתורה היתה באה . ומסקנא מנא
מאדן ולל בון . כיצד ב' שקלים כפ' שקלים פון שקלים הא' ס' שקלים . וכל שקל ד' דינ' הוא רע ומנא אינו לא ד' דינאין . לא מנה
של קודש כפול היה והוא ד' דינאין והוסיפו עליו שתיים ועליו הקין . ועולין ד' ור' חנין מלכות נוספת בחברתה . כפ' ב' שאכלו
בגמ' ב' שאכלו דנשים ועבדים . פיר' שאין מרבות ליו כל כך כדי שלא יהא אצל שמוע עדין . ויקבל המלכות שעדין לא נפסקה מלכות
שמוע . ולא מלה מלכות שמוע . פירק' אין אומרין מי שלא דאך את החדש בוא ויעד . ב' א' דגדה בגמ' דר' לעזר . גמ' א'
דטומה . אין לו בעבור הוכיר שמו' ולא הוה ליה וכו' אהן מוקמין לך ד' יקב מאונך . בל' פ' המוכר את הספנה פיר'
אם תקשיב לרבני לא נתלה אותה כרב חננאל משמעתיה לך עד שתסיר דברי ר' חננאל ולא תהיה מטת אונך
לדבריו שלא מסיר דבריו מתוך אונך . לא את מייסרך שלא תוכיר שמו' כלל : אהוןי דסריכן להודי'
להודי . בגמ' דהריאה . פיר' ר' חננאל ול' שלא כסדרן . קבלה רב מפי רב . אפי' סירבי תרתי אומ'
באמצע . ועיקרו מפרקי מהדרי טריפה . ורבותינו הקאומים ול' פתבו פון . וכל שכן אם
דבוקות זו על גבי זו אם הראשונה עם השלישית

עם
השלישית

כי כל כך מוטב חסידות של יצוא לדי הויצות של כל ידע לבטלה ועוד ^{מקום}
במתי אפי' ^{משי} שאני אש למת בשלן ולא בשמחה ^{אם} (כי חסידות בכמו מידח
זו דקאמרי שמואל לרב יהודה הוא קימו על אגמא רבי לנישוא ד שפיתב
דנהדשא אמ' לרב יהודה צריך אט להשתן גוס אמ' לשינאנא אחו באמה
והשתן לחוץ ומקשינן היט אמ' לרב יהודה דנישוא ר' לעזר אמ' כל האמתו בימיה
וכשתין מביא כניסול לעל וסליק יבא כמח סיחוקין ופולחן איתנהי וחד
מינהו איבעיתא ימא נמי שאני דאמ' לב נחמין אמ' היה א שני כותרי

סליק פרק יג אחל פרק יד

אין אי כסף לאדון זה אצליש כסף לאדון אחר במלך נשוח שנתפתתה
בג' דהאב זכאי ובזיאש ג' דקידושין כיל בכסף מנא לן שהאב זכאי
שני ויצאה חנם אין כסף מיכדי כתוב ויצאה חנם ואם ידעין דחנם ולא
כסף דכות לחמ' למה לי לא ללמד אין כסף לאדון זה כשיצאה מלשור
אבל יש כסף לאדון אחר ומנאב ואסיקנא האי קלאה יצאה לכוחה קא
ממעט לחו הבת שלא תזכה בקידושיה כיל כשם בעת שיוצאה מלשות
אדון בימי הנעורים ואין לאדונה כסף כך כשיצאה מלשות אביה בימי הנשואים
כסף קידושיה לאביה ואקשינן והא לא ימיה יצאתה מלשות אדון היא יוצאה
לגמרי לא שאילה לן לשת כלום ויצאתה מלשות האב בקידושיה עדיין
שאילה לאב בה לשות מסירה לחופה וסליקין מיהא מילתא לצר נפקא לה
לגמרי דאמ' מר אין אלם מולל את בתו לשמחות אחר אישות ויש אונ' מחפרת
נדדים מיהא נפקא לה מלשותיה דתנן נערה המאורעה אביה ובעלה כפידין
נדדה והאי אין כסף מיבעי ליה לכי דתנא ויצאה חנם אלן ימי בגרות אין
כסף אינן ימי נעויות ודייק רבינא מדכת קרא אין כלא בצד ולא כלא חסר
בלא יוד דלשימ ליה לאו והין לאו אין כסף לאדון זה הי' יש כסף לאדון אחר
ומינו אב וכי האי תנא דתנא וזלע אין לה אין לי לא זרע כשר זרע פסול
מעין תלולין אין לה עיין עליה הנה דרש כיוצא בזה לאו והין אין לה זרע כשר

בגמ' דסוף ג' ט"ז דב' זכר אנו במקום אסנלא חוששין לאמתלא פלוג' ^{סג}
לדבר שיצא עליו קול שהיה נקרא שם עליו שחם נקרא שם בג' שהיה
בעש באש אהת שהיה גולה בטא' וכו' בפתובות בסוף האשה בג' ^{סג}
להאשה שאמרה אשת איש ויהיה עי' כיון שנתנה אמתלא לדבר יוד
טאמנת ולא תאמר שכל אהת לא צדיק תוצר להשגתו ולהאמר לה אש
אם מקום שמלאה הדבר שיש שם אמתלא בג' זה המעשה ופי' בעבור
יצא הקול דף על פי שלא נשמעה האמתלא בהדיא אמתלא היא : אומיב' וצדי
שלא היא שם אמתלא דבעי' אמתלא להישגתו בהדיא ופדיק אימא ובלבד ^{סג}
יהא שם מקום אמתלא וסי' שנתא דסי' יעיה דב' להנא לא קמא עלא דמיא ^{סג}
ואחד כדבא בעלה וכו' למקום אמתלא וכיון למקשי' ומסריקין עלולב זכר
שמע מי' הל' כותיה : אמתנסתין : ב' למדא אספה ל' שבעים אש
למה שבעים כנגד אמתנסין שליטיל שבעים נמס ידיו אצו מע' סבידא
לי אמתנסין : תשובה טולב האו דעל' ^{סג}
ושאלת הא דאמרי רבין בדבט הקדוש שלא תעני יין מאצטו ולמטה
הכי נספדשו בקינח ובמלי אחדינא תא היכי הוה עביר בין הוא ובין ההיא
דל' טרפון דמתיצא הכי ל' טרפון אנו כל המכניס יין למטה מטפולר
תקצץ אמרו לו ל' טרפון ישב לו קוץ בכליו לא יטלנו אמר להן לאו והלא ^{סג}
צבקשת מוטב תצקע כליו ולא ילדי לצאל שוחת כבר מוקמין שלא צשעת
קינח ובשעת קיעת בצרור ובחולש שפיל דאמי אצל בנימין איז צדיק לוגע
ושוד שאין מכניס יין כדי שתגע באמה לא כשידו מלוצשת מוטלית עבה
דכח כל היד המלצה לבדוק בנישים משווצות באנשים ותיקען וטעמא צוח
דב' אמי לענין שכתבתי אצל (שע) דעתך אף הוא משוכח בנישים ואפילו
בשכתבתי אש בא לבדוק את עצמו בצרור ובחולש בודק אצל בנימטלית
לא : ומתבא בודק עצמו במטלית וכל דב' שירצה כדאמי אביו במטלית
עבה הכא נמי במטלית עבה : ודללים הללו מצפנים אצל מאחור לתקניה

גם השלישי יודאי מלפני ולבתינו הגאונים ז"ל כתבו טון דחמא סליכא
גלחפירא היא מדבריא רבועתא לא איכפת לן בהאי סלמא דהינו
ביעתיהו וכד איתא לבהמה בחיים אפילו כל לא סליכא דחקי אהדי
בשרה: אן אן והוא חושישה נא בפרק לולב וערבה פירוש
דבדי אמורים כדל' בכל ערות לן ער ומפולש במג' איכה בפיו גלע
בחי אף אף הקצב כלל נשבעת לבני עמו אנכי בערה בל' חוה שאהא
עמהם בערה הדא היא לכל הש"ב אחור ימינו נאום אם אשכחך ירוש
בסוף גילה לדנא הדא ל דל ואמר לך לקץ ותע לך לק' היין וכו' עד קץ
עסע לימינך כל זמן שימיני משועבדת בני משעבדים גאת ימינך גאת
בני הוא שחיד אמר למען יחלעניך הוי ימוע' אן כותבין עליו
אנו ואפילו בשבת בגמ' דל מאיר אונ' עכו ובל' גמ' דקידושין במה דבר
אנו בשלא כתב עליו אינו כתב עליו אנו אבל כתב עליו אנו אנו וכו'
שחידו וכו' בסוף גמ' דמי שמת אונות ושטות יוצאות על שמו בחזקת
דסתם בגמ' דולא לטב שעתן באוני אחת בכלאש' דכה והאלף היתה וכו'
אונות וזמיות בפסקה דלאש השנה ובתל' ירוש' בנסתלי אילה שני
ותיתא דחילע פיל אנו שער המכל בל' יון נקרא שטר אונ' אן
לאון והמפקח עליו אתה גל במסח במיק האשה בזמן שהיא אטע לנה
לאו שמה אנית בזבחים בלאש' גמ' דטבוליס פכודשו מן לא אעלתי באונ'
דאשית אנו בגמ' דהמכלת מין בהמה בפיק המכלת בגמ' ומכילשי מ'
שלא דוח עליו אם ימות חיי כלול לאפוקי מן ב' דמה חיה ועוף דאין לבן דוח
עליו אם ימות' אנבא תא שגע מאנבא חייא בגמ' דסתם
שיחות בפיק ג' מין מתחזי ליה כיאנבא בגמ' דמתליעין בסל' תעשת
האלו ספר אחר נבא פיל ביצי כנים כגון הא ללאש' גמ' דח' שלעים
הספוי' וביצי כנים ופיל דב האייגאון זע' זה דתענות גילסא כך הוא
כי נבא חצבא לו דומד אונ' דנזיר ואמ' שה' ביצי כנים האמולין בח' שלעים
ויש

יש להזדע פהול וזה הוא איך לה שיק עניה צנה דלש ליועא כזה לאו והיך איה
אם יש לו אפילו זלע פסול זה פלי לבט חגג דעל אעלמוח בקדקוד בול
ראשונה דיבמות ובמנחות כל התורה היתה ברא בנה דולד תורה ותמונה
בשנה ל' אלה ללוי : איך מוסיף על המדות יותר משתות בסוף פרק
המוכר את הסמנה וכן כל המימרא בלא גג דהתורה היותה באה ה מאי
יהוש שה' מדברות ומסקנה מהא מאתן וארבעה הוי : כיצד ל שקלם
כה שקלם טו שקלם הא ששים שקלן וכל שקל ארבעה דינרין הא מאתן
וארבעין ומנה אינו לא ק דעדים לא שמע מינה מנה שלקודש כסול
היה והוא דינרין והוסיפו עליו שתות מלצר ועלן מאתן וארבעין אי
מלכותה נוגעת בחברתה כמלא נמח בפריק שלשה שאכלו בגג דנשים
ועבדים וקטנים כיו שהין מדברות ליו כל כך כדי שלא יהא אעל שמואל
עדין ויקבל המלכות לפי שעדין לא נפסקה מלכות שמואל ולא חלה מלכות
שאול תבא אמר לו ליעוד לי יהוש אוה לא שמעת לא אחת אי שמעתי
ארבעה אי אומ' למי שלא ראה את הודיש יבוא ויעיד בפריק קמ' דנחבגל
דל ליעוד ובפריק קמ' דסוטה בגל דאצטלוס איך לי בן בעבור הזכיר
שמי ולא הו' ליה בט דכח' ויולדו לאצטלוס שלשה בעסובת : אמ' רב
חסדא בר אבדימי שלא היו בן לאוי למלכות : אג' אמיקנא לך
רב : עקב מאונך בפריק הזא על נבמתו בגג דאנוסת חברו ממיקנא
לך רב חיינא מאונך בל פריק המוכר את הספינה פיל אם אינך ניקשב
לדברי לא נלה אתה ברב חיינא אנא משמיתנא לך עד שתסיל דברי רב
חיינא ולא תהיה מטה ארך לדבריו עען אחר אי מיסוך שלא תזכור
שמו לעולם : אונ' דסרי כן לוודוי בגג דהריאח פילש ל חננ' ז ל
שלא כסודר קבלה לב מפני רב אפילו סליכי תרתי אונ' באמצע עיקר
מיפריק מהודי טרפה וכל שכן אם דבוקות א על גבי זו או הלאשונה

עם השלישית

דג' מלכיים אמרין דידן אכרך פריך פירמת באומה כז' שיעור ישראל לליתן ואמר
גידת אונם כז' למשח אגריא לכתפיעה פיר שהדעה היא וועפת גשער
ולא היה מקום אחר לכתפיעה לא באותו השער (משעבדן ומצאן) למחורן ^{ובנין}
המקרא בגג' דשמשון דרש דכא מלט כנה געש אסא גיפנ שעשה אנריא ד
בתלמי חבג' שני' וחמלך אסא השגי' ע' את כל יהודה אין נקו אמר לב יהודה
אמריב אפילו חתן מחורו וכלה מחססה פיר וכל שכן תלמי חבג' : אנדוסתע
אבל לא בכתב שעל גבי כיפה ואנדוסתע בפרק המוציא גט שני בגג' דכל
כתב פיר אטרופתלי מוצאין הוצין וצובעין אונן ומציידין אונן בה' כמו
כתב כמו ש' עושי' הישמעאלים במחצלות כותבין אותם ונקראות (כט) אם
כתב ברקיעה או נעשה מחט כגון זה אינו גט : אנדריסקי אבל
אעלה אנדריסקי סיעתא דשמיא בגג' דבמה דכל אמין בפרק חזקת הבתים
פיר אמר אביי פרידכת מסייע מותא אדם בטל דיתב בביתו ולוקא ^{עבד}
מידעס מסייע בכלגא ולא הארי' יצטרך לא כל שהוא יכול לסבול והני מילי
דבעי מתא אעלה מן מלכותא דלא תיבעי יתיה בכפך גולגולתה אבל אעלה
אנדריסקי שה' בעלי המים המשרתים את עושי המלאכה ס' אמרין יודעין
אע שזה בטל ואינו עוסק במחיה סיעתא דשמיא היא ופטור מכלום פיר
אחר שלר' חננאל ז"ל אנדריסקי אם נמצאו בעי אדם שאיט בני המקום ואמרין
לשלטון כי זה פרידכת עני הוא ונתרעה השלטון וכתב לו אנדריסקי שהניח לו
האם שעלו אינו נותן לבני העיר כלום : אנדריסקי ל' יהודה אומי כדו
למוד כלכול ל' נחמיה אום כדו למוד אנדריפי בשבית בפרק המוציא יין
כלכול ומאי אנדריפי אמר רב צידעא וכת צידעא פיר כלכול צידעא שקולין
בלעז טינמלא אנדריפי בת צידעא לסוף המדחת סבן שלא יהו שעלורת
שיהא מצחן גדול פיר א' צידעא הוא מקצוע הפעם מן הצד מן סוף ^{שוער}
שלבעת עד סוף הפעם סדין אותו בסיד ונקרא כלטל וסדין אונתו מקום אחר

צידעא
בגג'

ויש ששונן יאנבא ומפרשין טעם (על כדגלסין) בבי סידורם ל חיה נבלה

בכמה וזה הוא השיקוי א צבב אבן אבן בסוף וגם דחוקתה

כתוב אפיהו דקכוסקיא אנבא אנבא אשול זו היא דפיעת שלטוח

אנבל בזמנים בסוף פידק המסבח מקדש מעיל סולו שלתכלת ומבין

דווקא זכה עב אים אינבול ותלול פיעד זה ולומעד זה פיר אינבול כמון

הזוג והענין אנבוקראות שלבנים על כתפיהן בגו דהמכיר

לבו בריק הגחל ומאיל סם אח אנבורוקלאות ולמי יחזי בהזהב המחולף

אנבורוקלן באמבורקלן קנה פיר כריכות שלי עות נקראות בלג יון

אמבורוקולן וכן בלג קודי אוקן ברוקלן ויש שקדין תורעלן אנגלי

ושמים לא זמן בעינו תרג ואעלי כדומא לא זכאן קדמות וזבי עליון כלפי

תרג הדיך אנגלי כדומא פולטון איי כמון בלגים / תרג לית בר מיין

באעל מדומא אנגרא בראש גל דהזהב תוצמה לאבא בדינר

ניאקא ואקרא חד שפסלנו מלכות וחד שפסלנו מדיש אנגרבטיים

ל לעזר בר שיעון איתנא אנגרבטיים והוה מפיק עיבדייה בפסק

דיוהי בשלח פיר כתיף והיה סובל כל דבר על כתפו כמון אנגטיים דויקח קוח

בילמדנו אנגרון מייא דים לקא אכסיגרון מאדכוליה שלקי בגו דחויץ

פך הייץ בטעם מבדלן ובגו דשבושה שלא אוכל בפסקן בשבושות ובגו

דאסור באפלה בפסק יום כמו פיר סילקי בלגו בליטי דכולהו שלקי פיר שלכל

העשבים השלוקים אנגרון כנגד ותיודקי בגו דאבב לוואח בה שרצים

פיר מים שלאותו עשב הנקלא כנגד ואומי שלנגד הן פקועות

אנגריתא בסוף פירק ארבעה נדלים מפני מה נענש אצדהם אביא

ונשתעבדו בנו מאתים ושאל שנים מפני ששעה אנגריא בתלחמה של ויריק

את חטכין או שנשאת אנגריא בפיק השוכל את האומען ובגו דבשחר היה

לבוט בבין אמר להן העמטה מעאחו עבדיו ושאו לו אנגריא ויחלן בגו

דג תלביס

דאן קימציא אנדלמא פיל אנדלמא צורת איש וכתוב בתשובת שלום
אנדלמא דנישטא יעלם היה שהר עובדין אותו חפליים ושהקשר
לפס מטב מה מנהו בבית הכנסת גור המלך והעמידו על כרחם שליש
וכשבטלה הגירה סיפקו ואותה מלכות בעמה ביטלה:
אנדלמוסיה בבדאשית רבה פרש לז ויהי נח בן חמש מאש אמ
י שאלאו בכל מקום שאתה מוצא זנות אנדלמוסיה באה לעולם והורג
את הימים ואת הלעים ובויקרא רבה בסוף פרש אחרי מות אמר שאלוי
בען דבר זונה אנדלמוסיה באה לשלם והודגת טובים ולעם פירש
אנדלמוסיה דבר כמו דלמעות שבערך דלת: אנדלפנתא לשיעא
אל לב שבול אנדלמטא שלי פרוז אנדלמטא אסיל וסימשהון פרוז
בפלק לו טרפנת בגג דלימנה עוף פיל כמו נקבת במטין ראש סמין
והן הרשעים כן זה אנדלמטא הנקרא פרוז אסור: אנחוחתא קוצה
להחלה היטה ומעחתה בכפיטה או באעחותא בפלק קל דנדה בגג דכיד
דייה שעתה הוא נחוחתא המפורש בערך נון אנטיגרפון בביאט
רבה פרשת סח ויחדד יסחק אמר לה רבלי אנטיגרפון אמר ליה לית ארת
עריך פיל כתב הנכתב בקולמוס הנקרא בלעג גרפאון: אנטידיקום
בבדאשית רבה פרש סח וירא ל"ז יעקב עוד משתקפה דף את האמות
מינשב מרדקדק בדף ומאריך ואחל כך עומר ונעשה אנטידיקום ובמסקן
דאיכה אמר לוי נעשה באשה אחת שכיבדה לדיין מנוחה שלפסך והלך
אנטידיקום שלה וכיבדו סיה שטהב וכו' עד כסה סיה את המנוחה ובמסקן
דחמו אמר להן יוסף לאחיהמה אני נעשה אנטידיקום שלאזה אזה מוליד
ואצא קובר ועול אמר מה אני נעשה אנטידיקום שלקפה הקצה מבלך
אט מטסיף פיל בלע רומי כך קודין לבעל: אנטוכי בפלק השולח

דין כמעט חוט ונקלא בת צידעא - נראין ל' יהודה במוצא חנוט שהוא הדף למכר
במבנה האשר וזכרו ל' נחמיה בביצת הגדר שהוא עב לאבני גיד וזו סלדע
צידעא וצד צידעא אידי וזידי חבוט הוא שצידעא וצת צידעא שנתן מד בעד
זהו כמו שצריך זה חבוט כן זה לא אמי יחזק רצו ל' אמי אנרימא פיר כל
הגוף וסלדע לטפול את כולה ביתך ומתקן עלה לכסונה וכי אדם עשו להוציא
מעונו להסדר שזיע שמתהבית בטפילה ומניחא מעונו לאיבוד וטופל
אותה כמו שעשה הגוי אלא אמר רב כהנא שנתות לא סמך כל גוסה ביחד לא
אבד אבד כעין שנתות כולקאמי שנתות הין בהין עד כאן לפי שפאן לוי
פיר אה שנתות שהוא משים סימנים בכלם למיחזק ומכיד בתוכן בביצת
הגדר חוטם וזה הוא שיעור הוצאת חסיד ל' נחמיה ולבן נראין וזכרו ל' יהודה
בחבוט וזכרו ל' נחמיה בביצת הגדר אפוטא מינח עלעיתא צידעא מינח ל' לה
דא ליה כלמי נמששין נשתלם כלמי מיידו היתה זאת לו למה הכנים עצמו ללדע
במרכבה : אנדרוגנים בפיר קמ' לביכודים טומטום ואנדוגנים
מביאין ולוקוח ובלאש חוגה ובפיר הערל ובמק פירק הערל בגל אמרי בי
דב נמשלדב הילכ כרבי יומי באנדוגנים ובהלכה ושמואל אה בקושי וצדעא
ושם נפשישין ל' יומי אונג אנדרוגנים בדיה בטט עצמו הוא ולא חלדעו בו חכמי
אם זכר אם נקטה הוא הלכה דנתן בשבעות ל' יומי ול' שבעון אונג שבעות
ומטוש בפיר קמ' לדאש הט' קושי דנתן בעה סרין בנות לותם כמה היא קושי
וט' ער ל' יומי ול' שבעון אונג אי קושי וותר משתי שבתות קידוש דנתן בלאש
פירק זה מסך גמט על גב תבואתן שלח בידו זה קידוש וחייב באחיו וכו'
ל' יומי ול' שבעון אונג אי אדם נקדש בדב שאיט שלו אנדרוטא
אלא דחזא אנדרוטא וסגיד ליה בשבת בלאשג' דכלל גזון ובלאשג' דששה
ושלשים כריתות וצגל דהעובד עבו ל' בד' מיתות ובפירק לו נגלח בגל
דאין קודשן כי נח נפשיה דל' תחום בדיה דל' חיייה איש כפר עכו אתעקרו
כל אנדרוטא ובלאש השנה בפירק אין מכידין בי כעשתא דשף יתב' בעהוש

דאין קודשן
כיהוש

בפרק האשה בגט דשבעה סמונין מעבידין על חתונה דפרק מי שאחז
בולמוס היה הולך מאחוריה לבלתי יעלה אנטים פיל ל' שני מקומות
לכסטריות על שם ל' סטרדיא ש' למצרים וכן תהי' נא ואנטיטרם עיר
שהיתה ביהודה כמפורש בג' דמי' סמונין אנטיקוסד' בבוא ש' ופ'
פרט גד' וי' סקד' ש' מלך ירתו אחד אין תל אחד לא הוא ואנטיקוסד' של
ובסוף פרט' פ' ויהי בשנת החיא וידד יהודה ד' בשלל אודת שני ל'
חנא בר' יצחק א' ס' מירא בבלאו ומה בצל' עבדא חכא לא כל מלך
שלא היה שלטון בארץ ישראל אין מלכותו שוה כלם ומלך בבל אנטיקוסד'
של היה יושב בירחו והיה משלח זה לזה כותבות וזה לזה דוריות
אבין בראש שבת אין נותעין אונן שלפתי' לתוך חתנו בפרק
במה מדליקין בגמ' ד' ישמעאל ובנגעים בפרק י"א השתי והערב מיטמין
בנגעים מיד' יהודה אומ' השט' משישען מהערב מיד' והאונן שלפתי'
משיח' לבנו פ' א' ב' לקרא תקוח והן חוטין כמו את תקוח חוט ה'
אניצ' בפרק לו מציות ואניצ' פשתן לשונות שלא תמך וצד' וס'
בפרק הנוד' מ' הירק פשתן עולה על סותר לפסות בעניני פשתן ובג' וס'
דחבילי בפרק ק"ז דסכה פ' פשתן דדיוק ונפיץ העומד לטויה
אניוקי תוכלו א' א' וק' בג' ד' לשבת הפרה ד' בראש יומא והיא
ג' ג' בע' ב' בפרק אין מעמידין גבנות בית אניוקי' א' א' וס' תווא
אי זה מהן יעשה בסיס לחברו בג' ד' ק' ר' ט' ס' ב' לפני אידיהן פ' ב' לעז
במשמע אונכנא והיא שוהם ב' מקרא א' א' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
כל עין שנחלק ואנל' שלפ' ובית הנג' פ' ס' ס' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש'
לקרותו פ' אחר כמו כרתק שלעור שמכניסין בו חסר' א' א' א'
בפרק ל' לעור אומ' תולין ועשין אונל' בשבת ס' ל' ונמל' ופ' .

גט בוגד הוא לחושה לומר כי כדכתיב לכל אנטוכי לא יעז לאנטוכי גט אנטוכי
יעז תבית ויחשבו חמת אנטוכי מחד והד ויחשבו לבגד חמת ואת החמת
אנטוכי אף על פי שהיא גרושה אין שומעין ממנה בשבת בפרק לדין ובין
גמ' דלמסא כדי יין ביום טוב אופין במלע וימאנין חמת באנטוכי מל
אנשים בערך מלידי אנטופטא דקסדין בגמ' דאפילת המלך
שאל בשלמנו בידע' ובל' ואחזקת בלמרג אשר מי לבשמים ובל' אנטופטוס
עושה דבר ומתירא מן איפרכוס וכן איפרכוס מתירא מן המלך אבל המלך
ממי מתירא אשר מי לבשמים ובל' פיל שליט הוא שחזת איפרכוס ודא שלישי
שלמך אנטוס מהו העדא אמר' אבא בר לרנא אנטוס ה' שמואל בר
נחמי אמ' צדו בצוף ויקרא רבה פרק' מעת וחיים ביה לשון : אנטול
אנג אנפק אנטל בצוף חזקת הדתים פיל שיעור כל אחד ביצה ומסחה וכמו' כל
שיעור אספראוס והוא לביעת שלתורה ובצוף ויקרא רבה בפירשת אשרי משכלא
בר קרא אמ' העולם הזה דומה לגגל אנטלא דמתמלי מתרוקן ומתמלי פיל
גלגל שמימיני הבתאים על הצנץ כשבוק בגובה ומשליכין על הגלגל חבל ארוך
ושע ראשו למטה וקסדין בשני ראשיו שני כלים ושמוס אנטלין המלא עולה
והדקס יורד וחודין חליה וכן בני העולם אחד עולה ואחד יורד אנטול
יורד ברז פירק כהן גדול נחא דן דטן אותו אמאי וימנה אנטול הגע עצמך
שנכלה שבועה ואנטול בשבועה פיל כתמה השיבו ואנטול הוא אפיטרופוס
כלום אפיטרופוס יוכל להטבע מיהא שמעין דיכול הנתבע למנויי אנטול
ולא תני בגמ' שתי דין אותו לא חייב דאכא עליה שבועה דאילתהא מתמה
עליה וכי אית עליה לנתבע למנויי אנטול אלא מדקא דחיבין הגע עצמך
שנכלה שבועה שמע מינה כדאמרינן הוא אנטופטר תר
אלכסודית ולא תר אנטופטרין בפרק אמ' ה' עקיבה בגמ' דנתפכ בשבת וכו'

כפר

לחמור אונם בגל פולטק והשאר קורין לוגירדו: אנפלוג ופליג
ומסנסים בפרק גנודר מן היקק בגל חנהד פן הכסות אנפלוות בצרו רבו
ולבט הפילשים חנה כפן אנפלוג שפירשנו למעלה: אנפק אנטל
בחוקת הבתים אנפקא דחמרא ברזי גל דמי שאחר אנפקא אנז ליה אשקיה
ואשקיה חמרא מדגא: אנפקא חמרא חמרא משמע בפרק גיד הנשא בגמר
שולח אדם אנז ליה לשת מר אנפקא: אנז לוי שני למר למימד אספוגוס
כדאשור רבנן אנפיקא כדאמרי אינשי ברזי גל דעשרה יוחסין
אנפקיון במשנה דמנחות בפרק כל קרבנות הצבור אין מביאין
אונפקיון ואם הביא כשר ובגל דועושה אדם תכשיטה במשקין ובהגדה
דמגלה ובפרק המוציא יין בגל דסיד וברזי גל דלו עוברין בפסח תנא
ל יהודה אופ אנפקיון שמן זית שלא הביא שליש ולמה סבין אותו
שמשמיר את השיער ומעדין את הבשר: **אנפרות** אם באנפרות
פסור מלעשה בפרק השולח גט בגל דחמור את עצו וברזי גל דהזרוע
כיל אנפרות דהזרוע שלקח אנס גווי באונם שלא כרין כדגלו בפרק ^{הגיוסין}
שמין להן בעידית בגל דלקח מסיק ריקון תנו רבנן הבא מחמד טוב
ומחמת אנפרות אין בו משום סקריקון אמר רב יוסף אין אנפרות צוחן
בבל וצילמדנו בועותה יגדלנא כח יי ואולם ה' אנז לגבות שני לפיכך
אני נוטל אנפרות מהן בכל שנה ושנה ואני מאריך להן ואינם כלים
אנפרות במשנת אילו מעיאות כל כלי אנפרות אעוהב להנריז
כיל בגל כלים חדשים שלא שבעתק העין: **אנקטיון** טהורין ואין
דוצאין בהן בשבת בפרק בפרק במה אשה ספר אחר לוקטמין פירבגא
באי לוקטמין חמרא דאנפא כמין חמור שלשן חלולהו ותולהו מיני
צבעוני ומרליבו על כתבו ומשחק בו בפני לבים בשוק וגובין מהן מעות
ואין תורת כלי עליו לפיכך טהורין ואין יוצאין בהן בשבת רבא בר כפא

נל
שמאור

בערך יוד אנוני בברית פתח כח ויאהב אל אנוני אפלטת אשתך
ל יודא בעל יודן לאחש שלמך שהיה השוף מעלה לו אנוני חג לו הגלך
אני עבדך לפול אנוני שך ובצד פה ויהי אחי הדברים הלו ותשא אשת או
היתה אומרת לו חתנת אם אנוני שך אנוני יינותן לחם לרעבים ובויקרא
דבה בסוף פרש אשרי נשכיל בוד עבד וזמן הוא אנוני גב כרץ דוד אחרת לו
ספר תלך והדאחו עם פסוק זה סוד נקל אבינוס וגו' ועשויס ואלבע אנוני
את נסיב לו כל מתנות בינו במרשת אהבת צדק פל אנוני פירנוס
וכלען קורין למאכל הסוס אנוני ובראש ויקרא רבה יחב אנוני ושותק פל
יחב כל מה שצומח בארץ לעניים ושותק אנוני בוד ידוע דהיא
מפצת שעת אנוני דעני לא נעק פל שעת אנוני שעת הדחק ובצדא
רבה פרט נג זה תולדותה של בשר ודם מותח אהל אנוני על ידי שהות הוא
דזה קימעא ברם הכא חזקיע עמו לשחקים אמ תאמר שהקדמין תל לוס
חזקים לש לקיש אמ בשר ודם מוסך כולם אנוני עלידי שהוא הוא מעלה
חלודה ברם הכא חזקים כדאי מועק נראין כפיין תדקיה וכן ישנו בראש
בלדות בודש' אנוני אי אנוני בגטין בראש גמ דהשולח גט פירוש
כיון שטקא גט על תנאי כך וכך כלום אם לא אצוא כפיין ועל ל' יום ונאנס
ולא בא וטוען אנוני הייתי ובטלה גט איך ממש בדבריו אף על פי שנאנס כיון
שלא נתקיים התנאי הגט גט ופרושין גילושיך גמדיך שאני לבא דאנסו
לה עידעו בסוף פ' במה מדלי פיל בערך עין וצדק הזרוע והלחיים בגי
דהשחט לטון ולנכרו ולפרום ידיו אנוני ליה עידעו פיל אצוהיה לו חוליו
ולא היה לו לשחט נקביו והיה מתרא לעבור לפע התנבח לפרום שכא
ירחיקו נקביו וצא לידי טמוא אנוני דמדיון תרג' תרג' ידוע
סון מדיון כל חמור שלמדיון דיבד המתרגם בגנותו שכן בלע יזקורין

מחנה

וכוננו פה בגדיק שלוש אדם עלבשלו וכנשנו בסוף מעלה לשון תפילן
שלד נסרו זהב ונתנה על בית יד אונקל שלו הדי זו דרך הח' צנים וכן בבלם
אלו הן השדמין בג' להגונב את הקסור שלף שעה והנחה באנקל ובפרק אלו
מגלה ב' דסמך ל' לענר אומ' משחרב אמ' לפי אכל מטיל באונקל בתוך ביתו
ומפרש שהיא מעצמת כגון מעצמת שלבה גמל לאונקל בסוף מנחות במשוח
דחוני ושגיש הלפשו באונקל שלשה חמין בעלמל ומסתכלא אונקל דחוני
באותו דות כלם: אונקל בפרק אין מעמידין בגמ' דמלתין אמ' ל' יהושע
בן לוי מעלה אונקל בשבת מאי אונקל אמ' ל' אבא אסטומכא דלפא:

אונקל וטון בבדאש' דמח פרט' כ' (וי"ו) אמר המלכה אני אמר אבא בל
סימון בשד ודם תולין לו אונקל טון מדוכס לאיפלכום מאיפלכום לאיסטרטולטים
ואת בשבל שאין לך מי יתנה לך אונקל טון לא תעשה משפט: אונקל כוס
בפרק המוכר את הדין בג' דהמפר אתה שר ל' יהודה סנמור מכוך אונקל טון
איט מכוך: סיל עבד שהא סופר שלשר שוודע לכתוב כל שדויל הער וכלחציה
ואתכלהמס ואת כל המכר: אונקלם בתורת ילמדנו בסוף פרט ויקחו ליתון
חיות שלוש הדקיש של ראשון מן המים והן שמחות טוענות כלל אונקלם
גביו שלוקיש מהלך תוך שעה ואף הן אונקלם גדול שלוש: אונקלם אנשים משמר

ואנשי בית אב בפרק סדר תעשות כיוצא סיל הכהנים נחלקין לכד חלקין וכן הלויים
וק' שלל ויודעם הין הכהנים והלויים ויש שבט משמר ומשמר חג' זכר
המשמר כהנו ולניין שלל לירושלם וישל שבאותו משמר שאין יכולין לירושלם
מתקבצין בשיהן וקולין בעינין הקרבנות ובעין עשה בלא שיהן ובעינין
מחלטה כל אותה ע' שבת וישל שבמשמר נקראין אנשי מעמד שעומדין בתפלה
ומתעין אלבע תעיות בשבת כמפורש בגמ' דעל כל משמר בפרק בשלשה
פרקים אנשי בית אב נקראותן ששוכרין באותו חם שמגעים אנשי משמר נקראין
אורן שעזרין באותו שבוע ובן אנשי משמר ובן אנשי בית אב אסורין להתענות:

לשמה

אנן קי שרדי זפירישו מביאין שני עצים ארוכין דרין ה' אמות ויש בהן כבד
אמות בקום רגלים וזמנא העליפה אגודה עם שוקין ועומד עליהן למעלה
ומהלך בהן ומרקד בהן לבא ברבנות משמיה דעולא אנן פדאמי
ופיל חתיכה שלבד שקושרין לוקנים על פיהם למען רידם מפני שש
שפתותיהן מתרפטות פי' חמלא דאמלא גידם שידין קצוות
עושין ל' יד שלען ונקלא חמלא דאמלא דאמלא: ירוש' מהו אנקטכין
טהורין אנן ל' אבוח אונקטכין חמלא די ידא ואונוס הוא חמורבל
יון כמו שטבעט למעלה: אנקיות בכלם בפרק יב טבעת אדם
קנה מאונס שלםרוקות טמא מפט אונקיות שלבעל בתים אם ישב אונקיות
טמא פיל שהאונקיות תלויה בקנה מאונס ולפיכך כל קיבול הוא
אנקלו שלכתמים טהורה ושלדוכלים טמאה ל' יהודה אונק שלדוכלין שלפניו
טהורה ושל אחריו טהורה בכלם בפרק טבעת פיל אונקלי שלכתמים זה צוחת
כשרוצין לסבול על כתפיהן שק גדול שוקש ראשו בשוק וטמשה בדיה מקצתו
שלא יכלה שק ושלדוכלים מלאו אבקת רובל שלפניו טמאה ששבה בת קיבולוה
נוטלין בהן משאני ואחר שאחזקו לא היה בו בית קיבול ולפיכך הוא טהור אינקלי
שבעלים קובעין אותן במתלים ותולין בהן כל זכר ואונקלי בלש אונקיא ובענין זה
בפרק חסיף ותסכין בכלים ובסוף טבול ומהלכו אשקלונם שנשברו ואונקלי של
קיימת הדי אל טמאים פיל ען גדול אדוך ויוצאין בו ב' יחודין אינק ואינק ומעלה
לתלת באותן יחודין בקבוקין מלאין מימ באויר כדו שיתקדר ומעלה לתלת
קדירות ויש מפרשין כל שטרותו כ' ובענין זה כשנופל לצור או שום כל
וחו הוא אונקלי והכלים עמך נקלאו כלומם האשקלונם שהמאשקלונם וכענין
זה בפרק ג' בתמיד ובפירק ג' במידות ואונקליות שלצד לקציעין בהן ותרגום
והשפתים טפה אחד ועוקלן ששך חד התשים אגמין באפו תרג אפטר דתשו
אשקלא: אנקלו בפרק לכתב הקדש ביה כלים מקטורין אנקלי

וענין

אנקרא חבלה טינא בעתדיו ובפרק דאנטרפא והילקזיאני אסירי מינע ציים
זודא ועיל ליה באוסייה אסא רדא צטשה דברים בפרק מקום שנגו
ברז גב דמי שאחז פיל הדס רענן פיל אחר הדס לו פיל צ מרודד ורחב
אסובי ינקא רב נחפן אסר ודצטשה שרו בראשגש דכל הללים
ד כענפול עד לתהגרון שלתינוק משימה החיה אצבע בפיו ומסלקת
ומה העלה ופעמים שמקיא התינוק ועל כן הקשה לו והא איז עושין ד
פיקטוויץ אסבוח כופרי פיל הכוהו במלקות שמכין בהן זה בלאש
צ דבתולה שאת אסדה בזמן ראש פרק ג' הוב והטהור שישב
לספינה או באסדה ובנעים בפרק על הצנים בית בעי לספינה ובאסדה פיל
צנים מורכבים זה על גבי זה שפיו על כל דל ואני אשימם דברות בים
אפורש עוד בערך סדה אסד פטר חמור דקאו אאיסדן בתלוג
דבא בהלואה פיל כסת שתחת מלאשותנו תלד וישם מלאשותנו ומס
גוד בערך סד אסטגיות בכלים בפרק תנור שחצו ל יהודה אוב
אסטגיות רבן גמלי אוב אסיש לה ספיות פירוש אסטגיות כענין גולא
ג ממש לא כעין כיפה ויש אונג כעין קובה פי אה אסטגיות וליוכין וספיות
ולן עטן אחי שהן שפיות אסטגיות הסכלות באסטגניות שלי צא
אסטג שלך איז מזל לשרץ פיל ענין בסוף שבת עדיין אסגני שליו
ימות בסוף גל דנגמר חדין ובפרק ג דאלבעה בדדים הסתכלות בצול
שלי ואין לי בן לא אחר עליו שמעל אמר לו אכדחם צא מאסטגניות שלך
אין מזל לשרץ פיל ענין מזל הם שמא וטעו אסטגני פירעו ברז גב
דברות ובפרקא קל דסוטה בגל דוכן לענין הטובה המה מי מדיכוד
מה לאו אסטגני פירעו וטעו ובגל דמי לנו גדול מיוסף לא תקרא חודד
לא שהודיד אסטגני פירעו מגדולתן פיל שבושן שלא ידעו לפתור החלום
הוא ידע ובפרק ואלו נאמרין בגל דששה שבטים אמרו אסטגנין לפירעו
עבד שלקחו רבו בעשרים כסף תג שילתו עלינו ובסוף גיל דה שותמין

אצותא במפחות בלוגא דהתורה אומג אמתא דמשחא פיל אומג
שכך קדוש עגול כמיין לחם הינו לחם שמיין אצותיק ולא את האצותיקו בברי
המוכר את המכניה כיר בגל עיסקין דבגוהווי המשתן בדרך הספיעה ולשון לעז
מימש הוא אצותקא : אצותרופי בצלוגלח פלט יפו וכן ילם אתה על
ובראש אלה תולדת נח לזאת יקרא אשכנזי מאיש מיכא אסח למר שנתנה שורה
בלש הקדש וכשם שנתנה בלש הקדש בצדא העצבלש הקדש שנתנה מימך אומג
גיני גיני יח איתא איתתא אצתרופיא גבלא גבלתא לא איש ואשה למה שלשון
הזה עפל על הלשון הזה ל חדן בשם ל אוסי ישמע חכם ויוסף לחן זה מש
כשנאל ל עשה לך שרף לא תמלט אם אם אעשה אותו שלזהב או שלכסף אין
הלשון הזה נוסל על הלשון הזה לא הדי אני עושהו שלחשת שלשון הזה נוסל על
הלשון הזה נחש נחשתי מיק שעתה תורה בלש הקדש פיל גיני גיני אינו לשון זה
גיני לשון נקבה בלש רומי קורין לאשה ינקא אצתרופוס איש בלשון רומי קורין לכר
אנדון ולכן קורין לגוי שיש לו זבלת ונקבות אנדרון גינס אנדרון ינקא לנקבה אין קורין
אצתרופיא לזכר אין קורין איתא לנקבה קורין איתתא לזכר קורין גבלא לנקבה
אין קורין גבלתא לא איש ואשה למה שלשון הזה נוסל על הלשון הזה :

סליק פירק יוד אהל פרק כ"ז

אם אני ליה נשי למך לאדם אסיא אסיא אסי חיצותך כלום פירטותה מחוהה
קל לא שלא תעמיד זרע בצדא שרפה פלישת כלך ויאמר למך לנשע ובהגדת למדני
בבג עמך בכסוק קח את הלם משה הוא בא להופח את ישראל על המילה והקדו אין
לבו על והאמר לו אסיא אסי חיצותך לא מד בא לחנקו עד שנשטו צמחה צר
ונלב אתו אסיא רחיקא עינא שר בלוגא דהחובל פיל רופא שבא ממקום
רחוק עד שיבוא מתשוד העין : אם אקדשם דאלי ואאוסם דגוליתא
בפיק גמר דבמה אשה יוצאה ובכר גל דהמוכר אתה ספיעה ההוא כוולא
דסלק עליה טינא אכלה באסוח ומית יש מפריש שנכנסלו שרץ קטן .

שקלא

00

00

אסטוות זה משיט לזה וזה משיט לזה ויש ססר שפז בהן אצטוח:

אסטויט בסוף גט דאין בן המודר מטא תיתודא אסטויט

דייה פיל תיתודא אשר אסטויט לשון הסט ולשון לעז הוא אסטויט:

אסטויט בדראש רבה פדש פז ויתן לך השולמית ^{אומה} שהיא

שלמת אסטויטו של שלם הן הן בעולם הזה והן הן לעולם הבא שיהי משלמת

מידתו של שלם כלה שהן תיימין בשלם הזה ובעוז ולשון לעז הוא

סתאציו אסטויט בדראש רבה פדש פז והנחט היה ערום וישן

הם חגרות חגור חגורי חגורות אסטויט גולף סדין כשם שעושי ^{למש}

כך עשית לאשה טעלין קולוסין סבבין אסטויט בדראש רבה

פדש עה בסמך וישלם יתב בשעה ששלם דוד את יואב לאדם נהדים ולארם

זכה סגל באדומיים ביקש לונבן הוציאו לו אסטויות שלחן רב לפס סב

תהדד היה כגע במואבים ביקש לונבן הוציאו לו אסטויות שלחן לתזר

ת מואב ובהגדתי למדנו בפסוק לב לם כחל זח הענין ובפסוק בעי לך

שה לו אסטוים וכתב עליה אם יעלה העם הזה לעשות זב ועולות בבית יי ביר

אסטולת ביומא בפרק בא לו ואם לאו באסטולת לבן משלו ובפרק מ שאחזו

אח דב שמעון קמל מעשה בעיר באחר שאמר לא שוט היה זה גיטך על מעט

שתתני לי אסטויות ואבדה אסטויות אסטולא דמיילתא בלוגי דנגמרה דין

ואדא בשללאודת שנהר רב אסי אג אסטולא דמיילתא בלוישראל דאויין לאותה

פלא בוגי דולא אתה לוקולא את החלדל במסען יש ססר שפז בהן אסטולא תז

זל שמלה ויקח ממנו ויסת את השמלה ומה בגר לטולו לחסונו אדית שנהר

דג אסטלי בצלוי אסטומה שינה בעמוד השחר כאסטמה למדולא

יאה בעמוד השחר כאסטמה למדולא בגג דלא יקל בפסוק הלוואה פיל אסטמה

א דבר שזר נעסין את הקרדומות ומר ופסל כרי שיהא חז וחזק ובלע שט

א

אסטונית היתה לו לאברהם אביו בלבו וכלאש גג דאג לגם המנוח שא
היה לו דאסטונית גדולה היתה בלבו פיל חכמות המנוח היתה לו והיה
יודע לכוף השעות או גמי דין ויושב בישיבה ושליטה עמוך יש ספר שכל
בהן אצטגני אסטוריה איז בונן עמוך במילין וגרדון אסטוריה
תינה בפרק קמ דעבודה זרה פיל בית השחיקות נקראת אסטוריה ואסור
לבוט עמון לפי שה שוספי דמים כמפולש בגג שלח ובפרק שול שנת
אדבעה וחמשה שור האיסטורין אינו חייב מיתה שנ כי גח ולא שיחוחו פ
שמעילן אותו לקוציא שה עלמדן אותו לנגח ויבאו שוראס אחלין ויתעב
עמו המנעם את חברו לוקח התשי שבינה וכוון שלימוהו לנת אסוריה
אינו חייב מיתה יש ספר שכל בהן אצטורין אסטווח בלאש
משנה לפסחים על גג האצטווח אסטווח שבמרחץ בצדה בפרק האשה
האצטונית לשות היחיד לשבת בטרהלות בפריק מקום אכלים ובקעה
והאסטונית והכרמלית בלז שבת אסטווח שלפע עמוין בלאש שבת
האצטונית איז בה משום מדורגים בפרק אהילות פיל אסטונית דאהילון
דומה לבקעה באותה ששעט אכלהים והבקעה והאצטונית והכרמלית
איז לא לשות היחיד ולא לשות הללים אסטווח על גבי אסטווח בגמ דכ
בפרק חלוץ לא מעשה בנה אסטווח בית טוב ללא קא עבד אהלא הכי נ
דטרי בגמ דאין מקיפין בפרק המציא כד יין לצא שלא למכרי אקלפיט
ולמיבני אסטווח בסוף סרף קמ דמשקין דמוסגו אאסטובי בפסח בסון
פרק תמיד דעבוד מעשה אסטווח בלז גמ דהזניאו לו היכי אזיל דמס
אאסטובי בגמ דקיבל בכלל הפסולין בוצחין פיל אסטווח שלפע העמוין
מקום ער אמה וגבוה בלז בה טפחים ומעחין עליה פרגמטיא וכן
עושין בפני כל האנויות והוא פטיין והא אקלפיטא ופעמים עו
אותה לישבת בני אדם סר דעבוד מעשה אסטווח כולן עמדין פשוטה

כאם טווח

דב חטא זל פירש לא נכוח הוא **אסטרונומיה** **אסטרונומיה** **אסטרונומיה** **אסטרונומיה**
זו ושלי אשת אבתי ל יהושע בן נחמיה אומ' אף אסטרונומיה ודבריות וסגיות
בלתי בפסוק ותצא דינה ובסוק ותדבר מרים ויש ספר שכתוב על **אסטרונומיה**
דבריות דברגות למצא בפסוק ותצא דינה ובפסוק ותדבר מרים ויש ספר
לכתוב על **אסטרונומיה** לשלם ומקלוטות כלכל עזרת ועד חטת
פסוק בדמאי ירושלמי **אסטרונומיה** מכל את האסטרונומיה אצל את
קלת בפסוק המוכר את הבית ובפסוק לא יחפור בג' דמחזיקין ושלחמו שלשה
בן האיטלוזיל שהן אלבעה מן הקלת ובסוף ג' דמציאן האשה אגביה שסור
נכמו מאיטלוזיל דריוא ובפסוק המוכר את הבית בג' דהמוכר את הבית
בן בן בפסוק אמ' ל יהושע עלהים ועל האסטרונומיה ובב' לכה פס' לכו
יאמר ל' אמחה אפילו איטרוזיל שלחיים נמחה וברא לה תלמות טו פס'
לא מיל אסטרונומיה מי שאומ' הרחיים התחתונה הקבועה בקרקע ויש מי
אומ' אמת הרחיים הוא מקום בית קיבוץ **אסטרונומיה** בפסוק קמ' דעז'
אל דברים אסורין למטר לגוים איטרוזילין ובנות שוח פיר' בג' פירא דארזא
זב' למדנו בר' כי תשא בטנך ערמת חטים אמ' ל אידיו והלא ערומה **אסטרונומיה**
בלא חטים לכן נאמי ערמת חטים ויש ספר לכתוב בתן איטרוזילין:

אסטרונומיה בפסוק ל' יחסין אף מי שהוא מוכתב באיטרונומיה
שלמלך בג' מאי אסטרונומיה שלמלך אמ' לב יהודה אמ' שמואל חיילות
טלבות דויד וט' ובמגילות איכה איכה יעוב לתכתבוח באסטרונומיה שלך
אסטרומיה לכל שבט בתרגום ירוש' דולה הדברים ובהגות ילמדנו
בניסע משם אברהם סרטיא ופלטיא **אסטרונומיה** בר' ג' דמי שמת
הוא דמי כללא דטרו דבי מלכא אבולאו ואסטרונומיה מיל בולוי ואסטרונומיה
שאיריס ושלים כרגלם במלדכי והמן זה בא במלוסכולי והלא במלוסכולי
ובבר' לכה ויקרא ל' ל' לאור יום ל' יוחנ' וה' שלקיש ויצלל אצל

אצרו ולפי ששינת שחרית נעמה כבוד כללות עם דברים שמוטאין את האדם
העולם ודאי דרך ארץ שלא ללמד אדם את עצמו כך אבל בעמוד שחר מוט
הזכיר לבחוריו גאון ואותו הנשצר מחדה בלשון יון קורין אותו אצטומא ויש
אולי לשון מקרא נקרא בלשון עשות ויש ספר שלת בהן באצטומא ויש ספרים
שכוס בהן כצטומא בלא א' אסטומא במסכת תוספת כלאי
ג' דברים נאמרו באסטומא אף בה משום כלאי ללא והוא אלמא לעשות מצד
ופשטם ואינה מטמאה בנגעים ללאו שתי ועוד היא ואין יוצאין בה בשבת כ'
ללא אגדה בה השינוי דלג' נפלה ואתי ליתנוי ופיל אסטומא מין תכשיט ל'
שלסוף ולא שנהב לא שלמיני צבעונים ואצטומא טובות ומלילות קבועות ל'
ומטילה אותה על ראשה ברז' ג' דבמה אשה ויש ספר שלת בהן אצטומא
אסטומא דלכא בג' דמותות אין באין מעמידין וצ' דברים באין
אי זה הוא כלם הפעמים אסטומא דכרס לשון לעז אסטומא
בבגה אשה ירוט ופני הנפש תרגם עק' למ אצטומא כלי' דבר שנותן על הנפש
אסטומא תיה בפרק ג' דבמה אשה בשם מורג' ומודיעת ואסטומא
נידאין הדברים עין חותם כמו היא מיטומא קנא אסטום וקוצה
בשביעית בפרק כלל ג' ובלאש ג' דכלל ג' אמו בשבת ובפרק א' ל'
עקבה בשבת ובשבת תתקצר בהחול ע' צים ובג' דששה וצ' ס' בנקום שנתן
ובג' דצא סינף ויש ספר שכתבין סטום פיל אסטום אינרן ובל' ערבי נל
פיל ל' הוא ולד שלקורטמו ולו שם אחל בלשון קדש חלת הלחב ובל' אור
מזריקא ובל' ערבי עעסר דעובעין בו בגלי פאק ובג' ד' עמר גסמא
לכלות בבית חוסתן אסטום ל' יהודה אונ' אסטומא היא זו בפר
ביצד העדים פיל בתשובות אסטומא היא זו קובעת היא חלה עדין
שמומין את העדים שהעידו בהורגא עשו עשה ועמין באיסטומא שכל
מי ששם וישד בהורגה הקניינין אתו והקשאות לבם לשאת דבר

וה' תעלה

בששלה ומקום שהוא מנהגו אפילו בלשון פורעם בן ש' הוא דאג לב תהי
לא וחת חבר תחת חכר ולא תחת תלמי חכמי וכי הוא דתט לבני ז' וברים צוח ז'
עניבה את בנו ואחת מהן לתדור בעיל שדאשה תלמי חכמי אסויא אבוי
ת לאסויא את ברוה לליוקיא בלז' גמי דהשופר את המועלין ובכראש רבא פרש
ת אמר הדברים הללו היה דברי ד' דמסקום אסויא ואספמיא תלמי ירוש' אשכנז
סויא אסויא בבכראש רבא פרש' ז' וי' אמר המכסה ז' למלך שנתן אסויא
לאהבו לאחר זמן ביקש המלך לקוץ מתוכה חמשה אילני סרק וברז' ויקרא
דבה טוב מלא כפי טות לשותיה מתקרי מרי אסויאן ובסוף ויקרא רבא ז' ימון
אחיקי ז' טרפון יחבליה לז' עקבה שיזא קנטידין דכסף ואט' לז' זבין לז'
אסוף דאט' לשם באודתא ואט' מתפרנסין מנהוג' ובללמדנו בכי תבאו בשלח
לך אנשים כלמלך שלח היה לו אסויא בארץ ישראל לא היה יפה כלום ובכר'
איכה באיכה ע' בגין דשמעינן עלך דאת בעי מזבצה אסויא דידך פיל
אסויא שדח' אסכולא ברז' גמי דהמכל את הספינה תנו לבטן המולר
את הספינה מכר את האסכולא פיל אסכולא לבש' בידתן עשה גוי לבש' לז' בר
הוא עץ עבה ארוך וחקוק בו חבקים מקום נתינת פירות הרגל ומנשיטין
אותו בין הספינה לבישה ז' וחדדן ועולין עליו ובלעז אסכולא אינן צולין את הספי
לא בשמור ולא על האסכולא בפרק כי צד צולין השמור והאסכולא מלבטן באר
בסוף עז פיל אסכולא בלעז א גרטיבלא וגם זו עשויה לעין מעלות
אסכולא בכסף דבחדש השלישי אומ' לז' לז' מלכיים שעמד מחליו
אז פידגוגו ילך לו לאיסכולו אמ' המלך עדיין לא בא זיוו שלבני מחליו והוא
הולך לו לאיסכולו וכו' וצילמדנו באספה לז' משל למלך שהיה לו ז' עשה
לו פידגוג והיה אותו הפידגוג מוליכו לאוסכלי פיל לבטן שמלמדיו בר
הערים קורין בלעז אסכולא אסכולא בשבת בפרק המצניע
קופה שהיא מלאה פירות ונתנה על האסכולא החיצונה ובפליקני שהיה
טמא לפיכך נקוד עליה לומר לא מופע שהיא דרך החוקה ודאי אלא

לפי שהיו לי שני אסטרוטיגין אחד ~~ביום~~ ואחד שליט בלילה והיו שני
מלשונם אסטרוטיג פלג מצבם של וישם לויך נציב אסטרוטיגוס
בילמדנו והנה הגדול מצד לאסטרוטיגוס גבור שביקשו למנותו על אסרוטיג
ובלקחתם לכם והלך אותו אסטרוטיג ערום ונמקל לשור או כשב למלך בשור
ודם שהיה מהלך במדבר הוא ואסטרוטיגים שלו עמו וצבצב לבו והנה
אימה במלך מיה קב אפרוכן וקב אסטרוטיגין וביקרא רבה בזאת תורה
תורת חמץ אפרוכוס לואה אותי ונוטל אותי אסטרוטיגוס רואה אותי ונוט
אותי פיל אינו כמו אסטרוטיג וכך זה שזילגתו בזה המשפטים אמר לו
אונקלוס סתתי לאסטרוטיגוס לא אם כן נטל דיוט שלני אסטרוטיגוס
בלאש כדאשית רבה המלך אסטרוטיג ובפרש פו ויהי בעת ההיא וילדי יהודה
רואה היית באסטרוטיגאה שלה שעתידה להעמיד ממנה בן וצפסוק נותשא
אדטו פרש פה ווסתן שלאומות העו כיון שהיה אחימה לוקח לו שגרה היה המלך
אצל אסטרוטיגוס ואמר ליה חנה טבא נחשא טבא ובלמדטו בכם כי מלאש
צורים למלך שלמ היה לובן ודאה באסטרוטיגאה שהוא עתיד להוליד פיל חזים
בכוכבים אסטרוטיגוסה בצדאש רבה פרשסו ויתקן ויהי אף
יצא יע וגם דבני אמר אסטרוטיגוסה הדלתות היו נכסות (אחוריה) עמד לו
יעקב אחל הדלת עד שנכנס ששו ויצא לוהדא היא דכית אך יצא יצא יע
אך יצא אינו חובל כן לא אך יצא ודאה יוצא ואינו יוצא פיל אסטרוטיגוס
הוא כעין אפר באמטטה שבמדות פתחו שלהיכל ו יהודה אמר בתוך הפתח
היו שטדות הדלתות וכנין אפר באמטטה היו נקבלות לאחוריהן חלו שתי אמו
ומחצה ולו ב אמות ומחצה ובספר אחד מצאת כתוב זה שלמידות אסטרו
טיגה ולשון יון קודם למחורף אסטרוטיג אסר בפריק ערב פסחים
בגל דואפילו מן התמחרו אמר לו רב לרב אסר לא תדור במתא דלישה אסר פו
אל תדור בעיר שלאשה ולב חכמי כמוך למא לפי שדכלה חכמי אין לואימה

אשתי

פיקך נקרא עור כסא שלבית הכסא אילו כולך סתור לנטות כרתחיה פיל אח
נסיס בעירובין בעור האסלא תגן חזם עור האסלא וחלל שכלו מעטרפין לטח
י כדי להשמת אהל לטמאה ולא אשכחה במתנות כלל אלא בתוספת דברים
בפיק יז מוז עור האסלא אמר רבה בר בר חנה אמר יוחנן עור כסא שלבית כסא
כך שמענו כי בארץ יון יש להן כסא של ברזל עושין לו שור לצרעות רחובות
וחת מצד זו ואחת מצד זו כדי לתבוס הדגלים של ברזל שלא יפלו והיו מוכנים
יושב לשאת צדין מגלה העור האמצע ומחזירו לרגל שתבור בו ושארן שתי
צועות בלבד ואמיעה הכסא פתוח ועבה לשם וטמאה נטח מחויל העור
ומכסהו ובלש יון קודין אותו פילין ויש סמל שכל בגד האסלא טמאה ובלעז כן קודין
לכל כסא סלא: אסל ותוכחת נאץ לב תרג אסלי לבי ושבע תועבת
נפשו תרג ובשבע אפליית נפשו מוסר יי/ בנ לתבאס תרג לתבאס
אסמכתא בפיק גט פשוט בגמ דמי שפרע מקצת חובו והטליש את
אטרו במאי קא מיפלג י יהודה סבר אסמכתא לא קניא ולי יומי סבר אסמכתא
קניא ואסיקטא והיל אסמכתא לא קניא מאי טע שטמך בדעתו שיכול לפיעו
עד הזמן ולא גמר להקנותו ואף על פי כן איקט מנה בבית דין חשוב כדלן
אניס קניא דהכי גרסי בפיק ד נדיים בגמ דנדרו אונסי והתנן מי שפרע
מקצת חובו והטליש את שטרו וכל ואם לב כחמין ראובל אבוח אמר לבי אי
הלכא כל יומי דאמ אסמכתא קטא והל אסמכתא קניא והוא דלמ אנוס והוא דקט
בינה בבית דין חשוב: אסמכתא בפיק קא דמעטל שני אינ מחללין
במעטל שני על אסימוץ ובפיק הזהב קונה את המטבע ובגמ דמעטל שני
בפיק שלשה שאכלו ובגמ דמעטלין ברמאו בפיק בכל מעללין פיל אסימוץ
בפן שאינ עליו צורא מלש סומא שאין לו עינים ועוד בלי יון קודין לפפ ולכל
בפן אסימי: אסמכתא בפיק אינ מעמידין בגמ דמוסלין כיתא קשייתא
דאסמכתא ונעם פיקא להדי פיקא פיל גר עינין שלדקל ושני אסמכתא אסימכתא יצא
ברפואות בפיק מי שאחור: אסמכתא מלי דמו שעלי באסימכתא בלג

הוא קמח עורה לחוץ וצאה לתם ^ב חובת היתה נטונה בעד האסקופה ובו
דינאות השבת אסקופה משמשת שני לשויות פיל אסקופה מסוף אסל
בכלם בפרק כללי בעל בינים האל שיש בה קיבול מעות ובפרק בפיק חמשה
שני לא הממלא לו ולחטאות ממלא את שלו תחלת וקוטרן באסל פיל אסקופה
וישאוהו במשך בשנים אסל בהשלתן סוף כלכלים האסל ^{טמא}
מידים וטמא מת כמא טרסקל וסלל בלוג גמ דל לעזר אונל תולק עוד האסל
וחלל שלל במלך קמ דעלובין בגמ דזה לחב מו אמור סיל אסל דשבת הגו
זה משמדת כילה וכמא גלם לא ישה ואם עשה פטול אבל אסור כלל איסור
דבמ משמדת וחסי אונל אין תולק את המשמדת ביום טוב והיא מסננת
שלל גור הוא חמת מים בללל הגול משכיה דהוא גבול דעצמנה גור
ומלך ביה מיל וחלכי דלכיס בוועין ד יתדות בקרקע וקוטרן חמת זה בחוס
עבין תולק אונל באילו התדות לדיצמן מימיו כילה שיש בגגה טפח סמ
גלך הוא שללית טועין עליו קרשין ויושבין עליו וכשעומדין פודקין עליו
כמה היא מטה גילתא והכלעים שמחיד רמויים הן ולפיכך היא מותרת ^{דאמ}
אסל דרפוי מותר ולבנה היא עשויה וישמי שאנץ מטה עשויה במסמרים
והיא זקופה ומרכינה לשן שנה הואיל ולבנה עשויה אינה חשובה כאהל ובן כמא
לשבבו וזה שאנץ גורד אדם מטה כמא וספסל שלשות טעם אחיהן טרסקל
היא קעה פשוטה כגון שלחן קטן וכדומה ל יוסי ביל יהודה אונל נעין קנה
ברל הלל ומנח בראשו טרסקל וזקן ונח על גביו גס זה לגביו עשויו למלבו ^{או}
לסת בו חפצים אסל הוא ספסל שלבדול דתמ הסל טמא מידים וטמא ^מ
פרטה היא טמא מידים והציל טמא טמא מת וספסל זה שלבדול ועליו
עוד נטוי לישב עליו דתנן עוד אסל וחלל שלו משמדת לטפח ואמרו
בתלת עילובין מא עוד אסל אמר לבא בלדב חת אמר ל יחמ עוד כמא
שבת הכמא והוא שאמרו ספסל שלבדול נטוי עליו עוד טקוב באמצע
טשיער סיט היז חסר היז יתר וישב עליו אדם ותחיתו גרף כדי לקבל ^{הרש}

לפיכך

אספנן בפרק כב בשבת חבית חוץ מן המלכות וישן וקוליוס האספנן
 ובמלשידין פיל המעלה ל יהודת חותיה אלמיה ודג המערי הבא בקופח
 וקוליס האספנן הרי אלו בחוקת טהרה ובפרק כירח בגמ' ובאשגמ' ליוס
 טוב שחל להיות בשבת פיל קוליס האספנן דג ששמוקום אספניא ושמו בלש
 ערבי אשבוט ובלש קדיש שבוטא ובלש דרבנן כופיא כדאמ' מהריתא
 דכופיא ויש שאומ' שהוא תותן : **אספניק** ששדה כסף ומגוא אחת
 תת' אספניקי חדא והוא תגור חלשה : **אספנינמוז** בהגדת למדע ^{בויקסו}
 ל תחמ' ברוש לטינ תדהר אספנינמוז : **אספספא** בדיפות בקר
 למיא בגמ' דבאמת בלא יחסור ובלש גמ' דחוקת הטנים אכלה תלמא פירי
 בתלתה ירחי כגון אפספסא ליהוי חוקא פיל אספספא טאכל בהמה ובלש
 פיראני עלבליל תת' על אספספיה : **אספקא** בסוף פירין קמא
 דגיטין ל אחי בל ואשיה הוא ליה אופקא דכספא בטלדעא פיל עלמות
אספקלטור ויש ספ' שכח ספקלטור ומפורש בערך סמך :
אספקלריא ויש ספ' של ב ספקלריא ומפורש בט' סמך :
אספרגוס בטריים בפרק הנודד מן המבושל מן הכלוב מותר
 באספרגוס מן האספרגוס מותר בכלוב ובגמ' דלא יסחורו לו בפרק ערב
 מן אספרגוס מצטרף ואמ' לה אין מצטרף ובסוף גמ' דשלשה שאכלו
 נט לבן ששה דברים נאמרו באספרגוס אין שותין אותו מנוג' וכו' פיל רב
 ואיי גאון אספרגוס גופו ממיני כלוב והיו שותין אותו בנין וקולין אורכו
 ואספרגוס ובלש יון אספרגוס מין שלבקר כלוג יון שתוחן בבוקר ואמ'
 הלאו הט מילי דאמירן ביה משום סכנת מזיקין דהון נהיין ביה והשתא לא
 פישו כי ההיא עידאנא ושלו בשאילות אספרגוס שאמרו חכמי סומכין
 כמינו והא תשא סומכו במת ומשנה הא בחמדה הא בשיכרא הי מיטעו
 הי מיטעו בשיכרא רק אחריו לוקה והתעמ' לא רק אחריו לוקה הי מיטעו

גמ' ב
 פרק
 ארלין
 בוי
 ודיו

דבתינה טטאת ובמלך קטא דעבדה ז בוג דוויילוקן אידיהן פיל מעת שנות
שעורים במכתשת לפינל לאכל בשמחת חתן פיל ז משעה שמסחור
לשדות שעורים באוט חלם תתקא אסיטנא לעשות שכר לעורך מעורה שלוח
אי דואר טארוצן לעשות חוסה כותנן שעורין בעצמן עד שיעמחו ומוציא
אותן לפניה כלל כשם שיעמחו לו כך ישרו וילבן חתן ופלה: אסף
במלך ז חסין נתני אתוקי ואסופי אסופי כל שנאסף מן השוק ושינו מוכר
לא את אביו ואת אמו: אספנות בפרק המוציא יין בגב דהמוציא
חבל פיל ככל קטן כרבת וליקיקי מצות ומתדגמי אספוגן פטורין ז
ושיעורה כמלע: אספרזכא ומדתכא ברפאות דמי שארזו
קודדיקום פיל כסף תי פיל ז הוא מטיפוס נשים: אספטי בסין
דוהי בשלה פרעה ז נחמיה אומג במקל שחלו המצריוס את ישראל לקו
באספטי שחלו המצריוס לישבה לקו בסאסה בסאה סאה פיל חלב קורין
בלעז אספטיא: אספטייה בברז רבה פיל מזה אחר הדבדים
האלה אמר יודן גירות עבודת עמי בארץ לא להם ז שעה לאסטיפיה שלהן
פיל אסטיפיה שם עיר: אספלודא בפרק השותפין בגב דסמך
לו כותל אחד העו ביותר אחי דפלגו בהדי חרדי חד מטווח אספלידא
וחד מטווח תרבעא פיל אספלידא בעלז פיל ז מטע שאול במערה
תרז מן קד שאול באספלידא אפסדה פיל תרבעא חרדי: אספלנות
בכלים במלך כח שלש שלש הששה אספלנות בן בבגד בין בעור טמאה
ובגד דפרי קל דטבת פיל רטייה שעשין מן חלב ודונג סדאג אביו אמר
לי אס אספלנותא דכולהו כאביו שבמאכיתר בא וחדא קירא ובעתג מל
למך על מטות שלבגז ואחר כך במרחין אותו על המכה: אספכיו
ועת דוט אשר בספרך תרג ובלות ידע די בספמיא ופדיאל רבה
מל אחר הדברים הללו היה דמי ללמלם דלמקום אסמא ואספמיא

אספמיא

לקנה שהוא למשלים : אספרתי ויש אולי אספתי אצוקח ויש אולי ית
למלות בו כלים : אסקוטלא בסוף מע משקין אין מולכי לבית
האבל לא בטבלה ולא באסקוטלא ולא בקנון אלא במסם ובפרק כליב
הטבלה והאסקוטלא שלוחות טהודין פיר טבלה כפן כמין שלח צין
שלפן צין שלח צין שלוחות אסקוטלא כמין קערה קטנה וק שמס
בלע טבלה טאבולה אסקוטלא אסקוטילה : אסקוטלא טרקלי
אסקוטלא מפיטאי בסוף פרק חסידים ובגז דמתרפס בפרק אין מעשיין
אי סינטא פרוקא דאישתא היא מאי תקנתה ניטחיה שוש אסקוטלי
נקרעיה שתי וערב : פיר בשכופף אדם איצבעו על ביהונו ופושטתה כח
מכה בה : אסקולוסטובה בדאע רבה פרש סה ויהי רעב בארץ
גלד הרע הרזי יישלף יהושע בן חננה דהוא אסקולוסטובה דאוריסא :
אסקונדרו בפרק דקידושין בגז דזהררע נקנה ברעיה א לה
בנחמין לרב ענן כי הוית בי רב שמואל באסקונדרו איטליתך ויש סם
שפתיך באסקונדרו בלא אף פירש רחנל בגורי כלבים היתם שוחקים
פיר צ שחוק שמשחיקין בו תנוקות מביאין שברו חדם ועשין אותך כמות
לע ועושין ממנו עשין שלשים ומשחיקין בה הלכך אמר לה כי היתם כי
שמואל באסקונדרו היות משחיקין שלא למדתם טעם שלשמועה א ואמר
שנים בלעז בריג וק פיר הוא בעדים בפרק ד נדלים בגמדרנדי הבאי
בשמשות בסוף פרק ג לאו לאסקוי דאי יתב ליה אסקונדרו ואסיק לבן ^{שמאזו}
אסקרה בפרק אלו טרמות בג דוחגים מאי זחל אמר אבי
אסקרא : אסקרוטון וחלת המסרת בפרק קמ דחלו ובס כל שעה
גז דואו דברים תרג כעיותיבדש באסקריטון בדש ואומ ששמן
בלעז כדושטול : אסקרוטאין דודב תרג צנתרותחזק
אסקריתא תלמ נסיה באסקרייא ברו גז דקוד תעטת ופסקי ^{איה}

בעי דקיקה אספתוס שלין סומכו במינו ביין ושלש סומכו בפת אספלו
 שלין דק אחריו לוקה ושלשכל לא דק אחריו לוקה אספרוזח דידיה
 בשלישו אול ברז גל דמתכות פיר המשוואת שלו עם הסקיד שלו מקדו
 לפעו עם אחרי אספרו במעשר שני פרק ב' טרפון אול אספלו
 כסף ובפרקא דעידיות פיר הכסף נחלק ליה חלקים ד' חלקים נקדחו אלבעה
 אספרו ורבהאייגאון אל אול אעברו גורסין והן חתכות שלכסף אספר
 בחלק בגל דארבעה הדיעות וצ'ים מיד כלים מאי צ'ים אול רב ליכא אספלו
 פיר פלוג אותו מלכות צ'ים נקרא ליכא אספר ובתשובות פיר לא כך הוא
 לא לצ'ין אספול מחנה שלרומים שבאים עד אשור והולגין מיין ואיין ^{משעב}
 אספרוטא בויקרא רבה ואתתהיה פיר ל' אשור דוטוה משע
 אחת עבה ומענה אחת דקה אילו לצ'ין ולעטת אלו לאיספריטן
 אספרטק בפרק משילין בגל אחת דקה אילו לצ'ין ולעטת אלו
 לאספריטן דענתן תחת הכלל ותחת הדלת ההוא עכברא לאשתכח
 באספרמקיא דב אשו אול לכו נקטוה בצועיתיה ואפקוח לכו ובפרק
 התבלת בסוף הלכה ראשונה תנא היה ל' מאיד אול חייב אדם לצ'ין
 ברבות כליוס שני ועתה יש מה י' ל' ל' מאה מאה רב חיות בדיה
 דרב אויה טרח וסמיל לכו באיספרמקיא ובגדו פיר איספרמקיה מיין ^{בשמי}
 ח' אספרון ברז רבה פיר ד' ושרצו המים מביא שני דגס
 אחד אספרון ואחד מורדון וקושרן בגמו ספ' א אחד חור ואחד לכיס פיר
 לכך בל' יין אספרון מורדון ל' יין חשוק וכך בצלל רבה אמרל אמרה
 אפלה כלל חשך ואפ' אספרוסה במגילת איכה דרך קשתו
 ר' צ' כמט לחץ דבמין דתמן אול לאספריסה אספרו העושה
 מקום לקנה ול' אספוס באהילת במרק העושה ספ' ו' ולא צמתי פיר כ' (א)
 שטעו חר ברלל להוליק בו הנר להוציא מאותו החור קנה או עץ

שמונה לקנה

בת אחת ובליתות כפי אמר לו אכלת חלב בגמ' לישבה ביאה אחת ובלג' ג'
ד' מיט' אסור' בניזיר מיכ' אתה ד' לכל איסורי' שבתורה מה ניזיר שאין
איסור איסור שלם ואין איסורו איסור הנאה ויש התר' לאיסורו נתנה בו התורה
טעם כעיקר וכו' ובל' גמ' לאלו עובדי' בפסח פיל ניזיר שאין איסורו איסור
שלם לא עד מלאות ימי ניזיר בלב' ואין איסור הנאה עליו לא שתחת בלב'
דהא תנא מערבין לניזיר בין ויש התר' לאיסורו שאפילו זה הו' בעצמו שאמר
לו עלשיו בשתייה אחר מלאות ימי ניזיר מותר הוא בו בין עצמו שנ' ואחר
ישתה הנזיר וי' עשה בו משלת ענבים שאין בו לא טעם וי' כענבים
בעמ' כלאים שאיסור' איסור שלם שנ' את חקונו תש' בתורתך ו'
חקים שחקונו לך כבר תשמעם באיסורים לשלם פיל' ל' כלאי חמס' שאסור'
איסור שלם שלשלם אסור לזרוע כלאים ואיסור איסור הנאה דלג' תקיש
מלאה ודשיט' לה תקיש תוקד' אש ואין היתר' לאים לשלם כו' לשריפה
הוא הדולק' והוא לעלה בשמים שאיסור' איסור הנאה שנ' עלנים' לא ואל'
דשיט' לה חד לאיסור אכילה וחד לאיסור הנאה ואין היתר' לזח האים כולו
שע' עולה כלל לא בו ולא בפירותיו הללו אבל לאחרי' כן מוציין הפירות ומאין'
אסרי' לגב' עיר' אין לך כלג' וג' שבאלץ י' שאינה עליה עיר אחת לפעול
אין לך כל' אילן סרק שבאלץ י' שאינה עושה פירות שע' ב' אמות וכו' בס' כ'
בתבות' אסר' בסוף גמ' דפ' קמ' דעירובין המוציא מת' מוטל'
אדסטא מפנהו לימין אסר'טא או לשמאלה וכן בסוף גמ' דמחצה הזורק
ין היס' לאסר'טא בגמ' דחליית חבור בפ' הזורק ובי' למי'נו בל' קדוש' תהו'
ום מהלך את עמי באיסורי' בפילק' חרי' עמך ומשמר' פיל' אסר'טא כמ'
אסר'טא שלטעלה: אסר'טיון בבל' רפ' פיל' פ' ויהי אחר הדברים
ן אדני מתירא אע' מאדני אמלה אהר'ג אמר לה לא דיי שאמנה באסר'טיון
שלטואפים לא שאמנה באסר'טיון שלרועות' פיל' חבורה לפי העני'.

הוא נשך בגל דשמיס) פרו ספינה לעשות לה איקריא בית חטוני. בספינה
ובאיסקריא בכל חטוניס פרו יכ' בנעצס סל' א' בספינה אדאמא אינמא מלך
א' יוחק תלא נכשה באסקרייא דמוכותא ובסוף סליך כח גדול ונזיד
בקדון ובספינה ובאסקרייא וכל' ג' דהמוכר את הספינה תור אסקרייא
וכן הוא אופ' ארו מלכטן לקחו לעשות תורן ענך א' איסודיותא
דחילנא בג' אי' מולכין בביעה אסר וחתיך בג' מעשה בהשוכר את הסועל
אסר בדאע משנה דיקדושין פרוטה שאמרו אחד משמונה באיסר
האיטלין ובפרק איזה הוא נשך בגל' דכ' ע' לקח הימנו חטים דלך באסר
וכא' לוח כל בשעה שאע' הלמה למלוח יש לי חטים שאהלך כמה ילמ
המלוח אחת העת לא נתן ללוח אסר שיאמר מעותי קט לי החטים
לא משך לפיכך לא קט. ע' שיראח איסר כנגד לבו בגל' דלך ג' מלכטן
השחר פ' כשכופף אדם עצמו מתקפל טיבולו בלך מעין ונראה הפסוק
והוא עמר נמש שבשילי החזה באמצעות בולט והוא כשיעול איסר :
ישנים ע' שיכוף קומתו ויראח איסר מוטל בארץ כנגד לבו כמע' שהאיסר
בטבע קטן ואם לא ישוח ויעין אינו מביטו בארץ בעת שהו ככוון
מוטל כנגד לבו : אסר' בסדק אחד דיני ממונות בגל' דאיכ' ל'
הייתם יודעים ובני יבנה אסירי שאולא בנו אסירי שעזבלתי אמו בבית
האסורין שאכלו ששתלו א' שלא כדרך הנשתלים גמירוד אין אשה מתעבת
מעומד והיא טעברה מעומד דכל אהל שאולא שנשאל א' באלכור
אפול' ז' רבכל שנשאל בכל אמה עמו נחמה ס' חלפה ולמה נשך א'
באט ומחללו על כל עונתו מפורש בויקרא לכה בסוף פרק זאת תהיה
אסור כולל בפי' לו ה' הלקח בגל' ר' ש' חודש ובפרק ג' בשבועות בגל'
ד' שבושה שלא חסל ואכל אוכלין וכל' י' יוחסין בגל' דישרי שנשא חלפה
איסור פסוק אית ליה ובפרק ד' אחין בגל' דשע' אחין איסור כולל איסור

בית אית

סתורא כעין השוק עם פיסת הרגל שחצה זקפה וחצה השמכה באשורו
רגלי באסתוריה אחות רגלי אסתורנית שלמלאכי חבלה
זפת שהיא רוח רעה יושב(ושומדי) למדם מתי יעבור על אחת מאיליו
בסוף ג' דג' שאכלו : אסתנא בפירק תרואה בג' דעל
אימת מתחוי רקיע בטהלתה אף עולא בזמן דאית מטלא כוליה
ובצפלא אתו אסתנא ומגלא ליה לשמא ובהלכה לאשונה דהדר עם הנביא
ב נחמ אמ' לבה בר עצה צליחא הילצלותא כומא דאיתנא ובעלה
בנ העיר בג' דועוד אמ' ל יהודה בית הלכות האי דקא שלנת לב
תא לאו משום מטלא לא מתי דבעיא צלותא כיומא דאסתנא ובפירק
הקדש בג' דמי צילין תיק הספר איכא ביניה דמנח אסתורא דהבא
ד יומא דאסתנא ובכתובות בפירק האשה שעתאמנה עידיה בצד
ותאסר ובפירק ק' דקיימשי בג' דבית הלל אונ' במלוטה היעוד
דא' עידיה בצד אסר ותאסר ובפירק יש נחמן בג' דהאומר זה צד
לאו הינו דל חניה דא' עידיה בצד אסר ותאסר פיל עדיסיה ללן
צפון ותאסר ב פיל יומא דאסתנא יום שמנשבת צד רוח צפונה ולד
יש לה שמוט רוח מזרחית שומא רוח מערבית אולי רוח צפון
נא רוח דלול שומא נשיב כמו משב מצפון זהב יאסר ונג' מצפונה
גא ייתי וינהר עלמא : אסתנא בפירק ב בערכות אינ כשאר
אסתנא אט ובפירק אמר לה הממונה כיומא אם היה כהן גדול זקן
שם מחייבין לו חמין ובג' דמסתתמיד מעשה באחד ששטה מים
לתמידו ולא שפך מהן ואיתו תלמיד אסתנא חיה ומת בעמא באמה
אמרן לא ישנה אדם מים ויתן לתמידו לא אם כן שפך מהן : ובפירק מ
ב' שושבנות ל יכאי מונ' כל ימי עני רעים זה אסתנא וטוב לב
ג' מי שדעתו יסה ובפירק ג' ערב כסחיה בג' דסמוך למנחה

אסותא חסידתא בלוי גמ' דהמוני' ובעל דנגר בהמוניא תפל' ^{בעש}

ההיא אסיתא דהוה בי מרי שמואל דהוה מחזיקא ארדבא והוה שקלי לה ^{בעש}
ושדו לה אדשא אמ' הרי תורתא שלי עליה ובפ' אילו מגלחין נשיאח שפב
אמ' ל' רב חסדא לרב חנן בר אמי כפר אסיתא בעיבולא ובפ' לער' ^{בעש}
שנפתתה בגמ' דחאב איעחייב במחזנות כהן כמו לה אסיתא בעיבולא
ולקום שלה ולמנא ה' עורבא לעיפני. וההוא לא גבילא לא בעי בט' ובפ' ^{בעש}
אלו טרפות בגמ' דשתברחו רוב עלעתיא אמרי התם בוכנא בלא אסיתא
הכא דרב כהנא ורב אסי בוכנא ואסיתא ובפ' בעת כותיס בגמ' דהמקשה
גידה אסיתא דנחשא פיל אסיתא חסידתא כלי שסובל המכות כחסידיה שלג
פיל' אסיתא חסידא שחסידה מבפנים והיא מדוכה והיא מלתשת ובל' ^{בעש}
לע' מודטרן: אסותא בבדאש' רבה פיל' י' לא טובה היות האדם
אמרו לה תלמידיו שבק' היא אסתא מינך ובויקרא רבה בוכי ימוך ^{אחי}
בסוף פיל' אשרי משכיל פיל' מעשות לפי הענין: אסתודיא בוכי
גמ' באלו קשרים קטרא דקטרו באסתודיא פיל' אסתודיא הוא אסתודיא ^{אסתודיא}
והוא תורף קטרי' (זה חבל קטן) והוא קשר שלקיימא שהוא כמין טבעת
ואינו נתייר לעולם וחבל אחר שקושרין באותה טבעת דעילי בה נגרי
פיל' הקלע כשבאין להרימו עלה פניה והוא קטרא דקטרו באיסודיא
פיל' קיטרא דקטרו באסתודיא כהיו עושין לפניה מנקבין בה נקב
ועושין לה מחבל כמין טבעת ואינו זז משם לעולם וחבל אחר ארוך פעמי
קושרו בו ופעמים מתירו ואינו שלקיימא: אסתודיא עד ארעא
נחית ברגל דמצות חליצה ובגמ' דשתי פרטיות בפ' הקומץ רבה ^{הא}
ד עבידא כ' סיכא הא דעבדין ט' אסתודיא ובגמ' דפרק האומר ^{משקל}
עלי בערכין אמ' רב כפא שאע מינה האי אסתודיא עד ארעא נחית פירוט
אסתודיא גבולא עד ארעא נחית ואין בן פיסוק על סוף העקב פיל' ^{לעבדין}

באוסטודיא

א שנתחלמו משותף רעים בחישים וטובים לפיכך נוטל כל אחד לפי
עוותיו שנתחלמו אצל אי משתבלי יותר על קרן חולקן לאמצע וכך פחתו
היו מעותיהן שהטיילו טובים ועשו מהן סחורה והפסידו שלא לקחו כסף
סחורה לא פשיטים לעים בחשבון חטובים שנתנו אסמיה ד צינתא
א מאכא צינתא מכה שיש לאדם ברגל ומשימתן עליה סלע שאינה יוצאת
מועה כדתן יוצאן בסלע שעלה צינתא אסתרוקנת בפרק לו
פור בגל דמרוקין מי רגלים לא קשיא כאן במלח סדומית מלח אסתרוקנת
פרק מטייל פירות בגל דוכן האשה פיל מלח סדומית מלח אסתרוקנת
פרק מקומות הן ומלח סדומית אינו נמוח במים עד שישהק ובפרק קמאן
בהיל קמיתא לא תשכית מלח הכא מלח שאינה שובתת ואי זו מלח
מית מנין שאם לא מצא מלח סדומית שמביא מלח אסתרוקנת תלמי לומ
יב:

סלוק פרק טו אהל פרק יו

א משבא דאפא דיכרא במרק יוסתכיסו בגל דמי שנשכר ובמק פרק
דבבא קל צבוע זה אפא פיל מפירוקיה לרבי יוסף שנעייט דנפיה
ע תרויהו אפא ניחומיהו נפרוא שם העקשה וצבוע שם הזכר ג' יא
ועים תרג מישר אפעיא אפעא מולד לע שנה וכנניו באינן חרוב
ה' קל דבכורות אף במנחות בסוף גל ד שתי הלחם מדרת
י ודם מסית את חבדו מדלכי חיים לרובי מיתה והקבה מסית את
ס מדלכי מיתה לרובי חיים שנ ואף הסילך מלפ על וי מגיהנב
ה צר שהיא עשנה עבול בתוכה ושמה תאמר כשם שפיה ער
כולה צרה תל לו העמיק הרחיב מדודתה ושמה תאמר למען לא הוכן
לונה גם היא למען הוכן שמה תאמר אינה עניס תל לו מדודתה אש
הדבה ושמה תאמר זה הוא שכרו תל לו וטות שלחן מלמד
אנפיה היית ביסלי אמן אפה לך בכי תשא בלמדינו אפיה

סו
סו

ולא הוא רב ששת אסתנס החו . ובפרק המקנה לאשמו בגג דוכן לעט הטון
לעס אותה אסתנס יתור במרעה ובגמ' ל' עק' יבה בחנק ל' יעאו אוג' צ' יג' עג'
זה אסתנס וצבראש' לצ' פרט' יג' ויצ' ל' י' י' מפני אסתעס' פ' ל' אדם שיש
נפש דעה דאינה מקבלת לראות כל וצ' מאוס קורין לו אסתעס' . אסתענד
שבין דאסתענד בקמיתא בפרק שור שנגח דשור שלפוח פ' ל' חלתי מן הש
מין אסתנס אני שהוא פלג' י' חולה ויש שא' ב' היונים לועזים להנה אצ' חולה
אסתעס' ויש לועזים ארוסטוס . אסתענד' . בראש גמ' ל' י'
וצ' ר' הורק' בגמ' דנהיה במזוח ההוא גיטא דהוה כתב ביה לשם אסתע
ד' י' י' פ' שלטון שלאותה העיר אסתקד בפרק אף על פי ה
בגמ' דהפועל' דלעינה חזיתא אסתקד' . אסתקטון בראש ויקרא ל' י'
פרט' והוא ישק' וראשית שמעם ימשחו רב יהודה בר יחזקאל א' זה שמ
אונסקיניץ שמשיך את השיער ומחליק את הגוף ול' חנינה אונ' זה שמ
אסתקטון ס' ל' אנטלתון ס' ל' סטבתון . אסתנד' מאה מע' מאה
מע' בסוף גמ' דהשואל פ' ל' מאן דא' לה לחבדיה אסתד' מאה מע' יהענא
יהב לה מאה מע' דתכום לשון אחדון מאה מע' אסתילא יהיב לה אסתילא
סלע קט' דחוי פלגו דחוזא ובפרק קמא דקידושין בגמ' דבלספ בית שואל
אונ' בדי' תנא התוקע לחבירו עוק לוסלע ולא תנא סלע חלצה זוא' . ל'
מאי סלע פלגה דחוזא דעס' אינשי דקלן לפלגה דחוזא אסתילא וקו חלצה סלע
בפרק יש בצור לעלה בגמ' דחמשה סלעים שלבן פ' ל' סלע זה פלגו דחוזא ו'
אינשי לפלגו דחוזא אסתילא דהיבו סלע והאי סלע הוי אחד משמנה בסלע
ובור הלכה יש אסתילא סולס' פ' ל' סלע שלאותו מקום שה' ק' ל' פ' ל' א'
סולס' א' שהוא בסולסור שבו עושין כל סחורה ובפרק מ' שהיה שווי
דוכן ג' א' רב נחמן אמ' ל' כל אבא האפילו זוו' חלתי פחות אסתיל
דענתא פ' ל' לא הותירו זוו' חלתי שא' שצרו ית' על קרן של

ואלה לרוב טעמים אחרים ואילו מגבינה לבו לאפר נכחו מינינו וצדא שגורחמק
 כפי שחכמי ארצנו לא ידעו מנה פיל אפדנא חצרי אפרת מסכת זחבן
 תר בחקוקין על גופה ל יעקב דכפר חנק אמתיתל במשתחוה לאפוד עצמו בעער
 אמות גזעו לאפוד במדקא ל עקבה צדושלמי אפזוני בצאשגל
 מה אשה כבל פירשנהו בפרק ראשון אפזים בצלאש לבת פילט סט איצ
 ב עולם וירדים בו מעלן בו מולידין בו אפזים בו קמי סבו סונטינו אפחזיהו
 אשגל דמקום שגדגו תנו לבנן המשתכר בקעס ובקנקנים איט לואה סימט
 לשלה מאי טעם כיון דנפיש אפחזיהו שלטא בהו עילא פיל נפחיהו
 אפכורא בפסק דחור שגלגל שנשבה בט ואפזי מונע מיטיא למדקא
 ופז הקצב היו מונע מיטיא לניאת מעלים למלך שהיה משיח את בתו ופז
 מיטיא למשואי בתי כך אמר הקצב היו מונע מיטיא למקד תולא שש צדושלמי
 געצו פז ובפסק דבחדש השלשי בעתהזה אפטרבא בצלאש לפא
 זה והקול ששמע אליו שמריא אזיל לגבי אפטרבא דידאון אמר ל צדון דיהודי מה
 בעלה וקוה ופנה וכו פיל נשיא נאלה ובלעג פטרבא אפטרבא דשאל געשך
 אפטרבא דנפקין לקיימתא ובסחחים בפריק האשה ששחטו שלנו אפטרבוס
 פטרבוס לעריות תת דושל ויפקד פקדיים של הארץ בצדוק פילין קנה דלילובוס
 אפילו חסיד שצאמידיים אין ממנו אותו אפטרבוס לעריות צדו ויפקד פקדיים של
 אפטרבוסין בכל ארעא אמתה תהיה של צדוק פיל אפטרבוס אפזינים לשור
 טר פריאה וכן בלעג אפטרבא אפזין בצדוק פיל אפטרבוס
 גים תנו לבת איז לו עכשיו ושנדל לגדל לאחד זמן כגון הסולתנית והאפיין
 אפך תרגו ויטמו ומכחו ויעשו יחושע ופליש ואפכו אפכי
 ל רבה פירש מצב ויהי בימי אמרפל והיה כאשר נצטוה ידועלם אמר להם ידועלם
 תה שבו צום נטלו ישראל איסבי על עונותיהם דאנל שמואלצר טחמט
 כי גדולה נטלו ישראל על עונותיהם ביום שחלל בית המקדש תם עונותיהם
 זה הענין במעלת איכה במסוק תם עונך וכו' קרא לבה בויח צדוק במעל

אפטרבוס

בחלק בגל דסמך לשלשה מלכים אמר קמיה לבועה דעלמא כולה אי
לי ענת לי זאלא אמיתא כל אפיא שוין ובפסקה דשובה אם עונה אתי ה
יפה ואם לאו הא כל אפיא שוין וצראש מגלת איכה לאו מה היז שבדיקהא חז
כל אפיא שוין פיל אפיא דמשנה כל אלהות שוים : אפיא דעמוניס ומוא
כל האומות שוות אפיא בסוף גל דכיצד מצליכין שגרא ליה בשעת
אופי סלמיתא ובסוף גל דהעזקין בגיטין חזייה להווא גבדא דהוה קא שר
אופי ונתלף תמדי ובפסק אפיא מעמידין בגל דבת ישראל לא תלי בעל
נפיטא בישתא דהיא איתתא דקא נשפלא מיטחו כי אופי בנהא פיל א
שיקר חזיות שלדקל בישתא כיטי זכותהוא כלום דבות זכיות ש(לאותה)
שהיא חולגת מהן כי אופי בנהא פיל א בישתא דענת כלום יהי עין)
דעות לחכירתה כמו שאני חודגת מהן בחתיכות שלעעים השטים בנהא
אפיא בספק דסוכה פנה לתלת העדוילן בזה אתתפ אמר א
אין אני יכול לעמוד על אופי שלדויד פעמים קורא שאני מלך ופעמים קורא
עצמו עני וכוונת וכל זה בויקרא רבה באמר להלכה בגל קחו מועדי ואל כפי
כיל אופי עיקר גיש אופי אופי בנהא כמו זה שרש שלדקלם וכן אופי
דפרק לולב הגזול והביש בגל דל יהודה ואימא אופי כפות מצלל שה
פדו והאי כפות ועומד הוא ובלעז ציפו (בגל דהליאח באילן טריסוים
ליאח דלמיא לאופתא טל אי דאנן פחוחה לאופתא פיל פחוחה קולתה
כיבה אשאים לקים ופוחזים איכא יאנן דנפתה כאופתא נפוחא מאו
איל דאנן דשיעא חלקה כלום אי בה קמט כאשל הקיל כשטוחין אומ
ובהגדת ילמדנו ומי גוי גדול אמר אושעיה מי לאומה זאת שאי יוד
אופי שלי היה יודען מה חזא מבקש והן עושיין יודשעתיאך הוא מחבלין
פיל אחל אופו דעתו : אפרנא בחלושות ללכה דהרוא
אפרנא דאכיו דנעל ובלעז גל דמי שאסך מל זוטליא בליה ללב טחמ
ליה אפרנא מקלעל קיבולת ובסדק שאש דבבא קמ בגל דחבני בת

משפט חזר עין שפיה : אפוטומה : במסך דויה בשלביה

האמנים עשאו לשרון כסומה דדש' יומה טאל קנקן לא ארקת שדחבתו אשר
בתבין חיינו ולו הוקן אלן אפוטומה ספר אחר אפוטומה פיל כדואת : אפטר
ק הרואה נקום לא יכנס אתם להר הזית במקלן ובגנעלן ובאפוטומה פיל כל
שחוא קלוק קטן וישבו מקומות הדבה תפורן ונתתן שער דבר המאודע להם :

יה בשבת בפרק המצניע בין אכונתו לחלוקן ויש שטוען טענתו ועוד הוא ^{מפולע}
אפנים ושדפים וחיות הקדש ותלאפי השלח בסוף פירק אם איך נצרה

אפניו בפאה בפרק מלכנות וכן באכונתן וכן בלוחם ובלואיס צמח עזרה
בן השוכן מין זרען אפוטן הגמלען מין ירק ובשביעיות בפרק שני ל שבעו
האפוטן הגמלען כווצא בהן ובשבת בפרק נוטל אדם שער שלאפוטן וששדשין
לקח קמח דטבוליוס ל יהודה חותם אפוטן לבנים טגאין בטבוליוס פיל
טען בלעז בגי ובלש ישא חמין פיל הגמלענים גדולים שאפין קטנים וישא פיל

ים : אפנקרסום בוצע בראש פירק כדה והביאו לפענובנים
עם בחורדין וטעמם יפה כאפנקרסום ספר אחר פנקרסום : אפנתא

ק כיצד מבלכין בגל והוא מונע עלהטגמר ותו רבנן ששה דברי גמא היא לתל
זוה אחד מהן ליצא במנעלם המטולאים ואם מל זוטלא בדיה דלכ עמין
אי עלגי טלמי ולמ אמרן אלמ באפנתא מבלכין לית לן בה ובפירק קרב
עשה בגי דסמך ואפו במלכה וברייתא אכיו ותבא עייל אפנתא וברייתא

טת חליצה משום דהויא ליה אפנתא כיעל ספ אח אפנתא פיל אפנתא פנים
אנעל שלמעלה גילתא שלמטה ובלעז סולא : אפנתו בלמדינו ^{בדהעלות}
המלך ליכנס למדינה יצא אוהבו לאפנטי שלו והוא חוזר וקורא להן המלך
הולכין לאנפת שלו שכן הוא מונע מן השמיים השמיים אתך לים פיל ענין

זה הוא : אפס זכריה ברוך גמדי ענוחלן : אפיסטיקודתה

ראש רבה פירש שא ויח כשמע לבן וגו' ליעזר פסול הבת הזה וכן בה ויח השע
גמל זה הוא אחוז שלבית על אחת כמה וכמה וכיון דלמ חמא אפיסטיקודתה
בק לו פיר אפיסטיקודתה בלמא אפלניקמו : אפסנא בסנהדרין בפירק

ומה איפכי נטל אשתי במשכיל אלף אלף ביום ימי... ואין לך יום לעם אע"פ זמן
שלגיה נס שנה והסוד כעם מלבך והעפיר לעה מצני ואז אשתי שומרי מצני
פיל בלש יוקודין להטח איפכי כלפי מחללה שנותיה אפכיות בילג

בפני עיניו לבשל הצית שהיה שהן בארטות וכותב אפכיות אע"פ אפיו באו
שלחייך נותן בתוך כך אמר לה הקצה ליש הזהרו במעוה האם שהן חייבים
דבר יקרה מצד ענין ספר זכרוןתי אפל הוא מצד האבאסל ב

דמעוה באפילתה דהון בנים בפיר קנה דדמש השנה בנה באחד באולול
אפל נכנס לאפילין נכנסו אחיה בפתיחה קודם בגד בשמת טב עבדו
חדר למעט מטלילין כמנו שכל ובהן וישל לא העל אפליון בדאש יק

כשהקצה רוחה בתי עבודה יושבין שטה וביהו שמע ועשוי דמש לעלנים
ולשעלים שנה שועלים הלכו בו אותה שעה נסתכל אפלו בעולמו והוא
שג המביט למען ותשי אפליון ומעוסלת כל צד הקדש בגד

כלם פיל אוסי אפליות כי אמר ליה אמר לא אכלית כך בידושלמי
ג שאכלו ובבדאש לצג פישת עב וידא ישק ליש שבר צג פיל ענין מחוקק

אפמא ההוא דקלו דהוה לבי לב ביבי בל אפיי דהוה סליק באיפומה
בשירובין בפירק המוציא תבילין בגד דשדשין ובסוף פירק עשרה יוחסין נפלציהו

באיפומה ובפירק אלו טרסות בגד דנבלה מן הגג ההוא גמא דהוה ליה לתבנא
חולשא מאיפומה נפל מאיגרא למרעא פיל איפומא ארובא בתוך הבית פת

לגג והוא על בלש הקדש פיל דקלא דהוה סליק באיפומה היתה שנה אותה ת
על הגג ובגג היה על ויצאת מן הלול ושלח באויר הגג והיא עבשין ענביה
מגלג אתמ לקה רצה ורבי יוסף וטרו ליה למש עלון אפמיוא

ביכורים מאפמיה בסוף חלה ובגג גמ דו יוחסין לתתי בדיצלת שריטא
בל שנטל על אפמיה תריותא תרתי אפמיי הויין תרג יוש שפס אפמיו

הגב

בכלאים במלך איזה הוא שדים המדלה מתחוקק על מקצת אפיפידות סל אינן
שעושה פדות הרבה כמו במשק פותה : אפופסין בילמוד והחשהיה
ערום פיד סי כמלמחה לו ושפתיו מתקשנם כלמה שהכסלים נטעין אפיפידות על
עצבן הן טותען את האפופסין את מוצמד שפתחו באף ונטלו את האפופסין ואלו הן
מלמחה וכן ובפסוק ומשה היה רעה ולא עדי אלא שנטלו אפופסין תם שניך בת ציון
לא יוסף להגותך וברז' וידברו / למען במדבר סיני הרפיע שבו נישתנאו אמור
השום להקצה וטען להן אפופסין והגוים חרבו יחלבו אמ' ל אצא כל להמכשם ל
יחנק והגוים מתורב יחלבו שנטלו אפופסין מעם וצוישלת ית' מלאכס ולא בקשת
ליתן להן אפופסין וביסקר ל י' / לה החחור משה שנטלו אפופסין בשצ' (ם) וברז' אלה
הדברים כשהתגה את המעלי והוציא עניך אפופסין וצויקלא רבא אלהיה ע' חנס והוא
עד אולאה והלא כבר נתנה תורה אפופסין אם לא יגיד ונשא עונו וברז' אחרי מורת
וצספן לחרי מת במדבר סיני וכן במדבר סיני מתו אלה מלמד שמעו נטלו אפופסין
שלהן פיתתה ובפרשת לרודי / אולי וישעו אין הרשע יוצא מן השום עד שמוציא
אפופסיות שלו מתוך פיהו היא רבא אמר' אולי אולי אפופסין גזרין /
אפין בסוף גמ' דהבונה האדמת לבחשה גמ' שכלבו צמי טריא ומפני
כשר וגם זה בהמביא גמ' שני בגמ' דכללותין ובגמ' קמ' דגיטין בגמ' דבבלהשטרו
הא צענא כתב שאינו יכול להחייק ולכא בראפייען הא דאפייען הא דלא אפייען
הקומץ רבה בגמ' פרשיות וכפרק הקורא את המגלה למסיע בגמ' דעל היפתרא
דיפתרא מלח וקמיה ולא עמיץ עכעיס בלעז גמ' ובלג ערבי עסן : אפין
באה לות במרק כוורת היתה פתוחה ופתוקה בקש או אפייעה דחוקה הלמני צמ
עסאן כלמל חכמי שלכוורת דבוק הוא ירוש' במרק לידה ק' בדפין כן באפויצין /
אפקטפוחז בשבת במרק חבית שנשברה אין עושין אפקטפיון בשבת
ובגמ' דמרק קמ' דשבת אין עושין אפקטפיון בדר' הלבים מפני הכבוד וברז' גמ'
דכלה חלים ובמרק לולב הגאול בגמ' דהלוקח לולב לאכלה ולא לשאות צמנה אפיקפיון

וכסף וזהב לא ידעו לו מאד אלא כד ליתן אפסעא וצדא שגא דכחא חזן
אין עושב לא מלך ולא סח גדול בעיבור שנה מלך משום אפסעא כהן גדול משום
צנה פיל הדומה שנות לתיילתיו חיש בחדש הוא נוטל המס בשנה ומכור לתן בכל
חדש וחיש ואם יזסינו חדש עדיך לנת לתן משלנו למיך דוחה תשבור כהן גדול אם ישו
מחשבתו תשרי מותרין מן הצנה שהוא בתר ירחא אזיל ובמרחשוון לשלם הצנה
מנוחה ואף על גב שנקבע בשם תשרי ובלשוון יון קורין להוציא אפסעא :

אפסנתן בעבודה זרה בפרק אין מעמידין בגמ' והחומץ שלשים מאה ר'
הוא עב לוי ג' ינות אין בהן משום גילוי ואילו חן חדמר מוסק וכו' עי' חדמר
וכללן מר אפסנתן מתוק מי באות פיל לענה בלג' יון אפסנתן : אפסד
בפרק במה בזמא יוצא הגמל באפסד ובפרקא קמ' דקידושין בג' נכפין שיש ליה
אחריות ששטר דאפסדא דאע"פ דאפסד דמס' ובלג' קמישטרו :

אפעה לע' טנה צד' גמ' דבכרות אפופודין שלבשהבית בפרק
יו בכלים כלכלי טען שחלק ובפרק כ"ג שניה תריסין שלשה פינקסות הן האפיפודין
ממאה מדדים ובראש בל' רבא למולך שעשה כסא ואחר כך אפיפודין ובפרק
יה ויסור בשר תחתה עשה לו מנשל ואפיפודין ככוש שלו כדי שלא יתאכזע עשר
בטעה שיעב וצויקרא רבה אם בחקתי בפרשת ארץ יסור למלך שעשה פסאן
מישעשאו עשה אפיפודין שלו תחתיו ותחת רגליו כמישעה לבנת הספיר דמ' יוסל

אפיפודין דרגליו פיל אפיפודין דפרק יו בכלים עושין שתי יתירות שלבול כל אחד
מרוכב העד בעתם וכוסלין אותן וכטרופה לשב עליו פוסטין אותן ויש מפרשין זה
הכסא שניחין עליו הספרים והוא עגול שלעין ומתקסלונסגל ומתשטא ונסתח ויש
שעושין כמנו שלחן ושור' ש כותביא קטן כשיזאבין המלכים בקטרה מניחין אותו
לפי קטן דמת רגליהן ושגון בניקרא חזום רגל כריכת והארץ הדס רגלי וכו' ש לפי
תבות ספר תורה וזה שם טמל באידך פרקין שלשה פינקסאות הן האפסנתן וכו'
ובלג' יון קורין לבא שתחת רגלי המלכים אפיפודין אפסידרות

דבשמים

כדאמרינן בסוף מקלות במידך פירקין הקשר שלא מקדמותו שכלתם שכלתם
ומטא בדרך ארץ הנכנס למרחץ כיצד יעשה חולץ מנעל ומסלק כובע וטליתו
ומתיר חגורו ופושט חלוקו ואחר כך מתיר אפיקדמו והסמכותו וכשיוצא ללבוש
מנה אפיקדמו והסמכותו ולבוש חלוקו וחוגר אחד ומתכסה בטליתו ומתיר
כובעו ועלמטעלו ברז ויקרא לכה ובפסקי לפי תשא אפיקדמו ודיקל
בגד רחב פי קש בפסקי קל דסכה ובפסקי המסכת בגד רחב אוט פי דאש
הדיקל שיש בו חלות הלכה פי אחר העאר שנדקל שחוקק מן הדיקל וחוריות
עמן דבקים תרג ותשבר מסדקתו ואתבר מקותיה אפר מנחין אפר מקל
על גב התיבה בפרק סדר תענות כיצד ובסוף גב רחוקת הבתים מאי על ראש שנתה
זה אפר מקלה שבדאש חתנים ובגב לוחות קשתע בפרק אלו הן הלוקין אפר רב
מלכין אט לב ארא בר אהבה אסור לאדם שיתן אפר מקלה על גב מכתו מפני שנתה
כדתובת קשתע פי אפר ששושן גחלים הקלויות הלוחשות לאחור שהן שוממות
זבאהלות בפרק ב אפר שחופין ליעור אוט שיעורו בלוצע ומכאן נבטח לין
פי אפר בע אדם הנשדמין אפר בסוף גב דכיה אלוה מוציאות כל
שיוצאות ורזעות באפר ואיך נכנסות ביישוב ובסוף גב דמשילין ובפרק קט
דפסחים בגב דכל מקום שאין מלניסין בו חמץ נלמד שתהא פתח רועה
באפר פי אפר הוא אחר ובלשון פראטון תת ידוע ומשם בסוף עלה היש
ושווית יתיה באפרה על גבך נדרא ותלא את התבה בתוך הסף תרג ידוע וחמדת
ית תיבותה בגו אפרה ספ ל בגו גומייה וכן ותלענה באחן תרג ידוע והוה לישין
בגו גמיה אפר הוצאך בפס דביום השמיני עצרת כית אחר אוני
עצרת תהיה לכם וכת ל אוט עצרת לין לעיך אמר חמא בר חנינה לשנים
פרנמטוטין שנכנסו למדינה אמר אחד מבין אם פותחין אנו שנינו כאחת אנו עושין
אפר גיאת במדינה ספ א אפר גזא במדינה לא סתח שבתך ואע שבת פירוש
ענין זול ויש לומר לשון לעז הוא לפסחים אפרד בדגל דהתפלת

וגם זה בפרק הגזול ע"פ בגל דסמך ל יחודה אול ס"ל בלשון מקרא הוא הק"א
 ושמעתי אפ"ק טפי קון שולו עבד ולא יגעל תרדום ולא יפקטיו : אפקלון
 בלמדע לכה אול"י יעקב לאשה שהכעיסה בנה וקבלה לשלטון והיותה סבורה
 שמה בחד הוא מילדא שילח עמה אפ"קל"ן ובלש"ן כיון שראתה אופק"ל תלגה
 בזר ובזיקרא דבר לאשמה שהא קבלת את בנה לדין חמדתה דק"אין במרוצבנה
 ובמלג"ן דחלת ואפ"ת מ"ל"א מ"ל"ו זכית היא מ"ל"ו בתא דנפחי מסתב"א אופ"ק"ל"ן
 ובלש"ן ב' אדם שצדק מרוצבנה ומגל"ן : אפקל"כח במעלת איס
 אפק"מ"א בפרק כי צד מעבד"ן בגל ד"אין מווד"ן אול ל אפי און מווד"ן
 אלא בחבל שאפ"ק"מ"א יש שמוסר"ן חבל שעושי"ן אותו מן קל"ס"ת א"ל"ת
 שלמג"ן : אפק"מ"ח בפרק ערב פסחים אין מפטי"ן אח"ל הססח אפ"ק"מ"ן
 ס"ל לשון פלום כלום אין עושי"ן סלוק לאכ"ל ממיני מגדים כמנהג כל"ה עו"ד
 כמכ"לש בגל ל יחמ"כ"גן תמ"ל"ס קלות ואג"מ"ס וכ"ן מט"ש צסוף תוספת פסחים
 אפ"ק"ד"ן עוף וגבינה נאכל"ן באפ"ק"ד"ן בל"ג"ל דכל הכשר ס"פ אחר
 אפ"ק"ל"ס מסוד"ש במט"ל בלא קינוח הפה ובל"א שיל"ת ידים והני מ"ל"ן בימ"א בלא
 שיל"ת ידים אצל בל"ל"א לא : אפ"ק"ד"ס בחלק ופ"ל בגל ר"ב אול"ה המבזה
 תל"ג חס"ל ול יחוש"ע ב"ל"ו אול זה המבזה אונח"ל"ן בפ"ע תל"ג חס"ל המשו"מ"ל
 והאפ"ק"ל"ס בפרק ק"מ דלאש שנה בגל דאל"בע"ה פ"ק"ס ובל"א שג"ל דאל"בע"ה
 שכל"ן אפ"ק"ד"ו דמ"ע"ל"י ר"ג"ן פ"ל בל"א שג"ל דה"ל"י אפ"ק"ד"ו"ת ח"י"פ"ת
 אפ"ק"ד"ס ת"ל והמ"ע"ת : אפ"ק"ד"ס"ן צולל אדם מעות"ו ע"פ
 תל"ו באפ"ק"ד"ס"ת בפרק מ"י שמתו בגל דה"י עומד בת"ל"ה יחוש"ל"י בפרק ה"י
 קרא אפ"ק"ל"ס"ן ה"ח ל"בש מצט"ס אפ"ק"ל"ס"ת אי"ע מ"ע"כ"ת אחר ל"א"ש ואחר
 האשה בגל דוא"ל"ו מ"ל"ח"ן ל יחמ"כ"גן אפ"ל"ן מ"ל"א"ן ואפ"ל"ן אפ"ק"ד"ס"ת לתוכ"ו
 נבל"ס בפרק נמי"ס"ת והסוד"ן והט"ל"כ"ן והאפ"ל"ן של"אש ש"ש אפ"ק"ד"ו"ת
 של"אפ"ק"ל"ס"ן ש"ר פ"ל ל"בש התח"ת והוא ס"ת"ו בל"ת"ו וכ"ש ל"בש קו"ש"ל"ן

ב"ד אפ"ק"ל"ס"ן

אפרסמן מביני גדי ועד רשע יוגים אלו יצדי חלוק מוסולמא דער ערוסה
ובבמה אשה בגג דלא תנא אשה ובלגניהן תעכסנה שהיו מטילות גר
ואפרסמן בגנעליהן וכסרק ל אלו עמר אוג תולין בגג דעושי ייגולין
חלפות יונשן ונים זלתי ואפרסמן ובסוף גג דאם להן הממוצד
בא למדוד אפרסמן אל להן המותן עד שאמרוך לך ובסוף גג דסדך תעבור
האלו תדם אסא ען שמן אפרסמא ובפלך כיש מצלכן בגג והוא מוג על
המוגרי משאז דאפרסמן מצלכן עלה בולא שמן עלב ובלא גג דמין
אם מין מצלכן הדם אסא ען שמן אפרסמא ובפלך המוכר את הספירה
בגג דמין הקונה שם אילנות ובפלך מן מעמידין בגג דהמוגין אלשיגין
ישן ונים זלתי ואפרסמן ובחלק בגג דאנשי סדום נתני עיניהן בצעלי
ממון ומסקדין אצל אפרסמן ומנהן אותם בבית גמחון ולעלב באין וחולין
את בתאן והיו מלימין כלב שני ישבו לעלב יהמו כלב / ובלא אש לבה פרשת
כה לבה לעת הארס היה מביא מפוליסמן ושך באמן ובא צללה וחוליה פול
שמן אפרסמן הוא צלי ואילן שלו קטף שמן כדכתיב נכאת וצדי ומתלג שען
וקטף ואמלי צדי אינו לא שרף מעני הקטף כלם שרף שלקטף שהוא ען
ואם מעמדו כנגד הנר אף על פי שמריחין מיד ען וצא הנר ומלקת בו
יש כפרשין ברמים מן גפנים יש ממט יצא אפרסמן אפרסק בלי
כלאים האפרסקין והשקדין ובלאש מעשיות ובמל כירה בגג דמטלטלן
נר ובפל קפ ל סוכה בגג דפרס עלה תלה בה אגוזין אפרסקין שקדין ספר ז'
מסקין פיל בלעז פירסקא אפריוקו בסוף גג דמסכת תמיד בעינא
דאיזיל למדינת אפריוקו בני יפת גמר ומגוד ררג ירום ושם אפרכוותהן
אפריוקי וגרממייא ופירסקין בבלאש לבה וכן תרג אבי תלשיש : אפרסק
בפרק קפ דסוטה בגג דוכן לעני הטובה דוד ממרים את דכל ותמת עזובה
ויקה לו כלב את אפורה ותלך לו את חור וכל ודוך לך יוש אפרסן הזה ובלאש

וזאת למעלה ואיפוד חזקא טל נפסל מראו: אפרודיט
 בעב זהו בפרק לנהעלמיס מפפ כח אחר ורחץ של אפרודיט פל שם עב זה
 הוא אפרודיט בפרק השולח גט בגל דהמוכר את עבדו המוכר לאכאע
 גוי יצא לחירות פל עשה סלג גוי שיש לו עלילה על ישראל: אפרודיט
 תרג ושם עלה לריח סבב אפרודיט סחוריסחור לשום כרים על שעדים למטא
 אפרודיט: אפרודיט וקבעתא דבשורי בפרק השותפין בגל דכותל חצר
 פל אפרודיט בערך למד בלופתא: אפרודיט בסוף בבא מציעא הכולה
 אפרודיט לל שמעון בן לקיש פל חזק בלג פלסו יישר כחן יישר חילו פל א
 אפרודיט ברסע מלשון ספרות כלום יפרו וידבו נבועס וחכמ במותן בישראל:
 אפרודיט בבבא שרבה פירט עג וימצא דודאים חלק בשעת התעור
 בשעת ביכור כלמי אפרודיט ולא הטא אלא דבר שהוא מן המוכר להודיען
 כמה שמחין מן הגול פל אפרודיט פירות ובלש פחטה: אפרודיט
 בפרק קלף דסוטה בגל וכן לען הטובה הוסיפה באפליין ואחרן ומלים מלוקין
 לפעו פל מטות שטשאין בהן כלות: אפרודיט שלוח למטה מאפרודיט שלוח
 ברז גל דשבושת למה הרב דומה למלך יוצא ואיסרכוס נכנס כלל גל דעלב פמה
 ובבבא שרבה פירט ח' נעשה אדם למלך ואיפרכוס שהו בקלובין ובאמדת כלל ש' אס
 בחקות מלך ששלת איפרכוס שלומי מספק לא יפרכוס עליו מדינה אמר הלל
 שלוח איפרכוס שלוחי למס והן מספקין לבס מן וצאל וען אפרודיט
 בבבא שרבה ברז לק לק מארעק זו אפרודיט שלך וברז פסק דנחמו ותעב
 אבין וואמך יח עבודה זהו ואין מולדותך זו איפרכוס שלך ובלמדת ברז
 וידבר ל' למי במדבל ס' כמובלה כתובה באי זו שבוט באי זה חרש
 בחרש באי זו איפרכוס בני יפת גמר ומגוד וכו' חלג ילוע ושם אפרכוסותן
 אפרודיט בפרק בגל מוליקין בגל דחלפ מבושל דילי אוקשטי
 במשחא דאפרודיט ללומים וליוגים לרמיס תעילב יוסף אילומלקטו

המופקל

אפרודיט

ספודים : אפרתק

בפרק השולח גט עבד שעשאו רבו אטותיקי

לאחרים ובפרק קט דבבא קמא דבבא מעני דגמל דדיווטיק. מצא דמיתקאות אפסוקאות
ובבא שגמל דבבא קמא דבבא במאי עסיק. בשעשאו אפסוקי בדבבא דמא
דבא עשה עבדו אפסוקי שדו אפסוקי פיר אפסוקי אפסוקי קמי כלום
שהלאה לושדה ואמר לו לא יהא לך פרעון לא מזה ספ' הסתק :

סלקן פרק יו אחל פרק יז אן במרק בתרא

דעילובין בגמ' דאילן המיסך של הארץ אסור לאדם לטוף את אשתו לרוב מינה
משום שגז ואין בדגלים חוטא פיר כטו ובשליטה היצת מבי' רגלה וק' ב'
רגלה כרע נפל שכב כלום כלמי שיאין את אשתו ומכריחה שלא לרצונה
חטא וק' פיר גם כלא יעת נכש לא טוב אם יבוא אדם על אשתו שלא ליענה
לא על כרחא נכש היוצא מבניהן שהוא חונך לא טוב לא יהא הא' שאני היתם
דאגב איצטא מוקי במרק אין עומדין בגמ' דאפילו נחש לרוך על עקבו ובמרק
בתרא דיבמות בגמ' דנבל למים ובמרק חבית שנשברה בלא שגמ' איכה ביעהו
דאתי בתרא אצטא הני מילי מיתכלי אגב איצטא בסוף גמ' דפירק קמ' דמשק' ובמרק
המפקיד בגמ' דסמך יוצא לו שתות לין איבעתאי' מישום אצטא פיר אצטא
דחק פיר אגב אצטא מוקי אגב שדוחקין העושים זה בזה מעער ששעב' נעסין
אצטא במרק למע' נזנת בסוף גמ' שהייה שר דיגלא אף עלגב דהוה ביה איצטא
מיתו זווי חריפי פיר אף עלגב דהוה ביה איצטא הפסד דברגלא מוכרי' של' זווי חריפי
דברגל מעויה הוצאה ומזונות בה' לקח משאר ימות השנה דמא שפחות נמכרות
השכר משתכר באווי חריפי דיקח מזונות בזול זה פיר המורה שלבגשה פיר אח
לא נפי המורה איצטא שכריס זווי חריפי דמאן דאית ליה זווי גריעי חשיכי' להו טלה
שתיא וזווי טבי מצטב לתול : אצטא ברטאות דמי שאחזו וסי' איצטא רטיבא
דסטר נהרא פיר איצטא עשב כשגיל בעהר סכר נהרא בעלן שלן : אצטא
בהגדה דמגילה שקלא איצטא דבית הכסא שדיא ליה אריעיה ובמרק מ' שמת
בגמ' דאם אמרה דאו מה שהנח ליבעלי רב פמא אמו אפילו איצטא להלסנא :

ויקרא לכל פרש הבן יקר לאפדים אלו פינחס עטורין שנעטר אפרים
מצע יעקב בשעה שנעטר לבית שולח אלו אפרים ראש השנה ראש
שנה ומה עולה שבבצ יהו נקרא על שמך בן תוחוץ צוף אפרות
וילבש בן נבט אפרות ורחץ בן אוש אפרות אפסח נולדו עמו
בסוף ג' יום יחסיין של טעלה ויש בבית עבדים אפרתא בסוף ג'
דחוקת חביתם אלו לב הונא מאו חרד שחלקו לשנים מאו עליה אפתא וצד'
ג' דהמכר את הבית מאי יציע הכא תרגימ אפתא ביתו שהו סתור
לחצר השותפין חולקו לשנים וסאתם בינתן בגובה הבית שנעשה לבט
אפתא פ"ד שפירשע און אפתא היא שמקילן באמצע הבית תחת הקיר
שלמגלה ונחץ אותו ומשתמשין בו פ"ד בדקא חילא כגון גזוזטלה שמהו
הסב ופתוח לבית והוא כגון היציע שהיה סביב בית המקדש וא שלפנים
הולן מלגטה ואין משתמשין מלא מלמשה אפרתא בדיק מילה
דהו אפתא בפרק כיצד מבלעין בג' דבילך עלאפלדוהאלן ספי אחר
פ"ת והו פת ממש אפרתא בפרק אין מעמידין בג' דבתי שרא
דמעה לו יין אאפתא וקעלא לה טרין באסקוטלא אאפתאו בסוף ג'
דסד תענת האלו פ"ד בלג' חכז פדחת ובלג' תורה מצח אפתא
דכא לאופתא מדיפה כבד פירשעוהו בלאש זה הפרק אפרתא בעבו זה
בפרק אין משמירן חגבים כן הסלינה אסורין וכן האפותיקי מטילין וצילקו
טופין בג' דגזי צמר לביטאא משטננו בשלאפותיקי כדתנא גזי צמר
שלאפותיקי אין מטילין אותן ספ' ד הפרק פ"ד אוצר העשו למחורה ובלג' יין
דבר שמוכרו לקיים אפותיקין ואוצרות ברד תראה תג' ואפותיקי ברד
תנאו ולב האי גאון ול פירש הפרק כל גזול שמסמךין בו כמו ששענו
החגבים כן הסלינה אסורין וכן האפותיקי מטילין ובח' צוה תפא הפקללות
הצין כן האפותיקי וכן האוצר וכן הלפיה מטילין והגמלין בסלין לפי חטע'

בן כמט לאשי המהטום (מחרוזת) : אצטונט ספר אחר אצובפסקה
ויהי בשלח פרעה ל אלעזר בל שמעון אצל לב ל שמעון בן יוסי בן לקוניא
חמיו נכס ליה חד תול ואמא ליה חד אצו רפיסתא ופיתא ליה חוד כוכ דחמר
פיל אצו ליפתתא קוטורה דלחם בלעו כלום טול כלא אצו כמו הצתת האליה
אצטבלאות בעירוטן בצל עושין צעין צגל דל לעזר אולי ננטע
לוצו הלי הוא כחצר ומתל אל מל יחודה אל אבימו והוא שעשוין אצטבלאות
אצטבלאות פיל שורות שורות הלי הוא כחצר דאן מוסין ממנו דלי סתודגל
דהא יבולן לילך בין שורות האילנות אצל אם אין שעוין שורות שורות אין יבולן
להלך בין האילנות הוי כמו שנארע ואסור : פיל א שקד המילן אורות סוסים
הוא בלשון יון ופירושו כינוטעין אילנות זה בצד זה כגון העמית הסוסים
בכרך אורותיהן זה בצד זה ואסיקתה דאף עלגב דאיה עשויה אצטבלאות
מתל כול נחמן וכמטה דלין בפיק כהן גדול לבגל לא ילבה לוסים לב יהודה ומ
כח ויהי לשלמה אלבעים אף אורות סוסים ומלצבת וכח ויהי לשלמה אלבעת
לפים אורות סוסים למדכו הא כיצד אם אלבעים אף אצטבלאות היו לן כל אחת
ואחת ישבה ד לפים סוסים ואם ד לפים אצטבלאות היו כל אחת ואחת יש בהן
כי אף סוסים : אצטבנו אצטדיון אצטוה אצטרוכיל
אצטלא אצטבמא : כבר פירטנום בפיק אם פיל אף שלא פירטנו
למשלה מוטב ששחקין לפט המלכים שמביאין בהמות מלואדין (מלחמה)
כגון אריות ונמרים ונחשים ושורים ומשטים זה עלזה להלחם אל על אלן
וכלם עם אדם ואדם עם כלם ותניא בפיק קול דעבו דזה אין הולכין לאצטדיון
מפני שהן שופכי דמים ל נתן מתר מפני שני דברים א מפני שצוח ומציל
וא מפני שמעיד על האשה להשיאה : אצטודנין ענין אחד בדאש
האומר לחבירו בתכור עפר באצטודנין מהו דלך עקלתון מהו פיל אצטודנין
אלכסון ויש מפרשים כגון שלכות הסולם : אצטודיון בסוף פיק קול
דיבמות גמירי דבנתא דהיא דלא אצטודיון אצטודן פיל בנות דהוא דור

פיר אפי' ופי' אפי' בשרד: אצבע בראי דניר מעבר
 אירבא ואם כי אצבע בקירא לסבלא ספ' אוצבתא פיר כאצבע בקירא קומתה
 שלא יסם בה אירבא אשו ולטחה כאצבעתא בברדא ^{ברדא} פיר כאצבע שושים אדם
 בתוך זרע ששן בן מוחה פיר אחר כי אצבעתא בקירא קירא דכב כשמעח
 אצבעו בתוכו טעה גומא וכשמעבזיה מפעפע וטעה ומתמלאת הגומא
 כאיל לא נשקעה בתוכה אצבע ולא היתה גומא בתוכו ולטחה כאצבעתא
 בברדא סל כמו ששוקע אצבעו בזילעוץ כמן חרדל וכיוצא בו נראה
 כאיל טעה גומא וכאשר מרים עצמו חוזרת ומתמלאת הגומא מיד כך
 אנו כשמעבזיה מפעפע ומתחילין אחרת מיד שופחין הלא טעה פיר
 כסלתא בגדא בגדא כמו קיטור בגדא לא למעלה ולא מעלה כך אט
 פיר ז' כמען שיוכלין לחלנים יתר בנותל שאין בו קצב בבסחת כאצבע
 דסוף אדכחול ופי' אפי' נשאר שמה יתר לויטעה או אצבעתא פיר ונל קיעה כאצבע
 בטעה בפרק יוצא דוסו פחות מפי' כמות אצבע בעין פיר הבא על עשירי
 פחותה צב' טנים אע"פ חייב כלם שהוא כאדם שנותן אצבע בעין דמדי
 עין מדמעה וחודדת ומדמעות אף זו אף על פי שמועיא בתולין חודדן ובאין
 בתולין אחרין ולא היא ביאתו ביאה ברז' וג' דלעזבות ובפרק קמ' דמסות
 בגג' כמען שאמר הקובץ זו זרת זו קמיצה זו אמה זו אצבע זו גולל פיר זו
 זרת אצבע קטנה שמה זרת למדוד ממנה ועד ג' למדידת האשן דלג' בה
 זרת ארבע וזרת החב' זו קמיצה שעש האצבע שלמעלה ספ' הזרתה קמיץ
 ספ' המטחה זו אמה שבאותה אצבע האמצע היא מידת האמה ושלמעלה
 הוא אצבע האמה בתורה וטבל הלחץ אצבעו גדלה הוא צוה' על שם בגין
 היטבת בתמיד בפרק לא היו בופתין הפריש את הליאה מן הלכד ואצבע הלכד
 מן הלכד פיר הוא יוסרת הלכד בפרק ערב פס בגג' ואפי' מן התנחול ופי' בע
 חב' באמנה לפי שאין כל האצבעות שוות פיר אצל שלאיש אצבעו
 בפרק כל בגג' שאין ידקות אמר ריש לקיש אצוותה חלזיתא פיר הן ידקות
 שנתאין בהן במסח וזמאן סביב הדקל ורבוהאיי גאון פירש צמח עבה למסח ופי'

000
 000

10 11

ואיקונום נפ לשעף בלש יוני : אקיונום וגילים והיה לבם היסחגול
תרג ירוש ותחום ימא לבז הוא אקיונום : אקליונוסותא בעד קוף
אקלודא בעד קוף אקליוסא בלמודו בראש ואתחט אחיו זה הוא
שאנ הכת ס עד צדק יש מט משל לאיסרכוס שהיה דן אתחלל כל מדינה ומדינה
שנה באקלטה שלא לדון לא בפטו וישב משא לשפט אתתעם אוקלטה עולת
לפטו : אקן לא צריכא דהדל אקן מחו דגא אקטא מילתא היא קאמשל
בדג גא למדר תעבות ובפרק כלגט שנכתב בגא דהמלוה מעות פיל אקן חדרו
לירוקתן כלוג חדרו לחיות פיל א אקטא לשחוקא אקן בכלים בפרק
טבעת שלאקן טהורה ובפרק הכדור האקן והל טוב והכלוב טהורים שששוען
שלעיקון פרוש כללי שצדין בו דגם וחלטוב פלמינו ואול שזיננה לכלוב
אקונין בבדו לכה פרט גא ויהי לעב בארץ איקונין שלוחה נמסרת
לראשי דורות ובויקלא רבה וכי ימוך אחיך פרט אשיו משפיל אדל אנ להק מה
אם איקונאות שלעלמם וכו' בילמדנו פקד כלבכור זלר אנ הקצה לעקב
הרבה יקל אתה בעיני כביכול שקצעתי את איקונין שלך תחת כסא הרב ובמלת
איכה באיכה יעיב אנ הקצה כלום הם מעשים אתי אלט בשפיל איקונין
שלעקב אכיהן החקוקה בכסא : פיל איקונין דיקני כמו צודה ועלם
ודמות : אקונם ואפונם וכספתים ואכספתים ואטונם בסוף גא
דאלו טריפות ובסוף גא דאין מעמידין פיל שמות שלדגיםהן וכל מי שיגע
לדודג כבר יש בידו מסודית מקרא ומשנה אם ישב קשקשים ומסיר אחד
טהור ועיקר הקשקשים לפי שיש כעלדגים טמאים שיש להם סמלין אצל קשקשים
לא תמצא לא בדג טהור וכל דג שעולה מן הים ועדאן לא הגיע לעשות קשקשים :
ולכשיגדיל היוולו קשקשים והוא מוחזק בכך מותר וקדג שכשעולה מן הים
יש לו קשקשים ועם כשעולה משידן מותר דתנו לבן אשין ושתי לגדל לאחר זמן
כגון הסלתעת והעפיין מותר יש לו ושתי להשיר כגון אקונם וכו' ודוקא לוישין

דחלבן הצינת נשקרו נשא שקדות ולו קיבלו הדין: אצטרביח

בבראשית רבה פרק ס"א ויצא העבד ללבוש ולעבד / רב הונא אמר קוני לרבא אמר
קלות ואגוזים וקלות היו חבבותי הכל אלא ללמדך שאם יוצא אדם לדרך ואין
אצטרביח עמו כסתגף פ"ד ואין ערבו עמו מתענה: איצו בפרק השומעין
בגמ' לא את השוחה ג' אציתא טעם עשר ע' גוש פ"ג שואג בלשוחה י"ב
גפנים ובפיק חזקת בגמ' בלחוקה חד אמר אציתא על: אצול בפסחים
בפרק תמיד בגמ' שחטו שלא לאכלו בן אצל לא על טען ד' מנא גמלי דדשא פ"ד
פסוק בדברי המל הוא ותחלו אצל וסוסואצל ואף על פי שקדוצין הקזה למה
הר טעון גמלי דדשא: אצפא במסך גמ' דגטין ההא דנפן עלה
קלא דאי קדש באצפא דתחלו פ"ד כלל מלא שחלים פ"ד א גרעיה שלתמחה:
אצר מנח שלעם הארץ דומה לאוער בלום בפרק חזקת הכותש בגמ'
ואלו דבדים שיש להן חזקה פ"ד אוצר מבולבל שמניחין בו לוב מיין ובסוף גמ'
דהאומר התקבל גט ר' עקיבה אוצר בלום כלום בקי אוצר במט' בהלכות ובגמ'
ובמדרש ובכלל דבר ויש ששונן אוצר בלום כמו עיסה בלומה כלום מעורב אהין
ג' מעורבין על מים חממה: אצרבאמיטה כפר פירוש בערך

אסטרונומיה: סליק פריק י"ז אהל פריק י"ח

אקא בפרק שואל אדם בגמ' א' נאמין אקא שליטא בה' זוזי פ"ד אילו
דברי סלים ק' שביקש להודיע כי השלק ב' יוצר יותר מן הקרח ברחא קרחא
ב' עור כבש גדול בד' כספים אקא שליטא בה' עור תיש נטוק רבנים
בה' לטוך כאלשנן ויש אומ' הצטר של אקא מוטב מבוחא: אקרי
בלמדט ס' אם שמר תשמרון הנלא פיס שמסר הקבה לאדם כהלכין לפנו
בדיחין כשם שחמכמים הזו שלמלכות מהלסת לפנו והן מלדיין לפנו
אין שיתנו לו מניין כבוד שלא יעמד לפנו וידיקאותו אקיום בבלי
לכה פרט מ' ויה' אצרבאמיטה וישעשע אע' אל שדו תרגם עקלם ל' יום

ואיקטע

ואיקנום נכ לעשך בלג יין : אקיוצום ונבלש ונהיה לבג הסמואל

תרג ירוש ותחום ימא לבה הוא אקיוצום : אקליוצום יצא בעד קין

אקלודא בעד קין אקליכח בילודו בירוש והחוטא חזק יתחיה

נאנז הכח ס עד צדק יט פיש משל לוי צדקו שהיה דן ונתחיל על כל צדקה וכוונתה

שלה באקליטה שלא לרין לאו בפתן ומצטטשה לטוט חתמה אוקלטה שמה

לפטו : אקין לאו צריכה דהדיל ויקן מהו לפי אקשה טילתה היא קיוצום

ברז גז דסדר תעניות וצפרק פלגט שנכתב בגג דהמלחה לענת פיל אקין חזרו

לדוקת פלוג חזרו להיות פיל זי אקטנה לבחוקה אקין בבלגט צפרק

טבעת שלאקין טהורה ובפרק הפירי האקין והלכות והבלגט טהורי שישמע

שליקין פרוט בלק יצא בן דגם והלכות צפרין ונאנז שיהיה לבג

אקונין בפרז למה פיש פיה ויהי לעב צפרין אקין שמה נוסדה

לראשי דודות ובוקלא למה ופי יצוק אוקין פיש אוקין בלגט אוקין לבג

חס אקונאות שלמלכת וטו בלגט פיק בלגט זכר אוקין אוקין

הרבה יק אוקי בעיני בבלגט אוקין אוקין שלק חתה פלגט אוקין ונעלה

אוקין בלגט יעב אוקי חתה בלגט חס בלגט אוקין אוקין אוקין

שליקין חזיקן החקוקה בבגט פיל אקין דדוקט פלגט אוקין ויעלה

אוקין : אקיוצום והפוטם ולפוטתים והלפוטתים והאוקין בלגט אוקין

דחלו פוטתים ובלגט אוקין אוקין אוקין פיל שמה שלחמה וכל צדקה

אוקין בלגט יש בידו פוטתים אוקין אוקין אוקין אוקין אוקין

פוטתים ועיקר הקשקשים לב עישקתים פוטתים אוקין אוקין אוקין

לא חתמה לא ביד טהור ופלגט שמה פוטתים אוקין אוקין אוקין

ולפוטתים יתויל קשקשים והאוקין אוקין אוקין אוקין אוקין

יש לו קשקשים ועו שמה לעיקר חתה דוקט פלגט אוקין אוקין

בגט הפוטתים והעפית פוטתים יש לו עפית לעיקר אוקין אוקין

דחלבן הטות נשקרו נשו שקדות ולא קיבלו הריני: אצטרביה

בבראש רבח פרש סא ויצא העבד כלי כסף וכלי זהב / רב הונא אמר קוני לבן אמי

קלות ואגוזים וקלות היו חבבותמן הכל אלא ללמדך שאם יוצא אדם לדרך ואין

אצטרביה עמו כסתדף פיר ואין ערלו עמו מתענה: אצני בפרק השותפין

בגב לא את השדה ג' אציתא טעם עשר יב גופע פיר ג' שוהת בכל שוה יב

גפנים ובפרק חזקת בגב כל חזקה חר אבב אציתא על: אצל בפסחים

בפרק תמיד בגב שחטו שלא לאכלו בי אצל לאצל טעון ד' מאה גמלי דדשא פיר

פסוק בוצרי הנה הוא ותחלתו אצל וסופו אצל ואף על פי שקרוצין הנה לשה

הרי טעון ג' גמלי דדשא: אצפא בסוף גמ דגטיף הריא דנפק עלה

קלא דאי קדש באצפא דתחלתא פיר כלי מלא שחלים פיר א גרעיה שלתמרה:

אצרי מיטה שלעם הארץ דומה לאוצר בלום בפרק חזקת הכותש בגב

ואלו דברים שיש להן חזקה פיר אוצר מבולבל שמנחף בו לוצ מיין ובסוף גמ

דהאומר התקבל גט ר עקבה אוצר בלום כלפי בקי אוצר במט בהלכות ובה

ובמדרש ובכלל בר ניש ששונן אוצר בלום כמו עיסה בלומה כלפי מעורצא

ג מעורצין בן על מיני חכמה: אצרבא מיטה ככל פירענ בערך

אסטרונומיטה: סדיק פרק יז אהל פרק יח

אקא בפרק שואל אדם בגב אן מאמצין איקא שליכא בה זוזי פיר אילו

דברי סליס הקטניקש להודיעו כי השלף ביותר יתיר מן הקלה בדהא קרחא

בד עור כבש גדול בד כספים איקא שליכא בה עור ופי שטק הצינים

בה לעור נארלשנן ויש אומג הבשר של אקא מוטב מבחא: אקא

בילמודו כי אם שמר השמרון המלאכים שמסר הקלה לאדם מהלכות לפטו

בדידגין לשם שהטובים היו שלמלכות מהלמת לפטו והן מפליין לפטו

אקו שיתגו לו מזיקין כבוד שלא יעמדו לפטו וידיקאותו אקיום בבלי

רבח פרש מין ניה אצרבאן תאשים שנה ותשע שנה אכ אל שרי התוב עקלם

ויקרא

קצת. אקלוקא זבג עזב. אקושא : ברז גמ דפלוזשט לא אמרן אלא
 זכרם אבז באקושא למ זהיל בכל מיני חי קינח לבד מן מחמת מלי וולקא וזכר
 אלו שבת בוג דפיק האום נוקמיד לבפסא אג אמרה לבת ל אבא זינהמא
 אקושא בחינכי ובפיק קמ דסוטה בלז גמ בדמיכא או באקושא פיל כמקשה :
 מליק פיק יח אהל פרק יט אר

בראש גמ דבדכות ביאת אודו פיל ממאי דתאי ובא השמש וטהר ביאת אורו
 ומאי וטהר טהר היס טלג פנה היס והוא יציאת חלופים נענה וטהר ליוס ללכ
 ביאת שמשו הוא ומאי וטהר טהר גזרא ועטה וטהר לגבלא ועדין לא פנה היס
 אורני בכדור חיל משתה שם בלז גמ דאחד דיני ממונות פיל בימי השמד
 לא היי כולן לעשות חופה ומילה בפריסיא והיו עושין בצנעה ופלמי שהיה לו
 גרות דולקין באסקופה יודעין שבאותה חצר פעודת הלנסת טלה וקול ריחים מילה
 שם בחצר והכל נכנסין ובפר קמ דלתכות ידוש יש להקץ אורני בברוד חל שביע
 לך קול ריחים בבורני משתה שם אור שלכצשן ושלכער ושלכיהה בצדכות
 בפיק אלו דליים תנ חדא אין מבדלין עליו ותעמ אידך מברכין עליו קשיא מהדי
 למ קשיא כמן לבתחלה כמן לבסוף פיל לבתחלה ש על שלא אחז האור בלוצה עתה
 דמליק קוטרא ולא על נהוריה אין מברכין לבסוף דעל נהוריה מברכין אנויים ותומים

ברז גמ דבדכות ובפיק קמ דסנהדיין כפיה פיה בערך אחלי אהותפל באה לוח
 ראש פיק ית העושה מאד בתחלה שיעור מלא במקדש וזול שללשה שירי המאור
 דום איבעיים עלוח בגדל ובסוף שבת קוקין את המאור פיה מעחין בגאא
 במקום פתוח כגון זלתהין חסר הי יתר לילנס ממוע אור ונקרא מאור בפיק אין
 דורשין בגמ ולא במלכה והחיות רצין ושוב אמר רב יהודה מאור היועני מפי
 הכבשן פיל אינ ממש שהן רצות וחוזרות לא שטענות כדבר שראה כאילו
 הולך וחור כבדקים ופענן שנה בלאיהן כלפידים ככל ידוץ מאי פמראה הלוק

ומפדין בהן ומחזיקין ביד דיוני ישראל שמשילין קשקשיותן כשם ששולין כן
הים: אקופי בסוף גג דלל גדול הוא מאן דשקל אקופי מגלימיה
חייב משום מכה בפטיש פיל אקופי כגון נימין העותקין מן הארץ ותלן בבגד
או חותכת ענין קטנים הנסבין בנימין שלבדים חדשים וכשמעלים האומן
מלאכנו כלראשו נימין חתלוןין בו וכלתיםם וקלסו שנסתכנו בבגד נוטלן
ונקלאין אקופי ומנקה הבגד ודמה למנקה דתנין במנה מקומות ואם שארו
כגון אלן בבגד ובעלה בית קמיד עתהו ושקיל להו בשבת חייב משום מכה בפטיש
פיל כלדבר שהוא גמל מלאכה נקלא מכה בפטיש אקופי בערך ק
אקופי ברפואות דמי שאחזו לשחט לית אקופי ואילוות אקופי
כלאשג' דמגילת ובסוף גג ובפרק מי זה הוא נשך בגג אין מוסקין לביטא הוה יתב
זוהי לבני אקרא דשונתא ושפכ ליה טפי טפיתא פיל בני אקרא דשונתא דהוה
זבני פירי להו דשקין ושקין אלעיהו וחזו זבני מיצרא דידהו זבני פירי דארעא
דידהו ופרעי לססקא דארעא וטכו ליה לרבינא כופיתא כיון דלאו פירי דידהו
אינון שרי או אסיר ואמלין כי האי גוונא כדידהו הוא למלכא אנא מאן ליהיב
טסקא לכו לארעא ואינהו מעוה וזבני דידהו ובסוף פירי קנא דמשקין דהוה
הוה מסיק זוהי לבני אקרא דשונתא אתא לקנא דלראשו אנא ל מהו למיכל
עלתו האידעא אנא לית כיון דביומי אחלין לא משכחת להו כפרק מטיא האבוד
דני ושדי שפחו ליה בני אקרא דאגמא לשמואל למדנו רבנו היו כחזקין בו
בזור ואנא אבנו על אחו וכו' בפירי יש נוחלן בגג דהאמר איש כלע פיל אקרא
מקום ספ' א עקרא: אקופי רב שלא למרוץ סוסיא ולמצע אקופיטא
ולמצע איצטוה כפרין קנא דמשקין בגג דמטבשין ובלו גג ד' יוחסין ליתב
מי אקופיטא אנא ליה מסעני למל למימר ספסל: אקופיטא בלו גג
דהמוס את הספינתא אנא לכה כל ביה ליה חזי לי הוה אקופיטא דהוה
ט אקרא דהגזניא ואקרא דהגזניא כמה הוה שיתן בלי פיל אקופיטא

עכ

שכחתי ובפרק השני יין בגלל ימינו (שאוות קנייני ובסוף גם לא ידע עקיצה
לא איתמר עלה אל כבדתיך אמרבה כל אכזה לפי שאין אדם טוהר לשדור
סממנין לעצוב בהקדמה לאירא פיר תואר אירא בדלו וקרא עולה בלשון ארמי
אודיא והיא כמין מין חרבה קטנה מן העמר או מן הסשוק או מצמר של גנים
שאולגין אותך בתוך מטפחות סכך כמו מילת ארזאל בפתחות בפרק
הנשאת את האשה ומק עמה אלאים ומצוקים אחוז בארון קודש נעמו אלאים
את המצוקים ונשבת ארון הקדש: ארז בבלים בפרק כלל עין כל של אלוצות
שלחומיין טמאות פיר אריצות עליצות שלחומיין שלשישם הלוח סט' אלוצות
בכף ופילוחות אלוץ שמקליען שלהן לחם ספל אח אריצות שמעלין עליו הלוח
ארז בפרק החובל בג' דריסווי אי אפי' ליה אנה מפינאך אנה ליה את דמית
כאליא בארזא ובפרק השואל בסמך דבן שמעון בגמלי' אל לבולי עלמא נחא
לאוגורי לדיך לא נחא לי לאוגורי דדמית עלמי כעליא בארזא ובפרק גט פשוט
עגל דרבן שמעון בגמול לא נחא לי דעהוי זכאותאי גבי זכאותך דדמית עלמי
בארזיא ארזא פיר כזאב ערבות שאתה בעל פריצות פיר ז' כארי אולב
ארז מר בריה דרבנא מנקטא ליה אמיה בארזא בפרק כל שעה בגמ' דאין
אודין את המורסן פיר הזה והיה הרב בעיקריון והיתה משמרת אותך לשם מיתה
ארז בפרק עלב כפסחים בגמ' דלא יפחתו לך אפי' דב' יוסף העתל מילי
הבן ארזתא בנהודא פיר כחשיך מאוד השנים ענין ערב ארז טווא לארזא
טווא דארזתא בגמ' דלא יפחתו לך ובגמ' קמא דגיטין לב' יוסף אפי' מחלקת
יוחסין מכל לגיטין על ארזא תנייתא דגשלא ובהל' קמ' ד' יוסף ובסוף פרק
זרק ואי מלנה קטן ואולצע לתקן ובגמ' דבמה מדליקין דאבין ואבייהו עתל
חזקיה בפתחא דטמרודיא חזתו להנהו ארזתא דקיסין אפי' ליה דאבין לאבייהו
ידן דתמן פיר ערבה במש ארזא תנייתא דגשלא ערבה שניא דעומדה בגמ'
גשלא פיר אח מקום שקשרין בו ספינה שניה פיר טווא לארזתא ע' (ספינה)

אלו יום בן חמשה כאלו הימים שבע החדשים פיל...
יש בניה בנין נקבים ולפי האש יום נשם נהוא ששחח הכח בראש השנה ברא
במלא דמיק אתאים מצויות וטו לבן אין משאין משואות לא על החדש שניאה
במע לקישור זמנים משאין משואות לאו עיבורו פיל נראה בזמנו והוא לל
לא במלא טמי בלם ונראה ללי לא ונתקדש ביום ל משאין משואות ללי לא בלם
היום שיצא ראש חודש היה וקעא אור עיבורו ובפרק בן סורל בגא דאבל עיבור חודש
וטו לבן את שולן לעיבור החדש פחות מעשהו בני אדם ואן עולין לא אלא בפת דג
וקיטנית ואין עולין לה אלא לאור עיבור ביום שלשים ואחרי: אר במלא אור
ופל בראש שבועות ובפרק השולל את הפועל בגב ואיל אובלין מן התורה פוש
שהן אולי בתאטט ובפרק המוכל את הפניה בגב קנה שלשה קנה קרקע אפ
חיה בל אבה אפ ל יחפן הדי זה קנה תחתיה וביניה וחוצה לה במלא אור ופל
פ' אורה שם הלוקט ותאנע מן התאנה בגן קוצר בתצאה וצועל בעצים וצור
בתמידים ומוסק בתנים מלשון וארוה כל עבוי דרך אר במלא אור ופל
בפרק המניח את הרץ בגב דכל הקודם זכה מידי אידיא הא כל לאיזה והא כדאית
ודקא ארי לה נאי קאי ארי לה ענתקאשיא אר וביא ארוה לבית דין בפרק
דביא קב בגי דחכות בתשלומי שקו פרוש הנבילה שמתה בלא צדס וכבר פירש
בערך ארר ובעב' בר' ג' דל ישמעל אינימא בדוקין שבעין השנה לבני חזיה
לגבנה בבעה דזהו לארוה מיבעיא פיל ארוה עב' דל אר במלא אור ופל
אמונת בגב זה בודל בגב ומפרחי יונם הכא תרג' מן אי תל' מיה יונק לון חמה
דרה אושעיא אפ אר פל דבהאי אלא בליש ופי אלא שבאש מנהג מפריחו
יונע שמעגידין שובין ומינגין ומינגין בהן יונע שבאש שמעגין בהן יונע
שלבב אדם אחרים כדי שיעמדו עם יונה ויצודו אורן והיו כמזלנים ואף על פי כן
בן האור הם נוטלין לא שבאסר לשמות כן גמט דרפי שלם ובלעז קודין) במלא אור
אדאטורי: אר במלא אור דשבת בגב לא יצא החייט ולא גידו באור

שבמנו

אתה אומ' כה אמר' ע'ם הלביעי ו'ע'ם הו'א' / הלביעי שבעה ע'ם בתמו' ש'פ' ^{הצ'עה}
הער' ול'נה נקרא שמו' לביעי ש'ח'א חדש לביעי ע'ם החמישי זה ט' באב ע'ב' ^{הרב}
הצ'ות בראשונה ובשניה ולב' נקרא שמו' חמישי שהוא חדש חמישי ע'ם השביעי
זה ג' בטורי ש'פ' ו'ת' גדלה צ' אחיק' ומי הדג' י'ע'מ'אל ב'ן נתנ' ל'מד'ך ש'ק'ט'ה
מית'ך של'נד'יקים ל'פ'ה'צ'ה כחורב' בית'ה'מקד'ש ע'ם העשירי זה ה' בצ'בת ש'בו
מ'ך מ'ך בצ'ל עליו'ש ש'ז' ו'ה' ו'צ'ל ה'א'ל' בש'נה התשוע'ת ב'חדש ה'ו' בש'ל'ה ל'ה' צ'ר'
אז'ם כתב'ך את ש'ם היום את ע'צ'ם היום ה'ז' ו'א'נ' אומ' ע'ם ה'ו' הו'א'ז'ם ^{החמישי}
לא ש'צ'יהודה מ'מע'ך על המע'שה וב'ג'לה על השמט'ה ש'נ' ו'ה'ו' בש'ת'ם ע'ש'ה ש'נ'ב'ע'ש'ר'
ב'ח'מ'ש'ה ל'חדש ב'ג'ול'ת'ו'ב'א א'ל' ה'ע'ל'ט' מ'י'ח' ל'ה' ה'כ'ה' ו'ש'מ'ע' ו'ע'ש'ו'ס ש'מו'ע'ה כ'ו'ס
ש'ד'י'ת' ו'ד'ב'ר'י'י א'ע' ר'וא'ה מ'וצ'ר'י' ד' צ'ר'י'ן ל'תו'ד'ו'ת ב'ראש ג'ג' ה'ר'וא'ה מ'ק'ו'ס ש'א'ל' ל'פ'ע'
ל'ב' ה'א'י' ה'א'ד'א'ל' ל'ב' י'הו'ד'ה א'מ'ר' ל' צ'ר'י'ן ל'תו'ד'ו'ת מ'א'י ט'ע'ל'א א'מ'ר'י'נו' ל'צ'פ'ן ^{כ'פ'יד'ו'ת}
ד'ק'ר'א'י' ו'ה'ש'י'ב' ה'כ'ן א'י'ת ל'פ'י'ו'ש'י' ד'ק'ר'א'י' ש'ד'י'ן ל'פ'ו'ס ד'ש'כ'י'ח ט'ט' ו'ה'ח'ל'ל'י'ד'כ'י'ס
ו'מ'צ'י'ו'ת ה'ר'ב'ה מ'צ'ו'י'ן א'פ'ילו' ה'ול'כ'ן מ'ע'י'ד ל'ע'ר' ו'א'ח'ד'יה'ם מ'י' ש'ה'י'ה' ח'בו'ש ב'צ'י'ר'ת'
ה'א'ס'ו'ל'י'ם ד'מ'ע'י'ט'י'ן מ'י'נ'הו'ן ו'ה'ר'ב'ה נ'מ'י' מ'צ'ו'י'ן א'פ'ילו' ע'ל א'ל'ג'א ו'ט'י'ס'ק'א ו'פ'ת'י'ו'ן
מ'י' ש'ה'י'ה' ח'ולה ו'ט'ר'פ'א ד'מ'ע'י'ט'י'ן מ'ן מ'א'ן ד'מ'י'ח'ש'ב'ן ל'ש'ו'ל'ט'נ'א ו'ש'כ'י'ח'ן נ'מ'י' ט'ו'ב'א
ו'ב'ת'ר'י'הו'ן ז'ר'ד'י'ו'ת'י'ם ד'מ'ע'י'ט'י'ן מ'ן כ'ו'ל'הו'ן ו'ש'מ'ע'ט'נ'א מ'ד'י'ר'א ל'פ'ט'ם ה'ק'רו'ב'י'ם ל'ס'כ'נה
י'ר'ד'ה ה'י'ם ט'פ'י' ק'רו'ב'י'ם ל'ס'כ'נה ד'ב'ח'ל'י'ג'ע'א א'ו'ב'ד'י'ן ו'ב'ת'ר'י'הו'ן ה'ול'כ'י' מ'צ'ר'ו'ת ת'ו'ש'י'ם
ל'א מ'ש'כ'י'ח'ן מ'א'כ'ל ו'מ'ש'ת'ה ו'ק'רו'ב'י'ן ל'מ'י'ת'ה י'ו'ת'ר' מ'ן ח'ח'י'י'ם ו'ב'ת'ר'י'הו'ן ה'א'ס'ו'ר'י'ן
ד'מ'ח'י'ק' מ'ן ה'ס'כ'נה ט'ט'י' מ'ן כ'ו'ל'הו'ן ו'כ'ל ח'ד' מ'ן ה'צ'י' ע'ד'י'ן מ'ס'י'ה מ'צ'ב'ת'ר'י'ה
א'ר'צ'ב'ל ו'י'פ'ט'ו' ב'ו'ע' ש'ל'מ'ה ו'ב'ו'ע' ח'י'ל ו'ה'ג' ו'ת'ר'ג' ו'פ'ס'ט'ו'ן א'ל'ד'י'כ'ל'י' ש'ל'ג' ו'א'ח'ל'
ח'י'ל ו'א'ד'ג'ב'ל'י'א ו'ל'ע'ד'ר'י'ם ו'ל'ח'ו'ט'ב'י' ה'א'ב'ן ד'ש'ל'מ'ה ו'ד'י'ו'א'ש' ו'ל'א'ר'ג'ו'ב'ל'י'א ו'ל'פ'ס'ט'ו'ן
א'ב'נ'א' א'ר'צ'ו' ב'ג'ג' ד'נ'ג'מ'ל' ה'ד'ן א'י'ב'ע' ל'יה' ל'מ'י'מ'ר' כ'י' ק'בו'ד' ה'ה'
ל'יה' ד'ע'בו'ד' א'ר'ג'ז' כ'י'ל מ'ע'י' א'מ' ל'יה' ד'ע'בו'ד' א'רו'ן ו'ק'צ'ר'י'ה' ב'יה' ל'א ק'בו'ד'ה' ב'ק'ר'י'ת'
ל'א ח'ז'י'ט' ו'ר'ב' ה'א'י'ו'ג'א'ו'ן ז'ל' ה'י'ה' ש'ו'נ'ה א'ר'ד'ג' ו'פ'יר'ז'ש'י'ה' ר'ב'ח'מ'א ס'ב'ה
כ'י' ל'א ל'מ'י'צ'ו'ה' כ'א'מ' ד'ב'ר' זה ל'א ל'ע'ש'ו'ת' ע'ל ה'ה'ל'ו'ד' ס'י'מ'ן א'רו'ג' ע'ר'א'ו' ו'ל'א ק'ב'ע'

טולא דאליהוא על שלשה דאית דאמלי חילוף נבסיסין דויה אומן אתהדמה ות
ותחת הסלסל יעלה חלף אלבטא יסק אמאי ארבע בהלף קפי לחזקתה
היא אלבא דהווי מינעו עלה ביתרי פיל כל קטן שלפסן דומה לערבה ובמלקא יזהר
שך בגג אין מוסקין על הפירות בחיט דאלפי וארבי אכלפי אוצרות אלבי ספינות
ארב פיל א באהילות ארובה שהיא בתוך הבית ויש בה טפח וכו' אחזה לול
ארבלא ומארבל בפרק אילו מעיאות בגג דמצא בכל כאשר יטע בכברה תלי
כמה דמחזין בערבלא ארבע במשנה בפירקא קמ' דעירובין ד' דברים כשרי
במחנה מציין עינים ככל מקום וטוילן מוחצית ידים מדימאי ומלעלף פיל בגג וצמח
בכל מערבין בגג דל לעמר אמר לב הלכה כארבעה זקנים ואלבא דל לעמר דאית
שתי קחושותה אילו ה' ד' זקנים וכו' ד' דברים היה ל שקיבא דודטן ואין אט דוילן
כמותו במלך קמ' דראש הש' בגג דעל ששה חזשים סל אלול דברים כשרי
בפירי דבי לב במדשת שמע ישראל ובמסכת סוטה בתוספתא שמעון ורחמי
אוג' ד' דברים היה ל שקיבה דודטן ואמ' אט דודטן ודברי טאין כדלילן הוי הוא אומן
שלא אה' בגג המעלות שעבד עבודה' ואמ' אומן ליה קי צליס עלה לענין שדות וכו'
שכשבאו להלך היה ישמעאל אפילו אני נטלשני חלקים שאני בכתי זכך שהי שמח
לאברהם גיש האמה הזאת ואת בנה ו' ודברי רואה אמ' מדבין כיוצא בו אתה אומן
הצין וצקר ישחט להם וכו' ל שווה להן אם את כל דג הים י' להו' ל שווה להן ד' ד' ד' ד'
ל שקיבה ואמ' אפילו אתה מכנס להן כל צאן וצקר שבעלם סוכן וכו' וכו' וכו'
השיב אורו לוח הקדש עתה תראה היקרך לבי אמ' לא ודבדו אי לואה כדברי
כיוצא בו אתה אומן בק אדם יושבי החצרות האלה על אדמת ישראל והלא דברים קל וחומר
ומה אצלם שלא עבד אלא אלה אחד ידע את הארץ אמ' שעובדין מלואות הרבה מי
שעישאת הארץ ומה מצאם שלא נטוה מלמעות יחידים ידע את הארץ אמ' על
שעטו מעות הרבה אעדין ששדש אתה ארץ מה נביא משיב על כך מה אמר
הדם תוכלו ו' עגדתם על חלפם עש' ודומה אמ' את דברי מדבין ל שקיבה

אדנה אומן

ארד בפרק קנ"ד עבדה בגמ' דאין מוכרין להן דובצחיה גסה מיהת מאי
מלאכה עבדה א"ל אביו אמ' לי מר יהודה דביב' יחננו טחנ' רחמ' בארדוי האי
בטא דאחייק מגדא דארדוי ולבל' ליה חזקה בפרק חזקת הבת' בגמ' דחזקת
ג' שנים פ"ל ארדוי חיות כמו ומסרות ערוד' מ' פתח ובאות ואוכלות זולעים
שבקצות השדות ויש שעושים קידות וגדרות לשדה ומנחין קרקע מעט חוץ לקיד
ומשליכין שם זרע ומה שעומח באות החיות ואוכלות ואיך נכנסות בשדה ואם
החזיק אותם באות' קרקע שהוא חוץ לגדר אינה חזקה דיטל למימד כיון דכל
זרע ארדוי אכלי לה לא איכפת ליה עלה: ארדב בפרק השוכל את האומנין
בגמ' להבא חטים והביא שעורים תו לזבן קבלתה ארדב לעלישה ובפרק בתרא
דעאמבין בגמ' דנגד הנגד ההיא אסיתא דחזו בימר שמאל דחזו מוחקא
ארדבא פ"ל ארדב חצי לתך: ארדכל בסוף גמ' דעושי' פסיקתא מחזיק
דארדכלי לאו שמה מחיצה ובסוף גמ' דזבא מיני' עבדא שמימר לארדכל ארדכל
תיב ובצילא' דבא פ"ל כח ויתעצב אלבו למלך שבנה פלטי' עלי' דיו ארדכל
בפרק חזקת הבת' וכו' ערבה לו על מי לו להתירעם על ארדכל בני שלמה וזני חיל תרגום
בפרק חזקת הבת' וכו' חיל ולחשי העין ולבונם: ארד בסוף גמ' דשבת אכל
בפרק חזקת הבת' וכו' בארדוי ואשמוי דמוקצה מחמת חסרון כו' נטו ואפ"ל
בפרק חזקת הבת' וכו' דהמציא ברוי' כולה ששמונו' היא וסיפא בארדוי ואשמוי
בפרק חזקת הבת' וכו' דאפ"ל ששמונו' מודה פ"ל ארדוי ואשמוי
בפרק חזקת הבת' וכו' העשויה לקורות שאין דעתן שלמים להסיקן וגמ' דחזקת הבת':
ארדל בסוף גמ' דעושי' פסיקתא דאבמאי עסיק דעבדה כי ארדל
פ"ל עוסקין כדמתרגם במלונה במקשה כעלמ' מבוטאת והוא חזלים מתוחין
מאילנות לאילנות כמי' כטה לשכב עליהן השומר בלילה ולשב תחת עילה
ביום ושויהן פתוח כולו ארדל בגמ' דהמוכר את הספינה אמ' דבא
בד בחסה לרדי חזו לי אורזילא דדימא בר יוציק והוי סהר תבור כמה חזי
פסי' ובזבחים בגמ' דסדרת חטאת בשלל למי' אמ' לה ירד מבו' לארץ

ופיל ארצנו כמו ארצו כסו שמתפין אותו אבל עפר אין במקרא זה:

אֲרָצִים בְּלִמְדוֹ בְּחַשׁ וַיִּקַּח קִרְחַן מִשָּׁה נָטַל לְעַמּוּ אֶת־הַמַּלְכּוֹת

וְשָׁה אֵת אֲרָצִים שָׁנִי כִי עֲצוֹת הִקְדִּישׁ עֲלֵיהֶם סִיל כְּתֵף שֶׁהִיא טוֹשֵׁן הָאָרֶץ

אֲרָצִים בְּלִמְדוֹ בְּכַהֲלוֹתָךְ בַּמִּסּוֹק קַח אֶת־הָעָם כִּי שָׁמַר לְחֶבֶד

וְלֹא פִי־טָלוּ לִי אֲרָצִים שֶׁלֹּא מָהוּ שִׁיזְכָּה בְּהַן הַלֹּקַח כִּי שָׁנִי לְבוֹטֵט הַמוֹכֵר

אֶת־הַסְּפִינָה מִכָּל־אֶת־הַתּוֹרֵךְ וְאֶת־הַנֶּסֶם וְאֶת־הַהוֹנֵן פִּיל עַל אֲרָצִים כְּלִים אֵלֶּי

הַמִּלְגָּלִין אוֹתָהּ: אֲרָצִים טוֹב כֵּן שֶׁהוּא בְּפִיךָ אֵיךְ עֵקֶבָה בְּדַמִּיעַ

בְּשָׁמַיִם וּבְכָל־עֵם בְּפִיךָ כִּי הַמִּטְמָא חוֹץ מִשְׁלֹאֲדָגִים שֶׁלְּזִהוּדִית טוֹבִין וּבְגַעִים

בְּפִיךָ כָּל־הַבְּגָדִים חֲטָף שֶׁמֵּאֱהָבוּ נָגַע מִצִּיל אֶת־הַאִי־מִלִּית שֶׁבְּאִפִּילֹ הֵן

אֲרָצִים: אֲרָצִים בְּבִלְאֵי־לְבָבָא בְּפִילֵי סִי וַיֵּצֵא־הָאִשּׁוֹן אֲרָצִים אֵת

הַיֵּן אֲרָצִים מִגְחִיךְ וּמִרְקִיד קוֹמָה וְעַל אֲרָצִים וּמִצְנָא קִדְמִיהוֹן פִּיל

שִׁיר שְׁלֹמֹה: אֲרָצִים דְּכַסְמָא בְּסוֹף־פִּיאָה יְרוּשָׁה בְּפִסְקֵי דְּבַחֲדִישֶׁהִישׁ

לְפָלֵךְ שֶׁהִיא מְשִׁיא אֶת־בֵּתוֹ וְהִיא לֹא אֲרָצִים יִשְׁעָה אִמְהָרֵךְ אֵם אֵל מִכְרֵכִין

עַד שֶׁאֵעַ שֶׁשָּׁה אֲרָצִים חֲדָשָׁה הִלִּינִי מִשָּׁחָא שְׂמֵחַת בְּתִי מִהַ עֵשָׂה עִיחָה

וּמִדָּקָה וְעַתָּה לְהוֹרֵסוֹ סִפְרֵי אֲרָצִים פִּיל כִּי־חֲטוֹב שֶׁמִּשְׁמַשְׁתַּבּוּן בֵּת־הַמֶּלֶךְ

אֲרָצִים בּוֹיִקְלָא לְבַח בְּעוֹן פְּרִשְׁתָּהּ חֲזוֹן תּוֹחֵה לֵפֶי שְׂבַע־לֶמֶס הַחַח בְּזִי

שֶׁלֹּחַ צְפוֹת מִנְשַׁבֵּת אֵין רוּחַ דְּחִמִּית מִנְשַׁבֵּת וְצוֹמֵן שֶׁלֹּחַ דְּלוֹמִית מִנְשַׁבֵּת

אֵין רוּחַ צְפוֹת מִנְשַׁבֵּת אֲבָל לְעִידֵי (צוֹא אֵיךְ הַקֶּבֶץ אֵין מִצְבֵּא רוּחַ אֲרָצִים

לְעוֹלָם שֶׁמִּשְׁמִשׁוֹת בּוֹ שֶׁתֵּי רוּחַת הַדָּא חֵיא לְכַת אֲוִימֵל לְצִפּוֹן־תֵּי וְלִכְנֵיךְ

סִפְרֵי אֲרָצִים וְקַם מִסְתַּבֵּלֵה לְעוֹלָם אֲרָצִים סִפְרֵי לְעוֹלָם: אֲרָצִים

בְּלִישׁוֹן דְּגַ' שֶׁאֵלֶּי וְכִסּוֹף גַּל דְּעַרְבֵי פְּסוּדִים אֲרָצִים וְגַמְלָא לֹא־בֵּא פִּיל

אֲרָצִים כְּגַדִּין מִלֵּאֵי חֲבָרִים שֶׁהִיא שְׁמֹאֵל מִתְּאוֹבֵי לֶחֶם וְכֵן גּוֹלֵמֵי לְרַב וְכִפִּין

אֵין מִשְׁמִידֵי בְּגַם דְּשִׁלְקוֹת אֵיכָא בִּינְהוּ דְּגִים קִטְעִים וְאֲרָצִים וְדִיסָא וְכֵן וְכֵן

אֵין שֶׁלֵּי שֶׁאֵלֶּי בְּגַ' אֲרָצִים יִשְׁבֵּת בְּקִתְמִידָה אֵיכָא לְקַם וְכֵן אֲרָצִים

טובין בם אחרן דאגלא בגמ דלשכת הפרהדרין מעשה בארבעין אחד שהיה בודק מנוונות בשוק
ליין של צפורי. **ב** פל ארבעין היו קדיין אותו על שם עירו: אר טלמי בני רמב"א. תלם האחשתרעס

הרמב"ם: **א**רליא בם א דמשקין למכבשין למיבוע אמה דדיוחא ולמיבוע אודיא. **א**רריאזות

אצרות במו היו עם גדודות ביעצור מעבדין כפי פיר בן אהר"א. **א**רביא בם נמי זה של ופ' על
כל כפי פיר בן ארביא. **א**רריאזות מנו שמואל בן בונה בחנה במו דהחמור ובר נמו דכספת. אמו ליה

לשמואל אריק לא תרביח כרוך עד דלמריסת לחל מילתא התכלת אינה מעבבת את הלבן ופ' א דקידושין במו
מנחה שאנה תלויה לענין עילה. אמו ליה לוי לשמואל אריק ספק ל' ואנה איכוב. **א**רריאזות בם נמי

יהו נשך הלוי ק' כלכלין בן ז' ועדין ובר נמי דלובב וערבה. אמה בן קריאתא מקטקטין בברמיא ואבלין
א אריק וילא אריק פיר כשר ליהנות מן היתום ששתקשו בשביעות אילא בדבת ל' אריק ל'א למחשבה

במו אבמה מדליקין עילה ל'י. והוה קא אריק ליה ל'י שריה בלומ עורך בשר מנו ומתקפו.

ארריאזות בם **א**רריאזות בשר כדו לעשות **א**רריאזות. **א**רריאזות

המשנה פיר ממנה **א**רריאזות שחוט עולה בשר כריאוי

אם נחתך ממנו יד או רגל מחמת חולי **א**רריאזות **א**רריאזות

חסי יש על החמר הדי שנשטר בשר **א**רריאזות חיי **א**רריאזות כמותן כאמר

חריב **א**רריאזות דבוק בכנסו ודריאזות **א**רריאזות **א**רריאזות

אמה במנוע ובמשט ובחלל **א**רריאזות **א**רריאזות **א**רריאזות

יש במקום אחר כדי להקיפו בחוט **א**רריאזות **א**רריאזות **א**רריאזות

ארריאזות כדנת כי העלה **א**רריאזות **א**רריאזות **א**רריאזות

ל' גמ דאם אשך **א**רריאזות **א**רריאזות **א**רריאזות

ל' גמ בקצרה **א**רריאזות **א**רריאזות **א**רריאזות

ארריאזות תענות כיצד מדי שביעות **א**רריאזות **א**רריאזות **א**רריאזות

דופר מילא ולת יבואו התוספת **א**רריאזות **א**רריאזות **א**רריאזות

אריק מילא ישר בתענות הא כשא שחא מוסית אינו מאריך

ישראל במצות התקן לא למאן דאנא ירהיב כארס גוריאית קטנה הננים לתוכה
 והוא רצה ברצון חנה ליהי חזי על אורזלא וכו' עפר האינים תרג' אורזילא י
 דאילא כשע עפרים ונאמי צביד תרג' אורזילא תיזמי טביא פיל אורזילא
 דלימא בר יומיה אפרוח דאם בן יזמו והוא תרג' ודישון: ארזן בפיק סדר
 תענות האט למחל אתו אלבי דארזנא פיל ספיצת מלאות ארזי:
 ארזן בדפואות דמי שאחזן לחזיתא לית סבחיטי ארזנייתא ומקלניח
 אמלא חדתי ארנפיק מיטחא מינהו ונישוק פיל שבע חטיים גמלים:
 ארזן בחגיה דפיק הנוקין סמא חד חלק אבצא דנסחא שמע קלארזפתא
 ושתיק ועוד זהבויקרא לבה בפילע אחלי מות בפילע ויתלק ארזן ותשם את
 המקצת ביזה תרג' ושויית ארזפתא פיל ארזפתא דנסחי קודנס שלנפחים
 ספ' ארזפתא ספ' ארזפתא ספ' ארזפתא והנסבעד מ': ארזפתא
 דהיט פיל בלא שגמ דשור שנגח אתהפלה ארזפתא ס' ארזפתא בג' דמידגליס
 בלא יחפור: ארזן כפיסין אחוי בלז' גמ זבבא בתרא ובפיק קמ' דעילויס
 קורה שאמרו רחבה לקביל אריח והאריח חצי לבינה שלשנשח טסה ובפיק המציא
 כתי יוז בג' דאין גולפיץ לביתו דל חיה נמלה ארזא דתנווא ביוצא טבא
 אל' לה ל חיה חזי דאנא דיפתא מעלייתא קאבעינא כלוג' התיר לה לתווי
 האריח למקום ספ' ארזן ארזא בתנווא כלוג' נפל אריח שממקום אחד
 בתנווא והתיר לה לגורפו ולהוצאה משם: ארזן בפיק הדואח בג' דמקום
 שעקדה עבו' ארזן טוב מה הוא אונ' וכול ארזן בוצמנובא בפיק כל' הוד בג' ד
 דלהשנים פיל לענן דס נידה הוא אונ' שבא לעת הקבוע כארזן ובפיק ארזן על פי
 שמחו בגמ דהכנסה לו שטח משום דאם לה קמי ארזן ופוחו מאן טרחה ונגמ
 דחמשה דלתת לארזן ופוחו פיל עובדים ושבים היורדים וחונים בבית לעיזם
 פיל אחד ארזן ארזן פוחא דוכלה מחורב בעילות בלמדנו בסמך לשוראן כשנ
 ארזן חיים למעלה למשפיל למתן סוף מש' מ' סלק עצמן מידב שאינו שלך
 אם יאמר מנהו שברי אמר הקנה לא דין שאת עצל גשחול מנסה:

ארזן
 בג' ארזן דיוצא

למטריים ונטלטימוסיהון שלשצטים שהיה שגם חקוק עליהן קלית ספר
ד' קרית ארזי בפרק י' יוחסין חותם בארזי ישנה שלעיפוליו פיל עלכות
לישראל פיל ז' מה שהיה ק' חתום בבית דין קצוע בעיר ששמה ישנה עיר
צפורי כעין עיר חדשה שביהודה במסכת עירובין: ארכובה פיקוד
בלים כלי מתכות כמה שיעודין מפתח שנאלכובה שנשבר מתוך אלכובו
ל' כדלסיין ומזוזתא דבי רבי ד' עבדן כמיין נגד ומפרשיין לא כגריהמוטל
מרי אלא כאיסתואלא כי שקא וכלעא לארזי דלמי לנן כמסה דמיטה ליה ומנה
ף וק מפתח שמתכפל כאלכובה עם השוק שהוא מטח שנאלכובה:
ארכבתא ברז' גמ דהמקבל אמ' רב יוסף בוכרא וטפתא וארכבתא וקע
הידוא לבשל הבית פיל ד' דין נוהגין לשנות גובלן סביבות שדורותהן כעין חומה
שנתן טיט כשיעור אמה בקרקע סביב השדה ולכשייש משטיפין עליה כשיעור
אמה אחרת ולאחר שייבש מוספין אמה ד' דאשועהתולין לה בוכרא שהיא כעין צל
שניה טפתא שהיא אמצעית לא גדושות ולא מוחזקות לא טופפות שלשית
ארכבתא שהיא עלבולן ולמה אינו עושה שלשתן בבד אחת שלא היה יכול לעמוד
שהוא טיטבלא אבנים קני דהירזא פיל יתדות שנועעין בקרקע לגדור סביבות
גזר קוצים: ארכל בבואי רבה פוש כ' והנחש היה עלום אבל כל פוש
הארזי מאובל אם פחמו אחד מהן מחו ומהן דמז' ספ' ז' כל פשתן הגמין הבאין
מאובל פיל בגדים עבים שהן בזול: ארלונגז במס דהחדש למלך שהיה
לו ארולונגז וכיון שעמד בני מסר לו ארולונגז שלו פיל סימני השעות וכפי פירוש
באבן שעות: ארס בסוף משנה דמגילה האומר ומזלעך לא תתן להעב לך
ומזלעך לא תתן למעבדא בארמיותא פיל לא תתן באומה ידועה מזלעך שמעבירים
חדעם למזלך כגון ארמנים שאתה גורם להעביר זלעך למזלך ומכלל דלמזלך משמע
שאחר האומות שאין מעבירים מזלעם למזלך מותר למיכך משתקין אותו בבאיס
לא פיל הכתוב כדתנא דכ"ל ישמעאל הבא על טגויה והולידך לעבו זיה הכתוב
דלא שטא מזלך משאר בני עכו"ז ובמלך קנא ברובא אמ' להו רבנא לבעי מלך מלכותו

ו

אחד אפים לצדיק ולרשע בפסו דשוכה ומליחוד ועין למעלה בזלוק
 על נחמתיך בבליש בל כל כל העץ ובנדייות בל העיר ר יהושע וכבר פיר למעלה בזה הפרק בענין אר
 קורה שנעברה מוכן אותה בספסל או בארזות המטה בל השל ועין פכיד
אחד צדי רב ויהי גמטם מקדים של כל כל מקום שאתה מוצא אכילה וצמיה ארמי לסטים מקדשם ובלומ
 ל תצר את ומאב של כל כל מקום שאתה מוצא שכלה וצמיה שרבי לסטים מקדשם זה יצר הרע שהיה
 משנה את הדיוטב כיצר עמון ומאב עמא שטטלים וכלי צדי רב פר ויהי חמין לארבי לסטים שמוה
 במלך ובחטלה יעקב ניר לארביסטים שישן סדק ובפ עה ויותר יעקב לבדו נדמה לארביסטים לו וכלי פד
 שר של לסטים צדי רב פר נט ויהיו חי שרה ועפרן עשב אל יחוק ישב כת אטו הוס מעוה ארמיס
 ארביסטרבונוס דלא יהא בר נש רב מדבר עם בר נש זעיר פיל שם הש
 לשון יון וכליט בל שמה אם יסתר איש במו ואתה לא תר ממשל
 לארביסטרבון שעשה מדינה ובנה בתוכה מחילין ומערות ומסמנות וכו' פי גדול הארביסטר
 שעושה קיטנות וחדרים בפסוק ויהי בשלח ארביסטרבון פי שר הטבחיס בפסוק
 פר עג וילא יעקב מאד פלן שבדיעה ארביסטרבון ובמקלת איכה ישב הזה פרש מביהיר
 סלק ליושלים לצלותא ואחל ליה כגון דשמע' עקב דאד באעי מתעבדא ארביסטרבון וכו' בר גמ
 דנט פאט' ההוא שפירא דהוא כת בה בשנת פול ארביסטרבון של אומס זו שנה ראשונה של מלך
 קורן לו אדכן ובילמי שתי הצערות כסס ויתא ראשי עם שעם כל חבורה וחבורה הוא בא יוסב
 שר בתרמיס במו עמון ולארביסטרבון עמון איה בל גדיב תרג' חמי בית ארביסטרבון בפסוק דזטר

אשר קרץ ר' נחמיה אומ' קראך ודדי מרה עשה
 עמלק ייד לבית
 ארביסטרבון של
 מצרים

ארביסטרבון של
 מצרים

חזי אמי שמעם אליהו יוצאה לעולם ויצר חזי אמי שמעם דבר יוצא לו וחזי אמי
שמעם דברות יוצאין לעולם : ארץ בפיה בפרק שבעת ימים ועצם היו
גמולדין שם עני ארזים ארזים וברוש פיל ארזים נטע ארזים וגשם יגלל וברז פין
אם איתן מילין ארזים עדי : ארזון שלחכות בילמדט פקד כלכלט חזי
גשם לארזים פוגמטיומים שהיה לו ארזים שלחכות בילמדט פקד כלכלט חזי
גשם וכו' ארזון ברז גל דפמחיס בענו מעה מלכא בתמס ארזים
ככורה אולא פיל שיש בה שותבות לגוי סטורח כח הכורה דכל יד גוי לאמע
ככורה פיל ז' מי שיש לו בהמות שהמלך לקח מהם חייבות בכורה אמיש
ביעק אולא כל היכא דמיני לסלוקיה בזוי למקבל המס לא מיבעט לחייבת דאמי
לה כח המשתיר לך הכורה תשו לך סקא מיבעיא לך דלא מיני לסלוקי בזוי מיני
אמי ליה כחן שמא אחרת יקח המלך ותן לי הכורה או מיני אמי ליה בעל הכורה שמא
בכור יקח ממנו וכפרן קנז בצבא בתרא בגג דכופין אותו לעיר מנחמ זו מעתה
לאו כסף גולגולתא והלך זו ארזים ובמחזין בסתק דיני ממונות בשל זה בורר
לו אחד בגג דאמי שמשון סוקו וזרעו בשביעיתא משום ארזים אית ארזים
אית דיסמועך בפסק דכי תשא פיל מנה זו מעתה המלך מתבואת השדה בלא זרעך
גולגולתא המס שעל בע ארזים והלך זו ארזים ארזות דורון לשלטון העובר ממדינה
מדינה נותן לו כל עיר שעובל בה ארזות ופירשו מלשון הלך : ארזים
בלא גל דהמצנע הכא במאי עסיקו בארזים פיל יש בקופת הרובלם חפצים קטנים
בגל חליות ומרגליות דעיריין בערדיו דרמו לאגזים ותאנים ולחידל זה פיל עירי
ופיל ארזים שהן דומין לקישואין ולילועין והן עעסאו קנים שלום עליהן אמר אן
פסק וקורין האחת מהן בלש יעמע על גאסח והלכות על אנים והאשה נושא אותן
בידיה ומשכת מהן חוטי לפילכא והיא קופת הרובלן שמלמה מהן מוצין לשאיס
והיא האמה ששנינו בצבא מציע דכלם ויש מי ששונה אודוסו ומסלש קופת הרובל
שמלמה עני אלוהא שהן קציעות וכיצא בהן דומין לקישואין ולילועין : ארזין

באר על פסת היד ועל תשנו על מטה ארמית ובפרק עלב פסחים ל' צצ' יס' עה
רבע הקלוש אובבו ואחד גחץ לתשב עלגבי מוכח ארמית משום משעה ודל
פסא שהיה נוטה בארמי מעות אצל למיתבעיטו כיון דעל לביתא אה' לתבעי
ערסא והוא ביה יוקא מית אית סהדי אשתחיה לרב פסא דיתב בערסא אה' לאו
קטלתה באותה שעה אה' לאתשב על מיטה ארמית ארמי אבר אבו מ' ארמי
כמעשה שלדף לבן ליעקב והשיג אמר לו יש לאליהו לשעתך והעלה עליו חבל
כאילו שעה וכן אותה מוצא לעשן הטובה ופול בילמית וימור (על חתם) שיש
ושמתי ביה ארמית אש' בז' עין תרג' בארע ארמינאה: ארם בצמה מולת
בגד סתילת הבגד מאי לאו בפרסיתא לא בארמינאה הואיל ורחיץ אגב אימית
וצמק ג' דטל ארם הם גרעיני דתמרי ארמינאה שרו לטלטול יצוהו ואי
וחיץ אגב אימיתו ודפרסיתא אסירי פיל תמרי ארמינאה גרעניק ד' כ' כ'
ונאכלין עם תמרים עמין ובפרק הבונם טאן לוי' בגל ד' צד משלמרת
דיקלא מלמא דיקלא פוסא פיל היל' לרב פסא דשם בששים בזיקלא ארמית
הוא דאילן שימיה באנפי נפשיה כגם ומזיק והולכיש גלותא דשם באנפי נפשיה
בזיקלא פוסא שהן כפשת מין בוסר שאין מתבשלין ולא חשיבולא כגם ומזיק
כולהו חיי: ארם תרג' ירו' פי: ארמינא בויקלא לבה
בלאשם בחקותי ארמון שהוא משגש בגיתסוס אמר המלך וכו' היתה עליה
שלמכתה פיל הגלגל שיש תחתו מלשון וירא את העגלות: ארץ בעצירת
בפרק כל המטמאין ובבלים בפיק טבעת ארם מסגרי שלשולחני וארון שלזוסור
פיל ארון שלמכרי פולין טחונן שבתוכו טחונן הפולין מלשן וילס בח' צ' בצמה
מלתיקן בגמ' על שלש עבירות ניש אונס על שקורין (ארון ארמית) (שון נחוי כדק'
למען שלעין שבביתן בבדיל רב פיש' ב' ז' ל' א' מ' א' ו' ג' ו' צ' ו' כ' ו' כ' ו' כ' ו' כ'
השחר הר המורה ל' חיה רבם ול' ימי חדא' ששם הורה יצאה לשלם וחז' מ' כ'
ששם יראה יצאה לש' מלוק ל' חיה רבם ול' ימי חז' מ' כ' ששם יראה יצאה לש'

וחד אה

לאספסינוס גזרו על עטרות חתנים ועל הארום ובסוף גל' לניחא ובכלים צפיק
כלי עץ כלכלי עוד ל' יהודה אונג הארום טמא נכסני שהאלית יושבת עני
ל' אף עלגב דאמ' ל' לעמר טבלה דחד פומא והוא כלי שיר אפילו רבובה אמר
בלשכ' יותר מזה ואינו מותר אלא אפומא דחצבה או אפומא דקפיזא ובלש
טימפט ויש שקודין טנכורה והוא לשיש' ויש עוד פול' באליות ובטבוא:

ארסח צפיק החולץ בגג דהמחזיר גרושתו רמו ליה ארוסיה בטואייה
ארסטון הביא ביכורים מאמיה בסוף משנתחלה פיל' עס' ^{ל' ע}

היה סרטור: **ארסטון** בויקרא לבה זאת החיה פרש' ל' פתח פתח און' שומע' ^{ל' ע}
טבת חיים' אמ' ל' ברפיה ארסטון גדול עמד הקלס לעשות לצדיקים לעמוד (בוא
במעלות איכה שרתי במדינות בפלגיה דיוג' עבד ליה אריסטון ובגג' דנגמר הדי'
ארסטון עבד לטלווטיא דמלכא פיל' מעודה שלום בלש' יון ארסטון וסעודא שלעב
דיפנון: **ארסקינס** יחוס צפיק און' מעמידין בגג' אפילו המלך ל' ינה ול'
ס' עלון קומי ארסקינס באנטוביא חמתהון וקם ליה כן קומיחון אמ' ליה כן קומי

חל' יהודא את קאם לך אל' לון אפיהון דמלאין דמילין) אמא חמי בקלכא ושח פיל' שלטון:
ארע בכתובות בסוף פגרא דהמדיד מעייל ליה לביתא דשב' לביב' וארחא
טול ליה תלת מאה ושדי ארישיח ער דרפיא ארעיתא דמוחיה וקדע ליה למחויח:

ארפכס צפיק יד בכלם כלי מתכות ארפכס שלמתכות טמאה ובסוף כלם
הארפכס שלזכות טהורה ובל' גג' דחגיגה אף אתה עשה אונק בארפכסת וקת
לך לב מבין לשמוע ובסוף גג' דכיסוי הדם אמ' ל' יוחנן משום ל' אלוסר ב' שמש

כל מקום שאמה מעין דבלין של' אליעזר בט' של' יוסי הגלילי בהגדה עשה אונק'
סרפכסת שהיה דורש לא מל' צנס ובל' רבא פלס' ד' יהו ריקיע הביא ליאופכס
הביא לו ארפכס נתן עלה טס שלהב ולא עמדו המים טס שלסוף ולא עמדו המים
כיון שנתק אצבע עמדו המים סבר אה ארפכס ספ' ל' אפרסם ופ' ד' שלמחים שהו
מעטם הדלה ומוציא קיאעא ופיל' אפרכס דב' א' רבא הוא אדם ומפול שב' יופי:
ארפס בבתות בסוף טק כלפול' הלוך דשי' אמ' ל' בכורה טתן

בפיק דני מבעות בגל זה בורח לו בגל דגמלו אתהוין אמר לרא מסתבא
דב יהוה באחד אוף בארנקי שחורה ואחד אוף בארנקי לבנה פיל בארנקי
לברי לב יהוה ואף בגסתבא בגילתה בשמחה ישין זה לזה עינות עינות בזמן
שאחד אוף בארנקי שחורה הלוח מנה ואחד אוף לא פי אלא בארנקי לבט
הלוהו אכל במנה שנה שוין אכלאם נחלקן במנה עצמו זה אוף במנה לו
דזה אוף במנה שחור כלנא ישן אין מצטרפין ואקשיין שניה דלרא והלוח
בלנים ס האוי גוט בדיני נפשות לא מצטרפי והא אמר לב חסרא אחד אוף י
שמודים ואחד אוף כלנו לצנים הלי זה נכון פיל אח זה אוף מעה שהלוח בארע
שאחד היה מוטע ואחד אוף בלבנה כיון דלוח אף המעשה ההלוח הוא לא מסק
אדעתהו אלא באומדן דעווא קאמרו הילב מצטרפי אכלא מסחשי בזמן
עצמו לא מצטרפי דלגוף נעשה מדבר דכיה אישי ושקדי נהון אחד אוף ל
שחורין ואחד אוף כלנו לצנים הרי זה נכון למא דעיות דומיא דארנקי שחורה בו
במנות כשר ובלל גמ דפיק הזהב אלא אימא בכל שהוא כיה כי דאף לה דאוי אוף
מארנקי חרטה יהינא לך אף עלגב דקא יהיב ליה מארנקי ישנה דעדיפי טפי מצייא
לך לשמן בעינא לך יש מפילש לישט בעינא לך להטמיין בקרקע ואוהלי נוח ד
בחלשות שעדיף לא נחמדון בזמן ובעי למיבזעיה לארנקי דמחיה בלא שגמו
שמותו ארם בפיק במה אשה יועא בגל דכובלת וברגל לעכסו ומי
בגל יצר לע כארם בפעים פיל דוקן שלחש בפעם שהוא ממית במה שאנו אן
ארם שלחש בשינו הוא שומר לפיכך מכיש בסוף ונחש פטור פיל ל ארם
בפעם כמו שיפעוס החיה ותבדו בפעם ומלתה קשה שאשלפת ארם חם
עבטוב תג ארם דעכוביתא ארום והקיסום ושושנת המלך בכלו
בפיק כרם שחרב ובאהלת בפיק יש מביאין והארום והקיסום ויריקת חם
פיל ארום סוסו מצרו והם מיני מרקחת שאשימין בתבשיל ויש אוף הוא עש
וכשמדע נקיש הזרע סגין חם ארום בסוף משנה דסוטה בפולח

של ארם

דלאוי שחטיה מריה טרפיה רב נחמץ וכי עי אס שהיה נמט לעת ושחטור
גשה פיל אמת המים שמושבת מים מן התהר והיא עמוקה ו' טפחים דהיע אמה
משום הכי נקראת אמת המים ודולן ממנה מים להשקות את השדה ותת' איהם
אדוקים אי שקל מריה דתורא קמא דקמחא להוצאה ואול וגמר בני מדלשא כול
תיה משהא להוי תורא מעת לעת דהיינו לדיסוק אצרים ולא אפסדיה וכל' גפ
כל הצער בסומן אמר רבא האי אריהא דלאוי אין נוטלן הימנה לדיס פיל יאורי
מים שדולן להשקות הגנות אין מטבילין בה את הידים דהוו להו שאובין ואין
נוטלין ממת לידים דלא אתו גפלא כיער הן עושין דולן מן הצור וממלאין צינורות
בביבין להשקות השדות והכ קאמ' כשממלאין הצינורות אין נוטלין מן הצינורות
אין מטבילין בה ידים:

סלק פרק י"ט אחד פרק כ'

איש - מחתה ומנודה בגל דטק בקלפ פיל אש ומחתה ולקח מלש הנחותה
ל' אש מנודה דכל להעלות נר תמיד והיא הדלקת טות באש למשתא תלתא
משום צמידתא חמה שאוחזת ב' מים דצופין ואין נחלת בין הבינים קשה היא
טולין ססן שכולה ברזל והולכין למקום שיש שם סנה ולתת למטה מכל החדקים
ל' ססקיה וליחתוך ואותן חתיכות יחדכם קרוב לארץ אשתא דסיתוא קשר
דדקיסא וסיל תלוא קדידא בראש גג דאמ' להן הנמונה פיל החמות שלוש
שהיא חזקה לא היתה מתעבת על הקרות שיש בשולם כמו התשרי העונין אילוני
תבבילוהו בעיניה דלכה ואש חזקה אינו מתחמם ובהלכה דכל שעה אמר לה האי
שתא צמידתא נמי כשעת המכנה דמיא ובסוף גל' דל' לעשר אונ' האורג למ
שיא הא בחולה מחמת אשתא יכול לארץ מחמת אונ' צנא משום עייפות אינו יכול
דוך פיל אח מחמת אשתא שחולה כעש הוא לא יפיל למיידחט מחמת אונ' צנא
אנדרח הלכה ומעטנן דהייט וכל' משנה דנדלים כאימרא כרדיום בכל פלשמ
כאימרא ובפ' כל המנחות באות בגט ואם החמסין שידה תגלפן מעין למעלה
אבשר חטאת ומצטרף אשם ומצטרף קדשים קלים וממתר העומר ומשת' הלחם

ל ישראל בעטו ארפסיהו לעינך פיר פקח עיני רפרם בוחי והכיר שהיה הכנה
שנתקל הוא: ארץ בכמותת בפרק אלו נעדות בגל וקרא על בנת ולת
לא יכפר לדם אשר שפך בו כי אם בדם שוסכו: פמה לי מיבעי ל לפרועניא מניין שא
נתעדיפה העלה ואחר כך נמצא הודו מנין שאין סותרין אותו ש' ולא יק' לא ילפ' לים
ארקפט בזכרים בפרק דם חטאת בגל אחד שבשל רב יתקן בריה דרב
הודה הוק רגל קמיר דני בר חנא שבקה ואול לקמו דרב ששת יונא חלפוגע ביה
אגל ארקפטא נקטן ביד ריח אתה לה ליד משום דאזלת לקמו דרב ששת חתקי כי
ששת זכרום בפרק היה קורא בגל קרא וטעו מאן עליל קודמוי כלל קודמו
ארקפטא פיר ארקפטא הוה אלקפתיא מפיריש לפעלה: ארקפטא בליל גל
דמנוח חליצה מאן דאמי מיעל לכתולה לא מאי טע אינינא משום דהויא לה פניה
על נארקפטא מעלד מעל פיר כל מעל עור על גבי עור הוא הוה חתוקן שעל גבי
נקרא פטמא והעלמן שעלן נקרא ערקתא נמצא ערקתא מעל אונן העור שעל
כגלן והוה חתוקא מעלד גלן ולא מעל דומע: ארקפטא צליל גמל
למא אשת פיר בנסכא ובקמלא: פיר כמן אומל ויש אפי ארודן בסוף גל
דריב כמנות בשל זה בודד אחד אומ בפיף הדין ואחר אומ בארודן הדין פיר
כמן אומל ויש אומ כמין גרין: ארזש. בפרק חוקת הבתים בגל צמ
לפי אומ כמחוק ארזש דפילסאדע ארזשין שנין פיר חוקת פילסאדע כלל
שער פ' שעה: ארזש בפרק אלו מגלחין בגל הקצר את מתו. הו
בארזשית הו בפילענז פיר צמשתה עננות מריעות בסרעמ לאלטי אצל
בארזשית פילסאדע פדע אלמ מוחיל הוא אחרי ליום אצל על אבין ועל אומ
אומ נכנס עד י' חדש: ארזת בפרק קמ' דיופא בגל כל שבשתי ימים לא הו
מוטק מוסט מאלל ומשתה ניצא אחר אלהש'ה (לקט אולות מאי אורוג זה גל
ולפי נקרא שנים אורות שמאילין את השנים והוא גבילא מעלאח: ארזת
בפרק שור שנתן את הפסח בגל החופר בור בלשחור'ה הוא וטרא דנפל לארזיתא

דלש

אישות כבאדם אשת חבר הלי היא כחבר בלזגל ד שבעת העדות
דביתנו דרב הונא הוה אית לה רטא לקמיה דרב נחמן אמר הני אעבד איקום
מקמה מסתמינן טענתא דמאיך לא איקום מקמא אשת חבר הלי היא כחבר
אשה יועא לרצונה והאיש אינו מוציא אלא לרצונו אמשל דמשהי לה בגיטא
בגיטין בלזגל דפריק הנזקין ויעבד ישר באש ובגש אמר לה דאמא שלכם
דומה ליעקב מה יעקב עד שלא נשא אשה נשתעבד משנשא אשה ^{נשתעבד}
אף אתם עד שלא נולד גואל השתעבדתם משנולד גואל השתעבדתם ^{בצד}
דכו בסוף פרש עז ויבא גם לרחל איש אינו מטמא באורם לא בלוב ^{אשה}
מטמאה באורם אבל לא בלוב בלזגל דבנות כותים ובמים וזאת תהיה טמאתן ^{בז}
בטמאת בלוב הוא מטמא ואינו מטמא בדם הלא יתן הוא וכו' עד טמאת האיש בלוב
וטמאת האשה בדם: אש בפרק שור שנגח הפרח בגל החופל בור
בלש הלל כגון אלו החופלין לאושין פיר יסודות כלל ואשיא יחיטו ותאכל מולותיה
תרגו ואלת אשוותהא: אש כלבא אלפא תרנוגלא כפר פיר שטוועם ^{אש}
אשבורן באהלות בפרק כלה מיטמאן יהיה אשבורן או שקיש טמא
ובטהרות בפרק הדל עם עם הארץ הנצוק והקטפרם ומשקה טופח אינן חיבור
לא לטומאה ולא לטהרה והאשבורן חיבור לטומאה ולטהרה ובפירקא למקווא
שוח למקח לטהר באשבורן ובסוגל דכל שעה שפכן במקום מרדון ואין שופך
במקום האשבורן ובשזל בפרק השוכר את הפועל בגל בטלאת המשפך
תא התם הנצוק והקטפרם וכו' פיר במקום הישרי ש מקום עמוק שיקו ובוהמים
שם אותו מקום עמוק אשבורן: אשדות וידות האופנים תרג' אשדת
גילגליא: אשורה הנוגע בעמר שעל האמה באשויה טהור כללים
בפרק הנוגע בכבד פיר העץ שכורכין עליו עמר גסן ובלעז קטמלא וכלי
דלעזן שמו אולנאסו בגל ותעא הנוגע בעמר שעל גבי האשה נצטה שעל
גבי הפלך ויש מוציאין זה הדבור מתרגום יצעי עלי אשוחי וארזי
בבר פירש בארזו פיר אחר אשוחי ענים כל אילן ששמו שוח והק' יפים

ומלחם הפנים ומשיירי מנחות שהוא אשם ומצ קדשים קלים בלא תעשה תלמי
כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו / כל שהוא ממנו לאישים הדי הוא בכל תקטירו
שאור ובפרק נושאין על האנוסה בגמ' כהנת שנתעו ונלה פידש הוא יכיל
כל שאור וכל דבש לא תקטירו אשה (כי) ממנו למא לי לא לומר לך כל שממנו
שאור הדי תקטירו איש בפרק יב בבביתא דל לעזר נקרא שם
אש ועזר שלוקח ממנו נקראת אש מה עשה הקדשה נתן שמו בינה יה אש
בדלפי הדי מוטב ואם לאו אני נוטל את שמי מצינהן נשאלו אש ואש ואי
אובלתאש שנ' כי אש היא עד אבהן תאכלו ובגמ' דפרק ב בסוכה דל
ל עקבה איש ואשה זכו שפינה בינהן לא זכו אש אובלתאש רבא ודאשרה
עריפא מראיש האי מנרק והאי לא מנרק פיל פאשאשה איז הפסוק בו איש
חזבו עליהן בצלאשית רבה פרט פא' ל שיעון בן לעזר בן שנה היו: ויהי
בא מבעל שלישה וכו' אלישע אוכל ביכורים הוא לא לומר לך כלהמביא דור
לתלמידיה מעלה עליו הכתוב כאלו הקריב ביכורים ברזגמ' דב' דייני גמילות
אשה בעלה משמחת בפרק קא דקידוש בגמ' כל מצות עשה פיל מוכן הבעל
ל צרכי הסעודה ואשה שמחה עליה וכאן מפורש השאח הפול אשה לאיש לפי
עונשין שבתורה וכן לדין וכן למכות איש מקדש את בתו ולא האשה איש
הוא וכן ולא האשה וכו' בסוטה בסוף גמ' דהיה נוטל את מנחתה איש
הפרס והיום ל באשה שהפרי לה בעלה מדברי שהיא צריכה כפרה ומלחה
מניע ל עקבה איז הפסוק זה היה בוכה וכול כיוצא בדבר אמתה אופ' והוא
ידע ומש' ושא עונו וכסה מי שתבון לעלות בידו בשל טלא ועלה בידו בשל חן
כל ושא עונו וכול בפר' מי שאנ' הדיני נזיר ושמע חבירו ובסוף גמ' ד' יוחס
ובפרק ג' במה ובפרק טרף בקלפי אישי כהן גדול פיל אדוני וכמו כן במתק
אב אבי רב ינ' ופ' איש חיל רב פועלים חי כל וכן הוא בן איש חו וכו'
שלובני מית אלא בן איש חו שאפילו במיתתו קרוי חי וכו' ברזגמ' דב'
שמתו שבעה ושבעה איש ואשתו אישות לבהמה מי אית לה חלק במה
דדור המצול פל בשבלשלא באו על שאות מיית עשה להן כבוד ופתגמ'

אישות

אשלי ובפרק השוכר את האווען בגל דחבדיקה איננה לאשלא יתרא ופרי
תחת הסוכה בגל העושה סוצתו בראש האין דמותחא באשלי עלשל
פואת דמי שאחזו אשלא דפודיא עתיקתא ובפרק מצואת האשה בגל דספך
שיא את ברו סתם לב פפמאמי הני יסקי דאדוליא ואשלי דק מחוניא אשה
ד פרנה מהן ובפרק הכותב לאשתו דין בגל הנח פילוס תלשין פיל אשלא
שעושיין מופשתן או קנבס ויש שעושיין חבלס מן חריות שלוקל ומושכין מן
דספנתה: אשלי בצדאש' לבה בסוף פלע' כה ויטע אשלי ל יודין אפי' פלדס
ל כה תשאל תאנים ענבים ודמותים ל נחמיה אוני פונדק שאלמה תשאל קופר
ביעין ל עזריה בעם ל יהודה אוני אשלה סהדיון היך דאת אמר ושאלו יושבי
ענה תחת האשל ברמה בג' ובפרק קמ' דסוטה בגל דשמאון ויטע אשלי צע
אשלי מלמד שעשה פלדס ונטע בו מיני מגדים ל יהודה ול נחמיה חזי אפי' פלדס
חזי פונדק בשלה למאן דאש' פלדס הינו דכלה ויטע אלא למאן דאש' פונדק מאי ויטע
ה ויטע אהלי אפדע דתלא באשלי דצדכי במיק אין צדק בגל בכול שנפל לצד
ל צקל דחוקת חתנים ובפרק דעב' בגל וחמל אוני לפע אידיהן אסור:
אשלי במשנת שבת בכל אמ' ל עקשה ובגדה בפרק האשה שהיא
ה צדכיה מי רגלס נטר ובויות קימוניא ואשלי פיל בגל קימוניא אמ' לב יהודה
פדויז ושעב הוא שמיבשין אותו וטוחין אותו ורוחין בו את ידיו והוא מוציז
הוהמא אשלי אמ' שמואל שאלתינהו לטחורי ימא ואני לי שולגא שמיא
ותסחא בניקבא דמרגניתא ומסקי לה בדימא דמלוא: אשם בפרק
ה כותב משוח אשם תלוי היחיד והנשיא חייבין משיח ובית דין פטוין ובכריתות
אכלחלב מביא אשם תלוי על כל אחד ואחד בזה הפרק אמ' רבא מדברי שניהם
ד אשם זדאי לא בעי ידיעה כבתחלה ובפרק דס שחיסה ל עקיבה מחייב
ספק מעילות אשם תלוי חתיכה שלחולין חתיכה שלקדש אכלת אחרימה וכול
פרק המביא אשם תלוי ל לעזל אוני מתערב אדם אשם תלוי בכלים ובכל שעה
דצה והוא היה נקרא אשם חסידימ אמרו עליו על צדק בבוטא שהיה מתניב

פרנסה

אשלי

מתוקנין למלאכה דומיא דארזי פיל אה אשוחי ארזים נקבות ארזים ארזי
זכרים: אשחור בכל קמ דסוטה בגמ' וכן לעש הטובה
ולאשחור אפי' תקוע הי' שתי נשים חלואה וכו' אשחור זה כלב ולמה נקרא
שמו אשחור שהושחרו פניו בתענות: אשיות בחלק בגמ' דידן
המבול ואם מן הארץ הלא מביא ישלע אשיות שלבדלן שאנו מחפין איה
התלקע פיל כמו עשיות שלבדלן חתיבות: אשך בפיק מומת
אלו בבכורות אין ביצים אין לו לא ביצה אחת זהו מרוח אשך שכל בת
תרג' יושלמי או דחסיר כליה ו' ישמעאל אומ' כל שנמדדו אשכין פירוש
כמו נמחו נמעליו בעין ו' עקיבה אומ' כל שרוח באשכין כלונ' נתפחו
ול' חונה ב' אנטגנס אמ' כל שמראין חטופין קאסכר גולשן מוסופין ודולשין
וקלי בית מראתשך והיע כושין: אשכר בסוף מנ' דסוטה ובתמורה
בגמ' דפיק: יש בקרבנות משמת יוסי בן יעזר איש ערידה יוסף בן יוחנן איש
ירושלם בטלו האשכולות אמ' לב יהודה אמ' שמואל איש שהלבו כלונ' תורה
ויראה וענה וכיצא בהן: אשכף חרבא דאן שכיפי בדאש גמ' דכל הנלם
ובכל ערב פסח בגמ' ואפילו מן התמחוי כגון לב חנניה ולב הושעיה דאושל
נעו פיל אומנין שלמעלים: אשכף בפיק ואלו טרמות בגמ' ובחגיגה
למינהו להביא את האשכף: אשכר יצודי כרם תרג' אשכף דללם
אשכרע באמא בפיק אמ' להן הממונה ובה שני גדולות של אשכרע
היו (ועשא) בן גמלא שלהב ובנגעים במדן בהלת בית ישראל אי כפרת
הלי ה' כאשכרע לא שחודים ולא לבנים לא בינוניים ובסוף גמ' דהמוכר אמ'
הספינה אבל הוא ששה המחק שלחית שלאגור שלשקמה שלאשכלוע תלמוד
וראשור תבנ' מוכנן ואשכרועין פיל בלג' יענ' בקרן ובלש' בוסו והו'
עץ שהוא לא לבן ולא שחור ולא אדום לא בינוני: אשל בפיק הגמולומאכיל
בגמ' שטף נהר לא צריכא דבעים מרחקי מההיא דוסכא חדא שלחן וכו' ^{מש}

תרי אשל

סי ולא קם מקמיה ואתא אמי ללאבוה שני חומשיה שנת ל' כספר תלם ולא עמד
אמע ולא עמד לו שמא בהן הוא ^{יושב} מחזיר : אשר בשבעת תחלת פיר
מאומת מוציאין זבלים לאשפתות כמו אשפה מאשפת ירום אביון ברז תוספת
אש של שני עירות שלמקודשין בעם אושפיזין נטלין אותן צודוע : אשר פיר
בפרק קנ"ד יוני בגי' דלשבת הפרהדין אורח ארעא למשבק איש גזולא ומשא
אשפיזיה : אשר בפרק קנ"ד דעבו ד' מני לאושפדי חיכו יהציק לחו
א קא מסתכל וקא עבדין משום ולפני עור לא תתן מלשול אי משום הא לא אידיא
ונק באומנתו טריד פיר אושפדי : אומען שמתקנן הבגדים : אשר לרן
כלים בפרק הסיף והספן הברזים האשקלנים שנשברו ואקני שלהן קיימת
בר פיר בעד אוקלי : אשר לתא בפרק חזקת הבתים בגי' דעדים
בי תלא ליה לפי אכיערא וחבין התם רבה בר רב הונא אמויעא ואשקלתא פיר
טר המקנה : אשר קרא בפרק קנ"ד דעיר בגי' קונם כיטוי כינויים ^{דשבעת}
בובל שבובתא שקרא אג שמוא אשקרא לא אג כלום : אשר בפרק
ג' דכתובות בגי' בתולה כתובה — תמרו משחנא משבעא משלשה
אשרה ולא מפנקא פיר משחנן שמחממות את הגוף משלשן שמשלשן את
מעים מאשרן שנותען לוכח כמו חטור שלידן ולא מפנקן שאי הבשל מתעד
הן וצדיטין בסוף גי' דפרק הנזקין רב יהודה אמר ליה הוחזקו רב ששת אמר ליה
שדתא הינו הוחזקו לא שבלשון הוחזק היה אולי ובלג גי' דגט פשוט אמר ליה לא שט
לא בין עדים לכתב אבל בין עדים לאשרא אפילו טובא נמי כשר פיר אשרא ^{היא}
אשרתא והיא קיימא השטר שמקיימין בית דין דבת ביה אשרנוהי וקיימותהי :
אשר בפרק ערב פסחים בגי' ואפילו מנהתא כל אשראי ספק אתי ספק
או אתי וכי אתי מעות לעות נטרו ובפרק איזח הוא נשך בגי' לקח הימנו חטים
או צריפא דאית ליה אשראי במתא ובפרק כל הגט בגי' המלוה מעות לכהן
גיתה שפחא עשירות לא שפחא אל רב הינו דאמרו אינשו מית חצריך ^{אשר}

אשם תלוי בכל יום הוצא אחרים הכבודים יום אחד אצל המעון הזה אלוהים מנחה ליה
מבוא אלה אצל לי הדין שר שנתבסם לפסק וחטא אצל אין מביאין אשם תלוי לא על צד
שאדונו לדין ושגגתו חטאת ובסוף מנח תמונה אשם תלוי שלף ו יהודה אצל יק
חטאת תענף חטאת על חספך תענף ל יהודה אצל שליכסה לטאה פירושו בערך
אשומא בפרק ד מיתות נמשלו לצדדין בגל הנווד בשמו ואנשי חמ
עשו את אשימא ומאי ניזו ברזא קחא פיל ברזא תש קחא שאין לה צמד והוא
ולק נאש אשימא שהוא שגם מצמד יחל בגל בפרק כל התלמים אשימא אימר
כמה דית והלית יכח עליו באיל האשם : אשומא בפרק קט ד קידושין בג
כל מצות האב על הבן ותו רבן מנח ש יבה תקום אמיל כל שעה במשמע אצל יוח
הלכה כאים ביהודה : אשן בפרק מי שהחטיך בגל דמותדין פקיע עמיה
מה חזבין דאשימא אף שחת דאשימא נבלי גל דתורד מן המצוה הא ברבינו ה
באשין ובפרק בחמה שהיא מקשה בגל בהמה שנתחכור גלה אשימא הוו צמיר
הגדים ובה לקמא דדאשית הגו ליתב לה מהא דלכין ומהא דאשין פיל אשין קשה
אשן כי עלן עבדתם על עב תל ידוע אדם בדם לדין כאשון שידוח
וכנס השחר עלה תל ידוע וכאשון מוסק בן לקונו תל ידוע לאשון סימא לאש
האף המקנה תל ידוע לא אשון למכש בערא ויצא ית תל ידוע וסמעת שמיש
לא כאשונא והיה צת צואות ניהו שול כבדנה אלץ במושג שנת השמטה יא
האשום בעהלים כלל שתנחה ולפי השלות אשן בכל אש לכה פדש לא
ויזכר אל ים אתנן הזה מתני שבחיה דר חיה קמי ו ישמעבר יוס אצל ליומ
חד חמיתו ביבט ולא אתכנע מקמאיי אצל לולמה לא אתכנעת מקמיה אצל ליה
מסתכל היית באגדה דתלים כיון דשמע בן מסל ליה תדין תלמידין והו
עמיה לאשונה ולא ישחי ותמע נפיה פיל לאשונה כמא באישן חשך כלל צד
שלמדחן שלא יהא שומד יחיד ומשח זה בעל קט דקידושין בגל כל מצותה
על הבן חיה ההו יתבבי מסותא חלף ואילל שמעון בל ואצל לה ושמעון בל

שנים הן שהוא שוחק ומשנה אותך צברייתך
 אשש בדאמרבח פלט עט
 מל ששוישלי לב אמל אינן לפי שהיו כפוקסקות בידו היכן טכאששו בידו אחי
 לך אשך אמל לעזר אי קייסגט לאחותמך פיר עתקייט ועתחוקן סדגלזלו זאת
 באוששו אשת בפרק אלוהי הנשפין בגל מי טוחייב ב מיתות ואר
 ת רעהו לא טמא שלא ילד לאומנות חצו ואל אשה ניה לא יקלצ שלא טנה
 וספה שלצדקה וכז ובערך אומנות אמלט לא עשה לעהו דעת שלן ילד לאומ
 לו אשת חבל טוחנת עם אשת עם האין בזמן שהיא טמאה בלגל צלשחייטת
 לך פיר החטים לאשת חברה וחבל זה אוכל חולין בטלה הוא וטהלת עם
 לך טמאה היא אעל כדתך בגוי עם הארץ מדרם לפלושים ואם אשת עם ה
 אגדה התירו לטחון לאשת חבל שאינה נוגעת בקמח של עצמה בימי נדתה
 לשכן בקמח שלחבר תורא מדיטיה אכיל פיר השור אוכל מדישו שנ לא תחם
 ל בדישו אשת בפרק דמשקין צדיך אתה אישות ואת העלבים
 שדה הלך ובשדה הלך כדלכו בשביעית ובכלים בפרק הנוגע בכפי מעויות
 ישות טהורה פיר בגל דמשקין מאי אישות אמר רב יהודה בליה עינים מאי
 אה כמו שבלולתמם יהולך ושבלול הוא שאין שכשיצא מנתלתיקו והולך דידן
 בלן המט ועמם ומת תרג והתשמרת ואשתא אשתא פיר כותל
 אשתאמא בלגל דלנהעלמין מעיקרא סבור אשתאמא בעלמ פיר
 מרחנס למין אשתקד בשקלים בפרק ין שופרות מי שלן שקל
 שתקד שוקל לשנה הבאה ובלאש דפס אשתקד נמשן ימות פיר שנה שעברה
 של שתא קדמיתא אשתומם בלגל קמ דשחייטת חולין בגמרה שוחט מן
 עורף אמל וכימתה עומד ומולן אשתומם כשעה חויל אשתותא
 סוף גמיר דמי שהוציאוהו פיר שם אדם רב יהודה בר אשתתא

סליק פרק ב אחל פרק ב

בת בלגל ספרי וזאת תורת הנזיר בעם מלאות ימ ילג אחרים מצאין
 ותו והלן הוא מביץ עצמו וזאת משלש אלים שהיה ל שמש דורש בגמא
 וכז

אישתך לא תאשה גמיל האמץ ובסוף פרק קמ"ד גיטין רב ששת הוה לה אשתא
במחומי פ"ל זכין סדכל באמנה במחזוא פ"ד ל חבילה שלבגדים אשר בפר
הרואה מקום בגי דמקום שעמקיה ממע עלז טרין להו ידא על גביהו אג אשור
צדיקי ובפיק כל כתבו הקדש בגי כיצו נמלה דלפקו אג להו אשור היא ובפרק
השולח גט בגי בראשונה דהו קושה בית דין ורבי האו דקא דהיט אצטריחו ואג
להו אשור הבו לה כי איכי דלשלבם עמא דהוא גבדא פ"ל אשור היא מחלו מחלו
אשר בפרק קמ"ד דמגלה ספרים נכתבים בכל לשון תמלין ומזוות אין נכתב
אלא אשורית ובזבחים בפרק קדשי קדשים בסוף הל' קמ"ג ואחד שהעיד על התורה
שבכתב אשורית ובסנהדרין בפרק כהן גדול בגי וכותב לו ספר תורה לשם
ובתוספת סנהדרין לפסד נקרא שמו אשורית שעלה עמה מאשור לבי אג בכת
זה נוסח תורה לשל ולו עד למה שמו אשורית שמאושד בכתבו אשור זה נר
בפרק קמ"ד דיתג בגי ללשנת הפרהוה: אשר בכדא שדבה פרט
ואל ש"י יתן לקד דחג ל פינחס צ"ל חט אשר הגבר אש תימל ו' נ' ש"סוף סוף
ובכתובות בפרק נערה שנתמת בגי האב אינו חייב אש"י שומ"דו משכ"ט ע"י
וכי איפשר לו לשום שישא עדיקה בכל עת וכול: אשר בפרק כל שעה
ולא במעשר שש והקדש שלא נפדו תט לבן לחם עוני פרט לחלט ואש"י שר
מאי מטמע דהאי אש"י שח לא דחשיבותא היא דכלת ויחלק לכל העם לללה
יש"ל אשר אחד מששה בכר אש"י שח אחת מששה באיפה כלוג מנה גדולה
ולחמ"ת: אשר ופליג דטמול דאג שמואל אש"י שח גרבי דחמ"ת
דכל ואגב אש"י ע' ובסוף ג"ד לישל אג תולין אמ' לבא לא להדוק איש"י
במא דאש"י דלג אג ליד סחיטה ואה"צ אש"י ע"ב תג בלם אם יתבון
ישתביק להו ויהו דתק לגבר דאשתלה ואג מפלא בחמ"ת: אשר בפרק
מן הקצו של הנוהר מן העדשים אגור באש"י ש' ז' מותר מן האש"י ש' מותר
בעדשים ובגמ' נקם נקמת אחזין שערבתינו העזר מן העש"י ש' מותר

עז"י

והשא בריך הוא הוא כמות במימרה ואלט מגלחין סמך לסיחן פיל באו חוצשניות
במים ישר נקראו שלישית ודבא שקול כחוב ישרל ובא ליעלת שהיא חוקל דבעית
באות במי מדה שסוטה נבדקת בה שמו אותם אותות בלמדנו והיה עקב השמט
כי תאמל בלבך בשעה שנכנסו שונאים לבית המקדש היו חולקין בשעה ומחלפין
והיו משלוח מסומרין והיו עושין רשומות בטרך הרעה שכן הוא מול שאם עורלך
בקרב מועליך שמו אותם אותות תה רבן אין לקחין מה העבד לא אותות ולא
דיגמאות בסוף גל דבבא קל ובסוף כלאים אותות הגידין (אותות המצבים) אמר משום
כלאים פיל חוטין של אורגים שמימיני משום אות פיל אותות הגזול צמר שמכסה
בו עבדו דגמאות היט עמי שמראה בן: ארצו נורהו דלכשדאי תרג ירוק אור
כשרים: את כלים בפרק גיד הנשה בגל ונהג בפתחה איבעו רוחם
על עמא דאילמלא עלא לא מתקיימין אתכליא: ארכליטון לשע אתלטיין שחז
ומתקיימין ונתקיימין לפני המלך אילו רעה המלך פידש לא רעה המלך למידש חזק אחר
של חברו והדא והיה צווח ואופ יבעי דיע קדם מלכא בצל דב פירע כג ובפרק עה
ומה יעקב לבין לאתלטיים שעומד ומתגשש עם בט שלמלך תלה עינו והוא המלך
עומד על הרפיש עצמו לפשו ובלימית בלקחמם לכס ביום הראשון תוקעין תחלה
ואחר כך האתלטיין עבשין פיל שרים: ארצן יח הארעם יח שטלרין
איתנ עולו בפרק קל דלג שנה בגל ולנשיעה פיל איתנ עולמ הם היסודות
שעש חלים בלשון הודיע האבות והאיתעם מוסרי אלץ כלמם הם היסודות וברל גל
דבא סימן קדם עד לעמאול לתי ימין וחזר לאיתנ: ארצן בתמורה בפרק כל
האסורין אי זה הוא אתנ האופ לאוה היך זה בשכרין אפילו מאה כולן אסורין אי זהו
במחיר כלב האופ לחכדו היך טלא זה תחת כלב וכו': ארצקוואה בויקרא
דבה סמך לפרט ל תרא יין ובידוע בפיל ואלט מגלחין בגל אין קורעין הוא יתגלו
עלמות תרג עיקולם איתעם יח שלם שאין בו מות פיל לשון יח אה אל תנסו את
מות: ארצן בפרק שבעת העיות בגל אינה נוחת אל אבראין לרע

ס
ס
ס

בבריתך כפי מה חלפו אחוץ לדעת את צנן ארצו את מקור עליו מלמדי שלא הלכו
 אלא לדעת עמך ואתיה להקדיש לה לזכות תלמי חכמו אתו ואת תודתו ידוע בפרק
 הרואה בגל דסמך לא יקני את באבות בפרק בן זומא ודי שתמש בתגא ח לך
 האכלתנאות מדברי תורה בטלחיין מן העולם וכשבת פיר כידה אין גמולתן מנעו לפי
 שאינם יקני המעט ובריק שאינם בצללות אין מבדקין עלהני עי שיאתו לאווי ובסוף
 פיר קמ דביצה מה הסלכל שגאוותן בו בוס טוב שהנשיין נאותות בגל ללשכר
 הפרהדיין בפרק קמ דינמא פיר לשון חטאה פיר זי יאחו לאורן שיהא להן הנמא
 בדעם המאור יתרג בואת נאותה טמס ויאוחו הכה לשונטיפיסה וטמס הוא
 אמס ירושל לב אמ יאוחו ושמוז אמ ישוט מן דאמ יאוחו אך בזאת נאותה
 לכס ומן דאמ יעותו לדעת לעות את יעף את יהבתגא שני מצועף
 היו וכו' בלגל דהרואה ובפל קמ דקידושין בגל ללמא תגיה בעען אחרי אמ ל
 חיה בר אבא אמ ל יחם אמ לו אב ובט הרב ותלמידיו עסקין בתורה בשערי נעשין
 אויבים זה לזה שנ שלך יאמר בספר מלכותי אמ דבא ואין זוזין משם עדי
 שנעשין אויבים זה לזה שנ את והו' בסופה אלתיקרא בסופה אמ בסופה
 את בחלום ראש דאלו ה' הנשדף תמ רבך באשיו שלכו אוחו ואתה אוחו
 ואת אחת מות דברי ל ישמעל ו עקיבא אוחו ואת שמהן וכו' ואתה תבעי הויס
 הויס מקרבך ולמח לי מציע לי הזקנו שופכי דמים לעלה ערופה מה להלך הוצוור
 אף שופכי דמים טן הוצוור וכו' בפרק אלו נערות בגל דהבא עלבתו כי אנה אבינו
 כי אבד לא ירעו ושל יס ו יסוף היס הוא מי שגוא אוח לעשו גזור עלו שמעדיס
 את מתכסו לאבות בזראש דבה פיר מה והיך כאשך תליך ובשבת בסוף פרק
 אמ ל שקדיה לעמיד לבוא אוח הקנה לכרחהס בתך חטמו לוח לפי ימוח על
 קדושת שןך אוח אימ ליה ליעקב דהוא ליה יער גידול בעם וטל את בסוף
 אין דורשין ו עקוב עלי וילד בשלום ואתה מרצות קדש אתה הוא ברצבה שן
 פיר שאין הגולאות דומה לו והוא לאה מלואים דדומין למיטטרון וידע למו

הלכות
 ערב
 שבת

ממחוקק פיל באגא בקעה שיטבה שדות הרבה כלום כלל הקעה לא סדר יין
בשכל שדה אחת שליתומים שיש בה מוחזק ועומד מאי כלל אם בודי ידעין
אי זו היא שליתומים מאי ובפרק המוכר את הבית בגג המוכר את העיר מאי ציל
מאל ל אצת פיסקי באי פל פיסקי דארענא דלאהו פ' קפ' ולא חשב לאחזבוט
בטע עצמא לא עלב הער מנטרי באי באי שדות הרבה כשיער מאה כור
בית זלע היין חסר הין יתר ועומדות על מצר אחד ושולין שומלין לשארין כן
וחיה שלא יאלום כשה זלע ומבט אדם כעשית קמה בארץ בסוף
עלה אגוזי פירך ורימוני בארץ ובכלים בפיר כלכלי בעלי בתים לא החזינו דמוני
בארץ וחצירי גבע אלם שיהו מתעשרין ודאי בכל מקום פיר עם מקום וכן סרך
מקום ופירותיה גרין וחשובין ובסוף פירא דהערל ובסוף ג' דעב' ובלי גמ' ו
דבייה: בארץ בסוף הל קנ' דפרק אתו ואתבנו ה' עזי דבאלא כשלין
לג' מוכח פיר יער ששמוכן ספר ז' בלא ותר' חוץ בלא וה' מדבריות
בארץ בעבת זרה בפיר אין מעמיד בגג והחומין מתוק חמר בארץ פיר
בארץ גופיה חמרא מצוטלם בארץ לשון פירי הוא"י מצוטל שער על שלשן כג' /
דשכין לנו לעיב לתשי וחליטן טפידאף על גב דשתי חייא מניה מפשל חולת למריות
דחייא ואין בן משום משום גילוי פיר ז' בארץ עשבים טובים שמעוין בין וממתין
אותו באש בפיר מן שמתו בסוף הל בעלקדי באן שא חוז בקיטא ד' /
אושעה ובג' דבמה מדלקין מהו לכבוני בוצינא כן קדם באן שא בשבת פיר חולה:

סלק פרק א' אחל פרק ב'

בב בפיר במה מדלקין בגג על שלש עבדות אבב חוטרא מיל ואביות
חושבאן אבב חטרא נפיש אחי ומרחמי אבב ביזינא לא אחי ולא מרחמי
פיר דביא מחגרא רושה כסח שאינו יכול לחץ בשעת גירות הצאן כדמטי
חטרא דש ובבית הרל בדתה הכונס צאן לדיר שם מעלה לה חשבון הכריות שבתה
ושם מכה אותה אבב חטרא בפתח החטת שליין הכלל אוחבין באין ונשאלין בשלום בעל
החטת כדו שישתו עמו אבל אם חוץ שתפס אדם בבית המכס או בבית המושל

רובן סכרי דון מינה ואוקים באניה כלל במקומה : אדתה . תרן הדרי :

אשרוך ספר הערוך שעך אלף שוך נכנס באור
היצא בהודי : סלוק שוך אלף מספר הערוך והוא סלוק
שבחודו והלל למקום כל אפסו אוקים
מיטפיל ומחזים המגבחה לשבת וסיועצ לחוק ערך בית :

בא ושכחתי ופא הלך זו היא שישו זוהא ציאה בלגא דאלו ה
הלוקן ובלגא דמיצר אשת ובסוף גא דאלמנה לפה גיול ובפרק התכלת בגגה להס
ובפרק כסו הדם בגל השוחטו ונמא טריסה פירא היא שיבה וזו היא ציאה כסא שיה
בא הכהן מביתו לבית המנוגע אף ציאה גמי בא הכהן מביתו לבית המנוגע
וילפין גזירה שיה מה שישה חולץ וקוצה וטח וטח ל שבע כשמצאן שפטה ושינו
טוחן הבית סתם ושכחתי כיום השלישי ודאה והסד פטה הנכף הרב וטוחן חלו
ער ועפר חור יקח וטח א הל אף ציאה גמי דכח ובא הכהן ודא והנ פט הנכף אף
על גב דכח ועלן אלה בית אימ נותנו אלא חולץ וקוצה וטח ונותן ל שבע וכך מפורש
בטוחן כהנים מה מציע בטוח בראשון חולץ וקוצה וטח ונותן ל שבע אף כושא צשע
חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבע ובסוף שבע שלשי אם כשה טוחן מיכ לבדו שלשה
שבעים לבתם והמורה אמר הכהן להדגן השנים להרגו בסוף גלג דהדואה מיקום
ובפרק בן סורד ומורה בגל הצא במתחלת פיל הלך אמרה תוחא אם בסתחלת יג
הג ורוב ופידס רבא מאי טע דבחתרת חזקה אין אדם מעמיד עצמו על כסונו
והוא מימר אלפי אי קמי באפי קטילנא לא למדיה דביתו ואתה צאי ברשותה
בטובות בפרק הכותב לשמו כתב לה טרי ושבעה אין לן עלך וכו' על ועל הצאים
ברשותך פיל מי שמכרה או שעתה להקוב פדש במתנתא דבי ל חיה אילן הגאי
ברשותה כל שמכרה לה או שעתה לה במתנה : באג הנביצי רב דדלי
בציא בגל דפיק דאטון דפסחים ובהלכ קל דאלו מצאית באגא בעוד יתמי

למ מתקין

ורר לו אחד
 בבר צי לנה לחזר ולצבדים בשבת צפוק
 אלמשל אופ האורג אין צדין דין מן הביבילין בבינה פל לשון למנהו מרזם
 שמאספין שסחיות וחפירה שמאספין בולגין ומקום מקורה ששם עופות קולין
 ציבדו ביברי דכבש אינו מן היישוב בפרק העור בגג דעבר כלוג אין לרין
 צי יישוב אלם במים: בביתא בלמאות דמי שאחזו שצירי דפלניא ברפלניא
 יחזו בביתא דעניה פלש בביתא דמי שחול קטן שבאמצע שחול שבלם שבעתי
 בביתא בפרק כסוי הדם בגג השוחט ונמצאת טרופה ויל שחוט עופא על בביתא

ציא למורה ריחא דדמא ופליש פיל הפשות היה במשוח בתוך הגנים ולשם נפל וימצא
 שהיא טנולה בלעז דאפי לה שחוט על המשוח ויפלוש: סלק פרק ב
 אהל פרק ג
 בבר בפרק יש בערבין למה נסמכה

בלשת בגי כהנה לפי שנת קרבנות למד לך ננה קרבנות מנפילין אף בגי כהנה
 מנפילין כנתת מצפרת על שפיכות דמים וכו' בגי בסוף גמ דסדר תענות
 ביצ באו והבגית בלנה ובפרק הגזל ומאכל בגג המכיר כליו ועמדה והבגין
 בלנה ס"א והפגין פיל זעין בבר אין בין שרות לצירות אלא ששה חדשים
 בלנד בפרק מלן נערות בגג נשה שנתאספה ושנתגדשה פיל הני וחזי לא אמרו
 שמה בעידתא ידעא ותחלת נערות דודאי היא הפרק לתינוקת לאו צמין תלויא
 אלא בהצות שתי שערות מאחור ביאת שנת שנים ששה ולא מייקיא נשה עד
 שותבין שתי שערות וקמי הכין קטנה היא ומין תחלת מאי דמצמחן שתי שערות
 בשיעור שאפי חכמי אתחילת לה נערות ושתי שערות סימניה ובתי דמתחלת
 נערות בששה חדשים הויא בוגרת ומתעא סימנ בגרות למיכך או בלל שנת שתיים
 ששה בראשה ועל סופה איתנאי שתי שערות מין ההוא שדמא דלצאה מייחשבין ששה
 חדשים ומלם איתנאי שתי שערות אלא בתחלת שש עשה מין ההוא שדמא מייחשבין
 ששה חדשים ובתי הון הויא בוגרת כתיב שחוט דקטמ לה ובגל לה קלא בראש
 ג' דגט פשוט פיל גדולה ונעשה קולן עבה: אבגדיו מצבד לה בלג' גמ' דתינוקות
 ס"א א' אנגוריו מצבד לה כלוג אפיא למחש שמה לאש הקנה שאיט חלק ונגד

בזיוט

להישג כל אורחין בורחין אין אחד נסתן פונה אליו פל אה אבב ביוצא לפתח ביוצא
 ובגדיים בסוף פדק ל ייעור אולמסמה לה תכל יתרון אבבא בבא בן בוטא אהו ית
 לה אבבא ודאין דינא ובסוף גמ דנודים סליק נואף איתב בבאלי לבא פיל על גמ
 כסת השער במחצא בבאלי כמו שמירשנו אבולאי בב בסדק כיעד
 כושתתפין ביב שהוא קמור ד' אמות בדש' חרב וכן יורדין לבב ובעל זבכר כל
 העלמין דו עומדת על הכבב ובלז גמ בלאש רבא מלך בשל וזס בונה פלטין במקו
 רבבין והאספה והסדיות ובפלש יג' אלה תולדות השמים והז' מלך בשל וזס
 בונה פלטין ואס נכך ביב על פתוחה אינה נאה הקבה בלא את הארס וטק ציבן על
 פתחו והוא נאו והוא שבו פל' בלש לעז ק(בצא שיורדין) עם כל השופכין והארס
 עשו ביב שלחוטם על הכה בבואה בסוף גמ דיבמות בפרק כל הגט
 בג' מי שהיה נושא בבר ודלג' שר הוא אמ' לב יהודה אמ' שמואל כשלאו
 דעות ארס פ' אינו נמי אידמוניו מידמו דוחו לה בבואה אינה נמי איתב
 בבואה דוחו לה בבואה דבבואה וכל' ובסוף גמ דהשוחט אחד בשוף לתוך יג'
 שלמים נמי אמרי לבבואה קא שמיט ובג' דפרק קמ' בעריוס הלכות לשאוב
 בן הבור ונסתכלת בבבואה ובפרק כל העלמין בסוף היל דהגויס יג' קא
 סגד ואסדי א' לבבואה דידיה קא סגד ומיא שרן ובבואה רבה פיע' ד' יהי דקיע קא
 ל' מראת גדולות ביא ל' אמ' ל' ראה בוצא שלך ראה אותה גדולה הבא ל' מראות
 קטנות הלא ל' ראה עם בוצא שלך ראה אותה קטנה ובי' למדנו באחרי נסתא א' שחט
 שר אין שחטין לא לתוך המים ולא לתוך הטרות למא שהיא עובד לבבואה היא עומצ
 בימי גרשן היו עובדין את הבבואה שאותם שפרש על ברכיהם היו עובדים לבבואה פיר
 ה(ל שהיו חא) במים בבוא הסיקו נבחוץ הוא חסר בג' דל' שעה ובפרק
 דם חטאת במבחים בג' אחר כל' שבישל ובפרק במה מוליק בג' פתלת חבב
 שרא קשייתו לבוצא פדש טיגן שלחש שמסיקו מתחורט ואופין עליו ששת'
 בבי' בראבי' כך נקוד במחש' חעאל זת' בפרק אמ' לה המגונה בב'

מג
מסורות

בור

ויעשו את הכת שש ואת המעצמטשש וז פארי המ ואת מבנסיה ששל
תלאבנגו ששמש מענפת ומגבעות אחת הן קרא חד לגופה שיהו שלבון
דשים שזוליה והוא פשתים גמלא גמירי לה דהאי בד פשתים הוא ואורי
זקל אסמכיה אקלא ומלנסי פשתים ובהל קמא לכל הזנחים שקבל
מין בגדים שגל בהן בד ערוכין שיהיו שלבון חדשים שחורים שיהא חוטם
בפול ששה בד בפרק אילו מציאות בגג כלכל אנטוריא בדו
חטיף ותינחות פיל עצים דקים מפועלין בענפים שהדוכלן תולין בה מחטות
צנורות כלל בדיום של מחטים ושל צנורות אבל מצאת שנים שנים בצד
ייב להחזיר מי יאמר כמה מחטיף תלויין בבד בין שתלויין בן מאחד ולשלה
ייב להחזיר בד בסוף גמ דאילו הן הענקין אמר לו אכלהם לשטן כך עונשו
לבלאו אפילו אמר איך שומעין ובלז גמל דהמוכר את המפינה ומחל
לעדת קוח ואגהכי משת אמר ותלתו אמר והן בצאין וצילג גמל דבלכות
לד לשונך לומר איש יודע שמא תתבדה ותאחז בד בפרק כל המנטות
אות ל מאיד אומ שאור בודה לה ומחמצן פיל לשון בניה לשון הוצאה כדג
חדש אשר צדא מלצו בדבר בפרק קמ דברכות בגל וחטא אומל עד
נות בדובר קיימת קמי מדך פיל אחורין קמי מירך ועיקרו לז ערפי לאחורנית
ורין מסתבד בדד בכלים בפרק כט נומי סדן ידהבדיי אלבעד
בלז פרק קמ דמשקין בגל דעוגיות מאי שגיות אמר לב יהודה בנפי תפיא נמי
הכי בלאש תוספת שבעית אילו העוגיות בדידין שבעיקרו ציפס ושבעיקרו
גפסם פיל בדידין בלית והן עוגיות והן בנפי ועוד שמן ערוגות ולמה ששין עניי
עוגה כדי שתחזיק בנימיה ולא יתפולו ותדג מערוגות מטעה שגיות ואותן
הברזל שבחופלין סביבות האילן שמו בדיד ובלעז קורין אותן בנגא ובבלאשית
דבה ברזל עלה תלית נח בין שורותם יתהירו שהיו ששין בדידות קטנות ושלמדנו
בפרק שלח לך אמשים דבדי נרגן כמתלמלים וכו' עד היאך עתידין לשלח מי יוכל
לראות פע אחד מהן בדודן כבדל בדד בטגלת איפה ישבה אמר

בפרק השולח את האומן בגל המחו
 בפרק השולח את האומן בגל המחו
 בפרק השולח את האומן בגל המחו
 בפרק השולח את האומן בגל המחו

הבשר ויוצאים :

בגדונד

ביתו שלמחרישה והצטויה הפוח משלשן ששנתה פשעו :

סליק פרק ג אהל פרק ד

בד בשבעית במדק כלל גזול שיני ואין עושין חנים בבד ובקוטבי אבל בותט
 הוא ומכנים לבודייה ובמדק אחרון דטהלות הגועלבות הבד בפני הצדי
 שמן שלצדין ומחצלות שלצדין בסוף פל קצ לשבת פיל שנת הנמשן
 מתחת קורות בית הצד וזב בשבת אסור באפלה בשבת ומחצלות המוקצו
 למלכות בית הצד אסור לישב עליה כרב פיל כרבי זוגי מחצלות כדוכותשו
 שותם זוגת והם עשויות למחודה להשתלח בפמינות אסור להיתירן בשבת
 ולשב עליהן אפי דבי יחוק עז לחלכה ודחל לגיזתה ותדנולת לבייטתו ות
 דדייא ותמרי דעסקא כלומטא דל יהודה ול שמעון סיר כלאינו י
 שהעמידן לוצדום הללו ולא העמידם לאפילה עכשין אפי ביקש לאכל
 מן התמרים הללו בשבת או הש והחל וכיוצא בה (שוחטן צום טוב
 כותר וקצ לן הלכה כל שמעון דלית ליה מוקצה אלא גלוגלות ועינא
 בלש: בדד) לוקחין מהן שמן בסוף גג דאגוזל ומאפיל והשיקו היקצביב
 תרתי ויעור תרנ ובלא משחא פיל גת שמבעטין בן הזיתים שמוציו
 הצד וכך קודין בלג ישמע לבית שעושין בן השמן בד והפועל השט
 שמן שמן בדד) : בד בפרק קמ דכריותות בגל המפטם
 את השמן רחמנא טב בד בבד ואת אמרית בהללע פיל המנא כח
 בד בבד מתקן בגתקל דהינו ען בעין ואת אמרית בהללע והאל לב
 יחדה הנקום יודע בהצדעת כלום שלא היה שוקל ההכרעות לבד אלו מנא
 כשת שמן והנקום יודע מה משקלן אלמא דאית הללע לכל משקלן
 בד בפרק אמר לה הממונה בגל היה לבוש אפי לב שלא בדיהדי
 עינא דאמקרא בד בבד בד המוסור מבד ובפרק בא לו כחן גזול בגל כח
 גדולא שמען שיתא שש כתיבי בבד לב ואילו בשבת הסתת שש ושעית מצע

ז
 כרבי
 נחמן
 דתנן

ותה נבלאו באשה ואגל לה דבקי מיתה אילתה נדה וחלה והדלקת עששית
דא פל אלעזר וחלא כלבנ פיל בודק כרבנ דאמל ילדות דהתם מיבדקי
ששת לדה מאן דאמל דבקי כל אל עול דאמל יולדת דמ שמע שמות
דבקות בה) ומיתות לדות והינן דבקי שדוכן בה המזה ובדקי שבדקי
ותה אמקיימם בפיק בנה מדלקין בגג עלו עבדות ונדאמג דפיק
אין שמדין פיק ה בסטודיין היו בודקיין אותן בשבע חקידות באיין שבע וכו'
גדה בפיק ה יוצא דופן בת אחת עשה ויום אחד נדרה נדקיין בת יב שנה
יום אחד נדרה קיימין ובודקיין כל יב שנה בן יב שנה ויום אחד נדרין נדקיין
יב שנה ויום אחד נדרין קיימין ובודקיין כל יב בסוף גמדותי שנת בודקיין
גמדיין ולקי דושין וכו' בדקי בפיק עשין פסין בגג דמותר להקריב אילדא
אל רב ידמיה בר אבא אמר רב אין בודגשן ולא כפי ביראת לא בבבל ולא בחוצה (ארץ
פיל בורגנן במין שובכין עשוין בשדות לא צר בהן תבואה ומקום שמצויין דיקין
מייא דזמנן דסלקי ופספס להו לא עבדי וכו' אי חיישי מטוס גבוי לא שבקי פירי
בורגנן פיל הילכך בבבל דשכחי בדקי דמייא ובחוצה (ארץ דשכחי גבוי לא
עבדי בורגנן פסי ביראות גמיי בבבל שכחי מייא בכל מקום ולא צריכי להסקור
מייא ביראת ובחוצה לארץ נמי לא שכחי מתיבאתא ולא צריכי דביס למיירי
לפיקא במקום עולי דגלים ובפיק אי זה הוא נשך בגג הטהו על שדחו אתא בידקא
שטפה לעידי עריות פיל נחלאו אגממים ובפיק חזקת הבתים בגג כל חזקה שטין
רב חנן שקל בידקא בארעיה רב כהנא שקל בידקא בארעיה פיל סתח מייא
בארעיה ואתמלי ההוא אתלא מייא ועלו קורת הגנות ודזכר דמים ובהל קרב
דסטודיין האי תיגלא לא דמי אלא לצעורא דבידקא כיון דרויח רוח ובפיק קל
דחולין בגג השוחט במגליד האי מאן דכפתיה לחכיה ואסקי לעלה בידקא
וברגמ דכל הצער יומא חד שקל בידקא בארעיה כרכיה לגלימיה אותביה בגויה
למא קלא אתו אינשו סכרוח: בודק בסוף ברפת ידוע הלל (הזקן) היה אונ
בשעה דמכשין בודק ובשעה דמבדליין כונש וכן היה הלל אונ אם לא ידוע
חביבה בשלל והלל שמחין בה בודק ואין לא כונש: סליק פריק ד

למלך שהיה לזמן כל זמן שהיה עושה קטורה מלפני שובגים טאים וכל זמן שהיה
על היה מלפני שובגים צדקן ספ' בגדים סמרטוטים קי ישי' כל זמן שהיה
רצו שלמים ואנשיך דקמה וצ' זקן שהם מפעים אותה מלפני שובגים ב
איה יונה בוד' בדיא בסוף פיר' סוכה מסב' בבודיא ואם יש
קר אין מסב' בה פיר' מחלת שלקנים דאית לה גודמא שטופ' אצבע קצו
ואוג' (וטפ' והפ' והתפ' האלה הם הנק' ליים קיר וכשתהא תפוד
וכפ' תהא אסורה לסכרבה וכשתהא פשוטה איה כפופה (תפודה כאה למ'
ובפ' איה ח' שך בג' הטהו על אשה האי משכנתא באתרא דמסלקי
אפילו מתמדי דעל בודיא פיר' מן התמרים שעל המח עלות הפשוטות תחר'
הדקלם ליפול עלהן התמרים שגודי' מן הדקלים ובלעז שנה בודיא ובפ' ק'
שנתפתה בג' זה מודש דרש' א' אשר בן עזריה זילו שינו לה מתמ'
דאבודיא: בדל בפ' השופ' את הפועל' בגל' ואילו אופל' יצא
הבול בתמרים ובג' גרות פיר' שכל פ' רעות מן היפות כדתנן הדין דפ'ו
אופל' בתוחל' שיש תמרים רעות ואין ראיות לאפלה ואין חייבת במע'
ושו' לה כלם שלכפות תמרים ומנח' בתוכ' ומתבטלות בה' ובאותן ס'
אכל' שלא נגמדה מלכות' למעשר ואסירה כל' בדי' לך בג' דפ' ל' לעזריה
תנן פ' כגון המ' המצ' לך (בי' שר' לאביה) שבשמים הם טוב שחל להזתבא
השבת המצ' (אופ' ב' יום השביעי לשבת מיהמעשה מאי טעמ' למד' הבדלות'
מנה בסוף פ' קמ' דחול' בד' הבד' והב' דמ' בסוף כל' פיר'
מ' ולפ' ק' שבע' המ' ובר' ד' כמ' כן אלא אלו כפי' ואלו עב' פיר'
בד' בלעז ל' בד' בג' צמר שאין תפוד' בד' שהנה יפה בוד'
בסוף מ' ד' טובות פיר' מי שאלמד ל' לך אם יחזור ל' צמר יצא ל' די'
חול' בשמאל דא' שינו' וסת' תחלת חול': ובסוף אה' ל' בוד' לעשי' פסח'
ואין בוד' לתרומה כח' הה' בוד' מבא את הע' שהוא יכל' להס' ונתק' לת'
כבר' שנקצ' דין ומחיה אם נמצא שם ע' כשעורה טמא ג' בד' ק'

ועתה

בעופות טמאים והיא בואת שבעופות וזו היא קיפוף וכל תנעמת
והיא בואת שבשרעים וזו היא קרפדאי: בול בסוף גמ' דבמה אשה
יוצאה תע' דב' נותנ' בול שלמלה לתוך הער בשביל שתאיד ותלך סוף נותנ'
חתיכה שלמלה בתוך הנר שלמלה העטור מערב שבת בשביל שיעליל ויאיר
בשבת ולכא' איסור ופירק מפני בגמ' א' מילד' את הכחמה אמ' אבי
מביא בול שלמלה ומנח לה בתוך הדחס כדי שתצוד עולה ותרחס עליו
בסוף גמ' דלולב וערבה אותו היום נפגמה קר' המזבח והביאו בול שלמלה
סתמוה ובזבחים בפירק קדשי קדשים סוף קמא: בול בפירק השולחנות
הפועלי' תע' ר' פדות המלכסות בתבואה והדשות בתרומה ובמעשר
אינ' עובר משום בלתיחוסם אבל מפני מראית העין מביא בול מאתו המין
ספ' י' יבול: בול ידוש' בול' גמ' לראש הש' בידח בול שבו העלה ב'ו
לכל והארץ עשויה בולות בולות שבו בולל' לבהמה בתוך הבית:
סליק פירקו' אחל פירקו' ב'ו ליט ביזאד' אינ'
בדא' רבה בסוף פרשה ובידוש' בפירק קמ' דללאים לעט' אלוה' האדמה
בפירק דזכור לעט' עשו פיה לשון יון שדיים ביזא' ובצד' רבה פרש' ל'ו
י'וה' את לוח העז' לאוהבו שלמלך שביזו ביזא' דיסקוס נאה עמד בט' ול'ו
ביזו עמד ב'נו וכי' ב'ו פ'ו ד'ו'ו' נאה הוא ביזייה דיסקוס נאה ויש מש'וין
כי'ו'ו' ש'ד השמך בשלח' נאה עטינו מלאו' חלב תרג' ביזוה' אתמלאו' חלבא
ל'ו' אחר תדיוה': ב'ו יחקאל ב'ו ביזי' חלב' תרג' ידוש' יחזקל נביא ב'ו
ירמיה נביא ונקרא ירמיה ב'ו'ו' על שהיו מבזין אותו בזמנה דגוסה עדיף
טפי מצערא דגוסה בפירק קמ' דמוטח פ'ו' ל' יהודה סב'ו להתבזות ולהסקל
ערומה עדיף לה מלהעטעל בייסורין דגוסה הנסקל ערום לפי שעה יוצא נפשו
אבל לבוש בגדים דוח' מכות האנשים ומאחדין משת'ו: והילכך בורדי' ל' הטוב
בעיניו והוא להסקל ערומה ור'בנ' סב'ו עמד דגוסה עדיף לה טפי מבזיונה הולך
סוף קמ' אותה בבגדיה ביזתו בייש'ו קללתו בסוף ד' מיתות בגמ' דבעלאוב פ'ו

אחל פרקה

בהל

בתיממה בשבבה הפסח עמיקק דזמנא בהול גביתעוקות דזמנא בהול וכפוף ג
 דאילו עובדין בפסח: בהמה אינה מקבלת טמאה נחיים מפולש בצדק
 דסכה בגמ' זה הכלל דבר שאינו מקבל טמאה מהבהמה גדולה קרקע ואינה
 מקבלת טמאה בהמות של עזיקים אין הקבה מביא תקלה עליהן בצדק נושאן
 האנוסה בגמ' כהנת שנתעב ולדה וברגל דחולין) ושם מפרש ל פינחס בן
 חה אזיל לפדין שבניין אי קלע להווא או שפיזארמו לה שעי לחמריה ולא אפי
 ובכחא רבה פרשת סה ריפתח הגמלים חמודתה דל פינחס בן יאיר נסבול
 לסטאי עבדת גבחון ג יומין ולא טעמת פלום וכו' בהק בצדק הקולא או
 המגלה עומד בגמ' כהן שיש מונען ידיו בהקנות לא ישא את כפיו ובצדק הדור
 מקום בגמ' דסמך עלהדיקן הוואה את הבהקן אול צ משטה הזליות מות
 את חזיקר ואת הבהקן את בחוך דיין האמת לא קשיא הא בבני אמו הא לבני
 דאתנד ובצדק ללהיד בגמ' חמשה דימים נגע טהור מא איכא וכי תימא לכו
 הפך לבן טהור ה ההוא בוחק מיקרי ובצדק ללהיד בגמ' ה איניס קא דנגע
 המכה והבהק סדרת תי בהקיתא: בהל בצדק קא דתענות בגמ' דסמך
 לסמך גזל אם לאית ריקע שנעשית בחודין בהודין רוח עברה ותטהרם פיל
 גדודים שלעבים בשפל שלא לאו או שיהיה התורה בהודים שלוקיע רוח עברה
 ותטהרם פיל ז בחודים מטולאים מלש בחרת בסוף גמ' דאלבע מיתות ש
 בסדרת עזה כשלג וברגל ד שבושת בהרת קודמת לשעל לבן בפל ואינו
 הן הטחוק בגמ' דקממרה: בהת ולא יתבוששו תרתי יחש וש כדון ל
 הון ידען מה היא בהתא: סלוק פרק ה אחל פרק ו
 בו כל בו ביום ראמיין בו ביום נשע בצדק תפילת השחל בצדק אחרון
 דידים בו ביום נמנו ^{על ערובת הרגלים וכו' בו ביום אמ' להזכחים} שלא
 שלא (שמך כשרין) בו ביום אמ' עמו) ומואב מה הן בשביעית: בואת
 שבעוטת בואת שבשרית בצדק אלן טרפות בגמ' סימנה שחן פיל כותשמת

בעופות

למשלה ההוא בזבנא דאיתא לקמיה דאביה ספ' ז' כזבנא פיל הממונה על המרכס
לעובדי גשמים: בזבנא בכריך אילו טרדיפות בגנא נפלה מן הגג תיבנא ועבד
גגה חישין פיל חבילה: ר' בזך בתמיד בטיק ד' הששי כקדבס העטון
בזך בסוף גג דבמה אשה בזך בזך בזך בזך בזך בזך בזך בזך בזך בזך בזך בזך
יניך בזך אתריך בזך פיל כל הלמישה ענין אחריחוש וכך העטון בזך שתעמוד וזאת
בזך כלום שתעמוד תעמוד שלא תרחיב יתע' תרעם כפ' בזך למין כמו שאת
כשיו תהוו דלא תתחזק עיניך בזך מלאך בזך שלא תחזק אתליך בזך שלא תרחיב
קומך פיל אח' בזך בזך בו אתה ואיש חושש ממך כמין כעט' החזקא תחביא:
בזל בפרק המזכיר אתהבית בגג דמכר את הספער מאי שיהיה בזל מאי בזל
אל אבה פיסקי באגי: בזק בחלק בגג אנשי דור המבול אתיהקציה לאבליהם
ותיביה לימיניה בזק בהון עפרא והו חרבי בזק בהון גילי הו גילי ובסוף משנת עירובין
קין מלח על גביה ככש כדי שלא יחליק וברז גג דהמולך את הספינה דליתג' לא עד דחויין
י' גרבעתיה דלכוכבא זוטא והויה כי מיבזק אלבעט' גריו דבזרא דחרללא ובזלא לבה
ד' כ' לא יתן רווחי באוים אמל חייה בר אבא איני ממלא רוחי בתם בשעה שאני ממלא
רוחי באוים לפי שבעולם הזה היא נבזקת באחת מאיביה אכל לעתיד היא נבזקת
בלהטף הדא הי דכח ואת רווחי איתן בקרבכם ובפרע' נא ועבאו שני המלאכים סדומה
בזראה הבזק ל יהודה בר סימון בשם ר' לוי בקרסא כזה שבזק גמט בכירה פיל (שו)
בזור ופקדם בבזק בזמא ברז' גמ דבלא שונה מאי משמע דהאי בזק לישנא דמיבזק
הוא ודלמ' שמא דמתא הוא כיון שעתמנה אדם פרנס עלה ציבור מייך מתעשר דמי עיקרא
כח בבזק ולבסוף בטלמי פיל לישנא דמיבדר כלום אבנים שמשליך אדם ובפסק
דכי תשא ובפסק דכי תשא ובלימוד במד' כי תשא ופקדם בבזק כד אינון מסכיני
באלן בזיקיא כד אינון עתירין באלן אימריא ומפורש בהגדה מהו בזק אבן נטל
מכל אחד מה אבן ובאבנים מנא שמנה האבנים כצ'ול אבן במדגמה תרג' היך
ביקרא דכיפא בקילעא: בזר בגג ד' לעזר אול תולין נקיש בודא בחדא ידיה
ד' געיתא בחדא ידיה פיל כגון עכ' שאין לה דמים ויש אול בינתא ונימא שלזע' שאין
לה דמים ולא עורך ומפט שהסתירה נאה גתיקרה בעיניהם ופיסוהו (הלאותה)

דיות שהלכותיה מובחרות מקובצות מכל המשנה ושנת בזם שהושיבו את
אלהם בן עזריה בראש שסילקו שומר כותם בית המדרש ונכנסו ללתיא חכמי
לאחד העיר מה ששמע מרבו. בחדת מעוט בילמדנו אם לספ תלה את עמי
נחיל איוב צוח מני יוק ילעתי ואני אכוא עד תפוענו כנגד מידת הדין אמרנו
א מה אתה מונה לא אתה שבחדת בנגעים יתר מענות שכ השמר לפני אונן
בחש בפרק כיצד מבלתי בגמ' חוץ מן הדין בוחשי את השתות
מעלבין את השתות במים ושורין אותן פיר' ז נותן השתית שהוא קל ונותן
זומץ ומעיצט שתי ועלב ובפרק השולח גמ' דאין פודין בחשן קידדא בפעמים
כשהקדידה היא לוחתת היו מענטות ידיה לתוכה וגוששות כלמה שבתוכה
אה לעולם שמחמת עדיקות הזה ולא הזה אלא מחמת לשטים ובלא גמ' דמי
אחון נבחשיה בגואזא למדמהון ובסוף גמ' דאחיל ליני ממוטת אותה פתח
מחושיה ובגמ' דנותני בפרק ה' אלעזר אומ' וטני בחשמו ליה בצלמ' וממא
פלג מני שהחשיך בדרך בגמ' דמהלקטין אדלמ' אבדן בחישנא פיר' הזקן
מינו נביטא מה שבפניו מתוא שמיא יכה ראשו באבן או בכיוצא בדוממשש
ח ונראה כאילו ממשש בדבר שאבד וזה הוא כמיני משל ממשש הזקן מי שלח
ד ויש אומ' מה שלח אבדתי אע מבקש שמשמש במשענתו איך ואיך בשביל
לא תיכשל כאדם שמבקש אבדתי ובפרק הגזול עניס בגמ' דגזול מטבע דלא
בחשי ואי משכחי ספרי ובפרק שנים או חזין בגמ' דזה ישבע עד דכחישטו באגס

בהגדה השוכר את הפועל בחש בתריה : בחש בעבן ובפסק גמ' דל
גן דהאיזב נקיט קנח מתות בחשיה פיר' הוא קומטו והוא אציל ידן :
סליק פרק ח' אהל פרק ט' בט בכריותות בפרק ארבעה
אחוסרי כפרה אילו מביאין קרבן עולה ויורד על שמיעת הקול ועל ביטוי שמיעת
על טומאת מקדש וקדשין והולית והמצורע ובפרק העדה סוף אין חייבין על שמיעת
הקול ועל ביטוי שמיעת על טומאת מקדש וקדשין ובפרק המסקיך בגמ' השוכר
זה כפרת ממון אשם ביטוי שמיעת חטאת ובגמ' דכלל גזול אמרו בשבת הלל

לחם כי ארבתא בגדאן כפר פירש עם אוצבתא ברז' גא דס' צד הדגל לטרו צ
בידני פיר טגן שהיו זרעונו בכל בסוף גמל דאי זה הוא נשך אלי שא היב בתאב
המקבל שדה ברז' גא פיר אפילו אם אמר לו בתרהלי כריכא לה או נכשנא לה יכ
לאמר לה בזרא דנמלכל לולא כחן שגדלו העשבים והוקטנו לזרע ונפל אתו והוא
על הארץ אפילו אם וחרוש או תנבש אחריכן הוא צמח בחלק ברוך ל שחיה לא
בזרא דאספתא פיר שלח נבוכדנאצר לדנאן להביא זרע אספתא בפרקאין מעט
בג' דהשלכות בזרא דליתנא ברז' גא דמי שחזו בזרא גליל בפלן קמל דקיד
בג' חוץ טע הערלה מעט בזרעו שרי: בפרק אל טרפא בג' דסימני בהמה וחיה
לב חנניא בר פפא הוה ליה הריא גנתא שדא בה בזרא ולא עמחו לאורתא בעא לחמ
ואתא מי טרא ועמחו ובג' דנפלה מן הגג עביר ביורי חישין כלום אסיש לן גבעו
ששם הזרע וכלטון ישאעל קורין לזרע בוד: בזר בפרקא קמ דכריתות בג'
המטעם את הקטרת תג לבן קטרת היו מחזירין אותה למתנת פעמים בימות
החמה בזרעו שלא תתעפש כלומר מכזרה: בזרע בסוף גמל דמי שחזיר אודח
תהא שבתתי בזרע פיר מקום שהיה בתוך תחום השבת: סליק פרק

אחל פרק ח בחל בשבי עית בפירא שונה ביחל טנס

ביתו ובראש מעשרות מאמתו הפירות חייבין במעשרות התאנים משביחלן פיר משנת
ולא נתכשלן בטוב טלסון וגם נפשם בחלה: יח' מהו ביחלן חיתה כמה דתמי וגם
נפשם בחלה בי ובניה בפירא דיוק משלמאלו חלה באשו סגה בוחל ועמל סגה עוזה
הפיק בחל אילן ימי הנערים באו ובזו אביה זכאי במציאתה וצמעה זיה ובהמר
עריה ינל לטבחה אין לאביה ל שותבה גמ סגה שדה תנוקת מדבת התאנה חת
סגה בוחל אל ימי הנעורים כדתם התאנים משביחלן ואמ רבה כל ברחמי אמר ל יח
צמיח לבינו לאשה ואי בעיתא ימ מהלא ותקצר נפשי בהם וגם נפ' בי עמל במח' דמי
יטה מלאה ואילן ג' סימני בורח: בחנמל בי למדט ויהי בלד יהלג בצל
גפנם וס' בחנמל בא חן מל: בחר ברז' גא דתגילת השחר הלכה ס' יהודה
הואל ותן בבחידתא כוותה ובסוף גא דפיק הלוקח עבד פיר בחירתא מסכח

עדות

ביתו לשינה ובבוקר להשוכר את המעלה חוט תרי בוטטו דטורא לחורר
זא גברא בעינה (סמך) פיל שט גיצות שלוש כטט בבראש דבה בלש
התולת נח אמר לבחונא עריקין הוינא נקטוי גזיתא בחורא בטיטא דטבריא והק
דינו נחט בשעה שפתיך היינו יודעין שחא יום ובשעה שמתדיקין היינו יודעין שחא
ה פיל טטיטא מעיה: בטל בפרק קמלמגלה במשנה אי זוגא עד גמלה
שיש בה שדה בטלן ובסוף גמל דמחובה ואתא חחוסין ג' גדלו ל' פיסוק כנגד
בטלן ובסוף גמל דפריק קמל דמחובין פיל ל' בעי אדם שישבן בבית הכז (בטלן מעלמא)
סיקין בעלפי צבור ירוש' ל' בטלן בפנסת ממלכות: בטס בלג' דפריק
ם אינן מפרין אותן אלמננים בוטמי כאלה וטאליתת' כבוטמא ולבלוטא תחת
אלון תרג' תמות בוטמי בטון בשביעות בפרק כלל גדול לולבי האלה והבוטמא
ל' כמו בטנים ושקדים ובלעז נוקלי: בטון הבטנון והנקטמון והאלום
פון פריק כלכלי עץ כל עור טו' בלנס פיל כמין כעור גדול שהוא ניתק לפני הבטן וכך
דזפרין בן שיש כעור שנתפס ביז ואינו ניתק לפני הבטן וזה הניתק לפני הבטן כנגד
וד שלעור שנותק בעל אומנות לפני בטניה כדי שלא יתלכלכו בגזיו ובויקלא לבד
אתתגה תורת המצודע בכל פלש וזכור את בולאך בימי מהלך נתחייש יטאל
גיבה ועדעת ולו עד רבן אמר ממתאוננים הדא היא דכח על חדש ימים עד אי ית
גא וה' ל' לזרא ל' אכהו אמר לזירנא ולבוטנא פיל נפיחה כדגרסינן אידיד דערע
יגופה מיתלרא מפיחא ליה עדשתו ומשויא ליה במגילת איבה שרתי במדינור
היא בטנא תדין כלום שני בעים בבטנה בטנא תדין מן את ידע אמר ל' חמיר
גלבושיתא בארעא תדין פיל מקום שלבשה בקרקע ששטה שני לושמין שם שולו
עבר תרג' תוריה מבטיה: בטון אמר אמרימר לקני ובטני שרין בפרק אילן
טריפות בגמ' דסימני העוף שמות שלעופותין: בטרדי בחולין בפרק שהיא
מקשה בגמ' בהמה שנתחתכו רגליה אמר אבוי אלבשה בטרדי בתורא פירש לחנט
זאל בטרדי כיתחרא מלש טחורי זהב ואמ' שוד קבלה בידינו מדכותינו בטרדי
ל' אצבעות: בטש אתא חמרא לנבא כטשא לשדנא בלג' גמל דכל לתבי
הקדש וכפל מי שגחשיך בגמ' דמנהלקען לוי בליה דלכ חוטא בר חוה אשכחיה

הכל מודין בשבועת ביטוי שאין חיישין קרבן עליה עי שיטגוגבלא עצה פיה
ביטוי שאם לבטא בשפתים לודע או להיטיב כלום מבטא בדבה שלעלמך
ושלא אולל ואי מדבר שלמומוץ בט' בסוף גמ' דבבא מציעה: כאן בהג'
כאן בהבטה פיה מצאתו שלבעלהחיות כגון שהגביהה לו הפועל דבעידנא
לה קנאה מיד אבל אם שלחן להיות יושב ומשמר ומכיטבמציאה כדי שלא יבא
מטול אוחה לון שלא הגביהה לו לא קנאה ואם אמר לו טול מה ששית בשכרן
שומענך פיה א' יש מי שגודס חבטה מלש' חיבוט והוא נפילה עלדבר המופק
שהוא חשוב כמצאוא שכל המחזיק בה זסד בה ותנא דסבד חבטה בהפקר לא ק
סבר לה כי הוסיף לראה אתהמצאוא ונפל לו עליה וצא אחר והחזיק בה זה שהחזיק
זכה בה ותנא דסבר קנה פליג עליה ואף זה השפיל עצמו עלהמצאוא קנאה ולא ק
דכלהצא כי האוגווא אמרי דבט' תנא הוא ופלג' בט' דבא בר רב הונא איק
לאקרא דאגמין קדיבו לה זחנתא באורתא שמעיה להווא גבדא דהוה קא קדי ב
אמצאה דהוה בגלולא תכול וכו' בסוף פירק אין מעמידין בסמך קורט שלהל
בט' בפירק השולח גט בגמ' הלל התקן פרוזבול מאי פרוזבול אמר
הדאן פרוזבול וצטי בול אינו עשויים דלת ושבלת את גאון עזלס ותנ' לב
אלן בולות שביהודה בוטוי אינו ענינים כדל' והעבט תעצוטט אמר לה דבא ללעזא
פרוזבול אמר פרוזבול דמיילתא: בט' בבב' דפה פיר' נא ויצוא שני המלאכים
ובפרשת נט' ויצא יעקב מבארט תנ' משום ל' נחמה כל דב' שעריך למד מתח
נתן ל' קא בסופו סדומה שעדיה חדנה והא לת' ישוכן רשעים לשאולר ל' אבא בר זב
אף לבטי התחתונה שבטאון יש מפדשין ביטוי נמו אבסר שפירשטו במקומו:
בט' אקבטח איצ' מבא את הטומאה בנמר פירק' צ' באהילות אי' דאף אבסר
ובתופתא אבטי כמיין טיחת טייט בבט' שהוא סמך לחלון וזיז טען עלן פיה אח הצט
חלן שלבאור כספנים רחב ומחוז צר פיה אבטי בבט' כמו אבטי שלמרחץ שהוא אוון
דמיין באדמית ובלעזמולן שובנס בן המים: בט' בפירק הלואה בגמ'
מקום שנשקה מימנו עבודה איך דאף גיילתא אמר לב' שטג ונסקן בוטוי דערה

וכבנה

יצא אטו טולח לא גזרה לגזרה נטהו אמר ערוה אם אמר שניה וגזרו על אמר
ו משום אמר מאי טעמי דטולח דב אמר רבתי קרו להו כיה לא אמר אמר
כי קרו לה כמו לאם אמר אם תתיר אם אבי יבוא לקח אמר אשת אבי י
ו: אשת אב-אביו שניה וגזר על אשת אביו אמר משום אשת אביו משום טע
הי דבי אבא רבתי קרו להי כמו שקורין לאשת אביו דבי אבא רבתי כך קורין
אמרי אמר רבי אבא רבתי אם תתיר זו יבוא להתיר זו טעמא מאי כולח דבי
כי דבי קרו להי אחי הוא הדוד כמו שקורין לאשת אחי האב כן הקב דבי אחי
ה כך קורין לאשת אחי האם כן האב ואם תתיר זו יבוא להתיר זו
בן ברהבון בברכות בסוף במלא דאלו דברים אביי מבירך על האב דבי
הבו בפרק אל מציאות בגא ספריה תבלין בי ברהבון טכח פיר תבלין בי
הבו טכח למזבן בכל שעה שהיה אומן ושה אומן למטר כדגלים בפרק
קורא את המגלה למפרע בגמ' היה כותבה אביי שלא היה לבי ברהבון למכתב
לין שלא מן הכתב בן גזרתא דקני שפיר דאמי בסוף גמ' דנמה טומען
בין אגודה שלקנה ויש אומן בין מחזלת שלקנים אף על גב דלא דעו ושלמה
למבעוד יום מותר לטענה בשבת בתוך הקנים דסלין נכנס בין קנה לחברו
הדוג' תותי כבדא בפרק כל הבשר בגמ' דהחל פיר כלי לקבל בו דס'
ש אסור: בן דודי בן כירי פיר עם מלייר בן כורי

היה ברהבון דביא בתרא פיר לאובן שאשון שכנס ופנו שנהם הכות
האשת ומסס ולמעלה בנאו שאשון לבדו ועבשין נמצאו בכות לזה בית אהלנוט
עם בין לאשה קורות מחצר ראובן אינו יכול ראובן לטעון שאנו הם חזקה שלו
כי כול שלו שיטל שמשון ליה לא עשיתי בכותה כך לאו שאם תתן לה חצי
וצאה לא אצטרך לקוב במקבות כותלי: בן מדרו בשבת בפייק
ביתבגה כל שלא בא בחמין אמר רבה עבי מדרו דבבל מהדרי מיא לעין
טעם וחאי כוון דלא שריד שריח לא מיצי מליק ובכבודות בפרק מומין
גמ' דרין שופצין אמר רב פה לא ושתין אדם מים לא על גבי החרס ולא על גבי

משכחה לגבליה דבי שא דאז קא גבילוספי לתוריה בטטציה ובראטגל דבי צד
מעבדין ברוריה משכחה ליהוה תלמידא דהוה קא גלים בלחשה בטשא צד
ובסורגל דהכונס צדן לידר הוואגברא דבטש בכפתיא דחבריה ובפרק הגוזר
עצם בגליהנות (אומן) ובפרק המקבל בגל המחהו אצל חנוני הכא ברא. עס
דאגריה לבטושי ביטשא במעתיא פיל ביטשא בעיטה שהיא דפיסה ברא.

בטותא בפרק כיצד מצדין בגל דחוקמן היין הווא עובדא ושקלה לט
דפריחא וחייבוטיתס ובפרק אלו טרבות בגל אחות דס המעשית אמ' דב יוסף
דאכל ין בעין ומלבעין אמגוזו וש' ביטיתא דפריחא ושת' לביטשא דרובשא
בתקפת תמוז אליבא דיקטא מתעקד תלמיא דלשא פיל הווא אביעות יופי דשגלעל

סליק פרק ט **אחל פרק י**

ביאח ביבמות בל' גל דפרק נושאין על האנוסה ביאח מאח דהוא אב והוא בע
והוא בר בעל ובל' גל דבא לו כח גזיל ובפרק ל מיתות בגל הטולל בשטח אמ' דב יוחנן
ואומנ' ל יוחן ביאח ביאח הינו דאחריביה (בי מקרא וקלייה לחיבלא ופילמא) בגל
פיל' בראט אמרה חזיה והבהמוך והעופות בראח עובדת עליט שאילו חוטא
ואע מהין וביגט אלו יהוה אמרנו יהוה ביאח את מעביר עליט למה אתמטל
את צעמין לעבד אנת מפלנו אחינו לעבד לפיכך נוחייבט להיות עבדים אצל בנינו
לא חזי לעסק בדבר הזה ובאשה כיתרוע או בשאר אמ' הק' ב' לדניה דאח מה
לי בע הביאו מצודע וסומח לתוך ביתו זה העלם צווח אני ביאח עליכם ובמק' אבג

אדם קאמי להק' ב' בויא אתמ' עביר עליטו שיטאל חוטאין ואמ' לוקי פירוש עטן זעק
על עיותהין: **בי אבירן** בפרק קמ' דעבודד זרה בגל אין צונן עמת מא
טענ' לא אנתלפי אבירן אמ' להק' לעשר בק פריטא זקן אי ומתירא שנה הדימסו
בתלכס ובד' גל דלכתבי הקדש רב לא אזיל לבי אבירן וכלשק (בי נעומו פיל
בי אבירן ידועה למלכיס ויש בה ספרי תורה נביאים וכתו' כתובים בלשון הקדש
ונכפ' שאיט ידועה כתק' או יש אזורלם עלכ' רפיא בידל אסו להדות על ליה
להדל' ובא בי אבירן נקבעים מכל אומה חכל' וששאן ונתפן ביבלי חכמה וביע
כל אומה ולשן: **בי אבא** בפרק כיצד אשת אוזו' בגל כלל אמת ביבמ

והוא מד: בין השמשות בלג גמ דבלכות י יהודה ספר בן
אות טובא הוי ופי טובלן מבעוד יום טובלן וי מאיר ספר לה כל יולימ
שמי להרף שן זה נכנס וזה יוצא ואי אפשר לעמוד עליו ובסוף גמ דבמא
א. לימא לך יהודה אמר שמואל ב. השמשות דל יהודה כהנא טובלן בן
א. לימא לך יהודה ספיקא הוא אלא בין השמשות דל יהודה לך קמי כהנא
לן בו פשיטא גהודיתיל בין השמשות דל יוסי מיטך שיין בדל יהודה קמל
ס בין השמשות דל יהודה והדר מתחיל בין השמשות דל יוסי ובסוף גמ דבא
התחילן הק תנא ספר שלם בין השמשות דל יהודה ומתחיל בין השמש דל
והאי תנא ספר בין השמשות דל יוסי מיטך שיין כדל יהודה: ביוז
ק דספה ובי למיט בשוראן כטב מיטעך נטל בין פיל מסתמא עיין
ביוז בפרק כלל גמלא מדו בשבעית לא לבייד ולא לבלי ולא לספר ולא לפס
בייד חופר בורות בלן בעלה מדחץ ספר גלב סמן מלח: בידה צפיק מלן
ג. לן בפסח חחרו שורפו לפע הבידה מעצי המערעה ובלג גמ דיומא בידה יוכיח
חודה לראשונים ולא חזרה לאחרונים במידות בפרק קמל במסיבה ההולכת תחת
בידה פיל תחת המקדש בפרק קמל דבבא בתרא בגמל סמך לו כותל אמר לב שחמ
לא לבה בר אבוא המשפיל בית לחברו בבידה גדולה ובלג גמ דהמוכר את הבית דמי
ב נחמין אמר לבה בר אבוא המוכר בית לחברו בבידה גדולה ובפרק מי שמת בגמל שולח
בלוטה וזו הלכה השלח ל אחא שר הבידה למט חננ באושא פיל פלסורין: בית
בא אשר לו הבית מי שמוחר ביתו לן בפרק קמל דיומא פיל מי שאינו מבעים אחרים
תוך ביתו אלא ביתו מיוחד לו ולא לחולתו פיל אח שאינו משאיל מכללן (אחרים נבעים
באין בביתו ביתא בוא ואייתי בלג גמ דהמותין ביתא איתבא יתיב בפרק הגזיל
בעים בגמל ד מאיר אומל בעבדים ובראש גמל דכיצד הרגל פיל בית שדיין בו צמיא
הוי מיושב ואינו חלץ ואמיל אשתמש בעיבי ותבנא חלב ו(מאן דאמל מאוס שאיה
הינו בית שאר) משתמשין בו כלום האי כיון דאשתמש בעיבי ותבנא לחלב אחד
להתקין את הבית בפרק שני בנדה פירוש אוקט מקום: בית אב בפרק קמ
דיומא בגמל מפלישין כהן גדול היכא דאיכא טומאה וטהורה בה הוא ביתא

גבד מקום קשה לאו רב הנ בי מודי דבבל מהודי. מיא לען עיטם יש מוט
מודנות שלצל לאם משותף עליה מהודי. מי רגלם לען עיטם לעוד שלארץ יש
ויהיו שותף נמנו לכיכך לא ישתן לא על מקום נמוך שיבלען שם המים.
בי מלכד. מצבי מוכסי ער עקרא דתולבאן בראגמ' דתעלה ובסוף דתה
פיל מקומות כמו אותו דפריק החולץ בגמ' המחויר גרושתן שלהו ליה בעני
לרצא. ^{נא מקומה} בי מפתקיה בגמ' דל אלעור אומ' אם לא הביא פיל אין ידוע
שבגיד וישמפיש מקום שמוציא הדעי. בי נצרופי בראגמ' דל כלל
הקדש פ' בינצרופי היה כמו בי אבידן שפדשע למעלה מיהו בבי נצרופי היה
זדה כדאמרי בעב' ז' בפרק כל העלמין בגמ' אי זוהי אשרה אם שמואל כלל
הע תשרי נהוין לטכריא דבי נצרופי. בי סיסיון בראגמ' דל דחזקת הצתה
ההוא דאל' לחציה כלל נכסו דבי סיסין מוזבינא לך ובסוף גמ' דמי שמת
ביוכה בבדא שרב פירי פח ותאמר שכלה עמי הומיה היא וסוף תבי
היא וטעיא בין בסוף גמ' דבמה אשה שבבינ' כמונא פיל שבעה גלגלי
מדע כמונ' איבבעתא לא משכחי לה בראגמ' דלא יחמוד פיל הולע שעל הי
בשעה שנשאה קשה פיל א' אי משום בינתא גרעית דחולד' ליתא למיחש דאם
לה דצורים דכיון דהק דקין מאד לא משכחי לה דצורים בעפרא באטלמא הדל פא
כלום אם אולפ' העלן שלהדל מואי אוכפת לה חוד וגי' בלפואות דמי שא
עוהד מבינתא דא לא מנקבי להו למעייט פיל יזהר שלא ישאה זרע גלגלי
בין בסוף גמ' דבמה אשה שבבינ' מדיקנא דכלבא פיל ז' שערות מוקד'
ובפרק גמ' דפריק ואל' מעלת' ובגמ' דוחכמ' אומ' עד חצות בפרק מאמות קודין
שמע כמוישחל בינתא מחלבא וחשאו מבינתא דלישי ועל טופיא דכלע'
ל' לשד אומ' תולץ בגמ' יינמלץ בינתא ממזייה בראגמ' דבא לוסה' גדול
משתמיט בינתא בראש גמ' דהטוכר את הסועל' איהו בינתא בע' למיקם
בפרק ג' מען אסודין בנזיר בגמ' סתם אל' השעליח ולא יחטיא תר' בבינת'
בין זכאי בין חייב בשבועה לא תעול בויקרא רבא פיר' אל' תהי עוהד

כרע

בית גלגל ברי גל דמגלה ושקוצא מבין שינו זה בית גלגל שיהיה

בפרק כל העלמין בגג הגוים העובדים את ההללים ובתמורה ברי גל דמגלה
אסודין בית גלגל קורין אהבו בית כריא סר בית גלגל שם גבות כמו גלגל
שם בית כריא שתל בשחת כמו כרו שוחה ואט לא גלגל לשון שמחה ומכנה לה
גלגל שתכלה מן העולם ואמרי לה בית גלגל גלויה ומטודמת בית כלה שתיכלה
לא וראה ספ' גדיא קורין אותן בית כריא פיל גדיא גדי כריא חזיר בלשון קורין
חזיר כריא: **בית גולגול** בעידובין בפרק עושין ספין בגל אמר ירמיה
בטהרות פו שפני בית גלגול ואם הן שפני בית גלגול כל שאין העבד יכול לטול
אה שלחטים וירוך לפע סרדיוט איכה דגלמי כל שאין העובר ומכרשי לה
חוד מעוברי דלכיס פיל בית גלגול מקום מרדון וכשארם טעון משאון אין יכול
לרוץ לא ממטה למטה ולא מלמעלה למטה פו א בית גלגד פיל שאפיל
מקום צר כדמרגמי במשעול הכרמיים בשביל כרימא ופיל משעול משעול
לול אין זה יכול להיכנס עד שיצא חדרו כלול אין מכיל המעבר שני בני אדם בית
גלגל מלש גידוד חמשה ומחיצה חמשה ואמרי צביל ינאי כל שאין העובר יכול לטול

מאה שלחטיין וירוך לפע סרדיוט והוא שביל בית גלגד כלול מקום צר: **בית דב**
בגל דפרק קמ' דפסחים בית מדבחה בית מדבחה פיל דם ומש מצויין בבית המטבחיים
תמיד בבית מדבחה דם ומים ויין ושמן הדם נזרק והמים מתנסך וכף היין והשכר

קרב עם הקמצים: **בית חלף** בפרק אמר לה הממונה בגל בא לא על פרו
ובספר עליך המזבח צפונה אבל מבית החולמות ולפעם פיל ואות כלל דרום נקרא
ב בית החולמות ששם מצעעין סביבה והכל מודים שדרום הוא ומסול לגבי שחיתת הטאת

בית חין בית החיצים בכלים בפרק ין פיל צלע לכו קוריא: **בית יד**
בפרק בגא אשה בגל ובמוך שהתקיעה לעדת עשתה לו בית יד מהו בית יד בית יד
עשה ליה כד שתלסה אותה כדי שתבדוק מוך לניודה ולא תגעבו ולא תטק בו

בית יד ש(אוניקלו בסוף גל דפרק הקוריא אתה מגילה עומד פיל אעיל ידיו: **בית כסא**
בפרק מי שמתו בגל היה עומד בתפלה לא שנו אלא בית הכסא קבוע פיל מקום שחופ
לבע אדם להיטות בו גדולים ומל שכן להשתנה מרדון מקום שהמים נמשכין ויורדין

פיר ביתאב כדתניא בתוספתא תעשרת בפרק ב' ד' משמחות עלמין תגולתה צדע ע
ראשי משמרות וקבעו עמק בבית אבות וכו' עד משמר שיש בו ז' פתי אב
כלול ז' משפחות כדכתיב בית אב אחד אחוז לאלעזר ואחוז אחוז לאית כל בית
מקריב יומן הקבוע לו משמר שיש בו ח' ששה מקריבין ו' ימים וז' מקריבין וס'
וכו' וכד פדשט עם אנשי **בית אב** כד פירש באבן בית אל
בבירא רבה פירש עטו ויאמר שלחני אמר רב הונא בסוף אמר אנא אגלה לן ואס יאמר ה
הקצה למה גלית לן אומר לפנו לבון כל השולבניך גוסיין גוסיין ואיך מצטל גוסיין
ואע יכולת לבטל גוסיין אמר לן עתיד הוא ליגלות עלך בבית אל ולהחליף שמך ואע
עומד שם הדא היא דכתיב בית אל ימצאו ושם יד עמך איך כתובא לא עמנו ובפרשת
וידא אלהים אלי עקב ר' ברכיה בשם ר' לוי ממוקים דברי עבדו אין אנו יודעין שעשה
כלאכין יסלים אלא מלאך אחד עלה על יעקב ואמר לו עתיד הוא ליגלות עלך בבית
ולהחליף את שמך ואע עומד שם בית אל ימצאו ו' עמך אין כתיב לא עמנו ועלה
הקצה בשביל לקיים דבריו של מלאך ירושלם שכל הנביאים מתנבאין עליה על אחת כמה
וצמה: **בית ארלן** בפרק המקבל בבבא מציעא המקבל שדה מאחד והיה
בית השלחין או בית האילן יבט המעין טקן האילן **בית אצבע** שלה שוקע בבנים
בפרק ז' אלו כלים ובפרק כ"ו סנדל עמך כל בית אצבעת טהורות חוקי משלת יעיס
מפני שהיא מקבלת את האוה נקדעה אם אינה מקבלת את האוה טהורה פיר בית אצבע
שלה שוקע לתוכה וזה צורתו ^{מבית אצבע} פיר בית אצבעת דבר שעשו מן ער
בזכס ומשים בהן אצבעותו שהיא מקבלת את האוה לפי שבשעה שמקצצין וזה הסתם בו
הקוצים מקצצין עמו האוה ועשין אותו לתוכה: **בית בלע** בדאש טהור מטמא
טומאת אילן בכביצה וכחית בבית הכלישה: **בית במדא** בראגא דמגילה
והסילתי דמין מפיו זה בית במיא שלהן: **בית בעל** בחוקת הפת שהו בית
הבעל חוקתה שלש שנים ובלא גמ' דמשקין פיר בית הבעל שהו שהו בעומק
ומלחלת ואין צורך להשקותה ופיר בגמ' עמין בעולה: **בית בשת** בפרק
העור והרוטב עור הפדסות עור של בית הבשעת פיר עור של בית הדחס:

בית קטא

שנת צדוק ובייתום ושנה להם אל תהיו לעבדים המשמשין אתהרבעות
לקבל פרס וכו' והלכו ושנו לתלמידים ולתלמידי תלמידיהם ולא אמרו פירוש
עמדו ודקדקו אחיהם אמר אילו היו יודעין אבותן שתחיית המיתים ומות שבת
של צדיקים בעולם הבא לא היו שואין כן עמדו ופירשו מה התורה ואמרו מסורת
ביד פרושים לצער עצמן בעולם הזה ולעולם הבא אין להם צער ויצא מה שתי
משפחות רעות צדוקין ובייתסין ונקראו צדוקין לשום צדוק ביתסין לשום ביתסין
בית עלייה ברז' גמ' דס' נהודין ושפטתם צדק בין איש ובין' אמר ל' ב'
אזרח אפילו בין בית לעלייה פיל צדיק הדיין להצית בקי במשפט המסדת העלייה
על הבית כמה היא לרי שיהיו כמה יש לבעל העלייה בתחתון כמפורש בפרק
צבת והעלייה ל' נתן אומ' בעל הקרקע נוטל שני חלקים ובעל העלייה נוטל (שליש
סבר כמה מפסדה עלייה בבית תולתא תולתא בעי למשקל' ובין גרו
מ' ר' יהודה בין תטר לכידיים פיל צדיק להצית בקי כמה הרחקת התנור מן
כחל' אומ' האעובד שתחת התנור וכמה הרחקת הכידיה וכיוצא בדיעס' הלל'
א' יהיו בעיניו ככמויין ^{שכמויין} מפני שהן בלא נשיאת ממון ובלא נתינת ממון אלא
דרך להנעסק בכולן כמו שהן מפרשין בפרק לא יחפורי' בית פאג'
בפרק תמיד נשחט בפמד השוחט את הפסח על החמץ דתנן השוחט את התורה
לפנים ולחמה חוץ לחומה לא קריש הלחם מאי חוץ לחומה ל' יוחק אומ' חוץ לחומת
בית פאג' ל' שמעון ב' לקיש אומ' חוץ לחומת עזרה ובפרק האשה דפסחים בגמ'
האומ' לא שחט אלא דקאי חוץ לחומת בית פאג' אבל קאי לפנים מחומת בית פאג'
שוחטין עליו ובמשנת מנחות בפרק שתי הלחם ולחם הפנים כשירות בעזרה
וכשירות בבית פאג' ובפרק השוכר את הפועלן בגמ' ואילו אוכלין בגזן לפנים מחומת
בית פאג' וברז' גמ' דעגלה עדופה ובפרק קמ' דסנהדרין בגמ' דעריפת העגלה
מצאן בית פאג' והמדה עליהן פיל חומת בית פאג' היא חומת ירושלים
בית פאג' בכלים פרק ה' תער תחילתו אלבעה וברז' גמ' דבמה טומעין
בית הסך ופית התכלין ובית הנזל שבכירה מטמאין במגג ואין מטמאין
באור וברז' ל' מאיר ור' שמעון מטמא פיל בית הסך מקום שאשימין בו סך ^{הסך}

ואין נקדין ולא נבלעין במקומם בית כפא עמאי מקום שנאמר לאדם כולו כפא
והשנים או השתן מים בן הצי בתי כפא דכרדסאי כסתומין דאמן בסוף גמ' דה
שמות פ"ל ששנו חפירות בקדיקע עמוקות שירדות צואה לתוכו
בית כפרת בראש מידות ואחד לאחורי בית הכפרת פ"ל א' שומר הוא
אחורי בית קדש הקדשים ששם ארון וקברת בית לבן בכלם צפדיק לל
עין בית הלגין ובית הכופות אף על פי שלא קצב מצפנים טמא שכן מן התעין ב
תק שלכלי חרש לגינת גלשון ולג שמן: בתמים במגלה צפדיק בעהע
וחנה אול מוכרין אותו ממכר עולם חוץ מד דברים למרחץ ולבורסקי לטביל
ולבית המים פ"ל בית ציחוי להשתין: בית נגרי בכלאים צפדיק ין ביר
הנגר ובית המנעול ובית המזוזה פ"ל מקום שמשומין שם הנגר ומקום המנו
ומקום המזוזה: בית סאה בכלאים צפדיק ב' בנוסל לבית סאה ובצדיק
בעדובין ל יהודה אול עד בית סאתים פ"ל מקום שראוי לזרוע בו סאה נקדיק
סאה לזרוע סאתים נקדיק בית סאתים והוי חמשה לפי גרמיו די בכדי יתא די לפי
מחצת המטין דהוי חמשה לפי גרמיו דכל ארך החצר מאה באמה ול חל צחל
חמשים פעמים אמה הווי חמשה לפי: בסת שאור צפדיק כל שעה
בסוף גמ' חמץ שלגברי כל הכלים שנשתמש בהן חמץ מצונו משתמש בהן מצונו
חוץ מבית שאור הואיל וחימוצו קשה אל רב אשי בית החרוסת כבית שאור
קשה דמי פ"ל כל עין שנשתמש בהן חמץ בצדק משתמש בהן מצונו בלא הגעלה
דכון דצוק הוא לא בלע חוץ מבית שאור כל שעושין בו שאור לחמץ עיסה כיון דחמין
הוי כחותה נבלע ואין משתמשין בו מצה אלא בהגעלה ובית הגעלה חרוסת כל שעוש
בו כל השנה חמץ וציר כדי ללפות בו פת ומחמת חריפות בלע הלכלי אין משתמשין
בו מצה אלא בהגעלה ובכלים צפדיק ח' תנור בית שאור מוקף צמיד פתלמיל כל חרש
הוא ששוי להניח בו שאור והוא צמיד פתל: בית סין צדי גמ' דשמה של צנים
שאל אחד ביתם את ל יהושע הגירסי מנין שאין כותבין תפילין אלא על גב עור בהמה
סהורה ובדי גמ' דר' ישמעאל במנחות שהיו ביהמ"ק אומרים עזרת אחרי השם פ"ל
בית סין תלמודי בירכום ומכודש באבות דל נקב בתלמודים הוילן לאנטיגנס א"ש

נאמן
בכלים

ושנים

קבל השמן השמן ^{הע} בית תפיל בפרק ז
לחיש כ"ז כליחיש הוא ויש בו בתוך הלשה כדי לשום בה
ה עוריתו. **בית תפיל** בסוף חלה טנאי איש
ביתוד כ"ל מקום. בית תות בגל דכיה ובסוף גל דעם

יצה אין משקין ושוחטין את המזלזלות אבל משקין ושוחטין את חביתור
אילוהן חביטות הלנות בעיר והמזלזלות הלנות באפיל

סלוק פרק י' אהל פרק י"א בכך באהלות
פרק אחרון שדה בכים ובפרק קמ"ד משקין בגל ומצינין את הקבדות כנאי
שדה בכים לכ יחושע משמך דעולא אמר שדה שמפטידין בה מתים ופ"ל שדה
ייוחד ב"ן שני מקומות ומנהגם לשם מולתיך הוצת אנשי מקום יחולאים הם
ד"ן במקום האחר ששם בית הקבדות וטמלין אותו מהם ומולתיך וקוברין
אותו במקומן ואמריין עלה משום י"אוש בעלים נגע גזילה שמא נתלצל ממנו
בל ונפל לשם ולמה נקרא שמה בכים שדה שמפטידין בה מתים שכן ^{שמות עדין} דרך י"ב
לו עם אילו בוכים כלם ובאת להם ממולבכאים תרגו אילנא: **בבבאר**
ברז' גל דהזולק שכן אורזי יריעות זורקין בן כיאר יריעה יש שגולדין בכאן ^{פרוש}
קנה שהחוט של שבתינו שזולקו האורז בתוך היריעה לוחטה להאורז בכל היריעה
אותו מקום שנארך בו החוט נקרא עמש המסכת והיא כענין לכחא ומתנא ופ"ל לכתא
גין קטן כמו זרת שחקק באצבעו מקום לאגול בו מתנא שהוא חוט חזק פ"ל לכתא
מתנא קנה קטור בחוט ארוך שכשיזרקו לא יאבד אצל מושך בחוט והוא נמשך
אחריו: **בלבן** בה' גל דהמוציא דין לכאנא בואראכנה ובפרק המוציא תפילין ^{מכניסין}
ז"ו ז"ו בגל דנגר אמר ליה בכנא קאמרת ובסוף פרק קמ"ד ביצה דב ששת שמע
קל בכנא ובפרק לולב הגזול בגל ניטלה פיטמתו תני דב יוסף ניטלה בכנתו ובפרק
בנות כותים בגל ה"קשה נדה אנא בזכנא דפרחא ובפרק אלו טריפות בגל נשתבדו
דוב עלשתיה בכנא ואסיתא פ"ל בזכנא עלי אסיתא מכתשא וראש הער ^{לע}
משופה כמין עלי ובחוליה חקוק כמין מכתשת משני צדדין ושני ראשי חזל עורז
נכנין בהן וברז' גל דהגחל עצים עצים ועשאן כלים בבוכט דהיונו שיפין

בית המדרש מקודש למטה בסוף זה הפרק בתלמוד מקום עשוי בסוף לשומע
 למה איתן הדין: בית פרס בירק י"ז באהילת החודש את הקבר הדין
 סוטה בית הפרס עד כמה חזא עושה מלא המעשה מאה אמה בכרך ק"ז למש
 בגל ומציגן על הקבוצת והא תנא שלשה בית הפרס הק שדה שאבד בה ק
 ושחלט בה קבר ושדה בכים נאי שדה בכים לב יחושע משמיה דעולא אמ
 שנסטירין בה גתים וטמאת בית הפרס דלצנן היא כדאמרין בפרק מי שמת
 ובפרק חומל בקודש ובפסחים בסוף פרק האשה אוק ומצודע ובית הפרס
 לא העמידו דבריהן במקום כרת: בית צבע בראש משנת חומר בקודש
 אחרים ותרך ובית הצביעה בתרומה אבל לא לקודש פ"ז יוחן מקום שנק
 הדעת שותפין בו וזווא אעל און הללי שאן דרך בני אדם ליגע בו כי לרך בט אדם
 להטות הכל ולשתות מכנגד אונן כמו שאמרנו ושמוז פ"ז מקום שצובטו
 ויצט לה קלי כמו מקום שתופסו וכן משמע בית הצביעה מקום שאוחזב צבע
 בית צואר בראש גל דבמה טומאן מתירין בית הצואר בשבת אבל
 פותחין פ"ז אם קשור בחוט שהוץ יכול להתירו מותרו אבל אין פוסחו לכתחלה
 בית רבע בפרק גל בפאה דאלי עזר אוק קרקע בית רבע חייב בפאה
 פ"ז דילך שאך שדך מלאים דגב ללאים רובע בען כרתן בפרק ב בכלאים כל
 סאה שיש בה רבע זרע ממיין אחד יגעט ותמן גבי סאתים בפרק ששי בפאה ק"א
 שיש בה סאתים ושכחה אינה שכחה וכן עומד נמי ל יחושע אוק בעשה בית סאתים
 דילך שיהו שדה מושכחת עומד בקדה ל טרפון אוק ו עלון טפחים שיטול לזרוע
 בה הדלועין בערוה זה פ"ז ל דנאל זעל פ"ז בית רבע בית רבע הקב מצאנו
 בתוספת כלאים רבע הקב עשר אמות ומחצה על עשר אמות ומחצה
 בית רבע בסוף גל דהדר ובסוטה בפרק משוח מלחמה בית שער
 ומרפסת פ"ז יש למגלים שערות זה לפנים מזה והריוח שבא מעע קלא בית
 שער בית שער בסוף פרק ב בכלים ובית שער שלני מטמא
 פ"ז כלי טהרת והוא מטוק ומנחה אוחו למעלה מן הפרח שלמנורה ועל אוח
 כל מנחת תע והוא לשני לברים אחד שלא יוכל לך הפרח שלמנורה ואחד
 מפי שמתין אומג באוק ונקיה דער משטן ואין שותין מנאקוסיהל אדם שותב בו אלא שותין
 איתן

ק"א

נ

איתן

עוד ובסוף גם דהקומץ דבה פ"י כר"י ידיו וצחמת ישן ואכל צלה נש
מה הא קאל ל דעת קצרה עלי כלמי נטלתי ידי אלא מה שאני אוכל במסכה ו
נא ואני יכול ליגע באוכל בלדד בצלמי צבה פרש"י ויפול עבד חד
לדד ונכשל בה ובויקלא רבה אחרי מות פרש"י ויתרוץ ואיך עבד עליה חד בלדד
מלכותא ונכשל בה ובפרש"י שבו אתא חד בלדד וחמתה וחמתה ונסבה: וצ"י
ז"ל אחיך בסוף פרש"י משכ"ל ללן בתי זמין עבד חד בלדד קמלכותא וחמת
אמינו עבדין בהדין מטמא: ספ"א חד מן צלצבני בלדד לעולם
לקח בידו בסוף מ"ש סכה פ"י שם בלגה שם המשמיה ומסיקנה דשמעתא
כט ששהתה ולא באה בשפתה במקדש לעבוד עבודה קטנה דבגן בחלוקה
טבעתה ובחטטה פ"י בחלוקה שתחלוק בידים לשלם ותנא לפיכך בלגה נראית
זאה לעולם טבעת טבעתה פ"י שדיה לכל משמר טבעת שלבדל קבועה צד
משומן שם ראש השור ולא יוכל לצוז משם שהטבעת לחבה מלמטה וצרה
למעלה כנגד ראש השור ולא היו נרחקין לאוחזו ביד וטבעת שלוח קבועה שלא
לצדק שלא היה הרחב מצד השוחטין ואינן יכולין לשום ראש השור בתוך הטבעת
לכל משמר היה לו חלוקה לתת בו הספינין ששוחטין בהן ולו סתמו חלוקה שלא
יה מקום שישומו הספינין לא בידם שיהא להם טורח וזילתין בלום
איקרא רבה ויהי צינם השמיני פ"ט אל תרא י"ן כ"ן טבעת בת המקדש ונשא
את בת פריעה אותו הלילה שנת י"ן והיה שם שנת בלומיאות אחת שמחת בירב
זמקדש ואחת שמחה לבת פריעה: בלט יוקח וצדקה ואלן תרג' ונסב
תרג' ובלוט אלנים מוצן תחת האלן תרג' ידוש בלוטא בלדד ג"ל דואס אינן
אלונים בלטי: בלט בפרק ב משנת סוטה פעה מוליקות ושעת צולמית
למי הבלוט בלדד ג"ל דעדובין חותמה בולט בסוף ג"ל דואס אינן מכלילין בולט בידני
זהב בג"ל דבכל כותבין בהמביא שיע בפרק הוציא ל בג"ל משעטל חארוך הא טינד
דוחקין ובלטיין ויזמין בפרכות וג"ל ספינין שני דדי האשה טנ"ל אשכל חסופר
דודי ל צ"ן שדי ילן בסוף ג"ל דבאלו כחן גדול כיצד ל יוחק אמא בולטות השלקיש
אל מנטריות ובפ"ק המוכר לירות וד"ל בולטין כתרעגלון חו" פירש חב חננל

בפרק ביצד אשת אחי בגמ' מצות בגי' לפר' תנו רבנן והיה
שן שמצות בגי' לפר' אשד תלדי פריט לאילנות שאנה יולדת יקום על שם
לחלה ובדמיונות בפרק המסריש בשלשה פרקים משעדין את הכלכלה בנדון
ובסיימות ובאמצע הקיץ פיל בבכוח אבינות ובסיימות אפילות בכדא ומטע
וארלכות ככר סירט בפרק ארבעותא : בכדורא בשבעית בפרק כלל
גדול הערק כלן והחלצנים והכלליא לשוקי' כנגד' בכושדות
בלמדנו בל' כי תשא מוציא אסידים בכושדות מהו בכושדות ללא בעו בכ' וד'
אל שיה' ס"ו

סליק פרק יא אחל פרק יב

בל בפרק אחרון בזכחים היוצק והכולל והפנות ובפרק' במטות דו בליל
עבה וא בלילתה דסה ובדמאי בפרק הלוקח מן הנחתום בתמרים ובגדודות
בול ונוטל ספ' בבוד ונוטל ובפרקא קמא דלא ששה בגמ' ולריקות' שמעשו
שודי סבר יש בלה ובפליק המוכר את הספינה בגמ' הקוטר שם אילנות וכמה
אילנות הלוקח בגמ' האוכל בכודים ובגמ' דפרק כסוד הדס כדיל זילא דאיל
כל האוי' לבי' אין בילה מעכבתו פיל כל המסוח הראוי' לבי' מהא עד
ס' עשונם אין בילה מעכבת סד אלא אף עלמי' שלא בולל כשה וכל שאין לאוי'
לבי' כולג' משה מרובה שהוא יחד מ' עשדון ולמעלה בילה מעכבת
כי לא יבולל טוב הולך פסולה : פיל כל הראוי' לבי' וכו' ליום טוב הראשון
שלא היו שם ס' עשונם בין פרים וככשים ואיל' ושעיר וטוספק דשבת אס'
איל' בשבת אבל עולת תמיד לחודא נכללת ביה העל' לראוי' לבי' ס' בל' אחד
נחש מחוד חצי ס' עשדון ובס' ראויים לבי' אף ע' נכללים בס' רבעות שהיו
הכל' בק' ראוי' לבי' אין בילה מעכבתו אבל אם נעט בן עשדון יותרים
כח דאין ראוי' לבי' מעכבת : כל בול' ואיסטריטיג ככר פיר' בס'
אסטריטיג ובכד' בוס' ובויקא רבה זאת תהיה בסוף פיר' לפאני ויג' אית גמ'
יהוד' גל' בלמא ספ' גל' דזכסיה בולו בצד' רב פלשתו בשע'
שזנא רבא סל' ודימוס יוצאן עמו פיל חיי' לת' חס' כל בפרק כל השנה
בסוף גמ' דרעוף שלום סליק ל' זירא אשכח' עמ' ל' אס' ול' אס' דקא אכל' בס'

חגיגות

דגה שהוא משופע וחד למעלה : בלן בפלם בפרק כ' סדין שהוא טמא
בדרם וששון בלן טור מן המזלם ויש חצה וילן בון והם בערך ו' ופילימסן
בלגה ויש : בלן בגיטין בזה דהנזקין אדלקן שרץ עדימזתהו
בילונא דגושפנקא חשיבו דלומאיו חזמיים בילונא דגושפנקא ומשמשין
ספ' בילונא דגושפנקא פיל חותם שלטבעת : בלם בסוף גג ובלל
גדול אמרו בשבת ששן עט אכלכיתח עיסה בלסוה פיל שאינה נקיייה ואין מנפין
אותה יפה וסובה ומורסו מעורבבה ובפרק טבמקוות על הנקיים חוצנין על
בלוסין אין חוצנין פיל בלסין מלולטין כמו עיסה בלסוה ובבב' רבא פיל פט
אמחה את האלם למלך שהיו לו אוצרות בלוסין והווי בני המדינה מלצים אחריהם
לומר עינו שלמלך רעה מה עשה המלך פתח להם את האוצרות והוא שיהיה שבתם
מלאו את כל המדינה סדיות : בלם חתם בבולסא בז' גג דמי שחזשיך
יל חזכות גדולת שלזכות כדכתיב בדול עשות בבב' רבא פרט יב' אלה תולדות
שמים בשרוים מוסך בולם אננקי עלידי שהות הוא מעלה חלודה בסוף פסקא
כמה אחמה יקרות וקפאון/קפאון כח זכרים שהן מוכסין מכם בעולם הזה עתדין
להיות צפן לכם כהדין בולם הל' דל' והולכתי עולום בולך / פיל בולם מלאה
שלזכות והוא תרקייה האמור בבב' רבא לענין בולם אה אננקי ויש אה תרקייה
חומשה וס' תרג' שגן ואחמה ויש מפרשין בולם גל' : בלסטור בפרק אילן
טריות בגל סימני חיה קניג היה ובלסטירי היה מיכן תשובה לאומיקין איך תורה
מן השמים פיל צייד אורבה קשת מיכן תשובה לאומלין אין תורה מן השמים בלול
שמשא לא היה לא קניג ולא בלסטירי וידע שגם ברוח הקדש ובפסק דיווי בחיני
לילה ובלמתו ויהי חשך אפלה השליך עליהן אבני בלסטרא ברד ויהי ברד ובלע
הקשת בלסטרו בלסטפיתסון בילמדנו ברך נבות' ומלך ברך בלסטפיתסון
אנ' ובצע ברך נאמן יי' ובצע את בני ישראל ו' את קרבני לחמי שדי לא מצאנו
גיא כח מי שהוא קורא פיסוק זה סבור פ שמא יש בו בלסטפיתסון שהוא אור שדי לא
מצאנו סגס' לא אעו אלמ' ק איטבא על בליותו לפי כחם וכו' פיל לשון חירוף הוא
בלעו בלסטפיתסון בלע ובכר ואשביל כוסודשין בסוטה בפרק א' נאמרין
ג' ו' שבתים בלעם בלע עם בחלק פיל שיען עשות לבלע עם יש חצר אחר

כחול טמחין כעמחין שענין (ויצאין) כענין התלועגלן כעמושטין) אור
ית כעמחין ונדאין כפי קרא בולטות כמו חותמה בולט ובפרק בחמ
המה שמתכו רגלה בלטי הו צומת הגידים: בליוט

... ו בגו ללעכת חסר חדיין) לעכת בולטו היתה פיל חכמ העצה ו
יון הוא ובכלל דבא פדט עז ויילא ישקב מאד ויט לו פלן עתיד נעבדינה בולטו
ובמקלות איכה יעש אמרו מקום בולטוים שלט ירושלם דאת בע מתעבר
ארבונפוטס או בולטוים דדכי צון אצלת מכלי בולגנן מצל בולטוין ובויקרו
בויהי בוס השמיני ויהי בימי אחשורוש החלש והמסגר אלף אילו הצולטוין:
בליוט בסוף גמ דכל המנתוס באות בית הלל אמר כל היה במקדש ומחמת

ודומה כמין כלבוס עמוק וכשצצק מונה בתוכו דומה כמין תפוחי הברותיים וכח
בולטויו היונים פיל פדי האלטים: בלועל בפרק חלק יצאו אמר בני בל
פיל בגו בנים שפירא עול שמים מצוארין פיל א בלועלו: בלולין היו פתח
בולטית בית קדש הקדשים במדות בפרק פתחו שלהיכל פיל ארובות: בלם
בפרק אמין איל בגו חוזם חוטמו בלם בלם ליה אממא בפרק הכשי בסוף הלכה העין
עולה במדין בגו גמ ר לעד אומ פותחין חוטמה נאה בלם הוא: בסוף גמ דלעמין ח
תולא ארץ על כלמה אמל אלפא ארץ העולם מתקיים לא בתחת מי שכלם עצמן

מדינה פיל חוטמו בלם סוסמים נקבו חוטמין: בלם בפסק דוכור א תר
כסוס ספיר הסוס חזק את גמתו והוא בולם מלשכשו והוא בולם וזו פיל מצעט:
בלמוס בפרק עס הככודים מי שאחז בולמוס ובכלל רשא פדט מא השא לוט
עניו כלמי שלוט אמר בולמוס שלש את סוף שמא כלין אותו מבטרו פיל בלם יון
גרות שלשוי סלמי זה החולי אוכל הדבה לחוך השור ויש אומ לשון לען הוא למי
הדבה קורין לו בולמוס: בלן לא לבק ולא לספר בפרק ח בשביעות כלל גדול
סנה לבק במעילה פירק ה הטעה שיה פרועה ובפרק הזהב בגג טעד משך
וכזבן ובפרק ל יום ל יום אומ אף על קורות הכלתן טחור פידוש אס נכח
שרן במקום שישכ בעל המוח שמשמש לבני אדם ומדליק האש שלמוחן טוח
בל בפרקו בבכורות כומין אלו הכלתן והלפתן פיל דומה לאוכל

דל

הגשבעולם בלשיי מסר לבדסוף אמ בורח הימנתי ובפרשת לכה נא ארה ל
דענה אוסיק לין ובלשיין כבד פירש בפרק אוסיק לין: בלחא אית קראדבן
ליותא ברז' גמ דחאשה שהלך בענה פיר הדביק שעה צבלאי בגדים ושם במערו
בר לטנהם ולא בשקרוה? ולא סקרוה כלום לא הכירוהו ובפרק האיש טקיש בו
ג' הסקדשין בבוט צייר בצלוחא וצד' ג' דהכל שחטיין בליותא דפרסא צפוק י
עזר אומ' אם לא הביא לית בינתיא דאית לה שפתא פיר חתיכה שלבגד בלוי בליסוד:

סליק פרק יב **אחל פרק יג** **בם** **ולא**
פלה בסוף פיר קמ' דומא פיר בקרית שמע אתה קורא בקול רם צבללא בענה
לא לא בלחש בם יש לך רשות לדבר ולבסוק מן התלמוד ולא בדברים אחרים בם
ס קבע אמ' דבא הפסיק בשעה שקורא בתלמוד ושח בשיחא מולן שער בעשה
ודברת בם בני יש לך רשות להפסיק ולקרות קרית שמע ולא בדברים אחרים פיר
דברת בם ולא בתפלה שבקריית שמע אתה יכול להפסיק בן פרק להחזיר
ב לכל אדם דתמן בפרק היה קורא ובפרקים שווא מפני הצבור ומשיב שלום לכל אדם
ש' ל חונה בשם ר' יוסף ודברת בם מיבין יש לך רשות לדבר בם אבל בתפלה אית
הפסיק ולהחזיר שלום דתמן בפרק אין שמדין אפלי המלך שוואל בשלמו לא ישבע אי
ולא בתפלה שלא יאריך בתפלה שהי שעה היא לבטל התורה שהיא חיי שלום:

בם **בפרק אחרון** **בגגלה** **אין** **בין** **במה** **גדולה** **לבמה** **קטנה** **אלא** **כמחיים** **אין** **אין**
בין כמחיים והן חובות הקצווע לה זמן ומפוש בסוף פרק פיר חטאת פיר אחר ון
ים ובסוף תוספת זבחים אילו דבר שבי' צמה גדולה לקטנה קרן וכפש ויסוד יצווע
וכנו בצמה גדולה ולא בקטנה חזה ושוק ושול העולה לפתנים בצמה גדולה
בת איסור צמה אהל מועד בבמה קטנה אצל נותר זמן וטמא זה וזה שנים
היא במה גדולה בשעת איסור במה אהל מועד בצמה קטנה אצל נותר זמן וטמא
זה שנים נמאי כדבין אין הארון נתון שם אי זו היא במה קטנה בשעת היתר
ה עושה אדם צמה על סתח חצרו ועל פתח גבתו ומקריב עליה הוא ובניו ובתו
טח בפרק ואילו טמאין בכל לשון במוצאי שביעת עושין ל בימה שלפני בעזרה
וישב עליה וצד' ג' דהחליל ובימה שלפני בגייה שלפני עושין ל בימה

בלעם בלא עם פל שאין לו חלק עם ישראל בלא עם שיצא ממקומו ומעמו
 לעם אחר אלבלק בדיגלו דפרק איל טריפות אי זה הוא ושט עצמו כלשחונתו
 ובויץ יונה אל ל ירמיה מבלעמא פיל בית הצלעה וכמו אל רב אייא סחור
 מטערתא ועדיף מחוטתא בסוף מבלעמא עטות לאשון בר בליה דל יחוש
 בלוי הוא לה בלע אתא חד ולחשליה: בלעסין בדיגלו דהתודמן המבוט
 ל יחודול שמעון איתו לקמיה בלעסין לאיכל בלעסין שבע ובפרק הנוודים
 המבוטל בגמר ביצה תרומיטא תמ חמם היה עשה בבלעסין לא יאלל מאים
 מניא דתא דעבדין מינהון למדי ובפרק אחרון דעקצין ל יסר אומי ח
 מן הצלעסין וזה טעות חמא שווא מין דקתא כמפורט בלעסין ומצאתי בספר אח
 בלעסין ספ' בלעסין ספ' כולעסין ומין עכבות הוא בלד בפרקי
 דעב' יסר תלמוד דקנו ובלוריתו בפרק כהן גדול בגל דלמ ידבר לן סוסים כ
 גדול בלוריתו בפרק אין מעמידין בגל אין מסתפין ובפרק אלוהן הלל
 בגל וסתבת קעקע בלורית אפר מקלה וגביצה תפעה בלוריתו בפרק או
 הנשופין בגל הענב את הקטף פירוש ציצית שלשיעור בלד בפרק
 חטא בגל אין כולטין אל רב בי מתא חבל מתא מיבעט והני מילה בכולדא
 כחש בולדא יבול הארץ כלה מט הארץ בלד בכרז המ נעשה אדם ל
 טהור מטייל במתח פלטיין ולאה בולדן אחת משלכת אל מה נעשה בה
 בלש בפרק קה דמידות פשפש קטן היה ל שבונכעסין לבלש את ה
 לחש תרג וחמש ובלש בולשת שנכנסה לעיר בפרק אחרון דעב' ז וב
 דללהד ובתעבות בפרק האשה שנלמעה בגל עיר שכבשה כרקום ובי
 בפרק חבת בגל כלשלא בא בחיץ אין לך כלרגלורגל שלא באה בלשת ל
 ובפרק יס טוב דמצאין שלמים בלשת באה לעיר ובקשה לחטוף אתה
 בסוף גל דכיד מברכין שלד בלשו ומיתו לה ובפרק בא סימן בל' תיט
 ב שעות שרד בלעסא ואסקה פיל גזול ומיתו לה לציתה עין חיסוש שמו
 בעיר מיל בלשין בסלכני עין פרק סוף בלעסין פיל בעלי המגס וש להמש
 שומרים לעין הנכנסין והבאין ובדעין מיל שלעין או שלמתכת לראות ולידעו
 השקנא טען שפוד תרג וחמש ובלש ובילמדט ויהי צערת ההוא ויר
 בל' שמואל ויקרא האל ויבטל ימים פירי עילי שמואל ויהי חמוג בל
 לא תעלה שרד שמים זמ

00

בלעם בלא עם פל שאין לו חלק עם ישראל בלא עם שיצא ממקומו ומעמו

בן דן בפרק ה' בכלים תנור תחלתו ארבעה זה תנורו שלבן דינאי אמר
אמר קוראין תנורו שלבית דינאי שהיו בו דברים: **בזה הנפל בפרק**
העור **בזה הנפל** בעצב בגמ' רוח קצרת תנא רוח צ' הנפילים עכבד תנולבן העצב זה העצב למיטתו
לא חנדר וכן הנפילים וסלמנדרא פיר מין שרץ הוא ובפרק מואיף אלו בגמ'
קצרות תנא רוח בן הנפילים באה עליו פיר רוח שידה: **בן יכבד בגמ'**
ק' בדרף ט' בן יכבד אב זה בלאדן בן בלאדן מילכא הוא ואסתנו אפיה בעקובא
בא פיר כדמות לב הוא יתיב בריה על שבא כי הוא לתיב הוא לתיב שמיה
א דאבוה ועבד אדוניו זה נבזדראין דאמ' בא נבזדראין שול הטבחיים עמד לפני
בכל ירוש' ומי סליק נבזדנ' לירוש' והא כה' ניעל אמו' א' מלך בכל דלתה' ואמ'
מה דלתה' זו אשוכא לב חסדיא ורב' עחקבל אבדרימי חד אמ' דיוקנותה
יוקה ל' על מוצתו וחל אמ' אימה יתירה היתה לו ממנו ודומה כמי שעומד לפני
בן כוברו ברה' שקלים אמ' ל יהודה העיד בן כוברי בענה פיר שם אדם
בדון בפרק קמ' דלאשה' כלבאי העולם עובדין לפניו כבט מדון כבד פירטנו
אמר: **בן צח** נהרג על פחות משוה פרוטה ולא נתן לחשבון בריג' דהדי
דהשוכה אתה מועלים בעצ' א מדין מאי לא נתן להחשבון אינו בתורת החשבון
לא מהניא להו השבת הגזילה לבעליה כלום לא נהרג שכר טחויי' הדינה משעת
ה' **בן ציר** בכרך נערה שנתפתתה בגמ' אם תשתבאי ליסטים אליסטיים
שאהא בבן נצר הא בליסטיס דעלמ' וכול' **בן סטרא** בסוף גמ' דפרק
הבן סטרא הוציא כספים ממעדים בסריטה שעל צדו וכו' **בן עוף**
גמ' דפרק קמ' דכתובות פיר כיון שידע שיבעול באוצאי שבת טליד בסעודה
ייד' לעשות באחד בשבת וחיישין שמא ישחוטבן עוף קודם שיחטיך מפני הטיח
בן עזאי בפירק עגלה ערופה בגמ' נמצא טמון בגל אמ' אביי הריני כבן עזאי
ק' טבריה בפירק קמ' דקייחשין בגמ' עבד עבדו בסמך לסימן עבד בית ובפרק אחרון
לכיס המוכר שדהו בגמ' מכרה לראשון אמ' אביי הריני כבן עזאי בשוקי טבריה
ל' ההוא מלצגן לאביי מכדי הני קלאו איכא למיודישיטתו לקולא וכו' פיר אמ'
זי הריני ידוע ומפורסם במילוש שמועה זו למן שחיה בן עזאי ידוע ומפורסם
וקי טבריה שאין בחכמי דורו כמותו וטבריה היה מדינתו:

באמצע וחזן הננסת עומד עליה פיל מגלעץ בפיק קט דעבודה זרה אסטריה
פיל מזבח לשום עבד ובלמדנו וישמע פרעה את הדבר הזה העל את מטת
להתג וכו' פיל מקום שדמך צו: במס בפיק פלהעלמין ג אצטס ה' א
שחיעבה מוסחלה לבומס תריא אסורה פיל אבן שחצבה לעשות מגמט פלע
בבד' לבח פוט' נד' וי' מקד את' ש' שהיתה שלח רואה את ישמע' בועה בומס
ועד חגבים ומקריבין עליה והשמו' את בגמות' כלם תלן ידוש במוסיכ
פיל מזבחה לשם עבד במות בסוף גש' דמגלה איש שמואל דלוח
והצמות אין בהן מטום קיוטה פיל הלוחות שעוטיץ לספר הצמות עמודין שלש
שעוטיץ לספר תורה פיל א' החלק שלמשלה ושלמטה פנים ואחור הם נקראו במות
ורוח שבין עמוד לעמוד שלספר תורה הם הלוחות: סלק פרוק יג

אחל פרוק יד בז אלעשה חתנה ירבי הוה ועשיר גדול הוה
דפרק הנודל מן המבושל ובגש' דיינאות השבות תספורת באלעשה: בז אלע
בנדיים בפרק ל לעזר ל שמשקלא טעים אג' ימותו כלבני אלענה ואל יז
שטעון במקומו פיל אפילו למן דימתו בנה אס לא אטעום לא אזלעל עמ
אס היית טועם היה מרגיל להדידה: בז ארזא עלהעילעל בפיק ה' א
פיל היה ממונה על כל שיר מן בעלעלי שמע והוא היה מנגן בהן כדיתגן בן

תמיד והקשב ארזא בעלעל: בזבטיח בכלים פרוק יז מאור של
בידי אדם שיעורו מלא אגרוף גדול זה אגרוף שלבן בטיח אג' יס' ישט
גדול שלארס פיל מאור שלא עשה בידי אדם מלא נפתח מעצמו שיעורו כ
אגרוף גדול שלאותו אדם הנקרא בן בטיח וכבר פירע בפיק אגרוף:
בז ברית בפיק אגרוף שועת ונכסין שוק שלבני ברית פיל בע ברית ה'

לפי שאני הסג וכי יגח שור איש את אור דעור ולא גוי הוציא כל האומות באר
לעמו: בן גו תג' ידוש' והקרב והכל וקרבו וכל בע גוא: בז דד
בסוף משנת סוטי משכא אלעזר ב דינאי ותחיה בן פרישה היה נקרא וצנדין
דכתבות בג' האשה שחצבה כמ' אשתו שלבן דינאי פיל אדם ליסטיס רוח

ש
דד

שילך מים אין מלח לא והתנא מים ומלח בטילין בין בעיסה בין בקריחה לא
שיין כאן במלח סדומית שהיא קשה מלח לא במלח אסתרוניקית שהיא רפה מאי
בעתו אם רבה ב עולא הכי קאמר יכול יתבלע הדבא במלח בתבן צטיט יכול
בשטן בבנין שיתק עלהמטה אבנים שלמלח זו על גב זו ושורת קמח באמצע יכול
תן בו טעם מבנה כלל כל זהו מלח עד כדי להבין שישבן טעם מלח : בין
במק דשוח אשיש הנקה בנים בקאין פת צא לא בנים מלמד שהניקח בעה שלמות
בדאש רבה פיר' גד הנקה בנאים שרה כלמי שבא לשם שמים נעשה ירא שמים :
בין בסוף ג' דכתובת ובסוטה בל'ג' דפיק אלו נאמרין בכללשון וחלון שבע
ס נבנתה מאי נבנתה אי לימא דאשכנזי נמש וז' על אלא שהיא מצוה על אחת
שבעה מעושן ובל'ג' גמ דפ' משוח מלחמה ויצא איש הינים מאי בינים אפי' לב
אצוה מכל מום כלום פל' מום לא יהיה בן שהוא עשוי בבנין כלום גדול בבנין מאה
פ' וחד נאנאי פיר'ש שבאו מאה אנשים על אכס וכלב אחד : בין ל' יוסי אפי'
בנאים מצד אחד חוצץ בפיק ט' במקוה ובס' גמ דאלו קשרים פיר' ל' יוח' בנאי
תל' חכ' שעסיקין בצעט שלעולם וקפדי על לבב ישע'ל בגדיהן לבצטו לחוצין
יהין מן המשניאים לפיכך אפי' בעד אחד נראה חוצץ ולא עלתה לו טבילה אבל
הבולדים אם לבב עבד מצד לעד חוצץ ואם לאו אינו חוצץ (אם ה'ס' ואפי' ל'
אפי' זה הוא תל' חכ' שמחזירין לו אפילו בטב' עינא זה ה'ס' על חלוקת חוצץ
כ' : בנות שקמה בל' דנאי ובג' דטב' ב'טב' שוח שביעית שוח שביעית
ג' : בנות שוח בל' דנאי ובדאש ע'ן ובשביעית בעת שוח שביעית
הן שנה שהן עושות לשלש שנים ובפיר' ק' דדאש שנה בג' באחד בשבט ובג'
ובלות בכיצד מצדכין בעת שבע בפיר' ב' במעשיות ובכורות בפיר' הנקרה
ובר' בג' היוצא מן הטמא ובל'ל' לכל פ'ס' ס'ן וית' מ'ן עלה ת' מה היתה
מה הנאנח אמ' ל' אפי' בל' שבע דאישיות שבעת יומיא דאצ'ל' עלמא פיר'
את שוח תאנים לבנות הן כדאמרי' בכיצד מצדכין בג' דנובלות ובל'ל' ג' דע' (ש'
ג'ים האסור) למכור לגוים בעת שוח במטובלותיהן אם רבה בל' חנה אמ' ל'
ח' תאית חידיתא ובנות שבע ובל'ל' ל' מ'י' תאנים ובנות שוח שביעית
להן בשנה ב' שלשמה שמה שחונטין בשמיטה אח' פ'ל' בשבט נוהגין בג' דין

בן עזר

בסוף גם דפדוק הודיע ווהליים פיל אי ל השלג ש לי יוחנן
 שנית אותה בלשון איש על שפתים ויש מי ששועה על בדת והיה אדם של
 מדקדק בשמועות וכן אמרנו אם שונה אתה בן עזר לכתב חששא שמא טעם
 הוא קאני טעו ואכא מרי זיל היה שונה בן תלד ופירשו וק דערק למד כלת
 וק דערק בהליו דהא קאני טעל' בז פצור למטה בת כנה למעלה
 בפדוק קל דסוטה בגט וכן לעט הטובה פיל במסכת נידה בסוף פירק חמי
 מתיש טעל דמילתא דזכר פנו למטה כדרך תשמיושו נקבה פנה למטה
 תשמיושה: בז פקועה הכא על בהמה מעליתא בשחיטת חולין בדי
 דפירק בהמה שהיא מקשה פיל בן פקועה כגון בהמה שנשחטה ובקעו כלי
 ומצאו בתוכה ולך כדתן השוחט את הבהמה ומצא בה בן שמעו חי או מת או בן
 מת קדעו והוציא את דמו מינה ט חי וכו' וחטג חולג שחיטת אנו בטוהלה
 בז צירוז בלי גמד' יוחסין ודי חקה בן ציון בזלוע מפני שפסולין
 ושוד אחת קירבה שהיו כשרין פיל בן ציון שם אדם חטוב: בז קמצר
 לא רעה ללמד על מעשה הכתב ביזמא במט' בסוף פירק אמר לתן הממונה
 בן ה איצעות היה טטל' קולביוס והיה כותב השעבבא אחת שאמר לסוטה
 נישעה שטחחיל לכתוב השם שו שגומרו: בז תמליון יא כון דקויל
 נפק אזרא במעילה בגל' דפירק קדשי המזבח פיל שיד: בן בעצ' בז
 כלה עלמין אג' ל עקיבה אט אהיה אובן לפתך פיל לנ' בינה כלונ' מלמד בפ
 רבה פיר' לה ויב' עת מקצה ויב' ליל נתבונן אמר מה טעם ליצה המקצה במאורי
 יומי כן הטמאים לא שרוצה להקריב לו מאן וקחן מכלל הבלמה הטחולה וצמיר
 ומבט' ישטל' יודע בינה לעינ' בז במטות בהקומץ רבה בג' אש
 דמלה למאי אותא לכדתניא בתורת סהנים במיר' וכל קרבן מנת במלה יכולת במטות
 לט' במלה אי תמלה יכול במימלה תל' למלה ולא תשבית הכא מלה שאינה שונה
 פיל שמשית בשבת לבחול' זו מלה סדומית שהים מוציא גליו בכלים ונעשין שונה
 אסתרוקנית מין אחד שמשנה על יד בע אדם פיל' סדומית מלה חוק שאינה
 מתפטר ומתבטל אסתרוקנית שמתבטל לאתרי כמפורש בסוף ג' דפירק

יש

גוי פוטר מירבנה גזירה משום בעלי כיסין פל בע אדם עשירם שסקח) תבואה
אגום ומישיל ואי אמרת דהא רזבין מגוי ליכטל כ דמידוח הגוי פוטר זמני דרזב)
ישאל ואמ' מגוי זבין או תבואה שגילה בשדהו ואמ' מגוי זבנה כדי לטול עצמו כן
מעשר בראי' דחולין ל' שמעון בן אשר שודיה ל' מאיר לאיתו חמרא מבי כותאי
משכחיה ההוא סבא אמ' ל' ושמת סכין בלועך כלום אם אוהו גר) לשנת מיי' גלותם
צוטב לך ושמת סכין בלועך פשטיה דקליה במאי ל' בתלמיז הושב לפני לבו דתע ל'
חיה ל' תשב ללחום את מושל' ו' אם יודעתלמיז בלבן שידע להחזיר ל' טעם בן כלום
אאללו ועשה לוקוסיות ואם לאו תכ' את אשר לפניך מה שאמר לך ומישתך ואתל' מנו
אל' דלא תחמישה ותל' פנו ושמת סכין בלועך אם בעל צפש אוהו דרשק' למוד
רוש ממנו לבאחר: בפריק כלהיד בגב' בית שמאי או' ציבה שבעיזים אמ' ל' זירא
אדברי כול' נלמד בעל נפש לא יבעל וישנו רבא אבא בועל ושונה ואין בבין כלום כי
שאהיה לטהרות ובפריק תינקות בגב' ראתו עודה בצות אביה אמ' ל' אבא לרב
אשי אלא מעשה בעל נפש לא יגמור ביאתו ובסוף גב' דכלשעה בעל נפש לא יתחב
יל' חסיד המתרחק עבדיה ומדקדק על עצמו וישמר פרט בעל נפש דכלשעה שאין לן
ענות הדעת שיכול לאכול כלפת מיכ' (בעל הקורה שנכנס בשציה שנקודה כלום יעקב
אהוניד צגם הלכה והל' לבנו ובנ' בנו הוא המצקש לחמים יותר מאבותו שלא הולין אלא
אש: בעמדם תרפינה כנפי בצרז רבה פל' סו' הקולקוליע מהו בעמדים
לא עם לס' בשעה שישל' חוץ שמבנישאל שותקין: ^{הג' אט' ס'} צען בפריק המוכר את
הספינה בגב' מקום שנהג לנוד בגסה תנו לבנ' אין עושין משקלות לא שלבעין ולא שלמור
ובפריק אם איך ממדין בגב' דמחז צודת ובפריק כל העל' בגב' המוציא כלם בפריק
הקומין רבה בגב' קע מגורה ל' יוסי בר' יהודה אוי' אף שלעין לא יעשה כדרך שעשו מלכ'
בית חשנאי אמר לו משם לאיה שפודים שלבדיל חין חייטום בצען ובסוף כלים עקב
ושאו' בן בצען בן בצמט טחור ות' ירושל' אותה צדיל ואתה ע ית' בעצא ות' שלט
אצא: בער בניה בפריק באסימך התחתון כל שישלו צער יש לן שביעת ויש
שיש לן שביעת ואין לו טעור ופל' בגב' ובפריק אחרון דמעשר שע על ציס סוב
הראשון שלפסח שלביעת ושלשפעות היה ביעור כיצד היה ביעור וכו'
סליק פריק יו' אהל פריק יו'

שביעית בשנה ז' שלשוע ס מתאחזין ג שעם באילן אצל מת שחנטו קודם
בשבע בשביעית מן הששית חטובי ומוותי בשנה אחת שלשוע וכך דלכ בש
אחת שחנטין ה' כגון ובשנית בוחל ובשלישית נגמדין והן זמול ובכל שנה
חוטין וכך סידורן מה שחנטין בשנה הראשונה שלשוע נגמדין בשלישית
ומה שחנטו בשניה נגמדין בלביעית ומה שחנטו בשלישית נגמדין בחמישית
ונגמדין בהן מעשר עני דקיימא לן אילן בתר חנטה אויל ואלו שנגמדין בחמישית
בשלישית חטה לפיכך הן פירות שלישית ושחנטו בלביעית נגמדין בששית
ושחנטו בחמישית אף על פי שנגמדין בשנה שלשמיטה מותרת כיפי
חמישית הן ושחנטו בששית נגמדין בשמינית ונוהגין בהן מעשר עני
בשנת השמיטה בשביעית נגמדין בשנה השמינית שהיא שנה שנייה שלש
ונוהגין בהן דין שביעית כי בשביעית היתה חגיגתן וכך דרך סידור הן
כל הפירות שחונטין בשביעית נוגדין בהן דין שביעית בשנה השניה שלש
והיא שנת גמדת הפרי החבש בשביעית עצמה נמצאים בכל שנה שלש
פירות בהן האילן מקצת צמל והן שחנטו מקודם לכן בשנים ומקצת בחול
שחנטו מאטקד ומקצת כגון והן שחנטו בזו השנה ולענין שפירשנה
בתל' וישראל בגמ' דהא מתניתין גמ' בנות שוח פיטידיאק ופיל בלשון
ג' תאנים כאשר אמרנו ואמרין מה בכל שנה הן עושות או אחת לשלש
ופירות בכל שנה ששוח לא אין פירותיהן נגמדין עד שלש שנים כי עד יודע
אך יודע פירות שלכל שנה ושנה ל' זנה אג קושדין בחוט פיל אלו בחוט
ואילו בחוט שחור ואלו בחוט אדום תע שמו' תוהב בהן קיסמין גם אה
הראשון וכו' תע לבן שמעון בגמל' אומל' מהו צאת העלן ש' חנטה הפג'
ג' יום ומן הפג' ועד השיתין הנבלות ג' יום ומן השיתין עד התאנים ג' יום
לקט תאנה ואינו יודע מה חבטה אמ' ל' יונה מונה כואה זום למפרע אם
בטען טון בטעט הוא יודע מה חבטה אמ' לו והא עמי בטבידיה ועושות
אחת שמר לה והרי עמי לעיטורי ועושות ל' שנים : בנותא בסוף גמ'
אין עדין הנה שב ביניתיא דאיתן לכו' ובפרק כ"ט הגל בג' כי עד הנה

בני

שבת

חנוש פירו אי לא ובגדדים כל גמ דלר לעמר אומ פותחן אמל לא ית לי תרי ז
 בזענן פיל קשואים תרג ית בזענא איתואת ליה תרתין שלגין דסברה נרות
 אטל דתרג נרות בזענא בזענא מקלא בסוף גמ דחליל ובכתובות
 בלג גמ דפיק הכותב לא שתו דין ודברים ובפל קא דתמורה בסוף הלוא ז
 יוחנן בנורו פיל בערך דלי: **ביצוק** בלג גמ דפיק מי שהיה טמא
 מתקין לה לבאחא בל יעקב דלג כזוענא דרחא פיל אפילו תיב גלגלחור
 והוא דמעולם לא מצינו עקרב בצכון לא קשיא מש דהוא שמו באמצע הגלגל
 כזוענא דרחא אותו חור שבאמצע הימים של מה שאתגלגל וחור הימים מכל
 מקום הוא עומד במקומו: **בצית** בסוף גמ דפיק הזולק מלש היחידא זכ
 הונא הני בציתא דמישן אין מטלטלין בהלא בארבע אמות אמר לבא לא בצרבה
 אלא להתיר בצית שבינה ובלג גמ דהמוכל את הספינה ל טק אומ המוכר את הספינה
 מכל את הצוית סומכום אמר המוכר את הספינה מפל את הדוגית אמר לבא בצית הינו
 דוגית ל טק דבלוא הוא קרו לה בצית כדאמ איש הני בציתא דמישן פיל בציתא
 ספינות קטנות שמהלכות לפי הגדולות במקום מים מועטין שאין יכולות הגדולות ללכת
 שם ונכנסין בקטנה ויוצאין ליבשה והיא קלה ומתלפת אפי בציה ולפי כך נקרא בצית
 ומיישן קרוין ישועה מיישן והיא בקנה בכל במקום אגמי מים ומקום ביטה ישגמא
 קנים ועושי לכן ספינות קלות ויש שעושין לספינות גדולות ספינה קלה שיש לה דפנות
 שהן מחיצות ובאלעיתה חלל שהיא עשויה כן נסלים שתי ועב וחמם נכנסין לה
 ולא תטבע לעולם ופיל זה כמו פיל סדה פיל ז בגד: **בצל** בעלים הסלימים
 בפיק ב בשביעית ובפיק קא דלאשה הני בגמ וליקוץ פיל בעלים שנחתך זרעים
 ולא ישאו זרעונם כמו הסלים שאינו עושה זרע ילוח מוח בעלים הסלימים אילן
 בעלא קופלאו דלא עבדין זלע פיל שמיעך זלעם קורים שהוקשו כדי לחתגדר
 לאשים בעלים הקצונים פיל בערך קוין בעל שלזכא פיל בערך דכף הצע
 והבעל על ברה כלאים בירוה בעל צול סגולה בלש ערבי צנון סגלה ויש מפרש
 בעל שלישי: **בצע** בלג גמ דסנהין איזה הוא משפט שיש עמו שלם הן אומ
 זה ביצוע בצע אמרתו כבל פירש בערך אמר: **בצע** הצועה הוא פושט ידיו וטעם

בן היה חמץ מצעצין ויוצא בגמ' דפי קמ' דפסחים ובפירק' קמ' דפסחה
בגמ' זכ' (עט) הטובה ולאחר שהולטן מצעצין ויוצאין כעשב השדה
שנרצבה כצמח השדה ולפניו גמ' דכתיבות אמר' יחודה עתהו צדיקים
שמצעצין ועולין לירוש' שנא' ויצו מצד כעשב' ובפירק' אלן טריופור
בגמ' הרישה שנקבה מותביק עלה גרמא אן גלאו דוקא אי מצעצין טרפה
ובגמ' אלו טלפ' בעוף אחמר לב' ושמול' דאמ' מכנים ידו לתק' בוח' וצדק' אס
מצעצין ועולה טרפ' ואם לאו כש' פיל כמו אדם המסים מולמא ולוחה אס מצעצין
ועלה ויוצא מן המסק' טרפה: בדן בפירק' המוציאין בגמ' סיד' נראים
דבריו ר' נחמה בביצת הגיד ובסוף פירק' קמ' דביצה תנא' יהודה אוסר בלבן
מפני שצריך ביצת הגיד פיל גיר הוא סיד' ועשו' כמציצה והוא חסק ועוד פיר'
בגיר ביצת החרגול בפירק' במה אשה ופיר' בחרגול ובפירק' ין בחרגול בכלים
כלכלי בעלי בתים ביצת העמיות המצופה פיל היא בת הנעמה לדימתה בית
נעמתה ומצופה במתכת בל' גמ' דפירק' ה' של' והא' מר' יושב וזן את כל
העולם טלו מקדתי ראמים ועד ביצו כנס ובל' גמ' דעב' ז' שלשית יושב וזן
את כל העולם מקדתי ראמ' ועד ביצו כז' פיל בעלך אנפא ובפירק' איזה הוא
שך על הביצים שליוצר ובפירק' ה' בפירק' המבא כל חלש ביצת היוצר' כשיח
פיל כלכלי שמתחילן כ' עושי כלל חלש לשעות ותחלה עושן ביצת היוצר' ז'
החומר עגולן צורת ביצה ואחרי כך פותחה כאותה ששענו (עט) לבית באיזה הוא
שך: בן בפירק' ה' בפירק' שנים שהיו נסקידמיון ומי פיה פסולין בפני שהן
מיבצים ובל' גמ' דסנהדרין תלמיד אחד באו לכאן והורה לטמי ביצים אין
פיל אותו תלמי שהורה מי ביצים אין מצטיין ולא פירוש כימי ביצים החלמון
שלהם הוא משומעין חטבו כי מי ביצים הן כדכתיב היגה גמ' בל' ביתה אטש
בהא דתנן מי קירמיון ומי פיה פסולין לגבי חטאת מפני שהן ביצים איהו פסולין
בן בסוף גמ' דעב' ז' העקלן שלפניו ושלבצוץ מנגב ובל' גמ' דתעוק'
מפיל בתצוץ פשוט מל' בוא' ביצוץ ביצ' מכנה ידוע בפירק' שאכלו
מאות בגמ' נשים ועבדים וקטנים פיל כשיוצאין הקישואים לתלמי גלאין אי

היו שפירקין

פיר כלום רקים כמו בקרקע כלום דברים שאין בהם ממש : בקרה בדי' גם דאנו
טרפות בג' דאילו כשות בכה' האו בוקה דאנומא דעף מדוכותיה טר' פיר בוכא
דהא באסיתא שלך שח ותמך ממקומו שף מלשון שפיכונ על ידו : בקיה
בסוף ג' דפרק הערל חדרו עלי תלמידו כתרנוג' שלבית בקיה פיר תרנוג' לין
שלאותו מקום שה' חדיכי' ואין מניח' לתרנוג' אחר להשת עמוץ : בקיון
בפרק ק"ג דעב' ז' בג' אין בוש' עמוץ תנו רבנן ההולך לא צטדינ' ולפרקום וראה
את הנחשין ואת הקדלי' כגון בוקיין ומקייין מולין ולולין סגלין ופגליון) הרי אמושב
לנים פיר כול' מ' עניי' לצותה' בקיוצום במס' דלאש הש' המתחלת
לשולם י' ובוקרא דבה אמל' אלה הכהנים פרשת לשלם י' יאשיהו שתתאשרי
העם יודעי' תלועה וכי אומות השלם אינן יודעין לההיע כמה קרנות יש לה' כמה
סדפיותו יש לה' ענין חצוצרות ושופרות המה : בקדום בבדי' דבה בסוף
פיר' לה' תולדת נח קס נמכ בקלסו ותבלהו' איהז ההוא בוק' לסה בילוי דבה דבוק'
ענין כל' שמכח בו הוא : בקע בפלק ק"ג דמס' בג' אין חוששי' ספיק על
ספקלא על הינו בקעה דתמ' במדק' ו בטחלות נכנס לבקעה בימות הגשמים והטומאה
בשה פל' וכו' ובלאשג' דהמוכר את הבית המוכר שדה לחצו' בבקעה גדולה וכו'
פיר בקעה הינו בג' והיא שדות הלכה וברא' ג' דהמוכר את הבית דשבת ובקעה
אינה לא ברש' היא ולא ברש' הרב והתמ' בפלק' ו בטחלות בקעה בימות החמה קשות
היחיד (שבת ורש' הרב) טומאה בימות הגשם שעות היחיד לכאן ולכאן) פיר למי' שאלמה
מים ואין מדם נכנס בה לכך לשות היחיד לה ולזה פיר' מ' בימות הגש' דש' היחיד לכאן

ולכאן לפי שיטתו טומאה ואין דג' מדם מצוה בא' ויש פ' בג' דשבת' בקע
בבוק ק"ג דמשקין בג' וששין נבועת במועד מאי נבועת מאי' י' יהודה בקיע והתני
הנבועת והבקיע מאי' י' יהודה גוהה ובר' גוהה פיר' בקיע כדגופו בלא יחסור ולא
נבלעת כובעין ופיר' י' חננל שם אין חופרין כגון בקעה לשאותה נבלעת הכובעין
אלא אם כן החי' כגון הכותל' ג' טפח או לב טמון י' דבה בל' אבוא לא שגון טפחים
לא אם כן הקו' ששורין הבד' סבלותכה ומחמין) איתן במים ובמיני' נחל כדרי
לכבסם אלמ' מן הנבדכת העשויה למבד' י' פיר' להטיל בתוכה הפג'ים בגיעוד
בחולכה והכאה ובהכאה ברגלים או בכלי' עץ כדורך שהכובעין עשין ומנתין

תחלה בלי גמ דשלשה שאכלו ובקטין בפרק הניזקין בגמ אילו וצדים אמרו דמוס
דדכי שלום אמרו שלמי על פיטוס בקי איר מימינו לא בצע על כרוסה שאינו של
ברז גמ דהל שוחטין בלום לא בירך המוציא על פת שאינה שלו ונתנה אלא
מייעכפון: בצע בפרק ד בשבועות בגמ כל שלא נעשת אצח שחוליות
שע בצעם היו בהר המשחה העליונה והתחתונה: בצען החדש בפרק
ואלו עובדין במסח פיר שלא נחמין וסימנו תחובידי ולא תשמעו ממנו קול בצען
שתחת הצפורן באילו חוצצין בלוקות פיר הצוי שתחת הצפורן (ב) הצפורן לבשר
שהוא להכחובצן: בצען מן הצר ונעשית מבוצלת בפרק קמ דנגעים
פיר מגוררת סביבות המכה כעיר בצורה ובפרק י בנגעים מבוצעל ושלא מבוצעל
בצד בפרק אחון דאהלותא בוצעל בעור פיר בוצעל באבן: בצען בסון
גמ דחוקמין דבה הוא ביצן רבעיה לגלימה לא עבד ולא כלום: פיר שחוקר ממנה
קדן אחר שניה בעלת חמט בנסים: בצען והגזרה והבנה וקידוחיה תרד
וביצלות וביצנא וכחליא: סליק פרק יז אהל פרק יח
בק מיבין הוא דאביק בה בפרק קמ דעבדו בגמ ואילו וצדים ופיר גמ
דפרק התלתא אביק להו מיבין פיר עין דיבוק כלנה היה עובין ומדיבין סמוך
לפני: בק דילביק מאי דינה בלי גמ דפסה וצדמות דמי שאחזו ואילו
ליבין שכבא דשכיב בשמא פיר עין חיפוש: בק בפרק אלו טריפות
בגמ בשתבין דגליה אימלאו בקתא לבקא לית בקתא בת זמא: ופיר גמ דפ הקבא
ייז נמי טפ איליתא גנובומה משום דראיל באגמא ובעינא לכלושין בק ובפרק
בסוה בגמ פיר חולין משום בק יש שאומילין סמט בלי ערבי בק ונמצאין במטו
ובמחצלות ששוכין בק בע אדם ובמפניות ובלל מקום ויש נפול דבזבים קטנים:
בק לא תיתלו בוקי סדיקי בלב נחמין חלץ אמר לב נחמין הלוי היא במתנת
והויא קנין בפרק מי שמת בגמ שייך קרקע ובפרק אין מעמידין בסמך לשלקות
אמר לב דבא ליו אמנא לכו יתלת בוקי סדיקי בלב נחמין חלץ אמר לב נחמין ספק
טמאה בגמ חלץ התיר להו ובפרק אילו טריפות בסמך לצר הפעמית אמר להו
רבא לא אמנא לכו לא תיר בקו פיר ברב נחמין מקום הדבק אפילו ניטל טול קטנה:

פירוש שלי

שאר אלפיך דברג ידול בקרת תורמון ותרג שלג בקרית תהי פיל מקום שמש שמדין
 השוריה בל גל להשוכרז הכו הוח עיינא בקרה דתורי כן לחד לחד פיל צמד בקר
 ובסוף גנ דפיק המסקד בקלא שומר שכר דיתמי הוא ובפחותב לאטרנו
 בגג הנח פירות תלושיך החוא בקלא דיתמי ובפיק אחיון דסוכה בגג עדימך
 היא פטיש אמ לב הונא דמלי דבקרלי ורצגדי שלי דגילדאי אסיל פיל בגדי
 מוטכי המפינות בקרי מוטכי משואות עם הבקר והם מוזמין בשביל שיהיה
 עוזר למוטכיך ועיינן בהן לב הונא ולא היה בהן גידופים והתיר דגילדאי שהן עבדן
 היה בהן גידופין ומסל: בקר: בכלינות בספק גנ דפרק ל מחוסר ^{כפרה}
 תג לבן בקלת תהיה מלמד שהיא לוקה יכולשניה לוקין תלמל תהיה היא לוקה
 והוא אינו לוקה מאי טע דחדין ביקורת לט דמלקות והוא בקלאו כדתנן גדול
 שבדי יינן מקלא וכול בקרת ביצמת ברז גנ דפרק יש מותרות אלמ
 מט בת ביקתה פיל מט' זו הסמוכה לה במשנה והוא חלל שנשא כשהוא אידי דתנא
 בבית ביקתה נשא תנא דישא נמי נשא ובכתובות בפרק נערה שעתפיתה תנא לב יוסף
 בביתו ולא בביתו פיל בהרווח בביתו ולא בביתו בדוחקי ובפרק העשא בגג
 אלמנה שאמרה אי אפשי ובלם הקומץ לבה ובסוף הלל שתי מנחות אביו אמר אפיל
 נטמא אחז מהן נמי שנהן מצטרפין מאי טע כולוהו נמי בנו ביקתה דהדדי נטו
 ובמעילה בסוף גנ דפרק קדשי מזבח דאשי אמ דאשות ושני לגי שלישו בע
 חלא בקתה אינן ובלל גנ דפ המוציאין בקתה בי עקתה פיל בית קטן שאינו
 הוה לא ארבע אמות עליו אמ ואי גבוה למעלה לא כג אמ לפיכך קורא אותה
 בי עקתה כיונא מקום צד הוא ושני ענינים לבקתה יש לשון שלינות ויש לשון ^{בית}

סלק פרק י"ח אהל פרק י"ט ברי אביו

בסוף הלל ראשונה דפ מצות חליצה אמר אשי למאי דקאמ אמימר האי מאן דמסיג
 על מתא דכרעיה לא ליחלוץ לאו בר אביו חליץ ולא בר קפיו חליץ ובפרק אלו
 מגלחין בגג איך קורעין איתתמוך כרעיהו דבר אביו ובל קפיו הוא יומא לא ^{ספיק}
 לב אשי והינו דאמ לב אשי לאו כל אביו וכול ברי אמרדאי בערך מד:
 בר אושפרתו בספק גנ דפרק סדר תענות האילו לב פסא גזול תענתא
 חלש ליבזה טעים מידי בעא לחמי ולא אתי מנדא אמ ל לב נמך בר אושפרת

ניצעות שיבות שלמים עלהמתלשם ליה ג' טפה אלא צריכה להחיק ד' אמות ל חיי
בל אויה מתצ לה בהדא ולוי נברכת כובסין אלא עם כן החיק משפת מחצתין ולבותל
ג' טפה (סד בסיד ומסולשת זו במסכת משקין) ותנן (ושעין) נברכת במושב ואמרי
בזוי נברכת אמר לבה בקיע אבן שלפופין והתנא מחזיקין העבדים ואת הבקיע
אמ' אביו ואי תנא לב כהנא גמח וכל גומה פיל גומה זוכתא דמתקנא לחכט
בו בגדים אתרא לויחא ומינח ולפתל ד' אמות ומתקני ובסופה למינדיין דוכתא
לחוריה ביה מאני ומקריא טפת מנדיון והיא בר גומה ומשפת אוחי מקום
ולבותל ג' טפחים ומסתיע זה הפירוש מתלמי ארץ י' בפרק משקין ושעין י'
נברכת במועד זה הבקיע כל שהוא תושב נקרא בקיע: בקיע בפרק י'
בלים הסיוף והסכין קרדום שניטל עשפו טמא מפני בית ביקועו וזה צדו
ובפרק י"ט בבלים י"ד קרדום שלביקוע שלעדל ששה פיל קרדום שמצקין
בו העצם מן ויבקע עצי עלה ואפילו אוכלת בתעיות בפרק השוחט
אחר בעוף בגל השוחט את המסופנת פיל חתכות שלעצם אי אתה מודה שכא
יבקע הנוד ונמצא שוחט טבליים למפרע אל להם לפשיבקה בל' גמ' לכל גמ'
שנתב פיל לפשיבקה הנוד ושקך ה"י וא"י שם י"י בנוד שיחוד זה התחנה
והגעשד אם באותה שעה שנה הן טבולים אבל קודם שישקך הנוד לא בפרק השואל
את הפחה ועילתה לן ובפרק הא"ש מקדש בו בגמ' האומר לאשה התקדשי לי
בתמרה זו אמ' רב הונא השואל קרדום מחבירו בקע בו קנאו לא בקע בו לא
קנאו בקר בחולין בפרק ל' שמעון אוב' אם שחח כלי ביקור ובגמ'
כדי ביקור טבח חכם פיל בדיקת סכין: בקר בפירוש דפיאה נותן משוק
הבקר תשמיטנה ותטשה תרג' ירוש' תשמטון יתה ותבקרין יתה אני ידעתי
אנזדונך אני ידעתי בקרנותך וישל' צהם אבינו אנשים לקים (פוחזים)
תרג' ואגל בהין גדלין סריקין ובקלין בקר בלוג' דמי שהקך ושאל כל
הבהמות מיכניס' אותן לבקרות ובכדא' רב פל' לא הלצה ארבה עעצ' והא בקות
אנזונטם היטה לתשת וחלבינו ממנה בקרת של'בי' והיה למשלח שור תו
והי לבית ארבעא בקרן דתרוין ואלהבקר רץ אב' תרג' ולטקורתא חוט אב'

שקך

לה שמו שנה והלכה אמר הולך גבר ל יחזקאל ששה עמו מעשה ליה שג' מן
אמנם לחמו / אמ' ליש לקיט טבחא בר נפחא מדבר נפחא פיל מסתבד טעג
ל יחזק נפחא מטעמ' לל יחזק יקרו לה בר נפחא בר נפחא בפ' אל טרפ
נגמ סימנה עוף פיל שם שוף שהוא ספק: בר צפלי בחלק בידאש ענן משיח
אמ' (רצ נחמ) לל יחזק מי שמשעלך אימת אתי בר נפלי פיל משיח שיקים לפתחיה
הנפלות: בר צדא בפ' במה בהמה מתנית אין העגל יוצא בגימון אמ' לצ הוסי
בר נלא פיל עושי' לו ענקט) כדו שלמד לשאת העול בר סוסו בתמורה בפ' צפ
לפ' יש בקדש ענני אם עשה לי כן מוטב ואם לאו הוא יודע כי סי' לשאול פיל ושן
לשאול לקבל כמוחנס דזעפים ומתרג' נסיסין: בר פחתי בפ' כיס מצולין בגמ'
בא להם יין פיל לברבע דכת והסחות הלא' או לאמ' כל פאתי דכח ומחץ פאתי מוטב
דלא גמ' לפ' היה קורא בר פחתי בשעה שמעבד ידיו על גב עינו פילט רב האז מכרטי
רצן שלא ידאו עינו כשהוא מסביבן ויתגדה פיל' ששמעט מין היה באותו חם לפינו
וחשש שלא ילעיג כשהוא מסבב עינו באלצע דוחות פיל' מכסה עיני שלא יציט הנה
והנה ויהדגרי אחר מעשים מחלים: ולב חננ' פיל בעת שהיה מעבד ידיו על עיש:
לוחע) צמים ומכורש בידוי כד תחמינה לל יהיב על ידיה על אפני ההיא שעתא ^{מאני}
מלכותשה בר פוילו הוה קאיים קמיה דשמו' בפ' גיד השנה בגמ' הנוטל שם
איש: בר קשא דפום בדיתא דטרקיה חויא בפ' ח' שריעים בגמ' אבוצ לאא וכל
גמ' דפ' יש טחלק ואילא מאיכו לירות בר קשא דמתא לירות פיל' בר קשא מוכס העיר
ויש אונ' ממונה על העיר בר שורא בסוף גמ' דפ' כיצד טעלן שורה וכל שורה
פיל' דכל שורה חומה קטנה שבנויה סביב העיר והיא חיל והיתה שורה עם קרית

עזרה והחומה שחוק כמנה גבוהה והיא שורה וזה נקרא חיל וזו נקראת חומה
בר שטיא ביבמות בפ' ד' אחין בגמ' וכולן שהיו להן קידושין ולפ' בלתי זכור
בגמ' העדים שאמרו כתב ידעו זה מידי דהוה אנלסי דכל שטיא דכל שטיא זבין נלסי
אמ' צדתי אמרי כשהוא שוטה זבין: בר בגמ' דפ' לולבועי ובחלק בעני' משיח
חא דעליבבר הא דעילי בלוב בר פיל' ששמעט החטולים הנכנסים בלא שחוקתם לויס
השומדים לפי השכחה מועטין אבל אותן שאין נכנסין עד שימלטו בשבעה המלאך הלצה
הן (יש מי שחוג הצדיקים העולים בג' עין) בבעתם כלום שהיא צדיק ובה כמותו כמו ל
שטעון ובה מועטין וזה שאמ' מועטין בצור זה: בר בכלאים בפ' ובבבא בתרא

00

פיר הוא שם אמו שלרצ פכא: ברבטט בפיקבן סודר בגג מאמת
ובלגנו בלז ואלה שמות דברי לגואלמגלף משל יס: מהו שיסרתו אמו מלמ
שכפסתו בת שבע עלהעמוד ומסח אותו בשבט ואמה לו לאו מגז שאלתיך
מהבדי הכלי יודיע) שאצרך ירא שמים ואם יהא בך דופי ^{אשר יקרא ויעורר ה' ית} יאמרו אמו גרמה לו ומה
בטע כלנשים שלבית אבך כיון שהיו מתעברות שוב לא היו רואות כע אביך ואני
סיכנתי בעצמי רחוקי ונכנסתי וכלכך למה כדי שיהא לי צלולב ומחודר וכו'
בר גזא תרג יחז את הפרס ואת העזניה זאת השלר ואת הפרס:
בר המדרדו בסוף גג דיומ יש מטרשיך בר מייחם דודי דאבא דודי הם
הסירומי בר הרוא בפיק אילו טרפות בגג סימט העוף הנץ זה הנץ למי
לגבא אתבדהרוא אמ אביו שוליינקא ובלז ויקרא לכה פרט והוא יתקום ובלז
אחרי מות ל לוי בשם ל יוחנן בר שהינא הדין בר הדיא צופה מאכלו בשמנה
גיל: בר יומיה בגל דפרק במה טומנן אומציה ההוא מלבנן בר יומיה לרבא
בגזי צמד ואין מטלטלן אותן פיר רבאותו יום נכנס לשאה פיר א אידי הוה וקולין אותן
בר יומיה כמפורש בחגיגה בפרק קמ בגל דסמך איזה הוא קטן רב אידי מצוה לרב
בלאודי הוה לגיל דהוה אתי תלתא ירחי באורחא וחוי חד יומא בגי רב והדר אייל ירח
באורחא והני חדיומא באשפיזיה והדר אתי והו קרו ליה רבנן בר בירב דחוי יומא:
בר יוכני בפרק חס הכטורים בגל האוכל ביום הלט ונמא ביעתא דבר יוכני וכו'
גג דסוכה ואמ אפילי יוכני ובפרק אחרון דבכורות בגל הכל נכנסין לירי להתשר
פעם אחת נסלה בינתבר יוכני וטיבעה ששים כרבים ושיצרי שלש מאות אדזים
בר לרעא בפרק במה בהמח מתעתי ולא בסולם שבצוארו אמ לבהנא בר לרעא
פיר כשיש מטה לבמה קושרין לה דף בצוארה אצל לחיים כתי שלה תחזיר ראשה לחכך במני
בר מייחם תגרי ברמך רבע בר מרקדי טיבי בר מלקי פינקי בסוף גג דואלו
שבגין בפסח: בר מחזונתא בפ המוכר את הבית בגל רבן שמעון ק גל פיר
עבד דמדי מותא שעומד צעיר ויודע כל שמות העיר בסומנה וצמצריה וכל שדה
ושדה ציד מי הוה ומני עדים שלה והללידע לחוות בר בפחא בחלק בסוף מעט
דלעמרב ויחלק עליהם לילה הוה ועבדיו אמ ל יוחן איתו מלקי שמדמק ל למצוה

למה

לית דמישתכח גרם לגויס דלגזנן אלשתא דישלז אחריני אלא לישכחיה דתתוי
בזרא אעל ובפרק גט פשוט איך כותבין שטררי אריסות וקבלנות פשיטא לא צריכא
בשרה שהיתה בורא ממזק גדול נהו דתימא ריח דהנוקף הוא שממזקן שזהו חרפה
הוא יתן קאל ל דלא וברז גמ דחזקת הבתים אמר רב חמא ומוזק ליה הוסיף באתרא
דמוכרי באג פיל במקום שמתגמם לזדעה שנה ולהוציאה שנה אחת וכל המוכר
פירות בגמ מקבל עליו אשר טנופת תא ש המקבל שדה מחצירו ליטעה הרי זה מקבל
עליו אשר בולאות למאה יתיר עלך מגלגלן עליו את הכל פל המקבל ליטעה שדה
חצרו בשכר הרי זה מקבל עליו בעל השדה אשר בולאות למאה אילנות דאי
מגל הנוטע ל אילנות בין מאה אף על פי כן לא מוטחית מדמין ומקבל עליו
בעל השדה אבל אם מוצר יותר מיכן מגלגלן עליו את הכל אפילו בולאות
בר בפרק קמ דבבא מציע בגמ היו שנים לוכטן אלא הארץ אבהו בזתא
בפרק אי זה הוא נשך בגמ מלוה ישראל אלא רלב אשי בריתא היא וכל מי שמת
גמ האחין שבעשו מקצתן רב אשי אמר גמא מוכח עליה והא רלב אשי בלזתא היא
בפוק גמ דפ המוכר פירות לחבדו והא דרב חונא בדיה דרב יהושע ברותא היא
במסעות בפ ל ישמעאל בגמ בא ל לעשרון אלא דרב אשי בריתא היא וביבמרת
פל כי צד אשת אחט בגמ קלל אמרו ביבמח והא דרב אשי בריתא היא התם שלפני
מזאת משתמר פיל במקום שטעו ולא דיברו כהלכה לארע לגטתם ולמר טעו לא
אמרו ברותא היא כלמ דעת חיצונית היא ובפ חזקת הבתים בגמ ג ארצות לחזקה
אי דאמי מתנתא טמירתא אג רב יוסף דאג להו לסהדי זילו איטגרו וכתבו ליה
אי דאג אג רב יוסף ללא אג להו לסתדי תיתבו בבירתא ובשוקא ותיכתבו ליה
אי בינהו אי בינהו סתמא דלא פריש לא איטגרו ולא וכתבו בשוקא ובבירתא ואג
ונג דהוה קשה הא לשנא טובא דיהא תרו לישני דרב יוסף מחח דסתמא כשרה
א ואג דפריש לה אביו זעלהכי להאי לישנא דאג זילו איטגרו מיתתאי דבדאי
לישנא אי פריש הכי מיסלמ ואי לא פריש אלא אקני לה סתמא כשרה ולתא לישנא
פריש לא תיתבו בשוקא ובבירתא ותכתבו לה מפלל דכל מתנתא צריך למיתב
שוקא ובבירתא למיכתב לה ואי לא כתב הכי מסולת אשתכח דללישנא קמ דלפ

פ' המוצר פרות לחבון בגג הרי זה מקבל עליו רובע טכופת למטה כלסאה שיטתו
זרע ממיץ אחרי ימעט ל יוסי אומ' יבדומכרש הינו טעם דל יוסי משוס דמיחוי כח
כלים: וכל ב במעשרות האומר לחבון היץ איסר זה בעשלים תאנים שאמר לו בורה
ואכל וכו' ובכ ללגדיון בגג אצות מלכות תע ללג' חס למנו מיני אופנים בורד ואוכל
בירר ומנח ובמשנת כיקן דביעה הצולד קטנית ביום טוב בית שמאי אומ' בורד ואוכל
תנא דב גמל'ו מחלוקת בשחפסולת מרובה על האוכל וכו' פיר בורד נוטל פסולת
האוכל ומלכה או נוטל האוכל ומעוד הפסולת ובפ' ק דבבא מעיעא שטרי ביורד
נעשה בית דין הרי זה יחזיר גמל מאי שטרי ביורד? מכא ש' תרגמו שטרי טענתא
שימוש בית דין ל ירעה שא' זה בורד לו אחד וזה בורד לו אחד ובגט פשוט פ' בתרא
בתרא שטרי ביורד) וכל מעשה בית דין אלא מרעת שניה (שנת) נותני) שכל פיר שטרי
טענתא בית דין שקיעלו טענת בעל דינ) וכתבום בטרי ובכריתות בלג' ג' דפ' ק
אחרון המביא אשם תלוי בטחת קנאות לאו לפירה קא איתא אלא (בירר עין): פכר אח
לגיר וברא' ג' דספחודין אם בירד לך היבר לכקר אמרו פיר אם בירר לך תדין
שבירר הבקר שהוא שעה אחת שלום בלא ספק אמר לחכמה אחותי את אם ברור לך
הביר כאחותך שהיא אסורה מן התורה פיר כאחותך שיעאה ממני אפך שהיא אפך
ל' אמרו ובסוף גל דפ' מי טמא אחא לקמ דרב חזק אמר ל דיל ברור אפיקתך פיר
ביר דבירך כי אכלתה שני חזקה ובפ' מי טמא בגג שכיב מדע שכתב כל נכסיו תב
ג' דבר זה אחיותל פשוט וכו' תמא אבה שאול אומ' אם טוב שלעצמת בירר סימך יפה לכל
השנה ועיקר הדבר מפני ש בחסילת תסתמ ערפך כי קיהיה אם טכנת התורה צח וכו'
ובג' הדי בכ' ב' בורה וכקר כלכות בירר שבו פיר כלכות דרכו לעמך ג' טענות בכל
והשער האמצעי הוא המוצא והברור ברור לו מיוסה יפה ככל פירט בשך ב':
בר בהתקבל פיקן ט' בבבא מציעה ומשוכה בה הביחה אם אוביר ואם לא מעביר פיר
שהיא שלם נודעה תרג לא תשם ולא תבור כלום לא יעלו בה קוצים לשמירי (נסית יהיה
תרג להוציא נבור יתא ובכ השאל פרו בגג שכתב נחר את זיתו אל ל יוחנן כד שיהא
בית בירר פיר ופיקין לעולם ישקנן לטיבארץ ישראל להפקיע מיד מעשר ומקבל לאו
כחבר הוא חוכר חיוב שערע חוב שעליך מן הפירות הללו אבל מקבל שלם נוטל ובשמה
אביתו מקטש קאמ' ל יחזיר וקטא הוא דקנים לה דלא לירל ולטעי שנה איידי דחכמי

לפי דעתנו

הסתכל בדברים וכו' שלשה דלים שקצת מתוך וכו' בדרך בארץ
וכו' פרט פי' הפיסוקים אלו שבקבלת וכן בשבת בגל דל כג' שואל אדם ובפסקה
ולקחתם לכם ביום הראשון תכתב זאת לחור אחוץ זה דורו של משה ואסתר
שהיה נטוי למיתה ועם נבלא יהלליה שברא הקצה בליק חרטה וכו'
בר' בפיק הבוצח החורש כלשהוא למאי חזי חזי לבידא דקלא פיר' לגמא
שלילעת וכל' גמ' דל איך צדיק וציפודין שקיננו בטפוחים ובבולות חייב אידיה
שקינט צבידה ובפקק קמ' דנזיקין בגל הצד השוה שבהן לבא אל לאיתוי בור
התגלגל ברגלי אדם וברגלי בהמה פיר' אכן המתגלגלת ברגל אדם וברגל בהמה
הי' דמי אי' בהדי דקאמיתגלגל קא מוזקי כוחו הוא דהוא שמתגלגל ברגל
והוא חייב ולא בעלהאבן לא דאמו לבור דבור מעשיו גרמו לו ובהאי אבן לא נעשה
מעשה שור יוכיח שאין מעשיו גרמו לו אף אפי' אביא את האבן בפיק המוצל ארץ
הספינה בגל קצת שלשה ובפ' האומר לחבירו בעי לב אשי בור מהו שתנסיק בסוף
גל דנגמל הדין ר' שיבו אוקו מבור הסירה אמל' אבה לל להנא בור וסילה גרמו
לאבנר שיהא מפורש בתלול ארזים בפאה ב' א' ובסוטה פיר' א' שלצה שאול להשיב
את דויד מפני שאמ' הנה בעת שלקח הצפחת והחנות היה יכול להרגי וכיון שלא הרג
צדיק הוא אין לרדמו ואמ' א' אבנר לא כי אלא הצפחת והחנות השניים הלכו להביא מים
בן הבור ושפחוס שמצבור ומצאום שם בבור שלמים ובא דויד ומשם בן הבור ולקחוס
אמר לו הצפחת וחחנית הנה אמרנו בבור נשארנו כנף מעילי מה תאמר בו אמ' לו כנף
מעילי בסירה נוערת כלול נסבל בקוצים ונחורץ ומצאו דויד ולקחו משם וכיון שלא
הנחו אבנר לחתפיים לדוד נענש עליהם וזה הוא פיר' בור וסירה גרמו לו לאבנר
שיהרג בור ספינה לכסנדריות בכל כלי עץ פיר' טון צפלים וצאה ילות בפיר' י' ש'
מביאין ובסוף גמ' דל' במה מוליקיין פיר' הוא פלי עץ גדול וממלאין אותו מים
בספינות גדולות שלא לכסנדריא במעשרות בפיר' הלובש המקפה לתבשיל פטור
ולקדידה חייב מפני שהוא לבור קטן פיר' הלוקח ענבים מן הגת כדי לצל בהן כלום
בתבשיל לעצ עמו בקעה פטור בור קטן כמשמעו לפי ששנינו למעלה שכן גמרו
לעשר משירד לבור וחדש אשכל ששחטו לכוס נטבל לתמחוי לא נטבל בלא כן אין
חאור טובל תפתל בתבשיל צנן לקדידה חייב אמ' ל' אלעזר בקדידה ליקנותהיא

בויקרא לכה בל' זו מתחילת הספר ועד כן כת' והקריבו בני ישראל ונעשו אהרן
ועל כן בטי אהרן והקטרו אתו בני אהרן אמ' משה בול שנואה וממיה חביבין לעיני
חלקתה כבוד בשביל בגיהם כדעמך ללה עינים כשדים למערכת חוץ משליות ושלגם
ולאחרת אי אותה חולק בשביל בניו וכו' בר' בסוף משקין לא חולצין ולא מצדיק כיל וצ"ל
העם להצלות את לך בר' אדא שרו בגמ' דבמה טומעין כיל בערך עפר לביעתא:
בר' אדא אמר במדק אלו טרפות בגמ' סימני העוף אמ' רב יהודה צידא בר' אדא אמר
וסימני מנח: בר' בר' בבכורות בפ' מומין אלו בגמ' החזים אבל מצדלותא לא כתב
רחמי תכלול כיל שמבולבל לנפ' בשחור: בר' בר' בסוף גמ' דהבא על עצמו בגוי נבל
אכעיסם או בעל צדיק ובעי מדטעמא שהולטן עומדים בשוק שאין לך דבר משוקן מהעפ'
ומבזה לפני המצ' קתרי ממי שמחלק עדים בשוק מעם לעי' תלד' צעמא בר' אדא ור' אבהו
תועמה תרג' דז' בר' בר' ובהגמ' ילמדנו כי אם שמר תשמרון כל זמן שהקמי' עהר
עליך הברכיים רוא' אותך וכו' חייך בויקרא לכה ופי' ימוך אחך בפני אש' משפ'ל
ל'לך מהן וברבלי'ם אבוסים לברכה בט' ל' יהודה אמ' מיני ביערי' לצ' אמ' שוק ממו'
הוא ומעולה הוא וזהו בא מצד צדיק והיה עולה על שלחן שלמה בליוס: בר' בר' בל'ג
במעשרות הצדיקין (הבדלגין) והאלק טיות ובעירובין כל עושין סמך בגמ' דמותר להקטב
אין בודגטן בכלל ובשבת בפ' שואל בגמ' לא ישפוד שאם יש שם בודגטין הולך ולפוף סמך
דימת קצנ' לחמי' לאשו' למע' שהיה מהלך בדרך הגיע לצדג' הראשון ואכל ושתה שם הגיע
לבר' השטע וכו' בודגטן כבר פירש בפ' בודק פי' ז' בתע' שעושי' מחוח לעיר בסחות פחות
מעשרים אמ' ושירים ושם מוכרי' מזונות לעובדים ושנים ובלעז בודגטו ובפיק הוד' עם
הנכרי בגמ' האחי' הרועץ הקיי' עם והבועגין ובפ' קמי' דסוכה בגמ' ושחמתו סוכת ליק' ש'
סוכת רועין סו' קיצין ס' בודגטן ס' שומרי' פיות ובמגילת איכה מצלי' באימועד מצלי'
בודגטן מכלי' בליוטין כיל' בני' אדם חדים בבודגטן בר' בר' בצד' לכה פרט' לן ויחל'ט'
איש' האומה בודגטן לשם בודגטותא כיל' נקרא איש' אומה על שם שעבד לאומה:
בר' בר' בספ' ויהי בשנת סלעה אסריות אותה אכל' או מאה בודגטן) אותה לקוח ממנו
אתה נותן לשון רומי קודין לגודליו בודגטן: בר' בר' בפ' קמ' דפסחים בגמ' אין חוששין
כל מקום שחלצה ובלוליס מצויין שם ובפ' דנוקין הזאב והאלו והבדל'לם הדי' אי' מועדין
ובפ' השוכר את הפועלין הדי' אי'לו אונסין ובטה' בפ' כל' הדי' בגמ' כל הנשים מפני שחולצה

מתנתה מתנתה לאהבה אל האדם המקמה לתבשי. לפטור לקדיחה חייב מפני שהיא כבוד
בידי כבוד פירשנו במ' בידי בסוף שירובי וממלאי מבור הגולה בגלגל בשבת וממאר
חקר ביום טוב כיל תק בסוף מיחת לשבת הגולה שם היה בור הגולה והגלגל נתון עליו ומשם
היו מספקים מים לכל העורה והגלגל הזה יש מסדשיך אותו אוקן ובלעו קונקלא ויש מסדשיך
עץ גדול מרוב ונתון על עץ מפועל ובראשו החדד שלאחיו עץ הגדול תל. חבל עם חרלי על
גבי הבור וכש ממלאין במוציא קול גדול כדתקן בתמיד מירח והיו שומעין קול רעך שעשה
אך קטין מיכע לכיור חה לא התירו אלא במקדש פיר בור חקר גמרא מאי בור חקר אמר רב
יהודה אמר רב שמואל בור שחיקדו עשה נביאים והתירח כלולי דקדקו על הצורות וחקרו
ולא מצאו בהן צד איסור כדי לגזור עליהן והתירו ואתבטן לשמואל מדיקתנו לאכיל
הצורות חקורות התירו אלא זו בלבד ואי סלע ע' בור שחקרו ענה והתירח מאי שנא זו כלבד
מכל חקורות חקורות כל בור חקורות נמי נשתדלו ולא קמו וישמואל לא אמר רב טמא ב' יצחק
בור מים חיים וכן הוא אמר כהקד' ביר מימיה וזו בלבד שעה משאר בורות מים חיים
כדמסדש בהל' אלא זו בלבד וקמו דרב טמא ב' יצחק בטיח המוכר את חבית לאמר
הבור ולא את החת ומסדש בגל שהבור בחפירה וחרות וכל' גם והמכר את חבית
הואל תנו חלק לפטע בצור וטל פיר פשיטא אם איחד שלבי מרע יחלוק כל בנכסאיי
מלא וודאי יהיין ליה אבל אי אמר בהאי לשנא תנו חלק לפטע בנכסי מחו' תא' ש' האמר תנו
חלק לפטע בצור סומכוס אמר אין פחת מרביע סומכוס לטעמיה דאמר נמוץ המוטל בספק חולקין
הולכך מקבל מתנה טוען חצי הוא שלי חצי הוא שלך ויודש טורף החצי שתורה אקומו וקתני
שתטען שהוא שלך אינו כן שלא פירש המוריש תנו לו חצי הסר אלא תנע חלק קטן וק
אשאר אתך חלק כל שהוא והנה ליה זה החצי סמך המוטל בספק חולקין אותו ונתנה לו
רביע הבור וחצי נמי בטובו נכסין יהיין ליה רביע כי אמר תנו חלק לפטע בנכסי מחו' מתם בחבית
אין פחות משעה לפי ששני חביות יש בצור וכשנותן לו רביע החבית יבוא שמינית הצור
בקדיחה און פחות משנים עשר לפי ששלוש קדירות יש בצור וכשנותן לו רביע הקדיחה יבוא
אחד משנים עשר בצור בטפוח אין פחות מין לפי טל' טסחים יש בצור וכשנותן לו רביע
הטפוח יבוא אחד מין בצור וכולן שיעור אוחל הוא טוק חלבה פירושים דאייט מוזו הצליחה
וזה שהוא קרוב לט באלו חו' צען פלק ט' בג' קומוח אי זה הוא טייט היון זה טייט הצורות
שני ויעלני מפרט ש' מוט היון בל' גל' ד' המוציא ין בור ונקט בור זה נקי סל' נקי שיון
בו נכס

מח' קד' נכס

בריות בבראש רבה פרש עב באגר הוא אבי בלוי גשהו ובעתהם נאות והיו נשמות
למלכים ולטהנים שנמשחו בשמן קדש ברחא בסוף גג דפ שואל אתם ברחא קחא
כלם עו קח ברא גג דפ שור שנגח את הפרה אתא ברחא דמריה דביתא אכלה לנשא
עצמלאותיך עתודים תרג ומק ערליך ברחו ודס עטודים אשונה וטרגודמא דברחי
ברחא במגלת אינה בחורין טחוקי לא היו ליחים בעבל וכיך שעלה נכודינא
למדין יש היה תוכס את החכורים ומטענין מות ליחים להוליכן לצבל וכו' ער ה' ה'
והולדת ברחים כלם ברחיים כל וטעמים באעות לנ' הוין רכפן זמרי קדמי וכו' ואילין
טעני ומגלפן על ארעא על כורחוחין לא בטפתוחן : ברחא בשבת בסרק חפית
בגג שוכר אדם בעו מינה מרב ששת מהו למיבדח חפיתא בבורטיא בשבת ובפ' דיע מינוטת
גג זה בורלו אחד בגג אמר ש מען חד אמר קמאי דידי גב כפא דחושלנא וחזי אמר קמאי די
גב קנתא דבורטיא פיר מקדח ויש אומי רומח : ברחא טחוריה ויעאין כן בשבת בצמח
אשה פיר זה שלשת שמעילין בין כבול לכבול כראמלי במסקנא הטול שלשת בינות וכו' ה'
ברית ופך סלקא שמעתא : ברית בשבת כפ אמר עקיפה מי רגלים בתר וברית ובפ' ס'
בנה האשה וכפ קמ דכריתות בגג המפטם ברית כלשנה ושעת קבין כפר פירי כל
אהל ואצרוף כבוד סיגך תרג ואבריד כמא דמנתן בכויתא : בריוונן בגג מאת
קודן את שגע בשחור) לפ קמ דבריות ובפ' המזיקין בגיטין בגג (א היה סקרוקין אמר
סקראריש בריוני לירושלם בר אחתה דלפן יחוק קזל הוא וצלמדינו ויבא עמלק וכו' וכו'
עשו שפטים אלתה קורא שפטים אלם שפטים עמדו עליו בריונות קשים שלא ירבו
במשכב אשה ועו אוות במשכב זכר שנ' וענה ואון ישראל בפטו ובפסוק ולי זהב ולבן
אותם הבריונים ועת להם פיר ליסטים : ברחא דפ ערב פסחים חוץ מצדית ^{הצדית}
וברכת הפירות שטותם בהן בבירוק ואין חותם בהן בבירוק ברכת הפירות פירות ממע
ברכת המצות תפילין וצווחה ותיציל ברכת הפירות במבוא פיריהען כל בורא פיריהאמנה
ברכת המצות בג' אלם הע אשר קדש בל וצ' על אכילת מצה בגג דל לולב וערבה תעא תפילין
ע זמין שמעתי מברך עליה דברירבי וחכלא אול אין מברך עליה אלם שחיות בלם איתנה
אכילתא ה' כלפי רבא אמר ה' כלפמים אמר רב מרי ברה דבת שמע' חוינא רבא דלן
עבוד פאמעתיא אלם כל אמת דמתע לה מבריק וכו' ה' תן בסוף פסחים בירך בתר
הפסח פטרי את שלוח וכו' תעא בתוספת סוף פסחים איזו בריתא בג' אלם הע' קבו' מלא אספת :

וברדלים מצויים פיל ברדלם זו אמא נזי ששם הראשונים שהוא זכר נקרא צבוע
וכשמיתפך לתקבה נקרא נפלוא ולעה חיה יותר מן הזכר וכבר פילט בל אמא
ברדניקוס בסמך לגנז לעלהזיקים בפ' הרואה מקום היחוד והלוקין והברדניקוס
פיל גאון פתחו ראשונים ברדניקוס שהיא איש שקומתו מרובה יותר משאר בני אדם
ברדס בפ' אין בין המודד בסמך מרפאהו לפואת נפש אמר יוחנן בורדס אין מבקלין
ואין מחזיקין אותו מאי טעם שהוא כמעט נבצע ואמר אנשי לגאז נקרא שמו בורדס שהוא
כמעט נובע פיל בורדס חולי מעים שמשלשל בלא הפסק כמעט הנובע ברדס
בסוף כלאים הבלים והצלדסין ובמדלש פעם אחדים שלישלחו לשען צניות וכבר
פירש בפרק בדם ברז בפיק כל כתב הקדש בגנז מעינין תיק הספר לא צריכין
ליה ברז פיל ברז נקבים וחכ קאמ מן דבוע ליה לעול שהוא מסטינו מוסא מילתא
ללא בעי לעול ואין לו הנאה ממנו ולא דמי לססיק דשיח ולא ימות ובפיק המסקיד בגנז
דציאו לו שתנות ליה איכא טירחיה ורמי ברזניתה ובפ' השואל בגמ' דסמך המחליף פירש
ומעב ליה אגר טירחיה ורמי ברזניתה פיר טירחיה שמוודד לקונה לוח עכשיו ולת למחר
ומתבטל ממלחמתו והרמי למי שטקב נקבים בחבית להוציא הויז: ובפ' המוכר פירות לחביר
בג' המוכר יין לחבירו והחמיץ ולא אמרן אלא ללא שש ליה ברזא מבל שש ליה ברזא
פיר אמר ללא הוא מאן דזבין חביתא דחמרא לחנוע מדעתא לוצוה למיהב להרמי ותקיף
אפלא או מתעבא רמי הוא לאחזרה למוכר והני מילי דלא שש ברזיה מבל שש ליה יכי
לאחזרה ליה דיפ' למוכר למימר ליה ללקח אנת הוא דאפסדתה כששיעמיה הברזא נעיל הוי
והחמיץ ולא אמרן דימי הוי דמהדרא ליה אלא דאמתי יומא לוצוה ללא מוטא מבל מוטא
ולא זבנא ליה יבול לאחזרה ולת חיה ליה לשהויה ולפ' מלוה השורפ' בגמ' ואלו הן השורפין
והני מילי דברזיה מיברז אפ' ברז וביקור תרג' ואיברזינה בכותלה ובעז' במס' פ' ל
ישמעאל דער ברזא מסיר ואידך שלי ובג' לראשונה לחולין תמיש לכן שפוד והכוח בו
גידון משום מכותאש אלמא חבטאקדים התם נמי דברזיה מערז פיל ברזא נקב'
ברז בסוג' דל' א' דחבנה נאה ענותא ליהודאי כברזא מוגאן לסופיא חזאלא פיל רעשה
טייל מעיקרא משכא והשתא אברזין: ברזינא בפ' אמר עקיבה בגמ' מירגלם וכפ' ארז
בגמ' אבב רואח מירגלם ב' יום ברזינא לזכורא פיל אם ששו זכורא ישתא אחי משמונה
ברביעות ברזינא עיין למעלה בעד בר: ברז תרג' הלך דבש ברז דבש:

ברזית

הטועא ועל אפילת מטה ברכת היי שני דיוש היום שצריך לבדך ברכת היי וברכת
קידוש היום מהו מי אמרי לוי דחובה הוא מפיק או דינא ברטה לאו חובה ופשוט
לה מיתא דאמ רב אשי כי הוי ב רב פני הוה מקדש ל ופי הוה אתו אריסו מדבדא
הוה מקדיש ליה שמימי מיהא שאף על פי שיעא מועיא והוא הוה שלבדסת הלחם שלמה
לנהמנך ברכת שאינה צריכה עובר מש לאתשא בפ אין שמדך בגל מזבדין גלות גטמ
ובסוטה בסוף גל לפואילן נאמר ברכת היות שרובה בכתובות בפ הנושא את האשה
פיר ברכת המזון הא דאמריין גר לאחד ונר לבאה כל כי האי גוה אין נהגין לא כמ
וכתא בה שנתן ואפילו בבית אביה בפ הקורא את המגלה אין אומדין ברכת אכלם וחננים
ואין מושק על המזון בשם פחות מעשרה גל ברכת אכלם ברכת רחבה ואם ליינתן
אם ל יוחן ברכת חתנים בעשרה וחננים כל המען ברכת אכלים בעשרה ואין אכלים
כל המען ובגל דפקג בכתובות דאמ ל יוחן אמר ל יוחן מברכין ברכת חתנים בעשרה
וחננים כל המען וכד ער פיקאמ ל יוחן בדחבה ואסיקן ברכת רחבה כל שבעה מ
משפחת לה בפנים חדשות ל הא דלכ חייה כל אשי מקרי בעה דרש לקיש הוה ואמרי לה
מתנ בעה דרש לקיש הוה וכד פירש לז האין גאון ברכת רחבה מאי דצריך בגול
מתודגמנה דרש לקיש ואית בה נפוש מילי בגו צידוק הדין וחונתם דינה ברוך מחיה
המתים ומנהאמ דלשה הכי הוה אחרי שקובלין את הממת נקבין ועומדין מעמד והיא
שדה שניכטיין בה את הממת ועומדין מעמד ומושב אחרי קבורה יש לה מקום
ידוע מוכן בחובה ומכריזין ואומדין שבו יקדים שבו נישבין וצאותה עמידה וצאותה
שיבה מניח את האכלין שאכלים עובדין ולקשע עומדין ובן שאכלים עומדין וכל
העם עובדין וצמקום שרגלין לעמוד בשורה ובן שיושבין ואין מנחמין בעמידה אלא
בישיבה כמתנהגו שעפשיי בשאל העם אכל בראשיס מתנהג לעמוד בשורה ואכלים
עובדין ומקודם ישיבה לאשונה מאחרי קבורה אלתר מבלתי ברכת רחבה קודם
ראש האכל ומאלתר שטמן את ראשו לומר שחלו עליו אכילות הש לוג ברכת רחבה
כמה ששים בצדוק הדין וכל אחר מוסין בחכמתו ואין מתנהג ברכת רחבה תע ל
ברכה פ אוץ הנגב נתנה ויקרא יעבץ ליה לאס בך תבדכ בתמולה כל
בקדמות מבלתי רעהו בקול גדול בבקר הני בג דפ יש בערין בפ שחן כבוד למלכות
בילמדנו לאה החלתי הרואה את המלך כן חייב לבדך ברכת לפה ברוך אש במאמרו
בלא שחן וכד בסנהדין בפ בג דפ הו צדוקי מפני מה מברכין על האור במועיא שבת

אין מושק על המזון בשם פחות מעשרה גל ברכת אכלם בעשרה ואין אכלים כל המען ובגל דפקג בכתובות דאמ ל יוחן אמר ל יוחן מברכין ברכת חתנים בעשרה וחננים כל המען וכד ער פיקאמ ל יוחן בדחבה ואסיקן ברכת רחבה כל שבעה מ משפחת לה בפנים חדשות ל הא דלכ חייה כל אשי מקרי בעה דרש לקיש הוה ואמרי לה מתנ בעה דרש לקיש הוה וכד פירש לז האין גאון ברכת רחבה מאי דצריך בגול מתודגמנה דרש לקיש ואית בה נפוש מילי בגו צידוק הדין וחונתם דינה ברוך מחיה המתים ומנהאמ דלשה הכי הוה אחרי שקובלין את הממת נקבין ועומדין מעמד והיא שדה שניכטיין בה את הממת ועומדין מעמד ומושב אחרי קבורה יש לה מקום ידוע מוכן בחובה ומכריזין ואומדין שבו יקדים שבו נישבין וצאותה עמידה וצאותה שיבה מניח את האכלין שאכלים עובדין ולקשע עומדין ובן שאכלים עומדין וכל העם עובדין וצמקום שרגלין לעמוד בשורה ובן שיושבין ואין מנחמין בעמידה אלא בישיבה כמתנהגו שעפשיי בשאל העם אכל בראשיס מתנהג לעמוד בשורה ואכלים עובדין ומקודם ישיבה לאשונה מאחרי קבורה אלתר מבלתי ברכת רחבה קודם ראש האכל ומאלתר שטמן את ראשו לומר שחלו עליו אכילות הש לוג ברכת רחבה כמה ששים בצדוק הדין וכל אחר מוסין בחכמתו ואין מתנהג ברכת רחבה תע ל ברכה פ אוץ הנגב נתנה ויקרא יעבץ ליה לאס בך תבדכ בתמולה כל בקדמות מבלתי רעהו בקול גדול בבקר הני בג דפ יש בערין בפ שחן כבוד למלכות בילמדנו לאה החלתי הרואה את המלך כן חייב לבדך ברכת לפה ברוך אש במאמרו בלא שחן וכד בסנהדין בפ בג דפ הו צדוקי מפני מה מברכין על האור במועיא שבת

אי חיה ברית הוצח אוגב קין לאלהים תעא עתה פסחאי וזבלת הפ' לאלהים
ובזמנים בלא גמ דפיק בית שמאי ואכלו להפי חוה דאתא מיבשי לי לכדעניא מנין לבינתין זריקה
שנתן בשפיכה יצא ולב לנג ודם זבוח יספך סבר לה כי עקבה דאני לא זריקה בכלל
שפיכה ולא שפיכה בכלל זריקה דתנן בריך ברכת הפ' סטר את שלוש וכו' ובסוף גמ דכפ
כשתמצא לומר לצדי ה' שמעאל זריקה בכלל שפיכה ולא שפיכה בכלל זריקה לצדי
ה' עקבה לא זריקה בכלל שפיכה ולא שפיכה בכלל זריקה מל קומא ל' הסמך דמו בשפיכה
כדתנן בהן הקרבא על המזבח זריקה אחת כנגד היסוד והוצח כנגד לשלמים וכו' וזריקה
בה' דמי בוריקה ואמרו כשיתמצא לנג לצדי ה' שמעאל דאני ברית הסמך פטר
את שלוש ואיני זריק לברך על הוצח ברית בפני עצמו אבל ברית הפ' אינה פוטרת שלמים
זריקה בכלל שפיכה כלום הטעם זריקה אם תזיקהו בשפיכה אבל אי שפיכה בכלל זריקה
והטעם שפיכה אם זיקהו לא יצא אלא טעם שפיכה לצדי ה' עקבה לא זו פטרת זו ולא
זו פטרת זו בפ' כיצד מצד צד בדרך עלהיי' שלש המזון סטר את היוז שלאחר הפ' פיר
לאחר הפ' אחי שלמים מעודו ונאל ידיו לברך ברל הפ' אם בקש לשמותיו קודם
המזון אינו צריך לברך בולא פיר הג' והענין בשמות ויפ' נאז ובעת שיצא מן המזון
ובשעת הקזתים וכו' צא בה שאדם קוצע מעודו עלהיי' וצדעו לשמות אחי מעדו
וכי מברך בתחלה דעתו על כל מה שיטעה אבל בשאר ימות הפ' ברית היי' אלפי המזון
אינה פוטרת היי' שלאחר הפ' אבל היי' שלאחר ברית המזון ב' בזה ב' בזה צריך לברך
ברית המזון וראי מספקא וכו' דמספקא ואיתמר לה למשתי לא שרפ עד דבריק
כדלגה בר מארו דבריק עלהיי' שלפני המזון ואחר ברית המזון ברית הפ' בסוף גמ
דפ' ראחו בית דין תע אהבה בריה די זירא כל הכרכות כל אף עלפי שיצא מוציא
חון מברית הלום הצו ציא לחם מן הז' ברכת היי' בולא פיר הגפ' שאם לא יצא מוציא
ואם יצא אינו מוציא ידוע בברכות בפ' מי שמתן תע כל צערת שאדם פטור אדם מוציא
את הרבם ידי חובות חון מברית המזון והתנין כל שאין מחויב ברית אין מוציא את
ידי חובתו הא מחויב אף עלפי שיצא מוציא צד ה' אינו שניא ברית המזון דלפי
ושבעת וברית מי שאכלהו יברך בעיר חבה ברית הלום שלמית שצריך לברך

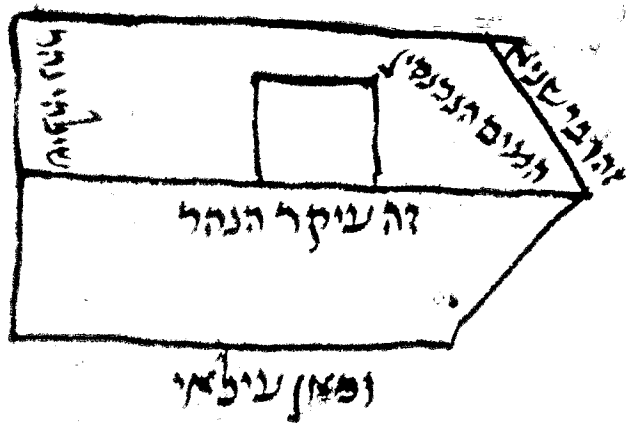
המניין

הוון והבדכיר טמאן בכלים פירן לון סנדל עמק פיר עור שמשית האומן ^{בליו}
פיר א עושי האלטה שצריכן לעמוד כרועין על ברכיה לעשות מעלכות עושי
בטלת מעור ומשיגסן אותה תחת ברכיה: ברוך ויחגור ממסגרותם ותרן יזוען
מצידנותיו שכיות החמודה תרן בבירנות שופלא ארמנות בן הודי וענה איים בעלמוטו
תרן בבירנותיו בלע סל ארמונותה תרן שיני כל בירנותה תרן כל סל טולחא
ברך בפרק יום הלפ בגל תשמיש המטות יכול יעבירנו בצרע קטנה וכלי גל דפיק
אם אינן בלירי וצו אייר לא יעבירנו תרן ובורע לבע לא תגויניח והשובך ילמזרים
באן תרן ידון בבורעא ואלפא: ברוך בויקלא רבה ואשה פו יזוז וזבדמה י יושע
בן לוי אונג על ידי שהושיב יהויקים נשים בירנות בירוש מהו בירנות בירן צדאן שהיה
את בעליה ומכנס את ממון לטימיו הדא הדר וידע אלמנותו ועל החל ^{ברוך}
סברוע סכונע מאביו במסקא דויה בשלח פרעה: ברנכט במגילת איכה טמאותה בשוליה
מטווע שאמר לה אוחצה עשי לי חמית טלה בלנטין שלמלך ושאת לו חמית סא נטלה
נוותתק שלגלך פיר קומקום ברנכט המטפחות זוחל יטיס תרן ברנכט ומחפין
בר סק בבל בבל בורסיף בסוף גל דין במה מדליקן ובפ לולב הגזול בגל ערבה
גזולה ובחלק בגל דדור המבול אמר לב אויר מגדל משלח את התלפזר אמר יוחס
בבל ובורסיף סימן לע לתורה מאי בורסיף בול שמת ובברזל ויפין אותם אמר ליה
מן חידק אתר את אמר ליה מן בורסיף אמר ליה אלמ בורסיף כי שם בלל שפת ללה
פיר בערך חצוצרות: ברסו בסוף גל די יוחסין הגרע והלך והצלעו ^{ובכתוב}
בפרק המדיר והיה לו את ברסו: פיר אונג המעפא עורות בפרק קמ ד שבת ולא
לבורסקי פיר מקום שמעבדין בו עורות: ברסם ברז גל דמי שאחזו לבירסם
לית כ סתקא דנשדור וכלי גל דפ כלתפאר אמר אצרו מריש הוד אמר הא דלח
שבו חפיה משום מאיסותא אמר ליה מר מר דקשי לבירסם מישתויה קשי לבירסם
דחמדא שיכרא כרעבד ליה דשיכרא מין מעבד ליה דמין לית תקנתא הינו דמא אינשי
בתר עגא אמר עניות פיר ברסם סלודיטקו: ברין בלז מר מנחת הקונג
החסר והיתר פסול אי זה הוא יתר שקמצו מצוקן חסר שקמצו בלאש אצבעת
כיצד יעשה פושט אצבעותיו על פיסת ידו ובפ שתי מידות מידות הלח בירושית
קודשי מידת בירושית חול: פיר היוצא מעב וירוח לחין והלח יורד בכח בתוך הכלי
ויוצא לחין וקיד שוהלכל על כתולש ופירוחן הלש אינו נכנס בכלי קודש על

כפע שהוא תחלת ברייתו ל הונא בשם ל יחט אף בועאי יום העם מברכה כפי עליו וכו
ששבת האור כל היום בברייתו רב פירי יא ובפרט יב ובמקום פירי יב ובברכות יד
בפ' אלו דברים בגמ' בית שמאי אולי שפרא מאור האש: בריך פירי וצנאים
המברך את הגט בארץ י' חומר בארץ ומברך היחוד וטומט בעטר ומזעיר ראש
היחוד במקום אחד ובלש פרופיערי ובלאש ובעלה אילן שנעקלו בו בריכה פרחין וכו
ברכה פירי מן האילן טמון בארץ מלש המברך גמר דם סדר תענות האלו תט לבט
יעד היק גשמים יורדם היצבור פוסקין מתענתם ל מאיל אונג כמלא בריך המחישה
ובפ' י' באהילות על בריך המחישה פירי כשיעור חפידת האות בחישה ובבודק
וביעול טמא בפ' כ"ג בעלים או דאפ' ובברך פירי בוכלא בארצית והוא עץ שמחישה
שבשחורשין הצמר בארץ אחרי כך מציאין מחחישה אחת שיש לה את קטן ובמאש
החלב תבואה שבתלך המחישה בארץ שמת בטיית בודק החלב חלול למת מצד
תוד התבואה מעט ותזלע בארץ והוא כמעשה המחישה שאינה לזריעה אלא
שהחלב שלה שהיא מחחישה שלו זריעה חלול פ"א עץ המחישה שיש בו הברזל
ונמשך בארץ: בריך בפ' ק"ג דביעה בגמ' בית שמאי אונג לא יטול אלא אם כ
שענב אפ' לז' חק כל אמו מחלוקת בבריכה הראשונה פירי אפרוחים חדישים של
הולידו בזה השוכך בריכה אחת ובפ' ק"ג דראש שנה בגמ' באחד בששט במה דמי
באילן שעושה שתי בריכות בשנה שתי בריכות סלק דעה פירוש יונם שעשין שתי
בריכות אלא שעשין פירות ל פעמיא בשנה כמנ' יונם שעשין ל בריכות והוא ל' פירי
שעושין ל פירות בשנה לגון תאנה עכ' שעושה פירות בקיץ ובחורף: בריך בפ' ק"ג
דפ' אף עלפי שאמרו אמ' לבא הא בלכא אמ' ל' לב נחמ' בל יצחק מאי צולכתא אמ' אמר
נהנה ובפ' ק"ג דשבעת בגמ' דמנ' ועל זמן טומאת ובלוף גמ' דל' סויהרם פירי האבות
כלום דבר בוחת הוא דבור הוא בעולם מי שאונג דברזה: בריך עושין נברסעצאוש
בפ' ק"ג דמסקין ובמלך ל בכבא בוריא ולא כבדפת שלפופסין כבד פירי בבקע וצמי
המעורב פירי נ' במקוות כמ' יהא בנקב ויהא בו שלשת לוגין אחד משלש מאנ
לבריכה פירי בריכה שיעורח למקום ל סאה והמאה ל' לוגין יעלה המקוה ותלך לוג
יבא ל' לוגין אחד משלש בריכות עגובאי תרג' חצר היסט' אשר על גבולותיו: בריך

הוא וקריב

בר שאן ויפל עדום דשאל תרג ונפל ברשאן **בר שטנא** בגיטין
 בסוף ג' דף הנזקין הנהו בני בי הדמך דאזול לכו בר שאן וכו' פיל בר שאן אנהו
 ישמע מחול ופיל דבד המעותך ממקום למקום כי משנן את מי הנדה מללבר
 נגדס ומסיבין אותם או את רוב מקום שהיו הולכין בו אל מקום אחר או תוהמקום
 המשונה אם לכל הנדה נעשה נקדא שאניא ואם למקצת הנדה נעשה נקדא בר שאן
 ובי הדמך זו עיר היא אע"פ כוס בדיתא ושם נמי פרת מותחלקין לכמה חלקין באו בני
 בי הדמך ופתחו נהל אל אחד חלקי פרת שמכעם קצת מימיו וסובב בשלשה ארבעה
 פדפאות וחוזר ומטיל את המים לסוף הנדה העיקר והעלונים הסבב המקום אשר תחת

השניא ולמעלה ממקום חזירת המים וכן הוא
 כיון שעשו כן באו בני המקום שהוסבו המים
 ממנו וצנפן לפני אביו אמרו לו הרי הנדה
 אשר לפי ארצנו מתקין תיקנה ופירו
 שקדקעיתו שלה למעלה ואין המים שלפניו
 אלא נשפכין כולן אלבר שאן אגלה לפי
 ביהדמך לכו וסייעו את בני המקום הזה
 לברותם את הנדה כדי שיורידו כעטלמגן
 יבואו שם מים ולא ישפכו כולן לבר שאן אמרו
 לו כך יאור המקום הרי השדה אובלת והפירות

מתבטין אם להאמין צאו מן המקום ולהלך ליה כלאנס גבר זה פיר רב האינגאון ג' :

ברת בבדאני דלד פלי ויטע ובפ רע עקדה ויתפרו שלה תאנה ומה היתה מולה התנה
 י אכן אנה ברת שבע דאייטיאק שבעתי זמיא דאפלי לעלמא ל יהושע בשם ר' לוי אנה
 ברת אלו דאטיית אליה ובכיתא לעלמא : **ברתא** בר' ג' דואם אינא מכוין וכו'
 המוכר את הקמנה בג' זיתים לקוז ברוש ברתא כאלזים של מים תרג ידני רמיה וכו'
 לבריתא בכל עתי ברושים ובכורות ערג ברוון ובכערין בעלעות ברושים ברוש תחור
 ותאסור : **ברית** טהורה וצאין בה בשבת בפ במה אשה פיל בג' מגרב יהודה זו
 אצעה ומסקנא בשתי ידיעות בלא שלשת נקראות ברית ואם יש בינתן שלשת נקראות
 לבלין : **ברית** ברי' ג' דברלות נאם ברית במלוש ברית בייסורין וכו' פיר ברית
 במלח ברית מלח שלם היא ברית בייסורין והבאתי אתכם במסורת הברית ויש אומ' מלח

חול וברך גדלך הוציאנו לך הט רבך במיפרא במישי והצאך מלא קמצו יכול
מבורך ובעב' ז' בסוף צמר דפ' ל' ישמעאל נקטוה לדיה כיהיט דלא לשמשך
וברצוה עד דשפ' פיל עשו נקב בער החצות והצאו והוצאו אתהי' עד שיגיע
עמקום שיל הגוי מגעת: בדרך בסוף גדל דע' ז' סחף להו אפומהו וחתיס להו
אבורצוה ספ' ז' וחתיס להו אשולתו: בדרך בפרק המוציא בגל ושאל כל
המשק' דס כד' לכח' עין אחת שכן כוחלך לברקית ובל' ערב פס בגל ולא יפתח
לו בסוף הל' משתא מ'יא בצעא קשה לברקית: ובל' ג' דמי שאחזו לברקית לית שקדו
דשב חומה וכו' ובכורות בפ' על אינ' מומין לבן צפ' הרי זה מום משוקע אינו מומא
בולקא ובכ' השחר אתהאומען השוכל את החמור והבריקה גל מאי הבריקה הכי
הרגמו נהריתא פיל שעינה יפס ואינה רואה ועל ידי רוח יבוא זה החול וכן פיר
קשה לברקית רוח שאוחות את העינים: בדרך בפ' הרואה מקום על הברקית
ועלה עמים פיר הכרז הזה מאש שלמעלה הוא יוצא ומבריק העולם שנ' וירמו
החיות מראיהן בגחלי אש ו' הרואה את בולק' ביומא בפ' אמר להם הממונה ובתמיד
בפ' ובמנחות בסוף גל דפ' שתי הלחם פיר בורק' האור השחר עשן בלקים ודעמים
ויש אור עשן פטחה וברקית: בדרך יין כושי יין בורק' ויש אור בורק' שהוא קשה
וברק את כל הגוף: בברקא בחלק בשש' נשיח אמר' לצדור מלכא לשמה אמ
נשיח על חמרא אמר' אישילי ליה אנא סוסיא בולקא פיר סוס משוכח ספ' ז' מוסא
ברקא בדי גדמי שאחזו לשבדירי דלילת לית שדלא בולקא פיר חבי
שלישער ובל' אי' מעמיד' בגל דמתרמא) ובפ' במה אשה בגל דהפנס טלא בדי
פיר ליצו שלשיערי: בברקא ד' ג' דפ' המוכר את החצות מאי יציע הכא תלמינו
דב יוסף מאי בולקא חלילא בכר פירש בערך אפוסא וברקא דערוצ' בסוף הלכ' ל' יו
רחב' ג' טפחים ההוא בולקא דקוה ביב' חבן פיר בטן פצע' תאזדהו ביב' חבן על פי חז
וחלקו באביו ורצא כל שנתם ומכורש בהמולל את הבית: ברדיו בפ' ערב פסח
דסמך ואפילו מן התמחו ובע' ז' בפרק קמ' בגל עיר שיש בה עין חוצה לה לילא
לפשיח מלוא פלסא אמרה לך אימך אזדהר משבדירי ברדיו לידו דו דשכרי
פירי לי בכאסי חזרו שפחי פיר לחישה היא כתחלה פוחת שין מן התעבה ואחרי
ואחרי כך ליש כלי שתהא התעבה מתחסלת וחולפת: ברדור יבבר פירש

בלש משנה ובלש דרב שמואל בשש ועור בארץ יש טענת חמאה בקרייה ובינים
ופלפלק ומבשלין אותן וקורין אותן תבשיל בשש : פי' אין צריך המבדק להתבשש
ולחוד על לפסק אחר אלא מבדק לאתלר מפני שיש בו מלח פיר' א' מפני שהוא לחם טוב
ואין צריך לא מלח ולא לפתק : בשת עוד בית הצשת כבר פיר' בערך בית
בשות חזייה לר' אלעזר בישות בסוף גמ' דפ' בכתובות פירוש החזיר ליש לקיש
פנו והציט בר' אלעזר בפנים ועומות : סליק פרק כ' אחר פ' כ"א
בת אחותו בר' המביא גט שני בגמ' נכתב ביום איתג מסט מה תקנן זמן בגיטין
ד' יוחנן אמי משום בת אחותו פיר' בין שאין טורפין בזמנו שלם לא ממשעבדי ולא
מבני חורין למה לו למכתב ליה זמן ד' יוחנן אמר משום בת אחותו זמנן דזמנן ומחטה
עליה ידענא מעשה באחד שהיה שניבת אחותו וזינת עד שהיא אשת איש ועמד
וגרשה והקדים זמן הגט אל מוטב תידון בפנינוה ואלתידון באשת איש זה מעשה
בידושלמי בר' השולח גט לאשתו בר' גמ' דפ' אילן הקשרים תמ' דב' האורז את שכנו
והמקרב את קרוביו והנושא את בת אחותו וכו' : בית ארעא בר' צמח אשה
יזמין צמח שעל הצנות מאי צינת בת ארעא פיר' בת ארעא מזה שזכתה להגל
מאי שנת שמשיתין סלע שלכסף עליה אי לימא דמקשא מעליה לונג דבר שהיא קשה
מועילה ליעבד לה חטפא כלע טס שלחם שקשה אלא משום שזמנן כלע שהיא
כסף מלג' נסכא ניעבד לה כוס שלכסף אלא משום צורתא ליה פולחן כלונג מטבע
שלחשת שכן בלש' ישמעאל קורין לפולחן פלס' אמר אביו שמוע מינה כולחן מעל עליה
ולאן משכחת לה מיילתא דאית בה כולהי אלא סלע דאקישא וצורתא ושוכתא ויש אומרי
שוכתא חלדה כמו דאשתוכן טפי בת בירחא בר' גמ' דפ' אילן הקשר כי סליק
דפסק מיניהו בבית בירחא פיר' כגון שלל אגפיה : בת ביק' נבו בגמ' הנוזר בשמו
בר' אלכס מיתות נמסרו לבית דין בת דינא בטלדינא בחלק במעשה דסטריי פיר'
לק' הדין בטל הדין בת טנות בל' גמ' דפ' ערב פסה פיר' לק' הדין : בת חורין
היא זו ומקפדת עד ג' פעמי' בפ' ח' שרצים בגמ' אין עושין הילמי פיר' דוח לעה ששורה על
גבהעין יש לה כבוד ברוחות כבן חורין בבני אדם ואינה עובדת עד ג' פעמי' אג' היא
נקלאת בת מלך וסך מעפידה בת נזגא חמדה שריא בר' אלו טרפות בגמ' סימני
העוף פיר' שם שפ' בת נזגא בר' גמ' דפ' ליעזר אומ' האורג מאי בנימיס אמר

דברי הדבית בסוף תפוח וזיה כי תצוא בפ' ג' שאכל בגמ' נשים ועבדים פלוגא אונ' עריך שיקדים ברי תלמודה שזו ניתנה בג' ברייתא וזו ניתנה בג' ברייתא פ"ד ג' ברייתא דתורה בלוחות שנות הנה אנכי בלתי ברית כלתי אתך ביום וי' כמלתב הלאשתאית דברי הדבית י' ברייתא דמילה מטור שות בפ' ג' יהי אצדס בפ' כל שעה בג' חלות תורה ה' ה' הדבדים שאמרו לו למשה בסני' אי לאג' ברייתא ה' הדבדים שני' לו למש' בגי' פ"ד ללשנא ק"ל פ"ד הדבדים כי' אעזר אמ' לו לל' אלעזר ברייתא ה' הדבדים וכו' ולשנא בתרא כי' יחושע עזמ' וזו שאמ' לו ברייתא ה' הדבדים כלתא ודאי ברייתא בטובתא שאכע' לו כה' הדבדים שאמרו לו למש' בסני' ואף עלפי שה' הלכה למשה מסיני ה' אף לאו בעי' שמוע מינה שכל הדברים המסודרים במשנה הלכה למשה מסיני ה' אף עלפי שה' שני' סתמא :

סלק פרק ז' אחר פרק ז'

בשר בפ' המוציא י"ג בגמ' עורכדי לעשות קמי' עיהתם בבושלא פ"ד בושלא העור שנעזב כמו שהוא בלא מלח ובשל ונפסד כשמלבישין אותו על משקל או על זולתו יבש וקשה מאד ודרך לערוך משקל של אכזר יחסר בשליו כומדא בפ' כיצד מלביש בגמ' ועל הנבילות פ"ד בערך כומדא : ולקח חלה את הזרוע בשלה אין בשלה אלא שלמה ו' שמעון בן יוחאי אומ' אין בשלה אלא שנתבשל עם האילן דמולי' עלג' בה"ד איל מבשל לה בפ' גד הנשה' בגמ' יד' : בשן בפ' אה' בפ' כל זית שפכתי או בשני פ' בערך שפך : בשן בפ' הקורא את הגגלה עומד בגמ' כה' שיש בידו מומין אמ' ל' אס' ח"פני ובישני לא ישא את כפי' תנא נמי הכי אין מורידין לפני התיבה לא אנשי חיפה ולא אנשי בית שאן וכו' בשקל ברי' גמ' דל' עושי' כסין בדנין מאן דבעלגויה ומשכה ליה עולתיה ולא מבשקל ליה פ"ד ולא עכר הדבית ולבקר בריכולן תרג' ולבשקרא בה' ליה בשר בגמ' דפרק קמ' דפסחים ה' שא' איש בשר קדש בכנף בגמ' פ"ד הוא שרץ ואמאי ל' בכנף בגמ' ולא ביזו משום דיתן בעירו צ'ן שרץ שנמצא במקדש פה מוית' בהמייגן כמו כן הוציא בגמ' ונגע בכנפו בקצתו של שרץ היקדש היטמא כמו כן תקדש באהילות בפ' אבל שיש עליו בשר כלאווי פ"ד נשאר על האבר בשר שיתכ' להדבק ולהתפאות וכבר פירט בערך ארך בברי' רב' בסוף פירט לה ז'א כן התבאר ברוך שטק' חן מקום עליושביו ועתי' לבם לב' בעי' ל' בוסר בחלקן של חבירי' : בשש היאכלתפל מבני מלח תרג' כמה דלא מתאכיל מורי' בשש בלא מילתא ובפ' כיצד מלביש בגמ' על הירקות לית דין צריך בשש פ"ד כל דבר שיאכל עם הפת שמו' למי

ל' א' ע"ג

וכינן צו כי הגון האדון קודם אותו ורד וכל ארמי צמר איוס קודם אותו ורדא וזה האשה אם
טוב ורד בשוק שהוא צמר אדום כדי להראות פנה כנגדו שטפל זהרורו על פניה הרדי זה
שמות מצח וסדיעות: בתולות בפ המוצר את הכית המוצר את בית הבד מצד את היס
ואת הממל ואת הבתולות פיר בגמ אמר יוחן כלונסות שלארז וחס מוטות כדי ציג נישאו ^{במל}
בשנים וכדתן במם ראשה נג ציין כלונסות שהן ענין עבים אדומים:

בסיוע צחלנו משמי מרום נשעית הוחסל מספר הערוך ערך בית
חסד לחיובים גומל יורזני בערך גומל

גא בסוף גמל דפ איל טריכות ר יסי בך דור מסקי תאמ ליתך דג טהור הוא שנגאורא פתי מנג
איל קשקשים שבו וחוכו חרודי חרש אילו ספירי שפוח בהן פיר למנה הוצרך מלמד שהיא
טהור מפני שהוקש לחש רפג ליתן חש בריח סלקא דע אמניא הואיל והוקש לרבי טמא
טמא הוא קאמ לדלמ: גא במאמתי בפ גבשבי עת אין בונן נעוצות על פי גשיות פיר
כמו גומות מלשן כלגינישא: גאוכאין טכשאי בסוף גמל דפ היה קודם בתורה פיר
גויס לשעים ונקראין שלשם מקומו: גומל בפסק דלניחות ובמגילת קיטור יהודה כל ^{סעתי}
בשם לני בן פרטא כלמך שישראל ששין רצוט שלמקוסה מוסין סח וגורה כמה דאת
באלהים נעשה חיל ואם לאו כביכול וילכו בלשכה לפי דודף אמר אחא מוסין מלמ כשם שגל
ברודף מלמ כך גאלן בגומל מלמ הדא ה דפ וצא לציון גומל מלמ ובלמזט צדי ודא צלן
אמר הכוה לה אמר גומלך ויוצרך מבטן איפטר לומרך יוצרך וגומלך צריך לומרך ^{גב}
מדורו של הקבה כעדת צשדזים בטר וזיס מנה ואחר כך מרמא הקבה מרמא עד שלא יפיר
שנ ברמאי לטיאל ואחר כך ונגלה עון אפליס וטל גאל בול גמדפ י יחסין וגומלן
הכונה פיר נעשו געולם לומר חללים: גאלק בגמל דפ סדר תענות האלו הכול גואלקא יייל
ואמון דוזיקא ובב גמדפ קא דסכה שלשק ושנס מידה חזין לגואלקו ומזבלי וצדי גמדפ
שהחטיין לו צורך מאילא וחבר גואלקי פיר שקיב: סליק פרק גא אחר פרק ב'
גב בפ חומד בקדש אוכלן אכלן גובין בידיס מסומצות ובעז בפ השופר את הפועלן יסתוס
דגב ויצר ורעב מנגבה והא טהורה ושלען רבי אמר יגב פיר לשון יבישות ודא והנה חרבו
תרגוהא נגבו גב בבדל רבה פירמא ותצא דינה ואין שאלמא לה הא מגיבל אמל פת אין ושיבו
אותו דבר תרג ידוע ואגיבו יתק טרגם: גב בביעה בפ יוס טוב מטעלין מגב לגב מפולש
בגמתו רפגן כיס מגב לגב הדועה לעשת גיתו על גב צדו על גב גיתו עושה פיר

אבי תרתי צבת נירא וחורא בכורא פיל כר אולא נירא ותי זמני סחור סחור נקיטחד
זמנא אותו חוט עבה שחלק בעבר עלה נירא בית עינא בפקא רמאקין בגלל מכבשין מאי
מכבשין רב יחאלא צבת עינא פיל נקב שבאמיע רחוקים בית צידא בפ' המוצא יין מאי
בלכול ומאי מטיפי אמר רב צידעא וצות צידעא ובס' גל דחוקתה רב עושה אשה כלת כשיטיה
ומשייח דבר מועט מאי היא אמר רב צבת צידעא בודא צבות כלת צידא פיל כשהאשרד
קלעות ומשייח דבר מועט ביץ אזניה לפדחת רד כנגד ציעה ומצאה סיד טרוף כשהוא
וטוה אותו שער ואינה קולעת אורט אלמא מיילא אותה כנגד טעם זה עושה צבת עינים אצל עשירה
שורקתו בבשמים בשמן טוב שסחצרו שעדות זה בזה ולא תהייה כאצל ויתפיו בתקרא
בפקדנא ידע קודם שיצאת בית קולה רוצה לשאת כבית הלל מקוליה וכחומריה שעה כבית
שמי עושה לאחד בית קולה שבר עלובי בית הלל חייב מינה היכן יצאת בית קול ביבי בשם ר
יחמך ביבנה: בת תירא בע' וטהא: בת בפ' עשה שנתפתחה בגל' בע' דכדין בשלג
במ' בירחא אלמא במו בירחא פיל ומתמחמך וכי בתו בירחא לטתה לראים וכי נקלה תפוצץ
גבר המשיח במו לקן והמשיח אישח לבמ קסן והמחוריר אצרה לגוי עליו המצא אול' למען ספתי
אתה צמ: בת בעב זרה בפ' י' שמע' בל' גל' וצטצ עתה צ' מזהמין ומהנטיעות וכולין
אותו וקוטמין אותן וששין להן בתים שר' אשה שנה ידע עושה להן בתים להצלוהיא גילה מחמת
בתוחא בסוף גמ' דח' שר' ואלה לכול כרות מבתוחא דמשרא ס'א מגובנא פיל מאמע
עזרה: בתא למיטתה ליה בותא כפי פירט בפ' בעתא: בתול ער שהוא מגיע לאלע' ו
למלת בפ' י' צאה ליה פיל איין שלח נחמה משולם בפ' בתוספת שבעית בתולתה בתולת
אדם בתולת בהמה בתולת איין וכו' בתולת שקמה צטצ עית בפ' צאטונה ובס' גל' דפ' סדר
דעשרת האילן וב' המופר את הפינה כגל' זנים לקון פיל כלשם החליפה במג' איפה שיש צצין
בז' בע' י' גב' ד' ה' כעם את כלת חיילותו ואמ' לה יהיה שלאומה זו שומ' את ה' וטת' וחרו
שלא תגש באשת איש וכו' שמשע אלמ' ותיק' שלי' עמדו והשאו עמך לאשים והיו אומרות
לשענה לחמט נחל ושלגמט נל' בר' מן' ד' אומעק ולא עבדך ונתקיימה עליה נשים צצין
ע' בתולת סנ' בתול' בשבת בסוף גל' דפ' א' ל' עקיבה בתולת הוורד אחת פיל שוט
סותם רבינו האי' גאון ז' ליה שונה פתילת הוורד ומפרש פתילת הוורד שששין עמרו ג' צב
כפין ורד וקורין אותו ורד וכ' וטוה צעק ורד גל' פנה פיל הגאון עמד אדום הצבוע בלכא

וביבנה

בגובה פיר סילט שלעצם כעין קט' גב בפרק קמ' דבכירות בסוף גמ' וחס' אול' ע' ד
חצות אספדה דומה לחידא ושלמא לה בגבא דעמרא פיר חידא קוז כלום כמו צמר
שנסתבך בקוז ובא לשלבו מגבי הקוז שאינו יכול לשלבו אלא בשבירתו של צמח. ר"ף
כך מיתת האספדה אבל מיתת נשיקה שהיא סתימת סה בלא צער כגון ורשף יד' לפי
ובגל' מאי קוד' צאת שמע בשחלים מאי בתכלת ללכאי עמא ב' גבא דעמרא דתכילמא
וב' גל' מי שאחזו וסתמייהו בגב' דעמרא פיר גזירי העמרי' גב בפ' דא' גל' דעמרוני
אצוה דהוא גבא גבה עינים הוא ונתק עינו בגרושה וחללו פיר אוד' שדיות לבן היה הולך וצג
דפ' קמ' דסוף גבוה דומה את הגבוה פיר האדם הגדול חולק כבוד למי שהוא גדול כמותו גב
אין מטמאין בגבוה כלל עין פיר כללם אוחלקין את הגבוים בכל הכלים יש פיר כללם בכלים
כמו טל' חלשן חולשים: גב בשמונה שד' בגל' אבוב דומה ונפק מיטה גובי' ופגל'
דשבת אשכח ביה חיוס דפסיק שדי בתרת גוב ובי' גל' דל' הגזיל עינים דיקל' ופסקי בגובי' גובי' נמי
לא קאני מאיטע השתא נמי גוב דדיקל' מיקח פיר חתיכות גב בפ' איל' מגלחין בגל' דעמך
ל' איל' עזר אול' משחב בית המלך כל' ענפה שאינה כעטיסתי שמעלים אינה עטיפה עד לכאן אמר רב
נחמ' על גוב דקמ' פיר רב שדיל' גמ' עד גובי' דיקנ' ואי' שר גב' דיקנ' וגב' דיקנ' הוא שיש
שעל הצמות והדי עטיפה זו למעלה מן החוטם היא ועד' א' ישמעלוס מחזירי' קצת המצנפת של' על
פיה ועל ראש החוטם ועיקרה דל' ולא תעטה על שפם ובדה בפ' המכלת בגל' וחס' אול' כל' שאין בו
מצורת האדם אינו ול' המצח והגביעם והעינים והלסתות וגבות הזקן פיר גבות הזקן הי' הפנים מקום
הזקן עד שיהו כל אילו כאחד שוק לצורת אדם זה פיר' גישום: גב בל' מקות ששמעלות צמות
ז' למעלה לבן וזו למעלה כמו מי גבים שזה טמא ובחלק בעין סתרי' כמשק גבים שוקק' כן מה
גבים הללו מעלין את האדם מטומאה לטהרה אין ממנון שלישי' כיון שנמל' לדגוי טמא כדרכ' כמ' דא' מ' א' מ' א'
עמו' ומואב טהרו בסיון ובהמקדש פיר' בפרה המסנה את המעי' לתוך הגת או לתוך הגבי' פיר
מן הטל' לזה גבים גבים והוא פצוד וה' רקקין שיש בה' מימי' גב בפ' כיצ' מצד' על החומין
ועל הגובי' ועל הנובלות אול' שהלמי' חגבים הוא ובלעז בדועי' והוא מוצח הכשר: גב
עורת או שבור או חרוץ או יבלת תרג' דושלמ' דסמי' או דתביל' אוד' גבא או נמיס: גב
בפ' מומין אלו בגל' כפי' תאט לב' זבד גיב' פיר' בעל קומה ומסקנא אול' ובפ' בארי' כמ' דא' מ' א'
פני' פיר' ארוך ודק ופר' צופובולט לחוץ וסמי' הוא לראות ניש' מר' שין ארוך ובחן כלום כופך
כמו' אמ' ליש' לקי' שגיב' למ' יש' גיב' שמי' יצא מביניה' תורן: גב' אין' לי' אלא הבא ואין' לו

גב
דעמרוני

אם כשהטעם כלן לבדו לעשות שני רועה לשמורם באותה טבילה עד זמן גתו יוכל לעשות
יש באותה פלס עלאותה טבילה וכלזה בחולוולכך ביום טוב אם אמר אף עלפי שהטבילה כלפי
לבי רועה מע להטביל לגיטי יכול לעשות ולאכלום קא עבד דהא אין צריכיין טבילה הייזל
בחבורה זו והטביל כלנו לשום אותה חבורה ועכשין רועה לאכל בחבורה אחת אינו צריך
להטביל כלנו לשום חבורה אחת ואם רועה הוא להטביל לשום חבורה אחת ביום טוב יטביל
לאכלום קא עבד ולא חוי מתקן מנן ירוט כיט מגב לגב רעה לעשות עימתו עלגב גיטן
אוגיתו עלגב עימתו מטביל את כלנו מחבורה לחבורה היה אוכל בחבורה זו וביקש לעשות
לאכל בחבורה אחת טובל גב בם מרובה מידות בגלגב על פי שנים ובס חזקת
הבנים בגלגב הי שנים מעידין ובל גלגב דל דיט ממוטות בשלשה זה בודל ל אחד וצבא סיבין
בגלגב תעקת שתי שערות שאמרו אחת בגבה ואחת בכריסה פיר אמרין לעטן זכר אמר ל יחול
אל שמאל שתי שערות שאמרו אפילו אחת עלהכף ואפי אחת על הצעם תטא נמי הכי שתי שערות
שאמרו אפילו אחת בגבה ואחת בכריסה פיר כף זה מקום יש למעלה מן הגיד ונקרא כף כפון
כף האטה במקום ערותה כדגלגב צמל למעלה ביצוע שטמעך הכף מאי כף אמר לז הונח
מקום תבוח יש באטה למעלה מאותו מקום ונקרא כף ופון שמתגלגל מתמעך והולך ומכני שתי
מקום תפוח קודן אותו עלגבה כלום הוא מקום גבוה וזה הוא עלגבה כריסה הוא מקום שפתי
הערוה ושתיק במקום אחד כי הגבול הכלים שנהן מקום אחד הן הלם תראה דאמרי בידין
זוטא וכ שבן ושבת היכי דמי אפילו אחת בגבה ואחד אומ אחת בכריסה האי חצי שדות
היא אלא אחת אמר שותם בגבה וכו' ובחזקת הצעם אמר לי האי גונא הכי נמי בתעקישל מקום
למעלה מן הגיד ונקרא כף שנמצאו הכף ולמטה מן הצעם שעתם מקום בית הערוה וכן הל
כדעך וכשמא' זה פיר רב חנני' בפ' בא סימן: גב בפ' הוהב בגל שאמר חנני' אינו נשבע
הורמ' עלהגבוי ועלהאבוד פיר על הגבוי אף עלפי שלא הגיע לידם: גב בשם עיר
בפ' הפיגס המגבכ ביבט עד שתירד רביעה שנייה ובביצה בם המביא מגבכמ החצר
ומלך ובז' גל דפרק יום הכיפן עד מתי אתה מגבכ ומבא עלנו פיר מקבץ לקושש קא ות
לעבא גל בז' גל דל ואילו עוברין בפסח ג' ג' ז' אפי' את הקומה כלום כותפין את הקומה:
גב בשבת בפ' כירה שהמיקה בקט או בגבחה ובפרה פ' ד שרפה שלא בעצם או
בכלעצם אפילו בקט ואפילו בגבחה ובכלים פירק ין כל כל בעלי בתים ושלבעי בתים בתם

מגבכ

בגביעו

גדולות ותלוינות על עשן תלוי דורס מפורש גבן שלשה פר' או גבן אדגביעי חפיץ עיני או דלית ליה שיעור
אודגליה סלד שחר או דגביע ותטמה לעפעפך תרג ונמתא לגביעך ואל תתקחך בעפעפיה בגביעיה: ^{גבן}
בפמוץ אלול חנא ב' אשיגם או כל שש לו שט גביץ ושת שדות ובפ לו טריפות בגא סימטחיה ובפיק
המפלס בגא וחמל אוכל כל שאי) בזמנותה שסושה בדיה שש לה שני גבן ושת שדות לבספר בדיה בעלה
ליטא וכד בהמלת גבוע מהול בפ אי) מעמיה) בגמ בת של לא תשיך ובלו גא דפוח על פיל בני קטורה הדריס
בהדים גבועם כדגל בפ ד מיתות בגמ המדף לא מעטה בני קטורה לא לחייבו אמר לו יורי בר אבי ואמר לפי
ד יורי בר זבדא את ברית המר לדבות בני קטורה: גבועי מיה בפ ג' בתמיד פיל שם אדם שהיה מכיר ^{בשחר}
נידעו בו בפ קמ דיומא גביע כרוז מההדווא עמוז כהנים לשבותם ולים לדוכנס ויש למעמדלסט ויה קולו
שומע בג' פרסאות: גביע תרג ידוע או גבן ובגלוי לכה מיסתלב ולבני הפילגשים אמר גביע בקומס ^{אני}
אם הולך וד' עמה וברוי גא דחלק גביהה ב' כמיסא פיל חכמה הוה גבן דהכי קאמל איקיימא ובעימא ^ט
כשיטא לעק מימתי מיך אמר לאסאתה ששה כ' דפא אומא וקדושי ושל הדנה תיסול: גבעל בפיה פרק
יא ב' סותאוב שלשה לחים ובה ג' גבעלים ובפ יב ובפרק קמ דיומא בגמ כל שבעת הימים כמה יהו ויהא בהך
יהי הזאה כרי שיטבול ראש גבעול ויזה כמו המסתה גבעל: גבר גבלא דמכמאט גבלא דפריעאמא
היה ישי שלא יעבד המלכא אני ודגלעא לשלמי מכמאי שיהא לו פנים אלו או דמאחיה ליה ולא דחיק ליה כמא
גמרא דפרע אמר אמר אה (בעל חוב שיע כשירצה ללות השטר המרוע שיכיר ששאר הוא ויליג בעי) סיה
גברא דנשי קטלה ללשנא קמ דחבול עליה כלומ העכבריו למע שוטיא כנשיה מהמחמק למע אנשים
חשבים וזו מפע שלאח תשושת כח הרגה וזה מחמתמלאסך הוא היל פטור ^ל ליש' אח אפ' עכבריו
איהל ויהית כגון לאוב ששאל משמעון עברו לבוא על שפתותיו למעלה הלון ומרוב ביאתו עליה כחש
ג' וזמא וקזה הסשל גברא דביאתנשי קטלות לא דינא ליה עלתה הוא דקטל נפשיה ולא הוה ליה להדיק עצמו
בביאה כל כך כך השונרא לא היה לו לאכל הרבה גבר פוס דיקחי בלי גמדס כיצר מעברין פירושו אושפיזא
תרג' איש גבר תרג' פי פום תרג' דין תרג' לתאלן ממנו ט' חר מה טיבו ישלפסוכן בלי דותאמר ציון
מה יתאון אדם ח' אמר להונא יעמוד כגבור ויתודה על חטאיו ולא יתאון וכו' בפ אי) בן המודר יגמ
תודם את תרומותו איזה שכמה שורה לא על חכם גבור ועשירי ענין וכולן ממשה וכו' בן יקרא רבה
גבר' ועדקתך אדם באמר להלכהנים עוד גבורים עליה חלם ל' יהושע ב' לוי אמר גברים פל ער שכולה
גברים ואי) בה נשים: גבר בפ קמ דתמיד פעמים שהוא בא מקרות הגבר ובפרק קמ דיומא
בכל יום תודתי את המזבח מקרות הגבר פיל מאי קרות הגבר לב' אמר קרא גברא ל' שילה אמר קרא תרג' גל
יענו מעציון גבר תרג' ידוע ונטלו מכרך תרג' גל: גבשוש בפ כלל גדול אמרו בשבת בגמ צפות
למכות אמר רב ששת היתה לו גבשושית ונטלה בצית חייב משום בועה שהוא חייב משום חורש פ' גבשושית
גלקט) שלפניו אם היה בביתו ונטלו חייב משום בועה שהוא חייב משום חורש פ' גלקט) שמה פניה
שום חורש והכן פיל רב האיי גאון זעל כל חפירה וחליץ ועשיה לימות בקרקע שהוא צריך לה בשבת כלל
ודש הוא ואם בצית בכלל בונה וכל השואת פני קרקע בשדה משום חורש כגון המדיח והמעדר

גבחת הבא וישלן גבחת בגל ובתגבים בכי אלו טרפות פיד גבחת גבהות ישבשדה שלן כשי
הגמל ארצה אילן גבחת ואין לו זנב סלעם ישלן גבחת וישלן זנב : גבחת בהכל מיטמאין
פרק ג בנגעים הקדחת והגבחת מיטמא ומבשע שבעות ובהתקום לו מיטמא איזו היא
הקדחת מן הקדקדק השומע לאחרי על פיקה שלעאר ואיזו היא גבחת מן הקדקדק השומע לפעול
כנגד שיער מלמעלה ובמזרת כהן מקדקדק שומע לאחרי זו היא קדחת מקדקדק שומע לפעול
זו היא גבחת גבל בפ' ואלון עובדין בגל בעק הקדש ובפ' העור והדוטב בגל ופ' -
שעיבד' אמ' ל' אבהו אמ' ל' יש לקיש לגבל ולתפילה ולנטילת יד' מילין פיר' אם יש גבל
העושה עיסתו בטהרה בדחוק ד' מילין לפני ימותן שי שיער לאותו גבל או אם יש בדחוק ד'
מילין מים לפעול ימותן על שיער למים ויגבל עיסתו בטהרה וק' לא יתפלל ולא יאכל שיער
למים ויטול ידיו והני מיל' דבעט ד' מילין לפניו אבל לאחרי אפי' מיל' אחד אין מטמאין אובדן
אלא עושה עיסתו במה שמזדמן לו ומקטן ידו בעפר ומתפלל כמפורש על היה קורא בגל אמ' ל'
יהושע בן קרח מי שאין לו מים ליטול ידיו מקטן ידיו בעפר או בעפר וכו' וגם אובדן חממות
בא נטילה כמפורש בע' בל' ופ' עבודת העור בה' ל' ד' מילין נקרא עבודה וטהור אבל לא גבחת על מש' שבת
ונגבול בה' קטמא ונגבול בדמשא ונגבול בגמטא בל' גמ' דמי' שאח' וברי' שגמ' ד' בגמ' ד' בגמ' ד' בגמ' ד' בגמ' ד'
לד' ונעץ זית מן המובחר ב' לעל' לעשן כד' לשלותו בשמן כדדך שאע' עושין בגמ' לש' שממ' עין
כל' זכות בעשן השמן על שנשחין ומגיד' אותה שחרורית ומשימין בדיו גבל לטור' בפרק פיר' -
בד' בגל על הדירות כל' אם בירך אדם המזניא ובצע וקודם שאכל אמר לאחרי טול פרומה של המזניא
לא הפסיק את גבלו ואין צריך לחזור ולצריך ברכה אחרת ופ' אם אמ' הבא מלך הבא ליפיק ואפי' אם אמ' גל'
למדי' גע' כלהו צורך העבודה ואין צריך ברכה אח' ויק' מל' כל' מדי' דהוא מחמת הס' לאו הפסקה ד'
לב' יחזו אמ' דבאסור לאדם שיטעום ופ' ובפ' איזה הוא נג' בגמ' מושיבין חטט' דאמ' גבל' לתד' גבל' לל' לל'
לפט' שורב' השוורים אין לעשות : גבל בפ' קמ' דשבת ובגבול' כלי שיעתה אור ברוק' וג' ד' לל'
ראש' דאיתנה מן התורה בגבול' נע' ל' דבת' ולקחתם לכם שתהא לקיחה ביד כל אחד ואחד פיר' כל' מדי' ש'
קחי גבול' ל' מדי' בפ' בגמ' היה להגבול גובה טפח פיר' גבול' הוא דריסת האדם סביב העונה ל' ג'
הוא גבל' תל' ירוש' שיער גבול' בגורם שיער אר' שע' גבול' באהלות ראש' פ' י' ה' מ' מצא
הטומאה על שיהא והגזרה והגבלת בפותח טפח גבלת פיר' אוצר תבא בטומאת איזוהיא גבלת כל המעור
מי' ומי' ומשי' מן האמצע : גבן בסוף גמ' דל' המצנע מגבן משמאי' מייב' פיר' המקפה גבנתו
פיר' החלב הקפ' לשאתם חרין של גבנת : גבן בפ' גמ' דל' ומאכל' בג' א' ממחמת הגל' ד' יח' גב' דאס'
הא והו' ממדחי גבנתה : ובפ' המל' בג' וחכ' אול' כל' שאין צו מצורת המצ' והגב' והעין וצפ' בצבורות מומין
אין גבנת' אין על' אלא גב' אחד זה גב' האמר בתורה פיר' גבות עינים ל' דומ' אמ' כל' שגב' שוכב' פיר'

גבול

מקבץ

גבול

בן שמר ומשום הפי תקצץ שמטיג עצמו לשתות ולא יהיה רוח מחורחן (צבלי' לזכא פלי' לז' אק' עושי)
 כפוי לגיית ולא מכסך ולא מזוהב וכו' כדלכא בע' אצל זק וכו' לז' ויהי חשך אפלו ובסמך ונחמכו
 לדם אמ' ל' אב' הלוי ממכת דם העשיח יט' כיוצד המצרי ויט' צבית אחד והגגית מלאה מים
 והמצרי מולא קיתוק מוטבה ומוצאה מלאה דם וכו' וצפ' לזכ' וערבה ומעח' אונ' בגגיות
 שנתב: גגית בפ' אמ' ל' עקיבה בגג' מע' לפולטת שכבצו' וכל' גל' דע' ל' מלמד' שלמה
 הקצה על' שג' הר' בגגית ואמ' לה' אם אתם מקבלן' את התורה מוטב' וב' אלו' הק' הנשר' פין
 בגג' אלו' הק' הנדרג' איתג' כפה עלו' גגית ופרע' עלו' את המעייבה פיל' כל' עשו' נקח' ריות והוא
 חולי' חולי' ויש' מפי' שהוא מערך' שלמעלה:

סליק פ' ג' אחר פ' ד'

גדי וסי' שלם בסוף גמ' דפ' במה אשה פיל' התמזל מזלו כלומ' התגבר מזלו וסינוק' לא אל' תיגע' כמו
 גדי מסנן' אושפי' ובושכו' שיכול' בשי' טל' כלומ' בכח' כלל' טולת' וגם' אל' מגלח' בגמ' ואין' מבידי'
 (בסנהדרין) בפ' כהן גדול בגג' וכשמבדי' אותו וכו' גמ' דפ' הנודד' מן הירק' מאי' דלגש' אמ' עול' לא
 עלמ' דגמ' פיל' מיטה עשויה' לכבוד' מל' הכית' ואין' אדם' יש' עבה' ובל' השומט' אחד' בעוף' בגג'
 השומט' לשום' הדימה' לאמ' לה' הא לאמ' לגמ' לה' פיל' לשיר' ההי' בגון' ערסא' דגמ' מיטה עשויה'
 לכבוד' ש' הבית' בגון' מל' או כוכב' וצבלי' רבה פיל' עב' בגד' אתא' גמ' רבי' אתא' גמ' דעלמ' מל'
 תר' ירוש' בגד' אתא' גמ' טבא' ובפ' שט' סו' אמ' הקצה' לששן' אתה' אמ' יקום' אבי' גדה' דע' א' דאת' קיים'
 אף' אע' בר' בלשון' אע' פול' ע' יקום' זים' ויפוצו' אויביו' ג' מלא' פתמי' בגדי' בתרי' עבדי' תלמי' דרזני'
 בגמ' דפ' המקבל' פיל' בשאין' רווח' להלך' הספינות' בקלע' קושלין' בקצה' הספינה' אש' ויזאן' המלחין' על סמך' בגג'
 תהר' מטה' ומפה' ואושפי' אותה' בתוך' הצידד' לפיכך' אמר' מלא' סנפי' המושט' בחבלים' קוצו' מן האילנות'
 שלא' עכבו' לזד' וללבוד' ולדוכן' עקומה' בהלכא' קמ' דעירוב' ובפ' דסוכה' בגמ' ושאה' גבוהה' וטפה'
 פיל' גוד' דאמרי' גוד' אמר' מחייצת' וגוד' אגזית' מחייצת' ללבוד' כל' פחות' מג' ללבוד' דמו' דוס' עקומה'
 בית' שנפחת' וסיכך' עלגביו' אם' יש' כחל' לסיכוך' ד' אמות' מסולה' ופיל' גוד' אמר' מחייצת' כלומ' הק' בלפך'
 כאן' חתכת' והעלית' מחייצת' מזה' העמוד' תלג' וימשכו' ונגדו' בהל' קמ' דעירוב' אי' גוד' אמרי' אי' חבוט'
 אמרי' גוד' וחבוט' לא' אמרי' נקא' מש' ל' פיל' משוך' דמי' גוד' אחית' מחייצת' בסוף' גמ' דפ' חורק' רישא'
 דשמעתא' אמ' רב' הונא' הני' בי' יתא' דמי' ש' אן' מטלטלין' בה' אצל' אמת' וכו' פיל' בעייתא' בבר' פיל' במקומו'
 זה' פיל' א' בי' יתא' ה' אעית' קטנות' לחכות' מלמעלה' וקצרות' מלמטה' וגבוהות' וטפחים' וכיון' דאין'
 רחבות' ד' על' אין' ל' שות' היחיד' גמולה' דבעט' דומיא' לחריץ' גבוה' עטלה' ורחב' ל' הולפך' ככר' גליל'
 דמיין' ואין' מטלטלין' בה' לא' בד' אמות' ולא' אמרי' אלא' שאין' בתחתיתו' פחות' מג' טפח' וצד' ד' טפח' לוחב'
 אצל' יש' בפחות' משלשה' ארבעה' לית' ל' בה' דכל' פחות' מג' סלבוד' דמו' ועשבו' שה' רחבה' עד' למטה' ד' טפחים'
 ומותר' לטלטל' בכולה' וט' אין' בפחות' מג' ארבעה' אי' מלמטה' אותה' טפחים' קמ' ואורב' כיון' דאין' נראה' לעיני' אותו'
 הקצר' לית' ל' בה' ומותר' לטלטל' בכולה' מתקיף' לה' רב' נחמך' בדי' יחך' ואפי' לא' מלמטה' קע' ואורב' למ' גוד' אחת'

סליק פ' ד'
 פיל' גמ'
 לשי' רב'

גמ'
 פיל' גמ'

המכבד שהוא משוחממת הגשם ענינים והממלא נקעים שתחת הויתם העושה עוגיות לבנים כלאו
המכודשים בללא ישיג משום חורש שגלשו מן הגלעד וזה כבני דיעקב דלקטו אבן ועבדו ג' (ששית)
בטור ג' וב' שואל בגמ' א' מעמיצ' גם מעבדה יידאר שאפי' גבשושית קטנה דומה עלט כהלי חרים:
גבתיא בל במה אשה יצאה בגמ' הבנים ולעדייה בגובתיא דחטא וב' זם הלכו בגמ' מי שנשכו כלב
שוטה לא לישתי מיאלא בגובתיא דחטא וצוף גמ' ד' א' ל עקיצה מני' ופלגא דשמאלה דמי' ליה בגובתיא
דחטא וב' מי' שפסגו בלי' ג' ואיטא לה לאיטא ותשרד ל' גובתיא דחטא וב' העול בגמ' אי זה הוא פ' דכא
ההוא שצוא דהוה בנו בזינא אישתתים גובתיא דשבת זרע ואסוק במקום קטנים וב' גמ' ד' השול פ' ד' צע
מנה לה בגובתיא דקנה וב' לו טרפות בסוף הלכה שבתוך דגלה ההיא גובתיא דהוה נפקא מי' באסי' כ
לחבלתא ההיא גובתיא דהוה נפיק נבי' באסי' למדיסא וב' החבית ששברה בגמ' אין נוקצין ונתא רב אמר ושגמ' שרי
וכ' פ' גובתיא היא שכוסות שלקעה או שלעצם שטותן אומט בנקב החבית או ביד הנור שלי' להזות מוטק' ממ
י' מן החבית או מן הנור רב אמר ושמו' שרי ואם היתה חתוכה ומתוקעת דבדי הלל מותר להחזירה בנקב
החבת או בעד ולמשך י' מוטק' פ' גובתיא דחטא ד' זם הלכ' ינח קנה שלחשת ארוך ראש אחד בלום
וראש אחד בכו והוא שלי' כנגד הכוס ושונה דלמ' אי שתי בכוס או כנגד הכוס חזי בבואה ומסתק'.

סליק פ' אהל פ' ג' בגמ' ד' מרובה מיידת ועל אותה טעה שנינו מעשה

מגות הצריפם ושתי הלחם מעין סוכרי' גמ' קיש גמ' חול פ' מן שני במעשר ל' בתוספת רבנן חות בל'
ל' ישמע' אומ' עומד ומטרש בגמ' ת' ל' כשצרו מלכו בני חטא זה עלזה וכ' עד מטא עומד לא ה'
כדיבא אימור אכרוז הקווא חלשא אומ' תדי' אאיגלא וחדא ידי' אצריפא אמ' להו מרדכי מי' אייל
דוכיא דשמיה גמ' עלי' או עלי' גמ' בדיק ואשכוח: גמ' בסוף גמ' דהוריות מפני מה הלכ'
מוטלי' בעכבר אמ' לה' מפני שפורו רע מאי היא אמ' רב אפילו גמ' מי' גי' פ' גמ' יש בקטנות שזו
כמוזק' בחי' טי' וזמ' בדרך הפולין קטנות אטומים וקשים שאין נכססין בשיע' אדם וב' עופות ובחמור
אין אכלו' אות' ל' אכזמ' הקדש' כמו אב' ונקרא' ב' אומ' גמ' ופ' גי' מי' מקדמות' גי' ולי' ל'
אחד הוא הכוסס את החטה ובודאי העלכין כוססין ומקדמות' שאין אדם ולא עוף ולא בהמ' יכול' ל' ל'
אור' ויש מצד' כפי מה חתול מושל בעל' מפני שאי' סוף ד' עמאי היא אפילו גמ' גי' כול' ש'
כך הקדש' עים שאפ' גמ' כוססין ומשכין דבר שאין לה' הטהומנו לא כדי' לעשות הפסד שאנשים
בעל' הפסות' גמ' בל' גמ' ד' אמ' רב יהודא אמ' רב הילקטי קטנה היתה בין שני בתים וגמ'
מונחת על' ל' ל' א' יש בגמ' פותח טמא פיה כלי' כמי' פתיא פוזק או כמי' לפישה מפולשת וז'
קבוע כותל חלול פתוח בפ' קט' דשבת בגמ' בית שמאי אומ' אין טו' דין גמ' נ' וקדידה ושפוד
שזו בית שמאי דמפקד להו אפקודי פיה גי' כל' שנותק' לתוכו שעות' לעשות שפר מצעוד יום
ונשר' בשבת' שמל' קין בו מצעוד יום ודולק' בשבת קדידה ששמין אותה ב' כיה עלב שבת'
ומת' עלת בשבת וכן עטר' בפרק ח' שר' בגמ' אין עושין הלמי' בשבת' ל' גמ' תיק' פ' כל' (שעושי')

ב' ספר

העומר לגדוד כגדוד דמי ובכלל רב פישת עב בגד בא מי שעמד לגדוד משותף שלאומות סל
כעין גודו איש ובפ המועיז תפלין בגמ שלשין והא איכא קעמי בגדווא ופיל בע גרד גר
בהלל קא דעירובין התם איכא גידודיהכא לכא גידודי סל התם לשאמרן מצדו כלפי ראשו איכא
גידודי כשאמרן הכותל חתוכות חתוכות ושארין מן הכותל חתוכות סנים שמדין בגון יתדות דרבים
ולא נחא ליה להלוי ביה ובפרק כחה בגמ מעשה שעשו הא לאית ליה גידודי הא דלית גידודי
ובסוף גמ דפ בנגרות דרשמרימל גידוד חמשה ומחצה חמשה מצטרפין והיל גידוד ה ומחצה ה
מצטרפין ובל גמ דלמביא גט שיש אמר תסדא גידוד ה ומחצה ה אין מצטרף והיל מצטרף סל פג
גששית שבקרקע גבוהה טפח והוסף בשף טפח בפ כיצ מצטרף היא שם גידודות גבוהות לטפחים
פיל חתוכותן כותל גמ מאי גידודות אמר רב יהודה שלש מחיצות שאין עליהן תקרה והדכמים לבקעה וכל
ובית גידודין לבקעה בכא בתרא השותפין שדצו לעל מחיצה גמ סבלוה מאי מחיצה גודא פיל קיל למפרץ
גדליה למה תקפתא גודא : גר אין דודין בעירות בגמ ולא במדכבה בגמ ולא במדכבה רב אחא בר
יעקב אמר בגודא דגמלא פיל כשני נסלים שלשד שמונחין זה בצד זה שיש ביניהן ריח למעט כר יש הפרש
בין מים בהלל קא דסעודהין אבין קשישא אמר דמי לגודא דגמלא כחן דקס קס פיל נסלים שלשד
העשוני מחלט אין אדם ממנה לעבור עליו אלא עקב בצד גודל כין דקס כיון שמתחיל להלך עליו הגשד יתחזק
ובצר ואין אדם מתכחד לעבור עליו : גר בפמי שאחבולאומות בגמ זה גיטך צדיום לבפמא אס ורב הונא
גריה רב יהושע זבון שושני אגודא דטהר מלוא ובפ יום חלכו בגמ חמשיש המיטה רב יהודה ורב שמאלא הוה
הו קיימי אגודא דטהר פמא פיל כמו על כל גדותיהם גפי נהרות : גר בל גמ דפ זם חכפ והוא כחמא גר
אמר רב אשי על כל כגדא ולבן כמרגלית פיל הוא לסבודית ובלש ישמע ובלש כולני ינדר : גר בל אמר עמי
מעין בגמ מעין אלוט וכלסוף פרשעושה דלחאגד דברים כגדים פיל דל דגש והוא לענה הנע מאכילם את העם
הזה לעתה מרד כגדין ההופכים לענה משפט ופרי צדקה לענה ואחריתא מרה כלענה תרג ואחריתא
מדידה הין גידוד : גר בפ לולבוערבה בגמ שני ספלים שלסוף משביה דחזון גלדא דמשון עלה גודא
ומלוין ביה מיה בל גמ דפ לער אול תולף הגוד והמשמרת פיל בערך אסל : גר בפרק קא דרבין
לחא אחת מרובה לשלט שהיא כמגדיון לישילוח וכו פיל מקום בבית המקדש שעשו אותו יום קטוע לע דה
באותה ששענובה גנוו בית השמאני את אבנה מגוח ששיקצום מלפי יון לעז ומשמ לשיילוח קרב חזון ומט
שגד עז היא לאמלו בפרק ד מיוסת בגמ הנודר בשמו מחיב לב משא שיה דאח אחת מרובה לשלט וכו
אל רבינא גר נמי מיכתב סתבא דכל העורלים לגר שלחן : גר בפרק קא דאה לוח אדם אינו מטמא
גר שתצא נמשו אפילו מגוייד אפילו גוסס ובפרק דיבמות בלרא אפילו ראונו מגוייד ועלוב על העלילה
החיה אוכלת בו אין מעדין עד שתצא נמשו פיל מחותך תגדים וכלו גמ דפ ד מיתות לדידי חילי חזון טייע
דשקלה לספסירא וגיידיה לעמליה ובל ויקרא רבז פיל לא תחי עד חנם בלעך מעשה בשלטון אחרי בקשרין
שאח מגוייד את הגנבים והחך את הקבלן ספ' מנגד בל מעשות הפרסקין משטילן גידים פיל החוסין
שעל הגדר וכו' מילין גידים ארומים בל גמ דפ סולד ומורה עד שיקף זקן התחוק ולא העלון

פיהו
גוף
שוא
גמ
שליו
חולב
מקום
אמל
שן
גלג
גדום
דפ
גלוס
דמי
צמ
ספר
מע
ע
גש
למ
צבע
מ
מ
א
ח
כגד
סה
שב
צב
טב

מבנים שלא יזיק לשטש הא בימא כול לחזירו שיהא הטבעת מבחוץ לפי שרואהו יכול לשמור
שלא יגע בו גדיל שנים גדלים אלבעה בלא גמ דיבמות בעמ גדילגילנים בגלמא ברא גמדף התכלת
פול בערך שעטנו וכי גדול פתלתא וניטמיש בחלא בדמואת דפיק מי שאחזו עלמנת שיש לי בר
שפחה גדלת ואילו בפרק מקדטבו ובשלוחו ובגמ דהתקדשי לי בכוס זה שליק מי סבת מאי גדלת גדלה
ממש לא מאי גדלת גדלת פול גדלת שיער שלנעים והולכת מצבת לצבת ונמצא מעלה דברי אשר
אזכה לאותן הנשים שגודלת השער שלה פי' גדלת דברית כדבת ותגדלו עלי בפנים הגודלת החולת
הסתקת בפרק המענה פול הגודלת מעשה עבת תרג שובל גדיל גמ גדלת משום אורגת כוחלת משום
כוחלת פוסקת משום טוה ופי' על כוחלת משום כוחלת גדלת ופוסקת מעל בונה ל' יהודה אול אף
שלגלת טטא מושב מפני שהכנות יושבות וגודלות בפרק לח בכלים פול המגדלות שער נשים יש
לה צרת נפה תשב עליה הכלה ומקטטת אותה אול נסיב בת גדיל כללי דימי מלכא בפ' יש נוחלי בגמ
הכותב נכסו לאחרים גדם ברא גמ דפ סדר תעטות הלוא גדם בשות ידיו ופ' נגמר חמ' בגמ אם
לאו העד השיני עדים גידמיה : גדם בפ' שרי בגמ ושותה את אבוב רואה גמ רב יצחק בר ביסנא
דלכא דלמטי אסא וגדמי גבי הלולא וברא גמ דפ אלו הקגולן כגון דשוא פיסא ומחיה לגדמא ואך
גודמא ומחיה לכבסא ובפ' השולח גט בגמ הלל הזקן התקין פרוזבול רבאשי מקע ליה גודמא בדיק ליה וכתיב
עליה פרוזבול פול ענף : גדן דקסמי חותמי תרג ירוש וקסמיס בידם : גדן לקדאת עמא התו
מם תרג גידוני דמייא : גדף בדאש כריתות יצא מגדף שאינו עושה מעשה גמ תו רבנא את הוה
מגדף איסי ב' יהודה אפ' כאדם שאומ לחברו גדמת אתה קעיה וחיסרתה קסבר מגדף היי מביר אתהש
פול כגון גודף קעיה וחיסר מן הקעיה עצמה קסבר מגדף היי עובד ע' משורר לעל' גידף קעיה
שכרי בעיקר ולא חיסרה שלא פשט ידו לשם ובסוף גמ דפ כלל גדול אמרו בל מאי אמגושתא רב אב
חדש ושמואל אמר גידופי פול שמחרף כלפי למעלה וכבר פירש בערך אמגוש וברא גמ דפ מי שויה טמא
קסבר מגדף היי מצור אתהשם מגדף בה ל' אבהו אלא מעשה דבת ל' עתה גמ בלא שהגו ופ' במד
אשה בגמ ולמ' ככותב וברא גמ ד' יוחסין וברא גמ דפ היי בודקין מגדף ביה ל' אבהו אימא לאיטיי חתקרות
פול רב שרידא גאון על מגדף מראה תמה בידו כאדם שגודף מן הקעיה ובס' גמ דפ כלשעה בפירוש
חנני אשה לא תלוש לא במים גדופים ויש מפרשן כמו לייטו עליה במערבא : גדף כלל גדמין
ק' בסוכה האדאית לה גרמא הא דלית לה גרמא פול בערך בריא והוא מסגרת שנעשה לחצית קיבו
בסוף גמ דע' רב עוקבא דב' דודא מגני עבד לה גרמא דלישא ומליה מיא ואריתחא והגבול סביבא
תרג גרמא מקף לה ותרג מסגרת גרמא : גדד בסוף גמ דפ היה קרא כשם שאינו מתגדד
גמלאות כ' איני מתגדד במלאכות פול עש מתגדל מהו אינו מתגדל ואילו שרה במלאכות
א' איני מתגדל במלאכות ויש מפרש מהו אינו מתגדל בשני שאינו עוסק בתורה כלום אף אב
יינו מתגדד בשען שאינו רועה לצטל מדבדי תדא בפרק וס' הכפ' בג' תשמייש המיטא דבר מה הנחו
ל' לבית רבי להתגדר בו מאי כיון דלהתגדר בו צריך לייטו (ישות ובל' גמ דפ בתלפז דדריס מפט
יה תגמ חללא אן מצוני) צאת מפניה תלג חנא אף רב יוסף שלא יאמרו רוח ירושה היה לה רבאש

גמ

תנ ר חיה עד שתקף עטרת כי אתה רבדי מי אל הקפת גיד ולא הקפת ציעים בפר קמ דיקדושי צבסו
וחכמי אורי בצפון סידוס דמאן מילמא דגיד הינו סידוס הגיה מלא לאו סידוס דבעים ל יסי אוממו
וכתות אף צבנים וטקן וכדות בגיד אף צבנים לא פיל הוא האבר גדו בפ כל הפשר ל עקיצה
הד ועוף שיקמן חסרה של לא תכשל גדי בחלב אמו' שלשה פעם פריט לחיה ולעוף ולבהמה טמאה ו
בשר בהמה טהורה בחלב מה שחמאל גדי לרבות את החלב גדי לרבות את המזגה גדי לרבות את
גדי להוציא את הדם גדי להוציא את השני לא גדי להוציא את הטמאה בחלב אמו ולא בחלב זכר
אמו ולא בחלב שחוטט בחלב אמו ולא בחלב טמאה גדגדניות בסוף חלמות דפרק התאוו
וצדק גמ דל בכל מעליבין בפעעעין ובלגלגות ובגודלות וחמא גזעיות וכו' ומקנה פיק
רב בהנדקין מדאי פיל גדגדניות ההנדקין וחסוכי צבנים לא יאכלו שהן ממעטין שכבת זרע ואם הוק
לזרע מה מרוב בנים לא יאכלו ובסוף פיה ידוע גדגדניות הנדקין ולטון ישמעאלהו והעשב שאו
המלכה ולא יאכל אותם אדם לא על ידי הדוחק ויש מפרש כולי עמוד כמו כזרע גדי גדו גדי ביל
בפרט נקום נקמת בני יל פיל הוא הטוב שנועץ שם פרי צי חיות הארי והזאב וזה כמו אותנו דסוף ג
ר לעור אול האות הצד ארי בשבת איעו חייב עד שיכניסנו לזרקי שלו גדו דידוד דתכלה ת
בגלמי תכלה גדול בהלב קם דכתובות ובפרק קמ דמנות בגל מפע שאמרו הקומא זו זוח
זו אפלי זו אצבע זו גדול ככל פילם בערך אצבע בס גמ דפרק ק דקדושין גדול תלמוד שהתלמוד מ
את האקם לדי מעשה תעמ ל שמעון קאלעוד אמר גדול תלמוד שהתלמוד קחם לחלה מ' שנה וכו' ובפן
קל דבבא קמ אפ ל יוחק אפ קיים אמרין למי לא אמרין והוא מר גדול תלמוד שהתלמוד מבא לדי
ופרקי לא קשיא הא למאמר הא לאגמורי פיל למאמר הוא תלמוד גדול שהתלמוד מביאו לדי מעש לאגם
הוא לאחריו בסוף גמ דפ קומיין אלעזר בל צדוק אמר עשה רבנים לפועל ודבר בה לטעם ולתעטע
להיעל קמ וכו' בסוף פמי שמת בגו וחכמי אומל המוצא מתלדן עלהו חקק אהשים חותמי על
אלה אם קעשה גדול כל מלא עמך נעשה המוצל גדול גדול בסוף גמ דפרק קמ דמסקין למא
למגל מהלמי למגל אחרי בסוף גמ דפ חקקת הרבנים שלחן שלחמי חספ' כיתד שעשילי גמל וש
גמל כל העמיל דיוור אבל רבים לא אמר דצריך לאותוב מאכל לפי כל אחד ואחד ודיקא מקיטין
רבנים והתבא מבחון לא קשיא טובעט מבחון בראיכא יוקא דלא נוסק ביה אי נג דלא נמש
טבעט מבפנים בלכא יוקא אן נמי בראיכא שמעט נקיט ליה מבחון בטבעט ואי לכא שמע
פנים לטלולי נקיט ליה מבפנים אי נמי ביממא דחזו לטבעט עבד ליה מבפנים וצליא דלא
מכסיו בטהמא עבד לה מבחון פיל ז' שני שלישי גדול מכוסה במפה מדבר שחא שאוי
ירוג נקום שששים הלום עליו שלש גמל בלא מטה שעלן מנחין קעוות וידיק שלא יכלו הם
ויקלל הסעודה וטבעטו שלשה שותלי אהט בו תמא קבעה מבחון שלא באותו צד שהוא יו
לא סנד האחד והמני מבפנים לא קשיא הא דאיכא יוקא שיושב אצלן יחזיר הסלון שתהא הו
מבחון יחזיק התניח בטבעט והסוך השלחן איכא שמעא שומד לפי השלחן ומשמעו יחזיק

הקדמה שלא לאבד עולמו ומתגלגלות ויודות לים הגדול וקולן הולך מסוף העוועד סופו דהגואה והשיב
רב קטינא אופא טמיא כמו שהוא שרף שהוא לזה כך הם שרף כל דבריו שאינם דמעוות לא ספיקות שיש
גוזר הקדמה למלאך וסוף כפיס כדכתיב וגם אני אכח כפי ל כפי והנחותי הם וירעא זיעזוע ודהוא גווא
וזה שאמר ל נתן מתאנחוס ושלום שיש שם אטחה לא גוזר על מלאך שימנע וזה שאמר דוחקאת רגלו
זחת כסא הכבוד גוזר למלאך לחוק רגלו ורצף אמרי אולי למלאך ובוקש ברקיע שני הוי' כדלמייענה
וזה דבר ידוע הוא הקדמה אולי למלאך כדכתיב ויצא מלאך יי ויכה במח' אט' צדקה ובל גוזה בפ קלמ' ד
דמשקין בגל ועושי' נבדכת פיר גיהה בלי כה גדולה שעושי' בחצר שינמנו בה כלהאומלי' בר גוזה בקיע
והיא נבדכת קטנה שעושי' סמוך לגולה כדי שינמנו בה המיס היו צאי' מן הגולה לקטנה כשהיא
מלאה ובעד בקיע עוד מטרט' גהין בפ ערב כסח בגל עט בארץ י' ה' בבגדי פשוט המגוהען
ובלענות בפ בשל פקוס בגל שבת שחל תט באב וגוהוץ שלנו ככיבוס שלהם וכלי פשוט אין בהן
משום גוהוץ בסוף הלכ קא דכתובת גוהוץ שלנו ככיבוס שלה ואי אמרת' עביר גוהוץ מעבדא
ליה חומרתא פיר גוהוץ שלנו ככיבוס שלה לפי שכלי פשוט שלה דקים ה' ביותי ובכיבוס הלאטון שלה
מתלבין כבגוהוץ שלנו חומרתא אב שמחליקין בה בגוי פשות נקרות בלעו לשאי גהין בביר' רבה
בר' פיר' ויאמלי' אלמלי' ואסתאמר גוהוץ ושמת לגה לא יצא שעדין לא הודעה אצל משהודעה
וילך אבוס כאש דבר' א' גהין בפ' מי שמתו בגל היה עומד גוהוץ פיר רוטרי גוהין
בר' ג' ד' תענות האלו בגל ביומא דעבא מפני לה בגוהוץ דדגא ובפ' אי זה הוא נשך בגל אין
טסקין לב סעוליס אחוה דדגא הזה תקיף אינשי דלא מעלו ומעיל' להו בגוהוץ דדגא ובהגדה דפיר
השוכר את הפועל' בגוהוץ דכולהו תיסתכל לבז מגוהוץ דל חייה דלא תסתכל אמרי לה מי
סימנה אצל כולה ית' בגוהוץ דדגא ומסקין להו מלאכי לבז מגוהוץ דל חייה דמנפשיה
פליק ומנפשיה נכזית ובפ' כל ג' חליף ואת רב אחא בר יעקב כיי' בגוהוץ דדגא ופירוס
על סתכל דכתיב פיר כסא שלהב סליק פ' ג' אחר' ג' בסוף פ' ד' כתובות
א' קרא ואלו לו עד שיהא מתכו' לו ואמרי דבר' י' פירט לזרף אב' לגה פיר כלומרי בא ואלו לו כלת'
לפטור את הזרף עב' במעמד בני אדם הדגה והל' אחד מה' שיפטור בסוף ג' ד' כתובות וישבע יוסף
את בני' ל' אמר חננה דברים בגו ידוע יוסף בעצמו שיעדיק גמוריהא ופ' ובפ' הא' ש מקדש בן
ובשלחו בגל הא' ש מקדש את בתו אב קדמ' דברים בגו פיר כלוג דברים ש' לומר ולחן שות' ביידי
זה גוזה בפ בכל מערבין בגל הל' טלקח כל האכלין מצטרפין לפסול אותהויה בכחצי פרס
בכדי אטלת פרס וכו' ובסוף ג' ד' אפ' ע' שאמר בהל המטחה את אטמור' שאמ' אולי ג' ידות לכר
מ' לקב חצה לבית המנוגע וחצי חצה לפסול את הגויה ובר' מסכת טהרות וכחצי פרס לפסול את הגויה
ובסוף בקחת כל האוכלין מצטרפין לפסול את הגויה באפילת פרס כל האוכלין מצטרפין לפסול את הגויה
בזביעות וכו' ובפ' ד' במעילה כל האוכלין מצטרפין לפסול את הגויה בכחצי פרס כמאן שתי סעודות וכו'
ותם בפ' כיוצ משתתפין' שלם אה' שתי ידות לכר מ' לקב חצה לבית המנוגע וחצי חצה לפסול
את הגויה ג' תנא וחצי חצה מעני' לטמא טומאת אוכלין פיר ל' שמעתי שום ידות לכר' הס' סעודות

מגוהען
מטרט'
גוהין
בפ' מי
שמתו
בגל
היה
עומד
גוהוץ
פיר
רוטרי
גוהין

בריה דרב אידי ולא כדי שלא יתגדלו על העצור מה דזכור אה מכע שה מתגדדן עלה צבור דאשווא
 משום דקח לאושי חמורי ובהלקי דחולן אלו מקום הנחולו אבותו להתגדדו בן אה אה מקום הנחול
 אבותו להתגדדו ירוש ברימאי במ היו הכל מלפני עליו אזלה באו ועדין כת וסבת נחש הנחשת ופיה
 עמר צדיק נאמשה וע חזיקהו לה עבירו אלא אזהרה העטרה הנחול המצבה להתערב בה ואלו ית
 עטרה הנחול למ המצבה להתערב בה גדר כפ אי זה הוא נשך בגמ אי שושין חטע בגודיות
 עשהו ואלבשה חודש במ חזקת הבל בגמ חזקת ג שטע ובפ הפתח נאשתו דף בגמ העח פירות
 אל הושלך הגודיות אין לה חזקה פיה כל דבר המהלך בדרכים ובשווקים שיתכן לומר מעצמן
 נבנס או אמה הנכנסו לביתך והחזקת בו אקל חזקה גדר במ גמ דפ המכר את הספינה המה
 היוצרים ויושבי טע וגד עס המלך במלאכתו שבו שם גדרה אלו סנהדיף עגלו כרעותיה שנשא
 ופ וצדאש רבה פיה יאגדה על עס אשה שמת חול גבול לים וכו במקות פרוק מיעין ומודי עהו
 גודר לים וטובלבה וכלים אגדר בה לא חטבלן פיה בגדים וכיוצא בה עסתם בך מקום שיוצא
 מממ המים גדרון במ גמ דפ אין בן המודר דבא בר דשילא אמ ליה כלדאי עכב גבד
 ממהא דכב גדרונא דוטרא מטא ותטרא איסטונים שדייה הוה קא עכב קרוי אנפטיה למטעט
 עמח הוסט הל עב פיה גידדונא עיד תתורא גשר איסטונים כודשע מסתברא גידדונא מערך
 גודות שלמעלה ובלשוין קורי לחמא גידדו גדרש בפאובין ובעדות פד השנר שיהו סמוך
 למה ולגיש בפרק איהו הוה נשך פוסק עמו על חגיט ביה גמ דפ ולאו טאמריה בל לשון מלמד שהו מים
 נגישין ושלן ובפרק שתי מידות במענות כל המידות שהין במקדש היו נגישות פיה תוספת שעולר
 לשנה בן המידה כמו גיש גדיש בווקלא רבה אחרי מות פליש ויתרון ארץ עובד זהוה צמתי
 גדין דהו עלן לטבריה חד סמי וחד פתח והוה הוה פתח גיש ליה יתבון למקרטא באורחא לקמן
 עשבא ואלן דהוה טבוח אמתי חיה זהוה סמי אית פתח לו עלן מונבא עד זמן גדיש והוה סמי
 להוה פתחא סליק פרק ד אחר לפי גה בפיק פן דמשקין
 בגו ומקרין את הפרש כותל הגוזה בר של הרל סותר ובעה כלדכו מפנה הסכה פיה גומץ גה
 במ חקורא את הגלה למכרע היה כותשה דורשה ומגיהה ובפ ואילו מגליה ופן מגיהה אתה אחו
 אל בספר העדה ובפ בכתובות בגא העדים שאמרו אמל ספר שאינו מונה על ליום כמות
 לשהתו ובה לקו דפ שני דיע גלות אל רבה בל בלחנה אמל יוחט מגיה ספרים שצילו שלם היו
 נטלן שפרן מסרומת חלטה ובפ גמ דפ היה קורא בתורה בקורא להגה פיה בקורא להגה שאינו קר
 המילן במקורה אלא ככסתה כגון מקרא קרחו מקרא כגון חסל יוד בענין זה הקורא להגיה וזה
 לבין אתלבו פי ע כסתילה היה קורוהו להגה ולא היה קורא לע לדיגין וכיון זה לבן וקרא שלא לדיגין
 יצא גהא גהא מיישע ליה כפ הרווא בגג על חנות פיה אוצא טמיא כי בעת שרוואה
 הפכה עז ישרי שמע עדין אורק האומות ביוסר מחשב להפא מבול מודי כמין שני דמעות ומעו

יצא
 גהא

מראה שלק בתדין על ארמא שירוקין הדעה ובגל אלמנה אומ תולין ונותין בינה במסנת שלחיה
גמ תע יקרב קדחה לפי שאין עושין אותה לא לגאון פיות (עבדו להתראות בגוונת שלביע פיל ז לגאון שיהא
התבטיל לפי ולא עריכי לאכולהביעה דלהו כבורר ובפ החולב בגמ שבת שבת דמרקודי בי כוכי דבע אחווי
גוונת אדישה ולא מעי מחו מהטורקטופעה: סליק פו אהל פו ז גז בפ איל טריפור
דיוסת הגז בעוף הגם פיל יש שאומ שהוא העשוק ויש שקודין אותו בלעו פלקוני: גז בפ במה אשה
בסוף הלל ולא בסבליאר ומשתכחא ביה גזא דעממא מלכא ובמדק הויאול בסוף הלל את המחותה
שאני גזא דאהרן דאפיקרי אפקדיה לגבי אחיו דכהנים ובפ ההוא כהן משיח בג' אים חייבין על טעיות
הקלן אלל דידך אודגוא ובגל גמ דפ שילוח הקז שמו' כל הישא דאיתגרו בי גזא דוחמל קיימי דכל
ל' הארץ ומלאה) ספ' בגזא ובמעלה במ גמ דפ קדשי מזבח אמ' להו שאילו כלמאי דאית לכו ועלו
לם גזא ושקלו כל מאי דבעיתן ובגל גמ דפ מי שאחיו מאי טעם כי חזיתיה להוא קסמא אחיבת יהוה
יהב אביגוא לקסום מאי דאיכא תותיה: גז בפ גמ דפ קדש גזו משקן דרישא ובגל דפ
שולאים משכחת לפי דחטיך למיגוא ליה אמא ובגל דפ נערה מאורסה שמע מינך
לביט שמאי מיגו גייז ובפ מי שאמר הדין ביד ושמעבר הלל הדין נידה איבעא להו בעל מועקד
עקראו מיגו גייז פיל מי שקד עקר מעיקרא או מיחתיך חביך מה שתא ומזה הערך אתגזוז וקאמחו
ליה שהו בפרק שלפניה: גז בביל רבה פרט' וכל זכאם ל אחא הוה מלפני הדין עובדא חד
בדנש הוה קאים על גף נהרא חמא חד שרדין טעמא חדא עקרב ומגזיק יתיה נהרא כיון דעבר שלמותיה
אחזתהו בויקרא רבה ויהי ביזם הטפ פרט לתרא ויז אמ' ליה כדון גזון נטוריא מן הכא פיל עכשין יעברו
שומרי העיר דרך לעבור גא' ולם תרג' למיגו משיבא כסום שוטף בגלמיה תרג' כסמאי דגז
בקרבא: גז בסוף פרק קמ' דפסח וסיפא לאפוקי גזיתא פיל שבילים עקומים שאינן מיוחדין לעליה
ולא לירידה ובפ השואל פרה בגל השואל פרה ושחקה לו לא סיפא דאישא גזיתא פיל דרך עקלונ' ובפ
ערב פסח בגל לא יפתחו לו למאי נפקא מינה לגזי' לה אולגזי' ליה פיל עיקל הולך ובגל ואפ' למתמחו
הא קא חזי' דאיכא הך גזיתא נהו דשמטי סוסיהו ואתו דברי' להו פיל שחולץ במידל ולא ביישוב
ובשאי' לשבילי' שה' ממדבר (יישוב בוחין סוסיהו דרך אוונן שבילי' חולץ) אחרייה ומעריגין אותה ובעטין
והן מצויין ורב האי' פירש לאפוקי גזיתא מקום העברה בדמרגא עבד גזו ומל' וכן נגזו ועבר ללמ' אומן
מקום שאין ידוע הלהוריד הוא שם או לגעלות מחמירי' בו ודין אותו כדרך ירוח ובעל פסח אמרי' חזי' גזיתא
היא כלום עזרת בעלמא היא: גז בפס' דזכור הוה זכירי' למיגזי' טבא שבתה לא תמלכ אדומי'
למיגזי' צשא בשונה זכור את אשר עשה לך עמלק פיל לשלם: גז בר' גמ דפ' לעשר אומ' תולין
ובחלק בעט' משיח או בטלי' דייני' בטלי' גזיד פטי' דכל הס' י' משפטיך פנה א פיל שטחים שחובשי'
בע אדם ונחמן) ממוק' ובגל דפ סדרת עמות הלל וגם אמ' נטס אתכם נבזים ושפלים אמ' רב יהודה אמ' רב
לברכה דלא מוקמי' מיין' לא ריש נהרי' ולא גזי' דפטי' ולא ריש פריי': גז בפ' דבכורות בגל היצא מן הטמא
פ' ז בעדה בגל בית שמאי רבה בר רבנא מקוקי' שגוי' דכילתה פיל ממינ' דבורים וצירשין: גז
בפ כל הדי' בגל כל הנשים מי אלו יוחן אפילו בזנות דגזיח למיטבל' ז' דכריהו והוא העקר ופ' בע' ז'
גז בסוף הילק' דבבא קמ' ובפ שור שעה ארבעה וז' שוריים בגל וזהו זה חייבין מיתה

הכלל
וכבר נזכר ג' מעודות ונ' ככרים לקב' יעלה הקב' ט' מעודות וכל ככר ה' בינים שהקב' כל' בינים מחצ' שהוא ד' בינים הוא הפרס ששינו הנכנס לבית המנוגע כול הוא טמא מיד והן טהורים שישיטה בכדי אכילת פרס מתחטים וכו' וחצי חצי שחזא חצי פרס הוא ב' בינים למסול את הגייה שהאוקל כשישור הזה אוכלין טמא נכסל גופו מלאכל בטרומה ואסור לאכל תרומה עד שיטבולויש שפודש שאם נגע בה פסולה והוא ששעט כל האוכל מצטל לפס את הק' ככחצי פרס וחצי חצי חצי לטמא טומאת אונן בכביצה ובפ' יום הלכו בגוף השותה מלא לגמיו כזית בכדי אכילת פרס וחצי פרס בכדי אכילת פרס אמ' לרב פמא הנח לטומאת גייות דלאו דאורייתא פל פרס חצי חלה שהוא כל האוכלין מצטרפין אית הגייה בכחצי פרס כלום אם אכל משלם טמא ומעט בטר טמא אם יש בשעוק חצי פרס נטמא גופו מלאכל בתרומה וזו היא טומאת גייות ועל זה התקף לבייש אם שהה מוסלות אכילתו בזה או פסול שאסורו כזית ואכל מעט מעט עד שהשלמו לכזית כשיעור פרס נטרפו כל האכילות מחייב ואם שהה יתיר מזה אין מצטרפין אלא יבטל המעט במיעוטו ואכילת אוקל טמא חצי פרס מעט מעט כשיעור שהיית אכילת פרס מצטרפין ונטמא הגוף ואם הוא שיהי יתר מאה בטל האוכלין ופי' שיעור אחד לכזית שיעור אחד לחצי פרס ופדיק להרב פמא הנח לטמאת גייות דמדבוק הוא למיך מקילין בה זה פיל' וזה זעל' וד' נסים זעל' פירש טומאת גייות לאו דאורייתא מי שאוכל אוכלין טומאין ושונה משך טמא שטמא אלהו ומשמוצת עשר דבר גדול בזום הוא יתן ואילו טמאין את התרומה האוכל אוכל ראשון ואוכל שני והשואה משקין טמאין ושאר בגל' דיציאות השבת אוכל ראשון ואוכל שני מאי טעמא גדול בזה לרב טומאה וכול ושעה מוטמאת דאורייתא טמא דאורייתא טמא לתרומה טומאת ערב ובב' הערב שמש והא כיון דטבל טהור ולא בעי הערב שמש דתנא במפרא אין האוכל אוכל טמא ולא האותה משקין טמא טמא טומאת ערב: גייה בכל דל' דנדרים אמ' למי בר אבא סל' אבדו וכל אברהם בתחילה המליכו המקצה לאברהם על רמז אצילין ולכסוף המליכו על רמז איצילין שתי עטמ' אונס וראש הגייה: ובגמ' פירק' בנגעים כל' ראשי אצילין שבאדם אין מיטמאין משום מודה ראשי אצבעות ידיים ורגליים ראשי אצנים ראש החוטם ראש הגייה ראש האמה שם מפורש בפרק' דקידושין בסוף הל' וחצמ' אמי בצמק לעץ יציאת עבד לחירות כל' ראשי איצילין באדם והאט עלה וכל' עבד יוצא בה' לחירות והוינן בה סירוס דמאוי אי סירוס דגידה היו ראש הגייה שיהא הוי' גמרי' דלא הגייה הוא ראש האמה שהוא הגיד: וד' בפ' בע העל בגל' וחמ' אתא מוכליא אותו לשם חת' שאלו עקיבא אתו חטא הגידו צמה הארכתה ימים אוחט גווני וקא מחוליה ובפ' דקידושין בגל' כל מעותהאב עלהך לבא משדל שלוח רב טומא מטרד גואוי ובשבת בג' שואל אדם בגל' אי מעמין א' להווא גומא לל' יאטע בן קרחא פיל' גווא חתוק הערוה הוא סלים ויקרא מל' יוש אלסו' ס' אחד יסג' לצאה חר' גויל' בבד' צבא בוסא מקום שטרגו לבנות גויל' ומפורש בגל' גויל' אבני דלא משפיאן כלום אבנים שאין מגודרות שיש להן כפי' קוצות בולמות היש מודש דקדמא גורן בל' גל' דפירק' כו' צד משפין כסגון טלית' כתרד' על אדמה פיל' באי' ה

גווא

מניין טלית'

פיל דאמ' תרויהו אית להו דלכחפדא שטעמעה חלמנא כחטה בבר' לכה פיל טה ומכח אכחוס
איהוהו גול' ל' אעזר בר קפרא אמ' זה שגזול בפרהסיא היך ואת אמר ויגולו את כל אשר יעזר
עלהם בדרך מה דרך פרהסיא ל' שמעון בן יוחי מיימי לה מהכא והבאתם גזול ואת הפסח מה פסח
מוס שבגלוי אף גול' בגלוי וכו' ובויקרא רבה פרט' דיתרון אלץ צאמלי מותר ל' יחזקאמ' כל הגזול
את חבלו שוה פרוטה מעלה עליו הכתוב כאלו הוה ואית ליה קריין סנין כן אחריות כל צועע צועע
מחמס בעי יהודה אשר שפכודם נקוב וילמי לסוף סוף אדם אכל כחמס אכל שחמט השוה
מלה איש האיש אשר כלל ואשר דמה לט' וכי הוא הרג או דימה לה לא עליה שהחליב
גב עיר הכהנים שהיו מספקין לה מזונות מעלה עליו הכתוב כאלו הוה ובס' גמ' דפ' ביצ' משתתבין
יש גול בשבת בחורבה מחזיר לבעלים פיל הא גופא קשיא אמרת יש גול בשבת למה נא
דגול שוה וחבליה ואחזיק בה ובנה קנאה בשינוי ושרי ליה לטלטולי בשבת בגוה דהוה
לה כולל שותיה והדר אמרת דחורבה יחזיר לבעלים כלום יחזיר שות שלחכירי שגול
כמות שהיא בעינה אלא לא קנה ופיקין חבדי קאמ' יש גול בשבת כיצד דין גול צומן שדכנסו
גול לרשותו אלא אם הניחו בחורבה שהיא שלגול בחורבה יחזיר לבעלים כלום אמ' גול מחברו
חורבתו ולא בנאה לא קנאה שהרי לא עשה בה כלום לקנותה ולפיכך לא בחוקה לא היא עדיין חרבה
יחזיר לבעלים כמות שהיא בעינה דהא לא קנאה אבל בנה בה והחזיק בה קנאה אמ' רבה ומותבין
עליו ה שמועה אימי שהבונה ברת חכח בגולה והמחזיק בגיולה קנאה והתם וכן שתי גזולות
זו למעלה מזו עשו לעליונה מחצה למעלה ולמטה עווי עשו לה מחיצה עשרה ולא עשו לתחתונה
שתיקה אסורות והא העלוה החזיקה מעבר על גבי התחתונה בגיולה ואם פ' הוא פ' ישי' גול
בשבת וקנה הגיולו אמאי אסורה הלא יש לה מחיצות למעלה ולמטה נהי דתחתונה אסורה
דרגלה עליונה דורסוה אלא עליונה אמאי אסורה הדי' יש לה מחיצות ולשות התחתונה שעובת עליה
הרי קנאתה בחוקה אלא מדקתני שנתה אסורות עז שעיריבן שמע מינה שאין גול בשבת
וכי כל אחת מהן אסורת על חביתה ופירק רב ששת כגון שעשו מחיצה בשותפות שגלתי עליה
לאו מנה גזילה קא אתו ונעשו כאלו שני בתים בחצר אחת שעיריבן עירוב ומקשינן אי הדי' פ' עשו
לתחתונה נמי מחיצה למעלה בינה ועווי עשו למטה תתיינה אסורות על שיעבודהא אמרת
נעשו בשב' בתים בחצר אחת ופירקו כיון דחודו עשו לתחתונה מחצה למטה ספקו נפשיהו
העליונה דגלא דעתא דלא נחא לה שותפות בהדיה ומחיצות הויין חלוקה ביניה וכל אחת מהן
לעצמה לפיכך שתיקה מחזרות' בזמא בל גמ' דעירובין בשלמ' לבר קפרא גומא דביי
ג' דביעה אפרוח וקליפתו גומא וביי' גמ' דפ' גיד הנשה ובגמ' דמסכת תבאי דתתם התם בפ' ב'
בתמיד החלו מעלי' באמר על גבי התסוח ותסוח היה באמצע המוצח פעמ' עליו שפיראמר רבה גומא
גומא וכל ע' ע' עשות במקום עשירות פיל גומא ופיל לשון רבאי ודבי' הבאי אחיל הוא והוא
כאדם שגדל את הדבר הרבה ומוסיף בגידולו והוא כענין ערים גדולות ובין בשב' את בתורת רבא גומא
משל הוא כשם שאשמיא אתה מגביה את ראשך בכל יכולת עז שתראה המקום שלמעלה מעמך
כהעדים האה אי אתה רואה את ראש המצטר ש' שתגביה את ראשך ותשא עיניך בכל יכולתך

גמ' דביעה אפרוח וקליפתו גומא וביי' גמ' דפ' גיד הנשה ובגמ' דמסכת תבאי דתתם התם בפ' ב' בתמיד החלו מעלי' באמר על גבי התסוח ותסוח היה באמצע המוצח פעמ' עליו שפיראמר רבה גומא גומא וכל ע' ע' עשות במקום עשירות פיל גומא ופיל לשון רבאי ודבי' הבאי אחיל הוא והוא כאדם שגדל את הדבר הרבה ומוסיף בגידולו והוא כענין ערים גדולות ובין בשב' את בתורת רבא גומא משל הוא כשם שאשמיא אתה מגביה את ראשך בכל יכולת עז שתראה המקום שלמעלה מעמך כהעדים האה אי אתה רואה את ראש המצטר ש' שתגביה את ראשך ותשא עיניך בכל יכולתך

סיומ

האתבדיחך עקבה לגזיזה פיר שיבד כל זש שלחם בהם ובראגמד קנהודי. ובראדדו יסעט עליה אריח
 לגזיזה פיר הדים כל זש על ובראגמד זשמי שמנו והוא ירד והטה בטה בים ה' דובר גיזיו ודברדא
 וטבל פיר חתיכות וחוקת שלכרד ובהחאה בגג עלה עמים לב אחא בר יעקבא מטרלא דעני
 מכסא מטי וברק בראתקיא דברק בעננא ומגדל גויי דברדא ומפשל ליה פיר ממסא מטי קטי
 הוא כלאמ' בברא' לזכ שלמסו וברק ברקא ומחממו ומתפטר : גו בפ כיצד מסרין
 בגג בורק על פירות האיל' אילא הוצא דט שקלת ליה למידא איתיה לגמא וצ' אין מעמיד' בגג
 הפאו לזכר אמר עי כמ' למ' ל' יחושע עבה ד' אלעזר אלמ בקטפא דגאמא ובפ קמ' דניח בגג
 ל' אלעזר אומ' ד' שים עי כמ' לא פלגי לבג עליה ד' לעזר לא בקטפא דגאמא פ' שרף שלוק העץ
 שלתי' מלשון גמאות שלהקדש ובגג ד' הנחל מן המבושל זימנא חדא טבעת ספיטמא ד' כולה עסקא
 הזה ממת בזהו גמא ואשתכח ההוא זמנא ובהל קמ' ד' שחית חולין כמ' ד' מסקבה גמא (עב סיה
 פיר שחתך בז ענים לעז' ובפ מי שהחטיך בגג' מתיצה אחת שבתי' פסידיה לאו דוק באילין
 ומיכך על גבין ולאו דכפיה לא מעכפו היוצאין לחוץ ומעובי שבו עשה מתיצה שלשית למכה דיכול
 לנטל האיל' ועמדית הסכה ומסוס הכי פותר אבל צדדן לפג' למטמט מהא ובפוק' למ' לא לטחיה
 אגוזי וכי סלק לא לניח כרעמ' אגוזי לא אקנה בלג' עלבי קורן לקורה גואין ועוד פיר מוח בערך
 אמדלאובל גמ' ד' מי שאחזו לברסם ולמתייה בגמא דמר סהוז וכי בשיל גואזא דמר מחוז בשיל
 ליה כולת דמסר ליה גוזא סילמא גשרגא בפ' כוזנד הרגל בגג' הכלב ובפ' הכונס בגג' שילח ביד פיקח
 פיר גוזא עצים יבשים פילתא עצים יבש' קטנים שרגאני : גזב בפ' ק' דדמאי מן גזיב
 ולהל' פטור מן הדמאי ובשביעת פרקן שלש ארצות לשביעית כל שהחזיקו ע' לבבל מאלץ יטועד
 גזיב : דובר בפ' קמ' דפאה עד שימדח הגובר ובפ' ג' במעלה הגזבין שלקחו את העצים
 דחטור בפ' החל' למטה וששה בגג' ומתקן) סמ' תיקון גדול אל' ל' אלעזר ליתיה
 ששע' במדות פרק' וחלקה היתה בראטועה והק' יטה גוזוטליא פיר חלקה כמו גבעה ויבאין לידי
 קלות ראש שהיו נכנסין מבין הנשים ועשו גוזוטריא סביב לחצר יוצאת מקהל וקידון על גבה והיו
 הנשים שומדות מלמעלה על הגוזוטריא ואשים מלמטה בחצר ותמו בראטועה כשהן רואין שמחת
 ביתה שאובת היו אשים מצבנים ונשים רואות מצחוץ והיו באין ליד קלות ראש התקינו גוזוטריא
 בעזרת כנגד ג' רוחות להיות הנשים רואות מלמעלה ובפ' הזולק סיני שתי גוזוטריאות זו כנגד זו בלג'
 הדבים ובפ' חל' וכן שתי גוזוטריאות ח' כנגד ח' ובפ' חזקת הצנים אין פוציאין זייס' וגוזוטריאות בלג'
 היצם ובפ' כאה' (ות' הדין) והגוזוטריאות ובוצין פיר ד' החושע דב שחיקיש על גוזוטריא פיר
 גוזוטריאות בלג' ובגזילה וחב' וקירותיה ותרג' ובצירתא ובניע' ועוד מסולש בערך ז' י' ש
 מקטנות כח גוזוריות ויש גוזוטריאות ויש כפוסטריאות ויש כפוסטריאות ויש כפוסטריאות ויש
 כפוסטריאות : גדל בסוף גמ' ד' חודע והלחיים דאמ' לב חסדא גמל ולא טניאשו חב' עלים
 ובא אח' וכו' לאיט' עלמא אית לבו דלב חסדא פיר דאמ' תרויהו אית לבו דלב חסדא

פירוש יאמר

כל אלו אושעת שאי לית את ל יהודה הגזר פיל המוחל בסוף גג דפ מרובה אי לאו יהודה בן נקוסא את גזר
ליתך ביהוה דרפולא פיל היית מקשה לך עד שהיית משבד שחקך יש מפיט כל ברזל ממש כעס וצמדות
הברזל וצפ ט בסעודין אל ה הנשדפן פרחי כהונה מוציאין אותם חוץ לעדה ופועען אתגטחו בגזירוקם זה
כל ברזל יש מפרשין בגזירין שלענים ובפ אל מגלחין במעור גזירת בית דין פיל פסקי דיני ופתיחין ובגו
קופר את מתו גימם קורם להגלו וכו' גזירת בטל ימים לא בטלן פיל נדחו גזירות האצילות גזי הדגל שיש
לו לגלח וזולת זה מגזירות האצילות ואם לא גילח ערב הלגל אסור לגלח אחר הלגל כי ימיסלח בטלן
ותלגל דפ הזולק מרם היחד גזירה שוה לא גמירי ל עקצה גזירה שוה אלא הוא ודש פועען ומצאת
אתה למד דכל גזירה קשה דלאו גמלא היא ליתא למסמך עלה וכן מסורש ברזל גג אלן דצנים בפסח
נהי גזירה שוה לא גמיר לפו ואין ארסד) גזירה שוה כמעטון אלא אם קיבלה מרבותיו אצל היהי לכס
לדוקן וחומל דארסד) קל וחומר מעצמי: גזרת ברזל צבא בתרא מקום שנתגו לבעות גיל גזית
וצגל דפ הצית והעליה תחתון הכלו לשנות בגויל שאומעין לו בדיית אין שומעין לו ובסוף מידרס
לשכת הגזית שם היתה סעודין גדולה ודעה אותה להוזה ובפ פ' בתמיד וצאו לה ללשכת הגזית פיל
במה היתה הלשכה באצנים פסולות שוות תרג לא תבנה אותה גזית לא תבנה יתהן כסיקוי יש מפרשין
בזוה היתה אותה הלשכה כן האחרות הלשכות ולא היתה נראית עד שיבוא אדם לטעם מן דגז' שלום:
סליק פירק ז' אהל פרק ח' גת ברזל גז דפתיחות שאני כתיבה

דמנחי בה ספי כלול טשמי ונותן בה טובא ומאחלין עד חצי הלילה ובשאלות דרב אחא בנשא
והאידעו דקא סלקי) במטחה ותעניתא כזן דמנחי ברחמי עד זמך נעלה דזמא דכמיני הוא לה
תמלת נעילה ולא מחלפא פיל כיון דמתעסקין בדחמים ומאחלין עד זמך נעילה: גחט בחטמת נש
דפ החאה פרט חמור גחט מתפלך פי חסר מתפלך: גחך בפ' המפלת בגמ' המפלת כיון בהמה
ערה צאו ל ידמיה ל זירא לדי גחוך ולא גחך ובס גמ' דפאחי ריע ממנונות גחך הוא דקא ליה לחחיל
שכב על זרך הימני ושכב על זרך השמאלי תל יחזי צחקת שיה גחבת ויהי כמעטין בשחל וזהו
כמעטין לעוק צמי: גחיל צבא ובר נפחא בפ' אלון טרפות בגא סימני העוק פיל עופות את
ספק אם טמאין הן ואם טהור) כמעטין בגמ': גחרי בפ' הדואה מקום בפ' הלכה מקום שבעיקרה
לזה את הנשי ואת הגחור ובגמ' ל יהודה קורא הדואה את הים הגדול והיי דגמירי משום דדיירין בכרי
אפיל ובכבודות בפ' מואין אל הכושי ובגחור והלואין פי בגל גחור סומקא כדאג אישי סומקא גמ'
פיל אדום ביותי: גחרי בי שפמיין פ' ח באהילות הסלעים והגזרים פיל מן חודים שמעט
בא האור וצ' ש' שמעמל אחר ויש מונג מערות וחומס: גט פירק ח בגמ' הוהין גט לשמן
בגין ביותה או בותך ח' ביה הדין מן גורש גמ' בזה הפירק תן היתס שומד בל' הל' ודין ל' א' ל' א' ל' א'
לה כמורש ג' פיל רבט חש' קיבלן מרבותי אפילו זרקו לה בחצות לא משתדלן בעלמא עד
דמטי גיטא ליה דגרסי ביה ח' המוחד מכולם עד שיתנו ליה פיל אחריין דצבא בתרא גט פשוט עדן

שלוש דגלים וישיבם אמרתי עליהם תחזקו באשונות הטהרה ועוד מפורש בערך אמר בפקדו דמוכה
בגד תכלה קש חזיא למסתרי לה למינקט בגליהו פירי קשי גל בל חמוציא יין בגל עעם פדיו
לעשות תרווד ושלגל אף עלפי שחיברך וקבעך במסמרי טהודין פירי דלת פמו טרוקו גל לילא ליתן
עבדי דרבך גמלי דפ תפלת השחר ובלגל דפ הגוזל ומאכי לו בר חמוה ארב ידמיה טרוקו גל
באפיד ידמיה ובעז בל י שמע בגל לוקחין גת אמר לרבא לרבא ליקים שמעה טרוקו גל דל
לית איניש וליטרווד ובלה המקבל בגל המקבל שדה מחברו לידעת ובלה אותפין בגל כופין י
אותו לבנות לעיר אמר רב יהודה הכל לא עלי גמא ואפילו מיתמי פירי י חננא גמא סגידה על גמא
הדלתות אוגל שערים כמו טרוקו גל כלום לעשות שערים לעיר גל בל אלן מעיאות בגל
אף השמלה בשומא מצויה בק גילן קא מי סלג ובפ אחרון דיבמות בגמ אין משידן ובפ אין בין
המודד בגל המודד הנאה מחצירו נכנס לבקרו בעי שוריתא דבי רבי ובבני גילן פירי בבן מוט:
גל בפ אח דיבמות בגל נפל למים וכל גל וגל שבא על שבעתי לן ראשי מיין אמרו אסבאו
לשעים על אויס ינעע להם ראשו ובפ ה במקוות גל שנתלש וכו מ סאה: גל בפ אחרון דמוטה
נמצא טמון בגל ובפ אלן מעיאות מצא בגל ובפגוס סדק טו באה לית בית שמי לאחיעזר או צדודורב
ביטלו וכי כרי שלתבואה או גל של צדודורב אפילו כגל שלעבך אפילו טומאה בער הלכס טמאה
בוקעת ועולה בוקעת ויודית ובפ ט בדרה לן (שמא נתערב וכו) גל גולתא גל ותב בלגל
דפ המוציא יין פירי גלה אותה למעלה ושבע על האבן או על העץ ולא יתעב עליה בר אנש לאה לקובלמ
זוא יאה וגולתיה יאה בלגל דפ יש נחמן פירי בן אדם הכא לנגדנו הוא נאה וכמתו נאה ובפ משי לין
גמ וכי האשה ששאלה אחייכו עליה אמר להו גולתיהו סקלו בהגדה בפדק השוכר את הסועל ד
גולתא דרהבא פדסי שלך ובבל דרסר פדסי ל ויעשו להם חגולות אסטפיון גולתין סדיין ובפדסי ל
ביתו בסלבלתון ר יודן אמר בגולתיהו הונא אמר במוקי סיהון בגד תרג ירוש גלמא על כנפי בגליהם
סותך תות ירוש גולתיהו גריליס תעשה לך רס גל בחלקן בעטן סתריב אס חזור בו מוטב ואס
או אע אעשה אותו גלמא בגוים פירי גלמא שאלה בגוים פירי כגללן לנח יאבד בהגדה בפ קט דמגלה
סוף גל דפ אין בערסן מי סברת שלש גלותהו גלו בשבע לכיבוש יהויקים שהיא שמונה לבו כדמחצר
ל ביה לכיבוש יהויקים שהיא יט לבוכוד דאמ מר שנה לא שונה כעש ננוה שנה כיבש יהויקים
ל נבוכדנצר מלך בשנת 4 ליהויקים דכח בחצי ידמיה הולכי אשר היה א ירוש על כל עם יהודה
א הדביע ליהויק ב י ל יחו היא הש דא שונת לנב מ ל ב ותנא בסדר עולם שבה לא שונת
מלך כיבש גינה ב כיבש יהויקים ובפ מלכים כח בימיו עליה נבול מ בכל ויהי לו יהוי עבד ג שנ
שב וימרד בו וכל ברז דנעל בשנת שלש למלכות יהויקים מ יהו בא נבול מ ל ירו ויס על
תק יי בידו יהויקים ותנא בסדר עולם אימער לומר כן והלא לא מלך ער שנת 4 ליהויקים
א מה תלמ לומי בשנת 2 בשנת ג למרדו ה שנים היו במלכו יהויקים כשנכבשו שלש שבע
שמרד הנה יא שמלך וס כל בסנ דברי היל בן עשלים חמט ש יהויקים בל ואמ עשרה ט

מתוכן ומקושר מאחריו סד גט פשוט שטר פשוט כגון שטרות שלם ותאגידים אפילו בשאר שטרות
מידי דל שטרות אקרו גט כדאמרינן וט חוב שאין בו אחריות פ"ד ע"ד בוסכו במקום כדמצינו
פ"ד מקושר הוא עשוי בק"ש וכו' תפילות וכך הדגלים לעשותו בראש הקלף היז כותבין שיטה אחת זכרון
עדות שהייתה בפניו ואחר כך היז מעתה חלק כשיעור שיטה אחת והיז מקפלין שיטה הלתובה על שאר
כתובים וטפדין אותן ואחר כך כותבין בשיטה שלשית ביום מלבד וכך ומעתיק שיטה ו' חלק
וחתיק מקפלין שיטה הלתובה על החלק ותופדין אותן ביחד ושוב כותבין בשיטה ה' שנת כך וכך
לבריית עולם ומעתיק שיטה ו' חלק ומקפלין ותופדין הלתובה על החלק וכן אילו כל הקשרים משלוח
כלהוין ושאר כלהשטר כותבין פשוט כשאר כל שטרות וזה הוא פשוט שבמקושר ומפריש בגלטי
מאי עבדו מקושר אפילו לכהני הוה ודינו של מקושר שהיז עדין חתומין מאחריו מאחרי הלתובה
בן הקשרים כדמפריש בגמ' מפני שיכול לעשות כשטר שיקרע התפירות ותפשוט כלהתנה ואותן ג'
שורות העלויות שיש בן שורה לשורה ריז שורה אחת לא חישין גט קלח כל פ' הוויק גט מפריש
זה הוא גט קלח כל שקשריז מרובץ מעדין בל' גמ' דחלק אב שכתב לגטון לבני פ"ד שטר צוואה
ובל' רב פ"ד סב' ויזין אבירום ואיכ' הוא לוקטור אמ' לו ולבני הפלגשים ג'א בן הנם בלח
בפון פרי' קדשים תהיו ובמגלת איכה טמאתה בשולדד אמרו לכות אף עלפי שהיז כלבני על זהו
ביז' המולך חוץ מירושלם היה והיה עשוי עלם והיז לוז קנקלים והוא לפניס מה והיז פטו שלעגל וידין
שטרות באדם כותב ידיו לקל מחצרו והיז מסיק' אותו באש והפומדין נוטלין התינוקות וכו' לתוך
ידיו של מולך והתעק מועיא נפשו ולמה תפת והנם שהיז מנהמין בתופים שלא ישמע אבן קול העני
וידום עלו ספ' הנם שהיה התעק מנהמין וקול נחמתינו עולות רבד' הנם שהיו חכומין אולי יהנה
לך ישלך יתבסס לך וכו' ג' יודד ירוש' ב' השופר את האול' אם יש בעצלה כד' ל' קח
ג' יודד קטן אין חייב להעמיד לו חמור אחר פ"ה חמור בל' יין ג' יודדו : ג' יום בל' ואיך
עוברין בסעוד ולתעילמן הלגיים ובם משנת יבמות אתם יודיען שהמדינה הזאת מאבצת בג' יסות
פ"ה חילות : ג' יודד בגל' ד' הבענה אחס בטעגין אחום עליהן מפני שבשטו בגין פ"ה של
נאפו בל' ויקרא רבא פ"ה טוב מלא לך נחת ובל' סס ד' עשר תעשר מתלנו אמ' ג' יום בחזרו
ומכלא לבישי' א' ס' ג' יודד : ג' יודד בבד' רב פ"ה ל' ויזלד' א' הים אתנח עליה ע"ק קרא
משפטיך תהום רבא ה' דמחייית ג' יודד ובויקרא רבא פ"ה ע' קדקך כהל' ל' שול' או' לטב ה'ז
דמחייית דקדקת : סליק פ"ח אחר פ"ט גל' בס' גמ' ד' כ' יודד ב' יודד
חמא הוה הדיא מיטח ג' יודד רהווי מאחרי ל' ב' יודד טבא ובל' גמ' ד' פ' אל' ע' א' יודד
הגור והמטרת פ"ה וכסא ג' ל' לא יעשה וס' עשה פטור אבל אסור פ"ה כסא ג' ל' ומיט' י
ג' יודד מ' ל' לגב' ג' ל' ב' ל' ש' ר' פ' ע' על הדגלים וכו' לתן ולפ' ד' ק' ש' ל' ב' יום טוב
וכשבת וכו' הוה עשוי עשין ש' ע' כ' ל' ע' א' ל' מ' ע' יודד מ' רוח הלח ולכל' ע' י

של

כל ארמיה שלא חוסקו בכפושן שאינן מקבלין טומאה לפי שאינן כלי חרש וככל המניח אומנם
החוסק את הגולה פיר זבל והיא בגלגל צאתה' גלגל בפ כל הבשר בנה הסחל עד דמית
תרי תלת גלגלי מילתא וטרי ליה בי דמגה רב דימי מנהודדעא מלח לו במילתא גלגליתא ומעפין ליה
ובא האומר לחברו צא וקדש לי בגמ' ו חנניה ב גמלי לחמא אקושא ד ששי ונילחא גלגליתא פיר
חזק כאבן גלגל בפריק המועצא יין בגמ' מים כדי לשוף אמ' אבוי בר גלגל'א שכו פיר מ' גלגל
שה' יודע' מ מועילין לשון סקילור כמון מי דקלים שה' יודע' שמועילין לירוקה: גלגל
בפ כיהו אין טותף ביצה בין המיח בשביל שותה גלגל ובפ' בעוקצין ביצה מגולגלת בל גמ' דפ' כיהו
מצרכין כי אתא רב דימי אמ' טבא ביעא מגלגלתא משיתא אוקיי סולתא פיר זלייתוד ביצה טקא גלגל
שיתא אוקיי אונקיות שלפולתה הכי גדסו ואמ' ו זורא טבא בעתא מגולגלתא משיתא מטותא מאיצע
שליקתא כדל ינאו פיר טבא ביעתא מגולגלתא מן אונקיות סולתא מטותא סלל לקתא
היא טובה מכל דבר במשקלה כדל ינאו: גלגל בעדות פ' ו חבית שלתום מגולגל'א וצאים מעגות
פ' בעב' ו זית קלוטא הכי גולגל'א פיר זיתים הנמותקים לאפילת נקראין כגולגל'א: גלגל בפריק
גילגלה ופדייטת חייבת משגלגלה ופדייטת פטרה דו המטת בגדא במעחות בפ' ו ישמע' בגמ' וז' שיקה
מחייב בחלו ובסוף הלכתא דפסח' דכא בתלמיד היושב לפני רבו עסיקין וזכר שיש לו עיסה מגולגל'
בטור ביתו ומתירא שמה תחמיץ ובפ' ו דירה בגמ' כיצד דייח שעתה וכן התם בפ' ג' בחלה נוטל לה
טומאה עד שלא גילגלה ובישה בטומאה ופ' גמול שנת באן ובפ' ו בפאה אין מגלגל'א בטוחין פיר עיסה
שנקמחו לשתה נקדית מגולגלת: גלגל בפסח' ברז' גמ' דפ' מי שהיה תנו רב חנני ית' אמ' גלגל קבוע
ומזות חזרין ובד' גמ' דפ' המוכר את הספינה היא גלגל'א דדקעא הוא דחירי ובפ' טואל אדס' גמ' אין
מאמץ כי בגלגל חזר' הוא ותנו דבי' ו ישמע' גלגל'א שחזר בעולם ובסוף ויקרא רבא פיר' אשרי
משכיל על דל' אמ' ו אבוי אייבוכו נתון ונתן לו ולא ילעל'ב' לן גלגל'א והוא עובר על הכל העולם
הזה דומה לגלגל אנטיילא וככל פיר בערך אשן ובפ' גמ' דפ' החובל בחבירו עמוסון שליהודה
מגולגל'א בארץ ובפ' המוכר את הבית לא את הגלגל'א את הקורה ומפ' ש' גמ' גלגל'א חומתא ופיר
היא אבן גדולה וישבה נקב ועלך נקראת חומתא שהיא כעין טבעת כדגלגל'א חומתא דדומתא פטור הכל
אסור בדומתא ומכעס אותה בלי הקורה השלמה על הזרע כד' שתכבד בסוף עירובין ומטותין מבור
הגולה בגלגל בשבת ובסוף מידות לשבת הגולה שם היה בור הגולה הגלגל'א עטין עלן וכבר פיר' שבשך
ויש מדין זה הגלגל'א הבית הבר' ויש שזה מבור על הקורה שעל בית הבר' בחלק בגמ' אנשי יוד
המבולתעא' ו יוס' ב דורמסקית אמר' אנשי דור הנב' לא נתגאו אלא בגלגל'א שדומה למים כלת'ב'
הלכן מחר עתה גלגל'א עינו עמל כשלימים בפ' ו בכוחות של אילן וממין כלת'א עין שלימים של בסוף גמ' מדין
יתנו ליהודי גלגל'א דעיסא המוריד את הגלגל'א בשק פיר' ג' במכשירין פיר' האמנים שלגולה וז' אופ'
גמ' בחכו בפ' ק' דקידושין גמ' וזקין את הנכדים אמ' שלח מעין לעל'א שבעתין חלומתא וזמ'א

גלגל

והאשה אומרת ונתן אמן שלא סתתני אלוסה ונאשה וכו' גלגל בפ' עושין פסין בגג' ה' יהודה אומ'
 אם היתה שכלי בית גלגול אלא שה' רשות היחיד לכל ולכל קאמרית ובסוף פרק' ו' בטולדות אמ' ל' עמר
 לא הוזכרו שכלי בית גלגול לא שה' רשות היחיד לכל ולכל פ"ה מקום עקום עולה ויורד הגאון אמ' ל'
 קרן גדוד והוא מקום ידוע ולכל פ"ה בית גלגול: גלגל בפס' דכ' וש' אית' גלגול לכל
 ובפ' השותפין בג' כופין בלא זו כסף וגולתא ככל פ"ה בערך ארנון בפ' ב' באה ליה שיה' והגולתא
 שחסרו כמה הוא חסרון וכו' בפ' ד' מיתות נמסרו לפ"ה דין בג' בעל אוב מעלה בזכרון ושאר
 בשלש גלגול דברי' ל' דוסא וחפ' אוב' כולן טמאות חפ' משלש ארין וכלל הצגיוס פרק' י"א בצגעים כל
 הלואי לטמא טמא מת אף שלפ' שאינו ראוי לטמא מדדס מי טמא בצגעים כגון קלע שלספינה
 וי"ט וצבים שלסבסן ומטפחות ספרים וביגלולן פ"ה מ"ז ניש' א"ה חו"טין שלמטי' והן גדולות ביקרא
 דזה באמ' אל הכהנים מדשת אמרות' אמרות טהור וצפס דפ"ה על ידו שלא המט' (שאוכלת צבים
 מדוד דכל' ומ' לאה גם לאה א"ה כ"ה מעיל' אמ' לאצט מה אב בעי' גלגל וי"ד' בס"ה הועת
 פ"ה ציבת: גלגל בשיר' בס' בה' גדול' כלל תרוח' קרב' שני מתים שנקצלים זה עם זה
 גלגל זה לה גון שערו וקבדו עמו נעשה לו גלגל' וצ' המעלות בג' שילא בבית מה וחלבו' דבר
 אחר נעשה לו גלגלן אף סופו דבר אחר נעשה לו גלגל' דהנא איזה הוא מת שיש לו קרב וכו' פ"ה
 דבר הגלגל עמו כגון תכריכ' וששה גלגל' למת והם תכריכ' ודוחו תכל' את הקרב אף סופו כון' שגלגל
 עפר עם הקרב ועשו גלגל' אחר נדחית קרב' גלאק סיבון בצד' דבה פרט' כ"ה סתות עור
 דיש לקי' א"ה גלאק' עין וצ"ה היו בטוחות משתמשין: גלגל בצד' לצ' לה חלבו' נח' שאל'
 חלבו' צוליים נתפרש גלגל' דטנר' תע' לא יעבד' על לאטו' והעפירו תע' על לצ' ות' ידו' גלגל
 בפ' כל' שעה בג' אינו דברים וצמחומ' בפ' י' ישמע' בג' הקיט' והשעור' כוסמין' גלגל' ש"פ'
 גלגל' ב' למדנו רבנו פ"ה וא"ה הדברים פ"ה י' צ"ה גלגל' פ"ה חותם נ"ה גלגל'
 גלגל' בספ' בפ"ה שבעת הפיקדון מה גלגל' א' בשמן פ"ה שש' הנקרא אדלוצא: גלגל'
 בצד' רב פרט' ל' והיו בטע' ולכל' ל' ימין דקרא תרעולא ואילמ' דקרא תרעולא הויא מחי יתק'
 וקטן' א"ה ל' זיל את גלגל' גלאק' דלא קטע' אימא שולדי' ואילו קטע' אימא שולדי' הויא מחי יתק'
 וקטן' וכל' דזמנשה ביקרא רב' פ"ה והוא ישקוט בקדשים והיו פרט' עין חיים א"ה לחת סבא
 סבא כל מה דאית' כול' לטלגל' ולכל' פ"ה למשבחא שבו: גלגל' דקרא בפ' אין צדין בג' שחטה
 לא יציאה זקן אחד היה בשכונתו והיה יצא בגלגל' קרא שלו ולא זכר' חיים רוצין בג' תרג' ולא
 דבר בית מסקדשה דהו' גלגל' קרא דרעלני' ולא חס' שלחו ביום תקוף רוצין' כגון עמ' לצד'
 דת' ה"ך עין דאריטומס לעלגין גלגל' במעלת איס' דת' ועושין דשם צמחומ'
 התקיים בקרא' בית המקדש פ"ה רמח' גלגל' בג' ד' במה טומע' מערי' אים גלגל'

צ"ה

וצב ואילו כעלה בגלל עיניו אצל משחרב בגלל אש יוצא בגלל קומתו ל יהודה אצל גלסקו
באגיים ולא הניטול על כתף וצב האיש מקדש בגלל צבאם וצבאם אף עלט שאמדה הצבא למן החסן והצבאם
מן הגלסקומה וישם בארון תרג יחט ושוק יתנה בגללסקומה בגלל דף שנים מוחין וצבא דף כלגט מצאי
גלסקומה אל רצה בר שמואל טליקא דסבי וצבא יון תיבה גלסקום יש מפ כח ד לוסקום : גלע
בעדה פ הרוואה צדום אם יש בה מכה והיא יטלה להגלע פיר לחיור כדכתיב ולפע הנהגה הדיב נטוש
פיר אם יש בה מכה והיא יכולה להתגלות כפיר חלמה עד שלא יתגלה לך הדיב גלעד בחלק
בגל מנשה דורשי השמות אמרו על גלעד ול מנה ל גלעד זה אחאב שעל צימות גלעד וכו' צלמנט
ויצב אהים את רחל אלכו ממשטי גלעד מעיד תחית המצח מנשה מעיד שמקצב את השנים יאמריו
מצע בעה שלחל מעיד עלפקידת עקרות יהודה מעיד שהקצה העל לעמר מן האש כשש הוציאה ותשך
וק חשה וחצין שה מצב יהודה : גלעז בכלל גדול פ' בשביעית קלפי דמון והנן של קלפי
אמין והגלענין וצ' אחרון דתרומות גלענין תחמה וצ' שבת צ' כלל גדול חוץ מקליפיה וגלעניה
וצ' יום הסולים וכלל כלו פ' יז בכלים כמוה וכגלעניה וצ' יומים פ' ב בעוקצין כלל הגלענין
מיטמאות יש מפל כח גרעין ופי בערך גלע : גלף בפ' קצ' דמא בסוף הלל ללשון
הפדוהדין ובמגלה ברא' גל דף בניהער למי שצין איש גלפי וצ' המפקד בגל יוציא לן שנת איש
גולפי ושדחא וצ' אין מעמידין בגל וחלם הדליע ודמו ליה לחמיה בגלפי חיוור וצ' גל דף
הנווד מן המבושל שקיל גלפי על כתפיה ובל גל דף אחד הן והן שלחם : גלף חיוביש
תרג' מקלעת פקעים פתוחי מקלעות ועשויו כלובים ותמוזים וצ' גל דף פיר מן וגלפי
לקצה עיקר מיטרין : גלפקד בסוף גל דף במה טומן נוטל את המדיעין ומנח את הגלסקרין
וצ' השולח גט בגל אין אלמנה לא גלסקרין אחד פיר כסות עבה שלמרד והן גושפקי וישין וסמנה
סחורף ויש בה ציצות כדי שיחממו האשים : גלש בפ' לשה בגל ולא בעשר שני עלגט
מיגלשים על לקח פיר גלשין מים רחוקין הרבה :

סלוק פ ט **אחל פ ז** **גס** **בפ דאש בשביעית אילן שעמם ותוצין**
חלפין וצ' ד' בדאשונה בית שמי אומי יגוסובית הלל אומי ישדוש ומדן במחלק עי שיגום פירש
כדתן ומנח השורש בארץ וצ' בצללים אם ל צה גומם עד פחות מטפח וצ' בצ' בתרוכנות ואסור
מלאוכל עד שיגום וצ' ובכורות על אילן ממין ודיטיו החיצונות שנסגט ושעממו וכלל כלפי
יז' בכלסנפלו שיעורן בפתים נגממו שיעורין במה שהן וצ' גל דף הנשה בגל ונהג בשל
רב אסי גיים ליה פ' רב חנס' מנחו עם הצמר כדי עבר בח פילי בגיד הנשה דהוה גיים ליה ואמ' ליה
שמוה חות ביה טפי מעשה רבי פילי בגל דהנטל גיד הנשה פ' בר פילי דהוה מנקיד דך שלצמח
הוה קא גאיים בגיד הנשה כלול מנח שומנו ככשר לו היה מדקדק עלו לטול כולו כדריב אם בלוב
כולא דהוה גאיים ליה חזייה שמו' אם ליה חות ביה טפי כלפי חסוט אחיין א' לאו דחזיתך הוה
ספית לך איסורא אירתת בפלסכינא מידיה אמ' ל דאורי לך כ' יהודה אומי לך דאמ' קיים מצור
נטיה כלול אינו צריך לקדק עלו וק' עשה רב יהודה בקיום שלטחול ל יהודה אומי גוממו עם

אפילו כפי הגליון לא היה יכול משה להסתכל בהם שג' כי יצאתי מפני האף והח פירוש גליון חלש
אף וחמה שני מלאכי חבלה : גלית בג' ג' מד' משוח מלחמה גלית שבא בג' פנים ואם בד' לפי ש
גלית ושדיון קשקשים תה' ושדיון גלית : גלית בפ' במה בזמנה בג' וטובלן במקומן אליבא
דבא בגלמי ובפ' ק' דחולין בגל' טהור בל' עין גולמי כל' עין גולמי כל' מתכות וכו' ובפ' ג' בעידיות
ובטבעת פ' י' בכלים ד' דברים רב גמול מטמא וחסי מטמאין כסוד שלמתכות שלטעם
ותלן המגדלות וגולמי כל' מתכות וכו' פיר' כלכל' שהוא מוכ' להחיל ליעשות ושדיון לא נשאה שמו
גולמי כדאמר' ללה עומד לשוף וכן אדם עד שלא נזרקה בו שמה שמו גולמי מלשון גולמי דאו עין
וקזה כל' מחט שאין לה ראש חד ולא נקב ומשום כל' מטמא גלמי שנעשה בגולמי בד' ג' ד' ד' ד' ד' ד'
יין פיר' כשיש עטוף נראה כאדם שאינו יודע לעשות כלום כמו וחילופיה בגלמי שצטוף מצות פ'
נראה כמו ששדיון י' ולא דגלמי גולמי כל' מתכות בפ' הגמול ומאפי' (בג' א' ט' ט' ט') יכול גולמי של
תלמידי וחשב עם קוננו ידקדק עם קוננו פיר' יטל' יצוא החשבון ויטעהו תל' וחשב'
גלמודה גמולה דא מצעלה בסוף גל' רפ' ואילו נאמר' מעווסקה ביום הגמול : גלמי
בפס' דויה בשלח ומחית ליה גלמי ומגבשות אשורנו תל' ידוע' ע' גלמי תא עלה הרים חלמי
ועל הגבעות תל' ידוע' על טורי' דמיא ועל גלמי תא ותחת לאין משבח ומגד גבעת שלם תל'
ידוע' ובצאת ארבעת אמהות דמתל' בגלמי : גלמודה בחל' בעש' סחריב למחל כלח
וחד מצרכו ניתו ע' גלמודה טונא מינה פיר' גלמי חותם שבטבעת הר' דא סיד' שטחמה מינה
החומה טלמי דחמי אפי' להם למחל אילו לא יוסחו עושים לא כל אחד מכם יבא לי מסידי החומה כלל
חמש טבעתי תא החומה נדסרת בתלכות גדול' בסוף שבת הני גולמודה אסר' לטלמי טלמי בשבת
ד' ט' ט' : גלמודה בד' ג' ד' פ' אין מכדין אותו מאי קתרוס אמר' רב אריא ואם לא גלמי
בגל' י' אפי' כל' כל' אפי' לעזר קמ' ומקלות וגלמודה וכל' כל' הכל' בגל' י' אפי' אפי' כל'
גלמודה בסוף משנה דשדיון בג' שיש בראש גלמודה ובפ' כל' כל' בגל' י'
י' אפי' כל' כל' אפי' אלשר קמ' ומקלות וגלמודה ספ' קלומטרא ופיר' בערך קוף : גלמודה
בסוף חלומות דהרואה כמה מיני גלמודה רביא לפי ובהמקבל' פ' בדמאי קח' לי גלמודה אחת ובפ'
במה מדליק' בג' המכבה את הני וכל' גלמודה עתידה אפי' שט' צא גלמודה וכל'
ש' י' פ' סת' בר' ב' ובפ' כל' מערב' בגל' ל' יהודה אפי' אם היה אחד מג' צואו גלמודה אחת ובפ'
ק' דמח' ידוע' שמי יצא גלמודה יפיפה ודעפה עתה ובפ' לשעה בגל' וכל' במעשה ש' ואין ש'
סד' ק' כמין גלמודה וכפ' ק' דידים המים שהחמטס מטב' (בה' אתה גלמודה) פסול' ובגל' ר' מל' ש'
הטא משוף מל' מ' ר' ולש' האופים נעמי צדור בגלמודה של' פיר' ככרות לוס ספ' כתוב' גלמודה
גלמודה בשם אוחין נמי צדור בגלמודה ובפ' בגיט' כל' גלמודה ג' ואפי'
הינע' אם מצא למחר כשר ואם לאו פסול מצאו בחפ' סה' או בגלמודה אפי' מכיון כשר ובפ' אפי'
דמעלב' בגל' כ' חל' או בגלמודה וכל' גלמודה העד' גלמודה ספ' י' ומחזור

ובפ' (א' מ' מ')

ששמו כל שבא כמו אצל הגסוד ואף עלפי שמדאיין הדברים כי אם יקדע חלכד שתי וערב והתמפנות
יהיה חיתוכו לטחת שדי הא מעשים בכל יום ולא שרו אלא אחיו עליתו באש אם ירצה אחד כי לשלוק מותר
אבל לא עליה אסור ואם היא מתובלת אסרת ונאסרת זה פיר רב חננל פיר א גמו לשבא האכילתו על
ברחו : גם בכלאים אי זה הוא עדים סעקה בחבלאו בגמו ובס המועיא ורן גמו כדי לעשות וכו' וי
לנסה קנה וסוף תרג קט ומוא : גמלך בפ סדר כמעט בגס נחום איש גמזויט מפיל עם מקום
או בדברי ה' יש עם אמת וי עיירות גמזו : גמדי בפ עלב סמחים בגל לא יסחתו לן גמזו
מקצע ולקו כלע פיר גמזו ונקמטו סא גמזו בדיש פיר נשתברו ובהגדה דפ חנוקין בגיטין אף ארין
ישל' בזמן שישבתי למה רחוקא אין יושבתי עליה גמזו וברא' גל דפ אילו טרל נשט דאפלה ביד
ופעייה ביה גמזו ליה ופעייה ליה פיר מכווין ליה ופשיט ליה ברא' גל דפ בא לן כותגדו להאי נמטא
גמזא כדע שריא פיר לבי כוון וקמוט והוא קשה : גמזו בפ המזכר פירות לחיוד בגל מי שיש
לן געז שט גמזין ומחצה ובזמני פ' כט בפלים כמח שלוקינה והגומדין של ערביים פיר בגד שהוא אמנה
עלמה ונותן אותן ערביים על פיהם ועל אפיהם ויש לו איתקא והוא לא יהיה לא במזבז מרוב הקור
וגמזו פיר אמה כדכתיב וזה שתי פיות גמז' ארלה ומתרג' רב יוסף גמזיא ופ' פיר בגמזין ומחצה אמתם
נחצו ויש אהל גמזו הוא שיעור אמה בלא אעצעות כלול פחותה וזומה לעטן שלמעלה אין יושבתי
עליה גמזיא איש אטר יד ימינו תרג גבר גמיד בידיה : גמזו בפ אין בערסן בגל לא היה
מכה תנא היא אמה וגמזיא פיר מגדיפה כל שבה חתן את האפר כן המזבח ותיג ויעו ומגזפיתיה
ואמה היתה ארלה וגמזיה אמה ו' נקבים היו בקתה שחלולה היתה : גמזיא ל חיה בר
גמזא בסוף גל דתמיד ובסוף גל דפ אף עלפי שאמדורב גמזא בפ מרובה בגל השוחט גמזו
בפ מקום שנהג ומתירין גמזיות שלהן ש במנחות בסוף גל דפ ל ישמע' פיר הפרחים שעלין
סביב האיל שלהן קרא הגאון היה קורא גמזיות ופיר הם נצדים הפרים משלשי אילנות והם קראו
אילנות וענפיהן גמזו במגילת איפה היו עליה לראש אהל ליה ומאי חילתה אהל לדהוא אהל לחוד
גמזין ופשיט עליו מאה פירקין פיר פירי הוא חזמה לתאנים ובלש' יטא קורין אותו גומזי :
גמזרוא בסוף פ' ג באבות תקנות וגומזיא פרפיות לחממה פיר במקום אחד כותב א
ובמקום מאה כותבין : גמזל ברא' גל דפ הרואה נפל עליה גמלא אפירעא פיר גמל שהיה נושך
איתפיק ליה אשיתא שנפל כותל אחת ועל שחם בפ כיצד העדים בגל אין העדים נשעין זומאין עד
שיזמו את על מהודתו נחוש לגמלא פחא קאמ' בחסן בעיני' בלעם גמלא אהל למצעי קרני
אודע דהו ליה גזוחי מינה בפ החולץ בגל המחזיר גרושתו גמלא במדו אקבאר קדא : גמל
כפ הזורק בגל אם היה ריק מים אגודא דגמלא מחייב בפ קא דמשקין בגל אין צמח את האישות וגמז
ולכא גמלא והוא דלכא מיצרא פיר גשר שלנסלים ובפ לא יחסור בגל חנות ואיכא גמלא לא מאטיט
ובסוף גל דפ ל מיתות קם אגמלא דאוסקנתא פיר על לחיים שלגסר קטן גמזל ברא' גל דפ מי
שהק' הו ליה גמלא בהדי הדדי פיר צמד בקר : גמס בבדי רבה פיר כו' וביקרא רבא בסוף
אחרי מות ר' הונא בטס לב יוסף אה דוד המבול לא נאחו נק' העו עד שכתבו גמזאסיות לצבור

עם השופי פיר חותכו ובסוף הלפ קם דם אילו טריפות האלואגום איגומי פיר נעטלו כדאם גומא
עם השופי ובב דנקבה הקטור אל לך בכלאי אוקום שרו ובגמ ש סיכתי בתמה מצא בתמה
שפיה גומם ובב בתמה המקשה בגי המפכרית נגמטו כתיב בית הרוחם מהו פיר נועלכל שפתי
הרחם כדאמרו בעינינו נוטל לחי התחתון דאגום איגומי ובב מומין אל בגמ העצמח והצניח שקדמו
וטעיה שחורים יגור ובכד בשביעית ובכד המוכר את הספינה בגמ חתם לקוץ קוץ קוץ למעלה
מעשה או גומם נעם הארץ כטרופה למר ישמעל סילסן אוט גימטו: גם בבבכלאי
נוטע אוים קשות וילשת לתוך גומא אחת פיר גומא בור כדכ חופר גומץ ובכד בא סימך בגמ
תעקת רב מלפיו אמר רב אלא בר ארבה גומות אף עלפי שאין שם שערות פיר גומא עקצק
שערות בו שיער כמות שאמרו בהשומפין בשביל אויב בסוף דאין דולשין ג גאמיות בטור
פיר ג חפירות בנחל גם בכ כיש מעבדין בסוף הל קת במין קשת או למקום ובכד קמל
במה אמרו שתי וי יחזקאל שורה אחת כמיזגם תנא כתיב דל יוחנן חיצונה לואה את הסט
עלונה לואה את הקורה פיר כל אותן שלפני הפתח שורה אחת וכל אותן שתחת הקורות שורה אחת
ויבואו למיזך הטך ובכד אי זקנוא מקומן בגמ העולה קדשי קדשים ודמה טעון ב מתנה
שק ל וחד אמר מתנה אחת כמיזג גם: ובהל קמל קדשי קדשים תנוהם בהמוט פיר ג
במידות וארבע אמות מן המערב למיזג גם מאי טע וכו' ובכד אילו מצאיות בגמ אף השמל
מדת ארכו ומדת רחבו ומידת גמיו פיר ג אומ כך ארכו וכך רחבו ואחד אוט מידות גמיו
אע זרע שבין האורך והרוחב ישלו ו אמות הינו גמין מידת שע צדיין ינות למידת ארכו
דיע בדוקא כמה ארכו ופיר רחבו וכד גמ דם המוכר את הצבת או כמיזג גמא או בסידור
פיר מצר לו הקלנות שלשה בלכד ושאר כל השדה לא מצר לו או מצר לו מזרח וצפון שלשה
ו ומערב וידוע לא מצר לו או מצר לו מערב ודרומה ולא מצר לו מזרח וצפון וזהו כמיזג
גמא ועלמ בעא זו בתקן וקיא לו כלתיק דממוט לקולא ויד הקוטר על התחתונה ואינו לוקח
ב פתח שאך הדין שלא להוציא ממנו מיד מחיריק בספק ויש מי שאוכל חולקין כמע שהוא ספק
ושלספיקא דממוט חולקין ולא נתברר לו להכריע חלף למעשה פירוש רב חנני עלהם ועל
האימא בדל גמ דל ליעזר אוט האורך כד פיר בעאמר ובכלי מתכות פיר בכלים ושלם
שנשבר בתוך גומו טהור פיר כפתח שהוא כשוק עם הלל שאינו נמשט ובשלש על שלש פיר
לח בכלים שאח כמיזג גם ל עקבא כמיזג ובכד בע העיר בגמ ראש חדש אדר בשלש למאן דא
כי תשא הינו דמכרמי בהוא גמא יש ששונן בהיא גומט: גם פיר בשפת חלב כד י
גמאח ובכד של צם לא גמא בתחאין ובגמ דהכחל בכלהבשר רב בר שבא איקלע לבי רב
נחמך קדיבו ליה כדא שלקא ולא אכל פיר אף עלגב דרכ נחמך חלטי ליה ברוחאין ואכיל כד
אי קלע רב שבא לגביה קדיבו ליה כדא שלקא דהוא חלטיה ולא אכל אמר רב בר שבא רבא
לא אכיל וכיון דחנייה רב נחמך לא אכל אמר גמו לשבא פיר מקולקל במעור הוא דרך הקאה
הגעו אין בו כח לאכל ומכרא שגא יקיא לפיכך נמשע מלוללזה חלבד כלום היא זה על האיש

שם

פרקים בשנה וצט גונו על פיר גונו על גונו דעת קשבי פרלדאות באמרים לחם כי התאנים
הבכורות הללו את הולכים לכתוש אותו במכתש שלבטנו בעל שלבטנו לעשות קציעה שלבטנו
פיר על יד המכתש כדל אם תכתוש את האויל במכתש במונה בעל גנבר בם המגיש
את אשתו בגל גוט שלט שחזור מאי אסותיה אי אביי גונגרא ומתכא וכדיתא פיר זנגביל
ובלע גנבת בלג גלד המועא זין מאי טעמא דוטרא גנבתה מאי טעמא דוטרא אריכא
גנבתה ובפ אילו מגלחין בהלכה ראשונה אלדב יוסף שרי שמתא אגנבתה דלכא והיא יידה
עברה ובפ אילו טרפות בגל סימני חיה דבן גנבתה רבא פסיעתיה ובלג גלד אונט ואת בני דב
אונה וזוטרי גנבתה פיר זנב יחפן זנבו כמו אלז תרג כאף גוב גנג בערק אלו טרפות
בגל סימני חיה וכי משה רבנו געני הוא או בלסטרי הוא כבד פיר בערך בלסטרי ספ קעג והנס בערך
קוף גנבלין ספ גלגלין וכבר פיר במסאון גנגן בכל כלי עץ שחלק פ' ובללם ופיען
שלאלית וגטנת הע פיר תרמילו שלעני גנד בפ כל כתבי הקדש בגל מינין מיון ג
סעודות רב עמ לבי שמנדא ובסוף גל דף היה נוטל את מנחתה דחכו גונו שאול קרב אלק לתגע
כי קדש פיר בגלים שחורים גנד בסוף גל דלד נרדים ואי בעת איג גונדא חמה ובפ אילו
טרפות בגל סימני חיה לא מצית צבתת ליה משום דנכוש גונדו ובהגדה דפירק השוכר את הפועל
סכר גונדא דפרישי היא ובפ קל דע ז בגל יוס גניסא סדר קיסר גונדא דפרישי אבתליה ובגיש גונדה
דהעיקר גונדא דחמאי פיר חל גנדל בפ המגדש את אשתו בגל שני גיטיס גונדל חתום
פיר גונדלית בשמאל הרוצה לצתוב דאובית חל מן השמאל והולך להימין וכוחו ובואר והנה לחוכ
קרא גונדלית וק בכתב יופת אם מתחיל מן הימין וכוחו והולך בשמאל לבסתב יופת כי ביה או
לכא דאוב שחם נקרא גונדלית וחישין דלמא הועם החילון מן הימין כמדויק שישלים חפמות
בדאטון תגשך כתובת עו השמאל או העברים התחילו מהוסך מן השמאל דבול אחד התחלת שב
הועים הולך לערך את שבעים נקדי עמו לצדוהוא כשר זה מירוש גונדלית בין צדוהוא זה פיר דב
חש זיל פיר ז שלגאונם גונדלית חתמו דאקפוסהדותם סחור סחור לקמא לזית משא ויש ואשתת
יטלהו אקמא פתיבי משום הכי קמא כשר ובתרא פסול פ' א וששאל גונדלית במקומה קור
שמאל גונדליתא והמשמש בשמאל קודם אותו גונדלית דל איטר גונדלית חתם שמאל בשמאל
חתם גנדר בפרק ר' אליעזר אול תולין בגל הקש ובלג גלד שואל אדם מחברו ובכנה
גל גלד המצוי יין כרי מציגות דילג מציגוד ליה חפץ ובלג גל דמסכת תמיד דלג מציגוד גל
להו ובסוף גלד המעח את הכד ואיגדורו בקיטמיה ובפ שור שנגח את הפרה בסוף הל חוסר
קד מתע דאיגדורו איגדורו לצור ובגל אין טעמידן בגל מתרמין מין ונודי שלג ובסוף גל
דפ קמ ביצטת מציגוד ואדל לשאול ובלג גלד חוזיק גט לשטן איגדור גטא גל לפיסל
פיר נטעגלהגט ונפל במסלג יוס והבולט מן הכותל כדגריס פסלהיזע מן הסוכה ושמי גסר זכמל מהאי
גטא ועגדליה פ' זעט ברפואת דפ מי שחחו גנדרין בלג גלד דפ ז יוסין אמל לאנא סודמא
גונדליתא הוא דקא עבידנא אמל ליה מי סע ליה למד למימר מעקה כדלית באוריתא או מחצת כדאמר
דפ

ולשמה ובלמדנו בסוף פרש' בדאשית על שכתבו גמייקון לזכור ולשמה ובעסק דהחדש ול
כתב לה גמייקון וכיון שבשאר אשה בת גניסים כתב לה גמייקון פיר כתובה ול' יון כתובה גמון
בפר במה בהמה ואי העל יצא בגימון פ' תולך לחן בפיו שלא יכול לשוטר חולב פיר א' עץ קטן
כמו עול סל' גמל דהוי גימון פ' דצדק הוא דכתיב הלכך באגטן ראשון: גמון בפ' לולב הגזול
אוגרין את לולבית בגימנות שלמה פיר חוטי שלמה ועיקרו מלשון גמי: גמון בפ' כיצד
מצדכ' והוא אול על המגמר אף על פי שאין מצואין את המגמר לא לאחר סעודה ובביעה בפ' יוסט
ומעתי את המגמר בים טוב ובפ' קל' דשבת בגמ' א' שול' ד' ומעתי מגמר תחת הכלים ומתגמרי
ובסוף גל' שולך ואילו מעלתי ואין מעתי את המגמר ולא את הכשמים פיר מגמר בלעז סופומין
במד' גמרא גמור ומולתא תהא בגמ' דפרק' ל' לעזר אופ' האורג ובל' גמ' דפ' אלו קטרים ברא' גמ'
א' צדק ובפ' א' מעמידן בגמ' חרם פיר רב' האוי גמרא גמרי דוסרתא תהו פיר א' לרב יוסף אבד
תמצא לומר פלגי הא גמיר לך הלכ' כמוהו ואו לא פלגי הא לא פלגי גמרי ברא' גל' דפ' האשה
בפסחים וילך וקחית גמרי בת' בלעז' גמרי שחלל אמרין בה דבלים דבה דעה בת דיבה דעה שחלל
דש' בה כדבילת וכו' גמרי בפ' קל' דיומא בגמ' ומקטיל את הקטרת ובפ' אמל' לוס הממונה בגמ'
הבאו לו את הגמיר אפי' מסוד' מערבה משמא דגמלא ובסוף הכונס שא' לומר בסוף הלל' השול'
את הבעיה מאי ויסק' אולם ל' דאמרה משע' דגמרי פיר לא אמרה משום חכם לא סתו: גמרי
ושעריך לאבני קידח תרג' ותעק' לאבני גמרי גמרי תרג' תכלת לבוש תכלת פחות וכו' לבוש
מטל' תת' לבוש גמרי המה דולק' במל' ל' גמרי בסוף גמ' דפ' שני שיערו דמון דגמ'
ליה ל' שיה ולא אדעתיה: סלוק פ' א' אהל פ' יא' ג' בפ' עושין פסין
הגנה והקדפין שהא' ע' אמר ושרים על ע' אמר ושריים ובל' גל' דפ' בכל מעורבן כי קא' רב בדגונוני
ובפ' המטה את הבית בגמ' רב' שמעון בגמ' אול' המוכר חות הער' מ' סבת מאי שלום גנוניתיא לכתב
שחוק פירוס דמון ובפ' קל' דעב' בפ' ישמע' דת' ל' לעזר אול' התם בדגונוניתיא פיר ג' ממש
ג' בפ' חוקת הגנים בגמ' ואילו דברים שאין לה' חוקה גע' בכמה דשהה פיר שוכב: ג' בפ' ריק
האשה שהלך בעלה למדינת הים בגמ' צריכה גט ואוכלת בגיני תרומה על' באה ליע' תת' ית' בדת'
ג' בפ' הא' שח' בגמ' פסחים מתחיל בגנות ופסחים בטבח ובל' גמ' דפ' ג' שאלו והתנא הדין
מגונה פיר רבננ' אוקימנה הריזה מגונה בש' ברכות אבל בצונה ירושלם ופיוצא בה' שח' סוף
ברכות הדין זה משוכח ומפיר' בעלמא ארין יש' ל' ר' כ' לכתחלה כא' לפסוק ולכאשי' דהוא בתרי
הה עני אמר דבונה ירו' בלחשה כי היט' ולא למדו סליקה ברכת המזון ואינו ללחול' בברכות הטוב
שמעין מינה דמשום דהיא ברכה אחרת עני אחרת אמר' וכיוצא בה כל' ככה אחרת עני אחרת אמר'
ג' גע' גינה בגמ' דסו' כבד פירע בעד' אמרו: ג' ב' למדע' והיה עקב' תש' ע' פ'
ועתה ישי' מה' ה' הושבת בגמ' חברים כשם שחברים יושבים גנונות גמנות ועוסקין בתורה
אפי' חד' אעלם ואני תש' בל' לקח' ושומע' שני' מקשיבים לקולך' ג' ב' בתענות בפ' בשלח

פיר
גמ' קשר

פיר

גנדיפס ביה גנדיפס בגרדיטס אחריה פיר חולי שלטמות וכטעונדי החוליק
לחם לא חשב ליה שוטה ש עבד לא גרידה גנח בפרק הרואה בגנ על הזועות גנח גנח
גנדיפס יוסטוב שלראש חטעה וכות בה באמיה דסיסלא בעד חולין נשקפה ותלבי מר ספר או
דסיסלא גנוחיגנח ומר ספר יחלי יללי ורפ אף על פי שאמח בגנ ומעקה את בנח תנא רמ
אולי גנח יונק חלב בשבת ובסוף פרק מרובץ בגנ אין מגדלן בהמה דקה תנא רבנן מעשה ב
אחד שחיה גנח מלבו ובבבלי רבה פירי לגיטאלי אף נח אף מייעוט אף הוא גנח דס מנה
פיר מוציא קל כעין שעול ומשליך דס גנח עבד אלוות ימיש תרג דגנח אסרטי ומי
גנח בפ השולר את המעלן בגנ ואלו אולני מן התורה הלן תולדי דגנחן ארמאי וגנ
יתק מהו פירי מיסססי גנח ותכסחו בשמילה תרג וכסיתה בגוש ויקחה מצבר וי
בליס גנח בפ הקורא בגנ קורא וטעה רבמי ולכסיהו קא קטרי גנח לל אלנור פיר כיל
כחתן יוצא מחפתו תרג כחפנא נפיק מסגוננה גנח ביט בכור לעולה פרק ה בככותה וב
דכריתות ובהמפלת פרק גבטה מלא גנינים פיר גנינים חתכות חתכות שלבטל ואימ טוו
אלא יש בהם חתכות גדולות כעל שהקטנות כחולין וליאה בגנ בשלמא דס ומיג ולא פלוסי
גנינים אמאי אינה חוששת ניווש טליל ולד הזה ונתמח ומסקנא לב אדא בל אהבה אג
תק ופירושו גוועס הרבה ואס איתה דאתמח כוליה בחוד גונח חס קאי גנח בפמא יר
בגנ רכילות שיש לו שם ובהגות לעיני משה ואתה תצוה סאה גנינים פיר המורע העב
היוצא מנהקמת גנח בפרק קד עלן ויום גנימי שלמלכיס יום הלית את פדעה תרג יר
גנימא דפרעה ובבלי רבה יום גנימא דמיעה ובכסין דנחמו הודיעתס גנימא שלי בלשון יין יום
יום הולך גלבים ובזו משפחות תרג ובסיד גנימא לש אא ודעיטי יחוסא ובכ אלו נאמדי
לשון בגנ ושבטיס אמר לך גנימי מלכות אני רואלבו פיר טכסיסי מלכות גנח בפרק
בבלי מקום שאין מוש מה אין פירות גניסר ביחול ופן ובתמ עבד פן בגעשאות מוכת גנ
על פ שיטבח דחיס ותרגלן פטולה יש מפרד מקום קדוב לעבדין ויש בוגנות ופרדסיס יס
תת ימא דגניסר ובלמדט פיר שלח לך אנ כי תצואו אמרו לצוה למא גניסר גניסר וד יחודו
סימץ אמר למא גניסר שהיה לעבדו ובלמדנו במדט לאלה ותלן הזוכן נפתלי ומי גדול גניסר
גנח בילמדט כאלהם נעעי ונק גוועס לגנימיס בכדל לחכ שני ל צהר תעשה לתב
עליין קאימ סק קשי גונתיה בהדא בטיסא דטבריה סללק פ יא אחל פ יב
גס בפ בדימאי וכל המשפיעין במידה גסה רשאי למטר דימאי פיר כי מידה גסה הואיל
משתכר הלוקח מפרש אבל המוכר מידה דקה כגון החטני הואיל והוא משתכר הוא מסתח לפ
אין רשאי לעבור דימאי לא אם מוסקט ובבט ג קצין וכלה דינר טמו שיעור לכס וטנו די
ותנא דכר חיק ניק דמיס לכס ושיעור ללה דחס אמדי קהן מידה גסה סק קין ולמטה מידה דיקח
מידה דיקח משמח ולמטה מידה גסה ובכ דבטעית בראשותה אין אומדין מלקט אום עניס וע
מתוך שלן סידך שהוא מלקט מתוך שלחכ את הגס הגס הכי סוגיא דמתניתין מלקט אום עני

תעריש

פיר אחר סרגוד הוא ששמו גוף ובאותו סרגוד ^להשמות משנבדא העולם ועד סופו
אנ' כי רוח מלפע יעטוף זה הוא פחשו רוח כמו רצון מלפע יעטוף עיכוב והפי קאל רצון מלפע
לעכבהמשיח עד שיכלו ומנא לקדוה רצון כדכתיב אל אשר יהיה שמה הרוח ללפני לבו וכו' ומתרגם
לאתר די הוי ר'עוה למיאלאמן ויעטוף ל' אחר כמו ובהעניף הענין ל' וכו' קאמר רצון הוא מלפע
שיעלכ משיח לבוא עד שיכלו כל השמות שעשית שעתה ל' והאי קרא מגאולה קא מידי
ג מלפע שנעטובגין כזר פלטיבע גין **ג** בסוף ג' אחר די עממות סתחלה על
גמי ולבסוף על סא פיר כבתחלה על גמי שהוא מקום גבנה ולבסוף כשחטאו על כסא דהינו מקום ^{על}
פיר ה' כתחלה על גמי כדכתיב אם בגמו יבוא מידי ולבסוף על כסא כשהכניסו לחופה עם חופה :
ג בפ' שש שעירי' בגמ' מסדו זיבח וקיסר בסוף ג' ונישק בגמ' ובפ' מיתות אבל הכתוב
והמשק וכו' עד עובר בלא תעשה ובגמ' המגדף למעוטי גיפוף ונישוק חזקו אשפות תרו ג' וכו'
קיקלק פיר שלוח שייך בע' ג' השני : **ג** בזבחים פרק חטאת העוף ובלוי'א בפ' ד' וכו' ^{העוף}
שיבא גמ' ושנפתי עינה פיר יבש כנף שלה ג' וכו' די עשר באהילות ל' א' ל' יהודה אמתי
בזמן שהיא נטלת בג'יים א' פיר כשתומכין בידיה שלאשה שה' גמ' מזה מזה אחר בפ' קמ'
דמכשירי' המעלה שק עלא פירות ונתת על גוף העור ובלמדיט בפ' קמ' את המטה מעלה שלגמ'
מיני בשמים עומר על האר' תרג' יחוט על גוף נהרא על שמת בח' אדט' ג' דאש' בעופות וה' שש
באדם והשלישי בטהר ופתרון אחד להם וכבר פיר באג' כענין זהו ויש עוד לביש בענין כלים ^{דשייך}
לאנו בפ' ח' כלים שוקעת לתוכן ואין לה ג'יים ובפרק י' כלכלו בעלי עשה לה ג'יים כל שה' בג'יים
טהורה פיר ג'יים אונעם שלכלו ויש אונ' לנאות **ג** בפ' ח' כלים שוקעת לתוכן ואין לה ג'יים
גמ' דרומי ובסוף הלל קמ' דפרק התכלת אמרה לוגמ' דרומי פרוש שם עבדה ? שנשבע/ בשמחה
ג בפ' בסוף גמ' דנדיים רהיט בגמ' ותובלן ולא אימצי פיר לא נסיבנא איתנא עד דתננא מקצת
מן קתלמוד רהיט בגמ' וחבלו לעלות לראש דקל ללקט תמרים לעשות עבדות לשם חפ' שילמוד
ולא עלתה בידו שילמוד כלום : **ג** בפ' לא קשיא כאן בגמ' שלנו כאן בגמ' שלהם פיר ג'יים שלנו
כלום בצורת האותיות שלנו ובלשון אחרת זולתי לשון הקדש לפיכך מטמאין את הידים שהאותיות
בכתב אשורית ונתנתן השנויה במסכת ידים בגמ' שלשאר לשונות שאומות לפיכך אין מטמאין
ג בפ' בראשדמאי ובפרק כיצד מצרכין על הפירות בגמ' ונבלות ונבלות התמדה והגומת ^{והנבחה}
פיר בגמ' גומת שיל גמ' ובלעז קורין אותו לכרוסקו והוא הנראה בסוף הצעיר **ג** בפ' בראש
דפרק כיצד יטל' ולא בגמ' דאמ' ובהלכות קמ' דחולין בסיד דותח ובגמ' דותח ובהלכות פירין
ה' בפרק או בגמ' ובלאו כלים פרק י' כלים בסיד ובגמ' עם השמה פיר שחיבר ^{בגמ' ד}
והוא בלעז יפסו ויתר הוא לבן גמ' סיד ופיר קבותים קנקנים שחמין לקב **ג** פת ב' לא יחפור
מרחיקין את הגמ' ואת הזבל ובלק' דחולין ובמחט פיר ט' כלים וכו' בגמ' חיישה פיר הגמ'

שחטה

הנהיג ד עבד פה גיטרא פיל שחיתו באמצע גומו ואינו מתני ראשו אלא חולקו לשטם
בסטר בוקרא רבה ג' יחידים פיל לעשות לחם משקל גסטרא בפני עצמה ס' קנצט
וכס ג' דפ' השותפין וכל ס' ג' יחידים בראתי לה דמוס בפני עצמה: ג' בסטר בסוף הל' קל דפ' (א)
עומדין גסטרא וגסטרא בלתי ב' ובסוף ג' דפ' כל כתב הקדש וצאן אנשי גסטרא וכל ג' דפ' קל
דסוטה אצל גסטרא שלבית פנור ע'ן שולטת המה ג' סטרודן בפ' אל' מצאות בג' מחרחות
שנתים וג' סטרי' שאלבר וב' חקומין רבה בג' ז' ד' מנורה ושלגסטרו' פיל גסטרו' בלעז מנתו העשו
מכל מיני מתנות ג'ע בפ' השוחט אחד בעוף בג' השוחט את המסוכנת גשה צ' שחית שחית
פיל מל' אם יגעה שור שלב'ל' ג'ע'ע בסוף פ' במה אשה בג' הנשים יוצאין בקשרים ב'ע
שיש'ו ג'עו'שן עלצו פיל כשיג'ל עבה'ג' במיתת אביו נוטל ד' עשה ממנו אביו הנצי' ק'ש'ת
בשאלה ה' להשקיט לבו וסכנה אם יחליף ג'ע'ל בתוספת תחומות פ' ד'ג טמא ג'ע'ל ב'ע'ים
מתני' באכילה בפ' מוחות נפש היטה תאכל: סלק פ' יב' אהל פ' יב'
ג' בפ' משוח מלחמה אל תיראו מפני הגפת תריסין פיל מל' ט' יתגב'ו דג'ל' כול'ג'
ב'פ' התריסין זה בזה להשמיע קול ובל' ג' דפ' חבית שנשברה וב' אחת ד'מ'ט'י' ש'ד'כ'
מגמתה וזה הו' כמו ד'ס ניקוף מל' יתגבו: ג' בפ' ד' יצא בג' שכה גדול נוטל חלק שנים
בשכר הגפת דלתות וב' כל גאות מגופתים ואמצע איש סגופ' וב' בפ' א' בעידי' ר'ר'
לכ' ולג'י'ט וב' ב' בכלאים סומך לפור לפר ולכ' וב' אחיו ד'ע'ז כל שיטתו ויגוף ותכ' וב' חבית
ששברה אין נוקצ' מגופה של חבית וב' כיסוי הדם ובמגופה של חבית וב' ידים אין נותני' ולא
במגופת החבית וב' ב' כלים מגופת היוצ'ין פיל הטיט שלעושי לפ' חלש שהוא סגור ובכל
כל' ע' פ' י' ב' כלים ג'פ'טו מאלבע רוחותיו טמא פיל מל' י' ג'פ'ו הדלתות ועוד פ' ד' ו' יחב'ק' ל'
וג'י'ף ליה וצ'ק' הוא הסדור אם חיצו'ן בעלעות עצים מ'ל' רוחותיו ש'עשה לו מחיצה וצ'ר'עושה פ' י'
ב' א'ל'ת הגפה ולא מדקח וב' ק'ל ד'ע'ד שהיתה ג'פת חביות וב' סוף ג' דפ' עושין פ' ח'ע'ר' מאי טע'
מותרת דאי'מ' ג'פ'ט' פיל שנשאר מעט מי'כ' ומי'כ' ב' החול' שלח' ד'חשי' כ'פ'ס' ונעול ח'ל'ל'ת'
אחריה תרגום וגוף ד'ש'א ועשית' לו מסגרת טפת תר'ג' ידוע ג'סוף כ'ש' וב' ג' צ'ב'ץ' ג'ג'י'ץ' או סוטה'
וב' ג' ב'ע'ש'ר ש'נ' א'ף על'פ' ג'פ'ן לא ק'טה מעשר פיל ג'ק' סת'ן מל' מגופת החבית ג'ר' בל' ג'ג'ל'ת'ן
אל' לו אנטונינוס ל' ג'ר' ונשמה ופ'ל' ג'ר' בפ' ע'ל'ב' פ'ח'ים בג' ואפ'ל' מ' התמחו' מצוה
וג'ר' גדול אוכל פירות ו'ל' ש'ר' פיל מלה משותף ונוטל משכ'ן שדות ופ'ח'ים וצ'ת'ם ב'נ'פ'ת'א נ'מ'ת'
י'עשה מצוה שמו'ה לעניים ומקיים העב'ט תעביטנו ג'ר' גדול ש'מ'מ'ר מ'ט'נו מ'ן הל'ס'ט'ים ש'מ'מ'ן
ג'ג'ב ושדות ופ'ח'ים א'ן כ'ג'ב'ץ' א'פ'ל' פירות שמתעשר ואוכל פירות בלא ע'ן ו'לו של' מצוה וג'ר'
ט'ן נושא אשה ול' בע'ט מקיים מצוה קחו נשים וג' ג'ר' נקי ש'מ'נ'ק'ה עצמו מ'ן החטא נושא אשה
ש'מ'קיים שמחת שונה ול' בע'ים: ג'ר' בפ' ק'ל ד'קידושין בג' כל מצוה שאינה ג'ל'יה א'ל'ר'ב' ה'יה
ה'ט' ק'מ' כל מצוה שחובת הגוף וכו' ג'ר' בל' ג'ל' ד'עב'דה ז' וצ'ת'ה צ'א' ג'ל' כל' ה'יד' וב' הפ' הצ'א'
על יצאתו בג' ל' יב'טל אדם עד שיכלו כל הנשמות שבגוף ש'ן כ'ן רוח מל'פ' י'ע'ל'ק'ו'ל' פיל ג'ר'
זה מקום הוא שיש בו להנשמות שבוה הקצה לפי אדם ש'ע'ת'ה' ל'היות בשל'ם ע'י ב'את המשיח

ס"ו

פ' יב' אהל פ' יב'

פגרה לגור בה אתה גציעה ובפ צמה אש בגג ולא בקניע היה שם כות על ידות הטלם ועל פרש המיסה
הרי זה יגור וצנוז ובפרק העור והדוטב בגג באשטי מותב ל יחמיק מיוארתם בתגור פרק זה
בכלים חולקו לשלשה וגורל את הטפילה וכד ובסגום פרק טו בכלים שהוא שניד לגור ובכבודות פרק
מוסיף אלו בגג ששן גדולות והא און ותן בפ בפיה פרה שקרעה וטלפה שחודים יגור פול ינסר
כמו מגודרות במגרה ובסוף גמ דבצא קמ היוצא מוחות המקורה ומתחת הדוכני והנגלל במגרה
הדי אלו שלו גר בפוק קמ לעב ז יום גניסא הוח (שבתותא דשמה גילא עבדא איסורא
שדל טה גר גלא כלמ טאפה גילא גיילא בחזורין ומפלגא לבושיא ספא גיוסא בעדך גין טאף אשה חסר
לב תרג מן דגילי איתתא לא תמאף ותג ידונ עמי בע ישראל לא תהון גיזירין מת יומות הנואף והטע
גר בפ אין צדין בלא גמ שוחטין מן הגלילין ביום טוב פיל שושין כחם לחיות שעתכשין צבגלה
יש חיות בעלי כח נכבשין וגולילין הפח כמות שהוא אם נמצא אחד כך והפח בגלילין וידוע שהם מיתמור
גדר אף עלפי שצמצא ביום טוב שוחטין בממו כי אי אפשר להיבצל ממנו ושמן ומוכף הוא אצל מן השמות
אף עלפי שמעלב יום נצודו אין נלקחין ביום טוב שאיפשר שיעטלים ואין מובטן זה טעמו שלתנא קמא
גר וסכסכתי מצרים במ תרג ואגרי מצריא במצריאי מן ואל תתגר במ אל תתחל במרע א ותתחל
במצנח דלכו לא תגרג גר בלא גמ דם ארבעה נדירין אילו הוה ידענ דאמין מגידתא עלה דבלותך
מן משלעתה ומגרת ביתה גר בנדלים בפ נעה המאולטה בגג הפל נדירין שלי גידיא וביין פיר
ער שהיה מודה בקשת היה בודק נדירים ומתירן אלמא דלא בעו ישוב הדיעת כלכך לתורי נדירים גר
בפ ח שרעים ומגרי דרוביא אלבא דיקנא פיר לולבי גפנים פ א דע פטות גר ביבול רצה פרט סה
ואצמלך הלך אלו מערל מגורל מלמד שעלובו עמחוס פיר פצעום והצויות וכפען הוה הוא הוא ספר גרית
אמ ל דגלסין בפ בנות כותים בגג המקשה טוח גר בלא גמ דפ בא לו פה גיוז ובפ ארבע מיתום
בגג הנודל בשמו נפק ליגוליא דנוחא פיר כלב קטן ובפ פיעד משותפת בגג המנח את ביתו נבחרך
כלבא עול נבחרך גוליתא פוק פיר שאם מנבח כלב זכר מעט שותך נבחרך גוליתא כלביתא פוק שפעלם
אין שותך אף הוא אם שובת אצלבתו וכועם חתך מתפיים אכלאם שובת אצל בנו וכועסת כלכו איעה
מתפייסת ובפ אף עלפי שאמרו בגג רבן שמע קמל איכ בינהו דמטלנתא בגוליתא קים ניתא וטרי שיר
פיר כלבא קטנה בביריתא היא ורגליה קצרות ורגליה בני אדם לשחק בהן גר ופיתא אותם בשיר תרג
ידוע וטשועון יתרון בגילא עצמות מלך אדום לשיר תרג על דאוקיז גימיו מלפח דאדום וסדינן בגליל
ובמגלת אדום כלו את חמתו לגמך שעשה חוסה לבט גייה וסיידה וצפ המוציא יין בגג סיד
שיאן דבדיל יהוה בחבוט ודבדיל נחמיה בביעת הגדי ס א בינת הסיד שגל סיד וגר אחד חמא ושג
על גרא די כדלהיכלא די מל ובסוף גמ דפ קמ דביעה תבט ל יהוה חוסר בלפ מפט שצריך ביצת גל

של זככם חודש שאב מים ובסוף משפחות ואת גמולן ואת זוגיו ובלגלם לפרק במה טובעין איבער
לזוגות דמותם אבל דשאמשנין שפיר דאמי שמעין מינה גמת פסולת של זכרם ושל שאמשנין
גפתות לגפתיים עציות לעצויים בלגלם לפרק הקודם את המגלה למפרע:

סליק פרק י"ז **אחל פרק י"ד** **גין** ובע לשף יגב שף ומג
הך גינן דעתיך מאגמלא ומתגבהך החדר יעוף בלגלג דפ במה מדלנין ובע הפונס צא
לדיד גין היצט מתחת הפט פיר אותן השבדים שיוצאין מתחת הפטיש בשמחה על הצדוק
שבסוף תקלאין גינים גין באלו חוצנין פ'ט במקוות וגין יונע אילו יתדות דללים שאין
טובלן בהן ולא מעבלין פיר בתוספת מקוות ואלו הן יתדות דללים אילו שמהלפן עליהן צמות
הגשמים וגן מתמעפן על חבגדים והן טען וצמות מלאות מים ושפתי הגומות גקלאין יתדות
הדללים כן יש לעוצרים ושבים להסלק ולהלך בעידי הדללים שהקצות השדות הסמוכות לדרך
כמפולש בסוף גל דפיק מרובץ מידת ושלומי כפל פ'א הם חפיות שעשין חבהמות ויתמלאו
כמים בחורף ובקיץ מויקין רגל הוולך עליה ופשה לחין נקדן גין יונע וכשיבשו נקדן יתדות
שהן משופין ביותדות שיבשו: **גין** בסוף גל דם הזהב איתוך גועא גחון ותלחוש לה ובסוף
גל דפרק מצות חליצה הוא ארוך והיא גיצא: **גיצא** ואגודא כפר פירי בערך אגל: **גיצר**
בפרק ב' בללם געה שניצאת ובפרק ד' אי זו גצטרה כל שנטלן אציה וצפ' שני במכשירי
שיטאלוגיו ובפרק ובמקומו געטוה שבמקומו פל' כזה שצוה טחוא בתוך המקוה ונתמלאה מים
יש ספי שמה בה געמיה ויש ספי לתעב' גציה ויש ספי שלב' געמיה ופבר פירט' בע' גמט':

סליק פרק י"ז **אחל פרק ט"ו** **גיר** בשעת געמ' דם הבונה גרוחן
גד ברוק תהיה פיר אם אתה בוש תחול בשמים כדלמ' הנוטה כדוק שמים פ'א אם אתה בוש הקצה
שהא גי בדיק עושה חיצנה בינך לבין אף בסוף גל דפיק סדר תענית האלו האמור אלעזר ברי גזון
גירי כך גזו שונה הגאון ופיר בליכה סיא וכך אמר לו לעמי לצוא עתיד גרים שיגורובך בעשן שם
אחז בך נחז ביבמות בסוף ג' דפ האשה שחלך בע' למ' מים מאי ריפת אגודה באהלך שלג ופי אפסד לו לוח
לדה בשע של וטל בלגלג דפ כל שעה לגי א' בשעריך פיר הוא גיר שקיצל שלא לעבוד עב' אכל ד
איסורין אונל ב' החולן בג' הבעה לאתחלוין וכג' וגזית צריך להמתין ג' חדשים וכול' משום תקנת ולר' פ'
בבולן אם קלא בה' משום תקנת שיהו בכל היבמות אי קולא שלא יתיבמו בתוך ג' חדשים משום תקנת עליו
כדאמרין דין פ' עבא יסור אשת אח ובעמ' המחיר גלושתו וכו' לצד ג' טבא לוחציר וכול' כותים ג'
אצות ה' צ' י' יוחסין בג' כל האסורין לצוא בקהל: **גיר** בפיק כל קרצות היצבור ודין את הדין
הקיש בקנה פיר הפקיד יושב הקנה בידו ודין הגיד הוא הסי' הנועך אם נחלף היין ודין גיר שלש
הקיש בקנה הכר בקנה על החצית שדגש המועיא י' וישנום החצית: **גיר** בשעת בפכלה הלכה

מקרה

פיר קדיט טעל וכל קרבנות פירק א צמחות אף צבאין מן הגרין ששחו במים פיר אם בעקר
האילנים או שוקת וכל לשם מן האילן דתם אף צבאין ממנו שמק שאינו מן המוצחרי ובוזה הפירק היות
הדאשן מגדלן בראש היות וכותש ונתן לתוך הסל גל איבעיא להו מגדלן נתן או מגללן נתן פיר צשלטה
זמנים לוקט הזמים וכל לקיטה ישבו שלש מיטעאמנים לפי שאין מתבשלפולן יחד ושאלו מגדלן נתן
כלום לוקט אחד אחד אוק המצושלף או מגללן נתן שעושה להן סימן שלא יתערבו באחרים ומנחם
עד שיתבשלן יפה יפה ויתרככו כבוצה מגוללתתא של דתנא שמן זית מזיתו כלום שיתבשל עלהאילן
יפה יפה נתן עושין סימן לית השע ועוזבו עד שיתבשל יפה וצותים פירק ט בטורות המטח זתים בג
לגרין פיר לגללן ובמאמתי פירק ג בטביעית וק גרין שלערוחת פיר אבנים קטנים: גרין
בפירק אף על פי שאמרו בגל ומעקה אתבנה הוה לה בע גרין ובסוף גל דגין גידרה בטוק ובסוף
משנה דנדה בית הלל אול הרי זה גרין ובעלוהית פירק ט בפיה ואם גידל כשר פיר שפסם בגרין
ולא שנה בטפתו על הכל פיר א אם שפך המים בקנה ולא הגיע בפיהו כשר ובסוף גל דפ' כיצד צולק השוטה
כוסו צבת אחת הרי זה גרין כיהיית זוללה ותל גרנתא: גרין בפירק ב בשחיתת חולקן שחוט
את הוטט ופסק את הגרין פיר הוא הקנה: גרין בפירק ד מעשרות וגולגות משידוש בראש ^{תוספתא}
דמעשרות התורם גרונות ועוד לזרם תמרים ועתיד לזושן וצבת בפירק כל הללום מגריפה לגרין
בה את הגרונות פיר תאנעם יבשות מפורדות דבנה מחוברת תאנעם קלוין צין רטובין צין יבשין:
גרין בפירק ח שלעם בגל אי עושין הלמי גרונות אי עושין מי מלה עין ובפירק יום הכפרים
בגל ותשמיש המיטה גרונות אסור לישב פיר כינוי שם: גרין בפירק יב אילו קשרים בגל מקפלין
החא גלא לאל גלישא ובפירק המסקיר בגל יוצאו לו שתות ואי בעית איני משום גרין שתא הוא מייצא
והא לא מייצא פיר עפר נקי שאין בו תערובת ועושין ממנו כלי חרש כגון הדנא וכיצתא בה יש עפר שמועין
יש עפר שאינו מועין ובפירק אף מעמידין בגל השלקות ומתו חצי חיות חיהרי ומלו להומיא ותרו בדרו
גרין שתא ובסוף גל דפירק מצות חליטה אכלה גרין שתא וכפ אף על פי שאמרו בגל ומשקא את בטה לאכלה
גרין שתא במעבה האדמה תל בעובי גרין שתא: גרין בפירק הדיואה מקום בגל מקום שנעקרה
ממנו עבן ובסוף גל דפירק המוכר את המפינה והמתנשא לכל לאש אפילו לאש גרין שתא וכלל גל דפירק
המשח את הכר החא גרין דביתוי דכל עמא ובגל דפ' השואפיה אמר רב ספא האי מאן דאמל ליה לחבירה
אישלף הא גרין ותכל בע באע ליה - גרין שתא - נפל לא באני לה כי גרין כלי ואייל כמנה גרין ותת
בארעיה פיר גרין בור שממנו משקין אותה אדה נפל לא באני לה שואל כי היכי דליהדי ולשקון
מנה משום דהאי גרין אושליה והא אול ליה גרין שתא ונפל באני לה ועבד מנה כל מה דבצי
מקום גרין שתא מקום לחפור שסבור ובפ' חזקת הבתים בסוף הל' צמח דללים אמר בגמ' וישקין אותה

פיר כמנהגו במקומו בר בשלח לעיל ותייך ביצת הגיר ל... פיר אחי ביצת הגיר קודין לאותו...
שמועותיו בן לעשותו לשמות חלק בארציה ד' יהודה צר בשלח לתחת ולפני שיעל לחזן והוא חלק...
מעצמו וחס צריך שחנח ובארציה ד' יומי בר בשלח לשלולא חזי חלק וצריך עצמות בר
והיתה בצל לעלים תנן ותהי בצל לגרין גם מצחוחים ללעס אף אגוליות אסגיאן פנין ושמות
שמדון לש השח ותג' ואשן שומרון לאגרי חלקן ברב בסדק הרואה מקום בגמ' חייב לצדק
אמדו ליה אמתא גורבא בעילא וגרבה למאמא פיר בא שודד בעללה ושודד העיר ובסוף גג דפ' חבית
אל ליה דילגריבא ליה אמתא גורבא בעילא פיר משכנה הא הנא דידן והא שמואל דידן ולא שמעא לך
ואת הוא שמישא לך ולא אמתא הכא למימר צדינא גרביה פיר א' שליש חנני ד' קל משכנהו והתאווהו
גל' פרק נחל מעשר בר כלל דברי חזון כדאמרי בסדק בטות כותם שילא כל אצנא עבד עובדא כרב
ופ' עד אילא עמית גרדיה הוא סבר אמ' גרדיה אמ' ליה ופיר הערו בפ' ק' דחגיגה בגמ' נשים ושעריה
שא) משוחלקן שדוררצ שבור מלכא וגרבוה זכ' השולח גם בגמ' אין פודין אתה שצוין או ד' (ג'
לא נגמ' בהו טמי ובגמ' המורל את עצמו אתו קא גרבי ליה ברב בהלכות גדולות מייסד (מייסד
בגורבא פיר פדול' ול' ישמע' גרבי : ברב בסדק קמ' דשבת בגמ' אילן מן ההלכות העלו לו
ש' גרבי טמי ובסוף גמ' ד' מקום שנהגו ושונה שלש מאות גרבי י' פיר גרבי חביות
פססין סדן לגיש כל חדשה מן גדולים ומה) קטנים ובגלילת איפה איפה יעיב טול שמשנהו מה
ש' גרבי ופ' פיר כפיפות שלפנותי לחם בעל ערב שבת לעטו : ברב בסדק מומין אל בגמ'
דחן שוכני תנא הקיץ והגרבתי בעל קיץ צבצים גרבת' בגיד פיר שהצני שלן אחר שי האלכובת

גרבל בר' ג' דפרק מי שאחזו ונגרבל בהוא קיטמא פיר מנגל (הסתעלה באפרי
גרבל בסדק שמטה בגמ' הלמי אמ' ל' ששת גרבלא אפילו לדידי מעל לי ובר' ג' ד' בפ' כל
מערבין השחלים והגביל שדמ' לר' מתעשין) ובפ' ק' דיומ' בגמ' כל שעעויהמים המוצא גרבר
בשוק וכבר פיר' בעד' מולות **גרבל** בפ' כיצד מצדסין בגמ' עלה הירקת הע גורגל' דו
לפתא פריעה פרימה וצא בסוף פ' ה' ובחלומות והדומות גורגל' דו דלפתא ספ' א' דרי ראשו לפתות
גרבי בסוף גמ' דעב' ז' גורג' לאדמא פיר עקלן שקודין טורטו : **גרבר** בהמגס פיר ט'
בשעית הגדר שלפ' ובפ' ד' במעשרות השחלים והגורל בלבר גרבי הינו גרבל' לעל' שספ' פ' ה'
גרבר ויש ספ' כת גמ' **גרבר** בבית שמאי פירן בפאה ש' גרביים פירטו ושליש אין ס' פ' ט'
בפ' גרבר יחיד' ד' יהודה אומ' אשכול וחנמ' אול' עללות ובחמט פיר ג' בטהדות ואם היה זב או צ'
אפילו גרבר יחיד' טמא פיר ענב אחד לצדו ובפ' ק' ב' במעשרות סגור ואוכל' ופ' מעביר פיר ג' ד'
עקבה אומ' גרבר באשכול פיר אוכל' ענב ענב אחת אחת ובספ' כמה א' שח בפ' כלל ובגרבר מלח

את בנה ובכריתות בלגלג דפרק דם שחיטה הא תנא דים שעל גבי כלל גוריו ואכלונו פיר
גורד הדם ומעבדו ואחר כך אוכלה לכל ובלל מתכות פרק יא מן השחולת מן הגרודת מהורין
פיר ממה שגריד מן הכל כדלה ויקח לו חרש להתגרד בו בפרק העל בגל סצועיפא רב חסדי
ווג בקלמס פסול כמדעב כשר מאי טעמא האי גריד והא לא גריד פיר עשוי בקולמס לפי שלא שוקצני
זחד מגריד שכת זרע מבית הרחם שמוציאו לחוץ אבל עשוי למרעב שאין ראשו קצר לא גריד שכת
זרע מבית הרחם ואי משום גרידותא מידי דהוה האי ד עשוי בקולמס אבל זנתא דתביתא ^{כשמוציא}
אוסה לחוץ אינה בדפני הנקב הכא נמי איט טוגע בוצע הרחם בכין קמ דנציר בגל הריני כשמשון
ודיל גרדוי גרדו בהן פיר היה מצקע ראשם בראש הלח ומושקידו ואינו נגע בתן גרד
בפרק מקום שנהגו בגל וחכל אול ביהויה בפסחים במקום הגרד פיר מקום היבש בפואעלדבה
פרשת פ ויחן את פני העיר אוכלן חרובין שלגיהודא בפרק המוציא תפילין בגל שישו והא קא טרדי
קינסי בגרידה פיר יבש כמו אין משקן שדה גריד ספא גרודא פיר איך קרדו שאין לו לא אמירין
ולא שול גרד בלגלג דפ אין עושין פסין אלא מאי גורדייתא דקנה הינו אין פיר עיקר
שלקנס הדבה שמחובר בקרקע ויש בו קנסי הדבה המדובקין זובא כגון איך גרד
בפרק קאדסוכה בגל סוכה ישנה ובהלכה קמ דפ התכלת אול רב יהודה אמר לבי עשאן מן הקו סין
מן הגרדן פיר מן הגרדן שמתירין בסוף בגי שחותלן מן הבגד לאחר ארוצתו או דבר אחר
ראויות לביצת נמיין אותן שלקחין מעלה בגד במספרים קוצין הצמר שתולשיך הקוצין בשעה שמהלכת
הצמה בניה סין אילו פקעות שלשה שנטוו לשום בגד ולק קיצוריייתא רב אמר פיון דלא נעגמו
לגד קווא ענהן שם ומאיך מעשה אורג תרג ידעל אכסן דגרדיאי בסוף גל דפ בא לו להק גרדן בגדי
השרד בגלים שגורדין אותן מבדייית ומשחדין מהן כלום פיר בגלים שאווגין אותם כלום והיה הבגד
כולו ארוג ומשייר מהן כלום כלום מעט שאינו ארוג והוי במחט גרדיון בויקלא לבה כריאש
ע תנל אושעה בשפי דינר גרדיון היה בו ס' א קרתיין גרדלקו שלו בסוף גל דפ האות פיר
בערך גרדיון גרדס בפרק במה מדליקין בגל על שלוש עצמות שהעלותו לגרדום לדון ובבין
קמ דעבדה ז במילין וגרדום ובפסקן דשמעו נטלו ותלאו בגרדום ספ' א גרדון פיר מעלות שששן לדיוני
שזשכן ענהן כשדען כמו שעה שלמה מעלות לכסא אשרי שפוט שם ובלעו מעלה גרדו גרדום
בפרק קמ דסכה בגל דחבין קש דתמן בסוף בפרק יא וגרדומין כל שהוא ובלגלג דפרק התכלת יג
גרדומין גרדומין ואי גרדום אי גרדומי גרדומין כל שהוא ולמא גרדומין שילא בגרדומין כד לעובד ובלגלג
דהקומין רבה גרדומי רצועות פיר לשיכוח היציות ולא ישתיר ממנו אלא מתקנת ופי האי גוונא ביאת

למאן אמר אי ד עבד לגרמיה הוא ד עבד וכפ' אלן מגלותן בג' אי קודשין מי ד עבד לגרמיה
הוא ד עבד פ' י' יש מפליג' אלן שני מעשים דל' אמו בפרוש הדאשון לדעתיה עבד וחולקין על תצוין
יש מפליג' לגרמיה עבד שלא היה יכול להתענות גרמיה בג' בפ' קמ"ג דיומא בג' ללשון
הפ' הד' גמר זו גרמיה שטודוק תרג' ידוע ב"ע יפת גמר וג' ושם אפ' לזכות אפ' ריקי וגרמיה
וק' בצראש' רבה פ' ל' ס' א' גרמיה מצות תוגרמה תרג' ממדינת גרמיה גרמ' בפ' קמ"ג
רבה בסוף הל' הט' (אומנין לתקן מאן דאיי' דינא דגראמיה מאיר וסבירא ל' כוונתה ומסקנא מהא
דיתן מחיצת הכרם שנפרצה וכו' פ' חייב לשלם הזרע דקימא ל' זה סומך ל' וזרע וזרע וזרע וזרע
וכיון אנטיץ הגדר טעמיבו ונאסרו תבואת הכרם והזרע ומפ' שלא גר' גרם לזרע להיאסר ל' ס' ס' ס'
נתחייב בעל הגדר לשלם דמי הזרע שנזמר נתפדל' י' אף עלפי שלא עשה מעשה בידיים לא י' שב
ולא גדר וגרם הוי' לחצרו חייב וק' הל' פ' דינא דגרמי ל' שני דמגיס כמו גודם לשבעה שתמלך
מי ש' גודם גלות לבטו ות' בזה הפ' הבטוי שק' ל' ל' את הכותל וכו' עד ואם מחמת המכה וקינ' ^{וכוונת}
ל' הל' כ' חיי סתמא גרם בדל' ק' דחול' אמ' רב יהודה אמ' שמואל כל טבח שאינו יודע הל' הבת
שחיטה אמר לכול משה ואילו ק' הל' ש' שהי' דרסה חל'ה תג' ועיקר מאי קא מ' ל' כולה תעמי
כד' אלן כול' שטות במש' אמר בא שמואל ל' למדנו שהי' דת' בפ' ב' גמ' ס' ל' לאחר שהתחיל
השחיטה והג' בה' נ' ל' והג' בה' השחי' אתה ס' ע' וצ' חצרו ושחט אכ' שהי' כלי שחיטה אחרת
כסולה דרסה דת' בפ' שני התו את הלאש בבית אחת כסולה חל'ה דת' בפ' שני או שהחליף אתה ס' ע'
ות' הש' ופסקו' י' שב' אול' נבילה הגרמה דת' בפ' ראשון השחט מתוך הטבעת ושיר' בר
מלך החוט עלפי כולה כשירה תא לאו ה' כסולה עיקר דת' בפ' שחט את החוט וכו' ות' בפ' ^{הייט}
אורו ואת בנו ות' השחט ונתעלה בידו הנוחל והמעקל פגור מאותו ואת בע' וק' ת' בפ' כ' הי' ^{הייט}
דפסוד מכיסוי הדם פ' שהי' לאחר שהתחיל לשחט בו שחט אכ' נ' ס' מידו ושהו קודם שיחזור
לגמור השחיטה כד' שיג' בהמה אחרת וירביצה וישחטנה דקה לדקה וגסה לגסה ועוף לעוף בכל
עננים ששה בית בית כשיעור הזה כסולה פחות מ' כשירה אכל' אכ' שחט מקצת מן הקנה ^{לשחיטה}
ושהו כשיעור הזה לא חישן לה ואם שחט רובו או חצו ושהו כשיעור הזה כסולה ובעוף אין שחי' אלא
בושט אכל' בגרמת לא דאי שחט מקצת ושהו ולא כלום הוא דפסקת הגרמת ברוביה כסולה צמ' אל' אי
בבהמה או בעוף שלא עלידי ס' אכל' אכ' שחט העוף בס' יפה אם שחט מקצתו ושהו לא חישן ואי
רובו כשר ואי חצו כשר דמה נפשך או סחצה על מחצה כרוב הא שחיטה לרובה דגרמת וכשירה
ואי מחצה על מחצה אין כרוב הא לא עבדו ולא כלום וכו' שהו כד' שחיטה אחרת וגמלא שחיטת ^{ל'}
דרסה כ' היה שחט והכ' ידו על הס' וחלק' את הוול' יד' בס' אחת ולא חולק' והצ' כסולה

גירדן

בבדאש רבוח פרע נא ויזמי אגים את נא גירדומי דיהב בגודים סקוס ויהב פ"ר
 לחם שלמב בצוך שלחן שלוחב ספ א גרומי דיהב : גרדן בפ' א' מעמיד' בגא לא יתווד
 אדם גירדנו דלטייג ספ א גירדנו דלא טייזן פ"ר שאיט ענו ובפרק אף עלפי שאז בגא ומניקה
 הוא לה בני גירדני ספ א גירדיני פ"ר גירדן אדם שמדיט שעד לאשו ויש מעמיט בעל גרב :
 גרדיקו בצד' רבוח פ"ר סה מלך פלשתים גרדה לגרדיקו וכן תרג' יחש' ויגר בגד מלך פלש
 גרה גרדן בפרק ב' בומא ובע' ג' בתמיד תחזה והגרה פ"ר ממקום שחוקקו הלאש עד העלעות
 נקדא גיה והוא כנגד החזה והוא אבר אחד שמוניך אדם אחד : גרדן בפ' קמ' דעדות' בג' ב' א
 עגולה דהו להו אלפי גרדיו ובפרק כ' לטעה בגא האוכל תרומת חמץ גרדיו אלגא גרדיו משה ובתלפזל
 דפ' הגואל עצים וכפ' קמ' דבבא מציעה בג' מעא שטר' יחוב הכ' גרדיו דארע' וכי' ג' ד' המוכר
 את הספינה אלבעה גרדיו פ"ר גרדיו מיתה : גרדן בויקרא רבה ב"ר' צו פלשת זובח תודה פ"ר
 אמ' ל' סמוך הדא גרדומיתא באה וכאמר' א' הנהנ פ"ר צוקתך כהרדו' ל' לאפיה בגדו זמין י' ל' שבפרק
 כיצד מצדיקין בגא' הו' לפשו מיטן הדבה הדא גרדומיתא ל' ירמיה בטס וכו' פ"ר ב' עז קוציאי וי'
 ב' תרמוסין ומישן הדבה וכו' מגלת איכה בגרומי הזו' גרדן ב"ר' ג' דמל' כ' לחללה ג' ט' כ'
 בשבת זרקא ל' צ' גרדומות וכו' מתכות פ"ר י' ב' כלים משערי כלם מן הגרוטיו וב' הזוזב בג'
 תהא הלש חסידא ולא יזרקנה למוך גרוטיונו ובע' ז' כל' י' שמע' בג' מכלה או משכנה תלוקה ג' ט' ט'
 בקהגיו וב' הקומץ ל' כ' ג' ג' ט' וכו' כל' ל' י' שמע' בג' רבד בג' ז' ק' מעודה מן הגרוטיות
 פסולו פ"ר מסמכות שבוהן ושגרי' בזל' אשר יתאסכו ותקצצו ולשו' י' ש' אונ' כלמיני מתפורר
 השבוליס ב' כסף ב' ז' ז' ז' ז' : גרדן בפ' גיד הנשה בסוף ג' א' ר' כהנא בגרמיתא זעודתא
 פ"ר אבר קטן שיש צני אדם שצולעין אותן בפרק קמ' דבדכות בג' וחטא אונ' וכפ' י' ש' כולן בג'
 סודל טלית והא' ל' י' ח' ד' ג' ג' ג' ג' ד' עשילוא ביד פ"ר ל' בעמיח' ל' ומתו ומיער מרב החציבור
 היא טעמו ואדם קדוש כל יומן היאך היה נושא עצם המת ומטעמו כל שעה אלא אותו עצם ש' היה
 ושן המת אינו מטעמו דמת בג' באה' ל' וב' כה' ג' וכו' וג' מלא תרוור' כל שמנת טעמו חוץ
 ומפולט צד' ג' ד' ד' ד' הנחה כל דבר שהוא וכו' פ"ר י' וח' כשהיה הולך לבית האבל מוליכו בידו (לחום
 כלוא' ד' זה א' ע' מ' ד' ג' רמא דעשילוא ביד ובע' ג' וכו' ג' ג' ג' ג' בפרק שלשה שאכלו
 בג' נשים שמעין שטח דעצר לגמיה הוא דעצר פ"ר הוא סבר כוון דשלא למה הוא ל' כ' שאכל
 דג' נאמר ידן ליי' הדו' הוא כ' ד' ק' וכו' ד' עבד ל' עתה לחיזיק עבד ולית' ה' (פ' ה' ובפרק כירה
 בג' בית הלל אלא אף מחזירה דעבד לגמיה הוא דעבד ובפרק קמ' דזעענות בסוף הפרק
 כ' ע' שמה בס' אדם כ' שנונין נאמן ג' ע' נכח' מ' טעמא לח' כ' נ' כ'
 מן ש' ע' ש' א' ג' ע' וכו' ל' א' כ' כ' ע' ה' ג' כ' נ' ש' ע' ה' ג' כ' נ' ש' ע' ה' ג' כ' נ'
 א' ש' כ' נ' ש' ע' ה' ג' כ' נ' ש' ע' ה' ג' כ' נ' ש' ע' ה' ג' כ' נ' ש' ע' ה' ג' כ' נ' ש' ע' ה'

בג' בית הלל אלא אף מחזירה
 כ' ע' שמה בס' אדם
 מן ש' ע' ש' א' ג' ע' וכו'

ואם לא כתב לכתוב ^{לגיש} אף על פי שבמקום פדיון שפי אסגדע עד שחלוטנו למלוא ברשות לוח
גרע ובגל המקבל שדה מחברו וחלה חקב אלא מעשה לא תעלה לו בגירוע פיל אשה אחוז קאכ
דהיבא דהקדש בלי שאל שדה אחזה שהיבול נוחג אם הקדישה משנת היובל ורוצח לגאולה הוא עצמו
או ישראל נותן בזרע חומר שעורים חמשים שקל כסף שני ואם נשבע אחוזו יין ז' לית וג' עד זרע חומר
שעורים וכל אם משנת היובל יין כ' יין ומהו בעל כף כמו שאל זרע חומר שעורים בחמשים שקל
כסף ואם ידתי היא מזרע חומר שעורים או פחות נותן לפי חשבון זה שכן כל לפי זרעו וההשיעור
כשרועה לפרותה ארבעים ותשע טעם שהוא יובל שלם נותן שלשים אצל אם הקדישה אחר אשנה
שלוכל או אחרי י או אחרי כ מחשב שר שנת היובל שיבוא ונותן לפי חשבון שני ואם אחר היובל יין שני
וחשב לו הל' את הכסף וגל וכמה מגיע לכל שנה שלם ופונדיון דיתן נותן שלם ופונדיון נשמה ותנא צעלפת
במספתי נביאת אוג יובל מוט שנה מוט שלשים מוט פונדיון ותנא בתורת כהנים וכימא טיבו שלמיטין
זה והלא שלם שלתורה איימ אלא מהו פונדיון שלם שנתה קולבון לפדיון וקולבון הוא מטבע קטן שנתה
תוספת לאותו שלם הנתון חתיכות חתיכות שאם בא לגאול מוט שנים נותן שלשים כדכתיב זרע חומר שעורים
ואם בא לגאול מ' שנים או ל' נותן שלם ופונדיון לשנה אף על פי שאין מגיע פונדיון שלם וכך מנהג כל מקום
יבנה זרעו גדולים שמשאין ונותן עמהן ויש שצרי מטבעות טו למטבע או ל חתיכות למטבע
מקח למטבע שלם אם נותן מטבע שלם יצא ואם נותן מאותן חתיכות נותן לכל מטבע שנתה
קולבון אף כאן בשביל אותו שלם אחרי המשתלל נותן אותו תמורת ^{והטותם} ותנן צעלפת האחים והטותם
שחייבין בקולבון פטורין ממעשר בהמה וכשחייבין במעשר בהמה פטורין בקולבון כיצד לנישתי
חייבין לשקול כל אחד מה חצי שלם שני בקולבון ולגלות מחצית הש' בהן וכשישקול חייב ליתן קולבון שלם
נתן לא חצי שלם ובמקום שיש שני אחים אם חלוקין בממון נתן זה שקל שהוא חצי שלם וזה שקל ונתן
שני קולבנות ואם אין חלוקין וממון אחד הוא נתן שלם אחרי שלם ופטורין מיטע קולבנות ואחד הצעלים
ואחד כל אחד שווין לגאולה כשיעור הזה אלא שהצעלים מוספין חומש ואינה יוצא מידו ביובל דפול
ואם גאליגל את השדה המקדיש אותה ויספ וג' ותן אחד הצעלים ואחד כל האדם מה בין הצעלים לבין
כל האדם אלא שהצעלים נותנין חומש לכל אדם אין נותנין חומש הקדישה וגאולה אינו יוצא מידו ביובל
גאולה בנו יוצא לאביו ביובל ואם גאולה אחר אינו מוספין חומש ויוצא מידו ביובל וחוזרת לכהנים דכתיב
והיה השדה בצ' ביובל נשלם פיד פסוקין שלשדה אחוזה ואפילו עשה פירות בשנה ששוים ין סלעים
אינו נותן לא סלע ופונדיון לשנה והיינו דאנלי באיזהו נשך לעצן פירי דכתיבא מידו יהיה אשדה
אחוזה דיהב ד' זוזי לשטא דהצו שלם דהוא ל' זוזי אף על גב דקא אכיל פירי טובא וכמו שנתן הוא
ופונדיון לשנה כ' כשאכלה כהן שלשה וארבעה טעם או אפילו היתה שנת שביעית לפנו קודם שגאלה

ואם חלוק והכא פטור דלמה לאון פה דרוסת הארץ חסד כגון שהלעם בין העור לקיטען גלגל
אין בין סימן לסימן או נמי מדא או עמלא עילוי אפקותא או רוק עמא דמיידעין בקי לאו בקי
אז במסלול ועי' לסטנא תותין ושחט סמולה פיל מזימ שיער עמלא צמיר אפקותא צמיר קטילוג
לצק סטרוס עטין ריקעווא סמרטוט מאי לשון חלוד כחולה הודא כעיקדי בנים דמיכסין הגרמח
משיפוי כובע ולמעלה פסולה למטה כשחן עיקוד היה ופירכסה הצהמה או שהיכת לאשה לארץ
ועטקרו הסימנין פסולה: גרם בזבחים בסוף הלל דפיל קדשי קדשים אמל' ידמה באמה
גרומה וצבאל' רצה פיל יב אלה תולדות השמים והחול' יוצא אמה גרומה ממע אמנו וצב המוצי'
את הספיטה בגלגל הסיטון נותן לן גירומין פיל תוספת: גרמל במלך איזה הוא נשך בגלגל כיער
לקח המט חטים יהיב' לך בני גרמל' גרמל' גמל' אדכה תרג' גרמל' גרמל' בפ' המוכר
את הספיטה בגלגל מקום שנהגו למוזי אה' לצפמ' דגרמל' פיל מחזק' ששול' בקבל' שחוק' וזכות
שחוקה: גרמן פרק' בפלה בהח' עזה נציית בגרמל' כהה והטהה כחש' עזח וצביל' רצה
פיל' פ' דוסף הורד בכל מקום גרמל' מוכר מטי' פיל' למ' ביזתל': גרמס בימדותו פיל' כ' תשא
ובפס' דכ' תשא למ' שחטאן בשש' שעות ביום לפיכך יתנו מחצית הטקל לעבד שיתא גרמסין:
גרן בפרק' קמ' דסוטה גמל' יוסף זטה וצוא עד גולן האטד ופ' גדל' יש לן לאטד פיל' האטד
קוצה' יאין לה' כחות שיען נמנו גוף כגוף זה שמוקף לו אטד פיל' הגוף ישא סביבן האטד והקוצ'
כדי שישביר: גרם ברא' גמל' דפ' אדבע' מיתות דחמ' בנדה פרק' ט' שבעה סממנים מעבדין על
גמנס רוק תפל' זמי' גרמל' וצב' כל' בעלי' בנים פרק' י' בצל'ים גרמל' נגעים כגרים הקיל' פיל' אם יש
גופו של אדם נגע בשיעור חצי פול טמא: וצב' בצמ' שקין והגרסות עושין בצניעה ובמנוחה בצמ'
כ' בתנן לר' יוחנן של גרסות פיל' ריחים שטוחין בה' הפולין וצב' לא יחפור בגמל' חנות שבחצה אבי' אפ'
עשאתי דאני לה' רבין עד גמל' גמל' גרמי' כי אבי': גרסן בפ' האשה שהלכה היא ובעלה בגמל'
הל' טמאין לגרסנא דצית שא פיל' זה שנידה לר'ש ממון אבי': גרע ברא' גמל' יש נוחלין קסמ'
גורעין ומוסין' ודורעין פיל' גרעו' מחלתו ול' גמל' וצ' עתי' אחיות הלל' ונעשו נ' לה אחת והיא
לו חדשה ונתת את שול' שאלו לו זה שאמר חלמ' גרעין ומוסין' לא גרעה ממא' דהא לבא דחיי'
יערדנה דאבי' ואז' סכינא חריטא כפסקא קראי ומילתא דחיי' בה' דרר' הוא ומסין קלא חל' הב' כרוסיה
קסבי' כלקרא דמנבה בל' הקדש ומפ' שי' לה בל' ארמי' דולתה אי' אפשר לה עתקה כמות שהיא א' ל'
נראה כמסין וגרע וכך פתרון זה ונתת את טמל' שלמור' שה' לטארו כלומר' העלה שמו' ויש אבי'
לכתו שהיא שאר בעלה כדפ' ודבק באשתו והו' לב' ז' וטי' שהיא שארו קדו' לה אלו תעמד הנחלה
זה פיל' יבי' חש' ז' וצ' המקבל' בה' גמל' והא' ל' יוחנן מ' שכן ומת' שואטו מעל' בנ' אחי' כתב'

ל' גרש

מנכה סלע ופודין לשנה חמשה בערכו הכלה הקדש כעשר ושמוש עשרה שנים הבעלים גודיעין הימנע
וסודין לשנה וזוה הקשה לא מעטה הואיל ושביעית אפקעתא דמלכא לא תעלה לו בגידוע כשהיה
למשכה אלמא תמן עוק סלע ופודין לשנה מאוסה שגואלה והנהו שנים שהיתה לפע כהנים מגרע
ותניא בתורה כהנים ובגרע מעריך מלמד שאם היזהב ביד כהנים שנים שלש שנים אגרעין סלע
ופודין לשנה השיבו שני התם הואיל וחזיא למשטח בה פדיו ליבשינה ולמחוי ליה הנאהמיה אצל
לענין המוכר שדהו לחברו שני תבואות בענין ובעלמא בלג' גמ' דפדון אין מקדישין רב ושמא
דאמרי תרווחו אין מקדישין לגאל בגידוע פחות משתי שנים פד' אם הקדישה פחות משתי שנים קודם
הזבל ובא לגאלה אינו נותן לאותו ב שנים ב סלעים וב סודין לא נותן שאל שלם לתומר שעורים מאי
משום דכח אס עדי דבזבז שנים כלג' שעדיין כשהקדישה נשארן אפילו ב שנים לפיה שיבא לתם סלע
ופודין לשנה למד ואם פחות משתי שנים הקדישה נותן שאל כולו ובפירא קמ' דקייזשין דמן וקונה
את עצמו בשנים ובזבל ובגרעון כסף גמ' בגרעון כסף אמ' חזקיה דאמ' קרא והפוח מלמד שגרת
פדיונה ויוצאה פד' שנגרעו דמדי לפי שנים שעברו וכזה את עצמן בפ' כיצד מצויין בגמ' חוקי מן
היי' ובפסוק בפ' מקום שנהגו בגמ' כיוצא בו המולך והתם בפרק דבשביעית מאותו אין קוצצין את
האיל בשביעית וכולו והגפנים משיג' עו' בוסר הוא גידוע פד' הא דתנן הגפנים משיג' שביעית היה
בוסר ושיעורו כטל הל' ישלן גרענה ואו פקדא פד' ואסור לקוצצו ולהפסידו דלאוכלה אמ' רחמ'
ולא להפסד ירו' סוף פרק ד' תנ' ר' חננאל פסא חלוץ' שיל' (שול' הוא חנט) גפנים משיג' עו' אמ' ר'
יזה משיג' עו' מם כמה דתנ' כי יגרע נטמי מם ובלג' גמ' דפדוק המוציא חזק איבעא לתו גרמי' או
גרמי' אמ' רבה בר עולא ונגרע מעריך פד' גרע שבעה פד' א' שהגרעין גרעין את האוכלין
ספ' א' גרעין והנם בערך גלע' בסוף גמ' דפרק' חזקיה דבבב' נאמר ובגרעו' ובטבעת פרק' ב'
בבב' מסמך הגרע טמא פד' א' גרע הדם והוא הספר ובמגילת איטה חז' ונתם וכולע' אמ' ר'
חזקיה מית' לה ד' שיה גרע' ובחלק' בסוף עיני' סתליב גרעניה לארמא ושפר' לה אתל' לה נורא
בדיקנה ולא סבעת חוכא מינה פד' גלות דקנו וחלפתו ושפר' לה שלא כעם אתל' לה נורא ולא שבעת
חוכא מנה שבעת חוכא מנו כל מע' לענות ותגל' את שבע מחלפות תרג' וגרעת ויגל' את חצי דקנא
גמ' בפ' כדח' בוסת א' בעצם לא ית' ער שיגרו' ובפרק' ל' עזר' אול' תול' גרפי' מ' הפסס
ובפסס' בפ' מקום שנהגו גורפן מוחות לגל' הדימה בת' ובפרק' הגביא כדו' מן חז' גורפן תג' ר'
וכד' ובשבת בפרק' כל הסלי' מגריפה לגרו' בה את הגרו' גלות ובסוף גמ' דפרק' כל שעה לא תלש
במים הגרמי' פד' מאוס' לשבע מ' הטהר כמ' טל' קישור' גרע' ובלג' גמ' דאיל' עוצין בפסח אידקא ר'
וחל' בגמ' דעט' איל' כל אדם כלג' שאוכל הכותח בעיפה שאין טובל בו שום דבר ובלג' בבב' קמ'

גשמה ביום זעם : גשך בסוף גמ דף התבלת ואי נח מאיתגול אי גשמה לה ס א או
שפא לה פ"ו שנה צוריתה ולא הויא ב-נאה : גשפנק בפירך במה אשח בגמ הבנים יוצאין
בשיתוך גושפנקי ובגיטין בהגדה דהתיקין בלתי דגושפנקא ובלגמ דפ"מי שאחו וחתומא
בגושפנקיה פ"ד חותם : גשפך בפ"מי שאחו בגמ נשחתך מאי היא אי לימא בגושפנקי
וסלינו פ"ד גושפנקי הן גלופקרין הלאו"ן בימות הגשמים וסדינין בימות החמה : גשקדי
בלגמ דבמה מדליקין יצחק בר זעיר אמר גשקלא פ"ד הבינוני שמוציאין מן המשי ולא המוצחך
ובפ"הניזקין בגמ לא היה סקריקון חיריהא לטן גושקלא איכא פ"ד הבינוני שמוציאין מן הקמח
לנה ערבי קושקארי : גשר בלגמ דמי שאחו רב ששת מעסק בגשורי אמר גדולה מלאכה
שמחממת את בעליה פ"ד גשורא וכשורא אחדיה והקוריה : גשר בפירך כיצד מעבדין גשור
ונמשות ובפ"הרואה מקום בגמ ועל הרוחות פרתא גיטא דיגלת אגישא ובפ"אחרון אחרון זלתעות
בגמ ל יהודה בן בבא ואסקיה אגישא ובלגמ דפ"המוכר את הלפנייה גיטא דדיוני גשורא
בלגמ דפ"ח שרצים ובפ"העור והדוטב בגמ ל יהודה אמר הלטאה כחוליה דאזיל בתר גשורא פ"ד
גשורא דהוא משמוש העור ביד אם הוארך או אשך ואמר גשורא דתנשמת אשון בגשורא דחלי :
גשורא בעב"ד בפ"השוכר בגמ גטל את המשפך בגשורא וברת גשורא שייך פ"ד ששקלמות
קנה שלזכוכית והיא ארוכה כמות הקנקן וכופף מן ראשה כטפח אחד ומכנסה לקנקן דהיא שואבת
בפ"ו עד שמוציא מן היין לחוץ ואחר כך היא שואבת מאינה כלל הקנקן כולה : גת בפ"השואב
אדם בגמ אצל מחשיך הוא תרג"ל לב סק בל אמי קמיה דלכא צ"ן הגיתות שט פ"ד בימי הביצור
שמצאו יין והבדיל וסלקא שמשתא שאסור לעשות מלאכה עד שיבדיל (מקדש לחול ואפיכתי
פ"ה לומר מתעסק) במלאכה ובא לב אשי למעט שאין צריך לומר כלל הצדלות אבל צריך להזכיר
ברכה ושם ומלכות ולא מצלות מצוות ובלכות פירות וכן הלכה בפירך כל דית בפאה כלם לב
בית הלל אמר כולו לגת ובסוף חגגה ינחטה לגת הבאה פ"ד מנחה עם הארץ אצלו לשנה הבאה
לשעת הגיתות שאמא עם הארץ על התרומה ובפ"אחרון דזבחים פ"ד חטאת ששדפה חוץ ^{לגיתה}
ובפ"ד במרה שדפה חוץ מגיתה או בשתי גיתות פ"ד גמא הוא בקרקע צוית גת מוטק לשדפת :
הפדה גת בבלי רבא פ"ד ע"ב וירא"י כי שנואה לאה אף הגיתות ספ"ד אף הנשים : גת בגמ
ג' מלכיס בחלק לכן תתם שלוחים על מורשת גת אמר ל חטא ב"י ספא אמר הקבלה לכן תתני וג' לטמי
תגרשו ממלכות לבני דוד שהרגו גלות ונתקחה עיר של ששמה גת והווישה לכם בית אכדיב אתם (ליתר
שלדוד לאכדיב למלכי ישראל כלום הכזבנות יתהפך למלכי ימך שכולם ילכו להביל גת בפ"הגזול
זוטא בגמ גטלו מרלפין) גווס דדיוני בגיטי פ"ד בכח בגיאות בלא טענה :

לגושה לשירך כול עפר כחמץ וטש עפר ובפ' השואל פרה ג' שטרך נחל אמר עלוא אמר ז' ז'
עולא אמר דייט לקיש לא שמו אלה שנעקרו בגושיה פ' ב' בעפר שהעיקרין שלאין שתוף ב' ז'
ומשוקען בתוכו כמו בטיט ובהחטב בלג' באהילות וגוש שלחנים פ' חתיכה שלוחתם ז'
כחמשה אצל לא הוציאו שמה ובמשקל פ' ב' בטבולים אמתי בזמן שה' גוש בקערה אצל אס' י"ח
מפוזר במדוכה טהור פ' מ' קובצים חתיכה אחת ובמגילת איכה לאה י"ח כי צר לי מעיה
ז' שמואל ב' נחמן אמר עשאן גושן גושן: גש' בפרק האשה שהלכה היא ובעלת
בגש' הכל נאמין ד' צ' ש' התם דג' ש' לה צערה פ' ש' ש' גש' והגע צערה: גש' ואס' ש' ש'
נגח וכי יגח ש' תת' ירוש' וארום יגש': גש'. בסוף גמ' ד' ערלין ובמדות כהנים פ' ק' כי
ימכר בית מושב כגון קצרה הישנה של עפרים וחקרה שלגש': גש' במס' גמ' ד' פ' כלל
נטלן בשבת גש' שלם פינה היה פ' ל' ע' ארוך שבו מגשש לפי הספינה ובפ' הזריק בגמ' הזריק
מ' הים אמר רב שמואל גשושאי אזלי קמאי פ' מ' מ' גלגלם שגוששין את המקום ברג' להק' און צען
ארוך כמו ש' אמרנו לראות אם עמוק ל' ל' שם הספינה שלא תכשל ובפ' המק'יד בגמ' המק'יד
מעוות אצל חבון והאודנא ד' ש' ח' ג' ש' שאר פ' ב' ב' אדם ש' ג' ש' ש' בקרקע ומג' להטטמוכות
ובפרק קמ' ד' ג' אמר ל' י' ד' מה לא קשיא הא ל' יהודה לא ליבט ד' תג' בל' ב' בחלה עפר חתה לארץ
בזמן שהספינה גוששת פ' ק' ק' ע' הספינה נוגעת בקרקע הים ובפ' גמ' במקוות ועל'
שלמטה אינו דאל' קשיש וטושן בכך פ' ל' ל' מ' טה ש' אינה שלטלסיים יש לה גש' ש' ומקו גש'
כלמטה שהיא שלטלסיים ומתפרקת או מזו יש לה כמין ענים ארוכים שה' מדב' קין אותה יג' גש'
זו עם ח' רשע אותן ענים המדב' קין ומג' ש' אותה בקראק גש' ש' ומנן שהוא ח' ד' אמרין לעני
מ' ש' ש' ד' ד' או שוקן ובלא' ה' לופאין ומ' ב' אין כמין ד' ל' ולוחות ומנח' על השע' ועמ'
גש' ש' כדאמר' בתוספתא במקוות והאגל שעל גבי המטה והג' ש' ש' שעל גבי השב' -
והשירים והנמנים והטבעות והקטלנות אינן חוצות ד' ל' אינן חוצות ח' ש' אולי ש' היא מטר'
שהיא ב' פים למטה ויש לו ח' ח' כדעת ישב על הגש' ש' למטה ד' טליות שלוחות רג' גש' ש'
טמאות ארבעתן ויש אולי גש' ארוכות שלמטה בפס' ל' ל' לוחות לנצר שמת גושש באב' שלמסות
פ' מתעסק באב' בזמן גש' והמת באחדיתך כללות בט' ושל תרג' ותג' במס' ש' ש'
יגמר בשירך וגש' וזכור שארו אפוד תרג' ד' מ' ל' ג' ש' נכדרייה. וש' נ' ג' חס' ל' ל'
ושבטא לג' ש' מ' ד' ל' גש' ב' ש' המוצא תפילין בגמ' הללתי איכא דאמ' דלית לה גש' ש'
פ' ב' ד' ל' - גש' בב' רב' פ' ל' לה ותבא אליו היח' ל' ל' אולי כהן המשחה הפאות
ל' טפ' ארע' ד' יש' במבולא הוא שהקצה אמ' ליחוק' אמר לה את ארץ לא מטוהרה היא לא

גש' ש' גש' ש'

פעגולת סת ועור מכורש בערך גלוגרות ותאמר להם הלא הנה החד ~~החד~~ ^{החד} את מסתן ואת תנובותי הט
תג' ואחדת להן תניחא האושבוק ית חולטו וית דבלתי שפירוש אסמיהוין וקין תרג' כנשן חמלא
ודבילתא : דבל' בל' הישן תחת הסוכה סופה מיוזבלת פיל בגמ' לבאמ' מאו מיוזבלת מיוזבלת
כלומ' שיש לה מעט סיכוך ואף על פיק אם עילתה מרובה מחמתה כשרה וחדא קתני ושמוז' אל
מיוזבלת והינוקנה עולה וקנה יורד : דבין' שלשה דבין' מיתה ככל פרט' בערך דין' ברא' גמ'
ד' הוצאו לו ובסוף גמ' דכל המנחות דבין' לקומץ בדמא דמנא אמ' לרב יוסף האי דבין' דידך
הוא בעירובין בהלכתא קמא לפיק הדר ובמעילה בגמ' דפ' קדשי מזבח כלמ' אזה הוא שדבין' ^{בין'}
לאעלה שלבין' דבין' כדי לית בלי' בפרק המועד' ובל' אלטרמות בגמ' אלנו טריפות דבוקא אממ' אסר
ורבאשי שרי פירושה בלש' וישכו לוקחין בדים וטחין אותן דבין' ומשימין אותן במקום שיש מאכל ^{בין'}
ובאין העופות אגב מאכל ונתפסין בדבין' ואם נתפס לנפול אחרי ונפל ממקום גבוה כיון שכנסו אחי' (א)
נתפס פורח באחד ושקע לו ואינו נחצט ומותר ואם נתפס שני כנפין אין לו במה יפרח ולא להשע' ועחצט
בקרקע ואסור והו' בחדגסא שרי בתרוגי' אסיר' : דבר' בפ' כיצד מבדלין בגמ' היו לפענו מדוזה אמ' רב
ספא הילדלים הבאים מחמת וכו' ער טעונ' בלכה בין לכניה' (ב) לאחריהן פיל כללצה הבא בתוך המעודה
מחמת המע' לאכל בה' כגון מיני תבשילין וכיוצא בהן דעבדילמי' לת בה' אין טעונ' בלכה לו (שע' ונא)
לאחריהן שמי שאמ' ואפילו ענבים ותאינים ודמונים וכיוצא בהן שהיה בן אדם אוכלן בהן פירכין
בזמן שבאין בתוך המעודה למילת בהן פוסטית ואינן צריכין בלכה לא לפניה' ולא לאחריה' ודיסא
כיוצא בהן ואף עלג' דאמ' בצלוי טמשא אפלי' נחמא בנהמא אם נחמא ממשה היא דבלי' הל' פת פוסטית
אתהפת ואם אינה פת הלי' היא תבשיל ופת לדבלי' הל' פוסטית כל תבשיל' הבא מחמת המעודה במעודה
אבל דברים בתוך המעודה שלא מחמת המעודה כגון מיני מתיקה חביצא בדבשא ופאלודג' וכיוצא
בהן שבאין למתיקה ולא ללכות טעונ' בלכה לפניה' ולא לאחריה' פיל פאלודג' לנ' ישמע' הוא מאכל
שעושין וק' ביצים ושקדים ודבש דברים הלואין שלא מחמת המעודה לאחר המעודה כגון אבטיחים וענבים
ודמונים וכיוצא בהן שאינן באין ללכות בהן שכבר סילקו המת מלפניה' ועדיין לא רחצו ידיהן הרי' אל טעונ'
בלכה בין לפניה' בין לאחריה' שכיון שלא באו ללכות בהן אין בלכת המזון פוסטית מלבדך אחריה' הולכך
צריכין בלכה לפניה' ולאחריה' הוא פיל דבלי' לבכמא שפסק הלכה דבלי' הגורם (אמון) כמגון דאמני
בפ' המרובה בגמ' גמ' וטבח ביום הספורים סבר לה כל שאשך דאמ' דבלי' הגורם (אמון) כמגון דאמני
דברים האמורין בפרשה בלי' גמ' דפיק ארוסה ושומרת יצט במטה האל' רב קנה לכל בפרק הבא על ^{בלי'}
בגמ' אחד המערה ואחד הגומר כשמוז' דאל' לא קנה לא (דברים האמורים בפרשה פיל בגמ' דבני' מעבא
גמ' בהבא על יצמחו דברים האמורים בפרשה לאוסרה לאחים ולירש נכסי' המת ולהתיר צרחה ^{לשון}

בין'

זה תפארת צדק אצלו יראו חוסל
חולץ וידו קבול יער
עיקר ואלו בספר העתק בערך צדק
להצדיק לסוד עקד דלת

שפדיה בטפודא מידב לייב ובסוף גא דפרק המדיר בכתובות דידי טזייה ואני ליה לידא מפומיה
תג' כי יזוב זוב דא ארי יזוב דבב בפס' דזיה בום כלות ויהי ברד ואש למלך שהיה לו
שני לג' ונות קשים דבובין זה לזה תג' ואיבה אשיות ודבב אש' דבב בבימות בסוף גא דפרק
האשה שהלך בעלה דבב' גאם דחלק וצפירות ברא' גא דפ' כל פסולת המוקדשין ובטקנים ירוש' בסוף
גא דפ' מצרפי' שקלים אגידה באחך וכו' ע' דבב טפ' ישעם ככומר שלענבים מה טמר זה כיון
שטבח אויס אצבע על זמיר דבב וף שפדנותות של צדיקים כיון שאומרים דבר הלכה מפיה שפדנותות
מחשבות עמה בקבר ספ' לדובבת מה הטאויש לובל נילא אל כה דין דשט קונדיטון ל יצחק
אל כה דין דשט חמר עתיק דאף עלגב דשט ליה טעמיה בפומיה גידול אמ' האומר שטעם בשם יצחק
יראה כאילו בעל שמועה עומד לנגדו אך בעלם יתהלך איש חונהו לשפוטתה דקא דבב דבב
ישחק ללבוז ותג' ילוי' לעם קיטרי משרית גיבליא דמגיאין כדבביא דב בפ' דפרק ל אלו
אוח האורג הפי בעו לדבבו והפ בעו לדבבו ומפרש בום טוב ברא' גא דפ' דין ולא בעיאן לדבבי
ופי דבבו שאורג לה כדרך שהצויד אויב לעידוכמו שכתוב יארב במסעי ידבה ישוח ומצפה לת
מיקומיך וממאר דבי בליש: דבב הו' כל' שטי' מוכלי דבב ספ' דבב בראש וחוא העיקר והפיו
בערך הש: דבב בויקרא דבב בלג אם בחקותי ולמירך דבבך שהין כל' שטי' דבבאות כספ' ומצאות
לאין יטה: דבבין בע' זו בפרק אין מעמידין הדבש והדבבנות אף עלפי' מנפשות אין בדת

הכטר משקה פיל גרסי ויש אומ' מין ענבים אף על ש' שאונטפות בוד הגוים הוא ל' ומנפשות מעצמן
מתנות ואין בהן הכטר משקה דאין משקה היוצא מן הענבים מעצמן מכאן שאם דברי דבב
בסוף גא דפ' הקורא את המג' עומד רובע הקב חרי זנים הדבבנים חר' הים קולין פיל כל' המאאת שכתוב
כגון ישלנה קורין ישכנה בעלים קורין בטחודים חר' זנים קורין דבבנים חר' זנים קורין צאנתם למחראות קורין
למחראות אל כל' הקדש ה' גמי גדול בלשון הזה לפיכך משנין אותן שלא להוציא אדם דבב מגונה מפיו
סל' ישלנה משמע בזנות כלל'ה כמו והשל' יושבת אעלו ישכנה משמע דרך אישות בקיח ש'
ובחונה עולם משמע נקבים חרי זנים משמע צואת יונים הדבבנים מה שביזנים מחראות צואה לית
לשון עברה ו' וישונה למחראות עד היום: דבב ראש פתק ב' במיד מן הגרונות והה' והשל'
דבבין ג' בשבועות בג' שבועה שלא אוכל ואכלושתה וביום הכפמים בג' אסור באכל' אכל' דבב
קע' לית פיל כשהיא עם לחים כותשין אותן במלחשת ומעמלין אותן בידיים ויזושין או מרחן

בבב

ו יתען אנטקת לכל הדיבר אשר יתחזהו כללן בעמא עלה בבית אבא אבל אסבא עלה ורהי
בבית בעלה כל עמא שקנה ליה חורבין אנטקת מינה ליה חוק אסילו בה עראה בבית אביה קנה כל
חזרים וארסה לבעלה נמי ביבמא ליכס יבמא לבעלה אסא באה בשא אשה לבעלה שתיא קיח
קיח דבזי טעוה בכל בהטותמך פרק' בערית הרע עלך ידע ואת על שניה אסודין ושניה
מסודין בדבזי טעלי בכל וכו' ואסודין בדבזי טעוה הער וכו' שלש דבזים שנתקן שתי
וגל בזה וחלה ומקח וארבע שחורו בית הלל שחורות בדבזי בית שמוי ביתגת האשה שבאת
ממדינת הים ובביתוכה מי שחצו עבד וחצובן חודין כל חודס מעי (את הלל במי קנה דעי דיורת
מפ' טין אולי דבזי אחר פסולין) עראת כל דיני ממונת בגמ' זה בוד בגמ' אמ' י הוזה אמת כל
אולי ערקה נקגוס אי כגל בדבזי אחר קשי לדבזי אחר בסוף גמ' דפיק מפתן פל אי פגע בחזיר
קשי לנרעב ובפיק כיצד עולין בסוף גמ' נגע בחדש מה בר לב אשה אם בונתא דטואי בהדיו
בשרא אסילו למילנה במילתא נמי לא קטא לריחא ודבזי אחר פיד קשי לריח הפה ולע עת דבזי
שאן מתכזין סבד לה כל שמשן מלאכה שאינה צריכה לגופה סבד לה כל יהודה בזבחים בסוף גמ'
דפיק כל התיר ופס כיה בגמ' מיחם שפינח ובסוף גמ' דל כיה הא שמעין (יה ל' שמעין) דאמ'
דבזי שאן מתכזין מותר דתניא ו שמעון אומ' גורד אדם מיטה וספסל וכל המצנע עתה את
במטה חייב וק כית מן המת וכדומה) הנצילה וכשי שיה מקדשין חייב ו שמעון פוטר גמ'
אל דיש לקיש פוטר היה ו שמעון אף במציא את המת ול חבא ו צל אם פלוגתא דל' שמעון
ול יהודה בדמ' לא אטחון היכא פלגי לא מדוקיהו בפיק' אליעזר אומ' הארץ חמיתו אחמתו
לא קטא הא של יבדא דאמ' מלאכה שאינה צריכה לגופה חייב עלה הא ו שמעון דאמ' מלאכה
שאנה צריכה לגופה פטור עליה וכו' הא דיתבן ועל עקרב שלא תשוך כול' דאמ' יאן אבא דמתנה
אהא דצד נחשב שבת ומתעסק בו שלא ישכנו פטור ואם לרסואה חייב מאן תנא אל לב יהודה
אם רב ו שמעון הא דאמ' מלאכה שאינה צריכה לגופה פטור עליה וכו' אם שמואל כל פטור
שבת פטור אבל אסור בל מהו תלת פטור ומותר וטעמיהו מכונן קערה על גבי הכר אלא שמואל
במלאכה שאינה צריכה לגופה כל שמעון סבירא לה והא קימא לך דשמואל בל יהודה סבירא ליה דתנן
שפינח וכו' ואמ' דתם בפרק כיה דשמואל כל יהודה סבירא ליה מיהו היכא דאית ביה חזק לרבים
כגון חלת שלמתבת ועקרב שלא תישך כגון הני בלחוד פליג שמואל על' יהודה אבל לשלם במלאכה
שח' על לג' שמואל כל יהודה סבירא ליה דבזי טעוהו ממוטא מלס בגעע ובמטא בפרק שור שנגד
את הפ' בגמ' נפל לתוך שור פ פיל כגון בגמ' וחה דכונס בהו בדמ' דמטא ובמטא אצל
עופות דאין מטמאן במגע ובמטא אלא בגרס אבדת בליעה כדבזי שמואל נמשו עלון בפרק
את הטעמן בגמ' אסל טעל קישת פל כדבזי שמואל נמשו עליו וזו כדו בדבזי שאין דל על
כלה בל טענה בג' האכל תרואת חמץ ובמטות בפרק ו ישמעל בגמ' השמל היה מותר אמ' ליה

שבת
ל' ט'
ל' ט'

דבזי שמואל

ובפירק השוכר את הפועל (א) הטבל מתחייב במעשר על שיראה פני הבית מפולש התם כי קאמל ינא
צותם וענבים אבל חטים ושעורים גוף בתרא כתיבבא סא דיאן בת בתו פא טו אמל ינא ואין הטבל
מתחייב במעשר על שיראה פני הבית במעשר שני ובמעשר שני אבל תרומה ומעשר ראשון חייב
בגורף ובסוף גמל דפירק השולח גמל מה סבר דגך ולא דגן גוי ומל סבר דיגונך ולא דיאן גוי פול ממך
דאמל דגך ולא דגן גוי סבר כיון שלקח פירות שעמרו מלאכה מן הגוי דגן גוי קדיש ופסול מן דאמל
דיגונך סבר מה שאותה מדגן שהוא ממרח כלום מירוח דיש הוי גמר מלכה לעשר ולא מירוח גוי דלשום
חייב לעשר פירות הלוקוח מן הגוי קודם שמירוחו משום דאיקטע לגוי בארץ ינא להפק עמדי מעשרי.
דגון בסוף גמל דפירק קא דנזיר הדינ נזיר הך אחת דגן שותם טריגון ג טריגון ג פנטיגון ה תנא
בית עגול דיגון טריגון פנטיגון אינו מטמא בנגעים טטלגן מטמא בנגעים וצרכי גמל דגא פשוט ארץ
דיגון קרוליה דבית בלגא דהמכור את הספיס דצת הדינ בצת ופנטיגילע בערך בצת ובכלי גמא
על פטמים תרגו וברגאן על אפי מיא ואחליתתך במירוח דגון תרגו ובטלון בלגון צידין.

סליק פרק ב אהל פג ו בפירקא קא דבבא מצעאה בגמ' זה ישבע ובפ' אחרון
דבבא בתרא בגמ' מי שנמחק שטר חובו אמל רבא אמל רב נחמן במקוויים כולו עלמ לא פלגי דיחולקו וכו'
פיר שטר שישבו קיום בית דין הוא חטוב כמו טלת שהוא ממון ואדוקין בו מלטה ולוח יחולקו ושאינו מקויים
אם קיימו המלוה משוי ליה ממון ויחולקו דבלי רב קא סבר מודה בשטר שכל צד לקי וחלף כרבן שלמאן
סבר אף עלפי שאין יכול המלוה לקיימו יחולקו דממנא הוי דמאחר שמודה הלוח בשטר שכתבו אין צריך
המלוה לקיימו ולא הלוח צריך שיאמר לא פרעתי ואפילו אם אמר פרעתי אינו נאמן אחר שהודה ואמל כיה
השטר שכתבתו עליו מקוים הוא אבל כשכופר אינו יודע בזה השטר מעולם אז צריך קיומו בתאשה פיר
ב בכתובות בגמ' העדים שאמרו דאמל רב הוציא אמל רב מודה בשטר שכל צד צריך לקיימו ובפירק המוציא
דין בגמ' נזיר והכא במודה בשטר שכל צד צריך לקי קא מיפל' ובפ' אי זה הוא שך בגמ' מלוח ישאל
מעוהו דאמל יוסי מודה בשטר שלת אין צריך המלוה לקיימו אף עלפי שטוען הלוח פרעתי אינו נאמן
וגוצה המלוה אפילו ממשעבדו דהא מודה בשטר מעלמ הוא וצדין נכתב וזה שטוען פרעתי אינו נאמן
השטר ונמצא כטוען טענה אחרת ועליו להציא דאיה היאך פרעו בוצמן ששליח ציבור אומל מודיע העם
אומל מודיע אומל נל' וכו' בסוטה במרס אילו נאמרין בגמ' ברבית להניס עמי על שאנו מודיעים לך פיר
רב משה ראש הישיבה בן מרנא יעקב משמע דקאמרו ציבור על שליח ציבור אינון סמיפין ונאמל
שאנו מודיעים לך על הודאה וקאמל שליח ציבור וקאמל אינון אמל בסוף פל קא דבדלות ידוע הכל
שוחח) עם שליח ציבור במודי ומלחשיך ואומל ויש שם ענין הרבה כלכה שאינו מודה בעבודה
בפ' הזרוע והלחיים בגמ' השוחט לפה פיר כה המתעשר בחלב ובדם ולרצית האלתא ופיונא בהך
הא מודה אף עלפי שאינו בקי הואיל ומודה ומשמע כמו שכתוב יש לו חלק בהן יוחם כהן גדול
העביר הודאת מעשר בסוף מסכת מעשר שני ובפ' השלח את הטעלן בגמ' ואילו אוכלת והתנת
בפירק אחרון דסופה יוחם כהן גדול העביר הודאת מעשר ובגמ' תנא אף הוא ביפל את הירדני וקזל
על הדמיו ומסקנא תרתי תיקן ביטל וירדו דחברים וגזל על דמיו דעמי הארץ פיר ביטל וירדו דחברים
שהן מלודין במטא ביום טוב ואומל בעלמ' הקדש מן הלית וג' כמו שהוא מפולש במשנה בסוף

פירש גרפיה דמכתב חוקין אבן שלוש ורובל מכיר בחבירו ודלא כמו וידג לב עבדך כן הרושה
זרע בגוף חבירו שחשד על הדיעה פירש מכתבא גללא בזע ודלא ללה מילתא בחבריה יחיד ^{המכתב}
והאם שהן קורעין את הנייר אותה קרעה נפדת רישומה בנייר שתחת אותו הנייר שקרע והינו
בחבריה ידיע והלכ' נמי אם עשה לפלות בק' שני אנשים אותם שני אנשים אחד מכיר בחבירו
שנעשה לפלות ביניהם אף על פי שלא שמע את הדיבור כן הגוי מכיר בחבירו: דגל ודירו
בדגלא כפר פירש בערך גדי: דגס פירש בשבת המעטעל לזרע לזרעה ולרפואה ובפ'
קול שבת בגל לא יעא החיט ולא עבד צדיקמה שבחזנו ובסוף גל ופירש כלל גדול אמר רבא
הכא נמי חזו לדיקמא ובסוף המוציא יין בגל עוד סממנין כמי לעבד עבד דיקמא לא ירא ובסוף
גל ודבא ק' תג תפיק לוקחין מן העבד לא מחנות ולא דיקמאות כבד פירש בערך אמות ולשון
לש הוא דיקמא דיקמא השקוה כד יהודי פירש ל בעידיות וברא גל דמי שמתו ס' א דיקמא פירש
גרים שמתוה השקוה כלוג שמעיה ואבטליון שבאים מטיפת גרים הם השקו גיורת להראות שהם
חשובים טעה ונמיא מזלול בכבודם פירש ר' חנני' ז' ע' ב' ר' רבא ואו מגלות ירוש' על כד דבליים
מגדן על כבוד הרב וזה אחד מהן ולא אשר לא יבוא (שנשתהיינ) וכתב בביה והוא יבול מקהל הגולה
אמר ר' יצחק אית סגי מנחון מיבדילן במתניתין בתענות שלח לן שמעון בן שמח צריך אזהרה וכו'
בלאש השבת שלח לן לרב גמלי' כל המעבב אתה רביס מעשות מצוה צריך נדרה בפסח אי מלא
תודום אותה גרזנו עליך בדורי' תג את מי נדרו את לעזר בן הנר שפיקפק בטהרות ידים הדיה
אמר המפקפק אפילו בדבר מדברי סופרים צריך נדרה בעידיות דבמה השקוה מהו דמטה
דכחותה פירש גרים שמתוה השקוה כלומר גינה שמעיה ואבטליון הדיה אמר המבזה זקן
אפילו לאחר מיתו צריך נדרו שאלו לפעיל רב האי גל' אשכחן בפירוש דאית גב' דדיקמא כ'
מי צבעה הוא אנהבי מפלשי רבנן מי צבע (מאי טעם אשקוה והטיבם הכי קאמ' שקביה בן מאנל')
לאו השקוה מי טעה לא הו' כמו יראין אותה שמה תודוה שנעמדה והראוה כאילו מי טוטהו כדירך
שאיג שלמה גזרו אותה ליהוה לט' ושלא לעשות כך אא שמ' ודך לחקירה כמי שיתגלה לו הסוד
דגמה הוא ברבבה שלו ברי' גל' אי' דורשין כלוג מדוגם שאין כמותן בכלה רבבות וחוא לאה
מלאכים הדומין למיטרוזן עלן לא טעה וק' פירש אותה ברבבה שלו ברי' רב' פירש יא ויבדך
אלהים את יוס' השביע ממלאכת עולמו שבת ולא שבת ממלאכת השמים וכו' וזילמדנו באלה
פקודי פירש ויבאו זה שאמהלת לא יגרע מעדיק עינו כסוד כן אין הקבלה מונע מעדיק עינו דג'
מטורין שלו באים המבקש למכור פירות לחבירו והוא אומר לי הלאה לי את העין הוי לא יגרע
מעדיק עינו וזרע לך אבהום הוליד אתי צחק דומה לו וכו' דגן בראג' דפירש שששה
שאסו ובפירש כל שעה בגל ואלו דברים האוי אידג' האי לא אידגן פירש כשעשה כמי אז הוא
דגן ונתחייב בתרומה ובמעשר ראשון וקריט ביה כדגן מן הגורן ראשית דגן בשבלים
לא אידגן עבך לא נתחייב בתרומה וט' קאמ' ל' ינאי ה' יוח' בראג' דפירש כיצד מבדילין

זכר

ובפירש

טחור ובהאשה פירק ט בנחז עבר או שדיהא פיר כיהה עמם עינו ובסוף גמ דהעללוש אמר
כל ששכח זרעו דיהה ויש אומג כל שאין מי בגלנו מחמי עין פיר כדאמרו פנינוקת בגמ דם סחור חז
דיהה ודומה ללוב ביטה המזרחת שכת זרע קטורה ודומה ללוב שאינה מזוחת דהוה בפירק כל
השבעין בגמ חזרה שבועה דסתינא ואידהן פיר לשמן וורד קרין דהן ורד הודשש מחלב תרגום
אידהנת מן תרב ועפרת מחלב ידוען תרג ידחיין וחלב זבחין לא הלויתע ושקוי לעצמותין
תרג ודיהנא לגרמין דו בס גמ דפ במה סדליקין דקאדווי למזרח ובפ קמ דכריתות בסוף
הלל המפטם את הטמא וכי יתביתן קמי רבי לין דווי לפומיה דלביכון דכל והז עינך לואותאת
מליך וברא גמ דמסכות תמיד דווי להכא ודווי להכא פיר דווי חזי דווי בזמן גמ ל עקצה
לא תעול דוויך בליבך דגבלין גיבלין קטל דיהה הא שלמה נמי אמרו דכל דאגה כלב איש יסחנה
ובפירק החולין בגמ המחזיר גרושתו דוויס דחופים ובפירק המפלות בגמ המפלות מין בזמנא נמי שלבו
דוה עלן ובאבות פירק רבי אומ מדבה נכסים מדבה דווי ובפ אלו טעמות בגמ נפלה מן הגג ואף ע ג
דמדו וקיימי פיר כגון עבי דווי דרך מלך ישלז חי וקיים בגמ דפירק אס אינן מכילין פיר מלכות
דויד נמשלה בירח שנ כירח יכון עולם כלום נתקיימה לאיית הלכנה בשלם דוד העמיד תליין גיערת
על יא בסוף גמ דאלה הלוקין דוה ברע גמ דפ יצא דוכן מביין שאין האשה טמאה עד שיצא מידה
דיך שריות שנ ואיש אשר ישלכ את אשה דוה דורל בפ השותפין בגמ כופין אותו לצנות לעול לא
מידויל אי מידויל מידויל ואי לא מידויל וכו' ובגמ ולא את השדה חזאי מידויל פיר מזה דוכן ומזה אין דוכן
מים שיתבש דוולא אמר רב נחמן גדלי יומא פיר שמשקין אותה גדלי בעין ארץ שדולין להי זם אחד
כרב נחמן דווד בפירק הגזול ומאכיל בגמ אין פולטין אכלב דווד לא ובפירק אין מעמדין בגמ
בתי שילז לא תניק אי בודלא הוא יפיל למימר נקט לי זמנא לבי דווד ובס גמ דפ קמ דשבת לא קשיא
הא דקביע דחאל במתא והא דלא קביע דוואר במתא פיר שוטל ששולח אלו האגדת פיר איש
ידוע שפול כתב אלו יובל והוא המשפיר ומשלח כל איגרת למי ששנתלח לו דוויש בפירק
היה קורא בגמ קרא וטעה אבל פתח למען ירבין ימיכם דיישיה נקט פיר הלופון ומנהא וסידוכו נקט
דווד ברע השנה פירק ראוחו התוקע לתוקף הבור אגלתוקף היות ובפ המוכר את הבית לא אור
הבור ולא את היות ובתנור פה בכלים נתנו על פ הבור א על פ היות ובאחילות פירק יא החדות
שבבית וחמטרה בתוכו במשנה כולן כתובין חדות פיר בגמ להמוכר הינו בוד חט דות לא שבור
בחפירה והיות בבנין

סליק פירק ד אהל פירק ה דווי
בתמיד בפירק לא הין כותבין חכמים מדיחין אותה בבית מדיחין ובפירק קמ דביעה ומריח וטובה
ובפירק ד במכשירין הכופה קעה על הכותל בשביל שתדחיה הרי זה בבי יותן וכלח במקוואת אפה דוח
ידין במים טהורין פיר אמר לחץ גבי ידן במים בטהרה אף על פי שהמים לא הגיע לכתף ידו ל שמשוואת
יטה כלום לא יטהר הכלי עד שיטפה ידן ויגיע המים לתוך ידו ולכל דוח בפ קמ דק דווישין

מבשר שע ולמה ביטל דוחל אלו תו ששאר ראשון לקי והק הדנותן לסק ואס וטאמר ניוודו אשא מעשר
כלבת שאין מתוודין על מעשר ראשון שוב אין מתוודין על שאר מעשרות לפיכך ביטל הירודי: וקר על
הדמאי פל דמאי אזי ממאד שיקח חזר לסק, לפי ששלח בכל צול שלל ודאן שלא היו מכולטין עמי
הארץ לא תרומה גדולה בלש משום דכתיבה מיתה דכל ומתוודי כי יחללוהו ועוד הוא דבר מועט
שממאד סאין היו סתם בלב ולפיכך נקדשות תרומה תרי ממאד וגזרו על חבר הלוקח תבואה מעם
הארץ שיפדש מועט תרומת מעשר ויתענה לכהן ויבנה הוא תרומת מעשר אחר ממאד
דמן דאית לה ק סאין חייב למיתן ו מיתון לעוולו מפרוש מאותן ו אחד ויהיב לכהן ומז קרוי תרומת
דכת בסוף ויקח קחו ואלהלוים תדביר ואמית אהם וג אמל להן בניבואו ואמר לכם כשם שתדומד
מורן איתג פיל בערך ט: ד אין מעשרין את הודאי בפיקסמה מדליקין פיל ספק חשיבה
ספק איט חשיבה זהו בן השמשות ואסור לעשות מלאכה מדבגן וטב (וודאי אסור לתתן שהיא
מלאכה גמורה תיקן הטבל אבל דמנו שהוא ספק לתקן כיון דספק מלאכה היא וצין השמשות אסור
מדבגן כולי האי לא גזרינן: דד בפ מפנין ומדדין עגלים וסיהים מדדה אתבנה ובפסח
בפרק מקום שנהגו מדדין ומפזוילין ובפרק לו מצאיות בגמ מעא אחר הגסה במידדה או במידה
נחוש פיל מהלכין מעט מעט כדלת ארדס עד בית אהם דד בקטין עשה יב דד לכיוור
בפרק אמ להם העמונה פיל כמין דודי אשה שמעם יוצאין המים ורוחצין ידיהן: דד בלז גמל
בא לו כהגדול ובפרק ד מיתת בגמ ד מיתות בגמ הנולד שדויה בדודא ולמזה ובפ איזהו נשך
בגמ דמפרין והוא דודא דצט מל עוקבא בסוף גמ עב ו רב עוקבא זבן דודא מגמי ובפ תינוקת
שלא הגיע בגמ ראטה ועודה דודי חסרת תרג על סיל הצטר על מדי בל דדב בפ סנד
מדיכין בגמ הבאו לו מליח יתב דדבא אפונה ושליק ובפרק המגיש את אשתו בגמ כתב
בספ יין אמ אביו דילבתא דביני כפ בפ אמ טרפות בגמ שנתבולדגלה ולת דדבא בת שתא
פיל דבוב כדאמרי בתחילת ערך ד תרג ישראל לנבוב פיל דדבא אפונה היה יוצא השמשות
במעון וכשקטב הזבב על מעון לאכל היה מותלק מחב השמשות ונפל פיל דידבנתא דביני כפי
ובזבם שפן עומרים ואספולת אמ שותה במחטאת מפט שמועצת ואינה מקיאה ולא הח כמים
שאובין: דדב אורג היו ששין ומניסין בסודין פיל מצבות גבוהות היו בזבן בודק מדושן
לעק עומדין עליהן אנשים וצדס סודין וכשמגיע שער למוצר מניסין בסודין אחד לחברו
עד שחאין אמי יחטלם הנסת הסודין יודען שהגיע השער למוצר ומז כהן גדול קודא בלתי
תדה: דדנים בגלגלצא ובניין לית תרג כל ודנים כל אחל אום דדנים וכל אורח דנים
ר סימן אמ דדנים שה בע דודיה שלטיל רודנים שבאין ורודין אותן אמל חבן בשעה שרדן
נאמן בעלה אינו אמרין לקון בע דודיכו ובשעה שה בלידה באין ורודין אותן ובלמאנו בפיל ויש
יתר משא בערב בי בית דדנים שם מטושי: סלוק פג - אהל פד

ס

שח

וכלת תרג' בקופיץ ומפסלת ליוסטר : דיוסקן בלג גג' אל פי שמתו לא יתנם בדיסקיא ובג' דפרק נוטלאדם שכתו דיסקיא מלאה ובפרק קמ' דפסח בג' דיסקיא מלאה המין ובכ' המוכר את חספיה ג' המוכר את החמור אג' עלה מחלוקת בשק דיסקיא וכומי ובפ' הגזל ענין בג' נתק לו את הקד' וכן שתייה דיסקיא שלאבו כוסקדת כד אחד פל' ב' שקים מחובדין ומוט' על החמור אחד מעד אחד ואחד ג' צד אחד דיופי בסוף ג' דעיופי' מעלן בדיופי ומספ' מאדק פיל בא להודיע שמותי להעלות יי' מחצית בדיופי ופיל דיופי מניקת שיש לה שתי פיות ומכנים פו האחד בזכות ושאר בכל כוחו ובעלת היי' בכוחו ויטפה אחי למעלה מזה סתח הדיופי העתון בפיו כמקדד שהיי' בהענתן ליד מקלח ויצא ומקבלו בכלי אחד על שתי ידיהו כלהיי' שבחבית פיל מטיפין מיאדק שמעיו כי הוא פני ששוי זלשא כגני' כוז נקוב בקדק עיגו נקב' דק' ופיו צד ממלאן אתו מים וסותמין פו וכל זמן שבפיו סתום אין המים שבתוכו יצאין מן הנקבים שכוח הרוח מונע את המים וכשפותחין פיו ויכנס האויר דוחה המעיקה שבתוכו ומטיף טיפה אחת טיפה טיפות דקות ונותן תחתיו כלי נחשת כגון סכל וכשיוצא בן וכשנפלת טיפה על הכלי משמעת את הקול טיפה אחת טיפה כמין קול משורר ואמריין מאן לאו הגימ' אדק שהתירו חכ' לחולה לאו בחולה ישן ומצקטין להקיצו ושש' לפניו זה הקול כד' שיקיש והנה לחולה בלבר החירו משום שכנה אצל לבריא כי האי גוה אסיר שמוליד קול בשבת וקטיא לרבה דאג' לא אסרו לא בקול שלטה בלבד ופריק לא לעלם בחולה נעור ורוצה כד' שייש' דמשמעי הללו טפי דמטיפין מאדק בי זמנא :

דיופוטא בויקרא רבה אמר אל הכהנים ולקחתם לכם ובס' ולקחתם לכם לא אשתירי ל' מכל דקפחית אלא הדין דיופוטא והדין דיופוטא מסהי' עליה פיל מעל שיש לן ב' צורות בקודין בלג' יין ספ' ז' טיפוטא והוא לשון לעו ממש טיפוטא דיופולו בסוף ג' דפרק סדרת תעניות כיעד אמ' לא זוז משם עד שבאו דיופול' דמי והכו את מוחו בגזירין פיל שני שלוחים : **דיופלוסטון** בלג' ג' דהחלה חמשה תנאי יהודה אונ' כלמי שלא ראה דיופלוסטון שלא כנדיא שלמצרים פיל דיופלוסטין זה לפנים מזה : **דיופרא** בלג' דמאי כל השיתין פטורין חוץ כשעלדיפרא ובתפוגס פריק ט' בשביעית אוכלין עלה טיפוחיתו עלה דיפרא ובלג' ג' דפ' עושין פסין מאי הדיוסא אמ' עולא אינן קעושה דין פירות בשעה **דיופריצוק** בלג' ג' דעושיין פסין דין פריצוק פנים היין לן טפ' אחור וקדם צית ובלג' רבה פיר' ק' נעשה אדם אדם הראשון דיופלוסטון בלג' ובלג' ויקרא רבה מאהלמן דיופרא מצפון היה דיבור יוצא בשלא ובפ' נעכה שנתפתחה בג' האב אינו חייב מאי אסותמה מירחא דדין חזירי פיל עוף הפקדיא דין ובפ' או טל' בג' סימני העוף אמ' רב יהודה חסידה זו דייח לבנה וכול והחסידה ית' ידוע דייחא חיווריתא : **דיופרא** בבלג' רבה פלגת סג' בסוף ויהיו חיי' שיהו וקברי אחסה בדיטור' שלו **דיוקן** בלג' ג' דפ' ולא מעלתי דתעבד קפרא דמח' דיוקני נמני בהם וכו' ובפ' חזקת הבתים בג' ונהג בבמה ברמות דיוקני בדיקני עצמה א תסתכל פיל בעלם ל'ים עשה את האדם ובפ' גיד הנשים בג' ונהג בבמה ברמות דיוקני שלמשה ובפ' ולא נאמרין בג' ו' שבטים באתה דיוקני שלאבו וראתה לו ובלג' ג' דבא לו כתי' גידל' דמח' דיוקני אינו רואד' במלחמה ובלג' ג' שוא אדם ותחת דיוקנא פיל צות אדם המצחיות בכותל הכתב' שמתוכו

דייתיקי וכו' סלק פרקו אהל פרקו דך בפיק קמ דביצה תבלין כדוכין

במחך שלען וכו' גג דפ יום הכיפורים אודכו במדוכה גלמוד שרדי לה' תכשיט. נשים עם
המך דבד הערך במחכה פיל בשמים הנדוכין במדוכה פיל בשמים הנדוכין ובמקום גמל דמקד העוד
מן הירק דלג במדוכתן: דך בסוף גג דפיק קמ דפסחים ובם השוחט בסוף הלכה כל שם
אוג הוטשו משקה בות מטבחיא לאדדין שהן דכף לא שאן מכשילין תרג' טהור וכו': דך במ
גמ דפ השוכר את הפועל גבא סליא אדוכתא פל וכו' גמ דפ' המוסר את המפינה האי אורחא לרוך
פל פיל מקום דך בפרק המצטע ירוש ונשא נשיא הלוי דוך דוכתן היה כמו דוכוס שנאמ לפעש
דכמה השקוה כבר פירט בערך כם השמת לבך אל עבדי איוב כי אין לצאתו תרג' אלוס
לית דיכמיה דכך בט ב במידות והדוכן נתון עלה וכו' גמ דמגלה ולים בדוכתן פיל בלג' ישא
שם האי עטבה דכאן ועומה עלה הלום ובפרק לא יחפור בגמ חנוות ואו איכא אדעין מאגבין דש
דוכתא פיל ממונה תחמו שימ' לו ללמוד הנשים ואין געבין לרב משפידתו כד' לשפור אותו הש
דוכתא לא מסייע לה ממתא כלוג העיבור שוכר אתו ופירוש ליש דוכתא ראש האצטבח ששם ישיב
הנשים ובהקלחות פליק ז' בלג' דכין שישבו בית קצול קדירות מהור משום כירא וסמא משום כלי
קיבול פיל דכין עושין בארץ שמע' מצבה מקהחלש כעין אצטוח ותחתיה חליל ועושין בה מקום
לקדירות מלמעלה והאש דולק תחתיה כלי קיבול כלוג כלי הוא החזב שלנותוכו שהוא לחב פיל ז' דכין
שישבו כמין מכתשת שלען ולירה עלין כדכת או דכו במדוכה: דכוס בסוף גמ דפרק אחד
דיע ממונות הט ל' דוכס אחד ובלראש דבה פירש סה מפיק דוכסין ומשיל דוכסין וכו' ויקרא לבה זאת
דוכסא רואה אות וצמסקא דזאת הבלכה ויאמר המלך טוב אין הוא דוכוס אינעביד איתפרוכוס
ובלמדט בלג' ואלה שמות איקונין של דוכוס פיל של ואי פרוכוס גדול ממט דאיסטרטי פטום גדול ממט
במגילת איכה בענין ל אלפנדרי פתח ורג' את מסך יהודה גל' דכסיה וכו' ויקרא רבה זאת תחיה בסוף
פירש רפאני ל גל' דוכסיה ל א גל' בולאות כלוג גל' השרים העשירים: דכסין בלמדטו

קח את המטה על מי מנוחות יחלני שהיתה הבאר נעשית לכל אהל ואהל דכסומיני לא היה אחי מה
מצטער לילך למלאות ממקום אחר כלוג שבי' היה עושה חמים והלך ער אהלן: דכסין בלמדט
ואברהם וקן וכו' שלמה כיון שחוקיק חל דוכסין שני ויהי לעת דקצת שלמה: דוכסוסטוס
בל המצואיין בגמ קלף ובכ הקטועין רבה בגל שתי פרשיות אמ' לב דוכסוסטוס הלי הוא כקלף
מה קלף כותבין עליו תכילין אף דוכסוסטוס כותבין עליו תכילין פיל רבה איי גאון זצ"ל מנהגא מית
מלמא דמעבדא צתמרי וקמחא דשערי ומתח ליה ער דיאצא וקאלין ליה ער דהאוי תלין פיסין
ונוהד שלא יקצ וקאיי קלף לחודיה ומעביד ליה לקלף דהוא אפא דמגלתא מכלפי בשר טוב בעפצא
לשמח וכאמרי פרשיות על מקום בשר והוא גיסא אחריני דאיקלף מנה הוא הנקרא דוכסוסטוס
בדרך בו אתה פרשיות ומנה ליה בקבא עא דהוא שילחא דתפילי מנהגא הכן הוא וקאמ' דכלי תכין
דכותבין תפילין על הקלף דהוא אפא דמגלתא הכן נמי כותבין תפילין על דוכסוסטוס דאיקלף מן קלף
קלף במקום בשר דוכסוסטוס במקום שיער ומפריק לב שאם כתב על דוכסוסטוס יצא מיהא על הקלף

אסור לקרותו פיל א מנידין כי עד נעקר יחזק ושאר מעשים ובפ הגזול עצים בגמ לא יתנו לא לבנו
אין משלחין מעות בדיוקט פיל דיקט צורה ידועה לובגון סמך שחא ביטוח ואפילו עדים מעידין
שאם להם המטוב בכתב החז כתב ידי הוא ושיך העדים יודעין מה כתוב לא סתוהם למטה כי פלוני
אם לטה עידן עט שון הדיוקט שלי היא ובסוף גמ דפ המקבל לביתו אי אזה נכנס אצל אתה נכנס וכו' עד
ועל שכל דיוקנאות פיל בגון ששמו (אם לן עזרת דיוקט) בכותל אך בצלם ברום בדיוקטא פידוש
גאון דיוקט היא צורה ועיקר עזרת אדם המצויח בו איקוץ והעזרה המצוידת על העיר או על הסיד דיוקט
כלום זו שנה לא כעין דיוסי דיוקט בפרק חורף ובל פיצד משותפת דייטי ובסוף הלך קא
דפי המוכר את הפית שדייטי העלמה ועד ובל מי שמת בגמ שכיב מלע ובל גמ דפי דינא מונור
בדייטי התחמנה פיד עליה ובחלשות דמגלת איפה חזית בחלמי דיוטונה וצוית מתבלא סא
שהיה דבייטי: דיוקטרוט בבז' רבה פיל כ ותפקחה עני ששם ודייטרוט) הפשיל במתן
ושלך ובפרשת לו מליאה כוסות ודייטרוטי פיל כל זכוסת חשובים דיוקט בפרק קאדיאמא
בגמ יום הכסו איביל אחתך דיאלא נהוי פיל דיינא הממונה על המכס חצי קמיה בשוקא לאתחילף
שחא יודע כל מה שעשית ויתפסך לדין ובסוף גמ דפי כי עד צולף אל לב חוטבי חבורה נכנסין בשלטה
ויועטין אפילו באחד פיל בע חבורה שנמש על הפסח ובאו מקצת מהן בעת שדרך בני אדם להכנס
ולכל הפסח ושיגון הדאלא שהיא לגון השמש שלהן וחופש אחריהן שלשאלים ולא מצאם אפילו
אם לא נתקצצו מכל החבורה לא ג' יש להם רשות להתחיל לאכול לבנים ואין עליהן להמתין להקעד שיצאו
כיון שמתאחדו יותר מדרך בני אדם לולך אבל פחות מג' לא דדין הנכנסין אבל אם היו מקובצין וראו
מקצתן למקצתן ויצאו ונתאחדו יתר מן השיעור שאמרוט והדר בהו דיאלו ולא מצאן אפילו לאכשאר
מכל בני חבורה לא א' כיון שהיו שם ויצאו מתחיל לאכול אפילו האחד לבדו ואיך יכול לומר לו למה
לא המתנתה אותנו אם רבינא ונתן דמים אם אכל יתר על חלקו ולמה לכוותיה והני מיני דעל בעדות
כצו והדר בהו דיאלא: דיוקט בלמדות כנחלים נטוין ביקט לית דיוקט ביטא וכו' פיל
ענין די כלום דבר שיש לו קצבה שאינו נוצע ופחות: דיוקט בבז' רבה פרס' ג' והי שניה
מדיין וכו' וירב בלתי תרג' יום ודיין בלתי: דיוקטא בביעה בראג' דפרק יתטוב מערבין צדיי
גידא פיל ריטת גרידי בלא עירוב דבש ובלא ישמע' אלהיסה דיוקטא בגיטין בהעיה דיוקט
על אשקא דדיוקטא חרוב ביתר פיל לגלהכמא כגון מלכח שנושאין אותו בני אדם ומעמימ בצומח
כדגמין בגמ' דפרק אהו ואתבא כ מעיילת' כודניתא בדיוקטא: דיוקטא בפרק אולטמא
בגמ סימני השן תכל פסול במתוידן וכשרי בבני יונה דייצפי ותריין שלחצה כשרין מטוס תה) ובע
ע' מדמה לטולמח: דיוקט בפרק הנזקין בגמ האטמא וצבחות בסוף גמ דפי עד כמה דוירי
בר דיידיא פיל גרבת גיוות: דיוקט בפרק כל שעה בגמ חמץ שנפלי חזינא דמלייתו ופין
דמדיית חזי בלעי פיל מויעין: דיוקטא בפרק א' מגלחין דיוקטא מתנה ובסוף קל דבבא
מעט דיוקטא מתנה ושברין פיל לשון יון לשטר צואה קולין דיוקטא ועוקר הדבר דא תהא
ולמת וכלטוב אדוניו בידו תלג ידוע דיוקטא וצונק ויהי בימי אמרל' אל לכתוב

דיוקט

ובלג ג' ופירק נשאין על האנוסה דלא דלנו דחולא פיל בע אדם חזק מים כלום דול חכמת עמיתא
אשאל לבס פתר סתור ובפרק מי שאחזו בגמ' אמ' דבן שמעון בגמ' כול עלא דלנו ג' דוולתא ואלו
ופ' פיל משקין ג' פעמים ושקל ריבעא מן הפירות דל' את ד' וסריח יחד וטול שלש שהוא יותר
ובסוף הלכ' קמ' דל' חזקת הבתים אמ' דבא א' דל' ליה איהו גופיה צבא דפירי ללתי הוי חזקת פיל א' איכא
שהי דיהיב ליה טקח למדי ארעא צבא דפירי דוון לחולכו לביתו נתבדל מדידיה יהב ליה (מוכר
ופיר הויא חזקה פ' א' אי עולו מוכר ללוקח להטעין מפירות שטאותה קרקע לאלתרי הוי וחזקה ובסוף
קמ' דלאש חט' בגמ' באחד באל' ל' מאיר ארבעה דלגלים ל' שמעון/ ארבעה דלמעטל בהמה בסוף
גמ' דל' החל' ה' ונמא ליה לל' בל' פיל משמר הנכנס והן באי השבת לרבי יהודה נוטלין? חלות
ב' ימדות עליוצאי השבת בשביל הגפת דלכות שהיוצאין פתחו והנכנסין צריכיין לסגור השערים
שפתחו היוצאין וזה הוא ששני הנכנס נוטל ז' ב' בשביל הגפת הלפחות ואמריין וטעמא משמר
היוצא למשמר הנכנס בחלקו לן יב' שש ושש וכך בשבת הגמ' תחטק אותם עם המשמר הנכנס
וזה הוא פיל דל' בל' ודחין אל אבוי בוצינא טוב מקרא כלום הסאה קרובה עלשיו ואפילו היא משוטה
כגון הגמ' קישת שהיא קטנה ואופלה מיד חספה מהאכילת דלשת שצריכה איהו על שתתבשר
כך טוב ל' ב' חלות בשבתה מיתר מזה בשבת אחת דל' בפרק העור והחוטב האב' והצטר
המדולולין בבהמה ובכל פסולי פרק ה' בפירות מעשה בזול שלוחים זקן וכפ' מומין אלו בעל
דלולין פסולין באדם וכשרין בבהמה ובפרק ג' בכריתות אבל המדולול בבהמה אבל המדולול באדם
טהור ובגומה שלבחרת פרק ו' בנגעים היבלות והדלולין איכ' דאמ' התלולין והוא תל' בשל' ונדל'
למטה ובא לן חוצצין פרק ט' במקורות וצבור המדולולת וברא' גמ' דפרק לו טריפות דאמ' שמואל
סימנין שנתלולין ברובן הפא דאי דלול אי דלולין ובגמ' דניטלה חכד נידלולא כד' ומעורה
בטרפסין מהו פיל נידלול נתפלא שונא תלוי כדיתכן האבר והצטר המדולולין דל' בסוף
גמ' דל' הורה כהן משיח נכסבית רחמ' או בדלית או בעשירות מאי טעמ' בתיבא בדלולות ובכריתות
פ' ארבעה מחוסרי כפרה בגמ' לו מביאין קרבן עולה שמי עתקון וביטוי שפתים וטומאת מקדש
וקדשים מביאין שתי פרידין תחת כבשה ומביאין בל' דלות עשירית האיפה שמעין מיצד
כבש בעשירות תולין ובני יונה בדלות עשירית האיפה בל' דלות ובפ' קמ' דסוטה בגמ' שמעון ר' איה
היית לקדחת דל' שהי (דל' את כוחו דילולא את לבן וכו' דל' בפרק ז' בבבא קמא היה דל'
קשוד בדגלו פיל חבלאו חוט ובפ' הבא על יבמתו בגמ' לא יבטל זבון ולא תדולול זב' או טריפות בגמ'
סימני חיה וסתר דילולא בשוקא כבד פילט בערך בסתראן בל' ישמע' קודין לעצמו פשתק דל' דל' ב
בראש פרק אמ' אינן מכדין ערמונים דולבי לח ולוז וערמון תל' ודילוב דל' תרגום פחד דלוחיא
אשחק בבוא פחדים בבוא כשואה פחדים לא תפרא מפחד פתאם דל' סתור בפ' גמ' דין בגמ' דחוק
אמ' לן וכי דילטור אני ובבבא רבה פ' כ' והתחש היה ערום התחיל אמ' דילטוריא לבוקאו ובסוף דפירד
עליה שהיה בהן דילטורין פיל רכיל (לשון יין חנף יבוא תרג' דילטור ייעולי דל' כן במלך לולב
וערבה בגמ' ערבה שבעה ובסוף בבא קמ' דילכון אמ' דילחון היא בפרק אחרון דגיטין בגמ' כיצ' עשה
ד' יוחנן אמ' אפילו תימ' ל' דלפון אמ' שאע וכו' פיל אמ' ל' יוחנן לחזקה בנו של חיה שהיא צב' דל' כן

מצוה ומותבבן שנהבוא ובוה פסל ומספרן בשבת לעשן מזוזה ובמטות לעשן תמלין ואפוא
דמגילנא דהוא גיסא דמיקרי קלף הוא מקום שיער בודאי ומן גואו די ליה כתבין ודיקאמיה במזוזה
כותבין על דוכסוסטוס במקום שיער לאו במקום שיער ממש דאו סלקא דע אפא דמגילנא הוא
הדישה בודיא הלכה למשה מסיני תבלין על הקלף והדי יצא מקום שיער גופו בכלל הקלף שמע
מינה מאי מקום שיער הוא מקום שנקלף הקלף משם שנמצא כנגד מקום שיער נמצא קלף עומד
לבדו ומקום שיער העיקר בו (וא) כותב שם כלום לתבלין לא מן אפייה אחדינא תא ודוכסוסטוס עומד
לבדו והמקום שהיה על בטל הבחמה בו (וא) כותב עליו מזוזה מאותן הכתוב לא מן המעט האחדות
דיכסוסטוס בלגמ דפרך בני העיר מאי דכסוסטוס פלשא דמתא פיל בערך מי שישקעהו

דברי ראשו למכירתא תרג' אלס חמשה דלדי : סליק פ' ז' אהל פרק ח'

דל ב' ד' בפאה וברלית ובדקל בעל הבית מוליד ומחלק לעשים כן הוא מטפט הפיאה
שכל עניני מה שמגיע לידו חפה בו שהפקר הוא ואם יש שם ענינים ואומ' תשעין ותשעוד
מחלק את הפיאה בטוה שיכול כל אחד ואחד ממנו כשיעור המגיע לחלקן ואחרי אל לבדו כלום לתסוס
כל אחד ואחד ממנו כמו שיכול לטוה שומעין שאנו כהלכה ומתן כהלכה ממולש בתורת להנים ותשב
הת העת לפסוק וה' יבדו אפילו צב' אומל לחלק ואחרי אומ' לבדו אפילו הוא בלי ואפילו ידיו ימות לשה
שומעין שאומ' כהלכה יכל אף בלית דקלן תל' אותם וכו' זה פל' ל משלם בל משה ביל איתלול
מעיר מגננה ובאיהו פרך ז' בלתיס המדלה אתהגמ' ובלל קרצנות פרך ח' בצרותו אי' מביאין
מן הדלות לא מן הרגליות ובפרך מקום שנתנו בגמ' כיוצא בו חמוסק' עד שיכלן דליות שלמא
ובהשכל את הפועל בגמ' היה עושה בדין במודלת וצ' גמ' פ' הבית והעליה דלית ששלגב סתם
פל' דלית גמ' גדולה המודלת על גבי אלנות מן ולעו דליתו ובלעז פידגולא ובלש' ישמע קודין לבין
דאלה אגלא דהספיזא דלנוי ככל פירש' בערך אגרי ובל' גמ' דפ' ואל' מלחין דד' ידלונעיה ופיר' למ
אגרא דהספיזא דלנוי פיר' אחרי מי שנושא המת אחרים ישא' אותו כמסורש בפרך המדיר דיטעון

כטעניה איכא דאף דלא ידלונעיה פיר' מי שאין מגביה עצמו אחריים מגביהין אותו שפ' כי טוב
פ' אמר לך עלה הנה ו' ובד' גול דפ' ח' שרצים החן למיא דדלו ועפירי שאו מלכט לכ האוי גאון צל
מהיכא ידע שמאל דגברא לבא קא אתי ממערבא וחייט במיעיה ופיר' חזנתו למיא דקא מידלו כ'
דקא ספו ומספוי ומידלן בתוספתא לילהון כדלית והמים גברין שעלו בתוספתא והוא שמייע ליה לשמוס'
דגברא לבא קא אתי ממערבא בההוא יומא וכיון דחזנתו למיא דעכירי ידע דההוא גברא דקא אתי
א אפשר דלא שתי מיניה ומנהג ידוע דמן דשתי בהנהו מיא עפירי חייט במיעיה ומשמענהו אל
גברא רבין קא אתי ומן עכירא דמיא אמ' דחייט במיעיה ופיר' תהי בקנקניה חדי גמ' ליה בקו אולא כמיה
קציהו דנקיט בצרתה ורואהי וסאדיף תיהא מן קבצנה דחמיה ופקדיה שמוז לקרנה (אמ' ליה אוב' לין
דמשלש ומבעיה מבית חכסא דחייטון לאסנויה מקחטט דבמיעיה וכיון דאצטער רבולא יד' ע
דלאסנויה איכוון לטייה דלא ליקיים ליה ברא ולא איקיים בלא לשמוז' לא בנחמא וכיון דאתי דע' ליה
דלאסנויה איכוון ולאוותה ופ' כמסורש בסוף פרך מחובה דחלמא אצ' רב נחמק בדלי יתמא ככל פיר' בערך
חל' ובסוף גמ' דפרך החובל א' דלית דלנוי כלום אסתשאב מן הבאר אשאב עמך ואם לאו לא אשאב לבי

קציהו דנקיט בצרתה ורואהי וסאדיף תיהא מן קבצנה דחמיה ופקדיה שמוז לקרנה (אמ' ליה אוב' לין דמשלש ומבעיה מבית חכסא דחייטון לאסנויה מקחטט דבמיעיה וכיון דאצטער רבולא יד' ע דלאסנויה איכוון לטייה דלא ליקיים ליה ברא ולא איקיים בלא לשמוז' לא בנחמא וכיון דאתי דע' ליה דלאסנויה איכוון ולאוותה ופ' כמסורש בסוף פרך מחובה דחלמא אצ' רב נחמק בדלי יתמא ככל פיר' בערך חל' ובסוף גמ' דפרך החובל א' דלית דלנוי כלום אסתשאב מן הבאר אשאב עמך ואם לאו לא אשאב לבי

וביא קת'

ביצור אשת אחיז בגל הנשע על אשת איש ובפ לבן גמלי אונאי וגו' אחד בט' ההוא מידם הוזהר דינא
חממה נעה ובסוף גל דפ' אגעה לכהן גדול דדינא מעלמא פיל מרגם עלה שגם אחז בא עלה
חלני האלק וצ' אגדה נחנה גדול דדינא מעלמא פיל מרגם עלה שגם אחז בא עלה
למנו לביתך את מרבה תשמיש המיטה לבי והבשיל לו לאותו כשתעלי מן התור שטבלת בו קודם
שוראה דם איז דאמ' אמ' לא תגלי להו לחברותך שאת מצטערת על כך שאת לואת דלוי ודלוי
עלך בהך גימא שתמחו עליך שהיית רגילה שמתדיר ונתע ביך עין נותוהו עין לא ידך גמא ^{שכשדאו}
שאת מרבה לראות דמים הרבה יאמרו סימן יסו הוא לך לאשה שהאשה שדמיה מרובץ בנפולוצין
ניתו בך עין ופסוק הדם דם בסוף גל דפרק המורל את הצית אלמ' לזמי חפי נמי לזמי אמר
דבט חנגז ועל קיבלנו מרבותי רבמ' ^{אב} כי זה לזמי פירשו שמץ אתה שדה שפירש חוץ משדה קצין
ולשעה המכירה קיימת נוטלה מורל ממנה כשיעור דמי אותה שדה שאמ' חוץ ממנה והשאר ללוקח
ואם השאר פחות מתשעה קצין בטלה המכירה שפחות מט' קצין אינה נקראת שדה והוא בפירוש
אל לו שדה פלוט מכורה לך וזה כגון ון שענו האמ' לחברו חצי שדה אם מורל לך משמני צינה
ואמ' יוחנן ולוקח נוטל כחוש ואוקיטנה לזמי בכדי שתפיק אמרו לו לו דמים ערלים פיל בל ערך
והוקירה ועמדה בל כשם שמתל לו לוקח החיפה שלתיטיב כך מותר לו ליקח יב כספים ששדה
עציו וכן הלכה : ובפ' הזהב בגמ' ל יהודה אמ' המורל ספר תורה אמ' מר ער בדי דמיה פיל כספים
בדמיה בג' כל שעה פסוד ט' התשלומין ומדמי העצם פיל לא תאמר ששוב א התרומה בל שרפה
ונהנה ממנה וחייב לשלם כפי הנאתו לא אפילו כעצם העומדין לשליפה אין חייב לשלם דחמץ בסמך
איסורי הנאה הוא בכתובות בפה טשא את האשה ופסקה עמו בסוף הפרק נהג נשיאותך בדמים פיל גאון
בועם הדבר שלא תראה כמו לך אהי שליה לא כאדם שמקחו גדול בשעור ואינו מוכרו לא צדמי
יקרים פיל אפילו אם תהנה מהם דמים אף על פי לא תזילן פטה עבא חג נשיאותך כבדמיס
בלם באדם שקנה דבר בדמים עבא נהג נשיאותך בדמים בליש פיל לא תזילן נשיאותך בפני התלמידיס
לא מהו בהך צד דמיה : דם בפ' כיצד צולין בגמ' הפסח ששירק דמו וצ' הקמץ רבה בגמ' נשמה
הקמץ דם שנטמא וזריץ בשוגג הורעה בצמיד לא הורעה וכו' במד' מיתות בסוף הל' המגדל בשבאו
נח הדור להם וכתוב כירק עשב נטתי לכם את כל דמן חלוק מבשר וצ' קמ' דכיתות בגמ' האוכל
חלב כל חלבולאים לא תג' אף דם שרמו חלוק מבשרו דם שרעים הואיל ואין דמים חלוק מבשר וכו' ער פול
מילי דאין דמן חלוק מבשרו משמע פיל מה חלב מיוחד שחלבו חלוק מבשרו שחלב אסור ובשר
מותר ואין מצטרף זה עם זה שאם אכל חצי זית חלב וחצי זית בשר אין מצטרפין זה עם זה דכל איסור
שבתורה נשתייר מהן כזית בשר כזית חלב זולק את הדם כחצי זית בשר כחצי זית חלב אין זולק הדם
אף כל שדמו חלוק מבשרו אין מצטרף אהוא חייב אוצא דם שרעים שאין דמך חלוק מבשרו דזה וזה
אסורין באפילה ומצטרפין זה עם זה כדמנן במסכת מעילה דם השלף ובשרו וחלב נבילה וחלב טמא
חלב חלב למה לי זו היא שאין חלבה חלוק מבשרו כול פירש זה הא שאין חלבה חלוק מבשרו לא חלבה
חבשר וכל שאין החלב יש לך אחת כיוצא בה חולה וסופה למות שנשחטה שחלבה אסור ובשרו מותר
דם היוצא מעי ומפי אמר טחור ברא גמ' דפרק דם הנחה ובסוף גמ' דפרק קמ' דראש חול אמ' מידה היא

אם כלפי רב כהנא החכם שלכם הוא בבלי דילכין היא מודבנן ואינה לא הלכה ולא יסודו שנתן כ' אמר
יוחנן הלכה למה מסיני ויפוד נביאים בזמן בית המקדש ובבבלין וכי אמר רב כהנא בזמן
מודבנן ומעשה לרבי כהנא בחדל יוחנן פריך לו כל קשיא שהיה לו בהגזול בתיא והוא ~~היה~~ ^{היה}
לחזקה משיב ואם דלכין אמר מפורש בגיטין וחזקה יבטו של חיה שהיו קודמין אותו בבבלי בסנה
מקומות מה צדף אומ' בדבר זה ואף על פי שחזקה רבו שלי יוחנן הוא אמר לו דלכין אמר
דלכין ^{דלכין} ומנעולת המנוח לא יבטו עד שיבדוק בסוף כלאים פיל בלעז קלצי
והן מסמך טוב ומשולת הכופין בלעז סודי והן מסולת העמר ויש אומ' דלכין קיין בלעז קמח
וכן דלכין ידוע מעפודין: דלם בסוף גמ' דפריך מן שנהגו שאלא אתי יפה ואין בהדלום
פיל דופי דלכין כבר פיל בעיקר גלסקוס: דלע בסל קמ' בכלאים דלעת יותיר
עם המצרות פיל קיין מר מארץ יין דלך בל' גש' דפ' אמ' לכן הממונה שכלידי דשמא
וסמך דלמ' וכל אף על פי שאמרו כעיקר אונבנה הו' ליה בעי דלכין פיל בעי שענין דולפות
דמעות תמיד ובפריך מומין אל בגמ' וקדום דמעות דולפות וטורדות פיל דולפות דמע יותר
מומעות: דלפה בפ' ד' במידות ואמתיים בית דילפה יש מפרש' תרג' וחבר ולפי.
דלפ' בפריך קמ' דבבבלי דבכור בגמ' דגמא הדולפינין פריך ורפין כבעי אדם מאי דלפינין אמר
רבי יהודה בעי ימא פיל אומ' שלימ: דלפ' בכל הכלים פריך ליה בכלים השלחן והדלפקי יש
לכן אמריים ותוך בסוף גמ' דלחומר בקודש ובמנחות בל' גמ' דפ' שו' הללם וכפ' ל' בכלים
השלחן והדלפקי שנפחתו או שחופן בשיש ובעל ז' בפריך שאר בגמ' המנוח ככרי ולפי עלהולפין
פיל כל עין שמנוח בו כלו שליין כמו כוסות ואשישות דלך בסוף עלה מושהו לו חבילי
תלת שלפני הרים ידלן ובפריך קמ' דמידות שבדרום שעתה דלך ובגמ' דל' קמ' דיומא:
דל' בסוף לפואות דמי שאחזו היא מלמעה והוא מלמעה אוחלו דלריא כבר פירש' בעי
דלת בפ' מרובה בגמ' אין נגדלין דלת הנעלת לא במהרה מאי היא מר' זוטרא אמ' למיכל סל
דל' הנעלת כיון שלא נענה בלא שונה לא במהרה נענה כדל' גס כי אצחק ואשוע טהל' מר' זוטרא אמ'
למיכה שכלמה שחזרו עליו לסומרו פעם אחת ולא נסמך שוב לא במהרה הוא נסמך במפורש
בפ' השוכל את הטעלן שמו' ידחונא אסיה דל' יהיה הוה קמ' מצטער ל' למסמך וכו' דל' שו'
אמ' כל המטיבין לו לא במהרה מלי עין לו אמ' וכן דל' חמ' מדיפתי שאמ' לעולם אין מריעין לו בפני
כלום אין מטיבין לו דל' למטה הנקרות אין נועלן בה כשבת הים דאמ' דלת למנה או דאמ' דחד
שימא איכא דאמ' דחד גמיה פיל שימא לוח אחד כדכת' וכפ' מעציענה ומתרגמינן שופא אמ'
לה דלית לה כשמי ויש שגאלין שימא וגמא פיל שימא שאינה נצמדת משני עדייה הוה
גישון צמידיים דמתרג' שימא פיל גמא בית קיבול שלמד שחזא כמל' לא יורדת ומשתקעת
באין עם המנוח תפלין בגמ' דל' שבמוקצה: סלק פ' ח' אחר פ' ט' בפ' ^{בבלי}
ד' בפריך אמ' מנחין בגמ' והן כותסן אמ' מכה אמרת לי אמ' דאומימותא יומא וכלמ' וק'

אל לדסתהא אחריתו דמיס לוכן בחולבין בשבת בגמ' דפיק בן סורר ומרה פיל חיים לו דימין בתוכו
בילמדנו ויאמר משה לחובב ט לדם אעשך ודם ירדוך אם לאדם שנאת בשבילך דם ירדוך
ומה הוא אם לאדם שנאת זה דם המילה ובבלישת בקום בקמת כשם שהיה שונא דם המילה והקדמות
ובול דם בל מרובח בגמ' שמשון אול קדשים ובפ' השוחט אחד בעוף בסוף ה' (טה' השוחט
את המסוכנת ובסוף גמ' דפ' בחמה טהיא מקשה ומאי ניהו טרימה פיל נדמה חוללי מן החיטה
ודומה לכבש אומן הצבשה ודומה לתיש - דבבא' בפ' הזהב בגמ' ונותנה למעשר שני תא' ש
מיהא דתנן בל' מסכת דמאי הדימאי אין לו חומש וכו' ובפ' אלול ה' (ה' הלוי) בגמ' אכל טבל בתנאי תנן
בפ' ד' בדמאי על מעשר עט של דמאי וחכמי אול וכו' ובפ' בהמה המקשה בגמ' שמשון שזורי אול
דתנן בפ' ד' בדמאי תרומת מעשר של דמאי שחורה במקומה וכו' פיל שוא (את עם הארץ) שמה
מינה וחכמי הפרשות תרומה אם יאמר לו מעשר יתן אוכל עלמין דתנא בתוספת דמאי תרעל
כ' אול שמשון שזורי וכו' על ששם שאילת שבת על וט' פיל כיון דידיע עם ארץ עונג שבת
וסעודת שבת קציע וקובעת למעשר אם לא הפריש מעשר אינו מעשרי שאימתי שבת עליו כ' ש
עליו אימתי דימוע וכיון שהפריש החזר תרומת מעשר אימתי דימוע עליו מימתי אול כיון וכו' :
פיל דמאי כבד פילט בערך ד' פיל ה' מלש דימתי אם יאמר מעשר אם לא יאמר פיל אול
ד' מ' מתוקן אול ובגמ' דב' מעבדא במרש דמי תיקן דמי לא תיקן דאש דמאי הקלים
שצדמאי פיל שנתן מהן ואין צריך להפריש מהן דמאי שבאין מתוקן : דמילום בפ' ד
תפלת השאר בגמ' לעזר אול השטה ובפ' כל כתב הקדוש בנימדות ד' יסו מצוה לחסל
עם דמילומי חמה אול ד' ירא מאי קראה ייראך עם שמש ולפניו פיל יירא עם שבטא וכו'
יח' ד' ד' ה' דמילום ערב טעם קדים שקיעת חמה ובבב' רבה פ' י' א' ויבין אים אתי' חשבוע
נכנס עם דמילומי חמה דומה בבב' גמ' דמי שמח דילי' דומה קדים ומכריז לה ובב' גמ'
דתגמ' והדר משלמנא להן לרובא פיל שר הממונד עלה איתים : דמך בבב' רבה פ' י' עג
תנ' שמשון בן יוחאי אול לפי שזילולה וכו' אול לה עמד הוא דמך עמי לתהוא דמך תרג' אול
ותכלב לא תפחד אם תדמך (א' תחול) דמך בבב' רבה פ' ששת ח' נעשה אים מבין ש'
לומר ללך דומין ובבב' איתא ה' צדיק לראש ביבי דמינו אמפריטור ס' א' יח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
דמילום בל' ג' אכונא והנחה על גבי דימוס שלאנשא ובסוף גמ' ד' ה' צ' והעליה
השלים על גבי דימוס ובפ' בגמר הדין בגמ' ולא היו קובלין הוסיף בו דימוס אחי לטום בנת אסור
ובפ' גמ' ד' משוח מלמדת תא אם הוסיף בו דימוס אחד חוזר פיל בוצך דימוס פטור אחת בפ' ד
ק' ד' ע' ז' בגמ' אין צונן עמך פיל בשבועה דימוס בפ' ד' ע' ז' אכל צונן עמך
דימוסיות ומחצאות ובב' רבה עמך (א' ב' ה') דימוסיות מל' פסקא דפרה נאחר אע פותח לפ' כפ'
דימוסאות ומחצאות ובשבת בסוף גמ' דפ' חפית בקליפתה של דימוס וכו' ובבב' ד' ע' ט' כסוף
פ' י' י' י' י' י' אול אול (דימוס) למקומה ימסיים וכו' פיל מים חמין שיוצאין מן הקרקע
כגון חפי טבריה דמילום בבב' רבה פ' י' נעשה אים שון עסקין בדימוסא שלגמדינה
ובב' פ' י' ומערים לדימוסא שלגמדינה וכו' פ' י' וכו' (בל' ויקרא רבה

ד' ש' ש'

בגלל העלייה חותמין אסקענהו בד' יסקי ובפרק אחרון דגיטין בגלל סתם עולם בראש הדין אל
לכ' בד' יסקי הוא זהו חותם פ"ל לכ' בד' יסקי הוא חותם מן הצד הן איגרות שלישות שאין לראות
שדות אבל בשאר שטרות תחת הדין הוא חותם רב ולא מן הצד הולך כלפי הדין בין גגו לבין
הכתב בין רגליו ל' כלפי הכתב לא חישבן להו לא שנהן פסולין וכך אחורי הגט אם הוא גט פשוט
ואם נקלין העדים בסוף אחד מהן שאינו סופו של אחר בין גגו כלפי הכתב בין רגליו כלפי הכתב
הוא הכשר : דסקס בבלי רבה פ"ט ז' ויכלו והיו בה ד' סוקאים נאים ובלתי ידוע מהביאו
לפני דסקוס טעון ספ' ז' טרפזין ספר אחר שלחן ובפ"ט ל' ויכלו ימים אתנח ג' ד' ו' ו' ו' ו' ו'
דסקוס דדהב ודוקרא רצה פ"ט ש"ל או כשב פ"ט צדקתך ובל' אחלי מות שני דסקוס נאים ובל' ו'
בל' אחלי מות הכנסו לו ד' סקוס מעעמן פ"ל לשון לעוהו דסקופל בל' מדינת צפון פ"ט
ויקרא הפולח הזה ידע נמוסי ודסקיסלנא ש"ל פ"ל תורתו ומוסרו ובל' ד' ישי' מלנה : דסקד
בבל' רצה פ"ט ע"ט ויאמר שלחני טעניא ליה חד דסקרין ובל' ויגש אלו פ"ט צ"ד תסוחי והביל
ב' משכיות לסף תרג' אונקלוס חיזורין דדהב בגו ד' סקרין דבספ' ובל' ילמדט האומן הזה כשתוא
מבקש לשאת ד' סקרין מה הוא עושה וכו' במסקה דאחרי מות ובספ' דפ"ה ובספ' דבחדש השלישי
בנהג שבעולם אדם עושה שני דסקרין וכול' יש ספ' שכתבין ד' סקרין ויש מפרשין ד' סקרין קטרה
דסקריתא בפ' כיצד מעבדין ג' ע"ל שלחיד ועשית שללבים אל לב יהודה כגון דסקריתא
ד' יוש גלותא פ"ל ש"ל שלחא גלות דסקריתא ד' תנור פ"ל שהיה סוחר ואין צריך לבים לא בשביל
והי"א שלחיד ובל' ג' דמלה נקראת אל' לההוא סגיא ליה בחורא נהלא או בחורא ד' סקריתא וצ"ה שולח
צ"ט בגל' עבד שנשבע ההיא ד' סקריתא ד' עבלי ד' אידובן לגוים : דסקרין בפ' כיצד מעבדין
בגל' הין לסטו מינין הלצה שדל' להו ד' סקריתא ל' יוש גלותא ובסוף שבת וקס אמר שקלתיא ל' וסמתיא
ובל' ג' דמי שאחזו אותו וכו' קמיה ד' סקריתא ד' חנקא חמתא פ"ל ד' סקריתא חלק ד' סקרין ויבא
גם היצב אחר הלהב תרג' ועל אף ד' סקריתא בתל' שננא : ד' ע' בל' שבת ובל' שבעות יד' ע' ו'
הטומאה שנים שהן ארבע ומכרש בגל' דל' שבעות שבעות שנים שאוכלו ושלא אוכלו ובל' ר' ובל' ר' ו'
ושלא אכלו יד' ע' ו' הטומאה ב' טומאת קדש וטומאת מקדש ד' קודש ומקדש יציאות השבת
הוצאה ד' ע' ו' הוצאה ד' ע' ו' הוצאה ד' ע' ו' הוצאה ד' ע' ו' הוצאה ד' ע' ו' הוצאה ד' ע' ו'
ד' שאת ותוליתך בחרת ותוליתך תנן בהאי פירקא ד' ע' ו' הוצאה ד' ע' ו' הוצאה ד' ע' ו' הוצאה ד' ע' ו'
עלה בני מערבא ההיא ד' ע' ו' הוצאה ד' ע' ו' הוצאה ד' ע' ו' הוצאה ד' ע' ו' הוצאה ד' ע' ו'
אחרי יום הכפורים ומקרא והלא כיפ"ל יום הכפורים ואחרימנה ההיא וכליתות במורד ביום הכפורים ג' ל'
ג' דחולין שבמדעטו מביא קרבן על שגגתו פ"ל כהן אשר לא תעשינה בזדון שאם יודע לו אינו עשה
או אם חטא בשוגג חייב חטאת פ"ט ל' טומא שאם חטא בשוגג וכו' עלו ורועה להביא קרבן ח' מן מקרבן
ממנו לפי שצטעה שאכל בשוגג אם היה אדם צודיעו שחלב הוא לא היה נמצע מלאכל ובפרק שנים
אוחזין בגל' ראה אותך ל' ע' דעת אחת מ' קנה אותך שאני פ"ל שאני בין מדעט דאם מבי' ל' א'
למידי דקא איניש ד' איתביה דעת וקא מקע ליה גדולה דעה שניתנה בין שתי אהיות צפון בל' ו'

דון מינה וציעה בל' גל דם אלוהן הנשפין דינא דבר מצוא בפרק המקצבל בגל המקצבל שחזק מחציו
לודעה חטים וצדיק חזקת הסעם בגל האמנין האול לחלו דין ודברים אין לי על שדה זו דינא
רצא ודינא זוטרא בסוף הלל קל דם האיש מקדש בו וצשלחו פיל דינא רבא דינא שמים הרעה דינא
דוטרא בדי שמים לא כהודו ממש לא כגורם להריגה ובחלק בגל אנשי דור המוסל לא ידון רוחו באום
לעולם לא דין ולא רוח כלום לא חיי ולא עדותך דבר אחר שלא תהא נשמות חוזרת לענה וצבל' לז'
פיל' לז' אין הרוחות הללו עדותך לפנ לעולם דבר' בשעה שאחזיר רוח לענה איני מחזיר רוח
לענהן דין בסוף גל דבמה אשה דינא דינא אין בו משום דינא האמורי פיל לחש הוא יוחזקו
חזבתא ברל' גל דם אמר להם הממונה וסימ דנא דנא בסוף גל דם' ישמע' בעצ' אמר' בפס' א
גוי אדנא וישל' אכובא דחמרא אסיר וכו' דנב' תשקינן דנג' ברל' גל דין יוחסין פיל בת לב
חמין שמה דעקטעה דנדנא בכלל גול' פ' ו' בשבעת ועיקר הדענא תפ' בא סיבין
התחתון בגל כל שיש לו ציעור דנח בויקיא רבה אמר' אלה הכהנים פיר' עיקר' כהדיל'
באמריכון שמשא דנחא: דנטיב' בכלל' סוף פיל' עשירית ונתן דינטיבא נישבת וכו' ויקרא
לבה זאת תהיה בסוף פיל' וזכור בשדודם נתן דונטיבן וכול' וכל' מדנו ברל' פיל' ואתר' בן'
לחלק דונטיבה לליגיונות פיל' אסטטיבה עמידה לשון לעז שבידכו בגזונות ובנה אקב משל
לעביון שמרד במלך משלה לו דונטיבן ולא עוד לא וכול' דנסטס' בילמדתו בסוף אשה
כי תזיע לאחל שהיה חייב לדנסטס ובלתצר את מואב למי' שלא משע דניסטיבן וכו'
ובבער לך אם הינחתם עז' ובאתם אעל' אני דינאטוס ליתן לכם שלר' ובסוף גל דם במרה
אשה יחשמי היושב בבית מדוערע עושה מלאך דינסטס לו וכו' פיל' מלוח בל' יון דינסטס'
דנב' בפרק המקצבל בגל' לשנים מועטות ליבעא דהוא דינא פיל' המענה הידוע השתל
נוטל החץ ומי שלא שאל לא עובר השתלים בכלל השדה בלבר' נוטל שלש בא השתל לחסותן
דינוליטול רביע מן העתה אחר שיטולהארים היורד במקומן לעבוד האילנות שליש והוא כגון
שדה אין שעולה לתן בשדה כולה בכל שנה יב' דחבים חולקין אוסן בעל הציד והשתל' זה
נוטל' וזה נוטל' כשצא השתל להסתלק הוריד אלים במקומו נוטל האלים' שהן שליש הכל
ונוטל בעל השדה' שהן חלקן בכל שנה ושנה נשארו שתים שתות ליב' ורביע' לא שנאחו אחר
שגל חלקן שלשם וזהו פיל' ריבעא שלל' הנותרים שהן שתות ליב': דנר' בפרק גט פשוט
בגל' כוסב' דווי מאה אל' רב אטו ליטא דלת ביח דינלי והן דינלי זהב סיפא דלת ביח דינלי
והן שלספ' ומנא תימרא דשע' לן בין דינלי לדינלי דתגן במין קל' דכדיתתהאשה שש עליה
וסל' וברל' גל דטיק הזהב מעשרים ואלבעה בדינ' שלספ' דינ' שלספ' אחד מכה בדינ' שלספ':
סליק פיל' ו' אחר פרק יב' דסטורן בערבים בגל' דם חמקדיש סג'
ל' בדיסטורן ובפרק האול לחבדו עא וקדש לי בגל' עלמט' שיש לי בית כור עפר דנקיט ל' לז'
בדיסטורן פיל' זו השדה היא אעל' באריות דסק' ברל' גל דם' ו' יוחסין איית' עליה דסקא
רומינתא וב' אש גל דם הגול ומאכל כגון דנקיט דיסקא מבית דין הגול ובפרק השולח גט

בגל העדות

שעושים מהם חמילן ששמו דפנא ולטון יון קודין ללאורו דפנו ובם קצ דמשקין בגל ונקרין
סת הפירצה בחוצא דפנא וברגל דהשותפין דנהיגי בחוצא דפנא פיל עבדי לחיים שלגיד מן הדפנא
ומגלילן אותה מהוצי הילן וכב האיי גאון פיל הוצא גדי שלקנס דפנא קנעם שומדין שמחזיקין ביה
מחיצת הקנעם שלא תדחה אותה הרח ויפילה: **דפנא** בא וישעלן בדפנא שלאנטפיא במגילת
אינה ישבן לורץ ידמו ובויקרא לבה ואיש פיל יוזב זובדמה רבנה תרג ידוע דופע וירד הגבול
משפס הלצלה: **דפוס** בפרק כלשעה בגל אילו לצלים איפשר יעשנה בדפוס ויקצעה פי
דפוס מצוייר ויקבענו בפעם אחת ובסגל דפ השותפין ולכלטיסה וטיסה בלאתי לדיפוס
בפני עצמה ובפ הזזה בגל חומשין דותנן בפ ה בדמאי הלוקח מן החתומא אפילו מדפוסין
הרבה הלוקח מן הפלטר מעשר מכל דפוס ודפוס ופז ילונ' שהיה ל מאיל אונ' חתומ' ששה
טפס אחד וכול ובסוף הלל פלטר מתרי תלתא גברי זביז נחתום אחד גבול זבין **דפנא**
גולל ודופק כבד פירש בערך גלל **דפן** בפ אילו מציאות בגל מחזקות שלבטל וניהו חתיכה
גופה סימן אודדפיקא אי דאמנא **דפר** בכל רבה פרש יט' שלכן יעוצ איש אמל יוח' אשתו
מגשתנו ונותננו דפודין וצלה רבה מהל ומתן פראפרנון: **דפתרי** בפ שני במגלה
של הניר ועל הדיפתלא ובפ ל בגיטין לא על הניר המחוק ולא על הדיפתלא ובפ הסויעא יין בגל
עור **דפתרי** דמילה וקמיה ולא עפיין ופילמדת צלה ואלא הוציא דפתריא שלאנחות וצלה צלה רבה
דומתראות ופינקסאות יש לו לידעה יאך הוא עושה חדיים: **סלוק פרק יב**

אחל פרק יב דין בפרק הלולב הגזול אמר רבא לא לידון איניש לנצא בהושענא
פיל לא יעוין ופפרק גיד הנשה בגל ונוהג בשליל אידין ביה נידוי דמכרי ליה שלי ואכלא אפוי
דעיה בלישיה דרומחא צלה דהמוכר את הספינה ובפרק קצ דבטורות בגל דג טמא שקל
סיבתא תיתי דצה לא על דלי דעה על ובם אין מעמידין בגל אין מתירטין דילא דיעא ודמא
דימשתא פיל רירא היוצא מן העין דיעא שנוקצבו הצער כמו מחט דמא דס' שישבעין:
דין דיעה וחרה דין באילו טריפות עוף הדק נקצבו הדיקין פיל בני מעים הקטנים
בפ שני בדמאו בגסה ומדדו בדקה טפלה דקה לגסה ידוע היז מדה גסה מקוין ולמטה מידה
דקה שומן מידה דקה משונן ולמעלה מידה גסה בפיק על טריפ' בגל על כמה תחמה תא שמע
מיהא דתנן בפל ב כלים הדקין שצכלי חלים וכו' פיל הכלים הקטנים אם נפחתו ונשתויר
בשוליהן או בדפנותיהן שהן הצדדין שיעור שישבו במקום שלא מסוממן בפגיד הששה
בגל ונוהג בשליל וזה הוא חלב שעל הדקין בגל דפ' נזירים מה עבד לדקיה דלא ליסרוח
פיל שאם יזרוק הדם קודם גילוח ראשון ויבוח האימורים להקטיל עם הזבחים שמביא לסוף ^{אשים}
א אפטר' שלא יסריחו הדקין והמיעים הולכך מוחל להקטרין בחצאים כבן זומא זבל דקוחול
דק בפיק כיסוי הדם ובפ אילו טריפות בגל נפלה מן הגג כיתנא דייק ונפיץ וכול פיל דייק ונפיץ לא
חייטין מישום ריסוק איברים דרך הוא דייק ולא נפיק קשה הוא דיק בככך ותשבח כנגדך
בסוף גל דשול אדם מחברו פיל טחון בכפי בשינים כלום אכול כדי שיהא ברית ליה צלעך

ובדל גלגל קצ' דף כיצד מעצריך מודע לבינה תקרא רבא אמ עשה מודעין לתורה פל מודעין
סימנין מודעין קבע זמן לתלמידים דעה קנת מה חסרת בדל ויקרא רבה בלמודו בלגל קוד
כשנכנס אדרינוס וטול עד לריקיע היועלן שכ' יודע למציא למעלה תשובה ודבנאל גר שמת
כל מודעי שמאל מודעין ואמ אטם אז על מתנה זו שאני בורח ומודעי דמודעי שאמ לעדים
מסדתי מודעא ותגלה לך ועכשין מוסרע מודעא בפענכס שבאנכס אזי מבטלה ולא ברצון ומודעי
דנפקי מרגו מודעי כיהא דאמ רבי יהודה הא מתתא טמירתא אף על גב דלא מצדינן ביה היא מודעא
לחברתה תיצר ראובן שהקנה אחת משלוותו לשמעון במתנה טמירתא דאמ לעדים דילן איטע
הוי מודשאחזר ונתן שדה אחת ללוי בסתם דלא אמ איטכרו ולא אמ כתבוהו בצוא אמלין בלג
אומדן דעתא דאמרין כיהיני דלשמעון במתנה טמירתא ללוי נמי במתנה טמירתא גט ומתנה
יטול לבטל בלא אום זהו אטם לאחד במתם חזר ונתנה לאחר ואמ איטמלנהווא שמא מוד עא

לראשונה נאקם שיעור דיען ויענתה ודען דיען דף ושויין דף לוף ברוגם דפרק
סליק פרק יא אהל פרק יב דף

כל כתבי בריק טו בכלים כלכלי עין כלי עור דף שלחנותאין ובפ המולר את הצית בגמ המוכר
את הצית מכל אתה דלת פיל נסר ולוח וטבלה גדולה שהיא לטוחם ליתן עליה לחם כשהן יכולות
בצק עד שיצמיצו כדמתבאר בלוחים משער עשוק וכו' מטמא מפני הדפין פיל כגין מכל
או שידה והן עשוין ליתן בהן כלים או ספרים והן עשוין תחתונים שנים ושלישיה בסוף גמ דעין
ובלג גמ דף תינוקת הדפין והששיין והלולבין מדיחן פיל הנמלין שמנחין על הגנגבים ובפרק
איזהו עשך בגמ פוסק עמו על הגדישו והא מחוסר מנמר עיולי לצדטא פיל בית הכד ובפ
הגמל בגמ אתלוגה כושע דעבדה דפין דפין פיל מרובע כמס לוח ובפלה בגדים פיל יא בגעיש
וכן שני דטפולין דפלו מסר מלא מרגליות בלמדנו פיל ויקרא יעקב לבנו פיל
כלי בשני תבה דפלון בבד רבח פרטס בא בימים בא בדיפלון פיל בשני עאמיס בזה
ולבא ובלעז כפול קורין דופלו: דפן בפ ב בכפולות יוצא דופן ובפ קצ' דכריתור

המעלת יום כ' ויוצא דופן פרק ה' דנדה יוצא דופן אין יושבין עלין וכו' פיל אם היתה אשה
מעוברת ומתה והולדה חי קורעין בטנה ויוצא ובפ ב כלים וחצית דפונה בשולי המחץ פיל
שהיא טמונה באלץ דפונה מלשון דופן שהוא בעדה היקב דופן עקומה בהל קצ' דעיובין כתי פיל
בפ ג' פיל אם נפחתה בית ומיכל על גביו והוי ביץ כותל לסיכור פחות מל' אמות כשרה חזייה
לדופן הצית כמאן דמקרב לגבי סקי ראשו פיל ז' חזייה לתקוח שלבית שהיא סביב סכך כשר
יהיה פחות מל' אמות כמון שיהא דפן עקומה ודפנות שלבית עקומות עד הסכך ובסמך פ' יב
באה לוח מביא את הטומאה תחת דפן פיל עמוד שקבוע לאשן אחרי הכותל והשט באור
מביא טמאה תחת דפן גבו: דפן בפ המקבל שדה בגמ המקבל שדה מחציו אתו בע
כיר שונה דפנה ובלג גמ דף השולח גט והוי דאמ לחו הכי משום כ' דדפנה פיה הכוהו
דפן בפס בפרק מקום שנהגו בגמ מרכיבין דקנים אפא דרא ושיכרא דדפנה פיל שפר

שעושי

לרב לא אחי חזקה עמדא כלה ג' שעם ובפ' העור והלוטב בגל' קולית המת וסימניך דקל' מ
כך פ' קולת ששפה לאורכה כמאה לרוחבה טהורה שממא חזתא כגון הדקל כשיחתוך קליפתו
כמין טבעת דכל סביבותיו ייבש האיך וכן הקולית כיון שישוף בשופינא סביבותיו ייבש המוח
ואינו מעלה ארוכה מבחוץ : דקל' בסוף גל' דפ' כלשעה אפ' רב יוסף לא נחלוט כול
ולא סלק לה דיקלא דמיא פ' ר' תיחה שלמים אינה יכולה לעלות לחיטה מר' רוחות
דקל' יקום בויקרא רבה אמר לא חלה פ' לעולם קנה לך דיקאליקום פלוג פ' אבוקטו
בלש' ובלש' ישמע' לפעם : דקל' בקרן המפקיד בגל' רבן שמעון בגמל' לדיקנא לא
מיקמיך כולל לאדם גדול בעלמין : דקל' בפרק ח' שרצים חוץ מאי דקל' וכוס ה' עקד' י'
בגל' בכלי מפיש מי דקל' בידוע בסוף פ' כיצד מצדיו חוץ ממי דקל' שהוא אצל ברזל שזלא מי
רפואות אית תנאי יתנו מידקלים שהקדמין את המלה ואית תנאי תנע מידקל' שהן יוצאין מבין שני
הדיקל' בפרק ק"ג דביצה ובעידות בפ' אורבנים מקולי בית שמאי יחפור בדיקל' ויכסה ויפיקו
בשביעית העול והמזרה והדקר ובכלי מתכות פיקו י' בלש' והדקר שלחם פ' אי' דאשרי
הדקר סיכתא בלש' חכל' כמו ששנע יחפור בדיקל' ויכסה פ' אה דקר בגל' וכלי מקר' ב'
את כדכח למחשבת ולאתם ויש אופ' דקר כמין יתד וכמין נגר ובפ' ק"ג דעירובין בגל' ואם יש ל'
ובגל' דשיילא היו שם קנים מדוקלים פ' המדוקלים שדקרו ונעצו אותם בארץ מן וידקרו אר'
שעהם ובפ' ק"ג דסכה בג' חבילי קש קנים הדוקלים מסככין בהן שטיא היו יתירות אימא קנה
הדוקר מן היו ממי דוקרני דקני פ' עיקר הקנים שנתלש בישבו קנים הדבה הדבוקים בעקר
מסככין בהן דינם כדן האפקותא : דקל' ברא' גל' דחולין מצא בידו דקוריא שלציפורין
פ' קצוצת עיפות שחוטים : דקל' בפ' הרואה בגל' ר' יהודה אול' הרואה ים הגזול מהאי א'
דקוריא ולעילוי ובפ' לא יחפור בגל' נפול אימור מהאי דקוריא אתאי וצ' גל' די יוחסין ודייבא
קימא אפ' ר' יוחנן מהאי דקוריא ולעילוי פ' לשון לעז הוא קריאה שלמה : דקל' טיים
בצ' רבה פ' ר' הושעיה רבה אול' דקדטים היה עומד בקנה ורגלים היה לן : דקל' ר'
בצ' רבה פ' ר' גא' ש' כמין תרין דקדנן סלקין ומנהלין לעלמא מלש' כי קרן עור פ' משה :
דקל' ר' בנחנות בל' גל' דשתי הלחם ארבעה סניפין שלוהב היו שם מופעלין מיהא שיה
כמין דקדנן היו שסומכין בהן את הלחם פ' כעין קנים המתפרידין מלמלאו סליק' ר'
אחל' פ' ר' בממתי פ' ר' בשביעית המדיד את שדהו פ' מדייר שמכעס
כל גמול' לשדה אחת כרי שתזדעל שהוציא זבל ממצלין השדה כמו דיר שלמה ובל' גל' דפ'
מי שהפך תארבנן אין מדירין שדה בזולו שלמועד ובגל' ושול' פשתנן במל' מי שהפך ובל' שולח
גט בגל' המוכר עבדו ובכבודות בפ' כלפסולי המוקדשין בגל' הצורם נטיבה או נדייח ובפ' ב'
בעירובין דיר אסתר ובפ' הגזול עעים בגל' אין פולטין ואפ' רב הכי דמדידי דירי בתוך התחום
פ' הצאן הנכנסין לדי' בתוך התחום אסור לקנות מבעלי הדי' הזב' מאי טע' דעלכא בהמור
שלמה ובעירובין דירי ופ' גול הוא זה החבל דירי דירי בעליונה בפרק ק"ג דסוכה בסכת' שש
כעין תריות דיר' בסוף גל' דפ' כמה אשה דירי מיד גושפנקו ולידייה ובפ' כע' העיר

המדיקין והשוטט בסוף גמ' דפריק כלל גזול פיל מדיקין על חוט הערב כד' לחזק ולחזק עם
חסרון והו' כלל אריגה וכלל חלוקה רותקו בזקים בשום תרג' ידקדקין בשלשן אימ' דערין
וגזלה לביטם בפ' קט' דסנהדרין בגמ' רב שמעון בגמ' ליל ומתו גדולים וקטנים תרג' וימורכו
רבלין ודערין ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה תרג' יחט דקיתא מקטן ועד גדול תרג' ירוכ'
מדקיקותו ועל סביון דיק' וישקף על פט' סדס תרג' יחט ואודיק' ותיבב אפ' ס' יא
תרג' ומדיקא אפ' דסיסדא ובפ' דויה' בשלח אודיק' קת' שדה רואד' ליק' ישגחו תרג' חזק
עלי' דיקון דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים בסוף גמ' דפ' הישן: דיק' דוקין
שבעת בסוף גמ' דפריק או דברים בפסח ובזבחים צד' גמ' ד' ישמעל אי לימא בדיקין ^{שבעת}
ובפ' על' אומות בגמ' חריץ שלשין דין שחור משוקע וכו' ובפ' מותין או בגמ' החרום ואי כתב
דחל' דין משום דמחסרין פיל דין בלעז מליא פעמים גמ' פעמ' משוקע כמו שמפוש בגמ':
דיקא בחלומות דהרואה אפ' קט' כשולא דיקא עשרא פיל בלש' יון קורין לקורח קטן
ולעשרה דיקא: דיקא בפ' כיצד מעבדין בגמ' עיר שליח' אפ' יש שם דיקא אלצה אפ' יא
אוסרין זה על זה פיל דיקא איסט' : דיקון בבד' רצה בסוף פרט' ט' ופי' מלכות הארץ
טובה מאד לא שהיא טובה על דיקון שלכריות ובמל' ל' לתבוע דיקון שלו ובמל' כ' לתבוע
דיקון שלהלן ובמל' מ' חמסי' עלך אמ' לח' תבוע דיקי דידי פיל עלבון: דיקל בפ' יוס' הפסוק
בגמ' נעילת הסנדל רבה נפיק בדיקולי ובפ' ערב פסחים בגמ' ואפ' לכוון התמחו ריש תורה י'
בדיקולא פיל אסתראה ראש שור צלה אחר שאוכלו ועוסק באכילתו אף על פי כן ברח לגמ'
ובל' גמ' דסנהדרין היא נמא ודיקולה שאפ' פיל היא ישיעה וקלתה מהלכת על פני המים
כן הוא כמו אשה עצלנת שישיתה על שפת היאר וקלתה מצידה באו מת' ושטפו את קלתה
ונשאוה והיא ישינה ואינה יודעת ומקראו ברור ובשפלת ידיה ידלף הגבית ובפ' לא יחפוד בגמ'
חבות שבח צר הטו דיקולא ראתו דיקולי לבבל פיל אומצן לעשות קלתות למוכרים ובפ' גיד
השח בגמ' ירך שנתצשל דגמל לדיקולא דבשלא תשוצת חגאון וששאתם פי' יתא דתלצא
דגמל בדיקולא וקטיא למר צונן או רותח ורותח היכי נפיל לדיקולא מי סבית לדיקולא לא
עצמה גמל הכי קאמרינן כי יתא דתלצא דגמל לורה גדולה שיש בה שיעור דיקולא: דיקל
ותשטח עליו חרימות תרג' ושטחת עלוהי דיקין: דיקל בסוף גמ' דפ' מי שהו ציאוון
תהא שביתתו תותי דיקלא דפריק מריה מכרגא פיל דיקל ישפוח צעלי מאכרגא טאן שוען
פירות הדבה שיספיק דמיהן לשקול בכל אכרגא שיש לשלטון על בעליו בשדה ובדקלים ובפ'
חלקת הבתים בגמ' ישמעל אומ' ג' חדשיה דקל נעודה איכא ביעוה פיל דיקל אמשיד פירותיו
קודם גמירתו מלשון גמ' חצני בערתי לשמו' דאמ' בענן ג' גירות לא הויה חזקו דהא לא גיר
לרב דאמ' בענן ג' שנים הרי החזיק ג' שנים והויה חזקה יש אומ' דיקל נערה פיל דיקל דיוסרין
שעושה פעמים בשנה לשטח דאמ' בענן ג' גירות בשנה ודעה הויה חזקה דהא גיר ג' ג' גירות

ב

חתומים מרים והם עושים לו דורגון ואחרי מהם נקרא כריון וכולו נצטרט כי אם שמר מחלפין לספר
 בדידגין : דרדגש כבר פיר בלג ערך גדי על ראש המטה ותד ידוע דרגשא וישבת
 על מטה כבודה תד ודמות דדגשין : דרדג בל אין מעידין בגל סמך לחלם מל ועל ציביו
 דולריא דיון נסך וצם סדרל תעבות האלו בגל איזה הוא דבר אייתי דולריא דחמריא שאר לה
 בשיסמל פיר דולריא שדריא שמרים כולן אחד הק וצלע על צי שמט דולריא : אך שמריה ים יש
 טרג בלם דולרייאא : דרדג בל קל דכתובות בגל ל יוחסין בדרוקא אונד דלדוג משחא
 אישטא דדגן קאון פיר יציקת השמן דרדג בל אי זה הוא נשך בגל הלוחן על שדחן אמל
 דרדקי פיר נעים : דרדק בצלע לבה פיר גל כלה שומע יצחק לי וצפם דשוא אשיש דולריה
 לעולם אף עשיה ופול וצילמדינו והכה הגדול ונטול דוליק שלמה חי למש שחוא מוציא דולריה לשלם
 יקרא גדול ובכי תכואו אל האלך בפירט שלח לך אנשים להיות מעלים לי דולריא פיר דוליע :
 דרדקי בל בשיעיות החוחים והדולריא מלש וקון ודלריא : דרדוק בל אין מעמדין
 בגל חלם הדולריא והלוקצאוא ובל גל דל יסמעל וצדדוליק אף על פי שהייך מוסק וצפ יחצלם
 ל יהוה אום דרדוק עגלה פיר חצות שלפן גדולה עשויה לוחות לוחות ואף על פי שהוא גדול כיון
 שהיא לעגלה מיטלטלת מליאוק וליקעת ובלעז טרטוה : דרדג בל דשבת המעצת חספך
 והעביר דרך עליו פטור פיר שהעבירו על עצמן מימינו לשמאלו פטור אמל עקשה הוי זהיר
 מהיוען לפי דלפן בהלקל דל אוק הגשרים כלום אם טמל לן עצה בשיביל תקנותנו וצם גל דל דיני ממונות
 בשלש זה ידעיה העביר עלי את הדרך פיר שסירסן שהעביר ממנו תשמיש בדיכתי דרך גבר בעגלה
 דרך לט זכר ונקבה בל גל דקי דושיין דרכו לימנת שעת בל גל דביצה פיר בליג ל יוחסין וישלך
 אליבא דל מאיר לרש לקיש ששונה כל אפילו ביצה בכלום שדרכה להימנות אחת אחת ואיכא בין
 ל מאיר לרשן טובא דרשן אמלי ו דברים בלבד ול מאיר אמל כל דבר חשוב שדרכו לימנות
 א א ואפילו ביצה לל יוחסין ששונה את שדרכו לימנות שעת שאין כל בטלן בלוצ ואפילו באלק לא
 אלו השנויין במשנה בלצ בל אחדון שלעלה א הכגד שצבעו בקלפי ערסו וכו השע האורגמלא
 הסיט צבוע בקלפי ערלה וכו שלשו חצילי תלתן שלכלאיהכרם ופול ועל זה שעת שהיה ל מאיר
 אמל את שדרכו לימנות מקדש וחכמ אונד אינו מקדש לא ו דברים בלבד ול עקשה מוסף אף
 כיברות שלבעל הבית מפע שהן גדולים ואין נמנן לא א א הגה ו וכן מקורש בערלה יהוש ל יוחסין
 ודיש לקיש חד אמל לל מאיר ו דברים מקדשין וחד אמל לדברי ל מאיר כל הדברים מקדשין
 דרכי האמלי כבר פיר בערך אמלי : דרדך בהתורם פירק בתרומות חוץ מן הדלוכות
 פיר דולכי הענבים ומפע שהן מטמין את הגז מיד כשייתחילו לדיוך לפיכך הן ל שאין
 לתרום הענבים קודם שיתחילו לדיוך מפני הכבוד מהן זה פיר לבנוחנני דקל דלכא ליה חמרא
 אגבא דברעיה בגל דל ח שרצם פיר דרך לן וחלהו : דרדכך בשקלים פירק ב מצטרפין
 שקלים דלכותות ובפ יש בכוד לחולה גל תנא חוץ מן השקלים דתנן מצטרפין שקלים לדרכותות
 מפני משאוי הדרך פיר שצריך להעלותן לירושלם טעם דמפני משאוי הדרך על חתי
 לצרפן לדרכותות שהן חובבים הא לאוהבי לא . ובפ גט פשוט דלכותות די אינון וצמחין אין פחות
 משעם : דרמלוס בבדל דבא פיר לל ויסגר לבעת שקבע דלולמוסיה שלו ח כמן
 אנדרומוסיה שפירטט ובפם דויה בחציה לילה נקלהם דורמסיות דבדל כבד מאר וצילמדינו

ס

בגל וכלל אור מוליק אידרית במתק דלי וצפ כל העלמיץ בגל ל יוטי אום שוחק היתר טר דחויא
דליא לה: וצפ המוכר פדות לחצר בגל מוחק כלחמדיא ולא דלי מרא וכלתא לא חמלא הוא צפיק
השאלתא בגל בראשונה היו אמריק דליא ל אבינא לסילתיה וצדיא גם דפ כל הצערי הטרו שקולחוי
דדו חבתא וצפיק קפ' דל'הש בגל ולצלבוב וצפניא דרול לשון חירות מאי לשון דל'הש אגל יוליה
פי מרואל דליא ומזבל סחודיה צפ' מליותא פיל כשירוצ הסבל שטשא הסחודה אית צפ' →
מצדנה לסחור ולומה למדואל שהוא ענף ריעה זה שצפיק עני דיזמא צגל מה הקציעאין מאי
פוקע מדוולתא והיא הרצועה המשגת האדם ובסוף גג דפ החובל וצפ המקבל בגל המק' שיה
ולא דוולתא לצדא דמ'עפרא כלך ובספ'ינו כלת ולט'סטו ובפ'י הגאון כל' ולא דוולתא דר צפ' בספ'
סריק איזה הוא נשך בגל כוסק עמי ומידיש ומידיאן ובגנ'ה לה שוכר את הפועל דל' זיקא דרית
לטייעה וצפ כל העלמיץ בגל ל יוטי אום שוחק לשון דדוויי כד מתרגם ל יוסף יצודים ולוח ינש
תרג'הן דיה הלאה תרג' דח' דלי להלאה אשר זדה צדחת תרג' די דלג בליחתא ואדם במחיס
תרג' וכמא דרין צמדיא דר בסריק במה אשה ורג'ה מלח לודישיני פיל חל' שלטיעם פיל
אחר עקריץ שלטיעם במקום ששתולת בפ יום הספ'ודים בגל ועוד אע' ל מותיה וצפ' אץ מעמני דין
בגל מתרפין מנה) ואח' דמא מידידיה פיל כשנותן שום דבר ביז השינים הגדולות שהן צסוף גלחו
דמיקלן כל' יוצא דמ' משלה שלטיעם וקל'הו צטרא אמרא חדתא ודציק בידר'יק וצהגדה וצגלה
דר וסוחדת לב אע' ליליד'י ושמו' אע' אהן טובה יש בכר'ה לים ודל'הא שמה פיל דל'דרי שולות
שולות שלמר גלות דרא דקמ' קצה בגל דפ' ל' לצובעלבה פיל שורה שלעד'יקים: דר
בכלכל' עין שחלק' פל ין בבלים משיעשה שנ' דולים וכן שלמאזעם משיעשה דול אחל פיל כדאמרי
בפי' צע'לן אי עמי דק'הג' (שישולא ופירושו' מן הוצי כמיץ וד'שכי שחוא צנ' ישמ'ני' חוה והיא
חגורה ומזחיל'ין ועשי' דודין: דר בסוף גג' די יחס'הן אבי' די ירג'ולש לבא דיל' קצ' פיל
היה עושה מחיס' דגול'ם בינו לצ'י' הנשים לבא בק'עם דר בל' גל דפ'יה גול'סל'ת ממת'ה
וצפיק ק' דקידושין בגל הסמיכות וצפ' ל' ישמע'ל בגל אסורין בח'ש אע' ל' לעזר ל' יאשיה
דרה פיל בן גילו מכלל שיהי' עם זקן דול אצ'ין יקללו ואת אמון לא יפ'ר' משום דאצ'ין יקל'לו
ול' (אי' א' ת'ל'ס) לא אפ'ילו דול שאצ'ין יק' וצ' לא י' ל' ת'ל'ס' מ'מ' ק' מתושע בצסוף צל' אג'ב
ד'ס'חאשה וצ' צל' לצה פ'ר'ט' ל' אע' ל' יוד'ן לדרת' כול' לש' ד'ולת' דר'ג' בע'ל'וחית צפ' ט' צפ'ה
הדירה והצט' שב'כבוואה פ'ל' תולעת' שלח'ט'ס ומפ'י' לצ'ק דהוא סל'מ'מון דת'ט' ד'ב' ואל'ת'ם מ'ק'סו
יש' צל'א סל'מ'מון מאי צל'א סל'מ'מון ר'צ' נחמן אע' ל' לא ל' צ'נת'א ה'יא'ת'בוואה ש'נ'ר'ק'צה מ'ל'ח'ל'וח'ית
הארץ וג'י מש'ן אמ'ר'ין קד'ש שנ'פל'בן דל'צ'א וכ'י'ה' פ'ל' תול'עת' דר'ב'ן במ'כ'ט צפ'יק
ט' בעל'ים מלמד ש'לע' את הד'צ' פ'ל' בער'ך מ'מ'ד: דר'ב'ן ב'פ'יק וצ'פ'ות' בג' ד'ג'ט'מ'א
אל' אט'ח' דר'ב'ני מ'ג'וד'אי מ'א'ב'ר'אי פ'ל' ל' גר'שום סוצ'יק מ'ושל'כ'ן שם מצ'פ'עם הפר'ח ומצ'ח'ן
ד'אי חזו ר'וט'ם כר'ע'א דנפק'א קט'ל' ל'שומ'ר'ין ד'ג'וא'י פ'ל' ג' דר'ב'וני שומ'ר'ין: דר'ג' ד'ג'א
ד'יק ג' בל' ג'מ' דפ'ר'ק המוצי'א י'ין וצפ' ק'ל' ד'כ'ת'וצות בג'מ' בתולה מאת'ם ד'ר'ג'א ד'א'ג'ל'ה' כ'ב'ר
פ'ר'ע' בער'ך א'מ'ד'ל'א: דר'ג' ב'פ' ג' בש'ב'ד'ע'ית א'ין ב'ונ'ן מ'ד'ר'י'ג'ות על'פ'י ג'א'יות מ'ל'ט' צ'סת'ר
ה'ס'ד'ר'ג'ה ופ'ל' מ'נה'ג' יע'ש'ות ת'חת ס'וע'ל' ש'ל'ב'צ'ן ח'ל'ו ונ'ק'רא מ'ד'ר'י'ג'ת: דר'ג'ון ב'יל'מ'ד'ט' צ'פ'ה
ו'ת'וצ'ר מ'ר'ו'ס א'מ'ר' ל' א'ב'ה'ן פ'ה'ן י'ע'ל' מ'ע'ון א'ך ו'ל' ש'ר'ב'ה מ'ש'ל'ם ל'פ'ל' י'ת'ח'ק י'נו'ש'ר'א מ'ל'ך
מ'ל'מ'כ'ים ש'מ'ש'ר'י'ן א'ר'ג' כ'ע'ט'ן ש'ל' ו'מ'נ'ש'א נ'מ'ל'ן י'ל' ד'ו'וי ו'ל' י'ת' ע'ו'ש'י'ן ל'ן ד'ר'ג'ון ו'א'ח'ד מ'ה'ן
ע'ו'ש'ה כ'ר'ז ו'כ'ול'ז ס'פ'ט'ן ת'ג'ן כ'ב'ו'ך ל'ע'ל'מו'ן ש'ל' ה'צ'ף ל'ב'נה ש'כ'ל' הע'ו'ל'ם מ'ל'ט' ג'ג'יק'ין
וצפ' א'ם ש'מ'ר'י'ת'ש'ר'י'ן ה'מ'ל'מ'כ'ים ש'מ'ק'ר ה'ק'צה ל'א'ר'ם ו'ה'ל'כ'י'ן ס'פ'ט'ן כ'ד'ר'ג'ון כ'ט'א'ם ש'ל'מ'כ'ים
ש'ל' מ'ל'כ'ות מ'ע'ל'כ'ת' ל'ס'ט'ן ו'ת'כ'ר'י'ז'י'ן ל'פ'ט'ן א'ק'ו'ש'י'ת'ג'ן ל'ן מ'ק'ו'ן כ'ב'ו'ך ש'ל'א י'ע'מ'ר'ן

על הסנדל כטמא וטימאהו הרי זה אומ' כטמאך לא טימאני וכו' והמשנה השנייה ששע' ז'
נבאו משקין על בשרו טהור על כסותו כטמאת וטימאתו הרי זה אומ' כטימאך וכו' ושע' משניות
הלו יתברר פירושן בהודיע שרשן והוא שכל כלי שנכנס עליו או על מקצתו מים אפילו הן מעוטין אפילו
הן טהורין כטמא לחטאת אבל אדם שנכנס עליו מים טהורין אינו כטימא למי חטאת כנטמא ע'
מקצתו כד שיעור על ראשו ועל רובו ועיקר שהיה שלשת לוגין מים שאותן שיעורו ואם נגע האדם
בכלי אשר כטמא לחטאת ככר כטמא האדם ההוא ממי שנגע בכלי שנטמא לחטאת ועל פי הדברים
האלה שענו שהמקדש מי חטאת לא יגעול סנדל שלא יפלו משקין על הסנדל ויטמא הסנדל ויבגשן
בסנדל יטמא אותו הסנדל לחטאת ואם יודעין שהמשקין ההם אשר נפלו על הסנדל וטימאוהו אינו
נכנס על האדם ההוא המקדש לא טימאוהו על שהוא לוגין ויפלו על ראשו ועל רובו ואז יטמאהו
ועכשיו שנפלו על הסנדל שהוא כלי אינו על פי שאין שיעורו לוגין טימאו את הסנדל חזרו הסנדל וטימא
את האדם כנגשו והמשקין הלה אשר הזכירום בשני הלכות הלה אינן מי צדה כי מי צדה כטמאן
כלאדם וכלכלי כשישור כד הדין ואולם משקין טהורין הן וכטמאין את הכלי לענין מי חטאת וחזר
הכלי וכטמא את האדם גם לענין מי חטאת וכזאת מסיקין ענין המשנה השנייה אשר שענו ככל
המשקין הלה על בשרו טהור וטהורין החלפה ולפיכך שענו שהיא טהור כי אילו נפלו על ראשו ועל
רובו והם לוגין לא היה טהור לחטאת לא היה טמא לחטאת ולפיכך אם נפלו מים מעוטין על כסותו
כטמא כסותו וחזרה הלכות ההוא וטימאתו ולכן יהיה כאומר לכלותו כי המשקין אשר נפלו ע'
וטימאין אילו נפלו עלי לא טימאנו ועכשיו שנכנסו עפ'ך וטימאין חזרת את וטימאת אותי והמשנה
השלישית היא ששנינו השולח פרה ופדים והמשלח את השעיר כטמא בגדים פרה ופדים ושעיר המשלח
עצמן אינו כטמא בגדים הרי זה אומ' כטמאך לא טימאני וכו' ונתחיל בפירושה ונאמר כי אלהיט צוה
את השולח את הפרה ואמ' והשולח אותה יכבס וג' וכן אמ' עלמר ושעיר השלמין והשולח אותם וג' ועוד
כתוב והמשלח את השעיר לעז' הרי ידעו שכולן חייבין לכבס בגדיהן ואטמו ידעין כי בגדים שאינן
על השולח אותם אם יגעו בפרה ושעיר הנשלחים ובשעיר המשלח אינן כטמאין צריכין כיבוס אבל
בגדים שעל השולח אותם צריכין כיבוס אף על פי שלא געו בפרה ולא במי ושעיר ולא בשעיר
המשלח וכיון שנטמאו בגדים שעל השולח חזרו וטימאו את השולח ואילו לא היה על השולח
בגדים לא היה כטמא על כן אין לתמוז ולומר אם שאיש טומאת בגדי השולח הוא הפרה והפרי ושעיר
מדוע לא יטמאו הם בגדים אחרים כנגדם כי נשיבה ונאמר לו כי זה אשר טימא בגדי השולח לא
מפני נגיעה כטמאם לא מפני שריפתם ראיה לזבל שאם נגע איש בהם ולא שרק אותם אינו כטמא
לא הוא ולא בגדיו ולכן יהיה השולח כאומר לבגדין כטמאיתם לא טימאני והמשנה הדביעית
היא ששנינו האוכל מנבלת עוף טהור והיא בבית הדביעה כטמא בגדים ונבלת א' ע' ע' ע'
אינה כטמא בגדים הרי זה אמ' כטמאך לא טימאני והמשנה החמישית היא ששנינו ולד טמאת
אינו כטמאין כלים לא משקה כטמא משקה טימא ופירוש שהנגע בוב ובזבה וצינא ובשן
ובצילה ונגע בכלים אינו כטמא אותם ואם נגע במים שבתוך כלים או במשקה שעל גבי הכלים
טמא בכלי כי המים הביאו את הטמא עליהם ונעשו הכלים כאמ' למי כטמאין והמשנה
הששית היא ששנינו אין כלי חרש כטמא חבירו לא במשקה כטמא משקה כטימאתו הרי זה אמ'
כטמאך ופירוש כי כלי חרש כתבן וכלי חרש אשר יכל מהם לתרו' מכל האוכל ופירוש

דדמלים

חשך אפלה לא חזרו הבא עליהם דודים יזוזה הדברי
 וירא לו ל יודין אב כהדין דדמלים ובפא יהו שך בגמ' אין פוסקין אפילו כדדומוס הזה ופ' האומי
 לחזרו צא וקדש לי בגמ' האומי האומי לאשה עשה לפע כדדומוס הזה פיל החובב הגולות בלג' יין
 דדומוס: דודים בפ' כל החובים שקיבל בגמ' טמא כסול אב זקע דדום לא שט רש לקיט' דדומוס
 לדדומאוי בפ' לא יחורבגמ' מוחיקין את הנצלות חרצה שיחכום ידדים ושיתעשר יעמ' וסימט
 שלח בצפון ומנורה בלדום פיל ילך אעלחצצ דדום וילמד חכמה מהם ניש אומ' חרצה שיחכים
 בשעה שיתפלל יכווין פנו כנגד מזרחית דדומית והדרטה שישל יכווין פנו כנגד מזרחית
 צפונת: דדמשק תב' ידיל דמשק אשר משמל לומסק: דדמסקן במדקנים
 מבדלכן בגמ' עלה ידקות כדוב ודומסקן ופרגיות ובפ' הגזול ומאפיל בגמ' שטף טזל השוכר
 את הפועל להבא כדוב ודומסקין לחולה פיל פרונגא ומבדלכן עליו בולא פריהעין: דדלך
 בפרק טל גזול בגמ' הקודע ידועה שנבל בה דרמא: ובד' אשגמ' דפרק הבונה קדש שנבל בו דרמא
 ובסוף גמ' דם ואלו טריות לרבות דלען שבבחהמא פיל תולעים שבלאשי הבחהמא ושביעייד: דדלך
 דרם דדסה חלמה הגרמה ועיקר כזר פיל בע' גרם בפ' דחולץ בגמ' שוחט מהעיקר כרפע
 שהוא דרם ובפ' כהנ' רוב אחד בעוף אין חוששין שמא ידדיוסו זה על זה פיל שמא ישעט על
 הסכך ככחם הואיל והן שנים נידטתבו הס' מטין קודם שיזליכו ויביאו הסכין: דרם בל' גמ' חולץ
 העוף מתעז לכה עם הארץ באילו נהנה לפע אלו וכ' פיל ספק אומ' היה ספק ממית את הצדקה
 ואוכל בסוף פיל קב דבבא קב אב' שמואל אלו ברטאת חלבים דרם ואכל פטול טרף ואכל חייב
 פיל דרם בהמה ואכלה לאתר שלא המיתה כמחלה פטול דהיינו אוחזה והוא לה שקבלה חרף
 טרף ואכל אסמח' ליה הדג ואחר כך אכל דלאו אוחזה הוא והוא ליה תוליד דקלן דמטתה פ' אה
 דרם ואכל אס היכה זה הארי הטהמה בחיו ומתה בארם שלן ואכלה פטול שפן דלכנ בעת שרודת
 לאכל וקיל' ג' שן בל' הרב פטול אכל אס טרף בפיו ובשינו המיתה הטהמה חייב ואף עלפי שאחרי
 כן יושב ואוכל ששינה ולינוכדין הקלן בל' חרף דבדיא תטין דרך הארי לדרום ודרך הזאב (טלוח)
 דתנא חרעה שהטח עדרו ובא זאב וכול ואק' טינן על שמול והחתיב אליה טורף בדי גולותיו ופיל' גמ' כסיל
 גולותיו כלוג' אין רצונו לאכל לא להמית ולחאט' ל לבנו וק' שאר חפ' יסוד: דרם בלאט ביתה
 אין נותנין את חשר למע בית חרדיסה דריסת חרל' גמ' דפרק קמ' דמגילה ובפ' חבית בגמ' שוג' אדם
 בדרוסות ומפורדות בפ' אין דורשין בגי' עם הארץ מדרם (פרושין) פיל הפרושין חושטין את בלגי
 עם ארץ כלן טמאין טמאת מדרם ואין משתמשין (בד' גמ' דפ' במה אשה אע"ב דרסות עמ' ד
 נעשה מלאכה בפ' אמ' ל עקצה בגמ' מען לספינה והתקבגת יס' סרף כו' בלמ' ג' עגלות דין
 עשויה לקתילה טמאה מדרם פיל מטט שארם סומך עליה כדאמרינן ביום טוב ובפ' במה אשה
 בגמ' ואם יש לו בית קיטול לעצן עגלה שלקטן לפיכך אס דרם טמא עליה ויש ביניה ד' חובין
 ועל עליה כוחו אף על פי שלא נגע בה טמאה טמאה ובריק בא סימן כל המיטמא מדרם מטמא
 טמאות ואין מטמא מדרם לאיתותי סאה ותיקב דתנא והיושב על העץ יכול כפה סאה וישב עליה
 יכול יהא טמא תלמ' לוב' והיושב על העץ אשה יושב עליו הוב' מי שצוה ל' שיטת יצא זה שאומר לו
 עמד ונעשה מלאכתו אלו ג' דריסות ענן אחד הן אצל הלשון בספן והשני בארית חוב' בלמ'
 לו הפרושין מפרק ח' שלפוח שפירש גאון אחד הרי זה אב' מטמאין לא טמאין ואתה
 טימאתי זה המהמטנה לאטתה זו ששעט המקדש מי חטאת לא יעול סעול שאס נסלו משקין על

Handwritten signature or mark at the bottom left of the page.

כמו שאמר ג' לוגין כולן נוגעין במים טהורין ונכלו מהן על הטוהר ג' לוגין טמא דמסקין דם לתואה
טהור אבל הריחה טרוחה והזיעה והרטיב שהיא טהור טהורין וחמשה משקין עושין משלב
ומושב ד' מהן בטמאה חטויה וא' בטומאה קלה וא' זה וזה נדה ויוולדת ובושל נדה הדברים מטמין
כלכך נטמא דבם נטמא אחרים זה וזה נדה ויוולדת אם נגעו או נטאו אחרים בין דברים שמקבלין
משלב ומושב וכל שכן בין דברים שאינן מקבלין טמאת משלב ומשלב לא טמאת נגע עלבד וא' הדברים
המקבלין טמאת משלב ומושב כלי מתכות וכלי עץ כל עור וכלי שן ובגדים וא' הדברים העשוי
מהן לשם משלב ומושב חלוק נגען שמישהו טמא נגען טמאין או מיטמאין הם ולא מטמאין אחרים
ואם עמדו או ישבו או שלכו או נתלו או שבעו עליהם נטמא משלב ומטמאין אחרים אבל
כל הנגע במשלב ומושב הוא מטמא ואע"פ מטמא אחרים שהטמאין אינן עושין משלב ואין משלב
עושה משלב וכן שיעטן שהטמאין אלו עושין משלב ומושב בעמידה ובישיבה ובשכיבה ובתלייה
ובשעיה כשם ששעיה הזב מטמא את המשלב בחמשה דברים לטמא אדם ולטמא בגדים עומד ויושב
שוכב נולד לשען במגע ובמשא ולצו חכמו לקצר הדברים ומצאו דעור שחורני עמידה ושליצה ושיעור
ותליה ושעיה והיא מדרס בשביל שנשא לזב גופו שלטמא על המשלב או לזב גופו שלטמא על הטוהר
המשלב ומיין למדע שכל מקום שצמטנה טמא מדרס הוא משלב ומושב ומטמא אחרים ולמקום
שאולי טמא מת שמיטמא ואינו מטמא אחרים ומניין שכן הוא דתנן בלהטמא מדרס מיטמא
טמא מת יש מיטמא טמא מת ואינו מיטמא מדרס ואמרן עלה לאיתנוי טאה ותלפז ולטא והינשב
מי שמיוחד לישיבה יצא זה שאולי עמד ממקומך ונשאה ממלאכתנו וא' דברים מטמאין צבואות
טמא מת ואין מטמאין אחרים בדין טמאת מדרס שהוא משלב ומושב כלי זכוכית וכלי חרש וכלי
בתר ותטר ופיריים וזרעים הצלולים במים ומוכשלין משבעה משקין באוכלים אבל משקין לאדם אף
יגלף שאין עושין משלב ומושב שהן טמאת מדרס אבל אדם מטמא נגעים אם נגעו בין טמאין ואין
אם נגעו טמאין את המשקין ונכל מהן רביעית לטל שהיא ביצה ומחצה על אדם טהור כסלחו לאכילת
תרומה ובעל כדה שהוא חמשי עושה משלב ומושב בטומאה קלה שהיא תחתון בעליוט שלוב
וזב טהר ויוולדת שהוא טמא ואין מטמא אחרים ומנין שכן הוא דתנן והכותים מטמאין משלב
תחתון בעליוט אינן ג' מצעות אחדדי נטמא להן פשיטא דהא קא דרים להן לכולהו אשתמא לצועל
נדה בעליוט שלוב מה עליוט שלוב אינו מטמאין אלא אוכלין ומשקין אף תחתון שלוב על צוה אינו
מטמא אלא אוכלין ומשקין ובשכלי כן אמרן שבו על נדה עושה משלב ומושב לטמא טומאה קלה
ומצורע מטמא צבואה כיצד שאין נכנס אדם עמו בבית אחד כשיעור אכילת פסח ושיעורו פן כסף
ול שלש סוף פת חטין ולא פת שעורין וכן אם נכנס אדם בבית אחי' כש המנוגע ושהה שם שיעור זה
שאמרן נטמא חמור מכלם המת שהוא מטמא באהל מה שאין כולן מטמאין שאם אפילו עבד הטוהר
או הכנים ראשו באהל שבו המת או אם נכנס המת אפילו נטמא המת האהל וכל שכן באהל ובזמן הזד
טהרת המת אין לעבד שכל שאין מי נדה ואנו בטומאה צריך העמים ע"י שיהיה המקום ויקיים בכל ידיו
עליוט מים טהורין ומה שהבטיח ביום טהרי אתכם מכל פגעאניס דרפתין בחלק בגמ האוה
אין תורה כולו גופי דרופתקי והוי דרופתקא דאוריתא שג' כי נעים כי תשמעם בכסוף ד' פדש
דרפתין נדתך נשותך צדן אחי הוא דרפתין בל במה אשה בגמ אינמי דרפתין פירי נענצי סמאין
הוא וארום הוא וכלי ערבי שמי דרפתין דרופתקא בפ' אף עלפי שאמרן ולא חלק דרופתקא דמלכא

יטמא על המשקה ושל הכלי שהיה לפיך קדיחה שנתונה בתנור ונעל שרץ בתנור ולא נגע בה אם
הקדיחה יבשאה הדי היא כלה טימאה התורה את הכלים אשר יקדשו כלי חרש ואם על שטמאה
כל אשר בתוכו יטמא הדי כיד שאה ואמרה מכל האכל וגם אמרו וכל משקה אכלו חרש מים
בקדיחה נטמאו המים וטימאוו ולפיך הקדיחה אומרת למים מיטמאין לה שימאין כשהידי
יבישה ועתה כשיטמאוך טימאונתו והמטמא תו זה היא שאניע כל חכונל את החימוה
נטמא מטמאין לה יתחלה לטמא אחד וליססול אחד חוץ מטבול יטמא הדי זה אונצטנס לא טימא
ופירושו כל אדם שפוסל את התלומה בגן שאכל אוכל טמא ראשון או אכל טמא שני או ששתה
משקין טמאין ונגע בכלי לחם שלפירומה וגם הכלי נגע בכפר אחר הלי הכלי השני טמא ואם
נגע במים ונמל על כפר לחם נטמא בעפר כי המים הצליעו את הטמאה בכלי השני מי שלא
יכול כפר הראשון להצליעו הדי נתכוונן פירושו שבעתם ואטמן יודיען כי הטמאות שני חלקים
החלק הראשון היא טומאת החולין מטמאות הגוף ומטמאות נגע בין מאבות הטמאה בין מתולומה
והחלק השני טומאת הקדש שני כל צבו הכף לקדש הים יי להי אב ולא כהן וגם טומאת הקדש
תחלק ארבעה חלקים הטמאה הראשונה טהרה למעשה כי כן שני טבול לחולין החוסק לחולין ואסור
למעשה הטמאה השנייה לתלומה כי כן שני טבול למעשה החוסק למעשה ואסור לתלומה הטמאה
הג' לקדש כי כן שני טבול לתלומה החוסק לתלומה ואסור לקדש הטמאה הדי לחטאת כי כן שני
טבול לקדש החוסק לקדש ואסור לחטאת טבול לחסור החוסק לקדש טבול ולא החוסק כאילו לא טבול ויש
טמאה לקדש שער געלות וכ שני חומר בקדש מטמאין שמתבלין כלם בתוך כלם לתלומה
אבל לא לקדש אחרים והן וצית העביעה לתלומה אבל לא לקדש הנשאר את המדרס נושא את
התלומה שהקדש מתיר מטבול ומגביב ואחר כך קושר ובתלומה קושר ואחר כך מטבול ועוד
שנינו כלם הוגמדין בטמאה צריכה טבילה לקדש אבל לא לתלומה הכלי מצדק מה שצדקו לקדש
אבל לא לתלומה חרשית בקדש פסול והשלישי לתלומה תלומה אם נטמאת אחת מידין חברתה
טהרה ולקדש מטבול את שתיהן שהדי נטמא את חברתה לקדש אבל לא לתלומה ושנינו
שהמשניות הלא טמאין לדים לחולין ולמעשה ולתלומה ולקדש מטבולין ולהטמא אם נטמאו ידין
נטמא גופו וראוי שנמשל כמה הן הטמאות שהן מטמאין את אחתם בין אחת בין כלם בנגע ולא
במשא וכלי חרש באויר ופירושו שאם נכנסו באויר כלי חרש אף על פי שלא נגעו בו מיטמא החרש
הם חמש טמאות והיא ששנינו אבות הטמאות השנין ושפלת זרע וטמא מת ומצודע בוכי
ספרו ומי חטאת שאין בהן כדי הזיה ויש ב טמאות שהן מטמאין את האדם בנגע בלא צדין אסנגם
בהן ואם נשא אדם אפילו בלא נגיעה מטמא הוא ובצדין אבל כלים בנגיעה הן מטמאין ולא במשא
כיצד בגז בגד על בגד או מצע על מצע או סלעל סלאו כל דבר שאם מקבל טומאה וזה אחד
על גב חציון והיתה עבילה על העליון הוא טמא והתחתון אינו מטמא צדין טשא וכך שכתבין נגע
שליך נגע והן עבילה ומי חטאת שיש בהן כדי הזאה והם ששע בחלפה שעה למעלה מהן עבילה
ומי חטאת שיש בהן כדי הזיה וחמש טמאות יוצאות מן האדם ומטמאין במגע ובמשא דובו שלב
ודוקן ושפלת זרען מטי שאי אסור בלא מצוחי זיבה ומימי רגליו ודם הערה ומל אלו אם נגע
אדם או נשאם אפילו כל שהוא מטמא אבל לים מגמתם ודמעת עיניו וחלב האשה מטמאין טומאת מטמאין
ופי שלם נטמא בהן לא עד ג' לוגין שהן דרועות רטל שאי ביצה ומחצה ואם הלכה לפימה טמא

כעו שמו

את אבוב רואה ותימא לוח די שתנא היא וכל סדר תעניות חתלו אמיתא ליה די שתנא הוא וכל קמ
ד עכ"ז בגל און בונן עמיה אמל לה הישמע לי אמל לדי שתנא מהלא כידך נשים ל דתנא
בראגל דפ בט העיד רב התא הוא אמיל דיתנא פיל עשב תרג דשא דיתנא סמי ל ריתא:

נבי תמור נחוח אשלם לחיזקני ערך דלת להשלם

ויאמרני ערך הוא לנמור וללמוד וללמד לעשות השמור

היא קרנן הא עולה בס גל דפקא דנולדים הבאי דיבולו נביאים לטון הבאי ככל פילט

בע גומא: הבהב בפ במה מליקין ולט הבהבה ובפ השוכל את חסועליך בגא ולן אולניך

מהו שיהוצב שבלים כדי שיטיבולו לא כילה אלתאכלן ממטנא תרג ילול מהחוצא

הבהב בפ אין שומדין בגא העוצל לפני התיבה שניה מהבהב פיל יענע: חרבאי ובור

תגל לשמור ולשמר קון שמיר תעלה: הבטוח ככל פיל בעבטא: חרב בפ קנע דשבת אמל

כח שיהצלו פיל כדי שיתחממו שיעל עשן כאוכי היכי דתיפוק הבלא מסומיכו בפ כל כתבו בס הלכה

ביעה נסלה דליקה לא בהצלםיהם ורפ הערל בגא ל לעזר אול לא כי כל שחחץ בימות הגשמים ואין

כשיו מעלה הכל בפ שור שנגח את הכריה בגא החופר בור להצלו ולמ לחצו ובפ המפקיד בגא השופר

פיה הבלא דאגמא קטלא ליה הבל בסוף גל דפ קמ דמסחים הבל בשדה תעשה וכל הגוולומאכיל

בגל זה בא בחכית שלונן פיל לאתרי: הבלילא ביכמי ביכמו חצילא בסוף גל דפ במה מליקין

וכפ ללכ הגוול בגל ערבה גזולה ובפ או טריות בגל נשתברו רגליה פיל בערך חצילות: חרב

בד"ה ש בפ לאוהו אם קולה צרא שמע ובסוף גל דיטין לא שמעו קולה צרא: חרב בערבפמא

בגל ואפילו מק התמחו אמל רב כפא בהצלא בעל מסני סל ל באשוא ובסוף גל דמספת תמיו דמלשי

בהצלא ובפ קמ דכריותות בפל המפטם את השמן ביותא להצלא דרך לשע כאפלה תרג ואולחתא

דרשעי הביח באשון לילת וז בחסופא בפצא אבהצלא סליק פרקא א

אחלפב הג בחלק ההוגה את השם ובפ תפלת השחר בגל ל חנוכה בקנה וכל

בענן סחליב מענו בעלם מק ההגיון פיל מפתרון ססוק כצורתו: חרב בפ קנע דסוכה

בגל חביל קש הזמו והגמי ובפ בכל מערבין בגל נתעבצא אשהקנה האטיון ההגיון ליה אילת

ובפ המוכל את הספינה בגל קנה שלשה תלתיגי רומיאנא בפס ויה אונן את הדיס תרג בענן

הגמא: הגדום בן ליה על השיר בשקלים בפ ואלה הממונין הגבנות בפ חביות ששברה

בגל כל שצא בחמין הגמון וקומון ובפ דע ז בגל ויום גניסא דולכסא ליה גמיונא הגמיונא לקומא ל

בדל גיטן מהגמיונא להגמיונא ובילגודע בסיל ויל יתרו אמרו להגמיונא שעליה פיל שלטונם: שלטונם

הגן בפ ל מיתות בגל מצות הנשדפין משכי והוגע פיל ינקי כלום שחטון הקטנים

ונשאר והגדולים נושאין עורתימם אחריהן בכלי מדין ועיפה תרג הוגע מדין וחולל בכלה קנה

תרג לניקא קנילא בבד לכה פרי סו גלייה עיים הפיטה על שם הוגען והיו רגליהן וכל

הגע כלם ככל פירע בערך און: הגן בלל לכה פרי מט בלאש וילא ליו: אע יודע שהן

הגנין ואם אילוח וכו הגן בבבא פללא פליק המוכר את חספינה ואת הנס ואת ההוגען ס אחר

עגינן ופיל בערך עגן בבבא שית לכה פרי יב זה תולדות השם ואחר מביא הוגען ואחר מעמיד

ובלל פ כל ואן המלפם והוגען ממקום אחד כך שמה וכו הגן בלל לכה פרי מן ושרי

בשר חספינה בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

בבבא שית קונו ומתו כך וביא חלום ומתו כך חבית חנוכה וכל קרנן בראיין

פ"י יחלקו וה"י יחלקו ב"כ כלהבשר בסוף הלחלחלקדע הדורא דכנתא ומעיא וכרששא פירוש
הדורא לו הדקין כסנא שומק שקולין אנשילין פ"י חכמי מגנשא בהדורא אין מחזיקין
דס אבלכנתא צריך למולחו יפה ולחדיחו יפה מעיא המעים הגדולים כלכשא טבחיאה פ"י
הדורא דכנתא המעים הדקין המסובבים זה עלזה כמוהמכב את החצל הדר בפרק
טולב הגזול בגל אתרוג הגזול ל אבהו אל לתיקרא הדר לא הודור שכן בנש יעיקולין למים
הידור איזהו אינן שגדל על כל מיסהוי אול זה אתרוג הדריוצא טריוצא שיפא בע"ז בנש
ישמעל בגל על זיה שלכבי אמורה מיד וכל יש בכור בגל חמש שלעם פ"י דינר זהב שלמעטבע
הדליוצא קיסל טריוצא שלטורייטם קיסל : הדרניקוס בכל פירוש בעל בלדניקוס
הדרים בפרק קמ"ד דקידושין בגל ובית חללאול בפרוטק שע הדליוצא למעה וכו'
הדרקון ב"מ שמתו בגל היה עומד בתפלה וב"ה הוואה בגל לא יקל ובגל דמסכת תמיד
לידי הדלקון ס"ן החוזר נביא את האדם לידי הדלקון וכל גל מי שהוסיא והו' וחול אשים והדלקון
וב"ש ששערי יום הכ"ט בגל מסרו שמה לבו בהדלקון ב"מ במה מדליקין בגל על ג' עבירות
מיני הדלקון ה' שלעבירה עבה שלעב תפוח שלעשפים ד"ק פ"י עמוד החוזר ל"ה הוא עמוד שלמאה
שהחיל ל"משך לעאת חוץ לטבעת וצורד ולא הפילו לחוץ לא החזירו ועמד והלך מביא את האדם
לידי הדלקון נפוח בטן ובע מעים עד שימות : סלוק פ"ד אהל פ"ד
הז דדומע בשבת בסוף ג"מ ד"מ ל' עקיצה פ"י תולעת שמעתיש הלימונת כשה מחזקת
לקלקע : הוצא ב"מ שא"ה דיני נזיר ושמע חזית בגל האשה שטרה אימי ב' הוצא אול
והוא לא ידע ואשם ושאל על דבר זה ידע כל החוניים כולן צב"ל לבח מ"ט י"ב ובתקרא ל"ה צ"ה
יהי ביזם השמיני וישבו ויצאו לעין משטט אל עין שעשת מידת הדין בעולם ביקשו לעמותה
היא קדש וכו' הוציא בסוף ג"מ ד"ה ישן בסוכה וכל קטן הוויא אביו והוא פ"י הקושי
שנשאין ועדען בהן אביו ולבא פשוטות ומדורות ומכונות הוויצ ל"ה יחזק זכאיוקיהן
בה : הוציא מקיש יציאה להווייה וחלטה והימה : הוציא ל"ה האזימ זכור לכיפהו וילא
ל' חסון אש"ה הוציא ב"מ ק"ל דסוכה בגל חבליקשה הע חזמי וה"י בל ג"מ ד"פ מרובע
לא אמר לא בחזמי וה"י וב"מ כל הצלמים בגל מי שהיה כתלן דגדל לה בחזמי וה"י פ"י החזמי וה"י
סנה וקין חזמת ב"מ דיני כמנות בשלשה זה בורר בגל אל ל' הוציא אמע חלג"ב
חזמת כפא ופס"ה פ"י חזמת היע כפא והיא אלומה שלשלים וכל ע"כ שמה חוס הדר
מיא דהוציא ס"ג חזלא ופ"י בע חזי : חז"ל ב"מ המביא כ"י חז"ל בגל אין חזמתין מאו חזמי
עדויי חושבא כלום להסיר לאשן המחשיך העשו כפיחם כ"י שילקן יפ"י : הוציא ב"מ ג"מ
ד"פ הנודר כ"ה המבושל גלימא דלזיטבי הטללים בב"ל רבא מ"ט ל' ותקח מפיון ובפרט
כ"ה ולארם אמר יושב לך הטללים ובמ"ל פ"ה והי אול הדברים אמ' לו הקל"ה הטללים יחזי :
הטבי בפרק יום הכיפור בגל נעילת הסעל לב יהודה נפיק ברהיטע פ"י יש לומר עדילין
שלעמל כ"ה גלימא דהיטבי הטליות ב"ל ג"מ ד"פ הנודר מן המבושל ואסור בחיטיות
לכות שהחולין אוכלין בהן פ"י פ"י ק"י קטנע ס"ה קטיריות לכות הוציא ב"מ כל כתב
במי מלות ד"י וס"י אשול קדא אשר הייא כי היי דלוקאנהייא ובערב סס"ה בגל ואפ"י
ניזאה דארבא דארבאה ל"ק הייא וב"ל ג"מ ד"פ החובל סלק בושליה הייא פ"י הייא

למא טעמא אלמ קדושה והבדל וד פאסי דעס פאמא וכוונת

אשת אכלת אל ל שמעון ב יוחאי הגר בת פרעה היחס וכו על ונה שפחה מן ונה אלה

הדרני בלגל דפ הפודל מן המבושל והגלני צדעי מפסח ועד עצרת סלקוב

אחלפ ב הדרן וכפתרום ומטוש ומעילם תרל ומסת ומחודר ומע לטחי כוש

היהפוך כושי ע האפטר דיטני הוואה משפיה הדרוב בסוף גרל ואומגלה ונאסח וזוא

דנן הדייב לא שע וכו בסוף גמ דל לא יחפול בעא מיניה יעקב הדייבא מלב חפדא פיל שס מקום

הדיוט בלגל גמ דפ המקבל ל מאיר היה דורש לשון הדיוט פיל ל מאיר דבעי מ תנאי כפול

וסבר נמי כלדאי לא קע בהאמתנתן היה דורש דברי הלכות בדברי תורה שאין צדיקים חיוניק ומקיים

דבריהם אף עלגז דאינו אסודות בהו תנאי כפול הדריוט תרל נקלה דאנפי אישילש ועקלה

הדרוך בבדל רבה פירטי ויכלו השמים הלכה לה בדיעה וחלצה לה בה דיוני פיל כוונת

הדם כל אן מעמיד בלגל והשלכות וילמא הדומי הדמיה ועייליא בלגל גמ דל יחסי

חדמי בסיל ל חנך כל מלבי חדמי כלול אבלין משולבות משלטי גדולות נישמעו כשסע הגר

תלז והדמיה כמה דמהדמיין גריו וינתנה לעצמיה תרל והדמיה הדרסטוב סייב בל העל

פיל מעשה שמיטעון הבאת מקום וירי מעשה אסור לאונן האולטו באומנות עפעס לוקח וחייב ביעור

הדפח בל קל דעילות בגל מאמתי קולין את שמע בשחרים ואש גחוי פלוסה נתן עיניו במוד

יפיה הדין בל במה אשה בגל ובמוך שבטעלה הא מחדקתה ולא מחוץ וכל ספחים בלג

ואכלו עני לא הדוק הוה מהדין ובסוף גמ דפ ל יעור אול תול אכלבא לא לחזק אימס אוילא

בטומא דשיטא דל אמי לידי סחיטה פיל לא ידחוק אדס מטין שריון כמע אשיטה שמא יצא לידי

סחיטה וכל לו טליות בגל נשתברו דגלה והטילתו לוסח חלוק שלקלא וחייסה פיל שם באותה

פחותה חתיכת קלא והידוק חתיכות הדר בלגל גמ דפ במח מדל ליקין המהדיין מן המדרין

פיל מ מהדלי המצות וכל קל דבבא קל בסמך כל שחבתי אלו דירא ולהידור מצות עד

שליש מצוח אמלי במעורבא משמ דל זידא עי שלישי משולן מיין ואיך משלהקבה פיל על שלוש

משולן כך היא חובתו דכל זל אי ואצוון ונוטל שללו בהלי שכל שאר מצות לעסוד מיין ואילך מה

שמוספ יתל משלהקבה שהוא משלם שכל התוספת בעולם ובלגל גמ דפ יתע מהו שלישי

לדמים הך עבירה לקח מצוח אחת ולאה אחרת נאה מצוח ער פמה מטריוחין עליו עד שליש גמט

באיטא שיהא אדס מפליש חומש מנכסין למצות ל גמלא כל איננא בעא קמיה ל מנא מה חומש

בל שנה לחמש שניה הוא ממסוד כולל ל כתחלה לקח מיין ואילך לשבח הדר בלגל אילן

טריפות בגל סימני חיה הדורות ברובות וחזקות פיל הדורות עגולות כלובות סדיק על גבי סדיק

דמיחא כקין בתוך קרן חרוקת דאין חלקות וכל השותפין בגל ולא את השנה דזיעו לה בהדור

פיל בל דר בל גמ דפ ששה שאללן שלחד ליה מהדורי מיילו מסמדיטוט קלמי פיל לוכדלון

המחזרן למטור בפתחי בט ארם ורוך עשוף למכור לנשים בפתחיהן מיני תכשיטין לא תמצא

בה יא דלרים הספה כעין משלים ומבלאי בגדים שהן סמדיטוטין לא תמצא בה לא כוונת כך זה עמא

בעל דברים הוא כמו הדובלים ובגל גמ דפ מי שמת מהדורא קל דרל אשו פיל דבעו חנש קבלה

היא בידו לוי בשלשים שנה כל כשמעסקין בכל שנה בחדשים בכל שנה משלמים בל שנה ועוד

חוזר מתחילה וכו אשי האריך בישיבה מ שנה שהיה מתעסק בכל שנה באול ואחד שהן חדשו

הכלה והשלם התלמוד פעמים ובלהדורא קל כשהגיע לכה אענין פירש לתלמידין לאשון קע

פיר שמשותף המיוחד ומודדן ועל כן נקרא ספר הטעם ששם מכונן כל דבר והי שמשמש לבי שמשוח
מעשיו וממלם דרכו קולין לו כלום מהטעם ז' וס' יעלו יעלום פיר ז' מה דדג משעדין : הדרדך
האי המס' דאקדוק מבי הנדל ובלג' גמ' דס' המוכר את חספינה הנדואה משמעני ובפיר' קמ' דע ז'
בגמ' איך מוכרין לך עגלים אמר' ז' צד בפיר' הנדואה וישכנו מחוץ לתוך ית' מן הטעם את כלל איך
חווילה הנדבר' בפיר' כל שעה עולשין הטעם פיר' כלל' שמע' הטעם ובלעז סגוני
הנדיר' ביום ב' אה' לך הממונה וכן הערבים הנדיר' שולח' זה פירוש לשון כלבוס בלש' יומ'
הנדל' בר' ג' ד' עליו מומין מאי כרשינא אמ' רב שרביה הניא פיר' בלשונם היקודין (לפ' שישין)
הטעם ובלעז ב' ע' : הנדקוקין כבר פיר' ב' ג' ג' ג' הנדקוקין בפ' כיצד מברכין
במק' הלחץ מן היין שהמא להינדקא פיר' בע' טרמא הנדקוקין מהודו ועד כוש תרג' מהעיק' ועד
כוש ס' חווילה תרג' ידוע הנדקוקין הנכמא בפ' בכתובות ובלג' גמ' ד' המוכר פירות לחבירו
שיצאת בהינמא וראשה פיר' ז' חננ' הינמא לשון יון הוא תורת' כלום חוק הבתולות גמ' מאי
הצמח תבולא דאסא ול' יוחנן קרייתא דמנמנמא בה כלמא ופ' פיר' גאון קובה מן אסא או קרייתא דענעשא
בה כלמא : הנפק בפ' ק' דבא מיני' ע' בגמ' זה ישבע אפילו כתוב בו הנפק ומכרש ומאו נהו
דמקוים והינו אשמתא דדייני' ולמה נקרא הנפק שכך ל' כ' שטלא ד' נפ' לקדמנא ואי שולח' ודייני'
הנפ' שרי העיני' להדם מטבעות ה' : הנפק בפ' האומ' לחבירו צא וקדש פ' בגמ' ז'
חנניה ב' גמ' אמ' ל' תבחות הנקי' כ' פיר' הנקי' דוחך בגופך וישאר הגוף נקי' בלא נמש' וכיון שיש ל' שו
למע' הרי בסמוך עצמו כ' קללה ואינה קללה הבאה מחמת בלעז פיר' א' ור' משמע ל' מאי דבע' תנאי' כמול
אם לא שלב איש ז' ואם לא ט' ט' ת' הנקי' ומשמע הנקי' עם סמוך שלאחריו והכי הוא הנקי' ואת' טעיה ל' ז'
ז' נטל ושקול הוא כמקראות שאין להן הכרע שאם מאל' משוקלים אל' וק' ופיר' הנקי' כמו ונקמה
לאיך ת' וכמו יצא מ' נקי' מנכסין וכן נקי' כמ' נקי' נקי' בל' חטא וכן נקי' שיעב' : הנתוכין
ת' ג' בים ויספון את הצית ג' בים : סלק פרק ז' אהל פ' ח' חסם בפיר' ק'
בית בגמ' מי ששירו וחזקא מהסם למיתב' ליה וצ' ב' בכתובות חזייה לרב כהנא דיקא מהסם וצ' א' ל' ו
מיצאות בגמ' וחתיכות שלבשר חזייה דהוה קא מהסם פיר' מדקדק על עצמו מליגעבו כתיבא מן ה' ע' ו
וכן בפ' אוטלימות בגמ' נקטה הקבה חזייה דהוה קא מהסם אמ' ליה בבלאי את גוס שרי פיר' ל' שאתה
מתירא מן העבירה חתוך זה החלב דאייתלא והשליכהו הסת' בסוף הל' ק' דבבא מציע' (ואל' ד' ס'
נחמ' משציעין אותו שצועת הסת' מירצ' פיר' גאון לשון כבדות שהיסת' בטיית כבדות שהצדיק יעלן
לשבע ופיר' ע' מהל' שבעה דאוליתא לשבעה דרבנן ואז' זו שבעה דאוליתא שבעה שומרי' (בג' עזות
עז' אחד ובהולאה במקצת טענה ושצועת היסת' אנו מחייבין על כל טענת ממון אף על פי שאין ש' ברה
אחת מכל אילו כדל' נחמין והיכא דמחייב שבעה דאוליתא נותנן בידו ספר' תוה בשעה שנשבע
לאנקוטיה חפצא בידיה ואמ' נמי שבעה כעומד תל' חבל' חולץ את תפילין ואוחז בידו תחת ספר' תוה
ומצאין מיטה שנושאין עליה מתים ומנחין אותה באמצע ונולדת בסוחין שבצק עין אותן אן שמחירין
אותן בשעת השבועה כדי שתצא הרוח ונרות דולקין שמלצין בשעת השבועה ואמר מקלה מכבוד
ושק' מוטלין באמצע ועומד שלוח בית דין בפ' השבע וסודר הטענה והלפידא ואומ' לנשבע אתה פלו'
בן פלו' אם יש עליך כלום לפ' זה מכל הטענה הזאת שטען עליך בשמותא דיש' ליהוי ההוא גברא בחרם
בית דין ובחרם בית דין התחתון וכל זבלי האל' ותוקעין בשופר עם הצל' והוא עונה אמין ומקבל על עצמו
כ' על דעת בית דין הוא נשבע ולא על דעתו ועל דברים שבלבו ואף על פי שאנו אומרים לעין שבעה להדיין

כלום שני לבשר ויש שגורמים חמור בשל כלום חמור שבבשר :

חמור

בסוף גל דף הזו עושה

דאשיחומדות אול הזרוע פנגד היד וכן הוא אול ויקח חמור בדיו לחיים כנגד אמה וכן יעמוד
פיטם ויסל קיבה כמשמעה וכן הוא אול ואת האשה לקבתה וכן הרמיה וכן כנגד אמה
קל תעא אמר לה רבן גמליאל ספרים הנחול ואדדשנו כמין היסוד כשם שמעשיה לעשה בדתה
כך כרדבה מאכלב המה ובפ קל דקידושין בגל והרצע בקנה בר צעה לכן יחזק בן זכאי היד חולש
המקלח הזרוע היסוד מה שנתנה אונן מכל איברים שבגוף אמר הקנה שמענה על הל סיני כי לבנה
ישל עבד וסא עבדי לעבדים והלך זה וקנה ארון לעצמו ירצע בפניהם פדוש תכאובת רב עבדים
שגורם חומר ומסרשין להחמיר עליו אצל אלו ולפי הומו לבו ופיל צמין מעשיה כי כן המשע
קראו בלש ארמית איה מלא וכי יפגש זה אתה אול לחלו בלש ארמית כמא חמור כלום מאי אהדי
ומאי טיבך ומה מעשיך וקמולש לענת סוטה כשם שמעשיה מעשה בחמה וכן אמולש לענת נרע
בין בעבול אהבין בעבול ללת ומחזקה וכן כיוצא בה על שום מעשה שלהם שהיא חומר והיא חמור
פיל א חמור והיא מלגלות חמורוד בצלז לבח פרוג כל אנשי דוד המלכות לזקן שני
שים אחת לפיה ולז אחת לתשמיש זו שלפיה ולז היתה יושבת כאמנה בזיה ושלתשמיש היה משקה
כום עיקרין שלא תלך והיתה יושבת לפעו כזוה היל היד כר דועה עקרה לא תלך דאמנה לא ייטיב
תדע לך שהוא כן שהלי הימרוך שבה זה למך לקח לו שתי שים עמך דיעדי מיעה עלה שרתא וישבת אצלך

סליק פרקו

אחל פ ד

הן

ובכל דצה פדע עט ואנ אתנחלה לאטי ו במגילת איכה ממלוט שלה אש בעצמותי וצויקלא לצה
היך דאת אמר את מיה שלוח ההולכת לאט ובמגילת איכה ממלוט שלה אש בעצמותי וצויקלא לצה
בסוף פדע קמ דאמר אהכנים וצל פדע וצדקתך להים ש מרום אמ לו הקנה גבליך להונך לאונך
פיל באת בנתו הן פן יבולע למלך תג דינה יתהע למלכא הן בילמדא הקשם לצד
ישכון הקבלה יונה הן וכול כמו שמת בערך אטבת וכל גל דפ גט פשוט הוה אחת פיל בלש יון
קורין לאחת הנה שותם דין שלש סריא ארבע טטלגון חמשה פנטו וכ פנה בלש יון וצניא
וכשרעה לול בית זה גפיעתו ישלן אול בית זה טרינגן פיל טרוי שלש גון פנה וכן כולם :

אחל פ ד

הנאתו ובעולו באין כאחד בפ לולב הגזול פיל דרך האניה ללעום ולבער המאכל ופיו
שמעע בחפיו נהנה חלמין המאכל ונתבעד הפרי כאחד לאסוקו משלה וצביסר כגון פדוה
שמלבינן ומלביסין בה משלה ששוין בזה משק וצביסה שאחר ציעון מתלבסין ומתלבסין
וכמצינו למאן אחר ציעון ואמור דכן העצים הנה שמענוה באפיה מניצ צט יער
בל אי זהו מן העצים העונה קדשי קדשים הנה שמענוה באפיה זה ספר יהושע דקראתה מאסו
מצאנה בשדה יער זה בעמק דלגביה בעמק חמב טיף פיל בעל שבוטוס עלה הגבול ותא חגבול
ובשבת בנימין ועלה הגבול לתיב ותא חגבול לאלת וכן וקמה ועליתל המאן מלמד שצית המוקד
גבה מל הארצות הולך מספר יהושע אפרתי למדנו לבנות בית המוקד בארץ בנימן שחזרה הוא
שדה יער הן בל אי זהו נשך בגג אין פוסקין הא חיטי בהיע והא חיטו בשילן הנה
בגיטין בפ העוקן בגל בור הקרוב מהו דתיב ואשקי בהניצא ק מל פיל סתום בוקין ואשקי בהניצא
בשוה גדולא איה כמו אי ובסוף ס המוכר אתה ספ אל באגרא דמהנצי כגה לל מהנצי לל שקיד

פירוש

אמה על חמש מאות אמה ובלאש כלים הל הזית מקודש ממנו שאין זבין וזכות נדות ויוסיות נכסות
לשם פיל הל שקביות בני עלו ארלו לין אמה ורחבו לין אמה ומוסעב חומה בלא קורות ובס' בצמחות
עומד בהל המשחה פיל הר המשחה הוא הל הותם ובס' בתמיד אמר לעור בק' לגי עזים היו לאבא
בהלי מכזור והיו מתעטשות מריח פיטוס הקטרת ובס' או הן הנשליץ בגמ' מי שנחייב שתי מיתות
אל ההרים לא אכל שלא אכל בצכות אבותיו ועינו לא נשא אגלולי ציל שלא הלך בקומה וקופה ואת אשת
רעה לא טימא שלא ירד לאומנות חברו ולא אשה טיה לא יף שלא טעה מקופה של עזקה בצלזל לב פירט
יכ לה קולדות השמים אמר יודן הרים הגבוהים היעלים אין כל כן וכו' ובינארנו ומקשה לבוא מסדבר
הרים טורף חוץ מזה שהוא רוממות אין אדם מתרומם מן הדברים הלז מה הקפה עושה טטל ממוט טלוח
ונותע לט' וכו' עד שהוא מביא על זה מרומם את זה הר' בסוף גמ' דפ' בבבות כותים אמר שמואל אין אשה
מתעברת לא לרעה או לרעה או לרעה דכח וית' לה הדין הדין בגימטריא רעא חווי' הר' בפ' ד
צדדים דפירק הגזול ומאכיל בגמ' אין פורטין נודדין להרגין ולהדיין ולמולסין שהוא תרומת בכליות
בל' גמ' דפ' המביא אשם תלו כגון שבא הרוג ברגלי פיל אותו שמעידין עליו שנהרג באהוא עצמו יגלו
דליכא למסוקי שנהרג ובס' גמ' דפ' לו עברין בכסח ושמעתי שהיו אומ' הרוגי מלכות אין כל בליה יכולה
לעמוד במחיצתן וכו' עד שני אחין רלוף פיל נמצאת בתקיעה הרוגה כדי להניח לנישאל ונהרגו הס'
והם שמעיה ואחיה שנהרגו ביב באוד במפולש בפ' סדר תעניות כיצד בס' גמ' טרינוס גומי בטולו בטולה
החול ונהרגו בר' שמעיה ואחיו ובס' השתמץ בגמ' כמה יחא בעיר הר' דפ' בעלות בס' על אונ' מומין
ל עקבא אומ' מושיבו על הרגמו וממעך פיל מושיבו על אונ' וזהו אכחו שכלת בפיצ' מעברין
הרהרנין ובהלדפ' בגמ' כלשעה בגמ' ואן ידקת הר' דפ' לו טרסות ושאלת הירכט
ובס' כלשעה בגמ' ואן ידקת ואימא הירדוף כמנה וכו' ובינארנו ויולה עין ל נות' אומ' הירדפ' מרד
היה ובס' טלב הגזול בגמ' הדס הגזול ואיך הדרוף אמר אביו דרליה דלכי נשם פיל אינן הגדל על שפת
הנהר ועושה פרחים דומין לשושנים והן מלים ביותר והוא סס המות לבהמה ויש אומ' סניגיע
שמו בלעז הר' דפ' בל' גמ' דפ' ואן מגלחין מאי לשלטי אמר לב יהודה הרדפה מאי הרדפה
אמר לב יהודה בר שמואל בר שינא אמר לאתל וכו' הר' דפ' בס' השתמץ בגמ' סמך לו
כותל אחזיק להודו אחזיק לכשורי פיל אחזיק להודו אמר שהן קעם במקום הראוי לקולות אחזיק
לכשורי ואין חבדו וכול' למועט מלעת שם כשורי הר' דפ' בס' הרדף בגמ' לא היה
מכה הרדוליס לא היה במקדש מאי הרדוליס אמר אביו טבלה גורגא מימי שקולו עבה ומערכת את
הנעימה ירוש' בסוכה עתה זה הרדבלס בציל' רכה פירט כל' אבי כלתוסט ועוגב עלדבטן וסילכלין
ובפרט נא ויהי כמצחק בשני חתנו ארדבלון וכרבלן במדינה ומדינה נהפכה הר' דפ' בס' גמ'
דפ' מיתות מעשה הדלוס ולא כלום הוא פיל שבא על נערה לאחר מיתת כמפולש בד' גמ' דפ' אבא
ל' א מעשה חזורים פיל דרך איברים בחור שבין אעילי ידיו הר' דפ' בצל' רכה בסוף פירט
מ מקדש לבית ל לשעבר היתה בקדחת בית ל ועבשו נקראת בית און אמר ל אערי לא זכר להיקרות
בן העמל הדי הוא נקראת העמד אמר ל יצחק בר נחמן תמק קרוין לפועלה טבא עמלה ולהדוקין
שלמימי רגלס עמדה הר' דפ' בס' בובחים בשבעה דרכים בודקין את הוב עי שלא נחק
לזכה במאכל במענה במשא בקפיצה בחולי במלאה ובחירה פיל במלאה שמא לאית ברהיפה
בהדור שמא החולת בלבך כלום במשא שמא סבלת כלום דבלכד שמא נעק חול :

למה נקראת שם
למה נקראת שם
למה נקראת שם
למה נקראת שם
למה נקראת שם

למה נקראת שם
למה נקראת שם
למה נקראת שם
למה נקראת שם
למה נקראת שם

הכי משבען נח אמר רבי יהודה בשבועה האמורה בתורה ואשלישך ביטלה להי השכלי הא הקטין כמא
בשבעה בדאידיאי דאל על דאיכא סס המיוחד ופליגי אפילו תימא רבין לאנקוטי חפצי בדין וגם
למאן כל פ' יחטא איש לרעה ונשא בואה להאור ושבעת היסת כן סידורא דהאי סס תוריד
לביד דין ומצחין אותן על גבי הכסא כמנהג או שנשאון ביד דין ביח וסחדי את הסענות ואם איש ישע
פליה כלום מן הסענה וכול והוא אמר אמר: ומקבל על עצמו ש שבועתו על דעת בית דין וכו' אנו מוכרחין
טרם ישבע כדרך ששנו חכמי אור הוי יודע שכל העולם כולו ועד דברים אחר על אחר כפי חכמתו
וכפי צורך שעה וכשת שמוציחין את השבע כפי מוציחין את המשביע שמת הוא מתאנה בטענתו כפי
לסגות את בעל דינו האלה חודדת עליו כדכח שלעת' תהיה בין ששום אינה יוצאה מכלל שניהם על התבע
אם הוא נשבע לטקף ועל המשביע אם טען שואו וקולאין הוצאתה נאם יצא ובי' בית הגואל בית הנשבע בטל
ועל המשביע אם טען שואו ומדשו זה הגוע דעת הכריות שאין לו ממון אצל חצרו ומשבעו ואפיר
הנשבע בשמי לטקף במשנתו ואחרי כן משאלין את זה המשביע אותו אם אמר הק משאלין את זה
התישבע כמה שאסרו חכמי אור איני נשבע כוסלין אותו מיד אמר הדין פ' יוד' נשבע העומדין זה לזה אור
סוף נא מעל אהלי האנלי חר'ה' כלום אחד מהם ישע או זה סוף לשוא או זה כוסל באמת וצ'ה'
את האשה מצעשן אותה לפי כבודה ואין מבזין אותה בקהל כי דבר זה לא ניתן לאן לעבדן שוכה דתנן כל
הרוצה לראות בא ורואה וכל ונוסרו כל הששים וה' ואמר לך כח אמר י' אלים העלה עליה קבל ונט' אותה לך ול'
אבל צעצעת ממון מצעשין אותה: הפיא בי' ג' ד' ל' נ' הגואל דעבוד כי חופיא פיר ההוצין ש'
כשנחתכן מן השורה נקלין חופיא כדגילי בא הל' ק' ד' הגואל עשם מאי טע' דחיר סוכ' ל' והוי חופיא
והוא כעין שבירה מעין פיליעה נסרח עליה לטרי שנתפדון ההוצין כשן פטוחת החליות ולא ניתן אחד
מתבירו לטרי כדיתנן אם היה פלוני וכו' פ' ל' נטל לולבא ועבדיה הוצא שנטל עליה עליה עלה לבר ג'
הוצ' ועבדיה חופיא שחילק את העלין וקלען וששן לטוחת הכית שישראל חבלקטן הפיא אמר א'
מריש חוה אמינא האי דלא שתי חופיא משום מא' יסותא ואם לי מר לאי משום דקשי לפרסם פיר ב'
חבל' חתחה ובלשון הקדש קצף כדכח כקצף על פ' ע' ח' הפיא בפ' לו טרעות בגמ' נט'
מן הג' לבר מהימצי וחסיצי פיר חפי עפצים חיימצי אטונם הפ' בסוף גמ' ד' אוח'
כדי שלא תתעבר פיר בסוף תשמיש ליתן מתהפכת כדי שיטע הזרע מחמתה לולא תתעבר' ד'
בפ' ל' אינור אור וטלף האי הוצא דירקא בפ' יום הכיפורים בגמ' טעילת הסנדל אורי נפיק בדיהוי'
פיר שילת הסנדל העשה מעליו שללוב וצ' ג' ד' ל' הגואל בגמ' נקטם בחד הוצא כבעל מום ובסוף
ד' החובל בחצירו בדיל הוצא לק' יכרעא דמ' למח תריבו ל' כול' וצ' ג' ד' הנודד מן המבושל וחור אכ'
בהוצא אמר ליה דאפ' לבא צעצעתך לזאפ' בהוצא עד מתי אתה מאפ' ל' רוקך אמר ליה דאפ' בהוצא ל' לא
באצבעתיה עד מתי אתה מאפ' לנו צאתך ובס' גמ' ד' עררים פ' טיה נואף להוצא ושין ובפ' ק' ד' משני
וצ' ג' ד' השותפין בהוצא ודמנא וכבר פיר בערד דמן וצ' ג' ד' המוציא יין הוצא חפיצא פיר
הוצין שלוקל שעושי' ממנו מחייה ובפ' המוכל את הבית בגמ' המוכל את השדה קע' ל' דיקלן ותולין
וישן: סליק פ' ח' אהל פרק ט' חר' ברין ק' ד' חגיגה ט' חר' ד' חר' ד' חר' ד' חר' ד'
פיר החוסר גומא ואין כוונתו לגומא לא ליטול העפל לפסות הוצאה וכיחא בה כטור עלה שנימא
גבי הטמא ותנן כלה מקלקלין פטריין והן כמו הדים תלוין בחוט השער שאיזבח השער להחויק
לא נראה כתלוי ועומר באור ל' הל' ש' ד' מדאורייתא כל מלאכה אסורה ובאה ההלכה פירשח טל'
מחשבת אינו חייב במלאכה עד שיתכוין לעשות אותה מלאכה: פ' ב' במידות הר' הבית היה חמש

מלא
ל' ח'
ל' ח'
מ' ס' ח'

שה וקיצה והרת ויתרת הצד פיל הרת החם שטטה או שלתרגולת תרדף בלטי סימין פולו
 השני בתוספת שציעות בם ל יחודה בפלג קמ דסופה בגג חציל קש אמ לכה בצדיתא
 אמ ל יחמ. סילכה בעצמי פסוק כסולה פיל לאחר שאקרו הפסוק ונמצוהו ונשל הפסוק לבד
 בגמלה מילאתו וסבגד חשוב ופסול לסיכוך חזני הוא ששקול מן השדה ואינו מי צעא ליה ופול.
 השענא בם לולב הגזול בגג ל מאד אמר אפילו הושעני יבי ייש גלותא כי גדליתו השעש
 לולבא בהושענא פיל לא יכנס אדם לולב בעצה לאחר שאגד ערבה והלם דלילא בהלי דחזיק ליה
 עליך ועצדי חציה לאכי אגיד לעצה הים אגיד נמי לולב לא ליגז איעיש לולבא בהושענא פיל אמ
 אם ארוך הולב בזה לא יגז אותו למטה לאחר שאגד בעצה: **התלטים ספ ל אתלטים**
פילם במקומו: נפשי תכרך זאור ואדיר ברבים יחדי אלב בתדיר
שחזק ערך הא להסדיר: ובערך ואן הצעיר מכל

כח יחלפי כפר אשכ

ואלו במל קמ דערים בגמ מנוה שג מנה לאראני למשרא פיל לא ארוך ראני בלג גמ
 דפסק ל יחסי ער היכ היא בבלב אמ עד נחד צינף וטמוז אמ עד בהלואע ובבלג לכה פרט לן
 אמ לעבדת נהלואני: וך במגלת איה הי צריה לראש אמ ליה למה אמרת וי אמ ליה
 וה אמרית בין וי ליה לגלט ל יחמך פיל ל וי לע צערה לשון שמחה בפסק דשאר תשאר ובינמחט
 בסוף סת' כראשית ועלע מביל שג מט היון ממקום שה אמ וייה כשה משלכין אותה לאשה אמ
 וי וכשה משלכין אותה לשל ה אמ וה בא גג דפ או מגלות נשי דשכנעב אמרן וי לאולא
 וי לחבלא סיל כשהה כסטר אדם בלא זרע מקוננות אול להכל דלא שפן זרעא פיל א דשכנעב
 הי חכמות והן מענות ואומרות או להולך דכה כי הולך האדם ל בית עולמו ואוי למי שחא ממנושכך
 ונתבע לשלם הפקדון שאעלו כלמ האדם מתמשכך להשלים דואו שהיא חצו פיקדון לבעלה פיל
 חבלא משכון כמו אם חבולת חבול: וסוב בם ידיעות הטומאה בגמ בא לו באלכובה נעץ
 אצבעות בקדקע עד שימות וטיב פיל בלעז כ שם האבר להס: וול בם המוכר את הצית למ
 מבר את הוילאות ובפ כד בלנים ג תריסין ה' השן לשליבה טמא מודים לילון טמא טמא מר
 ובכל הבגדים פיל יא בנגעים וילון ושבים שלמטה וכל גמל אישך אמר תולין וילון מותר
 לנטותו ובסוף גמ דפך דביצה מטט מה אמרו וילון טמא קלעים לחצי תרג ירום וילון לודתא והוא
 מסך וכלע וכל גמ דפ אין דולטין בערות וילון אצו מטמא פיל וילון מכות והוא הלקיע שלמט כ
 הדיקעים כוילון לפט הפתחים ורם בפלך הנזקין בסוף הלכ לא היה סקריקון אמרצא בליה
 דלצא ואיתמ ל הללבליה דלבי ולם מימות מושא ועד ל לא מציו תורה וגדולה במקום אחד וכו מנה
 ורם בסוף גמ דפ כלל גדול דלית ורם בית השחיטה דמא ובפ כלתלים בגמ כלתלים העיטלך איתווס
 ובסוף גמ דפ תמיד והא קא מיתווס מאשהו וכל גמ דפ כיצד הגל דמווס בלישא לנ גיעולותא:
 ווסת בפ טו בנדלים ווסכו שלפלוש לגרש נשיו: ברל עידיות ובלל ביזה כל אשה שיש לה ווסת דיה
 שעתו בפ שני דייע גזילת בגמ שלש ארצות לעשוואן ובחלק בגמ ל עקיצה אמר דאם שמוע שיענו ווסת
 תחלת חולו ובסוף גמ דפם הכא על ימיתן ווסתות ושור המוער ושם מפורטין: ורד בפ צטציעות
 כלל גדול ובגמ דפ קמ דעה בגמ ל אישור אמר ד נשם והתקן הורד והמפר והקטן והלוטם ירושל
 ורד חיש ורד שציעת בשמן שלשישית וכו ובהה עובר פלג במעשרות בגנת ורדיום שהיה בירושלם

מאיר
 שאלת
 שאלת
 שאלת

שואל ומלך יודי כר ווסת

הדומה בפיק כל שעה בגג ואילו ידקות ואימא הליימא כמיצה פיל הוא ארזפתא

דמנו בלעז בלטריו: הרדקן בסוף גג דעליים דהנה מהדוק בביתא דגג החוצל בסוף חלל

ליפוי שבת דהדוקיה פיל כלאו בחדר הרדקן בפ' הקומץ רבה בגמ' פלשיות אגב

חבא אמר רבי יהודה ר' הירש' חייב בשות מזוזות מאי צי' הדין? אמר רב פפא סבא משב

לדב בית שער הפתח לחצר ובתים כתיחם לבית שער הדרך בערב כסח בגמ' ר' לעזר

בל עדין אתה מצוה כך הו' תגרי הדין שדיושלב הרמיון בסוף גג דף אחי דיי ממונ

מפלגך לעלא דהרמיון פיל הרמיון בלא המה המכניס הטעמים היסים והמטחים הטחים וכיוצא

בה' ואורמיון בלא מלמטה הנקצים שמשמשין הלעי והשק' וכיוצא בה': הרמיון בלא גג

דף הצוקר את הספינה אמר לכה כל בלחנה לדידיו חו' לו' הולמיון בל' ליתא פיל שול': הרמיון

בפל קמ' ד' ג' ט' בגג' על השטרות היכי דמי שנות שמות מצוה ק' אמר אביו כגון הרמיון ואג' איה

בל שבות פיל שמות מצוה ק' אנשים חשוצים ידועים שמהדוקין מדבלי שקר ומקצבת שחד כגון

פלוס' שהו' באומו הזמק' ודוקן בעלמות שהו' מושב קבע לזון לשנים ולשופטים הרמיון

המובטב' הרמק' כג' פילם בעלך בלשנא הרמיון בלא גמ' דף השולר את הפועלים אמר' ע

מאי אעביד הרמנו דמלכא אמר וביטין בסוף גג דף הנוקין הרמנו דלמכא ובג' או טו' סות בגג

נשתבלו לגלה ודילג' מלכא הו' בהדיהו' ומחרמנו דמלכא עביד ובג' קמ' דתמולה מיה טעמי דלתי

דעבר עלהו' לוחמני פיל צוואת המלך ויעא השטן מעם פני' יתג' ועק' סטט' במדמטא מק' י

הרמיון מור' ואשנא' תרג' הרמיון וחלייב' והשלטנה הרמוצה תרג' ויג' יתכון להלא מן טור' ר

הורמיון ובס' מיכה ולמע' מצור ועד גה' תרג' ודמק' הורמיון רבנא וקר' ויי ציורא ועד פיר' ר

הרמוצה בפ' ח' שלץ בגג' וכוס העיקרין לית הרנוגה דהגתא לומייתא פיל מה שגדל סביב

הססה הגמא כמו היזמיוה הרנוגה בלא טריל בגג' סימני העוק' ח' ספיקותה' חובה סוג' ר

והליג' והרנוגה וכול': הרנו' בסוף גג' דבמק' גדלקין אינמי הלעי פיל ששבת הוא צגול ומע' אחור

הוא סתוח בלילה כסופה בקרקע וכשחמה זוחת היא שומרת ופתחה למולו וכשחמה מעצבת פניה

למלה שהיא מתעגלת עמה עד ששקעת החמה ואינו החליץ שהוא סתוח לעולם כנגד החמה וכשחמה

שה' ויש...

ובם ה' שרצם שמך וורד וצל אילן טלפת בגמ' הריאה וסימנא ליתנא דודא דמתנדר
בהריאה ובלג' גמ' דל מי שאחז לית וודא חירא דקאי בחר דלא ובלג' גמ' דפ' השוכר את
הפועלך דודא סומקא בתולת הוולד במאה וורד ככל פד' בערך בתולת שושנת עמק
תרץ ועובדי יאין כולדא דבמישל גונעתא דעלך: וורדיין בהשוחט פליק ב
בחולץ על שישחוט את הוורדיין ובבלכות ב' תכלת השחל בגמ' ל טוניה וצחלק בעש
סחליב החלרן בוורדיין כל יהויה וצל כל הצחחים בגמ' צריך שיתן וורדיין לתוך הכלי פד'
חוטם דקים שה' מלאים דם וסמולים לושט: וורדיין ב' קמ' דסוטה בגמ' שמשון
כגון וורדיין וציבארי וצל מי שחוצא והן בגמ' אל ל שמעון מאנשי ואלדיעא פיל וורדיעא מקום
ואנשי צקנים וצריעין ומקפידין עלה בין כבדקטן לכבד גדול וורדיין ב' מדובא בגמ'
אין מגדלן בהמה דקה מאי חולדת הסנאין אל רב יהויה שרצא וחלצא וקטינ שאלה ולעיא בינ
ולדיע פיל ורדיע בלג' ישמע' סנ': וורשכר ב' קמ' דקידושין בגמ' וצית הללא אומ' בבלוטה
קא מחבנה וורשכי וצל הזהב בגמ' על מתי מותי קא מחבנן וורשכי פיל ל חננ' זעל מדגלות
ול גישום זעל פיל מצנסת שנותנן על הפדחת שקולין פרוגטלי וורשט בגמ' בסוף צבטח
חולץ שחט את הוושט וצל הרואה חייב לבדך וושט מלניס כלמיני מאכל וושטו אטום אמו טווא
פיל כיון דאין מבטס אוכלין ומשקין אף על פי שסמך דומין לאדם אבן אמו ואמו טווא:
ורשט בסוף גמ' דפ' ואלו מגלחין כפיטורי בפי הוושט פיל בע' פיטורי ותקן ב' קמ'
דבסת בגמ' מאמת קורין את שמע צבטחין ותקין היו גמ' וכו' וצל יום טוב שלמה ש' מות
מתחיל בתורה ותקין היו משלימין בתורה תלמיד ותקין: ותקן ב' קמ' דפ' כל שעד
ותקן שלי פיל העשויה מלחא ומשחא וקמחא שלי דמי פירות אין מחמיצין ותקן
בסוף גמ' דפ' המדיר את אשתו וצל כל היד בגמ' בית שמאי אומ' צריכה ל עדים המקיז דם
ושימש הוין לו בעמ' ותקין וצל לפואות דמי שאחזו אל מל עוקצא האי מאי דשתי טילא
חירא אוחותו ויתקן פיל הלשות ותקן ב' קמ' כל היד נמצא על שלה ותקן מטמאין תנו ל
איהוהו שיעור ותקן ס' צ' אורתאום וצל פירט במקומו וותקן ב' קמ' שור שנגח את
הפרה בגמ' החמר בול וותקן הוא ייתורין משון ותקין וצל הלדבה פירט סח כשת' עשורג אל ל
חבנה כל האומר הקבה ותקן הוא יתורין משון ותקן אפילו ויתור אמור במודל הנאה בפליק קמ'
דמגלה בגמ' אין בין המודל הנאה ובלג' גמ' דפ' אין בין המודל הנאה מחבירו פיל אפילו דבליס שולך
כע אדם לומר עניה כגון דליסתהגל בחצרים שאם יפנס אדם ויהלך בה אין מקפידין עלט וכיוצא
בו אפילו כגון זה אמר איתמל ג' אחים שחלקן ושמו' אל ויתר ופל' ב' קמ' דבבא קמ' ב' כל
שחבתי ובבא בתרא ב' גמ' דפ' האומר לחבירו פיר דביע בקרקע ולביע במעות כגון שהיה מחייב
עובדן מורשס קרקע שזה תב' דינים כל אחד נטל חלקן ק' דינבא בעל חוב טיק חלקן שלוחד מה
בחום שאר לאחיו ש' דינר אם הוא יורש טטל ק' דינר מן הקרקע ואם הוא לוקח שאר באחריו רב
אינו נוטל כלום הוי ממון המוטל בספק נוטל חמשים ואילו נ' נוטל קרקע שזה כ' דינרן דאמרי
דלמא יא שחא וטטל כה דינ' מעת דאמדין דלמ' לוקח באחיותו הוא וטקח באחיות בשלמת
מעתי סג' ליה וזה אליבא דלכאמי ב' פ' אן הן הטענין המחר על דברי עביא גמ' כגון חבליה
דמכה: ו' בקידושין ב' גמ' דפ' האמר לחבירו ואד שטום קט' עא ללמך שאין הצריח לכך

גמ' ש' קמ'

וחייהו דגידים ובפממלת בגג הממלת שמר לא החז זג כולי האי ודחצת קרבו וכל עני תרג חשל
ומחצבט גויה רחץ במים תרג ידו' שחגבמייא זך בל' גג' דל' איך שומחץ קצא דזוגותא
פל מקום שטרגו בגג מוליכין ומביאין כלים ותכו גג' דל' מי שהפך וכוס מבית הזגג וכל המעין את
הכר בגג' שני יקדים הקדמים והזגגים וכל גג' דל' המוכר אתהספ' ושלצמלין ושלגגין ובשלשה
פרק כל' כלים שלזגגין טמא מן סיל עושי מלאכת זכוכית פיל קצא דזוגותא קב שלזכוכית
השוב ויקר זגג' במוח פירין בצבורותם כי שמש וחזקלים והצדץ פל לחזר רב הוא וכו' ועוד
ששנט בביתא שגבט אחד שחור וגבינו אחד לצן וכול' פיל זוג ששנט דוס ששנט כלום הזוג שלעניכ
או שלגבינים בשש ענעם : זגג' בפ' השופר את הפועל בגג' מעשה כל יוחג' ב' מותא אל' אומרי
זגג' אולמתי ובפ' קל' דבכוחות בגג' דג' טמא היד' זגג' חיוורת היד' זגג' אולמתי פיל תלגולת
שחורה המפוטמת המצויה בין הקבים ואינה יכולה לפסוע הקנה מרוב שוממה ועיש עלבנה תחם
תרג' זגג' עלאפירוחהא : סליק פרק' אהל פ' זד' בפ' קל' דסוטה בגג'
וכ' לעש' הטובה מאי דלת כי בדבר אשר זדון עלתה בקדירה שכי שלובה נבשל מאי משמע דהאי זדון
לישנא דקדירה היא שכי שלובה דלת ויז' יעקב נזיד בר' גג' דל' כן סולל ומוזה איש מזיד ומזריע וטל
בל' השוחט אחד בעוף בגג' השוחט בהמה אוחכיה רב המנוח לעילא מיהא דתנן בפרק' בטהור' רב
הדאשון שחולץ טמא ומטמא השש פסול לא מטמא השלשו טמא בנידודימע פיל שישבו שחן
שלחומה כי התרומה שנתערבה בחולץ נקראת דמע : זד' זד' בשתי הלחם פ' יא' במנחות
שתי הלחם אלכ' ז' טפחים ורחבן ז' טפחים וקרעותיהן ז' אצבעות וחינו זד' לחם הפנים איתנו יטפח
וחזבו ה' טפח וקרעותו ז' אצבעות והינו יהו' זד' בר' גג' דל' אפ' להם המצותה דיהא דשמעא
קשי משימא פיל חמות השמש אחרי שסל ועבר השמש מאותנו מקום וסי' דגא דתלא כלמ' אחרי
שתיק החומץ ממנו ריחו חזק יותר מן ריח החומץ בעצמו : זד' בפ' הלואה מקום בגג' על
הזיקין זיהיה הוא דעבר ומיתחזי כדעבד הוא נמי פיל זיו הוא שמתראה זד' בסוף סוטר
בגג' משרבו הרוחצין משרבו זהוהי הלב רבן מחלוקת בישראל והל' קל' דחולץ ואפ' לך איך מזההין
אותו פיל עיני גכהות שפכו לפנו לבבכם תרג' שדו קומו זהוהי לבכון : זד' בויקרא דל' בל'
אחרי מות ובפ' דאחרי מות ל' לוי פתח אמרתי להוללים למערבביה אלו שלבין מלא חוללות דעות ל'
לוי קלא יתהו' דהניא אלו שה' מצאין אללי לעולם פיל שמחים בכלעת זד' בפ' קל' דחולץ
בגג' נמצא כשר מאמת התורין כשרין משיזיהבו זהם בכתובות בפ' המדיר בגג' כלל המומין
הפסולין והחולה והמזוהם בסיפרא ואסמך הצאן קרבנו מן היצן הל' או מן הל' פרט לאטה ולזקן ד'
ולמזוהם בפ' איך מעמידין בגג' בת ישרא' מזהמנא באפי גבויאי בל' מצות חלצה בגג' חליצה
בסנדל בשעה שפא נחש על חוה הטיל בה זוהמא ובל' גל' דפרק' ישבכור לנחלה איך מזהמין את
הוולד ובל' גל' דכל הבשר ואיך מעבלין את הזוהמא חלאתה בה וחלאתה תרג' דזיהומתה בה דזוהמתה
מזהמין את האילנות בפ' בשבעות ובפ' ז' בל' גל' דל' ישמע' תרי זיומי הווחי לאוקומו אילנא
ושרי וחד לאברויי אילנא ואסיר : זהר' בר' גל' דל' בכתובות ולא בזהויות שצין עינו פל' לש'
שלחולית שתלן לו לקום משום טו ובל' גל' דל' טרף בקלפי והיה לשון שלחולית מלבן ובפ' המסכת
בגל' אם היה מרוקס ושע' ירכותיו כשע' חוטין שלחולית וברפואות דמי שאחז חוטא דזוהריותא
ובהבד פרק' כל' כלים חוץ ממשלתיגין ושלחולית טובה ובל' גל' דסוטה מאי חופת חתנים
זהרית מוזהבת זהר' בטר' קל' דפ' בגג' ל' מאיר אוללן וכס' גל' דפ' היו בורקין וזהרית

סכין הפגים פירות שלא נתבטלו סכין שמין ומיד מתבטלין ובע' ז' ברא' ל' ישמשו התם פטורי פירא
בל קט דברכות בל' וכל אומ' עד חצות עד זבילא בתריהא שלמא ובל ג' ד' המקבל שדה אל' וצ' א' א'
מלא וזבילא דוולא וזיתוקא דבעל הצות פיל פלא בלעז הטעמה הזבלומשלפין על המת זכור
בל' ג' ל' ב' העדה הע' זביל' דחומשו פיל עושין סביב הספר מסגרת שנעוד בגובה כ"י לשמור
הספר עכ' מוד' יזבל' אישי זבל' ג' ב' הקולא את הנגלה עומד בג' כ"י שיש צידיו
מזיין זבל' לא שא את כפיו וכל' ג' ד' מומין לו והוצלעטן פסולין פיל מי שיש לו לפלוק בעינו
איך דאל' שצנא רדו' זבן ב' על' לו מלמין נגס חזק פיל האצל שיזוב מסנו ועוד בל' שאל
קורין לאב' זבוי' זבן ב' ג' ד' נירים מתעטין בזבנא רדמי על אפיה פיל סחודה שאנה עוצר
לא על י' החזק בל' ג' ד' חזקת הבתים אל' רצה עבד אינע' ד' זבן ד' יקנה המריבות כלונ' א' א'
על פי שהיא של' אינ' מוציאה מידוא' במריבות ודינע' אקנה אותם באילוהמעות זכור
בל' ג' ד' חגיגה מאי רשות וצרות אל' רב רעות שנעשות צרות לו לזן כגון זיבורא ועקרבא פיל כגון
שעקנו זיבורא ועקרב ביח' לעקיעת עקרב יועל חמימי ולעקיעת זיבורא יועל קידי ודלוסא סכנתא
נמצא המעל לאחד מ' זיך לאחד לכן ה' צרות לו לזן כמפ' ש' ב' א' נעמיד' בג' צ' ד' א' א'
זכריות ב' ק' ד' ב' ק' כ' כשהחזק חב המזיק כתוצת אשה בזיבורת זכריות בכל' ד' פ' א' א'
דמקוות הטבילו כרדכו דרך פיו בלא זיבורית עד שיטמ' על צדו פיל טבול ולא הטביל בית יחויש אול'
ולא זכריות פיל לא שנתה לו נקיות וטהרה: סלק פ' א' א' חלפ' ב' ז' ב' פ' א'
במה טומט' ולא ב' ז' ז' וב' א' חלוק' ד' עשירות ואת ג' פ' ואת ז' ו' וב' ש' מינ' פ' א' ו' ב' ז' ועל
הזוג' כמ' ע' ז' ו' ח' צ' ז' ו' ו' הפעמי עינבל' ז' ב' במה בהמה ולא בזוג א' עלפי שהוא פ' א'
ו' ב' ז' במה אשה ובע' מלכ' ב' ז' פ' ז' ז' למלכושיה משום בוי (החיצון ז' ו' הפעמי עינבל'
ז' ב' ז' במה שקיבל מן הזוגת פ' הם החכמים ש' לאטון באבות שקיבלו את התורה
מאבותיהם ולמה ולמכ' קרויין זוגות שהן נכרין שעם שנים ב' ק' ד' סנהדרין בג' עיבור החיים
ז' בא מדקת פ' ז' ו' תלמידי חכ' באו מטבליה כרא' במגלה דקתו טצריה ותפשו של עכבו העל'
כי נשל הוא מלך גדל הנשר הגדול ויש מפלישין עכבו המטר הנשר מן השמים ובידו ד' ז' ז'
הנעשים בל' הוא תכלת וציצית וצופתים יצא לשלם ועמוס' יליבי נחשו' כלום שאיו בני דויד
המתחמים מל' נחשו' שהוא משלם יחזיק ולא העתק אדומי זה של אדום הנמשל עליהם בעל' אסות
גם החמ' ל' ד' ד' חכמים כר' צונות ו' בקטו לקבוע ציצת אורי זה חרש העבור בירח ושמת אהרן ב' ז'
חדש אב: ז' פ' ז' ב' פ' הסיף והסכך הפגון והרומן מג' ל' ומג' קצרי השחיר וז' שלפתי
ו' ב' שיער פ' ז' ב' נעים כ' ל' לקרוץ בזה וב' א' סימן פ' א' ו' ב' צ' ש' ערות נטלות ב' ז' ו' ב' ג'
ד' המקבל חבל ז' שלם פ' ל' מספרים ז' ש' ע' ע' ת' ג' ש' י' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
פ' ב' א' א' ע' ז' א' א' ז'
בסוף כ' מדות ר' ז' ל' מ' א' ר' י' פ' ל' לא שכבתי על המיטה וב' ל' ה' הנחין ב' ז' ז' ז' ז' ז'
ישן ד' ז'
וז' א' עליהן וב' ק' ד' ז'
א' ל' ב' ז'
וב' ג' ד' ז'
אמרי ר' ז'

ואמר ד' ז' ז'

שן שמשמיצו כל זכר קורין בלש יטל מזוזי : זרין בגל דקחל בצל הצטר אל לוו
 טחמך זויקן לה כחלי פיר עזבו הכחל מלא מן החלב כמו זיקין מלאין : דורר בפ מומין
 בגל זגיוס דיוור דמזוזילן עשה פיל מנומלין עינו זרות בפ לו מנחין בגל דסמך ואל
 כצמין אל אביטול סמרא משמולדב שפה מזוית לזוית הנחה כל שמעצבת פיל ששית טטל מזוית
 יות כלונג אם ערובה כולה תיקון שרי אצל מקצתה לא יטחה כל שהיא מעצבת פיל אם עשד
 זמו והנה מקצת שאינו עשוי מותר לטלו כי מעצבתו באכלתו ובכיוצא בה : סלקפ ד
 אהל פה דין בבראש רבה פרט סד ויצא הראשון אדם אנה קילון דווען צכי פיר 7
 אזא יתרה דין בפ קפ דטבת בגל לא יצא האיש הא לא למיא לא לשון דין בפ דצמכטיון
 ה תחוב אהיה גים העתים והצפין הרי זה בש דותן בפ תאמרו ה הנה הנה נותנת זואת
 לק בראש גל במלגים וידח ירבעם את ישראל מאחרי : סלקפ דין בפ דצמכטיון
 גל כטע בגל כטעודים מכה דוקח ומתיו למדחוק כן הדין ולבעט את ישראל כענין המילת
 דין בגל דלתוצות בגל בתולה כתובות ל היינו מניין הדין מפטר מזון מידות ומכסר
 גות בפ מיעות האשה בגל המשיא את בתו הבא משכון וטול כל שילוח יענו על פירוש
 יוח החסן דהל בפ שביע בעידיות ובמעיון פיר ה במקות עלה חולין שרבו ולשנים ה
 יה ובפ ה שרצם בגל איז עושים הילמי כל הימים מטהרין בזולתן ובפ ללהזכים שקיבל בגל
 פך עלה רעה ובפ בעידיות על הזולתן שקילתן בפ במה אשה בגל הבנות יוצאות ובפין בין
 טרד בגל המודר הנ מחבירו ונכנס לבקרו ובפ אחרון דבכורות בממך הקוח ושעת ל
 ואל אין המים מטהרין בזולתן אלא פירות ביומי תשרי פיר בע טק : זחל בפ דין בפ דצמכטיון
 גל אצל עכשו ועשר לגל לאחר זמן כגון הזחלה מה מותר אולף החס לומר כמה דין
 לא ע אמר מלך אדם כילק גל כחלמי יתר הגם תלך מותר זחל זחל בפ דין בפ דצמכטיון
 בפ אפס דין פיר עהבופני דין בפ כן בלגם טלא מסע זוטו ובשש עשר פיר כה
 ל גל טל טלא ובפי גל דפ אילו מציאות בזוטו שלים ובפ כל העלמי בגל המצר זוטו שלים
 גל מועלת זיכה ורוק דגל אלחבור זו בכל שהיא זוטו שלעלם פיר אישנו והמותר דין בפ דצמכטיון

ז' רב פיר יד וייצר י' אים ובפרט לא הרצה ארצה אנה ממטי לכוח דיטה אכסה איטה
 דיטא יתו אפסן טבעו ובאותיות שלהן הדין קורין אותו זיטה כלונג בפ שבעה דחיה איטה
 ת אוטלו שפנה כלונג ימחב שמונה דרטורטוס בבלי רב פיר לב בא אשה ובי
 לט שפה אחת ועשאו דוטיטוס ובמי שהא מת דמו מנה והטרו מותר זיודץ בפ המצע
 את החי במיטה מי איכא סוס המיוחד לעופות איכא סוסא דבר זיידן ורצהאיו גאון היה
 ה טולא ב' דכזאראן וכך פיר השן ופירא בן שלמס ציין בהן עמות קורין אותו באו
 חוד העוסק בהן קורין אותו בלש פירם זעיר ובזמן שה יתרי מאחד קורין לה באיארק וישנה
 ים מיוחדים לשאת העופות הדורסים הנקראין באן ודח רבא הא דתעין בתורה מותר
 ומ לאו בקום העמד לבני אדם הוה דחוי לרבי חלל מותר לא אפילו בפסח השמיני לנת עשה
 וטות כשהולכת לציד כדי שלא ליגע ליפרוח ער שיגם למקום הצדקה (כפי שמו) למקום
 לדין אותה ומלשון ומפריחין אותה הולכת ודולסין וצדין וה העופות צדין שקרא באו
 דין בפ דין בפ דצמכטיון

ז' רב פיר יד וייצר י' אים ובפרט לא הרצה ארצה אנה ממטי לכוח דיטה אכסה איטה
 דיטא יתו אפסן טבעו ובאותיות שלהן הדין קורין אותו זיטה כלונג בפ שבעה דחיה איטה
 ת אוטלו שפנה כלונג ימחב שמונה דרטורטוס בבלי רב פיר לב בא אשה ובי
 לט שפה אחת ועשאו דוטיטוס ובמי שהא מת דמו מנה והטרו מותר זיודץ בפ המצע
 את החי במיטה מי איכא סוס המיוחד לעופות איכא סוסא דבר זיידן ורצהאיו גאון היה
 ה טולא ב' דכזאראן וכך פיר השן ופירא בן שלמס ציין בהן עמות קורין אותו באו
 חוד העוסק בהן קורין אותו בלש פירם זעיר ובזמן שה יתרי מאחד קורין לה באיארק וישנה
 ים מיוחדים לשאת העופות הדורסים הנקראין באן ודח רבא הא דתעין בתורה מותר
 ומ לאו בקום העמד לבני אדם הוה דחוי לרבי חלל מותר לא אפילו בפסח השמיני לנת עשה
 וטות כשהולכת לציד כדי שלא ליגע ליפרוח ער שיגם למקום הצדקה (כפי שמו) למקום
 לדין אותה ומלשון ומפריחין אותה הולכת ודולסין וצדין וה העופות צדין שקרא באו
 דין בפ דין בפ דצמכטיון

הוון דחוא ובריגא דפ השוכר את הטעלין וההוון זהרורי מעין שאפריה דל יחזן וכל גג דפ י יחזן
 נפל דחוא באיטמא דהר במגל דפ קא דע' מיכא אמ' ל פתחם בק יאיר דחיות ליה זריזות מפורש
 בסרן קא דשבת יחשלה דהרא במ חוקת הכותם בגמ' במה דברים אמורים במחויק והני
 זיהררי דזכון ארשא לטסקא זביעהו זביע פיל דחוא כבד פיל בערך בסת' ופיל דגדרי הממוש
 מן המלכות לקבל טסקא דפרדיסי שמע' ואי עייק מריה דפרדיסא ולא מרע טסקא ואינו דחוי
 ולא משמח ליה דינא דמלכותא למזבן והוון פריסא לאיפלוצי טסקא ומאן דזבין טינה קנה
 והני מילי לטסקא אכל אכלגא לא מוצני ארעה כלו דינא דמלכותא דלכא אקדפך גברי מנרז
 וזה שם לשון פריסא הוא דהר בפ' אין מעמידין בגמ' והחומץ כח מוסף דהיה קלש ובמק
 אילו טרפות בגמ' דרוסת הואב קראי ל דאנה לדסה לא לבסוף דזהררי בהי דשקיל ליה
 למחופיה הוא דשלי ובפ' השולח גט בגמ' אין לקחין ספרים אימל דחוא שדחנהו לשהא ופ' דים
 השדה בגמ' הדיק נהי דיהלא נפקא דמשנא גופה לא נפקא פיל דהרא ארם: סלקין

אחלפך זון בגמ' דפ המצולשה ובפ' חוקת הצנים בגמ' ולא אתהאכ בנכסי הני
 ובפ' להשבען בגמ' המלכ' ציד רבא אפיך זוןא ובפ' גמ' דע' ז' אפי' זוןא דמלכ' נמי: פיל שט
 סלצנים בפ' במה גזמה בגמ' פיתן שלי לעור ובפ' קא דססו בגמ' ושאינה גבוהה י טמאים
 איתג' רב וד' חנה ור' חביבה וד' יוחן מתני בכולה סוד מועד כל כי האי זוןא חלמי' י יוחן
 מעייל' יתק' בפ' מי שמחן בגמ' י יהודה אומ' מצדך לפשום י יוחן וד' יהושע בן לוי וד' אשר
 וד' יוסי בל חנה פיל נמצאו תרי זמרי י יוחן וד' יהושע בן לוי זוןא חד י אשר וד' יוסי בל חנה
 זוןא חד מהאי זוןא ומד' מהאי זוןא כגון י יוחן וד' אשר וד' יהושע וד' יוסי או איפכא י יוחן
 וד' יוסי וד' יהושע וד' אשר בל המזיר בגמ' י יהודה אומ' חזיש אם תמצא לומר זור זוןא קנת
 בל גמ' דמפן לקא מאדים בזווי פיל יוס' י יבוא מאדים ל פעמים בזווי בשעת ה' ובשעת כב'
 משום הכי חייבין לספנה ס' מאדים ממונה עלהים זה פיל ל חננ' זקל זוןא בסוף גמ'
 דפ קא דמגינה אית זוןא מלכותה פיל הני זוג שלמספריס זוןא בל גמ' דמסקין תנא להו
 זוןא דתיק הדיב ובריג' גמ' דהמפלות וק' כי אתא זוןא מהדיע פיל שם חלס: זוןא אתיק ל

סע אתיק תרג' דוי לקבל זון: זוןא בגמ' דפ במה אשה לשקול זוןא חזרא פיל זוןא שלכפך
 צירוף רבע שקל כסף תרג' זוןא חד דלכפא פיל שקל שלמותא הוא סלע וכן תרג' שקל סלעא ויש
 בז' דישין ודער וזון וזון אחד הוא ה' שקל לרבע) הוא חצי סלע וישבן ל' דישין כדגלסי ברמש
 גמ' דפ הזהב תט' במעשר שני בפ' ה' הפורט סלע שלמעשר שני ביהושע' בית שמאי בל הלכות
 וכתהיל אומ' בשקל כסף בשקל מעות בריג' גמ' דחגיגה דזוי לעלא לא שפיה לפילותא שפיה פיל
 המצא מעות לעב בשעה שהעגשים שלן ותלוה אותי ונוגשם באי' ולקחין המצאן וכי מסת לקו
 הוא בא ונשח בלליות הייט ראל אינשי זתי לקנות התבואה אינו מצוי ולמי שתולין אותו העשים
 מצוי: זוןא המוח בללאים בפ' השולל את האומצין פירוש זוןא כותן השולל צומ' שולוחמו
 פטר שש עלותא תרג' ירו' שות עגל' מצוין. זוןא בל גמ' דפ אילו מצוין תפומה הדיא
 איתמא זוןא לאיך וצ' גמ' דפ מי שהוציאוהו למי נפקא מינה למשמוש ליה זוןא פיל לבל' י
 זוןא בריג' גמ' דפ מצאת האשה אם דחדיק ללא ואורחא רחיקא פיל צדה מעומה והדיק
 זוןא כפ' דקידושין בגמ' בלכפך בית שגאי אומ' בדינה ההוא גבלא דקדיש בזולא דאורי'

וד' יוס' עב' וד' אלוהי

פ' ש'

סי
 רב
 א
 מ
 לו
 שו
 פגו
 עת
 בח
 פגו
 עו
 ונא
 בט
 ס
 המ
 שכ
 תד
 זון
 זון
 בז
 ופ
 צב
 פיל
 ימו
 טע
 בגמ'
 שו
 והא
 סוכ
 בס
 חט
 מצו

על דברים כל זכויות מאי טעם גדולו בהו רבן וכול זכר למקדש כהן לרב ענין סמו בגמ
או למען פירי בזמן שביט המקדש היה הולך מבית במצח על אכילת מצה ובמלוח על אכילת מרור
לך מצה ומלוח ואוכל בבת אחת כיון דשעה פה התורה איזה מצבט את זה אבל בזמן הזה למעט
דיתא דמי בערב תאלו בעות ומרור דלפני דכח על מצה ומלוחים יאכלוהו בזמן דאיפססח אין
לא כמפורש בס' ערס סס' אסור לאכל בבת אחת דאין דרובן מבטל דאורייתא הול אוכל זה
בזמן וזה בעיניו ואחל לך אוכל בבת אחת זכר כשהיה צבית המן כיון דשעה מדאורייתא
ותר לעשות כהילל וכיון דכבר בידעו זקאכילתו לזכרון בעלמא לא מבליטין עלה ובבב' דבב' ערס
לזכר ל יצחק כל המזכיר את הצדיק ואינו מבליטו עוצל בעשה מה טעם זכר לך וללמנו
השטע ואינו מקללן עוצל בעשה וכו' זכר בפ' אשתי הגז בגז חומר בזרוע מלכות גלא במעשה
ה' לה למיתק שכך זכרים כהנים טמאים מלובין מרחם אים פשוט לפע הדיב' פיר הדיבור זכר והמעשה
אשית הגז בין זכרים בין נקבות ככול אפילו בהמה שנכנס קדוש בצטורה אבל במעשה בהמה וציאת
מ פטורין והצבור כוהן בין בהמה טהורה כגבג טמא אבל המעשה וראש הגז אין טהורין אא בהמה
הוא בלבד מעשה ולי הגז מעט והצבור מרובין כי מכל בהמה נקטה והמעשה אחד מעשה הצבור
ושותף מרחם והמעשה וראש הגז לא צבור כוהן אפילו באדם לאפוקי מעשה וראשית הגז ללא המעשה
אשית הגז משוקן לאפוקי בכור ללאו משיט הוא נחזי יכו ישראל בכורה קודם מות תורה לאפוקי מעשה
אשית הגז ללא הוצאתו בהקודם מות תורה ואמרי ארדבה מדיבור הזה ליה שכך דומה לו באילו יתום שלקחו
אבותיה נתנו לכהן בקדשה ובמכירה פיר בהמה שמתה אמה בעת לידתו כטור מן המעשה דלפ' תחת
את מתחת אמו לאפוקי בכור ולאשית הגז שבהגז אפילו ביתום והלקוח והענת לן ב' פטור
מעשה בהמה כדעת בצבורות פיר ט' הלקוח והענת כטור לאפוקי בכור וראש הגז שחייבין בלקוח
בענת לן במתנה בכור וראש הגז חייבין במתנת השותפין כדאמ' לעיל לאפוקי מעשה בהמה דאינו נודד
בהמת השותפין דתן האפין השותפין החייבין בקרבן פטורין מעשה בהמה בכור וראש הגז נתען לכהן
אפוקי מעשה בהמה דלא ידען הצבור נאכל כהנים והמעשה בכל העיר ללא אדם הצבור קדוש מרחם אמו
דראש הגז אין עריך לקדומו קדוש לאפוקי מעשה שיעריך לקדומו קדוש כדאי שיקדוש שם העשירי והקדוש
תע היוצא עשירי סוקרו למקדש ואמ' חלי זה מעשה במכירה כדעת בתחלת מעשה שם הצבור שותפין
אולי תמים חי ובעל מוס חי ושחט ולאשית הגז נמי אין מוכרין אותו לאפוקי מעשה בהמה דתען מעשה
בהמה אין מוכרין אותו תמים חי ולא בעל מוס חי ושחט הנך שלמעשה ששוקן זה לזה נמי אין צל איפס
מעשה ששט וראש הגז אפילו במשוח נמי נהוג פשוט מפשוט עדיף ליה למילף בכור ללאו משוח הוא
ישמי שמפיש בקדושה כי הצבור ולאשית הגז אין מקדשין לא הם לבדם לאפוקי מעשה שמקדש לפשו
לאחריו דגמי בזכרים בתחילת כל התירי מחכידו אפילו מעשה עדיף שכך מקדשין לפשו ולשוקן כול
ב' ג' ד' המסלת חמשה בא זכר בא שלום לעולם שני שלחו פר מושל ארץ חומל יצחק דברי אמי קמיה
ב' פ' עמו כולל מעותו כדכר ויפלה להם כלה גדולה נקבת קמיה באה אין עמה כולם דהיא אומרת אין
ק' לי שם ויאמר נקבה שלרף על ז' בפ' שור שבגח את ח' בגמ החופר בור בלש ח' היחיד תל' פ' אחרון
ביבמות זל' שלחם נדמן פיר זכר שלחם אילן של יצחק וזקן אחד אברהם ולפני עליו בפ' אלבע
מיתות בג' בעל אוב ובתוספת סנהדרין נבסימי בגיט' שוטמים בעל אוב זה המעשה מפי' המלכים אול
עד ודוש' הממון ואיתה נמי בסיפרא בסוף קדושים תנו רבנן אחד המעלה בצבורה אחד המעלה בלש

למיתק

מעשה

מעשה

מעשה

מעשה

מעשה

מאיד פיר טעשו לאורשים כביעה מוזרת זמרגדי כומז תרג ירוש זמרגדי וחפ

כום תרג ומאני דזמרגדי זמרגדי ותפל שבא ותקחם ונפלת בתכף לילית מלכת זמרגדי

הלכות שבא תרג היכתא דזמרגדי סברו להון זמית בפ כמד מצד זמרגדי חוץ מן היין ובלג

שלצד טאין גדולו ובפ הנודל מן הירק בגל ר מאיר אונג הנודל מן התבואה עלהמלו עלהזמית

פיר זמית מרן טק קורין בלג יחט למרן זומין ויש מפרשין שלמא: סליק פיר ח

אחלפ ט דן בטנול פירן כו בצלים הזון והבלייך טמאין פיר אצטא ובלג אלמית

קמלא וצטיית מנתקא ובלג טעגול ובלג יון הוא והוא פיר והזונות רחצו ויש אונג והזונות כל

זין ובלמדט בואתה תצוה ובכל דטמז ובמג איכח מה אעידך כשאמלון יטלי טעשה ושטמ

שלה הקלה לכל אחד ג מלאים אחד להלבישו עטרה ואחך לאולו דוס כמז דתמז מוסר מליים

פתח ויש אונג בטל ובי למדט בואתה אחרונ התירן אנטלן והעמידו בשמה דן צא אצטא

בגל בתובליה כתובתה לבי מזבח טמא מזין מחבב פיר מזין כפרתם העולם ובכל יחד פיר צו

בר עיבד לחס כמשמע מזון וט ובה טעשה פיר יג באחלות לחון את עינו ולצד עם חביר

ולתשמיש דן בלי גל רפ אין עמדין היט דאמרי אעשו מלא כליים דניבישא פיר מי שאכט

וטמלאו כליים עושה מיני רעמ ובל גל דפ קא דבצא קא ויש כפרתו במשכבא מלא בט וזט

אמר לעזר זני זע כלום מיני בשמים וכל דן בסוף גל דס אחד דיב ממונות והזונות לחע

אמר לעזר למרן ב חזונות אחת שלמיכיהו וכו ואיש משך בקשת לתמו מיהפסין טעמס

אשר אמ לפיתתם רבא אמ לתמס ב חזונות דנב בראשונה פרק קא דעקצים זנב האשטו

שריקתה פיר קטקט אחת שלאשכול והיא עולילה האשכול ששוי כולו קנוקנות וכל אחת מליאה עגמ

זנב שזעל בגל דפ במה אשה זנב לשון בגל טורף בקלי בגל קשל לשון בהקומין רבד בגל בטש

ואם יתעורר ויש לו חזקת טעמס ויש לו חזקת טעמס

והוא גימטו

בגדה בניזקין דבי קרנא פיל מסכתא בניזקין משנה חיצונה שהיה שונה אותה קרנא שם חלם
יודע ובספר ומסורש בשני דייני גזילות קרנא שקיל איסתירא ממל ואסתירא ממל זקן
בפרק קמ דברכות בגל דסבך בשחל מברך לאחוי שאמרו ל זקן מגדל לא אל לה פגי המשה
פיל המשחיתים הם המלגלים ומשחיתים זקנם כנגדם זה מגדל זקנו כלל זה עושה חילוף מעט
ונמצא חולק עליהם כך זה היטח וזה זקן במגדל הזבורין אומבדיני ממונות מזדקין הדד
ואז אומבדיני כפשות בזדקין הדין כלום כחש כמו זקן גדול נשאט ונתנט בזה הדין כמה ימי
עד שנעשה זקן דייני כחשלא נתבדל לנו זכות נחתהו וכך בדיני ממונות ואז אומבכל בדיני נפש
אלו כל זמן שאחיו בדיני נפשהו זה משוכח מאי נזדק הדין חכם דינא כלל נשאט ונתנט בו
שנעבד כאור לדבתי בשישים חכמה בצ מצות חליצה בגל חלצה בסעיל ושלוק העשו לבי
פיל לתכריפן שהיה מהגם לקצום בסנדלם וכן במחנות בגלם התבלת ומוזה עמא זקן
לכבויו וכו' בלא פ בן סורד ומוזה עד שיקין זקן התחנן ולא העליו וכו' ובא סינן התחנן וכו'
העל בגל אישעראט לא פי פיל זקן התחנן אומ מקום בלא גמ צפ האשה שאי עושה צרכא
לדד זקן שהיו מהלכין פיל זקן הוא השמשילי הוא הלם נטלה איצבע מן העין דמעה ממהלת לצו
פיל איצבעהו השמש דמעה הוא הדם זקן זה קנה חמדה במס' בסוף קישים בצר' רב ובלמדע
בן זקונים הוא לשהיה דין אוקט שלו חמה לו בצר' רב כרטי' זקינו וליושבי ארצו זקנו כל
זקנא אטמס סבין דקלן כל צדיקים שנ' במלס צדיקים כח חסד שלא היו צדיקים בוקרא רבא פלס
כך נחת על הזקן זקן אהרן וכי שט זקנים הללו לא וכו' זקן בעדידת אין זקן
ובצידה ב' יוס טוב גל הצאב בעורה שלחניות וכו' ובמשוח מלחמה ס ח בסונה ובעקיבו שלט
הדמע מדין זקיפן (פשה) ואחרים מאחוריהן פיל עקיבו לסוף החיל זקיפן בצדק עומדין לפני
ואחלין מאחוריהן כלום שהי שולות היו אותן זקפן זקיפה לפני זקיפה שאם נאלט מן הפנימס יבוא
לאחרונה ובס' גמ' כל שעה זקיפנא אמיר פיל שמקצבין לתוסה המס ומחמיצין בגל גו' דלחה
ומצב כסח' בגל ולא יפסח צינקוט זקמא דידה דימינא בודה לשמאלא וזקמא דידה דימינא דימינא
ימינא פיל יתמושבין ידו הימנית בתוך ידו השמאלית וכו' שלשמאלות בידו הימנית וכו' נזדקין
נחוד דימינא פיל ויביט בחוטמו בצד ימינו ואם מתירא מעי' שלעצמו יביט בצד חוטמו
ובג' המציא גט שיני בגל נכתב ביום מאמות כנוכה משמטות לב אף מתיסגוס ותיקוד ושמע' אף
כגיה אף על פי שלא זקמה וס' כל איזהו נשך בגל מלוה ישראל אם משנתגיד זקמ' עליו כעונה זקן
בל קמ' דעירובין בגל שירה לישא שליא יודיקר הגרי בבת לאש ובס' ראשון לספ' ובסוף גמ' ד
שב שיערי זקרו בבת לאש ובס' אל להן הממונה הגדום בן (וי) זקרון בבת לאש ובס' ראשון לספ' דספ' ד
מסכתין בנמלין כרי' שידיקר הגרי ובס' כל הדי בגל משל משלן אימור איזיקרא ומע' ליה
פיל נמלה (אחוריה) ובא הדיס מן העלייה ובויקרא רבה אם הכה המשיח טלענה גבר בשאר לאו
ובס' גמ' דס' מי שהוציאו אחיהם אומ למקום שדוכן זקן פיל הואיל וגמ' בתוך התחום ורגעו אחת בלבד
חוצ' לתחום הויה לה רגלו לבדי שאר גמ' מעוטה והיא טפילה לגבי גמ' פ' האוים למקום שהוא רוצו לש
זקן ב' א' דראש הדי כלבאי שלם אמ' ל יוחן וכו' זקדין בזקילה אחת סס' ל כולן נסקרין זקן

במקרה אחר

ותום כל כיצד מבחינת בגד חוץ מן היין וכל אחרון לשבת בגד מהלקטין ושורת את זיתום
המצרי וכפ' ואלו עובדין בפ' זיתום המצרי וג' מאי זיתום המצ' תנ' לב' יוסף תולתא שער
תולתא קירטמי תולתא מילתא זר' בפ' האיש מקדש בו בגד האומל לאשה הנקדשי' לו
בתורה לא שנה כזית כזית ולא שנה כזית העומדים בשדה וכל גמ' דפ' סדר תעניות
ובחלק בגד' הדיוטות זתים שכבשן בטורפיהן פיר' זו המשנה בעקצין וראש הפרק הוא
זתים שכבשן בטורפיהן טהורין לפי שלא כבשן לא למראה הוא אלא לתמידין הוא דבר ושמאל
קא חזינא הפא ללוג הלכה קשה וצריכה יקעה כמו היא דלבו ושמה כול' תנאויי בשיקין הוא פיר'
באות הדורות לא היו יגיעם לא בדביסקין אלא השאל כשוטין היו להם ולא היו עליהם להיטות
פיר' א' זתים שכבשן בטורפיהן ונגע שלין לטורפיהן שהן חוץ לקדידה ש' לא טומא (מה שבקדידה
האשה שכובשת ירק בקדידה ותולה ממנה ירק חוץ לקדידה ונגע בה שלין אין מטמא למה
שבקדידה ומתעק בעקצם י' מתבטא פיר' י' אפי' ס' מתבטא ומפיל עטינא :

נסדר ערך שביעי תהלה לצור ישעי

נחון ינחני במהירות שמיני לערוך בזהירות

חב בפרק הוציאו לו בגד היה מהלך בה' כל חביבן ישראל שלא הצריכן הכת לשלח פיר' הלך
תראה כי בכל השנה הצריכו הקב"ה לכה' במקום שלח הקשת לימועם בתוך הפעמוני כה'
כי בשעה שיבא א' הקדש לובש המעיל שהוא כטלח וכו' וכל' גמ' דפ' הקומץ שש' והיה חביב לו
עד לאחת פיר' להוצות מרות' לרקוק הלכות למצות מדותיו לראות ולרקוק הלכותו והיה
חביב לו עד לאחת כלמח שהשיב היה חביב לו עד אחת שפירש לו שלא היה לו חביב עהבו טען
מלוב שמחה דנראה לו מה שמדט בפירוש מעגזה כת' עד אחת בלא ל' כל גמ' דפ' לאשון בספחים
דאיתכשר בחיבת הקדש ובמנחות פרק המנחות והנספים בל' גמ' כל העומד לשחוק כשחוק
דמי אפ' לחיבת הקדש מכשרת פיר' חיבת הקדש מטמא להו (שאיין מוכשרין כמו כשרין
לשאיין לאויין לאפלה שאויין לאפלה וכל' גמ' דפ' אף עלפי שאמרו חיבת חוסה קוצה או חוברת
ביאה קוצה חב בפ' ב' בכתובות בגמ' עיר שכבשה פירקום אש' יש שם מחצות וכל' וביאה
משתהלך המחבא פיר' שיבהוק המחבויין כדלת מכל המחבואים אשר יתחבא שם בפ' כ'
המנחות ובפ' פירא והמחבת אין לה כסוי וכו' פיר' מחבת צפה אין לה בית קיבול לא חלקה היא דלת
על המחבת גמ' מאי טעם אי לימא מרחשת מישום דאתיא ארחשושי הלב כדל' ל' רחש לבי וצד
טוב אמר אני כלוג הלהורי הלב מחבת דאתיא ארחשושי הלב כדל' ל' רחש לבי וצד
כלוג שנגרע בכין הדיבור ואימא איכמה מחבת דאתיא ארחשושי הלב דכת' למה נחצאת לך
מרחשת דאתיא ארחשושי הכה כדאמרי אינשי קא מחשן שבותיה פיר' א' רוחשין רוחשין
מעשיה קשין בה לים מועטין וכל' בנות כותם אם היתה במחבא והגיעה שעת וסתה ולא
בדקה טהרה שחדדה מסלקת הדמים בג' לולב הגזול בגמ' הלוקח לולב ובס' הגזול עעים בגמ' נתן
שור לעבע עלי קנים ועלי גמסם שגיבן בחיבה על פני השדה לקטן לאפלה וכו' פיר' שגיבן
לחיבה שליקטן לשאמלן לאוצר ליקטן לאפלה למאכל בהמתו יש בה קדושת שביעית
בשביעית דאסולין לאחרי שיצאתה שביעית לקטן עצים לשחוק אין בה משום קדושת שביעית

פירא פיל זיבא בלע לעו : דרז בל אילנה הלוקין בגמ והמסה באחת דיו וצילי וישלחו אפי
מזרזין לא למזרזין ובקא דקידושין בגמ וללמדו תולה אם היה בעי וסיי וממלא בתלמוד
למהל לשלום נק הארץ תרג ירוס למזרזא דרז צמזור פיק כג בכלם משום מרכבהו
האשקלונ פיר דצל שבחובשין חחמור דכל ויזבש את חמורו וכלתגמ ודריז ת חמריה ובלע
סילה והא אלוסה שלעין היא ואיע מצויה לא באשקלן בלי גמ דפר עשין פסין העלה דרי
תאנע על צטרו קל שנה בלי גמ דשבת אפיצ יהודה האי זירא דקנ דמא ודקפה וכל וצילי גמ
דפ משת חלטה סקלכ לרוא דקנ פיר משאוי שלקנע חצילה שלקנע : דרזיר בע גמ דפיק
החובל בחבירו לא חנע הלך זריר אעל עורב ובפ או טריפות בגמ סימנע העוק להצמ אתה זרזירי :
דרח בל ד בשבי עית הפגים משה זרזירו פיר הן התאנע שהחילו לבשל מלשון ויזרח לו השמש
ובפיק גיר השנה בגמ ונוהג בצומה כל ויזרח לו השמש ופ שמטלו לבדו זרחה וכו בגמ איה
הגמך בגמ להיק גמך הזרח שמש לרשחן פיר התקטעה לום תקטע שיחיו ויעלו מיד גואהים :
דרבך בסוף גמ דפ כסוי הדס ויש אפי אף הדבך פיר בלעו אורו פימנעו ורוא לשון יטמא
קורין זרשך ממש : דרבך בלי גמ דל המקבל שיה וזרנוקא דבעלה צית וכל גמ דפ חזקת
הצתם אל להו זרנוקא אמרה ובפ גמ כשוס בגמ כל בן מלמעלה מנא קם אזרנוקא דתל ביקוטי
דרע דבר שורע טלה כבוד פיר בערך דבר דרוע במ גמ דל הזרוע והלחיים ובתוספת
שבת פיר הגמון מנן לרוע שהוא י שט' ותהייץ העבותים אשר על זרועותיו כפס' אש' בע' באש
וימסו אסורע ועל ידו ובלמדנו בל פיעום את למדת סעגוליא על בני בלשונך טולאת חלמי : את כוונ
לקובת האשה והאיש טול את הקבה את יגעתה בזרועך טולאת הזרוע אוסה הייתה מטי לשלום
בין אדם לחבירו אתה הוי מבדך במ בשלום שט' יטא י פטו' ויש לך י אמ' לישלך יש הוא כיעום
הוא מליהו אל לו הקבה אוסה טעה שלום ביטל בע' הזה אף לעמיד אוסה הוא שעתיד ליתן שלום
ביט' לבין בט' שנה אפי שלח לכס' בלי גמ דפ אפי דרשין בעליות וסערה תלניה בזרועו פיר
הכל ילני בגבורתו שלהקבה וכו דרף במ גמ דל במה אשה ובמסמרה העלע דערה לה לזרמא
פיר כ צעיר שבא מחצית דם ואומו מקום שאוחזבו נעשה תפוח חזמה כמות הדיקון ולא כשלישה
הדיקון פיר הדיקון ישנן בכלגונו וזה אינו לא במקום שאוחזבל בד ואוחזן ג עושין להם
דברים חמין לרפואתו וזה עושין לו דברים קלים לרפואתו ירוש' ובמסמרה העלע טב לעכביתא וצילי רב
קור וחום חמה ועבעבית יש מסרט' זירא יבלת ובלענ בירוקא דרף בל ר' אישור אומ' אפי
בגמ אן עושין לה חלוק לא משום דרף ובלי גמ דל בהמה המקשה אבל פירולא זרף ובפ העל
בגמ איזווא פצוע דלא מורף זרף ובפ אן מעמידין בגמ מתלפאין דיר מודין זרף פיר מכבד
החיל פיר גבעת הוי קשה היא ושולפת דרף בל א בעל ז בגמ אפי בונן כל דחוי ליה
מורפיה פיר יתפסנו ס' א מטרפיה דרף בלעכות בגמ דל הטשא את האשה ודרף
מיה בתלמודים כלום הטי אימורן עליהן בלי רב בס' פיר פז דרוק חוטלא לאויהו וכו דרף
כמשק גבים שאק בו תרג און במאני זיינא במה דאון בזריתא דרף זו זרית לכר פיר
בערך אצבע בלי רבה פל ס' ויתרועעו הבנים ובפיק רזכור זלמא מתיחא לקיבלה פיר
זרמו ואגרוכו מתוח לנגדו : דרמא בטה בפה האשה מי רגלים נטר ובורית גמא בורית זלמא

גמ
יה
בגמ
כס

זיתים
בפ

בית שמאי אומ' משיח'ל פ'י' מלשון ולא חבלות בסוף כ' כיצד העדים נקראת חבלות חבל
בל' ג' ד' לא יחפור חבל קשי לכותל פ'ל חמות חבל היינו חבל שבער' ה' חבל ב' פ' קמא
דבבא ק' בג' הכשרות וז' איכא מרבה בחבילות פ'ל מרבה חבילי ענים לחוק בהן הלכה ב'ל'
ג' רביעה דתמן בסוף עלה מ' שהיו לו חבל תלך שלכלא' המדס ב'ל' ג' ד'ל' השופר את השועלין
הקמת חבילת תשוצות שאין בהן ממש וב' איזו נשך בג' אין פוסקין תנו ל' המולך חבילה
ממקום וז' פ'ל ארס שמונך סחורה ממקום הוול למקום היוקר ב'דשות מוכר מוחס' אס' אחריות
הסחורה על המוכר ש' אותו מקום מתר' וכל' השופר את האומנ' בג' שוכר ע'הן או מטען
כ' תעא ההיא בשבא חבילה ל'דו כ'ל כגון שהבא הפועל חבילה שלבגדין ושלכל' אומנותו
ותנה לבעל חבית ואמר לו הרי ע'כונ' עמך שאין את חוז' כך וק'בל על החבית את החבילה וסמלה
דעתו שהוא עושה מלאכתו ופטר את הפעלין אחרים וסמך עליו ולאחר מיכן חוז' בו שוכר עליו
ש' מ' ונ'ז'ז' ב'ל' האו' לחצרו ע'א וק'ש ל' בג' האומ' לאטת קדשתך שנים שבאו ממדינת ח'יס
והאשה עמה וחבילה עמה וז' בסוף השיחה פ'ל י' ח'כלים מטמאת חבילה ומטהדת חבילה וב'ל'
ג' ד'ע'ב אין עושי' מצות חבילות חבילות חבל ב'ל' סוטה ומבא חבל מצדו וב'ל' ג' ד'ל' מרובה
מידת מלא חבלחרס בדרוס בב'ל' רבה פ'ל' נ' ח'לילה לך וב'ויקיא רבה בעו' פ'ר' אהבת צדק את תפיס
חבלא בתר' דישי' וז' חבל ב'ל' מדנו בס'ל' אלה פ'קו'י חבל חבלנו הוי שנתמטכן ב' פעמים
חבס ב'ל' ג' ד'ל' הבית והעליה אי בחצטא בכל אי בחצטא בכל פ'ל' שנתרעע החתל וכבדו
העליות ונשתבדו התחתונות וב'ל' השופר את האומנ' בג' ד'סמך כל האומנ' אמ' אצ'י' שחצו
ל'תר' פ'ל' שברו מיד וב'ל' או טריות בג' נשתבדו רוב עלעוטה וב'ל' הפירק הגלגלת שחבמה
בל'זה טריסה פ'ל' נכוועה ומעדה ! חבץ בסוף ג' ד'ל' המנע' תנו רבנן החולב המחבץ
המגן כג'וג'לית וב'ל' השופר את הפועל' בג' ואלו אופל' י'ע' החולב והמחבץ והמגן שאין ג'ד'ל'
ק'רקע ובמגלת איכה חד מן תווס אמ' ליה ל'ינוקא ל' ירושלם זבון ל'ביעין וחוצצין אמ' ל' ל'ינוקא הדי'
בישתא מן תל'ג'ולתא ח'ודתא אמ' ל' מ'ינוקא ה'רין ח'ובצא ד'ע'יזא ח'ודתא פ'ל' מחבץ מפי' חמארה
מחלב כדכ' כ' מ'יץ חלב יוצא חמארה חבץ ב'ל' כיצד מבדכין בג' חוץ מן הייץ חבץ ק'דירה
הוא אב'לושך ומפולש במקומו בג' חוץ מן הייץ וב'ל' או טחוח נקמעות בג' ל' שמעון אומ' אמ' לב יוסף
הא' ח'צעה אי איתבה פ'ל'ולין כ'ית וז' פ'ל' פ'ל'ד' הפת בקשה ושכך המיץ עליהם במשקה פ'ק' ב'
בטבול ז'ס ואם ח'יבץ כל מקום שהי'ל' השמן פ'סל פ'ל' כשיתערב הלחם במקמה ויעשה אחד עמו
חבץ ק'דרא : חבץ ב'ל' השואל פ'דה בג' השואל פ'דה ושלחה לו אמ' שנוט'ל'אי מאן דג'ז'ל'
ח'יבוצא ד'תמרי' וב'ל' ג' ד'ל' האשה שנכלו לה נכפ'ים ח'יבוצא ד'תמרי' מאי ר'קן פ'ל' ח'ביעה שלתמרים
כ'ן (ש'ן) ק'יבוצ'הן הוא ע'ג'ל' שלתמרים כמו ע'יג'ול' שלרביעה אילו שלטח חבץ אחד שלג'ביעה ש'נ'
שלפת שלישי שלתמרים כ'ן (ש'ן) ק'יבוצ'הן חבץ בהמפידק פ'ק' וט' ב'ל' שיהו מ'יין
ז' טפחים כ'די (ע'ש'ת'ו'חבץ לחמור פ'ל' כל' ש'מ'י'מ'יין על מ'ש'או' החמור ומ'ש'י'מ'יין בה ק'ועה
ומג'י'א ג'לי צ'שב'ל'אלא יכ'שרן אס' יפ'ול'ע'ל'ו מ'טר וי'ש'א'ו'פ' הוא כמו במטא ועוד מ'ש'י'מ'יין א'ת'ו'
ע'להחמור כ'שנוט'ל' הס'ג'א מ'מע' והוא יודע שלא י'ע'ט'ן ב'פ'במה אשה בג' ב'ר'ית ט'ה'וד'ה מ'יין
את הקל'י ואת החבץ פ'ל' בערך ק'ילקי ב'ל' הדואה כתם מתב' על שוקה וע'ל פ'רסותיה מ'ב'ע'י'ב'

ג

ומותרין אפילו לאחרי שיצאתה גשעיות בסגל דם מרובה מידת ושאר כל האילנות מן חובן
שלאינן ולא מן רובן חודו פיר מענפין שבצדדין שמחבצן האילן ולא מחודו עיקר לבו שלאינן
השבידך א חיקך תרץ ידו אעל כען ידך בחובך ונתבק חק נמדיה תרג' לא תחביק עובד
דאחריתא היחנה איש אש בחיקו תרג' דלמא סאים בלשא נורא בעובד **חביב**
בלג' גל דל השולל אתה אומנא אל לבחביב אל אילאן לאנא הואי וכ' וכל חזקת הצבים
בגל כל חזקה אל לבחזק יתבטא קמיה דחביב וכל השוחט אחד בגל נמלה ספין אל לה לב לא
בדיקא בחביבי לאישייליה פיר דוח דל אחרך תרג' ידו חבבא דאהרן ואיש אשר ישב
את ידו לודתך היא **חבה** בפ' אילו טרמות בגל סימני העוף שמונה סניקורב
הן חובה סוגה ותרנגול וכ' **חבה** בגל דל מרובה אל לב אזהב אזהב לת הונא
דחך מאי אל לב דילי קא מנשר לה חובה פיר טע אשמו **חבבו** בפ' לולב וערבה וחובטין
על גבן החובב ואיתו יום נקרא יום חבוט חליות בראש מידות שהוא ישי חובטו במקל ולשות
היה לו לשחוק את לסותו וכל פ' בגל חובטין אותה במקלות בפ' המועיא מן בגל סיד נלאין
דברי ל יהודה בחבוט פיר סיד טוף בלגל דל מי שהוציאוהו ותקדנה הצית חובטת פיר ל
נפס כגון שהצית פתוח מל צדדין וכלתה מידתו במקצת הבית תחת התקלה כיון שהצית כולו
מקורה הלי הוא כל אמות ומעלל בכולו ואם תאמר הלי הוא פתוח לעד מערבית וכאילו פרוץ
למקום האסור לו ק' מ' ל רב הונא דתקדית הבית חובטות לאך כאלו התקלה יולדת וסותמת צד
מערבית בפ' שור שנגח את הכרה בגל החופר בור בור שחיבה עלו תורה להבלו ולא להצטו פיר
שמת מחמת הכל וחמימות שבתוך הבור ולן מחמת המלה שגמל בקדקעית הבור בל' גל
דחולין הבלו קדים או הבעא קדים פיר חמימות קדים או כעיסות חפא בלגל דל הציר
והעליה אי בחבטא נבל או בחבטא נפל פיר שחבטותם הרוח והפלות ממעלה למטות ושצרו
וצלם דפיה אל לבחבוט חבטך פיר רמי ואחצטך שיפה להלקותך בשציל טעם אחרת חבטה
בהפקל קע בסוף גל דהצית והעליה ככר פיר לב ע' בט בפ' או נערת בסוף הל' הצא על אחותו
אל' זורא מפע שחבטת על גב קרקע כולו נמי חבוטי מחבטא בפ' הל' ראשונה שבכתובות
כופרי מברכתא חבטא ליה פיר גאון כופרי ענין לחיב העלקים מן חליות שלדקל מברכתא
נברית שללובסין ונעשה כינוי לאותו מקום וכ' הוא אול הכוהו והלקוהו בכופרי כ' ככר חבט
כלל ידע את הנשים סבירא לי מקור ונברכת אחיהן לפ' בעהו מברכתא כלול על מקור חבט עצמו
חבט בפ' אחרון דמקוות וחבט שלסניל פיר אצמ שיש לצוות הסניל **חבט**
במגלת איכה שלתי במדינות נסב חבוטה ומעיא ס' או נסב קרביהו ומעיא **חבית** בפ' ב
בכלים והחביות שיעור ב פיר חביות קטנות או דאם והאביות מלש כאובות חוישים בפ' ב צמקנות
ל לעזר אוב היווד בפ' חצה פיר המנקין בורות והצבין מוציאין המים והטיט בחבית ושמה חבית
ומריקין לחוץ ופיה ער בפ' בלל גזל בגל והאומה מאן דעבד חביתא חייב ז' פ חטאות פיר משום
חופר החרסית ובעשוחקן משום טווח וכשמשתלך צורות וחרשים שבו משום בורר וכשנשן הייט
הלש וכשמחתך ממט מחוקך ועיקר מלאכה בען וגמר מלאכה והשיאתה מלאכה בפ' חבל
בפ' ל עשור אול האורג בגל לל האקלקלן ובגל המנח את הכר בגל יש חייב חוק מחובל ומצער
ולו וכפ' מריה המאורסה בגל בגלית חבל עלך בן עזאי בללי מתחת פ' יד בכלים מאמת הא טהירו

בית שמאי אור

מתיר חבלים והשקים נוסלים שהקשר למעלה הוא ואין צורך להגביה טק ולא לתוריד לא
כשמתיר החבל נוסף אצל גואלץ נמצאו גואלץ על צידי הבתמה ואצל זה על גואלץ
נמצא אצל זה צידי צידי אינמי בגואלץ דגואלץ עינן איש קטורין בחבלים לא כמנהג
שהיה לאורחין המהלכים בדרכים שעושים בראשי השקים כמקדלסין ולולאת מן החבלים
ומכנס הקלסים בלולאות אינמי לולאות בלבד ומכנס בהן עץ ומחברן וכשרוצה לפורקן
מושך העץ ההוא והן נוספין ונקדא העץ ההוא לפתא ואינו מגיע בעצדין ואותו האבר נמי
שמוסיף על המשוני הוא צדו צדדן והוא מחסי אצל העצדין אסורין בפי אינ עומדין לחבל
בגל מודים מודים חדותא כלפי שמיא כלומ כאלם שאונג לחצרו על השתא לא כיון דעניה
ועכשי בעי לכוונ בללי מתכות פ' י' בללים מאמתה הוא טהלתו בית שמיא אול משיחצלו צדית
הלל אול משיחבר פ' ל' מלג ויחבר: חבר בפ' א בשבת בגל לא ישב אדם לפט הספר אמר
תחת ישמעל ולא תחת גוי ותחת גוי ולא תחת חברת חבר ולא תחת תלמי חכמי ותחת תלמי חכמי
ולא תחת יתום ולמנה פ' תחת ישמעאי ולא תחת גוי תחת סתם גוי ולא תחת חבר שהין פ' רס"ח
קראש לכומלין חברים והיו החברין רעים מאד ומצדין לשלז כדאמי בסוף פירק מהו לטפלו
שלגא דחטותא מקמי חברי בשבתא פ' שגורו שלא ידליק שום אדם נר אלא לבית תושבותיה
ביום אדם והיו שלל מדליקין בבתר ואם ילאו נר הכבה ידעו שמדליקין בביתיה ואמרי צ"ג
גל דביצה האידינא דאיפא חברי חייטיק פ' שאונג לשלז כיון שאדם קובלי המת שלכם תקבלו
המת שלע ביום טוב שלכם חייטיק פ' ומשהיק למחר ואמר בסגמ דל הבא עלי במתו בגוי
נבלא כעיס ל יוחן אמר לחברים אמר לל יוחן אתו ל חברי לבבל שגא נפל מקבלי שוחיא תריץ
יתבי גזח על שלש משום שלש על בשר מפט המתנות ועל המרחצאות מפט טבילה קאג חטטי שלש
מפט ששמחים ביום אדם ואמרי בלי גל דל המביא גט שייך רבה בר בר חנה הלל על עביה
רב יהודה ורבן לשינל ביה אדהו אתא ההוא גללא ושקלא לשרגא מקמיהו אמר רחמנא אי בטולך
אי בטולך דבר עשולמימרא דרומארי מענו מטרסאי והתע ל חייה להים הבין דלכה והוא ידע אתמין בטולך
ידע הק' ב' ב' בשל שאיבן ימלין לקבל גזירותא שחמיים עמד והגלן לבבל לא קשיא הא מקמודאנתו
חברי לבבל הא לבתל דאתו חברי לבבל שהן מאז החברים האם בפלסומדו לפיכך אמר רב
תחת גוי ולא תחת חבר ותחת חבר ולא תחת תלמי חכמי שאף עלפי שחבר מיצר הלבא יש לו
אימק ממשלה ומליסטיס ופריצי העם יריאים ממנו אבל תלמי חכמי לא כמכורש בעלך אסו ואף
עלפי כן תלמי חכמי טמי עדין ויש לן אימו מיתום ולמנה: חבר בפ' ארבע מיתות בגל
בעל אוב ובפ' א בכריתות המחלל את השבת עולא אמר בעל אוב ובל' א בכריתות המחלל אור
דקראט במקטר לשד והיט מעשה לבא מתקיף לה לבא אם כן היינו עובד עבודה ל אבמקטר לשד
שלא לשם עבו ל לא על מנת לחבו שפאלין ויקבץ לן שריים הרבה שיעשו רצונן ולא היינו עובדי על
לא אמר אביי מקטר לחבריה חובר חבד הוא ואינו לא בלא וכה לא ימצא בך מעבד וסמך ליה
והובר חבר אמר ל התורה אמרה חברי זה שמקטר וכו' אמר אביי אפילו חובר למצמד זיבואו עקבא
שידחקו זה את זה ויהדג זה את זה אסיר ואי קא אתק אבתריה שרוצין להוסיקו ומשום הכי מחברין
שלא יזיקוהו שדי: חבר ברז פ' החובל בחברו בגל צער כויה בין איתחבורה בין ליתבה חבורה
משמע וחבורה חבורה ממש וכויה בעלמא לא תתגודדו וכל לא תתגודדו וכל לא תתגודדו וכל לא תתגודדו
שרצם מנין לחבורה שאינה חוזרת שני היכסך מושי עורו ועמל חבליהו ממי חבלי אילמא

חבר

בטולך

טמאה מבטחם עד היכא אמר דביל ינאי על מקום חבץ פלי כשמתאחד דם על שוקה ועל פרסותיה
ובמותה הצידוק שמדבקם זה עם זה הם מבטחם וכשנשלק האנפי לא ישלה לולאות ומחברין אחרין
לולאות באמצע השוק פעם מבטח פעם מאחור וזו מקום חבץ פלי ז' עד מקום חבץ עד מקום
שמחבץ יליכה על שוקה כשכופפת שוקה ליליכה ואותו מקום חבץ עעגו חזי כלפנים כנגד הוספה
נאם נמצא דם במקום חבץ טמא אם נמצאים על שוקה יליכה מבטחם חבר בסגל
דף יום טוב שלחש השמד לא אמרן לא בחבל ער אבל טלא בחבר עיר לא ובג בני העיר בגל וכן
במחבריהן צמח דביל אמר וכו' בשוק תפילת השחר איך תפילת המוסף לא בחבל עיר וכו' פיר גריל
העיר אשר יזערו עליו הזקנים שכל לא חברו פיר ז' ציבור מקום שמתחברין צע העיר להתפלל בו
ל יהוה אלהי משמו של אעזרם עזריה כל מקום שיש חבר עיר ה' שמתפלל בו תפילת המוסף
החיד טאל אבל ציבור מקום שאין שם ציבור מתפלל תפילת המוסף היחיד חייב להתפלל תפילת מוסף
וזהו פיר יחד שלא בחבל עיר איכא בעתו בפ' חומר בקדש בגמ' חומר בתלומה וציל נדא כיצד דייח
והאם עולא חבריא מדכין בגמ' פיר החברים אוכלין חוליה בטלחה ובכ' שתי מדות שאחד מנכר
לכל החברין ואין אחי סומך לכל החברין וציל גמ' דתמורה ואלא לבין הכל קיצנו מצעע לי לצור
כל בעלי חברין לסמיכה ול' יהודה כל בעלי חברין לסמיכה לית ליה פיר ז' מנף חוה ושוק שבשלמים
בשצילו ובעב (חברו בל' גמ' דף אין צדין נכל חברין) בלבד בתא פל דב התא ודב חסדיא חברים שולב
נחמן והיה קורא לרב הוטא הוטא חבדן וכן לרב חסדא ולרבה זל רב חונא בר חבדן ברבדיתא בקושיות
גדולת כל צמח אשה בגמ' ולא בכופליה בחבר טוב או בחבל לע פיל באשה טובה או באש' יערד
בל' גמ' דף היז בודקין אתך בז' חקירות חבל אינו צריך התראה פיר כי מפני מה מתרין שלא יאמר
הדושה לא הייתי יודע שהורג נחדג אילו יר עמי לא הייתי הורגו וחבר אינו יכול לומר לא הייתי יודע
בל' גמ' דף מי שחשיך מא לא בחבל גואלקי פיר אביי אשכחיה לרבא דקא מטסטף לבדיה אגב
דחטרא שיפשוף כדאש' ואם מצעעב ישפשוף כלומ' יולך ויביא ידו על גופו כדי שיוסר מעליו טיבוק הקדי
כן רבא היה מעלה ומוריד בגו בעין שפשוף על גב החמור מק הצד לא על שדיו שלחמור כדי לרבי
לא מושיבו על גב החמור והכניסו מגדל ויורד ואצו מחוק בו ומחזיקו שלא יפול לארץ א' לאבי
משתמש מרצעלי חיים כלומ' משתמש בצעלי חיים עובר משום הא יתנן ולא רוכבין על גבי
בהמה השיבו רבא אינו על שדיו שלחמור לא בצדי החמור אני משפשוף וצדין לא גזרו בהו רבנן
מדתם מתירי חצלים והשקין כופלן מאי לאו בחבר גואלקי ולא גזרו רבנן פלי חבר גואלקי כשטועטן
הבהמה מביאין שן ומעטין אותו מצד האחד ושק האחד מצד השני ומציא חבל וקוטרין ומחברין
ומעבצין בצדי הבהמה וכמבדקשין לפדק משואן מגביה השקים לרפוף קשר החבל להיות נוח
הסר ומתיר ומנח השקים והן יורדין מצדי הבהמה וכופלן לארץ נמצא מעביה ומוריד השקים
בצדי החמור כאשר אני מעביה את בני על גב החמור והוא יורד כדרך שיפשוף אמר לו אביי אינו
אמר מתיר החבלים בחבר גואלקי לא באכל גואלקי כדתנן כיצד מאכרין את העדים ומפרישין
ליה מלשון חבר כן מוסף חבר בגואלקי והוא למעלה כדאמ' בכ' לא יחמור באבדו ליהו ויתבי ופי'
אבדוור למעלה מן המשאוי כגון שהיה יד המשנה האחד כבד והשני קל ורצו להשוות המשני שלא
יהא מטרטן ומוסף על מצד הקל להשוות המשקל שלא יהא אחי מהן מצד יע ועל אמר מה משנתו

מתיר
חבלים

בל יוחן חדר בפ כמה מדליקין בגמ' עלג עכירות נבלתורא חדרון סכני ולמג איה
זכרה יושלם בעל עגה ביד צד ואין עוד לה לצטן לתמן אמרי נפליטרא וחלודין סכניות
סא מחרפין סכניי רבנן דהבא אמרי נבלתורא סגן בגמ' דפ כמה אשה שע תלמ' חכמ' מחלדין
זה לה בהלכה בל' גמ' דחולין חידוד קודם ללבונה ובגמ' השוטט מתוך הטבעת הש לקו אשור
בחודי דכובעא פיל בחידוד הגלגל שהוא למעלה מנבעת הגולה ובל' איל טרפות בגמ' סימני
העוף שע לאשה חזק שע לאשה כחן וודא טמאה בפ' בכלים כחוי הלמס בזמן שהוא נקצו יש
חידוד פיל היוצא מן הכלי כמין קנה שיצא ממנו המים ואף ע"פ שאין לאיה ליבד זכר לצטר
לחתי חידודי חלש. פיק' בכלים החלש שאין יכול לעמוד מפת אדם או שהיה בחיזק והחידוד
מכליעו טהור פיל אם הכלי חזק מוחתין אין יכול לישב כמו כן ואם יש לו ארון גדול מונעו לעמוד
בחלק צעטן סחליב ויחד יתרו אמ' לב שהעביר חלב חדה על צעטן כולו מלבטרו ושמו' אמ' כב
שששה בטרן חידודין חידודין פיל שהרעיש עצמו ונעשה קמטין מרוב צער שטבעו מצריות מעונ
ומתחיל מעונתו דשוכטום לא תעוננו חידודי עטן תרג' ירוש' חדר בציצודב לאג' דפיק
יום טוב חידודין היא מעוכס אמ' הקבל' ליל לון עלי ושמו' היום וקיימו מצות חדוד דכל ושמו' חת
בחזק והאמיע שאם מוזק לכם בלכה שתכרעו בסוף גמ' דפ' ו יחסין אמ' לה מוזק חת את אמ' לה
אנא חלודתא דהלדי מיומא: חדר בגמ' דל' א' דשבת משק להו לאחתא אבי חדייה פיל
חזה שלחן וחזה התנופה תרג' חדיא חדיב בל' גמ' דל' ו יחסין לחתה זן חילודין חבור זו
חדיב בבל' רצה פיל לה אשכנז וליפת וטג' אסיא וחדיב (גלמביא חרן וכנה ועדן תרג'
חדיב ונציבין וחדיב תרג' אשכנז חדיב ממלכות אללט מע ואש' חדרל ליהא לשלד
בל' רצה פיל שרי חר מה דאת אמ' כי תחוללניו פסק ה' לא חולל לעשות הפסח:
חדים בפ' בבבא קמ' או שהיה מחדס ושיבד את חלל משלם חס נזק ובג' בל' הפתגו רבנן
תרג' שהו מחדסין על גבי עסה או על גבי פירות וטינכו פיל ענן דריסה כמו ד' חוס שפירענען
לחם: חדיק בפ' כל הכלים בגמ' האבן שבין לוויה כון דחדיקה שאיה דופן קרויה ובפ' בכלים
וב' בחדיק קרויה פיל כמין עגול מן עץ או מן פשתת שנותנן על הכתפין שהיא קרויה ולמה נקרא
חידוק משו שהוא חזק ועד הכלי כמו טאמ' לענן ספר תורה כשהוא מחדקו בפ' המוציא יין בגמ'
המוציא חבל כון דחדיק במנא לא עבדי אינשי פיל כון דחבל קשה נכנס הוא ויוצא בנקב שלס
שלספה ושלכצרה אוכל צקב שלעץ עד שנפרץ אבל גמי לך ואינו אוכל לעץ ובפ' אחרון דעירובין
בגמ' דלת שבמוקצה דא' טובס כחדיק שמחדיקין את אומות העולם לגיהנם שנ' קומי ודושי בת כון
חידוק זהו כמו חידוק שפירש בע' חדיק: חדיק בסוף גמ' דל' צדא כירה מאי חליות כעין חליות
דאית בה חידקי חידקי פיל שאין יוצאין זה מזה אבל נראין כשהן פרוין ואין פרוין ועיאה המעמידה
או המטלטלת כי בונה הולכך דחליות בין גדולה בין קטנה אסידה ולו בפ' אלו טרפות בגמ' סימני חידד
חדיקות בעטן: חדיק בפ' המוציא תפילת הדלל שבמוקצה וחדיקין שבפרעה ד' גמ' תנו לבק סוכי
קוצים וחבל קוצים בפ' עצה שבחצר שמע מי חדיקין שבפרעה קוצין קוצין קוצין קוצין קוצין קוצין
ל' יושע בן חננה דיקאה דכל טובס כחדיק כולו איתו הסוכ והגדול שבכם לומה לקון:
חדר בכלהיד פיק' ב' בעדה החדר והפרוסדוד והעליה חדרונתא למינה תרג' ירוש'

וכן איננו חבוה מלש חכמותיו כגון יחד מחתנות יגל מגלגל מכלת מכלכל

חברות בברי רבה פרט כג כלאים אמת נבראו בימי ענה ה ה ד אשר מצא את השם
במדבר מה עשה הציא חמורה ודיוג לה סוס ויצא ממנה סדיה ולו שם מפליש בגל בל איז
עומדין בצל וברוס בגל אפילו טח אילו לחבר שפגע בו ר חננא בן דוסאמה עסקין
דחיל ולו חבש בסוף גמול כיוח ובאי צירי בגל בכור שנפל וכן אשה נועה לסלסין
ונחושין וכל אף על פי שאמרו בגל מניקה את בנה אפי' קרא וחבושת פיר
סלושין ובלתי קוטוניה חבש בפ אף על פי שאמרו בגל מניקה את בנה או שמה בעלה
חבוש בבית האסולין בבית הסוהר תרג ירוש בבית חסטיא בפ אילו טריטת בגל נטלה סוהר
כללא דמי' לנחן כלל חבש חייטין פיר כללבי הקשור שכשנפול עמוד במקום חייטין ס' כל
דחבש חייטין פיר כללא דמי' לנחן כללבי קשה דחבש חייטין לדיסקו איצילין ובל דך או שחין לא
חייטין חבת בגל ביומא הקדביים והסולת והחבשים יהיין ובפ שתי הלוח חבית סה' גזון
לשחין ועריכת בפנס סל כה גזון מקליע כלליה ששירות האיסה במחצת מחצית בגל ומחצ
בערב דכת זה קרב אהרן ונקרא שמו חביתין שלש מחצת שעשאו סליק פרק א

אחלפ ב חג מסכת חגיגה פ' ג' חג כמו דיקוד וטיפוח בשמחה ובלת ארמית
חגא ופארו במקרא יחוג וינ כש ומעיקל זה אוכלים ושותים וחוגים וקרב חגיגה שהיו חייבים
להביא בום טוב חוג שאם הלה ועשיה קב שבושין ואם לבט הא יחוגין אל הכל חייבין שתי לאיות
ה לאיות פנים דמי ידאח לן זלודך וראיית קרבן ולא יראו פני דיקס ומשנתם בלאיית קרבן הוא שלמי
חגיגה כן וחגתם אותו חג ליל וכפ גל דפ א דחגיגה מטאו דהאי וחגתם אותו חג ליל זבחה חוג
לג חוגו חגא קאמ דחג לטוב לקח למי וכול וכפ קא לסולה בגל זה הכלל חג הסטות עשן לך מקיש
סוכה לחגיגה ולו בפ א בעב ז בגל יום תגלות שאני חגתא לטייעי דלא קבעי פ' יום אידם של עבדים
חגב חיל שהוא בשבת בפ אמר עקיסה חגל בבר' רב פרט יח אעשה לו עזר לצפר

חגב חיל שהוא בשבת בפ אמר עקיסה חגל בבר' רב פרט יח אעשה לו עזר לצפר
חגב חיל שהוא בשבת בפ אמר עקיסה חגל בבר' רב פרט יח אעשה לו עזר לצפר

חגב חיל שהוא בשבת בפ אמר עקיסה חגל בבר' רב פרט יח אעשה לו עזר לצפר
חגב חיל שהוא בשבת בפ אמר עקיסה חגל בבר' רב פרט יח אעשה לו עזר לצפר

חגב חיל שהוא בשבת בפ אמר עקיסה חגל בבר' רב פרט יח אעשה לו עזר לצפר
חגב חיל שהוא בשבת בפ אמר עקיסה חגל בבר' רב פרט יח אעשה לו עזר לצפר

בר יחג

הלך קמ דס כיסוי חדם ילכש כלי מטח כיתנא חיוורתא דומייתא בלי זכוכית זכוכיתא חיוורתא
בפרק הערל בגט אמר י ינושע מתנב רב מלוי מיהא דתנן בצכולות צמח על אלו מתוך חוורוול
והמים הקצובים אי זה חוורוול קצוב כל ששהן שמונים יום פיל סגוליים ובלעז קטלמא ובלג
דס כיצר עולין בחיווריתא דקליד ובגיטין להגדה סמיכא לילא חיווריתא איכא פיל קמת עב
פסולת שלממידא בחלק בעיש משיח חיוורא דבי ל שמונ פיל בגוע חלאים גדלים חיוורא בגע תנן
מצולעת כשג חוורא לתלמא ר יב כלום גדול גדל גמ דפ מי שאמו קודדיקום אנה מיכל אכלה
וטעמי ביה טעמא דחיוורא אמר ל חיוורא לא קא עבידנן האידנא אמר ל ברקוב דזכותה דאמל לבחמיה
חיוורא באופמא לקותא ובבזיל בפרק בית שמאי אופמא בחיוורא לקיא חיוורא באופמא לקיא כבי
פירש בע אפס ואמ ל רב חסדא אופמא למספיה סומקא לפסדיה חיוורא לרדייה מחורתא כרשען
מעיקרא בפ קפ דקידושין בגא כל מצה שאינה תלויה אמר להו לא חוריתו כלום אינה מלובר
ומבולת לכס בסוגל דגזיר ופפ כיצר עולין בגמ הפסח שניזק טומאת התעם היכא כתיבא אמ
ל לעזר אמר קרא ולי ימת מת עלן במחורלן חוורוולין בפ כל ששה בגא ואו יקור
ל יהודה אמר אף חוורוולין חזרת גלן כיוצא בהו

סליק פרק ד אהל פרק ה

חז בפרק דשבת ומחמין את האור במדורת ביהמוקד פיל מלש נאחו בסבך בפ המקבל
בגל המקבל שיה מחבירו ולא נעשית היכי דאמי סוכה שכוחה לע אמר ליש לקיש כל שנחצות
בחיזוכה פירש כשאוחזן אדם מתחבא האמיר בתוך ידו כלום נבלע דתקן בקי ידו ואינן עשיתו ונמצא
גולל גוגע באצבעו והשופך בתוך כף ידו ואינן עשיתו מובלעת חז בפ בתמיד סידר ארס
המשרפה הגדולה מזרחת פיל המשרפה למזרח תרג וירא וחזא ישר ופגג בעזא ומסתחין בה חלונות
וחזיתה מערבה פיל פט המשרפה שלעעים ומלאיתה למעלב למקדש שהמקדש בהל החפס
במעלב היה פלאמב בפ השותפין ועשה חזות מבחין וכל מול מחזה אלמחוח מרוח אשר תרג ירום
חזויה חשך ומטוש בע הראה חזותא חזותא כשרה אי דאמל כחזותא כשרה אי דאמל כחזותא דאופת
בלגמ דפ אילו מציות אמר ל אבהו הואיל וחזותו מופיח אף עלגב דתלן זיתו מידע ידע ד
דוכתא ודוכתא דאישש אינש פיל שאני זיתים הינו טע דלא הו יאוש הואיל וחזותו מטבח עלו כלום
ממאיהן שלחיתים מופיח עליה דיש שהן לבנות ניש שהן אדומית ניש שהן שחולית ויזע שמה שלמון
מגדלת לבנות ושלמי מגדלת שחולית הולכך לא מיאשי בעלמא דסבלי כולוהו מכירין את שלמי ס א הואיל
והזית מופיח עליו כלום והזיתים שלכל אדם ידען לכל ופיר בעבן שלמעלה חז בפ סלכגזוול
עלתה חזית על לוחן ופגג בצכולות ובעל יבלת ובעל חזיות ובלמואות דפ מי שאמו לחזיתא לית
שבחיטי ארזעיתא או גרב או ילמת תלג או גרבן אוחזין חז בפ א דתעטא בס הלל עד
בתי ה שולין עושה חזיות מיא חזיות אמר ל יהווא פורחות פיל עבום דקס נקאנו חזיות והיינו
עבא קלשתא דתותי עבא סמיכתא ונקראו פורחות ומטוש בע אד חז בפ וכלאם מעשה
שהלך ל ינושע אעלה ישמעל לכפר חזין פיל מקום חז בפ בידנאי החזיע לחזום על ירק
פיל לשלף השאבים הלעים ניש אומ לעשות אגוזות בלג ישמע קויין לאגוזות חז בפ חזין
בפ א דתעבות בגמ ל ימי אומ אולן חזין מן התעם בפ א טפ שאמ בגמ מניקא את בער
אמ לב להנא כשות וחזין דקס קטנים ואדמיה ובלהכונם צמן לעיר בגמ כיעד משלמא אכלה
חזין ובע גמ דבבא קפ כשות וחזין ובלג גמ דפ בגל מעלבין כשות וחזין פיל חזין דבבא

והצב לצמחו קדרוך בפס דרני שקרה בארץ חדרך מה חדרך זה מלך המשיח זה שהוא
 חל לאומות ורך לשדל וכל קדוש בביעה בלגל דילט טוב אי אהוא תג שהחיש מתכסה בואינה
 נראית הוי אפי זה לאשה הני שבכל שאר חגים נראית הלכנה וראייה בערך כס ומנלן דלכנה נקראת
 חדש דתגמי שלאה את המזלש ואעו יכול להלך ברגלון חדרש בפרק ב במנובות בגל וקשני
 אנשים למימרא מאי דל יהודה חייש לגומלן ורבע לא חיישו לגומלן והוא איכפא שמעיה לקו דתג
 בפרק ד בדמאי החמירי שנכשבו לעל מוכרי תבואה ואמל אחד מהו של חדש ולא העידו השמר
 של איט מותק מעושל אי טאמט דחיישי לגומלן שמא התנו זה עם זה שהאחד אומל על חביו
 במקום זה וחביו יאמר עליו כ במקום אחד וכו' בספרא באמר לתכרעם סנך וספרתם שלשה
 דברים תלויים בארץ ובחוצה לארץ החדש והעולה והללאים החדש אסור מן התורה כל מקום
 והעולה הלכה והללאים מצדלי סוף בפרק קטן וקידושין בגג כל מצוה ומה חדש שאין איסורו יסור
 הטה ואין איסורו יסור שלב וכו' פל חדש שאין איסורו שלב אלא עדי שיקרב העומר כלבד
 ואפילן קודם השמר ב מתל בהנאה מאי טע לא תאכל לות באכילה אסור בהנאה מותר וישחזר
 לאיסור עצמו החדש שאסור לאכל קודם לעומי מותר לאכל אחד העומר כלום החמיר שאיסורו
 איסור עולם שאין כללים מותרין והן איסורי הנאה שנ כן תקדש פן תוקד אש ואן התיר לאיסור
 שלכלאים לשלם לא לכלאים ולא לזרעים ולא לפירש ואף על פי שתלש החלעים והוא הדין לעולה
 בשתיים שאסור בהנאה ואין התיר לאיסורו פיר לאותו פירי שטען האילן בשני עלה אין לותר
 אכילה אכל האילן עצמו שהיה פירי על אחד ג שנים מותר הוא ופרין בפרק ב ביזמא פייס השלישי
 חדשים לקטרת באו והפסו פיר בגג תנא משולם לא שנה אדם בה עלן נקראו חדשים חדר
 בפרק הוצאו לו בגג יצאו השותקין חדרתן ועמקין תתן חדרתן שכל שנה ושנה ועמקין מי שלא שקל
 אשתקד שקל לשנה הבאה כלום חדרתן שלשם זו עמקין שלשנה שעברה זו המשנה בפרק ז בשקלים
סליק פרק ג אהל פרק ד חו בל הגמל ומאיל בגג ואם מחמת
הגל ההוא גבא לאחי אכיליא דחויי דליש גלותא אדתא לקמיה דרב טאמך חייבה לשלמי
ומסקא מתעתיך ידענא דתגאם מחמת הגל חייב להעמיד ל שדה אחת וק"ל לן בראחי אחוה
אבל אם אנפוזו והלאה פטור ויתעא ישראל שאנסומו גוים והלאה ממקד בלן פטור ואם נטל וטל ביד
חייב חורף אפרתי שם אדם בעלוגה פיר ג בכלאים חור בם אמר עדינה בשבת
בגג מנן לערוגה אלה בג שער החורי אטו כול ענג יושבי דקיע ענהו אן שהיו פקיען צייטוה
שלארץ חורי שמריחין את הארץ חיוי שטושעמין את הארץ לחיוי פיר משי חורק
בפרק חזקת הבתים סולם המצוי אין לו חזקה הכי דאמי סולם המצ כל שאין לו חוקים בויקרא רבה
אמר ל הכהן פיר לשולם יי שדה שלכל עולה ע חוקים ושלמדי שלה נב חוקים פיר מעלות
חנור ביל גג דל תסלת חסור אהדרו לך תבעמדי חיווריתא פיר שיה בם גיר תשא בגג
ונתג בעליל אל רב יהודה אמר שמואל חיוורא דתוע מתע אסיר פיר הלכך שבתוך חלונא והן חוטי
דאמטן גו כוליתא ושם מקום חרין דאמריט בפרק לו טרפות גבי כליות והוא דמטו לקותא במקום חרין
ואם לו חננה ז' על שמענן מלכותי כ חלב שאז ברקש הכפלים הוא חיוורא דתותי מתע וקרוב
מפריד בין זה החיוורא ובין השומן שהוא תחת זה החיוורא והעליון אסור והתחתון מותר במקו

הלכך הנה
 דל כיון דהו
 ש

ובכ' אין צדין בסג' דרש לזה בליה לרבה הונו זוטי מנהלדעא שונץ ב קמח בום טוב אמ' להו לרבה חמץ
פוקן ואימדו ליה דשקיל טובותיה וכו' פיל שיחלתה דצדין הטובים במקום קוצים וכי להוראתך אנן צדין
כבר צא וראה כבלות סובבות בנהלדעא כל אחת ואחת כוללת בנפה ובכליה וכו' איזה הוא נשך
בגל' כיצד לקח הימע לא מעתה יותר ללוות סאה בסאה משום דמצו אמ' ליה שק ילא טיבו וכו'
ושדיא אחיזרי תיטאי דקרח באכלכאי ובס' גמ' דכ' נעמו שנתפתחה כי אתא דצדין אמ' ליה שק
אדום שמתה אין) לה כתובה אמ' להו אבני זילן אימרו ליה שקילמ' טיבוותיה שדיא אחיזרי כבר
תרגמה רב הושעיה לשמעוסה בבבל' בס' המצויא כדי אין בגל' אין מעגין חזיקא לב נחמץ אסר
ודב' ששת שרו פיל קוצקטה שיכול לעלות בו בשר כמו בטמול שלבול' בסוף גמ' דכ' קא דבולות
רב ששת כדע כי חיזרא פיל' לבע האיי גאון זעל חיזרא הוא אחד ממיני קוצים שמצוי בבבל'
וקולין אותו לחזר וכדע לא שילע מאמצע מתנו ולאשו זקוף ועומד כבלייתו פ' אפילו בשמותו
מחצו לא צדין שיכף את ראשו כדי שיהא כאגמון שלאשו לסוף ואמר אמר עי שיתפקקן
כל חליות שבשוליה גם על העיקר הזו הוא שיכף את ראשו ויהי צוארו מעוקם שיתפקקן חליות
שבן אף יכרע עד שיתפקקן האחרונות ולא שיכף את עצמו כן אלא כן ויחא אסר
שנגד לב והמיקל שאינו מהדר מנעט ראשו ויצא ואפילו המנעט כונף צוארו אסכח דמיא
לחיזרא כבר פירש' בע' גב' בצ' גמ' דכ' המקל וקע דחיזרא ס' א חיזרא כבר פיל' בע' אלכסנא
חזר ב' כל שעה ואנו ירקות שאדם יוצא בהן ידי חובתו בבסח בחזרת בעולשין וכו' שב' סמח'ס
הבאו לפי מטל בחזרת וכו' כל העלמין ובחזרין לא בימות החמה ולא בימות הגשמים וכו' קכ'
בעוקצין ושרש החזרין והצנון והנפוס וכו' שני ובחזרין מפע' שהן משמירין את האוכל וכו' ראשו
בכלאים חזרת גל' פיל חזרת לטוקה בלע' חזרת גל' חסא מלה והיא חזרת שבשדות: חזרא
בד' גמ' דכ' ואילו עובדין בפסח דימא שלעבעם הכא תרגמו מיא דחיזרא ובסוף גמ' דכ' הזב' מאי
אין משדבטי' הכא תרגמו מיא דחיזרא ובסוף גמ' דכ' הזב' מאי אונתה ומנבחין את כריסה וראית שמנה והיא כחושה ועלי' אפ' לב הוצא מקפתא פיל' שמקדדין
את הבהמה וזוקפין את שניה ולעזין אשטרי שלה: חזר רמון גם תמר ותפוח תרג' רמון
אף דקל' וחזרין בבלי' לב בלי' וגש' אין יתורה פרט' צד תפוחי זהב במשפיות כסף תרג' אונקלוס
חזרין דלהב בגו דסקלין פ' דכספ': חזר בלאש כלאים התפוח והחזר אף על פי שדומין
זה לזה כלאים זה בזה וראש המשנה הפרישין והעזרילין וכן בלאש מעשות הפרישין והעזרילין אלו
החמין לפרישין בע' חזר פירוש חזר מין תפוח כמו התרגום סליק פ' אחר פ'ו
חח בק' לפואות דכ' מי שאחזו מאי דלדלא אמ' אבני מוריקא דוחחי פיל' כלכום טגל' חח'ס
חח בויקרא לבה זוב דמס' ויתנוהו בסוגר בחחים פ' פ' חיים כל' חי שלשלמון לא שהיה מעונג
ומת ביום: חח בד' גמ' דכ' מי שאחזו דתן בפיל' תעשות האלו אבלמה אעשה לך ואתרה
מתחטא לפי המקום כי הילדים רכים תרג' יחז' ארום טלין מחטין ובתרג' ונקראת קרב' מתחטא
ומפרנקתא בס' דעשר תעשר ר' יהושע דסיכני' בשם ר' לוי אמ' בזכות ב' דבלי' ישראל' מתחטא
לפי המקום בזכות שבת ובצלות מעשות בזכות שבת דכל' אמ' תשיב משבת רגלך מה כל' אחיזין או
תתענג עלי' בזכות מעשות דכל' ושמחת בכל הטוב בתורה ב' א' דמגל' בדת אבני

ליה אדעתא דשערו ללא גמר פילא שהכל ורגיעותא דזעיר (הא אדעתא דחזיק והוא גמל פייד
בולא פלי האר דחזק בם א דשבת באמת החזק הוא היכן התיקונות קודם פיל הוא שלח
ציבור תבד דואה חזקה שהוא צריך לראות היאך יקרא והאך קולא בע אדם לקרות בתורה בגל דל' ב
בימא דתנן ב' ה' בתמיד פיסדום לחזנים הו' מן שיטין את בגדיה בסוף גל השאכל את המועלין
התם בחזני מתא פיל שומרי מדינתא שחייבין לשמור שמירה יתירתא : חזינך בכל מתכות
פיק יד' בפלם מקל שעה בלאשו מסמך למין חזניה טמא פיל כל מקל שנותנין בלאשו ברזל
כמיניקת שמו דוגבטיית ואם מסמך נעצין בלאשו שמוכלל קדש חזינך ומיעקת חזק כמו ז'
כום שלבדול ומכטסיך לתום מקל שלעץ וקורין בלעו לשטולעו דחזק בפרק ה' בקידושין
נקט בחזקה בחזקה ואם בגל דכלת ושבו בעליהם אשר תפסתם במה תפסתם בשיבה ומל
פל המטלטלין אין נקנין לא במשיכה לכה וכי תמלכו ממלכו ו' ידל תקנה מיד ליד והיא
המשיכה כ' חזית בגל אין נקנין ואין נקנין בקנין בקנין (לכחולו ואם לב יהודה משמיה דשמוז
אין מותר למטח נקבי ישן לא במקום העשו לטמא פיל להוציא היי' מן השמרים אבל לחזק אסור
פיל היה נקב בחזית וסמך שלא יהא שותת חלקו לב חסדא ולבא והיל' לבא דיתנא מוסי' עתו ואלו
דבא לבא מלג למטה מן היי' נמי מהו לשמר ומותר לטמון והיי' דאמי לחזק לבן שניקבה למטח
מן השמרים למכחא נילתא שאין אדם עשה נקב בקלן שגה שלחציה להוציא היי' ולא לשמר
עשאן מיטע כשמטת החזית הוכחה על פיה וזה הנקב כיון ש' השמרים עשה סומם זה כגוסה
שלחציה ובעלה להיות נקב וחשוב כמתח בות הנשתם בפירוש פנימין שנחלק מומן דין פלח לבגד
ב' לו עובדין במסח בגל ביצן שבמדין עליבה אבל במקום שעשו לחזק אש חייב לבצר פיל מקום
שיש בו סדק או נקב ונתן זה הכצק שם לסותמו שנמצא עשה מלחמה ען ובטולאף על פי שהוא כזית
בחלק בעשין סחליב חזקה שחזקן י' חזר ב' ד' בדמאי וב' בדמאי המקשה בגל' שמעון
תרומת מעש' שלחציה שחאה למקומה ל שמעון שזורי אונג אף צמול שואלן ואוכל על פני וצ' ג'
ג' ד' א' על פי שאם ח' כ' שמעון שזורי צמסוכן ובתרומת מעש' שלחציה מוסוכן לתנן ל שמעון
שזורי אונג אף המסוכן פיל החולה שאם לעים כתובו אף ע' פ' שלא אמר תבו יכתבו ויתנו דאומדן
ד' ח' אין אדם מיטסה בשעת מיתה והאי דלא אמר תבו תנו החולי דחזקו ולא השלים דבלין וזה
שאל כתבו ותנו הוא וכן בתרומת מעש' שלחציה שלעם הארץ שהמשי מכדי ש' לדמאי
תרומת מעש' א' ממאך וחזרה ונתעלבה לו בכדי ההוא כלום נידמעה אמ' ל שמעון שזורי
בזה אף בחול שואלן ואוכל על פני פיל ואם אמר חזרה ונתקטפו מותר שאילו לא רצה ל' ד' ד' צא
מלכתחלה לא היה מוציא תרומת מעש' לא כיון שלאיני שחוציא אומדן דעבא הוא ודאי כיון
שאו' חזרה ונתקטפו באמן נתנו בהדיא ל שמעון שזורי אונג שם שאמת שבת שלעם לא ר' צ'
כל אימת דימוע עליו וככל פדע בע' דמאי בענין אחר בל' ג' ד' השולח וצ' והא קיימא ל' כל'
יוחג דיאל בל' ג' ד' האמר לחזרו צא וקיש ל' לא בא אחר וקידשה וחזרה בה מן ל' יאמ' אונג
חזרה ור' ש' לקיש מ' א' צ' חזרה חזר ב' במה אשה בגל' לא יצא האיש ובסוף ג' ג'
ל' מרובה מידת אמ' ל' שקילה טובותיה שליא אחיזיו כפדע' ונד' פיל השיבתה ראשה בשורת טובת
השליכה על הקוצים ככל הרגשות שנתקף העובר שבמעו ממקומן והוא מתעורר מלמקומו ל' טל'

ב' א' א' א'

וחופר שנחטטה עינה בערך ג' בכ"ח שרצם בג' אץ עשי' הלא רוחצין בני טבריא ובמי מישראל
ובימא שלפדום אף על פי שיש לו חטטין בראשו ובל' יום הכל בג' ברחיצים ובסוכה ואם היה חולר
או שהיו חטטין בראשו סך כדרכו ואינו חושש ובכל' לב כרע פ"ט לא היו לאוי"ן אומות העולם שהיא בה
מעלה חטטין ובפ"ט צ' צנומות לקות ושדף ע"ג אח' בעת שהשנים רעות גופן שלבריות מעלה חטטין
ח"ט בלג' דל' מי שאם הדיע נזיר ושמע והיטא ר' יוסי בר' חננ' אוב' מט' לחטאת העוף שהיא
באה על הספק שאינה נאכלת תלו' לוג' והוצ' את זובולכר ול' מה זכר מצא קרבן על הודאסאף נקבה
מביאה קרבן עלהוויאי וכו' פ"ד אדם ששגג בל' כריתות ונודע לו חייב חטאת כשבה או שעידה ואם לא
נודע לו ודאי חייב א"ל בכסף שקלים לאשם וא"ל וכבש מן אח' אף נקבה כשהיא יולדת ודאי מביאה שתי
תורים או שני בט' יונת וכן כשהיא זבה מביאה ב' תורים או ב' בני יונה אח' לה' ול' נע' וכשהיא ספק יולדת
כגון ספק רוח הפילה או כפל הפילה או ספק זבה מביאה עוף ותנן בר' כריתות על' לו' כריתות מי שעובר
על אחד מה חייב על זדונו כריתות על סגירת חטאת ועל לא הודיע של' אשם תלוי אי מה זכר מביא אשם
תלוי ונאכל' אף נקבה חטאת העוף שמביאה על הספק נאכל' לא אם אמרתה בזכר שכן אסור אחד וכו'
ותנן במ' א' דכריתות לו' מביאות דאינו נאכל' המפלות ואין ידוע מה הפילה ואי קשיא לך הארבעה ב' כל
שעה בג' ל' יהודה אוב' אין ביעור חמץ אוב' לו' אשם תלוי וחטאת העוף הזא על הספק יופיחו שה' צב'
תוטריו ואט אוב' בשריפה ואתה אוב' בקבורה לא קשיא הארבע אשם תלוי אילו נאכל' מייד' בשעודע לו'
לאחר שחיטה שחטא ודאי או שלא חטא כל' כמטולש בסיפרא בסוף ויקרא ותנן נמי ב' בלריתות ואם
משנשחט נודע לו' הדם ישכך והבשר יצא לבית השריפה ופלוגא ל' יהודה ולב' בג' ב' תמחה אשם
תלוי ישכך ל' יהודה אוב' יקבל חטאת העוף הזא על הספק תישכך ל' יהודה אוב' יטילנה לאמה ג' ועו' רבנ'
כיצד אמ' ל' יהודה יטילנה לאמה מעטחה אב' אב' ומשליכה ל' אמה ומתגבלת וירדות לנחל קדוה
תע' לב' אשם תלוי וחטאת העוף הזא על הספק וחול' ששחטו בעזרה ו' יהודה אוב' יקברו ל' שמש
אוב' ישלכו ואי קשיא לך הא דתנן בפ'ין ב' כריתות חטאת העוף הזא על הספק אם משנמלקח נודע לה'
הרי זו תיקבר מיכל' שאם לא נודע לה' נאכלת לעולם אינה נאכלת וזה מטולש בג' מתנ' בגודע לה' שלא
ילדה וב' הוא דמותרת בהנאה דכיון דמלקה איסור חול' שנשחטו בעזרה לית בה ומא תיקבר מלית
ואי צריך מתניתין לגוטה לאוסרה בהנאה ג' לא שמועתיך שאם נודע לה' שנאכלת ועוד בזה הלכה
ל' יוח' אוב' אסורה באכלה ג' יהודה שמה יאמרו חטאת העוף הזא על הספק נאכלת ול' ג' ד' מי שאם
הרי' נזיר ושמע ומלקה מי מחייב עלה משום חול' בעזרה וחלש' הנוז' והמעקר אין בו משום שוחט
חול' בעזרה בפר' לאחו' בית ד' בג' כל השומרות חוטא בל' יתנאה קאאמי פ"ד אדם שחטא בל' יתנאה
ב' אמר להם הממונה בג' בא' אצל פ"ד וחל' אוב' חטאתי עויתי פשעתי וכן ח' ב' קרא רבה פ"ד
לעולם ל' ובסוף ג' דר' הע' ידוע מפי מה בכל המועדים כל חטאת ובעצרת אין ל' חטאת אוב'
הק' הוא ל' וקיבלתם את תורת' מעלה אני עליכם כל' לא חטאתם עולה היא ואם חל' עבד' ב' ד'
ממשה חטאת בפ'ין ק' ד' זמא בג' ומקטיר פ"ד כך מעשה התזאוב כל ההזאה היתבת בחו' שלק'ין
כשתי הזאות היא חשובה ודי' העולה שיתם בחורים שלקרנות ועשבות ד' והחטאת ד' מתנות על' ד'
קרנות לפיכך אחר כך נתן ב' שה' שנים כמעשה חטאת ואף על ג' שד' חטאת נזדק למעלה
מתנו' שלמזבח וד' העולה בין דמים העליונים לדמים התחתונים חטב ב' ג' ד' יתנאה אתי
חוגרו באמצע להבדיל בין דמים העליונים לדמים התחתונים חטב ב' ג' ד' יתנאה אתי
ו' האמרך אוב' ל' הקנה ל' אתם עשיתוני חטיבה אחת וכו' חטאתם ב' החבצלת

שמתחוטטות על בעליהן פ"י ענין פ"י שלתי גרשם שמקריבן אצל כמו הטור פ"י א"ח
של חצי מחטיות בעליהן כלום כלום כלמי שמצאות בידו מתחייב למלכות שא"ע לאוודת
להדיט לא למלכות בלבד וכי בעליהן כיון שמצאות בידיהן נסין ובורחין שמתייראין מן המלכות
חט בסוף ג"ל דפ' הוציא לו ול אלעזר ול שמעקסבי חטיו אחד אמרם לך ולא שני חטיו
ובל' ג"ל פ"ק השחט אחד בשעף ושחט אתבן הצקר מקום ששח חסיהו ומאי משמע דהאי חטיהו
לשנא דדכניי הוא דלמתטאני באוזב וטור חט בסוף ג"ל דפ' מצאתי האשה תלמי ליה רב לרבי
ב' חטו פ"י בצית התמודות כלום במקום שתפדין קצות הידיעות הקלפים שהקשות כמגילה כן כתב
רב שאלת הרבה לט' רב ותלמי לו בחלק שבין התפר היו למתפרות כלתות תלמי וי עליון דמחטין לקע
חשך ובסוף ג"ל דע"ז הני הלתא ודיקולי דארמאי דחייטי בחבלי ובס' ג"ל דפ' הקומץ רבין מאן דחטיהו
לגלימיה לא עבד ולא כלום ב"כ כללם חוט משקלת שנים עשר ושלחדשים שמונה עשר ושלשאים נאמח
חוט מאזנים שלחצום חוט מאזנים שלחצום ושלשעים בכדים טפח חוט מאזנים שלחצום ושלשאים נאמח
טוב ג' אצבעות חוט מאזנים שלשאים ושלשאים זכוכית טפחיים ובס' המוכר את המטען בג' מקום
שנהגו למוד בגמ' אמ' ל' מני בר פטיש כדדך שאמ' לעיני איסור' כך אמ' לעני טומאת טווי קא מט' לתעני
חוט שלחטע ושלשעים בתיב טפח ובס' ג"ל הנשה בג' ונוהג בשלל ה' חוטו אית בהו בפלי תלמי ממונה
ותלי משמאלא אמ' אב"י ואיתיה רב יהודה ה' חוטי אית בחאנא ג' משמאלא ותלי משמאלא וטל
חט בצמדות כלל פסולי בג' היה בצור חדו אמ' רב פא אפול ולא מחזי מום שבטתך פני ומחזי
ה' מומא מאי ק' ל' לתנא בפ"ק עלאלו עומין חטיו החיצונות שנפגמו או שעממו פ"י השינים
החיצונות שעומדות לפני הפה שנפגמו מקצות או נחתכו ועקרין קיימין והם נימיות שנעקרו השינים
הפנימיות שנעקרו לגמרי ה' מום נעקרו אין נפגמו או נגממו לא וטל חט ב' א' בחולן בג' השוטה
מתוך הטבעת פגע בחיטי טריס פ"י חטי טקודות קטנות כגון חיטי יש למעלה מטבעת הגדולה
ונקראות חיטי פ"י פגע ולא נעבהם ונשארו כמות שהם ושחט מלמטה פגע ונגע חוק מה מקצת
ומקצת שייך וזהו שייך בחיטי בסוף ג"ל דע' ז' לא טבל מאי טעם כהתירו לך איסורו כדשמעו דאם
שמעו חטה אחת פוטרת את הלוי וזהו שאמ' בפ"ק ל' שבת בג' שמונה עשר דבר כיון דאיסור (ה' ה')
למעט כדשמעו בסוף ג"ל דפ' אותו ואת בנו האי דקראני כלאים כלאים (אפוקי מדי' י' אשית דאמ' אינו
חייב ע"י שילע חטה ושערה וחריצן במלת יד ק"ל או חטה וחריצן או שערה וחריצן בפ"ל שערה
ואלו דברים שאדם יוצא בג' ידי חובתו בפסח בחטים ובשעור ובבסמ' ושבולת שועל (ג' נקרא שמה שורה
נשיפון ירוש' ב"ז חלה כולו) מקרי קריא ועם חטה כמשמעה שורה זו שבולת שועל נקרא שמה
שורה שהיא עשויה לשורה שעורה כמשמעה נסמן זה השיפן כוסמת כוסמת גבולתו עד כאן
גבול שלחם וכדלמדין מדברי קבלה אמ' ל' סימון מילה ויסרו למשפט אהו יורנו כמו שאמ' דבר
תורה בסוף ג"ל דהודיות שלחו להו סייע עדין הכל צריכין למדי חיטיא ובפ"י שמת בג' שהששציתת הכל
צריכין חיטיא גמרא חט ב' א' דפוכה החוטט בגיט לעשת לו סוכה וברי' משקיף ומתקין את
כלי המים שבדשות הרבים וחוטטין אותן ובפ"ל במקוות החוטט ביצטר ובס' ג"ל דפ' כיצד הרגל
תרגולן שהן מחטטין בחצלהלן ובס' ג"ל דפ' הבא עלי בימתו קא מחטטו שפכי ובפ"א דחולין
בג' הטור בכל ע' מחוסר חיטה טמא פשיטא לא צריכה דחט קפיזא בקרא פ"י זה הע' כוננס
לחקוק ב' ק' מחקבו קפיזא ורועה להשלימו לקב כיון שאין רצונו לקפיזא לא לקב אחר כוננסו
הולך וחטיטת קפיזא אנה חטובה חטיטה ובס' ג"ל הנשה בג' ונוהג בשלל מחטט אהרין פ"י חומר

אחד כשהוא מת קולו ז' כיצד קולו ז' וכו' ב"כ אחרי דנדה בית הלל אומ' ע"י שתחיה המכה פ"ד תנוקת
כלים שרואה אחר צאת הכתולים ע"י לילת סומכין אותו לכתולים ואמ"י דם טמא הוא אחד לילת
טמא עד שתחיה המכה עד שמתרפא מלת כתולים מן עד חיתום ב"כ גמ' דתמיד מה יעצז איש
ויחיי אפ"ל לו ימית עצמו כלום על רבלי תורה אמ' לה' יעצז איש וימות אפ"ל לו יחיה את עצמו כלום
כשיגבה לבו על רבלי תורה ומבקש שרדיה מתקצריץ ימין: דווקא ב"כ בחמה המקשה בגמ'
בהמה שמתעבדה חיה בכלל בהמה מניין דכח זאת החיה אשר תאכלן שור שה כשבים ושה על אילנות
ויח' ו' ול' ול' זה בחמה בכלל חיה מניין דכח זאת החיה אש תאכל ופ"ג וכל בהמה מפרסת פרס
חיל' ב"כ ואלו הן החטין בגי' דק"ן מאלה ובשבתות ובימים טובים יושב) למדילש הגמל שבחיי' ל
וב"כ תמיד נשחט שניה בחייל וב"כ א' בכלים חל הבית מקודש ממנו שאין זבית וזבות שזות ויונחזר
זכמות לשם החייל מקודש הימנו שאין גוים וטמאי מדוכן כל לשם עזרת הנשים מקודשת מאל' וכו'
פ"ל מקום מוקף חומה ב"כ הר הבית לעזרת הנשים חיות עיינ' בל"ט פ"ע סליק פ"ז
אחל פ"ח חך ב"כ גמ' ד"פ מרובה ומחזק) בימה שלטבליא פ"ל כל שחיו יצדיק
מימה שלטבליא דגם בחכה מדכח כל מטל"י ביאר חכה אכל' לא בדישת כל אל' ה' הנשרות) בגמ' מי
שלקח כוונת שחזוים במצודה לעת מאי מצודה לעת חכה חך בסוף גמ' ד"פ א' דסטריה) מחייבי
עלה במעבדו ל' זסי ב"כ חנינא בסוף הל' יומא ד"פ הד"ר ע' הג"ב כחוכא וטלל' בויקרא רבה ב"כ אחרי
מות ובפ"ס דאחרי מות לשחוק אמרתי מהולל הן דדוחכא מערבב מה חזיתא עבדא ספ"א ה"ן דגוחכא י
מערבב וכו' חך בל"ז נדלים ל' עקיבה אופ חוכה בזה להחמיר פ"ל מקוה להחמיר ואסל אכל לא
מחמיר ממש לחייבו מלכות חך ב"כ מדנו בפר"ט קדשים תהו חכו ממתקים אין חך מתק
משל הקב"ה שהוא מצוה אכילתו להטות ולטות) וכו' חך ב"כ גמ' ד"פ קמל בית עניו ולבס"ק
מרובה בגמ' אין מגדלן כגון החור והגזב זבוב ועילעה ס"ט ז' כגון חיכוך וחגב פ"ל שאוק שמחך
אותו בגמ' ד"פ נזירים בשא מעה רב מל' חיה מהו בחוכך פ"ל נזיר מהו לחוך עצמו אגב כשתחם
משיד השיער חכס בגמ' ד"פ האומר התקבל גט ל' יהודה חכס לכשירצה פ"ל כשיסתח
שפתיו הוא לאש המלבלים ב"כ הרואה בגמ' מקום שנעקה ממ' ע"כ ז' הרואה אולפוס ישראל
אומ' ברוך חכס הרזים לפי שאין וכו' ב"כ תנוקת בגמ' תוב וחובה אמ' להן לכשיחיו נחלם לה' א' דאמ'
אמ' להן לכשיחיו נשח רבגן יחיה עמהם בחלומות דמג' איכה ההוא גברא חכיס אמיה והאד"ם דע
אתחיה אשתו תרג' ירוש' והאד"ם חכס יתחיה ונדעה אותם ולא הכירו תרג' ירוש' ולא חכיס הכר נה
הכתנת בנך ויצר אמר ליוצרו לא הבין תרג' לא חכמת לי חכנן ב"כ גמ' ד"פ מי שמרבו
וב"כ גמ' ד"פ חוב דתנן בפרק' בבליס וזהו תנוד שחכני' ס' א' עכנני פירט בגמ' דההב' ש"ק פ"ה
תשובות בעכנא זו היא מין נחש ומקפת לאשה לצנבה פ"ל חיתכו לתנוד חוליות ונפ' חולין) חולין
לחולא כרי שלא תידבק חוליא עם חבדהה ויחלוס התנוד ל' לעזר מטמא כלום מאחר שהחול
ב"כ כל חוליא לחוליא אינן מדבקות לעולם ורואין אותן כאלו מופרדות הן ואינן תנוד כלל וחכס) חכס
קסברי השתא מיתו תנוד הוא וכלי הוא והא' לא איפרדו חוליות ומשמש כידעו וזהו תנוד) לעכנני
ובפ"ס ד"כ תשא כריסה של חכניה פ"ל אדם שלנחש ובלעו ביניו חכנן ולחם עעלת לא תאכל
תרג' ולחמא חכנית לא אכלה דברי נחש כמתלהמים תרג' מ"ל דחכננא מלאכמ' לה אמר בעל

אמר ר' יוחנן
ב"כ גמ' ד"פ
אמר ר' יוחנן
ב"כ גמ' ד"פ

יהודה אונג המוכר ספר תורה המוכר סוס וסייף וחטיטוס במלחמה פיר תרים: חטלים
בפ כל קרבנות בצמחות מליכין היו מביאין הין קדוהין וחטולין לא לין פיר מקומות: חטם
בס צמה בהמה והנקה בחטם פיר נוקבין חוטמה ומשימין טבעת לתופה ונותנין לצועד בטבעת
ומתנין אותה בו ובסנדל פירין לון בכלים נכסלי עקיצו ניטל חוטמו או שחלק לשנים טהור:

חטף בפ ערצכסת בגמ אפילו עש חוטמין מצות בלילי כמה בשביל תינוקות שלא ישנו פיר (חוטפ)
קעלה ומצבותין שבה המצות כמו שאמרו עושין חטפין בכלי מתכות פ יד והמחוסל חטמין
טמא והמחוסל לטישה טהור פיר כלים עשוין וגמר מלאכה גרידה ואלו עדיין לא בגידו:

חטפיתא תרג ירוש תחמס ואת התחמס ואת הני חטף אבצ חוטרא מילי צבי פיר בעצבי
אלחי גדי תרג איסלטי חטר: חטרי חומטריא חוטלא לעיא פבר פירט בע אבול רואה
חטר בפ ח שרצבגל כוס עיקרין ואילא לית דבר אחל חומטרא פיר חזיר מנומר חטר
בפ המעח את הכד בגמ דפמך זה בחכיתו לב זכיר אל כי חוטרא דסמוותא פיר הסומה מגשש
שביח הגה והנה לעדדין ולאמצע חדרך בפ הקומץ רבה בגמ ב פיר שיאת אמר לצ אשי חזנא לתו לספרי
דחוק דחטלי ליה לגגה דין ותלו ליה לכליה דה פיר פ חוקיין מעט לגמ שלה כלול שמראה אותו חטר
שחי הוא צרושעלם ותלו ליה לפדעה דה הנקודה שבפנים שאינה מתאחות א הגג וכו דבעינא חוטמין
לדא ומלא לקצתא בפ העור והדוטב ער חטרת גמל הדעה ובפ ח בצפרות ובעל החטרות ל יהודה
מכשיר וחכמי סופרין פיר הוא צבטן שלגמל על דבשת גמלים תרג על חטוריא את גמלין:

סליק פרו אחל פיר חו בגמ דפ קא דשבת הא קידרא חיותא שפיר
דמי פיר רב האני גאון האי קידרא חיותא לאו חיותא ממש קידריתא שאילו צונין ממש אסור להעח פן
השמשות כדרך שאמרו לא תמלא אשה קידרה שסויות ותלמוסין לא קידרא חיותא זו היא שחמה
ולא התחילה לבשל אבל אם התחילה לבשל ולא הגיעה לשיעור מאכל ב דלוסאיו אסור לשהותה
אך עלפי שלא בושלה כל צרכה דתנא חנניה אמר כל שהיא כמאכלך ודמאי מתיר לשהותו על גבי
פירה בשבת וכו היא דאמר ל יוחן שלא בושל כל צורכין ואם בושל כל צורכין מתיר לשהותה לך יוחן
נמצא האסור שני פעם צונס שלא חמו כל עיקר ושהתחילו לבשל ולא הגיעו למאכל ב דלוסאיו ולא הגיע
בהן בשד חו והמתיר שני פעם שחמו ולא בשלו כל עיקר ושבושלו כמאכל ב דלוסאיו ואפי בשלו כל עיקר

חוי בפסח בפ האשה בגמ האות לבנו לבן סבלי מהותה לשה מדביל שהוא חוי נאי זה זה זה הדם שהוא הגש
צנתק שם שיה מעלין ול שמען סבלי מהותה לשה מדביל שהוא חוי נאי זה זה זה הדם שהוא הגש
תנא נמי הכי נגען ומוטפין ידיון ממנו עמי שיטחטל שיטען אומ נמנץ עד שיטחט ונמשפין עד
שיזרוק הדם ל א לבק סבלי מהות משה מתיופה לשה כל זמן שחי השה יכול ליתעט ול שמען
דאז עד שיזרוק הדם יכול ליתעט סבלי מהותה לשה כל זמן שלא נזרק הדם הינו הווייתיה יטל
לימעט ולימשך בל א דקי דושי בגמ זוקקין הקורא לחצלו עבד יהא בעדיו ממזל סופג את הארבעים
לשע יורד עמו לחיון ובג' אי זהו נשך בגמ אי מקבל ל שע יורד עמו לחיוסיה אם היה בעל מלאכה
קוצע חנות לעדיו כגון שאמל בל לא יחפור בל מבואה דאוקימ דיהא וטל עד קא מפסקת לחיותיי
וכי קארי ליה לשע בלא דיתא מסקיין דינא דמחיקוס עליה לכתחילה בל פסק דקדבני לחמי אמר ל יצחק כל
קדבני לאשו וכי יש לפני אכילה ושתייה דכל באור פני מלך היים ל יצחק בוס ל חב אמר ואיסק מחיה את
כלל ואתה מחיה לכלל בסוף בבא מייעש מניין הירק ח קיין זהו פ שאל כשהוא חוי קולו

ארי בחוץ וכל עטל אמר בחינותיה ארי אית לבא חכר בלודא החולל שיה
הנכרי מעט ונתק ל יהיה אום אף המקבל שיה אכוסרמן הגוי מעט ונתק ובט בבב
מציע יבש המעיץ ונקצץ החיל אית מנכה לו מחזור סיל אריס הנוטע שיה חציו ויש לו חציו
חוכר למפוז בסוף גמ דל השול בין עבדה ארעא בן לא עבדה חוכר נוק לבצל הקרקע כך וכך
פירות קצובין וכן השוכר לא שהשכר פוסק על מעות וחוכר בפירות וכל מה שעושה השדה
בן לב למעט הכל לחוכר ולשוכר ותעא בודיא במסלית דמאי מה בן שאכל לחוכר השוכר
במעות והחוכר בפירות אבל המקבל חינוק לא מקבל השדה לזיוע ולקצור ולהעמיד לרי ובעל
הקרקע נוטל חלקן מן הפירות כפי תנאו רובע או חומש בל אי זהו נשך בגג דסמך אין מושג
אל רבא לוכהיל כנלשי בפונאי פיר היא טרשא לרב פנא המפורשת למעלה בגג ואם לגור
ולא טכורי מחונאי דוקני לוחא אקדנא כגו ארס שנוק לחברו קלן ק' זוז ואם לו עסקא זו יעלה
בה ריוח לזוזי וכתיב עליה שקיבלתי מפלוג ק' זוז להחשבון בסחורה מי יימא דלי הוי לוורד
ולא כחבירי נרשאי דכתבי הרי משכין כל ארעא דא לפל והדר חלח מנח אימת קניה דאקנה לח
והאידנא דכתבי הרי וקנינא מיניה ושהינא כמה עידנן והדר חכיה מיניה שפיר דמי ולא מילתא
היא חכשרות בל א דתענות בס' הלעז מתי ה' שולין י לעזל אום מותמקין ה' בעבי
מנא לה דכי אתא לב יצחק בל יוסף אף כתיב חשבת מים וכל חשבת מים שקולכך ושדי אריש וק
ביה חכשרות כלום נכשרין זמתמקין סליק פ' ח' אחר פ' ט' חל בל קרב
בשביעית ש' אימת נקראו נטיעות לעד בן עזריה אום על שיחולן ירוש' מאי עדי שיחולן עד שיכין
או עד שיישאו חולין דהיינו שנה חמישית ואין קודש השיב לבא בל ישקב כה' היא מתכנסת ש' ישאו
חולין מאיליה בסוף דמאי תשעה מעשר שינ ומחול ושוקה בל בל מעלבין בגג ל יהודה אום סכ
דה ובפ' הוצאו לו בגג יצא ובגג דל ק' חולין דתניא בסוף תוספת דמאי ומחול ושקנה דבלי ל מאי
ס' א מתחיל ושותה מיד פיר הלוקח רץ מבין חכונס אום ב' לוג) שאני עתיד להפיש תלו מה וחלי ה'
בתחית הגוד וק המעטל אחליה והוא בגון גוד שישבו ק' לוגין יין והוא בדרך (אין) אצלו כל אחר
ושאר היין שבגוד חולין והגאון לב האיי יל פירש מהל ושלה כמו סבאך מהל במים פיר לכשיצ
בע בקע במס' בפירש שלמדת לחולין שנשחטו בעזרה בל' גמ' דם כל שעה אותו אום משלך לכל
ואי אתה משלך חולין שנשחטו בעזרה לאו דאורייתא בסוף גמ' דם כשם שהמים בודקין והכא בחו
הטבולין לחלל כחלה דמוקמי פלגי וכו' בל ק' דנדה בגמ' כיצד דייה שעתה על שלח גילגלה תע
בטומאה חולי נעו ומותר לגרום טומאה לחולין שבאיש ושגלגלה תיעשה בטומאה חולין הטבולין לח
כחלה דמו ואסור לגרום טומאה לחלה בל' גמ' דם כיצד העדים נעשין זממין המחלל אינו מתחלל ה'
לחל ולא חילל אינו דין שלא יתחלל פיר כהן גדול שבא על למנה וחיללה הוא אית מתחלל העי שבצד
לחלל והעיר עליו שהוא בן גרוסה ותכוון לחללו ולא חיללו אינדין שלא יתחלל חלל בפ' המציע י'
זבל וחולדק חול גס וכל כסוי בל ערב פסחים בגג ואפי' אחזקלא אכלעך זבין זבין פיר בעוד אה
בלגלך קודם שתבצו'ם כשבאתה מן הדרך זבין זבין חלל בצל' רב' סע' ונתק מפיו
הכל שמתע לה ואכלו חוץ מעוף אחד ושמו חול הדא הי' דל' ואומר עם קני אגוע ופחול ל' יל אלף שט
בוחי בל אף ש' גוסו בלה וכעין מתמטטין ומסתירבו כביצה וחוזר ומגדל אעדים חיי ובהל

בגג א
דיו ג

מגבץ חייב משום בונה והוא הלוקח הקטנו ומשימו בתוך הקבו **חלב** בם העור והדומב
בגם נשחטה הבהמה חלב שחוטת בפלים עריך מחטבה ואין עריך ובשר שחבר הונטר בשחיתות
פיר אין מטמאין טומאת אוכלין בכפרים לא אם כן חישבו להאכילו (לברי דבא מחטבה אין מטמא
טומאת אוכלין שאין אוכלין אותו גנים בפלים דמותי מעטה ואין דחוקין מבשר עפ"כ עריך
מחטבה בלגלג דל הים מכיא בדין הוא שחטא חטאת חלב טעונה בסלים מיל לא שאכל חלב
בשגרה מבא חטאת ולא האוכל חלב דקא אלא כל העושה אחת מכלל עבירות האמורות בתורה
אחיבין על זדון כלה נהי לן המנויין בלא מל כליות חייבין על שגרתן מחטאת וחטאת אינה
טעונה בסכין: **חלבון** מבחון והלמן מבפנים בעל הלמן מיל חלבון הוא הלמן שלביצה
חלבנה בם א דמיתות בגל הממטם את הקטלה אמר שמשון חסידותו כל יעבית שאין ברה
גנושעי ישיא אינה יעטת שחלי חלבנה ריחה רע ומנאה הלכך כנסממני קטרת אביי אמר מהלמן
מאגורתו על אלץ יסדה חלבנתא דובשמתא בע דבש: **חלבין** בם א בשביעות העקולין
החלבין מיל דלע כמין בציק ויציאין מן פירולא איכ דאמ' ביצינן החלב והוא סחלבין
חלבנות בם קמ' ביזמא השוס והשחלים וחלבנות ובסגמ' דל לולכ הגזול דתנן בשביעות
לט הפגם והדבויץ השוטיץ והחלבנות בם לאוהובית דין בגמ' כל השמיות ובם הקולא את המג
מפרע בגמ' קראה סירוגין לא הוו קיש לבק מאי חלבנות שמעיה (אמרה) צבי לבי לקאמ' להווא
ברא דהוה קא מבדל פרסחינה עד מית אתה מסור חלב לטמך ירוש' בם אחרון דמאז פטסועין ז
גורגדניות וחלבנות מעלצין בהן בענין קומי הייד) אינן אמ' לון קקולי וחזקוקי מיל בלש' ישמ' לב
פרכחין ובלעז פורקלי **חלד** בם א בכלאים הקוסד וחלדית הסנאין חייה. ובם מיוצר בגמ' אין
גלילין ל שמעון בן לעזר אומ' מגדלין כלבים כוסריים וחלולות וקופים וחלדית הסנאין מפת שעשוין
נקד את הבית מיל בלעז מרטור. לא ירוש' בל' ח' שלץ כת שמעו זאת כלהעמ' ה' כ' ליש' ח'
אחא אמר' אכלו ולכנ' חל אמ' למה הוא מושל כלבאי העולם בחוליה לפי שלמה שיש ביצעה ישי
דלז מיעץ ישבם מה שאין ביצעה ואין חוליה בים ואחרון אמ' למה הוא מושל כלבאי הע' בחוליה
ה חוליה זו גורדת ומנחת ואעה יודעת למי נעחת כך כלבאי הע' גורדי ומניחין ואין ידעין (מגד'
ענין י צבור ולא ידע מי אוספס בם א דתעניות בגמ' עד מתי שואלן אמר' חנינא בוא וראת כמה
ולם בעל אמונה מנאלן מחוליה ובו ומה המאמין בחוליה צבור כך המאמין בחלצה על אחת בל' ז'
יר מעשה בערה שאיתה הוללת לצית אמה והיתה מקושטת בלפף וזהו בודץ והלם
אב כיון שהגע חצי היום צמאה ולא היתה לה לניה לאתה באר וחבל שלולי תלוי עליה אחתו בז'
בשלתה וירדה (אחרי ששלת ביקשה לעלה ולא עלתה היתה בוכה וצועקת עבר עליה אדם אח'
לה עבר על הבאר והציץ בה ולא היה יכול להבחין אמר' לה מי את מבני אדם או מבני המזוי'
מבני אדם אע אמר' לה שמא מן הרוחות את ומתנכרות עלי אמרה לו לאו אמר' לה הישבעי
דק את נשבעה לו אמר' לה ומה טיבך סיפרא לן כל המעשה אמר' לה אם אע מעליך תביני
פלה לו הין העלה כיון שהעלה ביקש להיזקק לה מיד אמרה לו מאי זה עם אתה אמר' לה
ענין צמקום כל ומין אמר' לו אף אני ממוקום כל מניססות כל בני אדם יודעם ונקובי
עם קודש כמק' שבוך בך הקבה וקידשך מכל ישר' אותה מבין לעשות לבהמה בלא

אם זעירי חסדנות שנקרה כשרה הואיל והימים מעמידין אותה פיר האי כרענא וכן א' בראשית
ומאיימין שמה יש שם מכה מחלול וילך ופולקס דם העור והדוטט ומיאוכא שומר על גבי
חלול. מחלול פיר העור הוא שומר בפער וסעין עלן והשערה על העור ופי יש שומר על ג
ופריקן כל שערה בגומותה בוקעת ויועאה בצטר וזה הוא פיר חלול מחלול חל בזו
רבה בירי אחי מות ובפס דאחרי מות אמרתי לחוללים לתחול לבגער צביא או שלפך מל
חולליות לעות ובפיר לפאני ואלפא בזאת תודה כי קנאתי בחוללים או שלפך מל חלול
דעות פיר מעשבות לעות חל בפס א בפסח בגר עקסא אפי רב יהודה הכא בני עסקי ד
אפי בחל חרב חרבה הרי היא כחלל פיר מדהוה ליה למיכתב בחלל בלא חרב כלילת וכל הטעם
או בחלל שמעו מי כי לא בא בחלל חרב לא ללמד כי חרבה הרי היא לחלל ותניא בסיפרי
בחלל חרב בא חלה ולימד על החלב שמטמאה טומאתו והנוגע בה טמא טומאתו הא למי
לכלים ולתוס ופי וגרסי בתחלת שחיטת חולין בעשן טמא השוחט בקדושים האי טמא דאי
במאי איעני דאיטמי במת בחל חרב חרב הרי היא לחלל אב הטומאה הוא פומיה לספי תי
ספי וניטמיה לבטר נתברר כי כללי מתכות הנוגעין בטמא מת כעשיקא צות וכשנגע
עצמו נשין אב אבות וכל כלי מתכות שנגע בטומאת מות הלי הוא כאותה עצמה
ומקבת הקדשין תל' ואלו צין וחולין היתפאל הגדון תל' האיטטר די טמא חוללה:
בפסך דשמעו מי גרסי שאהא מסר שתי חלות בצורא על טמא הסיטי חלה אחת כתיקן
באי קיטי סכורה הייתי שאני מקבלת שכר עלב ואינו מקבלת שכל אפי על אחת כן מ
בשיל' להקריש בעק מלא שמה העיסה לטמא חלה ולכרך עפה ושורפה ומפיה חלה אחת וכו
לפי חל בראש עירובין ובל' גרל' כל גמא דתמן בצלמים פיר קרחה חללים בית שם ל' אמ
עד איזהו מחולל חרם ב' כלם לגדל אם איך שם יבאמה לא יבא זרע לטמא בפ' לומגלחין ירוש
בגל' אין קולעין בוי קלא ללא ויהי צום השמיט בסוף פיר א עתיד הקרבה לעשות לאש חולה לסיק
לעל' ה' ה' ד' שיאו לבכס לחילה לחולה צדיקים מיט' וצדיקים מיט' והקרה באמצע פיר מ
בלע דוטא: חל בירג' ד' כיצד צולין ומאי טמא מחללא מוטמאה פיר תגרי שלא החו
כל צרכו וכל מידי דבטי' וקאיי קרו ליה אלמנת מתמא ובל' ג' ד' חשוכה חת הטועלן ח
ב' חמרא וכל העורב והרוטב בג' והרוטב חל דקלוט: חלב ב' אף על פי שאם בגמי
ומעקה יכול יהא חלב כהלפי שתיס טמא ולין הוא ומה בחמה שהק' במגע פיר בהמה טמא
שאם נגעה בחייה בכמות אינה מיטמאה החמיר בחלבה לאסרו ליתנא גמל גמל' פעמים אם א
עני' (בטוח תהו עני' לחלבה שהוא אמר כבטר מהלפי שתיס כגון האדם שהחמיר במגעו
כגבמת טמא ומטמא אחלים איט דין שנחמיר בחלב תל' לוג אך אתה זה אסור ואין חל
מהלפי שתיס אסור אמ' דבר' בהמה טמאה שהיק' במגע ופי פיר הטוע בעבלת בהמה
טמאן טמאת ערב והנוגע באדם מת טמאתו טמאתו נמצא נגע בהמה ק' ומגע אדם ח
חלב אינו טמא בכל שהוא בנקבות ולא בזכרים והדמ טוה בכל בנקיבות ובזכרים בסוף מצטיין
לפי ב' פיר' או תולית נח נח חלב הזכר טהור בסוף ג' ד' המציע תנו רבנן החולב והמטמא
כגרוגרת אלא שאיל' מדרשא אמרו חולב תייב מ' פירק והוא המוציא חלב מן הדרך מח
מיאם בורר והוא המכיר ל' מסו בתוך החלב ומכאסף הטוב ושאר הפסולת למטה שהוא כ

קשיטתם תרג חצי אפין ועז פני שנה וסג וחצף אפין מוחלתן אולחנה מטב לבש בפד שובה
חציטא בצח לסטא פיל חצוף נדעח לע: חצף בללם אמר ל יהודה לא חוזקת דמוט
בלדן ורומונ גבע לא שהו מתעשרין וודאי בבל מאן פיל כיושים ממקום שנקרא גבע והן מקומוט
בללם כדעא לא הוזכר הימני בלן חצית גבע שפירכותם לא שמתעשרין וודאי בכל
מקום ואלו חצירי גבע מתעשרין וודאי בלל אקול חקונה אותם בלל במקום אם במקום אחר מעשר
מעשר וודאי שער במאה שהכותם מולעים מעם חצירי שהם וודאי לא עשירו והלוקח מעם הארץ
מפק הוא ומעשר דמאי אחד מכלל כמו תרומת מעשר וכן כדון ומהחציר ואת הכעלים: חציר
בהקלותם ז' בכלים חציר היליה בזמן שהיא גבולת וכול בס קמ דצבא קמ בגמ חסני מנלמי
כולי על שבדא כמטלטלי דמי הא דקמ לא קמ שפירי והא דתנא קנה בעודן עליו וכי עודן עליו מאי האו
צר מהלכת היא וחצר מהלכת לא קנה וכן וכל בביטיץ גמ בכל כותבין אמר לה לתב לה גט ונתנו
יך עבדו וכתב לה שטר מתנה עליו קנאו ומתגרשתו ואמאי חצר מהלכת היא וחצר מהלכת לא קנה
מאי טע דערים בצלות ביהודה דלא נייד בסוף גמ דם זעאדוקן חזר מתע חציר צורית דתנן
זמעביר פ' ג' במשדות (אי זו היא חצר שחייבת וכו' מאי חצר צדית אל לבו כי בלחנה וכו' שכן בצור
שיבין שומר שלמתח החצר ובקומץ דבה בגמ זקע מעודה לא ישה אדם בית תעשה היכל אכלה דכע
ולבית כנגד עורה ובדל גמ דם מי שמתו אולבתייה לחצר מות פיל בית הקצרות חצר שגמחם
משליזבה בפ' יום הכיפורים ששכו כלב שוטה אין מאכלין אותו מחצר בצר שלו חצירות
לוגמלם במה מדליקין וכן לולב האול בגמ עלבה גחלה חצירותא שיפורא וכו' פיל עכשו חצירות
ורה (ואותו שקולין) שומר פסול וק הקרויה צמצמה עשין בשל ללוב שדה פסולה פתוחה כמלה
הן לקטטה בזמן הזה קורין לגולה בזמן הזה לבת הכוסות הובללה ואם נמצא מחט בהובללה כו' פיה
מבא גט אשה מאותו מקום שקורין בודסין דין צריך לומר בפט בכתב ובפ' נחום שהיא בכל בצורה
לסוף בללפת פיל בודסין בודסין הספר שהעומר באוירו שלמדל משבח את המגיל: חצירותא
יש טחלן בגמ האומר אושפל יירשע דייני דחצירתא הכי דייני פיל בית הקצרות קרא עליה
אתה אחישה כל עדין הגעתה להודאה בעתה תמצאנה: סליק פ' יד גחל פ' סו
חזק בלל גמ דם כיצד מעבדין אמר לרב לרב המנוחא ברי אביי שלך אוטיבלך כי אין בשאל
נון ולמות יתמהמה אם תאמר אינח לבני ולבנותי חזק בשאל מי יודע לך פיל חוקם ושק
כבר מי יגיד לך שתדע היאך עמידתם כי: מאן אס יהיה לגמ מי יגיד לך כמו לחס חקי
חזק בחולין בפ' ובשוק לא יעשה שלא יחקה את המינים פיל שלא יעשה מעשה עבד מלך
בו בחקת הגוי חזק בלל גמ דם הבונה זה הכלל לאיתויי מאי לאיתויי דחזק קסיוא בקבא פיל
שהחיקה סימן לידע היכא דוכתא דקפיוא כמו שנתות הין בגין יוחנן חקוקה בלל גמ דם פיל
כמו החוקקים ויש כפול על שום חקוקה נקרא שהיה משפ זכור ויצא משם חוקוקה פיתחו
תם תרג ידוע גלף חקין כתובת קעקע תרג ידוע חקין בהשלחן פיל בג' בללם וחכמ' מטריין
שיחוק בו פיל בע' כיפת חזק בלל גמ דעירובין ובלל גמ דם שתי הלחם חיק האמה
יחיד אמה לוחב זה טובב וכו' חזק בלל א דעבת בגמ לא יפלה אצל דחלקיטא מיד
יע' הדין טות הדרות בשדה: חזק היו בחוקקות בעצמחיות פ' ה' בסנהדרין מנא חזק
יל דבען חקירות סל' מנה הבלל חקירות ודלשת א חקירות ושאלת ורגדלך ושמעתה
דשתו ודרשו השופטים ומקשו כי ז' חזק בג' כוונתו ג בעיר הנדחת וג' בעב' ז' וא' בעש' ז'
למה לא תאמר ללפרשה יש לה חקירות כמעין מה שלא בה שהרי היה לו לכתב כול באחר

חצירותא

ובלתי נשכח בוא אחרי אצל אבי ואמי ואני מתאסרת לך נתנו בדיית זו לכה חה לך אה לה מי יזיה ער
וביתך והיתה חוליה אחת עומדות כנגדן אם לו השמים וחוליה זו ובאוי או יהי שיש שאין את מלך
זה בזה הלשון כל אחד לדבריו אהנה הנערה עמדה באסנותה וכלמי שהיה תובענה היתה ממונת
עליו שיש שנמשך בני אדם ממנה והיא היתה משמלת בדיחה (אותו האיש והוא כיון) שערך מכו
כנה תקפו יצרו ושכחה והלך לעדו ונכנה למלאכהו ושוא אשה נתעבדה הלידה בן זכר כשהגיע
חרשים חנקתו הולדה ועוד נתעבדה וילדה בן זכר ונפל לבזר אמרה לו אשתו אם כלדך בני אדם
מותם בצד הייתי אמרת צידוק הדין עכשיו לטוב מיתה משונה איך זה בלא דבר לא ספר לי מה
גילה לה כל המעשה נגד שה ממש ואמרה לו לך אצל חלקך שנתן לך הקבלה הלק ושאל בעדה אמר
לך עלמה הוא כלמי שהנערה כך וכך עשה לו הלק אצל אביה פדע לו כל המעשה אמר לו אני מק
כל מוס שבה העמיד עליו עדים בא אצלה התחילה לעשות למנהגה סיפר לה מעשה חולדה ובא
אמרה לו אני אני בצדתי עמדת מיד נתישבה דעתך ופלו ודכו בצעם ובעצמם ועליה הל אמר ע
בטאמני אלך לשעם או שחלני את הסכך תחת השים ופסקו בס' בצולין ובפ' קא בגג השוח
מן העורף קסבי מאי חלנה כחוליה הדיה בעיקרי בתים דמיכסו דלא הא קא מיגלי וכבר פדע
חלנה בע' גרם ובס' לא יחפור בגל מרחיקין את חזרעים מפני שמחלנין את הקרקע ומעלין ענני
תוחח פיל לך חנני דעל יתקן בה הקרקע כחלנה שדיה בעיקרי בתים חלוד בל' גל' ד
במה בגמ' ובשלמה דא ודא אחת היא והתנן בהספך והסכין פליק יג' בכלים מחט שעל חלונות
אם מעלבות התפידה טהורה ובהרוטב סדק נבטרות מחט שנמצאת מלאה חלונה או שבויה
טהורה שכל הסגואת כשעת מצאתה פיל בלעו לוגע שעולה עלה בדילול לאחד וכן ובבב' ד
פירש' ויחן את פני העיר ער שהעלה גופו חלודה: חלוד בס' על אים מומין היה בעצו ד
תכלול חלון נחש ועיניו גל חלון זה מוס קבוע הוא לשחוף עליו וזהו השפיל שמנמור
כחש ויש מפרישין חלון הוא תכלול ותרג' בצלה או חלון בעי תרג' ירוש' חלון כמו שהחלון
שהוא בחוק: חלודו ברג' גל דחלק עליה להל וראה שהיום אין שם חלון אפילו אחד
ולמה יודען גשמים וממלא כל אחד כולו חלונות תרג' ירוש' ירוש' העל על חלונות בפס' ויהו בשלח
ולא היו גדולין אמר ל חלון הזה כל זמן שהוא גלל גלתקו גלל עמו: חלודו בצ' במה מדלית
בגמ' ל ישמע' אול אין מדליתין בעיטין יוגבים אל צדי חלון מסולמת דצור עד חיפה ובס' כל
גדולתה הצר צדי זה שחטו תמ' לז הצד חלון והפוענו אענו חייב לא אחת בס' א דמגלה בגמ'
אבל עני בהעם אם לו חייך כולן צדין לך עליה חלון במה לז דם התכלת תמ' לז חלון זה דומה
לים ובדייתו דומה לדג ועולה אחת לע' שנה וצדמו צבעין תכלת לפיך דמין יקלין חלודו
בס' א דבבא מציע' בגמ' מצא שטרי חוב מתניתין בשטרי חלודותא ואודיתא לזאו בני סר
ינתו בס' א במגילה אין בן מצודת מוסג' למצודת מסולט צרעת ממואלת תרג' יל צרעת מח
חלט ברז' חלו ובס' כל שעה בגמ' והקדש שלח נפח החלטה בית שגא מחייבין ובית הלל
ירין אי זהו המעשה ואי זו היא החלטה המעשה קמח על גבי מי גלטיין החלטה מי גלטיין
קמח תמ' לז הסוכרין והחבשין והאסקרדיטין וחלת המסרת והמרומע פטור מן החלה
ד' חלה מאי חלת המסרת אמר ל יהושע בן לוי זה חלוט שלב על בתים פיל חולטיין בלודתו

סוף המעשה
הוא
הוא
הוא

והוא
הוא
הוא
הוא

ואת
הוא

בל' ג' קמ' בתעטות זה לא דבתר מיטרא בסק מיטרא וסי' חרי' דעיה פיל דקח שלחור
 המטר חרי' דעיה המועא לעי לבסוף דק מחולתא נסה שבחילה מועיא קמח דקח ולבסוף
 עבה ויש אור דרי' דעיה פיל כון שאעו בא בקילוח לא בעין שופת טיפה טיפה לא שאר
 כלום חלב: חר' חמטה גובין מן המחולין כבד פיל בע' חמט ובכ' המג'ש את אשר-נו
 בג' גוט שלגט ומטיר ועטיר מן חלוי ומן עלול. חרב בצ' משוחת חחרוטן משינקיו וכל
 השחורין משינקיו ירוט תנא ל' חנה בר ססא חרובין שלחן הוא חטון וכל השחורין כגון עב' חרס
 ועב' סנה משינקיו תנא ל' חנה בר ססא משינקיו נקוחות נקודות שחורות יש מפשיק משינקיו
 זרע שבתוך בד' ג' ד' יש בעינין דתנן ב' חסובר את חבית ל' שמעון אורי המקדי' שאת הסדה
 לא הקדיש אלא חרוב המולדב וסדן הטקמה. חרב בפ' ח' בשביעית אבל קויעה חוא בחרבה
 בפ' פ' כללם בחלב ובחלב וביוצול טמא פיל חרב בל' ישמע סיף והוא העץ שטמט פן האי' ש
 החורש ירו' נכנס בתוך העץ וכו' עץ שהן לחין והוא לבן כסידת פני' שהוא אור ומעין שהוא
 בן זמני החלב שפיטה עם יתדות המחליטה הלי' זה נמי' אה ממע שהוא מנקב בה חליות שלבאר
 הוא רומה לצדן שנוקבין בו אבן שעלה בור העץ שנכנס בתוך האת שמו בל' ישמע סכה חרב
 הרי הוא כחלל כדל' פיל בעיר חל' חרבא לאטכמא בפ' כלללים בג' קנה שלמתם פיל אומל
 שלשן למותג חרבות צוריים שמגדלין בזה שעות חרב חרבה מחזרת לבעלה ככר פיר
 בל' ג' כלל חרוב מורה בג' ל' יהודה אור' מקום היה חומרתא סמרתא פיל חרבתא שלבית המעט
 חרב נגרב ובחדם תיר' ירו' בחרב וכל חרי' ארעא ללא חשיבן בפ' א' דנדרים בג' מצודה שמשחקה
 מותא בכנפיה אמ' אבי' שמע מינה הדין חירא ליומא מלי' פיל מה שמכנסר מן הרקיע שנראר
 נחמה חרבול בפ' במה אשה יוצאין בביעת החרובל וג' דעבדי' לה לשיחלא פיל סנע השון
 ירו' טב לאחרא וחרגל מין חרב קוא כדכח ואת החרגל למי' חרה בפ' בנות כותק שחורה
 גמלקת את הדמים: חרדל וחרדלמיערי' בפ' א' בלמים ובג' דפ' כל טעה חרדלית
 בפ' ב' בשדי' מטיבין וק' פ' במקורות ובג' ג' דפ' אין דולעין וחרדלית שלשמים שבית ביטה
 פיל וחל' שירי' ממעלה למטה וישבו ג' גממיות שהן חפירות כל' אחת לבטה מחציתה וקמה
 העליונה והתחתונה שלכ' סאה ואמצעות שלכ' סאה הוצרך לוס והאמצעות שלכ' כרי' להל' שיר
 חרדלית שלשמים שעוצרת בינה ומיערש שלל מקוה שהוא פחות מל' סאה מי' גשמים טמקא
 אי' ש' בול' סאה מי' מקוה אין גשמי' פוס' אומן תנא בתוספת מקוה בפ' א' איזה הוא חרדלית מי' גשמי'
 גממים מן המדרון ופיל מדרון הוא קטפוס הוא מורד ההר כדכח הם במורד בית חורן ועיקר הויבר
 חרדלית שעדלן מן מדרון ההל' למען שוקת קטנה שאי' חפירה ובפ' השוחט אחר בג' צמל'ה
 ספ' מהו דתי' גזור מטום חרדלית שלשמים פיל' כיון שעלה הים בזעמן מנעו מים ביבשה
 מתקבצין במקום אחר ונקרא חרדלית וב' שמתקבצין מי' גשמים נקרא חרדלית שלשמים והוא
 שלולית זו ששעט הנחל והשלולית ובג' דהכונס מאי שלולית מקום שמי' גשמים שוללן ל' זחמ
 ל' שמתקבצין שלל' לאגביה: חרדון בע' חרבול חרץ בפ' גיד העשה בג' שולח אדם
 ל' רב' הוא אגרב חריון הרי זה סימן פיל' דין חרץ או מידיו אחלוט בשנים ג' מקוטות כדאמרי'
 דמקבל קע דחירזא הרי זה סימן בפ' הער' בג' איזה הוא סטע יפא הוא גברא לסטר לציקל' וחלזה
 לוא צבצב' ובד' ג' דפ' הגמ'ש חמ' בדידיה קיימ' דאי' בע' מחרין בפילוא ולן נאיים פיל' מנה
 חרץ שלל' ישן חרץ בפ' א' מציאות ומחרוזות שלשמים מחרז דברי' תורה לצבאיים בויקא

ומסדקיג כיון דדסיין להדידי מיסדקיג ילפן לפיכך כתב בכל אחת מקצת ואקשינן נמי הא לא דמיין
להדידי אלא כל אחת לחוקיה דמיין כלל פנין והתבא והאך וכאמר ילפן מהדידי ופירקנו בה
היטב ילפן מהדידי בדיקת כו אמיין לה שיהי זה זים וקאמ איב יודע עדות בטלה דאיכא למימ
להכי אמי אית יודע דאך דשקלי וטרי ונכח נלג ליתו סהדי ומזימי סהך ואמלי בים כל עמ
הייתם והשמו הוידל דמיין יודע בשאכוכמיצ איניש להזימין הויא לה עדות שאי אית
יכול להזימיה הילכך לאו שמה עדות בדיקות כי אמר אחד אית יודע להכי עדות קיימת דהוה
עדות שאמה יסל להזימה דאך על גב דאמרי ילפן אע יודעיה אם בסין הרגו אם בארילן הרגו
הא מכל מקום משתהי יום תטלי ונכח נלג ליתו למימל להן ביום פלוט עלמא הייתם הולכין
הויא לה עדות שאמה יכול להזימה ועדות קיימת : **חקרין** במגל דערבין חקרין
אלעשהלב מצורת ציון תרג חקרא דציון ולויל און במצודה : **סלוק פ סו** **אחלפ**
חרך במ פ ד בפיטה ובס גל דל הזרוע והלחיים חורי הנמלים שבמין הקמה הריה שמה
הצת פיל ולא חשב שכחה ושלחלי הקוצרים העלונים לשעיסדאמריין נמלו בשעת קצירה נפל ית
שאיין מבושלין דודאי דמקודם לכן נבלו ותמ איהו לקט העשר בשעת הקצירה וספק לקט לקט
מניש שש עיולש הצדיקן הצדיקון במתנהו לא תטה וס בם השולח גט בגל או לחויה סודין וס
האיש מקדש בו בגל המקדש בערלג ובערכין בל גמלם המוכר שדהו לא עכלא גנב לא חולא
א לאן עכלא חורא מנא ליה וס פן במקוות כל המעורב למקוה פסקה חחודי תורי המעלה וסוי
המעלה מטבלין בה כמה שתן : **חרך** בביצה פ יום טוב וצבל המיטמין פ ג בעדיית להדי
אופן פיתן גריות וחלי ידוש לא ריקין שמתוך שאתה מייגעו אף הוא אינו אוסר לא צרכן וח
ל אחא שמה לה מן חלי מה חרי האף הקדול כלום לעשות חריות גדולות אף הוא פיל ל חריות אס
גדולות רבן שמשין לה מהרה וזעה שלשה סלי חורי כלם חריות גדולות הראויה למלך צב כיו
הרגל כלכ שנטל אתה חרדה פיל עושי חור בארץ ומחמין אותו באש ואפיין בו לחם ונקלות חור
שם החור האסורה בו עוגות מצות תלג ידוש חרין פטירין ועגות שעורים תרג וחריה : בג דתע
ובהלוקח פ ג בצורות בהמה גסה ששפעה חרדהים פיל חתיכה מלג חררה בכלי מתכות פ י
כלים העושה כלים מן העשת ומן החרדה פיל עושי מן הצלזל ומן העושה כמיין עגה מ
שמבין שין לעשות כלי מענה והיא תחילת הכלי בל פ ה בפיוח המעמר לכופעות ולכופעות
ולחרה ידוש חררה גלגל ויש אומי השארף מקהזרע חר בל גל דחגגה נקיטא מתואא ומחר
תגולא ובפ אין מעמידין בגל והשלקות אונמי סגולגו ואסה גוי ואתא ישר חרי חרין שפירז
פיל מחתה בגללים : **חרך** במ רפואות דמי שאחזו קודטמי דחלי : **חרך** במ אל ריקין
בגל עיונה חלי שמריחין את הארץ **חרך** ויחר אף שאביוחן בגל גמ דם יש מטקבין צדי שורא
לו את לו פ ז בגדים נאים הלאוין (בצ חרין) מילת לצנה היציע להן פיר צמר נקי וחאר : **חרך**
בפ ערב פס בגל לאיפחה הרי חמימי בדיקול חרתי פיל רש רותח במלחדש שלכם בזען לטמי
חרשייתא נשי יבקע לפומיט אותן חרי ששים כשפיות קרח קרחיכו קרח קרח שלכם יפוח פוח שלכם
שאתם מכשפין בן איבדור תכל צנייכו הא מפורז תבלין שלכם שאתם מכשפין בו למודיקא חרתי
שמכשפין בן ארחה נחנבי לא איתיה לגו עד שיהם הקבה עלי ועלכם לא באתי ביניכם יקרח
וחעכי וקרח קרח שלכם ויחנע שדי ס א קרחיכו ופי דלשטכם פלפרייכו פיל פירורין
תבליטם תבלים קר חנבי יקור חסדכם חן הוא חסד לא כלאת חריותם כבר פיל שבע דבין

אפיין קתי

ואחר כך אוס' בתנור פיר' א' חלב המטרת חלות שאינן אמיות בתנור לא על המטרת שהיא
כשיז' ש טיג' ואופן אותן וחלת על ידי שמי' לפיכך בקריות חלות המטרת וזהו חלוט שלבע' לוי
בתים לבבותיה חל' טתא בדי' רב פיר' מ' ויהי בימי אמיל' שמשון פתח' או רעה' ל
חולה כל ענת שבא כז' ילך אמ' ל שמו' כמה דאתא בחליטן אמ' ל אבוק' לשם שפתח באדבע
מלכיות כך חותם בדי' מלכיות : חל' ובתי הנפש והלחשים תר' וקדשיא חל' טתא
ותעד' נזמה וחל' תל' ואיתקנת בקדשהא ובחליטת מלגלי' : חל' בדי' ג' דבר' פורת
אין הצור מתמלא מחליתו פיר' עפר על פי הצור אי' דא' מעפר שחופדין מן הצור אינו מתמלא
עד שתוסף בו עפר אחר ב' חולק' וב' ס' ד' צד משותפין חלית הצור והלע' שה' ג' ביה'ן
הטמ' פיר' ספר היוצא מן הצור מנחין אותו סביביו כדי שיהא לו מ' כמו מעק' אס' חלית
גבוה' ל' ורחבה' ד' חלי היא כל שות החוד ב' ס' הס' בג' מפני שספק נשאות לא' וטנוק שנכל
לצור עוקר חולה ומעלהו פיר' עוקר חוליא משפת הצור כדי שיכול לרד לצור ב' שור' שנגז' את
הסיה בג' בור' שלש' שותפ' כגון שעקו' שניה חוליא בבת אחת והשלימה לטשה חתכו חלית
שבשורה וב' על' או מומ' או שיש בשר בין חוליא לחוליא ב' או טריות בג' בקבה הקשה לבה
ודבא דא' תריוהו מקיפין בקנה אמ' רב פפא לא אמרן לא באותה חוליא אבל מחוליא לחוליא לא :
חל' בסוף ג' דכירה לא אמ' לחבה תהא בשלחניות בביצה ב' יס טוב אין זוקס' אר' ר
אמורה הכא במגולה שלחניות עסי' דמיחוי לבונה חל' בדי' ג' ד' התכלת צריך
לקשר על כל חוליא וחוליא כמה שיעור חוליא תמא לצי אור' כדי שיכרוך וישט' וישלש' ובל' ג
ג' ד' המכר את הספינה איבע' לך למימנ' חנו' ולמימנ' חליות : חל' בעל' מתכות
כר' י' בכלים קטלא' שחליות שלה שלמתכות חוט שלמתכות וחליות שלמתכות טובור'
ושלמרגליות אינו' חלית לבד מהראשון כולן עטן פיר' וטבעות הן : חל' בכורות בל' ג' ג'
שהיוצא מן הטמא הנחל דיחמורא סבור רבן קמי' דרב ספרא למימר ביצי נטון ואסירי' אי' להו
רב ספרא וט' פיר' חל' דיחמורא שנמצאין ברעי' שלו כע' ביצ' סבור רבן קמי' ודב' ספרא למי
ביצי נטון ואסירי' באכילה דהו' כאבר מן החי דלא התירה התורה שום ביצ' אלא דינוק' אבל אינו
כביצ' שלבהמה שפורשין ממנה בחייה אמ' לה רב ספרא לאו ביצ' לא זרעא דאילנא דאיל
בתר' אילנא למזקק לה ולא מקבלה ליה איילתא משום דרחמיה על' וכיון דחויא דלא מקבלה ליה
אזיל בתר' יחמורא שדומה לאילתא ועד שהוא הולך אחיה סובל' שלפת' דיעו בגופו ומנפש'
בגופו הרצה ובשכא על החמורה אגב דנתקדש הולע' הרצה אינו נבלע בגופה ומציאתו לחוץ
עם הדש שלה ואותו זרע כיון שנתבשל' תראה כעין ביצ' ואינו ביצ' ושדו' ולאן לאכל' מקדתי'
נגון חלוקת פיר' בדי' מכשירית אמ' ל' יהושע מ' אבה יוס' חלוקת פיר' איש טובעין
פיר' ביני' שיש הוא איש טוב עין לאש מקום ששמו טבעון כמו ויש' איש ישראל חל'ם
בכלי מתכות פ' י' בכלים ובן מן החל'מה ומן הגללים פיר' טיש עבה הוא ששמה חל'מה
ועושי' ממנו הפירות דתנא לירות שעשאה מן החל'מה ושולה מן הגללים נהיה וישא'ם
ישבו חלמונות כמו בריר' חלמות וכלו' הלמון שלביעה חל'ם ב' ל' בכלאים
אין נותני' דע' דלעת לתוך הח' (מית שותא משמלתו מסע שהוא ירק בידק פיר' בלעו
מלבא ובלע' תלמי' הלני' חל'ם ב' כיצד צולין בגל' ניטמא בשר היה חל'ם

בין גלל' אתי' י' ג' ג'

בגם ל אלעזר אופ המוכר את החצר מפל לחלפת ומצולה החזיק בחלפת קנה מצולה במצולה
לא קנה חלפת ובסוף גם ד ערפן חלפת ומצולה ל מאיר אופ לבנים ור יחזיק אופ כמדות פיר
חלפת גובה דאיקא בארעא דחזיק דתל מצולה דאיקא בארעא דלא מיזדענע אס אלעא כולה פ א
חלפת קרקע שעפון חול שמוציאין ממנו זכיות מצולה קרקשתהנהר שמוציאין בו זהב ולסף
חלק בפ מי שמדון נושא המיטה וחילופיהן וחילופיהן רבם א דשביעות אינן שנגמס
והוציא חלפיין בפ ל במידות הוא היה נקרא בית החולפות ששם גזביין את הסכיתן בפ א דקידושיב
בגם עבד כנעני תנא אף בחלפיין פיר הוא קטן והוא ענין חילוף שמחליף לו הדבר שאקנה לבעקרינא
דגלמא רבם השותפין בגם לרא אוק רצין וכי לודה להן סודל לקנות ממנו בחלפיין חלפיין דרך פ
מקח וממכר הוא **חלק** בסוף כלכלי בעל ביתם פירץ וז בפנים מחלתה קנים ושלחילוף טהור
בסגם דסוטה שלקנים ושלחילוף מותר בסגם דפ א דסוטה שלקנים ושלחילוף גדולה מסכפין
בה אדגוף מסכפין זה פיר עשב הוא ועשיי ממנו חבל ומחילת וכלת ישל חלפה ויש אופ שהא
אותה שקורין בלעז קרנקא ויש אופ שהיא מיין ערבה כהיא דגלמא בפ ללב הגזול בגם ערבה
גזולה כי רפא החיץ בחלפה גלה אף אביו וכו כלל גם דל המוציא יין מאי טע קרנא דקמא רכבא
דדיא בחלפי ואי קשיא נרא ומתעורא **חלק** בפ אלו מצאית בגם וחלפות שלבאר ובפ
הבטר בגם החלפי יאוש בעלים הו דקדחי בהו חלפי ובפ נגמר הדין בגם דחוק מצית הסקילה אמא
בני חלפי אמא שמה ואפא קח לה ובפ גם דל שאלמדי אמרי במעבא ינקותא כלילא דודיא
סיבותא כלילא וחלפי פיר מיני קמשועם ובפ איי מעמידין בגם מתלפאין קלידי לחולפתא וחמישי
לפילואי **חלק** בדגם דביצה ובפ הערל בגם וכן אינעיס ובפ עולה וחלפת תלדין ובפ א
דעקצין ששי קולפי אכרוב וחלפת תרדין פיר יש שאופ הן העלן הצלעות שלתלדין
חלק בפ כיצר מבזיין בגם בא להן יין הנ חלפי דימא רבם מי שאחא וחילפא וחלפי דימא פיר
אף על גב דרפטי עעם מיקרו להאסטת העץ דלפיטי ואיקרו עץ רפירשו והאשועם הנ חלפי דימא
לא בריר ל ודאי מאי נהון וקיימא לך כיהא מתעמא דכל שתחלת בליתו מוציא עץ אינן הוא ועלכל
שהו כענין הזה בורא עני בשמים מצלצין עפה ואופ ששמו בלעז רחמכנו **חלק** בסוף גם
דל ואו מלחין לצה חולפין לצה אינן חולפין ובפ גם דל א דבכא קא שיצאן לפני לן אף חלפי מתק
פיר חלפת כתף מוציא יין מתחת הקליע ונמצאת בתיכו חלפי מן החלק כשמוציאו מצית הצוא
בדגם דל גיד הנשה חולפן לפתוח פיר שולפון מן הדרך וזדקן לתפוח וכל גם דל מצות חלפיצה
וחלפה נעלו מישלף הוא רפא וחלפן את האנעס ועצמותן יחלין ואם ל לעד זהוהיא מעלה
שבכרות ואם לבא דרויגרמי בויקרא רכל וכי ימוך אחיך ועצמותיך יחלין ישלף ויזיין ישיזב
ינח ישלף וחלפה נעלו יזיין חלופים תעבא ישיזב חלפי ינח כי חלפי דאמלן רכסמו רעה
והחלפן בשבת בסם ותאמר ציון עובדי וכו' ובמגילת איכה גרע בחילוף אמען יחלפן ין אמ דויד לפט
הקצה רבוע שנעלו למה כל לין דחמין לך מסכינן עבדיהון עבדין היך מה דאת אמר יחלפן עט בעשו
למה כל אלפן דחמין וכו **חלק** תרג ירוש שור חלפיצה מדבר שור בידך שור וכן תת בוד
וימצאה מלואי וכן בגדל רב פיר מן בודך שור באורחא דחלופי **חלק** חלפה גיהה
כראשונה כבר פירע בערך גזוטר בשלשה תלויים פיר כלל כלים והחלפן טהורה מלואי בסוף
עידוין בודקין מלח על גבי הכבש בשביל שלא יחליק פיר שלא יחליקו רגלי החכם בכבשו יכול
בפ קל דמעשרות העיגול משל משחילקו פיר לשון חלק ואנפי איש חלפי חלקן מלואי חכה

ויש אופ שהיא מיין ערבה כהיא דגלמא בפ ללב הגזול בגם ערבה
גזולה כי רפא החיץ בחלפה גלה אף אביו וכו כלל גם דל המוציא יין מאי טע קרנא דקמא רכבא
דדיא בחלפי ואי קשיא נרא ומתעורא חלק בפ אלו מצאית בגם וחלפות שלבאר ובפ
הבטר בגם החלפי יאוש בעלים הו דקדחי בהו חלפי ובפ נגמר הדין בגם דחוק מצית הסקילה אמא
בני חלפי אמא שמה ואפא קח לה ובפ גם דל שאלמדי אמרי במעבא ינקותא כלילא דודיא
סיבותא כלילא וחלפי פיר מיני קמשועם ובפ איי מעמידין בגם מתלפאין קלידי לחולפתא וחמישי
לפילואי חלק בדגם דביצה ובפ הערל בגם וכן אינעיס ובפ עולה וחלפת תלדין ובפ א
דעקצין ששי קולפי אכרוב וחלפת תרדין פיר יש שאופ הן העלן הצלעות שלתלדין

בשעת שחיטה וחולה בשטות זריקה וכול זכר ראוהו בית דין בגמ' התקע לתוך הבור והתנא עומם
חלום עומם שוטה אבל כשהוא חלום הרי הוא כפיקח לכל דברין פ"ה חלום בריא כלל ותחליטני וחייני
בדלגה דף המצניע והוא איש נקום חילגי דאיבעי מפקע ליה ושקילפיל מקום התגר כשולי חכים
ובע' זבג השוכר בגמ' המנח נכרי ורצן לא מסיק אל עמיה לאמין וחזי ליה אינמיזאנין וחלום פיר
מעמים שיצוא השיסס א מעכנס מה צאה ויתחזר הודש עם הישן ובב' א דקידושין בגמ' סוף
בהמה גסה שפרט משיטא מהו דכילי זמנן וחלים שפנוותיה ק' גל פ"ד מעמים שקופץ את פ"ן
ונשאנו שמתוסן דבוקות ואינן נראות הייתה חום איני גלוי ק' גל ב"ד העור והרוטב בגמ' המפשיט
בהמה א' ל' ש' לקש לא שט לא טלת אבל עור חלים פ"ד לא שנו לא סלת דכיון דנקרעה רובא קרע
לה לכולה אבל עור חלים פ"ד מוחזר ואינו קרוע השאר כי ממשית ליה מה טפחים שיהא
טהור דברי הכל ואמאי לום חלים ופירק מהצופן במקצע מביצותו שאין יכול לתפוד ולחלון
וט' אמאי דחלים במקצע להדיא פ"ד במחקך דרך נכחה ואיפשר לו לתפוד דמיהו בעין חלומה
המחקך בעקמומית לא חלים ואקשו ממתענתן המפשיט בהמה ובחיה וכו' אמאי לימא חלים תרגו
ל' אבן לאשון לאשון עושא ניטול פ"ד ניטול כל מה שמפשיט כאילן איפשיט ואותבנתן מעור שעל
הצואר שערין לא נפשיט והנה הוא חלום וקאי למה אמ' ל' יוחק אינו חבוך ופליק אצוי בשומל העשו
ליתקן מאילין פ"ד עור שעל הצואר עשוי כשימתח להיתקן מאילין אין צדיק חתוכה סכין ואקשין ג' ג'
התקד שניטמא כיצד מטהלין אותו ממעטו מלפנים מ"ד טפחים וכ' ממעט ליה מ"ד טפחים בטל
מתורת תגר ואמאי למה חלים שזה ויראי כי מחזר ליה וממיליס ליה בטיט חלים מחזר דגלוי בע' זבג כל
הלמין ויתנו עליו את השר ואת העדות עדותהיא לבית דין כל גדאוי למלכות חולמתו : חלון
ב' חזקת הכתלון מערית אין לה חזקה ולצורית יש לה חזקה אי זו היא חלון המצדית כל שאין ראשו
יכול לכנס בתוכה במסך דהודש הזה הנה זה עומד אחד כתלע אחד בתוכטסיות ובתי מדלגט משגח
ב' החלונות מבין כתפהן שלפניהם מעין החרכים מבין אצבעותיהם שלכהנ' שאלי לפי הגזעם
בהן שלא התכלל ומצא ציבור מתכלל מותר לעלות לחסן או לא לא מצינו דברי שמענך בברא
אלא נטילת ידים דאמאי שמה בטל ידיו לא ישא את כפיו שנ' שאו ידיכם קרש' אבל תפלה לא
מצינו שמעכבת הולכך יעלה ויבדק בהן שעלה לחסן מסייעו חסון שלא יטעה א' לא גס בור לא
מצינו חלוק בין אחד לשנים אלא כדאמ' אצוי נקיטינן לב' קורא להנים לאחד אי קורא כהנים ורב
חמרא אפי' לאחד קורא להנים שאין קורא לא לשבט אבל להקרות מקרהו וכך מצה פושט
ישאל בין אחד בין ב' החסן מקרא אותן דבר דבר וה' ענין אחיון לאינו כהנים כשה' מצינן ובאין לבין
טותחן אצבעותיהן יש בהן ממש או מסודת לא מצינו בתלמוד כל עיקר לא שאובה רבנן כלהנים
כמה מעמים שהוא סיגן שאימת שכנה עליהן כאילנה מתחלדלין והיא שם עבדת ואף על פ' ששען
בבית כהנים במקדש אומ' השם כלהנן ובמדינה בכינוי וזה עינין הוא כלל שמזכירו כסתבונת
כאן אלא בשביל שהוא מדינה אנו מבין ועוד לשום אותו סימן לפסוקין כי בברית ראשונה מענין
אצבע הסמכה לגול ומשתיך אותה ק' בצניח מענין האמצעות הסמוכה לאמה ומטהיך אונתה וכו'
בשלישית מענין רב עינת הסמכה לחת והיא נקראת קמיצה סודר הראשון חלון
בויקרא לזה בג' פרט קדשים תהו לבין גיבור שהיה מקל בדרך ומגעבו חלוני אחד פ"ד זר תג
חילוני חלק ב' א' במגלה דסמך קראו אלה המגלה צידו אחד חלומה ומעולה ב' המסכה את

בגמ' ר' אבהו

הללו שאתה מזכירם איני יודע טעמך אמא שמעתי ידעא וכו' וז' גלשום פיל מה דאמרת לרבין
עריך לחלק הטבעת ואין השחיטה כשרה אי שחט למעלה מן הטבעת ול' יוסי דאמ' ב' יהודה
דאמרת אף עלפי שגבול הטבעת דשחט מקצת בטבעת ומקצת למעלה היכי דמי ששחט
ושיל על כע' רבו ולא ידענא בל' לשון גבול דב' המתקבל חלקוסתא ב' ב' ב' ב'
טומנין בג' ל' אלעזר ב' עזריה אנ' לב הונא האי חלקוסתא ד' צה שלמה הווי ד' צה שלי ס' ג'
מלקוסתא ופירושו במקומו וב' המניח את הכד בג' דסמך ש' קרדים לב אדא ב' מ' מ' ד'
אהבה אפיק חלקוסתא: חלש ב' מ' שאחזו בג' אל ד' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש'
בסוף ערכין התקין היל' שיהא חולש את מעותין ללשכה ויהא שובר את הדלת ונכנס ב' ש' ש'
אום מטי' חלשים ג' מאי משמע דהא חלשים לשנא דמורי הוא דל' חולש עלג'ים ב' ב' ר' ב'
פר' ס' ויאמר קין להבל אחיו ד' א' חלוט וד' א' פרוח מתוך כן ויקם קין ו' ובל' וישלח יעקב
פר' ק' חלש פורפריה וטלחה קומי חלש' קאמרת בג' ד' כי' צד מצד' כ' פ' ל' בע' ט' ויאמר:
חלת ב' ג' בער'ים אחד המקד'ש בחולת המחו' פ'ל מדינה שהיא חול ואינה עושה פ'דות
חלת בסוף עק'צין הפלפ'ין וחלת ח'יע'עלקח'י' בבסוף מעשר וב' באסימ' בג' כלשהוא ח'ייב
בפאה חל'תת ב' ל' אלעזר אומ' וטל'ן אי' שול'ן אתה חל'תת בט'ר'ן וב' אי' מע'ת'ן ואל'
מותר'ן בא' ל' חל'ב שחל'בו ג' וכו' עד וצ'ל שאין בה ד'ה ועלה שחל'תת וב' א' ד'ט'טל יוס'ה'ת'יה והחל'תת
והאיל'ום וב' א' ד'עק'צין הת'ה והחל'תת והטל'ן וב' בא' סימ' בג' כלשהוא ח'ייב בפאה פ'ל ב'ל'ת' לס'ר'ת'
פול'ט'טא וצ'ל' יש'ה הם הכי חל'תת חל'תת ב' בג' ד' צ'צ'ה מז'ל'ן חל'תת בת'ר'י כו'י ש' ל'ט'ט'ול'ת'
ב' ד' כל'ל גדול מאן ד'עצ'ר חל'תת ח'ייב י'חט'אוק פ'ל ח'ת'ק'נ'ם ח'ייב' א'ח'ת' משום קו'צ'ר וכ'יו'ן ד'ה'ר'ר'
ק'ח'ן ח'ייב משום נו'טע ונ'ט'ל' ד'ה'י מ'ד'צ' יוס'ף בא'ס'פ'ט'ת' ומ'ד'א'צ'י' בק'צ'י' ס'ל'ק'צ' ב'נ'פ'י'נו'ן ח'ייב
א'ח'ת' משום מע'מר מ'ד'א'צ' ר'ב'ה מאן ד'מ'כ'נ'ף מ'ל'ת'א וכו' וא'ל' א'ב'י' אי' ע'י'מ'ת' א'ל'א ב'ג'ד'ול' ק'ל'ק'ע' ח'ר'י'
מ'ה'א' ג'ד'ול' ק'ל'ק'ע' א'י'ן ד'ק'ר'ק' הק'נ'ם ח'ייב משום טו'ח'ן ח'ת'כ'ם ש'יעו'ר כ'ג'ון א'מ'ה א'מ'ה ח'ייב משום מ'ח'ת'ק'
ק'ל'כ'ם ח'ייב משום ד'ש'ל'ך ק'ל'פ'ה'ם וק'נ'ם שא'י'ן ר'א'ו'י'ן ל'מ'ל'א'פ'ה ח'ייב משום ב'ור'י ה'ט'ל' ש'י'כ'ו ח'ייב
משום מ'ס'ך וכ'ש'מ'ט'י' ל'ה'ע'ר'ב ש'ש'ה ב' ש'נ' ב'ת'י' נ'ר'י'ן וכ'ש'מ'כ'ה א'ת'ן כ'ל'י' ל'ק'ר'צ'ה ל'ה'ה ו'ל'ח'ו'י'ק א'ור'ג' י'ה'
כל'ז'מ'ן ש'עו'ש'ה א'ל'ע'ית ה'לו'ול'ת' וכ'ש'כ'ו'פ' הק'נ'ם ל'מ'ע'ל'ה ל'א'ר'וב ק'ר'ו'ת'יה ב'ו'צ'ה ה'וא ו'ג'מ'ר מ'ל'א'ס'ד ש'ש'י'ב'
ק'ר'ו'מ'י'ת'ה י'ע'א'ו'ת' משום מ'כ'ה ב'מ'ט'י' ה'י' א'לו'י' י'א' א'ב'ו'ת' וא'ם ל'פ'ך פ'ח ל'מ'ט'ה ו'ת'פ'י'ה כ'ש'כ'י'ן ה'ח'ו'ט ח'ייב
משום טו'ה כ'ר'ב ד'א'ג' ה'מ'ו'ת' ח'ו'ט ש'ל'פ'י'ד'ה ב'ש'נ'ת ח'ייב ח'ט'א'ת' וכ'ש'מ'ט'י' ח'ייב משום ח'ט'א'ת' ח'י' א'לו'
י' ח'ט'א'ת' ב'סו'ף ג'ל' ד'ע'ב' ח'ל'ת'א ד'ר'י'ק'ו'ל' ד'ח'י'ט'י' ב'ח'ל'ל': ס'ל'י'ק' פ'ר'ק' ט'

ב' חל'פ'ר'ק' י' ח'ם ב' א' ד'ש'ב'ת' בג' ל'א' י'צ'א ח'י'י'ט' ד'ת'נ'ן ב' ד' ב'מ'ע'ט'ו'ת' ה'ש'ו'ת'ן
ל'ה'ג'ת' ב'ן ע'ל'ח'מ'י'ן ב'ן ע'ל'ח'ו'נ'ן כ'טו'ר כ'י' וכו' ב'ג'ת' (ע'נ'ן) מ'ע'ש'ר' ש'א'ם מ'כ'נ'ם ד'א'טו' ו'ר'ו'בו' ל'ג'ת'
כ'טו'ר מ'ן ה'מ'ע'ש'ר' וא'ם ל'א'ו' ח'ייב ב'מ'ע'ש'ר' ב'ן ע'ל'ח'מ'י'ן א'ם מ'ז'ג' ב'מ'י'ם ח'מ'י'ן ש'ש'ו'ב' א'י'ן מ'ח'ו'ד' א'ת'
ה'מ'ו'ת'ר' ל'ג'ת' ב'ן א'ם מ'ז'ג' ב'צ'ו'נ'ן ש'י'כ'ו'ל' ל'ח'ח'ו'ר' ה'מ'ו'ת'ר' א'ב'ל' י'ר'ק'א א'פ'ש'ר' ב'ח'מ'י' פ'י'ל' ב'יעו'ך מ'ת':
ח'ם ב'סו'ף ג'ל' ד'ם ה'א'ש'ה ש'ה'ל'ך ב'ע'ל'ה ו'ב'ר'ו'ל' ב'ש'ק'ל'ם ב'סו'ף פ' מ'צ'ר'פ'ן ש'ק'ל'ים א'ל'א א'י'מ'א' ע'
ש'נ'ק'ר'ע' ס'פ'ר' תו'ר'ה ב'ח'מ'י'ן פ'י'ל' ז'ח' ה'י'ה מ'ע'ש'ר' א'ע'לו' ו'ז'ה ה'י'ה מ'ו'ש'ב'ו' א'ע'ל' ע'ד' ש'נ'ק'ר'ע' ח'ם
ב'ח'ל'ן ב'ג' ו'ה'לו'ח'ש' ע'ל'ה'מ'ט'ה א'ם ל'ג'ן ב'נ'י' ח'מ'ה ע'ז'ה י'ש'ב'ע'ו'ל'ם ח'ם ב'ם ג'ל' ד'פ'ב'מ'ה א'ש'ו'ד'
וכ'י' ה'י'כ'י' ד'ח'מ'י'ת'ה ל'ח'נ'ע'ה מ'י'ש'ל' וע'ן וכו' ו'ד'א'ת'יה ל'מ'כ'ר' ב'ד'ית' ע'ו'ל'ם ת'ר'ג' י'רו'ל' ו'א'ח'מ'י' ב'ל'ב' ב'כ'ס'ף
ד'א'ת' ק'ר'ב'ע' ל'ח'מ'י' ו'ה'י' ש'ם ע'י' א'ל'ב'ע' י'ו'ם ג'ו' ח'מ'ו'ת'י' א'ל' ח'מ'ו'ת' ש'ת'ה פ'י'ל' ר'א'ה א'ו'ת' ח'ם ב'סו'ף

ואם קם למטה רשע לחזרו שלוש כלום להיות לו שבט מוסר בגלגל רב פרט מן ותאמר שיהי אצבע
חמס עלך חמס נאית דברים ל בלדיה אם יבעי דיני גבך לב בני אדם שהיו חבושי וכו' ל מחמא אם
בשם ל אבן חמסח פנו וכלמחננו ותדבר מלים ואהרן איסטסיאנות שגל ותאמר שיהי אצבע
חמסי על מצח חמסי שהוטטה אותו וחמסה פניו בעגיה בכתובות בלגלגל דף האשה שנלמעה
ובב א בסנהדרין בגמ' עמיבת זקנים לא תסמכו להם לא נק סרמיסין ולא סרמיטיין ואם לה לא מחמסיין
ולא מטרמיסין בכתב גאון דבר שהונו מבוסה ועפשיין נתקלקל במקעיות שלמטה בזמנא אמסתכסך
קולין אותו בארמית סרמסי זה פיל סרמסיין סרמיטיין לשון שלטוט הוא וכתב מקולקל נקרא סרמסיין
חמיסין לשון חטימה סרמיסין בלג ענה שנטולה מן העשה ואכיווח למן כשהיא כמו כדור ולא השח
פטה ולא תקנה נקרא טרמסין וכהן אומ' א תסמכו לען כן המסמכין את הדיצלים זהבזה כה
כמטוח מסמכין לא מי שמלמלין אותן ומעמידין דבר על אפיו ולא מי שאין טעמין בדין ככתב
מסומרטולא מי שחופטין את הדבר לחמסיין לא מי שצין ולא מי שאין מסמכין את הדיצלים ומייסין
אותן ומי שטעמיהן כטולמס ל א סרמיסין שמלמלין המסלית ואין שוק מונה לא פוק אחד
סרמיטיין ששונן את המסלת והנכות חתכות לסרמיטוטין חמיטיין ששונן חומסח שלמסכת
חמיסין ששונן בהלכות מן המסלת : חכמן בלג דמיר האוג והחומץ והלוסבל פיל
עבים קטנים הקשים החמוצין פ'א החומץ אין לו משום דמאן בראמי בססה בלג ג' דפרק
ואלו עבדין בפסח בראשונה הלוקח חומץ מעם הארץ אין צריך לשל שחזקתו לא בא לא מן
התמי ואמדין בסיפא לא נחשדו עמי הארץ על התמי : חכמן מן המחמץ פיל בערך
בקע פ'א נבדלת שלכובסין קבועה שמחמיצין בה כלם ואין מכבסין גותען מים והן מגיעין ל
לכותל מחיקן צריך להרחיק במקום כבוס לאמות הקדיש חמץ ושיחורו פיל בערך קדש בלג
בעלה המחמץ והמתבל והמדמע פיל קנח שלחולין והשאר שלא יסור חכמן בלג ג' דפרק
טרף בקלפי וכפ' האיש מקדש בו בגמ' המקדש בחלקו ובתוספת שונה מעשה באחד שחטף חלקו
וחלק חצרו והיו קולין אותו בן חמץ עד יום מותו מאי קראה במקף מעול וחומץ רבא אג' אשדון
חמוץ ואל תאשרו חומץ ורועה זוללים יכלים אביו תרג' ודמיתחבל לזללי כחמץ אבותי חכמן
בפ' הבא על יבמתו בגמ' לא יטל רב הוה קא מצערא ליה דביתו כי הוה קאמלה עביד לי חומציהוה
עבדה ליה טלופחי ובאלו טלופחות בגמ' בפלה מן חמץ לבר מחימץ והפצי פיל חומצין ציצה היפצי גלא
חכמן בלג ג' דף ואלו נעלחין גזר' שלא ישנו לתלמידין בשוק מאי לרש חמוקי יריכך
מהירך בסתרי אף דברי תורה בסתרי סגנו חלואים מעשה ידי אמן אין חלואים לא לבין כדגלים בנחלים
מאן חולין רבנן והן שמתעסקין בתורה שהיא מעשה ידי אומן : חכמן בחלק החמרת והגמלת
העוברת למקום למקום הרי א' מצילין ובפ' השותפין בגמ' כמה יהו בעור החמרת והגמלת העוברת
מקום למקום פיל שירה שלחמלים ושלגמלים ובפ' בכל מערבין הרי זה חמל גמל פיל נעשה המערב
שאינו יכול להלך לפניו ולא לאחוריו מפני שדרך החמור בהנהגה ודרך הגמל במשיכה ומי שיש
לו חמור וגמל ונתן חמור מאחוריו למטכו והגמל לסטו להנהיגו לא זה מהלך במשיכה ולא הגמל
בהנהגה נמצא האדם שצנתו יושב בלא הליכה לפיכך עשו כגון משל זה שאין לו רשות להלך כגון
חמור וגמל בלג ג' דף אלו רצוים במסח מחמור ולאחריה פיל כל העשה בשבת דבר שאין לרש להעשות
לאחוריו כן נקרא בלאחור יד בגזן חלב דאמרינן מסיק כל אחור דמי וכן המהלך אחר גזו או טלה
הבאו לעמה והסכין תרובה בעמדי מחמרי כל אחור יד נקרא וסטור כריתת המוצא לאחור ידו בלג

גם דם שהולך אחרים לי בהם פיראי דהתם קיימא האדמחמה ליה וחיים פיר ענין נעימות קול
וביטס חס . בצרה רצה פיר לך ויאמר אחי לנען חס חטא וכענין נקלל לם שכתוב
ויסך להים את נח ואת בנו ואין קללה בגין בלצה (פיכך אלוהי לנען ר נחמיה אל כענין ראה ותגיד
לם לפיכך יולין את קללה במקולל אזה מנעתני מלהעמיד בן רבינו לפיכך אני מאיר בן רבינו
שלי חס בל אי מעמידין בגל מתרפאין חמא לחמה וסילקא לזיקא וחילופא כבעתא פיר
ענין הוא יפה לחמה ורדיין יפים לחמה שהוזה בכדיסו של אדם ובפ ערב פסחים בגל הציאו לפעו
קפא לחמא חמא קפא לחמא לחמי ברפואת דם מי שאחזן חומלתא דפיר ושיפא דחממתא
חמא בצרה רצה פיר מט מוט מטורחנה שאן אתל יומי אימטר יוסף בן זן שנה היה עומד בכל
חומא וזה ששה הדבר הזה פיר גם זה ענין חשימות בערך ראשון כלל בכוחו כשדמו חס
בכחותו אכל זקן מצונן כלל וכחוח בבגדים ולא יחסל "חמד בלמדנו לך לקראת משה
זה כל מחמד ענין ופי כלמה שתבע בראשונה אינו חמדה ביקש כסף וחב והן חמדה שני וזאו
חמדת כל הגוים ביקש נשים והן חמדה שני בג אדם הנע לזקן ממך את חמדת ענין דבר שהוזה
חמדה בתוך חמדה זה ספר תורה שכל החמדים מזהב ומסו רב וכלתן בגל אחאב מחמד ענין
לאן ספר תורה בראש גמדפ תנוקת משום דחמדה ואב חימוד שופעת דם : חמדה
בילמדנו בל פירושא ובפס דפי תשא ויעלה עולה על החמדה חמה כל שחיה משוחחה לחמה מיד ויהי
קצף גדול עליה אל לך אומות העולם אין מפרין אותי לפיכך מורדין בי ואתם מצוין אלהי כבודי
אמר ל מי אינני זכות אמתו של שבדיה כפר כלן ישר באומה טעה דלמך ליה ואשה אחת מנשי
בפ הלוואה בגל על ההלוי תט רצ הלוואה חמה בתקופתה ולצה בלוקופתה ופיר חמה בתקופתה
בתחלת מחזור לח שנופלת התקופה שלעם בתחלת ליל בכוכב שצוי בתחילת שביייתה פיר אחר
בתקופתה וכוכבן ושולות כמדון בימות הגשמים בעת שהיו ג ימים מעוננם ולא נראתה חמה בהם ולא
כוכבם אותה השת ענין לבין שנה בעת שיתראו וזולת זו חעתלן ידוט אם רב הונא הדא דאתא
בימות הגשמים ולאוה ג ימים שני ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים ודוח על ותט : חמדת
במשדות בפיר קא נוטל מן העקל ומן הממל ומצין הפצים תות לחמיטת ולתמחח פיר קערה ויש ממיל
לחם דף ובלע פוקצא בדל טבול זס האופה חמיטה על גבי על שלא ידע בתנוה פיר יש שאנן היא ריפת
בלען חפץ כדגרים רבהונא אכלתו ידע ופירוש ריפתא שתי כללות דומין זו לזו ופיר חמיטה מלה
בטיית ובלען קומפלטא חמט בל בעת מדלפקין בסוף הלכה לא יקב קב חומטון פיר עפר מלוח
מן ארץ מלוח ויש אולי חול : חמט בפ במה בתאה בגל איך חמור כי היכי דלא לחמטן אלתהו פיר
שלא יעלה כעין עיפוש באליה ובחול יש הלכיה תרג אחמט ובדלים כוונות תאמין תרג וארכובין
דחמטן בעבירותא תחיל חמט ועלמח היה ועלמח תרג ידע חומטא חוז חמל בפ הנווד
מן הירק הנווד מן הפסות מותר בשק בידעה ובחמילה חמט בסוף עוקצין ובפ בא סימבן
בגל כל שהוא חייב בפיה הקושט והחמט ולא שי בשמים פיר בשאילות זנגבילאויט מפרט דרעני
והוא קנמין חמט בגל דפ הכונס עין לדיד מה בגין לחמטן אמל גזל לא יהיב דמי חמטן יהיב
דמי ואי יהיב דמי חמטן קליית ליה כן פירוש א עג דיהיב דמי לזון דבעל כוונתה שקיל ולא אג
הגל רוצה אני חמטן קרינא ובפ דיני ממנות בגל סוחרי שציעות החמטן מעיקרא סבור דמי קא
יהיב חמטן דקא חמטן שקל בעל כרחיהו גדרו בהו א תשת חמטן עד א הגלעין ומלוי בלב
ומועלן בשבושת בבד לכה פיר לב בלז אלה תולת נח החמטן קס אתמחא חס ושלוס אינו קב

לפי

חמדי

פיר

חמדי

חמדי

חמדי

חמדי

חמדי

חמדי

חמדי

חמדי

חמדי

חמדי

חמדי

חמדי

חמדי

חמדי

חמדי

חמדי

חמדי

חמדי

ובלילה דכד בעי מעשיק והלך קטיר מאכלאי דחומלתא וכד בעי מרווח וצולג' דפ מצות חליפת
והאי לידן אף על גב דאיתבה חומלתא קטירגא ביה מתנה פיר סנדל טייעא כתביל חננול
שמעי שהוא כגון האי דקרו לה בלש ערבי תאסומא דעבד לה לפי מידתאיסתודא דכד עירד
ועבד ליה חומלתא ומכנף רצועות דסנדל כלהו ומעילי ליה חומלתא וכד בעי מעשיק
להו והלך קטיר מאכלאי וכד בעי מרווח והאי סנדל לידן קטירג' ביה מתנה כיהי דלהדן בסוף
הל' קל דפ כל הזבחים שקבל דמפקע לה בחומלתא טהיט דלשמש וליתו חמר
ברפואות דפ מי שאחזו לבדקת ליה עקרבא דשבחומרי פיר כעין חלות שגופו עשו דל' ועב
כעין חידקי חמר ברפואות דפ מי שאחזו וכימשתן משתן אסיסנא יבשותא בניניא
דדשא וביעי' בחומלתא דנפקא מינה פיר גרגל קטן כגון אבן חמר בס' הל' קל דכתובות
מעבדא ליה חומלתא כד פירע בערך גרן חמר בחל' קל דקידושין והוא גבול דהוא קא מ' זבן
חומרי פתכיתא פיר מינ' סרקית חמש בפ' הוהב בג' ונותנא למעשר איצטא להו חומשא מלבי
אלו חומשא מלבו פיר חסן שדמיו פ' בספ' עריך להטא מבחין להטלמס' ק' זה חומשא מלבי דהא
מחין הצאת חמישתם כ' והטלמס' מאה ואם דמיו ק' והוספת עליו זה הוא חומשא מלבו שהוא
חומש הקרן ואם יקנה שהוא הוא וחומשו חמשה וזהו חומשא מלבי בפ' איזה הוא נשך בג' כיצד
לקח היט דמי בלוי שהדעת טועה אל לב אחא בליה לרב יספ' עיטולותא וחומשייתא פיר שהיה
מונה ה' ו' ומצא ה' טפי אומ' טעה בה ולא כעאס והוא הל' אמ' מונה י' פיר ה' כגון שמונה ו' ומע
אי ומעח ו' פיר דע' כמה עשירותה' יש למר חזי ולל' בגר' ו' ושכח והאי ק' המעני' לפיכך
חייב להחזיר והוא הדין לחומשייתא הבגר כעמא משם ה' שמות וכו' פיר כל' בפ' פיר מפני שהוא
כל קיבול ומושב ואכל ומטמא משום ארץ שהטת והעלב אינו מטמא בצדעת ומטום שלש על שלש
השך נרשם לי שהוא כל קיבול ומושב באהל ומטום ארץ העור מטום ג' שהוא כל קיבול
ומושב ומטמא באהל והעץ מטום ב' שהוא כל קיבול ומושב כל חרש מטום אחד שהוא כל קיבול
בל נערה שנתפתתה בג' לא כתב לה כתובה וכל הגויל עצם בג' גזלמה מעופרת ה' גזבן זמן י'
המחולדין ואילו הן פירות ושבח והמקבל עליו לזון אשתו ונתן אשתו ונתן חוב שאין לו אחיות וכמות
אשה שאין בה אחיותהא פירות ושבח הידידי וכו' פיר לשון חירות כלום לא מקהמטועבדן קלמרו
בל' אמר אל הכהן ה' זבליס חייבן בחלה מן המקרא וכבר פירט בשך חט' ה' לא יתרומו ואם
אין לתומתן תרומה החרש והשוטה וכו' לאש תלמדות ומפורש בירוש' ובילמדנו בל' ויקחו לי תרומה
ל' שאמאל בר עמי שמע לבולחון מן הכהן לכל אל צע ישראל ויקחו לי תרומה פירט לגי צמח כל איש פירט
לקטן אשר ידבנו לבו פירט לחרש ולשוטה וזאת התרומה או' תקח פירט לתרום את שאינן שלהן בקד' שלם
תחת הש' ומל' שאן תהשה בל' מרובה בג' היה מושבו שאלו תלמידיו את רבן יוחנן בן זכאי מפני מה החמילה
תורה בג' יותל מבגול' אל' לקחה השחה כבוד עבד (כבוד קו' ע' וזה לא חטוה כבוד עבד וכולתעא אג'
ל' מאיר בוא וראח כמה גדולד בוחה שלמלאכה שור שבסלו ממלאכתו ה' שח' שלא ביטול ממלאכתו
אם רב' יוחנן בן זכאי ז' בוא וראח כמה גדול כ' הכריות שור שהלך ברגלו ה' שח' שהלך כ' כתיבו
ד' ה' פעם כותבין ישר' בפ' סוף אחר בר' ויקרא רבה פירט' קד' לי אפ' ובילמדנו בל' כ' תשא ופס'
דכי תשא אל' ל' יודן בוא וראח כמה חיבב וכו' חמש אצבעות שלידי ימינו שלהן חלק (סוד הגאולות
אצבע הקטנה בה הראה את נח בתיבה שני' וזה אשר תעט על ימיו אהיה וכו' ה' אורות שצבולו מפל

הצפידותו בל' גמ' דפ' מי שהשיך המחמי אחו' בהמתו בשבת בשוגג חייב חטאת פ"ל מעניג
בהמתו ועליו משאו חייב ודמי מנהיג בהמה טעונה כנושא משאו על כתיפו דלמ' לא תעשה
כל מלאכה אתה ול' ובכך ע"ז ובחמתך הק' ש בהמתו לך החמירין שכלנו (ע"ל כבר פ"ל בפ' ח"ט
חמירא דאלמא כבד פ"ל ב' אנקטמיין פ"ל ז' עושין דמות חמור וק' ושל בין ירידותיו ודומה
למי שרובב ומהלך בעי כמות פ"ק ד' בצלחות וכל' גל' אחו' ד' שמטעות מעשה צ"ח ש"ט
האם שלק והאכילתו ל' טרפון ל' (כ"כ) וכל' ע"ז אמ' ל' טרפון הלכה חמורך טרפון כלום הפסידה חמורך
שתפדע חמורך וסות פ"תו שהפסידה צ"ל גל' ד' המסלת יש שכל חמור גל' חמור גל' לו ל' ששל
כלל בשחזר יעקב מן השדה טק החמור ושמעה לאו ויצאת לקראתו וקראתו בצ"ל צ"ח פ"ט ח' ח'
ריח בגדים מה עשו לו טעוהו בחמור שלחשים וה"ז מבסלין אותו והיה צ"ח וי' ד' אר"ז י"ד
לבו אי' ובפ"ט ע"ז בחלבתך ואפי' אתה נותן אתה לשע בחמור שלחשים אין אתמועיל ממנו
כלום ב' לא יחמור מרחיקין את הריחים ג' מן השכב שהג' מן הלכב ג' מאי טעם משום טידין
אלא הא ודנא ושלחמור ג' מן הא צטרוביל שה' ד' מן הקלמ' פ"ד ריחם שלחמור אין בה טידין
שאין חמור (חזן) ב' אלמ' נקראת ריחים שלחמור על שם העצם הנשאים אותו כ' העצם שהיא
מוטלת עליהם נקראים חמור כמי העץ שהמיטה מוטלת עליו נקרא חמור כדנן בהשיה פ"ק ח'
בכלים נקליט המיטה וחמור וחמוי טהור וכך העץ אשר ממנו שלחמים טמא עליו נקרא חמור
דתנן בב' מתכות ט' י"ד בכלים חמור שלחמים טמא וכך העץ הטובל שידה או מגדל או תיבה
דננו לבגן חמור שתחת המלכין והסמסלים שתחת הרגלים טהורין וכך חמירא דאופסא וכך היא
שיויה כמיין כסא ועליה הריחים וזה הוא אצטרוביל צ"ח יושב כנגדיה במקום גבוה ודגל' מיתוח
למטה ומסבב הגלגל כדגל' וטוחן ולית ליה טידין כלל ואין בו דבר לא קולל לבד אבל ריחים
דמתניין אית בה נידוד וזהו דתנן בפ"ד בזבין ועל שלחמים שלח' וכלל' שנמך ע"ז נקרא
שמו בטיית חמור: חמור ב' ב' בעקצין והכעלים שנחמורן פ"ד ש כדל' ויעזרו אותם
חמירי חמ': חמור אדט סוף וארעהם כקף תרג' ד' חמירין דכסף חמור בשיעור פ"ג
בכלים מ' חמ' שטמל בחמור ובחלמית הנוגע בחמור טמא ובחלמית טהור פ"ל מל' ותחמרה בחמור
חמור י"ן חלפון תרג' חמור חמיר מצטל חמור זלעחומי שערים תרג' בית זרע ל' ע"ז
והוא ז' איפות כדל' מעשר הבית מן הכור וכל' האיפה והל' תוכן י"ן חמור מעשרת מפלה
תרג' לכרך בחמורא עולדו אלמנותה שמה למפלה ע"ז תתעורר תרג' שור' בכל פתא חמור
וכל חומה לארץ תפול חמור בפ' מקום שנהגו בגל' מקום שנהגו שור' חמור חמור חמור
ענה פסול היה לפיכך הביא פסולין לעולם כבר פ"ל ב' המ' חמור בל' גמ' ד' במה אשה
מאי טוטפת אל' רב יוסף דקטיפתא כבר פ"ל ב' אשה הערוך ובל' אור דפ"ק מי שאחו' לשחתה לית
אזקיה ול' עד וחמרתא דפילון וב' י' יוחסין בגל' אילוף השתקין שיק' משחא מיל' כוחל' תל'
קטי' שא תל' חומרא תל' פתקא אין בו משום אסופי' וב' במה אשה כוללת אמ' רב יוסף חומרא דפ"ל
פ"ל קשר שיש בו מיני בטמים להמיר ריח לע פ"ל א' כל' שלחב שממולא בטמים מעורבי כדמחמור
בלול' דפ"ל: חמור ב' הדי בגל' אמרין גמל' ההוא דנפס בחמורא דמרושא איקפד ל'
אפי' אמ' רב יוסף מאי טעם איקפד וטל' גל' חומרתא כבר פ"ל ב' בל' גמ' ד' א' קשרים
פסור אל' חמור בחומרתא פ"ד גיכנף כוללו ומעילין בחומרתא דהיא כעין טבעת אל' קשרים

ופ"ק

אותות שבתורה כולן לפוד גאולת כב בו גגל אצטו אברהם מאור כסדים שש לך לך מארץ כב
 בן גאל יחוק שש לך מעמנו זכ בו גאיעקב מיד עשו שש חצי לני נא מיד אחי ס פ בו גאל יש מעט
 שש פקר מקדמי אתכם יצ בו עתיד לגאול את ישראל שש איש צמח שמו ומתי יצ בביתא י
 ליצור פירק מזה ה שיעולין טסח שלה שוסר טדיו שלולב ארוב ודופן סוכה בסר המפלות בגמ או
 שלה ושם מפורשים בפ התפלת כל האמור בחוטט המקורים קלב במדבר כל האמור בתולת להטס
 איט קרב במדבר משכאו לאיץ קרבו לו וכלו ובסוטה בפ או נאמלין בגל ו שבטיס ל חנניה קגמל
 לא כדרך שחולקיך בחומש פסוק חלקיך באצט אפוד לא כדרך שחולקיך בחומש שש פו שש
 חומש המקורים הונו ספלי וידבר חומש שש סס ולא שמות בסוף גס דהוריות ה דברים משיב את
 התלם האולפת חיטיך וכל שכח חיטיך ענף והאולפ ביצה מגלגלת בלא מלח והרגיל ביין ובשמים
 והשותה מים שלשידי עיסה וכו חמש חטאות מיתות בסיפלא בפרט חטאת נשיא חבת
 בהמטרק פירק יט בכלים החמת שהבצים שלה מקבלות עמה ונפחתו טהורות שאין מקבלות כדירת
 פיר כשפושטיך הבהמה לעשות מיטתה נוד פושטיך עוד הבצים עמה וש להן בית קיבול מיטמאין
 נחתבו מן הנוד אף עלפי שמקבלין טהורין וכל ב חמת חללים טהורה מן המודים פירוט נוד קטן
 ש עושין הרועים למלבו ולקבץ הבהמות וכן עושין אותו לוקחן עור הגדי וקושרין כל נקביו לבר
 מיטת ידיו ובנקב אחד קושרין שש קרנות קטמת ובנקב אחד קושרין שפוסית שלקצה ובאותה קטת
 מכח פירוש פחו ויצא הקול מן הקרנות כמשכני שופיות ויש נקבים קטנים בידי הקרנות ומחלקין
 אצבעות עלהנקבין ומזמר בגן ובפ כל בכלים ג חמתות הן ו תרמלין הן ובפ כל חמת שש
 תרמל ותרמל שעשאה חמת חמתני בלמאות דט מי שאחזו לחינכי אמל ל יחנן חומות ד
 וממח פיר בלעו פילטרו סליק פ ו אחל פירק יא חז ובחיקן תשס
 תלך ובחינה טלפה ואת ששי ארעך בחיקך ויקחהו מחיקה ובחיקן ישא עלות יחז
 כדי שתתחונן דעתו ככל פירע בע חל חז בפ החולץ בגל שומלת יבם דינא כתובת אשה
 משום חינא פיר מאי טעם אמרו בית שמאי נוטלת כתובת דמשום הלכא תקינו לכן כתובת
 לאשה מספק משום חינא דכיון שיודעת שאפילו מספק נוטלת כתובה משמשת לבעלה ויעלת חן
 בעיני בעלה ואם בעבד דתגא טשאת חן בעיני בעלה ובפ הכותב לאשתו בסמך הניח פירות ור
 אלעזר אמל כתובת אשה משום חינא פיר דכיון דידעא איתתא דמזדחז בעל חוב ויורשיין לאחר
 מיתתו בקרמיתתהא משרתת לבעלה בכלכוחה מחיים ומיתוך כ תמצא חן לעני ויה שלום בינו לב
 וכס למנה צוות בגל אמנה בן מההשואין וכו בשלמא מן הנשואין משום מזונ לא מן האירוסין
 מא טעם עולא אמל משום חינא פיר בשלמא אלמא מן הנשואין משום הכי מוכרת שלה בבית
 דין משום לאית לה מזונ ומזונ צריכה מיד ולא מצא לאהדורי אבי דינא אלמא למנה כן
 האירוסין דלית לה מזונ אלמא כתובת מנה מאתם אמאי מוכרת שלא בבית דין לצורך כתובה
 הא מציא לאמתתה עד דתשכח בידיה דזבנא על פין משום חינא כדי שימצאון חז בעיני בעלתה
 דמיתוך דידעה דאי תוכליך בן האירוסין וטוב לגבות כתובה ולא תצטרך להחזי לחזי אחר
 בית דין בשם לחיבה דו תגא משרתת ברצון לבעלה ומיתוך כך תמצא חן לפניו או פירש ממנה
 ור חנה פיר משום חינא שתקח ממון ותושאבו ארוסה ולא גביש חן דידה פיר שאין לה אלא

שנה

יד כמין מצודה קטנה מן הצלם שחוסמין בה פי השור והגלגל הסלים שלען משיחוסם ויקצב
לכלה משיחוסם ויקצב פיר מלכי לא תחוסם אחר כון שגורל אחרת הקוסם או הסל וגלגל שפתו
יא חסמה וכך כיר הא ויתן בהכרים פרוץ ל בכלים המור בשור נשעים מכותח לך ותחילת
אין מקבלין טמאה עד שיתחסמו ובחסיף והספין פרוץ יב בכלל המעמד והאזמל והמפסלת
המקדח שעסגמו טמאין ניטל חסומן טהורין פיר בפי החליץ כפי המעין ולפי הקרדום
בחורו שלמקדח טמאין כדורל טוב ששם יד בלשון קדש וחוסמין כפי שיהא חיי לחונן ימה וכלעו
קרא אצרו וקא איצטמא לסמלא דגליס בברכות במ' המעין כפי חן אף מלבנן את הדעפים
מאוי קא עביר ברעפים חדישים עסיף' עמט שצירין' מן פיר לסתום נקבוחן בו יקרא רביר
אחרי מות פירט לשושע' א לעזר חסמא אכל כחד אחר אמרן לה חכים רבי למישים על
שמע חכים רבי למיקרב אל' לאו אמרון לה עלנען צווחין' רבי נג נתכרעמו פשו והלך אצל
עקיבה אל' לו מה' פ' פ' חולניות תנ' לה עובדא אל' ל צאצ' ל דיילת אל' ל אין מאן יילת
אניל לבינן אמרון לה חכים ל למיפדם על שמע אל' להו' אין חכים ל למקרב אל' להו' אין אמרון
למחנים אלעזר והוה קארו לה ל לעזר חסמא בבלי' לבה פירט י' וי' שקא את כלסע האדמדה
אל' ל לעזר בל שמע אין הארץ שותה לא לפי חיסומיה חזייה דהוה קא מחסם כביר פיר הסס
חסן כל במה מדליקין לא בחוסן ולא בכלך פיר פשתן שאיש מיתוקן ולכך בקרא חוסן
שהוא קטח כמין חסם בלשון והה חוסן' לע' חסן נהרסו ממגאות תלד' איתפגרו חסבייא
בכל כל עין שנחלק פרוץ י' בכלים פטיליא טמאה חסמה טהורה פיר קומה גיולה שנותנן צהר
עשויה מן חוץ וחוספא לשון רבים וחסמה לשון יחיד: חסם בסגל דם כלשעה לבססי
דרא ביריש גלתא למימח בחסיס פיר הייט קמחא דאכשוניא נישמפלישין מינע ערשין וכל גל
הגודל מן המבושיל רבא אכיל לה בחסיס חסם בפ' אל' עזר אונ' אם לא הצי' בגל
עליה אל' שמוז' הא מ' דמשילא פיר וליא כנגב נקטא לה חספניתא פיר כעין קרוס
עומד בעל המנים ומתקן חסר מחוסר כיסורים פיר שטבל והערבץ שמשו ועדיין לא
אא קינן כפי' מחוסר בגדים פיר כה' גזול שמחוסר מ' בגדים והריוט שמחוסר מ' בגדים
למחור זמן כפי' מחוסר מבן ה' ימים ושור או שה ששחט אתהאם הק' מחוסר זמן ואסור לשוחט
למחור. סלוק פרוץ יב אחר פרוץ יב חף בפ' א' בעיריית ובפ' יב
אם נשא שללה שנטל חמיון בית שאני' מטמאין ובית הלל מטמאין ובפ' על כסא
ב' מחיפויין זה בצד זה של עקיבא מטמא וחל מטמאין ובחסיף פרוץ יב ב' ב' ב' ב'
נחת שלען חסין שלה שלמתכת טמאה ובפ' יד היו בחפים ונקבים טמא ובפ' המו' ב' י'
הוהאונ' כדי לעשות חף אל' עולא חפי פותחת פיר שינים שלעצם ויש שלען ויש
תכרת ויש חפים בנגר שהן תלוים ושומדין כקטרי' בתוך העין שהוא צות הנגרי ובעין שהוא
נקבים מוכנען להן כשמתכוונן לגדן גופלין ונכנסין בהן ואלה הם שלגל ובהם כסג' והמסתח
וחפים בולטין כמחונן כנגדן מנעסין אותן בחולל שבגרי וחפי' מעלן את חפים שלגל והוה
ה' שר' טהורין לעולם שהן מחובלין ושפאסותח טהורין עד שיבקעו ואז הוון מכלל הכל'
בסוף פרוץ י' בכלים חפוי האלה והקשת והרומח הרי אלו טהורין ובפ' בכלים
שעטאן חפוי לכלים פיר תרג' מלמה חוסמא ולמשקלות טהור' אם שאן כדי לכמות בו
קלות טהור' ברא' גל' משקין ובפ' אלו' ה' הלוקין בגל' יש חודש המנעש והמחוסר
אין לוקש פיר המכסה הארשים בעפר לוקש מנשום לא תודע כלים בפ' ל' טום

לוקש

והן חלית כלי לנשות פכור וצ' כיוהדים מכסין בצל דק ובחול ובסד ובחלית באוכלים פ
ו בלם בחמר ובחלית וכל זכר שהוא מתמרח פיד חמר כמו והחמר היה ללה חלית מין
פיד ש הוא שחופרין אותו מן הקרקע ויש מפרש חרסין שמכתישין אותו ועושין כחזקטיט שמן
חרסית ובלעז טשט טוסא ובלמדנו בלז שלח לך היו מסתלקן באצטם ובצולות שנארין ושלח
אם שלענמה הן פירוטה שמינע ואם שלחלסית פירוטה לזין טעם אשנים מרג' חלש הן אלתקלמ
חרש אלא חלש שעשו עעמן קדרים כרי שלא יכירין אחד ויאמר אלו מולגם כאור היוצא מצד
החרשים ככד פיל בט אף צל אן מעמדין וחלס הדרייז פיל בגל חרס' בסג' דמטות
מאי עיר ההרם כד מתלגש רביוסף קלנא דבת שמש מאי שמש' האי חרס' לשנא ד שמשא הוא
דבל' לאומרי לחרס ולא יזוח **חרסת** בפ' כלשעה טי' נתען אתה הקמח לתוך חרות ובפ'
ערב פסחים הביאו לבניו מצה וחזית וחלסת ואף עלפי שאין חלסת מצוה ל לער בר צדוק אנה
מצוה מאי מצוה ל יוחן אמר זכר לטיט עלך עושין חרות מכל מיני פירות מתוקין ומרורים
וחומץ כמו הטיט שיש בו כלזכר **חריע** בל' תוס' מעשה צני' בפ' בבלאים אין סומכין
לשה תבואה חרדל וחריע יחל מה חריע מורקא ובל' בא סתנן בגמ' כל שהוא חייב בפיאה ובסוף
עוקצין הפילפלין וחלת חריע נלקחין בבסוף מעשר יש מפרש שזה חלת חריע פחות ממוריקא שהוא
דק וזה רחב כאצבע והוא זול וה' שפין ממע פנתן : **חרף** בל' גדלים חרף חרף חרף חרף
כינויין לחרס פיל שמן הכ' אומן הן או מן הן יכולים נזיק נזיק פזיח כינויין לגירות שאם גודל טכונ
שלך או תוכו שלח אותו טלף ושלח חר' נזיר וכן האחר : **חרף** בל' גמ' דתעצות דה' חרף חרף חרף חרף
פי חרפי אין שערין אפילו נעצרין משום דמעל דחות נמי דוח מצויה לא מיעצרה חרף חרף חרף חרף
מצויה בכל נעצרות חרפי ראשונה כמו בימי חרפי אפלי כמו אפלות הנה וכד' גמ' דספק תעקת אי לבינ
חרפי ואפלי בפ' ע' בל' השנה בגמ' באחד באלול בחופתא דהוויין מאזרי' בפ' בן סורק ומוה' בגמ' אכל
בעיבור החדש כדאמ' להול' חיה בל' אנה לבנה אחריו שול' אחריו פוקן פיד אחריו עול' שיהו
אקדימין ועולין לעיבור החדש קודם שתחשך אחריו פוקן כלום שיצא למחר לאחר קודם חמיר
כדי שיהו הכל שומעין עיבורו והא דקתנ' אין עולין לה לא ביום היינו אחריו עולו קודם שתחשך
והא דתנ' בל' ה' ה' נמי כיהאי ולחכי קרי לה ל' לה' דלג' שאר חסם ל' לה' הוא יסמך לחשיכה ותחיהו
חלוא מילתא ענהו **חרף** בסוגמ' דל' אבסנה דריין חרופי דטס בדינתא עיפה ואצמי' בע' דחנה
בל' גמ' דחידיות ל' דידא חרף ומקשי בהל קמ' דל' השואל פרה אמ' רבא לפוס חורפא שבשתא פיל
ל' ש' חידודו לא עיין שאלתו חרבות צורים תרג' אזמילון חרופין אף תשיב צור חרבו תרג' בל' ס
תתוב' לאחורא חרופא סיפיה בל' גמ' דל' ו' יוחסין חרופתא דנהיא אין בו משום אסופי פיל ספת
הנהר פישדא עקלי ופשורי פ' ז' חרופתא מקום ששולל הנהר בכח אין נטבע לשם פישדא שאין
מים שאינן חיים יש בו משום אסופי **חרף** בל' גמ' דל' אן נדדים חרופתא דריש
מתא לירי ענידא דמנימתיא לירי שעממותא דגופא מתיא לירי שיתא וכיב' סל' ז' ערבובתא
פ' מי' שמינח להתערבב שעל ראשו שמתקבץ בו טיט ולעם ואין לחצוואן סודקן מכחיש
מאור עיניו ומתא לירי עוליא וערבובתא דמנ' שאנו מכבס בגדי' דגופא שאינו לוחץ גופו
חרץ בפ' ה' בבלאים חרץ שהוא עובר בכרם ובפ' שור שנגח אר' ה' הפרח החופר בור בל'
הול' ועל לתופ' שור או חמר ומת חייב אחד החוכר בור ושח ומערת' חרצים ובעים פיל ג'
נגע בור עגול שיחי אריך וצד חרץ רחב מלמטה וצר מלמעלה נעין צד מלמטה ומרווח מלמעלה

החצרות הללו בזמן שזו החלוצה...
למטה וזריקה מן החורבה לה...
היא לשילוש לפיכך נותני לה...
עבודות של חסדל אחת עם...
פיל כשיר עגול כעמידין כשום...
בארץ והפירש בינתן פי' כ...
כמולם אצל החין מקצת זה של...
המזל את הסכנה בגל קנה ש...
פיל שהן משולשין שנים זה כ...
פי' א' סגן בקבוק שהוא עגול...
השחר חצב חיוורי דמלין סריק...
כך לו תלמידים שחוסמו אי' מ...
פגמא ובגל לא יסחכו לו יעמ...
חצב לעלוא פיל בערך כגנ בפ...
ש' א' ט קבץ א' ב כללים מלחמ...
את הנש' את החלוצ' ג' מטלמ...
לעבאם ולפ' א' בכלאים לתוך...
חוקת הבנים בסוף הל' במה ד...
אמ' רב שצדקתם יהושעלשד' את...
פיל עשב הוא יורדי' שלטין ב...
ואם יגזול אחי משדה חברו ח...
מקטע דגליון דלשיעא ללואי זה...
נצטוו ומפירין ומנחין דרך ה...
דבא מציעל תבו לבנן החצב ש...
משלחין וכו' ומצאיהו חוצב ומ...
ב' ג' בשביעות שיעור הגדי ו' ט...
תבטו אתון גית ותג' ירוש' ח...
פיל בג' חצב קשצא פיל קנה ש...
ובסאמי' ש' המטה אמ' עברא ד...
ברגל משם: חצ'ל בס' ג' דסכה ת...
ה' מחלות גמט וכבר סיד' בעל ב...
חצ'ן בפ' ללהלים בג' קנה של...
ובפ' אמר לגן הממונה בג' מ...
גבי דחיי' לקתמ' דנרג' וחצ'ב ח...
במענדי' חצ'ן בפ' הקורא את...
חצ'ן הכינו האוחכים תרג' א...
אפס כי עשה העם ותג' ירוש' חצ'ב

שמואל

נורה
ס
ס
ס

c

והמסגל אלף החלש בשעה שמתחיל נעשו חלישין ודמסגל כיון שגולין שוב אין אחרים פותחין
חרש בפס דכתיב תשא אם תכחש את האויל בסכתש שלחשין או את מעי לממט כלום
יל אומנם: חרש בוחט פ ט בכלים חרשים ששתמש בהן משקין טמאים ונסל לאור
לרגור והוסק הוטל טמא ספק משקד לעאת פיר כל חרש שששתמש בו טמאין ושאכן פיר
חרת בגז דל הבונה ובגז דל הקורא את המגלה למפרע ובפ ב' גיטין בגז בל (כותש)
קנקטום אמר רבא בר שמואל חרשא דאושכפי וכלהיד כ' ב' ג' טין בגז כלל ל' ו' פ' קנקטום
ה בעדה איהו האלוס כלום המטה והשחור לחרת פיר חרות צפעה שעובע בה העורות
ט' ל חרת דין דהכי גרסי בגז אמר רב חנה חרת שאמר דין וכול תנא נמי הכי שחור לחרת
חרת שאמר דין וכול על כן אמר לחרת לטחור שבו חרת חרשע על טח לבס תרג חריות על
ולב חרת בפ ל' ובגז בגז נקטם לאשו חרית פסול דומה לחרות כש ובגז ל יחול אוג
אגזמא אימא חריות בעינא כסות ולכא פיר חבת הוא חרות והן חריות שלדק בל' גז דס' גז
אזוט ובפ השולח גט בגז העלים חותמין על הגט ובפ אמרין דג' טין בגז ש' ג' טין שכתב
ל חשה ציר חרות פיר ציר חריות שלדק שגז ל' באלבטין ואין ג' ז' משהוין חרות
ציר שמים כשירה בפ אלו טרפות פיר ביה שום לאתה כלקאו שמשד הדעס פ' פ' חדה
עכשה הריאה שלה אכל לאת כהמה אחרת שנשחטה וכיוצא בה ופ' חדה ויבשה הריאה שלה טרפה
חרתא דארגין עיר הסמוכה לבגדד ברחוק פרסה: סליק פ' י' אהל פ' י'
אש באלוהין ה' בשקלים לטבת חשאים היתה בירו שלם במקדש יריא חטא כותעין לטבת בחשאי
עניס בע טובים מתבדנסין מתולה בחשאי במקדש טרף כלפי בגז שחטו ובגז דל' יש בעדכין הקטרת
כפרת על לשון הרע וכו' לפר שבחשאי ויבס על מעשה חשאי שתם חשות בל' גז דל' אין דולשית
חש חשבראטו יעסוק בגז ש' כ' לית חן הלכה ו' כ' יתחמץ לכפי תרג אחס יחוש לב' בס' ר'
לעזר אוה' תל' בגז יי' מ' ל' חשאיין חדלסא וחשאי בנפשאי מ' כ' חשאי דר' חשאי ע' טופיא דל' ע' חשאי
ל' נ' חשאי מ' סת' בגז ל' מ' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח'
ל' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח'
ס' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח'
י' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח'
תלוא הארץ אותם כלוא הארץ כחושין שלקעה וחל הבית לבמות יעל די' חיה וד' חיה תנו
ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח'
ל' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח'
ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח'
ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח'
ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח'
ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח'
ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח'
ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח' חשאיין ח'

מורה מרובעת ומסוכנת במ הזורק בגל דסמך כיצד שנת עגלות תמו לה חריוצן היו קרשים
וחלונין היו אדנים ובב הקומץ בגל החזק בגל ד פרישת שבתם ליו ואם איז חריוצן נכד כסולת מ
היית הפסיקן וצריך שיגיע חרץ למקום התפר מיל שיגיע חרץ למחלת אותו חרץ שצין צית
והתפר הוא הגשר חרץ במ הנזקין בגל לא היה סיקריקין בחרוץ שבעין דוסתא דל
היו מומא ובב עלאל מומין חריוץ שלעין נקב גל מאי חרין אמר לב ספסא תורא בלא דעינייה
מיל שור השחין מן העין שמכסה אותה עין וזהו בת עין חרין ביהושע משלשת מים תרבין חריוצן
חרין או חריוצן בכך תיתקף: חרין במ מדוכה בג איז סגולין מאי חולית הסנאי אמר
יהוה שרעא וחלצא איז דאמ חלוא וקטין שקו ורעיה בינ ורדיע מאי שידעא דמיתתי שקו:
חרין ויש שקבמתבן תרג ואמר סקא בארציה חריוצן בגלדל במה מזלנין כן איז
חריוצן למו ובריא אולם לא דיין לה לרשעה שאין חריוצן ועציוצן מוס המיתדות ובויקלא רצה
בצו כי אין חריוצות למו לא עיר ערתם בחולתא ולא יציתם בעלות לא בריא אולם: חריוצן
וזוג ככל פל בע זג: חרין במ פלה ד יומן בקנורו אמר אף החרוקות פיר חרוק על שנת
ויחרין ש ויש לומ סאותו היל שלפני הוא שלפניקים וכפול לחורין כדעמי בשבת לעשן מגודד
שלחיות דאית בה חידקי וכפ גל דפ השולח גט כלחז ומד כד מחיה חד חיתא חריוצן לשכח:
חרין כינוי חרם ביל נרים חרין במ שני שעדים ג מילין היו מירושלם ועד בית חורן
חריוצן גל שמע מי בית חרוון במדקאו חרין בהסיף פל יג בכלים מחט שניטל חריוצן
או עוקצה סהורה פיר מחט יש לה ב ראשים ראשו א לתפילה שמו חריוצן שששה בה חריוצן
ודאש אחד ליכנס החוט מלשון ויקוב חור בדלתו שהוא נקב: חרין במ לו מצאות בגל
מצא ססות וצרל גל דס כיסוי הדם או ד יומן כס דחריוצן ולא כס דפושריק וכא פיר מכשפה
כלול מוט כוס שיש בו מיע מכשפות מכס דפושריק שלא הוחמו כל צדקן: חרין במ לו
הן הלוקין ובפ לו עתבין בפסח בגאישחורש תלם אחד וחייב עליו משום ח לויין וכו פיר חריוצן
וחמור אחד שגל לא תחוש בשור ובחמור נא שור וחמור מוקדשי חייב בשור א ובחמור א כל
אחד במע עצמו כלאים בדרם א שביעית ויום טוב ב כהן ושיר אבות הטומאה ב הרי ח לויין ביל גל
ובירושלמי ביל משקין וביד שקלים וביד פה במעשר שש היה חריוצן בגל: חרין במ אד ששעות
בגל דסמך כל שושבה יריעה אג ל רב ספסא לרפא הימיניהו חשיב אמר ל בחורשיה קא אפיל ליה צתומה
כלוג מי טהוג לאכול ביער במקום שאין בע אלים מצויין שאין אתה מפיר גדולתו ודאי קיסר עירף ולב
האיי גאון פיר בחורשא בליוש נכת עין בלג ארמי נקרא חורשא ופשהיה מקום בגומו שנאדם י
שתחבו וצריך חפיפא אמר קא אפיללי והכי קאמ רבא על פסא כששאלו איזה חשוב מלך פרסא
דומי בחורשא קא אטל לה כלוג מי ששומה במקום מלך פרס ושואל איזה חשוב הוא איש מעממות
מכת עין תחבו ופאילו תובע עינו להתעורר כי היה מנתן מלכי פרס כלמו שמיקל מלכותם מעוון
עינו כשטא שבור מלכה ומחור ליה ותיטל כל ארעא ותרשינה ותדק פיר הלאה לו בודאי קסר
עדיף דלם ביה ותיטול כל ארעא אבל או אפשר לומר בגלוי בסוג גל דלם מדוכה ושיהו מלעין בחורשא
פיר יעריק וכן תרג יערי: חרין במ גל דלם כלגט רוח קרים חריוצת אמר לב יהודה בשעה
שמשבת ששרד יח תלמיס בים כמו לא תחרוש מאי ותך השמש לא שגל מל חס הוא מאי
שמשנתק כמו והחליש יעקב וחוס הוא שמשנתק שאר רוחותה צונן במקו גל דגיטין והחליש

ובגמט

חת בם סמוצא יין לחתבו את האור ובם טרף בקלפי בכל זמ חותה בשל קבין ובתמיד
בם אמר לך המצוה וחתה מן המאכלית הפנימית וירד: חת בם א דרז השנה בגמ בז
פוקים השלם ושעתה חתתם בארץ חיים אמר רב חסדא זה פירוש המיטיל אימה על הציבור
שלא לעזוב שמים וכו' ובם גל דם שאכל אדם וחתתם בדרך בשעה שהמלך בדרך עשה לבו
ותהים ותהים כמו תה וקט בהתבדלה ויחדד תרד ותה חת בם א בכבא קא בגג לשלם
משלמי בוק ובם מי שהיה נשוי בם הל שניה חיתה דקטירי בעלית וקבלת פיר נוד קשור נלח
ולא תרע אן מים או יין או שמן יש בגזקת אותו במה יש בו בגג ונמצא מים כך זה ובמה שולח
גמ בגג את לוקחין מפרים החוא טייש דאיה חיתה דתשלי ובגג המוכר את עצמו שקלפדיה חיתה
דגללת פיר נוד ובתוכו אבן גלל ובאלו טרמת בגג נקב קתם חיתה דמתנת בהמוח חתך בגג
דל המביא כדי יין חתבה באור בפי שתי ערות פיר פתלה ארובה מכנים קצה התבילה בפי הנר יקטת
בט הער האחר ומדלקה באמצע ומתנתקת ונמצאו שתי טרות דולקים בהשלתן פיר לב בכלים ד' הוור
אגל מקום הנחת חתבות פיר היה בשלחנם מקומות קבועים להשים בהן הצטר לפי כל אדם:
חתך בם חבית בגג שובר אדם חותלות שלתמרים ושלגורות בכלל עץ פיר ין בכלים חותל שהוא
טמא לתוכו פיר כל שיש בו מחליות שלדקל ונמצאין אותו תמרים לחץ ואוכל את כל שעה דאיה
בלשוכר את הטעם כי תעא היא בתוחלת ממש שקולאין אטק בלש ארמי תהלה תמרים יבשות לבשין
אותו באות חותלות וכושיין אותן כח שלא ידקם ואוכלין בימי החורף וחותבה מאת חותלות
קורין חבושה ואלו חותלות נמצאין זבל וזולעין בו זיד עוין וקורין אותו פלפסא חותל לישט דלבע
טרפסא דתהלה: חתך וענה איים באלמנותין חתולין בבידעתהון ופגשו צייב את איים
חתם בם בעוקצין חותה שלבישה מעטוף ושלחטב אן מעטוף פיר כל הסדות יש לך עוקץ
כל חותם וגרג שלעבים והתמרים יש לך חותם ובלאשה חותם עוקץ כדאז בתוספתא נכל
ממא גרגי יחידו אמר יש לו חותם טהור אין לו חותם טמא בם המוצא יין אדמה חותם המד לפני
פיר חותם שעושיין לטקס שהוא גיול וחכלי אולי כחותם האגרות שהוא קטן בגג דל במה אשה חותם
שבכמותו פיר בע סרביל בל' גל דל המפלת בחכמתו אמה ובם יוצא דופן אמר שמוז זב ערף חתמת
פ אמה שנ או החתם בשרו בסוף בלכות כל חותם חבילות שהיו במקדשהו אונג מן השלם פיר
הו כהנים בתולה עונן אחר כל בלכה ברוך אשה יי אה יי טקעולם שלא היו עונן אמר במקדש
וכששמעו המיטע אמר אץ עולם לא אחד וכשדאו הכרעם שבשכל כך נתמעטה האמונה שלעולם הבין
התקיעו שיהו אונג מן העולם ועד העולם כלום מן העולם הזה ועד העולם הבין ובשכל כבוד המקום
הפרו התקון שהיה והוסיפו ועד העולם כלום שיש עולם אחר בם לבא בתרא ענד היוצא אחר
חיתום שטרות גובה מנבמים בט חורן: חתך בם א בתענות בגג ובם הרווח בגג עלהגשמים
מאמתי מברכין על הגשמים משיצא חתן לקראת כלה פיר כשתרד הטימה על הקרקע שכבוד יודדו
מטר מעלת כמין אבעבועות לפי ידיות חגשמים שהגשמים נקראין חתן ואבעבועות כלה פיר א
משיצא אבעבוע ממצוי זה ואבעבוע ממבוי זה לקראתו ויטעו זה במה אילו אבעבועין נקראין
חתן וכל חתן שבא לקראת בתולה פותח וקורא בענין שלים ומברך וקורא ג פטוקין וכל ספר תו
וקורא מן ואלהם חתן ג פים עלמה ואחר כך מברך בדרך שעושה כן גדול ביום הכי' שנטלם
תו ומברך וקורא בו אחרי נטת ואך בעשר וגוללם פיר תורה וקורא עלמה ובעשור שבו משה כקודים

בגל דפ' שואל אדם חשבונות שלמלך פיל מילך אורחים כדל ועא הלך כלום מותר לאדם לחשב
אורחיו הקדושים כדלסן מטה אדם את אורחיו ואת פרסדותיו חשבונות שלמה בכך כגון חשבונות
עריכין פד' שלחיות שלמלך כך וכך אלף וכיוצא בן אם לו מה בכך כלום מה הטעם יש לך וזהו
חשבונות שאינן עריכין פיל אחר חשבונות שלמלך כך וכך היצא ותמלך ושלמה בכך שאומ' אדם
לחברו מה הוצאת בכך כלום בזה הבטיח ולטעמיך תקשי לך היא גסה אמרת שלמה בכך
והזל אמרת שעבדך אסור אלן לא קשיא הא לא יכיא אגרא לאגרא גבזה אסיר למימד כך הוצאת
ליכא אגרא לאגרא גבזה מותר : חשך במ' גל דפ' כיצד צולף וכל גל דפ' עבד פסחים חד
אנ' משוכח שדי סוונד וכול מל' שלם יחשוך הטעם בו כי לאכלו קעבו הולכך גזרו בו טומס
שלם יבוא ליגע בג' כלל וחד מתע אנותל מפע שנתעעלו והנחווהו לעסוג נותר חד מתע כזית
בטמא הידי' כאיסור אכלתו מה אכילתו בכזית אף איסור בג' עטו בזית וחד אם כביצה
אובלף פל אח' משום חשדי כדונה שאם מטלטלין אותו אוס' הכל סוף שיהו אובלף אותו ועבדו
ליכא דפיגול לאו בעלות הדי מאן דמתע אנותל משום עיל' כדונה ליכא חשד כמו פיל דאי
לבו למילכל לא הן ממתינין עד עכשין אלן משום שנתעעלו הוי טמל משום הכי קנסינן ביה
שלם יבא להתעעל חשך בילמדנו בקח את המטה ביום הראשון עבד מלאך המות שו
וחשך על פט' טומס הוא מלאך המות שמחטיף עינהן של צדיקים מדוע אותה כסה לך המט
תרג' חשך בר' מלכא דלת עם הארץ תרג' חטיף עלמא לארעא במגלת איכה זכור תזכור חשך
על' נ' מלכא אל' עד דשמי נא חשך חשיכא מייתל א' עד דשמינא פחיש כחישא מיית בגל
תמיד חשך תקן נפשך כיהי' דלמ' תתרחק פיל למד עעמך שמהא רגיל להקדים בשחדיד
להכנות עד שבע אדם ישינם וכן נמי חשך לערב רצא בשעה שאין בע' אדם מצויין חוץ
שאר לא תעשה כן תצטרך להתרחק מן בע' אדם עד כדי שלם ילאו פירושך וכשאתה מקדים
ומחטיף תוכל להיפנות באי' זה מקום שתצצה ולא תצטרך להתרחק ובגל' דפ' הרואה השכם וסב' לו
שלם תתרחק ויש מפרש שילמד את עצמו בתהלכא שחרית וערבית וטוב לך להעפוס כדי שלם
יתרחק מעצמו בסל' אן טומין כל שמלאין חשופים פיל מי שיש לו מרוח לעולם פנו חשופים ובגל'
פ' א' והוא בערך אשך : חישל' בפ' יום הכיפורים בגל' האוכל שעורה לוח' שישל' קרו לה שלם
בקלפנת חושל' קרו לה ובא' טריף בל' הל' נלה מן הגגחוא חושל' באיפומה דאיגרא בגל' המטה
אתהכר בגל' המוציא תבע רב הוטא אפקד הוטלי בסוף גל' דפ' המקל שדה הגזו עמי דאלון חושל'
בערדעא ובפ' חזקת הבתים בגל' חזקתן שלש געק' ובפ' ליע' נמוטת בשלשה זג' בגל' אמל' חושל'
כבא דחושל' בגל' גידתשה בנה ונוהג בשלש הני ביע' חשלתא פיל ביע' בהמה שנתמסמכו
מהזק וחישל' כולו במ' גל' דפ' במדד ואמצוק טחשת אמ' רב חשלי דווי פיל חדש שעושק יודת גוולו
ומצה אתן ומרדדן חישל' הל' יתעו חושל' לע' תרג' וחשלין בשתא לב' חושל' תרג' ליב'
חשכרל' בל' גל' דפ' כ' בחגיגה שאי חשכל' בשתענתא תמ' חיות עתים חשות עתים כמטלות
פיל חש' כל שתי מילין הן כשהדיבור יוצא סלפ' המבה' הס' חשות עתים ממללות שיר בעו
ש' ע' וחורה במקומו : חשק' בפ' אין מעמידן בגל' השיאו אחי חשוק שפוטותך זוזו פיל
דבן כמו וחשק' אתונת רוכב אתונת צחיות תרג' דחשיק' במיע' ציורין חמודים חבושין ופליש
עמו אחבשה לי החמור :

סליק פרק י"ז אהל פרק י"ח

ח' ב' ע'

ד' דתענות עתה בצד דחצרה בלא מטרא בלא שאעז צריכו למכר שיושבת בן בצעו המס
ואן אחר דאצדא בלא תשמ נקיטין טובעט ולא יוצני כלום מוטב שותיה מטר הרבה מאית
הלב בלא מטר **טבח** ב' בכל מערבין בגל דסמך הטורד מן המזון הו' פרסאי אכלי טבח
בלא טהמץ פ"ו בשר על **טבח** ב' או טרפות בגל נפלה בית המטבחיים אין בו משום דיסוק
איברים פ"ו הבמה שמטליסן אותה בבית המטבחיים לשחטה משקה בית המטבחיים ככל פ"ו
בערך בית רבח ב' אין צדין ל עקובה אול אפ"ל כזית חי מבית טביחות ככל פ"ו בע' בית אבן
ב' אין צדין ל עקובה אול אפ"ל כזית חי גמר מאי לאו מבית טביחותה מאט כלום מבית השחיטה
שיכול לאכל קודם שנמשט ונבדקה לא במקום שטובחת אפ"לטה שמעפלת המאכל היינו בצע
שבדקה כבד **טבר** ב' כיעד הרגל בגל כיצד השן ח"יה בשר אורחה היא בטחי בעל שאין
דרסו לאכל על אישנו בטבא פ"ו צבי שאין ידנו לאכל בשר **טבל** בביתו ב' יום טוב בגל
חל לחיות ומי אית ליה לרבא הואיל והתקן גל שמה שרין החושש בשינו לא יגמע בק החומץ ולמיט
עלה והתבא לא יגמע וכול על לא קשיא מאן קודם טיבול כאן לאחר טיבול פ"ו קודם טבול פ"ו בחומץ
גמגע וכולב לא מחיי כלפואה לא כשותא אכל לאחר שהטביל פ"ו בחומץ לא גמגע וכולב דמיתא
פ"ו חזרה דכ"ו דטביל ביה מאיס לשהיה פ"ו ל' רבא אמר אפ"ל וימי גמגע ופ"לע הא דתשא שרי למע
טבול כלום קודם אכילה שרי מתנתין דאסר לגמגע ולבלוע לאחר טיבול והוא לאחר אכילה וממאי
דטיבול לשון אכילה הוא דתבן הצוא לפ"ו מטביל בחזרת ותוב אכל מטביל במיני טרוגמא ל' יתן
מטביל בירק תשא נמי הכי השמש בצע מעיים וטעג מיני שהחומץ קודם אכילה אינו מחמץ
אכל לאחר אכילה גרמי ונכול בדיוט מודים חכל ל' י' ש' גמגע וחומץ שלוסומא אחר
טיבול שמשלם קרן וחומש שהחומץ משיב את הגבש ולכ"ו רב מפורשן ביום הכפז ב' ערב
פ"ו מטביל בחזרת ל' יתן מטביל בירק פ"ו היה אופל ידקות מן המעחה ולמעלה ב' לולב הגזול
בגל דסמך שיעור אחרון ל' חננה מטביל בה ונפק בה פ"ו חולק חותכה מן האחרון ואוכלה
והיה יוצא י"ד חובתו בכשאר **טבלא** דחד כוסא לבר פ"ו בע' אלוס ובערך אפ"ת טבלא
גורגא בערך חרדונים בלעז אורגן קולו עבה ומערכב את העימה בחלמות דהלוואה והע מי
דתלם ליה טבלא אמר רב אשי אטא עייל לאגמא דתלו ליה טבלא בחילמי וניכחי ביה נכוחי
שתוקע אטבו ובשרי מי שמת בגל שהשויביות שמע קל טבלא איבעי ליה למית ב' ח
שרי בגל אבוב דועה דלכא דלימטו אטא וגורמי להלולא בטבלא ב' גמ' ד' מיתות וטרף
לה בטבלא וקם פ"ו קישקיש ליה בזוג ב' א במשקין בגל ועושה אשה אמרי אינשי ב' ח
שיתן כפר שית לקל טבלא דחטא תרג פסוק ראשון דשיר השירים ושמות לבב כהולך ב' ח
תרג וחלות לבא נעמא דאזלין לאיתחזאה קדם י' תלת זמנין בשתא במיני זמר וקל טבלא
מאש שומע שיר כפילים תרג מגבר דאזיל למשאע קל טבלא דשטיין **טבל** ב' מקות
אין מטבילין חמין בעשן פ"ו דין מים טמא משומק בלל אב שאינו מקבל טומאה ומשקין
במקוה עד שגיע המים במי מקוה ונטהר טבל ועלה אופל צמעה העריב שמשו אופל
בתרומה הבא כפרתו אוכל בקדשים ממודש בפה העל בגל וכל טמאים מנא לן אמר רבא אמר לרב
חסדא ג קראי כתיבי כת לא יאכל מן הקדשים כי אם ל' בע' ב' ח דחץ בשרן טהור וס' וכל
השמש וטהור וכל וכפר עלה הכתן וטהרה וטהרה מפלל שהיא טמאה הא כיצד כהן למשך
כהן לתרומה כהן לקדשים טבולים פ"ו שהיה טמא וטבל אכל לא בא השמש עליו טבילת אדם
בשבת כלעמא דבית שמאי ובית הלל בבית פ"ו שהיה טמא וטבל אכל לא בא השמש ב' יום טוב

ואחל כך מצד כמטולט בם בא לו כחן גוול וכפ אלו נאמדין ואם תאמר גלול ויקרא בספר ואצא
דקן קיימא לן אין גלולין ספר תורה בניבור ואם תאמר יקרא על פה קודם קיימא לן אין מסך לא אם פה
דואח דגמלי בל גמ דפ בצהעד אמר זירא אמר רב מתנה אל שמואל היל סתם ודואח ומבדק וקורא
חתר בל א דקדושין בגמ וחטא אונ חטל ל שני והפילה שיחק באדין ויצא לחיות
שבח דיון להחזיק זמין לסדר בסדר ערך שמיני
ועצם ידבני ישעיהו מושיע להתחיל לתקומה עתשיע

כא בל לאחו ביתדין שמעיה לאמתא דבי י דאמרה לחבריה שקיל טאטאיתא ופסאמי צינת
פיל מצד שמכבדן בו הפית טוב בל גמ דפ כל המסחות באות יבוא טוב ויקבל כותבה משה
לסובה וכו' בג מגילה וכו' אין עומדין להסתכל על טוב יחד שמך פיל גודה ליה על כל טובה וטוב
שאותה עשה עמי נמצא מודה על הטובה ועל הרעה דתת חייל לבד על הרעה כשם שמבדק על
הטובה ט הלעות שהביא הק על האדם לטובתו הק שהכמה לטובתו כאדם שמעשה עצמו בהקמ
דם ולטובתו היא לכך חייב לבדק בל ערב פסח בגמ מילו הודו למי שגובה חובתו שלמים ציבור
פיל בפסחה שלו כלום בממונו מכל אדם כפי הטגידן עשיר בשוה עם צשיין וכו' בל ב צבולות
כל הקלטיש שקדם מום קבוע להקדישן אין ששין תמורה כל לא יחליט ולא ימ א טוב מצעוג השתא
לעבטוב אמרת לא טוב ברע מיציעא אלא טוב מעיקרו עושה תמוזה דע מעיקרו אינו עושה תמוזה
ובל א בתמורה בגמ ממדין על הבקר אלא אבמ נכתוב קרא טוב ברע או רע בל א טוב הכי קאל
טוב מעיקרו עושה תמוזה וכו' וצמפא טוב ברע תמים בבעל מום שלא תוצה ליה אלהיך שור ושה
אשר יהיה בו מום בל א שוברין בפסח בגמ כיצד מפרישין חלה וכו' דל האיש מקדשבו טובה
הנח אינה ממון פיל אותה הנח שיש לו לישל לתת חלתו לאותו כה ויבחר כה שיחזיק לו טובה
סבר אינה ממון ושל סבר ממון פיל א דבר מעט שית ישל לחזקו בשביל שית צטר לכתו
כה וכן נכוסט כפ המקדיש שדאו הצטר בין טמא וצין בעל מום מחלימין אותו כיצד פודדין
אותו אומדין כמה אדם רוצה ליתן בצכור זה וליתת לבן בתו או לבן אחותו בל קמ דעמ ומטיב

חת הנדוה פיל מצד אתמנר ומקנחה מכל פסולת שאשאר בה מקהילה ומשים לשם הפתילה
בל אמדו לו בגל ר לעמי אונ אם הפסק בה ובל דל כל הגמ בגמ ומקום הזמק אל רב הל כל לעמי
קריה רב עליה דל לעמי טובעת לחימי בול קל דכיסוף הדם מאי דפול טוב איש חונק ומלוה יכלול
דב ברע לעולם יאכל אדם ושתא וכו' בסו גמ דל א בגיטין טב טברמזלה פיל בטוב בטוב הטמ
בביל רב פיל כו כי טובות הנה אמר יודן טבת כח משהין מטיבין אותה לעלה היה גוול וכו'
לבעלה ושתא ה' ד טטבתה וכו' בל ויקרא רב פול ל יצחק פתח טוב מלא לטבת טוב
מי שיש לו זהובים וכו' וכאם בחקורתי פול רב יצחק פתח טוב אשר לא תיר מש ולא תטל ל מאי
אונ טוב מזה ומזה וכו' וביד גמ דחולין וכפ ד בשבעת ששנים או שני ידק ידול אי זהו טיב
כלהעם חושין מעם אחת והוא חורש ב פעמים טוביה חטא חייגוד מינגר בל גמ דל א לוקה הגולין
פיל העד דער על טוביה שחטא ומסט שהיה עד אחד נתייב מלקות ונעשה כח משל בפי חג
אחד חוטא וזה לוקה : טוב רבת הארץ תרג טיבה בישא מעבדת שלקדושתן אתה למד
שלחוקין בגמ דהשלישי בדיע סמוכות : טבא בל פ מי שמתו בגמ דסמך לא כתב
בה אמרה ליה טבאי ארביה אטעמי קא מטעיות לי פיל קיללתו יהי לצון שתטבע בספיקו

כל דאצמא כענה תאם קטין טוב עמנו ולא יוכאמנו
בל א דמעטוק

לם ועשה לחם הזה תרג טולמין דלחים כולם בויקרא רבה והויביוס השמיני

אלתרא יין הלמוץ בל ידעף טלמין לה זלא ידע פיל מכין אותו כולם אדם בלעל

שחון תרג ברשא טלומא גברא עוולא איש בלעל כורה רעה תרג טלומיא דבר נשא

גברא טלומא שונא בעע יאריך ימים דשאני טלומיא צרוך יומי חרדת אדם ית טוקש

תג טלומיא לבד שא גברא לה תיקולתא כולם תרג ירוש ואתרסן: טלע

ב החולטן בגא טעוה גדול ואם לאו אטלע לה רגלך דימינא ואטלע לה רגלך דימינא שלף איש

על תרג טלע גבר ית גרתיק דימינא ואושי טביה קניין לחבריך ויאמר הטאל לבועה קהלך

רג ואמר פרוקא לבועז אושיט ית ירך לקנינא וקנין טלע בעז ית רתק יד ימינא וקנא מענה

טלע בף העור והחטב הקרנים והטלפיים מצלפין ובכ כפיה פיה שקרניה וטלפיה

חוריים יגור ובכ בא סימן כל שיש לו קרנים יש לו טלפיים ובא טרפ בגא סימנחיה תמ רבם

לו הן סימנ חיה כל שיש לו קרנים יש לו טלפיים טלפיים טלפיים לו בגא והצמח נטליו

תמ וטלפיים וטלפיים וזכרותן עמהן פסולן במ הגיה לפ המוכר את הסכניה ובכ א בקידושין

א עבר כענע כיצר במסירה אחזה בטלפה בשערה באיטוף שערה: טלע ושטעת שפע

תג ומטלפן טלפן פרסניה כל מפרסת פרסה תרג ירוש דמטילטא טלפין: טלפח

ב המוכר את הבית מכר את היס גג ים טלופחא פל מביאין טיט ומערבין בותבן ושטת שלפארין

טלפן למין ריחים גדולה ונתענן על הזנים בבית הבד כדי שימלטו ויצא שמתו ונקראת טלפחא מיסע

בלאתה כערש ועדשה טלפחא בלג אמית ומבחיך אותו על הוגין ואותו יין היוצא מהן נקרא תגוד

הם העיגולים דקאמרו עגולו הגת והק הערשין דקאמרו הדפין והטלפין והערשין מדיות כל פ אי

עמידין בגא והשלקות בטלפתי וחלמ טלפ עלה לא פלגי דאסיר: טלע בף טלגט ובכ טעם

חחן או בגלוסקומא מאי גלוסקומא אמ רבה בר שמוז טלעא דמכ כפר פידע בערך גלפחא: טלע

טלע בבד רעה בלג ושלח יעקב פדע עז חלש פורפדיה וטלעא קומי ותשלך את הילד

ג ירוש וטלע ית טלפ: ונשלכהו צא הכ תרג ירוש ונטלן השליך משלך תרג טלע טלע מן שמו

א: בגלגו בפס דויה בשלח פדע ומקצץ ומטלע בשוקא וכו' טלע ובכ אשר ברגליו

גודש בטלפתי דיבדל: טלש בף כיצר מצרין בגא ונבלות עוריהן טולשי: טלע

התנע בגא המוציא בכר אף אן נמי תנע בל בצעם היה יושב על גב המטה ואחז טלע

ח דגל המטה וכו' בלג דפ' ל אלעזר אומ' תולין תע רמי בר יוחנן טלע בפולה לא ישה ויה

ל אדם שפול טלע וקשרה בין שני כתלים והרפין קצת הטלע בארץ ונכנס לשן וחזרה בגגה באצבע

אופעת ויורדות למטה בארץ כגלמא אקומת אדם ברחב אהל עלאי ומפני שאין בגגה טפח ולא

טפוח מן לפיכך פשר אבל אסור ואם היו עליה חוטין מאתמול ונטה אותה היסמותי בלג דפנא

שה היוצא בטלע מקומלת פיר כעין סוחרי כסות פדע מיעליה זל כל טלע הוא לדיד ולמה נקרא שמו

הוא שהוא למעלה מכל הבגדים כמו שאמ' המלך וישאו אותו ונטלן ועוד טלל שהוא סיבך למעלה

למלך יחיד טלע לט רבים בף כירה בגא מעשה שעשו הלכה לדידי המלכה ערוך מקולי מטלות

למה מלכין בגא פתלת הבגד רב המנוח אמ' הכא בפחות וכול: טלע פה

אחלפו טם אגרא דביטמא שתוקותא פיר אבל ויבול מאטבח ואלש טם

וסיק אצנו מהו כל שור שנגח את הפרה פיר טמם אותו טפח בעירודות או באצבע בלג גל

מטבילין את הכל מלמעשה השבת וכו' וצגה במן הלכה תנא כלהייב טבולות וכו' כל המכלת בלל דטומא
ושמטמי טבילה בזמנה מצוה וכו' טבלה בל א' דבדכות בגמ' מאמת קורין את שמע עשר
בטבולות שלהב בפ' בסוף גמ' מקום שנתו בטבולות שלהב שהן אמה על אמה וכו' כל דה
ד' הקומץ רצה כל זמן שפני טבול קיימת פ"ה הייט כל זמן שלא נקדע עור הצדנים העשויין בטבול
מרוצעת כל כיוצא מעברי' ועושין אותה בטבול מרוצעת פ"ה כלפי קורין לנסל טבול בל
שאכל אכל טבול ומעשר האשון שלא נטלה תרומתו פ"ה כל תבואה שלא נדסקה בודאו ופ"ה
קטבלה שלשן שאין אדם יכול לטבל במיתה והטבל עונן מיתה כדקא מפ"ש בל ג' דל' אלו הן
המשכין וכפ' בכל מערבין בגמ' נל' עליו נתן התם בל ד' בטבול' וס' לג' שהוין טבול' ובל' ובל' ובל'
מן החבית מעשר טבול פ"ה הוא מעשר האשון שלא נלקח מאנו תרומת מעשר כדכ"ל ובל' ובל' ובל'
תרצה ובל' והלמחם מאנו תרומת' מעשר' מהמטע והוא בעונן מיתה על שיצא ממנו תרומת
מעשר אין הטבל מוחייב במעשר עד שיראה פני חבית כס' פ"ה בע' דגן בפ' ד' במעשרות
המטבל בשדה פטור פ"ה הטבל זית במלח כדי להפ' טבע בפ' מי שמח בגמ' האשון ר'
מאיר סבר קידושין לביצוען ניתנו פ"ה היל' בדקא כל מאיר הולך אפילו נתן לה בשעה שמקדשו
אף זהובים אמר לך הרי את מקודשת לי באילו וקיבלתם מיידו כגון זה אמרו לביצוען בסענו
ובין מת הוא ובין מוחה היא בין חזר הוא בין חזרה בה היא בין היא קידשה עצמה ובין אביה קידשה
אביה או אמה כל שתפסו לו קידושין באותו זמן אין לו לחזור ממנו כלום וקי"ל לך כאמיר
דאז' לעולם קידוש לא והא דרב אשי לקמיה הולך כל מאיר וכאמיר עבדין' טבע
בפ' ב' בשקלים שפצעו בני הגולה היו שוקלן דרטרות חורו לשקול סלעים חורו לשקול טבעים ז' ו
לשקול דינרים ירוש' דרטרות דינרים סלעים כשמוע טבעים סלגות פלעין בקשו לשקול דינרין
קילטין ולא קיבלו עליהן מהחיה ר' והעמדנו עליו מצוות למה על א' כולן שווה גיעור כולן
שווה לומר יש שוקל שקלן בפעם אחת ויש ששוקל צ' ו' פעמים' טבעות בל' ג' דל'
שני שעורים תמיד שלשה היה שאח' עלקח צפונות מעצבת עלטבעת שניה וכו' בהמזבח פ"ה
במדות וטבעות היה לעבוס שלמזבח וכו' בסוף סוטה בגמ' ואת הנוקטין עמד וחתקין לו טבעות
בקיץ בסוף סופה וטבעתה קבועה וחלוע סמוכה לכל פ"ה בע"ך בל' ג' פ"ה לכל משמר
היתה טבעת קבועה בארץ כדי לקטור השור בחבל ומכניסין ראש החבל בטפלת ומושפין עד
שה שור טבול בפ' במה אשה ולא בטבעת שאין עליה חותם פ' י' בבלים טבעת אדם טמאה טבעת
אדם והכלים ושאר כל הטבעות טהורות פ"ה טבעת בחמה העושים ברגלי הבהמות ובצואר
הבהמות וטבעת הכלים התלוין בהן טהורין בגמ' דל' פ"ה שרץ יד לפי טבעת ונקטין' טבעת
בל' ג' דל' כלהד' טוכון אור' תיקען ידו על טבורו פ"ה כל המכנים ידו לגמטה מן טיבולין
יהי רצון מלפני השם תיקען' טבריה בל' מכשירין והטותק מי טבריה אף על פ' יוצאים ק"ה
פ"ה יש בטבריה מים משלשלין אם שותה אדם אותם יוצאין ממנו כמו ששתם אף על פ' כן אימ'
מטמאין ואימ' מצטדיין' טבריה בפ' ביס' השמיני עשרת תהא מן החאין ולא מן העראין
תהא מצטדיי' ולא מקומה תהא מאות שכל בהן ויצאו והאובטרי האנש' המושב' ולא מאחרי
שכל בהן כי תלעתם לא תבט' סליק פירקא אהל' פ' ס' טב' במדות
פעם אחדים שלו ישלח טביות אימ' חייבין בעצת טבין בל' ג' דל' בכל מערבין טבין

אומא בייחוד

בדל גל דמשקין למוכר טמיא פיל לפנות מקור המעין שנפתח בפני העיר בגל וחל
אוי מוכרין אותו לשוסחצר אל ל יהא רעה דיתעט בשירוקי פפתא על יצמתו צגל ל
טוס ולא תטפין פיל סוטס חודי הקיר ולא תבנה זקן וחץ קצום וחויס לביס שפיץ וק
וסדרוס כל הקיר טומטום ואנדריגנס בראש חגיגה טומטום אין לן לא צודת זכר ולא יסוד
למו אטום ואמרין טומטום ענדע ועינא זר ופיל אנדרוגנס בע אנדרום בפ גבחה ע
שתתגלגל בזטים ותטוטט בשעולין פיל דיד הקצום לטוש ולגלגל יטה אכלה שעולים כש
אות עיסתו מתפלד ואי יוכל לגלגל יפה עלק מטמתו ביד ועוזבו טוס בצל לט
פרט בשנת באופ אחת ובטימי אחת ובפיל יא ויפדק הדק מסיק ליה בטעמי פיל דמים
טמיא במיפ בפלט זבה תנא טומאת עיתה ולא כמי נדרתו כו פיל מרקאמ טומאת
יפיך דמשלב זבה טמא טמא טמאת ערב כטמאת נדה שהלי נדה ב דאודיותא אפלו
ז טובלת יום ה וטהודה וק נמי כלמה שנגעת בו טמא טומאת ערב ואיתקש משעבה למ
נדה שיהא טמא טמאת ערב ולא חוקש למי טומאתה שהז ז ימים שיהא טמא טומאת ש
והלא לין הוא שיהא טמאת ז ומה במקום שהז ל ולא שיהא תחתון שלגולה בתחתון שלה שהיה
שלה מטמא אדם ולמי ותחתון שלבועל נדה אוכלן ומשקין מטל אדם ובגדים ולא מטמא
החמיר בימי טומאתו וכל ביה ותהי נדה עלו וטל של ימי ועשה ימי בועלה שהא הטמא
ואפילו בא ענה ביס ז שלה וטמא ז ימים כאן במשעבה שעשו כמותה שטמא אדם וב
וחמיר ב איע דין דין שבחמד גם בימי טומאתו ולרוע בדיע שיהא מטכבוד טמא טומאת ז
כטומאת נדה ולא נדה טומאת ערב הוא מיטמא ואינו מטמא לימי נדה טומאת ז טו
גיות טומאת הקדושות במיפ זה לכס הטמא טומאת הגויות הק הטרין והנבטה והמת וז
נזה וטה וכיצא בהי טומאת קדושות השורף את הפכה ואת הפלים והמשלה את השעור
ומפולש במוספית במסכות שבעות בכלדבר טמא לנבות את הטמאין בכורה כולל
אוי טומאת גזית ולא טומאת קדושות יצא השורף את הפכה וכו טומאת הגויות בג
דיום הכיפודיק לעשן אוכל מלכן טמאין ושורה משקין שהוא סולת את התרומה ומשמוס
דבר שאור בו ביס היהו דתע ואלי פוסלין את התרומה האוכל אוכל לאשון ואוכל שש וכו
מיפ ואם כל בהמה טמאה אי לא יין מל יוכל בהמה טמאה הכל מדברי פשהו אוי למטה
ואם בהמה הטמאה ופ בעהרי בהמה טמא אסורה הא איע מדבר לא בהמות גוקדשין וכו
טומאת שדן נדבה בפ בהמה אשה פיל כרובה שהיא בה שרית והיא קלה שהיא טומאת ערב
טומאת מה מועטת שאינה לא במת בלבר והיא אסורה שהיא טמאת שבעה בלע מטליתא
הואיל וטמאה מעבבת ואליב מעבב מה טמאה אין פחות מל יום אף אביב אין פחות מל
יום פיל רבנים דל מה טמאה נדחה מיד בניסן ליל באייר שהז ל יום אף אביב נמי שא
לא ימצא מעבב הספח ומעברין בשבילו ל יום ברש כלים טמא מת אב הוואמא מטליתא
עצמו אבי אבות בהלוקח בהמה פיל בבכורות בגל מלועזל בן יעקב גופה אפי בר פדא טומא
חסדה וכו ובעבודה זרה בפ השוכר בגל יין נסך וד שמעון מאי טעמ דתנא לא תאכלו מ
זבלה וכו נבלה היא ויהי וכו בפ גל דם ואהן השלפין ואן שהז במתה האוכל את הטבל וכה טמא
שאל תרומה טהורה וכו ואיתה בלעוסמת תרומות פלך סאה מפולשין שמיאם שמוס מש ז
ז איעד מלך בן יעקב מנין לפקן טמא שאכל תרומה טמאה שאינו במיתה שז ומתובל פיל

כסוף

כי קנאה חמת גבר תרג מטיל דשנא חמשה דגדא אליקנא לכך בחטאים תרג לא ניטן לט
בחטאי בתל אם מצאתי חן בעיני המלך וטוב איהמי טעמא בן אחשוורוש להפך כי אין הדבר
בנקלה וסג ארום לית בעל דבבי טווי בטעמא ומלכא : טון בצל חמי טמין פיר גל
בעידות ובעות פיר יב בעלם ד דברים רבן גמליז מטמא וחלמי מטחרין כסוי סמי טעמא
וט' וצל גל דסוטה בטובי שלאבר וצל ג בתמיד ונטל את הטני הטני דומה לטרקבדול שלמה
מחזיק קצבים וחצי פיר גמל ושמת בטנא : טונרן בס גל גוול ובס גל דפ האשה שהל
ובס פג דפ האיש מקדשבו טב למיתב טערו מלמיתב אדמלו פיר : חנג טוב לאשה ליטב
באשות ואפילו בעל בעור ופעוט מלמיתב אדמלו פיר א טן גוף דו ב בדי שאול תרדנה תר
טנדו לבית קבורתא תחין : טונדס בבדייתא דל לעזר בפ מא וכולו לשמים בטע
פיר טעם אהל ובלע טינדה : טנס בסגל דפ א בחולין להטוח בטנס פיר שטחין אהו
אדום : טנס כהן און וסג יחם דבא דטנס צעמ צרים וצדעם טנס מצרים : טנר
בס המזכר פירות לחבילן חרי זה מקבל עליו רובע טנפת לסאה פיר רובע הקב שהוא חלק אחד
מצד לסאה טנפתהוא עפרותה בפ ג בבכורות בבהמה דקה טינוף פיר דם ומים ומיאום בל
דבצא קל טינה פירות להנאתה פיר לופ שעט צרכא היהא מעטעות לפיכך חייב מפני חמשת
טנר ומיכסיא אטיניא בפליק אלו טרפות בגל הלואה קיימי טיערי טיערי פיר בהלכות גזו
צמחים קטנות כערי גזולם טיערי רבלג מן כערי וכולו צמחים בועי אינון וכערי צלם גרמין
בועי נביחתא דכות להוייך בליאה טיערי בייע אקוואתא דדמיין לטירא דכח מצד החלשישות
מטינרא אלן מיהו לאו אבנא להויא בליאה : טינדי סליק פ' ז אחל פ' ח
טס בפ בניה אשה בגל בידית טס שלוחב בס פ המצטע בגל וכן ביות מן המצט לעשות לטע
והט' פ יב בעלם השן שבטם ובפ' יא ומהטסים ובפ' יד והטסים והצפוניים פיר טסין הן רדיין
ופחים כדל וירקעו את פחיהו ומתרג ורדידו ות טסי טס על צמח כל כנף תרג ירוש' בלויס
וירדה עייט הרג' ירוש' טייסא אשריתעוף בשמים תרג ירוש' באויר בשמיא טסין חלקא טעמ
וטיס כפי פיר ב' ע' א' טסקא בפ א במגלה בגל קראו אתהטגלה מלא טסקא קשבו
קשבי מלא טסקא זנגילא בל' גל דפ החרק גט בלדבר שהוא כקלסא לאיטוי גמא לאיטוי טסקא
דאלה בה תמדי פיר כלי כעין קלסא ובלעו טסקא : טסקא בפ איחוו שך בגל איחוו
אלעא לטסקא משעבדא ובפ חוקות הצתים בגל במה דבר אלו בנחזיק לאהו יהבי טסקא ובפ
המקבל בגל המקבל שהמחבירו לשעם מועטות טסקא וכרי כיליא בגל גל דפ השותפין טעמ
דמקבל טסקא פיר מים שנותן מן הקרקע : סליק פ' ח אחל פ' ט טע
בל' פ חכותב לאשתו בגל הנח פירות מר סבר טעהיטעה ולא הזכיר שלשצת אול ברוך שטע
שבתמנוחה לעמויל לאת ולברית ב מן השבת טעה ולא הזכיר שלום טוב אול בשבת וז
טעה ולא הזכיר שלראש חודש אול ברוך וז' בפ ג שאכלן בגל שים ובפ דם הטעה מפני שקדו
טעין : טעם ברפואות דפ מי שאחזן טעם דלי צמי כסף טעם דלי צמי פיגם : טעם
בס גל דפ מאי ולמסמה עתיק זה המכסה דמים שגילה עתיקו צמי מאי נהו סערי טעה אול דא
טעמי תורה : טען בכיבוריה בפ ג ובס גל דפ אין דולטין ובפ החוב מאי בגל עי מרג

עצמם של, ומרגישין אם יש צורך בסמים או אלתם בל גל דם אלן מנחין טיכוח ביד תילום
בגל ותמ במשילן אין מטפחין ואין מספקין סיר בצל ספק טפח בכף ידו תת ידו ויסוקות
בגל ס' טפח ברגלה בתרג ידו דאדע שאל ספק על ידך תרג טפחה על ידנא ואחריב בך
עני תרג וטפחית בסרסת רגל עמא את הלם פעם תרג על דמטפח בקדנא הכלב ספק ידקע
טפח בפדקא קה בטבול זס אף שלטיפח סיר מימי קטנית הוא כדאם בלי' פלזים הסורקין
המטפח ותמא בסוף מצעירין בראשונה היא גורם שלטולו שלטופח ושלצטורי טמא מטע ששוין וכו'
ב' צמח אפי' הוא שלטפח רואין וכו' לשון ישמע' שמש גלמא והקדקן טפידו בלי' גל דם אין צדקין
בלי' גל דם שילוח הקן בטפחיתם וצבורות בהפינס כ' ט' צשביעים עלה טפחיתם סיר אחיטל דמאל וקל
עלמה שמשוימין העומת בטפחיתן שהן כלי' חרש הבננין בכללים לקט בקה העומות ויש מפלי' אוכלן על
הטפחיתן עלמה שכן העשבים צב' ט' הכלם זמורה שאי קשורה צטפח וצב' גל דמטפח ומקון אתה מאור
בטפח בלי' גל דם אי' לה הממונה והטפחית מחזר על האורחים בל גל דם מומין אלן שמא יצא מה
טפח סיר כמין דלי' שחור לטפחיתן סחורות מין פיר אלתמא לאלן כדי שישאב וישתה לצמחין ואלן
אין סחורות מין ועוד אמדן שמא יצא מה טפחיתן וזה סיר פתח אופקא ודומה לקרוי' והיא נטלת בל' חלה
הוא דלי' ועוד סיר לטפחיתן סחורות מין בערך בור' טפח בל' ב' בכלים וטמ' אהמקין לענבים
בגל' הפך והטפח שיעורן בשתן בהציתם סל' יב' בעשים על פפון ועל טפחין בהמקדש בגל' צמח המקדש
בשוקת והטפחית בתוכה אף על פי שפון צר כל שהוא המים שבתוכה מקורשין סיר ספי' דומה לסל'
אלא שהסך כולחב וטפחיתן צר שיש ממנו השמן טיפה אחת טיפה כדתן והטפחית בתוכה אף על פי שפון
שר בל' שהוא ויש שאוב' טפחיתן אחר מקדש' טפחיתן בהצדור פ' כל' בכלים טפחיתן שלטוס בצמח
לבו פל' ל' ויזכר אהים את נח חזא יתכן עגוריא מצמחין בטפחיתן ובלי' מעילת איסה טפחיתן מטפחיתן
בשתן ועוד קבלי' בידוד דם ולקחתם לבס טופוטא דידי פיר בלעז טפחיתן וחסבין עלובע אדם
ועושין אותו לסוס ברילא טפחיתן בשיעור פ' בכלים הטופחיתן חרש וששאלתם הטופחיתן
כל' חרש וחידוק קרויה דפליג' רבנן ב' ב' לרעוע לענין טומאה וטהרה כי צד היה הכליין טהור
ורעוע טמא ובכל מקום הכליין טמא ורעוע טהור הין יודעין שעל הטפחיתן נאמ' מצדלחה ול' א'
על הכל' עצמו כי הכל' רעוע צריך לו טפחיתן וטפחיתן מעמיחין לפיכך חיבור הוא לו ובמקצתו
חשובה ולפיכך הנוגעין בטפחיתן שלללים רעועים הריהו טמאים אצל הכלים הכליין אין צריך
לפיכך הנוגעין בטפחיתן לא נטמאו וכך שנו אחריה יבלת שטולין פטלין הנוגע בה טמא
מגופת החצית אינה חיבור הנוגע בטיפחיתן שלתער טמא ולענין כלים בליין שטפחיתן לא מאר
ול' שגעון מטמאין הוי שיטוי מבואר מודין חכמ' ל' מאר ול' שגעון במחם שטפחיתן על מקום
שהאר שולטבן בסרן העור והלוטב בגל' המפשיט וב' ה' בכלים וגורל את הטפחיתן פיר'
תבור זה מן חרם הוא ולעין תמרי פסחים הוא ואומן עושאו עגול ומטלש ומסיקן בכלי' ככל'
חרם אחרים ובעל הצית משים אצטם בקרקע את התער עליהן וטופחיתן סביבין כד' שיתחזק
עטין בשטמא ורועה לטהרו חולק תער עצמו ל' וגורל הטפחיתן אשר סביבין ומסיר
האצטם שתחתיו ער שיעמד התער בארץ ומעטו מכפנים ד' טפחים סיר מעמיד על פסות
פ' טפחים צריך לחסיעו פיר להסירו ממקומו בגוף עינים טופחיתן אותן בפי' ג' המועימין
בגל' חרשית ובלי' גל דם ואלו עובדין בכסא וב' א' דמשיקין בגל' ל' יהודה אומ' ל' תסוד פיר'

בגמ' המכבה את הגר ואיך שכתבו נוספות מזה תכונתה אל תיקרא שושנים אלא ששנים
התלמידים שיושבין ללמוד יצדיקין להטות ולהחיל אמירתו באימה וצדקתו דאם יעבור
שלא ישאף כן ילמד ויבדע' בם פ' כל שעה בגמ' אין שורין. אף לב פסא והוא יעביד טיף ט
דלתי טיף טיף פיל שאיז ריוח בן דלת לדלת וכל זמן שמטפטיף אינו מחמץ וכל ערב פס
בגמ' לא יסתנו אלא לב יספג מילי יהיך ארצטא לטהורא מאן דשתי טיף טיף ומן דסליק יבש
ודעיים מסאני ארמטונא כליעה בם אין מעמידין בגמ' והחומץ אמר רב חייא בר אשי אמר שמו
מי טיף אין בו משום גילוי אמר רב פפא והוא דעבד טיף טיף דלתי טיף טיף בם אף על פי שא
בגמ' ומנקה בע מרבי עיניו פיר' גמ' עינים ברז' גמ' דפ' מומין אלו חוטמו טיף מנין תנ
או חרות: טרף בל' גמ' דפ' החובל בחבירו ובהגדה דפ' א' במגלה שפיל ואויל בר' אחווא ועי
מטיי' לוג מעי' תלמטה אס רואה פאכל אורלת אנב חרוא תרתי הולכת ואוכלת: טרף
בארץ יל' א' במקוות המיטיל טיפים עבות מתוך האמה טמא פיל המשתין טפות גדולות ב
המטיל בגמ' אס היה מרוקס ושם חוטמין כשתי טיפי שלובוב טרף בם צ' באבות וכל
בגמ' על דאטסק אטי' פוך וסוף מטי' פוך יטי' פוך על ששה צפת גוללת שלמים אחד בעהר ה
אורן וסוף מי שהציטך יצי' הוא ופונ' אחריים: טרף ליקעיה טי' חד כבד פירט בערך ה
בתמורה בל' גמ' דפ' ולר' חטאת דמרגיל טי' ופירק א' מטי' ופירק: טרף דעכו כפסח
תל' דעכו כבוצ' עמו טפן: טפד שת' קוד תרג' עידן בחל' לטמא בחללא ויתר
תל' ויטמא מן אלהיה לא וישוד מן אלהיה: טפח בם הוציאו לו בגמ' נטלאה דס תמא כטמא
חיתומה של הכפרית אלא כנגד טי' פחה שלפניה פיל הוא עביח והוא מצחה כדאמרי' כפרית טפח
טרפח בל' גמ' דפ' מי שמתו כל זמן שמטמיה' ובל' א' דשבת בל' גמ' יה' דבר משקא טופח על
ובטמ' א' בל' גמ' ומשקה טופח בעז' בל' גמ' דפ' ישמעא אי אצא טופח להטמיה בל' זום הכי' בגמ'
ובטמ' א' המיטה אף אצבי ובטופח על מנת להטמיה פל' משקין שמאסכו להי' או של גבי עלי ולא
יפה יפה אס יש בת' ממש שאס ינח ידו עליה נדבקין בידו ועשת לחה שיעור כשיניח ידו על הת'
או על הכל' אס לא יודע מקום ידו זה הוא משקה טופח ואם יודע מקום הנחת ידו זהו טופח על
להטמיה ובל' ד' בעידיות ל' יהודה אול' משום בית הלל טופח ומטפח החד' א' בטהרות ומשקה
מלמען ברז' גמ' דל' המביא גט' שתי ובעז' בל' גמ' נטל והתג' בל' א' בטהרות הנשק'
והקטנים ומשקה טופח בגמ' א' בפיאה אין מגלעל' בטופח פירש' דניאל דל' שלא יל'
שדחו כל כך שהא טופח על מנת להטמיה מפע' שמויק לעני' ידו' המוצץ את שדחו עד ש
ייד' לטפח אס הזיקו מדובה על שלעני' מותר ואס הזיקו שלעני' מדובה על שלו' אסור ל' יהוה
בין כך ובין כך מנחו על הגדר והעני' בא ונטלאה שלו: טפח בם תרומות להיות ושב
בל' חצת ששצורה ולא יטפח בטמן פיל טובל ידו בשמן השקך על האין ומאסף השמן: טפח
בל' כיסוי הדם בגמ' חדש שוטה דתנן בהרוטב סמך בטהרות מפע' שדל' שלתנוק לטפח פוח'
ידכו שלתנוק להיות ביזו על העיסה בל' כיצד הרגל בגמ' הל' לא טפח באפוח כטמא שלא התק'
על שם למונעו שלא ילך לחצר אחרת ובל' המניח את הכר בגמ' המצנע טפח ליה רבא במעלה
המסקי' בגמ' המסקי' מעות שיל' והאידע' דשטחי טפוחין אין לך שמירה אלא בטמא פיר' ט

במסכת

בתי דפוס וטפוס אחד מהן: טפס. כל עושין פסין בגמ' מותר להקליב מטפס ועולה
 ונמצא תבלין בגמ' שלשין מטפס ושלה מטפס וירד בגמ' השתפין בגמ' אין חולקין
 יונה ל' יוחם מל' ינאי וכו' עד מטפס ועלה מטפסין פיל כגון מקפץ ומטל וישאול
 מל' שממית בידים תתבש: טפס בדגמ' דפ' הוצאו לו אלא טפוסות וכו' ה'
 ת בגמ' צנח חוטא לביסא טפוסא ובדגמ' דהמורד את המפינד אמ' ריש לקיש עתיד
 להוסיף על יחשלה אלף טפס גיטאות וכו' פיר' אלף גנת טפוסות שבנוחא בטין משווה
 וסכה ולא גרעון זה מזה כי כן לשון טפוסה הלוקח וכו' ובדברי רבותי המידה שאינד
 ה ולא מתקנה תקרית טפינה כמו קו המדה בין ~~א~~ ואינו נכנס ולא יצא אלף קבל עמודים
 קה עשויים למגדלים ולבנין גבוה שכן באצות ויקרא קפלאות שלבאל ואגרות חיות בר קפלא
 ה עמדים הללו קפלאות מלגעה וצמיסאות מלמטה והן באמעע כן פרישות שלטניה נעשות
 ולאחריה טפסראות לפי יונה הוא ומציע בלואים ירוש' אמ' ל' אזה ברמאל טפסראות שכלים
 לטלול תחתייהן מטע שה סוף תקרה ונראה שה זידן שה ששויין בסנפירין ובכנפים לקולות
 מה ואחד מהן ועוד לש' טטשנים כפתרון טט בגרס סלאות סנפירין וכנפים בלשון פריסי
 קום שקורין לעיירות שילות ואת הער שילך וכך אמ' אזה ושע שיל טפסראות אלף ליעה ברבות
 לשון מליצה כמו באר היטב וכך תדוץ הדברים כי טפס אלף מגדלים קפלא אלף שיל טפסראות
 טעם ברנות ליעו ומליצה אלף אלף עתד הקצה להוסיף על ירוש' במהרה צמינו בהגות ולעם
 מגדלה כמה גומיות עתידות לחות בירושלם אלף קפד' גומיות וכמה מגדלים עתידים לה'
 אף תפס מגדלים וכמה טפסראות עתיד' לה' בילו אף ליעו וכמה נמכאות עתיד' להיות
 אפים ותעו והאך המים עולין על תוקפן דיטאות: טפסא בסגמ' דפ' כלהלים בעושין
 טפסא פיר' מעשה מאכל שעושין על רעפים לבנים: טפס אבי שרא ואטופרא צפורין
 ופרא: טפס בו יקרא רבה וכו' תמסח טרם מאתוחיים כשהייתם בארצכם כול עד
 טופסין שלג' הו' דמ' אלמי כשדיים חקקים בשטרי: טפס השמן לבתעם

פיש לביה טפתא ומלכתא וקנ' דהיורא כצר פיר' בערך ארכלתא
 ליק פרקו אחל פ' זא טינדק ברא גמ' דפ' הונוס צאן כל טעדיקי
 לה פיר' עימה: טינדק בפ' המגדש את אשתו בגמ' גופו שלגט שוחחל מוידק לעבדו
 בד' זה פסוק לעבדות ופטר ועטר טור ומבורח מן חלודי שאין בו צד אחות ומן עולמי שאין בו
 מן ערדי מלכא ומלכתא שאין עליו מעת המלך כן חולין ולטום אש לא אית עלוהי שאין
 ערער עליו ולמור שלי הוא ומנוקה מכל טומא כמשמעו ומן שחין דנפיק עד טעהל עתק
 שן שהיה בוקודס היום ומן היום עד ג' שנים אי מקבל עליו אחריות טינדק לשון הווא
 וע' ג' שנים ויש שטופן ומן ערודי מלכא ומיר' ולא ערעור שלטום אדס לא שלמך ולא שלמלכה:
 קט' ומדדו את תכנת ותכונתו תרג' וטיקוסיה טקס במגילת איסור הו' צריה
 טיקסא לולב דופיא ס' א' ארבע שארא: טר' יעלי כיתות שאני נקלך בגמ' דפ'
 תרג' שמור את חדשה טר' יתירחא כלמ' חמתן ל': טר' בפ' ח' שרץ בגמ' אין ששין
 מהו למטרא מהצ' מיא מהו למימץ ומסתח פיר' ליתן בכפו במ' גמ' דמסתח תמיד שקל

בנות ישרה שהגישו לפיין ולא הדישו שצדק צמח שער שלהן לא חתמו לנג' שנים ואיך דין שיהיה
להן שיעדי ובו שותף עניית סדין אחת בסיד להשיך השיעור פי' א שותפו לשנים שהאשה בנתה
ולא בגדה ולא גילה בשר עניים טוחן עור וצדק בטוחה בסיד ומח טוחן לכך כד"י ש"ס סתם
נקבים קטנים וצמח שער וישנם הכל לפעם ויחס קרבה ותכבוד ותגדל צדק וצמח שיעור
טופלן אותן בסולת וצמח מלכים בשמן המור וריחו טוב וממיני שרף הוא והוא מר דלוח
ומי שטופל כל צמחה מעם אחת כלה על שלה נכנס לפעם ואיך מתחממת ומטה כדרך שהשיג
את בדתהי טופל אצל אצ"ר בפה המוריצא יין ובגל' פ' משקין כבד פיר בערך אנשיי און
טופלן אותן בארסית צמו גל' דל' אצ"ר און כופל ב' א בחגגה בגל' בית שמש
און חלואיה און שלא צטופל טופלן בהמה לבחמה פיר טופלן בהמה שלחגגה בהמות וחת
שלמעט שני או שלצדדים וצמח טופלן מעות למעות מוסין על מעות שלחגגה מעות
שלצדדים שעלו או צמעות פעש שני ולצוא בהמה שמינה או פ' גל' ב' א ביום טוב
בגל' בית שמש און און מולתן חלה איל בין טפילה פיר ל יהודה מתיר טפילה להולך און
שלמש שם שלהים בצמחים בגל' דל' האשה איהי אפילו בטפילה נמי בגל' דל' כיצד
דבן סכא טפילה בר גזולת לרב פיר חדביק הגזול בין שני ביצקות ב' גל' הקצעה בגל' ונ
בהמה דאלי מר ב' און מעמידן בגל' לא יתחד תנו לבן ישרה שנטפל לו גוי בדרך טופל
למינו ל' ישמע' בגל' יוחן בק בחוקה אום בסוף טופלו לימינו במקל טופלו לשמאלו פיר
אפי' סוף לגוי טופלו לימינו לפי שהסוף חתר בשמאלו שלגוי ואם ישר' שהגוי דויעה לשלוק
חרבו חרי ימינו של' אצל חרבו ואחז בה במקל טופלו לשמאלו אם יש שם מקל ביד גוי טופלו לשמאלו
אם ירעה להכותו במקל שיאחז ביד ימינו שהוא בצדו כופל ב' איווה שך בגל' און
מושיבין מפע שטיפולה מצדו פיר טרחה מרובה מפע ששינה דקות ואינה יכולה ללעם יצחק
להלעטה כופל ב' א נוחלן בגל' בנות עלמוד להוציא את הטפלין ב' א דקדוק שך בגל'
לצמח עשה ואנא אמצא טפלים ב' א דחולין בגל' חוץ ממקל קצר דתלו בה טפלי פיר יש לו טפ'
ותליים עליו לצונם ועיי' במלתה לאהודאי בלחודי אצל לשמותה ולאחריו אבשריה אף עלג'
דנמצאת ספנו יפה עבדין ביה כופס בגל' חזקת הבתים בגל' האומן ודל' כטופסי
דשערי ב' ל' גט הכותב טופסי גיטים צריך שיטח מקום האי' ומקום האשה ומקום הזמן ול' זהו
זרף והטאר טופס בגל' שנים צוחזן אחד אדוק בטופס ופ' כופס אך באות נאות לפס
תרג' בל' בל' נטפס לכון בגל' אס יפתוך חטאים א תבא תרג' לא תטפסי כופס בל' סתם
תרג' בל' טפס ויצר אותו בחרט תרג' ידול ולמא יתקן בטפסא פיר טפסא
לוגגן יש לפעם כלים ב' ו' ומצויירין בתוכן יש ציור בולטויש ציור משחק וטשנופח הדג
בזכוכית משקע באיזה כלי ירעה ויעשה צורתו כמוזה הדג שעשה מלאטנו בזריזות
כ' עשה העגל בזריזות פיר יא' במצחות שתי הלחם וכו' עד וצטפס היה עושה אותן גל' תע' וטפ'
ושמח אומם ברטס ג' דפסין נותנה לרפוס ועדיין היא ביין וכמין רפוס היה לה בתנוה
לוחן נותנה לרפוס כרי שלא תתקלקל ובכ' י' בל' וטפס שלמ' פיר טפס פורמא בל' וכו'

אין פוס

טרו ב' ה' טרעים בג' איך עושין הלמי כל מיני קישות שרו לצר מטריזא פיר
יש הקישות המנחין לזרע ולענן אכילת טמר שאסור משום מוקצה טרו ב' חזוק
מלצ דעגלות דשפי לחש דטרוז פיר הגאון טיריז לשון פרטי הוא והוא חזיבד מחלק ^{שלא}
שנפיר לחת בתידו ובשיפולי החלוק הוא רחב והוא נטה ומתקצר וחלך למעלה ונקח בלג
פיר טיריז וצלמי נאדא וכן קרשי המקצעות שלמשך משפע את לחך לצלות עד כאצבע
טרוזא בחלוטא דהדואה יתב אפיתחא דיש טרוזא פיר שומר המעלים טרוזין
ב' חטן ביזרד משתתבין ההוא טורזינאי דהוה ב' צורה דרצ יאורה פיר שומר כלי זין וב' ^{צורה}
השונפין בג' כמא יהא בעד לפישא לשורא ולטור זינא פיר לשורא לחוק החומה לפישא
סקוש סוסים לפרשים כרי שיצאו חוץ לעיר לעיין אם יבואו גישות לטורזינא לשולך קשת כל
זין שנושאין אותן שומרי חומת העיר טרוח ב' מחבה בג' אין מעלין אמרי מאן
נטוח נטוח שמוז ונטרוח רב אורב אם ס' מאן נטרה ופ' בעת טרוח באנטרופ
ב' המסס טרוח טרוח להווא גבלא ס' ז' מטרא טרויח להווא גבלא ענין טרוחא הוא
טרוטורר בשר ב' בן סורר מפיש בג' חצי חמנה טרוטן פ' לט בלגם והטרוטן
פיר כמין כובעים וישאול הוא הצגד שמטליפן אותו על השים על ראשיהן בעני ציאת לחוק
טרוטן ב' המוציא יין בג' צרוד אכן וכי טורטני יכנס בסוף גל דבא קל תטול שומרי פירות
לקחין מהן בזמן שהן יושבין והטורטני לפניהן ובס' גל דפ המוכר את הספי ושלטורטני תלוי
בלג' דפ טל היד החמירין מהן רשע ומהן צדיקים הא דמיך אחך שמשעין אוכף וישבין על
גבו צדיקים שהאוכף קשה ואינו מחמם דמטרוטן שחוכב כדרך חכר ירך אחד מיכן ויק אחד
מיכן רשע שבא לדי חמסם אבל אם יושב כדרך אשה שנ שוקין לט אחד אינו בא למי חמסם
מטרוטן כמו טורטני יכנים שמשקן אחד מיכן ומשקן אחד מיכן בלג' דפ שתי מידה חבית
כהן גדול כמה מחלקה לחותביר או בלג' פשיטא דבדך לאו בלג' טורטני יכנים ויכנים כיון דהקלה
מתחשבו לחמסם במשקל לאו אורח ארעא ב' אלו נאמדין בלג' הק אמר יצחק טורטני וטורטני
טורטני פיר טורטני בלג' יון קנה שלמאזנים וכיצד נטאוהו הביאו ב' ענטוים שלטנים ומלגים
בחבלים מוט אחד מין הקצה מן זה הראש וכיוצא בו בראש הקצה האחד כמצא שני מוטות
בראשי העמודים המסולגים בחבלים והאשכול נתון על גבי החבלים ועל כל מוט מאילו המוטות
שני מוטות כחומים מהם מוט בראש ב' זה ומט בראש זה נמצאו ד' מוטות היו סובלין אותו ב'
אשם נמצאו סובלין האשכול וזה פיר טורטני וטורטני דטורטני כלול ומוטות על המוטות
טרוטות ב' בנה מדליקין בגל המכבה שלתרמודיים תירוטות מפע שלדין בין החולות
בג' דפ לישור בטדים שמה עינה יפות תרוטותיהן בחלק בג' גחוי ובס' ענה עיומה בג' זקע
אותה העד עינה תרוטות וב' מומין אובג' זגרוס תרוטות דמראצן עינה פיר שעפעסן
קוורת ואין פתוחת לא מעט במטלתא וישבו ויחנו לפע פי החירות לא היו תירוטות לא מקטות
לחצי גורן עגולה פ' א' תירוטות פית; טרוזא בלג' דפ היבוע וב' בג' טרוטן בג' בכל כותבין
ב' טרוינא פיר פירי ששמו כך טרוינא ב' רג' דפ האשה בפסחים טירינא חמרי פיר
חאצנא; טרוינא הדרינא טירינא שיפא כפר פירט בג' הדרינא טרוינא ומה חטן

מהנחמיה טרדא באמיה בם אי זהו נשך בגל פייה לקח וואו איניש עאמא מעלמא דלא שקיל וטו
וטרו בחזיק סיל אדם שלא שא ונכח מעולמא עמו כלם אחוי חדב וחדב וכהנא וליואי ופלשטי
דג כולחמס אחידין בפתמי אוריתא ונחמלן לחובא ושקלונטרן בהום כגערין מאולס קרוב
בגל דם אילו הגולין ובם קא דשטה בגל ואומר לה דברים שאים כדדי לא הוה ידע למשקל
ומיטלא בהר רבנן ידיו רב לו כלול ישל כח לישא וליתן טרד בם שואל בגל אין מעמי
טור תגל פיר ההר כיסחו שלג דימה ראשו שלאדם להך כלול כיסה ראשו השיבה סוחרטקי
גלדין סביבותו שהן הלחיים גלדים והוא הקרח שנקרא גלד כלול הלביץ הזקן לקח
כלבוה לא נבחין הגרון ולשון וימיץ קול טחנולי לא טחנן כמי שהן השיעס אין טוחן
המאלל בם קא רגטן בגל ו יהודה אול מדוקם מטורי יסמעס מהר ההר ותאו לצמח
תרד ירוש טורי יסמעס הר חרמון תרג ירוש טור תגל הר שריון תרג ירוש טורא דנעס
ועבר ענה תרג ירוש טור פדולא טרד ירות בם בודה ו אחא בר יצחק על למקדו
עמל בא ברמל בטרים בריטס פל מרחץ לשון יון לשון טרד בם אלו טרפ בגל שטה
לו הוה קאי בימסותא חזייה להוא גברא דטלייה לרישיה פל נפל במרחץ והכה ראשו בפתל
או בקרקע ונתגדוד מוחן בהוא דגלוי בם לא יחפור בל גל הא קאמ דטרא קשו לכותל
ובגל מרחיק את הליחים משום טיריא והוא הטעוד התס מה טיריא איכא לא משום קלא מיה
שמעינן שהטיריא הוא הטעוד: טרד בם גל דעללים ובס פ אלו הגולין בגל להק גול
לא טיריא גדולין ולא כלפי קטנים אלא עיירות בינושות פיר כלפי קטנים וחזיקים תרג בחזק
ובטירותם במחיהו וכלכיהו: טרדא בם כל שעה בגל ואלו ירקתו מאיר אומ אן
עסום וטורא ומר ירואר אל לו ו יומי עסום וטורא חד הוא ומר הוא וזהו ירואר

טרבן בם פרח הסלים שבקמלומטה שלטרב בם גל דוצחים ובס גל דם אין מעמח
ובדוקא דבה בגל דסמך ותעלב קמיה צאי מוריגים אמ עולא מטה שלטרב פיר כ
ען שלבדול טרשן בזה תבואה במפמא מאי מטה שלטרב אל לבחוח עיזא דיקורקסא
דשטא דישתא: טרבים ופיטני לצל פיר בערך זדיד: טרבימא אם השלים
במיט טרוגמא יצא סא תרוגמא ופיר בערך ת טרדון בכל הבתים יב בגעים
ברגא דגט פשוט ובס גל דם קא דטור בית עיגול דיגון טריגון פנטגון וכו פיר בית שמש
ל ב בתלים שמודעון ג בתלים שמו טריגון ג בתלים שמו פנטגון ד כטנג הבתים שמו
טטרגון: טרד בם ו אישר אומ תולין נותן מים טורל אדם חבת ביניה ושמה יד
פיר מערבה ומבלבלה בפ גט פשוט בגל מ שנמחק קא טרדיליה פיר מספיק אות
אותו בפ מומין לו בגל זגדוס דמשות דולפות וטורדות פיר יתר מר מעות טורדות וית
מדולפות טורדות שאים יכול לעצק עינו לא בטורח פיר א כותח וסוגר עינו ואי דוגם לא
בטורחה וישלחה יא יא ים מן עדן תרג ירוש טרדיתכה גיש גיש אלתם תרג ירוש טר
טרד גיש את האמה הזאת תרג ירוש טרוד והלכתם גל אחיו תרג ירוש טרד בתיה בויק
לבה בצו פיר זובח תודא ש טרדח מן בתנה ובזאת תהיה בם פרס וטרל את בוראך הקב
גאד טרודין לה וישלחמן המכנה כי עזר עצי יתרג ירוש טרד בתה ירוש מטורל טרוד

גל דם השלם

ישה מזהה תרגומא יפלי עבד טרומתא .. טרנסיד בפ המוציא ין בג חול גסו
 גל דפי חקת הבנים מנע שאח בולסיד פיל מין אחד ממין סיד ומעולה ממנו וטרון
 אותו למעלה מן הסיד ולג ערב ספירן סרנסמין בול גל דל כיעד מסרין ובגל
 דל הזורק גט לאשתו דרך טרנסמון כד לחייבן במעשר פיר דרך שעה גגות ופרופין
 ודרך הלביב שבכך מתחייבן במעשור ולא היו מעשימין עלה ובגל ויקרא לבה פיר סוב מטא פין
 חושיטו אגוז שלטרקסמא דאלמא טרקסימא ירקחא וטרלסימון דרך פירות וזה מעשר
 הוא מעשר שש שנ' בו בערת הקורן הבית וגם מעשר עע פמו פן אבל מעשר דאסון חייב
 בגרן ידוע בול ללוי עולשין טרוקסימון בחלמות דמגילת איסה חד מסרא דטרולסימון
 טרויבא בפ כיצד מצלסן בגל דסמך שעלהת טרויבא מה הוא פיר טרויבא דקוטמא
 מקטלן הכרסם בנימל שושמי שמכטלן השושמין בגים ואולבן אתו דפויצרני שורת הזגן
 שלעגים במים ויש בו טעם יין ושמן אותו בפ ב בתוספת מעשר שש אבל שוחק וששוד
 אוק טרויבא שלתמיב לקחין גמל שלתמיים כמות שהאין טורפין אוק ומוציאין גרענת
 ולשין גרן שוממין וכונא בג וק חשילתא: טרמיטא בפ העור מן המצוטל ומות
 בביצה טרויבא פיר בג טרמס לא מחמיסין ולא מטומיסין כבד פיר בע חמס:
 טרן בגל רבה פיר מל וטרעל מלך גוים ובפרט עא וטאסט שמל להעדדים ובפרט פיר
 ובמל העלן שכותבת טירומא מכל האומות בלמדנו בלי כותא באין לעסק טירונן עפין מסה
 טרן סרני פלשתיס תרג טירונן פלשתיא בול מעילת איכה לשום כרים על שעים טירונן עפן
 שריס הן: טרסו בפ גל דל סרה המחזור מטה שלטוליס בשעת בול גל דל חליל וטורסיים
 בפ עמין בול גל דל בעהעיר בבית הכנסת שלטוליס בפ אן טרו בגל נאטברו דגליר
 מטלת שלטוליס פיר מוצאי הנחשת מעיקרן יש להן מטלת שלטול בפכה בשכל הנחשת
 שלא יטחו בגדיהן וחא בכל עת חם ופירשה על התרגולת וחיימא מן המטלת דגידול לעם
 בפ כה גדול ונהיל בגל הסדרה לבית הכנסת שלטוליס ומסתבר הפירוש שלתבנו מטת
 נחשת מזהמין לבולסי ועלכן היה להם בית הכנסת לברם בפ א בעב חא בגל אן בוצן
 דבן שלטוליסין אע איתו ליה תלי קיבורי הידשיתיא הי דעלמא עכשין משמע הטולסי
 הוא גלדי קטיא לן אותו דל חליל: טרסו בהגדה דל קל במגילת ד טורסיים והיו
 מסרין בול טורסי: טרס כס ויקרא לבה מן איתרוגין דיהוואי את מתכסו טרסו
 סא פטפסון בשוקא: טרסוס אנות תרשיש תרג אימא דטולסוס: טרסית
 בפ שעות הדיוצן לסף טריסית כ פונדיון ופרוטה חייב שלמין ופיר לאש גל דל חחול
 יפה דיע וטריסית פיר לי חעא זל ואע אעלה לך יפה דיבר טריסית דינ זה חלית
 הוא דתעמ בתוספתא כתבת אפילו בטרסית וד גרסום זל פירש וטריסית ומעה קטנה היא
 ואס אן מטבע נשח חלפין הוה ליה הלואה ואפיר משנת שצעות משמע דטריסית פחות מדיוצ
 טרסקל בשלחן פ כב בלס טרסקל שחיפין שלער טמא טמא מט פירש העור טמא
 מדרם והטרסקל טהר מכלים ובג גל דשבת בטרסקל שבו פיר פלי ששושין אותו מערבד

טרסית

במידות וכל הוצאותו בגמ' היה מהלך בחי' אמה טרקסין וכ' אמה לבית קדש הקדשים וכו' אג' א
אומ'ן במקדש שני מאי טע' לא עבד אמ'ן טרקסין פ'י טרקסין ל' י'ן פנים וח'ן כל' א' א' א' א'
י' כל' פ'ם אי' כל' ח'ן וק' מקדש ב' י'ד' טר'ש ב' הגז'ל ע'נים בג' גז'ל מט'ע' וז'ע' מ' ל' י'
ז' בקור'נסא וטר'סיה ס' א' וטר'סיה פ'י מ'חה בלי'טת ה'יר'טות של'ח'ת'ות המ'צ'ו'י'ד'ות במ'ט'ע'
ר'ש' ב' א' א' טר'ים בג' ה'ר'אה ב'ח'מ'י'מי' לא' ד'מ'ט'ר'ש' פ'י' מ'ח'ז'יק'ין ב'ט'ג' ד'כ'ת'וב'ות וז'ל' א'י'ן
ב'כל' ל'ש'ן בג' וז'א' נ'אמ'ר'ין ב'ל' ה'ק'ד'ש' א'ן ל'ך טר'י'ש'ן ב'כל' א'ר'ץ י'ש'ר'א' י'ת'ר' מ'ח'ז'יק'ין וז'ל' ג'ל'
מ' ל'ח'ב'רו' א'ל' ד' י'צ'ח'ק טר'י'ש'ן ש'א'ל' ב'ית' ד' ק'ב'ץ כ'לו'ט' (ע'י'ן) ד'ת'מ' ג'בו'ח'ין י' ט'פ'ח'ים ב'ית' ד' ק'ט'ן
ד'פ' י'ש' ב'ע'ר'כ'ין א'ל' ר'ב ס'פ'א ה'ק'ד'ש' טר'י'ש'ן ס'ו'ר' ב'ש'ח'ן פ'י' א'ב'ע'ם ח'ד'ים וק'ש'ין: טר'ש'
ו' ב'ס'וף א'ם ב'ח'ק'ו'ת וז'ב'ר'י' וי'ש'ב' מ'מ'ע'ן ש'ב'י' א'ל' ר' ל'וי מ'ה'ול'ת'ך טר'ש'א' א'ק'י'ש' ע'ל'ה' א'ל' ל'ו' ה'ק'ב'ה'
ש'פ'ר'ח'ת' טר'ד'ך פ'י' ב'ל'ש' ע'ר'ב'י' ק'ו'ר'ין ל'ח'ר'ש' טר'וש' מ'ה'ול'ת'ך טר'ש'א' ב'ל'ו' ה'נ'פ'ה ט'ח'ר'ט'ה' וז'א'י'ן א'ד'
א'ק'י'ש' ע'ל'ה' ה'כ'ה' ע'ל'יה' ב'כ'ח' ב'ט'ב'ע'ת' ש'ל'ב'י'ז'ל' ש'כ'ן מ'ע'ת'ג' ה'ע'ר'ב'ים כ'ש'א'מ'ל'ת'ן ה'ל'ל'ת' י'ש' ל'ה'ן ב'א'ע'צ'ו'ת'
ט'ב'ע'ת' וז'מ'כ'י'ן ה'נ'פ'ה כ'ה'ן מ'י'כ'ן וז'מ'י'כ'ן וי'ור'ד' ה'ק'מ'ח': טר'ש' ב'ל' א'י'ז'ו'נ'ש'ך ב'ג'ל' וז'א'ם ל'ג'ר'ך א'מ'ל'ר'ב'
ש'א' ד'י'ד'י' וז'א'י' ש'ר'י' פ'י'ר' נ'ו'ק'לו' ה'פ'י'רו'ת' ב'מ'ד'ח'ש'ו'ן וז'מ'ת'נ'ה' ל'פ'ר'ע'ו' ה'ק'ד'ש'ים ב'א'י'ד' כ'ש'ע'ר' א'י'ל' ש'ח'ו'ו'
כ'ל' ב'ע'ר'ך ח'כ'ר': טר'ת' ב'פ'ח' ב'ל'ל'ם ט'י'ו'ת' ה'ת'ט'ו'ר' ב'ז'מ'ן ש'ה'י'א' ג'בו'ח' ד' ט'מ'ל' מ'ט'מ'א'ה' פ'י'ר' כ'ג'י'ן
פ'י' ה'ת'נ'ו'ר' וז'ש'א'ה' ט'ו'ר'ה' מ'ל'ש' ב'ח'ע'ר'י'ח'ם וז'ב'ט'י'ו'ת'ם וי'צ'א' ח'צ'ר' א'ד'ר' ת'ר'ג' י'ח'ע' ט'י'ו'ת' א'ל'ר'י'ב'
ת'צ'א' ב'פ' כ'י'צ'י' מ'כ'ר'כ'ין ב'ג'מ' ח'ו'ץ מ'ן ה'י'י'ן א'ל' א'ב'י' טר'י'ת'א' ס'ט'ו'ר'ה' מ'ן ה'ח'ל'ה' מ'א'י' טר'י'ת'א' א'י'ד'א'ם
ל'ה'י'נ'ד'ו'ק'א' י'ש' מ'פ'ר'ש' מ'ר'ת'א' ג'ב'ל' וז'ה'ו'א' ק'מ'ח' ש'ט'י'ת'ע'ן א'ו'ת'ו' ל'ע'ק'ר' מ'י'ם ר'ו'מ'ח'י'ן ל'א'ו' ע'י'ס'ה' ה'י'א' וז'א'י'
ח'ל'ה' א'י' ד'א'ם ל'ח'מ'א' ד'ה'י'נ'ד'ו'ק'א' י'ש' מ'פ'ר'ש' ג'לו'ט'ו'ע' וז'ל'א' ס'ב'יר'א'ל' א'י'כ' ד'א'ם ל'ח'ם ה'ע'ש'א' ל'כ'ו'ת'ם א'ם
כ'ע'כ'ין כ'מ'י'ן ח'לו'ת' ח'י'י'ב'ין ב'ח'ל'ה' כ'ל'מ'ו'ר'ין פ'י'ר' כ'ג'ו'ן ע'מ'ו'ד'ים א'לו'כ'ים כ'ד'ג'ר'ים ב'ת'נ'ו'ר' ש'ש'ה' ל'ו' ל'י'מ'ו'ת'ם
ז'ו' ג'ל' ד'ע'ת'ק'ה' כ'יו'ן ד'ע'ש'א'ו' כ'ל'מ'ו'ר'ין ל'ש'ו'ח'ק'ו'ן ב'ע'י' ל'יה' וז'ל'א'ו' ל'א'ט'ל'ה' מ'י'כ'ו'ן ה'ו'ל'כ'ך פ'ט'ו'ר' מ'ן ה'ח'ל'ה'
ז'ר'ש' כ'ע'כ'ין ע'ג'לו'ת' כ'ח'לו'ת' ח'י'י'בו'ת' ד'ה'ן כ'ש'א'ר' פ'ת' כ'ל'מ'ו'ד'ין ד'ל'א' ק'פ'י'ד' א'יה'ו' ע'ג'ל' א'י' א'רו'ך כ'א'ד'ם
ע'ב'ש'יו' מ'ל'א'כ'ה' כ'ט'ו'ר': טר'ו'ת' ב'פ' י'ב'נ'ד'ר'ים מ'ו'ת'ל' ב'ט'ר'י'ת' טר'ו'ס'ה' וז'ב'צ'ו'ר' וז'פ'ל' א'י'ן א'ע'מ'ד'ין
ש'א'י'נ'ה' ט'ו'ס'ה' וי'צ'ר' ש'י'ש' ב'ה' ד'ג'ה' פ'י'ל' ח'ת'י'ב'י' ד'ג' ג'ז'ל' ה'ו'א' וז'ק'ל'א' ב'ל'ע'ז' ת'ו'ע'ן ב'ר'ז' ג'מ' ד'מ'ג'ל'ה'
ר'ב' א'ס'פ' ס'פ'ו'ע' ז'ה' ח'ל'ו'ץ ט'מ'ו'ע' ז'ה' ס'ר'י'ת' ח'לו'ז'ו'ן ז'כ'ל'י'ת' ל'ב'ע'ה' וז'כ'ל' ג'מ'ד'ם כ'י'צ'ד' מ'כ'ר'כ'ין ע'ר'י'א'ח'ת'
נ'א'ר'ץ י'ש'ר'א'ל' וז'ה'ו' מ'ט'ע'א'י'ן מ'מ'נ'ה' ש'ש'ים ל'ב'ו'א' ס'פ'ל'י' ט'ר'י'ת' ב'ע'ר'ך ט'ר'י'ת': פ'י'ר' ב'ע'ר'ך ס'כ'ל'
ז'ל'פ' י'א' א'ח'ל'פ' י'ב' ט'ש' ב'פ' ב'מ'ה' מ'ד'ל'יק'ין ב'ג' ע'ל'ג' ע'ב'ד'ו'ת' א'ז'ו' וז'ט'ש'ן
ז'א' ב'פ' ע'ר'ב' כ'ס'ח'ים ב'ג'מ' ד'ס'מ'ך מ'ו'ג'ו' ל'ו' כ'ו'ם ל'א'ש'ו'ן ד'א'כ'ל' א'ל'ת'א' ט'ש'י' ב'ע'ל'ת'א' וז'ב'ע'ז' ל'פ'ס'ן
ז'ג'מ'ה'מ'ט'ח' נ'כ'ר'י' ג'ו'י' ש'ט'א' ל'י' ה'י'ב'י' ד'ט'ש'י'ב'א' א'נ'א' ה'כ'י' כ'ו'ש'א' ז'צ'פ'ט'ה' ל'ק'י'ח'ם ת'ר'ג' נ'ט'ש'י'
ז'ג'ו'ן וז'מ'צ'ו'ת' ת'צ'פ'ן א'ת'ך ט'ש' וז'ש'א'ן ל'א' ת'ס'ו'ך ת'ל'ג' י'רו'ע' ל'א' ת'ט'ו'ש'ו'ן א'ח'ר'י' ה'ט'ו'ח' א'ת'ה'ב'
ז'ל' ד'א'ת'ט'ש' י'ת' ב'ית'א' ב'ו'י'ק'ר'א' ר'ב'ה' ק'ד'ו'ש'ים פ'י'ד'ש'ית' ע'ן ח'ז'ים ט'א'י'ש' ל'ה'ו'ן ב'א'פ'י'ה'
ז'ט'ו'ש' ב'ם ג'מ' ד'ל'ם ה'מ'ו'צ'א'י'ן י'י'ן י'ר'ד'ו' ע'ל'יה'ן ג'ט'מ'ים וז'ט'ש'ט'ש' מ'ה'ו' פ'י'ר' ה'ג'א'ו'ן ש'ש'ם ט'י'א'ו' ל' א'צ'נ'ע'
ז'ל'ת' ד'בו'ק'ו'ת' ע'ם ה'ק'ד'ש'ת' ב'יר'י'ד'ת' ג'ש'מ'ים וז'ט'ש'ט'ש' ע'פ'ר' מ'ע'ל'יה' וז'ג'ח'ק' מ'ה'ו' ל'ט'ל'ט'ל' וז'ה'ו'
ז'ד'ת'נ'א' ה'ת'מ' נ'ט'ש'ט'ו' וז'כ'ל' פ'י' א' נ'ט'ש'ט'ו' א'י'ט' נ'י'כ'ל' ש'נ'ת'ק'נ'ח' ב'ו'ן כ'ב'ר' ב'ם ס'ר'ד' ת'ע'נ'ו'ת'
ז'ל'כ'ל' צ'ו'ה' מ'ט'ש'ט'ש'י'ן א'ת' ה'א'ר'ץ וז'א'י'נ'ה' מ'ו'צ'א'ה' פ'י'ח'ת' מ'ט'י'ט' ה'יו'ן ת'ר'ג' ט'ש'ט'ו'ש'א' י'ה'ג'ו'ן וז'ח'מ'ו'
ז'ת'ר'ג' מ'ש'ת'ג'ש'ת' י'מ'י' ט'ש'ט'ש'י'ן ב'ם ה'ק'ו'ר'א' א'ת' ח'מ'ג'ל'ה' ל'מ'כ'ר'ע' ב'ג'ל' ק'ר'א'ה' ס'ירו'ג'ן ח'ז'י'ב'ח'
ז'מ'ט'ו'ש'ט'ש'ו'ת' א'ו' מ'ק'ו'ר'ע'ו'ת' א'ם ר'י'ש'ו'מ'ן ט'כ'ר' כ'ש'ר'ה' ב'פ' ג'ט' פ'ש'ו'ט' ב'ג'ל' מ'י' ט'נ'מ'ח'ק' א'ו' נ'ט'ש'ט'ש'י'
ז'ז'מ'ו' נ'י'כ'ל' כ'ש'ר': ט'ש'ט'ו'ש' ב'ם ת'ע'ז'ק'ת' ב'ג'ל' ד'ס'מ'ך צ'ו'ה' ט'ב'ד'ק'ה' א'ט'ו' ע'ב'ד'ו' ח'ס'ד'ת' ט'ש'ט'ש'י'ן ח'ס'ד'ת'

היה לבוש היה משתכר בטרפעיקין ובפ' השולחט בגל' אפי' לקחין ספרים ויתעלין בדימיקן עד פה
טרפעיקין מאי טרפעיקין אלרבי שעת איסתרא ובפ' אף עלפי שאני שלשה טרפעיקין גל' אמ' רב שמעון
איסתרא ופסח איסתרא פלגו דחווא תבא נמי הכי' יהודה אומ' ג' טרפעיקין שהן ט' מעין מעשה וחד
לכל יום כרפיש בפ' או טרמות בגל' נקבה הקיבד תרומא דלכשא והטרמשא דליבא ובגל'
ניטלה הכבד ומעורה בטרפעיקין נחת פיר' הוא טרמשא דכבדא ולגון טרפטא דליבא רטפטא
מג' אתקלש בשריה פיל' כגון טרפטא ומילנה הססה היא כלומ' דין' טרין בפ' ה' שרצים
בגל' אבוב לואה למע' אגמ' דתחלי' וחדא ריחמ' וליתב התם וליטרונקיסין בהלי' חרדי' ובפ' הגוזל
ומאכיל בגל' זה בגל' בחבית לא' שני' מלא טרין אפל טרין אסול פיל' עכרו' טרין בפ' אבוב
דואה ליל' חייא לרבט' טרין ובגל' דמתרמאין בפ' אין מעמידין חייא טרין בפ' גל' דשבת ההוא
דעי' לא לגמ' טרין לה חייא ומתה בפ' נערה שנתפתתה בגל' האב אינחייב ברשית דטרין לה
ברשתא דטרין לה זיבולא בפ' גל' דפ' א' צ' המזדר ועברא טרין אגל' ומוקדלי' לה למשפטין
עמדו היום פיל' לשון שיבה: טרין ברל' גל' דפ' תפלתה שחר טרוקוגל' ובגל' דפ' הגוזל
ומאכיל טרין גל' באפיה בחגיה דפ' השוכר את המועלן וטרין לבבא באפיה בפ' המוציא תמיד בגל'
ה' אפי' דין' לא נטרין בגל' זה בגל' י' שמעל בגל' לקחין גת טרוקוגל' דלא עתי' גדל בעדי' ולא יתע
סג' בתראי בגל' דלא איטק כן טרין פי' ענין סג' טרין בפ' גל' דפ' סודי תענות האילן טרין
באסקוטלא פיל' הכח מלאך באצבעו במצחו ואמ' ל' אגל' בן יראו כלום הכין החצנים שלל' פ' א'
בעך גל' טרין ברל' גל' דזמא תרם ח' טרין: טרין בפ' הדר עם חבתי בחצר
חמשה חבורות ששבתו בטרקלן אחד ובפ' השותפין ולא אתה טרקלן ובפ' זמא התקן ענין
כדי שתכנס לטרקלן ובפ' ראשון במדות אלצע עלכות היו בצות המוקד בקיטונות פתוחות לטרקלן
וזה בזמא בפ' א' בגל' ומקטיר ובפ' המוכל פירות לחצרו טרין ל' על' ל' רומן כחצ' אלכו וכחצ'
רחבו פיל' חצ' ארכו ח' וחצ' רחבו ונירין להיות רומן עשאו ראי' לדבר כביען ההיכל פיל' כען
ההיכל ארכו אלצעים אמה ורחבו עשרים שני' והצית אשר בנה המלך שלג' ל' אמה ל' מהם
קדש קדש וההיכל ל' שני' ואלצעים אמה היה הבית הוא ההיכל למע' נמצא ההיכל ארכו ל'
ורחבו ל' הכל' חצ' ל' וכך רומן דכל' ושלשים אמה קומתו כל' אח' אומ' ושלשים אמה קומתו
וכפ' ולפני הדיביל ל' אמה ארך וכל' אמה רחב וכל' אמה קומתו אמ' להו קאחשיב משפת לדובע
ולמעלה שהלכות קומתן ל' שני' ויעש בדביר שני פלוצים עני' שני' ו' אמות קומתו וקאמ' לן
הו קרא והג' ו' אמות שהלכות שומדין בן כמנהלך שלמעלה מה העשירי כולל חלל' ואין בקדש
כך גם העשירי והפלוצים בגס' היו עומדין וכן הארון בגס' היה יושב וקמו אי' כן המורה גל' מאי
טרקלן ב' ורדי' פיל' ל' גרס' קובצו ב' ורדי' כעין שטרסין אהל'ט ועללהו מלמעלה בקובץ ומוקף
הוא מס' רטנו ופודסין ששנים לשם כד' שיהא ריחם גורף ושופצין בתוכו שרים בו קרא דבד'
זאת תעשה ל' ינאי הוה יתב ורדי' בטרקל' וטרין ל' ומצות נחשת על רגליו תרין טרקלן
דחש' בגל' תוספת שבת טרקלן שהשיקם מערב שבת בפ' בתוך יום טוב טרקלן שהשיקה
מערב יום טוב: טרקל' בילמדנו בקח את המטה אמ' ל' סימון טרקל' אמ' יהא ביד אדם
וט' פיל' ליהו טרקלן בפ' כיצד מברכין בגל' חוץ מקהיין אמ' ל' יוחן טרקל' חייבת צלח
מאי טרקל' אמ' ל' יוסף כופא לארעא פיל' הוא גובלא שאופין עלה הדין ועל התנוה: טרקלן

גל' מעדות

דיה בחלקן שלידך ותכפרו בני יידיים וכול ידעונו בעלאוב וידעונו
ישנה וגלור וחרד ואוני ויחשלב בהודא בל גל לעיניך מיל עינותה
ט ישב בשער סדום ישב כל אותה היום מינוהו אלפי יודקי מיל ראש
קדוץ בפ קל בקיזשיץ בגל יתרה עלן אמה העבירה אל רב יוסף וידיקו
יק מקום מועט עמו יוד שהיא קטנה נעשה לעיר גדולה כגון קתמא הלמא
לא לצורך דלמא איצטליך למיטתב ענין עבד עמאי לעצמו לאבי איצטליך
יודקרת שם חכם הוא אל ל אבי הכי אמר לבי יוסף ויטמאי הוא וצמד

גן יודקות סליק פב אחלפך יח מלמעלה קתש
בירית טחורה מיל כך היה נכתב קדש (כי כיה שיהא השם למעלה ונקליק
גלג כל השופרות ובס הקורא את המג בגל הקורא קלאה סידוג) וצבל
ושדי אגמלאו כלום טעון ידעט כנער נתעב תרג כיהט נאמר:
ג סמיקו חישו יתר מן יודקן והדיר בגל דפ היה קורא חיש ליהוא
ובחלק בענין משיח אי בטל יהירי בטל אמגושי מיל יהירי גלי דוח
עורב כן הוא בתולה אס ישבוגסות בדין מלטה שהוא צולמק הידאה
גם כל סוקה בגל משלבו הלוה צנין ובס המוכר פירות בגל המוכר הא
מיקבל שג גבר יהיר ולא ינוח לאינה בצמה של בפ לולב הגזול משה
לון בסגל דפ לו דברים בברכות ובגמ דפ במה טואנין אף יש מצות
מה מצוות עלה יותר משאר עובות מיל בברג' רב גלג ויאמאי לא צרם
נדן על גבי סלע או על גבי איל ונתמשיץ אבל היונה בטעה שגישה היא
והיא ציצולת ואינה ציצולת ואינה נתמשת בג שילוח הקן וכן יונן דודמית
זאת על שם הידודום מיל הידודום הטלך הצא יונים מן המזבל וגלגל אותם

יוסיות על שמו ומאן דתני דודמית על שם המקום שהצאם משם
לא התירו שייכתה לא יוצת גל אמר קלא יפת זים לפת מיסתנו שלכת
שהיא מובחלת יהיבא להל שם שהן בני ישראל יודברו בפ כל
מן המובחר אמרו ליה יוחנ וממרא לנשה תבן אתה מפניס לעמיים
א שקול פירט רב שיליא כך היא השמועה ומשל הוא שהרבה אונג
שרוב ידק מצווי לתוכה תדיר לא תאמר עיר כל הרבה ידק ושבה
לשם שבעל שחסר מה שבמקומס ואין אחרין נשאין להם ואתה
לא ששמה עפריים היה מרבה תבואה למאד וכן שנים לענין קרובות
ור ואיזהו המובחר שלהן מכמס וזנחה לפא לפתה שניה לרד
ה מן גימטוריא כמה ששענו לפא ביטה גמא וכן כשבא משה למצרים
גמרא ראשי הקרומים שלפניה זו היא מלאכתו ואין יכולין לעשות קבלתו
היא עד תבואה וממנה שם מקומות הרבה ואין יבא אמת תבן אמה
הוא שפירשט והדי הבאת אבס האמות האלה פלג טאמא וכו'

דודי חסידת כלול וולא יש לך עבדים הדבה וקדוה וזרות הרבה שיטל להכיא מים עבשיו וכל
ואחמם לך חמים ותחוף נשלם כסדות ערך תשיעי תפארת נצח למלכו
רשועי ומקיסוי מעפר ומתיר אסור ונכדיו לערך ערך עשירי

ואור צדק גל דפ המקבל אמיטא עבוד צי יאר פיל עושה חריצין בקרקע שהולכי חמים
על פני כלה שדה יאמר שלא מדעת פיל בערך יעלקם רבב בם זים טוב שלראש
הטוב שיעור תרושה שלוש יצבות לבחוש בם המפלות במין יבחושי אדומים פיל תולעם
גלגל דף ואלו טלים ואת נבלתם תשי לרצות יבחושי עפיל וראש צפ כל הזחום שקיבל בגוף
דמק עלול יבחושי אדומים אפי בעיטהו תרה בפס לוייה בשלח פרעה אל יכיר מצלעו
לאיבה פיל לא מתאבדה יכל בם צבלתם יבלת שטופל צבה את המדמים ס א פטטים פיל
עשב ששמו יצא ובלש קרש חטפה ברסומות דם מי שאחיו וחילפי דימא ויצלם וצרא גלגל
דם כל העשיר כרך ריפתא אוכלו ותם צפ בשבעות מסרק) ואי יצק פיל גמיה עשבים
וער פיל בערך אי) לוחי פיל חרוץ או יצלת ובלע קול) אחת ברקת ויש אופ פרו) רבם
צפה חולץ בגי מצוה גדול לבס פיל לבחש השותא קיי) לך כרצא דאוקמה (מתעב) להג
על י זהלך כונסה קיים מצות יבוס ואף על צ שאי הלפת באבה שאול ערך לעשות כמא
דגלגל צפ בית שגא בגל שני אחים לעולם יצק אדם בשלשה דברים ואחד מיעהו בחלצה כאבה
שאול יברוח בחלק בגל האומר אי) כולה וימצא דוראים בשדה מאי דוראים אי) לבצור
ובצלא לצה והוא לשון ישע) וכל דני גלמי צ עין) בע תבטט

סליק פרק א אחלף ב

יד וכד ומטורט בגל הא דתנא גדל טספת נדה לניס בדקה עצמה באחר בשבת ומצאתה טהור
וישבה לה שנים ו) ולא בדקה ובל בדקה ומצאתה טמא וכול מסקדה לפקודה ממעטת וכו) יד
בל צבנה כל היר המרה לבדוק בנשים משוכחת באשים תיקצ פיל לבדוק בכל שעה מפע
הנדות ובאנשים תיקצן שאם בדק האי שבכלעת באבר מביא שכבת זרע וזה הדבר אסור בדי
עוקצין וכד גל דפ העור והזוט כל שהוא יד ולא שאמר מטמא ומטמא ומצטרף פיל ידות כגון
שלטבולת ועוקץ פסיגת האשכול שהוא היוצא מן הגדלים וכיוצא באן שדך בע אדם לתפסם בידים
(ואכול מה או לתלות בה או להסב) ממקום למקום וכיוצא בדברים הללו נקראות ידות כדרך שנקרא
צית תפוסת יד בכלים ידות הללים ומה שהוא עשוי לת) כגון העור והבשר וקלפי אגודים וקלי
רמועם וכיוצא בהן נקרא שומר בם גל הקומץ רבה דב אשי אפי ידפה לבנה יד שגאל פיל מדמת
בה בל כקבה כלול באותו יד שהיא שולח חלשת כקבה היינו שמאל בילמד ידו ה תיחודה
חמשה ד טוטפת בראש וטוטפת אחת ביד בם גל דפ א בשבת ועם גל דפ א בפס ובס זב) איל
טופל) את התנומה ופ) ער והספר והידים ופיל גל שבת בילמדו יסקי) סמך שתי ידיו עליו וכו)
ובר) והיה עקב נש מהו יד ליל לא יקח אפי הקבה לשלאל לא תעשה את התורה על מעת ליטול
שפה מיד לא תעשה את המצוה ותבאש ליטול שפה מיד ליד ואם עשה כן נקרא וכו) ובל גל
אפי דב כל הבא על אשה איש אפילו ופ) אל ל חיה צל אשה אפי רב מים הראשונים צדק להוציא
למעלה שגא יצא מים חוץ למיקר וחרו ויטמא את הידים אחרונים צדק להשפ לידו למטה
ודייד אשר קידש וליד מבטן פיל רביע שלילא גל זל זה יעקב אבינו דכת ואהל את יעקב

היה יתקין

ונתן בגמ' דמי' כפי רב יהודה עליו ליה פתחא דיינים פיל שטחן שלטנן באשים

סליק פרקו אחל פרקו

בזקנה ובה מידות אף עלפי שהוסיפה מאתיס אסור פיל יתה נשיה שלעלה שהו' ב' יות
שמיבסה בזקנה שהלכיה בתוך אילן זקן שלהמר אף עלפי שהוספה שוב שהלכה בזקנה
במה שהיתה בשעת הרבבה אף על גב דשאר עדלה בטלה במאיהם אסור ברה' גמ' דפ' מטוח
ה' יתה שמיבכה בזקנה בטיילה פיל בטיילה מדין עדלה ובל' דבטיילה לא הו' נשיה ולא ישוב עליו
כפי מלחמה ילדה ברה' גמ' דפ' מי שאחזו בולמוס שמעה ביה יתה ועי' ליה לבי מטוח

סליק פ' אחל פ' ח ים

בפ' המוכר אתהבית המוכר בית חבדי מכר
וזאתהמל פ' בגמ' סטלומחא יש אום עיגול' עזמ' ויש אום עקשה ויש אום עדשה והיא ח' עשויה
ים למחוט עליה זתם או ענבים ים בפ' טו בכלם ים צפה פ' נטה ארוגה ואותו אר' השיער
אה קמח בלא סובין נקראתים למה לט' שסביבותה זר שלטן כמו שסביבות ים הצשה: יצא

בערוסן בגמ' הכטר מבחי כ' סליק' אנה מימי מרשה אמ' ל' אין כמימי לט' פ' מ' מקומות וכבר
ע' טו' ים בפ' ארציים בברכות בית שמאי אום מברך על הים פ' עלהים קידוש שהין בורא
בפ' שות הלחם שאפ' על השלחן ימיסין בכך כלום פ' אם שארו על השלחן שנה תמימה אין אנו
ה' כלום: יצונו במג' לת איכה השיב אחור ימי' לקח המין נתתי למי' כל זמן שימיני משאו עבדות
עבדן גאלתי ימי' גאלתי כע' הוא שרוד אום למען יחלצון ידידיך חזק ימוע ובל' גמ' חלוקן פ' יד
מ' הקב' לחזור ימי' לפטו: סליק פרק ח אחל פ' ט יצובא

סליק פרק ח אחל פ' ט יצובא

פ' השוחט אחד בעוף נמי לאו בעוף דקא בע' לדמיה לנבא לא בחיה דקא בע' לדמיה ללכא ובפ' סוסי
ייה נכל ליה ינבא בכיתנה פ' דם העוף עושין אותו להמית התולעת שגל' בססתן ויש מפי שית
חזק כשיריח דם העוף ברוח' הפשתן ודם החיה עושין אותו לצבע לכא סס שמו לכא ודם החיה
ט הגוזן ועוד מ' פ' בערך אנכא: יצונו בבריתא ד' ליעזר פ' ק' לפט שמטיען שמו
ס' לנזן ישיע עמר לפיכך נקרא שמו יצונו: סליק פרק ט אחל פ' י

סליק פרק ט אחל פ' י

בר' גמ' דפ' סודר ומורה יסכה זו שדה ולמח נקרא שמה יסכה שסלתה ברוח הקדש ד' איספה
ב' ביניה: רסמין כוסמא ד' מין פ' בערך כסף: סליק פ' י אחל פ' יא

י' יאוש שלא מרעת בר' גמ' ד' אל' מצואות ע' עז זונגם אביי אום למפרע הוא
י' ממעות בשלשה זה בורד לו ובג' ד' המרובה ל' (ל' ד' עומד מאלו בגמ' ד' א' בעירובין
(אין מסו' לביאה בפ' האיש מקדש בו ג' גדול' בר' עיא) שרד גיטא לרבותן בר' גמ' ד' השולח
י' ברוך הטוב והמיטיב ולא בטלה ד' ג' מילתא בגיטו לאו מילתא היא עד שיאמר בפ' ריש
גמ' ד' ויאחד שלח ו' ל' לו החמא גיטא מיני' שה' כ' משומד אוכל נבלה לתאבון בפ' ד' י' ממעות

י' יעל בפ' ראהו בת' ל' שופר של ראשה' שלעל פ' פ' יעל כשבה נקבה ולשלם הוא
בעשת שלומים כפופים של אילים שה' גזעם וכפופים קרנות ש' (רבעים תרג' קרנן) מעלין
י' ערש'ודה בב' רבה פ' ע' בגד ויערשיה ואליה וזכרי בני ירוחם בשעה
ש' אלהו מזכיר זכות אבות כע' ירוחם הקב' מתמלא רחם על שלמו יעידדה מה לב' י
מתאבו לעודה ולעבד ל' ע' יעבן בתמורה בפ' יש בקייבנות תנא הוא עתעאל הוא יעבן
יחולק אחי שמעון שמו עתעל שעתו יעבן שיען וירובן תודה ב' י' סליק פ' יב

לשאתה נחור) בעיני אלה מהתלה בה ששברו לנפח השמים והרעים ויכלע מה אהרן לט
 ירדו בסוג דמה טעלות מטותה יתבררטי כי ל קחנן כדרך כשפנת אומדת הנשים העשרות
 שלא תלצה ובהגעת לידתן הי מצטרפות והיא מראה עיניה צדקת והן באין יצלה ואומ' לה אלה תבכשי רחמים
 על פלעות שתלי והיא מיתדת הכספות ומיך יולדת שי שטעלה שהתח רעה ומכשסת נהרגיה יחוצא
 בל פ אינו טרף בגג ובחגיבים למיטתו למינה למינה ופעמים היא להביא ציפורת כרמים ויחנא יחשלת
 והעניניה והחבונת אה חגסן טהור יורה בסוף עז להעלה גלגל גלגל מעלין אל לבנה
 יורה קטנה לטק יורה גולה איש לא יורה גולה מאי תא ש דב עקבא זבן דודא וכו' ספרא בפרט מאטה
 תמרי יורות הערבים בטור סך בליל יורות של ערבים שאם חומר וטח בעיני וט' פיר הערבים חופרים

בארץ קדירות ומטות חלל תחת הקדירות ומלפנין שם האש ומבטלן תחת הארץ סליק פרק ד
 אחר פת וחוד ראש גדול בראשות וחידי מושאן עתם פיל רבם דתנן בתעניות התחיל
 היחידים מתעני אוכלן ושוטן משחשיטה ומותרין במלכה וכו' ואם מן חיידים רב הונא ומשאך כאן צברי
 כאן בחולה חולים הייט רבן דגליל בטללים בלגל דפ הנווד מן המצב של רבא אמר חולים רבן דא לפעול
 כמאן מילתא האידנא אקצירי ואמריש כהאי תנא קצירי קצירי גמא מרייע רבנן ששטון יחידים ביהודי דוש
 ופ' אשים בעל גיאות איע כוונ להם לעשות כמו שישן אחרים אגמא הוא להם בספ' כטע כה מש לא יטוה
 קרבע לכל מצות קדש למצות יחידת פיר עבודה שיהא כמטה במע עצמה בעי' שלחן אש ואם כל עדה
 ישלז ישא יחורל בסגל דפ היה קורא בתורה ומצא יחורל לבטל פיר תאות לבטל ולא נתיב

מדי קטה פיר שיטל אע לוינ' שלא בקושי קרן אורה פלג' שהא לנו אורה יחנך בו ישלחו
 אלה מעי כי הדם הוא יחנך אהרן ל יאשיה היה אמר בא לשון עטריקוס כי הדם הוא יחון אהרן
 ידוע בשן שמיכות דל גשם טעור שפ' יחנך יחון אהרן על הארץ יחס מגעסחת אימלך
 על האבן השנית סלוחתם תרג' דוע יחוסהו יחך בפ' יום הכפורים בגג ונעלטהו
 רגל מיחף מגעי עמק נחטא בל טלנ תכווא לגלך לרי יחנך בספ' במכשי
 לעלם טמא פיר אם היה שעת הקציר רוצה הוא לחון דגלה בשביל שיה נקי
 יחור בס' ראשון בללאים אין טוענ' יחור שלמאנה לתוך החצוב שזהא מקידו

סליק פרק ד אחר פרקו ורטור משאת עשן עמו עשן

ועתה עמ הקטרת תרג' ניטור ותמרות ששן תרג' ויטור יתנן מה בדי ומה בר בסת
 תנ' יי בדי ויי בדי בלדי ויי בדי בדי ויאן ח' אסי איקלע לפ
 שם מקום יורגאן בפ' מי שמות בגג האולח סבלות ודגאה רבא בייבא וסבמא וכן
 ילאן דבד חשוב הוא וכמתנה יויב לו דלר בלג' דפ השומכין אהדר לה כילנא דילי
 דלא למצוה וילי תרג' והאנקא והפח וילן וכוחא ובלע הנגסוקי ויבמים בלג' גלגל חולין או
 למה נקרא שמש איננס שאעמס מוטלה על הפריות ורן בפ' במה אשה בגג ונא בצופות בפת
 בבעולה או בטת שאינה עיולה בטולה בין גידלה או בין חרלה באשה או באשה שאינה יפה במים
 או בגיסב קצר או באשה גולה או באשה קטה בחבר טוב או בחבר לע באשה טוב או באשה רעה בלג'
 הוד אם ייחיה בר איש או רבל (שדעמו מיושבת עליו בייטישבו מדעת שלג' זקנא וכן נמוק בע' אותיות
 נבא יי' יצא סוד פיר מנין יי' ע' מנין סוד ע' ונצמלן באין נותנן פירק אחרון בתורה ע' ויין
 אהרן יינמילן ובר' ל אלעזר אול' תול' עוש' יינמילן בשבת פיר יי' מיל' מפיט יי' דבא ופלפלין
 פ' יין ונמלן ונקט מפיט

גשום
גלגלך
ממאי נגעי
היחוק והדיש
יתבואה
זור נצרי
יוד דתנן
ל' נדידי
יין או פ'
וראש
היב
פ'
יין

אחד פרק ין בפרק פ האטה שהן ירו של אחד מהן יפות כלל הכלל הזה
יפגענו בהגדת למדתו יפגע בדבר או צו יפגע צדק למי שנתב אליו שנתב
יפחד בפי יס בקרצנות ולעבד קנו הוא והוא כלה לבק יפועה מאי קרו ליה בן יפעה שפעה מע
מדגלים: סליק פ יב אחל פ ין יצב ברגה דהוצאו לו יצב בארעא שויה
בשמי שמיא פיר משלהו כלוג המזרח למטה והגר למעלה החלים בזמן והקטרת בשמאלו
יצב דפיק קנז ד עדובין אס הוא פטוח לסמולית דליתבה חייב חטאות אסור להשומש בתוכו ע
שיעשה לו לתי להגידו ואם פתוח לרגה הלב דחישין לחיוב חטאת יהא מותר בלא לחי כלוג איך יהיה ין
חומר מה' הדב יצול ובבוקר וביצול טמא יש מפרשין בתידיא בארמית עין שלמה חשה שתול
אוחס האיש החולט בידו ומטה המחרטה ומצול לה לחמ ולחמ וכדי מותר גל לא חשה מש' לא תצט די
ויצו בפי המוציא תפילין בגג מחזירין צד שלבור ושלוות ושל יציע וצפ' בנס בגג כל מקום
חכמים והתחונסו היציע המוסר את היציע לא מפר את היציע בגג מאי יציע הכא תרגמו אמתו וש
יוסף י שמו י ש' יציע עלע והתא כבר פירט בע אמתו פל היציע התחונסו איל לשכות שהן בטותה
לכותל בית המקדש והיו תחתיים שנים ושלשים דו על גב' ופי האי גונא היו בטות חוץ לכהל דקדוק
דכותל ההיכל עכוס ששה אמות מלמטה של יציע התחונסו והי ציע היציע ה' באמה רחבה וכנס אמה מן
ההיכל כנגד תיקדה של יציע התחוס, ועל אוחס כנסה שוככות ראשי קורותיו וממט ולמעלה על היציע הת
היה עובין שלכותל ההיכל ה' אמות וכנגד תיקדה שלתי כוסה כנס אמה בכותל ההיכל שעל אוחס כנסה ראש
התכוסה שוככות ולהל' היציע הככוסה ששה אמות רחבה ונק' היציע התכוסה ועד השלשית היה עובין
ההיכל ל' אמות ולנס עוד אמה מקום שקורותיו שוככות ולה' כוסה שלשית ז' באמה רחבה נמצא מקדוק
השלשית ולמעלה עובין שלכותל ג' אמות והיו כי סגרות כנסת לכלי אחס בקירות הבית כדי שלא
לסוב הכותל בשביל העת הקדומה שלא יהא הכותל רשע והעלמות על עלע ולא יהי אחס בקיר
הבית אלא כדאמרו במגדעות והתא היו יציע בן החסיד ה' אמות כלוג בן תא לטא ה' אמות ואי צד
מהכא מצות יליף דתא היו יציע שלאחר הבית דקא חשיב במדות כותל ההיכל עובין ותתא ו' והיו ין
יצר ב' ג' דחלק אפ' לו אנטענס ל' יציע דיע אימט נאלט באדם משעת יצאה או בשעת
אל לו משעת יצדה אמר לו אם כ' היה בועט באמן והדגה ויוצא אל ההוא אוח' משעת יצאה אל רב
זה לימדו אנטענס ומקדא מסייע לפטח חטאת לובין וצבד' רב פרט' ל' וירח י' את ריח השחמ
משעה שפעול לשלם: סליק פ ין אחל פ ין יקב בפה מוכר את ה
בנה המוכר בת הבד מכל את המלי' ואת היקבים פיל הנמלים הם הקדשים שמשפיען על ה
לבערן היקבים הל' שמוציאין בהן הזימס מן השדה לבית הבד יקטן בבד' רבה כל
למה נקרא שמו יקטן שהיה מקטין עסקים ומה זכה זכה להעמיד ין משפחות ומה אם ופ' יק
כל המוכר את הבית בגג המוכר את המוחץ ואת בית היקמין פיל אל בגדים שמעטפין ראש
במרחץ מפע החום שלא יזיק להם בראש יקצטין בילמרטו והיה עקב תשמו פ' שפ
את צבא את המרגלות ודיקישו ין יקרר בפ' שני שער מיקרי ידועלם היו מלון יקות
ג' דפ' נגד הדין נשים יקרות שבושלם היו מתדבות כל נשים יקות תרג' כבוד יקר' י
כל' לעזר אוח' תולין בגג א' שרין למאי עבדי ליה לוקדא דלנא כבד תיג' יקרי: סל פ

פירוש
ה' י

בס גג דפ בנה אשה לפיכא לומא הטי בפ איי מעמדת בגל מתרפין דלמכתיבי לה טובא
היה יחי ליה תנא היט דפייבי ליה טובא פיל עיף מכאוב תב ברה גמ דם בכל מערבין ליה
תנינן דערביתא נכבב וניכול מיל יעלה חבטר שעלן ויאלל ברה גמ דם בן סודר ומוח כבטר כב
אלל גבי מיל בשר שאינו מעלה כל צרכו כראלני גבי כמאלבן דיוסאוי כבוד כבוד
למדין חביב עלך ככבוד חבירך מפורש באבות דל נח כלל יוסי אומ כבוד תלמידך ממשע
אמל להושע תלמידו בחל לע אנשים ולא אמל לי עשאו כמותו כבוד חבירך כמוחאלך ממהרין
אמל למשח בי אדני אף ע פ שחברו היה עשאו כולו מולא לך כמוחא שמים מיהושע שאמ
על אדני משה כלום שקלו כנגד השכינה וכמטלמא בפד' ויצא עמלק בל גמ דם א בצבא
למסום כבוד אביו ומש כד חיינ פיר היא בתוספתא במסכת נדרים ומכילט בירושלמי
לפולג בפ אף ע פ מה שאירש מאצה היום מכור לך בלוח לתבדיכי אבון מפני שהיה גומס מח
שלה מצודת היום מכור לך דבלע קיימין משום חיינ שאין לו מה יאלל כבודם בקלן אמיר
ה אמיר כבודי בטא יועיל וימירו את כבודם תיקון סופרים הוא זה יוה ומוורשים בילמדנו
וכרוב גאון בפס ראה החלתי כי הגג בפס ט כל עמ בספרים הראשונים הוא כל נוגע
בם גמ דם ראשון ביומא מאי דכח וארעה בו ואכרז וקריטן ואכרזה מאי שנא דמחוסר היאלו
ליום שאחוסר מקדש ששט מנתן לאשך (מלוקא דין) פגרת כלוב אחרי שכיב שיערוח הקדש שהיא
שאלים ותנאים רביע אשמן השמים חמישי ברה גמ דם דהדר שני התמד אתחיל בכבודו פיל כשלקן רב
אם הסכך לראותה אמל ל בר רחלמא לא לחוש מל לסבא שהוא רב אחא בר יעקב והאיל והזכיר לו פלג
ש בכבודו במאחרין דלסוטה משמת לך שמתקול הזקן בעל כבוד תורה פיל בטלו בציאם שמעבדין ב
יתרה פיק א ברה גמ דם הקורא את המגלה עומד ומל פתן מימות משה ועד לך גמלמל הזקן היו
דום תורה מעומד משמת לך גמלמל ירד חול לשלם וכד כל להילמין בעבד על המכובדים אסורין
לש בגמ בחיצוה אלמל מכובדין של אידן נזמין וטבעות ככדי בברכות בפ אלן דהיום בית
א מכובדין פיר מטאטין היה אומ תותא אלמ בשביל שלטון פולענות לפיכך אומ מכובדין בפ זום טוב מכובדין
דמסות בפ הסנס זמן לדיד בגמ פתך משלמת מה שהזיקה המכבד כדמו שלחבירו סמיר פיל נייאט
ס והטיר פרי עודנו סמיר בארין ישרה פ ה במקוות האשה שמישה אתגביתה וירדה וטעלה ולך לפיכך
זכת פיר למן נקייח כלום שלא קנחה את אומי מקום וכמו ק דיצרו חפץ בלג נקי מדיחה את פניה
מג אינה דהאחרין הכבד המנס במטאטא ככדי בס גמ דם הקורא את המגלה עומד בפ פ
אמ בגל הטורד כי אצל עליו עמו אל תיקרא כבודו אלמ לבדו פיר אצל עליו עמו וכמדין עליו מגלים
בדו לומר לקה בכבדו וחלה וגלה הכבד שלו וניטל כולו בדרך ליענות כיון שאינו יכול להועיל
לכדו פ א עגבתו כבדיו לו נפל פיר מלט משא שאינו יכול לסבול עומד בסוף פ המקביל
כגל המלוח את חביו ההוא לעדן בכבודו הוא דמתא מה ערכן נידון בכבדו אף הקדש נידון בכבדו
מה ערכן האומ ערך כבדו על עק ערך כולו כדתן בהאומר משקל פ ה בעלפום ערך לא ש
כבדו על נוק ערך כולו זה הכל דבר שהנשמה תלויה בו נוק ערך כולו כך בהקדש האומ דמי כבדו
קדש נוק דמי כולו כדתן דמי חיי על נוק דמי כולו זה הכל דבר וכו' ככדי פ לאצלמנה טע
דשלין בכבד התחתן וכלל הכבד פיק יא בעעים ומן הכבד העלונה לכבד התחתונה וכל אילו
פ בגמ קושטין עלי בעמ מינה ל יחמך מל יהודה צד לטאי כל קיאי כגון כובד העלון וכובד התחתון
לשלבן בשבת פיר פ קעמיש לאורג אחד למעלה ואמר למטה זה באורגין עומדין אצל האורגין כשיש
המתקן רגלה על לוח אחד ומזידיק ועל לוח אחר ומעל ותלוי אף בשביל שיכבד על השבת וימתח

בזה גלגל דלפ הרואה בירושלם ליישדים וירי...
מסקנא משל ללוט ושותי בטומון הו נתכחט לשם מעון
ידיקים ילכו במהא שנתכוון לשאו מעצירה ופושעים יכשלו במ
יתר בל כל העולם ויתר שלמה חרשוד בל יד בללם יתדות האולם ויתדות המשוחות פלי יתדות
המודדין שמודדין הארץ יתד מהו משחתא שללם שלמשוחות כמוס גן זוע אלן יתדות דרלין פלי
בעודן יתכילם בל יכ בללם הייתכים סמאין פיר תניא אלה ייתכים שהחנוט מעני בל
את הקדידה הן כמו חמא לסטרוק ויא אול עטין ביתיד מלל כהיתוך כסוף עטין מלקחיים שנטל
בו הכל שמחקר הכסף ושריקין למקום אחר יתום בל האיש מקדש וכעלחו מעשה יתומים
בתי האב וכס גלגל דלרלים בגדת ויתומה ויתומה בתי האב בכתובות בל המזיר בגל המק
אל החטה מפולש מודן חכל לל אלעור בקטנה שהשיאה אביה ונתגרטה והיא יתומה בתי האב והיא
שאסורה לבט מפני שגירושיה גירושין גמורין ואין חולתה חזרה גמורה כלל כיון שהשיאה אביה אין לה
רשות ולכן שנתגרטה אף ע"פ שהאב קיים היא יתומה בסיי האב והיא אינה בגודל שתקבל קידוש
גמורין ובבמות בט בית שמאי מפולש אמר יתומה כלל פיר בע אמר יתד דאיתרא איה
אל רב מקמיטין פיר קיבה שלבמה עגולה כמין קשת ומחובר בה חלב משני צדייה חלב שלמנה
גב הקשת אסור מן המורח והגו בו איסור בכל מקום וחלב שעל עז זה שלקבה שהיא על היתר
אוסרין אותו וכמעט נהגו ב התר ולמה נקרא שמו איתרא שהיא יתד על הקיבה יתד בל
בקידושין בגל וחכל אול בכסף ובל מומין אלן היתה בו יתרת בל גל דל המליד הכא במאי ע
ביתדות יתדות מהללית מייח כלל מה לאה יכול האב להביא שאחר שנתקדשה מלדו בה אב
יתרים כגון מצבעות ידים ורגלים וראי קטנה מייח האב לאייה דלוח הבעל המומין קודם שק
ונפיים יתרא בל העל בגל עמוט ומוצי ועמטין ב איש ושמו יתרא היטרא וכל ית
הישמטא אל רבא שחר חרבו ס שמעל אל כל שאינו שומע הלכה זו ידקר בחרב כך מקבלת
דלו שלטמוז הדמתי עמוט ולא עמנת מוצי ולא מוציית יתוש בל גל דל המוציין אינה
על העל פיר לחשהאן אגל במים נכנס לן בטובדו ומפחידו

יהולל בנבל נמי עשורי סיוע להשלים ערך עשורי

נפותח עינוד מלכים ומסדר ושתלני בערך אחד עשר
כאורה בל גלגל נערה שנתם לכאורה כשמואל ריהטא כי מעיית בה היל כותמה לרב פל
טיח בה קודם שתשיק בה מעלה על דעתך שהיא כשמואל וכוחה לשוקרמי הוא כאר
בחלק בענין משיח מאי אית לה כאר חזר גבא פיר יש מקום שקודין לחמר כאר וקודין לאלף חזר
לני לן חמור באלף גוונן כאר בל החול ענים צבעו כאר ובפ יש צעירין הנאה שבעת
ואת הכאר שבעבדים ספ א כעור פיר משונה
ברא גלגל בנה טומטן חזא דפריס דסמורד אטמא דכובא וספ אלן מעיאות בגל מתא באשפת
בכובא וספוי ולחידע דמצעשי בסכיי ובהמטן נוטל ומלכיו דאמרי הני בפניטא נפיק ואי
איטום בכניטא ובל החובל בגל יצבת דמרקיד בו כוזי ובל אין מעמידין בו טרות אל דבי
הני כוזי דאמאי דפי שאין מכנסו לקיום הוא משמשכן בגימין ומחסיין בע זרה בל ישמעאל
אכובא חמרא בל א ע"פ בג ארבע יושבת בקסודה אכומא דכובא פיר כל שלין כלל
לבה אפיקת כובא כוזי מדברא תרג את קים המדבר קוצים לסוחים הנעסך את דלכך בסוים

גלגל
גלגל

כבוד יאמר שמעון להחליל לא מתוך כבוד ראש פיר כפיסת ראש שבוף לאטו ויכוון
 כאדם ששלו ענה בראגל דם חומר בקדש מסג שכבדו שלפני חוצץ פיר ישב בכבוד בקרקעית
 הכלי החיצון ואין טבילה שלה ט' וכל א' בנדרות בגל הרע כשמשון האי גזירה שיה משום כבוד
 גמילה וימי ימים לא איכא כוכד פיר האי גזירה שיה דילפיין הכא ימים דאבשלם מימים דבית
 ואמין יב' חליט משום דבימים דאבשלם כתיב כוכד כי כבוד עליוהי לכך לא מצוין (מימר צוין
 דבשני ימים ליכא כוכדי **ככב** כלני עין סרסב כללים וככבד שעשאן לסל פיר כל
 שמכבדין את הקל שלפת והוא שלחדס ויש שאוטן וכמכבן ויטה הן שוטן מלג' כפה עליו אתה כל
ככל ככבד בהמה שחוזות ככולות פיר כגל מאו ככולות שכולני ליה שלה (למטה כתיב של
 ענה הזכרים ויקרא להן ארץ כצל ארץ שאינה עושה פירות רב נחמדי יחוק עמ' ארץ חומט
 אמאן קרי לה ככול דמשוקעא כדעא בגוה פירכלא פיר שרגלו שלמדס משוקעא בה מחמת הא
 כאילו הן ככולין ולכן אינה עושה פירות ספ' א' עד ככלה בלען כלולא פיר א' משתקעות רגליו של
 מחמת תנחוח עד מקום שמשוימין הכלנין בפ' במה אשה ולא בככול לרש' הרב גל' אמר ר' ישי
 זה אינו יודע מהו אי כלל תג' והוא חותם שבצוארו כדאמ' שמוי' ופיר טבעת שתולן בצוארו
 שתיל בקטלנות כנשים פיר אה חותם שעוטיין על צוארי העבדים שלמיע מתכות כללן טעמ'
 פיר בערך בבית ככבן בפ' במה בהמה ככולות וככונות גל' מאו ככונות שמכבדין אותן למית
 בל' גועים שאת נגמר להן וגל' בל' שבעות אמ' רב ביבי אמ' רב אמי כעמר נק' בן יומן שמכבדין
 למילת זמר מכבדין עור הטלה גל' עדו עד ה' ימים והוא עמר רך הנקרא מילת ועמר צמר ועמר
 ככבא' **כבנות** בפ' מי שמת בגל' שיר הקרקע וכל א' בגיטין במא' גל' כביעת לבתי והרעטור
 והידידים תרג' וכיתריא וכביתא' **ככס** כסו גל' בפ' במה אשה במאן תלנין ככסא בזיקלן
 דל' אטק' הגולן ומחיה לכלאן ואתר תמרי פיר כנסמ' שלמילוי' **ככס** בפ' השואל פיר
 באתלמחז ובפ' שבעות הדיינין בגל' משה ל' בידך אין לך בידי פטור לקטיה בכובסיה כי היכי דלש
 לגלמיה הוא פיר יחזיקנו במבושין כד' שעה לוגלמא' שלן אף כאן כשמרבה ט' בדמים אינן קר
 גדולה מאן כלל מלבוס המת ככס' אלמסלת שדה כובס' בחלק בגל' גל' מלכיס שהיה צושת ככס'
 שז' ה' כובס' כובס' פות דכבשטו לאניה ובזיקלא רבה באס' בחקותי פירט' לפטס הארץ יעלה שחוק
 פ' לארץ בשעה שהנבא' בא' לקנתרון והיה בורח למקום הטמאה כלל' שאין השכינה שורה במקום
 הטמאה וכו' **ככע** בגל' ש' פ' ה' בפיאה המעמר לכובעות ולכומסות ירוס' ש' כובעות
 כמ' חמר וכובע נחשת על ראשו לכומסות מלרע כמ' דתל' הל' הוא כמ' עג' פיר כובעות
 שצעים הם כומסות תחתן שלשצלים ויש אומ' לכובעות אגודות הקשורות למעלה כנגד יא
 כומסות אגודות הקשורות מתחת **ככר** כמ' אלעזר אוא' תולן את בלצירה בראש משטור
 הקטנות משוכבד ואם אינו כוכד וכלכלני עץ טו' כללים ותלוי ככרת גרנות וכל אחרון באהיל
 וככרו בשתי ככרות וכל א' בפ' רב' וכו' אותה בככרות פיר ככרה כל' שכוכדין בגן החטים ומ
 את המוץ שלה והוא עיגול כאמה על אמה ולכן דימה בארה שלמרים בככרה לוי' שעיוגל הוא דומ'
 הבאדי' **ככר** בגל' גל' דל' תלת השחר לככוריסל' פיר (לשון חלום שלטעמים בגפריה כדי לל
 א' מעחין הגבס' בסלים והיו מעשטן) תחת הסלס' כדוי' (לשון הבגדים בגל' גל' דל' הגוול עניס' הא' דא
 אחרדי הא' דככריה ככרוי' בפ' אחרון דגיטין בגל' גופו שלט' שחרוד גינכרז ומרתכא וככריינא' בפ'
 ונדה בורית ככריתא פיר ככריתא גפרית אש וגפרית תרג' אשתא וככריתא' **ככיש**

יטבולו פסוק **ללך** בנים וטע אחר עין כבש בצנחם בם הלכה דל קדיש קדושם אמר רבי יהודה טע
קטנים ויטבולו מן הכבש שבה גולעם) לפסוד (לסובב ומובדל) מן המזבח מלא עמא שני סביב אמר רב
אבא כל כבש כבשים גאמות לאו חוץ מכבש של מזבח שהיה ג' אמות ומחצה וחצי טפח ואצבעו של
אצבע בזוגותיו ילוט בעידוסן בל חלק שגובה המזבח ו' אמות וכבשו לב אמות וכלתו המתלקט
טפחים מתוך ה' אמות ה' שלש בסטיו על ירך המזבח צפ' לפי שהירך בצטן והו' עד לא למד
שהכבש בידים אל שלשה כבשי קדושי עסקה: **כבש** בל ראשון במשקין חן מלכשי אל
גאי מלכשי רבי יהודה אמר מנא רמיא פירי בבדולתו מנקד הדיחים כשהיא חלקה לדי שתטר
החיים כלובשי עמ: **כבש** בפ' ט' ויהי בחצי הלילה הביא עליהם כובשי מלצה ביד מגילת
ולבנותדין כבשים: **כבשן** בצדק ראשון בסוכה העשויה כבשן פירי עולה כבשן בתר פ'
בללם כבשן שלפידים ושלגים פירי כבשן שלשעי הפיד **כבשן** בפ' אלו טרפות בגמ' סימני
אל רבי יהודה הו' כובש רצונית כשהן לגב מזבח והם הסתוהן שלחנה **כבשי** בפ' הרוואה
מקום שנעקרה חצב לערף כגו לייא פירי רב חנני משלשטן אותו המקל לב ששה שהוא מאור עינים
ויצא עם היצאן לראות את המלך חכמים הנקראים חצבי הולכים אל העיר לשאוב בתקנים אבל
והם נקראים כגו השאין לשב הכלם בתוך לא כלל לאי מקום חולכי פירי לאו ויש מלשי כגו
שבוע: **סדוק פ' ב** **אחלפ' כד** בפ' אין מעמידן וצב' אלו טרפות כ'
סימני העוף במשני בינים כך סימני עוברי ימים ואנו ה' סימני בינים כל שפודית ושלגולת ראשה או
ולאשה אחד חדר טהורות ב' לאטיק חדר) וכו' ביאג' דל כל קרבנות הנסר תגח חכיות כדיות לודיות כגו
פירי חכיות כדיות שלגול שג' בטויות בפ' ואלו טרפי בגמ' נשתפרו רגליה ה' תמרי דכדי ביסית
ירחי שתא שרו פירי תמרי שהחלעו בכד בתל יב' חדש שתלשום מן היילן שריין דאמרי שאם התלשוי
שתלשום כד מוט בתוך עמם עשר חדש לדאמרי כל שאין בו עצם אינו מתקיים יב' וה' תלשוי
לא השריש על מארץ אלא מן הפירות לבותיהן ויש שאין קרבו ביה כגו פירי לטואי פ' ב' בבבא
המנח את הכס פתח בכר וסיים בחכית וכו' קימ' ל' הכר קטן מן החכית שבו שואצן עמם שני וכדו על
וחכית גדולה ממנה בפ' ג' דל אלמנה לפק גיול הדינ כשרתב' ג' כוחא ממזל שמא פילי בתרא
ואינו כשרתב' ג' כוחא כדוה גיול שוחא פומלני מן התרומה פירי מבדלתב' בתה ממזל שמא פילי בתר
כדוה ממזל מאכיל כך פדש המורה שלעמנה כל מקום שחא הדינ כפרת זהו פירושו הדינ בא
לסל שנתנו כלום ששנתנו אי מקבל עליו להחכר ואנו כפרת ג' כוחא כדוה שפומלני מן התרומה
כלום אינו מבדלתב' בת כה' גיול שפומלני מן התרומה כוחא משמח כל קטן משום ממזל שהאם
וכדוה משמע גיול משום כדוה: **כדא** בפ' אין מעמידן במקו הלכה מוסריאן לפיכך בשב' ופירי
ופירי **כדא** על שכמה פירי רוח הוא שאחז האשה לאחר לידתה וקורין אותה כדוה: **כדו**
בפ' א' בלאש השנה בג' ולרגלם רב חסדא פתח כדי ניסבא פירי שטפא בעלמא הוא בפירי לח
כל ופירי רב חסדא פסוק ניסביה כלום חתוך זכרו מזו הבדיא וכו' לו מצואות בגמ' אף השני
תנא טוב עין איצטריכא לה סימטן כדי ניסבא פירי גרמא הזכירה משנתיש הסימטן וכו' דוקא
בסנהדרין בג' כיצד בודקין הרי אמרין משמיה דלכא כל מיני דכדי לא דכדי אישי בפ' א' בבבא
דג טמא אמ' ל' אימא מילי דכדי אמ' ל' הוה ל' כודנתא ואוליחז והוה תל' לא פירקא וכלתה דמסכתא
מאח אלפי חזי וכדנתא פירי ילדה תיע טעו מילי דכדי: **כדו** בפ' העיקר בגמ' הפעוטות אמ' ל' יוח
משם כדו חיי **כדו** בפ' החולין בגמ' המחזיר אם אי יודע אי ויחי מ' סיו מקבלת אמותו וכו'

בפילתא הט עמי דמחייב פיל יטל תעבא על היתר דהוי אהל עלמו ברגא דת המוציא כוזא
כח לטא כוזא כל קטן בלג גמ דל מי שהסך דומטן כוזתא ואין זומטן חביתא פיל המוציא חסרת
חביתא חייט לפסידא ובחביתא איכא פסידא יתרא אלא זייפת לה משום דמיט ביה יתד וצכואא טכא פסידא
תרא כל לאמ זומטן לכוזא חייט לטירחא ובכוזא ליכא טירחא יתרא ובחביתא איכא טירחא
יתרא בפ כלהבשר כל הל העוף עולה כוזא בת לביעותא בפ ג בתמיד כוז דומה לקיתות גדול שלגב

כרך בפ א במשקין אין חופרין כוכין וקבלות במשך גמ מאי כוכין אול
דב יהודה כוכין בחפירה וקבלות בבשן כללח ל קבר תלג בשלימות שנייך בכוכא לכית קבולתא
כונת בסוף גמ דפ מי שהסך ט אתא דב דימי אמל כונתא פיל כוסמת כונסא שלטותן אורת
סליק פה אחלפן כן בפ אן וצריים בפסח בגמ ושאר כל

הבחיץ יבמתו כוזא מיתה אשתו לא כוזא מינה ובג גמ דל כיצר אשת אחיו לא מיבעיא אביו דכזי
כנה מילה אבל בטל לא כוזא אביו מינה איכא לא קמל וביבמות כל גמ דפ בת שניא אצל באשר
חיו מיכא כוזא מינה פיל מתבייש ממנה לפשוט בה ילאתי כזב בשעם פ ח במרה אלה המצוות
אלהן באחד בשבע המצוות במלמסיות וצטע בצרות כזב בפ הגזול ענין בגמ גל מטבב
הצביה ללא לרבחא מיהא דתנא בלג תוספת מעשר שני מעות כוזבות ומעות ודושלמיות

לוי בלג מעשר שני מטבב שמרד כמנן כוזבא אינו מחלל כזות בבלג לבה פיל כל
קדמות שמו טח כוזית אומן זלע שקס ממקום אחר איזהו זה מלך המשיח וכפרט נב ונחיה מוציא
לע ל תחומא בשם שמוז כוזית כן אין בלג כאן לא זלע אותו זלע שהוא בא ממקום אחר ואי זה זה
מלך המשיח פיל כימי טס הוא **סליק פה אחלפן** כן בפ אל טריטות בגמ

שכר ורגל כח דהכרא עדיף לה בלג גמ דל כיצר הרגל כח כחו לסומכוס מהו פיל כגון שהיתה
זה מהלכת ונתנה צדור מתחת רגליה ושיברה כלים זה כוחה אבל אם נקטעוד שבר מן הרגל ונפל
לכל אחר ושברו זהו כוח כוסו **כח** בלג גמ דבא קא לא אכחו וטעו כחו דוק עבה שימ
כח נעו דוק רבה שימא בעענוע ובפ אחרין דעירובין בגמ ל יהודה אול אף מי שנתלש דוקו
לויש לקוש הכח כפני רבן חייב מיתה וכל ובלג גמ דחגיגה מאי על כל נעלם אמל רב זה שהרג כיעד
מי חבירו ונמאס ושמוז אמל זה שרק בפני חבירו **כח** בגמ דל יש בערין עד היכן תבוקח רב אמל
דכחא ושמוז אמל שר קלל ולי יחטא אמל ערביה ושלישית מקרא אחרי דרשו וכו' **כחל** בפ המוציא

שן צמעות כוחלות שן אחת פיל כוחלת הצמעה שן אחת ומלכה את השן האחרת ויוצאה לשוק
קרא לציבתא באחת מעיניך בותת כחול בעינה שנראין יסין ובפ המצעה וק הגזולת וק הכוחלת
כוחלת משום כותבת בכחוכות בלג גמ דל האשה שנתלמדה ובפ א צמחודין בגמ סמיכה הזקנה
א כחל ולין סדק ולא פירכס ויעלת חן ובפ גמ דל כסוי הדם תנא השחר והכחל ונקדת הפסיל
שאוף אף הזרניך ובפ אן טרפות בגמ הריאה אמל רב אחאי כי כוחלל כשרה פיל כגון הכוחלל כשרה
ל שחודה כדן טרפה ככבדא כשרה שגון הכבד קרוב הוא לגון הכוחלל כבי עתא טרפה פיל לבנה

ביצה וישמי טאוה כהלאן שלביצה וחדעת נוטה שהיא כגון הלמן: **כחל** בפ כלהבשר הכחל
זלעו ומוציא את חלבו ובפ גיד השח בגמ ירך כחל כל וכחל מן המעי) היכא דלא קרעה ובשליה
גדי בשדא אמל רב יצחק בריה דרב משלטיה וכחל עצמו אסור למאי נקמא מנה דיינין לבוך קודח
אסור ונאסר פיל הוא חודי שלבמא **כחל** בלג גמ דל השומטן ובלג גמ דל החלל במשן צמיה

באצטעיש כוחל ומרמרא ובפ א בקידושין ההוא דקדיש באצטא כוחלל פיל אבעים דמות כעין כוחל
כחש בפ מוחסא כל הלל גב על פי שנים וטבח ומלך על פיה עדים דמתן לעין כחל שהוכחשו
למך חזמו פיל כגון דאתו ציתו דאמרי על הרג את הנפש והוכחשו דאתו אחרי ואמר לא הרג והשש

יחוש חסדא אפילו לפי אחד קורא כהנים שאינן קורא לא לשבט ובלבד שהוא חזן ישר

ספר קריאת התורה **אחלה ה' כן** בפ החובל צער כוואו בשפוד או במסמר וכו'

בנעים השחין והתכווה עין הצדדי כן ואין שפתותיו בוטפות מור תכוינה עיניו כיבוי פיליט

טף: כן בגמ דף במה מדלפק וסימנך טוחו פיל אם יהדגל דלך בבית ובוחלה סתוח לערב

מתראה אור הגר כנגד פתח החלון במרחק של פ' א למשקף אמר לביטא כחן מדלפק האידנה כוונתא דרש

בחולי דמועדא פיל כשיצאין המסמלין שלעץ שלקורה שעלה הפתח בחולו שלמועד לחוץ ונפלה הקורה

מחזיקין אותה ותוקעין המסמלין בחוץ: כן בפ כסוי אדם ונהג בפרו מפני שהוא ספק פיל כוונת

דש ונולד מצביה כראנגד בפ אף עלפי שאמרו בגמ ד יושבת בקתורה הוה חלקא ואין כוונת

דמלכא ס'א כוונתא דמלכא פיל תבשיל שלמך כוונת בלג' גמ דף אם לך הממונה דיל כוונת

המקדש בשש ומחנה משחלו משום דמכווני פיל בידוע בפ כיצד מעבדין אמר יסרימי שאינו יודע

לכוין הדומה וראה מקום שהחמה זורחת באחת בתיקופת תמוז עד מקום שהיא זורחת באחד בתיקופת

טבת אלו פני מזרח עד כמה געו הנביאים הראשונים לעשות שער המזרחי שתהא החמה מצמצמת

בו בתיקופת טבת ובתיקופת תמוז שעות נקלאו לו שער סור ששם הטמאים פורשים ה' דלס פה

טמא שער היסוד ששם היו מיסדים ההלכה שער החרטית שהוא מכוון כנגד זריחת השמש בזל ואין

לחרט ולפי שער האיתון מפני שמשמש כנסה ויצאה שער הדרך שהוא ממוצע בין שערין ש

החדש ששם חידשו הסופרים הלכה שער העלון שהוא למעלה מן העמוד בפ א' הגולן ומכוונת לקדש

מזו לון ש' תס' לך הדרך: כוונת ויפנו משם האנש תרג' ידוע ופיוע מתמך גברא פט לכס תל' וי

כוונת לפון כוונת בלג' דף א' גצאות ובידוע בפ א' גצאות בגמ אין קורעין שמתא קרע מאונת

על ההוא מלבד דאסבליה לא מתשת' דלג' בפ' בתמיד ושט מפוסחות אחד יודל לאמת השחר מה

יודי לאמת שחי שהיה שוחה שמה עי' של' יפתח ואחד פותח כוונת פיל פותח לתר' כמן אפטר יעשנה

בדפוס ויקבענה כוונת בניהלה: כוונת בלג' דף צמה מדלפק ותנ' ד' צמל' מ' כוונת כוונת

גמ דגידה מוך נמי אגב זיעה מכוונת כוונת ובפ' א' טריטות בגמ הריאה בקדירה לא דכוונת פיל צומת

כוונת בפ' דף א' במשקין כוונת טויה באחוח פיל הללח והדג אחים שעת מן המים גברא יטלתה

ולאחר יתנו בגים עשן שאחא אביו היו אסקיה באצוה אולנה בבדיה מטצילן בעיה הוצא מן הדג ושהת על

דכיה המיה וזה שכל בגמים כוונת תחל' וחלכא מ'א ולא חמרא אמ' הגאון רב שדרא אל אנו לא כף למדוע

אבותנו לא כוונת מ'א ולא חמרא חמרא ולא שיכרא וזה קודם שיתעכל אכל אחרי שיתעכל טוב לש

עלוי' הדין ומן השכר וכל אדם לאוי לשאור כטוב לגמ' וזה שאח' כוונת תחל' וחלכא ליטעון גמ' ו

לשען פוליא שה' יש' לגוף והוא סובל' לא שמרוב' חזרע לפי' אין המצע סובל' מיכלנה בבדיה פירש

מוריים שלגים מביאין דגים קטנים שאין בהן שמטות ומולחין אותן כדי שיתשן ועושין מהן מוריים

ומשלחין מהן מנת איש לרעהו וכשיאכלן הדג מטיב את טעמו והוא ל' כפ' בלג' דף ג' גמ' וט' פ' א' אחרין בגיטין בגמ שע' גיטין רב צויר כוונת פיל צורת הדג: כוונת ד' כוונת

רב פ' שלא לברדיקידם לאשגלתא פיל נחטמים המצטלים ויש כזה בפ' ובלספר:

כוונת בפ' א' דתענות בלג' איזוהיא נטיעה שלשמה זה ויש' כוונת הנוטע כוונתן שלגמלים וכו'

גמ' דלג' ויא' וזוהיא נטיעה שלשמה זה הנוטע כוונתן שלגמלים ובלג' דף ג' עושין פסל' ההוא

דהוה ליה ל'י' שגלותא בבוסתנה פיל אילו ששאלין בשטנך האדם לעורפו בבוסתנא: כוונת

בגמ דף א' בשבת זרק כוונת ל'ט' הרב ובפ' המופל אנהבית בגמ מכל את חלנה דיתנ' בסוף

כוונת דבורים ל' לעזר אומ' הרי היא בקדקע כוונת בלג' דף ל' לעזר אומ' תוש' לא מעתה תל' מה

בסימני

ישמעאל דיין שא צעדיקתא: ככל. בס כל פני צעל צעל פ וז ושטמרת תקנה שחכתה לקולה
טוהרה עד שיטעא את פלה כפי פיל יטב תוך הקנה קלמות ושמן כפוי: ובהעשה פ יד צאהלות
ולא כפוי שאין בהקמא יש אומ צוז פיל ד קודר עכשיו: כפיא בראגל דפ החלל ופחלק בגלג
האומ אין טודה דומה לחוט שלפוכיא פיל חכל שמטלך האורג בנמש המסכת עליו הערב כריך נקרא
כפיא בלעז דרוגלא: כלל בס סדר תענות הלו בגל על אלו מתריעין לא לבזי כוזי דאגמיה
ברגל דפ ניי שאחור מעא לכוכא דהויא ארמלתא: ככלא בילמקט שני גיים עשו מלוש ככלא
ועקב מלוש ציצות עשו מלוש כלמוס ועקב מלוש טלית: ככלל ברל גמל דם זם חפודים ד
מש טלית ואלוק ככל פסיוע טלו כלליא ד בס כמה אשה ולא בפולטי פיל מלפנן ויומח
למחול וראשו אחד דומה לפירה שאורגת בה תכשיטן הנותנת כנגד כנה וכמעשה דלי עקיצה בכי
שחמך שקלטה למכבנתא ואתרמיא בעינז ויש אומ תכשיט שמעגל עלראשה כדגלפי כדלאשוע
ט' ב ביזמאה להטם מקיסן ושמדן כמין כופלאר: ככלת בס כמה אשה ולא בטולת פיל
בעדך חמרי: ככל בס להרבי הקדש בגל כיצד נפלה דלקה והא דענן בס פיאח מכבר בפועליו
מד שאין בעלע בס פ אף עט שאמרו בגל המשרה מאי הוץ דתנן בס כיצד משתתפין ובר יד צכליק
כבר בפועליו מד שאין בעלע פיל מה פועליונן לסלע ובר שאין יש כל קצב יבוא חצי קב שהוא יב
בעס בפועליון אחר מעין שמא פועליונן לסלע דענא בתוספת בבא בתרא פרועה שאני אחד מה באיסי
איסי אחד מצד לדיד ו מעה כסף דינר מעה בפועליונן פועליונן צ איסיך הנה יעל יצ פועליונן
לדיד וד פועליונן לסלע יעל מה פועליונן סאה ו קצב לך קצב יעלן כל קצב כוכיתא בס ואם
אין מטריין בגל כמה היתה גבוהה אימור כושתא בעלמא הוא דחון פיל חתיכה שלענן דאו שהיה יומח
ללצה: סליק פ ט אהל פ ז כל בפ א דסוטה בהלכה שטיה ככל קספון כאעיהם
יצחק ויעקב רכז בהו בכל מעל וכל וכול בראגל דם בכל מערבין סבר כללא בתרא דוקא וכו בס הל קאדפסחים
הנחא למאן דאני כלל פרט המוחקין זה מה אין דען אותו בכלל ופרט עפיר וכו בראש החובל בגל צער כואו
כיה תחת כוח כלל אפילו שאין בה חבורה בא חבורה ופרט שהכיה יש בה חבורה ופעם המיוש ביניה וחלקה
בר וכן עמאי בס נגמר חדיי בגמלל הנסקל נתלן רבנן דלשי כלי ופרטו וחומת ותלת אותו עלשן כלל
ופסקו שלאחריו פרט ס קללת זים תלו ובר גל דם בנות כותם ותהי נדיתה עלו כלל ופלה משב פרט כלל
ופרט אין בכלל לא מה שבפרט וכו ובפ כל המנחות בגל ואם החמיצר ואיז לא תעשה כלל לאתאק פרט
כלל ופרט אין בכלל לא מה שבפרט אפיה אין מידי אחרינא לא אמר אפרטריקי משום דהוה כלל ופרט
המוחקין זה מה אין דען אותם בכלל ופרט: כל בפ ד במידות ואמה כלה שריב בשבת בגל בסגל
דפ אמר עקובה ובמנחות לכולה עורב בפ כמה אשה מאי איצטמא אמר ל אבהו ביזיני מאי ביזיני אמר
אבוי כלאי כלאי פרוחי ס א כלאי לידבו פיל איצטמא היא ביזיני כלוי חוטין הדכה ממיני צבעושן
ומולי אותן בפס הללה שלא יערוה הזבובים שמתכייטת להסיר הזבובים מעליה ותופך זה בפניה ונקראה
כלא דרבי והיא כגון אותה ששענו אמה כולה עורב לפי שבמקדש לאטון שהיתה קיושתו בכל הקהל והיתה
שכיח שריוה בו לא היו עופות סורחות עלו אבל במקדש שנעשה שמה אין קיושתו בקדושתה לאטון ושמה
יטחו העופות על המקדש וישלכס סס דבר טומאה ועשו צורה להכריח העופות מגג ההיכל וקראו אותה
כלא סלמח חמושת העורבים מלפיוח בגל ההיכל וח צורה כדרך שעושין עכשין שומרי הזלעים וכלל
השומטן יצוא בעלמא לאו דאכלוי מכלניא ובפ פ יוחסין בגל מתנחך אדם מעל לחן מטולה דברא
ובל ללהי בגל בית שנאי אום צריכה כל דעבו לב פמא כלל פרוחי פיל מגיש השפוח ומגיש הזבובים
עלן ישאו כפידים קלא בגלון תרג אכלו ויקראו בקול גלול יהודית תרג ואכלו בקלוד ושקן מקצה הארץ
תרג וכלל לה ויחום עלו וכלל: כל בפ השמר את האומען בגל או שעשת אנקיא קצר לה לא

אין פ

42

כמס בפס דשוכה ואחר כך הוא נושא להן כמס שני צרור עונאיפ ואחר כך הוא נושא פרקולה
שני ואשם שומרון זב כמץ פחד וכחוספה תרג דתלא וכומצא ומצלא **כמר** זב ד
במשלות המכמיר באדמה סטור זב השוכר את חמשתו בגג ואילו אוכלתו התורה תאש לא
יחזב באור ויאכל ולא יכמר באדמה ויאכל פיר טומן היתים באדמה פיר שיתחממו ויתבטלן צדי
גמ דל תמיד במיכמר ביסרא פיר כעין כימוש כמון מכמר דספ איזוהו שך ועלה מעטן שלזעם
גמ והא מחוסר מיכמר עולי לבי דפא בעבים מכמר עולי לבי מעעלתא כמון כמישא וריבוק שיחא
נוח לריוך כיתא צו בושה כומרא דפ כיצר מברכין בגמ ועלה מעלות שהן תמלין פון שאין נפשיין
למלה כלא וכומלין אותן בעמל להתבטל ועיקרו מלעל מכמורת ועוד בלל ית כלא למארי
כמר בצרז דבה פרטלו וילא בני האים כומרא גבון אהא בנמימי דק אדמת הלזנים תרג לחור
אע כומליא לא קני **כמש** זב כל שעה בגמ יוצאין בוק בין לחין תנא אין יוצאין בוק כמושיין
כמתא בפחית בגמ מי ששירו אמל להב לי כומתאי זב כיצר משתתפי בגמ אינשי חצר
דלג בשרצים עשתתן עליו בכומתא וסוללא וצילגמ דפ כל גגות הוא מותב לא והוא מסרף לה
בכומתא וסוללא וצילגמ דפ או מגלחין דבר שהוא חוץ מגופו בראש מאי איהו לאן תפילן אמריב
פסא לא למתא וסוללא פיר גזון כומתא מגבעה דכה שהיא כמלא הלאש ואין עולה למעלה מן הלאש ופון
זה זב השולח גמ שקל הוא גמלא כומתא וסוללא לאמתא אמל לה קנהא וקנ נפשיך ללוג קנ נפשיך בתלמיין
סליק פרק יא **אחלף יב** כן **בפ** הוצאון לו יסא והנחו עלכן הזהב שהיה בזה הכל
זב יא בללים מיכע עלים מהוגב כלים פיר הם בסיסים כדכא ואת כט ומתרגלי וית בסיסיה בפ העיל
בגא עמוע כי אם בתולה מעמין יקח אשה להציא גיורת מכנה פיר מלטה שתהיה אמה שהיא כן העובר
שבמשה היא יתה גיורת פיר כגון שעבדייה אמה והיתה הורתה שלזו הצת בקדושה זב דאשון צפדייתות
בגמ המחללא גשבת מי דמי שבת ועבד תנא יסאון בכמהון פיר כל אחד שעה במסכתא שלו כל מלכותין
וכל דינו הולכך גבי כריתות דפא דאיליא הוא כולל אגב גרלה דצריך לה הזכירה משום הצי משני שכ
שבת קתש ולא טרח לפרשה שפסורש במקומה אבל הפא גבי המעלה מיתנא יתהון בפטדיהון כללוג כלם יש
מכנת ששמה מספרת העלאו שפמולישן שם דלישני הכי דשם העולה קתש לא כיון שאין לה מסכתא
היא צריך למרש כאן המעלה והמעלה אהבן קשיא לה להב ביבי כן זב בללים הכי והכני ט
טמאין פיר האמה שמסרגלין בה הסגלים והלוח שומתיה ויש מפלישין הכי הוא עין גדול וישקל עמא הכפפים
והכנה היא המאזעם שקורין בלעז אסתיליא **כן** זב ח' שרצם בגמ ולום העיקרין ליה כונא דכמונא
וכונא דמוריקא וכונא שבויליגא ובלפואות דפ מי שאחו ליה י' כונן פירמא דסיליקא ומ' פיר כונא חוסין
צילגמ דפ בל מעעבין בהל הלללקח בסוכה אמל אביו תלין כונן דסום בדינא בזון פ' אמע טזות בגמ
למע שהיתה כתובתה וצילגמ דמעלה באמתא דכילי בכני כונא כונא בפלוטה פיר מידה **כן** זב אחרון
בתמיד במקדש אמ את השם ככתוב ובמדינה לכינון זב הזהב בגמ גשם שאונאה ג' יורדין ליהוש המלטה
שם לחצרו והמלבין כח חצרו ברבים והלא על אשת איש אינו מפתה הניו מלבין אף על גב דלש בה כשמה
כח הקורא את המגלה עומד המכנה בעריות משוסקין אותו פיר הקורא פסוק ערות אבין ואמו לא גלה
וק לה עריות משתקין אותו ואוז לו קרא הססוק כמו סכא וכי אתה ציליך מה שלא ברר משתק לבני
כן ברוב כינ מתעאתא פיר כן היא מתענתא **כן** זב או טרפות בגמ יצאו בני מעיה הוא שך
ויכונן מלמד שברא הקצה כוננות באדם כיון שנתקן אחד מה אין יכול לחיות בו יקרא לבה בראשה
טתלה פיר אחד וקדם אמל סימון מעיה שלמה שאין כעם כעם פיקין פיקין חצילין חצילין ביה
השוח פ' ד במלשידין ובחלל שהוא מלונן על טארה זב ז' במרה המכני את החלל עליו עליו

התלפין והחזקן וצ'ג'ד'ל אלו טרבת את היתושין שב'ל'ל'ן : כלפי אלה צ'ה'מ'צ'ע'ב'ס'ן
הלך המצא'ס'ר כלפי אלה ב'ל' ק'ד'ס'ת'ה כלפי אלה א'צ'י א'י'ס'ך פ'ל ד'ב'ר'ך נ'ה'ו'פ'כ'ן ה'ן ל'מ'ן ש'ה'ל'ה
ה'י'ס'ך מ'ן ה'ד'א'ט'כ'י ה'ג'ה'ל'ך כ'ס'ד'ר ה'א'ט'ו ל'פ'ט'ם ו'ה'מ'ח'פ'ך ח'ו'ל'ך ו'נ'צ'ו ל'פ'ט'ם ב'פ' א' ב'פ'ס'ח'ים ב'ג'ג' ל'מ'א'ו'ס'
ל'פ'י ש'א'מ'ד'ה ו'כ'ו'ה ו'ל'א י'ח'ט'ר א'י'ט' א'ת א'ר'צ'ך : כ'ל'ת ב'פ' כ'י'צ'ר א'ש'ת א'ח'ז כ'ג'ן כ'ל'ת'ו ו'צ'י ב'ר' ל'י'ט'
כ'י'ל כ'ל ה'ז'כ'ו'ר'ים ב'ה'ל' ב'ע'ל'י כ'ת'ים ג'ד'ו'ל'ים ה'יו ו'ה'יו כ'ל'ת ה'ב'נ'ת מ'ע'ו'י'ו'ת ב'ב'ת'ו'ך כ'מ'ו כ'ל'ת ה'ב'נ'ת :

כ'ל'ת ח'מ'ת א'ח'ד ת'ר'ג י'ר'ו'כ כ'ל'ת'ה ד'א'ח'ו'ך ב'א'מ'ו ו'ב'ח'מ'ת'ו ב'ח'ף ו'ב'ח'מ'ה : ס'ל'ו'ק פ'י

א'ח'ל'פ'ר י'צ' כ'מ'ה ב'פ' ת'ר'ו'ו'ה ב'ג'ג' ע'ל ה'ז'ו'י'ק'ן א'י' כ'י'מ'ה א'י' ש'מ'ו'ל כ'מ'א'ה כ'ו'ל'כ'י

א'י' (ג' ד'מ'י'כ'נ'ך) ו'א'מ'ר'י ל'ה ד'מ'י'כ'ד'ר'ך ב'פ' ה'מ'ק'ל' ב'ג'ג' ע'ל ה'ז'ו'י'ק'ן ו'א'ל'ה ח'ג'ב ו'ק'י'מ'ה כ'י'מ'ה א'י' ש'י'ה'ו
פ'י'ר ב'ש'ע'ה ת'ש'ו'י'ש'ו'ת ו'א'ת'ו א'ר'ש'י מ'ד'ב'ר'א ו'ק'י'מ'א כ'י'מ'ה ל'ה'ר'י ל'י'ש'א ב'א'מ'ע'ע ה'ר'י'ע ד'ה'י'נו ב'נ'ע'ס'
ד'ע'ר ה'ה'ו'א ז'מ'נ'ג' ה'ז'י ז'מ'ן ל'ב'י'ש'ת ו'כ'פ' א' ב'ר'א'ש ה'ש'ע'ה ב'ג'ג' ו'ל'ג'ו'ש'ת י'ו'ם ש'מ'ל כ'י'מ'ה ש'ו'ק'ע כ'י'ל כ'י'מ'ה ד'ע'ר
ש'ו'ר ו'ה'י'ט ס'י'ד'ו'ר'ך ד'מ'ז'ו'ת ט'ל'ה ב'נ'ע'ס' ו'ש'ו'ר ב'א'י'י'ר ו'כ'ן כ'ו'ל'ך ו'ל'א י'צ'מ'ו'ל'ו'ת מ'ש'מ'ש'י'ן ב'כ'ל'ו'ם ו'י'ו'ם ו'ל'ל'ל'ה
ו'ל'י'ל'ה ש'ט'ע'ט ש'ט'ר ל'ש'ט'ע'ם ע'ש'ר'ה ש'ע'ו'ת ל'א מ'ש'ו'ם ה'ר'י ח'ו'ש'ב כ'ל א'ח'ד ו'א'ח'ד ל'ח'ד'ש'ו'ן ש'ב'ח'ד'ש'ו'ן ה'ו'א ק'ו'ד'ם
ו'א'ח'ד'ים ש'ו'ב א'ח'ר'יו כ'ד'ר'ך ש'א'ג'ו ע'ו'ש'י'ן ל'ח'ל'ל'ש'ט'ע'ם ו'מ'ש'ו'ם ה'ר'י כ'ש'מ'ע'ע ל'ג'ר'ח'ש'ו'ן מ'ש'מ'ש' ב'ת'ח' (ל'ת'ה'ו'ם)
ו'ש'ו'ר ל'ש'ע'ה ת'ש'ו'ע'י'ת ו'ה'י'נו ש'ו'ק'ע ב'י'ו'ם כ'ש'ח'מ'ה מ'ת'ח'ל'ת ל'נ'ט'ו'ת ב'מ'ע'ל'ב ש'י'צ' מ'ז'ו'ת ק'ו'ב'ע'ס' ב'ג'ל'ג'ל'
ו'ה'ג'ל'ג'ל' ח'צ'ו' ב'ר'ק'ע ו'ח'י'צ'ו ת'ח'ת ה'ר'ק'י'ע ו'ל'כ'ך ל'ע'ו'ל'ם ש'ש'ה מ'ן ה'מ'ז'ל'ת מ'כ'ו'ס'ן ו'ש'ש'ה מ'ת'ן מ'ע'ל'ת ע'ו'ל'ה מ'ע'ד
א'ח'ד ב'מ'ז'ו'ח ש'ו'ק'ע מ'ז'ל א'ח'ד כ'נ'ג'ז ב'מ'ע'ל'ב ה'י'ו'ם ש'ל'ה ע'ק'ר'ב ב'ת'ח'י (ל'ת'ה'ו'ם) ו'ש'ו'ק'ע ש'ו'ר כ'נ'ג'ז ו'נ'ג'ל ש'ע'
כ'ו'כ'ב'ים מ'כ'י'מ'ה ה'י'נו ש'ת'י א'ר'ו'ב'ו'ת ו'מ'ע'ו'י'ו'ת מ'ת'מ'ע'ט'י'ן מ'ח'מ'ת ח'י'צ'ה ו'ה'ר'ו'ח י'ו'ם ש'מ'ז'ל כ'י'מ'ה מ'ע'ל'ה ש'ש'ע'ה

ל'א'ז'ו'ת מ'ש'מ'ש' ב'ז'מ'ן ש'ח'מ'ה ש'ל'ה ה'י'נו ו'ל'כ'ט'ב ש'י'ט ד'ה'ו'י ש'י'ט ל'ע'פ'ן ש'ה'ו'א ל'א'ש'ו'ן ל'ח'ד'ש'ים ש'י'ט ל'ז'ו'ן ל'ת'ש'ר'י
ה'י'נו ד'ש'י'ת ד'ה'י'ת ש'ו'ק'ע ו'ע'ש'ה'ו ע'ו'ל'ה מ'א'י ש'י'ט'ה ה'א'ל'א ש'ע'ה ה'מ'ל'י' כ'כ'ס'ח'ו'ך ב'פ' כ'י'צ'ר מ'ב'ר'ט'ן ב'ג'ג' ע'ל
ד'ב'ר' ש'א'י'ן ג'ד'ו'ל'ו'ן ע'ל ה'כ'מ'ה'ך ו'ע'ל ה'פ'ט'ר'יו'ת א'ו'ג' ש'ה'ן נ'צ'ל' ב'ל'ג'ג' ד'פ' כ'ל'ל' ג'ד'ו'ל' ו'ב'ל'ג'ג' ד'פ' כ'ל'ל' מ'ע'ל'ב'ן ו'ב'ג'
ב'א ס'י'ת' ב'ג'ג' ח'י'י'ב'ב'פ'י'א'ך ו'ג'ד'ו'ל'ו'ן מ'ן ה'א'ר'ץ ל'מ'ע'ו'ט'י' כ'מ'ה'י'ן ו'פ'ט'ר'יו'ת ה'א' (ל'י'ש'מ'ע' ש'כ'ך ק'ו'י'ן) ל'כ'מ'ה'ך כ'מ'א'ה
ו'ל'פ'ט'ר'יו'ת פ'ק'א'ע' : כ'מ'ן ב'פ' ב'ג'ה' א'ש'ה ב'פ' ה'ל' ב'ל'ד'ו'ת ט'ה'ו'ח כ'ו'מ'ן ה'ז'ו'ס'ם ש'ל'ב'י'ת ה'ד'ח'ס' ו'כ'ו' ע'ד
כ'ו'מ'ו כ'א'ן) מ'ק'ו'ס ד'י'מ'ג' : כ'מ'ך ב'פ'ס'ך ד'ר'ב'ל'י' י'ד'ג' כ'ו'ג' נ'ב'א א'ת'ים ל'ה'ט' ו'ד'מ' ו'ל'א ק'ס' נ'ב'א ע'ו'ד ב'ש'ט'ע'ה

ו'א'ת א'מ' כ'מ'ך ל'א מ'א'י כ'מ'ך כ'מ'ך ב'ת'ו'כ'ח'ו'ת א'ת'ה כ'ל'מ'ה ש'כ'ה ב'מ'ש'ה כ'מ' ב'ר'מ'י'ה'ו ו'כ'ו'ל' כ'מ'ך
ב'פ' כ'א' ס'י'ת' ב'ג'ג' ח'י'י'ב' כ'מ'ה'ך ל'א ת'י'מ'ו'ן ב'ש'ב'ת ה'ע'ש'ו'י'ה ל'כ'מ'ך ה'א ס'ת'ו'א ל'ק'ד'י'ד'ה א'ב'ל ס'ת'ם ש'ב'ר
ל'כ'מ'ך ש'א'ו'י'ת ל'ת'ג' ו'כ'ו' פ'י'ל ל'כ'ת'ח' ד'ח'ת'ם (ל'א ל'ט'ע'מ'א' א'י'ן) ב'ד' ש'ו'ב ב'ש'ב'ת ג'ו'פ'ה מ'ש'ו'ם ת'ר'ו'מ'ה ו'א'י'ת'ר'

מ'ט'מ'א'ה ד'ה'א ל'ו' ה'ו'א ע'ן ב'ע'ל'מ'א' ה'א ק'ו'ד'ם ש'נ'ת'ת'ה ט'ע'ם ב'ק'ד'י'ד'ה י'ש'ב'ת א'מ'א'י כ'ו'ן ל'פ'ת'מ'א' ל'ק'ד'י'ד'ה ק'א'י' ל'ט'ע'ה
ו'ל'א ל'מ'א'ס'ר א'מ'א'י י'ש'ב'ת מ'ש'ו'ם ת'ר'ו'מ'ה ל'א ש'ע'ע מ'י'צ'ה ל'ה'פ'י' י'ש'ב'ת מ'ש'ו'ם ת'ר'ו'מ'ה ע'ר ש'ל'א ש'ע'ה ט'ע'ם
ב'ק'ד'י'ד'ה ד'ס'ו'ב'ם ש'ב'ת ל'כ'מ'ך ע'ש'ו'י'ה ל'א כ'ל'ה' ש'מ'ג' מ'י'ת'ה : ב'ג' כ'ל' ש'ע'ה ב'ג'ג' ח'מ'ך ש'ל'נ'ב'ר'י ד'ל'ג' א'ת' (מ'י'ל'ו'ה
ב'כ'מ'כ'א ו'ב'ל'ג'ג' ד'פ' כ'י'צ'ר צ'ו'ל'ת'ן) ו'ב'ג' כ'ל' ה'פ'ש'ר ב'ג'ג' ה'כ'ח'ל' ד'ע'ל' (ל'כ'ו'ה ד'כ'מ'א' ש'ר'י'ה ל'ב'נ'ח'ו'ן ו'כ'ו' ב'ר'ט'ו'ו'ת
ד'פ' מ'י' ש'א'ח'ו'ן ל'פ'י'ח'א' ד'ל'נ'ב'א ל'י'ת' ת'ל'ת ק'ד'ו'ש'י'ת'א ד'ש'ע'ר'י ו'ע'ש'ת'ר'י ע'ג'ו'ב'כ'מ'כ'א ד'פ'ק'א' ב'פ' א'י'ן מ'ע'מ'פ'ד'ו'י'
ב'ג'ג' ו'ל'ו'ד'ב'ר'ים א'י' ד'ק'א' ב'ע'י' ל'ח' ל'ג'ב'ט'ה'כ'י' נ'ג'י' ב'מ'א'י ע'ס'י'ק'י'ן ד'ק'א' ב'ע'י' ל'ה' ל'כ'מ'כ'א : כ'מ'ן ב'פ' ב'ג'ג'

ב'ד'מ'א'י ה'א'ר'ו' ו'ה'כ'מ'ן ו'כ'פ'כ' ב'ת'ר'ו'מ'ת' ת'ג'ר'י ש'ה'ס'י'ק'ו'ן ב'כ'מ'ן ש'ל'ת'ר'ו'מ'ה ש'א'י'ן ט'ע'ם כ'מ'ן ל'א ר'י'ח כ'מ'ן ו'כ'פ'
א'י' מ'ע'ג'י'ד'ך ב'ג'ג' מ'ת'ר'ב'א'י'ן א'י' א'ב'ר'י ע'ו'ס כ'ל'ו'י'א כ'מ'ת'א' ו'א'ו'ס' ע'ג'ל'ה ע'ל כ'מ'ן י'ז'ו'ק'ן כ'מ'ן ב'פ' ד'מ'י'ת'ו'ת
ל'א מ'כ'מ'י'ט' (ל'א'ח'ר'י ה'ג'ר'י' ו'א'ר'ב' ל'ת'ר'ג ו'י'כ'מ'ת' ל'ה' ב'ב'ל'ג'ג' ר'ב'ו' מ'ד'ע' ל'י'ד' ו'ת'נ'ח' ה'ת'ק'ה ו'ב'ט'ה ל'ה' מ'צ'ו'ד'ים
ג'ד'ו'ל'ים ע'ק'מ'ן ו'כ'מ'ן : כ'מ'ן ב'פ' ה'מ'ו'כ'ר' א'ת' ה'ס'פ'י'ב'ה ב'ג'ג' מ'מ'ל' א'ת'ה'י'מ'ר' א'ב'ל' ל'א ש'ק'ד'י'ס'ת'י'א ו'כ'ו'מ'ע' מ'י'צ'י'
כ'ו'מ'ע' א'ל' ל'ב' כ'פ'א' ב'ר' ש'מ'ו'ז' מ'ר'כ'ב'ת'א' ד'נ'א'י' : כ'מ'ס' ל'ט'ו'ב'ע'ו'ת ו'ל'כ'ו'מ'ס'ו'ת כ'ב'ר' פ'י'ד'ע' ב'ע'ל' כ'ע' :

כ'מ'ס'

ואחרי כן מקצב (טחלות בתוספת דמאי בל האורז פיל נטילת ידים אם קבל עליו לחזור שלא לומר
בלט נטילת ידים ובמלדבר שערך נטילת ידים אחד כך מקצבין אותו לטחלות (אכול חולק) צמחה
יטה כנפיה מגנות עליה כבר פל בשך יון: ככף בפ צמה אשה בגמ סעל דאיתא כינופא בפ
חוסאו לן בגמ נטל את המחנה אי משום דאית בכינופא פיל בבוא לניש לחוג בפ לאות ציתדי
בגמ בתענות איל איל כל כינופא דכסף הוא שני עשא לך ש' חצרות כסף בפ א בגיטי) בגמ כל
השטרות רבינא סעל לאכשורי בכינופא דארמאי אמל ל רמס עד לאות תנן פיל שמתקצבין לצמח
בעלמא לאו מושבדין: ככר בפ ערב מסחם בגמ לא יפחתו ה טולקשוהו טולא דדיקלא חידאח
וטולא דכינרא בפ חזקת הסנים בגמ עדים אינל חזקה טב תלא לפס אטנרא פיל סס האינל בפ כעד
מכרין בגמ הנולות דימין כנרי פיל בערך דימין בלזגמ דמגלד כערתו גיבסר ולמה תקרא שמה
כנרת דמתקין פירח כינרא פיל כפרי שלכרות פיל כינרא דכינרא דמחע למא דשמע: ככר
בלזגמ דכרות כנור תלוי למעלה ממטתו שלרוד כיון שהגיע חצות לילה רוח צפונית משאבת בו שבאות
הלילה שיצאו ים ממערים נשבה בו רוח צפונית בחצי הלילה לפיכך הוא משאב בו רוח צפונית בחצי הלילה
איכא דאיל שהקלה גטי לבג ערך שר חצי הלילה לאחד חצות הולך לו ורוח עטנת משאבת מיל אידא
בכל לילה מחצי הלילה ועד שחית מנשבת רוח צפונית לפי שאלבע לחות משאבת בכל יום רוח מערבית
מתחלת הלילה ועד חצה רוח צפונית מחצי הלילה ועד שחית רוח מזרחית מתחלת הלילה ועד חצי רוח
דדומית מחצי היסוער ערבית כדאמ' בלא יחפור אמר לחטן ברזא ד רוחות משבות בכל יום
והיה לדוד חלון פתוח מרוח צפונית על מטתו וכיון שמגע חצי הלילה היה משאב מצטן הרוח בשעות
הכנר ומנגן מאיל ככר בבול רבה פוש מן ותענה שרי דליים ולעיות עתה למחץ:
כנש כטשאי וזולתאי כבר כירל בע זלח בלזגמ דל א מ צאות חכא בכטשתא דבידרי עסיין
דאבידה מדעת היא פיל בכיסוד הגנות כשמצבין הגורן בשעה שמכנס התבואה מן הגורן: כנש
ידיה שלחה בטרור תרודהא משטא בכינרא: כנת ברא גמ דל דינ גזולת לב ען אחית לך
הוא גרד כענא דגילראי בגמ דל א בסוכא חוו לבטא דפירי פיל חוילות ש(שעם ושלגמ דחו
לעבר) לעשות מין כענא שהיא ללילה דפירי: כנת כונתא דג מעלוא הוא ככל פיל לבע כנת
סליק פ' לב אחל פ' יג כס בפ ד' בובן על שני כסות פיל לשון רבים כסות ככל
הקים מכסאותם לש יחיד כסא בפ צמה אשה כסא וסמכות שלן פיל בעך סמך מסה וכסא גלן
כבר פירש בע אמל ובע גל: כס בגמ פירי כסוי המיחם שבקעו בש(שלת בבליותא דל לעזר
גמ ל' בכסא בית שמתכסה לולו שג תקעו בחדש ש' כל ליום חג בויקרא רבה אמר א הכהנים פיר
לעולם תקעו בח' והא כל חדשים אינן חדש לא בכסה והא כל חדשים אינן נכסין לא יום חגו
והא נסן חדש ונתכסה ויש בו חג לא שחגו כמע עצמו אין לך חדש שהוא נכס ויש בו חג חגו
ימו לא תשרי: כס ל תוכח לץ פ' יש הו לה וי: לא תכוס למאי קנא דלא נסטך אכיס לחכמא
דחחך ל תוכח ועוד תוכח טענה תרג ודשביק מסכנותא תעי: כס בפ' בתפס השקן
את התמיד בכוס שלהל למח שיהא נוח להתמטט העול מן הצטר למפולש בביצה אב(מסקין וסחטין
את חביתות משום סירכא דמטכא ויש מסלסין שאם היו סלכות בריוח מחמתה צמחא שמחבת
בלז ובזלעות נפחת כשטתה בלזגמ דל תמלת השחר יומא לכסא דמנקלא ואיתבר פיל כני
שמתמט בכלי מעולה יום אחד ושבר לא איתבר ליה ובלזגמ דל אין מעמיה איתר לכסא דמנקלא
דבאלבע מאה חזי תבר קמיהו דאיעצבו פל ג דמנקלא מלג בנקרת הצור כלום כולם זכיות

מ
כוס

כבר פילט בערך חדר. כנן אם גיל דם כירה וכו' בם יום טוב בגג מביא שלמים
כטוואג קטמא פי מחנה שמשון בה הפגמר אגלן טמא רחויא לכסות בה צואה
כננר בם ח' שרצים בגג אצוב רועה אמל יוחן אפילו כנגרות ירייקי מעלו בין לגליו
בין לכספים פיל בתשובות יש במקומנו דבר שיוצא מחליו ויש שקולין אותו כנגד חרשין
והוא מל וכלל של הנצל וכששוקט אותו מתר לייסן והק' פקועות: כננר דקייקל
כנר בם או טחפות ככל פילט בערך טנר: כננר בם ואו מגלתו בגג דסמך ל' לעזר
אגל ל' שמואל טח נפשיה דדב קרע שלח תלסר כטי מאניה: כננר בם כל שעה בגל חמץ
של כנר דאמל שמואל להנהו דמזני כטי אשה וזבינו פיל אגנ דפחיא: כננר בם פ'
בפיה חדירה והכנא כנר פיל בערך דדא: כננא בם או טרפות בגג סימנ העוף אמל דבס
צנא פרוזא אמיר וסיל פלוה מגטא: כנמא בל' חולין בגג ופולן שחטו הא אמרתי
חדא זמנא דתמן לאש פ' אחרון דמכטידין המעלה פרוזתו לגג מנסה הנעמא פיל תולעים
ושמח ר צונתא כדאל במלמטון פ' א כנס דלת ותרי הכנס: כנס בל' מגלה מקדימין
הכנסה פיל יום ט' ויום חמישי ונקרא יום הלעסא מנסה שכלנסן בני הכפרים בכלצין כדי שיתפלג
בציבור ויקראו בספר התורה בם ו' בלנס היו בלונס משקה השרץ בעליונה כולן טמאות בם
דל המצנע נקב הלונס משקה טהר מלקדש מי חטאת פיל טל מים בספל ומשקע הכלי בנס
ממקום הנקב אם יכנס המים בתוכו וזמן נקב בלונס משקה בם המקבל בגג המקבל שדה מחזיק
ו' (א עשת כל ש' כונס של רואה פנהחמס פיל כונס של אמרתי כדי שתעמוד בו חרות והוא כל
חנות בארץ ק' זה לטעף החרות בלדי של תבואה אמהיא גרוש ועולן שומדת בו הרחוק ואם הוא
מעט נופלת לפיכך באנו להקדק איזה צד של חרות נועף בלדי הער שהוא יד של חרות והוא דק או
הצר החוב שיש בה כמי מסגלת קסנה משע צדיה שזולה בה התבואה וקצבו של חרות שלגרת
נקרא בית כנוס כדתם כלם פ' זה הכלל העשוי לקבלה טמאה לכינס טהור בל' גמ ד' השוכר את
הטעלים אם יש לקש טעל בלניסתו משלו ביצואתו משלבעל הצית פיל טעל שלתורה משידרח
השמש עד הערב כדכת תרח השמש י' ו' מע י' י' צא אדם לפע ולעשי נ' וזה כרם שמש חפוע
בבקר ועשה מלאכת בעל הצית קודם זריחת השמש חמס' עושה עמו ומוסיק משלו לבעל הצית וזה
שמעח בעל הצית הפועל מבעור זם קודם הערב חמס' עושה עמו ומנח משלו וכן מפורש בבבלי
פרט ע' ויצא יעקב מן השדה בם גמ דברכות מפורש אית דמכנסין פירופול כנן בל' גמ יצא
כנן שדאח אבן פיל אבן שאנס אשה וראה כנסה לא יגלה אוחד צמ בם ערב פסחים בגמ ואפילו כן
התנחח מאה קדי בוזוא תוט כנפך פיל ק' קרי בזוא במתא ונזתין לך קלא בשדה הביאות ביך
פ' ל' כשעומק הוצאה מיד קתא ותה פ' ל' כשנזתין לך הוצאה בזול והקנה אותה שים אותך תחת
כנן שלא יראה אותה אמל ויהיה לו ש' לעה בל' ואו טרפות בגמ פסוקת הגרמית כל הצואר
כולו כטר לשח יטה מטבעת הגולה ועל כנן הליאה התחתונה פיל קטה הליאה כדכתיב מכנן חאק
ובל' אחרון דכתיב היה טהור אוחד בקרדום טמא בכננו פל כדמל כנן בגדו הטהור אותו הוא
בקרדום הטמא במקצתו ומה עלין בכלי מתכות פ' יא בגלים סומפתיא אם יש בה בית קיפול כנפים
בן כן ובן כן טמאה וזה צורתו ס' ובס' יד העול שלמתכת והקקטובי צה בית קיפול כנפים
וכנפים המקצלות את הרצועות פיל לחשי העולו שם ש' חורין ובשני הנקבים שני ענים ובל' ל'
עין נקב מלנסן לשם הרצועות שמושטן הבקר בבכורות בם עי כמה בם גמ מקבלן לבנים

שם שדרכם למינה ויש להן חלב על הכלים שאמא תאמל שפוחק מחם תל לו זאחליהם
ע סלה בילטירי בדי שלח לך אמר מוח ושימו באים כלם כלע תמי בתא מילתא חזי אה
שפוחק שג אשר על הכלים וחד אמר טפשות שג הכס לחובק את ידיו וחד אמר בטוח
מתן זהב כסף וכל שלא מומין תג השחול והכסול אי זהו שחול שנשמטה ידיו כסוף
יכו גג כסול שלגלו אחת ברוך הכסול ורגלו אחת על גבי הכל פיר כסול שלגלו אחת נכנסת
סול שלגלו אחת על גבי הכל לסוף השלם לכו כסול כי כסול לאיך כבר פירט בערך
סיל בם חזקה בגג על הדקן שמוזר מהי כתיב עשה עש כסול וכימה עשה כימה ופגלו
ש בג חמת גדולד וכימה יש בה צינה גדולה וצנת זו שובלת חמתה שלוח וחפית זה שובלת
גמלו אי לאו די תב עקוסא דעקרב בטרל דינור כלמאן יהוה טרקא ליה עקרב לא הן חמיו נאמן
שעקן עקרב מכוסס כימה הוא שח ממנים בעינה היתקשר אשרנות כימה דמקטר אן
מושפות כסיל תפתח דמכשוי לפירי אגב ארחה ק' ס' ל קרלא קמיט חמאנא מדפי כסול
נעשות האן בגג אי זהו וזר והוה ליה לבושא דחית ביה ביוע ביוע באמי כוסילתא בסו גג דפולו
ייבדא דכוסילתא ובכ' לוח הלוקי בגג חותב כתובת לב צבי בר אביי קפיד אפילו אדיצדא א'
לא הוה ובכ' מפענ בגג מילי רבי יוסף שופ ער דנפיק מליצדא דכוסילתא בחלק ולדים אשר
לכוס דכוסילתא לא הוה כהן זכאי מעמיד בגג מתוסס אפילו רבדא דכוסילתא
מן מינהו פיר רבדא דסוף משקין כמו כליטה שפולט האוסף בצואל למען דמו כגון אורכ
ה לו ביצאת שמה מן הגוף כסן בם כיצד מבייב בגג היו לפעו כת הבאה בכוסין
אייגיון הם כעב והיא פת בין מתובלת בין שאינה מתובלת שעושי אותה כעכין יביש
אותה בבית המשתה ושלא בבית המשתה ומנהג בני אדם שאוכלין ממנו קמעה וכשאל
לרבה אמר רב נחמן עמי לפניא זה לעב ולעבונא אכל לשצוע ממנה ולא כתולת כיסטן אצריך לצריך
ל חנני פירש זה הפת עשויה כמיין כיסין מלאן סופר ושקדים ואגוים כמיין כעסן ולעסין אותה
אתאות תע בתוספתא הביאו לפעו מיט תרומתא מצד עליה בורא מיט כיסין וראיה רבין
לחם עדים יבש היה נקודים ורגו כל לחים זואדיהון וביש הוא כסין ונקודים ונקבוק דכוס
בכ' בכל מערבין בסוף הל' קל לקח הפכיסא מעלי לנבא בכ' האשח שטאלמנה בגג ר'
למא לתלה כסין פיר עושן לבטלה בששתנ שאיך ולא למנה רגילן לצשלתיטין ופולן ולשין
ת בה צימון וקרוין כיסין והן שאיז רב חסדיא דיני כסין מעל לנבא פיר ד אלמנה לת לר'
יון משלסן לפעה קליות ואגוים כסספור חלקה היחה כלאשונה והקיפוח כסוסטליא
טבע גזוטרי כסרף בכ' או עוברין בעסח כל שהלסיפו פנו כאדם שעמדו שעלותו בכ'
בגג ואן ייקות ידן מר יש לו שוק'ט מ כסין פיר סע הירק מכסיף בחמת המידות בכ' גג
זכך משי כסיף ראש חחוטם פיר משי תחיל להלבין ראש הדד בכ' גג דבמה מדלקת הכסיף
ולא הכסיף העליון חרב) השמשות ברז גג דבכיות ידוע הכסיפו זה הוא בין השמשות השחיד
ועליון שוה לתחתון זהו **כסרף** בכ' גג דפ יש טחלין אמר ליה דאמר לבי הוה אמר לבי חל
א הקרב אשר ליה איכסרף בכ' גג דפ העשא את האשה מאי טעמא אמור רבין כל שהוא בבית
בבית כיסופא הוא וטקטולא תכלימה ותג צבירא ולא תכספונה **כסרף** בכ' האשה
לכ כסוף הל' המועא הוצאות הל' בעל שמכר קרקע לפירות לא עשה ולא כלום מאי טע אביי
שימ עמא תכסין ורבא אמר בשום רוח ביתא ארעא דמקרבא למתא לאביי דאמ' שגמ תכסוף
מא יסד הלוקח הקרקע לכא למיחש לין דמקרבא למתא מחוה חו לה ולש שצוק ליה לאפמדה

חקיקן עתה שיהא יקר מאד בל הקומץ רבא בגא שבעה קנא מנדה גבי עים (מהה דמא צמא) טחוח
לכסטידיים בלח של צים בגא אבוב לאה חמשה כוסותא בלמדט ריה בום השליש בל יתן בגא
בכס סג אה נוקעינד בלום וחמונע נותן עיובלים אס יש בו משת: כס בגל צמדה לתוך
אחד היו בטנצ כוסות מיל שכותה שצומח בה שער נקדאות כוס: כס בגל הגזולומאכל אין
כולטן לא מתירבת המאמין ולא מלים שלגאין בגל מי שהיה נשני צ נשים וכן שלשה שהטילן לכס
מל עשו שותבות בלג גדל הדל אמל לעא בגל דברים אדם נכד בטסו בלסו ובלעשו פיל בל
בטעה שמתעבר יען עלן אס יט (לכסו בלסו בטעה שמתעשר אס אין דעתו זהה עלן בלעמו
אס מושל בלעמו לבלתי הסיט בלג גדל ל איעול אהה האורג ומשום דיקבעי מיתני הקולעל
מנת לסמול ב תפלות הית משפחות לה דעצדיא כפיסתא מיל שאין התפילה טאה אלא מצד אחד גמול
וקולעה שלמעט לחור לתפילה ולהשוותה תנא מינה מל זמנן ודמא סמאן דטעמא ליה בלסוסה
גדלם בגא אשה לכיסא לימא חכו פיל בלעז אנפולא: כס בגל צמדה מצלן בגל חוקן מן חוקן
הכוסס אתחזקה בל גמ דפ המדיר אה אכסוה שעבי לעול מיל האפילתון שעוהמ: כס בגל
בגל שחטו שלא לאלו ל מונג לנ שרם הוא זה כאדם שאה ל חציר כוס לטלד זה בל השוחט אחד
בגל השוחט את המסולעת נבלד וטלמה לא אכלתי בטל כוסכוס משולם פיל מהל שחוט אחת קודם
שנתת והיט מסוכסת דאין צדק והיא כגון גוססת (אמריס זבח סמח הוא) תרג ירוש מילסמסון
הוא: כס מספוא לחמורו תרג כסמא לחמריה: כס בגל דל המסקד לב אשו בכיס ומשום
ליה דמי כסי פיל לב שרשלוס כסי כשות שאינה מנוקה ויש בה עשבים רעים כשמתילן אוהנד
בתמלים ועושן ממה של אוטו שלד נפסד פיל ג כשות שאינה מתוקנת שעדיין צריכה דיכור
ותיקון: כסדר בה דמאי האור החומץ והכסבר בלג לנאים ובגל דל כל שעה כסבר וכסבר
שה בגל בטביעת ובל לולב הגזול והטסרל שלהים בגל דל א בעל שלח ליה כוס כרתא בהל יוסגא
והנן כולעג דתג ירו כסבר חור פיל כולייטרו בלעז: כסח בגל בלנאים אס נכש או כוסח
לא תואר תרג לא תלסח יש מפלט כיסוח בעשבים שחוקך הרעים מן הטובים ולא גיש נכוש שנכוש
מעקר מן העיקר כיסוח מחוקך מלעגלה כסך הגור לכספוי סבר פיל בגל אסל כילה ופספיה
כיל חוסין ומשיחות שעלה שבה נוסין אהה ולא הני למטני דבטלין לגט בגד כסכס בגל דל
משקין רבה שרא לפעכוס קדמי ובפירה בל האסח צריך לכסלס ג פעמים על כל דבר ודבר בזבחוס
בלדס חטאת בגל אחד הבגד אה רבא כל טבוס דלית ליה כוסכוס לאו כיוס הוא ובלג לעשר אוכל
תולן בגל אין שוין לכסכוס כיתנתא פיל לרובו קא מיכרין ושלי או מילג לאולדי ובל פיל לקצן
מקנת הבגד שלמטות) בהוך ידן לשוסו מסנ שלוח עין הבגד ומתיבש בטמא או בלוח עומד אשו
פיל קשה ורועה לרובו טותן הבגד בתוך ידיו ומולך ומבוא ידיו עד שיעטה הבגד ההוא למוקי סוליס
קטנים כמין קטנים ס האדאמל ל זילא בגל חבית מאי גרוב כגון כסכוכי מאע דמיתחוי כמחזב ופוח
דלנן כס האטה שהיא עשה ערבת ערבה לכסלס ג פעם על הבגד ודבר ואמרוס בגל בעל
ירמיה אמטוי חד ואיתניי חד או דלמא אמטוה ואיתניי תרי תיקו וכן עוד מכורש בתלמוד ג ית בגלין
מולך ומבוא שבלועל מיהא שמעין דכסכוס כשן שמשוף הוא ומתקוין הבגד פיל יתלמש ודלאה
קטני קטני ו כשלוטשו מתמטט וכדאמל אה לב כדמא ואיתני לבי יהודה טיט שעל בגדו כלסלסו
ומרקדה להוי כיתנתא שמעט מינה דמודא לתיח כיתנתא ולא יתכן לומר שחא צמח שאס היא
צמח אה אומר לן היה לך ללמוד פטלים מצמר והדבר רחוק ביעה ואינה לא צמר גסן שזה קחב ליה
ופטל רב חמדיא ד לרובו מיוכין ושרו: כסל בגל במה מדליקין בגל הלה מכבה זה דרכם כלל למו

ירעס

הוא בכפי שלבול וכו' פל אותו ברזל שלמיד שעשו כפיך בג' דפ' כלשעה כמאדחט
במשדק מרדלה פל כף שחקק האונק באונק הכף עצמו שורף מן כחדלמוקלטמ משלדר
לה השתא מה שאף הוא בקבורה חטט וחקק אחד הוא בהסיף פריץ ז' בבלים קולי גרמון
לפח טמאה מפת שינה פל בערך ק' מכחול שניטול הכף מפת הזכר פל בערך מ' בסנדל
בבלים כף לוקטי ענים טוחרה פל המלקטים קועים יש להן כמין כף יד משני שלא יחבלו י
החן לזכר ובלעל כקוץ מנד בלהם כי לא יל' מנח כפה אכמי ומטלטל בגוג דם גטולאדם פל
החן אכפי ה' כגון כיסח שלעמר פל ז' מעח תדור על עומדן מהלכי כפיס בזיה טימאה לך
החן המקשה בגג שמת עובדיה פל עובר טמא שהוא ממחלכי כפיס צ' שאין פרמחיו סדוקות
החן לך כולג אף שהאם חיה טימאה לך בלז גג דכ' ואל קשלין טעל שנסקק אחת כמאונן
החן הכף סבור בל' אילו טרפות בל' הל' דחסת הואב מככא דמוחאו עד אכמא פל מכף קוקד
כף נהרא מליפח מיכריך בפ' במה אשה בגג הבנות וכפ' אי' בן דמודר בגג המודר
החן לזכר וכו' דפ' אחרון ועבולות פל החן מלע היוצא ממנו משם ברכת מלאה ולא מימי המטר
החן לבטח שהיה מסתרים מבני אדם שעל הנהר וטובלות צמלות כי דברי הכל בלשרי זוחלני לך
החן דלית להו טחיה במקוה אבל צניסן הוה עכד לחו מקא דמבר מלת לא סליק להו טפול צניסן
החן נהר דאף ע' ג' דטהחובה לא בעומים חיים אבזה דשמוז חייט משום שאם ומנח לך רזבה
החן חיים דתנא במעלה אלא שהצטען ביאת מים חיים וזנה אינה טענה ביאת מים חיים
החן מבידי מבידיך מגדולתו מתברך שאיט מתגלגל ממי הגשמים אלא נעצמו והיו סגיא דל' יחו
החן רבא סחככלול שפגמיס מתגלל ומפע בימי תשרי ומנחן בקדקעות הנהר לט' שהתדורת
החן בימי תשרי מן החום שהיה ניש טיט בקדקעות הגמים בעיקר הנהר והיה מים המטעם כדי שלא
החן בטוי ולתוי חטטה לטבילה והוא דאג' שמוז' לעל נהרא מיכפיה מיכריך הוי פל יגא
החן שאול אי' המים מטהרין בזוחלני כולג אי' המים מטהרין שאין שם נוטמן אלא זוחלני בלצ' אלא
החן תשרי ל' שכבר נתמשא ממי הגשמים שנטפו בו אלמא מימי גשמים מתגלל בומו נטמן
החן השלגים והמטר ואיהו אף שאינו מתגלל אלא מכפיה זה פיר' גרשם והראשון שלל חנאל
החן בגג ראת אבזה דשמואל עביד לבטח מקוה וכו' אכף ימא אסימנא בירתא בל' גג דכפ' פל
החן איסר בידה וחלך על כלגזותיו תרג' על כל כיטרי כף בסוף שבת מפססין את הכפין
החן אי' לב פקיעין הק' כפין פקיעין תרי בשתי מקומות מקושר כפין תלטה בשלשה מקומות
החן בפרק המוכל את הבית בגג הכא תרגמו אכפ' דאכפ' בל' ג' בסנהדרין בגג אי' ל' קווח אונת
החן ונססלד פל אטמה קטנה כמו אכפ' דאכפ' וה' אצנים המופנים לתת על האולענות ס' ה'
החן כפא וכפר פל בעתום כף בל' מקום שנהגו בגג כירח כורבן גמליג' אומ' אוכלין על שלפן הכיש
החן על שלפן השיצים פל בין הכיטים הוא עיקר חריות שלפן מקום שדבוקות ביקל מצפ' לן
החן גשרו שלפן הכפין או שאכלום עופות ויש בין השצים מפתן ומצעה מן הבית ונפס' הק' האמלים
החן הכטות תבמידים שציעין קושידי כף בל' המוכר פירח בגג מרתף חמל א' אכפ' דגברי שארי
החן בסוטה בגג אלו אסודות וכו' יוחא לכפא תלו לה וכפ' אלו נאמרי' בגג' ואלו נאמרי' צ' לטון הקדש
החן תלמא דטעונה הוי דרד' וכו' נידודו אכפא לבר פירש בערך ג' צ' סדר תעטת האלו בגג על
החן עלתו כפיה פל סתף כף בגג דפ' ראוחו בית דין עכפאו טד שכפא וזו פליסיים בפ' מומין
החן אכפ' אחת למיס הליבא בסוף גג דפ' הכא על יבנת לא ישא אדם אשה לא ממשיפת נכפין
החן ממשיפת מצורעין בל' אף על פי שאני בגג ומקקה בע' נוכחי פל שגוען שנוכל לארץ :

כמה קובץ העשויה מן הכסף. ובליל ישיג אחר ליל אחר וכן כיסא שנתה א קובץ
ליתות סוף הל המכסס מכותחא דדמי כיפי פיר מוטב דגסרוח לאכול מכותחא קשה שמטב ליל
בם המפוח שט בגל בכל כותבן אבל לא בבתב שיעל כיסה ואטו כותב יסיר כיסה שלעמא אלווד
באריגה גט אשה אוגט חירות אינו גט בליל ג' דל במה אשה אבל כיסה שלעמא שפיר דמי פיר בגד
על ראשה האשה ומקבלתה זהו המא ועל כפה השכסו והיא קופולא בעני נחשמשא ולא שלמה ומחוי
דאח השער מלמא ל שמעון בן עזר דכפול למטה מסבכא שלמי כיסה שלעמא חוטי עמא
מעשה עבות ולוחב שתי אצבעות שיעור עין כדאמרו בם גמ דל לא שית הגז כיסה שלעמא מוט
קריב ועליו עין שני ושאת אתו על מתילת ופיצד הן מעט ומצנפת בלאו במחילת פדחט סמך
מעט את הצניץ ואכל חמלים שעלו לה נראה בן עין למעצמת שטס מעט התמילן בם גמ דפגמא
כח בלנים כפה שהוא טמא מדרס ונתכו על הסכר טחל מן המלדס וכל פל ו כזבים ל יחשע
שיש בה דים הטחלה במטה כפת שבלאשה טמא מדרס בפו גמ דכפא קל אבז שאול אוז מוכרת
ורבעה נה דיגריין כה לשאת כפה לראשה כפה בפ כירה כופה שהסיקוק בפ ה במחור
בתור לא יבא מאתח כוסוד בתור ה בלנים הכופה שאו לאפייה שעורו כתנור ובפן עלה ועל
טמא פירושו בגמ היכי דמי כופה דמיא כירה אמר ל יופי בל חענה כוסה מקום שפיתת קדירה
יה מקום שפיתת שוט קדירות כפה בפ מומין לו הכיפה והחננס הוא גבח וכבר פירשנו
כפה בליל גמ דל המוצא תפילן כיפי תלם לה ובסגמ דל האשה שגפול לה נכסים אטו ל
מפי כיפי תלם לה פיר כיפי נמים כלום קישט זו השמועה כפלה שנקלה הימנו בליל גמ דפיר
הוא גבול לאסקיד כיש וכול ובם חזקת בגמ ולא אשה הע כיפי דמלתא וכול ובמהחב בגמ
הוא גבול הזה נקיט כיפי וכול יקרח היא מפננים תרג יקרא היא מן כיפי טבאמא כי טובה
מפננים כפה בגמ דל השותפן שנילו ההא גבול דהוה פה בלא דהוה שבת כיפי יתנא
הכלל מנגננה שהיה כל עסק שלו לקעת שותף והיה שומט ומוציא ממנו מקצת ומטרי
לו והיה עוסק בכך ולא היה עוסק בתורה לשון אחר אמר לו לכו שהיה גוזל וחוטף פשות מבני
מכור וקמיתא עיקר כפל בחצוי פיר כו בלנים עי שיהא עי בו כשיעור ועמד
על עד שיהא באורך החלוק שלאוי ללבוס נער כפול בפ גיד הנשה בגמ ונהג בשלל חוטי
הו כפלי פיר בלעז אנטיטי שהבשר כפול פימה עלו כפל דוטבא עליו כפלא כפל והיה
למישור תרג ויה כפלא למישרא כפן בסו גמ דל הדואה ארכפנת אכול פיר גאון עורך
כול כעס שהרעב אם אוכל בשעה רעב או אחרי כן כמעט הרי הוא אוכל בתארה ונהנה במחלן
עכב הרבה המרה חידוקה גוברת עלו וכמו כחש וכשבא לאכול אי יכול לאכול הרבה כך בעסק
הזה והעולם הוא כעטן הוא פאלת כל אשר תמצא ירך לעשבל עי ופתיחונו בצמק שפורח
כדיתנא ל שמעון בן עזר אמר עשה ער שאתה מטעא ומצאון לך ועוזן ביך ואם תענו צרכי
חובותינו למחר דין לום שט לעמוד בערפין וחובותו ואיך יעמוד בשלמאול וכטס שהרעב בערב
האכילתם לערב שט אי יכול אפילו אכילה שלעת אחד וכל שכן שלכנסה עתים כן מתירן אדלפנה
ואדעהית שות דבלי חכמה יפס במשל שמצאון תמיד וידוע לכל אדרתמא קדירך שפך בזמן שיש
עשה שאתה יכול לעשות חסדים שנמצא מה שביך כמים רוחותן בקדירה ונשפטים לחן פה קדירה
לכלם לפיך מה שניטל מן הקדירה באתה שעה הרי הוא נשמר ויכולן בעליו לעשות בו חפצם
על ממונו עניים אם טטל ממונו ומחמירין את הקדירה בדעת ואם מעלמין עין הרי הוא נשמך
נה כי אי הקדירה מטלה אותן ואבד מבעליו וכך משל שלמאון כפנות בפ א בערלה

כך בם טק אי יאושך בוג אין כוסקין ושפט ליה טפי כופיתא בם גמ דם כל גט אפילו קשת
דמא פה קט שפסל כדמא בל גמ דם המוציא יין כופתא כוף תב פל כל שיש בו ביוסקית (המקרה)
ושב כך בם ארן השדמן בגמ ארן הנהדמן כמה עליו גגת בם קצ ד עזרה בל' גמ
טכסה עליה את ההר בגיגת כופין עלמסדת סדום גמ האתמ' בגמ ולא את השדה ובל' פרק העט
את האשה בגמ לא יאמר הראשון פל כל שדה נהנה וזה לא חיסר ומונעו זו מיידת סדום שאמר ש
ושלף שלף בל' גמ דם הארץ ובס' גמ דם הקומץ דבה מחו ככוף פל ככוף מעיקר גזול וש' ראש
כמה דבוקות או פון פל ששט מדאש גזול ועד דאש אעבע כשהן משוחות ואף עלפי כן אין הוות דה
א' ככוף כמין שיוכל למשוט אעבע שהוא צדית גזול מאמה מאוט כמו שיוכל להרחיק אעבע מגזול
טמי ולפי קרי לה פשוט בויקריא דבה אחרי מות פלש לדוד כמה סיח את המנורה: כך בם
בגמ וכום העיקר דמשתכח בלכותא דכודתא ובס' גמ דם המוכר את הספינה אפיק כמותא בל' בל
בם ולהלן נקח כמין דרעיא בעמ' ויש גזולין ככין והן זמנים שלאר שלמשה: כך האדמות
לא מיכף ככר פירש' בע טרין והינו אוכף המפולש בערך אוסף: כך א' בעדוב' בגמ
לו בם א' בזמנא בגמ ללמדת הפדה דלך כמה ל מאיר מחייב במזון פל זו הכיפה האמורא כמין
מד' רוחותיה אלא מסוכתה ככוסה כמין קשת ועומדת על ד' רגלים ל מאיר מדייבה במזונה שאמר
כמין בית ולאוויה לדירה וחכמ' פוטרין שאינה דאורה לדירה ושון שאם יש בה בלגלה י טמאים הושע
וגבוהה כל כך לאייה לריח וחייבת במזונה אלא אבי הכל מודים כל היכא דהכיפה רחבה ד' ווח'
ג' ולא כלום דכלמחות משלשה כלפוד דאמי ואפילו אויר לכא הכא יש בלגלה ג' ואין רחבה ל' טמא
ולא כלום גדל מחות מארבעה לא הוי מקום כי פלג דמ' בלגלה ג' ורחבה ג' ואינה גבוהה י' ויש
לחוק ולמשלמיה ל' ג' מאד סברה וואיל ויכול לחוק מאי כמה מחקוק ומושלם ל' ונחשוב הלג' א'
שאין מעינין ל' כמה שמגישין ל' והרי כמין שיש בלגלה י' וחייבת ורבין סברי אין חוקקין להשלם עד כ'
לא פליג' לא דמר סבר דאין אומר סבר אין לוחין אכליט בעלית כפיסת הכיפה ממנה ולמטה י' טמא
וכל שלמא א' ע' פ' שאין בלגליה אלא ג' נחשבים כמה שחם י' וחייבת זה פירש הגאון בעירובין כימין
גבי כימין כנגד האוטם ככר פירש' בע אוטם בם ולא אמרין בגמ אין קולשן שאין כימין דפירש' הדלו
ולבא נשוק כימין דריגלתה דדי פיר' כמאות שלששים נשתבז ושקה כמין איתו בם א' במגילה הושע
מגורן ועד כ' ימא דם שלמא מלפי כפיסה פל בלגלה פל כמין חתה השמים שישאין כפיסה
בם המוציא תפילין בגמ נגד הנגיד אמר רב אסי הוי כימין דארבא באין שיש בהן טמא וכול פל י'
לפנים ולחות שקוטרין אותן בסבעות שבעפניה וכופין אותן על גבי הספינה ובימות החמה כשחוקקין
עליה החמה פורשין על גבי הלוחות מחצלת ומסכלין על עצמן בסוגל דמ' אין דורשין ובם השוחט א'
בעוף בגמ נמלה סלן מטבילין בלאשיות ואין מטבילין בלפנים פירוש לאשין ב' דאשיות הגל המחזקין
הים כפיס אמעעות הגג העשוי כפיסה כדכמא מטבילין בלאשיות ואין מטבילין בלפנים לפי שאין מטב'
באויר בם האיש מקדש בן גמ ובחוקקין לכיפה ומתא מאיליה ב' הגשרין כונסין אותו לכיפה
גמ חיי כיפה אמר רב יהודא מלא קומתו בם א' בעב' ז' הגיעו לכיפה אעמיק בה ע' ז' פיר' הוי בועט
מרחצאות ומעלהם לשאת בו בעין כמו זו העזרה \wedge וששין בה צורה שלש ז' אסור לצדיאן לצוות
בם לא יחסור בגמ מרחיקין את המטרה וחודת אחורי הכפה בל' גמ דם ואלו נאמרין בכל לשון מלמד שה
מים נגד שין ועלן כפיסן על גבי כופין: כך בם ולא כמלחין בגמ אין קולעין כימין דנורה מרחיקת כ'
אבעס בג' ח' באהלות כיפת הברד פיר' חתכת ברד כמו כיפת שאור שיחורה לשיבה פיר' כמין כיפת

היי שייך

לפירות בגג המפקיד בגג הטוכר פוח כפית ממין אשם פיל אם כפר ממין ושבע עליו לשקר
אשם כדליל וכחש בעמיתו בפקדון ואת אשמו יביא ליה אישם כפית ממין לא ביתן שמעם
בשקר על דביל שאין לו בזה הנאת ממין קייב חטאת כדכ' או נפש כי תשבע לבטא בשמעתו והביא
כפר בגג דם בזה אשה ושבעה כופרי משבעה עיני פיה וחתכות מזו ספיצור
גדול בגג והלש והאופה האי מאן דארתח כופרא חייב משום מבטל פיל שהרתח אתהותת בגג או
הות בגג וחתכות שלבשר ההוא גבירא דאשכח כופלא בי מעזרתא ברטאות דם פ' שחחון
ג טווייטא מי שחא דכופרי פיה ג' טיפין שלפסולת ופת זהו העיטרן בל' ג' דם האומר משקר
פוח דתקל כופרא פטר נפשיה אפילו בכופרא: כפר בל' הניזקין בגג סיקדיקין וכפולדייה
הוא גבירא בגג כל החבתיים שקיבל בגג נשך אמי אביי בשפת מזרק כדכ' כפולדי זהב בגג דם
ת בגג נתי ובגג א בכנחות בגג אחת מנחת חוטא לא לא גמר מקנח אעבעו בפשם אמאי מקורח
הוא אביי בשפת מזרק דכל כפולדי זהב פיל עלטם כך נקרו המזרק כפול שהיהו מקנח אעבעו על
משום השירים בל' ג' דם האשה שהלכה היא ובעלה אי איתא דנענתו מכפר הוה כפר לה פיר היה
ק להחא כתב כפרא דודי כבר פירע בערך כלבוס אללך תרג אטלך ומכפרין ריש פומהא:
כפר בל' הוצאות בגג יצאו והנחו וכתמורה בגג וולד חטאת והתנן בג' בשקלים י' שופיור
במקדש וכל עד והוב לכפרה פיל בתוספת שקלים האול' הרי עלי זהב מבא דמי דינר אהב ונורח
בשקלים מקלח' אות' ולקחין בגג זהב ועושין אות' ריקוש זהב ציפוי לבית קייש הקדשים והכי משמע
לכפרה זהב לבית קדש הקדשים שנקרא בית הכפרת ותנא בתוספת תמוזה בל' הנרבע בתקלו זה
אין בל' יהודה אופ' אי' עושין אותו ריקוש' אפילו אחורי בית הכפרת פל' אה כנו וכפרת שאם היה צריך
לכפר הכות היו נותני' מאותו הטופר וזו המעשה כולה ממולשת בתוספת שקלים: כפר בגג ה'
אחיות כפישה שהיא נטונה על יתרות מבחוץ טומאה תחתיה כלם שבעישה טהורין בגג י' באהיטור
בגג שבת שפת כפישה לכן שפת החדור אפילו עד תהום טהורין בגג א' בעדה ובגג פיצר דייה והתנן
ג' בטבלים אשה טבולת יום לשה את העסה וקוצה הימנה חלטה ומשנה בכפישה או באחיותה ודם
דל' הניזקין אכל עושין חולין בטהרה ונטלה הימנה כדי חלה ומנחה בכפישה או בטוהה בל' הל' קפ' דם כל
מזר חלית וכפישה שתיקן טטל' מה לדיים פיל בלאי חמדות מקורשן שטהיו מלקצ' בוומאה פ'
שמה דאהיטות הא קדטליתא והיא קפיזא בלישנא דר' ר' וזאב' (שכובשין) בזרעם לכפר
זרעם ביוסם פ' ט' בטהרות המנח זרעם בספס ופ' ונותן בו טגבים כדתל' ונותן יתוך כפישה וכל
ג' וכל מוטבה רחב ותנא הבול והזות בחזר וכפישה נתונה עלו טהור ומחומת מי עליהו לזרע
בשפת ברא ג' דם בית שמאי פ' טון הגמל במיזה כפישה מדדי לפיכך צריך לו במיזה כפישה פיל ה'
ה טורד פירות נכסיה ומכילם במיזה כפישה פלוג היה ממסידים לפיכך מדדי: לו במיזה כפישה
זווח למאן אשתו שלא כפטו ירושל מקשו במעשה ד' פ' טון הגמל ומתמחי וקטייה אילו השטה ויבר'
טורה מתדי' עדוה שלו ופריק לב חסדא הרה אמרה עבדה ומיצינה מן העשונאן ושלא כפטו עלד' ת'
ג' שחאי מיאונה מיאונ' כפרת בגג א' בכריתות בגג האפס' ל' פ' אופ' אף בית הירד' כלש' א'
פ' בוט' שגדל' על שפת הירד' ויש אופ' דיע שלד' הגדול בירד' והוא עמזרא בלש' כפר
כפר בתמיד לא היו כופתין את הללה בגג במדה כתפוח בחצל שלמג' פיל קשרוה כדל' לג' אה'
פ' אפס' בקדיר פ' ו' בטוהיה אפילו מוצל ואפילו כמות הכלטמא: כפרת בל' ג' דם ואל' עובדי'
כפישה כפר שאור שחחודה לשיבה ציטלה פיל הוא קנח שעורים שלשן אות' ועושין אותו עגולת'
ומיבשין אותו ו' אחר שייבש ומצטמק ששן ממנו כותח הצל' ואמלי' מלחטת הגוף משום קומענת'
כפרת בהררים פ' כ' בכלים כופת שקבעו בדבך קבעו ולא בעה עליו בעה עליו ללא
קבעו טמא פיל עץ הוא בנוי בדימוס מ' לחוקן שלשן כפישה: כפרת פיל' עץ עב מתמחה
בשמה מ' ד' מאיר מעשה שבאחד שפס' ב' כפיס' מ' תמחה וכו' ועוד תנא כפרת ב' חקיקין ב' ששן

בכפנות שלעלה בם האוי לחבור את כול בגם האוי לחבור חצי טדי ובם ב בכבודות
אוי משמטן אדאכלת כפנותא בבבל בדי גג דל בכל מעתא ברא דנוספת מעשר שט כפנות
מעשר ומעמאות טומאות אולאן בם מקום שנהגו בגל כיוצא בו בפנימו רשיבית בדוך חלואות
גדליים נכנסין בגוף וכפנות ומג תמרח פיל מרי שלמחר שאיט מתבטל לעולם ועוד מוסות כפנות
כפס בם הטותף גל גזית כפוסין וברא גל דל חבנתו עליה בכפוסין אין שומעין לו גל כפוסין
פיל שח חצי לבנה כי חלבוט יש בהג' טפחים כדיתן הארץ חצי לביעו שלג' טפחים כפס בם כה
בבדא רבא ומכפיע בחיצויות ומקרה עליונות פיל כעמין סקע כפפח בחורו פ' ט' במקורות
מלח כפופות בעזאלי בודמא פיל ב' בשונה בכפפה מצרית ברא גל דל המדיד אין אדם דל עט הלג
אחת פיל קופות שעושים מן העמא ומכל המצרים וכגון מיני שבה ויש עוד קסימה בקוף ואחרת
בפ' ה' בכלם מעשה שנמלה דלקה בתערי ככר סגמא בפ' ב' בתוספות תורתא בעלם מבני המדינה
הכופרים ברא בנרדים וחלא הכופרים יפ' ללב בפ' ד' בנרדים בגל ראה אום שלכופרין יפה ללב פיל ב'
שלכפירים ברא כלאים כלב כופרי והשועל בם מרובח בגל אין מגלען כלבים כפריים פיל כלב קטן
בלעה במדברות מן כפירים כגון בעל ספרי ברא מעלה כפירים ועירים גדולות וילכוד אול' בנחמה ת
תקנת וית כפרנא תרג' יל בחצריהם וכו' ודמות כפרנהון וכלי החצרים הבמחנים אם בטע
כפר בפ' כיצד מכלסין בגל חוק מן היין ובמקום שנהגו בגל כיוצא בו אימת הון בכופרי
צאן נציר בגל כיצד מסלמת האי דקן כוסרא פיל כל זמן שחפרי לך ולא נגמר נקרא כופרי ו'
כפנות כעמין זה: כפר בפ' מקום שנהגו בגל מלכית דקלן מעמי כופלא דיכלאו לנזקבה
אחא אול' לאחו זולקן בו כלום ומה היו מנקבן אותו לא מנחי כופלא ענף דליכלא לנקבותא שבנקבן
בו טוף בועץ אחד העץ קח זלר הנקוב קלי נקבה פל' ז' בערך נס' אסכיה כופרי ככל פירוש
כפר בפ' א' בנדה בגל ל' אישור אול' ד' נשים והלכך בפ' בשמיעות הוורד והכופר פיל ג' ג' ג'
כפר במקוות בפ' השלג והמדד הכטר והגלד כטר כאמר יפ' פ' הריני כפר
כונה ממזל ככר פירש בערך כל' בפ' דל' א' במזכה הריני כפרת ה' וצפו ובפ' ב' בפ' דהווי
כפרתך בפ' ב' בעשים בתניטרא אי כפרתך בפ' ב' בואא בגל מעשה שאל' ב' שונים הרי הוא כפר
כפר א' בקידושין בגל כל מצות האב הריני כפרת משכבן ברא כלים עזרת ית מקודשת ממנו
מחוסר כפופים נכנס לשם פיל בערך חסדי: כפר בם כל העלסין בגל הגנים ובפ' לו דבדיק
ג' אול' אישור לתכפירי בשעת הדין פיל א' א' א' בכופר עלמא שלימדתני אתה
הזאה שפית ואטה דוחה את השבת פיל ז' אי אתה יכול להכניח בשעה שאם דן לפטר דהווי
דוחה את השבת שכך מקובל אי ממך בסוף מי שמתבגל אול' המוציא מחברו אמ' ל' זירא אם י'
שכ' לו מלחין בגל א' נכנסין אי חדיא לך לא אולא מינך זאילא כפרת בה פיל כפרת בהנה ד'
מא סתייעא עלותא כלום הוא ל' אול' אול' אול' ד' עד השכא עלינא עלה ולא אסתנינא מיליא א'
ננסבא אי אינא תמות מקמאידלא אחווי בדי מינסבא לאחד ומעער אי אינו עמנימות מוכי'
זיהי לאידך ולהיט מארס בלעד שלא יקדמו אחרי בראשית שותף היא בם הגמ' רבא בגל נקב'
קדק' א' משלתי חומש על שבעת כפידת שעבוד קרקעות פירשתי שאין גילה קיימת וכו'
קרקעבא הנגל לפירו להיפידע דמי גזילה שגזלו אביו ודחה הירש ולפ' ושבעה נמצא
ספר ושבע על הקרקע שחטח מקדושן ברא ג' דבצא מציעאה מה לעז השוא שבה ש' לאגו
פיל אם כפר הטה והשד עלן עד אחד לא החזק כפי שני לא יקום עד אחד באישור י' א' א'
לא החזק כפר' א' נשבע על כפידת שעבוד קרקעות פיל כלשם שאם יטעון בחבון שגל'
כופר במקדשה אין חייב עליה שבעת כף הטוען על חביון בעי שעבוד קרקעות והלא כופר במי

מ' כ"ז

לכן באגמים מקום שיש סוף וגומא וצב כוונת פיר ותל עפר חמרים חמרים תרג ירוש
כרב בצלם י בתרומות כרוב שלשף עם כרוב שלבעל פיר שלשה הנשיא בוד
הגדל בשדה שלחים שלחולק נשפך עם כרוב שלבעל שלתרומה אסור אותו שלחולק
בולע בפ כיצד מצדף בגג על הירקות משכחת לה כסילתא כרב וכרכל בפ אין ^{מעמיד}
אין ואוק כרוב ותדוף ומססין כבשה ועו כרב בינתא פלגא טבר פירט בצע בינתא
א תרי יומי כרובא לא הוו פיר בערך רד בפ טרק בקלפי בפ הל קשר לטון וצב תנוקות
מצח ברזג לא מסקו מינה אלא כדמסיק תעלה מבי כרובא פיר לא הוו מסקי מינה שום טעם
ד מבטלה ראשונה כמה דמסיק תעלה מבי כרובא פיר ^{מה שישועל אינו מוציא כלום}
ה חלוטה שהוא אינו ^{מלמ} ^{מלמ} ^{מלמ} לא זלעים ולא עשבים: **כרכל** בפ א בצרפת בגג וחלל
בגג ד הדיוטות ובריג גג דעל זרה כי חורא כרכלתא דתרנגולא בפ גג דפ ח שרעס הדוזה
גול יטול כרכלתו ומסתרם מאילו בפ מי שמתו בגג השומדיון בשורה כרכלתא באקא
ום כגון כרכלתא דתרנגולתא שאין דרך בבותיה לחתכסות בן שהוא פריצות הצביא
ה בילעדו מיטת הקאדים כרכלתהון אילו הקסיריין שבאשית כמין כובעין ויש אונג ארין
ק טופין: **כרכל** בלמדתו פיר את עוף בצולו והכברה ביזו והיה מודד עפר ומלכל
בפ לו טרפ בגג סימנחה הוא עיזא דכרבוז פיר מקום: **כרל** בפ הפרתב לאשת
ד ובפ גג דם ניונת ובפ הנזקין בגג יומים ובפ המקבל בגג תבואה לא יזעזע קטנת
דדעאי לכסא למזוזע ולקבורה מצבטן בלא אנדותא פיר לפרוע אפרגא דעלה למלכא
ען או למזונת יומים ואמנות או לצורך קבורת מת וכרגא הוא מם הגולגולת היתה למם
להון כרגא בתל דף ורמיח תהיה למם תרג ולמאיו יהוון למראתא: **כררן** בפ גג דפ
ת הספינה אמ רב חנן בר רבא אמ רב ל שעס נחבש ש אבהם ג בכות וז בכררן
לשעות כוונת תרג למעבד כרדוטיין וכן תרג ששנו לה כוונת חגור אפוד בר דטאון
שן בעתה הצתולות מעלים כרדוטיין: **כררן** בפ רפ א בשבת כררן ותא למיסר המיין
פ כמה מדליקין ובענבוהו ניוון כל כררין דמערבא ובפ חבית בגג חלות ויש ושאלן
פריהי דמערבא תרג ירוש והסיר י ממך כלחלי כל כררין רוח איש וככלל מחלפו תרג
לא תסובל כררנה: **כררן** בפ א צבא מיני בגג מינא שטרי חוב דמוטולן אכררנה
בפ המפקיד מבי שלימא אכררנה כרר פירש בערך ובפ גג השח בגג שולח אדם הים מלוח
נחק בר יוסף נבל בשרא לצחילא: **כררן** דצי חילפי טבר פירש למעלה בזה הפרק
כררן בויקרא רבה בצו פירש אהצת צדק כללי אין חפצו כי כררן שלמיני דגלים:
בר נחמן אמ כי כררן שלמקויו דם: **כררן** ושקמתם בחנמל תרג בכררנא כררן
דבנות חניבור בגג אין מצואין לא מצית הזבלים ל יוסי אונג אף חיטי לרזיים וכפר אחיב
מותיק: **כררן** בר פ הכונס צאן לדיר בגג הנחה בחמה למימסר לכררונה פיר
גדול מקבל מצע אדם ויש עלו אחרים תחת ידו שאוסר להן הצהמות ויצאין ומרשן אורן
כררילא לרועה כמוראש דוכטא למלמדו תעוקת **כררן** בסוף כללים וכררית המת
ג שלחמור אין בהן משום כללים ירוש במתק חטאי כין שמת אדם נעשה חמשי כן המצות
ומדין ואטלו נחש כררן על עקבו בילמדו ברז וארא מה לאן חכא להקיש כררית נחש
אז ד שמתון בק פון דמל קולה כחש ילך מה נחש מלחא ותווג אף הגלמת מלחש
דב י מה הנחש הולך מעוקם אף מעקמת את ודכוח כררן חווי ככל פירט בע כר בשמש
כלם תכריך נבלי בע לוי פיר עור שאכריתן כל השיר שללויים ושלתכריך הלל פיר לשמו

חולל

מטלטלן אהנו בשבת לא אנו חקוק לא לעטן נאמאח צמוך תוספת עידוכי ומיעטה באבעם זענען
וצמולת הדינה בל כב בעלים כופת שסידקו וכידכמו ושאו פנים ל עקבה מטמא וחכל מטמא
על שוחקין פיל עץ שקבעו בו אינו מטמא על שחומר בו מאס לשיבת הנה שהוא פנים ראש פ
באילות ובל יא באהילות סגוס עבה אין מביאין את הטומאה פיר גאס קודח היא רוק אהנו להגמול
והב יתה לכופתא כדל אילו כפת קרובי עטן תמא חוץ מן החוץ כפתור בביד לפי פירש
ימאמס כלשתים וכפתרים כלשתים גבולים וכפתרים נגסין: כפתור בויקרא לבה לתועט
מדת וקיים חק הכפותר זה יאשיהו וירעשו הסמים אילו סנקלטין שלן ובצעם בראש כלם שאמש
אבא משם ל יוחק סאה מליאה ענות ומי מקטרג בכולן זה גדל: סליק פרק טו
אחל פ ין כעוצרה פיר מי שיש לו בית על שפת העיר מועא מן הכותל לתוך כן
על שמוציין כגד המים ובין זו לנו לא או כד אמרת ומקרה על אותן ב קורות ועושה בקירות
ומשלט דלו וממלא זה לשן עירובין וכזה ישנו על גבי רשות הדבים וכבר פירש בע גזולת
כר בסוף כלים הכלים והלכות במ מקום שנהגו בגל מולכין ובל גל דפי מי שהקן מביא
כלים מבית חוץ כגון כרמבית הכרל בהגוזח למגלה ברבם אלו יוסי בל חנינה כלים שלם
פיר כפת הוא קטן שמשים תחת מראשותיו כר הוא ששוכב עליו כדאל בפ השולח גט בגמרא
אנעצמו אמרה ליה בדיחא לא בעית מידי למצא אלו לה כרים כרי: כר בל גל דפיר
אול תולין כירה ששומטה אחת מירכותה פיר כירה זו כלי מתכות הא וכל זמן שתחת כלי ש
מתח לטלטלה לערך מקומה למיכך אם נטלה אחת מירכותה עדיין היא כלי שיכולה לש
בג אבל אם נטלו שתים בטלה מהות כלי שאינה יכולה לעמוד בשתיים לב אמר אפילו אחת נט
אסור לטלטלה גזרה שמה יתקע והל כל לב בהשטח פן כלים כולת נאידים בירושלם פיר שש
הז הנדירים טבטלין השלמים ומשלחן תחת הדוד כירה שהסיקה כבר פירש בע כפה
כר בעצמו פח כלים כור שיש לו בית שפיתה טמא פיר יש בו מאס שמחויק קדיחה הורה
ככלו ומקצב טומאה לעשות פ כור של צורפי זהב פיר בערך פי כר ותרד וקט רוח מאות
דוחיה: כר בל גל דפ המקבל ל קטן לכור: כר בל גל דפ כיר מעבין כירי תבלו
לי פיר רעה למר קדי אדוע רעה לומר תבלו הוה לי כלום קורה היח לי ואם כירי עבדי קי
הייתה לי זכח כלאו כל כך היתה גדולה כך מנו לך עלוה כלום אם הו מאסן אותך עלה לא הוה
מגען עליון: כר תרת בבית נרא ומדא בכורה פיר בע בת נרא: כר בל דפ ראוה למא
לפרושי בקבלי אשר כרית לי ובל א בסוטה בג יוסף דטה נהו דובין בכריתיה משיטותה מוז
דכר בקבלי אשר כרית ואם ל יוחק גל ל שאמון בן יהוצדק אין כירה לא לשון מכירה: כר
בבד לכה בל ויהי מתקן ותריעה באח אהבה אחוז בעולם בשעה שהשנים יפות וכן הוא אופי ית
מקנך בום ההוא כר נרחב כדי כירי מרובה בשלם וכן הוא אופי ישאו היום שלום לעם אל ל אחא
הרים משאמך שלום לעם: כר בית גליא קורין אתו בית כרייא כבר פירש בע גל: כר ב
השאותין בגל כותן רב סמא רמיא רכרא חתא איתמי פיר האל חפירת העיר עלה תומים הכלל
דפתיא ואילו מצבן פיר לחסור ברחסו ולהשמות למקן העיר להסיר הרכסים שלא יכשלו בה העש
והטבים וא נקי באולכא כבר פירש בע אכלוסא פיר אחר שלגאן כריא דפתיא נהר שלמויא
לשתוח כמט מסייעין: לקנו למיכך בכלתא כאלו כמט בלג ישג בגון שרבלין להקבץ את
אוסה הער ולסת גרזים גרזים לשמרת אותו מקום לתעק ולהודיע להן: כר בל פירש
הגזולות בגל הפיל ל יחודה לכריהו דאם סמך נזירות להקל פיר בג ואלו עותרין בגל סמך
הרע נזיר אם יש בכרי החז ק כור והלך ומצא שנגב או שאבד ל יחודה מתיר: כר בל
בגל סימט העוף אם רב יחוד הע כראוי רבי חילפי שרו רבי כרו אפיר אית דאם רבי כיר

בנות כח
שוקן שעשו
בדעפרי
כד כח
הגמא

מא
כגל

שנת את הפרה בגג סמך כיסוף הלאשן מאי משלוחית כרכשתא פיל כבשה גדול
בצוארון והוקף בלאש השדר ירוש' בל א בקיזותין בלל בהמח גסה מאי משלוחית
אית דאמרי שרקוקיתא ואית דאמ' בגרמא ירוש' בלל גג רפ חוקות הצמים מיי משלוחית
דין חוטלא ואית דאמריין פנדולא ואית דאמריין תישא לבה כרכשתא בלל בלא מיעי
תפסי בכרכשתא פיל נטין שבקיותה ובלען שיידי: כרם בל אפ' ר' עקיבו בגג סמך
ב כרמי עמ גדי מי שחלל עליו יכפר' על ששון נדי שלמתי לי מאי מני דהאי פיל לטמא
הוא אל מר זוטרא בריה דרב טמא כותנא בהכחד פ' כג בפלים כסא שלכובס שכורס
הכלים פיל מקבל את הכלים ומעון עליו ומשם עליו מכבדות נבלגשלה: כרם בל
בגג האומ' איש פל יירשנ' וב' לבכותוצות ח' מדרש ירוש' ר' לעזר בן עוזייה לפעולת
בבנה וב' החולק בגג אחל בתולת אי הדריב' אמנתתא דכרמא הדריב' דתנא אפ' ר'
בע של' יוחנ' בן ברוקא שמעתי מפי חבאי בכרם ביבנה כולן עליכות להמות' ג' חדשים פיל
תנא דכרמא הדריב' ואי אין הל' כל יחדיה וכ' פירש' רב אחא דמין שבחא בטאלמות צוילא
בל אל' דל תבלת השחר וכ' כרם היה שם אל' תלג' ח' ע' שהין עשוין שודות שודות
ה כלאים הריזה נקרא כרם דלברם שהוא נטוע ערבוץא כרם לביש פיל כרם שלטנדי
שנטע כרם ב' אחר' דיבנות בגג' ר' יהודה הוא גברא דאיטבע בכרמא ואיזקיה
פיל א' ב' מקומות על שפת העיר אחד: כרם ב' א' בצדכות בגג' וחכ' אומ' מאי פיל
ים שעומדין ברומן שלעולם בע אדם מזלנ' בהן ר' יוחנ' ור' אשר דאמרי תרזוקין ר'
אדם לברית פטו משתנות ופול כרם בצל לבח פיל' בא ויאמ' ל' להחש נכרצאן ס'
ול' יכול להשיבו ובפיל' ל' נתכרמו פ' רב' ובפירש' ס' ועבדכמו פ' בפסק דמיה ארומה
עה נכרמו פטו שלמשה ופ' בלמדע ויחי יעקב יצא שמעון ולוי פנה מכווכמת ופ' טלג'
זר דתום תרג' ואפי' כולון אתחמאן אכרום אוכפין בקידדא קדריה שמה החזיקתני תרג'
ואפי' אכרום אודמין כקדרא חשתג' א' ושעריה אמלל' קדריה ל' כל פנים קבצו פארוה:
כרם ב' ר' ישמע' בגג' קצרוהו ובפי' פ' במל' ואם תקליב כרמלך ומל' דבי ר' ישמעאל
אל כרמלא פיל' שמלא דגן בתוך השיבולת ככל שחא מלא נוצה כלת' שטעל' כולן:
גלית' ומקום פטור בל' גל' דשבת ידול' בל' שבתת' ר' חיה ברעלר' מל' ל' ל' ול' פ'
הכא אינה א' ר' ה' היחד ול' ר' ח' לא כרמלית: כרם נקרא בפ' דשופר ויל' פ'
ד בחחיס מהו בחחיס ר' אבה בל' כרמא בכר' ומקרא פ' ח' ב' ג' כרמא כרמלית
כרמס בגג' לא יכתנו ל' אמרה ליה שידתו' ל' בריה אידוהל מכרמא פ' תרומה סלכא פ' ת'
כרמית למה שאנו קורין בלעג' בשי' בל' ישג' קורין כרמאות בסיפיה במל' ל' לאש' פ'
ב' א' טריפות הכרס הפנימית שנקבה או שנקדע רוב החיצונה פיל' כרם הפנימית הוא הנדס'
ישנה הוא הכשר ממש ויש אומ' הוא הכרס ובגג' דימינ' חיה אפ' ר' יוחנ' שור כרסת' פ' ירוש'
נבוא לקטת השור בדוק אם יש לו כרם גדולה והגלם גדולים וראשו גדול ונעליו לחץ קטנו שאם
לאחד והגלם בחמור כלום החמור טוב מדין דקה והגליו קטנות וכ' לאשו וכ' זנבו וכ' פ' עיניו
ותחת' המכסה את הקרב תרג' ירוש' כרמא ב' ר' איעזר אומ' וטלן בגג' איך שודין העומד באמצע
לא עמד בכריסה שלא ישיק עובדה ולא יגלגל' היא: שתי שערו' שאם אחת בגג' ואחת בכריסה
ר' בערך גג' כרם בצד' רבה פיל' פ' ויחלל' והנה כלם אמ' ל' זיל מני' עשרי' שדיין' בכריסה
ואת משלח ליה: כרם ברי' גג' דל' בע' העיר האי כרמא דספרי תורה ד' יצא ש' ד' תשמיש הוא
אשתמושי ביה: פיל' שלחן עליו ספרי תורה עיליה פיל' מעין ספרי תורה על הכסא כלא מטמת אמנא

מנא

בו את הללים כגון הסכי ודמספרים והמחט בם השותפין בגג ולא את חטריקין ופירך משכס
ולרבה מלעיל פיר לאחר שהיה כרוך טלו חוזר וכוך מסוכן לפי כרך מעט כשיעור שיב
וישב ברוח באהב טמחים בם או מציאות כריכות ברש' הרב פיר כריכותה אלמנת קטנות וה
והשלמות נוטל ומכריז פיר הן גדולות בם הלכ קל דאלו מציאות כרבתא מאי אה לאסירין פיר
שאם בעל התמידים עושה גידוד פסיכס ברש' הרב תחת דקלו הנטפין כדי שיפלו התמידים שמע
הדוח בתוכו מאי אה עלפי שבלשות הרבים הוא פיר דהקיוו מחיצה בשביל תמידים העשין אסור
דגל דעמיה דלא הפקירן ולא מחל פיר ד אס הן דקלן מחזקין לתמי דלא בע יאוש בעתן חוזקין
בברכין דלא שכיחו בהן שקעים למיכלתו אסירי פיר דקלים הדיבה שמוקמות גדי הדורות
כרופות וחזקות כבר פיר בע הדור בם גמ דם ד מיתות אה לב אשי חזינא ליה לאבוד
דקדא דנפדן שדי כליט דשידאו מנחדיה והנה אנתנו משמים אמי תרג ידוש מצדכין כרם
כרך בם חזאה הנכנס לכרך ברש' מעלה כרסן המוקפין עיים גדולות וכטולות תרג קדוין וכת
וכריכין: כרך בם מי שמתו בגג בעלקי כרסן ריפתא ביה הידי פיר אכלו לחם ביהוד
כרבי: בם המועיין זכוכית כדי לגדוד בה ראש הכלב בם כל הללים את הכוש ואת הכלב
לחוקם בם המענע בגג כר וצמיץ במלש חטאונ חלב שלחיד בכלבד ושובט) פיר כלבדיט
ען או עזם שלאשו חד ונקלא כרבי ודמא למחט שלסקאין וכך שמו בלג יון כורסא מעצרו
השת כשהוא מתוח לפשו באריגה ושובט בן החוטין ומקרב המבדיל בן שני חוטין העלונים והגון
ומי נוחים להתפרק העלונים מן התחתים ונפתחת נמש המסכת לירות בתוכה חוט הערב והין אצל
הדי הוא בכלל מסוך והמדקדק הוא המדקדק עלהט הערב כדי להדבק באלהם עם חפירין והין
אריגה: כרכום כורכמא דישקא בערך רשק סירקן או כלכמן בע סרק בם א בחולין
לגיד ולכרם להטיח שיבולת נרד וכרכום בם א בכריתות בגל המטעם את הקטרוי
כרוב בזבחים בם הלכ קל דקדשו קדשים אי זהו כרכובל אה חלוה ד יוסי בל יחזיה
אה זה סובב: כרובה ברש' ויקלא רבה פיר טוב מלא כן נחמ מכליסה לכנות מעיאו
מעיא לכרובה קטינא ומכרובה קטנא לכרובה עביא: כרביא בם האיש מקדש בן
האיש מקדש את בתו קם ליש לקיש זוח כי כרביא וצמח ויצר והיתד ולחא דמשגח בה וסי
תרג וכרביא וטענתא ואת החגב למינח תרג ידוע כרובה למינח: כרביאיש בעט ברוב
וטופת תרג בקלמו פירלא וכרכמשא כרכם בגלמינו ויקח קרח פיר קח את הנפסא והוא
יכרם פון כנגדן ושבע שאינו מוציא להם לא מאיזה שהוא מבקש: כרבי ברש' רבה פיר
אל האשה אה ובפיר מן והוא יהיה פיר אדם גלם קד שני גיים בבטן ד אשה בר כהנא בטם ד כר
כמה כרכורין כרבי להשיח ענה שני ואמר לא ט מחת כרכש ברש' גל דם המועיין ובעי
לכרמשי בקי ברש' גל דם מי שמת וברש' פ יוצא דופן בגל כל הנשים וכל שבה רישה כי מרד
בהלכ קל דף חוד כרכש בה רישה כלוג ערבו לו וברי רב ששת והזיה לן: כרכש בם החאה בגל
לא יקל ובהגדה דהעוקן שמטיה לכרכשיה בם גל דם המועיין ין דהאי כרכשיה אולת שיש ותב
אלו טריפות בגל נקבה הקיבה דכרכשא וטרמשא דליבא בר גיל השה בגל שולח אדם כרכשא בם
בם כל הצטר בם הל הסול חזרה לכינתא ומעיא דכרכשתא פיר הוא המעו הדבוק בפי הנכשת
כרכשתא בהגיה דמגלח חד שמה חיבורתא וחד צמח כרכשתא בהגיה דהטובל אר
הטעלין הו שרו בע כרכשתא הוה קח מיכלא להו בולין בגל ד חזיוטול כרכשתא ומוציא עבדו
יומא טבא מאלבא דבי שגרא החלד והעכבל תרג לרבישתא ועכבא: כרכשתא

כרכשתא

לירוד חולי שבעך שאנו בולט וסימנך גואלגוא: כרת צוה ברכתך לעמוד
תבליט לכתוב ויש ששונם בין תכלת לסדנה ובמכה בצ' ללב גחול והידוק כפרים של וכן צבוע עדין
בשנים כרית בשני צדדין דוקין ובלעז פלסנו וכן ג' דף כל גטס דבלא לכתוב בלמודו ויקרא יקרא
כדמנון בתוך ד' אמות ב' אב' ז' בג' יוס גיטיא שדד ליה כדתי פיל גרירא בלעז אורגוא:
דמנו לו דביתו היתה שמה גירח שונסד ומשום הכי שדד ליה גרילאן כלוג דבצנו בגדית אחי גזנת
כוס בדת כלוג כסה עליה הוא סבר שאכל לו לשחטה לשון וכוסו שדד ליה כדתי בתמחא כלוג מצוה
אחה להגדיתה שלח ליה לא אלה חסא חפה עליה פי' שדד ליה חסא כלוג חוס עמו: כרת
ושקל בפ' ד' מיתות בג' העובר על' מפורש אתרו ביה קטלא לא אתרו במחלות בפ' בית שמאי בג' ^{בשעת}
ממאנת באיש מימינו בכסף שותנו פיל התורה נאמרה במים בכסף שותנו אותה מאי היא בשעת ^{היתה}
שאלה שאלה זו וכול עד ה' לא צריכה לאיסור אשת איש שהיא כרת היתרותה וכול בלראש' לצד פליש
ב' בסוף בראש' כרתים שהוא לאוי כרת ובאי זה זכות עמד וכול על דאח אג' כותל חברית כסמ' וזבצ
לשון להם עצבים למען יכרתו אין כותב לא למען יכרתו כאיניש דיימרי ימחוק שמה דכל' ^{בשעת}
דמיק בר' לתתו בשא ב' א' השוחט בג' בפלססן ושחטה לאיסור כרת היתרותה לאיסור פיל לב
אנש' ז' על שנהם ביד. שאים עון מזה פחות מעון כרת כי הכת הוא ובעו והמיתה הוא ולא בעו ומצאנו
לדברין בל ג' דל' הבא על יבמתו ואנו עתידין לפרש בעזרת היוצר בע' עדי כרתו וכל' כד פיל
עדין אחי: כרתות בהכרים פ' כ' בכלים התרמל' ה' קצין וכרתות סאה פ' י' שק שלעמי יכול סאה
היא שליש גיטה והיא כ' הינון והיא כ' ל' (וגין) והיא ע' ל' בעיות והיא קמ' ביצים כדאג' בעזרת סאה
מדיית קמ' ביצים: סליק פ' י' אחר פ' י' כש' ב' ל' י' אשר אויתו בג' י' ^{בשעת}
כ' כי שא ואליכא ממילה בפ' מי שמת בג' השולח סלונות אפילו כ' שא דירקא הדרא בפ' האיש
מקדש ב' בג' האיש מקדש את בתו בשש' דירקא בשוקא פ' אגודה שליח: כש' ג' לולב
הגזל אתרוג הכושי כסול' פ' כושי אוכמא והוא שחור כושבי מיני עלאודות האשה הכושית
עבר מלך הכושי הלא כבני כושים אחס' לי וכול בל' ג' דל' (ואו) געלן' כש' ב' כל הכלים
את הכוש ואת הכלכל במחט פ' כ' בכלים כוש שבלע את היצירה פ' כוש שמוזין בו הנשים
שא' או צמר והוא חמור' אם נשקע הבלל שבראש' בתוך עין ובל' ישג' הצנורה שמה צנורה ובלעז
אוסקול' כוש בלעז כוסו ב' פ' כ' כוש שלרוב לא יזה על הכוש ולא על הפיקח פ' כוש שמוזין
ב' אורבני (ואו) גמי היוצא מן המים וה' עושן למנו מחעלות: כש' ב' יוס טוב בפ' בג' בית
שמי' או' מביאין שלמים כ' שש' לה בזוגה בפ' השוחט אחד או שתי שש' בזוג ובג' כ' שש' ^{בשעת}
כאונה חרי דה' באזנה סירכוס: בפ' ד' זכור מכשכשו והוא בולס פ' מתעברו והוא מבעט
כש' בהגדה ד' השוכר את חפועלן בל' ג' י' תנוח חממו היעראג' אינשי איסתיאן בל' ג' ^{בשעת}
כש' שיקיא פ' בל' ערבי לזר שמשמי' עקול קורין כשכש' כש' בפ' חוקת הצנים בג' בנה
ד' אנו במחזיק כ' שהטש בה מכוש אחד קנה כולה פ' כ' כ' שחפר בה חפירה אחת בפ' המוכר
את הספינה בג' השולח את בנו הסאה נחייב בה פ' הנה אותה ועיקרה ב' לא מצאנת בג' מצא
שק אל' רבא ח' ח' נחייב בה: כש' ב' חפית בג' מי ששרו מא' מרוב אג' ד' זיהא כ' ש' ^{בשעת}
בל' יתא פ' כוש שמלקטין במתנים שקורין בלעז גירוש וכש' מלקטין ג' ראין סמך ויש אג' ^{בשעת}
בלעז ג' ידאן והיינו ט' ידיון שפד' במקומו ועל' עקראו כ' ש' בל' יתא שמה' הגבלים לאג' ^{בשעת}
ועיקרו מן ט' שא דירקא כש' ואו תשכיל תל' וב' תכש' כש' ב' בהכותב ^{בשעת}
ב' כ' יתנו לט' ש' ש' ג' לכושל שבאייה יד' כ' מלח בשטר ומלח בעדים יתנו ^{בשעת}
למלח כ' ש' שאין יכול לחוד בכל מקום וב' עת עם עדין ב' דינים פ' כושל ע' כ' ^{בשעת}
ויעז בכסף וז' ואין בשבט וכושל כש' ב' בסוף ג' קמא ובכשיל חרי שלם ה' כ' ^{בשעת}

8

8

השמש קדושה הוא ובעינינו בלגם דם העליל מאן עבד לה י יחודה למאמנם דבדי דאונציה
 אפי כולסיה וסקלע ואולד שעבש בם בית שמאי בגג דבן גמלא אולי אם מיאינה ואותבנה את
 בורסה ואחללה ואתא אחרינא חטפה מינה סד התעבנה בחופה והקיסה בני אדם שיטבו לבעת
 כלי ומהדרה שהחזירה לבית בעלה: **כרם** אילו כולסון כבד פיר בערך אולי **כרסן**
 במגלת אינה היו עדיה לראש כרסויתא כרס אחי חושבנא דשנתלי וואשבנא דאצבש פיר
 בלג שרש קורן לטורטט קרסבון ולעז מיטתדילא: **כרע** בם א צברכות בגג וחפלא אולי
 לצפרא חיי כללעי דתלונגלא סד רגל חמויקין דונין לרגל חמויקין) בשידה פרק יח בכלים
 קצרה ושת פרעיק טמיאה אלוכה ושת פרעים סהרה ר נחמיה מטמא כרע שהיתה טמאה מח
 פיה רגלי המיטה בתמיד פ לא היו כופתין חתך את כפרעים ונתנו למי שזכה בה: **כרע** פיר
 במסח בגמ' י יחודה אולי אולבן של חמש והיה ליה מצריע דבגמלא וכו' **כרע** ובהגמלא זוטא בג
 זה בא בחביתו ובפיהם בית שמאי אונג תסרך אין הולעת שלשית מכליעת בם כרע פיר גמ' מעשה ש
 אנשי טבריה שעס חולקין ואחד מצריע בנידל בם כהן גדול בגג השודח ובם ראש הגזבגמ' וכס
 הוא אין הולעת שלשית מצריעת וכו' פיר באין ששנים חולקין ואחד מצריע כחוד שנמצאו שנים ואח
 והיל כרבים: אכלבזמן שאמר חיי דבליזה וחי דבליזה אין זה מצריע מעם שלשית והוא פיר אח
 שפיר של חננ בגמלא חטא המדעה כגון ב חפלא חולקין ובא בן דוגם שהוא שקול כמותם והלכה
 כדברי המצריע אבלחם הוא הבא לתלמי (קטן מהם כגון) ישמעאל בל יסוי משום אביו וכך פירשם
 ראשית הגז ומצאו של יסוי תלמי עקבת ור עקיבה תלמי ל אישר תלמי רבן יוחנן בן זכא
 ודך יוחנן בן זכאי תלמיד היללוזן אינה חלוקת הלל עצמו ושמואל לא תלמידו שצמח הללוזן הנזק
 בית הלל ור ישמעאל דמשום ל יסוי אביו יבוא להם שלשית לפיכך אמרו לו אין הפרעת קבלת שלש
 מצריעת בם א בקיודסין בגג וחבל אומ בלסך המצריעין לפני חפלא אולי נראין דבריו ל טרפון בעון
 שהסוד זכותה לו וטול בסוגא דכ המוכר את הספינה ת ר מפין שאין מעיין במקום שמכר בית
 ואין מצריע במקום שמעיין תל אינה מפנה בם ויהי בשלם פרעא באכליעתא דאכליעון אתכתי
 להן: **כרף** בם גג דפ בא סינן איכדוסתודוך שלא להנך כדופייתא פיר אי כרפות בגג רע
 כולת רבנותו ונסקשקשא ואשתתול מילג שלידין כולת נתקטן מלחלוחית שבת: **כרפס** בג
 לולב הגזול בגג הלוקח לולב ובפ ט בשביעות כרפס שבערות ידוש מון כרפס שבערות ר בחטא
 אונג פטרוסילינן בפ אף על פי בגג מניקה אתבנה דאכלה דרפסותא יש שאונג כרפס בלג לש אפי
 ולג ישמעאל כרפס: **כרץ** בלג גג דפ מי טאחו לכריצא אנפקא דחמרא פיר שרץ מעים:
כרקות בפ ב בסתומת עור שפצטה כרקות כל כהנות שבתוכה פסולות בפ כלגט על שר שוקת
 כריתם ידול בלגט אי זהו כרקות כון זוגים ושללחמת ופלבים ואווזין תרנגולין ואיסטריטות קריתם
 את העיר ויבאה מעלה לר ואתא לכרקותא ושאל שאלב במעגל: **כרש** בגג כלשעה וכתי
 כלאים כרשין וכלשי שדח כסברי ולפבר שיה בכלוגדולב פ בשביעות השולטין והלרשין בפתחת
 י וחסא אפי כתי לבל כרשה: בם עקנים חין מכלישי שדה והלגילת כרשין בלעופוד: **כרש**
 בלג גג דפ הסבר את הספינה והח הדד לה מינא דכוראד שמיה כרשא: **כרשן** בם תחומות
 כרשית תרומה גמולין ואין לכהמה וכו' וישאל ששכר פרה מכה מאכיל כלשינ תרומה וכולה
 שבת בית שמאי אונג אין שרף דין סמאנן וכרשיתן בלג גג דפ הלל שוחטין כרשין (עשות מין קטן
 פיר בלע גמ' ובפ השוכר את השעלן בגג ואילו אכלן מצביא כרשיתן ותולה לו מפע שחלושין
 יפס אנהל בגוס שבת בפ אין עוקרין גוזין לו כרשיתן ואין עירך לשרי כרשיתותא בלג גג
 דפ מי טאחו וסלג כרשיתן דחיטי תלת כרשיתן דשעיו פיר גחלונג: **כרשיתותא** בלג גג
 חן בגג ושאר כל השוקן ומאי טהרזמא דכרשיתותא פיר עטלף פיר התרנגולת דביתא שמצאו

כרשיתותא כרשיתותא כרשיתותא כרשיתותא כרשיתותא כרשיתותא כרשיתותא כרשיתותא כרשיתותא כרשיתותא

הוא נמשך בחוטין למעלה מן הקוצים ובפ' אבוב לראות רב שומי גופיה בלע חזיוא אתא אליה אדמו
אדמו לה כמלשא אופליה כשותא במלחא וטל ובל' גל' לפ' אול' וטל' כשותא בכדמא עירומא
וש' מה בערך חזין בפ' לו טרפות בג' הליזא ריאה לש' כשותא לש' מוריקא בעין ביעתא :

כשת הכושת והחמק ס' א קוטט פיל בע' ק' סלוק פ' רז' אהלפ' יח

כ' בפ' אין דויש' בג' ולא במלפני' אק' ותלמידי' ממונ' לכת' שלישית' כתב' בהל'
קמ' בפ' דל' הדר' אמ' אביו' אי אמיה ליאמ' קדיב' לי כותא לא גרמי בפ' חצית' בג' כל' שבא' ר'
וחמ' לייק' מליתא דבבל'א פיל' היט' כותח' כתב' בפ' בו מאמרות' וב' מקום שנהגו בג' מקום
שנהגו להליק' וחכתב' והמכתב' והלוחות' פיל' כתב' טרת' האותיות' מסכת' צירוף' האותיות' להיות' הלבח'
להקראות' במילה' דבל' א' כתב' אל' כ'ב' אותיות' כתב' הקדש' שאנו' כותבין' בו ומ' שנתגשין' בו מכתב' הוא
התקרא טטריונה' שנקרא' ונקרא' מכל' ש' מד' צדדי' והוא' הפל' על' הלוחות' והוא' הפירש' חלל' והמכתב' לכתב'
יס' ה' חל' ה' בפ' כה' גזול' בג' לא ידעו' לו בסכת' עברי' ובלש' הקדש' ובלרו' לה' ישר' כתב' אשורי'
ואשור' הקדש' והשחן' להדי' וטות' סכת' עברי' ול' ארמי' מאי' הדי' וטות' אמ' רב' חסא' כותא' מאו' כתב'
עברי' כתב' ליבונא' בסוף' תמיד' במקדש' אול' את' השם' ככתבו' ובמדינה' לפי' כפי' בס' אי' ב' גמורי'
בג' תורם' כתב' ולא' קריין' קרי' ולא' כתב' הל' למ' מס' וכול' כתוב' בל' גל' דל' אף' על' פ'
שאמדו' איתגד' כתוב' בט' זיכר' ופול' מפולש' בפ' מי' שהיה' נשוי' היה' שם' יות' נתי' אחי' אלו' נוסף'
כתוב' אימ' ואלו' נוסף' כתוב' אימ' כתבת' בפ' לו ה' הל' הכותב' ככתב' קעקע' ולא' כתב' כתב'
ולא' קישקע' ובפ' המביא' גט' שש' בכלכות' לרמי' בר' חמא' נמי' לא' קשיא' בכתוב' קעקע' כתבת'
בפ' יום' הכבוד' ובפ' יז' בלגס' כל' כל' האוכל' ביום' הכבוד' הגסה' פיל' ר' נחם' ז' על' כמה' ש' ז'
קשיא' לי' והנה' מצטע' עלנא' עלה' דאו' נקטת' פסטה' דמתנת' וקא' מערבת' בכותבת' הגסה' וכג' עינת' היא'
בבולה' גל' לא' מדבר' לא' ככותבת' ביום' הכיפור' ולע' שיעורי' אמריין' דבש' ככתבת' ביום' הכיפור' י'
ולא' מדבר' גרעינת' ונמי' אן' לת' שיעורי' קא' בעי' ממא' כביצה' גדולה' או' נמי' מירי' אחרינה' דהאון'
שיעוריה' ככותבת' ובגרעינת' ולא' נצטריך' למי' מילתא' בתרי' שיעורי' וכמה' קושי' קשו' ל' עלה'
עד' דאשבחנא' פירוקא' בג' בע' מערבא' והל' גרמי' התם' אמ' ר' יוסי' זאת' אומרת' שהוא' צריך' למשך'
את' חללה' ז' כתב' נותנ' כמה' וכג' עינת' וכל' בירורה' למילתא' כ' הכותבת' הגסה' אינה' ז'
בגרעינת' אלא' ב' גופה' ז' גרעינת' חלל' ולהכי' איצטריך' למיתנא' ככותבת' הגסה' כמה' וכגרעינת'
לחומרא' דלא' תישעו' ותשער' כמה' השלמה' דנפיש' שיעורה' דהאון' לקולא' ולא' מחייבת' ליה' על' דאמר'
ס' האון' שיעורה' לא' מטי' אפ' למה' וכגרעינת' בלחוד' בלא' חללה' מיחייב' והינו' דאמר' ר' יוסי' זאת' אומרת'

שנתא

עריך' למשקא' את' חללה' כדי' שידבק' גופה' שלכותבת' בגרעינת' ולא' ישאר' בה' חלל' ובתרי' הל' משערי'
בה' אפלה' שלום' הכפור' ומשום' הכן' איצטריך' למיתנא' כמה' וכגרעינת' למעוטי' חללה'
כתב' מ' גל' בפסח' ואו' עול' בפסח' כותח' הבבל' מפולש' בג' י' שב' קומנתא' דאומא' ומלחא'
ושוי' דחלב' בל' גל' דל' הדר' ובפ' גל' דל' אלו' מיצאות' אפילו' ביעתא' צלותא' לא' לישרי' איש'
במקום' לביה' פיל' לא' איצטריך' מביצה' שנולה' לא' אותה' שמוצא' במעי' אמה' כדאמר' בל'
ג' דביצה' השוחט' את' התרנגול' ומצא' בה' ביצים' גמורות' מותר' לאוכל' בחלב' דלאו' לגומה' דתרי' גמול'
דמי' ול' חסא' לא' שט' בשני' דל' הוא' רבו' לין' שיש' בכותח' חלב' וביצת' שחוטה' גיאה' כבשר'
אן' על' שמותי' בבידוד' לא' דע' לתד' כת' בפ' ה' בברכות' אן' עונ' אמ' אחי' כורב'
המבדק' פיל' הל' השומרוני' הדי' בשמרון' אשר' באן' מכותה' כתם' בפ' כל' הדי' מוליס'
חלל' ל' עקבה' בדואה' כתם' גל' גל' דע' א' ביצמות' ונפישור' שנגח' דל' שור' שנגח' ד' שוורים'
בג' שור' שלשי' כל' הכתמי' הבאים' מלקם' טהורי' הסתמי' הצאי' מ' הגויין' טהורי' פיל' שאן' כתמי'

ובמשוח מלחמה וכשישן עליו שנתו וכל דומות באו לה תרה וסגה דעלן בכשילן כשן
 במה מלניקין ושך כשן יפה מכלם שמעט שמעט בלעז פרוט כשן יקמז פיר כשן
 המה דכלן במכללים כשן ברז יבמות מה ללאו החמוד שכן הכשר מצוה פיר לפיכך
 דאין מצות טבוד לאו כגון אכלה וכיצא בה אבל כשאמרו לו אביו הבא לי פירות על החמוד בשם
 מצוה גמורה היא לא הכשר מצוה בסו גל דפ האש מקדש בו בכליותו בג דם המצא א
 ובפ שילוח הקן בגג עוף טמא תנא דפי י שמעל נאמר מכשיר ומכפר בפעם ונאמ מכפר
 ומכפר בחוץ וכול פיר מכשיר ומכפר בפעם אשם מצוה וחטאת האשם מכשירו שני ולק
 מדים האשם כולו מטהדו ומכשירו לשוץ לביתו ככל אשונה החטאת מכפר עליו שני ועש
 את החטאת וכפר מכשיר בחוץ צפור משולחת של מצוה שמוה עלו מדמה חוץ למחנה
 עלה ערופה שני כפר לעמך יל אש פ מה מכשיר ומכפר האמור בפירט עשה בו מכשיר
 במכפר ששנה קדשי קדשים ואסור לזרים לפי ש חטאת האשם הוא לפי אף מכשיר
 בחוץ טהור בו המכשיר להיות אסור **לכל אדם** המכפר ברז גל דפ בגמד הדן מפריס הה
 הוח ליה למילף שכן הוציא למחוק מכשיר ומכפר פיר נסקל הוי הכשר מצוה שמקיים
 ובערת הדש מקרבך ומכפר דמיתתו מכפרת לו זכות ולא יין לא יכפר לרם / זכרים ה
 מצוה דריז הוא טהור שרפים ומכפר לאתו לכפרו אבל שוחט בחוץ אינו מכשיר ומכפר
 עבירה הוא פיר פה מהן משיח הוא השוף וכשחטא בהן משח **מלחמה** אסור לו להקריש
 על אחרים על שיקלב קרבן קודם ויכשר הלוא תראה ביום הכפורים מקריב חטאתו ואחז
 המות העב הולכך מר לה משוח מכשיר ומכפר עלו ומקלל מיתתו מכפרת עלו ומכשיר
 אור ממיכה מכשיר מצוה ובמקלל **סמכו** כל השומעם וכפר העיה ממיכה בג גארת
 מכשירי הא כשלתא מברכת עילה בורא עצי בשמים פיר עיקרו שני ומעלה בן
 מעצי בשמים אנכשירי אותו נעשה רוח מפותם כגון זה מברכין עליו בורא עצי בשמים
 משחא כבישא פיר רבול שפובשין שומשמן וורד ועצי בשמים זמן הרבץ וקולט הש
 הדיח של בשמים וטוחן אותו ויש בו רוח של בשמים פיר משחא טחינא קדוב לטחינתו נת
 עצי בשמים מהו דתמא לון דקדוב לטחינתו נתן בה לא לקטו קמל דבין כשרתא בין משחא
 בין משחא טחינא כולהו מצרכי עליה בורא עצי בשמים: כשן ברז גל המזלענימ
 פיר בשורו רבצו ועבדיתו חטרי לא קט וצג גל מטבע וצג גל מטבע וצג הכותל
 בגל הטח פירות פל כפה רפרם לרב אשי ואגז ביה ש כשרא לילגו פיר כגן משל לראיה כ
 ואפיק מן המעולה שבקורות פיר גאון קולה שמנחן אותה משקוף לפתחים רגלי לפתח בה
 ילמים וצורות להיות טהור ואין כשר לעלמי לא קולה חזקה מעץ טוב ומשל מצוה שמושלן בהל
 חזק ואמין כשן בפה שרצים בגג אן עושין ה למי במעריבא מלחי כשרי כשרי פ לא
 כשי פיר חתיכות חתיכות: כשן באו חוצצין פ ט במקוות כשות שלקטן לא מי
 ולא מטמא ביה פ בעקצין כשות שלקישות והנן שלה טהור פיר כשם שיש לקי
 כשות כשה הקישואין קטנים שיש להן כמנ שעל קטן כ יש לקטן והוא הכשות פיר כ
 שלקישות בלג ישג זגב אומר פיר זגב הוא כמנ יעין שה על עלעות הקישות כשה קט
 דומה לשער אומר הוא פרו הקשות כמנ ויצא פרו בלג גל דפ ח שרצים האן מאן דתלע
 מהקמי והצי משום עוקר דבר מגידול פיר שכן מפורש ברז גל דבל מעריבן דחזינן ד
 היומית ויבשא כשותא והגאון רב הארי אם כמנ כן נקרא בלג ושמעל כשות והיא כמין חוטין
 כגון שלבדקת שעיקרון בארץ ופיר על הארץ הקוצין הנקראין היומי ועוד פיר צמח כמנ

פיר דבעמדי
 על ששנה גאון
 קשהא קט
 כלל הגר

קת פ יאקות
 474

ביום מטמאין טמם בלשון מלא כרתו בפר' איעוד אזהר תעלה במרא אין שורין אמר' חסדא
האי כרעתי משלפיה פה למשיך הבגד ששטחו בקנה להינגב ועשה קוב ושאר הקנה במקומו
ולא יטלטלו מותר אבל למשוך הקנה מן הבגד ולטלטלו בשבת אסור שהקנה אינו כלי לטלטל
בחצר דאש גז' דפ' כיוסו הדס ופ' או מצנאות בגז' מצא נסות וילפ' לבי כשת' כותבא דמאה ג' דין
דאזו בית דין לא יפג' הפכה כ' כיוונא פה לא תאמר שהפכו בגז' פשת' שמבטנים לחוץ בפ' אר
ערב בג' הדיא וסמל כיוונא דוורדא מתנח בה דיאה בלוג' דאדום הפעמי כוורד ותמאח כאהינ' פ
וכסעיל' כו' בבלים עוד הכות' עוד הכות' פה עוד הכות' שמשמני' אותו אמע פשת' בפשת' וקושה
אותו במתנה על של' יסובך עלו הניפוך עוד הכות' שמשמני' הכות' במכיו תחת משאו של
ידין משאוי' המחלעות והמעטות תלך כיוונא ושויפאי: **כרת' כפ' איזהו נשך בגז'**
אין מועדין תמ' רב מקום שנהגו להעלות שכל כרת' למעות מעלין פה אם הין פירות בעל המעות נהגו
בחצר המקבל אות' בתורת עסקא מעלה לו הפירות כשעל שבטוק ומעלה עליו שכל סך שהיה
מביא מביט' אלבעל המעות לביתו שלוח בפ' המפח אההכר בגז' שני קדדים מאי לאו שעמד לב
דאחיה הוא לא בשעמד ליפוש בערך נפש בגז' דימא ובל' גז' דסנהרין עד זוטרא חסדיא כ' חו
מכתי' לה בשבת אדדיולא ובל' שלא יכת' בבר' פולט' בע' אלנקו בפ' כל כתבי בגז' כיצד נכל' לל
רב טומ' ברי' עק' מכת' על מכת' נפיק שבח המגיע לכתבים פה בערך שבח בכל זית פ' א
אידון עולת כל שאין לה לא כת' ולא טמ' ירוש' כת' פסאין זו על גז' זו טמ' תלויות בשבת ויורדו
ויש אונ' נטף קדסול ויש אונ' נטף כטף כת' דקוף תוספתא אי זהו כת' סיג' המחובר בשבת
זו על גז' זו אי זהו נטף ענבים המחוברות בשדרה ויורדות **כרת' בל' גל' דל' כיצד מעשרין**
כתען במכת' והגיב למפיכשת פה ל' יחמ' שהיה סומך לתלמידיה ומכת' והגיב למפיכשת
הלך אל' לה חס' שבדדים ללמוד תורה ועל עס' מפיכשתם שאלו שהיה חכם קורא לכל תלמי' חס' מפיכשת
שהיה מבייש פני תלמי' חס' בהלכה מרדכי ומותר בנמוסו פה בצ' עמא והעניות
והרזים תר' וכת' יא וכביעמא ול' איל' ופמזים תר' ועל איל' כותלתא: **כרת' ולתורתו**
איים ייחלו נהגו יתרון ול' זרוש ייחלו **כרת' כבדאשונה פ' בשביעית כותש וסך בשדה**
בפ' בתרומת זיתים הנכתשין מל' כתשה אם תכתוש אתה אויל' בג' בפ' כלל גדול אמרו בשב
כותש פה שחא כותש ומס' כלפ' מהחטים מעליהן לטחון אות' להוציא סלה או לעשין דיסא
או טעם וגם זה מפ' יש פסולת מן האוכל: **כרת' בל' גז' דפ' שבוועת העדות בצורבא מרבין**
מכתשין בעס הארץ לא מכתשין ברו' וירא לין בכראש רבג אויתמה דלי יומי הוות מכתשה
עם אמתה ובויקרא רב' ע' לא חמית תרין דמתכתשין דין עם דן ולא יהצית שלמא ביניהון וצ' און
כנות חמא תלין כשושן מתכתשן דא עם דא פה חולקות זו עם זו **כרת' בפ' חמוציא יין על פ'**
כתיב בפ' מה שהחשיך בגז' כשהוציעו למאי חזית לפתחא דגמלי פה בתורת מוסאי: **כרת' בפ' כותש**
אשה אם יש לו בית קיבול כותשין טמא פה חקוק בתוך הקב חקיקה להיות עם הפתיתים ומגל'
הזבן מדגלו זבים ומתקבצין באותה החקיקה וללא ידן מעשרין אותן באר' פוסלו בפ' ים הכסו בגז'
וצ' טמאיש המיטה: **בל' גז' דפ' מינות חליצה** אמי אבני התם דאית בה כתיבתם ומטום תעוב
כת' אתספין קנדיך לאתן ית כת' חצרך ספח סחיש תל' כתיב כמתין כרת' מעוך ופלו
כרת' כפ' דע' גז':

כרת' כפ' דע' גז':
כרת' כפ' דע' גז':
כרת' כפ' דע' גז':
כרת' כפ' דע' גז':
כרת' כפ' דע' גז':

כרת' כפ' דע' גז':

קדמות ס א הלפס פיל לבס קומקום גדול ופירחב ביותר והוא על משוליה ומחמין בו חמין ומלכטס
לפס כטן קדמות ודומה להן להדיחם במים חמין לבש בשקלים בפה פינחס המלכט
הוא שהיה מלכט בגדי כהונה פיל לכח גדול כל עקצון הטורה שלשבות והלכט שלה פיל
שעלה חטים בשיבולתהוא הלכט שלה לבטא לא בושח בזג דפ המוציא יין פיל מאחר
לכט אין לו בושח: סליק פב אחל פג לוח בלוג היה מעוך כל שמכס בל ולבוער
לגא בכל רצה פיל לא ויש יא יא וואט וכו' ד יחטע אמל לגא: לבח במ הלכט דפ
אין עומדין על כל לגיון ולגיון בפכט בלגא יד המעמד של לגיונות טפחיים פיל יש להן לגיונות שאולין
במלחמה כתיב מעמד חד להכותבו עם חרב בפ העור סמך לגא המסטיט תרגום לגיון העובר למקום
למקום פיל מחנה בויקרא רצה אמר א הכהנים ולקחתם לכם ובפס ולקחתם לכם עבר חד לגיון דמלכט
שמה ההוא לגיון אית ברנש דילע לך זכנו אמל לגיון פלין: לבח בהודיע פ ט בתרומות גאה
לגנה שלטומה ואתח לחולין בלכ איעור רטון ביזם טוב בלגין בע ז בפ השופר אף של פ שהעט לגיון
שנה שורה כותר במ כלים לגעים הגדולין פיל כדים הגדלים במ כל מערביין בגל נפלעוין תנן
חכם לבן טבול יזם שמואלהו פיל לגיון שמא שהטבילנו עדיין לא השיב שמנש נקרא טבול יזם:
לגל בפ במה מדליקין בגל המוכבה לגל עליו אותו ולמיד בגדה דפ השוכר את הלכט פנה
לגל עליו ההוא מינא אמל השתא כי ביטא דעעלא לא אשכח בתר ילו ויאמרו הכותה יעל לאחור
בלגל בנפשה פיל ענין לעד: לגלוג במ גל דל לא יחפור מבע שבאות ואוללות לגלוג חילת
פיל גרמים: לגלוגת ס חללוגות וככל פיל בע א: לגס בפ ערב פסח בגל דסמך
סמך למטה טעם מלא לוגמו במ יזם הכפוי והשותה מלא לוגמו בחלק בגל ג מלכט גדולה לגמה
וכו בפ ד מיתות בגל מצות הנשרפין על עסק לגמה חלק עליה וכו' בפ כלפסול המוקדשין בגל כל
האומין ללגמא לא חישיש פיל לגמה טעמה מלא לגמו מלא פיו לגס בפ אין דורשין בענין אחד
הוא יקא מלגס בלשניה הוד לגש בצמה מדליקין לא בלגט ונא בחאן פיל בן קלפח לען שלוד
דברך כעין עמדין: סליק פג אחל פד לך בגל דביעה הוד ליה ענין
ואסיר פיל כלדבר שלא היה מאתמול ונעשה היום נקרא נולד: לך במ גל דפ א בביעה [ששור
מחן לדות פיל מבשילן החיטה בלא דיכה ומערבין עמה אגחין ולימוץ ואוכלין אותן בקנח מערה
לך בגל דטבת שניה מאכל לודים וכל השולח בגל המוכר את ענינו ריש לקיש זכין
לשמה ללודאין פיל אומה שאוכלין בע אדם: לך בפ בבלים ועוד חבנות לודות פיל חבנות
מן לוד לדנא במ גל דפהמדיי אמל אביו פילא ולודא ויירדא דאגא ויירדא דאשפא פיל
לודא לאודא יירדא דאגא חתיכות זכוכות: לדנא וישלפה מתעיה תרג ושלפה מלמד
מעמדות על מתקובבעיה תרג בלטה לדיוק בפ כן בכלים סנדל לדיוק פיל עלשם מקומו
לדוקא: סליק פד אחל פה לך בגל דמוטה ולאחורו הבתולה לא יטמא
דעות דברי ד ושמעיה ד עקבה אומל חובה: לך הוגעתם בוצרופס תרג לאחורין
במה הוגעין: להט בהגות למדינו בלהטיות מעשג כטפים למ שאין השייך יכול לגשות פחות
מכשעורה: להט החרב המזהמכת בבלי רצה פיל כל להט החרב על שם משורכין אש להט
המתהמכת שהן נמחפין פעמים אשנים פעל נשים פעל רוחו פעל מלאכים: לך ותלהאין
מזרים כמתלהא הוד דקים פיל ענין שאעון להב להבת שלהבת לך הרבה יעיל
להם כמתלהמים להק להקו הנבאים: סליק פה אחל פז
לך בפ מי שמה בתי שבי מרע הלואי לכל גלואתי לכל ואף ען דלית ברוא פיל הלואי

ירבעם היה בל הכותם בא אחר וליהם המלכה חייב גל מאן דתני ליהו לא משתקש דכית בלבית אש ומאן דתני
 נבכה לא משתקש דכית בדיא נבי שפתים בל א-בכסא קל בגל כל שחבת לא שון לא שמשד לו ולפי אכל
 מסך לו שלחבת וליבה חייב לב בל א בכבודות בגל דספק פרה שיליה אמן כל אחד מיט שפתי
 לו תחמורים לופים לבדקס בכלאי הכרס פ ח בכלאים ולא אה הלכדקס לגמליהם ונב בגל
 בהמה ולא את לבדקס בכרומג בלא גל חמלא לוצא בכג דפרולוג יחש אית תנאי נבדקס מאן דתני
 לבדקס עלטס לופים ופושים במצעדן מאן דתני טורקוס אכהטס חמר סלק ל ינה אלכל הושעיה בע
 גרים רבאים מלבוני עוזן לופי כדהיא נגיב איטן עוזמן ליה טל מצלוי הדה אה גר מלוב עירך להמתין
 דורות היא לבי היא מצרים ועיירים עשרה תרג יחש לבדקסן עשרי לבג חמאה חלב תרג יחש
 וחלב לבג בם גל דל א במשקין סס בדקסאי לבאי כווי פל עשונדך לטה שיצאו המים ונשתד
 הדגים ודכל זה בחולו שלמעד סוס בדיתא שחא פי הטור ובל גל דל י יחסין דאקפו כירא דכורו לבא
 ס א בכדיתא לבאי אזיל כוליה עלטא עור אייט כוויי שדא להו רבא למימלח מינחו ללד לבוד
 וללבוד ולחט עקומה ככר פירש בע גל דל לבד בל כלאים הלביס אמתי אפט טה שוען פיל
 בלש של קורן אלבד ובלעז פילטרו לבד בג דהה קורא בידוע ובמגלת איסה כי דחק ממנו אולי
 זכ תוריו וזכ קנקני ואחעבר מוז לבד לבני נוקא ובפ בסה אשה ירוש רב הוטא הוריו הוריו ליה
 דישג לטא מיהן ליבה דדהבא עלקפלותיה לבלב ויוצא פירח תרג ואפיק לבלב לבד
 בפ כל גל אה ללכל כתרוב ואי זו שארצה אקיש בו ססול בפ גל דל א בסטודלין דופא אומן ולכלר
 במתניע בגל באמת האשה חוגרת במיבר לפלח מלכת עושין כ פיל לבלח מלכות חוגרי במיברות
 פסקין במתנה פעל שבאין לאחור ואי עכסו להם לבן ס ב בשביעית עד אמתי חורשי בשדה
 הגלגל והמלכין בל גל דל סלך בקלפי פיל שדה תבואה כלולג שהיא לבנה ואין בה אילן שיעשה
 על בפ כלל גדול אה בשבוע המלכין והמנפין בל גל דל סלך בקלפי למה נקרא שמו של לבנן שמלכין
 שנותק שילי כשלג יעד הלכין מה יעד מלכיל וכו לבד ויקרא רפה למח נקרא שמו ולכנן שמלכין
 שנותק שילי ההי אה יהי חטאיכס כשנים כשלג ילב לבב לבבן ומטמין באודס כאשה ובלוג כאיש
 וטומאתן בספק פיל לובן מטמא באיש ולא באשה ואודס מטמא באשה ולא באיש כמפורש בל גל
 דל בגות כותם ובספ בפ זכין וטומטום ואנדלוגיטום שלאן לובן או אודס אין חייב על באות המקרא
 ואן שורפך עליה את התרומה מפע שטומאתן בספק וכן מפורש לענן בגות כאשה בפ בגות כותם
 בויקרא רפה אשה כי תגוע בפ ס אחור אין חקפה צל את האודס לאן מטמיה שלבלונות שבו בליש
 פ ח במקחור לבנים ונמשכים טמא ל יסי אול לבנים כעפרים בשיער ס ד בגועים עקרון מלכין
 וראשן משחיר טמא כמה יהא בלבלונות פי במקום לך כלולג השיער שמקצתו לבן ומקצתו שחור
 כמה יגא אוחז הלכן שבשיערי לבן בגל דל ח דשבת בימי לבונך מהו חזקן פיל כשסופא
 יגהם וסופרת נקיים לבן בפ המצוא יין ואין מלכין את הרפסין פיל מצרפין הקהילות
 באש ומתכוין לבדקס אה נמחה מלאכת ומקבלין האור ולא יתכקעו ליבן ספן ושחטבה בל גל
 דחולין פיל באור ונעשית כגחלת ושחטבה שחיטתו כשדה חידחה קודם לליבוט פיל חידחה
 מקיים לחתוך מכות ליבונה לבן בל השותפין כפיסין לביטן בוטן אמתי מלכין לבונ
 ככל פיל בערך אמתי במחט ס ט בכלים לבנה שלבלעה את הטבעת פיל היה מנהגם לעשות
 פין בטבעת על כל לביס אה טקעה הטבעת בלביעה איש ועולת מטומאות אהל ביש
 פ ח באהילות העשה מקום לביעה כשבלים פיל בותנן אה על השבלים שאה סובלתו הרחוק
 לבן בפ א בכדיתות בפ הטפטס את הקטרת החלכנה והלבוט לבן ולבנה ומה
 כי טוב עליה תרג לבן וטמא לבס בכלי מתכות ס יד בכלים הלכס כלי לקבל

לביש
 קורן לגמל
 דין הוריו
 רפה נגיב

פיל

מקום נקיים שליקל וכוליין סביב סביב (עצמן) כמין סייך קטון פדי שלא יתפזרו ולהם בקרן
למן שעוקטן ועוקמין אותן וכוליין אותן סביב בשעתל ביתהבד כדרך עליה פיה הכל שנמסקה
מורה ומחולקת כמין אדיגה בזמורות שהן כגון חבלים לבגל הפירד שבדיה ואם לור דרב הוה
אם מביאין כמין קוסה גדולה נמוכה ונקובה ומשימין סביב וזייע עקלן שלנצרים ואחר כך משימין
העקלמה וטועין הקורה ויש שעושין אותם עקלן מן בצבוק מן נצרים שלפשוטן אדון שקורין קנבן
און עליך לעצן כדאמ במסכת עבז באמר ואמר לפי שהן בולעין חלבה ואין מתבטל אהן הויין לא על
לחשיטה ושלגמי חשיטה נמי גם עליך לשנן לפי שהן בולעין חלבה ואין מתבטל אהן הויין לא על
די החכה ולא על ידי נגיב לוליון במגדל א בעז מוליון לוליון סגליון פיר מיט ליענות
לוליונות במגדלם כהן גדול ובעז דפ מן המבושל תא כעין עלמאנת אמר רב יהודה
מטרתא יחידתא היכי דמי אם רבא ראשו שלוח בעד עקרו שלוח פיר שותיה הלאש מבושה בשוער
עוד ראש זה השיע נגע בעיקר השיער שלמעלה הימנו : לוליותא בדפואות דפמי

מקום

מקומו לגירא לתי דלוליתא פיל אבן עשוי כחן הנופלת עם הברד ונתפכה השטן למטה ו
לחך בבית שמי פו ביאה כל המונע בארץ כגון הלוח השם והצעלים והשום בעז גז דם הנהיר
מלע פו בתרומות אי זה הוא וציר שאין זלעו כלה כגון הלוח והצעלים והשם בעז גז דם הטור
הדיק ואילוהן חסות כגון הלוח השום והצעלים בפז בשבועות עלה הלוח השוטה וכולעדי יש לך
טעיות ולדמיה בוער פיל ידן כמין סילקא ועליו רחבים ויש אולי הוא שדש הש לו עלים ארוכים
עז זרבות ורחבים ככ דממות והשורש שלו נאכל עם הבשר ורבו דעני זעל פירש קאולו קאמו
לעלן יש שביעות שאין עושין בהן סחורה בשבועות ויש להן ביעור לאחר שלומהן השדוד
בערין מן הבית אבל לעיקר אין ביעור שהוא אינו כלה שעומד תחת הארץ ובלע ישא קולקאס
זל בכלל אמרו במאה קולקס לידק למעשרות לשביעות ולמאה ולוח השוטה דומה ללוח
חר וממיונו הוא אבל עליו רחבים יותר כדגיסו לעען הודם שוטה : לחקן בפ הרואה
גמד סמך על הויקים הגחור והלוקן והברדניקום בגג גומין או הכושי והגחור והלוקן גג
לוקן חירא כי הוא דאל לבו מאן בעי לוקן ואשתכח חיוורדי לחלשפט בפיק אי זה
גג אין פוסקין משלים ליה כדקא אזיל אפרוותא דלולשפט ובפ המתר פירות לחברו בגג
המור יי האי מאן דמקבל חמלא מחבליה דממטו ליה לפהלא דלולשפט פיר קבל ממנו מעות
לקטת לו מן השוק הידוע להימכר בו היין ואם לא יקנה לו יין כמו הנמכר באותו השוק

סליק פרקו אהל פ ז לך בעל כלאים בלו ומלחא אביו שבטאים

עליו מפורש בערך שעטנז לך בפס את קרובי לחמי והיו יט מליון עליך ואומ זה מלך פיר
מלשון ולות שמועם : לזבן בפ ב בעלים ואם יש לו לזבן עורף ובהשחה פל יין ועל
לזבן נמדד בפ אילו עובדן בגג סמך לבן שאעין בעד יחמיה טבלה שאין לה לזבן פי מסורת
סליק פ ז אהל פ ח לך בפ מלשדיון אלו לא מטמאית וכל מלשדיון
הזיעה והלחח סרוחה בגג דלפדס הנדח טו משקי הזבה הזיעה ליה סרוחה וחלש טהורי
אסלם דמנעת עינו ודם נעמתו וחלב שבאשה מטמאין טומאית מטקין בלביעות אבל זובו ורוקן
ומימי רגלן מטמאין טומאה חמורה בכזית פיל ליה סרוחה לוח שבמורסא דם מגמתו חמורה
בלעז במגדל בגאר הדץ ואחרי אבשלום לא נטה לחלוחית שלפת דוד קיימת כלוג עד יי
דוד בלוחותו וכחו : לך הקלש האחד תרג יחל לחא חדא הלוח והצמות כבד פירט בעצם
במגדל סוח לוחים שלסקבם פיר סקבם ארבלשטרו בלעז ולוחיים הוא כעין דף קטן שמשויבין
במקדען כדי לרוק החץ ואם החזיר אותו דף לא יחברט במסערים פי א מטרה שורדין ביד
חם לוח וקוקרי בפ א בשבת בגג בית שמי אומ אין שורדין פיר הללו לוח וקוקרי אינם

ומגדלות שיער כללית פיר כמו אך שם הדגיעה לולית בצ המפלות בגג והכלל הוא אל שטוח
ת דמות גלילית אמו טטאת ולך הוא שיש לו כנפים: סליק פרק ו אחלף יא
בסיפ ביצו ופלדס לא תאסלו יכול אף דם מהלכי שחם וכו' וכפ ב' ב' כבודים דם מהלכי שחם
ב בהמה להכשיר את הזרעם פיר בע אדם שמהלכ על שתי רגלם שלא ישלך בהמה שיש לה
לך בטר איצור אם לא הביא בגג מוצעין הכח נט נעבד ולא לילך פיר עירוב יא
זה שמון צומך היין על ידי עירובוב: ללכא דבעי לדמיה ללכא כבד כידע בע עכא
ללך בויקרא לזה במ אחרי מות ובס את קדבע לחמי איץ בה לכלוך פה פיר שדיות פח
הי בשלח פרעה אמר ליה מתלפלין היו בבלי לזה פירט סב ויוסף אברהם ויונקתו לא תחדל זו
ישלון ובפליט עט ויבא יעקב שלם תבא בטללי קבר ו יחוק אל תבא בך לפלפית לי קבר פיר
לחלוחית ה: לללך באו חוצעין במקווח לכלוס צואה שעל בצרו כדאמרו היה מטובל
ובצואה ללכן אספר כפי פירט בע אספר: ללים בבלי לזה פירט ו ישרצו המים
ללים אחד היור ואחד ללים כפי פירט בע אספרין: ללכן במ גג דמאי שתי שורות לוכס
דה פיר יח בכלים גרי שע לשועת לוכסן גוד שתי כרעס טפח על טפח לוכסן פיר לוכסן הוא ללסן
כפי קרנזול גדר ב' כרעים טפח על טפח לוכסן קטע צ' רגליס טפח על טפח בשוה או שמיטת
קיטעס והנח פחות מטפח: ללכא בגג דפ הזורק לסכא ומתנא פיר מטקול לחכא
ל' ו בערך בוכיאר אי נמוי בלי כאתא כבר פירט בע חבלי גואלקי: סליק פר יא
ל' ו ב' לם ב' אין מעמידן בגג המורס קיסטא דמודיסא בלמא קיסטא דחמלא בדילוני
טבע: למד ב' במה אשה בג בורית הנחא למאן דאף מוסע מיץ אחד (מידין ואין משיב)
מפולט ברז ג' דפ המטלת אפ' שמוז מ' ל' ישמע כל גזירה שוה שאינה מוסנה על עיקר
מידין הימנה מוסנה מצד אחר לו ישמעו למידין ואין משיבין לרבם למדין ומשיבין כייסנה מצ
לרברי הכל למדין ואין משיבין פיר למאן ומשיבין למדין הימנה ואם יכול לעמוד
תוצתא עושה במ ג' ד' א בסנהדין למדין לפע חכמ' לוימ' ב' התודה בגג ולר תויה
מידין לפע ל' ב' ד' מיתות בסמך המחלל לימודי ערבי שבעיות חטים יפות פיר טחויס
יס לומר ערבי שבעיות חטים יפות לזרעם עיקורי קטעות מהיות רציות פיר אם יעקור אים
קטעות כחחילק וישלכס לאיבוד הנשארים לא יזרעו בלמדנו בגג אמר להכונים למאן
כס טהי מה לאו הקיטעס והנהיות להינתן לשנים בשביל שה הביאו מות לעולם: ללכא
מצד מברכין במ הלחוף מן היין כלמודין פטורה פיר כגון עומדים ארוצים כדגים בתור
בכלים תגור שבא מחותך מבית האומן ועשה לו למודים וש מכילי לימודים דתגור עני
למד ב' כל הכלים בגג האב שבקרויה יצא ולמדום פיר ו חננ' זה שאמר
ולמדום עשו להן לימודים יש מי שאוב עיטבה כלונס לימוד בען בלא מעשה: וישאוב
ים כגון זו שטענו במסכת משקין ב' מי שהק עושה לו לימודים בשביל שלא יחמיץ
מאין ענים וענה טיט שרועים מעשים וראיהן האדרסינן בצמה טומען תע רבא בר
וקמה דרב חפיות שלילא שגודס לענים דה ונטלך עליה וכו' למד בסגג דפ חתונה
ש' א' עניי בר ששון למה נסמכה פירט בגדי כחה למר קדבנות: למד בי למדנו
ה ואהרן אתם למה ורבי לם למה בבלי לזה פירט ב' והאדרן היתה תבו זה אדם הראשון
ג' ולא כלום כי וטרו המה רב' למא וילכו אחרי ההבל תרג והח ללמא פי ב' מה נחשב הוא
למ' ב' מי שהוצאוהו פעם אחת לא נכנסו ללמן עד שחשיכה למן הוא נמל והוא מחו

עמומים
סיפין

בין בריה גג דף השותפין את חברה ליק ביה ליכנסא מיתיעיל ע כל פ איזהו נשך ביה פוסק
הוא מחוסר למוט ויבשי בך השואל בגג הו ל שט עבדים כדאמרי לבסמא ברליפיחא נמט
לפני פיר מחוצרין כמו על שני קצות חבל תי מלפני לפדא לפיהו בהל א דכדח לפדא
הוא תלמוד מצטמק ודע להו הוא פיר תבשיל שלתאנא בחגיה דף השוכל את חסותא עבדו ליה
הוא גיט לפדא ופי הנודר מן המבשל בגג ביצה שחמיה מאן בלמסק מיי נא דחמא עבדו (מחז)
הוא גבלא דיהב עמא לחציה לאגמדיה דמיק לפדו: לפד צכל ען פ צבלים הלמד
הוא פ א הלפיד פיר אבוקה כדל ויחיקו בך שמאולם בלפידיה פיר הלפיד יש מטרד בארץ ישמע
מוליסין הללה מבית אביה לבת בעלה בלילה קודם הנשואה לחופה ומלכות לפניה כעיקר קוזמין
לפני וצמאש הקונסם כעין קערה נחשת ובתוכה חתכי בגד ושמן ועטרין ומדליקין אותן ומאירין
הן ועד לפי שומרי העד מוליסין מה לפניה: לפד בצדא לצ ברה אה תולת נח לפיה בוח אמר
הוא חל הקצב כרוז אחד עמד פ בדור המבול נח ומן אמריו כרוז ליה לפיד ליה: לפי בריגה דף
הוא מלניקין מה טעם אין מלניקין לפי שאין מלניקין בפיה הנזקק בגג או צבדים אמר ל אין כותבין
הן טעם לפי שאין כותבין פיר בעא מעה טעם ופי נפן לא אמר לו לפי כיוון כותבין כולקולה
הן לבת אדם למנוב הכי: לפדוקר בפ ט במקוות לפלוק שבעין ונגז המכה בפ תנטקת בגג
אמר אמר מיר עקבה לפלוק שכעין לח אמו חוץ יבש חוץ פיר צואת העין לפד בפ מאין או בגג
היום הנא הדור והלופן והתמקן (לפי) דנפישו זיפיה פיר שריסי שני מחלות לפסן ברה -
הוא החלל והלפן פיר שצב הוא ועקרא בלנ ישמע לכסמן ובלעז מרין ומברא לן זה שכל ב
הוא בעקצין ל יום אמר חוקמן הבולופין לפסן הוא כמוזה לפסן בס פיאח שכן דרך בעלמפת להיות
הוא מלפסו פיר כשיש לבשל הבית ידן מושט מתקנו ומשדו מן האינפס לפיכך נאמן העב כשיש
ידן מועט מבוסל לומר שלמעשה עני הוא ברה גג דף כיון הדם עשרה מעד יקח לפסן לטרא
הוא פיר לשון אפס בל חנה פרק ב בשדיות ועל לפסין עודעות שהן טהורות באהלמות כבד פירל
הוא אלפס: לפד בפ א בללאים ובג גל דף במה טומאן הטומא לפת וצמן תחת הגבן אמרין
קצת העין מעלין פיר לבהאוי טעות הוא זה שאם האנהות טומאן העין מעלין הרי זה דרישה
עליו לא דוקא אם היו מקצת מגולין אינו חושש משום בלואים דלאו ידן כאילן נהו ולא משום
משעות דלאו דרישה נהי ולא משום מעטר דאי איכא התם ח ראשי לפתות לא מעטרתי הני
חובש להך כמעשה ונטולן בשבת נמצא תיבתא דשמואל ודב הונא דלא קא מצריך למשלפן
הוא בעקצין בלחט פ ט בבלים וכן חתכה שללפת ושלגמי פיר אם נפלו כמים טמאין ישתו ואחר כ
הן נפלו לתנור הלפין והמקבן ושלאשו שקוט בפ מומין או גג לפתם דדמי רישיה לגורגוליא
הן שראשו דומה לפת שחב לגעלה מכל עדין: לפתא בפ השותפין בגג ת כולחט
הוא לב חוט בלפתא ובקלן זוית ומודה לב נחמן באפריזא ובקבעתא דכשורי פיר רבחט
הן לפתא כגון שאם בנה כותל כנגד כותל המחיצה לא היה לו כותל צנוי מקודם לכן ועכשיו:
הן פיר אין והאריכון כנגד כותל המחיצה או שעשה לו קלן זוית או שהיה קטן והחליבו בקרנות דצבנו
הן לפי אינו חייב לא לשיעור שפמן ומודה לב נחמן שאמילו לא בנה עכשיו כותל לא היה כותל
כנגד זה הכותל שלמחיצה ועמד עכשין ושה על אותו הקנתל הישן שהיה לו בחצרו אפריזא
הן קדשים מוכנים לתת עליה קורות הוקרא או קבעתא דכשורי שהן כמו חלונות להכניס בה
הן השן הקורות נתברר שבדעתו לתת התקרא עלזה הכותל ועל הכותל שלמחיצה חייב לתת חצי
הן חוט כותל שלמחיצה ואף על פי שאינו כנגד כל הכותל ואפילו לא בנה כותל כגון לא היה לו כותל
הן חוט ועשה בו עבשין אפריזא או קבעתא דכשורי חייב בכל פ א ומודה לב הוה בלפתא שאם
הן קדש באותו חצי כותל שבת וסדו לפיד מעדו שאין בדעתו להשליט או עשה קין זוית כגון שהכותל
הן חוט חצי מערב כנגד כותל חצי שבמזרח שבינו לבן חבדו וזה חצי כותל מצד מערב שבת הוא

כלב מלכות אחת גדולה וטיבעה יצאת נישל כתב והיא הוגנת ואחת קטנה ואינה הוגנת
 כתב וגדולה הגדולה שיכתבו דבוקהוט לשמה ומשום שלמה זיקקו מלכות בגיטין וגדולו של
 גמל לשום שאינה הוגנת ש שמולפת עמה ביחור ולא לשם מלכות מדי ומלכות ין ולא לבן
 לא לחבנו כדממשטעל בגג בל על אל מומיק ושעטלרוב המוצר שללשוט פיר היט לרוב
 טן שנפלד מן החרך התחונן אותו שיכול לכסף לשעלה בל בן דושין בגג וחכמם בספק י
 זב המדבר צלשונו בל ראשית הגז בגג ל דוסא ממע ליה לחילק אל לך איתעיה וחילות אל ל
 דחלים מנאנים אמל ללאן תודה לעצמם ולל חלמם לעצמם בל פוט בערבים בגג וכן מצינו
 בא אל לטן תליתאי קטיל תליתאי הודג למססין ולמקבל ולאו מרי עלו היזי דמי לשאנן
 וזכה בל אמל אל הלהים למח נקרא שמו שאלו וכו' עד בימי שאול הרג וכו' בירושלם בגא אביאה
 מדה אטככה לוחטים זה דיואג וחחיתבל שהיו לוחטים אחל לשון הדיע וכו' בעה בל האשה בגג
 האו לשנא בישא אף שלגב דלקטני לא לבעי למחשא לה לבעי בעל חיים לא תלך רכי לותר
 לישן תליתאי: לשון בל או מציאות ואפי' כשוק ולאוטת שלארמון בל לא יחפור בגג
 קין אנהגפת וכו' דרך שלבני אדם להטמן בלשוטת שלארמון דתשא בל' גג דפ' במה טומטן טומטן
 גאר ובצפי צמח בלשוטת שלארמון ובמזון פיר אגדות שלעמר הטווי והצמח בל' גג דפ' המוציא
 המוציא תלת בשוק לשונות פסולה חוטין כשורה מאי שני לשונות דססולה דאמרי' אל עתה
 א צבעתו: סלקפ יטן אהל פ' כ' לתך בל שבוטת הדייטן
 בואה לי בידך אין לך לא לך קטנת פטור בל' גג דפ' המקבל בית טר' אי מוכר לך אף עלפי שאינו
 דהייען פיר הוא חצי כור והוא י' סאין והוא ה' אפות: לתך בל המקבל בגג אכלה חגב
 משום לך הוא ואמאי הכא נמי צמא אי משום לתאי הוא בל כל שעה בגג או דגים
 מילות נמי נלתות פיר לשון שרייה:

נודא תהלות נאסד ברהטים אהבי מוסד
השכלי בעק תדיסר כן יצליח בתליוסר

גל ברכות וכל מאריך בכל ממוק י' בכל מאריך בכל מידה ומידה שגוא מוודל
 נארה בלם ותאמר צן ומשאוה לעותרבות וצרות לא מאה חסר ב שבתורה קין ומצעים
 ונה איברים אכאדם גפורשין בל' אהילות רמח דככות שבתות שגע שמשמרה רמח איברייה
 שדט פלי' כי אם שמל תשארו: מאכלות בבית רבס פלי' ב' למח נקרא שמה מאכלת
 בשדית האוכל ודבן אמרי כל אכלות שיש אוכלן בל' וזוהו בזכות אותה מאכלת מאכלות
 פ' כל הדי בגג דרך נחוש דלג' דם מאכלות הוא פיר' דם בעה: מארת במעלת איכה
 אלה בלבי ע' הין מתעין של התנקות שלא תעלה אסדה בפיהם יהי מארת מארת כות בספק
 דש לא נבוא להאיר לא גלגלחמה בלבד שג' יהי מאדות מארת כות מארופות בענות
 בל' ה' בעצמות בית שגאי אוח עוקרן אותה במארופות שלטן פיר' ה' כשן מרא שלטן:
סלקפ ר א אהל פ' ב מבגאר בבית' פיר' כן
 משמ אל חומר שנים נקב ונבגאי קטע וזם ג' מדפאלה הקטן כלוח צשכל שנים שבין לשון דיע
 ער כולה עמולים מבגאי מיל' בגג כלס' שבג' אומה כמו משל כן זה הוצר כלס' זה הרג וכן גדול
 מאי' מבגאי בל' גג דם הרד מבגאי קח גלסקין הלל ובל' תוקרם פסחים מצוי טגוא גבא

השכלי

בראשון מצדו מצדו בנה בטן אחד או מעט או הרבה גל דעתה שיקרא בין כותל המזבח וכותל שעשה
שהולך בעיר וערבי : לפתך בל' סוטה וכל בחנה המקשה בגל וכן האשה דתם ב' יצא
מיצדו וכולו בלבתן למה כזר מ' כששאונו אלו השיעור לחומרא נאמרן פת חייטוס יתרי נא
בזריות מן פת שעורין ואם הוא מיסב סתמן יתרי אוכל באריות ממה שאינו מיסב וכך מי שישי
לפס ממי שאין לו : לפתם פתן בבתורות מומין הלפתם שדומה ראש לכלת שהוא דומה
מל צדדין : סליק פ' יו אחל פ' יו לין בצרי רבה פירש לט' יהודה אומ' הנה
כל אומות העולם לידע איזו בקעה מחזקת להן ובס מצאו אמ' ל נחמיה וימצאו בקעה אם לעי
הוא יתן בם אם להם הממונה בא לטמא כותחין לובא ליטהר כמי יעביץ אותו שני אם ללעס
ילין ו' בגל דל' א בעבודה ז' סל המתלוצץ ייסודין באין עליו שני ועוה א ותלוצצו פ' יחזק
מוסריהם : לין להבין משל ומלעה ל' לין ביריות כזר פירש בג' טפן :
סליק פ' יו אחל פ' יו לק בפ' הערל בגל ל' יעזר אומ' כל שאין
זקנוש ערו לקוי ובשרו מחלק פיל שערו קד ובלשערו חלק יתרי משאר בע אדם בהנתק
פ' ל' בנגעם ושער דק לקוי קצר בפ' במה מדליקין בגל כל היצא מן העץ ושלקה בידה
פ' כטן שהחזיק בשער לצדקו ועודנו ביו לקה בערשת לארי לק בלמדנו ב' אחלי מו
המלקקים בידם או שיע מהרב שאותם שריעו עלבדיותם לשתות היו עובדין (בבואה לקט
שספן לקט לקט כזר פירש בערך חר בפ' איהו נשך בגל אין פוסקין ער שיער השער ללקוט ול
פיר ער המלקט לקט שכחה ופיאה נקרא לקוט כלומר לא חרש ולא זרע ולא קצר וכי לא זכה בפריותם
שבידו לא בלקיטה בלבד בג' דל' נעה שנתמחה אם לבחיה בר אבן וחילופה בלקוט פיר שפיר
ולקטו אם הלבושו בגדים כשיצא וכשוט אותו ואחר כך יצא בס' גל דל' בהמה המקשה אמ' לרבעה לרב
מתלקט מהו פיר כגון שהה הבשר מפורז מעט הנה ומעט הנה אם תקבענו יהיה רוב מלאותו בג
תר' ולפקדה בלקטה : לקטיות בפ' צמשרות ובפ' אה לית הצריכין והטלוגטן המלקטיות ספ
והא לקטיות וכזר פירש בערך א' **לקט מין טהורין** ס' ג' אנטמין וכזר פירש בערך א'
לקט רבטע שרין כזר פירש בע' בטן : לקן בגל דל' א בשבת שרי להו לקטוא דמא
בב' רבה פירש י' ואם אין מימי אוקינוס מהה אל לו צים בלוש) מים אמ' לון וחזן לי מלא
מיא תרג' מלא הספלי מים תרג' לקטוא לקוטם ערמת אותה מכלה מאתן שליש פיר זאב
יו לקוטן לקט בר' ג' דל' כה ג' ו' או בכר' ו' לקוט סחרא יתן דין הוא מ' ד' : סליק פ' יו
אחל פ' יו ל' בפ' בלגדול הלש והאוסה לשבת בפ' בתמיד ואחת לשבת
החוסות פיר הדונה לקריב נסך טות דמיו לכהן שהוא ממונה על החותמות ונותן לחתום ומוליך
לממונה עליהן ונותן לו החתום והוא נותן לו ערכומין חייך : **לשלשת** בפ' דם חטאת בג
אחד הבגד ועור בר' כיבוס הוא והתם בפ' נוטל אדם היתה עליו לשלשת מקטחו בסמדרטוט פיר טו
תרעגלין : לשם בר' ג' דמגלה וב' מעשר בהמה בגל ל מאיר ויקראו לשם דין כשם דין אפ
אמר : יחך לשם ח' פמיים : לשון בפ' א בשבת בגל יו דבר אידך דתם בר' עידיות הלל
אור מלא הין פים שאבין פוסלן את המקוה שחייב אדם לנהל בשון דבר פיר לא אמר שיעור קבין
ולא שיעור לוגין לאהין כמי שהתורה משער בהין וחציה הין ורצו השט משה רצנו פ' ל' כמו שקיב
מ' ד' ממש בפ' א בפ' יו' ג' ו' יוס ג' פסיה הנה קטן נתתך בג' שאין מעמידן מלך בן מלך בזוי אותו
מאד שאין להן לא כתבולא לשון פ' היוך מלכות רומי מלכות שאינה הוגנת ואין לה כתבולא אלו
זו מלכות רומי שטיבעה יצאת בכלה העולם כולו וחזין דאית לה ב' כתובות הכי מסתבר דמלכ

נ' ד' ט'

עמלק

לכבוד הונו ל יוחנן אל בפיחש בפיחין דקסין הקורא בעגלה הכתובה מן הכתובים לא יצא לא אחד
א כי כבוד לאו מיכלל דספרא ליה שקרין אחד ביחיד ואף על גב דחזשלה רב לאו דרב אפי קימ לבייל
ב מר רב יוחנן כתב בשלה ציבור הקורא את המגלה שקורא ופורך כספר תורה לחזי לנא : **מצב** בבית
א מהגא לחינן קורא ומושט כאגרת אבל קורא ופורך כספר תורה לחזי לנא : **מצב** בבית
ה מר מ"א ויגע את פרעה ובפרט נב ויקח אכפולך צאן ובקר היה עומד ומגלב בידו ביקרי
ה אמר להכחן חמונה לרין דרין כמדחובית ובמגלבין בלמדנו ויהי חשך חמשים מגלבין שוט
זוט ומות לחטור תרג שוטה לסוסא ומגלבין לחטורא **מצב** בלג דמ אילו עוברין קנא
גלמא לפיסחא **מצב** במגל דמגל מנאגס וקרובי בארורי **מצב** והטות לל
צית ורין ומוגלמא **מצב** בפ כרד מצבין והוא אומ על המגמר פיל מינ צמאזיס
חעס שמעשט בה הבית ויש מפיט מחוסה והוא כלי שנותן עלו גחלים ונותן סלון בטמס
לל י"ז מחותה מנמרה על שס גחלים ושמש אגמר ולגה הקיש גומרין וגמר העקר : **מצב**
פן בלמים והעלן משס לבית המנעא פיר שס מקום : **מצב** בצביל רב פט מצב אשר
ג ערך אביסך מגמ שן על צריך ל יודן אמ במה מגנות שאיתי להביאן ותחתיך וצפ
ט קצף טיעה מגמון עשר לו לחנקו ס ג מנגמון ומכרס למטה בערך מנגמון : **מצב**
שוד ס ה בפסחים ובלב שעדי נתנן במגס והקטין על גביהם בכל כלי ען פלק וצכלס
יהודה אול אף המגס וקרובי הכלי תרג קעה מגיסתא **מצב** ובא קרא רבא אמר אלהים
ט מה יתון אול עבד ליה מגס אחורי אמ ליה מה עבדתי לך דמרת מצוסו חלל למגוסך אנא יך
גמ דאת קרעתי לחמי למלך שהיו לב מגוסין בישראל ואסון לו תבשיל ואכלו ובהסתקדה עומר
ירסאנא לית את יהיב לי מתבשילך במגילת איסה שחי במדינת בפלגא דיתא עבד ליה מגוס
א אריסטון תקרא כיום מעד מגלי מהו מגלי מגדסי בט אים שהן קוסו טפליין חלמס
לי : ותנח משלום מעשה באטה אחת שהולסה את בנה אצל המגדום בלמדנו צלי אס
חקותי הרי המגסי עד שלא יבשלו בחצי היום המכשילן שלעב והשיג לכם דשאת בצר
ל בל דומי קורין המבשל מגדום : **מצב** בפחות לחא רב טגוסין ולחם **מצב** סתא
פ הגול ומאיל בגל אין פורטין לא אמרין לא ברין דמגוסתא רב לא מצאית בגל איהו
במה אטו דיט דמגיסתא בו דיט פיר דין שלאומות ה"ע שלחיותות שדסן בגקות כדאג בגל
טל מכסין לא שאא ספטס גו בדיוט בגית ומיחט גוים שדע בשמא ובחור ובאום ובגאה ג
בגית לא מיאט אבל בלסט ישרי כון דכי מיית ליה לבית דין אומ בידין מי ימר דהא לטטיח
הא נמי אמר שה חמוך אישי מיאט דאמ מי ימר דמחיבי ליה בדינא ובין דמאט מותר לקח
מלטים יח : **מצב** בפ העל העודל יחשעב במדה עלבן מגוסת שהיה ברושלם סרס יום
מצב האח שדפס והכחות תרג מגוסרע והצנא ס ג מנוצטרני **מצב** בפ
מה אטה לא בקדא ולא במגסי גל אמ רבא בר בר חנה פומין פיר לב שר שלום מסאע לבינא
דמטא דעמרא או דעמי היט דגיל שלמו פומקין חותו לדינא בכלי מתפת פ יא בכליס
הידון והעין והמגסי פיר כמי מעשים שלחשתא שלבול שותין אנשי מלחמה לבי שוקת
שכדוע לא יפו לרז ומצחת נחשת לרז ונתחמיין ורקלין : **מצב** בהמסיש
פ ד בתרומות מי שהיכרותן במגדוה בפ המולד את הבית לא סכל את המגולות שלגיס
פל בריכות שלמים כמו יהדסו ממגולות בהמסקנפ השלבי את ה"ע וצכלס במדת שנה
סמיאות פיר חררים קטנים שלעבה ובלעז סודי בפ הדל בגל אשי חזי יקרא אגף ששמן

כִּלְיָם שֶׁבִּינְיָן מִמֶּנּוּ לְחַיִּים וְלַחַיִּים : מִכָּל בְּהֵקֵרָה זְבָחוֹת אֲפִילּוֹן מִכָּל וְאֲפִילּוֹן
פְּלִיטָה בְּשֵׁי יָדָהּ פִּי אֵל הוּא חַד מִנְדוּן עֲלֵל טַעַם מוֹבִלְתָּהּ פִּי טַעַם מִשְׁאֵן
מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי וְיָן אֵת חֲלֹקֹתֶיהָ אֲשַׁלְּלִי מִבְּנֵי אֲשַׁלְּלִי לְמִשְׁתָּחִי וְטַחֲמֹתֶיהָ
בְּמִשְׁתָּחִי הַשֶּׁנִּי תָּרַן וְאֲחֻמְרָה לְמִשְׁתָּחִי לְמִשְׁתָּחִי בְּמִשְׁתָּחִי : מִכָּסֶּסֶן כִּבְדֵי כִרְטָה בַּעַל אֲלֵכֶס
מִבְּרִיתָא בַּעַל מִי שְׁהוּצִיאוּ בְּגֵל לְמִשְׁתָּחִי וְחֲכָם אֹהֵל אֵין לֹן הַטָּה לִיכְלוּ לְמִבְּרִיתָא פִּי שְׁתָּחִי
בַּעַל כִּינֵר מִעֲבָרִין : מִבְּתָה בְּסִיף בַּעַל מִי שְׁתָּחִי וְבָנִים וְבָנִים פִּי וְבָנִים אֵין לֹן שְׁמִעוֹן אֲיִתְּבָרַן
שְׁתָּחִי מִעֲבָרִין מִבְּרִיתָא פִּי כַּעֲשָׂה מִכּוֹנֵן : סְלִיק פְּרָק בְּ אַחַר פְּי
מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי אֵל וְשְׁמֹת אֲתֻדְעֵן כַּעֲבָרִין וְכַעֲבָרִין סֵט וְרִיָּה זֶרֶךְ כַּעֲבָרִין מִזְּוֹן מִכָּן
אֵלֹן מִגֵּב כַּעֲבָרִין שׁוֹר שְׁלֹבֵשׁ אֲדָם עַל יָדוֹן פִּי זְכָרִי אֲכֹלִי זֶמְתָּה לֵד שְׁלֹאדֵס וְיֵשׁ לֹן זְכָרִי כִּמְוֹ אֲצֻבְוֹת כִּמְוֹת
וְצִמְזִק וְנִקְרָא עֲלֵשֶׁם זְרִייתֵיהֶם חֲטִיִּים : מִבְּבִיתָא בַּעַל אֲרֻעִים בְּגֵל וְכֹס הַעֵינָן וְגִמְרָקֵל זֹוֹמֵן
גִּלְמִישׁ מִמִּשְׁתָּחִי בַּעַל אֲלוֹשִׁי : מִבְּבִיתָא וְהַמְכַשְׁלָה הַזֹּאת תִּרְגַּל מִבְּבִיתָא מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי
כַּעֲשָׂה בְּחַלְלֵי שְׁלֵמִים בַּעַל כִּינֵר מִעֲבָרִין בְּגֵל אֵין מִזְדִּיק שְׁלֵמִים וְשְׁלֵמִים וְשְׁלֵמִים לְפִי שְׁתָּחִי
כַּעֲשָׂה בְּחַלְלֵי שְׁלֵמִים פִּי זְכָרִי וְנִמְתָּהוּ וְעַשְׂתִּין מִמֶּנּוּ חַצְלֻמָּה לְגִבּוֹ וְהַשִּׁימָה וְחַלְלֵי : מִכָּן
צְבִירָה לְבָהּ פִּי עַל בְּפִי שְׁתָּחִי שְׁתָּחִי לֵד לְרַב שִׁכְרָאבֵל תְּלִיסֵר מִגֵּב סֵט אֵין מִגֵּבֵי פִי בְּתַשְׁבוֹת בְּמִשְׁתָּחִי
כִּי עֹשֶׂה שְׁכָרִי שְׁתָּחִי זְכָרִי זְכָרִי בְּיוֹם אֲחַד נִוְתָן בְּאֲחַת תְּמָרִים וְכַשְׁתּוֹמִים וְלִמְחַר כֹּוֹתֵן תְּמָרִים
וְכַשְׁתּוֹ בְּגִיִּת אַחֲרָה וְכַשְׁתּוֹ אֲחַת הַמִּים שְׁהִי לֹן בְּגִיִּת לֵאשׁוּנָה בְּטָב לֵאשׁוּן עֲלֵיהָ וְכַשְׁתּוֹ עֲלֵיהָ
מִים אַחֲרִים יוֹם זְכָרִי תְּמָרִים וְכַשְׁתּוֹ בְּגִיִּת זְכָרִי אֲחַת הַמִּים שְׁהִי לֹן זְכָרִי מִעֲמִים בְּגִיִּת
זְכָרִי זְכָרִי מִגֵּב שְׁכָל שְׁמֹתֵל זְכָרִי פִּי מִגֵּבֵי לְגִיִּת פִּי אֵין שְׁכָרִי מִסֹּת בִּינֵן מִסֹּת כַּעֲשָׂה הַזֹּאת
מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי בְּגֵל אֵין מִכָּן אֲחַד שְׁכָל מִי שְׁתָּחִי מִגֵּבֵי פִי מִי שְׁתָּחִי פִּי מִי שְׁתָּחִי
בְּגֵל אֵין מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי אֵין מִכָּן אֲחַד שְׁכָל מִי שְׁתָּחִי מִגֵּבֵי פִי מִי שְׁתָּחִי פִּי מִי שְׁתָּחִי
מִי שְׁתָּחִי וְלֹן עַל גֵּב מִגֵּב לְזֹוֹמֵן פִּי דְבָר שְׁמֹתֵל לְשֹׁתוֹ עֲלֵן כַּעֲבָרִין כֵּן גִּדְּמָה מִי שְׁתָּחִי
מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי אֵין מִכָּן אֲחַד שְׁכָל מִי שְׁתָּחִי מִגֵּבֵי פִי מִי שְׁתָּחִי פִּי מִי שְׁתָּחִי
וְהוּא כַּעֲבָרִין אֲסִי פִּי שְׁתָּחִי וְעֲשָׂה תְּחִבּוֹת לְהִיטֵם שֶׁם וְסִגְרוֹ חֵיב בְּגֵל אֵין מִכָּן
זְכָרִי לְדִי הַדְּמוּת בְּחֵן בְּשֵׁי בְעֵין דְּוֹאָן וְאֲחִיתוֹמֵל בְּמִגְלַל הַטְּוִיָּה בְּאִירֵי פִי מִשְׁתָּחִי יִדְעָה הַזֹּאת
פִּי בְּאֲחִיתוֹמֵל שְׁבֹא עֹמֵד בְּאִירֵי וְפִי תִבְנֵה אֲרוֹן כַּמְגִלַל תְּלוּיָהּ בְּחַלְלֵי פִי זְכָרִי רֵאשִׁית שְׁלֹמֵךְ
כַּעֲשָׂה עֲלֵן שְׁתָּחִי לְיָהּ גִּטָּה מִכָּל הַאֲחֻמְרֹת : מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי בְּשֵׁי שְׁתָּחִי בְּקִיָּה שְׁמִי
בְּחֻשְׁלֵק וְעַד מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי יִדְעָה בְּגֵבֵי יָשָׁה וְחֻשְׁלֵק לְמִשְׁתָּחִי לְמִגֵּבֵי :
מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי חֻשְׁלֵק וְחֻשְׁלֵק וְחֻשְׁלֵק פִּי בְּכַלְלֵם מִגֵּבֵי וְכַלְלֵק צְבִירָה לְבָהּ פִּי
הַמִּיָּם בְּגֵב אֵין מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי בְּמִגְלַל וְלֹן בְּמִגְלַל בַּעַל מִגֵּבֵי אֵין מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי
הַמִּיָּם בְּגֵב אֵין מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי בְּמִגְלַל וְלֹן בְּמִגְלַל בַּעַל מִגֵּבֵי אֵין מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי
שְׁמִי כַּמְסִי כִּי אֵין יִתְּמֵל הַשִּׁימָה : מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי אֵין מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי
וְכַעֲבָרִין מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי הַלֵּאָה וְכַעֲבָרִין אֵין מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי
בַּעַל אֲחֻמְרָה בְּגֵב אֵין מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי הַזֹּרֵק מִשְׁתָּחִי מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי
כַּעֲשָׂה מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי
אֲכֹלִי בְּחֹדֵר שְׁתָּחִי מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי מִכָּן צְבִירָה לְבָהּ פִּי

ואת המור את הספינה ונחית כראשון לאיתנו בגג דל מי שאחזו ולנחת במי ולימד
פיר אדם שידע לשוט תחת חמם מדד ברג גג דל תעלת השחר מאן ללעיש מדא פיל
שונבש הלח מזו בן אמן פיל כהן בקה מדברלל בפ ג בכפודות הצאר המזבלל
פיר מעורבב ואינו מתקן סוכה מדברלל כפר פירל בע דבלל מדברר בע ביתה
וחטין את המדבליות פיר בגג מאמן מדברר בגג דל מי שהפך כיון דבע מדבורי דנורא
אבוקות: מדדו בפ במה אשה מדינת טרפות פיר נשים מדינות כולפות בגדיהן ואפילו טרפות
האגוז ועל מטבע דרס לעאת במקטור ומשימות אגוז או אבן כנגד בית הצואר (קושל) אובן צלועה
כג כללם מדינת פיר כללסן או ודלו במדינת והיא ממדי ופיר ועל שם מקומה נקראת
היא מסתת שדוכן בה: מדדו בפ א ביומא בגג לעלפת הפלה דלסן שעל המדי קן נקדצפיר
ד חש זעל והיא כפה שהיא בלג יון קמלא והוא שער קמרי דפליגל מאיר ורפן: מדברר
כמהותא ין בגל צרור נאם לאו כהלע מדוכה קטנה שלבשאים פיר ראשו שלבשאים שזכין בו
הוא מקום שמעבידין בתוך המדוכה לשחוק בו וצירוש מלא רגל מדינת קטנה שלבשאים בלג דלכל
הלם מדוכה אם יש בה שום מטלטלין אותה ופיר מהם בעד דך: מדדל בפ ג בפיאח המדל
נוק מן המשואר עלמה ששיר פיר מדל שלט כדגסו ביה משקן בגג אכללא מאי קילין
מדברת מאי מדלן מאי מדלן משקן השדה מאי מדלן שלט כדיתן בפ ג באה
מדל צבגנין ששם שמדל בשלן קן מדל צבגנין ותם בפ ג טביעת איזוהו המדל אחד יו
שם וכך מנהג בזמן שהבעלים דרועים רצפים מועיא מהן מצגתים שיתגדל בריוח ועשו גדולים
ותם שעוקד משם להרוח הנשאים איך נחשב לקצרה לפי שתקנת הנשאים היא הילכך נותן
מאח מן השאר לבד ומן העקר לבד המחליק באחיד פיר בעען אחל אונלן לטורן או כולן לשוק
פיר ג באחיד בפעם אחת: מדדל במגילת איכה רבות בגוים אפקיד מילא גביהווא גביא
פיר טעלה פ' מה דלנה ידוע בשקלים הלכה מתר אירי הלשכה ברימית אתפקד גביה מדל
דיתמין כלהן ביתו ין תרג כולה בידלא דביתה יתיב: מדדן בפ ג דל במה מדלן חוה
הוא סכא דהוה נקיט מדע אסא בפ ג בסוסה בגל חבילי קט הע צריפי דאורבנ כיון שהותר
ראשי מדען שלה כשירין פיר מין ע מולעת והוא מעדן כדל התקטר מעדנות כימה ואלו
הק שדין אין עשוין להיטלטלה ותן בהכרים ע ב כללים וכן ראשי מעדנים טהורה נחלקה
לאורכה ונשתיירו בה ג מעדנין שלן טפחים מדעצג כפר פיר בע דע: מדדוע
לא אלתם את החטאת בטבוליות פ' אחרון דזבחים מפורש בהל שניה: מדענית
בפ חומר בקדש מן המדיעות ולפנים באמטן על פלי חרם בפ מי שהיה טמא או זוהי ידך
רחוקה מן המודיעות ולחון גל אא עלא מן המודיעות ליתשלם כו' כילין הוי פיר שם מקום
מדדן בר גל דכחה כלל שנתונה על גבי הדף ומדף טמא מונח החתמה אף על פי שאם נעלה
אי אטל לה אם כן נבע טהורה וכול עד הכא בטומאה דרבנן דקתע מדדן כדל קול עלה נדף פיר
טומאה קלה מדרבנן ומדף משמע קל כדמת קול עלה נדף לפיכך קתע טהורה בכלל עין פיר
ין בכלים והמדף שלבולים והמנכא מהורין פיר מדדן זה נחיל שלבולים שעושין אותם כמין קעלות
שלען פיר ג פלי משימין בו אש וגללו בקר ומעשטן בו בשביל שיפדחו מן הלוחות הנחלים ויקח הלבש
מלג אשר תרפנו רוח פיר ג כמין דף וקרש ולוח שהוא נחלפכ כוורת דבורים כשיבואו הדבורים מן המדע
יחוה במדף קודם ואחר כך יכנסו לכוורת בפ כללם הלשחות והמכמורות המדף והפלגו
פיר לוח של צדין שצדין בו העופות כיצד מביאין לוח אלמאן או שלען ומעמידן אהו מונח והמקום
עמך וסומכין אותו בעץ ומעמידן תחת העץ מיון או פתיחים ויצא השף לאכל ועל השן והמדף עליו

בביתו של ר' שמחה וכל זה על העלמין וכן כל הדין צדק כל הדין חבר שמת והנח משה מלמד
פירוש פיר מקום שמלכתיו הנהגה כמו העוד הזרע במקרה מסתבא גזר עיקר כדל גזרה שמה
ניאספחו במחלתו כדן וחצן מיד ימך אפילו מיד מיד מיך אימך ויתל לכלו אחור תח
ויקר רבנות לאחרא כדן בלמית ויך את המערי במה הסור יש אולי מגריפה שלטיטוס
הויעט את מחו ברב' לצה פלט ק' בשעה שהיה מושלם לבחון ד' ראשי נהרות היה פותק במגריפות
אחת ובפלט לט הכה נחה איטי ל' כלב ומייטולה מגרופי בויקרא לצה ב' קדשים תהי מאן דאית
סמאן מכוש או מגרופין בפ' או מצאות בגמ' כל סמך מגריפות וקדומויות שושמטבך אצל בקר
לא ממש שמפחית בפ' גמדפ' אין דורשין וכל גמדפ' טבול יום בזמנים עורה והכל עלראשו ומגריפה
לפניו בסוף סקלס חוץ מן הכל והמגריפה והמדיעה הטיחדין לקבלות בבלי לצה פלט מ' ע' שמו
אותה בבלס ובמגריפות פיר לוקטי תאטי ט' להן מגריפה שקורין בלעז רישלו ותופס ב' ייחוד ש' ל
ומוריד) לארץ ולקטן ומטח) במל' בפ' כל' בל' יד מגריפה שלפניו בנים בית שמאי אולי ז' אית
הלל שוג' ח' ושליידי) בית שמאי אולי ט' ולית הלל אולי : בפ' אין בערין בגמ' לא היה מכה מגריפה וית
במקדש או נקבים היו בה כשממריק בה יוצאין ממנה ק' נעמות אין דומה זה לזה בהפין פ' יג' בל' ס'
מגריפה שני טלה כטה טמאה מפט שהוא בקורנס פיר כטה שבוחשין בה ומקסן הקריה וכן מגרי
שגורפין בה הטיט ובלעז קצה וח' שלטיט משמע שהיא הקרויה בלעז פלא וכבר פיר מגריפה בע' גמר
ובע' גרף: כדן בפ' אמר להן הממונה פרוא מגושא פיר בע' פרה בפ' גמ' לל' גר' ולל' גר'
מן המגוש חייב מיתה פיר לכהיי המגושמא הנודעה בל' יש א' זמומה שהמגושן בזמן מעורר ש' יתקן
ואין מועמין דבר בפיה לא מועיאין קול שאינו מחותך בנשימות והנשימות בלבן פיר : מגוש כל
יון מכתף גדולו כטר בעיקר לאטין מגושא פיר בע' לטן: סליק פ' ד' אהל פ' ד'
כד בפ' ג' ד' לו מצאות העסק במקלא מידה שאינה מוזה פיר העוסק במקלא בל' מזה
שאינה מזה שהדי לא נתעסק בפלתי המצוות במשנה מודה ונוטלן עלה שכל פיר המיתעסק
בפתיח המשנה שאינה הנהגה מן המצוות שהן קבלה והן תלויות במשניות החיצונות וכלהוא
במשנה ערך לעיין באותן הצליות כולן ופתרוע החכמים יש ל' בהן שכל מצוה אצל המיתעסק
ומורה ומבאל המצוות כדנקן ומגיד הלכה למעשה אכל מזה גזלה מזה כי בולמוד פתרון התורה והמשנה
והמצוות שהן בקבלה הלכה למעשה מסיני בלי גמ' ד' אי חזו נשך במידה זו מידות קרקע שלא ימדה לחד
בימות החמה ולאחר בימות הגשמים פיר באותו חבל עמגן לט' שבימות הגשמים החבל (ל) ומתפ' ש'
בימות החמה יבש ועמוץ ומבוא לו פחות פיר : בימות החמה הקרקע מתבקע ומרוח בתפתוח
הגשמים מרדקים הרגבים ומתקוץ שנמצא בימות הגשמים המידה מוספת וזו הש' יתא בפ'
גמ' ד' המוכר את הפנינה בפ' שוא אדם בגמ' מטייל חלשים שבזה מדהגז אומה שהיתה אומה בשלם
הזה מרוד והבה מרוד והבה (אם) לה ר'ס מאר מארהבה בלא מידה בויקרא לצה זאת תהיה שבתה
מדהבה מלפנות שאומרת מוד והבא מוד והבא ל' אבהו מלפנות שהיא מדהגז פטו של אדם בשעה
שהוא בה אצלה ל' טביומי אפ' על שום פומא דדהבא ד' ר'גן אמרי על אסוס ליוצא דהבא בחלק
בעש' מטיח אין בקלודי בא ע' שיהו כל המדות שוות פיר מרוב חמת כלבני אדם מופרין במידה
אחת שחה בפ' מקוות מטבולן במקום המידה פיר על מקום שחישב לחותכהו משם בפ' גמ'
ד' האומה התקבל גמ' אמר' שטעו) לתלמידיו ב' שני מרוב שמחות גדומות מתרומות מרובן של
עקבה ב' ויקרא לצה טוב מלוא כף נחת טוב מי שהוא שונה הלכות ומודה ור'גל ממי ששונה הלכות
ומודה ותלמד ואי' כגיל פיר טוב מי ששונה משפחות ומכילות כלל מל' מל' שות כש) מכילתא
ומתקן בפ' : כד' בגמ' ד' אס אין מכירין ונחית בר אמריין וקטר אטווע דכיתנא בכמיתא :

ה' יתקן
ה' יתקן

ותנעם יעורף בעדיות פ'ן שהחי עשה משכב ומושב מתחלפו לטמא אדם לטמא בגדים ועל גבי
לטמא אוכלין ומשקין מה שאין המת מטמא בג' בזבץ ובג' בתוספת זבץ שחוב ששה משכב
ומושב מתחלפו לטמא אדם ולטמא בגדים ועל גבי מדף לטמא אוכלין ומשקין מה שאין המת מטמא
המצע ובגדים שתחת הזבץ אסור מושב ובגד שהוא כמו לבן שמומקף טהור ממש למעלה מהן
וכתנענע מכוחו ואין זה הדין לא באוכלין ומשקין ולא זה לא בזבץ בלבד כי בפרט כל הלואי לטמא
מדף לחטאת בג' ח' בטהרות אם איה חוצצת טמאה מדף בג' ח' בזבץ האוכלין והמשקין והמשכב
והמושב והמדף מלמעלה מטמאין ופולש האוכלין והמשקין והמדף מלמטה טהורים כדרך
עירובין ובג' המביא כדי יין בג' אין מקיפין אלא רב יהודה דאין מולחטא מלמעלה למטה שדין
כדי לדרך בטן אסור לגוף שנתק עינים בארץ ואחלים על גבן אבל אם הוא העץ למעלה ונתן אחר
תחתיו ועוד אחר תחתיו עד שמגיע בקרקע למטה כיון שאינם דרך בטן מטהרין אם מצקש
בעים כעין הזה הוא עושה אחוז העלונה ונותן אחלים תחתיה וכן פורייח אחוז הקליטים ומנח את
הלגלים וכן חביתא בדיים שלים שמשוימין שורות שורות אחוז העליונה ומנח אחלים תחתיה:
כדרך בג' ג' דפ' כל שעה שופך במקום מדרון ובג' כיצד מצדדים בג' על הידיקות עמוד
במקום גבוה וישלש במקום מדרון ובג' דפ' השולל את האומן ותנח במקום מדרון במטה
מוגרים במורד ילד כשה דאשידין במדרון בג' לא יחפור בג' מי טהור כחלו אף לב זבד במטה
את כחלו פיר לא אמרין בטפח בלחוסין לא במטפח ויודר כותל כסו שדרין שאין אדם יכול
לעמוד בו מחליק ונפול ויש שטוען במדרון את כחלו כדרך בטורת כהנים ועבר אחר יקח
ועבר לזכות כל מטמא עמי אפילו מדר ואפילו חרסית פיר בג' ישמעקודין לקוזזות ארימה מדר:
מדרגה כבר פירש בערך דרך **מדרוכותא** תרג' סנה ושם האחד סנה:
מדרס כבר פירש בעדרס: **מדרקא** כבר פירש בג' אלל: **סלקא** ה'
אחלפה מה בג' דפ' ב' בכתובות ובכורות בג' דפ' כל פלוני המוקדשין
דאיכא עינים דאיכא מיה ליה לטקד במקום עינים לא אמרין בילמדנו מה יתאון אדם חי ואל
משאדם מת הוא מתאון לא אמר שמוג מה יתאון אדם עלחי העולמה ועלמוייתאון אדם גלגל
חטאין אם שמשאלמה אולת אדם ואלו כחה בר' ג' דנדה ובג' דם נדה בג' והטריף
פ' ב' בטהרות נמצא שדוף על גבי חנם וכן מנולת המתהוא פיר' רב חנניאל שחיתכה האש ונשאה
בג' קורי עכביש טהור וישמפלישין בג' בלו בג' תליסין פ' כל בלנים שלש קומותה מההא
על ברייה פיר' בג' בלח שתפרו על בגד חדיש הולץ אחרי הצלייה דען אותו כדין ברייה בלג' פ' מה
בלנים שלש על שלש שנימהא מינה חוט אחד: **כחה** בג' מדרגה בג' אין הגונב ובג' אחין
שנ' ושלקבלות בסוף כמהא ושופך פיר' במהא החתכות שלאמה כמים ושופך בג' אי זה מקומן
בג' העולג ומביא זפת וסית וקוניא ומחא ושופך מסתגרא אילו שנ' חלקים מלשון וימח בג' אחרי
בזה לוח נוסף לתוך כברה שנקבה דקים וממהא: **מקט** בג' אי ר' עקיבא בג' מין מתכות
צורה קטנה שלתשת לבאי חדיא אם אביי שמוהטין בה את הפתילות בג' המביא כדי יין בג' אין חותם
את הפתילה מוהטין את הפתילה ביום טוב מאי מוהטין עדיוי חשוכא פיר' המתעבה בקצה הפתילה כמין
גהלת ומעכב האורה מותר לזותכה: **מחולתא** כבר פירש בערך חל: **מהם**
בג' א' בנדה בג' והמשתמשת בעדים מחנך שמהדמה לביתה אין מכניסתו לחורים ולסודקים פיר'
שלהוסה אחד בעלה לטמיש: **מהם** ומעלים עינו לב מאורות תרג' דמהמי עיניה מן אלכוס
טקין לוותרנה: **מהם** כבר פירש בערך הם: **כחה** בויקרא רבי זבדמה אמר למה

ה' יחזעשה

לברו אשכחן מחיילה דמסכטין : מחלק בן משקין אבל לא במחלנין פיר בלם
מחם בן כיה מוחם שפיהו לא יתק לתוכו בן כי צד צולין והמחם באמצע תא פיה
חם בכלי מתכות פ' יד בכלים קומקום כדי לחוס בו מחם כדי לקבל סלעים פיר מחם שנקב
אוכו סלעים אם לא יצא ממנו חלי הוא כלי ומקבל טומאה : מחם חמסי עלך תרין ירוש
שירי צערי וכעסיה צרתה גם כעם תרין ירוש ומרגזא לה פנינה ארתה ומחסי לה :

ספס פיר בלג גמ דף יום הכפורים טל ממעלה וטל מלמטה ודומה למי שמוח בחסיסה לבר
בלע בלמח איבלין מנין מחספס : מחפץ בגמ דף במה מדליקין ובגמ דף הער
ומש איך לה פירין ואסור לזרמן : מחץ - בן ה בפרה לא בשולי המחץ ולא במגופת החצית
צות היה זולף במחץ ובלו ידים לא בשול המחץ ולא במגופת החצית פיר שולי המחץ ותחתון של מחץ
ירומה לגת כמו שש' (עש' יין נסך בם גמ דף א גת ומחץ והמשך רצי מתד בנגב חמג
כלים שלחם : מחצל בגמ דף ולא מעלה אשתעו כלעלמטא דחוו למחצילין פיר נמחו
נמסין והיו חלקים כמחצילין ירוש בלג גמ דף כל העלמין כדדמך ל מנחם ב' סיני חפון איקונתה
ומי כמח דלא חמתך בחייו לא יחמון בדימכותך וחכמ אטו כלום אמר שמשוך לקיש איין
מחץ לא ידבר פה בלנד וכו' עד למח נקרא שמי איש קדש קדשים שלא הביט בערות מטעם
צד דף על כפח מאי נידון : בן שלקלשים ל מנחם בל סימאי וכל איה הגולין בגמ השווא
מחצילומידן ס' : מחלצו כמו מחלנין שלמעלה דמשקין איש מירשין מחלנין אגביין
לה וכך מפרש' שסין את הסדקין במעגלה בלא מחלנין אבל עם המחלנין אסור :

צלות בן א דסוכא מחצלתהנים מחצלת גדולה בם אף עלפי שאמרו בותק לה מיטה ומכף
ומכף מחצלת וביש מביאין פ' ה באהילת סדן ומכף ומחצלת מחץ בם כלל גדול איך
המעבד והמטחן פיר מסיר את השיעור בגמ דף הקורא את המגלה נידר מחץ והוא חייב
מחץ יד בכלים למטב הכתב טמא מפני המחץ פיר קולגוס מן נחשת ראשו האחד דק עשוי למעשה
עב שווי למחיקה ואין כותב) בראן על הדונג או על האבק במלכל פ' יד בכלים קנה טאזנים והמחוק
פ' גט מטוט שטר הבא הוא ועדין על המחוק כשר בלג גמ דף הוציא לו מלא חפניו שאם מחוקות
ותם בפתח המוכל את הספנה למחוק לא יגדוש לגדוש לא ימחוק גמ תכורל מנין שאין מחוקין
שגודשין תמו רבין אין עושין את המחוק לא שלדלעת וכו' בן השולל את האמנות בגמ דמך

ינין תרגמה אביי במחיקתא פיר להביא לתוך חייטין שהן סון סאד והביא ין סאה שעורים פטור
ין סאה שעורים מחוקות שהן גדושות לתוך בן אמר לו אללת חלב בגמ שספן ל עקיבה תתקתם
המחוק את הכרישה פיר מחוק ידו על הכרישה להסיר ממנה הטל בלג גמ דף מי שהחשיך
עזר אמר לו בוס גדשו סאה פ' בן בוס שהושיבו את ל לעזבן עזרין בראש גדשו סאה
דתה סאה (קצן) והיא מחוקה הוסיפו מלצרה לבולט סאה דברים כגון הגדישה שהיא יתבה על
הדברים שהוסיפו צמק להתרומה לאיסור והכל להיות העיקר שמור ומותר והוא כגון זר
נות התירו לו לתתו לנכרי שלא יביאחו בעצמן ויחלל את השבתה ופיוצא בו (לאיסור כל
אגרו מקצת מן המתיר לעשות גדל לשאר שהוא האסור מן התורה ול' יחושע אול מן בוס
ואה פיר העמידו כל דבר על עיקרו לא פחתו ולא הוסיפו אה התירו העיקר המתיר מן התורה
עיקר שהוא אסור מן התורה שאילו באו להוסיף מלצרה חוששין שמא יספדו גם דברי תורה
עיקר שובא אדם להתיר ולתת כעם שזה אינו מן התורה לא מודבין כך זולט זה יש מן
האחיות מודבין באותן ובאו לגדור ונמצאו פודים ירוש בלג גמ דף לעזר אמר לו
שאו סאה : לחבית שמלאה אגוזין כלמה שאהר נותק לתוכה שומשומין מחוקת פיר הוסיפו

מזקק בסגל דפ האב מזקפתא לבר פילט בע חודי מזק ויעש תעלה תרגועבד

מזקתא בתעלת הברכה העלושה: מזח ויירי ומזור לבר פילט בערך זירי: מזח

המזח והמגוב לבר פילט בפ מגב: מזח בהללים פ כ כללים ל יהודה אונ אף הדבצטמח

פיר כים שנותטבן צידה לדרך ויש אונ צוד צבוע ופסוח לשום צלחם וצדה לדרך ולן תלג צידה

זוודין והי הוא זה והמזדא וכלי ישמ עם הלני מזוד מזדי במי שקיטא לה פ ז בסוגה מעשוא

זה מוזות בלבנה וכל א בסוטהבגל או אסולות ולא שישאו ויתעבה מוזחות בלבנה וכל גמל גיטן ד

עקיצה אונ משיטאו ויתנובה מוזות בלבנה אל לול יוחב ג טרו וכל פיר כשהנשים מתקבצות לטוח

באר הלבנה משיחות פלוטה מעשיה קי וכך ואם יזכירה ברצל עלוה תנאל יוחב ג טרו אונ גמל

ברור וכן הלשה: מזח בפ שילח קקן או בצעם מוזדות פטור מלשלח זמרי. שעשה כביצה מוזדות

צבר פילט בפ זמרי: מזח בהמפיק פ יט בכלים המיזדן היוצא מן המטה לל שגוא פיר בגד פ צמר

שנותטן בט אדם גדלים וחטובן על מיטותיהן וטוח כל המסעות וכלש (עז טפיטא ועיקרו בלש

מיזרי: מזח רעג כמטא מלמדי כמזדיקי מיצן מזח בפ או עובדין בפסח מיזרי קלבו מ

מיזרי קלבו רב הזנא אונ מקבין בסכין פיר להוציא ורעי בלל אי עזר אונל תולין בגל ונותן

חילל שישן מערב שבת ממחו ביד ואין ז ממחו בלל. בלל גמל דפ הקורא את המגלה לפסע

ומחו לה אמוחה פיר גמלא שמחה שמועה זו על קדקדה כלול מפני שלא תיקדע הידיעה והיא ולא

משום קדושה: מזח בפ המזל את הספנה החנוני מקח מיזדוכו פעמים בשבת וממחו את

משקלתו פעם אחת בשבת פיר מידות הלה מקנן בספוג או בצבד טמא הוקרשה יק או הטמא

ויבוא הכסד לקוה ומשקלת ששוקלבה ממחה בלל או בעץ שמה נרבה שום דבר על המזח

וכשיקנה בה יספיד המזל בפס את קרבע למוי ובוקרא ללח בלל צו הכניסו לו תבשיל ואכלו ויש

לו התחיל ממחא בקערה הדא הא דכח עלה מחיס אעלה פ: מזח בפ המקבל המוחזז אצל חנוני

או אצל שלוח אינו עובר בלל גמל דפ במה אשה דכי סלקן ממחלא מחית לה בלא שיהוי: מזח בלל

דפ במה אשה הלכא במאי עסיקין דמחא מימחא וסדב הונא דאלי כל שחא ארל למגידו בלל מי שמתקנה

היה עומד וכל גמל דפ חבית וכל גמל דפ כל שעה ללהחרא מחיתא מחיתתו פיר מעטה אורג תלג עובד

מח: מזח בלל גמל דפ לידה כל דאיתביח מיחא מצטמקן וכל מצד מצללן בגל חזן מקלין דמפסי

בהמחא פיר קימחא בלל גמל דפ כל שעה למיחא צחסיטי: מזח מוח בקיקרוי מחבת ככל פיר

בע חב: מזח בלל גמל דפ שלשה שאלן פירטאי במחוג מי שנתנו בג דפ א צחגינה מחו במחוג

קמי מלכא פיר מורי באצבעות כלול כל דבריה בלמזיה ומליטיין זה דברי זה והחלבי זה:

מחצר בלל מתכות פ יד בכלים הסומך והמחצר פיר הוא החצל שקושרין תחת צואר השור

ובלעו שגו פלידא מחוט בלמדין במ בלא שית שוודים ופלות שלח מתעבדי ויולין בלא צער ולא

היתה אחת מהן מוחטת שגז שורו עיני ולא יגעילול מחיות בלל נגעם מחיה או שער לבן:

מחל בקדחת פ ד בכלים צלואים מחולהלים פיר סטב הללים כמו במחולות בלל גמ דתעבורת

בסוד הקצה לעשות מחול לעדיקים בגן עדן: מחל בזיתים פ ט במקוות נפל (תוכו יין ומחול

ושיה את מואז ובה מעלה פ ששי במשירין מי החלב כחלב והמחול (כשגן שאין המחול יוצא סיי שמת

דברי ל שמעתי ד מאיר אונל אף על פי שאין בו טמא פירוש מחול המים היוצאין מעקל בית הבר שיל נוסח

קורת בית הבר על חזיתם הטחונים והוא מי זכס וטס בקן צחצחי טמא: מחל בפ בא לו כחלק

ובאלו טמא) פ ז בסוטה ועל מחולת געון: מחל בלל גמל דפ כיצ צולן מחולות לה עקדשו

ובל מחוגן ויצמות בגל כל נבג אחי עק למחילה שולצים מחל בגמל דבה פרה עז וימר

חליצה בגד החלש שחלץ את רב יוסף שקליה רב למטופרסיה פיר גבה דינו היסג ויש אולי מטופרסיה
לג יז ארמז הוא וכרלושו נל חלקו וגולומו העונש כנגד חובתו **מטפחות** בג בני העיר
הבית לוקח מטפחות בג כלאים מטפחות הידים וכול פיר מטפחות הסמג שעשוזת לקטח בג
תלמיט ס כל בלונס מטפחות הן שלדים טמאה מדרס ושלמפריס טמאה מת ושלנת כדך בג
לוי טהורה מטפחות **מטפחות** כפר פירט בעטמט **מטפחות** בלא במגלה בג הלל
אצל זמן עתה מטפחות קסרי בת ארזם שהיא היטה מטפחות בלא שלמלכיס בבלי לכה פירט
עג בג ויהי מקץ מטפחות היטה ואת אמר העדה בלמדנו זאת תהיה הפסולת שלא לזמן טובה
מטפחות שלמפריס ויצא לקדאתנא שיר מואב למטפחות שלהן פיר אם שלעידות כלוא גחלה
שלעידות אם בלעו מטפחות בלגדומי עירי **מטפחות** בבדי לכה פירט מנה ובלכה אמר אבדי
פיר כי עקרה היא עיקר מיטרי לא היה לה וכלק לה הקבה שקר מיטרי ובלל דוכר כשהוא יוצא ממע
אמו חתך מיטרי שלה שלא תלך ה ה דפ על לדפן בחרב אחיו ושרחמי כיר בלג דעמי לחם מטפחות
מטפחות בלג גג דל ביומא מטפחות קטירא דטייש דפסיק לויטיה ולא ימות פיר פקיש
מדוולתא והיא מטפחות והיא למין חבל מפתל תלוי במקל כגון היצועה שבחלדין מוס בגד תפיר
בע דד בל ים הכפדים בגל נעילת המעל וילי מסוסיא ומטפחות **מטפחות** בלג בלג
בגל וקס געטיא שלה ליה דהבא פירכא במטפחות בל אחיון דכתובות בגל טעם שהוציא ^{מטפחות}
למה כי פיר מטפחות שליטן שלטק שנושאין בהן תבואה וכל מיני קטפת עלגב שוליס זה ^{מחזיק}
י סאם וזה מחזיק י סאין למה לא להפוך מטפחות שלה עלזה ושלחה עלזה יעמיד כל אחד בביטאון
סליק פיר **אחל פט** כו בלג גג דסוטה מיס הלאטועס צריך להגביד
ידיו למעלה שמא יצאו המים לזרועו שלא נטל אותו במים שהוא חוץ לסריק ויחזיק ויטמא את
הידיים מים אחרונים צריך להשפיל ידיו למטה שמא יצאו מים מידיו המזומנות וילכלכו את ידיו
צבא מעצבן ובלג גג גתתין חוץ מן המים ומן המלה ידוע אמר ליסא שאם הגוף נזוז מהק מל טי
שהן מין קללה פיר המים על דוד המבול והמלה בפחוס בג א בעדלה העלם והלולבין ומי געם פיר
היצא מן הגפנים ^{שזומין אוין} **פירטים** בבדי לל טעמון ותאמר טרו מיימים היא צריכה ס דקמטת
צריכה כלוא רבואה מל מוח ומסו **מירומס** בדי מגילת אירח ומלעסיק את המיאומס
לתיאטרון שלה וראשו מגולה והול **כרויש** במס תמיד בגל אבל באילו שלמיש ושלא
בבדי רבא פירט עג וימצא חזאס י יהודה בג סימון אמר מיישון פיר פיר שלוי ק ששמו מייש
סליק פירט **אחל פט** כד בלג גג דפ הטופר את הטועלן מייכי
יה ס נמטי בג הדואה בגל על הבדיס ובלג דל א בתעעות מטרא במיפתח בבא בר חמרא מין
סקיק וגט פיר פשוט וערוך סקיק והצע בקרקע ושלב ליפדתי יצועי תרג מאלית שיוני
משלב ומפוח תרג מכבין ויטבת עלמטה כל תרג ודמת דדגטין מכיכין מכבין דיקר בג יוס לפמן
בגל מכני ספק א עג דקא מכין מכוכי כד בחלק בגל ג מלכיס ובינמאנו בפרט כי תשא
מיכה שנתמלך בבני פיר שנתמלך בבנין שלפרעה שחין בגין ישראל והיו צוטלן המצויים בגל
כשה קטנים ומנחין אותן בבנין במקום אבנים אמר משח רבוא שלמל כל עושין לבני אבדאס אמר לו
הקבה עלו הקטנים שמנחין בבנין אמר יתקיימו בעולם יהיו לשיעים נאם או אתה מאנחין קח אחד מיה
ותראה מה יהיו מעשיו ולקח מיכה בל מכנין בגל מילדי לישקול וזא מכא ולקח לו חנאיתא בגל
דל שור שנגח ארבעה הוה נקיס זאא מלכא בהדיא פיר זא מעוך שנתמט מנובע העדה וטמא ^{מטפחות}

גזירת לגור גדות ל זחשע אום בזום מחקו סאה לא תולטו ולא גרעו לא תולדו המאר ואסרו ה
לחבית מליאה שני אס יתן לתוסו מיס מקיאו השמן : מחקק בוי קרא לבו ויהי ביום השני
השונה יתן הרבה סוף שהוא שכח בלילה איברים שבו הדא ה' ד' ס' יסוה וישכח מחוקק מחקק ס'
מחור כל האסורין פ'ו בתמונה אי אלו מחיר כלב האומר לחידו ה'תן טלם זג ותול לבזוג ופ'
מחר במסלתא והיה כ' ישלך בנק מחיר יש מחיר עבטי יש מחיר לאחר זמן וכול : מחרש
בס ג' ד' המקבל לא מחויבה ל'מא' חזיא אמ' רבא בריה דרבא מחויבה דכספא פ'ל כגין מסק'
ומחכך בשלום בה במדחן : מחראות ככל פ'ל'ט' בע'ל'ציון מחתה בפ' ב' כללס ומחיד
ס'וועה פ'ל מ'ל'תן את המחתה ומ'ן לה צדדי) ס'לוק פרקו אהל פ'ח
כ'ט' בס' מ'ן צדדי לא יבאנה במוט פ'ל יחד : מט' בהז פרקו ב'זבים כל שאינה יס'ל' לחייט
בה אדם פ'ל כשיעלה אדם במס'טה אם גרולה היא אינה מחמוטטת בס' ויהי בשלח פ'רעה במטה
ל'אמיטון אתמיט להון פ'ל ב'מה שר'צו להמיט נתמוטטון ויש מפרש במטה שר'ע לה'טת'ס הו'ו'
מטה מיטה ג'ליתא ככל פ'ל'ט' בע'ג'ל מיטה שלמדל בע'טרפ' מיטה שלמד'ס'ים בע'ר' טל'
מ'ט'ו בל' ג'ל'ס מ'י שאחזו לשי'ג'ו'מ'א לית'פ'ת'א ד'מי'ט'ו ונ'ג'ד'ר'ה ש'ית'ן ז'מ'ע אה'א פ'מ'ח'ת'א ול' ז'מ'
אה'א מ'ט'ח'ת'א פ'ל מ'ט'א כ'ל' ח'ל'ס מ'ל'א ע'ל'י שלד'ג'ס ומ'ג'ל'ל א'ו'ת'ו ס' ז'מ'ע'ן אה'א י'ר'ך מ'ט'ח'ת'א פ'ס'ו א'ט'
וב'ל'ע'ן א'נ'ק'א : מ'ט'ט'ל'ת' בפ'ו ב'ל'א'יס ח'א'י'ן א'ו'ת'ו כ'א'י'ל' מ'ט'ו'ט'ל'ת' ה'ל'ו'יה ב'ן ו'ב'ל' ב'ס'ה פ'ס'ת'
י'צ'ו ה'ג'מ'ל' ב'מ'ט'ו'ט'ל'ת' ג'מ' ת'מ'א לא י'ע'א ה'ג'מ'ל' ב'מ'ט'ו'ט'ל'ת' ה'ק'ש'ו'ר'ה ל'ה ב'ז'מ'ע'ן וב'ח'ו'ט'ר'ת'ה א'כ'ל' י'ס'ו'ת'ה ה'י'א
ב'מ'ט'ו'ט'ל'ת' ה'ק'ש'ו'ר'ה ל'ה ב'ש'ל'י'י'ת'ה פ'ל ח'ו'כ'ה ש'ל'ב'ג' ש'ק'ו'ט'ד'י'ן ב'ש'ל'י'י'ת'ה ב'ש'ב'ל' ש'ל'א ת'צ'ו'ת'ן ז'ע'י'ק'ו'
ט'ל'ה ב'פ' ה' ב'ת'מ'ד' וכ'ס'ו'י ה'י'א ל'ע' וכ'מ'י'ן מ'ט'ו'ט'ל'ת' נ'ט'ו'ה ע'ל'ו מ'ל'מ'ע'ל'ה פ'ל כ'מ'י'ן כ'י'ס'ו'י ז'ח'ב' ד'ו'מ'ר'
ל'ח'ו'כ'ת' ב'ג'ד' ש'א'ן ל'ה ש'מ'ח' ב'ט'צ'ע'ת' פ' י'ב' ב'כ'ל'ס ה'מ'ט'ו'ט'ל'ת' ו'ה'מ'ש'ק'ו'ל'ת' פ'ל ה'ב'נ'א'י'ן ש'ר'ו'ע'ן ש'ל'א י'ס'ו'ת'
ע'ק'ו'ס מ'ב'י'א'י'ן ח'כ'ל' וב'ד'א'ש'ו' ב'ו'י'ל' ומ'כ'נ'ס'י'ן ל'א'ש' ח'ח'כ'ל' ב'ת'ו'ך ה'ע'ן ו'ת'ו'ס'ס' ו'ב'ט'א'י' ב'י'ד'ו' ו'ש'ו'ק'ל' ל'ב'ו' ח'ל'ת'ר'
וא'ו'י'ל'ו' ה'ב'ד'ל' מ'ט'ו'ט'ל'ת' ש'מ'ן ו'יש א'ו'פ' ז'ה'ו' ה'ב'ד'ל'ל' ש'ה'ו'א ל'ט'ו'ד'י'ט'ו' ו'ג'ו'א מ'מ'י'ט' מ'ת'כ'ו'ת' ו'ה'ו'א מ'ט'ו'ט'ל'ת'
ו'ש'מ'ח' ב'ט'י'י'ת' ל'ו'מ'א'ן ש'ה'ו'א ע'ג'ו'ל כ'ר'מ'ז'ן ומ'ש'ק'ל' ז'ו'ו' ו'ש'ע'ס ומ'א'ה' ו'ל'ך ש'ב'מ'א'מ'ע'ן ש'מ'ע' מ'ש'ק'ו'ל'ת' ו'ש'
ב'ל'ע'ן כ'ו'ט'ר'ו'ע' מ'ש'ק'ו'ל'ת' ה'ח'ו'ט' ש'ל'ב'נ'א'י'ן ש'ש'ו'ק'ל'ת' ב'ן ה'ב'נ'י'ן ו'ה'ו'א ע'נ'י' כ'ו'כ'ד' ו'ע'י'ק'ו'ל'ו' כ'ן כ'ו'כ'ד' א'ז'ן ו'נ'ט'
כ'י'ט'ו'ט'ר' ב'י'ל'מ'ד'ע'ן ב'ס' כ'י' ת'ש'א' א'ע' ה'ו'ל'ך ל'פ'ת'ה'ס מ'ט'ט'ר' ו'י'ל' ה'ו'ל'ך ל'פ'ת'ה'ס י'ו'ב' ו'י'ש'מ'ע'ב'ל'ת' כ'י'ט'
ש'ש'ל'ו' מ'י'ט'ט'ר'י'ן ל'פ'ט'ו' ל'א'ה' ה'ח'ל'ו'ת' א'י' א'י'כ'ס'ת' ל'ך א'ע' מ'ט'ט'ו'ר' ש'ל'ך ו'ל'א' ת'ת'מ'ה' ע'ל'י'ך ו'ל'א' ש'מ'י'י' א'
ל'ע'נ'ו'ת' מ'ט'ט'ו'ר' ל'מ'ע' א'ד'ם ע'ר'ל'ל'מ'ע' כ'ו'ר'ש' ש'נ'ג' א'ע' ז'כ'נ'ך א'ל'ך ו'ה'ד'ו'י'י'ם ז' ל'מ'ע' א'ש'ה' א'ע' ע'ת'ר'ל'
ל'מ'ע' ל'ב'ו'ד'ה' ו'ב'ד'ק' ש'ט' ה'ל'ו'א י'י' י'צ'א ל'פ'ת'ך כ'ר'א'ה' ש'ע'נ'י' ה'ק'ד'מ'ה' ה'ו'א ו'יש ל'ו'מ'י' ע'נ'י'ן ש'מ'י'י'ה' ו'ש'מ'י'
מ'ט'ט'ר'ת' ת'ת'ך ו'נ'ט'ר' מ'ט'ר'ת' מ'י'מ'י'ד'י' : מ'ט'כ'ס' ב'א' ג'ל' ו'ב'כ'א' ק'מ'א' ה'ה'ו'א ג'ס'י'א' ד'א'ח'ו'י' א'מ'ט'כ'ס'
ד'ל' י'ו'ב'א' מ'ח'י'ה' ד'מ'ט'כ'ס'י'ן פ'י'ר' מ'ש'י' מ'ט'ב'ח'ר' ה'ו'א ו'ב'ל'ט' ר'ו'מ'י' מ'ט'כ'ס' : מ'ט'ל'ו'ת' כ'כ'ר' פ'ר'י'
ה'ע'ו'ר' ט'ל' ו'ב'ס'ל'ת' : כ'כ'ו'ל'י'ו'ת' ב'ר'ז' מ'ג'ל'ת' א'י'כ'ה' ל'ע'ת'ח'י'ה' (נ'ע'ח'י'ה' ה'ו'י'צ'א'ה' מ'ט'ל'ו'ת' מ'ט'ל'ו'ת' ה'י'ו' ג'ו'
כ'ל'ו'ת' ח'ו'כ'ו'ת' ח'ת'י'כ'ו'ת' ג'ל' ל'א' ג'ל'ו' כ'ל'ן כ'י'ו'ד' ב'פ'ת'ן ד'ז'כ'ר' י'ר'מ' ז' ש'ע'ס ע'ת'ק'י'י'ס ב'א'ר'ך י'ש'ד'ל' ג'פ'ל'י'ת'ה'
ש'ר'פ'ה' כ'ל'א'ר'ע'ה' כ'ו'ת'ס' מ'ה' ה'י'ן ע'ו'ש'י'ס ע'ו'ש'י'ן מ'ט'ל'ו'ת' מ'ט'ל'ו'ת' ו'ה'י'א ש'ר'פ'ת' ז'ו'ר'ע'ן כ'מ'י'ן ו'ה'י'א נ'ש'ו'פ'ת'
ז'ו'ל' ש'ן כ'מ'ן ו'ה'י'א נ'ש'פ'ת' ו'ד'ו'מ'י'ן) א'ן ל'מ'ט'ל'ו'ת' ש'א'י'ן ב'ק' ש'ל'ש' ע'ל'ש'ל'ט' : מ'ט'ר'ו'י'א' ב'ת'ו'מ'ס' פ'ג' צ'ג'ע'
ב'פ' א'י'ן נ'ע'מ'י'ד'י'ן ב'ג'ל' ו'ה'ש'ל'ק'ו'ת' ת'מ'א' ה'י'א מ'ט'ל'י'א' ה'י'א כ'פ'י'ל'י'א' ה'י'א ש'ש'ת'א' א'ע' ל'ב'ז' ב'ר' ב'ל' ח'ט'ה' ו'
מ'ט'מ'ט'ס' א'י'ס'ו'ר'י' ק'א' מ'ט'מ'ט'ס' פ'י'ר' ל'א' ע'כ'י'ד' ל'ו'ת'ה'ר'י' נ'ט'ש'י'ה' ל'א' ט'ע'ס' ע'ב'ד'ו'ת' ב'ע' (מ'י'ט'ע'
מ'ט'פ'ר'ס' ב'ס' ג'מ'ד'פ' מ'ק'ו'ס' ש'ט'ג'ו'ן ו'ב'ס'ג'ל' ד'ל'ר'י'ו'ת' ב'י'ד'י'ן ח'ו'ל' ד'ש'ק'ל'ה' י'ש'ט'ט'ר' א'י'ש'ט'ר' ב'י'
ל'ג'ט'מ'ד'א'ס'י'ה' ב'ד'א'י' ע'ל'מ'א' ב'פ' כ'מ'ן ג'ו'ל' ב'ג'ל' ל'א' י'ר'ב'ה' ל'ו' ש'י'ם ש'ק'ל'ת'ה' מ'י'כ'ל' ל'מ'ט'ו'ט'ר'ס'ה' ב'פ' מ'י'א'

תלמוד

ומרקי' ביהיה לאל יחושע ב' לוי אמית הנני היתה לו נושכה ל' מש' עניס' בם גאדפ' כיה
דתק בהשיחה פ' יח באהלות מיכע שר בזמן שהיא נשמטת פיל גם זה גלגל הוא כגון גלגל
שלעלה אינני גלגל שלבור שתולף אותו עליו ומעט) בו דלי בדל ונדץ הגלגל אהור וי' אומ' וי'
מיכע שלה מלש ואת לנו ב' הפל' שוחטין בגמ' השוחט צמגליד השוחט במיכע שחיתותו פט'
פ' מיכע דב' המעעל בעיגול בדאמר אף הוא עשה מיכע ומכיל בגמ' גילגל ומיכע דוד
לש' י' והוא כגון סולר ששפצותיו שלולת בע' סגלגל סביבותיו כמ' לבש משתמע ועולה בעיגולה
ויש בעש' הזה סל' מובלעת בייך יד הסל' ואינד נראית הסל' לא זוכה יוצאתין הקצה המזוהר
שלד הסל' וכשמחיר בגילגול זנב הסל' ראשה יוצאת מן הקצה האחד ול' זמן שמתעגל
הזנב לעיגולה יחיים הסל' יוצאה כעשן הזה אם היתה בהמה לבונה ונתן יד מ' זה בעוארה
וליצב זנב הסל' ויצא הסל' ושחטה כיון שמכח ב' אדם נמשכה הסל' ושחטה שחיתותו כשיה
אצל אם היה מים מסב את זנב הסל' כע' סדנא דפחלא שהיא כגון גלגל שלפזרים ואם מלח
חמים יצא הסל' ושחטה כיון ד'א' מכח ב' אדם שחטה שחיתותו פסולה לדת' נפלה הסל' ושחטה
של פ' שחטה כדלפ' שחיתותו פסולה ואם מכח ב' אדם נפלה הסל' ושחטה שחיתותו כשיה זהו
פ' מיכע ומדנא דפחלא ומדנא דמיא מדנא דפחלא הוא גלגל הויצר שגילגולו עליה אדם
ומדנא כגון הריחים שלמים פ' כח לאש' אתי מלח אדם וכדל' פס' ה' ל' כפ' באין
השדמ' זה פ' לבחש' דעל' מכ' ביש' מביאין פ' ח' באהלות ומכונות חיה ועוף שש' שש'
והעשה מקום לכינה בשכלם פ' מקום ששוכני החיות והעופות ונותן אבן על השכלם של פ' כוס'
הרות ענ' אחרי העושה מקום לכינה שש' ל' החיה בית מקום לבנה השכלם: מכ' ככ'
ב' המועד קשר מוכסין חייב גל' כמה שיעור קשר מוכסין שתי אותות ב' אלבעל נזירים בגמ'
בולדין להדין מוכסין שאין לו קצת מוכס העומד מאילן ב' די' ממונת בשלשה בגמ' וא' ה' הפסולין
החדש והגבאין והמוכסין אם גאון הם מוכסין לאו משום דשקלי טפי ממאי דיקין להו פסלעיה ל' כ'
דאי הל' הי' גבאין אא בזמן שהמלך מטיל מס לגבותו מן היהודים מל' אחד לפי כמותו והי' מוכסין
המעלין נושאין פעה למקצת ומקל' ולאחרים מכבדין מל' מן הדאנו נמצאו גולגל':
מכ' ב' גמ' דפ' יש בערין תל' מכסת הערין: יכול אף שדח מקנה תל' מכסת הערין:
יכול אף שדח מקנה תל' מכסת הערין: מכ' ב' יש נוחלן בהל' בטות עלמח' זמרי
במכדי כהונה ולויה פ' כלכה דיוע כ' פל' ופל' כל תרומותיו וגם מתנתיו (וה' הדין נותנין אותם
וכיון שנשחטה זו הבהמה בחיי אביה נתברר שהמתנות ליהם ואף ע"פ שלא הורגו בחזקתן
ה' עומדין שאין רשאי לתנם לסדן אחרי זולתו הילכך מוחזקין בהם כל גט בגמ' המלוה מעות
ואף על גב דלא אתא לידה אפי' רבב נכרי בהונה ולויה פ' אוקמה רב למתנותן במכרי בהונה
ולויה כדכ' לבר ממכריו על האבות מה מכרו אבות זה למה אתה בשעריך ואני בשערת וכן כל
אדם הידוע שנותן כל מתנתו לכל כהן אילסק' אחי חלק בהן לא הן בחזקת אותו כהן אף על פי שלא
הגיעו לידו עדיין וכן מעשה ראשון ללוי וכן מעשה ע"ש לעש' מכ' בבב' דבה פ' פ' קצ' כ' כ'
רב זמ' בגמ' ומרש קונרא מ' פיראוד נתנו במעלות מכ' ר' עקיבה סב' מוכר בענ' יפה מוכר
בל' גמ' דל' המוכר את הבית בילמדנו מכירותיה (שון) יונו שקורין למדנות מלדין בבריתא ד' לעמר
פ' לח' ושור שקול' חרבים בל' יונו ש' שמעון ולוי אחים כל' ה' מל' מכ' בל' חזקת הדין בגמ'
במה דל' אמו בגמ' חזקת כיון שהשטה מטש אחד קנה כולה ופ' א' בעל' בגמ' הגע' לכיפה ע' ז' אימרת
הויה במכוש אחריו) לתבה טוח פרוטה בבב' רבה פ' מ' וירד העיט אפי' אם יש אברהם

כך ביקרתי ויהי ביום השמיני. והוא מיוצג כדלעיל. וכן ימא הוא מביא מן חורשא ליתיש מכא
ענין נמכות. כך בבבא טומאין לא במוכין לבב במה אשח ובמוך שבמאמר ובמוך שבמטלה ובמוך
שהתקנה לטעמה בפי הגולג ומאכל מוכים שהכוסם מיוצא הדין או טלו בבל לעד אמרם לא הציא בג
מחויין חפין ושמן במך שעל גבי סנה בבא בעמות בגל וכן שמתו ג נשים משמשות במוך פיר
הפסק המסורף המוצד קולי בלש יטל למוך פיר ג מוכים שגורדין נק הבגים על הגגים פ יא
בגעים שי שידחה באדיג ובמטין ואם קיץ הבג קצנים קטנים נקרא מוכין כדעין באר הפוך קיץ
ועשאו מוכין טהור כך בבא במקוות ולמעלה מה מים המוכין פסולין ואוק המוכין המלוחין המוכין
מכבד בפי מקום שנתנו בפי גמא בל בטלמלצות דברי הלן אמר גידוד יעלה בפי א בסוכה בג
חבלי קט מכבדות וכן תגדילם לאש עקנים יד המכבד שלמורה ד טפ פיר כעעילי תמיה הוא האטל
שלמרים בו התגדילם ומכני ל יציים נקראת מכבדת אחד שממם הפיר שהוא תלוי עליו הוא כבדוד
ונתלה למטה ואחך שהיא לכבד את הבית ופיר מכבדות שלתמדה ליכא דהוסי: מכבדתא
פיר הוא בית הנפש ועגולה כמו כולארי דימא ויש בה מחט שתופסת עמה בגדיה ואינו מחט נכנס
בעיט שלתש כדאפי שקלתה למכבדתא ואיתרמיא בעינה פ א בעכולארי: מכבד תלג יחילאת
ארץ יעור ויעור ונגרה בפי ג בתמיד עזים הן למכא בקדי מסור והיו מתעטשות מדיח הקטרת
מכבש בכל לני עין שחלק פ ין בבלים הפכש שלחש ובלחונג פ לא בכלם במכשש שלחש
ובקטנית פיר כללבר שהוא לפכש דבר אחר באמצעו שמו מכבש ולחלש לפי מלאכפו ישל מקום
שכבש ועור העין על שיתקנו למלאכתו וכן מכבש שלכובס יש ל דשן אחד שיכבסם מקלס ומנח
ביעה ועוצין ונחין יפין כדעין בשבת מכבש שלבעל בוכים מוכדין אכל לא כובשין וכן פיר בפי כפס ובל
בזבן ועל הפכש שלטלם כלים שלחמו טהורין בלא מלחין בגל דסמך מעט שאומן תמ לבן כלל יוס
לגיוץ אחרי כלים חדשים ואחר כלים ישנים היוצאין מתחת מכבש: מכבד אפי בבא קמא בג
ואם מחמת הגל הון מולק לה במכבדא דכפשא בפי ג בכלם מכחלשנטל הפך טמא מעט הגור נטל
הזכר טמא מפני חקי פיר מכחל כרפיה הוא מצד לאו מנחשת ולאשו אחת כותלן בולשין והחודד ונקרא
דבר ואחר מנקין בו האוין נקדע וחוא רחב ונקרא כך חו עולתו ק מ מכבד בפי השולח את
הסועלין בגל דסמך היה עושה דאג שמוט צמנאסי משיראו מנאסי ובלאיים על שיכבס כמכבד
בשפופרת ובס גל דש כיעד העדים לאיתם כמכבד בשפופרת ולבן הפי דיט לטמוז דאג משיראו מנאסי
בסו גל דש ד מיתת ולא חיסדוע ולמדי במכבד בשפופרת: מכבד בפי השולח גט צנא גמול עבדו
פוקע במכבדתך אימור אחיד לה במכבדא אחיות בלג וקרא ליה פיר טמוז מלוא כך שחת רשותיה
מתקלי בר מכבדא פיר מכבדתא ברייתא שהיה טעמי חכמין: מכבד בפי הקומץ רבא בגל ד קט
מורה רש מלוח זהב אמר יחנן שכלתו לכל זהב סגור שלטלמח: מכבס וזנחה אמר לסת בפי א
במחיות פיר מקאמתה מכבד בפירק אודין דיבמות בגל נפל נמים מכבדות שבמורת בידך בחצור
פ כל בבלית הלשות והמכמות ובלה במלשידין במחורות ובלשטות ובמכמות פיר מינ חכיס ת:
מכנה בפי ארי לום הממותה אף הוא עשה מיכנה לצור שאו יהו מימיו נספין בלמא גל מי מיכע
הג אבי גילתה דהו מצקיש בה פיר מיכע גלגל והוא כדעין בס ערובין וממלח מצור הטלה בלג לצבצב
וליקט צמקש אין צמדינה לא דאולטי קלא בעצת אמור וזה יש לו קול כדעין בפי א בתמיד על שיהו
שומעין קוליהען שעשה בו קטן מיכני לצור והן אפי הגע ומסורש בפי ב בוצים והוא שחך מושך
וממלח חפך מלא מים מוטך הים שעשה שלמה שהיה משוקע בו כל הלילה שלא יסלו בדימן בלילה
וגרם צידול הים הוא בית טבילתו לכהנים היה שג והים ליחצח לכהנים בו ואקשיט ומו כולת היא

ובפי א
מכבד

בית דמאין ונותצה על מלוא דנרא פיל גחלים לוחשות : מלל בפ מצאת האש בגמ' שמש
הבא במאי עסקין בדהבא מריכא פיל זהב שבור ואף עי שהוה שבור כיון שאינו מוחת ככלל השופ
לב אשי אכז במלוא פיל זהב ממלא הזהב הנקלט כפ הארץ בימוצאו הנקרא בלג ישמע אתיפרי
מל בל כיצד מעבדין בלג דהו שם גדודיות הני מות לאותא דיבי בארי דנרא אוקנין בסגמלדפ
משקין ובל חוקת הבתים בגל במה לבדים אמו במחזיק מליא במוליא ונוציא בצוציא פיל מוליא מקום
גבוה נוציא נמוך ויש אונג מוליא מקום חזק וישבו גבשטיה נוציא מקום לפח תמוך : מל בלג
דל כיצד עולין האי מליחא שריא : פירוש עוף או פלג שאכלו ונעלה בתוכו וכשם שבולע
הצמר שבתוך העוף ושבתוך הצב כד פולטו בולע מבטנם ופולט מבחוץ פלג לל צבר שממלא מבשר חי
ושלחו היינו מליחא כגון כשטירא בלג במקומה על שיצא ממנו מלואו ועוד מלואו של מקוה כיצד היה
המקוה מל סאה חסר ג' לוגין ומילא בלג לוגין שאובין פסול עד שיצאו ממנו אונג ג' לוגין שמילאו אותו ועוד כעט
מילאין בתרובים כשר בלג גמלדפ גט פשוט פיל היה בין כתב לבדים חלק ב שיטת ומילא החלק בקרובים כשר
בלג גמלדפ דמוטה אבטם הללו אינן כותבין עליהן בדין משום שני פיתוחי חותם ואין משרטיין עליהם באומל
משום שני במלאותם לא כותב עליהן בדין ומלאה לה שמרד מבחוץ והם נבקעות מאילת כתיבתה שנבקעת
בימות החמה ואינה חסירה כלום ובקעה וכו' בפ איהו מקומן בגמל העולה קדנות המזבח חלולות הוה שני
ומלאו כמזרק כוונות מן אבטם שלמות תבנה אג דחמ לא דמנח מידי ושקיל בלג רפואות מי שחזון זמ
ל איהו לל נקל אכול שליש ושמה שליש לשתכעוס ת עמוד על מליאה כלא לא תגמלא כריסך ממלאכל
לכשתכעיס ימלאו כריסך מכעס ולא יבקע בלג גמלדפ דתמורה מלחך או הכי כוליים שניטלן בתחילה
משעריין הכל מלא שלא נאלטמט כלום ודמנעך זו תרומה שניטלת כפ הדימוע מאחרי שיטת חולין
שלכרובים עם הטבל שלתרומה : מל בלג גמלדפ דעילובין ובמידות בפ המזבח חמש אמלתראות
שלמילה היו על גבן פיל אמלתרא קודמת לאחיות הקד בלג וטור לדורות ארזים ובלג דרובן למי
בנינא מילה שם האייל ופירותו נקראין מילין בלג גמלדפ אינן מי מילין על גבי מילין והשמה שלמילת טעמים
הוא בל המביא שיע בגמל הכל כותבין שאין מילין על גבי מילין פיל ל אבהו אם הקלף שהגמל כתוב עליה היה
מי שבו בעמא דשם לן מי שיועד לכתוב במי עפעא ושאינו יודע לכתוב כותב על הדיושם דקינא ל
אין מי מילין שהא עפעא על גבי מי מילין דבפמא אמ רישם לו ברוך בלג גמלדפ מקום שנהגו סימן לדין
מילין פיל עפעא גמלדפ בהדין ודקלים אין גמלדפ לא בעמקום בפקא מיה דאין דקלים טובים לא בעמקום
ומהם לאוי להבא בלדיום בלג בלג דבה מל מילין וקלמין וקונדילין לבט פיל מילין דין קלמין זמת
כמו קלמין קונדילין קולמוס בלג גמלדפ וקלמין מלאש צורים שחורה היא ללוג כמילתה בלוג ברוך
מל בלג גמלדפ שבת מילתא לבשייהו יקרא בהגיה דמגלה מילת לבנה בפל או טרימות בגמלדפ כוס
פלאם שאין בו מילת פיל אותה ובל שפן הכרם לאחר שמרומחין אותו ודומה לצמד צק בלג הניוקין בלג
הפעוטות סובין וחומם סובין סלמלה ומלמלה פיל בלג סובין במעילה בלג גמלדפ הנהנה בלג שא מיעאה
ומלמלה פירוש בלג בלג בלג בלג זה לוח שאינו טגס עד זמן מדובה מלמלה בגד של צמר דין בלג גמלדפ
שנתת ונמלל דהוי כאמטזא שכלדק שכולין אותו ואינו גדול יותר מאגוז וכיון דדמין יקדים אינו לופטן
לא פעם ופעמיים בשנה ומשמרון הרבה שלא יפגם ואינו פתם עד זמן מדובה בלג גמלדפ שבעות מאי צמר
לבן צמר נקי בלג יומר שמכבטן אותו למילת בלג גמלדפ עלן מוחין ובלג א בקידושין בגמלדפ והנריע אמל
לעז יודין בירבי היה דולש פשה דוצעין לא במילת בלג גמלדפ עלן מוחין ובלג א בקידושין בגמלדפ והנריע אמל
שמאו אולי בודקין מיעותיהן במילא פדחא גם זה עלן צמר נקי שכותבן אותו למילת צמדי ופשות ש
מגל כמות מילא ובין משח . מל בלג בלג כשרי חמת שליטת ומולא שלשיל

כבודא והוא מכש להון ולא הוה מתמשך בויקרא רבה ברי קדושים תגין מאן דאית לה פסא או כסא
ובם קדושים תגין יטעון מכושיה ודעב בטוריא ס' ז סב פסא **מכתא** רבה בירצהוהוה עיר
מכתא פיר ספינד ורב חסדיא היה כותב בגטס מחסויא ורב חושעה היה כותב ע מחושעיה ומסיהן
הרומות ידע ומקומו זכור בע חרותא **מכתב** מכתבא גלגל בזע לכבר פירט בע גלגל ובער
דגל מכתב שטל מכתב טמא מפע הטוחק כבד פירט בע מחק **מסתם** בפ' א בסוטה בגמ'
שמעון ליוז מלתם שימא ממנה דוד שהיה מקר ותם דבד' שהיה מלתו תמה שטלז מחול לב אחו
כסם שבקטעוהו הקטין עמיו וכל **מכתש** בפ' המוכר את חבית מכל את המכתשת הקטועה
זבלת את המיטלטלת כבד פירט בשלטה מתיקם בגל זמך עמי במכתשת שלפניו בעני שלטתפמ
בפ' אין בעלמ' בגל לא הוה מנה מכתשת היתה במיקוט כבד פירט כע אסיתא **סליק פ' א**
אחל פ' יא **מל** בפ' במשלות וצ' ג' דפ' המולל מלכות שלחיתים מלך וקטסו
מלכות **מל** בס' ג' דפ' כל שעה ה' א' מלך את הקדירה בפסח בפסח והדומה שימלול נות
את הקנה וכל **מל** בס' ל' א' מ' מהו מעל בסוף ג' דפ' לא מלחין למעל וללוקטן **מל** המל
בפ' במה מדליק בג' סולת הבד לעני טומאה וכו' דמך בפ' כ' כלם שלש שלש שאמרו חזקין
פיר מלכה שמסור הוה בדאש ובסוף הבד שיעור ב' אצבעות והוא ענף שלבד וכו' שש
לפי הוה ואין בו ערב איט מצטרף לערב ושמו מלל וכל דהב' טמך כדכשתא והוא כדוספדין בל' יט
זבלת ידע **מל** בפ' מיתות בג' המקול אבו לא תקול חדש במילתן שבעמך הנה מדבר
פיר שלם והדומה **מל** בפ' במה מדליק בג' אין מדליקן בשמן שליומא וג' כיצד עלן בג' ד
ה' מה עמד לבדו ולא מלה שלח בזמנה דאתא בקל וחומר פיר ומה אוכל נפש א' ע' פ' שהוה באזהרה
שכיחה אינה מצוה דוחה יום טוב מילה טמך עלפי שהיא שלא בזמנה מצוה היא שנעשה ענה י' ג' יתות
וח' ב' ד' ד' א' לא יאמר ד' שדחה יום טוב תל' לבדו ולא **מל** שלא בזמנה ומה אם מילה שלח בזמנה
אין דחה יום טוב כלשכן עשה שלמותי שלא ידחה יום טוב שאכלתו לבדו לגמרי אינו ששכחה בלמדין
וי' ב' א' א' יתה ופקודת על כל מול בעלה מהו מול בעלה שהיו מולין ומשט להן בעלה וחמשה היו
על מולין שהיו מהולין בימי יוסף וששאת יוסף משכונ לה ועל ההוד זה יתקיים מלך יהודה ועל איוה זה עשו
ועל כע עשו לו שלחנות לולט ועל כל קצוץ פיה זה חידם וישאונה אלוהי שמעולם **מל** בפ' המקול
בג' המקול שהוה מחציו לעם **בפ' ג' דפ' י' נוחלן** א' לב פסא משום דאתי ממולאי אצוהו כולו שפדא
ממליתא פיר ג' א' ז' נאע על אדם גדול מפע שהוא גדול ומכבד גדולה פיר אחד משום שאתה מצות על שא
חת פ' שנה תאמר דבריה חטופים שאין להקראש ואין להן טעם **מל** בפ' אין מעמידן בג' השלכות הם
רב אש א' ל' חמא מלך ואמר לא במילין פיר מילין דברים בעלמא נעון ולא היה מעשה משלם ואמר לא
במילין שעושי דבר זה עליה למישה דלשמים בפ' שילוח הקן בג' איחז שאיט מאסן א' ל' א' א' ל' ל'
ה' א' מולין ומילין של ד' לא במילין פיר מילין כלת לא היו דברים משולם דלקוון משתעו אותן יונס
מילין של ד' תא א' ל' ל' חו' ל' במילין כלול במשפחה הוה עשו ל' ד' העם או מפיוח שי מגעיה
ול' חו' פירט במילין בשיתוק שלעפות כלוב א' שמע רב להטא מהו שאומרין קודו קודיב שיתוק
היה ידע שחה העומת כאשר הוא מטוש בכתובות שהיה לב עיליש ידע שחה העופות ובאר
ינה וצפסיה לפטו שלטברח שלטברח קם ועיקן ואיתחיש נפא ואשתותב בל' ג' ד' הקורא את
המגלה ובויקרא רבה זאת תהיה מרים בפיה חטאת וכל איבדיח לקן אמר' יאשה כל סמא דמיל' רבא
משוקא אמר' אושעיה מילא בסלע ששתוקא באבן כורא וכל בתוספ' סלח בג' הפסח יפה שותק
לחכ' קלוקמר לטפשים וכן הוא אמר גם איל מחויש' א' צריך ל' חכם מחויש אוטם שפתי
מל בפ' א' שרעם בג' אבות רואה ולתכה במילי' ד' יא וכלב' בפ' אין מעמידן בג'

ל' ב'

ולא היה לשאי לעטרה כשי קומי דש לקיט למהותנין עבדי מלוג אנא להון מהדארת מליג מלג זוד
סינע לפירוש חדאשין : מלגא בדל גמ דל הכותב לאשתו ובמי שמת בגל שייר קרקע אמיה
דוב עמק חסידא הוה לה מלגא דשתי : מלגא בפ כל המלים אתהחזק ואת המלגא בפ המעש
לגל המועד כד ובסיפ צרתי חטאת חלב שנים אוחזין במלגא ולגוזק פיר כל עשוי כשיע מיסדק
מלגמה פ ח בטביעית כלל גדול אמרו בשבת כלה מיוחד לו כל אדם אין עושין ממנו
בגל הנות עמר ומוציא אש את המלגמה שאינה שוח בכל אדם פיר רטואה מלגמה
בדכות כל גמלם או דברים כד שיכיר בן מלגמה שלטוביהו פיר מטבע וזו שאם עולא שיעור
זוהו דתן במתנתא ילנע ל חננה ענתנה כלי שיכחין בן מטבע למטבע . מלח בדל גמ דל היש
בפ ג באהילות או שאכלתן מלחת פיר חפידה שתהא בארץ ויהיה באותה חפידה כמין עמר לכן דומה
למה כדכתיב ארץ מלחה ולא תשב ותחוק הכותל מצד לצד ויתאכל העפר וימלח ער שיעשה בה כמין
דמה כי שמים כעשן נולחו בפ כיצד מברכא הביאו לו מלח פיר דג מלח כדיתן הנודד מן המלח אינו
זסור לא במלוח שלמים ואולי פירות גינסר כמוהתאנים שולף התאנים קשה לשמרים ואוכלי המלח
דג או ציר וה עיקר והפת טפילה ובגל אנא רב כלסעודה שאין בה מלח אינה סעודה כלום שלא שבעו
שאינו יכולין לאכול לא מלח אינה סעודה שלא שבעו בפ חבית שנשברה חוץ מן המלח הישן וקוליס ^{החמט}
בפ האומר לחבירו צא וקדש בגל האומר לנשה קדשתך אבותי היו אוכלי מלוחים בגין ופול פיר ימי
המלך היה מבט חשמנאי וכשחזר מן המדבר הביא עמין ירקור ושנים מלוחים והן חרולים כדמלגא
ממשק חרול ומכרח מלח משמט חרול ומחכרין ומלח אנא לחכמים אבותי כשעשו המטבחין ^{במלח}
אוכלי מלוחים ועושין המטב פיר מלוחים כדכתיב הקוטפים מלוח על שיש בדל גמ דל מצאת האשה
מלח ממין חסד ואם לה חסד פיר כללבר צריך מלח למלוחו שלא יסרח וממין צריך למלוחו שלא יתח
יכלה וכמה מלוחו בגמילות חסד ואמרי לה חסד שצריך לחסרו לצדקה ולמצוות ולכבודיתוה בפ גל
הנשה בגל יך ובפ כל הבשר בגל החל מלוח הרי הוא כדומה בפ גמ דל במה אשה לזיל לאלחתא ^{אלי תקול}
מתקלא מלוח פיר למקום שעושין מלח מלח בדל גמ דל הכותב לאשתו בגל העם פירות לבפמלח
מלוח פיר מנהחמטת במשוחכמו המלחים מלח בדל גמ דל ויקרא רבה פיר טוב מלאכך נחת באש
שהוא מלחים שניסחיהו ודבקים זה בזה כאדם שהוא מלחים שתי כלעי המטה פיר המהבית שום המכח
בן שלמתכת בן שלנע שמו בלעישו לחאם : מלחמיה בפק את קרבני שלמים לר סלע
ששים לר קמח אלו מיני מילוטומא בדל גמ דל וילא לון סאין דמל סלת ס סאין אפת ג עונה ו
חבץ ון מיני מילוטומא מלחם בפ הלכה ראשונה דל מרובה עלנות חבת לו המלחוסף והעוביש
לא המרישות פיר מלחוסף העבץ שלען שמניחין על הקיר להעש על ראשי הקורות המרישות אלו
הקורות שמניחין על המלחוסף אמא רבנן נמי מיקרו מרישות מלחיה בפ סדה מליד הקרוף
פיר כל שלחם וישלן ב גים ומיסבג התחתון בן גל ויין נראין והינו מים מבפנים ונחלים בגל
עלן שוראן והיו מבחין והואיל ונחלים למעלה והוא גרוף אינו חס כל כך מחברי פיר אנוטי בי דוד
הוא כל שלחשת כמו שהדוד שלחשת ומשימין מים בעלין שהוא מבחין ונחלים בתחתון ומשוחלכי
אסורה שלא יצא ממנה החום אף על ס גרסה ועוד עשתה מחמתה בי כלי בדחה עשו מחלים ^{בפ}
שאינו נשמי כעין מליד ונחלים בתחתון ומים בעלין וא ע ס שהוא שלחם הואיל ועושין לו למח
אתו כמותם מאד משום שיש אף על ס בן כלי אכלב דוד השמט ואינו שם תמיד כעין דגרוף
לית לה חמימות כל כך בלמדנו מומה מעבין עק בפיש המליד הוה כשהוא מבקש הוא קעל והוא
פוחח - מלח מלחין ומלחין מפורש דאש זה הפירק : מלח בפ א דל גמ דל

מלח

בסגורת במה בהמה מלאי הטילו על בעלי בתים בסוג דמוטה משדכו מטיל מלאי על בעלי בתים וזה
השחרר והטה משפט ופסקה הטובה בל מקומה שנהגו לאכול על מטיל מלאי לנים שלתלמידי חכמה (שום
שמים ולא היו לקוח מן הדווח : **מלאכה** מלאכה שאינה צריכה לגופה פטור כגד פירטבע דבר
בגד דל כצד הדגל לעשן שבת מלאכה מחשבת אסרה וטרה בסגורת א בחגגה מלאכה מחשבת אסרה
תורה ומלכות מחשבת לא כותבה פיר הלכות מרובות כהנים גבוהים ומקרא מועט תלויות בו שדומה
לחוט השערה כדל אהשעה וצשבת כה לא תעשה כל מלאכה מהם ולא כל ביה מחשבת לא דסמכת
אמטק דלת ביה כל מלאכה מחשבת בראגה דל מיעות השבת האשה בעי לאצינא עשתה גדול מלאכה
בבת אחת מהו פיר מניקה וטווח הם בבת אחת דולת גת ברגליה ומשמרת גן בעינה ועשה במלך בידה
ומעמדת העקל מייצמר אוקיעת וכיוצא בהך בפיה ולשונה ובסוף בוטלת שכל יש לצעל לתמי בשדוחקת
עשה כלק יגיעה חול וללא כל כמינה להפיל עצמה למידת חול ותקום עלי לרפותה לא אם חשך של
מלאכה בראגה דל במה שדמו מולאות שלבית ל יוצאי באמסיהו פיר הן כודעתה הן יומים
וקבלתו כמשמע בסמך דשובה ויאסרונו בנחשתים עשה לו למי מולת שלנחשת ועשה בו מקדים קלים ועל
למכור והסיק תחילו אש **מלצר** במגילת סיפה ודמס כגן וכי אסר שהקבה משם שבתותיהם
שלה הם ושלום לא שבתות וימים טובים שביא ידעם מלבו מלכוד כל ה מלא מלצר שבתותיהם
מלצר בפאה להן המינוח מולבו המלך עשה כל ידות הלל מולבו המלך מונבו תנא בנ
מלצר כל בפאה מלצות התבואה שכן התים פיר כגון שיש לו תבואה זלועה כן זית לזית ומלצות
עליות הואיל ועמדות העליות פסקי פסקו ואין מתעללות זו עם זו אומ בית שטאן פיה מלצות (אחת
ראם מתעללות ראשי השורות מודין בית שטאן לבית הלל שנותן פאה אחת עלה כל בפיר לאשת הגי
בגד אינו עתה לא ברחלים ועל בא סימן בגמל לל שהוא חייב בפיה (בג בפיה מלצות הצעלים שכן הירק ל
יסי אומ פאה מכל אחת ואחת פיר הואיל והירק פטור מן הפאה וכל עזרה לבדה אין מצטרפות בתחומות
בפיר המלצנים מעלן את העיגולים פיר חתיכי תאנים מרובעות דומין ללבעס המרובעות וכדירך העמות
לחות מרובעות בהנוגע כל בללם אף הנוגע במלכך שלמסר הגדול סחור פיר ב צדדיו פיה כלל מלצר
שנתנו על לשונות פיר יש ען ארוך כרחבו שלמטה ונקוב ב נקבים בשע צדדיו ובלבן באותן נקבים
לרע המטה ונקלטי המטה ומעג מוציאן אותן מלצנים ותוקיעין באותן נקבים ב עעים ועושין בולש
שלחוליות וכל לוי הולין באותן מלצנים כנורות ומצלמם ל מנת אלץ יע עושין מטות זו צורתן
מן המיטה והתקינו לשב עלן לדחוף המטי היתה פליג בן חלל אמרו מה אמרו בשביל שהעמיד אותן על
הדבר ועשה בו נקבים לתקוף המטי היתה כל ומקבל טומאה או כשנפלה מן המטה אינו כלי ואינו מקבל
טומאה ויש אומ זה המטה הוא למן שעושין בארץ עשו שגמדין בה נקראו לשונות זה פיר ל מעלם בפגמטי
את הצית בלבן שמתקן גמלים מלצנות של פתחים מלצנות שלחנות מלצנות שלפני המטה פיר למ
מלצנות המטה כן מלצנות הפתחים שתי אלוכות המזוזה ושתי ק צרות המסקוף והמסקוף (עשי
כמיין בחלעות והן לטאי ולחיוק ופי מלצנות שלפני המטה כמן נקלטי המטה וכיוצא בהן שאין מלצנות
עיה פיר מלצנות שלפני המטה או לביתם שאינן רחוקות כלע המטק שלא יתלעו מן לחלוחית הקרקע
מלצר כל גל דל המבוא כדירין תט רב מולגן את המטק ואת הדגלים פיר מודעתן אותם בחיין לעבי
השיער מעליהן ומתחבין אותן באור אבל אין טופלין אותן בחלוחית באלמנה ל ציצמות לוח עבדי מלצר
אם פתו מוס לה אם הותרו הותרו לה בפ החובל בגג חרט האשה שמכרה גלטי מלצר פיר מלצר כל גלצר
מליגת הדמם שתולשין השיער ועוזבין הראש כן הדבעל אוכל הפירות ועוזב הקרקע ואין לו רשות בהן ל אכסר
שן צל עמן בדבור בלא אחריות כשכנסה או לאחר שכנסה נפל לה בידועה א במתה שכן לג בלשין יבור
לא חבירים בלא ין טועה לוג בדבר רבה פיר מן ולה שמה מצרית שמת מלצר היית והים חייב במחנות

למ

פיר בערך בקיון מדינתם בם כי צד מעבדין בגל גז שם גדודי ותרת מולדתם דביכאר
ודרט אדקמן פיר רכמים גבוהים: מלך בטלמים מעלות המלכות פיר מכור שווא במשנת
סעודתו בם ליק גדול ואוה מלך לאוה וכו' הדי או שלטים בזג דע אחרון דכסכות מלך במשנת
יעמיד ארץ וג' אם דומה דין למלך שאינו צריך כלום יעמיד ארץ ואם דומה לטף המחור בבית המלך
יהלטה את האמת אמלצתון מלכות שאינה חזקת ככל פירט בעל דשען: מלך צדק יחזק
בבמה אטק י אזהר בדין אגוד מלכטיקי סבל אגוד מלכטיקי מן המלך הוא: מלך דין בם טבלים
מלמד שלטת את הדין פיר פירטא בלשנא דרבנן והוא מלמד הנקל והדלף כמו מחט עשה נעוץ בראש
המלמד כלום דבר חכם כדכונות בסטף לראש השנה ו שנות נקראו מלמד שכלמד המלך המלך המלך
ליה חיים לטובה מודע מורה דעה במה דלף שמלך ביה לפי מלמץ בא לו חוצות פ'ט במלכות
המלמץ נטיט הין פיר אדם שידיו מלכות אשכנזיט או בכיץ או בזיעק ומלך ירו אחת על חביתה
ונשה על ידוכים גררים שלשעורים והעיקר מן וקספת מלילות מלך בם המוכר את חזק
הצת בגל המוכר את החצר (א מכר לא מיטא שסוצר פיר רוחא וחזר וכי דקאמל במתענות לח
מכר אלא מוילא שלחצר: מלך ברו שנתן וכל גידף אשר מלשן שלטת מייטת
ומטת ומצטרטין ס' א מלך פיר הוא שיעל השבולת שהוא זקן השיבולת כמו ל לחיים דימתה
לעא לפיכך יש ששונן מלשן וה' כמו שיעל ענה דמי לפיכך כשידה ואמיה מלאו למאן חזי אף
לעא שבין המלך כלום נמא שם המלך שמעש וסאמר) מלך בם כי צד אשת אחיו בגל
כלל אמרו אף ל כלדאי מלכנא הוית כמו מלכנא מכהמות מלך בם כי צד אשת אחיו בגל
והמלכטן איך כלום זה בזה פיר בידוע אדם נוטל מעה אחת מפתמה שלק שווא ונוטע והיא
נשה אצטיון אדם נוטל מעה אחת מפתמה שלאצטיון ונוטע והיא נעשית מלכטן י יהוה
כלאים דקמבר עיקר כלום אדם נוטל מעה אחת מפתמה שלאצטיון ונשה אחת מפתמה שלטת
ונותן בתוך גומא אחת דה נכאחין ונשטן כלאים לבוסף צוחק ליה מלכטן בלשין סוף ב
מפתמה הקישות והמלכטן מן אחד ל יהוה או ששע מישן בלכא צוחק ותקתם בם ל בתחומת
מטקן אסור) משום גילוי וכו' על הקישות והדלושין והאצטיון והמלכטן בזה בגל אשת אחיו
ש מלכטן בלכטן וישמעיתרו אמילו צנון בלכטן ומלכטן בנים לא היה שלטמה חסד ולשנה נקרא
אף את הכל ששם יטה בעתן ממש שהטעם משתנה: מלך בם ו בצמים מלך חזק למקומו בם
א השוטף מן הצואר כי צד מולך חטאת השף חוקך שדלה ומפיקת בלא לובבשר הקש לוושט או לקנה
חוקך סימן אחד או רובו ולוב בשל עמך וכעלה שנים או לוב שנים בלשין למיט' והנותרת מן המטוח
קיש קיש להוסיף מלכות ישראל מלך בעלותה פ'ט בפרה חוקין החולדה מפע שהיא מלכות פיר
לוקמה מלכטן בהסך פ'ט בלשין ובם החולץ בגל וק שאר ניטלו ממנו מישן ועשאן למלכטן טמאור
פיר הח מלכי הספר והגרע והיא לוקטת השיער כמו ששענו בם אה הלוקין י לעשר אה אכילו לקטן
ב לקט וברה טע דייב וכן בם שלשה מישן אסור) בבזיל בגל נשיד שגלו מלכותיה ונסאטורה תרגיכוש
מלקטת ומחיתמה מלקחה דמיגר סיני תלך ידוע מלקטת מלכטן בעל כלש פיר ין בלשין
המלקוט שלבקר פיר שד שמאמין בעיני המרה לסכב ביוטה: מלך בם כלל השער בגל החסד
שטוף עבה ליה ובשילא דשחל בתיא דעבר מלכטן פיר יוסהקה: מלך בם תלסולו מילתא דאבלה
ובת מוכה ולא ישטך טולה והקישות ענין מלכות מלכות בפה הנזקין בגל הפעושות ממי מלכות
דבר המלל ונמנה מן כן אמתת העשויה מעור או מבגד שנמלל ונמנה זה פיר ל חנכא זעל

מלך בם אחר פיר ב ב ב

עלובה

מקורם הסתמך המלמד וטובו לאחריים ובלש יוקדו לו משלים: מציק בפה להעלם בגג
המזוהר כלים אקדמות מניקאוסראם מעקה על שם חוה שהעקה את בלהעולם במחט פיק ט צלם
ומינקת לתוכה וצפ יד עשה בלאשן מינקת בכל ל ישמעל בגל לוקחין גת אגלדמים גני שקדח
במינקת פיל הוא גשוא שמלש ועוד שמה אלק לא אמצובית ומינקת יש מקנה ויש מכלי חדש:
כניוק בלמדט והכה תגול נאחיו היה תליון לפני והמוניק בידו אוה לו אילן זכיתה היה המושיק
הזה של: מנקטא בפ במה אשה ולא בקטלה גל מאי קטלן מנקטא פארי פיל (שן ארמו חוה
והוא תכשיט המסולש בערך קטלן מנישה בחלק משה שנשחיה מנישתפא פיל (מכלל)
ועיקרו מן נשפת בדוחך כלל הרוח מושבת בק ומתגלגל מנת העלך לכל פיל בע ארנונה
מנת במ בבא בתרא גמ' לו ואני טוקלך פאר שלא שלמותן הילוחן פהש ל גרשום זעל שלא שלמתן
שלעב פאוג לא אלו לו ערצ בשעת מות מעות הלוייה על מנת שאט פודע לך ויש ששונן ומלש אמנתו
נמש: מנתא בפ א בערין שלש הימנות פיל בלש חפא ישמעל נענע ובלעז מינתא ממש ילוש
בללגלול אמ בשבת ההק לגזז כלפיל כרית) כלפס גלגל טרוסמין כשומן נענע חייב נשום קודי:
סליק פרק יג אהל פ יד מס בלז גג המוציא יין כלל שיקיני עם ומטללי לבר
ממיא דמסו ולא מטללי פיל גרמין) מס ברז משעות הלמועל משומסו ילוש ל זעורא בשס
ל יסא משייתגער האוכלותות ידיו וניאה שהאם מלש וחם השמש ונמש ועוד פיל משיילעסן מחצה
ל יונה בשי דילגל מן לבק דאגיתא דאגיתא הוא שמעלך אחיט המסו מן פלגון לבנינו תראה שהוא
לשן לעז חצי מיסו ומיעינו במגילת איכה קפץ במניסון דחנותא וכל ילמדמ אמר לרקוע בוא ועמוד
באמעע במיסון: מסא בפ גמדל חסדים אמלה לה פלמנא איתאו מסא דחלובה לך דריפוןך
תאנא אף הוא להביא מרה נכנסה בלז גמדל ער פמה ואילכא סך קטן שקלא לה בלש מסא ושיה לה
בכורא פיל מסא הינו מרה שרחה אתה פתגן התנור: מסאמא בר פסקות מהו מלמדך
להועיל מסקלך לבן הדן) מסאמא מסקר להדין פדנא פיל מלמד שמה גאת הפיה: מסא בדי
ודבר בילמדט לותב על גבי הסגמחם כמה מיסאיש פיל בלעז קודי לתכשיל בישא מסובין בלש
דדע עקרה פיקר מסובין משללמא היו לא שיה ששן דחלעיקד פיל הגדולים: מסבלו בפ המוכר
אות הספניה בוג המוכר פידת אמ מרביל רב אשו במסבלי דמותי פיל מחחזות שלשון שאן (מכלל)
בכלי: בלסרי בפ אף עלמי שאמרו בגל מעקה הוה קאמסוי לה לאפה: מסחק וכידן
נחשת תרג ומסחמא דנחש הדיין תורה במסחמא בפ פינד הדין בגל דלפני איגותם
תא רוב אמסחמא וקביל זוזך בפ שבושע הדיין אתורי תרג ל ואתית יתגמ אמסחמא וקבלת דתי
בל המורע בגל השוחט לכה הני מילי היכא ולא קבע במסחמא פיל השלחן שמוהיק עליו חבטל פ א
טורטט במאמעס ישאו יחד תרג במסחמא יטלן לחדא: מסטר בלז רבא פיל לבי משיחם
וצלז וינא יעקן מלכז השאג עלידי שגילו מסטה) שלבב פיל עשן מתל בו קרא רבה וצא
אשה ישראלית ויטמנהו בחול במסטייה) שלבז ישד קבלו האגה דאג אג והיא אלפי בני ישראל
מסיה בפ א ביוגא משך זו מסיא וכן תרג ידוע משך ותגם: מסך מוסך בלשם אמר
בע אנקי ובע בולוס בהמגע פ לא בללם בעש המסלת ובשתי השמר בשממין פח באהילות
מסלת המוסח פיל מסכת שלמ האשה כשאודע (עולם פרוסה נענח ואפילו במסכתא דלפני בדי
פידע בערך ולה בפ או מצימות בגל שמשן) בגני מילי משטרבן במילהו במסכתא במוריא
וצאושפוזא פיל מסלת שנקראה ואל איני יודע אותה כ לא קראתיה לא מחחזיקין לה בטקד
דעבר כרבם דאמרי למד לשוןך למר איני יודע ופ אמר לא שישתה מסא וק אמ

ב

מלאך בוחק כשר חלק מחסר : כן בכ החובל יום הגליל אור מנח וגו' אציעה לה מנה צוית
א מנה מדנה רמ כל מנה מדנה אחד משמנה בנה צוית מנה מנה ומנה טטל בנה מעשר שני בנה
מן יצרוהו בנה רמ כסך אל דוד לפני הקב"ה רכנו שלע יטב עולמך בשמ העניס והשחיתו
אסך חסד ואמת כן יצרוהו פי' בנה יטב : כן רמ סוד הענות האלו מנה בנה פ"א חסד
ב חסד כעאבן מרס חסד בן משה אבן חסד : מצביות בנה רמ המוכר המעשה ע"ל
שכב שרבה קיימו ונבזייתא פ"ל המזמנת לביתו ניש אור מקוננת מצביות בנה ויהי בטחו
מה נורא מעטך מה דחילי אינן מנגיני דידך העלגה הורג את טרגיה וכו' בלמעט והה ש"כ
תאמר רמדין את הדין ור' הכך הקב"ה עלו לענון ש"ט ובעל כרעה וחלו מנה מענג נקל בפי
כעליר הזה בלי פס דאחר מות ובן קדא רבך בלי אחיו מות כיון שביקש פ"ל לשכל פסא שמה לא
יורע מענגן של ח"ש נמשללו ארי פ"ל ערמנות ופ"ל לעו הוא איני פאי מצד בגמר הפסח
שנתה תורה במנוד פ"ל בעשה ובלתת כמו מונד ברייה : מצדה בלו וחלך בנה רמ קונס יתב
פ"ל בערך ארען : מנה הרמ ב"א בן השטור בנה לא יחן עבדיו וספחותיו למנהלות עבד
פ"ל לצורך עבדות שאי ולא למחטט ולאו הנאה השלן : מצולין בבלי רבא בלי פ"ל ובל
כ"ט שולן בשלש המלך בלמיתא וצמצע וצמול (מצולין) מצמ בלי גמל
יש בקרבות בתורה ולפיכך באמר להמנה במנה סוכה מעתה ופ"ל בלי ואן למד : מצמ
בזמנו לו נסכים הבאן בסני ע עמך מקויש ומקריב בלי ל יהשעך לך אל מעין (נסכים הבאן) מ
הזב שאן קריבין לאביוס ת' ל ולנסכים ולשלמים מקויש נסכים לשלמים וכו' מצוט ואין יח
תק יחז וליה דמניט ובתג יחז דהיה פ"ל יבוא : מצוט בבלי רבא פ"ל ארור לנג אר
לך לאחר שקבע מוטטן שלו בתוך אבן שלמך אמר המלך גוזר אני שיתעטאו פטרוי פסל מעטע ופ"ל
לך ארבעה שיס לה מוטטן בעלם ופ"ל מצמכוס בלמדו ויקרא יעקב לבנו (מה לא קרא
בנו שאן נסמסם ענה ליי יתקי שכן שאן אבן מוטמכוס ש"ט ועל חרבך וחז (ל"י) מוט יחד מכו
לחם : מצמד ב"ל ללב הגול בנה חל עלת חזית מנמר ופסול ב"ל הנקק ב"ל הל הנקק ב"ל ה
המטמא אצל בולח ספר לא שאס דמחזי כמטמא ב"ל בבא קמא אצל (לקחין מה בגד מנמר פ"ל קח
מצממר הוא דיק ואבילם קראי הע תל יום מצממני וצ"ל רבא פ"ל ח"א א"א ול"ט
אל"ל אמן מצמ בבלי רמ חל לשק באטמא דב"ל קורי) (סורא מנן) כבד פ"ל באטמא ובבלי רבא
פ"ל כ"ה לא אסתמט שאת א"ל אבן ל"ט מצממני את יערו בטמחט סופו להיא מצממני עליו בוקטט
מצממני בגמל ח' שרש בית מונע דכמע פ"ל ציר שלא רב נתי מונע דנקידי פ"ל שאין בעיר
אם ארבע ליל מצוקדים ב"ל גל דל עמר ה"ל ויאב יחה את שאר העיר אצל יחזא אמיל מצממני וצממני
טעים ופ"ל ב"ל אין מעמדין בגל מלפאן ח"א לסיבור ומיטט לבענתא פ"ל מצממני ש"ה ש"ה
צממני דב"ל קטמם טעים ומ"לם לכו כלום כשהיה אבן לבד מוטט היה מחלק יואב לעיים שהיה חסד גמור
מצממני ב"ל אים ומעמלות הפוטן ומטל שלוד פ"ל במקמם ירוש שלרוב אית אתר דרוב
מצממני ב"ל גמל רמ מצות חלעב ברל ונחשג מעמלך עיצלא דר שאר ארץ ישראל (הוא ב"ל
במקך המטטל והמטמא שטמרו מתקן במעד ב"ל בזק הקיש על הדלת ועל הג"י ועל המעטל בפחמוט
את הבית ב"ל מכו את גדלת י"ל המוכר את הבית מכו את הדלת את חג"י ואת המטטל פ"ל מסגר כ"ל
ברל ונה מטט ולמנו כלבזורא מצממני ב"ל ב"לם המלך של צבדים והמנפא ב"ל בהוצה ד"ה שוט
את המטטל ב"ל חמ"ל במניכך פ"ל כ"ל שפסא הרמ מלשון ינופך ידו ובל"ל דבבט מצממני ובל"ל
עב"י מרמ ובל"ל ב"ל מצממני ב"ל ב"ל מצממני ומוציא ל יחזא ב"ל מן המטטל פ"ל מוטט

מחברו ונטלה מסיקין על דתע מעיקר לא משתבש דבת במצור ובמטק דתע מסיקין לא משתבש דבת
יירש העליל ומתרג יחסמה סקאה : מסק יחול בם כיצד מצרכין עלהדין מוסיקין מצד אחר
נתקן יח טוב במיני בטמים : מסקוד בויקרא רבה אמר להבדיל וביד פסקות מלמד להועיל מסקוד
לך כהדין מססא דמסקיר בתורתא פיר בראש תפיק : מסוד בם כלהלם חוץ ממסוד הגדול ושם במגיד
ומסר יתרון במסרין מגולדות במגידה מסוד ברא גל דבצאק וברא גל דכריתות למעוטה מסעל
ומסוד פיר המוסר חביו לגוס ושש שמין עלידו או מסר ממין חבירו לגוס אם יש עדים חייב לשם :
מסוד בפב בפיה קיפל עלה את המוסירה פיל אמר ל חלבו אמר לב הווא הלוקח מוסירה מחברין קנה
במיצאה ובנכסי הגר לא קנה מאי טעמא אמר רבה בר אביו אמר ליה מאן לטון מוסירה באדם שמוסר לבר
לחברו והוא חבל שקטורה בו הבהמה ונמשלת ופעמים משלתי בקיפול אותו חבל על הבהמה ואם
ל צורה פסולה משום שגז אשר לא עלה על מוסירה כגון פרימציא ושיר ואפרי כל צורה בלאו לא
מסודת יש אם למסודת כבד פירע בע אמר מסודת וטורייסקין מזה רנקי ומידק בפא בע זל
בגל יום תעלה שמות תועבות שלפרייסי : מסודק בפהחולן בגל אחד בתורה ונתקן להסיק פ
ל צלם מסודק שלפשתן שנטל שני פיר שמסודקין בו הכשתן בם טבולסם מסודק שלראש פיר שמסודק
בו אדם שער ראשו בפב בשקצין ל אשר אומה המסודק טהור פיל ראשו שלרמון שגמנו מצדן ישבו שנים
ודומה למסודק וגל צלם ישבו ושם לכל אחד ואחד העמוד באמצע שמן פיטטו ומציב הפיטטא שמן :
שער כהנן ל אעזר אומה העגה בגמור טמא בשיעור ובמסודק טהור : מסוד בלהלם הרוואה
חלמא בישא מפתיה ענינותה די מחסורו תרג למיסת חולשה מסת נדבג יד : מסוד בפא במציא
לגל עולת מאי משמע דהא מיסת לישנא דחולי הוא אמר לב משרשיה דאמ קרא וישם הלך אחש כס :
מסודתו בצדו רבה בם לא תולדת נח פירע לט לאחל שהיה לו מרתק שלין סתח חבית אמת ומצאה
חומץ וקב וקב אמר האי משאמו דכלה בישא : ובלג מגלת איבה האו מסתו דכולה בישא : מסודתא
בם שנים אוחזין בגל זה ישבע והיא מסתא דהו מינצו עלה בתרי אמר ל יוחן מאן דמתלגס על חבית
אליצא וכו ער לב מסותא מסותא מסותא ה מוצלעת והוא המרחץ מסודתקי בפ חמצים
כדיי בגל דמך מצבב כי ההיא במוסתקי פיר כמו קיעות מחודקין בתוך החבית פיר ל חבית
דעוה דהויא כמו ששברה מערב זס טוב : סליק פירי אהלפ טו מע
בפ הזהב בגל אסימין קנה את המטבע מעות נתנות בסמין לבית המרחץ פיר מעות ידועות של שום
בה שם בעליה ולעת שיכנס לבית המרחץ טעם לבג אחת יתק כרי שידע כמה פעם נכנס במרחץ ובאחרונה
מוציא הבג מעות היעות ומחזירן לצעניהן ומקבל הטפה בגל א בקידושין בגל בית הלל אוה בפרוטרו
שש מעה כסף דינר מעה ב פונדיוש ברא גל דם ב בצטות דבר תורה מעות קנות ברא חגיגה בית הלל
אוה הראיח מעה או מעות שלכסף ימות : מע בפא בעידיות מע אבטיח וקניבת ידק פיר הוא הפנימי
שלו ברא תענות קטבל משום מעינא פיר שאם אוכל הרבה מתכבד במיעין ואין יכול ללך פיר אם אכל
הרבה יקחון שיטול ויבא לתאחר מן השיירא : מעבר בם בגל שולח אדם רבדיק במעברא :
פיר היה מטח אס ימצא בשפת הנחל מעברא שהיא כגון בוצית ודוגות שהן ספינות קטנות שעוברין
בע אדם בנגד ונקלאות מעברות ויעברו מיד ואין עריך להמתין ידע שמעלם בם הקומץ
דבה בגל אלצע מרשות אמר אבי האי מעברתא דתפיל הלפ למע מעית פיר בתפילקווא מקום שמענית
בו הרצועה ונקרא מעברא דתפיל : מעברתא בחלק בגל ל עקזיבה דאית ליה מעברתא
בדיקנה פיר הפירא בזקע כגון שחור ולב כול עלמ לא יכל ליה דגוי ערוס גדול מעברל

שינה האורח שבידו בעלה כח מסני כי פחד שלא ירד שוב בע אדם וכלם לביתו כדכתיב מדרך דעהו
בין גדול וב מסך בע זבל ישמש בגל (קח) גת בעמ מנה ל אס מל יוחי ין נסך שמסכו
גדי מהו אל ל אימא מזנו אנה לדלת קאמניא מססה ינה אל ללשון יתורה לחוד ולש חלמה לחוד
מסכסכת בס ראשון בחוץ בגל חוץ מנעל מסכסכת מצד אחד מסכך ידוש בפ
התקבל גט מסוך שקפץ עליו החול בס א בסוטה בגל וק (לעט) עדי מסכטת לב ושמוה חד אמר
שמסככות את בעלה כלומר פעמים נופלהו (אן הצט) ונת וסעמס נופלהו (אן הצט) עלה אצטעש האשים
והוצי וחד אמר שמסכטת את בעלה דאמל (אן הצט) מתמסך מסכך בלמדנו מה יטוב
וחכמה המסך בזוה וכל החכמה שיהיה ה שמשמש (אן הצט) גמיה עלה עמל וה (אן הצט) לא זהו
שמסך מצדו הורה שמלמד לחיהם והוא אינו נקיים לפיכך ודבריו אינם נשמעים מסמס
בב א בקידוש בגל ובית ה (לאוה) בסרוטה מסמס שני קונטרסין פיל מטבעות מסמס
כלי מסמס כבד פיל בע אלסלם מסמס בס החולין ה שאר דידיה ממסממא לה בב עיס
אבלב בבלי ל פיל סג ותאמר לה המילת לתידיא אמ ללו כך מסמממא נפשה שלחה ואמ לה
בשעת הלכה א תיראי כי זכרתיך מסמס בלי גל דחולין ודלג סימנא הורה לה בגמיה אמר לה
משלשה דמסמס לה מסמסו פיל מלפניו שלא ישאבו סימין בחלצ דל השוחט אחד בעינו ההוא בר
אווא דהה כי לב אש על לבני קת אתא כי ממסמס קועיה דמא נוממממא הבטא לוחק אתו כלן אינו
היב דמי נוממממא כל שהדומא גולדן ומעמידו על (בשרחי) ובע גל דלומה המקשה בגל נשבלה שיה
הומך פסול נתמסמס פסול כבד פירט בע מז בס דמפלת בגל וחלוא אמל איתמא המפלת שפט
מוסממא פיל שבש פטו נמוק תחת השדר ס א כגון כלי מתכות שגירץ מסמסותא מהעזרה
הקטנה עד העולה תרג ממסמתא זעדתא עד מסמתא ה מסממא בפומה אשור
ובמסממא הצלוב משום למואה פיל שכן דרך מו שנתחייב לתלות גמיות) אותה דחלה ואחר כך פוסט
איתו וקובע) לו מממל בעין ותולן אוט באוט מסממא בטבעת יב כלום מסממא שהתקינו להיות פוסט
ועל בו טמא וחששו לשמידה טהור פיל אם המסממא עשוי כדו לפתוח בו הלכה הדי הוא כלו ומקבל
טומאה ואס שמו צילת כדו לשממא המסממא שלא יאמא טהור עד שיצרפנו מעצבו עם כלן אחרי יתיה
כלי מסממא ששולחע שקובע בו חטולה שלפנו כל זמן שמשיממא לסין כדו שלא תפון ציד טבול יום
מסממא שאחר הכבד פיל בצק יוצא מן הכבד כמו מסממא ויש מסממאן סימן המסממא שעשין אחרי הלכה
דומה למסממא : במסס בפ לאו טלפות המסס ובית הלכות פיל איצטוממא לפי שהיא מעכלת המסס
המסס מן למסס נסס ויש מסממא תקיפה שבה המסס בצל הל כל פיל ל ובער יד לקערה שהיא מלואה
חלב עד שלא נתן לתוכה מסו החלב דומך משינת לתוכה מסו החלב קומה היא שאינן אמל הלא כחלב ותוכה
מסממא בפ הדי בגל חמא חצרות אמר לב נחמ) מחלוקת במסממא כלל שחורמין) ממו לאו כותל
לא במסממא בעלמא בע ז בפ השוכר בגל לבולשת חער שחלפו במסממא טהורמין טמא וצוני חמק ששה
יין נסך פיל הגאון מסממא כותל לחולן שיש בו חלונות חלונות מסמממא בגל פיל פיל אמל
מיה אצלם אמר החוק יסך מקצה ה' ממסמממא ומחבריה ופיל סא אמר חלף חטמס ואן
גגלו ממסמממא ומחללותה מסך בגב בגעם האיש נראה לעודו וכמוסך פיל
המצודע כשבא להראות לפה את נגעו מגביה ידו למתן זתים מגביה את ידועה שיהא שחין
והאשה לאורגת בעומדין פיל לאורגת המסממא העומך שדלכה להגביה יד הימנית ונראה שחך
כטוה בבטח לשמאלית פיל הטווח במסממא דלכה להגביה יד שמאל ונראה שחך ולן ידעה לה
ובאו ענין צראין צן הסמממא וכבד פיל מוסך בע אר מסך בפ הגמל ומאפיל הגמל טורה

מסממא

כפ' ה במשקין ומעגלין חותם במעגלה כפ' או קגולן היה מעגל במעגלה פ'ד ען על כבוד ארון כשרת
אמות נשאו אדם ומעגלין אותו על הטיט או על המד שבעליה להטות הסדקין: מעד בל' כפ' כ
לא בדין ביד יבדוק בתוך המועד פ'ד יהודה סכר עם לא בדין באור יד יבדוק בשחרית ואם לא בדין
בשחרית יבדוק בשעת הצורך אבל מיד ואיך לא יבדוק ורובן סכר אם לא ביד יבדוק בתוך המועד
ישבת כפ' טהו אסור בהנאה ואם לא בדין המועד יבדוק לאחר המועד שחמץ שעבר עליו הסמך
אסור בהנאה ובהא פלוג' דל יהודה סכר לאחר הצורך לא יבדוק גזרין דל' את למילמניה ורובן סכר י
לא בדין ביד יבדוק בשעת הצורך לא גזרין הוא מחזק עליו לשומו מיל' קא אפ'ל מנה והא דרובן סכר
מה שמשיר ינחם בצנעה לא מחזק אתוך המועד ולאחר המועד שהוא תוך הכסח ולאחר הכסח לא עלת
לה פלוג' דל יהודה וחכמי והדל ליה מירחא לסתם מתע' דאור יד וקתע מה שמשיר אחי שדין באור
יד ינחם בצנעה ודבר זה איסור טעון שהיה במדינותיהם וחסר בתוך המועד או לאחר המועד

ידוע שעת הצורך טעה ה' **מעדן** בתכרים ס' כ' כללים וכן הנחת ראשי מעדנים טהורה
פ'ד מנהג עושי מחסלות כשמסלימן המחצלת שאר כמין מלל וגולל' אותן על צ' טפחים גידול
אחר וקשרו שלא יסתל האלו ואם נתן עמר לסתלה ונבטל מטרת כל וטהורה ולפי פ'ד (מטה
כפ' מד' **מעדן** בהפ' ס' כ' כללים ובפ' טע' (אם המעדר והמזרה והמגזל אל דאם המעדר
א' דאם המעדר פ'ד מן ולתהלים אשר במעדר יעדר) והוא כמו דחת לא שהחת רחב כמה וזה שינע
שינע כד' להעבר בה חתב) במקום למסום ודומה ל'ד שלבי אדם כדתן שנטלה אחת מש' (והו

צומע — **מעדן** בס' ל' אעור או אס' אס' א' עש' לה חלוק הא' ינוקא דלא מעי
פ'ד שא' מוצא הכל מחוסר): **מעצב** כפ' הבית והעליה התחתון נתן את התקרה והעליון
נותן את המעשה ג' מאי מעוצב ל' יוסי בל' חננא א' קנים וסנאן) ופ'ד (קיש א' לחא' ולת'
פלג' נר ב' אוליה מעגס לשום על הקורות קנים וקרתן וחליות וצורות ושמן מל' (א' באת' ב'
וזמנים במל' ושמן מעוצב מן יעוצבו את ירושלם מעוצב' טפחים: **מעוט** ב' ג'
ד' אחרון דיצמות ובל' ג' ד' בנות כותים קטן וקטנה לא חולצ' ולא מעצב) מאי טעם אין מעצב

קטן ששא' יצא סלים קטן ששא' תמצא אילנות דאול בת' מעוטא **מעטן** ב' ג' מעשיות
היטל חתם מן המעטן ב' אי זהו שך על המעטן אלו חתם פ'ד כל שנתן בו חתם מל' עטין מל'
חלב **מעדן** בצ' ד' ושלח יעקב מעין עמש ומקור משחת כשם שא' אפ'ר למעין
להרמ' ולמקור להישחת כך אי אפ'ר לעדיק למוט' לפ'ד טע' ופ'ד **מעדן** ב' ג' ד' יצא חתם

צ'ל מל' מעטן ב' ד' ושלח יעקב מעין עמש ומקור משחת כשם שא' אפ'ר למעין
ג' ב' ג' ד' א' אח' תמר באצבעה מעיבה פ'ד כשעלה באצבעה באותו מקום והוציא בתוליה
ב' ג' ד' תמיד ונתמך שם זקן אחר והיו קורין אותו פמח מעוכין **מעל** תחת מעטלה קדש
שיחט) צדום מעול' בה' פ'ד אף עלפי שדין לישחט ציטן) ושינה ושחטן צדום) אי יצאו מקדוש רב'
ומי שנהנה מהן בשחח פ'ד חייב להביא קרב' מע' ליה אשם בכסף שקלים **מעל** ב' ג' מעות

חלצה בג' חלצה ור' קה' שט' צדדים המתירין מעלין זה בלא זה פ'ד חלצה ור' קה' שני צדדים המתירין
את היצמה מעלין זה בלא זה שאם ר' קה' ולא חלצה נפסלה על האחים ב' א' בכס' ועוד אמ' ל' יהוד' ד'
שע' יצאם המתירין מעלין זה בלא זה פ'ד שחיסה ור' קה' שמתירין חלצים למצוח והצטר' לאפ'לה
מעלין זה בלא זה כלל' מקדש האחד בלא חבירו ונדחתה ממנו טהרה מקדש שחייב קרב' מעילה
מעל ב' ד' ע' פ'ד מעות בשלשה זה אמ' ש' חייב אף עולא מחסב מעולת אפ'ל ל' צ' ו

וב' כ' פ'

פיל שוכך מים : מצוק בל גג דלס ובל גג דלס כלה עליון משטב בשטח של מצוק אחד
בדין פיל אנס : מצוק בל גג דביטה ואי איכא מצרא עבדא בל גג דלס יוחסין נקט במצרא
וקא עבד במצרא בל משקף בגג צדי את האיטת והוא דלכא בשרא והוא דלכא גמלא והוא דלכא
מצרא בל גט סוט בגל סטוב בל מלמעלה אחיד ידיו אמיצרא פיל גשל שלסר קטן מגמלא
מצוק בגל דלס השותף וצעז בל השוכר בגל האנח נכרי אמיצרי קא מוצרטא פיל סילג
ויזוד אשר והוא פישא עצמות ואס הם הגמת משוות זו לזו יטל למימד לב הפי אצל אס יש בעת
בעקה גבוה אפילו טפחים אי יבול לומר ל כך לא נתפש עלו כגנב : מצוק מצרא זירא ככר
פיל בערך זר : מצוק בל א בסוטה מביא חבל מצרי וקושרו למעלה מדדיה פ שיש היה מצוי
את נחתה בלכמה מציות פיל חבל עשו מנצרים שלאין וק הכפיפה : מצוק בגל דלס חזקת
הכנים המצר והחצב פיל מצר כגון משעול הכלמים שעבלין בע ארס צו חולטן ושבו משוח לשוח
מצורע בל היה מביא את מנחתה בגל נכנס להיכל והלכה מגלה כד לעת כד תעמ בא לו
להקיף את המצולע מעציד הער על כל בשרו : סלוק פ יד א חלפ יח מצוק
בל א בביכודים הפרש ביכודים נמוקו נבזו בל תינוקת מטמין במשא על שימוק הצטר פיל
על שימס הצטר כל במה אשר בגל לא בלועלאר תחת בשם מק מקום שהיו מתבטמותו גשמה
בזקים נמקים בל אמר עקבה ממצק ספרים ממצק מטבח חותה פיל תולעות שמתלשף הספרים
והמטמות מצוק ויארד אשר תלג ואתמקן לצבא מצוק בל גג דלס מי שאחזו במקוה קאן
בל גלדמות חליצה במקו ובסמילת חלגים פיל אמוק וען מלמטה ובלעז פלגול בחק אמר לה שום
הבל פילקאי סתקיה בליט מוקיה ומחיה בדישה וקטלה : מצוק בל סט בללים יד מקצות
אלפתים אשר יד מקבת שלמכתחי אבעס טמח פיל ותשס את המקבת מפתח אבעס כמו פיתוח חותם
בל א בבכורות המקב ושראשו שקוט גל מקב אל דבה בר לב שלא דדמי דישיה למקבא פיל שכולט המכות
הלכה לחוץ וק העורף מאחרי לעדשו אה ראשו וחמה למטוש שיוצא לפטו ומאחוריו דהינו מקבת בל א
כפרד י ישמש אול במקבת היתה נעשית : מצוק בל א ביומא בגל לשמת המרה דדין מריון קדושה
וכתולג ידול בצלג דבה פיל לה יון מקדושה : מצוק בל א ביומא בגל לשמת המרה דדין מריון קדושה
בל א ישמש בגל לוקחית אתא לקמיה לה יוחסין : מצוק בל א ביומא בגל לשמת המרה דדין מריון קדושה
לס מקטור ואתקלי פיל כמו מעיל וצלג ישג ברנוס שיש ל בת ראש ועוטף בו הלששוניש לו
לאות וקלסים שמחברו והוה כמו מלבוש : מצוק בל א דלס א בל א מצוק מקל חלש
בל פילע בעל בלש צלל כל פיל ין בללס מקל שישבו בית קיבול מאזה ומרגלית הוה או טמאן פיל אס י
ובי פלי לשאורו נרתק למזזה או למרגלית בל במה אשר בגל ואס ישל מקל שלקנים טהורה מכלס
יל דרך הזקנים שאין יכול להלך בלא מקל כדאם טבן תרים מתעלה טהורה מכלס שמשוטי כלשן
מצוק למאה לתרוץ סוגא פיל לתקן היולכו עבוד : מצוק בל א ביומא בגל לשמת המרה דדין מריון קדושה
בל א שוקל בשל המצב מקול בצל בבילג לב פרט לו ויוסף הורד מציונה לפיה שאין מוסס איתו א
היתה משל פיל בצל בית המטבחים קורי מקולי ובלעז מקולם מצוק בל א ביומא בגל לשמת המרה דדין מריון קדושה
כי צד עול תמ י ישמע קודיותו בר ל טרפו קודיותו מקולם פיל תול חותג לו כדיר שוטל
בלל מול מוויין ולובע נחשת תלג וקולם דעוש : מצוק בל א ביומא בגל לשמת המרה דדין מריון קדושה
אס י אמי למה מבעס שמו של הקבה וקולי איותו מקום מקומו שלעמך אמר לו יולי בל חלמא
אמ יודע אס הקבה מקום עולמן אמ שלמו מקומו נמח דכל הע מקום אמי הוה הקבה מקום
למו ואין עולמו מקומו אס בלמדט הע מקום אמי ל יא בל חלמא הע אמי במקום הוה למא

מחל

טענאנש מפיס גס בענין : מפסק יתה מתקטלא תרג' יחול מחללה מות זמנת זה בערך פ
 מפץ בל' במעילה העור והמפץ מצטרף זה עם זה כ"ל כמין מחצלת שאיה מן חילף ומן
 כיוצא בה מסעצ' בותי תשרי ככל פירש בערך כח : מפלכתא ככר פירש בע' מפל'
 מפרקת פ"ל עש' שלצואר כדל' ותשבר ממרקות מפריס' בבט' רצה פירש ל' ויצא
 ק' יצא במפרים כמדמה בצוראן בל' פירש ע'ה וישם לבן אמל' איצו דווים וכפויים ולא היו מפרים
 לאבסה מפת בל' גש' דל' גד' הנשה אל' לית מופת החדר כלוג' אדם חשוב : מפרתח שלאחזה
 ככל פירש בע' ארצונה : סלק פ' י' אחרל' י' ז' מן למענות מידות ככל פירש בע'
 חב' : בל' ל' יעזר אומ' אם לאהביא מוליך ופול עין ומועץ בל' אף על פי בג' גנקה בני מ' יע' ע' ע' ע'
 אנה פ"ל קטני עינים בל' תשיעי צפה כל העופות פסול' חוץ מן היונה מטע' שהיא מועצת בל' מקוות
 מיתמצות שלא מסך מסולש בתוספת א"ה מ' תמצות כל זמן שהגשמים יורדין והמים בוצין כלוג'
 שיתמצא המים ומבצצים ומבצענים כלאמרי' לעטן טריפות אי מבצצתה טריפה : מצביתא
 בל' ל' יעזר אומ' האחד בנילים ובקירוס ג' אמ' בקירוס אל' לב יהודה מצוביתא לב יהודה שלף
 מצביתא מן ג' דל' הוש' וקא מבבל מצוביתא פ"ל בערך קירוס : מצה סיפא דיפתרא ככל
 פירש בע' חסא : מצה בל' פסקים מצה צריך להגביהה פ"ל כשאומ' מצה זו שאנו אופל' של
 שום מה וק' מדור צריך להגביהו כשא' מדור זה אב' אשר ל'ו במל' בל' זו מצות וקאל מצוה :
 מצה במחט פ' ט' בכלים מגופת החצות שנקבד שיעורה מלא מוצה שניה שלשיסך פ"ל
 קטר טע' שלקט שהוא דק ואינו עובד כלום פ' א' הקט שעל גבי שיטין שדומה לריק ובתל' מוח'
 כדל' בקידוש' מוח' לירקא והוא פסולת שליח ועקר הדבר סיחשו וכל חסדו בנין השדה תרג'
 כמוצא דחק לא : מצוד בל' מיק מצאת האשה בג' המשלש מצוה לקיים דברי המת פ"ל
 אסיק' בל' לא גדולה מן האילוסין איל' בין דבקטנה לבין הכל' בין מן האילוסין בין מן המשואין יעשה
 ש' מן המשלש בידו בגדולה מן המשואין דברי הלל הרשות בידא בגדולה מן האילוסין ל' מאי פ' סבר
 מצוה לקיים דברי המת יעשה שלש מה שהושלש בידו וחל' סותה : וכל מקום שאל' מאיל' סבר
 מצוה לקיים דברי המת זה שקרו מצוה על התומים לפירע חוצת אביה בל' חכותב לאשתו בג'
 הע' : מצד' בל' לו טרפות בג' דרוסת הזאב הוא מצוי ואיננו קא מקרקרין בל' לו מצוה
 בג' מצא כמות לא אמרן לא דלא מצויין אצל מצויין לית' בל' בל' דל' פ"ל ה' קול' (אע"פ
 בל' שיעקב מצויין בבתי כנעניות ס' א' מצפנף בויקרא רצה זאת תהיה אין צימיהא מצ' יב')
 ס' א' קלמן : מצטרך בויקרא רצה לתוט לאש פירש מות וחיים תרג' עקילס מצטרך מל'
 פ"ל לטון תראו מצטרך סכ' מפירן מצטרך בל' ג' דל' מ' ב' ה' ה' מצטרך מ' מצטרך א' ד'
 פ"ל מתבקש העדות שבה העדות כל' וילכו ויצטירו : מצולח חולמית ומצולה ככל פיר'
 בערך חלם בל' א' בגללות בג' ולא זו בלבד כמצולה שאין בה דגם פ"ל כמקום שאמים עמוקין
 שאין דגם מצוין שם ולא לצו אלא קרקע כמצודה שאין בה דגם פ"ל בקריה זו לבדוח שם שאין שם דג'
 כלום כך לא הנחו שם שום ממון ויש ממנו כלישת בלא דגים : מצולין בל' הוציאו לו
 וב' א' בוצא בג' ומקטור' ובוצחים בל' ג' דל' בית שאני אמת למעלה ושבע למטה כמצולין
 ג' מאי כמצולין מחו' לב יהודה כמגיע פ"ל המכה שטרים ידו ואיט' מכה על שווידי' ידו מצול'
 כמסדר פ"ל שמטה ידו ע' טיבורו מצ' בל' חזקת הסנים בג' במה דברים אמרו במחזיק
 א' יע' מצעות בגב' הגר קנה פ"ל הנוכ' מצ' בל' כלהיד מבצעת בית כרם מצ' מים

פי' שומך

דודאי פיל שלטון שלכמר של מאי חיות דדמך סופך טכ כלול אתה בעל חיים להציל נפשך בשש
פלוני בר' גל' גל' דל עלבססחיס ובל' כורח בגל' מעשה שעשו אמ' אצוי כל מיס דמל עבד כרב פיל
מדבה בר נחמט רביה אל' בל' גל' דל כורח ורב נחמט יצחק מאלי דעובדא הוה בל' בלהצטר בגל'
הכח' ו' יצחק נכאח מארי דעובדא הוה בזבזים פיק' בית שמאי בגל' וא' זבזים אל' לזכסדא
מרי דכי מוצח מקוס טחורק הוה אמ' ס' ג' מרי ורבי' בל' הודיא הכל צריכי' למדי חיסוי בל' סוסה
כל תלמי חכמי הטוסק בתורה מסע החזק וכו' עד משביש' אותנ מזיו השכינה טל' והיו עיני דחיות
מוריך וא' הפגוד נועל לבניו וכו' ולא יבין עול מוריך למח נקראו חלבים אימונים שאן מורים ואדונוס
על כל האיברים ושלי' על גבי המזבח לחלק ארון העולם יסוד דודר שאינה מקבלת מידות של פיל
שאינה מצויה ביישוב שלא יתפאנה אדם ואם יתפאנה אדם חונקת עצמה מרי חלמא לשאך בלגמנו
בדל' וזה המשפטים שונאן שלכוכ דטצר מי הוא ישראל וכו' תעלה על דעתך שדע' מקבלת ישי' אמ'
תלה דטאל שינו כלפי למעלה ואמ' מרי ריבונ' החלוס ומתרוט ותקיים בנבוכדנצר סנך וערך
כרי בלגמנו בטע אתס מקוסרת מור ולבוה מר זה אברהם ולבוה זה יצחק מכל אפקת חול
זה יעקב בל' כליותו בגל' המכסס את הקטרת מרי וקצעה מל ואהלות בל' יון מוסקון בל' כ'
במקוות ולא חרעין כללים הזסט והמור בכלי זכויות איל דאל החמר חמר כמו וחמר הוה לזכ
לה מל ואהלות אי די מל מסתלי בלגמ' בתוספת המור והקומוס : מר' בל' דיני ממונות
בשלושה זה מפדיות יוניס גל' אל' שאמרין את היונים פיל מל' מורה כלל מלמדין אוק' לפדוח לקויס
ליונס אחריס : מר' בל' שבת אין ממלין את העגלים פיל שמלעטו בידו לגרוט למקום שאינה יכולה
להחזירו להשליכו לחוץ מל' שור ומליא וסין ותני' כטימא : מר' בל' ח' בועזומת שיעורהמיס
המגילן כרי שתאבד בהן המדה פיל אל' שלחט בל' כל שעה ובלחחינות למלוח גל' מרור מרדיארבא
פיל חזרתיער שהיא מרה אימא מרדא דכוסנא פיל מר' שלחט ששמו כוסיא והוא שיבוסא והוא
דל' האספן בל' שמונה שרצים בגל' אורביון עול' של אורביון מריא חירא פיל בלעז מריון ואין
שחכותו נוטפות מרתכוונה ככר פיל' בעטר' : מר' בל' גל' דל השוכר את האומנן ואן אבה
שאוכלאו אל' לא במר פסל וקידוס בר' גמל' חלון לא צריס דבעי מר' וחצינא : מר' בל' ד' דשמש
שענו נא המרים מהו לשנ' דמורה אל' דראונו בהדין לשנא יונת ש צומין לשטימ מורות בר' מגלת
איכה הוי מוראה ונגלה אל' ד' אבון לש' קטע הוא צומין לשטימא מורא : מר' ובעי' דמסי' וכו'
למה דמרין מחמר מרית : מר' דל' מתכות פ' יד' בלעס מר'אן ששצרה אל' אינה מר'אן
את דוב הפסס ב'תורדי : מר' דל' בזכחיס ס קדשי קדשים בא לו לגוף הסיל את המוראה וכו'
ד' יני' גל' תל' דל' והמר את מר'אתו זה הזפק : מר' דל' בל' אל' נאמדין ויצח שור ומריון על
ל' פסיעה ופסיעה שור ומריון פיל' בזבזוס : מר' דל' בל' דל' רב' פיל' ז' אילו המריון' שלח' יקבס
את נפשות' וצא לצראות גוי' וקדש חיוס וכו' בל' : מר' דל' בל' דל' פיל' ז' אילו המריון' שלח' יקבס
חיה ומריון' פיל' שיידי' : מר' דל' בל' דל' רב' פיל' ז' אילו המריון' שלח' יקבס
יוסאי ורבן פיל' תולעת שלב' שומצאת חיה במיעה בל' אל' מר'אנא דבישרא אפילין דכווי' שרין
ד' תולעין שהתלעו הבשר' : מר' דל' בל' דל' רב' פיל' ז' אילו המריון' שלח' יקבס
שום דל' לאפוקי לשוס מוראנא דלא לבש בשדו רמה תת' לבש בשדו מרית : מר' דל' בל' דל' רב' פיל' ז' אילו המריון' שלח' יקבס
ב' ד' מר' ביונת בל' ב' בתמיד בלא רגלין במרוביות שלתאיע בל' לולב וערבה מרוביות שלעבה
ל' ענפים גדולים שלעבה : מר' דל' בל' דל' רב' פיל' ז' אילו המריון' שלח' יקבס
א' מונקת ויצח תת' ירו' מר'בנית דל' : מר' דל' בל' דל' רב' פיל' ז' אילו המריון' שלח' יקבס
דבזים מציטין את הארס לדי תחתונות ולול' עד ובמורי' בגמא פיל' חין של' ויצ' לשון יונק

לא נקרא מקום חול אלא דהיינו כל חלמא הנה אנכי במקום הזה לא נאמר מקום טעם לוא יאמר
טעם למקום בברייתא דא לי עמוד פ' לה הגיע לה המורה בחצי היום ופ' ג' הקצה ש' א' טעם במקום
ולמה נקרא שמו של הקצה מקום שכל מקום שהמיקום שם הוא נמצא עמה שכל המקום אשר
אזכיר את שמו שחזרה למקומה בהקומץ רצה בג' פ' שיות כדפי' ב' חזר וצ' דמאי:
מקצתא בבר' רצה פ' על מן אבל הדין מקמתא ביד בויקרא ליה וסמכו קט' כד' יהוה
ישקט את לך מקומה פ' ר' R'
רצה פ' לה ויקח שם ויפ' כפיתו בס' ב' ל' L'
מקפה בפ' בטבול' המקפה שלחמנה והשום והשמן שלחמ' בפ' א' בחול' בג' השאח' ש' ש' ש'
שיב' ע' ל' L'
לא צריכה דא' ל' L'
ב' אחר' בע' ל' L'
א' ר' ש' S'
ל' בתרומה המוקצה והנעב' איזוהו מוקצה מוקצה ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' L'
ב' ג' ד' ז' י' Y'
פ' ל' ב' B'
על ג' ע' ש' S'
פ' ל' ג' ל' L'
המעב' תאניס בחצרו לקצו' לגמ' את מלאכת פ' ל' פ' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' L'
ד' ע' E'
שקצו' ע' E'
ב' ל' ע' E'
ב' ש' S'
פ' ל' מ' M'
ב' ש' S'
מקצו' ב' ל' ג' ד' ז' י' Y'
יבוא לצו' המוקצה שפ' ג' א' **מקצו' ב' ל' ג' ד' ז' י' י' י' י' י' י' י' י' י' י' י' י' י' י' י' י' י' י' Y'**
ש' א' מקצו' בתורה גדול מה' **מק' בחלמות בהרואה חזאי מורה דאדים ונפל מוקצה ב' B'**
ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' Y'
ת' ו' V'
ב' ל' ב' ל' ב' ל' ב' ל' ב' ל' ב' ל' ב' ל' ב' ל' ב' ל' ב' ל' ב' ל' ב' ל' ב' ל' ב' ל' B'
א' נ' N'
ב' א' A'
מקרו' פ' ל' ב' ל' ג' ד' ז' י' י' י' י' י' י' י' י' י' י' י' י' י' י' י' י' י' י' Y'
פ' ל' א' A'
ל' ח' H'
ס' ל' פ' י' ח' H'
ח' H'

ד' א' פ'

פתיח למה במרוצתא ינסחי עד דמפנין דעניה בלמדנו בהעלותך טול כפר שלמה והשלך לאור ונעשית
היא ופתיחה ופתיחה וקנה אסתחי מקיש ברוצתא מגדמה היא מתעבדא פיר בלג ישא קודין למקבת
מרוצתא פ' מרוצתא וישאיה בע ארוצתא: **מרוצתא** בלג א במגלה בגמ' דסמך קלאו ותלת מאה
ושתין ושתה מרוצתא איכא ברומי פיר אדונס **מרוצתא** בלג החולץ בגמ' המחזיר גרושתו ובלג אחיו
דיבמות בגמ' אין מעידין שט מיא דמרוצתא פיר ממדסיס פיה תמיה והכוייה אינה מועלת שכבר
שאפה המנה המיס והן מכבין הכויה בכשיל וכלמות יהלגון ותג' מחוין כבמרוצתא **מרוצתא**
בלג דלג ואלו מגלות מרוצתא נעשה של למרוצתא בלג גמ' דלג מצנאת האשה מאי מרוצתא אמ' ל אצלל
כה אמ' ל. לא תבוא בית מרוצתא האכלה נתנו במרירות ומרדעא מלג ולג יזח החשן כמו מרוצתא
בלג א דכנזות ישב בדאש כמו של פיר סרוחיס (שאלים מלג וסוח העורף: **מרוצתא** בלג א
טריפות בגמ' סימט העקן שיקטנא ארילי שקיה וסומקי שריין וסימ' מורוצמא פיר לשון פריסי הוא
שלוצבר שהוא אדום ואחר נקרא מורוצמא ואס שוקיה ננשן נקראין קיזי ואית דאמרי ג'וצי
מרוצתא בלג א בפיה לעולם הוא נותן משס פיהא ופטור מן המעשרות על שומרו בלג חביר
אם היתה נקובה לא יתקענה שעה מפע שהוא ממרוצתא בלג גמ' דלג הגזול עצם ובלג גמ' דיתמורה
לא הכי ישא העומד יפליש מן הכרי עד שלק מירוחו מעשר ונתקן פיר שמטהרין התבואה מן
הקט וכן התב עושהו גורן שלם שכן מנהג שממלגן התבואה ועושין אותה רחבה מעלטה וקפיד
מלמלה כעין כובע ולוקח לוח ומושח עמו כל הגורן ולשון מכה הוא כמין וימרוצתא על השחין סיכה
משיחה טיחה מריחה שיעא עין אחיה במנחות בלג י שמעל בגמ' והשאר נפדה מירוח הקדש
אינו כוטר פיר י ע' גב דמירוחו כשהוא הקדש לכשיסירה אינו כוטר מן המעשר לפיכך חייב בתרומה
ובמעשר בלג א בכורות בגמ' אחת בכירה הלוקח טבלים מרוחיס מן הגוי מעשרין: **מרוצתא**
בלג כלל גדול בגמ' הגזול יתנו לב התולט את הכסף הקומטו והמורטו בלג גמ' דלג דם הנדה אם
דמיא נפל עליה אימרטוטו הוה מימרטוט בלג א זהו נשך בגמ' אין מושבין ואת הריח לים מפע שגוזזות
ושוטכות וכו' וטות בגמ' דבמה טומען ממרטוט דביני אסמי פיר הצמר שבין הידלות שלצהמה
כין שתמיד השתנה אותה בין ידלותה ישה לחלוחיות לעולם ואינן מתנגב לעולם ואפילו עושה
באותו הצמר כמות יש בו לחלוחיות: **מרוצתא** בלג גמ' דלג הנשה בגמ' ונוהג צשליל רבא ממרטוטו
לית לוג' מרוטט אחיו וחולטו יפה: **מרוצתא** בלג גמ' דלג העזקין מוליא ואמיה בלג דלג ליכול
חמימא ואנא איכול קדירא פיר מודה הוראה לעצמה כאן לשנות אומרת אחליפט לחבר החמק
שלי בעונות שלו כרי שיאכלהו הטוב: **מרוצתא** כפר פיר חר המליה בע ארץ **מרוצתא**
בלג גמ' דחולץ לתת לתוך המוריס כפר פיר פ' ל' צוויים בע אימין: **מרוצתא** תלג יחל שוקת
ותמיל ונתעל כלהל השוקת מרוצתא ברהטום בשקתות המיס לעינ העמין ברהטים

מרוצתא בגמ' דלג עי כמה ישא ההוא טבחא דהוה חשיד לוצוב ירצא לאטמא
פיר מחממי מגנצה היה מוכר חלב שלרך והוא אולי שהוא טהור שלה דוריא רכנתא לכנתא טהור
כמו דברי ואמ' ל' דאמ' משנ' דל' יצחק האורליני זל דהוא אמ' דאק שתא ודאיתרא דקאמרי
בחולץ בחלב שלקיסה הוה אבל הדוריא רכנתא כולה טהור ולצליהם מרוצתא צלילת
מרוצתא בעלכפ עין פ' טו בלגס המרפוף טהור פיר אמרו שצנאו תלמוד ללג בארץ רוחה
ומצאו פיר זה הדיבור סוסיא דבר גינתא ודומה לאותה שגרסנו כלאתא דלציתא ויש אומרים
מרפוף הוא כלל מאלו שעושין לוג' כדלג ושדירות בחלים ומתרג' פירימא דלילי לפת לישא שליח
אליא ובלג טו בלגס המרפוף שלמרי פיר מרלב שלמרי והוא שאנ' שיש למרפוף כמו סס מן מין
יש שטוען המרפוף טהור ומפרט העין שבפטר שכולט עליו החוט ומלביץ אותו עליו והמרפוף
שלמרי מפרטין בתיד שלמגל מלג לא תמור **מרוצתא** בפ' ידים וסיפרי המידוס באן טריפות

אלהו בעמא תרגו אידבק לשן עולמא למאוריגיה בעתהתא ופריו מתוק לחי תרגו ופתגמיה
בסינן עלמורגין... מרג' בתמוודה ברג' גל דל' לו קדשיק זשא וצאת אפ' לן פמל' יצחז פ'י עמ' לן
וסאן וצאת להי אתא דפ'ין דהג'ע הלגל אי אתה לשאן לעלב מלחבא קדשיק ונדליק מיר לא תיעול
אותם אפ'לו מן מוריג'יון כלום שאפ'לו נכנסו מעצמן על הגוף ועל התבואה על המאוריג'ים ודש'ן תקח
אותם משם ותביאם לבית הבחירה מאי מוריג'ים אל עולא מטה שלטרך כנד פירט בע טרבל כ'
שאטו הבקל תרג' מרג'והי תוריא כי לא בחרוך ובחריצ' ברג' תרג' מוריג' ברג'ל' מרג'ל'
קשיטה תרג' ילו מרג'לין וישנה תרג' ירוש' מרג'ליתא אול' מרג'ל'טון בע אול' : מרג'ל' בע גל דל'
היה קורא מרג'ל'טא בכומיהן דל'ב'ן דיבנה אבי בליה וכול פ'י ל' ד'גלות החכמים אילו כולם המסורשים
כאן אן עלפי שה' יסודי עולם אין מחזיקין טובה לעצמן בהחזיקם בתורה אומרי' כבעה אומנתאנו
ע' בריה והאומן בריה הוא מתעסק במלאכות לחרוש ולמרוע ולקעור ולטחון ולאפות וע' אתעסק
בעלאכתי ללמוד וללמד בזבחים כל ג' דל' כלל הסופ'ן מרג'ל'טא בסומיה דר'ב דימי בר ח'ינא וכ'
מרג'ן איסר אתכם בעקרבם תרג' ארזה יתכן במרג'ש' מרג'ד'ע' צ' לא יחפור קויע'
מלח המלדע פ'י כשפוא לחרוש ומריס המלדע להטות צהמה שתורש בה לא יהו ענפי האי' (ל'
מעלב) אותן מרג'ע בפנך מלמד' : מרג'ד'ע'ת בפ' במה בהמך חמוד יועא במרג'ד'ע'ת
מרג'ד' בפ' ונגעים השחן והמטעם והקרח והמורד'ן אינן מטמאין בנגעים בפ' א' אצל לא בראש
ובזק בשחן ובמכות ובקרח ובמורד'ן פ'י כמו ש'ן שמלד'ה וכן ב'נורת כהנים שחף יכול מורד'ן ת'
ונרא' מכלל שמורד'ן כשמכה פחותה והכשרה מוכה נראה בלא עור ובפ' ט' היו מורד'ים טהורים
פ'י מתרהי'ן ויש אומ' מורד'ן מן דל' בשרו אתזובו כל אין מעמיד'ן בגל מתלפאץ ש'ן שמורד'ה מותר
לכחלה בשבת בס' גל דל' כיצד מברכ'ן ליש לקיש פ'י - שיצא מדעתו כל חוקת הברית בגל -
ארצות לחזקה בורח מחמת מרד'ן פ'י נוסב'ת תפ'עת נפשות בל סוה בגל' מעשה לוקח מכות
מלדות מלד'ב'ן פ'י מלקוח דאורייתא הוא על חייבי לאוין באומ' ובהתראה ובע'ן מכה משולש'
כל ארבעים יכנו ואם חלל מ'ט' הסמוך לארבעים אבל מי שעובר על מצוות עשה שאומ' לו
עשה סוכה ואינו עושה מכה אותן ע' שתצא נפשו בלא אומ' ולא מכה משולשת ופ' מי שעובר על
דברי חכ' מ'ט'ן אותו בלא מספר ובלא מ'ט'ן ובלא אומ' למה קורין אותה מכה מלדות מ'ט'ן שמלד'ן
כלד'יו חלל ובד'ד'יו סופרים מרג'ד'ה ספ' קאו באל טר'פ' בגל' סימ'ט העוף מרג'ד'ה
להביא מרג'ד'ה נסמה ב'קט' ובמזלה תרג' מלד'ה : מרג'ד'י'א בפ' השופר את הפועל'ן בגל' ע'
שלא יתאלו בעלמלח צריכה ששה כי מורד'יא דל'דות פ'י לבדות עם הנחר והוא כמו אג' עלא עריכה ו'
כמו המטוט שלמלח'ים המנהגים הדוג'ת כעוד הנקרא לבדות : מרג'ד'ית'ה תרג' ירוש' משענותו
ונקה המכה : מרג'ד' בפ' מ'יכות בגל' המגדף אשר מצוות נעטח במרה'ן שקע'לו בעני'ת הוסימו
עליה דינ' דכ'ת שם ש'ן חקומ'ל שבת וכיבוד אב ואם דכל' בעשר הד'בות כאשר צוך ואמ'ל' יהוה
כאשר צוך בגל'ד'ה : מרג'זב בפ' חוקת הברית המרוב'ן לן חוקה בקולמוס פסול כמרג'זב בשר כ'
פירט בערך ג'י' : בפ' חבית בגל' מ'ט'ן ש'בד'ג אמור לעשות מרג'זב בשבת פ'י כשיעטרף אדם טלית'ו
ויקבל ש'ן קצותיה כפי' כרך קיפול ויניחה על כתפו השמאל' ויחזור ויקפול שאר הטלית' המשותל' ביצ'ו
הימין ויניחה בכ'תמוהי'ן נמצאת טלית'ו מקופלת מהטה ומהנה מופשלת על כתפיו וחלל כ'גד'
השלד'ה ונראה כ'ט'ן מרוב וכזה הוא קשר כושו בכל'יתא שה'ן קושל'ן ש'ן פ'יכות וקורין אותה כ'שא
ובספ'ו מאע' : מרג'זב בפ' אין עומדי'ן בגל' דסמך העובר וכל' גל'ד' הקולא את הגל'ה למפ'ל'

מ'ינן

ושיטה בצונן המדק סירו ליד בערך סד. **מדק** באלו חומצין פט בפקנות וסוי מסוד
משלוחים וטעמא בשלמדקא פיל טיט שמערבין בו דברים אחרים לחוקן כולל המדק בזה
זולת ובתמרוק הנשים והוא שיער שלמאן דש הוא טיט מתוק לעשי כל חדש שדו בלש ביע
לתיק בזה הכלים שנפדקן ואין הנמים במחור: **מדקא** בפהעלל בגל אל ל יחשע נגמא
הני לאמא אימיה בטהרה ושתא שיכלא מרקא בזה גולד בכל מערבין וברפואות דפרק מ. שחחו
ותאני בתריה חמלא מרקא פיל מחנבמים פ. א השוקט א שמדין כילכ ולא הודק פ. א יין
המודק ועלול: **מרקא** בפה הוהב בגל דסמך לאשמון קותץ במרקא פיל גרעיה שנתמלה
שמהלתיקן בזה תפרי העד **מרקא** בפה גל דפ. א בבינה אימיה במרקא בפה גל דפ. א
הטו מורימקא נרד וכלכס תרג דשקומוריקא **מרקולים** בצל מיתות תועב עמון
לבעל מעד זוהא עבודתו בגל פ. א י. שמע אום ג אבעם חביש חביש מרקולים בפה א. י
מיתות בגל וא חייב להכריז כאבע בותקולים מהו פיר ביג ע. י שמה מרקולים עבודתו לגימור
אבעם ועיקרה פדעמא בזה גל דפ. א ישמע אן הן אבע בות מרקולים אחת מיכ ואחת מיכ ואחר
על גביה **מרקפא** בזה ויקרא רבה פרט והוא ישקיט דיזעא למשאל אלה לגב מעדתא
תרעא פתח מיקפא ליה פיל מוקשת בפתח ודופקת ומלעבעת **מרש** בזה גל סדר
העשות טזר אפילו גול מריש וצנאו בכירה קרקע כלה בירה כולה והחוד מהש לעצלו בזה
גל דפ. א לבלתהוילא כשורה דמטללתא עבדו זה תקנתא משום התקנת מריש פיל וקנת מהש
כדתם בהעזקה פ. א בגיטין וצפ. א בעידיות על המריש הגזול שבאנו בבינה שיקרא דמיו וברו
גל דפ. א מרובה והיו מריש דאיכא שיעי השם דמעיקרא קרו ליה כשורה והשתא טללא ותנן על
הגזול שבאנו בבינה שטל דמין מפע תקנת השבים אמר לביאמף מריש שמועלן דתנן
לעות הבית לו המלטות והעלמים או המישות וכבר פירש בגל מלטם בפ. א בזבחים הקיש על
המריש ועל המלפ וזכרים מען יענה תול ושוכא מרג מרישא עני לה **מרשנא** אסו בע
מרשנא דפנוה פיל מקום: **מרתכא** ברפואות דפ. א מי שחחו מרתכא חומציתא
בפה אחור בגיטין בגל גופו שלגט מרתכא וכליתא פיל אבן שקדי ליתריו **מרתק**
בזה רבה פרט נב מאתי נק השמים במרתק מאגבר תרג יום באבן או באגרון מרתק יחש בגל
נחת מן חמרא ויהב ליה מרתקא גוליבה: **מרוק פ וט** **אחל פכ מש**
בפה גל דפ. א לא מגלתי תימוש הדיא איתגא זודתא לאדך: **משא** בברא רב בפה פרט לה ויהי
מושבם משא משא מיתא כדו חולה עולם גוססת בגל בריאה ככל פירש בעברי: **משבוב**
בפרק הער והחטב בגל המשיט הכא במאי עסיקו דקא בעי למשבוב פיל לתק כסא שלמד
שקורבנא פלפי שטורס דצדיק לערך אותו כסא ה טחים ואי פחות לארבי חטיב **משבר**
בהכדור פ. א כלם כסא שלכלה ומשבר **ה פיל האבעם** ולאיתק (האבעם תרג ותחזין על מתברא
משנש בפה השותף בגל כהא יהא אילנא משנש אולחטא דאמיה פיל לפי שהצריכה להרע
דדיה לפנו ואמלה לו עשה בשביל כבוד דדים שנתק כסא לפיכך קרו ליה עלא משנש אוווחא דאמיה:
מיטח בגל דפ. א בקדושין תול רבין בו באוד מת משנה רבין באוד מלך ופד **מיטח** בפה א
במגלה אין כה משח בשח המשחה למיובה בגדים פיל פה גדול שהיה גבית לאשן היה משח שהיה
לה שח המשחה בבית שח שלמה היה לתק המשחה היה מתענה כה גדול לבשרה בגדים שכל זמן
שהיה הדיוס היה משמש בל בגדים נתרפצח בגדים נשח כה גדול ומפולט בגל דחליות משח

בגלל דמיון סימני העוף אע"פ שלקיש הלצה מקראות יש שראויין לשרף כמפרי מרות פ"ד ספר
הכופרים בכדוראם ומפגיש בפ' ללכתב פ"א מ"ז היה ושאו מירוס פ"ז הספרים החיצונים שלחמרת
יוצאם בל"ה הטירוס מרבהו ברפואות ד"ט שאחזו וכי בשיל ליה גווא דמלמחזו פ"ד
אלא יק שקודין מרמהו שאו קשה ודאי בשיל ליה כולה אחליטא: **מדמטא** בצ"ל רב
פ"ד י"ח ו"כ"ל ל"א י"ס תרדמה וצ"ל פ"ה ותלדמה נטלה על אצילס רבא על ג' תרדמותה ופ"ד
מדמטא אין לואה ואין יודע ואין נקיץ כי כלם ישעם כי ת"ל י"כ נפ' עליהם פ"ד בל"ה מרמור
כרע ידמו כאבן ובל"ה ג"ל ד"כ השותפין באבני שאמא כוחלא ומלמלא: **מרן** בפ' השור
לא את המורן ולא את השוכן פ"ה מגדלקטון הוא שבוני בגנות: **מדמא** בפ"ד
איתגלו ל' סמנין ב' יוחאי על מרונא וברג' ד"כ השוכר את הטעלן שארניהו (בני מליין): **מרן**
ח"ב וחנית ביד ל"ה עם תרג' חלבא ומרנייתא וחניתו מעוכה בפס' דויהו בשלח פ"ד נכ"ק
בתרין) ושלחמין בחוסרניא וצמולנייתא: **מרן** תרג' תדהר ותאשור מורנין) ואשפיען
מרס בגנהו למגלה מרס מרסנא כלום מרסו בדם מרסו מנחות בפ' הוציאן נטל את חלו
ממי שהוא ממדס בו פ"ד כגון בוחש כדאמריי שבושיין אתהשענית בל"ה ג"ד פ"ד מי שאחזו ליה תומ
יחודא ונימדיה בנישאחא ומילחא בפ' צ' בשביעות ממדסיין בארזי בשביעות פ"ד ממחוק
מרעל בויקדילצה בל"ה קדושים תהין קרן בל"ה ומלא מרעלא וטען ע"ל חמרא פ"ד כלם
שאשימין על החמור ושנין) ניסטא בל"ה: **מרפסת** בפ' כיצד משתתפין הנוקע עירובו בצ"ר
שער אפסוליה ומרססת פ"ל פ"ג אויר מסובב ובו פתח פתוח וצאתהוהאוי הקמסובב קילו
יש בתוכו בתים פתוחים בו ומעלות עולות בעליות אין אומיין ינתן לכל צ"ד אמות בחז"ל
נותן) לפתח הפרסת ד' אמות בל"ה: **מרפס** בל"ה ג"ל ד"כ מצותחליצה מנעל המרדופכי
פ"ד ריכוי שאשתדבב מן הלגל ונפ' לממנו כמו אם יטעם עבדך את אשר אוכל ואת אשר
אשתה מיין שאשתתיהן שלקעם מתרמטוב ואינו יכול לקפוץ שפתותיו לטעום החין
ומשתרצבות ומתרוססת **מרפך** בפ' המציע בפ"ו ובמלפן בפ"ה בערלים מנעל
את החבית מים ומרבעה עד מלפן: **ב"כ** א' באהילות בצ"ל ל' שרע"מ"ה לתילא אללס ובני
פ"ו גשה נח ואמשך והיו אחזין במלפן כ"ה של"ה יפול על"ל אצ"ה ידיו תרג' על כל מדפד
פ"ל שחי ובלען מ"שילון: **ברייצת** בפ' המוציא י"ן ארעה כחותם המרצופי ע"ב פ"ה מופ
את הסביעה לא מכל את העבדין ולא את המלצופין פ"ל שקין גדולן שנותן) ב"ן הסחור
שלספנות: **בריק** בפ' אמר להמהמונה ובל"ה השוחט בג"ל לוב אחר קרצו ומיר
שחטה עליזו למת' ל' ל' מרדק פ"ל מצוה להשלים בשחטה בעוט סימנין שנשאה
שלא ישאר כלום בל"ה ג"ל דלכחות ייסויה) הממדיקן כלגופו שלאדע על אחת פ"ה וכמה פ"ד מרי
דכו ומלנין כוחו בל"ה המתחיל במצוה אומיין) לו מרדק פ"ל מרדק בל"ה והשלם המצוה בפ"ד צ"ה
מידק את התפשא ובהשאה פ"י באהילות שיהיה החדש שלמיטא או עלמעלה הג"ה וי
מידק פ"ל שיד החדש שיד האומן הגיפה סגרי הדלת אצל (א השלים הסדרה בפ' מקורא
שלכנים כד"ל) ולא מירקן פ"ל (א גמר מלאכות) **ברק** במה מוליקין בג"ל על ג' עבירות כל
עצמ' לעשרה פ"ששת וחבורות יוצאות בו סג' חבורות פ"ע ומרדק בצ"ע פ"ד המהבהב בטו מ
הרמחם ע"ן חידוד בפ' שעם אחזין בג"ל מיצא שטרי אנה אוקיס ואידי) וי"ש) ואמדיק זכ
בזבזים בפ' דם חטאת טעון מדיקה ושעיה בסיפ' ביצ' פ"ל חטאת ת"ט יבין מדיקה
ושטיח צ"טן רב"י לצי מדיקה כמדיקת הכוס ושטיפה כשטיפת הכוס וחכ"ל אופ' מדיקה

משנה

בראשונה נגלה לנו ואלו בחזקת דמועה ביד ג' דל האמר את המעשה כפי מסורת
 שיש משילם דמא בל יטעל בגל מצא פראשו דסחיסת לה משכילתא ארישית ברמסות
 דל מי סאחו ולותביהובתרי משילם בל ג' דל המועא יי משילם משילת פיד סלגדיל
 ארוחין בזהכל משילתא משילתא פיל סלקטן סוחצת בהכלה (בזה) משילם בילמזו
 אס כסף ובויהו ביוס כלת משל איל (למות משילם שאס חטאו שיהא מתמשיל על ידיו) ובעל קבל
 יש מעט זה משל בל ידיים כותבין את המושל עם השם בזה פיל שם הקרה עם שם סלעה
 בל הטורל את הסמיה בגל מלך חמור עלן ימתי המושלם אילו המושלם ביצירס בואו חטבות
 בואו וטעב חטבות שלולם ופל משל בל ג' דל היש ובל ג' דל יש נוחל משילת כובסין
 משילת שועל בל ג' דל אחדיט ממוט ש משילת שועל חמל לל מאיר ואע לאבאו לידיעול
 אבות יאלו במר ואמרי לה מאזע זרק בל לוח הגולל בגל מכוונות להם כאשר יאמר משל הקדמות
 מרש יעל שועל בגל הכו מדבר בשל בע אדם שהגו א בשוגג וא במזיד ופל משילתא
 ומחבתא ורג יוש מזלונתו ומחטותיו ומעלג שלש השנים כמשלד אפל נבילה לתאבון בל
 דיע ממונות בשלשה זה אל י שמעו משילת בל יום הכפורים בגל אסור באילה והבו לה
 עשדים וחל מלך ופרותא דמשמיהו משילת בל א בעלז בגל וכל מקום הכא במאי עסיק
 במשמיהו בעלמא פיל לא לסטים החטור על החייה לא גלגל בעלמא שמונד במקום שע צנוע ושומט
 הגלים מבני אדם ובורח: משילת בל ג' דל היסאול ובל א מציאות בגל ואף השמלה ובל ג'
 דל לוח הנשרט משמעות דולשין איכא ביניהו פיל י שמעל דרישאוהו ואתה חתו ואת אחת מהל
 שכ בל י צי קרי) לאחת הים כולל אחת נשמת מי שביאתו עליה באיסור או אס אסתו אופת אשתו
 להועיא אסתו שאין עליה כלום ול עקיבה דלש שתיק ממשחמתו ואס חמתו ויש מפרש אורכן
 ואת אחת מהל היט חמתו לאפקו אס חמתו דאניה בשליטה בל ג' דל ידיעות הטומאה משמעות
 דולשין איכא ביניהו פיל אה אגל כך פיל זה הפסוק וזה אוג כך פירושו בל יום הכפורים בגל האוכל
 הוא ל ו שיעה הלל במשמעו ושנוחפל בשיעורו ובל היה מביא את מנחתו בגל כדי שיראה וטעמ
 הוא והלא אפר הוא שיעה הלל במשמעו ופול בל טוף בקלפי בגל קשר (שן) בלה פרישה כולה משמע
 מועיא מיד משמע ומשמע ממילה משילת בל המועיא בגל זכוכית אסור למשמש בצדק
 בשבת פיל משמוש לחלק מקום חידודו שלא יפרטבשרו אגמא בא לדי כמישה או לדי טחיתה
 בל חפית סל וממשמשין בבע מיעים: משילת בל אמ לו אכלת חלב בגל י לעשר יפול
 אפילו משנה תלל לוח להודות פיל בערך תלמוד פיל למה נקראת משנה בשביל שהיא שניה לתורה
 שהתורה ששמעו כלשל בזה סיע היא תורה שבכתב ומשה רבנו שמען זו המשנה כפי הגבורה פס
 שניה והיא תורה שבפה ותהבדל היצר שהיא שניה להמשנה כמו ויאמר שנו ושנו פא הוא (שן)
 שנין כמו ושנתם לבגד ובלל רבות שנה פירק אחזי כולל קדא פירק אחזי: משילתא
 בל המועיא תפיל בגל שרשיו דמו כמשונעתא הנך דללקו (עליו אסירי פיל שאס יצאו כן האילן
 אל שן הדבה שן מושל) עלהארץ כגשר א על גביו מנה שעולה למעלה כג' הוא כאילן ואסור למטח
 כג' מתר יש אגודסין דאמו בדלת ויש אגודסין ראמו בלש בגל דל סדל תעניות האילן אהליה
 משונעת לחוני המעגל בל המקבל בגל דסמך המקבל שדה מחל לשעם ואו מפסקא משונעת אולעבא
 דדיקת פיל מקום גבוה מפסיק בל שדות כג' איזוהא שונעת מקום שהים שנה בעמפ ויש אוג
 כפי גומא ועוד אומ כגון אילני סלך משילת דכולה בשא ככל פירע בע מטותו:
 משילת בל ג' דל שבעת הדיינים כלעבודת שבתורה נפיש) ממנו וכו' למע וממשמתו
 וכל עד אי לך משפחה שיש בה לסטים שאין כולה לסטים ופל משפחת בית נבלתא הדין

שעבר כגון שאיננו פסול לבד) ונתמנה אחר תחניו אחר כך חזר ראשון לעבודתו ואחר שישמע
פסול לבד אקרא משיח שעבר בפסול מן משוח מלחמה בשעת שמהלך להעם בלשון הקדש גל אדם
אילו וקדוהו פיתח זה משוח מלחמה כל הקדוהו ולחוח שבו בגלגל בא לוכה גדול בגדים שבה
גדול משוח בה משוח מלחמה משוח בה וכול ושם מפורט תורת כהן משוח ומרובה בגדים ומשיח
שעבר ומשוח מלחמה משחא כבישח משחא טחינא כבד פירש בע כשרי: כל אקמעהוהו הא
שלקא דארמאי שרי למא נחוש לה א משוח ביטול גוים נאכל כמות אחא כחוי אי משוח גיעול לגוים
נוק טעם למגום מותר אי משוח תערוכת מיסרא סרי ידוע בלי גלגל דף שיש דבי כוריים לך נתיבם
למשחא למשחא לעולה למשחא לסכה למשחא להלקח: משחא בם מי שהוציאוהו שאף המשוחות
ממנין את המידות בם המקבל שיהי ממש למורעה אכל לרבי יהודה לרבי אבה משוחה פיל מודד
הארץ להלקח: משחא בם לולב הגזול מאי אול אפילו במשיחה בהנוגע פ לא בלשם בחוט ובמשחא
בכמה טועני כזמן אעצמם בשמן וכלם במשיחה בם שנים אוחדן בגלגל זה ישבע מאי שנא מילת
דמא לכחסיא בל גלגל הזולקא גט ביזה ומשיחה בידו פיל יתרי: משחא בם בלתי משוחות
שלא יגלגל פיל לשונות שלא יגלגל משחא בכלכל פירק' בלכלים משחא שיש בה בית קיבול
שכך טונאה בם איך צדיק איך משחית את הסוף בם א בע' ז בגלגל וכל מקום איך משחית לך את הדין
פיל איך מודד) ושם הארץ שמוחדי) בה משחא: משחא ענין דמשחא בעלך שחן
משחא בלי גלגל המופל את הספינה כל המנהגן אחת אמר ל אבה אזה משוחות לונם מצפן
שאו משחית: משחא בם הגזול ומאכל בגלגל ומאכל ל ופרע מצות חליצה טול דנינה והעבד
איך ללא שכר אמא א ל משחא אפיך בלי פ הזולקא בגלגל וכך לענין מהו דמיה מצו אמל משחא
אפיך בם גלגל גט פשוט אדם משחא בשעת מיתה אי לא: משחא בם נהרות המשחא
שלא ימיה פיל מקום מוקף לשטח העבים נקרא משחא דלכל וישטחו להם שחח בלמינו ויהי ביום
ללות משחא ממלא את הכלכלה אחל כך ממלא הסל אחרי כך ממלא משחח לפי הענין כלל גדול
משחא במפלתא משחח וקחולכם משחח מי ששל וקחו מי שאיך ל וכל על ל יצחק
באהלת למודד על בהמה ש דקה שתהא נקנת במשיכה בם הזהב בגלגל דמקף האונאה כדוד שחח
משיכה במודדן כך תקט משיכה בלקוחות פיל שלאחר שמשח הקונה אינו יכול לחזור המוכר כך
הלקח אינו יכול לחזור לאחר שמשח הוא וכשנתקמעות ולא משח הפירות כשם שהמוכר חוזר כך
לקוח חוזר בם גלגל דף הוצאו ל וכל איחוז מקופה בגלגל דמקף העולה תעא דבי ל ישמעל ברי ל משחח
יחאי זה נוח יסוד דרומי ומשכוח גברי לגדרא בם גלגל דם פולחטאות להמנוחה ולהחלה תעא דבי ל
שמעון ח וון ירושלם שילה ולי שמעון ביוחאי אול ח וון ירושלם וכך עדי תעא דבי ל ישמעל בל שמעון
יחאי ח וון ירושלם ומשכוח גברי לגדרא בם גלגל דם א בשביעת וכל גלגל דבי ל קדצנות צבור סוף
משכוח למד שיה פיר מה שיה אם תמידים אם מוספין סוף מוספין לחיותם נדום ימשכו לסוף אין למד
איזה תמיד ואי זה מוסף לא תלוי ומוחדי בותנאי לפי בית דין שכן מתנה עליהם לבית דין א ע פ שאמ
עלה כיה תמידים אם ילכו להקדישם לאום זבח אחר פירי לפי שבין שמשך זה הסוף שלטניד גדי חו
תמיד ובזמן שמשך זה לסוף שלטניד גדי חו מוסף זה סיוע לה יוחאי שאם לא הוצרכו להן נפדין תמיד
שלא משכוח סוף לעולם בלי גלגל דם הערל משוך צדיק שימול פירי מיעך במקום חותכות העלה ומשח
הבשר וראה כערל בם הגזול ומאכל בגלגל אין פווחין נעץ לגלגליו שאמר שחחדי נמכה גילה תמיד ל
שלא ימשכחו וינא פיל לא ימשוך עבד עבדי מבינתו שלגווי בכה: משכוחות מאי משכוח
הכא תלמינו כלכושטא ל יתקב עיזא דמלא בלישא פיל היא הפהלת בדיש העדה שחחלה חו
בצוארה ורצא נמשכת אחריה כיון שחחיק במשכוחות משך שאר העדה קנה התאכל משוכה עין
כיושטא משכוח בם אומגלגל בגלגל ואו מככסין דמססין לה משיכה דמאני דכושטא בחל

דלענין א

האמה מיד פלשוים בכריתא לעור פרי לן **כתב** בהסוף ל יב בבלים אם התקיעה למיתה
טמאה שלמתי (ב) כך וכן כך טמאה התקיעה לנר ולמיתה טמאה בל שרלה ל לעור ב יחודה אוש בדתותא
כמחט שלמתון בס החולץ בגג אחד בזכות התקיעה לנר או למיתות טמאה יש סם שפוצה מיתה ויש מיתות
יש מיתות ויש מיתות (העיקר) בן ומתחם כל לנר וכן בערך החורגים יש להן שן אחוץ כדחבר ב כד
ובדאטו שט מחטום שבורים ונעצם ברוב הידיעה מית ומית כדי למשכה ולמחנה ומנ
כתב ב ז בבלים המותח זמורה מאיל לאיל כמון ומתחם כמון לנר **כתב** ב טיעד מציע
חוזק מן היי וכל גלדל מקום שנתן הנימחתי דשולה אסירי הוואיל ועשן תמרים נמלי הע מתחלי ולא
מתקמו ש שנת שנת גמר תמחים בס גג דם המדיר כללמלכא ומתחלי דעורלה סומקא: **כתב**
ממתי קודין את שמע בערב) מיל ל מעלח ז צל המלמשה איתו עקר והוא כמו אצוא וואיל פני
מתי אשה גם אנכי (בשה) ויש ששונה מאמתי ולף תוספת כמון ה באזווע זלווע ותל מתי אשה
אימתי והאונה מאמתי אית משוכה שהוא כמו ולמחמה של פט הארץ: **כתב** ואב משכח
תרג ידיל ואב מתכא: **כתב** ב ז גלדל מקום שנתן אמ לח איתא מידו דמיכלא בה ליתא
א א א להו קליבו ל מתוכילתא מיל לסת בל גלדל המועת יף מתוכילתא אימתי ותכליתא דלא פיר מאחר
שתיכלה הליפת מהאובל מיל א סולם פיל ש פירש רבנו האב ביטור כלי כמטה הוא וכן מנתן בן אדם
כשמתחיל לעשות המלאכה לומר אימתי תכלה מהמלאכה: **כתב** ב ז שול אדם בשפיל שימתי ב
אחרון דמכשירין ואת השום לגג בשפיל שימתי ב ז בטחלות המענה זתים בכוסט שימתי ב
נחץ ופול פיל לשון רפון ויש אוב לשון לחלוח וכן מיל שימתי דמכשירין שימתי בן במי המסור וכן פיר
שימתי השואל שיתלחח המת בחולות יסרין וכן פיר הא דגלדל בלאש גג דם לא יחפור מתוכילתא
לכותל וכן הא דגלדל ב ז אן שבה בגג כיצד מפליש טינא בר זרישא הא במותנא: **כתב**
ב ז השוחט או ששחט את אחי מן והמתן לה ער שמתה ב ז מי שמתו בגג קבלו את המת הינו דאמתי
אינשי מתן מתן אלבע מאה זון שני מיל הממתין ואינו ממתי מלוח תזונו ב ז דהודיות מתן
בתרג ידיל ויקרב משה את משכן מתן זרין אך זה היום שקונווה מצד רג יתג ברם הן יוצא דהונא
מתנא אשכחנא חזנא ואלהוא חכה את איוב תרג וליהו מתי: **כתב** ב ז א טלפ בגג נמלי
אמדתהו שליו להו מיל משלשיל ער מותשהו ומולידין אותן מעט מעט שלא ישברן כדי שיוכלו לרוץ
חולא דתת מתי ככל מילע בע חזר: **כתב** ב ז גגה בתנא במותנא בעלמא סגלה ב ז בלל
מעריבין בגג בתנא באילן או דאיתא מתנא וכוותא לבתא ומתנא ככל פירש בע לכתנא בל גג דם המקבל
מיל דאמר מתנא דכיתנא אחרישה ב ז המציר את הספינה בגג המוכר פירות אנה נמ במותנא קאמינא
ובסוף הפיק קנה ומתנה שלה כן טפחים: **כתב** ב ז גלדל דם הנודד מן חורק לא תותב אכרעך עד
דמפיקת לי מאי דכל וממתנה נחלל ב ז הזה בגג כיצד משך האיל לחבילו מתנה אי לחזור בו
ואפילו מתנה מועטת אם חזר בו אין עליו לא תרעומת: **כתב** ב ז א בסוטה בגג זאן
חסרות אינה יולדת ואינה משבחת לא מתנותא והולפת דודמטנה בל נוטל את מבחנה ב ז אלוסה
בגג אשת כהן אם רב הונא במתשכח פיר מתחלשת מתפחשת מתלדלת והולפת במתשכח דרך
איבדים פיר שהתחיל מטנה אצבע לצוק מעט מעט ב החובל בגג התוקע אמרדוהו והיה מתנונה
והולך **כתב** ב ז דם חטאת בגג אחי שבישל רבששת כי בעינא מנה פטיילא ומתענת
כי משכחנא נמי מתענתא דפדכא מתענתא ומתענתא היא: **כתב** ב ז בשביעתר יהוה חזנא
משייבש המתוך פיר משייבש המבשיל יושל משייבש המתוך פקועה פיר אחינו י דני ז צל
כמו פקועות אדה מתוקה שנת השבד בילמדנו בל כי תטא מתוקה מרגלת לשון למורה בס דגדי

הנה מתיחסת משלמדן היבוי. סעג אחת כספן לה... שש מאות כלרי חב של
הדושלם ולו בם כח יחשלמי: **כסוף** כל בוצ עית שלמי עש משל
לע בללים משלם שנפחם ל מאיר טעמא וחכמי מטחדין (בג ידלים) פירק כלל מש
הכל טמנה מדרם ולא בוש נכסאין ע"ח באחילת או חוצץ וכלא מביאין מוספת פרושה וחב
זה והמשפלות בויקרא דבה זאת תהיה פירי לאשן אמר ל חט ד ציפורי ותלנית זו שלמד מהיה
מי יוכל לסיפה אבל פיקח אוג ולא אחד צברה אף אע קוצה ל משפלות היום רב למר עז שו
מיספה פיל קופות שמוצאין בק דבלש ובלש ישלג נקרא למשאם: **כישק** בם פ המדיל
כל המומין זיעה גבי סהים איסטר לעברה במקוד דחמלה ומודא ומושקן בם פ כיצל מכוון
והוא מוג על חמגמלות כולל מצרין עלה בוח עני באשם חוף ממשק שנקחיה הוא מצרין עליו
בשם ועוד לתוב בם מסק פיל יש אוג רש שלח זק לעבר שהיה חתה כיוצא באושק בורא
בשם מושק מושקנו ממש בלע ע' ג מושק: **משקלת** כל לא יתמו החלוב והשקמה כ
המשקלת בם בלם חוט המשקולת יתארה בלע לם מסר לה במשקלתא פיל חוט המשקל
חוט הוא ובלאשו אבל שהוא עוסרת והוא ביה השקל שבו שוקלן הכותל שולו יהא עקום כרס ו
משקלת בית אחאב: **כישקר** בם אין ממשקלן ומשקלן ואלא עית משקלן חלוון
פיל צפרועים שהן נסדקים ועפרדע יוצא מהן **כישד** בם בבלאים היוצא לעשות לעשות
משד משד מלמין בם א בקדושין בגל דסמך כל הששה מינה רב זלעלה לעתא דבי דבי
שדלו פיל עלויות עלויות ויש אוג ג משלת ענבים כלול מחוק מים: **סליק פ כ**
פ כ אמה אינשי למת יקא יקא שקול עבר פירש בע יוחי: בם ד מיתות בג
הבוד בקושו לא משכחת לה ל משכחת לה במשמות בלע גל דפ דפא על יבמות שלבת זרע ד
איש פירי משמת העחא למאן דאמ משמשמת בעליית פטור לא למאן דאמ חייב מאן אייל
לא פירי מיתה ופיל פיל גיר בלא קישוי נקרא מתוכן מפולש בם גל דל ידיעות הטומאה
עפרנו בקדושין על שימת חגיד בם לא עדות בגל דפא על יבמות לם שמענו למומתם בדי שמ
שעותק מאמ ומתכפד לה וגם בעליו יומת וס כמר יוסת עליו יכול אף בדי אדם כן תלם לול כל
כן האדם לא יפ אי לא מיתות חמורות שלו עתה שגרתן לפרה פיל דרך ענה לא עתה ש
שגרתה לכסוף לחייבגלות וגלות מכפרת עלו ומפוש בם לא התגלה בם גל דפ משום מלחמ
תופשיל אמור למוטא בם גל דפ א בראש השנה מאו טיבותא עולא אמ משום יקרא ל איזא
אם משום מיתא פיל דהיבא דאיין לם יוס הפודים בששו בטבת או באבטבת אם ישא ה
ימים יסרוח אבל יקרא אפטר בחמישי פיל א על דחיימין יקרא אמר לגיפל מעתה יש אוג
שלימתו ולבאלנתו ולמישבקינתו בחמומי דאש ל להון במועאי יוס הפלן בעממו שיקבדוס
במעולה בגל דפ קדשו מוצח מיתת פרה וחיי גמל אין מצטרפין פיל תלם חצי זית מפדה מסס
זית כגמל חוי אין מצטרפין לטומאה בגל דפ ולא מגלחין מותא פו מוחא ומרעין חיבלא פיל
שנה כמיתת כל אדם אריכות חלו ותוססת כריבית על המלוה בם גל דפ ולא מצלחין למה
פיל מיתת מרים לאמר פרה וכול למה נפמכה מיתת אהדן לשיבור לחות וכול באחד בעין
אהדן מוצרי מיתת ביום הפלן וכול בילמדט זאת חקת התורה מה לאה לפמון פירש פרה או
לפיר מיתת מרים פיר פרה היתה בשסד הלב ומיתת מרים היתה בסוף פ וכול בויקרא לבה בע
שמכה פירי קונוה למיש קדשות וכו' וישנה בעלמא: **כתובתא** מתען בעקצין
כבר פירש בעזת **כתבתא** בגרסיהו בלע גל דפ חמי בתי מידשות

מה שהיה סבור תבא הוא נבט הוא מיכה הוא שבע מן בכרי: **בבוכדנצר** בצדק רבה פלג מן
מרא אדם לקוד ולמלכות חזור אשר הטה בבוכדנצר פת שעצר במדבר ואלף ובניקלא רבה
תנו איש אתה פרט דסמך זשורי משפיל בבוכדנצר את ובוכדנצר שמך את ופלג שום באחד
הוא גברא רבא לנבא נסח כקולתא נצר כיר צורא: **בבל** בבל בערתי בנבל וכמו פיל נבל
נוד שמזמלין בו ויש נמלש נבל היו עץ עשוי במין נסח עגל זפרוס עליה שכן ומיכן כלם שלפני
התמיד כדומן במסכת תמיד משול נבלים היו הכלם בני מעון לכינויות היו חזקין בל טו כללים
בלו הסדה נבל בע לוי פיל נבל שלשלים ושרות נבל בע לוי שהיו מזמרין בהן: **בבל** בבל כיר
מברכין ועל העובלות גם מאי נובלת ל לעא וד זירא חד אמר בושני לומרא כבל פירט בע כמר נוד
אמר תמרדי דיקא פיל הנושר מן הרוח ולא ילקטוהו בד כרפא כנבל עלה מגפ וכנבלת ג: **בבל**
בבל משילין בגמ האשה שאלה ובכורות בל הלוקח בהמה גמ ל לעול אוף הא דאג דב חסדא
בבל במחוח בגמ שתי מחוח נבלה בטלה בשחוח לפ שאי אפשר לשחוח שתיעשה נבלה פיל
חלכות בשר נבלה שנתעברה בחתיכות בשר שחוחטה בטלה טומאה הנבלה מן החתיכות בשר ואינה
מטמאה במגע אפילו אחת מהן ט לעלם לא יתכן להיות השחוחה כנבלה לטמא במגע ובגמא
ושחוחה אינה בטלה בנבלה לפ שאפשר לנבלה שתיעשה שחוחה מאי היא ולכי מסלחא פחא ל
טמאתה ומפולש בע ז בל השוכר בגמ מעשה בביתוס ותנא לא תאכלו כל נבלה ואינה מטמאה
כנבלה ומי שאכלה אינו חייב עליה מלקות בבל ערב מפה גמ לא יפחתו לו שדה ועשותא נבל שניה
פיל מי שמנבל ומנבל לבפת ומשליך הפירות לא ין ונדלסן בלגלי בע אדם משתדל עליו סטור שר
שלעשות ומי שמנבל אותם וישעם ישתל עליו של שלמזונת כמפולש בלג גמ דפ כל הנשר
הוא גברא דהוה מהדר בתרא שדה לעשותא ופול בצדו לזה פול פול מצות חליצה אם
נבלת בהנשא מי גרס לך לחתנך בצדו יתורה עליי ששאת עצמך בהן ובפולס פול ויהי סחויס
יס מפול כלם חסד והלכו הכל לראות פול כיתה: **בביר** בלגמ דל כיצד הלגל חזיר שהיו נוצר
באטפה והלכו יכרסמה חזיר תרג ינובריה: **בביר** בגמ דפ במה מיליקין כל מילת נקרא בבירקורא
פיל דקל צראש ענף שלו ישוב חליות סביביו בן חליות לחליות יש לו מלבב כמו בגד ענף וחמיר
לארד וקרב לשון וערב ועושין מהן מוקידות לאוריים למעלה מהן כל נבוא סקרו בלון שלוקלמת עלה
יותר מחביון עד שמיג עלקורא כדאמי קורא רב יהודה אמר בבלה ונבוא הוא קליפתו שלקורא וכדון ענף
והעלמם שבהן דכיס סקריא משום הכי קרו ליה בר קורא ודומיא דיליה כל מילת זה פיל בתשובות בל
גמ דל אמר ל עקבה מנן ומשתכחא בדיקלא דחד נבוא בל כיצד מערתי בגמ איך מוודין מאי נבוא
אמר ל יעקב דיקלא דחד נבוא בל כיצד מערתי יש מפיל דקל שאין לו לא ענף אחד בל או טריס
בגל נבלה נבוא חיישין פיל ל חננל ז על עיקר הדקל: **בברזא** ספ ז נפרזא כמר פירט בע
אמר: **בברש** בל אמר לה הממונה הילע אמו עשתה נביטת שלהב על פתחו שלהיכל פיר נר
כדמתגב אפיש את ידו בנרות אפקיד בלושין וילושין ית ירוש כמא דבלשין בנברשתא ויש מפיש
מטות זה כדכל לקל נבלשתא: **סליק פ ב** **אחל פ ב** **נגב** חומר בקיש
מתר מטביל ומנגיב בל או מציאות בגל ל שמען אוג דמש ידה ונגב אגלימא דחבריה פיר
מייבש והנה חיצו תרג והא נגובו: **בגאז** בל גמ דפה האגל בית כור ובבל האגל לחטין מאוקיש
בבל עלמות ובגל דפ איך מקדישין הגו נגאע דארעא מיקדן פיל מקום אטבולין מלש שורך אמר
הסגר וישם באגנות סלעים כמשמע בל גמ דל הכונס צמן למד ובל מי גשמי לא מפסק העו
נגאע דארעא מיקדן: **נגד** בל השותפין בגמ כמה יהא בעיר שא לא את שלמה אי חזו סהעולם כמא

אמר תמרדי דיקא פיל הנושר מן הרוח ולא ילקטוהו בד כרפא כנבל עלה מגפ וכנבלת ג: בבל

אמר תמרדי דיקא פיל הנושר מן הרוח ולא ילקטוהו בד כרפא כנבל עלה מגפ וכנבלת ג: בבל

ירמיהו וזכרונות איכה : מתקדמת : במס ויהי ביום כלות יהוה מתקדמת אמר ל יורה כל סימון
מתקדמת מתקדמת לעשות שלחנות : מתקדמת ברזל גף לחגוגה ההד נקרא נחמארא ושריו ומאריא
תגרא פיל אור : מתקדמת ברפואות דם מי שאחז וצדק מתוארא ונעם עיפיהו פיל דף :
מתקדמת בבדל רבה מיל נא ניבואו שם המלאכים לאחרי שנטל הגמועא מן המלך עד שלח הגיע (מתקדמת)
על מהלך כסף כיון שהגלמי תודין וטל :

מהעדה ומחקים קיסרי הנבדרי בערך ין לערוך ערך ארבע עשרה

בע אברנים
רוח שטות ידור נאלא בע ידא נוא שרי עונק
סלק נאלא שעבוד דערי פ נאמן בגל דפ הבונה נאמן כפוף נאמן פשוט פיל תלמוד עטו ושאינו
פיל סליק פא אהל פב נב בפ חלקו בגל מתק וכן אהל אהל בעצ שלתב
בבא טריפ בגל אן טריפ בגל ולן כשרות והד מילי דאית טול עביה פיל הגידיים : נב צמח בלי ישה
קטח תרג י נב לא ישה מרי בלו ישן תרג נור לא יעבוד בפ לו העלמי מפת שהבייה עשתה הוות
לק לוצר ובע פג במשלה מועלין בעצמם ואין מועלין לא בשכני ולא בנייה פיל פדא : נב
בס גל דפ העור והדוטב כוליא ועצ שפטים איכא בעי פיל אין עושק חליפי אף עלפי שאין הצהמה
מתה ממט אם חתך הלפת וגמס פי הצהמה כדגלמי מצא בהמה שפיה גמס וכן נוטלו הלפת כשרה
נב בפ בגא אשה בגל לא בעלה ובע גל דם מחכה שקילי ניפיה ושאלי טופריה בפ כיצד הדגל בגל
הכלב אפתייה לעיפה וסרשה פיל כגן דאסקיה לעיפה שני הכלב שהן נצים גדולים יושני נפיו ולחום
והנה בתן לא הכעס ידו למך פון ומתלעות לצא לו תרג ונפיה לכלר אליות : בפ לא טרפ בגל פיל
בהמה גלל עפיהו דאית ליה בבדל רבה טרפ פא ויה איש מנייהו אג לון חתון כסתתלן מדה
דעליה ואנא כסתתל מנה בעיניה נביא בפס דעמנו ובמגילת איכה מה אשיך קמא נבא נביאם
העדותי בבס אחד בשחלית ואחד בין העינים שפדו כל נביאי כל חזק נביאו כת בפ אורג העתקן
ונביא אחד זקן יושב בביתו ידוע זה אמרתי כהן גזול נבא נבא שמה נבא נבא חייא בבר פיל
בע אנבא ובע ינבא : נבוב בפ השותפין בגל ולא אתה שדה כלהדג לבין אפילו לבן אטום
כבטלה מפקחון שני ונערוש ינבוב בתולות וכב נבוב לחות ומתרגיל חילי לחין : נבד
בס גל דפ א שאלן כוליה נבא דברכתא היא פיל ההוא מהדורא דלפא עד ששורתן כלה ממוסא
אחד הצלחה ודגילן העם לקרות מחזור כולו כולו כוס בלחה ויש שישאופי נטלי דלעשר בה
נקראין נבא דברכתא : נבד בפ החליל בגל הלויים והא קא חייט דאוי כדו פורתא וקא נבג מיה
פיל מפכים המים ועונן בפ אה השלפך בגל הצועל אלמית קבליה והלך נבד פיל יוצא לחין :
נבד בגל גל דפ כיצד יעלה מיימי נבא בר שזעה דלית ביה קיטרי פיל נער חוטה נבד
בר כנבא כבר פיל ש בעצ : נבחי ביה נבוחי כפי פדש בע טפלא : נבט בגל גל דתעשות
האי נורבא מרבה דמי לפריעדא דתות קלא דכיון דנבט נבט פיל בערך פריצד בפ ולן נבג לחין
בגל ולן כוונתן ולא אשהן לא דלא הדל נביט כולו דלא ינא : נבט ערב ופל שאי קדר
תרג ערב ופל דברבו נבטו נבט בחלק בגל שלח מלכום ב נבט שנבט ולא דאח לאה איש
שינא מאסטו חת סבר דאיהו מלקיולא היא ירבעם דנפק מנה פיל שנבט בחלום ולא דאח

פכה

מגלה בגל הנזיר אל רב ובגוסטרי אסור פיר גאון מלקיט ורהי טני מספרים זוג וגוסטרי
מלקיט ידוע הוא וצולט חתיכת ברזל ארבעה כאלבע חמש אצבעות וחצה לחצי אצבע ודאש
חד הרבה מנחין אותה על טבעה שיער והגודל מצד אחד ומדטון רהיטע צועכתא בלג ארמי
וצלג ישמע מנחאט שע שוקים ישאלה פעמים ארבעה כל אחד מחוצר מעיקרן ופעמים
נעשית שלפדקים שמפריקן ומחצילן אותה זוג שעשוי לבחינת שיער ונקרא לגלם וחא ב שוקים
שלפדקים אמפריקן ומחצילן אותה זוג שעשוי לבחינת באחד נקבות ולאחד זכרות מפעם אחר בזה
וטטלן אתהשער בגוסטרי שאקי טופרי בלג ארמי ופירושן נוטל צמרים כך שמו בלג ארמי וצלג
ישמע אול אמקץ ולמקראן וגם לחייטן יש בגוסטרי אבל תער ומספרים מאותן כמעט זה מזה היט
שעי בן לשון ומה וכן לש חמה כי תער שלתורה בלג חלם מספרים וכן מתרגמין אותו וזה למוס
שעשוי לגילוח ולתחתה ואשר אינו מחתית לגמרי קודם אותו חלם וטעם וקטיא על פי הגאון הוא לגרמי
בנילות בל שט נזירות אל רב מיקל אדם כלגומו בתער מותבי המעציר בית השחי הריזה לוקח הא
בתער הא במספרים הא לרב נגי בתער קאם כעין תערי: **בגפס** בהמנח פל במקות ודל לתוכו
חפר וגסם פיל יבש העפר בקרקע המלחב והמים הולך עליו ולא עלחפני כשל ואינו כדן מים שאותן
נגר בל עירובין נגר הנגר נעלגו בל השול את הסדה בנגר ומנועול בלג צמדי העבד ארס
הנגר בל גל דל המוכר פירות לחבירו דעבד להו כמין נגר פיל כמין נגר הנשן בארץ ועומד והקמ
בק אינו נראה שוכב לא עומד ואין נמשכין בחצר ודחין כי האי גונא קבורת חמורים היא שנשלכין
בזרות בריח עצי שטים תרן ידוע נגין אעין ישלן בל הקומץ רבן בגל בל פדשיות עשאה
כמין נגר פחלה פיל נגר שמשים אחוה הללת בנקב שבאסקופה: **נגר** בל גל דל במה בהמה
למימא דנגרי דחמרא שעלי בל שול בלג אין מעמין דוק בלכך והשכח בגרין בל פיש מציינין
בגל היו לפינו מאן יהיב נגרי דפירלא ונשמעין פיל רגלים חזקים כבולן שעלן לרוץ ולשמש
לכח בלג דל הכונס עין לידר בבעל חיים מולינא חואיל ואנקטה נגרא בלייתא בל גל דבגא
קא אל רבא מאי טעם דרב חמדא משום דאנקטה נגרא בלייתא בל המוכר את חמשה בגל השולח
את בעו אימור דאל רבא כגון בעל חיים דאנקטנהו נגרא בלייתא פיל למד אותם להקביל
חוק לדר בל ערבסח בגל לא יפחחו ולא חליף עלהו שיתן נגרי: **נגר** בעל סח בגל אפיל
על כי תמא היה בשוליא דנגרי בעל בגל דל ישמע לית נגר בל נגר דיפריקסו כלום חלם כן
חכם הקריט והמסגר תרן חרט נגר בגל דל כלשעה נגרא במדעא יתב פיל בעל סדן **נגר**
בל גל דל שול איבה טמיה היט אסקיה לשמוז בניגליא בתגיה והעוקן אסקיה לפלעם בינדיה
אסקיה לשון בניגליא אסקיה לטיטוס בניגליא פיל בליטוף: **נגר** בל עלב פסח בגל אפילו
מן התמחוי לא תשוור נגרא בל המקבל בגל תבואה ל גמדי דאנגרא דלגי נגרא בל השותפין
בגל ולא את השדה תרם ארעתא אחרי נגרי פיל נחל כדל פרץ טול מעם גל נהלא טרי נביב
ממעין: **סליק פל אחל פל** נד בל גל דל לא יחפר מן הטיף ומן התמחין
נד פירט בערך בקעי בל גל דל לא יחפור הו קא דיין שמשו הוה עלא אפדנה בל גל דל
בטרדים רב אשו נאדי מן טעמיה דאבו פיל נודד יוסר מן טעם דאבו בל עגלה ערופה בגל
נמצא מקון גופא בדוכותה נפיל רישא הוא דנאדי נפיל בל האיש מקדש בן בגל התקיש לן בסוס
ואלא טיב בי קמי שובבתי בלע מעשרת אוח וטעלה דברי כמטולט בערך גל בל מקום אעמו
בל גל וכל מקום שיש טעם לעבדה פיל אפילו דומה לרומה לעבדה בניקרא רבה זאת
גהיה פיל וזכור נד קצרי נדרתם עליכם קצרי שלולכות קצרו שלולכות המוכל צרי

אם לתלמוד זקינו כבוד כיהא לימך ביה דל יהושע חלש ואינגיז פיל עראא כאל סמחה נשמו
ואל לאבו דאיתי עלינעם למטה בעלי העשר והטרוח שהיו עלובים בעולם הוא מוטעלים למטה
וג' טעמים ראיתי שם עלינעם עליהם אמר אבז מה שלחית הווא הצלול ש שמה שקר והגאוניס פיל
כי קבלה בידים שולם שולם הסוך לאיתו שמו' לראה דהיה יתב קמיר לב יהודה תלמידה משום דמחה
ואל לו אוטם אומז מצעקת דל כמפוש בפ במה בהמה הדוג' לול ככל פיל' בעה הדג' נגד
בפ מקום שנהגו בדי ג' שמתיה אמ' ל עגדיה מר עגדי אמ' ל עדיפא מינה עבדי ליה כלום השמחה
חמורה מן המסקות לבמעלבא מומנן אנגרא לבלי צילב מתקבצין אעל הלב ואין מלקין עז
שיסמינן בהכחשו ולא ציכנו אשמתיא למה שלא תהיה שמתא לא על צבר חמור וברבד חמור
אין חולקין לצוד לרב לפיך השמתא עדיפא אי' ל דאנ' נגדיה פול אמ' ל רטבא ליה עברי לה פ' ה'
המלקות הלה היא מן השמתא בפ הוטאו ל מחוי לב יהודה כמנגאפיל ל חנו' דעל כמכה שמשלה
בידו ומורידה וכלהא באמקום אחר הוא ואנ' קיבלת מל משה הדלש' דעל מעי' רבועה ק'ן
ואקשינן ולא מינו דמים חען למעלה וחייטן למטה והיטן הזה ממנו מרס הפ' ה' למעלה ו' למטה
ושען כמצליק ונא כמצליק מחוי לב יהודה כמנגרנא וקרהם ל' למטה שראש היצועה
נגיע כחלה למטה ואחר כך למעלה כן זה שבע הזאות שלמטה מזה ממיטה ועולה למעלה וא' שלמטה
נגיע למעלה למטה וכולן במקום אחר ה' כל ג' דפ' הרוואח חלמא בושא ק'ש מעגרא פיל ממלקות
לגול יותר שובר לבנ' או נשרות בגל הבא על אחתו כמא' דמיות חמורה לבג' מלקות חמורה
דא' מל אילמלא נגדה לחננה מוש' ועוד פלחו לעלמא' ביבמות פרק לבן גמלא' ובל' קידושין
לב מעגרי מין דמקד' ש בביאה וכול' נגד' בפ' שור שנגח את הפסח בגל' דמק' כיסרו הדין
כד דגין רישא על ענה עבדי לבו נודתא סמיתא פיל משלהוא לענף פרנס לפי הדור כלום מסמ
את הטעני' להטעות הצאן אחרין וגמ' א שפטיהם תל' ואף מעגריהון : נגד' שאי צינך
על שאים תר' על שאים על נגד' ועל יובל ושלח שרשן תל' ועל נגד' ש' : נגד'
בפ' מרובד בג' מידת תשלומי' וה' יכולי שלם י' תחמו' ה' בגדיות איחלש ואינגד' בפ' השותפין
פ' עט' ו' דאסף תל' ואתנגד' ואתכעש פ' אולים כחושים שאין עלהן אלא עצמות וגידים
נגד' בפ' אבות נגד' שאם אבד שמחא בס' גל' דפ' אי ודו שאך והוא מחוסר עיני' (ב' דפ' מיד' ש'
ומנגד' פיל ענין משיב' וגל העיקר כמו גול אסיק מחינתא נגד' בר' גל' דפ' רב אל גמור
פיל כינו' ליל הוא כמו שקודין לסומה ס' נהור והעיקר ג' ולא יגח שביב' אשו' : נגד' בר' גל'
דפ' אל לתן הממנה איהי נחא ליה פיל הרבה נתארי לעשות התמיד' כשהעם יוצאת למלאכה
וספק' ל' לספר טעמים קאמלי' דהיו קודם היא בפ' סדר תענות האילו נה' ערדמיות לתן ריפוח
פיל נתאחר לתן פת לעת האוכל' : נגד' קיהר בפ' המוכר את הבית בגל' המוכר את העור
הא דנה קיבו' לבו פיל הא דמעלשון בבית הבד' נאלין בסתם עם בית הבד' הא דמעלשון דהני
בתי' חוץ מבית הבד' אין נמכרין בסתם עם בית הבד' עד שיפרש כלום בית שעל שנתן פתוח בעיר'
הניו לעו' : נגד' ומאי היא תל' ומנגות ימא הח' הוא ל' איים תל' איתנו (מימדי' נגד') :
נגד' בעב' בפ' אין מעמידין בגל' השלקות אשקיה נגוטא דחלא ומיות פיל כוס שלחוסין
נגד' בפ' בטעליוס טהור שעם מן האוכל פיל כמו לעוס דאין לא לעי' לא נגס כד פיל
בערו לעי' נגד' סטר בפ' כלגיד בגל' בית שאאי ולא אמרן לא דלא שקל בגל' סטרי בפ' ואר

נגו בו היזר דן נהגו בו איסור נהר פקוד כבר פירט בצמח : נהר בל גמלדד ליעה אונע
תולך כוזבו מכינתא דנהר אכא פיל שס מקום נהר בל גל דשבת נהיר וחסי פיל זכר
וחכם בל גל דל המולד את הספינה נהירא כד הון קיימין ל סאין בעלע בלן טלעות בגל דזמל
הזאב נהירת ליה בל גל השא בגל ונוהג בשלל נהירא כד הון אמלין בצל מזלשא בהמה בחיה
פוזק מיפיקא בל הוואה בגל עלהזיקין נהירן ל שבל דרקינעא פיל יולעע דלל הלופכיס
ברקיע כמו שאני יולע טעבות מזיטע בבול רבה פיל לל ותח התבול ואדם לא זכר את השא
המפך הווא אל הקצה אין ית אתו מנהדן ליה אטו מעדי לו ויזכר לים אתנח : נהרבלאג

בל גלדפא בטנדדדן נהרבלאג מתו דמי בר ברומי . נהרדעאגו אמולו דהנהללעמי רב אמא :
סליק פו אחלפו בו בגל בעלמס אחד שהעריך את הנוח שבטל ואת
הבאר שס טרז גחג סלע בל לעור פ ס בנדלים בנותיש נוותג לא שעעות מנוולת ס א נאות
נווט בצלל רב בל וילא ליו אחד נדמה בדמות סלקי ואחר בדמות נווט ואחר בדמות
נוול שעות מטולת בגל דסוטה מלכותא אולא ונוולא בל א בתענות טובא דשאת דעבות

מנוולתא בלוג בעת שיהן בע אדם מטונפין בדגליה ובדויה בטיט בזה טובת השעה . נוול
בל גלדפ השולח גט אול שלה אשכחה דיתבה ונוולא פיל אורגת בל השותפין בגל ול אדם
הטריקין וחלא מולא בסתריה : **נוולא** בל אי זהו נשך בגל הלוחו על שוחן א ל את ונוול
אחי פיל אתה והקונה בעלת המעות שאני שלוחה קריבות אחוה בינמס אם תבא לה המעות
תחזירנה לך : **נוול** מהחזיתבע דעתי לך חר מן ביב דינין תלג דגט : **נוול**
צבול רב פיל יו בג דברים קדמה מלכותין למלכותהל שעה הזאת בנווסים ובלעוקטין ובלטין :

נוולתק כבר פירט בע ברנט בנת בל א בשבת בגל יח דבר אל אבימי ביותאך אחד בל
ביל מקום לילה נות ברמה וכזה העין נווטו שבדאש מהפיק : **סליק פו אחלפו**
נד בויקלא רבג בע פיל אהבת צדק לבן מלכיס שנז לב עלו שוע טווח וכוז פיל בעד
שע : **נוול** בגל דפ במה טומטן נזהר רבא בל עלב פסח בגל ואפילן מן קתמחו נזהר
דארבא הילוני הייא פיל געיה אם יעה שור על בילן תלג אם יטה תורא בגל דל הו בודקין
מנווירג דמר לא אמריין ביה ולא חלא פיל מגעילתו : **נוול** בל יוס הלפוליס בגל דמנך

המלך כיהא דלכא זק מאט דפחלא בזוי ויהבוען לבניה ותברוינהו פיל שוואן : **נוול**
בגל דל מי שהק שושן לעאי חזו חזו לבני דאיתבהו פיל גרעין דאיתבהו בשושן דחזו
נוולתא בל גל דל א בצמחם וסימנך ניותא פיל סדך שעושין שלל כתחלה מטאן סל
שעושין בו השלל ואחר כך השעוין שלהן אולתן ואחר כך הנאים שהן משאין ובלע ערב פסחים
תמרו בהילונך לבי נחיתא להוט בגל דל א בצמח חזו לשייתא פיל כמוי קוקנים שלין בגל
גל דל המנח את הכד על ופתקיה לנחיתא ושחא שיפרא ואיתמס פיל פוח הקנקן נחיתא כד
וחצית וקנקן אחלף **נוול** בל הוואע בגל בכור שנתעלב ולקרייהו לרבא בזוקהוה פיל

מאוחו בעשה המפורש בתענות : **נוול** נחית פזוח כבר פירט בע חק
סליק פו אחלפו ח נח בל עקבה ונח למשחורת : **נוול** בל הבועה
נחית בן ופמי בל א טאה נחית שהחבא דבלין שלהקבל ומפי שפיסע על מוחין
שלהקבל **נוול** בל היה קורא בגל ולי קרא ולא וקדק לנג נמחו אהלס לעלס לא לומר לך
יה עלים מעלן את האדם מיטמאג לטהרה אף אהלס מביאין את האדם מכף חושר לבקיעות :

נוול בל הגולומאיל וק נחיל שלצבדים אם נחאשו הצעלה הרי ל שלו בגלדפ

שליסודין: נדבך. בפה היה קודא בלאש האילן או בלאש הטבך ביה גמ דל כל טבך
ותחז הטבך פיל טבין די אבן גלל וטור סביב בהם תרו וטבין עבדין להו ובהם שמותיהם וטבין
שארית בן החומה. נדך. בכל רצה בל פ יב מפני מה נתן לטוה מצות נדה וחלה וט שלשה
נדון באלו טרפ בגו ובתעבים חגב זה טיין: נדל. בם גמ דלא טרמות מרצה לגלם זה
נדל ביה גמ דעידותן מצוי העשו כנדל בפה במקוות מעין שהוא מושך כנדל פיל כדאמרי צרות
כהני מרצה לגלים זה נדל והוא שרץ שישל משע צדיו רגלים הרצה וכו מצוי העשו כנדל שהן בו
בן משע צדיו שבלים שבלים: נדונא. בל גמ דפ איחון שך צונע דצי חמזה פיל לקות
תבשיטין הראויין לנדונא: נדך. בפה השולח גט בגל יב טמעתן פא געל. שמהא נודלת מפלו
לפאן דאג נדל שהודל ברבים יש לו הפוח על דעת רבים אין לו הפיד והע פיל לנדל הרשות אכל
לדבר מעשה וכו בכל לב מעט עא וידר יעקב נדר לאביל יעקב לאביל אבדחם לאביל יע אבדחם
לא לאביל יעקב וכל הנדל בני שפתח וסולה: סליק פ ד אהל פ ה

נהך בתענות כל גמ דל בשלשה פילן כפולט מאן דאמ הלכה דלשיך בפירקא מאן דאמ מנהך
מודע לא דלשיך כי אהו לקמן מודיע לנו מאן דאמ נהך העם אפיל אודוי לא מודיע להו וא
לא מהודיע לנו כל גמ דל מצות חליטת וכו הקומץ רבה בגמל פליטות אם יבא ליהו דאמר
חולצין במשעל שאישן לו אין חולצין במסיל אין שאמשן לו שכל נהך העם במנדל פיל לב חננה
דל בפירוש ברך פירק מצות חליטת וכו פיל השופר את הפועל ידוע אמר אושעה זאת
אומרת המנהג מצטל זאת ההלכה ועוד פיל בפה המקבל בגמל לשנים מועטות אמר לבנות הלוא
מנהג המדינה ומקמינה כמנהג המקום והטעם זו לתי המנהג עליו הראיה וקילן כותפה ועוד
גל פ מקום שהן ירושלמי אשר בשם רבון כל דבר שאינו יודע שהוא מותר וטוש בו צא
שארין מודיעין לו כלהוציאם תלו אותן בענה נשיה דלא למעבד עובדא ביומא דירחא מנהך
וילא למעבד עובדא באטקו שבא עד דתתפני סידרא ובשיט ובחמישי עד דתתפני תענית
מנהג נהך. בפה המוכר את המפיעה ואת כל המנהג פיל הם המשוטות שהמלחים מנהג
בהן המפיעות בפה שנים אחוין בגל הן שנים אמר לב יהוה נחמי אמן דתם בפה בלאים המנהג
סוף את הארבעים פיל המנהג בשאר ובחמישי נחמי אמן חרש שופרות הארבעים: נהל בפה

בברכות נחמי קיטמא נהילא פי אפר הנעפר ברפה בפה א בתענות נהילא מקמי מיטרא את מיטרא
פיל המטר היורד דק כמזקמח אם הם תחילה ייורד המטר יורד המטר הרבה ויש לו נפה
שפתחלת לפלוט הדיק פולטות מלת וצילוי וכיוצא בן אבל אם זה נהילא באחרית המטר דפ
מטרא וזהו תמיעות מטר וסימל חדיא דעיו ס א דדין וכבר פולט בעמוד באו טריפות בגל נפל
פיל הגו קיטמא נהילא חישין פיל פין שטמא האפיל בכברה נחמי אן משליך וחישין חישין
נהם בפה הגמל בגל מאיר אמר לב נחמי אן עבדא נהם כדוקין לא שני בביצה ביה גמ דל יום
בבלאי טטטאי אפלי נחמא בנחמא פיל חדימא פתהיא ואין דרכה להיאכל עש הפת [עין] בלמ
נבר פירט בע דברי בפה או נגרות בגל דסמך האונס כי נחמא אקושא בחינפי פיל הצולעפת
וטוב לו בית הצלעה משבולע פועתו: נהל בגל דל א בתענות חשוך ענע סגיאין

נהך ענע סגן מודי בפה גמ דל חבת תאנא לא ל נהלאי שמו לא ל נחמיה שמו הפא תרגימו ו
ד לעול בק עולך שמו ולמה נקרא שמו ל נהלאי שמעתי עש חסל בחלכה הפא תרגימו נהליה
פיל בגל ביקו נהך בפה א בחולץ בגל סמוןך הטבעת נהלא ומשטיח פיל לפי שרוב טמא
בנהלעמ ולביסוף במום צימא וכך אינו לו רב יסמבט טח נהך ומה שנמשך לו ומה שהנהך

נהך

מוסא אדם כגון הוצאות ונוטע פלם וכיוצא בו וממנו שם ערלה ושעד רבש לקיים המצוה
שאשתו טה אית ממנו לה ש' שתורה לא בעלה טה ואית לקוח מוסר כנטיעה וכן הקצב אינו
ימנע על שתכשר לא אופליקודם בדיקתה : **בסוף** בל א' בסדיות בגל המפטס את הקטלת
אם לבן פטום הקטלת הצלי והצטרף וכו' דבי י' גשטעל תנא סגים פלל נטף זאחל ותלבוה -
פרט פיר צריזה נטף ולמה נקרא נטף שנטף בעץ הקטף כדאל דק שמעון בגמלי הצרי שט
לא שרף מעט הקטף הצפוף זו שחלה כדמיתרג. נטופא וטופרא קציעה זו קומ שיכולת ציד
בלעו אספיקא : **בסוף** צב ז' במאה אפילו כזית הנטופה בשעתו פיר שם עד ושמה טופה :
ירוש' נטופה : **בסוף** ט' בעשין שהוא ששה זיתים הרבה מסתברא נבול בטע כנף און חטון עיקר
נטריון בר ג' ד' ולא טמאין בכל לשון למדו אמות העולם תורה אה לה בינה יתורה נוס בת
קצה ושאר נטרין שלהן וקופלו את המיד וסתבוח פיר צלש יון ובלש לעזקולין לסופחים נטרין
נטריוקון בר ג' ד' ולא נאמין בכל לשון לביז אמות בסוף ג' ד' הצונה משלשון נטריוקון
שהוא מ' התורה ש' כי אצ' המון גוים ופול פיר כתב את אחת שנעשת סימן לכל וצד כמו שאכזרש
אצ' המון וכו' **נטש** בחלק בעט סנחריב א לו הקצה לגדיי גבריז יגלך נטושה אה לסון
רובו שלטו ככה נטושה היא ועומדת נטשת ימי בראשית שג' ס' מפט חלוצה נד' מפט חלוצה נטושה
סליק פ' ט' אחר לפ' ז' ניות בפ' א' זהו מקום בגל העולה וילך דווי ושנים וישב
בנות וכו' עש' צית אע' רעה לא שהין יושבין בלמה וצופין בגוין שלשום בגל ד' הקומן דבה
אה לב נחש בלי יצחק ונתייה לבד פיר בני הקטר יסנה לחון אותו צד שטאח בעין ד' : **נוקא**
בר' הזהב ניקא ואגרא כבד פיר בערך אנגרא : **נויר** בפ' המוצא יין עיר כירי לכתוב עליו קשר
מוכסין בפ' המוסא לדיי' אין חומסן אזה הטיי בפ' במגלה על העיר ועל הדפתרא פיר הוא היפה
והוא מחקא וכבר פירש בערך חיסא : **נויר** בפ' בבלים חביית נידחת טהות פיר כל חלטה ויא
לם שטה ויש מפרש שעל שמקום נקרא : **סליק פ' ז' אחר לפ' ז' נ**
בפ' האומר לחצרו בית כור פחת שותת הגיעו עד שותת יכה בפ' אי זהו נשך במהא הנהו על שדכו
לבינא אפילו בנפיקא בפ' ג' ד' מי שהיה שון הוא גבלא דמאס' לה פיריטא לחצרוה ל' שון
בנפיקא צל' ג' ד' מי שהיה נטון הוא גבלא כלום השנה לכך וכך וקש' לה שון פיר דק וצטל
בנעשת פיר והיין אשתדוף ולתבו ליה טימא לגי שהיה צידו המרדס משכון דלגי מלקוחות שתי
אחר מ' שפיקח לו הפלדס דקש אמא אשתדוף בי חיי טון ממטע צדיהתס איהו הנקח שלקח מעט
למדם אחר שמאס' את המרדס דאמסיד אנמשיה דלא איבעי לה וכו' **נך** בויקרא רבה לתומ
זואל סימון מה הורה אינה מעמידה לא נכה כך אה לה הקצה ל' היי מהנכבט בייטוויי בעולם
זה בשביל לזכותם לעתיד לבוא : **נכאת** ולוט בבד' ל' נכאת שעה : **נכס** בפ' החול
בית הלל אול' נכסים כחזקין כדכנס בחזקת יורשיה בעל ונכסים הנכנס והיין ענה בחזקת יורשיה
כמו זה בפ' מי שמת לעט' נפל הצית עליו ועל אשתו פיר נכסי צאן ברזל הן ששט בית הלל כחזקת
תם ופירשו בתולדות כנה מאתים בחזקת יורשיה בעל ונכסי צאן ברזל הנכנסין והיו צאן ענה
בחזקת יורשי אשה ואגרו' בג' הא דאמרי בית הלל בנכסי צאן ברזל שח בחזקת בחזקת מי וחלון
יומן ויש לקש' וגילף ככר קפלא דת' בחלון ופיר נכסים הנכנסין והיו צאן ענה הם שנפל לה
חד שפשאת ונקראין נכסי מלוג שיוצאין אם הם בעניה **נכר** בילמין בר' ואה שמוג ששט
תישיג' לא תשק בג' שלגפדות אבל נכדית מעיקר בעה שלטוד' ברשותא מא ברשותא אופל' ממנה
ה ומעיקרו : **נכיש** בפ' ב' בללאים אם נכש או פסח אומד' לו עקר את חלל בפ' הבנוד
חורש ל' שהוא המנכש והצקרים והמצררי צדדי' ל' שהוא בג' דמסקן המנכש והמחפה בללאים
קה פיר תולש עשבים רעים מקור' טופוס בפ' השורא את הטעלי' בג' ואו אופל' יע' למנכש

צדקה וקנין סוף שלחברו להעיל נחלו פיר לקנין וצדקה כשי בתוך כוחה לעשות הדבש
וקורו לעל גלגל ישל נחל נחמני הוא צדקה כמסורש בע אבי נחם בג און לולש בגג
יוסף יתור וכל שבועת העדות בגל משבע את עלכם אי שבעון בן שטח אראה בנחמה
נחך בג אוחו ואת בט הנחך והמעקל בטור משום אוחו ומת בט בג ליסיהים הנחך והמעקל
טור מלכמות בגל בפריות דם נחך דם עיקור דם הקשונם יצאה בו חייב עלו בג
גל זל ואנ עברי עם הארץ נחך נחך ביום הכסו שחל להיות בשבת נחך בלוגל חתונות
אמר כללם שהיא נחלת וכל עד כללם שהחך מצוי בתוך הפה נחמת תשמיש פיר חתונה
כללם שהיא נחלת וכל עד כללם שהחך מצוי בתוך הפה נחמת תשמיש פיר חתונה
דמריש לא יזק שכבת דע ולא מסתב ליה נחך דאמר רב היכי דמי עומדת ורואה נחמת שאוח
מקום הוא נחך כשהיא עומדת ומשך הנחך בידו ושהיא יושבת שאוח נחך אינה רואה
יוצאת על גבי קרקע שקטה היא נחך ונחך רואה ושהיא יושבת על גבי כרים שהן לנים אינה רואה
ב' דע שלח חייבה הנכס ודם בתלים הוא ומתחיל נחך בגל דם שאל נחך בהו צדקה
ד' יום שלחש השנה כי נחלם לך תקנה ל בגל דהואה ובגל דמסכת תמיד רב ספרה הנה
בבית הסא אוח ל אבא נחך בלוגל דם מי שאוח נחך ליה רב חללא בגל דקידושי נחך ובה
בית נחך נשיה בשיבא פיר נחך ויט באכיו תלג ידע ונחך בנחך עי אשתי
מאפכם נחך בגל דם בכל משבין תע לך לא יאכל אדם בעל מפת נחך שבן פיר רב שתי
גמון דעל שמש אזה הנחש הוא קנה למן מקל שיטנו באמצע הבצל כשיגדל ונחך לבש ותא
שלו ויש לאחז הקנה ראש כדאשו שלחש חם הוא מאך מפת שאמט ונחך הדע וללוגל חתונה
שה הוא הנחש שאמרו לא יאכלו אדם ואך לא יאכל את הבצל שאור בארץ לגועא נחמו דע ועמך
הטעם הזה מפת שיא נחש זה מותרת מאכל ונהיה כמין עם אצל שאור בתלים שאו שאורו בקרקע לכו
מקדע או שנשתהו לא שלא נחשו והגעו לואת און נחשין נחך נפש בגל דם דפ' בסנה
והיא אוח לום ותנחמו ארבע אינא ס' נחמו ליה לעידה נחש קא רמי לכו פיר שיא לום עע
דבר צדקה להנחם לוי מנחם אוחו לעידה ונחך פיר אראה בנחמה שאמרו במה הפרק :

נחשול בגל אף לך הנחמה בגל נקור עמד נחשול שבים לטובעו נסלו אחת נחך וכו'
לם בגל דם הנחך עמך עליו נחשול שבים לטובעו אכל נחשול כמדותה אע וכו' בגל דם
ואך לך גלגל היה נחך במפת עמד עליו נחשול שבים לטובעו ויהי עמך גלגל שבים וכו' והנה
רב במא נחשת בגל ח' בעלם חבית שהיא גלגל נחשין טהור ונחמה למטה נחש
שלטנו פיר נחשתו שלטנו כדכח לען שיות קלן אשה יען השמן נחשין ונחך קלונך והוא
שלאש : נחשת בגל אף לך הנחמה בגל נקור ויש אוח נחש במפת ר' יעזר ב' עין
נחש קלנח : נחך בגל דחגיה כל עין עשוי נחש בגל מפת חלית בגל חלית סעל
עב' פיר דבר שח וכל יזו נחשין : נחשת בגל נחש או בנחמה פיר בערך נחש פ'
חכמה שלוח אשל מן הנחשים : נחשת בגל נחש וכו' א' ב' וכו' ל' נחש הפח
הנחשים לא חייבו אותם חכמים להפריש תנן אוח נחומא : סלוח פ' ח'
נחל פ' ט' נחל בגל בסנהדרין בגל דמך לא ידע לו תנן סלח נחש סחולו
כמות הנחש פיר יאל יאל היה לוח בשל כלל בגל דחיהם שהיו חותכין אותו עד לעמך
יסלן לרוץ על הקרעם ועל הצדקם ועל ידי סם היו חותכין הצדק וטלחן מה הנחשול צל
שניה אף לך הנחמה : נחש בגל דפ' אין צדק נשיה מקטע דגלגל וקצבא וכו'

היה עריך קטנים או לגדולים אם באו לשעם על אדם יושעלהם לא טוב בע גל: **נע**
דאנסולא תרג ידוע חיה התעסק והיה החמ **נער** בס גמ בפס זרה דלש דבא נע ארתא
והשיקו חקבים וייתת וטוסת נעווא: **נעל** מנעל לבן פיל בעגד: **נעל** נעל
בת נעל בג מפע בגל לא את הלוק זכוכית נעמיות בפס דזכור היה מחתך מצטון זיתים זיתים
ומאכל לעמיות **נענע** ידוע פיל בע מנתא: **נעץ** בס בכל מערבין בזמן שהוא תלוש
ובנוץ בס גאדל מרובה במטות בל גל דל יסעע נעץ לגלבו בחומה בל גמ דביעה נכסיה
בדק נעץ סולם אוצר תלן סולמא נעץ וחננו מעולה תל נעץ: **נעץ** בעעץ פ' אבמקווא
בחיץ ונעץ כב פיל בג חרץ הש מפלע עלק נקאו נעעץ שהיה שם כווצב עמוד או דקס
נער בפ נוטלאים מסלק את הטבלה כולה ומנעלה וצ'ל גמ ולנעליטו נעווי כס חבית בגל
מי שנערו הנענע טלתו בשבת בפ לא מצאות מצא כסות מנערה פיל כמו גם חצנ נערת
הנערי מעפל בל מפסידין הטעל אגודה שלירק פיל הוא המנסף אגודה שלירק להשליך
הנה המים בס במה מילקין בגל פתלת הבגד דתן בפ לח בבלים ולנעלבו הקדירה פיל אוח
בו הקדירה לשהיחמה ונערה: **נער** בפ בטחיות היתה טבולתיוס מנערת הקדירה בפ
הכשר בגל טיפת חלב אל ל נראין לבדו י בשלא נערי ושלא כוסה פיל לא כוחש ולגן עירבב
נער מצא מין את מיט ונערי פיל בע ער: **נער** ברו' גמ דל מי שהמך תט לב בס ל ג
בתוספת שביעית אין מדידתן שדה בחולו שלמועד ואם באו מאיליה מותר פיל גוים בבחמות ואין
מסייע אוק ואין מוסרין לה שומרי לעל את צאנש אם היה שקילום שבת ופול פיל אסחיו אהרונש
שכורים לגוס אחרים יוס או שנה ודאי לא יעמדו בבאו ולא באו לא אקראי בעלמא מותר לסייע אונן
ומוסרין לה שומר נער את צאנש ידוע בפ בשביעית תט השולר את הצאן אסורה לעשה מה
לנערה מולכה ממקום למקום. **נער** בפ אחרון דיבמות בגל אין מעיזין החוא טייעה דשקל
הפסדו וגירודו לגמלה ולא חפיקה לנערוותה פיל מלג חמור טעל כולו חתכו במיק ולא הפסיד
לגמור זהלתו עד שמת כמו ביצאן פעייה ובשור גמלה כך בגמל נעריטא: **נער** ידוע בפ
שמתו בגלה שמת תט קטן שיזבל לאכול כחיתין מוסרין מצואתו וממינו לגלון י אמות בעען קמי
אברו מפט מה פורשין מצואתו ל אמר אל לק מפט שמחשבולתו דעת א לולאן קטון הוא אל ל
לאק כח כי יצר לב האדם רע מנעולו אמר ל יודן מנערו כח משעה שנענה לשלם וזה עמוד ברה
ל כמפורט בע יצר: **נער** בגל דחולין והעורבים מביאים לו לחם וב עורבים ממש וילג
גוצי דשמיהו
ד נישב מן שרז על קט וקשיא לן קרי לה קטנה וקרי לה נערו
ובפ עגלה ערופה בגל דקט העיר מאי נערוס קטנים אמר ל אלעזר נערוס
קטנים שהיו קטני אמנה במתנתא תנא נערוס ובזו עצמן בקטנים מתקין
ולג עלטם מקומן כדל נערה קטנה וכל קימ ל מבת יבשנים ויוס אחד ולנעלה
ל שעות הלי הוא נערה על שעה חדשים ומן חדל ולמעלה היא בוגרת ואפורש
לאשון בקידושין בגל יתדה עלו אמר העבריה סימנן אין לה קצבה למעלה מיבשנים ויוס א
גבת אי עת שתביא שתי שערות עד ו חדשים נקאות נערה מיב נקאות בוגרת דקימ ל אין פן חולת
עדות לבגרות לא ו חדשים בלבו כעין ה וכל יש בע בגד מן הגאון **נענע** בל גמ דפ החובל
בדו מאי גרוגות אמר אבי נענע כרעית פיל בשר המט שבו
אחלף לן כף בפ לולב הבא ובמטות ל ישנים וכל גמ דם יוס טוב שלישאש
אחלף לן כף בפ לולב הבא ובמטות ל ישנים וכל גמ דם יוס טוב שלישאש
אחלף לן כף בפ לולב הבא ובמטות ל ישנים וכל גמ דם יוס טוב שלישאש

בגל דסמך ד גזוטרא כגון דעבד לה ארבעה נפקי אפומה פיל גיסוס דתי כד מחיצות
על פט האמה דהוי אורו מקום שחלק במחיצות רשות היחיד נפק בלאדנו בלא ויקח
קרח משל לשושבינה שלבת המלך שביקש בניפקין אמר אם אינך בניפקין של אף אנו אולי שלא
מצאת לבתך בתולס נפר בל א ביומא בגל לעשרת המרהדריך כלנה זו ניפר : נפר
בל א בע ד בגל ויס געמא נפלא נקיט נירא קמי אפיפולא אפיפוליא קמי דוכסא פיל שלטונס
זה ענה נפש בל גל דלם כיצד מברסן כל הקדוב לעמט משיב את הנפש פיל חתיכה
שלבשר הקרובה לבית השחיטה ששם מחית הנפש אם יאכלנה החולה מחזקתו וכאילו משיבה
לו נפשו והוא עוקא שמברסן עליו על השחיטה לסוכך נקרא בי ברוך בבינה בלא גל דליום
טוב ובלא גל דלם בל פיל שבת וינפש כיון ששבת ויאצרה נפש פיל נאמה יתורה נותן הקדוה
באדם בערב שבת אנו כ שתי ימים עשה ה' את השל ו' ת' ו' כלול כלמה שנצטאו בעולם להתעו
בהם נשמתו ביום השבע נצטאו ומתגלות ומתרווחת בעצת וכיון ששבת ויאצרה נפש כלול נצמעה
השמה במגלת איפה ותנו משלם אכל מק כל תכשילחד עם אמר לה לאף אמרת אכלה ופסקית :
אז ליה ומה שמה נפשא דהיא נופשא בבלא לל פרט י' ויפח באפי ה' שמות נקרא לה נפש נשמה חיה
רוח יחידה נפש זה הדם שכל כ הדם הוא הנפש רוח שהיא שלה וירדת מי יודע לוח הדם העולה -
נאמה זו הוא דיבריינתא אמריך האופייתא טבא חיה שכל האיבריך מלפס והיא חיה כגוף יחידה של
האיברים משנים שנים בגוף והוא יחידה בל הזהב ונותנה למעשר שיש ואינו חושש שאינו אלא
נפש רעה גל תמי מן דמוקים אנוני מיקרי נפש רעה פיל שמדקדק בכמה ואינו רוצה בלפיכך
בל ב סודר אלו שמצילין אותן בנמשן הרודף אחל חביון להודגו ול פיל מצילין הרודף מיל הרודף
בנמשן שלרודף שהודגין אותו בל גל דלם לה גדול וניז נפשות (איתויי רביעית דם שיצאת משע מפת
שפטמא באהל שנא ועל כל נפשות מת לא יבא בלבן סודר בגל הכא במחצית יצא דאנו אינוגען
בו לפי שאין דוחק נפש מפת נפש נפש מאזנים תלויה באור ג' טפסס בלם גל דלם המוכר את הפסיעד
פיל נפש הינו הלשון שבתוך העצת כמו הנפש בתוך הגוף ואותו העצת שאוחזין בו צריך להיות ארוך ג'
טפס והינו תלויה באור שבאמת צבת תלוין המאזנים וצריך להגביה כפות המאזנים ששוקל בה
מ הארץ ג' טפחים שלא יבעט הרף שם המשקל לארץ כח יחזיר מהרה למעלה ונראה הכף היחיד
מכהע ויאמר פ הרי כבר שקול וקטה הינו הבלין האורך שתולין בו הכפות צריך להיות ארוך י'
טפס ומתנה הינו הרצועות שתלוין בהן הכפות יב טפחים שלחנע שלבעל הפ שמולין בהן הפנים
טולטט משקלות ששוקלן בהן כסף חתב וכגון זה נפש המעלות בהטגעם לא בפלים ובלל הצגויס
פ יא בנגעים פיל חוטו העלב שהולס בתוך המעלות כנפש בתוך הגוף : נפש בפרק יו
נחלן בנות זלפחד ובנדריס בל נערה בגל ובשאלין נדריס לב אש בר נק קשיא ליה הא מתעמא
אתא לקו דרב ששת לנהרדשא בפי ש היה אתא אבתרה למחמא פיל לה מצאו בבית לא מצא
הבית ריקם ונתכחש למר לא מצאתו בביתו דאמ מלא היה ביתו הלך למחמא ומצאו ושלוה ליש
נפש בל כיצד מעברין נשלים ונפשות בל ב בשקלם בונן לו נמשע לקבוח פיל בנן
שבונן על קבלה ובלו מקרא שמו ציון ידול תנא רב שמעבן גמל אין עשן נפשות לצדיקים
צבירה הצדקוין נפת בל אחרון בסוטה משחוב בית המלך בסלה שמיר ונסת צופים
מאי נסת צופים סלת צפת עלגבי נפה ודומה לעיסה שעלטה בדבש ושמן נפתחאה
ערבא שלמאה בל חזקת בגל דסמך שעת מעדין סלוק פ י' גדול פ י'
בן בראש בלכות שר הש החמה פיל יציאת החמה כמו הנצו הרמועם בבלא לל פרט

מנפה מיד ליד ואוכל מיד מנענע מיד ליד שילך הקלפה מלשגמה ויש אצל מנפה במז שילך הקלפה
מלי ואם באופן ביש מציתן באהילות טלת המנפסת מיד טלת תלית ברוח והדוח מנענע
ומנפיק אותה כל איל לא מצואין הטומאה ולא חוצצין שאיין מקויימין בפ הא על יצמתו בגל לא
יצול אי במנפה תתנוססי הפוכי בעיסקא טב מינך חזא לשבלי לחוקק ציפי כלא היתב הדוח
משבת בטבעס והי מתנוססי והולטי ובאי' ואל להו רבא תניסא אתנוססי ופוכי בסחורה ית הכא
מנך (יש ששון) או במנפה תתנוססי מיד כמו הנפה שהולכת ובאה לן תתנוססי במ גל לא בפס
הדי לפלסי ומחזק מיד יטלף לחזל בלא לוח לכטיה ככלרה ולהסיד התב מן הכלל בל גל דפ הטומאה
פירח אפ רב הונא אם בא לפנת מנפה את כלו פיל אם מצא הקונה בפירות יותר מצדי רובע למאה
אי יכול המוכר לומר רובע כבר היעך מה שהוא עפודית יותר מזה השיעור אחליסט ואין
לך פירות כנגדו לא תייב לנסותו הכל בלא גל דפ האשה שהלכה היא ובעלה אמר בהוא כולתא
דנפיתא דשבקת הוה חיי פיל בהוא קמח מעט שהחזיקו בנפה חיי יכול לחיות אי לא נמל נמל ידע
גם אתה יודע שלא היה יכול לחיות מיד הבן דבר דמי אמר : כך במ ס ג במעשיות הלכות
ועלית בעלת בשל בפ השוכל את האומען בגא השוכל את החמור להבא וכל עד מיטא אהו
קטח כמשאני גל אפוי אל קטח כמשותף נפחא ליתקלא פיל אי פסק בהדיה לתך חטא
והביא לתך ששום כלתך חטים דמי דנפח דשעורים קשי לה כמשוי שלחטים ואם חוסין של
לתך שעורים ג קטן חייב ומתעסק הכי שאעט תבואה והביא לתך חייב אם חוסין תיקלא כי לתך
פיל לא מחייב עד צמית עלה כולו הואו ללהוי בהו במשקל לתך חטים ונפח קא חשיב תוספת
נפט בם במה צולקין בשטרין ובנסט בל גל דפ אמר לתך הממונה לא ליטואא פותחין לו
עד בא למרוז נפט בם גל דטרדים חר מן הלך גוים נפטו פיל מוכרי נפט ובלעז פיטרו ליוו :
נפך בפ האיש מקדשבו בגל דסמך התקדשי לי בכוח ובפחגול לעצם בגל חטת לאומען
כטן שקוסין לה נוסף משלו נפך סמך ויהלום נפל בם איל טרם בגל ובחגבים חרגולא עפ
נפל ששה עש כסיל תרג דעבד עש נפילא מושכות כמיל או אשל דנגדן נמל נפס
בדל כלאים חלמת הנפוס בלו שקען שלשי החודים והצנן והנסוס ידע נפן ופיל דטרדי
בלעז דריק ויש אולי כשטינקי בם גל דכ האשה שאלכמה היא וצפ המדיה בלג דסמך כל הממונה
דנפסה גלדא ותקליא בם פי בבאי ולתעב דקם לה גלדא מן פסחו דקידדא לת בשעא פיל שאומי ית
כגון נפוס וקולפי כרוב כלולא אפילו בעטן שלה צבזב יותר כבוד יצלה מלשעב כאמעות ול חנ
זל פיל קולסא בדי תרין ובדי סרוב שמק עלן יוצאין ונקרי קולפי כרוב וקולפי תרין אפילו
בעלה שלאשה קולסא היא ממנך את הקדויה ולא היתה צריכה למתק אותה בשעשים כל זה
להדאות אפילו איש פחות אשה רוצה בו בפוסא כגון כפיא שמנסין את התבואה :
ורחב ושל ציצין ופירות קוראין אותו נפסא כאשר שפנו הצנן והנפוס והוא שמחצן עליו וקת
אולי אפילו נפוסא בעלה שלאשה היתה יכולה לתלות על טתחה כאמלתיה ומעיל לה להיות שוב
כא לדבר מאס חזיאין בלעז נפס וקולסא כש) לעג וקלס כלוג מי שבעלה מאוס ונצרה מאד
נפס בם י אישר אולי האחד המלך והמנפס בג חלומות דפ הרואה נפס וטחה בל כלל
אמרן בשבת המלכנו והמנפסו ויש ששון כולל לך ופ כמו דייק ונפך בל גל דפ הגמלענים ה
דנפסה נפסו הא דסדקיה סרוק נפך בם חזת בגל מי ששדו חזא לבטן דקא מנפסי ג
בעז בפ השוכר בגל נבלאת המסך קטסו קטופי אי נמי נפסין נפסין בל בהמה המנפס
בגל ש בהמה שנתתו הוה חיי עט מחבירה נפעה משכחה תרי : נפך בפ כיצ משעו

נפח
דגל דפ שור
עמח עמ
נפח מאו פיל
נפח שמה
פוחה ויהיה

כתבת אותך אפליק נקדוהתה מעליה וסגודת משם מלמד שאנו יהודי לפי הקצה רבוב שלט על
מה שבגלוי מצויין שלמה שבסודי אמר לה הקצה אף על שבגלוי אף אדם יוכל לעמוד וכל גודל
נמדי הדף למה נקוד על לנו ולבטע ולעין שבעד מלאך שלא עש הכת עד שעבדו ושל אלה
דברי ל יהודה אמר לך נחמיה וכו' עש הכת על הנסתרות לעולם וזלא כבר נאמר על עולם
לא כשם שלא עש על הנסתרות כן לא עש על עושיין שבגלוי בדרך מי שהיה טמא למה יקוד
על שברחוקה בל גל דם שם מידות אמר ל יוסף מצא נקוד עלן שבאמעע עשיון שלעשריו
ימיון שלם טוב הראשון שלחן שלא ימך לא בשלב ולא בשלב לאיל: נקוד בלף הלוקד
בהמה בגל ל יעזר בן יעקב והא תקן בפה בתרומות סאה בתרומה וכול עד יאכלו נקודים או קלמ
פיר לתק שישבו זידעוץ שהיה מטוגם לעשות לחם במיני זידעוץ ויש אומ' מעומש והיה
כמו נקודים ויש אומ' יבישה הלבה בגובה בלא שום הלשר ואחרי ל דע זעל סיה ויאכלו לפעם חיי
בינה לדי שלא כבוצה במקום אחר: נקוד בפה בהמה נקוד בחטם בהלדיו ל כג' צלם
אבל אטף שלקה טמא במג' איכה שרתי במליטת אית קומיץ חדה נקוד והיא סמיה ל גמלא
כדלגל ג' שמות בלש ערם כשנולד קודם לן לקעוט וכשגדל קודם לזרי בפי ונקוד בפה
בלראויה למשאון קודם לכל גמל ולנקבה נאקה ופיר נקה חיוורת גמלה חיוורת בחודה: נקוד
בלגמ דפ האוכל את הפועל ולחזי היט נהיץ בנקוטאי ס' א בלקוטאי פיר אנשים שמלקטין
ובאין במקומות הלבה ולהטטר את עצמן ועומדין בשעלה עירופלמי שרועה לשטר טעל
יפה לשט ל' שהיתה עוד חרטה ונתקבצו לה בני אדם ב מעיר זו שאין לה מענה שזה כדל וילקטו
איתם: נקוד בבדל רל פיר ל' וכל צבאם ובו יקרא רבה אחרי מות מרד ויתרון ובמגלה
יכה כיון שהגיע לרומי יצאו לקראתו וקילסו אותו נקיטא בלדדן פיר נחת עם לעז שהו
בלדדו: נקטקין בל סוף בכלים הבטון והעקטמון פיר הוא אקטמין ספדיש בע' א: נקוד
בלגמ דל כלשעה יצא סלוב נקי מנכפין בקלונס בפס דל' השנה אם מבקש לזכות לדי
מה לך בקלונס סל פיר אבוקטו לקנים בלש יסל: נקלט בל סכח נקלטין שנים קטנות
אלבעת פיר אחר עמוד בראשה מיטה ואחד בסוף המטה ואשמיץ יתיר ארוך מזה לזה ומטליין
סדין עליו ונעשה אהל בלא גג פיר קטנות ל עמודים עומדין בל קצות המטה ועלן מלמעלה
ל עמודים ברוחב ופודשיץ עליהם סדין בטבעת פ' יב' בפלים (שלוקליטין) טחולה רצפ יה נקליטי
המטה וחמור וחיפוי טהורים ויש עוד מה בעד גג: נקלווס בל א בע' ל נאיר אולי
אף דקל טבחצב ונקלווס פיר בע קורייטו ירוש' בפ' כצד מבלין בגג בידך עליה לך אעאנד
בד סופי הוץ אלן דנסייה משלחן ליה נקלווסין והוה שביקלון בתר מזונתה וצריך עליה וסחלה וסוף
נקם צל' ל' מיתת בגל מצות הנחגין נקם יקם נקמה זו איני יודע מהו כשהוא אומ' חלב נקמת
נקם ברית הוי אומ' נקמה זו חלב: נקמז בל עירובין בגל נגד העגור נקמז מותר שמט א' ל
זעל פיר נקמז כך כתוב אלוני האיי זעל מאי יבכט ויקבץ מתל לאמ' יתעור נקמז הו' מתל נקמז
ואעלה מלש קמיתה זהו פיר גאון והרבה הוא מצוי אעלנו בגר שבושין בו חריץ ומלכטיסם עק' (שש)
מסמר בגל ובעץ ולשטעל מעמד אהו העץ שבתוך החריץ שבגל והוא נסגל וכשפותח מפילו
והגר נוסל ופותח הדלת והנגאון ענדנא יסכוח לגלז אמר לך יוסף מאי תבעי לה לך ידא הלל
בלתי קתע בריתא נקמז מותר נשמט אסור ומל רב יהודה אמר שמוז' הלכה כל יהודה בנקמז
אסור הוא וטעם מאי אכרי מאוס דמיחזי כשמעמד אותו העץ בתוך הגר כלו בונד ומעשה
אסור לנשלבן נקמז בל יא' בפלים הכיזו והעיקר והמגפיים פיר הוא קינו הפוך כדל ומסקל קינו

בט אמתה מינין הקרב מינין האדם לעתיד אל לו מינין שדה פיל היא חולה קטנה שבמקום חולשה
שארם בפי כיוון עתה בגל חוזן מנהיג ובל גלדף העד והדומע ובלב בעוקצין הפטמא של ימין
והוא השער אשר בפי מוסר נין החלב בפי ובל ח' בעב עית פיל פרחים לבנים ויש שאר עשב
בשחתותיו עמא חלבו נין באו טריפות דחמתהן בלע אסטווי: נין בע גלדף כל גל ובל
חמור בגל ברחיקן אתה גלילות ואילמא בן נין מעמידה נחלבת כל העולם שנה המבועך יאמר נין
יפ לט פיל שבעמידה לאוט דוח: נין בקשו לקבוע נעב כפי פילטבע חן: נין
נטע ששטושו תרג' נעבא דחזותה טעו נטע שטענס תרג' נעבא נעבא בחינת נין
בל גלדף א' דיני ממועות אחר ד' יהודה בן בתורה לנעין חרץ ובעה ועדן ועדן חרץ ונעבא וחל
וכ' תרג' ידול ואכד וכ' בבלי רבה אכד נעבין: נין בל גלדף וואו נאמרין נעחוטלמא דאגל
לאגמא קרבא בפי הזהב בגל כשם שאומא נעחוט בע פיל כגון ויאמר לשמיים לולי משה בחיח
עלצב וט' והוא מלל למנצח מו' לו: נין בנעמא כפר פילע בערך מל: נין בפי בפי
ובפי ח' באהילת עלכות נעל פיל בגל איזהו נעל בשדהמת שקידע ומחל טהרותה ומקשיב הרס
דאמי אי עמא דדעיט דמותהו אף עלגב דלא קדיט עמי ואי דלא ידעיט כי קדיט נמי מאי יהו
ומטען אמ' ד' יחוק בסתם דלא ידעיט אי מחל הוא או כחו ונעו קדיט והוא מחול הוא לא קדיט
דיל כחונעו: נין בבלי רב פילט סת' הלא אעלת ב' מן הנעולות ובפילט ש' ויעל ים
את מק' אל שמעל מן הנעולת פיל החסודים: נין בפי א' בברכות ובפי דפי כנעלה
שא' בה דג' ס' א' מעולה ובער פיל בו מעל: נין בפי מ' מ' מ' בגל נובלת דוח
דאש דמאי הקלים שבדמאי הגון והנעמא ובגל חוזן מן הוי' שלמב נעמא עלהעל ועל התמחה
פיל קפרא ויאכלו עם החומץ והוא עלף ובלט ארמית פרחא: נין בפי כ' כ' לקבל עיט
סוף ג' אל לה הממנה טיעויות יוצאות ממנו ומעל לעטון כמ' ג' ג' דע' מה בולע
וכול פיל היט דוחה שער העטון בפי ק' דמירות: נין בפי ביכורים והעשים בלע נעמי
בפי ו' ובל פ' דחטנקות העקל' שלנערים בפי כ' מ' מערי' שלנערים למוט פיל נעל משדל' יפ' בפי ג'
בהרים פ' פ' בלום חומר בשירי כלי נעריה מכוחותן פיל שותים כמו נעל משדל' יפ' בפי ג'
אל' ד' עקב צורי דקלשנים: נין בפי כ' בפי כ' בפי כ' בפי כ' בפי כ' בפי כ' בפי כ' בפי כ'
פיל שיופוט טוב שלהם הוא: סלוק פ' ו' אחל פ' ו' נין
קא עקי תחומי מחללי פיל חזקמה איבדיה יונקים זה האבר מגבולה האבר ואי אפשר שלע נעמי
מאח החע אלזה החץ ומזה לזה: נין בפי כ' באה ככל פילט בע זכר: נין בפי כ'
פיל בפי עמי קורהו נקר פיל הוא פלגם דכל ומשע מלך מואב היה נוקד וכל דבי עמוס אש
היה בנקדים ומסדג' מלי גוטן ותרג' מקנהם וקנים גיתרון בפי דכ' תשא ובלמוטו בפי כ' תשא
מלך מואב היה נקר מאי נקר חעה: נין בפי כ' בפי כ' בפי כ' בפי כ' בפי כ' בפי כ' בפי כ'
המקבל שדה בעמא דכ' נקר ארעמי בפי חן מעמידין בגל והחומץ נהי דאגילוא לא קפרי
קפי ובל גל דל' ללהבשר האי דכנשי שאולא משום מנקדותא הוא וכל מיטע נקידו פיל בע
מינות בול גלדפי מי שאחר חמלא נקידא נין בפי מ' עשרות החלובין משינקין וכל
ידול וכל השחורין כגון ענבי הדם ועיני סנה משינקין תנא ד' חעמ בר פסא משישא נקוד
נקודות שחומת' נקודות בסודה מפולע באצות דל' ג' בפי י' נמים נעשו לאבולטו במצרי
ובהדרת שטל בפי כ' בספיתו יכסי שונא כל למא נקוד על לנו ולבעטעל' שבער אל כך אל
שדרא אם יבוא ליהו ויאמר מפני מה כתבת אותם אמר לו כבר נקודת עליהם ואם יאמר לו יס

סוחות מלא תקיעה נר ישראל כך היה בלגמ דל כלקצנות העיבור ולכס במקומו מחוץ למלכה
עדות עדות היא לכל באי העולם ששכינה שלוח בשלג אל עדותה אם לפי זה נר מעליה שנות
שנף כמידת חירותו ומטה היה מוליק ובה היה מסיים נר בגל דלם קונסי עבדא
נורא אמר פיל באותו מקום שעוצדך באש לכל העובדים אין נותקן מים יכול לומר אף הוא עבד שלמי
ע ובעה לבי עמא לאותך פומלין שעוצדך לאשי נר בכ ב בפאה הכה והנר והזרע אחרי
בל אחדון בעלמס נרה או חפירה פיל חדשה כמו נרו לפס נר בשפיעות בם בלא שונה חוצר
נר פיל מקבל שדות חלושות בחלצות נר אודרא דנרא דלא משקף כביל פילע בע אודא
פיל עמר הצבוע בתפלת ואינו מטפס בכ המביא גט שיע בדיקת ליה במיא דנרא פיל מי צבע
ללתלת שצבועין בו עמר ובדים פיל א שפירש חנני זעל אמ שמואל נקלה ניר חלק ואליה זה
עיד אמר היה כה אמרה לו חיישין טמה במי מילן כתבו שהוא עפן וחל בדיקת ליה במיא דנרא חווא מי
לפת רימו מגיה אתה פתב בעפן יורטל החווא גבדא דבעי סתב כתב מסטריקון לחצירה כתב ליה
מימיל והי דמקבל ליה שפך עליה דין שאי עליה עפצא והוא קולט מקום הפתב ונתראה ועוד
מעבירן עליו מירמונס ואם כתוב עליו במי מילן מראה הוא כתב במיא דנרא ואי פליט כגון
אמרן כתב הוא ביה ואמרה ותי פליט מנא ל דגט הוא ביה דילג ענינא אחרינא כתב ביה והוא
הדלילט וסליק שמוז נמי חיישין קאלי נר ערמא ברקא כביל פילע בע ברקא בפגא דבבא קמא
מלכא לוקחין מהגרד לא עירין ולא נירין ולא פוסקין ולא טירי פקיעות פיל עירין עמר שנותע
לאש הקנע שמוליכין בו את הערב שלא יעא הערב מן הקנה לא עליו עלך פיל בע אר נרין
יען פוסקין ערב פקיעות גלמרא בגל מקמר שלמיש כדאל שחור עלגט לפ תרתי בסת נרא
חדא בכורא כביל פיל בע בת נרא פיל ג העושה שני בתים נרים מכנס אתחוטה שותי בנידים
שיעלה זה ויד זה ויבא הערב ויחזור השתי יעלה הוסחוק וירר העלוק ויבא הערב בפ כא בכלים
נרים ובקידום יש מפרשין מכלי ארצה הם בסוף שילם על שבעים ושנים נירין נאדגת נורא
למדנו ויאמר מטה לחובב וכל ואחוק נוראות בעדק תענע אמלן ישראל ניסין וגבולות שאת
אשה לנו לא בשביל שאש בידנו מששים לא עזקה איה עושה לנו ופ נר בלגא דפהוואר
קל נרא דהוי עשר אמות בפ אמר ליה הממונה בגל מולכו בקטחא דנרין וחצינ בפ כלשעה בגל
אכל תרמא בגל דל קל ודאשמה שרא בע נרא פיל חתכו בחתכות אילן בגרין בפ ראשון בפסכות
גל בתולתה כתובתה ד תמרי מקמי כי נרא לדיקלא נרבל בפד מיתות בגל הנודר בשני
ישו את נרל ומאוי שהו תרעלא ברא יחם בל גל דל כל העלמן שאן את טעל דיגליה דיעקב
דגליה דיוסף נחשתי ויצלכני בגלך ויצרך את בית המצב לניו נרד שירי בפ אף
לפי בגל דל שמשך דמטללא בגויותה קיסעיתא ונרדשיר פיה בגל ערב קורן ליה לנרדי
נרוד בר פ ז באהלות ארבעה נשאין את הנרוד פיל מיסה שטשאין בה המצו ויש קומ כמו
למא ששאין במיטות כדאם במוספתא ואין בגויות כעוב המלע טמאה תחטו נרוד באלו בגויות
ז בעים גולכין לנרוד בלוק הסגרו פיה מקום הוא נרמקו בלג דל מצות חלעה לב יהודה דעק
הזב נרמקי פיל מעלים ועוהתה רכס רכסוה כמו מוק נרין בפ לא מצאות בגל ולא חפיק של הוא
דועתה פיל מטבע שלעון קיסדי נרין טיט הנרוק יוכח דבילא בורא עשבי בשמים פיל
וכלל הטרון אי חפצט הטרון תג אמר מפלמ לנרמקו רטיב דמי געמא דעק נרין
בפ הוציאו בגל משעטל האיון בשעת הכנסת כלים לנרמקו שלם בסוף גל דל מי שחזר לכשתא
מה מערתיקה פיל משעטל האיון כדעם בכלים לא כדוה לה נושקן נריתא בפ לא טייסת
גל אחוזת דם עקדא דנוריתא

סליק פרק וט אהל פרק כ

סליק פרק וט אהל פרק כ

ונתן אידן שלמה בתורת עבוס כלים וכיוצא בה אבל ליכנס לביתו שלמה ולמשכנו איננו שאי בם א
בבית בגל שלמה ומצא ב גולין מנתח אהדי כיס לא מנתח אהדי בם הניקק בגל המוצא מציאה
שוורים מנתח אהדי כיס לא מנתח אהדי נתן בם גמלם במה בחמה ודע טק דעיתא פיל על
עם מלך דהוי עוצין דנור דפשו ידיו וקבלה בתשובה פיל : למח קודם אהדי דעיתא שהיה לו חלק
אלשיעל שלעזים שאורטין מת בשדו שיהא לו כפח שהיה בעלתשובה נתן בם העל למעוזים
ונתנם אסורין ואיסור איסור עולם פיל בגל דוד גזר עליה ונתנים הם גבעונים ואנאי אהדי עתעס
דכל ויתנס יחושע נתן לא תעשה שנתק לעשה ככל פילט בעל לא נטק ופזיות בצל פיל בעל לא
נתן בם רפואות דל מלי שאחא הנקף והציביה פיל נקף צרעת נתן בם אמר עקבה מי
רגלים נטר ובורית ופס ט בעיזה בם ב וכל : כלנס כל חרט וכל נטר בם גל ול המוצא מקד
נתעלו אן מצבם אוק לא בנותר ולא בחול מאי כל נטר אמר יוסי בל אצון כל מחסורית שלעף
בכר פירע בעד חסר פיל : כלים המדובקן במגביא והוא כמו אבנים ושורין אותו בצאים ונמרח
זלפו אלמני ויש אומי כלים עשוין מן מגביא עצמה ויש מפיט נטר בל ישל אנטרון והוא כמו אב
מתהלך במים חמי וחמיני בו במרחק ראשון במלך יש ומערב ידוט אמר עקבה מן נלעז נטר
נטרון בורית בורית קימונה קליה : נטרות בצריל ול מלש על ויעקב דועה את עמ
למ הטת נותנת פס מנתח בישין מנתח עקן מעק קוסל

עך ארסתי וכן תאצו בעך חמיסרי
שחולתני לעך

סא בם אי מעמיד הסיון לוצר אחר בם כיץ משתתפן שכלל הסיוה מלכו פיל גסיה
כלול העתיקה שא בם המצנע על כתיבו חייב שפן מטמא בן קרות גל המוצא חס
משאוי למעלה מל טפחיס חייב טק מטמא בן קרת : שא בם הזקב בגל עד מנת מנת
למעשה שיע שנטמא שורין אותו אפילו בידוט שא כלל טמא ואין שאת לא אפולה שנישא
משאות : סא פו במחנות התורה היתה באה ה סאן ירושלמיות שהן מלכדיות בם כינד
משתתפן בגל חשו תמ ל סאה ירושלמיות עודפת על שלמיות שרות ושלעסוריה עזסי-
על ירושלמיות שרות סאה בשם עינת בם ובעקצין בם ול מפת בגל חבילי קש
ולפ במ סוף בגל כל שהוא חייב בפאה סאה אוזב וקולעת גל סאה צתרי אוזב א

קולעת חסאי פיל סאה פוליאין וישאוי סוסימכרו יזוב איסמן קולעת אולוגנו וישאוי
סדוריא ופולן מיט מחובת סאב בם בחלה ונאלת בצידים כנסואבות פיר ידים טמאות
סאב בם מי שהיה טמא ידעה על שיתאב (בגושאן) פ יא ביצמות וכבוד יהא דוער
על שיתאב וימכר ויאלל בצמונו לבעלים שגעמו על שיתאב על שיסול לצו פיוס הוא
ועד פילשו ומי בעל מוס ידעו על שיתאבן הא פסואבן וקיימין ועוד מפיט בתרועה בלי
פיל ולר חטאת אם קודס שיסולן בעולם ורעה על שנתאב ואי בעלת כעסרה מסאבא קיימין
והעיקר בתורת כהנים בסמו דתנא ואס כל בהמה טמאה יכול בהמקד טמאה הכל מוד
כשהוא אול למטה בפיל אחרת ואס בהמה הטמאה ומדה בעדכך הרי באמה טמאה אמות
הא אינו מודר לא במסול המוקדשין שיפדן יכול יפמן על מוס עובר תלג לו אשר לא יקדשנאנו
למך ומאור ומורפן פיר השאר שנוס לתוך העסה לחמין : סאר בם בחלה ה לבעים קמח חייב
גל ולא יחזרו למארא : סאר בל מעשרות ומלויס משיטלו סאר פיר כשמתבטל
התבליס מתנפחין ונסרין) כמו השאר פל שישלכו לחלוח לכן כמי שאור כדוך הקין

נש כב' שלשה מינין צגמ' נזיר שבת סגן ספסן נשא דוכמא משום עבודי שיעדו
 סכא נשא כב' החובל בגמ' שבת כגון ספסן נשא ולמ' הולד כב' אוק' העל' בגמ' הקרח לוי
 לשק' אצבעותיך נשם ואת צבעתן בבית אחת כב' בגעיים אכלתם סך נשם מצד שאינה
 לקבל שייער פיה נשא הוא נשם וסם הוא והאוכלת הסך נשם אין עומא שיער בגוסי: **נשא**
 כב' השומעין בגמ' ולא את השדה ההוא גדלא דזב' אלעא אמיערא דב' נשא סל סמוך לשדה
 אלתמן ולא היו לו לחמין בניס כי זום לבות בל גמ' דע' אלבעה אחת חס היו פתחות נשאות
 נפסל ט' התרומה דבי שיהיו פיה צורומה לבית אציג: **נשב** כב' מדובה אין פולס
 נשוכי ליונם בהגדה דע' השוכל את הכועלית ובס' גמ' דע' הנשא את האשה בסככות גדילתא טע'
 פיה לשלוח הנעל כעצ' מיד תרג' דתיפתעו היך טביאמן נשבא: **נשגז** כב' גמ' דע' אוק'
 הבא על הגויה חייב עליה משום נשגז נדה שפחה גויה זוה: **נשדך** בדפואות כב' מי שאמ'
 כי פיסקתא דנשדור פיה פיסקתא דנשדור פיה פיסקתא גרעיה שלמד שקודין (נשא שח) מן
 חיות נשדור אמוניק ויש מסרש אמיאנטו: **נשודר** נשודא בביתא קשו לעשותא כבד פי
 כב' נבג: **נשט** כב' ערפסא בגמ' ואפ' לוי' התמחוי ובל' גמ' דפי' טחלין **נשחז**
 באוקא נשקולאגרא פיה שן גיטיט ולחוש לא תינכחש גלנתא מאושה כבד פירט' בגמ' גילת': **נשח**
 שן העיקר ושם הפירוש **נשכ** כב' היש' בגל' מולס' אילנת עראו ונמה שינת הלום שתי
 גדל' חלק' ובבל' רבה מרש' לן שא' אונטנעם לרבי מאימתי נשעה נתעבצו אלו לו משתאמ'
 אמ' אל' לו שים בשל' בלא מלח' גי' ימים הלא יסריח לא משנפקד וחלה' לו לבגו' ט' גס' הסלוק מסייש
 ויח' אזה' יאכו' וכקדק' של' רוחו מאימתי נתתה הנשעה בי משפקדתה בפרשת' לר' אמ' לר' ח'
 לרבי מה שיך עבור אמ' למה עמיה דיהבת ידך עליה איששמת ובויקל' יב' בצו דוק' באסו' ד'
 הוא מתנשא במגילת איכה נפלה עטרת לחש' ליה משום ישוב' פניו' ויאשם פיה חזרה נש'
 כול' נרפא: **נשים** בולמ' ותכחש שדה מתי' פסלו רבותינו את העצום (עצות)
נשף כב' גמ' דברות תבי' נשפי' חו' נשף לילא' ופול' פיה ענן חשך ושוכו עצמותו לא יא'
 תרג' וקפ' גילתוהי **נשף** כב' גמ' דע' המופר פירות לחכירו מקבל' עליו רובע עשומית לסאה
 פיה כגון אבק קש שעשוק וז' ממקומו וכגון זה משום דמי' שסתמא שפירט' בע' ס' וכגון זה (אל'
 לישוק' מדוכותה ד' אמית בל' גמ' דמגלה **נשק** מאי נמוסי' אמ' רב הונא בר' יהודה נשקי' פ'
 שתה' לו אלונו כלי' זיי' על שום לקנותו כמנעל פ' ישיק בלעמי תרג' יתכן ועוד נשק' ברזל נשקי'
 קשת פיה' בע' נמס': **נשק** כב' גמ' דע' אלוסה ושומרוניבס' שאיקה ולא כלום שק' העיקרי: **נש**
 כב' סכה או תחתיה מפני השל' של העיקר **נשך** זון בא מיקות ותמטו נשך כבד פיה' בע' ד'
נשך כב' א' בג' בגמ' תגלות נשא' שבערביא פיה' גמון יש' בערביא בית וצית' ע' ז' היא ואית'
 אין וחקיק' עליה וסגדילתה: **נשך** יבען נשוי' לקיבטן פיה' בע' ענת **נשך** כב' א' בצ'
 בגמ' דסמך ד' גמ' כב' דעמרא דלאחורי נשא' בע' גב' כסבט' פיה' ר' חננ' ואין' עם' דלא'
 נשלא ובפיה' ר' גרשום ובס' פרי' פול' ויש' לפ' נשלא העשב שבי' הקציע' כגון או תחתיה כפ'
 הנזר ומס' סך' היך הצמח בקצן והעשב וטמ' רמז' כאחורי הקצן והעשב אינו אשתלף בלא'
נשן כב' גמ' דע' ט' בלפי' תא' בליוס' לא היה בת' נשן היס' היה לו נשן קפ' כסוי' כדמ'
 ובז' חלה' לעמד לבוא הקפה מערעל' מנושקת: **סליק פ' כ** **אחל פ' כ**
נתבא שבעת' **נתבא** שבעת' כב' א' בג' יום תגלות פיה' ע' ז' ה'
 נטה' כב' גמ' דע' ב' סודר ומוח' נמט' ונמט' בעלית בית נשך בלור' פיה' אדם גולג' ובעלית'
 בתגודט' נח' כב' היקבל' בגמ' המלח' אמ' שמוז' שלח' בית' אין' מסת' נחמ' פיה' שלח' בית' אין'

כחלו סיבות דלעותא בעלמא פיר בע חבורה שחולכי ממקום למקום ואוכל יחד סבלות
בל האיט מקדש בו אף על פי ששלה סבלות בם מ שמת השולה סבלות לצד חמיו גם מה
שיש לה בסבלות פיר אם שלה סבלות בשיטה מעה ואם בבית חמיו בחצי דיני מייאמר י
אילו אוכל בדינה וצד בית חמיו בכל הסבלות השתק דאל כל בחצי דיני יזמן בחצי הסבלות והוא
הדין בשלש ובלשע : סבר בפ הניזקין בגמ המעוטות שיגד לו ב נוס לל סובט וחומס סובט
סלמלה ומלמלה סובט וחומס סובט באמגוזא ופלגו אמגוזא סלמלה ומלמלה כי פסקתא ופלגו פסקתא
מאי מלמלה דבר הנמלל ונצתה אמר הגאון הפך לשנא דגמ ובגמ דף כיצד משתתפי ב נוס איקלע
לקמיה דלבי ואם דהאו לשון אחרת הוא ולאו לשון חלש ופירושא סובט בגד דק מאד שאקפלה אוחתו ומלמלה
אותו בקליפת אגוז וחומס סובט חצי אגוז בגד שמקפלה ומלמלה אוחתו בחצי קליפת אגוז ודומה לו סובט
סם האגוז כלשון זה וחומס חצי בלשון זה וכן סלמלה שמו של פסקתא והו כלי ישאג פסקתא וכן שיגד לך
קליפת אגוז שיש בה בגד וחצי קליפת אגוז שיש בה אגוז ופיסקתא שיש בו בגד ומלמלה הוא מלש מלמלה שאם
נאלץ יהא קטן ואם נצתה יהא קטן גדול ור חצי פירש סובט הוא לשון יון כגון סבלותא שמתעטף בה
כשיעא מן המרחץ כל אדם לפי כבודו ואם שאם סלמלה ומלמלה כי אמגוזא ופלגו אמגוזא כי פסקתא
פלגו פסקתא יתכן שיהו בגדים דקים נחומס בקליפת אגוזים הבאים מהיני שה גזולס ור גדסום פירש לש
דגמא שיגדו בונוס ב מניס לר סובט וחומס סלמלה ומלמלה פיר סדין דיקן הדבה לצורך מלבושין
וקולי הכי לשמות סדין סבט וכל כך דק כשמקפלה הוא שיעור אגוז ומלבוש ששמוחאגס היה דק ממנו
שקפולו אינאל בחצי אגוז סלמלה ומלמלה היו כמנכ תכשטי דיקן שקיפול סלמלה כשאויעור פסקתא
גליעט פיר שקולי גלנדש ומלמלה מחזיק קיפולו חצי פסקתא דבר הנמלל ופיר מתן שהיה כששק סוב
ודק כשאווע אותה נמתח החוט כמו מאילין בם גם דם חבת סבלותא אר יוחס צריך לקשר שני האשיה
למטה פיר סדין שמתעטפי בה צריך לקשר שני האשיה למטה שאם תיכיל ואם לאיתווייה למטה
מכחכס צריך להתעטף ולקשר דאי לא מיוחזקי כמטאוי ובלגס סנדט בספק ויהי בשלח אפי לו
סבלותא לא הוה יכיל ירוש בפ במה אשה המטפחת סבטי דבלב : סברים בחלק בגמ אפי קורוס
מאי דודאים אירב יברוחי לא אמר סגלי יונק אפי סבים : סבר בפ עושין פסי בגמ מותר
לו קרוב שמה תאמר אבד סברס ובטל סיכוי תלמי לו הדודאים נתגד רוח בם גם דם בא לו סק עני
שטים עוב שמה תאמר אבד סברס ובטל סיכוי תלמי לוב עומדים לשלם ולע עולל פיר סבר שאינ
סבורה שהקצת מחזירו לע תלמי עומדים שודאי יעמדו לעולם ונתתי לום אחלית ותקוה תרג סוף
וליסור ישן בטח תר ישרי בסבלא : סבר ואת החולה אחזק ותרג ולמרעיא אסוצר והוא כלכל
את המלך והוא סובר ויכללם ואינם לא בא ואת העורבים עיניו לכלכל שם : סבר
זה השמים ושמי השמים לא יכלפוק ותג הא שאמא ושמי שאמא לא יסוצרך כולק קרוב ענין
סבר ובערו והשיקו בשק שגרי ומסתובדי : סבר בפ ערב ססח בגמ לא יפחת לו
האי מאן דמסובר ולא משא ידיה פיר המקיז דם ולא נטל מכחד ימים בם אי מעמידו בגמ מתירפא
חלא לסבורי פיר חומץ סר לקחת דם ומי נוט לתענתא מי דגס מלחיס לן שבבית ענתא אם טובל
בך פרו יתיר בלגם דם הערל האי קמא דשבא וקמא דשותא לא מלחיס ביה ולא מסוברין ליה והדומיא דדשו
יה רבים שאמר סתאם יל בלי גם דם הנודר מהירק ובם גמד מעלה סבר ואכל צנפרא סח לצבו כעפרא
סבר בם גם דמח שרצים ובל גם דכטבות ובסורות בסבלות סתמא בגמ ל יוסי ב המשולם והוא
דב שימי בר חייך משל דרב האי מסובריא דנחיתא אפור להדוקיה ביומא טבא פירש הגאון בשבת דמיתא
כך שלח או שלשטר ומסובריא חזא הנקב שעשויה בה לבו ציאי ין צמק שהיין יועא משם אם בא לסותמו
לחזקו ואם לנבוע שפיות ין אי מתכוין ולא לסתום הסתח קאמר לב דפדא מוחא ל שמעון וק פיר ל

ידוע משיטתו שאור לחיה בר וזה אף משיטתו החוקי יונה בעי מחוק קיימץ אם כשתמלא החוקי
טענתו הוא אם משתדוש גלענה מוחך האוכל בשילה האוכליה כל צרכה רבנן וקדריץ אם משיטתו
ויהו יפות לאוכליה: סליק פרק א' אחר פרק ב' סב תתקוף בגג דסטובות
סאח סלת סאה סובין סב בפ"א נפ"י בפרק הסובב שלגלגל פ"ד אופ"ג וגלגל שמטטט העגלה
מטבין אופ"ג מבדול כ"י שלא יסדקו: סב בפ"ד סמ"ח בגמ' הביאו לפניו כ"כ בסביב (בגמ' א"ר)
י"י מיעה נמילא יעז בגמ' דפ"ה היה מבא את מנחתה בעירבא השקה במעב מהו פ"ל ט"ק ח"ס"ב
במים ובלע הסיב למים כמ"י סמ"ג ועוק הסעב במה ומוצעת למים בפ"ג לולב הגזול בגמ' א"ר אגוד"א את
הלולב אמר רבא אפי' בסיב ואפי' בעיקרה ד"ר קלא אמר רבא מנא אמנא ועיקרא דדיקלא מינא דלולב
הוא בבב"ב לב פ"ט מא' וע"ע י"א את פרעה ה"ה זה למיטוך סייב לחלום בויקרא רבה אחרי מות פרעה
ויתרון ארץ אפלו דברים שאתה רואה אותן כאילו מיותרין בעולם כגון סיבא למעבד חלום בפ"א
דאד"לות אוחז את המגלבים י' דא"ג ניב פ"ד צבתא בארמית ל"ף ויש אופ"ג כומתא כאותה ששענה העג
בעב היעא ממנו וכלת והעב גלגלה גלגלה ומתעב ומלכתא יתבא עיבא והביאו בעך בחוקת ד"ר
בגך בעצבן ויש אופ"ג ק"ף והוא קיטס בכיית וקד"טא בלגו או עור כדלעבא כפר תחמה כרוך בפ"ג
ב"ע"ב) או צעיר ונטו על גבי אפ"ג מעגעת ויש אופ"ג קתא דמעלא דכל ויבא ג"מ הנעב אח"י הלב
ויש מפי"ש כאותה ששעט כורכה בסיב ובלע"ת והוא ע"פ ירקות בל"ג עק"ץ שו"ט צנון גדול מעט
והסיב שלו אינו מצטרף פ"ל יש לצנון כמ"י חוטי"ן בראשו שהוא נטוע בארץ שמוסיב כדאל"ת
בסיב ובשער טהור סב במיסב רחב או במיסב קצר כפר פירוש בערך י"ן בפ"ג כ"ד מבריכין
הסבן ישבו סבבות הפת ה"ן יושבין כמ"י שכל אח"י יושב לעצמו פ"ל א' ה"ז יושבין לעסק אח"י ונדמין לה
לאכול כל אח"י מדרך לעצמו אכלהסבן כל"ג יושבו לאכול (לא לעסק אח"י) אחד מדרך לצול:
סב בפ"ה המלת בג"ה המלת שפיר השותה י"ן ח"י עצמתו (עצמ"י) פ"ל אופ"ג שהיית מפרן שהיה
רגל (שטות י"ן ח"י תדירק"ו עצמתו מדוכ"י כל"ג יושבין שחורין כש"ן שדוכ"ן מא"ג במים יו"ר מד"א
סבואין מלוח לחין חלבה פ"ו סובא מצוג כדא"ו משוחים חלקים י"ס ב"ע י' בפ"ה סכ"ה בגמ' המענה
נכ"ר א"ל לה"ר להגדו סבואתא ק"י זבנתו חמרא ובגמ' המוכר י"ט הדיא מסוביתא: סב בפ"ה
דיב במנות קמא סב דפ"ר רב האש ורב חסרא ד"טס ב"יתא דרב יהודה ורב עינא בפ"א בבב"ב
בגמ' דגמא סב דב"י א"ו"א: סב"ך בפ"ד בפ"ה הוסבך בעלין פ"ל נקטר בעלין בפ"א טרטי
בגמ' הדיא א"ל רבינא והוא דסב"ך בצטרא בג"ה בשביעה ל"ו ייסב"ך בע"ר: סב"ך בפ"ה הוד
וע"י סוב"ך שלגלגל פ"ד ע"ר ראש השופי בש"י שקודין פולמא: סב"ך בפ"ה בפ"ה מקלאו מסב"ך
נאחו בפ"ך: סב"ה בפ"ה א"ל קשדים חוטי סב"ה שלפ"י קיא פ"ל קושדת אשה מפתח ח"טק ה"ט
והל"א"ו שמדב"ת הב"י בעו"תה ופעמים שא"ל לה קד"ס"א א"ר צ"ע"ן יוצאין מבגד עינא וקושדת א"ו
וסב"ה שבראשה חוטי יוצאין ממנה וקושדת אותה לאח"יה וה"י משמע וח"טי"ם שלפ"י קיא שהיא ח"ה
שקושדת במתנה וח"טי"ן יוצאין משע ראשה שקושדת אותה בפ"ה אשה בגמ' ש"ן תנעת כל שדהו
למ"ה מן המצכה יוצאין בו בגמ' ע"י ע"י בגד קטן כסב"ה בפ"ה ש"י שמת בג"ה השלח סב"ה ב"י
וסב"ה כ"ר פ"ל בע"ה ונ"א בגמ' תריסין פ"ד כל בבלים ג' סב"ה ש"ן ל"ה טסא מ"ר"ם שלוק
טס"א טמאתמר ושליוצאת החוץ טהור"ת מכלום פ"ל בל"י וקאיאת ובלע"ן קי"ה ושליוצאת
החוץ היא הפחד שמיטות הששים כש"י וצאות לחוץ בפ"ה כל בבלים סב"ה שנקרעה אם איהי טהור
את לוב השיע טהור פ"ל אם איהי את ח"כ שיער השיע האשה בפ"ה ח"כ ח"ש חפרות אמ"ל יהודה
פ"ל גדול סב"ה חשפ"ים והשקלו"ם ר"ל ושפ"י"א וסיב"א סב"ה בפ"ה האשה בגמ' המענה

למנוע ולבסוף לגיסיך שחלה בלעם נציא ולבסוף קוסם נגייס חרשים ויש אונג נגייס ממשל
בגג דפ כק גדול סמך ומשיח אעבר בפאם לפי הממונה סמך מימינו יחש ה' לזכרים היה סמך מטעם
המלכה מימינו ג' הסמך אונג ל' אישי סמך גדול הגבה ימיך וג' בתמידי אחו הסמך בימינו והעלגו י'
סמך הסמך בסודרין ה' לא היה מתענה בעושה גדולה שי שהוא נעשה סמך ואת סמך המשנה דיאשיה
תת סמך טהא: סבנות ב' סמך דפ אלו הן הנחשקן סמךן אחד שלה לפמה נכאים סלומ דלבי אחד
לכול וכול מתנבאן בסמךן אחד כדמל עליה ויק י' ביד המלך שמע מנה אינה כרוגן זה סל
שמן שע נבאין עול בסמךן אחד: סבנות בלמטן וק שמנה מלח העומל מן ויקס
האנש ערבים נטל סמטת שלה ולא היו יודעין מהו עושיה מתכר עטן חפמה ודעת כמין סמךן
שאמרט: סבנות שלעל טהרות בכלל פ' י' בפלס פ' י' עושין סמךן קלת קטן מן
עלן ומכעסין בה פרות ומיטמא לל ערמי וסמטת עיקרן מן סוגה בטוטטס: סבנות
בבד לכה בפוך פילט וסמך משנה טלה היה סמךן ליהושוע פל דגל סבנות בילמדנו
שם חטאות ללעין סמךן במלך מנה עטן הסמטת נטלו סמךן ובלחו כן מטח לאה סמךן
ושאו העגל נטל אהלן וברחומיה יקח את האהל: סבנות בפ' כט בכלים נומי הסבוס
בפ' י' באה לות ול' פ' י' סבוס עצה וטפת ענה בכלהבדלים פ' י' בנעים סבוס שמיאה
בו נע פיל סבוס בל' ישמע ברנוס ובלען בפה ושלמנה היא וכולה יציות כמו לעול בגאג
בלול באתו דנגעים ה' אימורבן יעקב אונג עד שילאה באדיג ובמוסן ומוסן בל' ישל איסקה
ויסאול הסמס הכפות שלגבי המטה ולעם קומן סבן אין היחיד לשא לסמך עמנו אין אימורבן
עמנו מסתגף כזל פילט בע' א' סבנע מהמון דשעים רבים ותל סמךן הון וסמך דעם לבס
ותל מל' מוסיק חבלי סגיש רבים יחל פנע יצ תל סגיש דמטמטין קדם לבא זה עין במקום
א' סבן מצולע מוסגל מן והמגרוה לל: סבן בל' ג' דפ במה בלמנה חת יוצאה במוג
פיל אפסרי: סליק פרקן אהל פ' ד סוד העיבור מסע מה נקרא סוד
העיבור מסע שביט דין לאהו מגלים אותו אא למזונתן לעין בברז זה: סד ב' המוניא י'
סיד כד' לסוד קט שבצנא פ' סיד עושין אותו מן שמלוס תולין בלחך החציות העופות והתלב
ובלען גרמס ופסולת הסוד מערבין בו מלח ומנחין אותו באחד בל' מים ימס רכין וניעטת אידים
ונקרא משין: סד בג' דפ כל הכלים רב מדי הזה לה הנהו ביסדיותא בעימטאן בפ' אהעלמי
בגל' יושבור בקתרה אביי מעא ליה אפומא דכובא לבא אבי סמךן בחלומות דפ תרעה סמך חנינה
דקא יאויסדן כזר פילט בג' אסד: סדה בפ' תלמח שחר היה יושב בסמיה יושבמה פיל משימין ענים
שתי ועב עלגמים עד שיעשו מגל ועשין עלו צעל המלחמה ויש אונג כשיש להם ענים גדלים ול'
חוקוס הפינות יאסרו אותם חבילות גדולות וישמנו נס עליה ויליכם ברוח שר הממוס כמולובר דפסוד
ידו' היא אסרה היא אספריא היא רפסולות ונביאס לך רפסולות עליס יפו ויש מהם בג' אסד
סדר בילמדנו במל' אס בחקות מין שיעלו הסידורין ויתעטמו אותם הן נעטן שוך הן סמךן ואונג
ל' שידה יתחעש אף ישיח: סדום בפ' השותפין בגל' ולא חת השודי תלתי אלעטא אחדיא נגליא יג
ב' יוסף כמ' זה כופן על מידת סדום והיל כלב יוסף בסדום קטן ומחצה פיל היא דמגדן קנין בילמד' דפ
יש עה לין קנין עי מוכ חוזר לכא אע כל זמן שישטבן כל יוסף אע כל זמן שעסקין באונו עין מחצה
בל' ג' דפ מ' שמח חמוס דמל לבייתו כלמיי לך ולבניך אע רב יוסף קעת מחצה סדן בל' ללמס
אין נעטש ידקות בתוך סדן שלשקמה בל' ג' דפ יש בעלמס דממ בפ' המוכר את הבית ל' שמען אונג
המקדש את השדה למ הקדוש אלא חרוב הנמורט וסדן השקמה בפ' ג' דפ סוד תעטת האיל וצב

ולבטן עיקר סידור בעל פה כול דבר ואם נקח הוא מעל פה ופירושו בגלגל החייון מעל פה ויש ששונק מסדיר
ופל משידין כגון ולשלידים אשר יקרא בגלגל דברי יעזר בנידלים טמעת מינה אין מסדירן בעל חוב
סליק פרוקד אהל פרקה סהר ער סהר בגלגל בשבע עית המציל את שיה

אהו ששהו סהר וכפ ששקססן דיל אמהר או חער פיל כמסחר לטון הקיקף והוא חער שאינו לה
יקחו סהר בהגהה ויגלה הדסה טמה ולמה קורין אותה אלתר על שום איסוסהר כלוג יפה לבנה
יח תרן סהרא : שחרון השביסים והשביסים מיינקיה כמה לתמר מאת השחרונס אשר ביצורי
גמלהם והם מעמא לידגבא :

סליק פרוקד אהל פרו סוון כטיט חוטרות תרג כסון סוקין ולשונו מילגס כחומי חוטר
באילה קורין לשיטא סווחי : סוון כטיט חוטרות תרג כסון סוקין ולשונו מילגס כחומי חוטר
כטיט חוטר דמיכה יודלדיה : סווסטר כפג בעללים המקליט בפרידות סווסטי פיל

מקום ידוע הוא בארץ ישג שהוא יפה ביותר : סוור כפג באהלות וכל גל דפ הישן וכפולבך
אלאטס וכ סוור שלקורות וכל גל דפ המציא לדיין אין מצקען עעים מקסוור שלקורות פיל
מולדיה עעים וחקורות מתקנין אותן אחרי על אחד סדוויס שלא יתעקמו ספג צביל שלקורות פיקורות
עבודות זו ענח : סוורק כפג כלס בעלס שני סווריקין חלוק אחד פיל עיולדין וכפ כל בתם הקריט

כפ יח כלס שני סווריקין ס פסקין ופיל ג' במקומו : סליק פרוקד אהל פרו סו
כפג באבות שיחתה ליליס גמ שיחת היליס כיצר מלמד שלא יתכוון אדם להיות יטב ושונה בלוק
ביתו שמיח עם בני ועם בני ביתו ונמצא בטלמך התורה וכל לא ימוש ספר התורה וישית
כעסות שלעמי הארץ שלא יתכוון ליטב עם יושבי קרנות בשוק של זמן שוטב עמיה נמצא

בטל מן התורה שנ' אשרי האיש אשר לא הלך שיחת דקלים פיל בתשובות יום שאקבו נשיב לוח
במקומו בט אדם בקין סודשן פדין בין הרקלין ואין מתענע ועמיה בין שני דקלין הקלובין זה לה
ולאין אקיעוש חליותיה זה חלזה יש בו סימטן שמפדין בה הצקין כמה לבדים ואמין ממה אכילס
גאון שהיה בשנת אף קל לשטרות שהיה מפיר בשחת דקלים כפג גל דפ שלטה שאכלו אין מסיחין
על כום שלבכה פיל כי שקיל ליה לאתר מברך צרכהמון כל' גל דפ הישן וכפ גל דפא בעזמטן

שאכלו שיחת חכמים צריכה תלמוד תל ועליו לא שכול פיר על האיל נקראו שיחיס דכלת תחת אוחל
ה שיחיס כמו שנקראו דברי תורה שיחיס כלכה וחקי צונה היא תשחך : סוון ולחומם כגלגל
וכפ ונבלתון כסיחתיא : סוון כפגלת איכה סנה כל' אבירי אמל אבה בר כהנא כבולגיא צווחין
לסחות סווחי : סוון הסח הרעע : סוון כפג בנעשהת הסחוט דיתנס' סוון

כפ כפד צולך ראשי כעיס והסחוסין ותחלת לפ עללו המומין שוחטין את הצבור נכנמא אוחו כפ
הסחוס פיל אותו שלגעלה מן האמן או בללאמן תרג או הסחוסין דאוחי : סוון כפ המטפר ארכ
הסענה בגלגל חמא מקרית סיוון מקריות הצדיקים שנקראו שיחיס פיל סיוון כפג שיחין

והוא מיל כלכל תחת אחי השיחיס וכל שיחיה שיה ונמשלו הצדיקים באלות שני צדיק
כתמר יפדח וכל והוא עומד בין הדסים ואיל י יוחט' אנה אמרתי אעלה בתלמי אחזה בסנסן
ואמור לבין אנה אמרתי אין הדסים אלא צדיק ככל ויהי אונק את הדסה ולב אחזה בסנסן ואמור
לבין אנה אמרתי אעלה בתלמי אחזה בסנסן וכלא עלתה בידי אלא סנסן אחת ומנע דנעל חננה מיעני

ועל זה המדרש אנה מקרית סיוון מקריות צדיק שנקראו סיוון : סוון כפגלדפ במה אסה
סוון כפי אטיבוריא באבתיא שפיר דמי פיל מי שללט קצבוין חוץ אמעוין או עקב אמעוין כום קטן עלטבוין
כד שלא יבלוט ויתבקע ומנחין אותו על שיתרמא פיל כופן פיתכום על עיבוין למי שחא בגייעין

כפ ח שרצים בגל אבב רישה לסחוף דיקולא ארישה ולחוקיה פיל שלשליל קולא ברישא למטוד
כגופו עד שיעלה העש על הדיקולא כפגל דפ כל כתבו חוה שרי דקק קמי ראש גלגלתי אנה איומן
אנה סיוון עילוייה כפגל דפ כל שעה חציא דאבטאנה סחמא שרי פיל אם מטה הקרדיר

המוכר את המטען בגלל זהים לקוח בתולת שקמה ג טסחים וסדן השקמה ב טסחים פיר שורש שקמה
בב א בצבא קמא בגלל דסמך נכסים תום סדנא דאדעא חזי היכא מימסקי בב א בקידושין בגלל דסמך
ווקקין התם גוון מחלקין הכא סדנא דאדעא חזיה פיר גוף הקרקע כגון סדן השקמה בגלל דפ
כל שעה נגרא בסדעה יושב מדון ליהיה מי שתלם פיר אומן שחוקקתהין שחוקקתהין לעשות לבגלים
בגלל דסוף שמישויין אותו בגללנו ויש שטושן סדנא מלשון יושב בסדעה או באסדא ומפיר שעה כגון
כבלין שטושן בגלל הלטין בציות כלל: סדן בצבא דבזא פיר לט ואמר / אמרתי את האדם ובזוקה
לבה זאת תהיה פיר וזכרה את בולאך נתנו עלהסדן והלכהו בצמיש נחלק הסדן בפ הוצנה אף המורה
בקורתם עלהסדן פיר חתמת הצבא גדולה שמרדדין שלה ברזל וכללני מיתבות ובלעה אנקודע: סדן
בב א בסוטה בגלל וק לעשן הטובה אל על מה ידע מה ידע מיך וירך מיך וסדן באמצע שושא מלאכה
על האצנים תרע על סדנא בב א בחולין בגלל הטוחט בעליל השוחט בעלילט שחיטתו כשירה והוא
שחיטתו פסולה לא קשיא הוה בסדנא דמיא גמ בסדנא דפחדא כלל פירע בעי מיכע בל ג' ד' א
שהיה טמא וריל בסדנא דדיחיא אי נמי כפינרא דישא פיר כמוהסדן חזי א עפ ספוב הגללכ
קבועבו שנה וירך שני קצות הסדן במקומו נראי לעולם אי הרלוואי נראה בצסון ולא הצסון בצד
אי נמי כפינרא דישא זה והוצר אחד פ זה פירש ל חננ' ז' פל א כפינרא דירחיא ופבר
פירע בגקמו מפדושל גרשוס ז' פל סדן בפ ערב פסח בגלל אפילו גן התמחוי תמרי בהיל
לכי סדנא רהוט פחדש תמריים בכלך דוץ ושיס אותן כלל שושין ב סמך עלע עשה מה ספר
מאי סדנא וגמילת הסדן פיר סוד נקח כלל דיוח יפה ויכול לעשות חסד ליתק לענייט לעשות סא
סודנא כלל עמרי יעשה לבעלו להכשיר: סדן בב ג' ד' פ' עיר מצרין א ע אפי לתפסו
סודני אף תברית לה בבשלא וחמרא במנחות בב א ישמעל בגלל דסמך קוצלין אל ל סודני בשוד
כח כס ג' ד' א בנדה א ל סודני לא מיגניא באפיה פיר ירא שמייס כלל סוד: פיר סדן
בר ג' ד' התכלת א לקטינא קטינא סדינא בקיטא סלבלא בסיתווא פיעות מה תהא עלה תשובת
הגאונים ושפירשתם מצינו בתשובות דעבדן תקנתא לאחות חוטו דכיתנא במאני דכיתנא חס וש
לעולם לא התירו סך נא תעשוב והא דרבא למי עמא ומשתים פוטרי בן במת בן שלם במת ליתא
קושייתא דמלאכא חסדוקה לרב קטינא דמיכסא סדינא ואי סל דע אינער למירמי חוטי דכיתנא ה
קטינא מאי טעם לא רמא חוטי דכיתנא ונלאכא אנאי לא אמר ל למי הולכך לא איפטר בנדה בב
האשה בגלל בדקה אחת הציאו לו סדין ושלאן במים ופירש עליה מקום טומאה נגב מקום סודיה לא בזי
ומצאו בול גדול מלח ששמות: סדן בב א עובדין בפסח בעץ שצבדיקי עריבה ויקדעה לשנים עש
קדשים תלב וסדקה לתרי עשר סידקין בלל ג' ד' פ' סוד מעבדין אמן כמלא נקב אחט סידקית פיר מח
דקה שמאחן בה חטקבים שבצד והסדקין: סדן בגלל דם במה טומאן חזיות דפרייס דפדודל בצ
גלל דם המוציא ין סודלא סוד ין לילאך פיר ילאי שאני יטאין בו כלגלם בגלל דם ערב פסח סודליה דמרי
כלצבן ויק עלפשו מסוח תלב ידוע סודר: סדן בב ג' ד' פ' דייני גזילות והינו דאמריין סדל אלהו לבל
ופיר להו זוטא פיר משמות חיצונות ה ורבא חוי ג לב וכל פירקין וזוטא יב פירקא ודאמרי בגלל תנא ד
זיהו טלהו בגויהו בגלל דסי ערב פסחים סודנא אנה פיר מסוד הלכות בצלל דל היה מציא את מנחות
לפורט סדל מנחות ט צד אידס מציא מנחה וכו' בב ג' ד' המקבל כדלך שמסדלן בעבטן סך נגלדי
בבעל חוב פיר מעבדין נכפי הנהא ואס הוא עב אף עלמי שאני שעלס החוב כולו אין נוטלין כלל מה ש
לו לא משידין לן לפי כבודו כגון מפן לעני ומצט לעשר סך מסדלין בעבדין כשאם עבד עליו ועיני עש
שיק כמה שכתב בטה עומד לפי הנהא ומעיעו כלכלת ואם מן החו מערבך וגל פי אשר תשי
הנודל ואם מסלל ליתק מה שמעיעו חולך שלח ציות דין ומשמשן אותו דיתן בערבן חייב עלי
ממשמן אותן נותנין לו לחס לזיס וכסות יב חדיש ומיטה מועטת וסעליו ותפליו לו אכל לא למטו

פיר לא יאמר לו יש לך עליו כסף וכן לי שסוד בלסוף אחל נעשה לך עמך כעמך סכנה סכנה סכנה סכנה סכנה סכנה
אגודים תלו עכשיו אחרים הרי יש לך עליו מאה זה מעריך סך השמיע סכין ברא גלות כל
הכלים אם אבי חרבא דאושכפי ומכניא דאשכפתא וחצינא דערי דערי
הוא גבול דתבליסכנא דאשכפתא מכניא פיר סכין השואלת לשדעה וחצי החלפה ס' סכין דאשכפתא
ופיר סכין של אשכפן שמקצעתו הערות ומסתברא דהיא התלם דאשכפין כון דמיסכנא ואי הפצעה כוללת
אם השחיטה ועוד היא נקראת חרבא פיר לישחנאל זל סכין שלושדעה עריך לחזות ארוך כוללת טא
שלמה וחוץ לעמל כעמל צוטר כעמל צוטר וחצי דתבליסכנא חכילול שהוא ואכיל באחמל בעק של עמל
דך אבל בסנהא לא: סכין לשכס בעינכס תרג' חזק לטען בעינכס סכין בל דלת סכנת סכנת
בפ' מי שמח בגג שכב מדע לב ששת אפ' ל' ששען שזודי היא דלת בגל אומר התקבל ג' ששען
שזודי אומ' אף המסוף לבד פיר בע' חזר: פיר מסוכן חסד הקדש למיזה כדחמ' השחט חזק המסוכנת
לך גמל' אומ' עד שתפולם בוד: סכין בל' גמ' דל המוכר את הספינה כלפי בר חזק סכנת כבי
פיר בע' ולתן: סכין בפ' הגורר מן הירק בגמ' הגורר מן הכסות ומל' ד' ויחזק בשק עשה ס' סגס
מטול שמקומו: סכין בל' בצמ קח בגמ' ולא השול לאיתנו לחכה טרוס כעמל אבנ' ובפ' טע'
הגל בגל חלב במסכת כל הבדיה כולה פיר שהלוק הגמל הבדיה בסיסוף כע' חזק ששען
הלקת כל הבדיה כגון מקום גחלת בגדו של דלכלי הכל טען שלמי: סכין בפ' השול את הטען
סכנה ומסד אינו אומ' ס' סכנה כלל הדעשה סכין במגילת איל והיתה תאנה ואנה סכנה סכנה
ובאיה ישב לא תיסעודין ולא סכנתין עמך השחנה: סכין בפ' גמ' דל בנה אשן ושען עמדי
מ' סכין פיר קצלים ס' סוכני לבנא ק' פיר נקס שהניד סוכן וששן עמ' פיר ד' נקב שנקב כפול
במקס שמעול שלום נכנס בתוכו ושמן שלוחו נקב סכנה וקאמ' שקול עמל מ' נקבים שלק' עמל
של דלתות בפ' שרשם בגמ' יועזר ניסכדין לנקבים בהדדו פ' ס' כלל מ' צרות הסכנים
פיר שסוכין הערד וצדק בו דגם כדל' על עושי שלל אגוי נפש סכין בפ' דל המסוקד
ובפ' כל שעה בגמ' חמץ אמ' דרס מסיכרא טפח בפ' בחולין בגמ' השחט מתוך העצת וכל צנת
כותים בגמ' דם יולדת אמ' ל' דבנא לרב אשן אל' לו לב ששן לרב מסתברא אית' ע' מ' אשן
ודע בפ' גמ' דל' השול את האומן אתקן לב חיה בל' זמפן במורא פיר מקום סלוק' ד'
אחלף יא סל בפ' גמ' דל' אף השארן זמריה כלל על שהפלת שנת מ' שחזו
פיר שהפלה כנו לא תפולה בכתם אומ' סל בפ' כב בגמ' הסל והכלל חתב בפ'
אף מעמידן חגיבים מן הסללה אומ' פיר חגיבים שמורה לפניו בסל' אפול' בגמ' דל' תעקת אשילת
נמי בעיתא: סל כסא כוסקל' וסל' כדל' פיר בע' אסל: סל בל' גמ' ששן עמל ופ' ש'
מ' שמת בגל' שיר קרקע מחינא לך בסל' דל' מצע דמא בג' דמאן בקידוטי' בגמ' ע' נקב
ובל' גמ' דשבעות ובפ' יש בטר בגמ' אף פוד' מ' מצע אף ל' אף שרשם עמל לרבות הסל' הסל' וכל
בל' גמ' דל' אף השחוקן לב פסא לא שביק לך לבדיה כלל שקל ליה סל' בל' אף טריות בגמ' הלכה
מיתום סל' ובזעית' בפ' גיד השעה בגמ' שאלו חמס איית' סל' שרא אסוקוסין בגמ' דל' יוס'
כטריס רשעים דמא סל' כמלים בל' גמ' על' במיתון בגמ' לא יבטל אשן דעה וכתובות מ' חברה
זרעה בעדה דאף אישי מחייה בחברתה ולא במילתא פיר סל' דל' מצע דמא אף חדים שמס' בגמ'
קוז א' ע' שאינה שותפת המכה היה אדם: סל' בפ' במה אשה בגמ' יועאין כסלע נשים המפוללות
ח' כוז פסולת לכהנה בל' גמ' בן סודר ופ' דל' המפוללת בבב' קטן והערה בו פיר המשתא'
למה עמל סל' כלל בכלל הצידי' פ' יא בעשם המעלה מ' המקנה לחברתה ומ' הסל' לחברתה פיר
סל' בלע' איתנו שסולל ומתגלגל והיא מסיודיתא באימיתוויש אומ' מנן אשן לל' ק' המידד
מ' דמא אף ק' המידד זה הסל' ויש אומ' מספוליתא מססוד: סל' בל' דל' הריני

Handwritten text in a dense, cursive script, likely a medieval manuscript. The text is written in a dark ink on aged, yellowed parchment. The script is highly stylized and difficult to decipher. The text is arranged in several horizontal lines across the page. There are some larger, bold letters or initials that stand out. The overall appearance is that of an ancient or medieval document.

כגון קנסות דרבנן במים בדגים שקץ הוא לכם לאסור את עירוביה דהא

ביהודה שקלה פלעים בגלל סלעם גם יוס הכפורים בגלל הנשיט המים והוצד מצד

קדש הקדשים כחלה דומה כמין קדש סלעם פיר חגב: סלעם ומאשריו מצולעים

תה וחסמיהון אפלעם סלפודס בל מעלת איפה להרים קול בתרועה סלפודס אור

סלפודס פיר תרועה בל יקושו מטרש בע בקייטם סלק בל לעזר אור תולק

ומסלקן לעדדן יפט הרע תל ויעתק משם ואסמלק סלק גם המקבל בגלל המקבל שיה

לשנים מאי לאו שמין לו שקמה לא יקא ופילקא בל אין מעמידק בגלל מתירפאן חמא לחמיר

ופילקא לעינה וחילפת ספנתא בל עלב ססה בגלל הבאו לסטו מאו שט תבטיילן וחלוצה פיר

בעדך אנגרון סלק בל כנשעה בגלל האוכלת רומת חמץ בלפיקתא ומאיתתא בלסוארת

דפ מי שאחיו וניסלקינהו בהדי הדדי דכולהו סלקי בגלל דל כיעד מברית סלקי היינו סלקי

סלקין בל א בכתובות בגלל בתולה כחובתה ותע דב יוסף אשרי זו סלקי בל אור תגלן אכ

דב יוסף תלתי קדש הוו אל לב אשי כגון סליקוס ואקרא דסליקוס סלכה וארדעי תל יתל סליוקיא

וארדעיא: סלקנדית גם אין מעמידין ומלח סלקנדית גם מאי מלח סלקונדית מלח סל

סלמקי רומי אולנין זה בפיר ר גרסום זל כה כל סלקי רומי פיר כלמח שולקין בליומי אולקין

באותו מלח: סלקוסתא ס ז חלקוסתא פיר אגוזא שלנקס כדאמל בל יעד מברית

שורי טיט עסה וקובעין האגודה בטיט כלי שלא תובט ופשהעה סלרוח זה בשבת אם נעשה ושנפה

ונעשה מערב שבת היא כמחמת בללי או בגומא ואנעשית כמחמת בטיט ואסור לעקרה

סלת בל כלל גדול בגלל הטוחן האימאן דסלית סלית חייב משום טוחן פיר לו עצי דקלים שה

עומדין שיבי שיבי כעין נמין ולשמוק הנימין חלון יוסא מבינה כמין קמח דק לפיך המנסע

הסרה לרוח אסתותה הוא נכסו עליה ט כסף פיה אם עלו טלפון כחוסו ולאוהו נשאמן כולו קל
כבוד ולו יסו כבוד לו והדו נבטן כסירת ספק והיותו רוח הקודש שוהה בך ואם ילתיא כון
שעלן ברלולות נסתלקה סתן רוח הקודש והצדי הנבטות צדיה לה נמלח ירו סה, כדו כד קל
פיה ססנגוד ארו סן הסם שטן שולט הרקב בלסס עץ כסו או
וקיבה והית כבוד פיה בע הרת ססנני בל אוחוהא שך ב
קננה קל סלס ססרמן בבני יל פיל כו כתנעשה
סליק פ יד אחד פטו סע בל הט

בעה עיר להתנות על השער ועל המיידות ועל שפתי כוועל ולחמט על קצות פיה להתנות
על המיידות למחוק או לעזש או לחוק ולגדוע ועלה ששים פיה לוח שלוש סכך וכך
מעוות וס כל דבר שיש לו שיער כיוצא בו ועל שתי כוועל להתנות צינח הנטס על מל סיסכמו
והרצו ולמטיע על קצות פיה לשנות פעם אחת פעם כאשר ידאו הנ מילי הי כמללסו יום
הסוב בעיר אצל איכא ין סך להתנות לא ברשות ואם לא שווק לא שון כלס בל ה בלנלי
אוי ערך להסיעו פיה להסיע ממקומו למקום אחר בלג דל ולו נמחיק תנא לתן כיו עכר
ישיא את הירוק בבליוס ארו) טעם אחר ב דגלס והוס נסע תלס: סע בל קדלס יי סאחא
ולו הותל כלמיטט פיה בני מדישו ואל לה כל טעם פיה כל חוסל שנמטאו סס באחמט טעס
סע. בל ג באצות והלנ מיתקן (פעוהו) לו משעות פיה מלס בל קלנמס דל וכו
שטס בני ביוק שיהו בע ביוק עושק מלמסק ולו יסוד. מאי טגו ברקא מילי סתא עכא סכא
דחל עבניה לי יסיה ולקציה באחמט אומ לק דב סל צתק ה' צ והו עעס בע ביוק ה' ל
דינא קי טענא אכל לא זכטא קי אולקיה דב פפא בד שנה זענה ול כל גל דל הותב חלל
צמי וית דאמ הלנ צט) מלמד שמעטיה שלבט אום צנוקה יעל בקצה סל ולס הוה קט
והישות נוססה מלמד שנתס דשות לבט אום לבט ולרע ושו כל ובחילת בדיס ין סוף לו (סס
בחור לא ברצל שיש לו דשות לבחור לצנא היסות בידו ובחוב בעולם בידק מלמד שהקצו נכנס
וחן שלמ ב סוכו לאכללל לל מעשיה מנן אט למדן עבדו שלעלם שד שפנתו יתו מר קדו לב
ס הוחן שטלס ככד מי ככד כן דוחת שטנן כטאס ועד שניתנע הוה שלל הילק זכור חוס

כחוס חוקה אומ הלנט) בערבים מלמד שהאדם עליה שבו משנולג סו כ מלכוי סו לל
ופל ומה מלאי אים שלס ויודי סבו ללמדך טטי מלמס כסולס) עמו בוס ואח סמל לל
עט בליל כותבן בזממה שהא שטה בללס ובאן ומעדק לפע הקצה ובצוהה פרעה על לבדס
ח מסרבו שלולאך המת טנל כ גס לאידעהו אט עטו וגל וכל אט
דך הטב וציע סקן נסתן לבט אום טנל רמג נתתי לפכך הוס) ועו
בא לטבר מטייעין לו והטעני מקקס ה' יע קרע עסקיו לחס מעט
סתמלא ספק אבד ובטלכך חס' טנ' במלמט סל יערין) הכינן
שככב כלמק שטטה דאו שאמרה כח גלמי רמ עינך) וכל כד סל
על אשתי שלבט אום גלוי) ודועס לפי מיקט) צבתן) משה שט) אום טלס כעכס (א נסו
אל יתבו והצבו) מחרין תריד בלסס) אל פוחלעשק שלרעט סק שטין בעולם גמ והקצה
כודע נקט) ואלו נכרי דכס וממליוס ואם יסומל עבדו יש לו קרן ואין לה פוחל סל אר לרע
דע סגה י' י' ככד פדשו עבדו שטעס פוחל יש לו פוחל אכל קרן כול קיים לסבדן) וי
לך שלמ שיסוכו אל טעמיוס סאמרינו על ס סתא וסמג ודדין) דין אמת כמטעס וכל מנתן) שט
זה כמי שלמיתס מלמד שכל מוסק) וסמט ש' חלל כטסר לכל מקדס) ולנס נקדוה מלס
ללמד כשנקדוה) בני אום למחודת ארל נכנסן במוס צמ) אבל כמטעבין א) וסס) לו כל סמ

החטט פוסתו
בא לטמא פוחל
ש' מלא ספק ודין
והוד כמטעבין פוחל
ואם חסל מעט

בה ששעה ואל מוס זהבה ומס כל ופלאך על גב דסנכו ההוא החל
למכור ב... וקבל ב... גמל דע השאלות סנופי דיט לפר פיל מוציא ראשי הקנים ולפני
שואהקנים עומדים לחיזוק המחיצה לחזן פי דלכ גרל להו לחוצי לכוז דלחזו רישיו דחזו
כיופי לפר לאונו עד סלמיה סנפוד באו טרפות ובוזים כל שישלו סנפיר וקטקט סנ
בפ ב בקמות המסוק את הטיט לצדו פיל הממלא וכן פיל גדי מסנן דגלסין בל גמ דפסחיס
שהוא ממלא מבנים ותבין ואוכל ממנו אכילה גסח וכמו כן הא דיתן בפ בזמניד האיברי והפיל
שלא נמאכל מבערב סונקין אוחזן בעידו המזבח פיל ז' בגדי מסנן בגדי שמנגף עם חפרו וש
עיקר כן שחדינוטאין ונותן במלחמה שלטוח היו עייפוס כמגד וסינג לא עייפות לא ותבין
בעל פי: סנקרל בבה רב פרט לא נעשה אדם במלאכה שמים ממלך למלך שהיו לו ש
סנקרלס ולא היה עושה דבר חוץ מדעתו בויקרא רבה בן ויהי ביום השמיני ובהגדה דתנ"ך יכול
חודמיש וז' ידע נעשה בשלמן אחד בקיסרי שדן בעם אחד כשפס וטאסין ולוחין ואם
לסנקרלסן שלו שלמח שישו בזה הלשון ס' א סנקרלסן באטה כי יתב פרט ראשו שמש כלסנקרל
של וישו לקראתו ובאמר להכניס פרט נמת הך הכפוד וילעשו הספוס הך הכפוד זר
ראשו וילעשו הספ' א סנקרלסין של פיל בית דין שלו: סנקרלסן בל גמ דפסחיס אתהכל
לתיבה ג' לצניעה ג' לסנקרלסין פי לתיבה ג' מפני שמכה בשלש פרקים סוף היך וראש הש
ועם קטן שבנינים לצניעה ל' מפני שמכה בה אצבעות שבען לסנקרלסין י' סלעים כנגד י'
היות שראש אצבעות וחולין ראשונה שבכיהן שהוא כנגד חולין שלישית שבאצבע שבצידו ופיו
סנקרלסן מאחורי היד הכזו בפני ויש אולי הכאה באגרוף תחת היד: סנקרלסין בל גמ דפס
פרט א' במעשה ל' אסוס טאך למלך שהיו סנקרלסין ולא רצו חץ מדעתו בלג עשר סנקרלסין
לא שלא לשנות דבר ואף מדינת אל ל' יור' כך אם הקבלה כלם קראו אותו אש וכו' בל גמ דפס
ראשו שלם כי עלה השחר א' ל סנקרלסין דידיה והיו ידנא מהלך וכו' בל גמ דפס
אל ל' סנקרלסין שלו שכרין א' שישמחהו שיהו גללים שומדין פיל שלים טאושכין עמו ותיב
ושיגין סנר בשבת בפ המצבע לזרע באמת האשה החוגלת בליוג בן מלסניה בן
לראו להיות חזר פיל האשה החוגלת בפניו ומחתא ביה מידעם אמילו נתכו
יסת שכן ראו להיות חזר ולא תראה כגבשושית בשמולף מעור וכל באמת
ז' דמך או מהלכות סני מפסיק ביה (בינה סני לכנסים קטנים בל גמ דפ
בסני בל ג' כיצד אשת אחיו בגל הנשק על אשת איש רובלוצא ואשה חוג
גם פ' ט' בשבעת אונן בגילה עד שילן סניות פיו קרדי חמשותף:
ה פרט נא ומצא אשה הז' הזה פנתא ביטתא את בעי מלסניה פיל בל ג'
הלפ' י' אהל פ' י' סס מן הספין כטיחה כפר פיל בגל גר:
ססא בל ג' דחול' דמיה למס בל ג' דסוטה מאי וכראש שילנג יס' חז אש כססא דעיס
פיל דענף שראש השיבל הגרין כמו מחזק ארובים עומדין ואינן חלקים חלקים לא בולטא גרין
שם דקוק טאד טאד וטקין סלעים וכפר פילם במקומו ססבל בל ג' מן מעמיד בגל
ססא חיל קמא עולה אם סוקבל כפר פיל בע איל: ססבון בל ג' בנה מד ל' בגל כל דחז
מן העין היו ד' ססבין וטח ססבוא ססבגותן חלבה פירוט שמעניס בגחס חלבה ודמס ל' ג'
דריסין בגל דל גבא על יבסין רב אמא בז חזן אחידתה ססבנתא פיל שטפוידי בשון געט וט
מן חיל פ' א ססבוא שמה מהרבעו שהיו ל' געט חלבה: ססבגור בל יתא בגל (לסנ

ושיגין
מלסחור
לפכה
הלס ב
מחז
בפר
ס
מסג

מלסחור
ס

זרה שלאלוף זתים טמא מצלעבעים טהור פיר ענק תוספה סוף בפר' בכלים כלי חרס
 שיש לו ג' ספחות פיר שפתות בפר' במקוה פיר חרס שיש לו ג' ספחות העבירו על גבי שפת
 פיר העביר את המעיף על שפת השוקת מבחוץ סוף בפר' פיר
 ששע חתם דכל ספח וספח זמעה הוא פיר כל נזק ונזק זמנו
 והא ותן סופי תאנים ומשמר שיהיו מפני עגבום סוף עגבים ומעט
 פיר שלכר אפסו התאנים ונשתדך בסופה שנים שלש והסודיעתו
 בגדי לב פיר לב ויצא קץ מפרי הארצה כץ הפסלות משל לארץ

ומעבר לנזק את המייפות ובקטן כלה תרג' ידול' סוף בבכרות ובסייפות כבד מידע בע' בפר':
 סוף בפר' משקין אוללה גביא דהוד מיתכנא מיעה על כן זחלה ואיהא מטול הכנאסתפתי:
 סוף בעלמא ולקחון פן הדם שומע מע בין צוד בין בכלי תלל לוג אשר סוף ויחלה ששוקה חקק
 בצד האסקופה ושוחט בתוכה איך סוף לא אסקופה שנה ביתם ספס את ספרי ה' וכלו ויעשו אסות
 הפנים דברי' ו ישמע' ו עקיבה אול' אי סוף לא כל שם והספס והמזמרות: סוף בפר' בטל
 אדם ספסו אם יש לו עור בית אחיזה בפר' עשדה מאמדות ספסו שהוא סופג את הלכל בפר' ל' בכלים
 ספסו שלש משקין בפר' בפדה זולף ער שהוא מגיע לספסו בפר' במקוה הספסו והרע שיש בפר' ג'
 לפר' בפר' ו איעד אול' אם לא הביא בגל' מדוי' צן נזק יבש וספסו יבש בפר' הגזול ונאכל בגל' זה
 כח בחבית אדם שלשעש דומה לספסו פיר ספסו הוא על ראש דגאחד גזול עבים ובשעש שאזא מדיס
 דאשו להסתכל בעולם יודד אותו הספסו על עינו ואיטלואה כלום ובחממה בראו הקצב ותב' שש
 ויתר לער כדי שלא לאבד עולמו כדי שלא יהיה ספיה ניצולת מפניו וכמוך עשה בפני המזיק סוף
 ונקרא פורמא שאם חס ושלום יראו בני אדם מיד משקנה ובעלמא מפורש פיר ספסו מעני בגל'
 דם מפני בבוח עשירי בספסו של צעיר בפר' אין צדק הביאו ספסו של צעיר ושראה
 בים מטפות הספסו אן בהם משם כלאים בפר' כלאים פיר מפה שפגפג בה זכר בא לכה גדול
 ירד וטל עלה ונסתפג בפר' חבית ובלבד שלא יספג בדל' זכר כדי טפילה וספסו בפר' בפר' ס'
 ספסו במלה וזקן על גבי אישים בפר' ג' דחבית לספסו במלה לא הוכשר בפר' א' בכלים
 הצעיר סופג את הארבעים בפר' י' ביצמות ואם נטמא אינו סופג בפר' ס' וליכנס בפר' בפר' ס'
 את הארבעים (בפר' תמחה לא שאם המיר נקמר וסופג את הארבעים פיר כמו עלה ונסתפג סופג
 בגל' כלל שאם את הארבעים ויש מפיר סופג כמו סופק וספסו את כלו וזה כשתפס

ספסו בפר' בעקצן פת ספסות משתעלות בכמות שאי' אם יש בה חלל נמשך את חללה
 וכלי ספסו הפוסקים
 כל הכלים במגילת
 ידועה (מיוסדה)
 יאן פיר כשכ
 ספסו בפר' ג'
 עין קיוס' ק' קוני'
 אפס פתיחות
 בשפיעת כדמי הוא לספסו עליו בפניו ושלם בפניו אתה בפני אפסו שיש בו תאכל וספסו בפר'
 יודג אידיות פיר לעני איתמא אל' אתה לא תאכל לא בפני ולא שלח בפני מכלל שהיא כפס
 אחר שלא היה מי שעשה מעשה א' ע' שהוא עושה לכותו אחריים אן סופסו עליו בפניו וכל
 עין שלא בפניו ולענין ספסו אול' א' ע' דבא מכה אחד ספסו ו ישמע' וזמן בעשערת
 פיר תשע' ו ישמע' אול' כל הספסו אול' מפי' כרוב שאן כשע' בפר' בדיקת טהור

לפי כבוד אף באשת כבודו מקרה אחד לעיניו ולרשע ולענין כבוד לאחד ואחד לפי מעשיו:

סעף בל מפתן אצל מסעדין גמ סער מעשי אוחזבול של יפול לארץ: סער צדקה
סריל עד וימנע רחמים ל יחזק אהל סערן סער ויעא חידם סלך צד לראות את העדים ותגל
ית קרובי הן בלאים הודיע וסייעת הדוח לאחיו ענין דחם עתה בזוגות לים יסודתו
קראי הן מניח מניחים סועיה שעלעלם אונה בעולם הזה כענין לזויה סערגל בום
בוסל אדם שיער שלא סונן ושלעדין פיל הטעות והענין והתקיים והזמור
והתבין והמוץ שלטבואה ושלקשעת כולן נקראין שיער: בם המופל אנהלפינה בגמ קעד שלש
צפד בלאים כעשה בעלמך וכו' עד היה הוסך את השיעל בנקוס הגיע וזולע את הלבר פיל אנו
צטע כלמנו סודות שורות והרחיק זמורות סודהו מן סמורות שדותו ין אמר היה חוסך הזמורות
לשורה המזרחית בתוך ין אמר שה מוסטת בלא זמורות כנגד השוח שהיא לה מעל בית וזמורות
השורה שאמלנו שהיא לה מעל בית הן מתוחות בכל ין אמר שצנה וכן השורה שהיא לה מזרחית וכע
נה ללהלם כמצאו זמורות שורות מתוחות בכל ין אמר שביעה ואחוליה קדקע פטי ין אמר בל
זמורות והיה זולע זה הקדקע הסנוי רבואה כולו אינו כלם והתירו לו חלם בם ב בפאה הכל מפסיק
לזרעים ואינו מפסיק לאלך לא גדל עם היה שיער כותש אינו מפסיק פיל אם היה חנוס כותש ין
את זה על גבי הגדר ומתעלמן לילך זה עם אילך זה כותש פאה אחת לכל בלאים בפה שומרה שצנה
גבוהה ורחבה ל זולען בראש פיל מין אחד וסביבותה מין אחד ואם היה שיער כותש בלא עם
הטות סתם זה עלה ומתערב זה בזה אסור בגד לצ מפדת סד כן כאודת שער כולן אחי
שיער פיל כשיער אידרו וחוא הסוך שגורן הדא ה דל באדן דקן כחוא פיל ה טו כלם וד וחוא
כעוד לאחד קוט על שפטו ידיו באדירים: **שער** בל מי שמתו בגל היה עומד היה
שער יוצא לו בצדו מהוקרא אלא קרי עליה שיער שיער פיל השער שיער חק ולא בשל כשצטח
מכסה ושער יוצא מתוך בגד כיוצא בו קרי עליה גויגוי בהל קפ דם לן טרפות עד כליו שיער
חוט פיל עד אותו מקום שמולגן חלום מפט השער שמעדין חוט עד ולא עד בכלל פיל א
ישער כיוז רוצה בלום: **שער** בם גמ דברכות ובגמ דבתמיד אפתי לא עיולת לשער

שער פיל כשעלה לפסגה לארץ ייש היה יושב בבית הכסא בא ל אבא ונחל על
תהלסא שמו לו רב ספרא ואמר לו חוכנס למה אתה שוחה השיבו ל אבא עד כאן לא באר
ין אתה אומר לי להיכנס כבש שיער והלא שנינו במסכת תמיד מצא
ילי דבוכינו רב ספרא לא מרירי שיער אמר לו לא אבא להיכנס לא
זוא ומחלל ואם יסאה עצמו מכתבן כדיתמא רבן שמעון בן גל
חר סבר ססוק הוא ומשאל ואינו כול לשהות ועקום רב ספרא
תניא רבן שמעון בן גל וכו' סעודתו בם שער תשאר אין בעת
עחלציתך אתו סלחתי לך ס' א חרותה פי זבל
לפי ין סף בל גמ דם ספולו באניה בל לא יחפור בגל
חנה ובל נעה שנתתה בגל האב מין ואלך קביל וספ ליה כי תורא בל לא תשער בגל זמון
עד דאם לי ספלה לברא ולי משת יודך בל גיד השעה בגל שולח לא הווי ספא לך משור שלמס
בם על פ שאדו בגל אצבע עם מכל מיני בם גמ דם חרש מאי לאו דאמרוקסו לא תאכלו דלא לוס
לן בדים פיל שלם אכל הקוס בידים בלב במשאות במשאות שמוזר לוסקס ואוכל פיל עין שאוב
סך מין דמוסף וסוף ודלי מוסקס וסוף פל בעך תבד סגל בל בלם ובל בעציות מוסקס

הין שיער למרה
לבית הכסא שבע
כונן שמעיה טוד
אור וכול פה ס
ניצח ויכנס ל אב
מתן ל קינשרין
סלוק פ

מאן בן נעשה צנה ומאחר שהיה רחוק (היה א"י) ספידה? שונה בה (דמיון) דמיון זונה אף ספידה
אף ימיו לידתה אחרת יום שהיא יולדתו א"י לאוהב כדמיון נכונה עמדה (לא מחמתו) א"י
ספידה? עולה בה מלמה לאינה סופרת ומיה עולה למען נקיים ב
מיו נרתה שאינה לואל ב"ה עולה לה לספידה זימס סוף ז מה ימיו
שבעה דואה דס אינה נקבעת צנה ומס היתה צנה קאים א"י ספידה?
ד"ה ערה ולדאה דס אפילו ספידה מקצת נקיים סתרא ולא סלקא

וצעיד המוסה (ספרי א"י) משה) אונט כל עיקר שנה ישמע דמי וילך ויגד לחצלו גוי ביה
גמל דס משח מלחמה אחת בספר ואחת במלחמה בפ"י שהיו עמדה גמל לאהובתו
לפעל וצמח דס מרובה בעל כעיל המוסה (ספרי דמיון תוצאה נהדעא צילמדט שלחן
עמלק יושב מה לאה עמלק לשב בארץ הנגב על הספר על דרך לבסוף שלמדט שלחן
אף ארץ העמים המוסה לארץ י"ו ושר המוסה למ נמי נקראת ספרי כדמיון זכרון
לחף י"ו י"ו על ספרי י"ו: ספר הפיל והספרי בע סול ספרים בצל צנה
פרט לג' ופרט לג' בטל אהבו וקצשו בצל המוסה ונת ספידה שלו עליו ככה יסגרי א צעידו

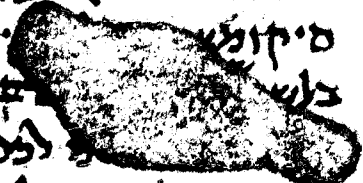
כ"ה חותם: ספרי צום תולג' ידוש נוסך ספרי כמעשה לבנת הספרי ספרים
צ"ל לכתוב בגל' לריב מעין מעטרת וטע ספידה יש שגורמין סובדיקין וה' בל"י י"ו
המכנסים ומגמון פרט כלם שגלצו שין בהן הידים עד האעילי שבה' א צבעות:
ספר בגל' דל' להללים ולא יספות מנעה שכל לבנת בה את הללי פרט לא יספות
חוטך כותם סופר באדמה פ"י לא יחצ שני שברים לבנות בפ' השוכר אף הפועל בגל'
לא מולקן וסופר כמלה ואוכל פרט עטול ומחבר בגל' וא' ע"פ שעב לו ואוכלתם סול
אקצן מותם: ספרים בגל' להללים ולא המוכר פחותה לגו דאשתתא חל' סופרת

פרט חותם חוק ספרי צום אחר פ"י סק בק"י בטעם כותם
שהפיקו בצל שעה לא יסידו תגור בצלביע במכשירין ולא יסידו לא בידים טהורות אף
ספיק ואפה לחם: סק בהקפ"י צ"ל צללים ושלקאן שנטל חזירה פ"י טהט גיולד
שטפדין בה הספיק וצויקרא רבה אם במקומי פרט לבנים האקראא סלשאהא חתקוט טלום
סק בלפואות דס מ"י שחזו (אסוקי לחצו עפרא פ"י להעלות ולבליק דחוח' בגל' דפסות
לחצה לא חפצתי לקחתה בצנה אמת ולצמא אף אסוקי צילתה היא -
מעלה סקאין פ"י מ"י אדבה י"ו שהעלעל ודלג' יחסניצה סקאה
ב"ה ואף ה שנינה ולס האטה שחף בגל' אן מעדין אוקף לא שייח

פ"י בעמים תה"ל בהמת בעל האסק רזה ובמות השואל שמינה ו
מסתח וכתמחזירי על בהמת המשאל מסקצה עושה חבונה ב"י
א"י א"י סקצה דשתא דלג' פ"י חבונה טללה שנה הרגל כלג' ל"ן סאופל' וטותן וצטילין ג'
מללכות מתי יחיד וצאן ל"י עבדה בחלק בעשן משח יתג בין סקצע דדומי פרט בעלי חבונות
סקבס לחים שלסקבס כ"ב פ"י בע' מסאס ובע' מסקר סקבטר בפס דמחר
מות וצויקרא רבה באחד מות פרט ל"י אורי ומע' ל' ל"י א"י בסקבטרין שספת' ל' צנה

סקווסתן גויתא וסקווסתן ברייתא בפ' ביזמא בגל' ללשנת המרהוה סקל
ת"י ידוש אסון וקראו אסון מן יקראע אסון סקל בפ' בעשעית מסקלן שיליש

בגלוי בגל דל א בשבת מנין שהקצה סל את החולה שנ... וסעט על צדדי קארי ביד
אשטנו פיל סל סעו בהלעת עין תרג' סוקד מסעל וכן דרך ארמי להצליע ח' וז' טבעו
ג'ים בטחת עשו שאומה דמל לא גמירנא כגון שולא דייאע שהוץ שוחדא ו
מסחותא תרג' רחיצה ושיתא שיחתא טבעו ג'ים בטחת עשו שוחדא ו
שעורתה דמל לא גמירנא בועי דפיא בועי דפעיא כולדה אפעא אבעיה
לכו וטובא הלכו בגל גפיד למיסר טעונה לפקוד המשאוי וכן פיל סידר נכסיה סוקד
נכמו כמיו בדיק הצות משיין מה ערוץ ב' השולם גמ בגל עבר שנשבה בגל סיל
נחתי בעלי צנים מלפניה דעירי נבסיהו בשבועא וכול פיל גמשיין כמה תקנות ומה
בענות לשאות מה למחר ב' לא יחטר בגל חנות שאני דגים דקרב סידרא פיל וותנ
הגים ביניה סימא ומודיעין שיש ביה המקום מרעה ומתקבעין כל שם וכל דגים שה
הולכין בים במחות מטרסה ובמקום שהלשות מרסות שם כולן באות הו
אל עידי שעד מה כלל מתוך הרשתות עד אותה זה פירש לב חננא ע'ל ולפי ג'ים
דעל פירש מפי כי מסיר לו דבר שבא כבר למצולות חליו במאכל שמשים במצולות
לפי ששמעתיין ולואין מאכל אחד בולחין ממצולות שלהן והולכין לשם וגמל במים ובר
אכזר בא למצולות חליו מכל ברחוק פלטה אינו יכול להציט במאכל מכל ג' הים
דלכא למימר הכי דבר הבא ליד אותה מסיר ממנו שעדיין לא בא לידו כלום מודה דמי
לאוקומינהו במבחי סר בל חלק רע לבטן נ' נסין נעשו באותו ס' צף הכבשן ונפיל
הכבשן ונימק סידר פיל רב של שולאם אל יש חלום מוג שלחיות שהן סלות ויוצאות
מן הכבשן טמקו ומועכו ויש מפרש רבות ורבנות שלאש ושלחיות כעין סליות שלאש
נמקו ודועכו ס' ה' הומרק סידר פיל צף הכבשן שהיה משוקע בארץ ועלה למעלה
שילאוהו כל האומות נפיל הכבשן שמירק הסון מן הקרקע ונעמן הומרק סידר
שנמק הסיר סר בסגמ' דקידושין כלשעסקן עם הנשים סודו לע סל ענן צאור
כלום חמיו דע כדמאלי גר שחזר לסיאורו סר בר גל ד' פ' ג'ול בסטודיה חר
סרי ולא ג'ב נמשיה בשלמני נקייט ס' ז' תשש סחו ומין בוכח לגנוב ואם חזרתי בשטובה
כך אתה זקנת ומין בך כח לרשמיש אשה גמט כך תמאר אסירה ס' א' חסיה לגמא
נמשיה בשלמני נקייט כלום מעין שיש לגנוב חסדון וגעבה שו אונא שלום
לפשו שלא יגנוב עוד כך אתה זקנת וכו סר בסגמ' ד' את הפועל
אשחיה ומאר לה גמא סחא גב לשע בדוכתא ס' שרין וכן וכול זיקרנא
מלקוח ואיל דא' אבני ואזל הלפטיס ואיתי גברא בהדיה וע' גמיה סר
בר' ר' פר' מא וינגע מת פרעה ובפר' לה כי עזר עזר אביה חוץ נסיר א
טונה בסידא ובפר' ג' ויקחו את לוט נתנהו בסירה ויגש אל' ל' בע אדם שניצא אחד
מה בגעבה פיל עטן סוקר סרב בפ' מין עומדן ול' יהא סל' באותה שעה פיל
מאן ול' יתירך שיפירו בוחשני מאד תרג' ומאן אסירי ומאלי רוב לע ומעטן פ' סר
שאר והמלח והסירוב סרב' ב' ג' ד' במה אשה כולו לבטן לא לפקו בסל' חמיו
ס' ד' חמלך היטה באותה העת כלתאנה סרב' לא ג' מוכס ויהיב לה מלפיה

השנה פיר משלישן האצטם כגו סקו מאב : סקל בדיגה דפ השוכר את ארבע נתיב
 דמסא לב סיקל פיל מבית האונן סקמיון בל גמ דפ סודר תענות האלן נשאו גשמים
 סיקולא פיל כו צלילין ומבחינן אם הוחר זכאי ועם חייב וקודם שחזר בית המקדש
 בלש ~~בדיגה~~ סקונדרי כפר פדש בע אסקונדילי : סקס בביל
 לכליש סיקוסים חוץ מן התורה שאין לה סיקוסים ובפולט מאו ויגע יא את פטח
 תורה ואין חייב בה לא עומק ולא סוקוסים ובויקרא לב ויהי ביום השמיני פרש ו עזרית אגל פטח
 לקרבנות נתת סיקוסים לעצמך אי אותה סיקוסים סקף אל מפתח הבית תרג סקוסת בית המקדש
 ועב ען ועלעות הבית והעצבים : סקפט במג' אייכה גלתה יהודה אומות העולם כשת גול
 בסקוסיות שלה אן גלות אכלת אכלי שה גול חייב) גלות גלות פיל סקופיטו בלש לש
 סקפטו בע דבחדש השלישי בטוך נמצות משפט אגל הווא לסקוסטו (מטרונן שהתה
 עוצרת בשוק : סקפטו בויקרא יבדראט אשה כי תזויע בהמה מלכלת רצועה והוול עטו
 לכוך נעיה בטן סקוסטו : סקפטו במס החדש הזה הקצה אום למלאכי השלחה עמדין
 העמידן סקודין ועמדו סקיסטודין פיל פקידים : סקר כפ הזונה וכפ הקורא את המגן למפר
 במס ובסקרא בגל ג במידות בס א בחגעה בגל עולות במועד ואי אפשר לעשורי ביום טוב מש
 סקרתא בס ג מיטן בגל סתם נסירות סקרתא דעמרא דדפי מלכתה בפס דותאמר ציון ומסקיו
 עינים ו נוסא דקיסרין אפ שאין במסקלות עיניהן בסקירא סיל צביעה : סקר בבלי לב
 פיל יט ולא מן העש) שלא תהא סוקרנית והא סוקרנית ומסקרות סיל עטן ראיה כלאמר ולא מן האו
 אלא תהא צייתנית והדי היא שכ' ושרה שנגעת יפן שאמת תרג עינא דסקרנות סקר בפ פיל
 הרגל בגל דסקך הכלב שנטל עלפא בסקירא תהיא במירלא פיל דך הרגל בסקירא כלאמר
 שיזקק הרגל בבית ראש והכלב בסידיפא כלאמר דלג אתי למיסוך ואסיכו מנהגם : סקר
 בתעוקן פה ביטן לא היה סקריקון ביהודה וכפ חזקת בגל עדים וטן חתם בפ הניזקין לקר
 מסיקריקון וחור ולקח מבעלה בית בס א במכשירין נעשה באנשי ירוש' שטמנו דבי כלה
 במים ממש הסיקרין פיל כשהין מעיקין אונסין את האדם היה אום לו שא קרקע והניחע
 סקרדיון בברז לב פיל ע' שכך מוכתב בסקריון שלפניו שאין עבד מולך נרא
 ושלמעלה אחריהם : סקרדוק בביל לב פיל מן חתע
 דקין שלמטה סקורטויא בכלל פ' ין בגלם דין טבי
 גור סקורטויא עור קטבלא פול חלוק שלעור שלובטין אונסין העב
 ג' ה בצהילות גליעיה וסקורטויא וקטבלא ובל גל דפ הוודי גל
 מותר בשקן ובליעה ובחמיה ואסור בפונדא ובפסקיא ובסקו
 ומלבה בל בר חנני כיתנא דמעלא : סקורויא תרג ילו גל
 סלוק פ' יז אחרל' יח סר בפ במה טואנין
 במסודת שלחשין בפ כלהכלם חוץ ממסר הגדול פיל מסר היא המצירה ומה שיצא תחת
 נקרא נסורת : סר בל גל דפהדר רבינא סר סלינא בצבל בל גל דפ השוכר את
 האדמה לארעה מאורתא בל גל דל השולל למיסל טעונה הוא דנכל בל גל דל כלל השוכר
 מאן דפייר נכסי כליונא מרווח אסורלא בל גל דל אום החטמים אלא לח לטעל) סיררו

גו (יה תרתי חסדא וקיס) וצרי גשמי דדורג ושור מהאי להאי בגו תריס פכד
בלים ואלסמם טוחה מכלום פיל עשי המדכבות סרד בפ בבידות לפנים
מגו סרד גבול ג' טסחים פיל במלבי) חומת חל בית וב) החול ווח
הסורג סרד ג' בציל יצה פיל בה זה ספר אפילו פילגול המס

נקרא לצה זאת תהיה טיס לאשי קוצמיו תלת לים זה סרד גול זה השילס
ל) לשיטוט סרגל: סרד בתער ס' ח' בצלים סרדיה שהיא נתונה על פי התנור
וקעמ לתוכו ואי) לה גפס פיל כמין ערובה שהיא לתשימש הנחתום לנוש בד
דכל (את בגדי השרד ומתרג לבושי שימושא פיל ג' תרג מעשה דשור נחשכ
ולדיתא שוקעמ לתוכו אם ותהיה הסרדיה לתוך הענור (לעון אישחזקעו לאביא גפס
ס' אוחס ויש אונל לולאת וכל ט' וכל י' באה לית סרדיה שהיא נתונה על פי התנור
תנור פ' ה' באה לות סרדיה שאי) לה גפס בכלכלי פיל ט'ן בצלים סרוד שלטתומי
סרד כגן עזרד ואטל חרצ גאחך תרג ידוע כגן מעדיטו) חסיס חיליכו) וסרדי זיטכו)
סרד בת מטרי תרג יחט סרדא דהוה לש במטרדא: סרד לוי הסלד פיל גאון זעל
שאומי) שהיה עושה בגדי שרד לפיכך נקרא סרד: או שהיה עושה כלי שרד כגון המעצות
סרדיקט בגמ דל במה מלניקן דומה כפי שמעמל למרדיוט בצל גמ דל החליל מרים
ת בלה שנשאת למרדיוט בפ שור שבגמ ד' זה בגל שור ש(שדי) שלחה מלכות חלשעה
ט סרדיטאונ אצל חכמי ישראל פיל שלים ממונים (עשאה ד) מחליוטות: סרד
ל עלאו מומי) לפי הפסק ב סרד פיל הוא כמו חוט שפוצב השחול: סרד בפיתחריה
ג' ידוע כפס סרד: סרדב בל' גמ דמ' שאכלו הוה קא מסלה צ ואטל צ' שפכ צל
יש צ' בנה לעלוי והוה קא מסרדיב וימהר לטסך דס נקי תרג ומסרדיב) (מסרדימ
לים סנהלות תרג רגלי דמסרדיב ואמל המלך לחמן מחל קח תרג ז' א' לה' סרד:
סרד בגמ מסכת מכלים מפע שהיא סרדחת אתהיל פיל תנא מחול שניסל חולל של
ע' ס' שהיה מקבל שלו מלא חלמה טמא ביטל העקב שלו אס היה זכר שלו מלא חלוד סרוד
פנ סחוא סרד את השק' ט' מעא צארמית וכרוש צטיית ומני) שכן שניע בתוספתא
נדונים החלטים טהור) מפע שסרדתי את הפה וזה ח' במקום פ' הוא כאשר נאמל סרדא

סרד במ כלאים לא יקטור סרד שלעמדי בשלפשות פיל
הבנה והמלך על בשור בג' א' ה' הלוקין בגמ סרדט סרדיטו
מבלתקיף סרדיטה וגרדיה אחת היא בג' א' טרדימות בגמ סימ
זל בו את המצולע סרד בגמ דל א' בשפת סרדיא וסלו
וטלאטא מקום שהולכ) משם לבים תודל הוא ודך המלך פלט
לעז פלטיאה (חינו אסטריט ואסרטי שלכל לתבט בע' א' ב
פ' ר' א' א' עולא בעומד א באיסטריטיא פיל טאי) דרך לקבור במסונה סרדיטנה
למדנו פל' קח את המטה עכשיו אתה סרדינה ראשון ואחז אומל' ל' לגמולחסד הקבאין
סרדיי) בפ' בדמאי המופל פירות במוריא בג' א' בע' ובלוליא משכרין בתוכ' בפ'
ה' ל' הקונה שרה בסוריא סמכלה לורץ י' פ' מדמטק ועד צונה קודאין ל' לבותכ
דייא וק הנקדאין כיבוש יחד: סרד בגמ דל במח סומה וכלמי שלט יקטור לו
פסלו פיל כלעל פיטורל ויש ממלש חגודי סרד גדיא בסרדא בע סרד בפ'

מ' סרד
ושין בגב
מפלט כשר
יא בל' צ' ע'
ולמקח וממנה
עשו לו איה

וחתם עליה בצטבש שלא ינך לה לידע שטטל מרמח וכל טלית שנמצאת בלא חתם אינה
בכונה נחתם לודעה עליה כגונב המכס הולך מתירא כל אדם לצאת בטלית שתל

שיט שמה יפסק החתם ומכני פחדן מן המוכס יסירה מעלן ויקטל
גשא לפיכך אסור לכל אדם לצאת בטלית שיש בה חתם אצלו לך
על שצאות פנים ואיך חושש מן המוכס מותר לו לשאת בטלית שיש

החתם אינו חושש שאינו מתירא מן המוכס ולא מזולתה
וקטורות בחוטי הסלבל בס גלדס בהמה המקשה אפ שגז עומת הגז
אפילו לא נשתיר בה לא כחוט הסלבל משה פיר חוט לפולועב מן כפיר

במלכותו סלבלא בסיתוא ככל פירט בע סדך סלבלא דמות בע כרת סלבלא
צריפא בע ערף צריפא למדינות האדם ובאדם הדברים כפיתו בסלבלא וסלבלא
שבגלות (א) לך ש דבר נוח לשוק מן העור כיון שמדוח מן האש מיד קומץ ואו נכנסו

לכבש והעור עמקם ולא נזוף לפיכך כתב וסלבלא לא שנו ולבותיט שבצב (א) ו
או הטלות שבה והברזשים הלעלו תרב ולבלבע דתיצחון מסלבלא בעצעתו בסגמ ד
ל אי עזר אורג אם לא הבא קטן המסורבל בעשר פיר מסוכך כדלמ כפיתו בסלבלא וסלבלא
א בגלגלה ובפ' יוחס) וכל גמדע יז דמא לדוב אל פדסיים המסורבלן כרוב גלגל בעש

לעולם מסלבלא בישרא סרביק ומשקלות עינים תרג ומסרביק עיני סרביק
הקורא את המגלה למפילע קלאה סידוג ומתנמנס יצא ונעו לצב קלאה סידוג יצא סידוג
לא יצא פיר סידוג פיסקי פיסקי כגן שקלא ומפסיק ביני ביני וחוזר ומתחיל חדיץ פירא חדיץ

פירג זולת אחד כגן שקורא סמוק ומכח סמוק וקורא סמוק שלישי וחוזר וקורא שני שהנח
לא הוו ידעלצב מאי סידוג) בערך חלב כל אמר לה הממונה בגל אף היא ובציטי
בס גל דפ הניקף ומה כל בטבלה אם טכב ואם לא שפג הכא במאי עסקינן במידוג)

פל כותב מקצתן המיסוק ומשייר מקצת צלוגם דפ המופל את הצית סיים לו אדרת
הקדעת מחו למי) גמא מהו בסילגין מהו פיר כגן שהיו עומדין על המצרים לחוב טמ
ולו על רוח מזרחית יהודה ויששכר וזבולן על רוח דרומית בנימין ונפתלי על רוח

מערבית גר ואשר ויוסף על רוח צפונית וכן הני מצרים מצר לו שדה וכתיב לו מצר
לואב ולא כו
הואל ומסדי
דאאי דמצר
בפ' א במשן
פ'ין ככלים
בז' בתים וו
ביש מביאן

משן וכתיב לו מצר לו וק לכל רוח דילג מצר האמצעי מהו מצר
! רוח קנה כולה או דילגא לא קנה לא כנגד המצרים צפ' צמ' צמ'
דלא מצר לא לקנה וכן ולצר פירש בע גס: סרבי

המציות ג' מצותי שתי ועד מצותי שתי צלח עיב בכלל
לגבה צתים ובפ' יט החל מאימת חיבה לטמאה משיסר
בגי או במשיחה טמאין מיטה מצרין אותו על גבה בע גד
הסדיגות והדפכות מצטרפות מלא מקרח צפ' העור והדוח
בז' קולית דתנא ר' יוסי אור חכלי המטה ופריגו קלונות פיר שאין בה פוחח טפח חוצין
מן הבית לשמה כפיר סדיג המיטה כך פיר סדיגות שבחלונות כמו עמחי ברזל ויקים
מחצבין זה עלה שח ועצ כדו שיהא החלון סרוג ומער השבכה האחת תרג סרביק
חרץ וסל אחיה בעד העבכה ילכד במח ועלד בניצודתם סרביק בחלונות בפ' הו
טקטיא הא דמסודג הא דלא מסודג פיר שיש עליו הכסא כל גמדס המופל את המפנה

במספר ימי אור עושי סדיקין (מן דיקין ואין עושי סדיקין) מן גלסקאות פיל סדיקין היו
סדיקין בם גם דם אין דודים יאנו עמו פ' תלמודים לובשו סדיקין שלחב
בא בקידושין בגל כל מצות האב עם אחת היה לובש סדיקין שלחב
עניין שלחב : סדיקין בל גדל במה מדליקין הלך והסדיקין פיל
סדיקין כללני עין פרק טו בללם סדיקין או כירכמן טמאת ובשלחן פ'
לכמה פיל בלל שמש זרקן שמו אם יכס בסדיקין טמאות והוא השטר כלל חקיקים
אחוז בשטר ובלע מינו סדיקין בבלל לב בל' וילא אין אחד זרמה בדמות סדיקין בלל
באלים נע"ל ביקש לעשות כאגלים שלמדקן שהן משולטין ונעקדן במקומן מיליטע
על ידו דסלקאני : אלחת ישמש תלג ידו שיעא וסדיקין סדיקין היו בטוריית
נת ידו נחו בסדוליא : סדיקין פרק יח

סדיקין פרק יח

לד מיתות המסית והמליח והמכשף כפי ידו בקול נמוך ובלל חדינוט מדיח בלגבו
בלל הקדש בלל גם דל בראשונה מעשה דאוריג ורהסת פיל כשנשא את ישראל דכל וסתאת
והסדיקין סדיקין בהפגס ל ט בשבעות אכללא על הסטנוקת פיל ל דנל ענבים
שבמות הסתע אי אולל ענה ואם בירדו קודם שילח חקיק מוחל כדבולא יהודה בפ' אחרון
אחזמות ולא סיתעות חומץ ובל הנודד מן המצבות מן הסטנוקת מותר בחומץ
סיתעות בפ' כיצד מבדלן בגל חוקי חיינ כמין כיהא תנא דתנן בל אחרון ותרומות דבש
תמרים ויין תפוחים וחומץ סתעות וכו' פיל ענבים טמנתין בגמטם על הסתנוקת ויין
גל היו חומץ סתנס בל לא ההנחקין בגל הגונג נמש סתנס מתנות ל מאי סתנס וטססא
סתנס סתנס סיסרא ל יהודה סתנס סיסרא ל טמעין וסתנו לעבא ול עקיצא בללגל דמלל ודכו
עקיצה סתומתאה זו המטנה אף עכ שהיא סתנס מענה אינה ל מאי כדקיימ ל סתנס מטנה ל
מאי לא ל עקיצה היא לא ל טתנס בל יוסי היא חהמשנה והיא שבניה סתנס ולל כלל עיה
לחכמים הללו סתומים הלא המטעות שהוללים בלבד : סתנס בל לא טמנתין בגל בלל
סתנס אחד מוכל אבנים טובות ומרגליות ואחד מוכל מיני סתנקות ספ' סדיקין והיו מחט סדיקין
סתנס בסדק ושסעת שסע תלג ידו סתנקות סתנקות : סתנס בללגל דפס מאי ואלמה
עומק זה המכסה דברים שגילה עומק יומיא ומאי נהו סתנוי וסדיק ס' א טעמיתורה בללגל
ל' (אין דודים) בעדיות אין דודים בפתרו עדיות פיל כגון העלאה ונשיין ואזהרה ועומק לומר

השלב וכו' בארץ יל פ' ח' במקורות בית הסתרים ובית הקמטים אי
פיל הפה והאונן והחוטם הראוי (לכא כהן מים אכל אם סתמן לא עלתה
עולין טמאת הסתרים אינה מטמאה פיל שאם ניטמא מקצת האבל אי
האחר שהיא אי נכח מקום נבעתו הכא נמי להכי אין מטמא יוצא לאו
אינה מטמאה חיבורי אכלן לאו חיבור הוא דטמאת סתרים דמחברו או
סתרים בפ' בהמה המקשה בגל הוציא העובר את ידו ומאי טמאת בית הסתרים היא וכו' ואת
הסתרים לא מטמאה פיל דאי חלקין כשאר טמאות דגוגע טמא לטמא לא מחוברין ק אמאי
הפחד נגע נבלה : סתנס בפ' הגוול ענים בגל מאי אור ובל איזה נשך בגל הבלות אור
חכו נחא ליה דלא נסתרו עבדי פיל נחא לכו לבעלם שלא ישב העבד בטל ויסח עמנו
המלחמה ולא יטוב לעשות מלחמה כבוחלה והעיקר נקעת לסתור : סתנס בלל טמנתין
במ' סימני חיה אינה מסתוריתא סתנס דולל בשקא פיל מסטור : סתנס בפ' הבונה

סדיקין

לקחא ליה לתנא כלום ישיבוס ולא במקוס שאיבן עבד במ המקבל בגמ תבואה לא
ולענהקטעת עבדמאי לעבד אמר עט בעין וא ברדך אלך פיר עשה כגון שאילת חלם ואצרו
ל בחלומן עט מתי בעין ואחד בדרך אלך ניש שאוב בטע אילנות על הקבל בגמזיען שלא
שלאו ושלא ימריחו לא אותן הבטועין על המתים שמתו בזמנן ולא יצאו
כפ בנה מדליקין במ גמ עבד מאי לעבד כל היכא דהוה קמיט טהרה פיר ה
צמים כמעשה למסכת נדה שסילג בע פדן ס א כאן רי עץ ב עזאי תורמוסי תורמוסי
אול איהו ועבד הלי נמי איותי תורמוסי ל עץ פיר הציא תורמוסי ולעץ כל מקום שהיה שם
קבר בבדל לך פיר א אל ל בריה אבא כל הדא טבתא עבדת ק טבליא ולית אבן מדכין
יתה מן קטולא מה עבד נסב תורמוסי והוי ק עץ תורמוסי ושדי קועצותי וקטילא סניק
בויקלא רבא במ פיר והוא יסקיט אפיה טבן אדל גבי מריה עבדותיה לרגלהמלאכה תרג
יחול עבדותא דבידי עבד בטי שבת עורות לעוברן במ כלל גדול אמרו בשבת
אמולחו והמעבדו עבדקן עבד פיר בע זלדקן עבט במ הגזול ומאכל בגמ
המכיר לכו זיל שרי עביטך פיר אמר לרב הוסי להצוא שנגנב לו תן דמים וסדהאמטכו
שלך מכלל דסבר עשו בו תקנת השוק למעבט טבטו עבט במ איחזו נשך ועלהעבט
שלעבט פיר כגון עריבא גדולה במ טהרות מן העבט ומא המשטית שלעבט בהכרזי פ כג
בכלום והעבט שלגמל במ א בעירובין בגמ באיכופין בעבוטין פיר כמו בכלל הגמל ותו בעביט
דגמ במ גמ דפ המוכר את הספינה ואפיל טבט שלמיטי דגלים פיר פעמים שלוחצו מעבד
טינוסו וטודרבו עבץ ופניהם איסרוו תרג ואפיהו לא עצו עבד במ המוציא
הפליג בגמ ה נגד הנגד חזייה להווא דהוא תל בעבדא דדשא במ או דבדים בפסח בגמ
ל אישור רב ששת כלל יום מהדרי תלמודיו ותל בעבדא דדשא ואם חדאי נמש בלוגא
חמשה וששה תלא נפטיה בעבדא והוה מעטעל טובא במ גמ דפ ששילין איתל בשרא
בעבדא דדשא במ אין דורשין בגמ דסמך כל המסתכל אטכחיה שמו לרב יהודה קאת ל
בעבדא דדשא פיר בבדיח הדלת בל גמ דפ השולח גמ לצינא אטכחיה לרבא בר יוחן דתל וקאי
בעבדא דדשא במ גמ דציטין התם דדמו כו עבדא פיר עדות הללו באמעע כמין בריה מצהיח
מזה לוח ואין בגן כלפי אחד מהי עבד במ גמ דפ המוכר את הספינה עבדא דעירא דכות
דו או דפטיס פיר אותו מעבד קטן שכמותה במ תמלת השחר כל פיר העיבור ערוביה מלפני
פיר במלמוד אפילו כשישנה עולה על דבדי תורה יהו צרכיה מלפני עמ אפילו בשעה
מלא עבדהיהו צרכיה מלפני במ אמר להן הממונה בגמ תצאו לו ע
פיר להעבד תפילין שביד בכליין קורס תפילין שלראש אסור למה כשי
תפילין שבידאש ואסור להחם קורס תפילין שלף כמכודש במ גמ דפ
מע טעם שלד ואחר כך מנח שלראש כשהוא חולץ שלראש ואחר כך
טעם והו למוטפת בן עיטך כל זמן שבן עיטך יהו שותם הילכך חונץ כחלה תמלה שלראש
כמצותה ומנח בפיס למטה ואחר כך חולץ שלד זמנח בדים למעלה וכשיבוא לנשך לוקח
תפילין שלרוע שח למעלה ומנח לאלת ואי עובר על מצות ואחר כך בוטלהטפת שדך
למטה בדים ומנחן ומקיים כל זמן שבן עיטך יהו שותם בלא טרם בגמ דסמך פיר
הען ואת העם העביר אותו לעדים מאי נפקא מינה כי היכי דלן פקדו למחיה גלחא בעגלואת
פיר ברדות וכל העובר על דבדי חלח חייב מיתה בלחזותים פה בזבחים תועבד ערע ויע
לסת השדמה במ כל שעה בגמ האוכל תרומת חמץ בדים ובכעלים תועבד מרתו ויע לביה

המסתת והמסת במטויש ובשולחן ס כל בכלים ישיבת הסתת טמאה מדרים מיל חתמת עין
שמשל כט כלים יד מקבת שלמתנים שטה בלי גמ דל הגול לעיס אצבע וסיתק
ני החצב שססר לסתת מיל חוצב אצנים הסוסל אצט גזית שחיו קוס

בעזר נשדה קישורי ערוך ומסדרי

בחסל כערך ערך חמש עשה וענה יסיעני בע ין

לגמ דל אל על הממונה יומא דעצא כולה שמשא מיל הואיל זבזס המע
כעני לסת ולסאן יומא דעצא כולה שמשא שהמש ממעע לבא ולסאן ווללסטוד
עולות במקום שלא זרח השמש במקום שזרחת ומתייבשין בלי גמ דתעטות העצות אלול
שנות למטר מיל מטרא וסלריה דיקא ביחוחא או עבא מעלי כאילן מיטרא תנכא : עב
בצד דפ א בטבת וב ין באהילות כל המיטלטלין מצדאן אתהטמא בעוב המדעבס לולב
ועצב אחר מעשה ואחד מידק מיל ססל אחד קילורעבא שמועא הרעה ואחד דק מועיא מש
בפ אטמיות בגמ הרעה מאי שטא ממחט שנעצאת בעוצבות הלכות ובגמ המסס ובס המגיד
בגמ היובה מומין מחט שנעצאת בעוב בית הלכות בסעל' לן כלים עב כסת ותלדין
כסות מדרים עב אכגמן ותכרד אקמן מיל לבד שששין ממנו כסת זהו עב כסות מיל עב אכס
לכר חטוב צבוע אסאן תלדין כסות בגד עב ואין לאף לעשותו מלבוש ועשה ממנו בגד שול
למטה העולם כל לוח העבים הדסים אין בהן משום ג על ג תוספה אלה העבים כגן המע
והלבים הדסים הבדסים והבדלסים והפימלאות שללאש צלמי שחקך בגמ יתודה אופ אקמע
ד חיק וי אפי חד אפי כחסי אקלוטיו מעסן אסמוליוס עב בהנוגע ס לא כלים הנוגע
בעול ובקטורב בעין ולעבות מיל הרצועה הקבועה כללנוס ותופשא חרוב ביודו מיל בעין
שחור שין עם החמוד או סוס או פירד יבאו בגדים שלעמל או שלעול או סאן ויעשו סתק כולן
על ודואה לעין ונותן אהט לעארי בהמה ועלול העול ובו בריחיס ניש מפרש שיש מחלוקת
שהעין נכנס בתוך המולתא ניש מחוישה שהיא נכזקת עם העין רען שהיא טבעת וסכך על ג
ומצדקו ומען שכן דתנא העין שבאעצד והעין שבמחוישה ושמו בטויות הלוח בעבות
ומעין שהעין והעבות בגדים האו עול או סאן דתנא בטויות כהנים או יכול שאני מלכה את העין
דאתה לעבות תלולת אשר יעשה מלכות בה לא העושה מלאכה באחרים עין הארוך שלמה

- עב בכ
- עבד ב
- עבודתה נ ט
- נמתן לו עו
- את הספונח
- ער בכלהאם

הא נסם בתע העל שגון משאט כלל דלכך והוא עין עב כמו ספיד שבו זה עבים לזה מחתה
ה יעב ד חמא ביל חנינא אל איך עייב ברוגזיה את בת ציק
נה שדח דלועה תבואה ובקש עסט בתוכה שוחה שלילועין ציתין
ול טתני לה עבודתה ד אמות וכלן חריץ שהיא עמוק ד וחב ד
וכמה היא עבודת הגטן נ טפחים לכלוח ד עקבה אול ג בפ המס
ותע עלד אמות שאמרו לרי עבודתה לרס עבדא דסרוא כבד מיל בל
וזה הסקצה והנעבד אי זהו הנעבד כל שעבדין אתה הוא ומה
אסור וזה מה סותרין באפילת מיל בהמה עבדת ונעשת עב ד צל הגול עצים בגמ הגול אלא
עשנד עבדמה ועולק שאני מיל עבדמה ממשותק טג עבדית מותח בגמ לט סרל ב ד אפי
למס ערין ופי ער מילן שהעבדים דומין לחמה בלמדת פרש ושדו אשת אברים העבד שול
למען ד בשעה שישדו קולין בתורה בשבת כל א בקידושין בגמ דסמך עבד כעני כיליס
ישדו עבדים ולא עבדים לעמים בערסן בגמ דל אק מקדושיין עבד עבדי מהאי פדכאיתא

פיתות בגב מצות הנשרפן כי היס דלשתיך לעול כל הוץ הייא והוא מהדא כי רשתרשעים
 מקרוב וכל אלוס בועת לשעמא שעינא צעגל: עגס בצ בע השר לא חלוט מסכנ
 עגמת נפש עגן בל פהטולר אותהספינה מכר אתהסדק ואתהנסן (בעוון) תול חיה
 אלן עגינן שלה וכן הוא אופ הלק תענה פילה הצדילים הגחלים שקושיר
 ומשלים אותן בצם להעמיד הספטה וסגלו שלמסגר תרג ויעוונן בית
 החכאו תרג ידון ובבתי ייסודין עגהון לאטל בחשך הגלן תרג ליעגטן עגס
 וצום עגים סוטה ורג ידון מעגגון בלמא בויקלא רצה בל אסלי סוטה ובלל דאחלי סוטה
 ומפדוחין יעלנו דם חמי גחלה מעגגון בלמא ושותקי: עגש בצלה לצ פלס ורצא ליה
 לית טורא עגשא על דצדחה בעיטא: סליק פל ב גחל פל ער
 בל צדחה המעמשת בעדים ובהלואה פ ח בנה על שחא נמוך רחח הקל ונמנע עלן דל
 פל מטלה וספדוטט שלבגד שהמטה בודקת עצמה בה לאחר תשמאש ומסודותה עיה בשעת
 תשמאש נראה בקדם ואף עלפ שאין לאיה לוצל זמל לוצל ופגל עינים ויש שטוון הממשות
 בל המעמשת בגל צדח אבן אם יש עלה עי מוחל פל גאון אל כגון ספדוטט או סקולן
 הממשות בשני שים והקן ולקונה ועיוונה והל קאנל א על שנתקט בה לצל הרי הוא לחתך
 לטול אותה ולהתקנה בה פ א אסיש עלה עד שפכל שלכל תקנה בה מוחל לקנה בה בטבת
 עדי יבא עד עודה לצדחה בלסג אדודה מפורש בע אדדה עד זמנא אבי אף למפיע
 פל לאובן שהועיא שטר על שמעון בעסן שנת תשית שלה ממנו כל וכן ממון זמן השטר באחד
 בעסן שנת תשית ועדים הלכותים בשטר לני ויהודה ובאו בעסן שנת שבע מצות ותשעים ושמנה
 וקיימו חתמתן ובאו עדים הלכותים בשטר לני ויהודה ובאו בעסן שנת שבע מצות ותשעים ושמנה
 ולא ממנו לכתבה שטה שאיטא שבבוס שהעידו נכתבגזיון וקודם כעלום הו אז פל לחש
 זל בצ מרובה בצגל דל או הק הלוקק ועוד בצ מגלת איכח ואעיוה לני עדים נאמנים וכול וכן
 מה עין אחיה אעל זמיה ומל בצל לצ בצל נב ורהוין שתי בנות לוס אמר תתחומא שלטן
 בעמין ורוציאן עידותן ועיב דן כמבואה שטיה וכפ אלא לט שבנות גים משמיות עמין י
 ממקום עידותן ומסקידות עמין ממקום אחר וכו פל עידותן הנו בטלן עד בפ מקום
 שנהו בגל מקום שנהו להדליק אהל שיה וסדא פידוש הדיא כדגליון בפהטולח גטבגל אין
 עדי צכרין נהרדעמי גבין כלונל אה קלנשים וזה אנשים וכ
 להו עדי מסודא דדייקי קדאי פול אף לצ אחא בל ישקב הני
 קדאי וכן פיל עדי כמטא בעכסן ובע כסך בהקומין רצה
 אמיר האי סותחא דאקרנא חייב במזונה אמר לצב אשו לא
 אל שתי כפימיה פיל פיתחא דיא קרנא סתח העומד בדיהו
 מסוין א ל עדי סעימין כלנה א על שמטוניה נחשבין פל
 קודא עד שלבצך בעמידה פיל ברושל צדך לקבל מלכות שמיס
 מחלך צדך והגע זמן קרית שמע לא יקלא כשהוא מחלך לא יעמוד (ויכין) לכן סהון
 ויקבל מלכות שמיס ואחל כך יחזור בדרך אכל האוה שחם היה יושב יעמוד טעות היא בידו
 עד היו לבז ואין מעיל יל הו לעדי מי נטק למשטה יע תרג מאן מסל לעדי ישקב
 בצקל יאכלעד עדו בעצוק והחוק תרג צעדי ועידותי תרג יל בצלל לצ
 פל מוט אחרי בלוח היתה ל עדנה אמר האשה כלומן שהיא ילדה יש לתכשיטין ואת

ספ 2
 עזרה

עטרו דדייקי
 רעיות אפי
 ליה ספיסין
 יצימין כשאר
 צל גל דפלה

יד פיער היה
 (ויכין) לכן סהון

יעמוד (ויכין) לכן סהון
 יעמוד טעות היא בידו

לעדי ישקב
 תרג יל בצלל לצ
 יש לתכשיטין ואת

בעיה

בא אחר ועוד ישפך הדם יבא אחר אסתר ג' וז' כלם נשרפ' אסתר הדשן השחטין כשהן
 בג' השחטין הל' שתלחין כמה מהן משלה אל לו וז' עזר משלה כלם אינו משלה לא אחת
 ולא וז' עזר שדכו שאמרת ששורף את כלם ששתדות צאק תרג' יחז' עזרן מצדן: עזר
 כ' כמה אשה בג' ולא בקטלה בעדשה הלך אחר שלטותיו פיל בלעז אשת
 (חז' אי) ממל' בעדשה בשבת עדין העדשין והולעין בד' פיל בע' ט'
 עזר בבל' רבה פרט' פ' בהיותם כאבס' ולא יטול עדשה מלוא חמייס ומק' עגב' פ' יט'
 שבת עדין ב' מעשרות ועדשים המצריות פיל שבאין ממזרים עש' מוכר פד' קעב'
 מעמעים שאינו חסד ולא יתר מקום הגדים ט' עדשות מקום עדשה ד' שעלות בצעונו ל'
 אערות בבל' רב פרט' ס' וטיד עדשים מה עדשה זו שוויה כנגל' כך העולם עשו כנגל'
 מה עדשה זו אין לה פה אף אבל אין ל' אכל אסור ל' עזר את כל טאות יקב תרג' י'
 כל עדיות צדיות יקב באותיים תרג' עדיות: סלוק פרק ג' אהל פ' ע'
 בויקרא רבה אשה כי תזניע ה' בעון חוללה בעון מלא אפילו חסד בשבחים יט' אי אפילו של' י'
 מ' ע' אחר שלום עצה וכו' עזר בבל' רבה פרט' ל' ובל' ויקרא רבה פרט' והוא יט' קוט'
 שלחו כ' יט' עוילתם א' לו בעדכא קרין למינן קא עוילא: עזר ב' או טרפות בג' ג'
 וחולת דם והעקרון והעניס עניס מתן באו ולמה נקרא שטן עניס שעוואת מקומן י' א' ש' ע'
 לאות הדבה: ד' ז' של הרואה אותן מוחצת עינת בבל' רב פרט' ל' עניס שהערו את העולם והוצין
 ה' העולם וכל העולם שיצוד היא דמת אפ' שה עוה טוה אש' ל' לעזר ב' ש' א' א' א' א'
 בעדות כחש בגלל צחין לחויא עויא וק' פיל בחיק ב' לפואות ד' ס' שאחז וט' יב'
 המשמש מטות מעמד מוחצתו עוית כ' היה קורא בג' א' ל' יחשע רב שלוחיה הוא דעוית
 פ' השליח לא הלך בידך ישראל ואחר והביא תפילין לאחר שקרא קריאת שבע: עזר
 בג' ד' הזוק גט דעויק לה חרציה ושקלתי פיל שקס מתנו ומעלה לוק לה הגט והיא
 שלטתו מתנו דכין דמד עמותה הוה עק' ועק' קדינא ביה בפיל י' חנש' ז' על כ' דהייק לה חרציה
 ופ' כ' שהיה הגט דבוק במתנו בחוזק וצימצם מתנן ומתלחלו כ' או הוא נתע' לה לפיכך
 חרציה ג' עזר בבריתא ד' ג' עזר פרט' ל' אמרו אנשי יבוס לאצחוס כדות ל' ב' רית'
 שאין דלעך ידש את עיר היבוס ו' אנו מולדין לך את עיר המבפלה ועשה ל' אנשי יבוס עשו
 ג' בחשת וחעמידום בחוב העיר ובלבו עליה ברית שבעת אצחוס ופ' שאין ש' ל' א' א'
 י' להיכנס שם מפני השבועה שנ' ואת היבוס יושבי ירושלה ו
 ופ' ד' ד' רצה להיכנס שם ולא העתונו ש' ויאמרו אנשי יבוס
 חת' י' ל' להיכנס עד שתמיד העלמים הללן שכת' עליה ברית השבועה
 והפסחים ואלו ה' העלמים ש' עניס להם ולא ילאו דגלים להם ולא יחלבו
 מלשמוע ומלעבוד ע': סלוק פרק ד' אהל פ' ה'
 עז בת שעתה ודאי לכה פיל א' ש' ע' שנה וילוח אותו הולך בב' ו
 ואם עברה שעה תמימה ספק אם בצור הוא אם לא פ' ו' חמול בג' ג' ודאי לכה שקולס' לא יולדו
 ב' פ' עז הדגל בג' ד' א' A'
 וא' בט' ה' עזי דבלא בשירת לגבי מצח פ' שלבד העמעות במד' ע' ג' עזי דבר' א'
 עזא ד' קראא כ' פ' ע' ט' ט' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' E'
 ע' ע' ו' ש' א' א' ע' כ' ה' ח' H'

הל' ש' תלחין
 עזר
 חז' אי
 עזר

א' לפ' ש' ש'
 ז' א' א'
 י' ד' ע'
 י' ש' א'
 ג' כ' ו' ו'
 א' ל' א' א'
 א' א' א' א'
 א' א' א' א'

אחרי בלות היתה לי עדות וכוונתיך הא דאת אל ואעריך שדי בלתי שחאשה יסתי לך ומתות ואני
מנין בתני ידול עידויך עד וכוף לעבדו ונדך כשוק לעד ידעם יעבר
עד כל עלב ערמה מאחר שאנחין אוקף על הפרה אונדין אותה
על צד חוס ומנחן שקר שלמטו עליה מציאן כמות חיוק אחד וארוך
עם הסלח וק פירש אבא מלי גאון אל לב יסוף ראש השיבה זל לצדקה לגמ
שלשין עלטם מעודד עניס אמלו תנח על פרה אדומה עודה בלא שקין ססל
ואינו קדח בה אשר לא עלה עליה על שאמלו כזה קדאוי עול ערדו מוכתר בצמולוהיה
כל פידושו בעבדים במנחח בכל ישמעו בגל העומד מתיר חטים שילדי בעבדים לגמ
למטות וכל עד וכו אפא כהיה גונח אן בר עלי טיישא נחיתא רוסני קב חטי בלוח סרבו בס
א רחיקנא וחטי בג פלקאות בפיר מגעה כל דם כידא חיסו ופידוש טסס גרוב על הארץ
ג סלחית בארץ בע עקיק לול צדדים גלעל פלדומה עלל לצנוקטיס אונ
שהא שדוריא ערדדו בס גמ דל א בביע עלללל אן בקמטוס פליס פיר לניס שלעמ
לגן מעליס וועל אוק תחת מעלים ושפן בלו עלב גורב ובלעו פידאלי ערדן בל גמ דל
לאו מעלתי שדינו העני בשעה שעוסק במורה מעד עצמו כחולשת פיר כשהיה מתעסק במ
היה מעד את עצמו עד שמתוך בטלו כחולעת שמה לעמו מושבת עליו וכשיען לעלחמה
מלקטה לען כלמה עשה כשעת הצורך ערדן בל גמ דלס צורפא מוצט לא נכחה בעד
כל פיר כירד מצדו בגל הוא אמר עידנא מילע יודע דלע ינא קא אמיל בג בעה מדלקין בג
על שונט עבדות שאנובא דאנוולה עדה בעל כולחח בג בזלוע בגס בכור שנתערב ולי פדח
ידיה אנולה עדה פיר לא רץ מתין אהט לעמוד לפי שהיה למדם בסגל דפ הניקין רב שיה
בר אטי אהא לקמיה דאבי אמל לותן מר בשדנא אל אית לי עידנא למדי פיר עת למוד כמו
קצעת עוסם לתורה בסגלם א בעה וזה הוא שידן שלעצמות ערדן במ החובל בגמ
על לא נצרפה לא להעדסה פיר כלמה שיטל מדמו החבלה אחרי סיפוס מזונותה הוא
האבי ערדן בג במה בהמה יוצאה בג חנוות טומט ל ערדן בשנן פיר טומט לה
ספוג בשנן שיהיה מר עוקצה שהיו אדם עשיר ולן ששים דברי יקר כזה ולא לבהמה
ערדן בג תינוקות בגל דאת ואטה לא תמבול לא דרך גדילתה כדומן במ ל בענים א הא
נראה לעודי וכמו
לא לתורת כדמו
ועציה חזקותיו
חטי שלו ובעט
פ הזית ולקטן פן הא
האטח כדואה געד בראת כאורגת שפושטת זלועותה מעלה ומטה הערב וחוזרת גבה וכופת
קוממת כאותה שמעקה את בנה שאוכב על הארץ ולי היי דבעט דרך גריתה כשהוא בזדק
לטהרה מעגה הט בען שתמבול דרך גדילתה לעלות אבל לבעל לא ערדן ועוד פיר זה בגמ
בם רב גמלל בגם נקט הא לא דמי לא לעודד בעבסי הגמרה ולסבד עלי אחיה דקע בג
ב צמא וללהרס אטו בצעדי יעי בסל הגמל ואכל מעבש זלעים ועודי ירקח פיר הא
חופה ירקות ערדן בס גמ דפ הוצאו וכליח משל פיר כל השעירים הללו אט נשפך

עבוד

בכבוד מיוחד בנה רבן שמעון בן גמלי וכו' גודל חוקת הע מיל דלא עב
עבוד עולא כל עולא קלא זית ליה פירי שטרא **עבוד** בן בנה מלכותי שני
גל עיניו פסולתא דדיסטא אעוד פסולתא דדיבשא: **עכש** בן מי שמו
עמד עיטוש איטיטוש לאקטיא הא מלמעה הא מלמעה פיר מלמעה יסד והוא כגון
בן הלומות דפ הרווא עיטוש יטה לחולה דכפ עטיטומו ויהל אור והוא מחוטמו
איטומו ובהאט פט בטה אה האסתות מפקות ומלמעות מלמעה כגון אה
דפ גרווא וצקען לאצן שמתעט 55 ואין חצידו שומעו בלעדנו ויהי כיוצא
יעקב היה אדם עוטא ומלך תרעלך שכך האדם עוטש וק אופ חיים טובים מכלל שו
ישקב ביקש עלה דחמים וכו' **סליק פן** **אחל פז** **ערוך**
אשת בגג מי שיש לו אח נק אין לו עיניו בן גל דקדושתו פטרט מרצקלא אין
כל פן חסד דרשיט לב לאו והלן לאו אין כסף למחנה הן יש כסף לאין אחר ומגואב
דונט וקדע אין לה אין לה אלא גרעה כשל זרעה פסול מנן תלמוד וזלע אין לה עין
כיוצא בו לאו והלן אין לה זרעה כשל יש לה זרעה פסולתו אין לה עיני עליה אם יש לו
זה פיר כל חננה זיל בצעלתי קדושתו בלוי יש נחלק בגג סוד נחלת תמ לכל בני
צבתי דלתי קודם נחלה בן הבן דלתי קודם למב אבו והלוי נמי בתיב וכן בתיב
יורש אב אב אמו מנן תלמוד אין לו לוג מהאו א דאין עמה ע כלוג עין עלין ומכלה
ככוח כוחו לן יחשתי והי נמי דרשיט בן והוא הדין נמי לכלה דקדושתו נחלה
ולקודם לעין אחיהם אם יש לו דין יורשין הלא מכל כוחו ליתן להם נחלתו ואח נמי
האב צריך לעין לכל הצאים ככח אחים וליתן להם ירושתו זה פיר ל גרש זעל תמ
בעינין במקום שמכילי עין פיר גבי משה (אין מלתי עין בעין כלום שהבטוח במקו
ליתן הכרע בג דפ גט פטא ג עבדתי אין אדם נצול בלויס הלהול עבדתי ועינות
ברעו אכחו) בתפלתו כדי שיעשו לרצוני והיט קדושה כמו מנפא לשראן עין תלע
בפאה ירול עין תלע להב על כבודאם ובחת לא ביקח האם על הבנים יבוא עותב שהו
ויקרה ואל יהו ממנה ויבא נטר שהוא דחמק ויאלעה ויהוה למנה: בתגור פה בבלים
בעין שלטנו בעין שלביתם בשקן שלקופה פיר חלק שלמנה עם הקרקע בתגור ליכנס ביה
ישא עין ולמה משה יתיד פתח לא פעל סתום כעם פתוח בהנוגג פ לא בבלים בעין
טבעת שלעין בן העין ב שבעין והעין שבעתה וטבעת כגון וטבעות הע
חד בטבע ובעין שלמתכת פיר טבעתי שבה החבל שאוסף ההמה בן
ובג ובטעת הגית דר קולה אחת יתנגה לעט הפת פיר שמראה לו שלא נמחטו ואין מקו
זל אם נמחטו אין לו לומר טהור אלמא דבטעת הגיטות אין נמחטין דתע יתלע
באכל דתע בטא ימות הטה אכל מעטות דתע דטאמן בחריט דבזמט פ עשירי
מעשה שכן מעטת צריפין ושתי גלוח מביקע עין סודי ומלמט בגג וכל גל דפי
אותה שעה שנת מעשה טבא סגנות צריפין וכו' בפ תפלת השחר ולי יחושע אופ
שדה גל דבאוי מעין כל ברתה ובדכ פיר מזכיר ג ראשנות כפידין ואוי בדיכ
חט מואתך דעג ובינה ובשכיל בה חוקה ו החזירט סני של לב הדיעה בתע
פשוט לך בהטן ולי לכל גלמו מהדג לב שא בגויש וק כלמסה וכלכר עד מלו
ב שומע תפלה ואולי שאלו היהודות כותקין אלו זכרי לפט לב ואמרו אה הבטו

מטובות למת כגון הכל הכלים וכבר פירש בע ברך: בצדק רצה פירש כפי ויהי בקדושתו כל
הוא אור נעב להציל ולעלה על זכר א אור כי שם אשב לשמוט את כל הגוים כשם את ישראל
ממדי מקצת הדין ומפטר הדין ולאומות וכן מושב מאריך ומדקדק וכו' בסגולה למעורר
לפעם ישיבותה זו היא עמידתה פירש ישיבתה בלא יבס זו היא עמידתה וכך תתקיים יפה אם לה
אח ידע כלול יודעת זו כלום שאינו מתכוין לשום ייבוס בלז נצבים להסגיד את העומד בצוף
צבוע ראשון כדל ואם בעיני עמד הנאפק בל גודל כל החזקים שנתעברו נפילה נביקה
א סדר עמדה צריכה מעת לעת הליכה צריכה בדיקה עמוד החוזר פירש הלעי היוצא משפת
לולותיה וסדרותיו יבש יוצא ממין עמוד סילון הוא קילוח שתן שיוצא ממין הסילון וכבר פירש
ההירקן וירקון בכ תולת השחר בגג ל נחמה ער ישראל עמוד הימים בילב עמותה דהיו
מקדש ועליום להבטן בכ א בעלנה המעמד בצדקה עלן פירש המדבק שבי כלם בקומם
לעלה ויש אור המעמיד בו חלב ומקפה בכ ל בידים ל יהודה אור שצוף אינו מטמא עד
עשה עמוד בלז עקצס העמוד שהוא מכון כנגד האור פירש כשזקינו הרישק והקפלוטות
בעלים יעשו באמצעותם כמין עמוד ובלא שתרמלו בו חרע: עמק יוהש בלז פירש
צבה לא רעה לקרות עמדה קולל אותה עמידה ובבלז רב עמלה כלל החזון: עמם
עמל שעל גב העימא ס ל אימא וכבר פירש במקומו: עמל גם הבית אמלל מתעמל
ל פושטין ומקלן זרועותיה לפניה ולאחריה וכן לגלה על גבי ידיה ומהחזקת ומאיש
אח כמין רטואה ואסור בכ כלשעה בגמלא דברים שאדם אם אמרו בבת עמל
אמרו בפת שאינה עמילה פירש פת עמילה דל במה אשה כבר פירש בע יין: עמל
ל שעם אחזון בגל מים שטרי אינו ועמילהן ושבתיהן פירש אינו דמיה עמלן
בחהן מה שמטביחין: עמל גם אלן עוברין ועמין שלטבחן בפה שופר את המועלן
גל מעשה הלל לעמילן שלטבחין פירש הפת שעושין לשאוב החמה שלקדחה: עמל
ל גללם מעצאת האטה ובל גל דל המוכר את הבית בסמך המוכר את החצר כגב
עמלן דבתי פירש משפחות הבתים: עמלק בכפ דובול עמלן עם ילק פירש
הדין חלמי עם לן שבא ללק דין: עממו אפטר בעממי ככל פירש בעמת עמון
ל פ א ביצמות על מדוכה זו ישב חזי הנביא ואמל דברים צרתם
ועמד עני בשבעות וברז גל דחגגה הללם למש מיפ עמון ומה מעשיון אפטר עני בשבעות
די שיהו עמים סומכין עליה שיהו מתפלגים בהן פירש קדושה ראשונה שיקדשו של
יעדים שיהא בה קדושת שביעות קידשה לששתם כל זמן שירדו ישראל בקדושה לאחר
עמלן ועליו בכל כשעלו לא קידשה והנחום שלא יהא בהן קדושת שביעות עמם
בויקרא לבהבזו פירש אהבת שילוח את עמם חיו קורין פירש אמה קרה לאחור לן על
א לאשרווי שכינתיה לא על הדין פירש לא פירש קטוע לטען דאמל פירש למה קרא שמו עמם
ל שום שהיה עמם בלשונן: עמם יחש בכ א בשבת עממו עליה והגדולה
לגוים במקום שאין סת ישראל מניו מניו חיי נפש: עמין בחלק בגל עדת קדש כל זמן
ודמא שלחה עמלן עמין עמין ואזל פירש כמו עומם עמו: עמק בבלז רב פירש עמק

בגד' רב פרס' הא בעלות עלול בסג' מד' א' בפס יטמא לטמא אתה משקן שאן עלול
טמא מן חרודי ומן עלול כגד' כ'ל בעט'אר זה מערך עלשלישי : על בצ' בפ'א כ
שכ' עלול עלול בהסברך פ'ח בכלים הרוח שעלנה אתה הגמ' עלג' ובוא
פ'ל סיעה תר' רוח סעוד רוח עלשליש בפ' בחולין בג' הלטר' בטו'ין מאמ'ר בע' א
כשרן משי' עלולו הוא תע' לה והוא מה' לה ואפרוח' יעלבו'ם אימ'ת א' אב'י מכי' שמי'ן
ואת' מיטה רמ'א על' בד' ג' ד' סדר תענות כי צד צדיק ורשע עלוב מי'ס'ר'ה מ'ט
ב' השולח גט'מ' הל'ת'תק' פרובול האי פרובול עולב'ט דדייטהו'א פ'ל תוע'ה של'ר'יע' ד'פ'
שמיטה על'בה לה שמ'נה בתק' חפ'נה פ'ל ח'טה לה ת' לבק' העל'ב'ן ואי'ן על'ב'ן שומע'ן
ו' ו' ומ'ז'נ'ס נמ'ס ת'ר' ג' ע' עטוק ומק'ל' של'ב'ן בויק'ר' ר'בו פ'ר'ט ו'מ'ו' י'שק'ט ו'ת'ן מש'ח'ט
א' ד'ל'ן על'ב'ן מ'ד'יע'ת' ד'ז'ס'ה ס'ג'ו'י'ט'וס : על' על' על'ט על'ס בצ' ג'מ'ו'ה
קוד'ש של'ב'ק' ת'ר'ה'ה ב'ח'יך פ'ל מש'ן ז'וק'ן ט'וב'ות ש'ע'ת'ד ה'ק'ב'ה ל'ש'ל'ס ל'ן לש'ל'ס ה'ב' ת'ר'ה'ה כ'ט'
ב'ח'יס כ'ל' ח'ל'ק' בע'ן ס'ט'ר'י'ב' כ'י מ'ט'ו על'מ'י'ן א'מ'ה בע'ל'מ'י'ן פ'ל מק'וס ש'מו' על'מ'י'ן ס'ט'ר'י'ס
כ'ל'ג' כ'ר'ו'ש'ל'ס ש'ה'ו'א ב'ית ח'ש'ל'מ'יס בויק'ר'ר' ר'ב'ה ב'יו'ס ה'ש'מ'י'ט' ב'ס'מ'ך פ'ר'ט'ו'ל ע'ק'י'ט'ה ג'ו'א
ע'ל'מ'ת על'מ'ות בע'י' למ'ו'ת על'מ'ות ב'ז'ר'ח'ות על'מ'ות כ'א'י'ן על'מ'ות ה'א ד'את' א'מ'ת ב'ת'ר' ע'
ד'ס'פ'ת על'מ'ות ת'ר'ה'ס ע'ק'ול'ס א'ת'ר'ע'ס'א'ה על'מ'ות בע'ט' על'מ'ות ו'כ'ו'ל' על'ל'ס ח'ז'ק ו'א'י'
ת'ר'ג' ח'ז'ק ו'א'י' ת'ק'ק' ו'ע'ל'ס : על'ס כ'מ'ן ר'נ'ע'ס על'מ'ת ע'י'ן בע'ר'ך ש'א : על'ס ב'ר'ג'
ה'ל'ל' א'ח'ט'ו'ן ש'מ'א י'ת'ע'ל'פ'ה כ'ל' ג'ל' ג'ש'ב'ת ול'ב'ת'ח'יל'ה א'י'מ'א ל'א ג'ז'ר'ה ש'מ'א י'ת'ע'ל'פ'ה פ'י' ל'א'ו'ן
כ'מ'ו על'ר'א'ש'י'ו'ת ו'ז'כ'ל'ת' : על'ל'ן ב' ג'ש'ל'ס כ'י'צ'י' מ'ע'ב'ר'ן ה'ע'פ'ט'ה ח'כ'י' מ'ל'ע'ה צ'פ'ו'ן א'מ'ל' ל'
ע'ל'ן בע'ט'ה א'ח'ו'נ'ו'ת פ'ל ה'צ'פ'ט'ו'ן ה'ר'ה'ה ל'נו ע'ט'ן צ'וס'ה ו'רו'ח'ה צ'פ'ו'ן ע'ט'ן צ'פ'ט' פ'ע'ח כ'ל'מ'ת ה'י'
ט'ו'ן על'ן בע'ט'ה י'ש'ע'י' ש'א'ו'ע' ש'מ'ח ש'ש'מ' א'ש'ה כ'ה'ע'ת' כ'ז'ר'ע' א'ח'ד'ן ו'ה'א' א'ח'ר'ו'נ'ת ע'ר'ו'ת כ'ז'ר'
כ'ז'ר'ע' ב'ג'ט' ד'פ' ה'ג'ב'א כ'ד'י' מ'א'י' ח'י'ל'ו'ת א'מ'ל' ל'צ'י' ה'ו'ד'ה ע'ר'ו'ת א'ל' א'ב'י' ע'צ'י' ח'ז'ק' ל'י'ת'נ'א א'ח'ר'ו'ן
ה'י' א'ש'ת'ו'ן א'ח'ר'ו'ת ט'כ'ז'ר' נ'ט'א א'ח'ד'כ' ו'ש' כ'י' ש'א'ל' ש'מ'ח ש'ט'נ'ה מ'ס'כ'ר'א מ'ת'ו'ר'ת כ'ר'ע'ס כ'ג'ו'ן ש'ח'
ק'ד'ש'יס ו'כ'י'ו'ש'א'ב'ה ע'ר'ו'ת כ'ל'מ'ת מ'ט'נ'ה ח'י'צ'ו'ן א'ח'ר'ו'ת ש'ג'ר'ס'ה ב'ח'ז'ק י'מ'י'ן : על'ש ב'ר'ג'
ש'ל'ש'ן ו'ש'ל'ש'ן ש'ח' י'ד'ו'ע' ע'ו'ל'ש'ן כ'ז'ר'ק'ס'י'מ'ו'ן ע'ו'ל'ש'י' ש'ח'ה ע'ל'ת'ן כ'י'ש'י'ן כ'ל'י'ת'ן כ'ד'י' ש'י'ש'ו'ת ק'ס'
פ'ל ע'ו'ל'ש'ן י'ש'ו'ת ע'ב'ש'ו'ת ד'מ'י'ש'ו'ת'ן כ'ז'ר'ק'ק'י'ן ו'ז'ל'ע'ה ס'נ'ע'פ' ו'י'ש' א'ו'ת ל'ר'י'ת'
ט'ט'ו' פ'ש'ע'ו'ן א'י'ן ד'ע'ל'ת'ר'י'א מ'ר'י'ד'ן ב'ס'י'מ'א ח'מ'י'ע' ע'ל'ש'י' ש'ח'ה ש'ל'ש'ן
ז'ד' מ'ע'צ'י'ן ע'ל'ת' נ'ק'פ'ת'ב'ט' פ'ל ע'ל'ת' א'ש'ו'ל' ש'ט'ע'ל'ת' ב'ז'ו'ה'י'ן נ'ק'פ'ת' כ'מ'ו'ן ו'
ז'ג'יע' ל'ש'ו'ל' ה'כ'ל' ש'א'י'ן ב'ו'י'ן י'ב'ע'ו'ן ש'ש'ח' ס'פ'כ' י'ד'א'ו'ן פ'ל י'ל'כו' ח'ל'ל'ו'ת
י' ה'י'ט' מ'ט'נ'פ'ה ש'ל'ח'ז'י'ת' כ'ל'מ'ת ס'ו'ת'ח'ן כ'ד' א'ח'ר'ת' ל'ש'ח'ת' ו'ח'ל'ל'ו'ת ב'ז'ל'כ'ת'
ב'ג' כ'י'צ'ר' נ'פ'ל'ד' ד'ל'י'ק'ה א'ש'ח'ז'י'ת' מ'ד'ג'ע'ת'ש' ז'כ'נ'ה י'ג' ע'ל'ת'א ד'ד'יע'ר'י' ו'ז'פ'ן פ'י'ש' ע'ו'ל'ש'ן ב'ג' ה'כ'ו'ת' ב'ט'
א'ל' ז'כ'ר' ב'ע'ת'ן ק'ד'ש'ו'ת א'ש'ח'ז'י'ת' ב'ה' מ'ד'ג'ע'ת'ש' ו'ז'ל' ע'י' ש'מ'ת' ע'ל'ת'ה ב'ש'ל'ש'ת' ש'ח'ה ש'ל'ח'ז'י'ת' ד'ד'יע'ר'י' פ'ל ע'ל'ן
כ'ז'ו' א'ש'ל' : ס'ל'ק'פ'ח א'ח'ל'פ' ה' ע'ס ב'ב'ד'ו'ת כ'ג' ד'פ' א'ל'ו' ח'ז'ב'י'ם א'י'ב'א ל'ו'
א'ו'מ'ס'ת' א' ע'ו'ט'ו'ת א'ר'ד'יס ל'א ע'מ'מ'ו'ח'ו'ן פ'ל ע'ו'ט'ו'ת כ'ז'ר'ה' א'ו'ר'ם ו'ל'ג' כ'ז'ר'ה' ד'ע' ע'מ' מ'כ'ר'ש'
ו'כ'מ'ת' ל'ל'ח'ח'י'ת'ה ו'ש'מ'י'ט' ל'רו'ח' ע'מ'ד' ב'ב'ה' ב'נ'מ'י'ד' ב'רו'ס' ו'י'ש' ל'ק'ר'ו'ס' ל'ר'ע'מ'י'ד'יס ל'ת'פ'ל'
ו'רו'ח'י'ן ה'ת'פ'ד' כ'ז'ר'ת' ב'ט'מ'א' ב'ל' ש'ל'ש'ת' פ'ק'ד'ס א'ל'ה' מ'ע'מ'ד'ו'ת ו'כ'ז'ר' פ'י'ד'ע' ב'ע' א'ש' ב'פ' ב'ט'
נ'ע'מ'ל' ו'מ'ו'ט'ב' ה'ה' ל'ל'ל' כ'מ'ק'ו'ס'ה'ו'ת ב'ג' ד'פ' ה'מו'כ'ד' פ'י'ד'ו'ת ל'ח'ז'ב'י'ד'ו'ן ת'ע' ר'ב' א'י'ן ט'ו'ח'ת'ן מ'ז'ר'

אמוטב'ר

רבמטיעו עודה בחדש פיר ל חנני זעל אדם הלאשון בערב שבת שומש וחלה בפ אדם
 גוף הגמליץ ענת שלולג חנפ אמת מעלב שבת לעלב שבת אשל פליו יוק בעתן זרד
 אמשמש מיטתו מעלב שבת לעל ו גם עלזה פיר שבו נבוא אדם הלאש וקשא הא אדם
 בפ אף ע פ שאם ואוסלת עמו מלכל שבת לשבת ומפירש ל יוסו כל חטנא אפ תשמשי
 עוב בפיה בפן דושף אודה לאו היא ענבה שלשעורים פיר קמה שלשעורים דאמל
 במעורר דוש בפ כה גדול יעקב דכפר חטק אפ עדשיקו לא שהיתה ענבן שלבן יסו ד
 שלשעורים ומל ענב בפ לעלב הגול היו ענבו מרובות מאילין פיר פריצדי עוב
 בפ אין מעמידן בגם מורמחן האי עינבנא פרונקא דמיתתא פיר מורסנא אדהי לית ענבנא
 קמיתה פיר ענבים שיהו מלאיקה כאותה מורסא אם היא לבנה יעבד ענבים לבנים ואם שחורה
 יעבד ענבן שחורים בפ על אן מומין חלזון עמט ועינב פל שיש בעיט בענבה עוב בפ א
 כמסחים ענבה קטורה מעלימא היא וילפסן את החטן תרג יחט ועבו ענבל בפ י
 כנפם השינכול והעיטרה כל גם לפ צמה אשה מתנב דבא מיהא דתנן בצמן גאפלת פחה הזוג
 והעינכול חיבור פיר הצרול שבתוך הזוג המיקיש בדפס הזוג ומשמעה קל ועוד מסופר שבפ הזוג
 ענב באבות דל נח בפ ל נח אום אי לך אהבה לאהבה שלמות ל יהודה השא אום כל
 המקל שלו תעט העולם הזה מושטן ממנו תענגה ע גבא וכל שאים מקבל עלו תענגה עולה
 עמטן לו תענג העהא עוב בפ מרובה בגב אי מצדן ובלבד שלא ישחה את הענבה
 ענבן ל יס פיר אחרונה כמו הלבן תענגה כלל תנאחלו ענה בפ יש עמטן בגמסר
 שלות מלמד שבה צבעו עלאמו והולך ענה פיר למי שאם לו העדוקי ומה בשיטות אום
 דמ יולש אומאכו וביקט לבן יוחנן בצטאי להשיבו מתוך דבריו ולא יטה להדמאל בלאובן ושמשן
 ונתמטל בצבעון וענה ולך אם לו מה אתה אום בצבעון שמת והתח ענה שזוא בנו הוא ממד
 העמ ב אייה בט שהוא ב כטר הלא נמצא בן אייה שהוא מכח כוחו יולש אומנו וענה עעמו שהוא
 במ מכחו אינו יולש אומנו מתוך שהותרה אגודק זו בעדזה נתפלדה חשלה זו בצד זרד
 זה פיר לב סעדיה גאון זעל פיר א שלר חנני זעל בוא וראה כי אף עלפי שענהם צבעון ב
 בט שלשעיר קראו בע שלשעיר כמו לטן וסובל וצבעון וענה למדך שכן הכן הדיהא בפ
 זכול כוחוק ואי הפרש ביניה לם ענה כמו וזה טח כחו הששו העדוקי אין לך לאה לא או
 בכך אנה פוטריני השיבו ולא תהיה המקרא שזכאתי מן התורה בשמה שלם כלום אינכם
 באין מכח קבלה ולא מכח הלכה לא דבריתם מדעתכם שהיא כשירה וזעל פיר שיהיה
 מעדה גאון זעל ולא תהיה תורה שלנו פירש הכי בדין הוא שאפסידך ענבן שלא תהא שלמה
 סדה שלמה שלנו כשיחה בטילה שלם לא אתוקלוחתני שאתם אומרים צול ענבן עעט
 וכל בצפטה רעב עם ענות עט ורובב עלחמור תרג ענות עני העמ ענבה בצפיה
 לפ הענה פיר קמה כמפירש לעיל בענב פא קשיות דבר הפרוד בפקדט ענה ותרד ללאור
 ענבן וכמו ענבה בקטירה התא שאפ העמה בו שובמקום ב יס אום לפ עננות שלפעל
 העדהם וענותן ועני פיר לפי גודל חטמה ולפירוב הענים שיהו מרובה וענים מועטין
 ענן לפ שדה לענות וענים מרובין נחק לפ הענים ע ענת טל תרג ירו שלפ
 אטל ענבט כפגם דפ אם אין מכלין חיל לענבט וקדשה לחא פיר מקום

ג' שנות נקראו לו עמק שדים שהיה מגדל סדנין שעשו שדים ששעק את בני כטדים עמו
אנה ששם הטו כל אמות העולם וקצו ארצו ושוט ביניה גדולה וחימוח למעלה ממנה
וגו' וקלסן לפניו ואוט שמשו אחינו סוטה שנה מסלך באילנות וכו' ובכרש פה ושלוח מעמק
חברו והלא אין חברו נחום לא בהר ואת אמרת מעמק אל י אחת הלך להשלים העצה העמוקה
שען הקצה בית וכן חבר הנחם שקבור בחברון ועבדו ועמ אוחם וג' בל י בלוטה בגמ' אצל
את מצבת אשר בעמק המלך בעצה של עמקה שלעלף שלעולם שנ הנע מקיים עלך לשה
מבזק כזנא בדבר אזה אמל ושלוחו מעמק חצ' וי' הולך למשגם ימם וקצותי את כל הגוים
וה' עמק יושטונוש' זכ' של עב' ז' וי' ע' ושיפוט דל' לא מת לא על עמי ושלתי יו' עמק
בא טרם בגמ' סימני העוף איתבל עורב זה עורב העמקי וחמ עורב לטף וכן חמ אצל ומדאה
עטוק מן העורב למדאה חמה העמוקה מן העל' עמק בל' בל' סל' סל' עמקי פ' על עמק
מקומו כדל שארית עמקם וגרמי בתענות שיר המועד אזה וכן דגל כמל עמקי
עמק יושטונוש' על עמקם: **עמק** בל' דל' בגמ' מילקין עמדות דבני
פ' לשון עמק שיש בין קלפה ובין השלך כך כעין צמד בארז שמו לשם עמדותא דעורב שמו פולס
העיר בגמ' דל' אין דאישן כל עמק דעמית לורה פלך פ' ל' אמת הצמר שטותן לורה גיולה לנצח
עלה בבולה העצב יפה אלא דשלג אמה נק' כלומ' כל אמת הצמר שהוא נקי ואיש מלוכלך בטי
קולט העצב יפה ושמו נקי אין קולט העצב יפה כך י עקוב מחולה היה יפה עלה בשלום וילך בשל
אחר שחולתה לא היה הגן לא ירד בשלום: **עמק** בל' כלל גדול אה בשבת עמיד כעלה פ' י
כמו וכעמיד מאחרי הקוצר: **עמק** בל' אה העמקין בשבת הקונב כמס מישל' אין חייב ע
שיבטע לישותו וישממשו ש' והתעמל בו ומל פ' עמק שמוש: **עמק** י' שמעז חזאל הש
היה בא בשבת משמח סאין: **סליק פ' ט' אהל פ' ז'** עין בל' שור ענגח
בל' היתק שפחה שבמדי לטר על פי עלותו הוא עליך פ' דיע ממוטת בשלשה זה בגמ' אהל
ואל רב נחמן החסור על הערות כשל לעיות אל לב ששאר עמק אצלע/ וכשר ובל' הוטרף בגמ'
ול' תורה איהך דקומא תורה הוא הא לחמה והא תהוי תמוזה אל רב נחמן לב טעמ עמ' אהל
בכרפיה וכשר פ' ע' ל' אהנהוא חייב מלקות אף על דל' יושט' י' בעל ודא נקיטין שלקין על
טובה השמעה בל' גמ' דל' הקומא חוטא אל עמ' מלי משמדי ס' ע' עמ' מלי פ' א' ע' אצ' לר' עמ'
אמ' מלי אין אמת: **עין** בל' בגמ' מילקין בגמ' עלג עיבור על עיניו הו'
פ' הדין שמש' אל שיריש הגין מאחרין אוחן עוות הגין הדין עמ' עוות הגין קלון
הדין שאלקלן י' **עין** בל' בימא נענית לך שאולב קוש מלך ישרל' בל'
האשה בגמ' המש' ז' בל' נענית לך קום אלאל שני עינים שייני: **עין** בל' עמק
שם במוש' מעטת ל' ע' עמ' עמקם כמחלקיה אהב אומית וכן ענות ש' ומשהרשע
קיה תת' ואתתא למבדה עמ' **עין** בל' האשה שולך בעלה למדינתהם בגמ' האשה
בעלה ובה למדינתהם ושמ' אה בעשותו צדקה ג' פ' עשות חכמה שאן במ' ס' לצדקה
עין בל' ה' במקומו ועוד בגמ' דל' אה י עקבה י' שמעז אה מעמ' שה' ענות בגמ' דל'
כמה הו' ענה אה י' חמ' איוס או ללה וכו' ברא סה כל שעברו עליה י' ענות דיה שעה בל'
בניא חמקייס פ' דמ' ע' שלא בא לעמית המעטות בצר' ל' פרט ל' מ' עמ' דהבת יד'
על' אי נענית פ' דמ' ומ' בל' החלך בגמ' ד' אהן ענה טובה קא' ל' ד' אין ט' לא כיהם

עצ בקיחשין כל גל דפהאומר לחבירן עש הנמסך בחררה ובא חבירן ונטל ממק אה' לנקרא לש
עמלך במ ארבע מיתות בגמ הטור עמלך דעש למדיה בקרבא פיל סוס שעוטה לזבז כלפי
שמעיה להרץ בשוועה לבלוחי עבנותא בגל טריכות בגמ הרייה היא דיביע בינ דאומא
לקמיה דרצאשי סבל למיטוסה אמ ליה חוטאמר כל הני עידי בליימא הני אית לחו וקרו לכו טבא
עונומא דודיא: עבן עני פשתן כצרי פילי בע השע: עבן במ גמ דפכיצנימא
ובג' ל אישור אמ תולין בממחא דדיבחסדא הני צירב דזבין בשמא ליזבון עונקא דאית ביהות
מינ בשרא פיל כן חטא לשין כלפי עובי קורין לעמל עני הוא מקום שחיסה וישבו ג' מינ בש
שאן וכחוש ולפי בחל גרוט תרג איתחלחל עונקי רוממותא בגרוט תרג תושבחן דלד
בעונקיהו הנטיכות והטרות תרג ענקיא וסילי ירא: ענקוקלות והחרצם והזגם בפ
בעלה פיל הדיכס שבדאשי הגפנס כמו שמד שרוב אחא מעבחה בשאלמות והיעגו קטינייתא
קנקנות גפנס: ענקמון בצד לב פיל סו ויקרא את עשו למדינה שהיה מסתבט ענק
למלך: סליק פ' אחר פ' יא עבן בפ כציר מצרפין בית שמא אונג
אף לא מעשה קרייה בפ הנווד כן המבוטל הנודר ממעשה קרייה אינו אמור לא ממעשה רוח
גמ אי אביי תנא כל מידי דמתבטלא ביה רמתא ומבטיל קמ לה פיל חטים מבוטלם ואלות ח
טרגים אורז חייד ועלם: עסק בל גמ דפי יחסין כל הארצות עיסה לארץ שיה' ובסוף ג
דכתבות דאמ מר כל הארצות עיסה לז' פיל עיסה אחרי שנטלה היא חולין והחלה קודש וקם
כל הארצות עיסה לז' עת חולין לגבי ארץ יפ' ול' יש חולין היא לגבי בעל למנת עיסה פיל לחס נק
בל' במעשר שע' ל טרפין אונג יתחלקו לעשות פיל חטים המבוטלים נקדין עסיות: עסיות
במ גמ דפ א בשבת לא תמלא אשה עסיות ותרימוסין פיל בתשובות אחד מיני קטנות שגא
בארץ ישראל ובלאך מצוין לא עסיות ולא תולמוסין עסיות וטורא ומלי רואר
עסק בגמ דסמך כל שחכות בבבא קמ' בפ לאשון ובפ מי שחזן בשאן במ הל' דאוב
שה' לשמשן שלא באחריות ויצאו עליה עסיקין בל' גמ דפ שבעת השעות ואשר לא טוב
בתוך עמין רבאמ זה הצא בהר שאה ושמול אמ זה הלוקח שיה' שיש עליו עסיקין פיל עידעור
עסק בפ כל שעה בגמ האוכל תרועת חמין לא אם אמרת בשאר מצות שאן לא חייב בה
מתעסק כמתעסק שאם נתכוון להגביה את התלוש וחוקך את המחובר שפטור תאמר במע
וסל בפ' מיתות בגמ דסמך המקבלו המתעסק בחלבים ובעריות חייב שנצר נהנה פיל ה
שלא נתכוון להגביה קמבל דוק הוא ופלגו עריות לא נתכוון לביאה לא להטות בלותו ובא
הערוך שבת כדאמין עכ"ל להגביה את התולש ופ' במ שבת אמ' ל מתעסק בעלמא אמא
פ' בכריתות אם פ' אמר אשה חטא בה פיל למתעסק ובה המין בגמ חלב ונתן
מתעסק בחלבים ובעריות חייב שאן נהנה מתעסק בשבת פטור מאי טעמ' טלאמר כחש
אסיה טורא במ גמ דפ משאח מלחמה מל קרי ליה מצוה ומל קרי ליה רשות נסקא מינה לעו
בצעה שפטור מן המעור עת לכלחמך תרג עין לכל עיסקא: עסק בפ וכו' מלחמך
הקובר על כל המיתם רעה ממעט בעסקן לא רעה אינו ממעט פיל לשא וליתן בסתורו ל
היוס אם רעה בשאר מומס הלשות בידו אבל על אבין ועל אמו חייב למעט כלום בשא
עמס אינו ממעט על אביו ועל אמו ממעט בעסקן ואמל על ידי אחוים בל' גמ דפ המלך

האוי עסקא פלגא מלוגה ופלגא פקדון עבדו להו רבם מילתא דשחא לתרוהו פיל עמא
האוי באענה למה כפרע מיהת פלגא דהיא מלוגה על המתעסק בשסקא ואי מטי צה
א שקיל פלגא דפקדון בישא אדמריה קאי ולא מיתחוי כליבית ואומד שלד הוא שביד
שקיל אגר נדחה ונחא לה למה דא מיתעיסא משלם פלגא בסגמ דף המוכר את הבית
דכס היוצא על היתומים וכול עד דאמרי נהרד עמו האוי עסקא פלגא מלוגה וכול
שגל דפ מציאת האטה הכא עסקא רבא וקובט עסקא זוטא בם א בקידושין בזה דסמך
יצוטהאב אכיצבין לאצמורי עסקא: עשירי בסגמ דפ שלשה שאכלו עשרה זבל
בכוס שלבצה וכו' פיל הדחה מצמנס ושטימה מצחוק וחיכרוב ששת דאמך עד עלהאיך
למה עלהאיך מוזק עליו מים מפע שהאיך חי דקוילן בצללת האריך נוסק לטעם מים
הוא ודדחה אמרין מוזק חלג לל אינע בכוס שלבצה שאין מצטט עליו עד שיתק לטעמו
מלא במשמעו שיטול בלנמידיס לבחסדא מעמד סו בנטל פיל היה בות לנשב למיין המעמד
על לשמאלו כוסות וכשאוג המבדך בלכת האריך מוסף מאחד מאילו הכוסות בכוס שבידה שצנן
בשין לנין שאוטר) מצוג הוא צמים שיטוף מולעבא או פרים סודרא אישיהו מקצבן בשתיין
והו צמינו וי יוחן מנע אפילו לסייע צשמל וטגציהו מן הקרקע פיל בלגל ארץ ית' עריר
ציהו מן השלח טפח ונותן עיפו בוללא יסיוח דעתו ממנו: בם א בלאש השטח בגמול לילקוח
המעשה שנה שאין בה מלך מעשה אחד פיל תולת מעשיות כך היא טעה אחת שלשצו
ליש מעשה לאשון ללו בדף ולבע לוי הנה נמתי כלמעש ביש לני ועוד מפליש מעשיל שני ונתה
ייש והיט דכל בשנה השלישית המע' ונ' ללו לל' לני' טעה שאיננה לא מעשה אחד ודע
שן לפי שמעשה עני אי' בו שום קדושא לפי שזל אופלו בכל מקום בלא פליה וצלא קדושד
אנך מפליש בשנה ד' הן מעשה לאשון אסור לזרים בם יש מחזרות בגל בת ישרי ממורש
כל טבל שמעאר לא הופרש ממנו שום דבר אפילו מעשה עני חייב עליה נחתה וחומש
נעמ' י ימי אונ' יטול לא יהא חייב לא עלטבל וכו' אכל מעשה לאשון עשאו לאחל שחומש
נעמ' (כה) אם חלה נותע במפירה או במתנה מותר לו ואפילו קודם שנותרו לכה' לל מאיר
אוסלו לזל אי' חייבין עליו מיתה וחומש בם איזהו מקומן הבכור והמעשה והלפס קדשים
יס' וכול עד הבכור טאפל לטענס והמעשה לכל אדם בלגג דף מעשה בהמה והצמנס
אה עלותיכם וכו' ובשע מעשיות הכל מצבא אחל מעשה ואחל מעשה דמ' וכול טעם
לכת שחיתות קדשים יפה כח להנמ מכח יש בקדשי קדש ובבכור שאין (שאלה בה) כלום איפה
שד' מכח כהנ' במסח ובמעשה בהמה שאין לכהנ' בה' כלום: עשרה לשון התנה יהושע עשר
ותתקן עורא ל' דבר' נאמרו בירושלם כול' מפולש' בם ג' ז' ס' בם' אגל עקיבד
מנען לסולטת שכבת זלע ויהי צדש הראשון בשנת השנ' באח' לה' מקום למע' תנא' עשרה
אותו היום וכו' עשר בטיעות ערבה ובסוף המים הלכה למע' חייב כל ג' דף לולב וערבה
ג' דעסקין ובל ג' דתענות פיל עשר בטיעות כדתנן בל' שביעות עשר בטיעות המפחדות
ד בית סאה חודשין כל בית סאה על לאש השנהוא ע' בדאסור לחוש קודם לאש השנ' לשבעות
ה הלבן ושתי כאילן מססח ומעצת כמפוש בלג' בשבעות' שבעון אג' וטע' לן נטישת
ילדות מותר לחלוש בשבי' על לאש השנ' כדגלסי' בם' משקין הי' למישי' ילד' בם' פ' נעמ'
מפתגם בגל לא כעב ועד כמה אצ' ורפא דאמרי תלמודו על שטח נכפי עשוריתא דב רב
ע גלו דתעמ לבי מונ' חבת נקוטת מנכסי אחת ונטול עשור בכמים אפילו לצורך משיש'

אל ל הכי אלה יוחן כל אחת ואחת שקולה כשתים שני כו' שנים לעות עשה עמי
ובתרה שבעה אחריתי כו' עברו ו' ותנוא ופול זאת אגדה היא וגם היא יש שאמר בפירושה
זה דקאלהו דוקא האי מנינא לא לדעות כפשהא קא מיכוון ודקאל כד בלגהא שבזוהא
כדכח מהכות לכילמאה כו' שבע יסול צדיק וקם כו' שבע לעצות כל ולמך שבע ושבע
וכו' צה וא אמרת הכי ששן וארבעה אמרי רגלי רצתן במנוי דנפשו למימר כד כו' ההיא
זה שוקל את המועלן קושי ומפליקנא לה כל פירוקי וממילא דוחא שמעתה וכו' אמריבתיא
דסוף המדיה כל מוכי שחקהו צדק כל אילו פירושים נק' רצנו האי גאון אל ומשן שלחוקי הוא
העיקר בעצמו שכן מציע מפולש בויקרא רבה לתנו פרט מות וחיים ל ידך בטס ל יוחן כל
חייאת סדר יחוקג ומפלס לא חתם לא עלהגזל עשר קדושות אלץ ישרי מקולסת מכל
האלעות שא מלצהאיי גאון אל עשר קדושות שטעט צלו ללם כשתחשב אותך יבאו יי
והשבך אול אלץ ישרי איש השובר נק' הקדושות לפי שבשאר הקדושות יש בהן לבנה לנפוש
שמונעין ממט מקצת טומאות או שנטען מקצת בע אדם להרנע לו וכן צמתם אי קי קדושות
והבאת ביכורים ועמרי ושתי הלחם ולחם הפעק איש קדושות הללו ועשר קדושות צ' יי
ומלך אחיה כל אחד כותרתה: סלוק פרק יא אחל פ' יב
מדליקין אין מדליקין בצרי מפני שהוא עף בצ' גדלה ערופה בג' נמצא טמון עמו עמי לטקטיה
חברו פ' כמו ויעף אל שהמריחס האילן ועלו באילן יב' בג' דחלק כו' לא מועף לים
לה אין עם עיף בתורה נמשל ביד המצק לו כעת הדאטון הקל לא פלאטעם שהקל עליה
שונה תורה אבל האחרונים הפכידו עליה שולתיה ודאון לעשות לה נק' כדוסי הע וכו' הדין
אם אינו חוזר בו אעשה אותו גלם בג' דם אין דורטיק אין למעלה לא עיף ולא עיפו עיפו
עיפות יב' בגל דם ששן ספן מגלה ענה תרג כסול יב' בפ' מציאותה קשה בג' חמישי
בתו אל מפצק כול האי עיפעה נח לה ושיר לה באלו טריטת בג' נפלה גלינא ערקי עיפון
עף עגל רצפים תרג חרדה מעפפא: עף וכתמו חלב לטת תרג ויעטן טיפיקון
ב' ישעהו ובמיכה: יב' ותחת כל לא עבותה תרג כל בוטמא מעפפא: יב' עיפון
הסולתות והעוסין כבד פירג' בי' אקונס: יב' סחורים עפלים כבד יב' עיפון
עפן בפ' שבעת הדיין בג' מנא ל' מנא קב עפן דקייני מנא שיתא פיר העיפון
שפירטט: עפר בג' דפ' במה טומטן עפלי לבינתא שרי פי עפרון יי' שללבוניה וכו'
לבוש זכה לבושא דלתא ורגלין להטיל עפר זה באהלה לחוקי ימים מזהרות והאלה גופיה
כדאל בתנוקת דלש רבא אשה לאתחוק לא צנתי ולא באהל ושתי לכסס בו את הפלס ושע
בו אסת' הוא הלם וסיגל קולין אותו בראדי ומיגל יענן בקלן שלעשבין ודחאיפה והוא חוק
מגדלים שפירשו חכמי בדוראס ובלש ערב טמק מעי: יש מפלישן עפר שעושין מינע לבוש
לחוק ראשו בו עפר פלפל מותל לשון ירו' בר' גמל' המקשה מאן יהובלן מעפריה לרב וכו'
ומלין בעיין כלם מרוב חביבותהיינו ממלאין עיטנו מפפרי קבין אבל מוח הדבר ל' יוחן אי
שומען עפר בילמדנו מי מנע עפר יע' מי מנע עפלין שיש בה עהגיש לעונתאשה וכובשין
את יצד' ואין עובלין עבירה פיל בחורין עפר צבלי רב פליט וישמע אבילהם אל עפרון ויי'
בפס דשדיתפטר עפרן תנינא חסר בטבל שהלעם שרע במנוט שלה בלהם חסר ו כליפת
עגל לחן איש דעשן ולא ייע' ח' יב' יעפס בפסחים הפת שעכשה: סלוק פ' יב
אחל פ' יב' יב' בפי' במשקן בג' ל' מאיר אול בג' ומנעם בעלג' לא מטמון

הפדו טאוף פיר זי גליץ לוי פקום ושנים לעוף מינין שחיובו ל לא תבאן לא תגידום טאוף: עקב
ב לאוק הגולן בגל להיכן גולן מאי עקיבה מרס אמר אשך שאין עוקבן להוצג נמשות פיר מעמלין
ועקב אחר מנאף נראה כענין זה בפה היה מביא את מנחתה בגל מקום היה עם בגל מקומות הל עקבת
מקרא פיר מלה ויעקב זה פעם כלום עוקדת לט א עקמת לט א עוקמת בע ז בפה השומרה בגל
נלאת המטכך אם יש שמעקמת וזן אסור ס א עכבת פיר במנך המטכך יש מקום שמעטב
את היין ואינו יורד כולו: עקוב בזלן בגל אנשי דור המבול יש לט מין אחד נקוב שמו וא לה
עקוש שמו פיר שהוא כפי ספוג ושואב המים ואט מנחן אום על ראשינו (בלוע המים פיר ז עקובאמו
שמעקב את הגשמים: עקובה בעקובה דכלבא פיר בעדן בן נכרי: עקיבה בפא בקידושיין
בגל נכסים שאין להן אחריות ששור שאני עמיד למוזי נטן ליהושע ועשור אחד נטן עקיבה פיר ל יהושע
היה לוי ו עקיבה פרנס לעשים ומקומו שלאוטו מעשר שהוא נטן בו מוטכר לו: עקד בפבמה
במה לא עקוד ולא רגול ס ד בתמיד לא היו כופתין את הטלה לא מעקידין אותן גם אמר לב יהודה עקוד
עקידת יד ורגל רגול שלא יכוף ידו על זרועו ויקטור ופול עקד ואקד ואשתתוח (ל) תגד ידוע עקוד
ועקדת ואורת ושחור ויאמרו שלום לעבדך וג ואמרתם זה ססח המלך וג עקד בגל
הטמן משירד לעיקה פיר גומא שמתכנס לטמן הטמן בפ כיצד משתתפן מקקות עשו עוקד בפ
ובמקנות עוקת המערה אין מטבילן בה פיר גם אילו חפירה להתקבץ בה המים עקל בפ גם דל חבת
מהל היצא מעקל בית הבר טמא פיר עקל טמ הכפיפה שעצירי בה הזיתים והיא עשוין כמין קוסה ואיה
כולה גילה לא מסודגה כמעשה מצודה ושכבה ואחר שעושן הזיתים ונשאל הגסת שוק הגלעין שליתים
מננים אוקן באותו עקל טמא הגסת כל טמן ששאלו בו ונותן על העקל כמל שהוא מפרכתא ועד
מטוש בע לוב: עקל בפ חמישי במכשירי המים העולין בספינה ובעקל פיר דגלהספינה
ויש אוקן החכל שתופש הספינה: עקל בדג גם דל אנה עזות אינלא מילתא דאריב בעקוליהו:
בפ אי מעמידן בגל המולים א ל התם עיקולי ושוריו איכא פיר עקולי מקומות שיש בשפת
ההר עקממות ופשוהי מקומות גבוהין ונמוכין שהחבית אינה נמשכת בהו בהיא בפ לא חמור
בגל כסול אם איתודמיהא דקירא אתאי עיקולי ומשור טבעה בס גם דל המוכר פירת לחב
בוק להם דרך עקלותן פיר דרך עקמוניות בצומחן אן ז בבכורות ובעל פיקם זה עקל:
איזהו עקל כל שהוא מקיף פרטותו ואין ארטובתין טשקות: עקם בפ השולל את המועיל
בגל ואילו אולתן ובפ ארבע מיתות בגל בעלאוב ל יחמ אן חייב פתו ודמו לן פיר
ופא בכריתות בגל המחלל בפ נסיה שנתמטת בגל הגדות וזו עקמת וזו עקמת וזו עקמת
שמעקם שכתיו ומנענע בפל דל פיר לז ותעו התעבה ובעה לב מעורר עקמת עקמת
וכמו עקם בפ הרוחה בגל עלהדיקן וגמירי אי לאו עקמת דעקמת דמנען בנור דיטר
פיר נרא) הדברים שעקץ עקב מלכוב כימה הוא שהן ממונן בציוה עש הוא דנב טלה בפ המצות
ופיר בגל שרשין הא לאית ליה עוקצא הא דלית ליה עוקצא פיר שיש למנעל למסור עוקצא
ואבר אתה עשבים: עקם בסגל דל יעזר אום השורד ובל גם דל אין צדין כל הכריתות
לך אוקסי עוקסי בבר גדול פיר זחת שבוחת לשם ואין יכול לתמא אלא בטוח: עקם בצורות
ברגל דל כל פסולי המוקדשן אמרל ששת מן דעקם עקמתה עקבא פיר מי שנשבע ישמעל טש
למו עקיות עקיות עקב עקץ במל גדול אלא בשבת חוץ מקלמיהו וגלעשן ועוקיעה
בזובוקין סיקם בסנהדות מעשה וצדק בן זכאי בעוקיעתאנם פיר כשן זנב יש למאט עשמי

והוא מטמא פה מטומאא דיבוע לא ילפינ דהוי חיידוש וכלהיכא דאיכא חיידוש איך לא חיידוש
דהא ענים פשוטי כל עין לא מקבלי טומאא בס גמ דלפהעור והלועב למח לי הבשר הרי מטמא טומ
חמליה עלגב אצו כלול מהאבר מוטמא במשא והבשר א' ע' דלעצמו הוא טהור הרי מטמא במש
עלגב האבר אל' כששומש כלול כיון דהבשר בלא אבר איט מטמא הוי דהאבר משמש הבשר
לא חשבמלח לא כפי שמוטמא הבשר עלגב עין והאבר מטמא במשא אבל הצטד לא בוסת שאור
שויחיה לישבא בטילה פיד חוטבת שאור שהוא קשה ויחיה למושב בטילה מתודת האוכל ומטמא
במושב הזה כשאר מושב כששומש מעשה עין שימש פיד לא יאמרן מעיני לאלין שמטמאין
טומאא חמורה דזה שאור איט חשוב לא כחלופה שלעין וכחתיכה שלעין כשישב עלהחב
מטמא מושב בלב בתמיד כלהענים כשלין חוץ משליות וכו' עד ושלעין שון פיד לשון ושמה
גם מ' לעצמו וה' אצטרובלין ובלש פני בגמ דפ' כלשה עין פירך מגעילו בדותחין פיד כ
שלעין שאפי' בו המידין מן הקידיה ומערה בן בלי ג' ד' משוח מלחמה בת כוז חנתו וקדיין
חנות עדין לא תישלחיו שבח מין שאסור לתל בתעין שלעין לא לפתחיה כלל לאומיש שבח
דידיה עץ בת חבתאין מעעבין את הקטן פיד מוטמא איברין שלעין ומישב בידו חליות
שלעיה אחת על חתמה וזה עיניו מלש' עצמן בלי ג' ד' א' עומדין חזיה דקאבדח טובא אל' ל
בלש' ידה מוטמ פיד בל שמחה העצ ייהו מותר בלמדין אספה ל' ע' איש אסט ל' המיו
לענד לטא אומ' הקב' אסט ל' מורו שלענד היאך היו עין מעמדין ושד' למע' הדין ואומ' ל' כסור
באיך ואומ' אש כופי לעולם מיד מלד' עליו עעיאם של ילדן עצבותם אחר מחון אומ' ל' נסך לעשות
הוא אומ' בלאסיך כספהים מרס אומ' ל' השבע בעלם והאומ' אומ' וכל אשא את שמחהם על שפ
הללו סוחקות ואלו עצבות פיד בע' חוק' עץ עוצב אינה צריכה קיצוע כבד פיד בע' אבון
עץ בדה דאפרט ל' ויגדל הערים משל להדיס ועצבותן שהן גדילין זה עלגבי זה וכו' ממש
קויס דיא: עץ כמלא פיגמל כל כל גדול אפי' בט' בסוף אהלות ושוק את הקטן ואת העץ
גמ' מאי עץ אפרד יהחך תבא עלימי קטנות: עץ ית חבדיה סד' יוד' או עשק את עמיתו
לא תשק את רעך לא תע' שטר בס' תשא אך שאוק ומו: עץ וחד מ' משוס עתל
כהונג כבד פיד בע' חוק' עץ כסגמ דלפה מירי עאה בטביל כבוד עתל פיד לא מוטמ' ל'
ואומ': עץ כ' כלשה כ' שעה כ' סעב יב שמעה בדדרא מיהא ודע' כל פ' בלאים המע
עין נקוב בכוס א' ע' וז' מ' ח' א' ס' כ' ז' א' ח' ו' ע' ו' פ' ז' א' ח' ו' ע' ו'
נקיה אפי' זכר פיד בע' חוק' עץ בדומאות דפ' מי שאחו כסופימא ענה ולד' פיר'
ט' מעצדות הכי' ד' מטמא ב' ע' פיר' פיר' ז' א' ח' ו' ע' ו' פ' ז' א' ח' ו' ע' ו'
בשבותה דכי הו' דיין ש' המ' הו' א' א' ח' ו' ע' ו' פ' ז' א' ח' ו' ע' ו'
כפ' ד' די' מטמא בשלשה זה א' י' א' ח' ו' ע' ו' פ' ז' א' ח' ו' ע' ו'
שיט' עקב כ' ב' כ' צ' כלם טל שנפסקה אחת מאחתו וכל ע' בפסק עקבו ב' כ' א' ו' פ' ז'
ב' מ' ת' בע' י' ו' מ' ק' ח' מ' העקב טהו פיד ממתינס ומטה מחצו שלט העקב ב'
ג' ד' ב' צ' די' המיססל בעקבה שלאה היו' ל' בע' שאיין מהוגט' א' ר' יוסף ואשתו טה
א' די' פ' עקב לקט' מקם הטורף שאור מיטון כנגד העקב בויקח ובה ביוס הששי ה'
י' ע' ל' למאחיים עליין א' ד' ד' ל' לחבתא קדמאין ונפיק עקב' א' ו' ו' ח' ו' ח' ו' ח'
אחרת לעקב אחר: מ' מ' לא תבאף לא תבאף פיד מ' שמדד' וחוק' על עקבו ומת'

על ידי כל גל דף במה במקמה ובפ' אות השמות בגל הגוש את הקטווח יכרת יל' אשיל ער
שנה אם תלם חכמ' הוא לא יהיה לו ער בחכמ' וענה בתלמידים ושייך זה לחלק לאשוק ער
באנגעם לא כללים בלתיים ובער ים טמא פיל ער יים דומה לכל הסתתובו משבר גושים שלטמ
ערל ערו ערו ער היסוד בה ואל ער ער תת ער ער ניש אונ' שאת שלמחלישה לאשן חד ונכנס בארץ
לחופרה וענה ומרחיב כמין לחיים ומרחיב המענה לכלת לכלת הסתת סמאין והער עין עמה
ער בל' גל דלם אם אים מפילין ובפ' המוכר את הספינה בגל וברקלים ערונים ער ברפואות
למי טאחזן טרפא דערין פיל בלעז לאורו ער בפ' בעריות יוצא חשה בער שלחב
בר פירש בע ירושלים בגל דל' נרדים עיר קטנה זה הקוף ואנשים בה מעט לו האיבולין ופ'
ער בפ' סזע מצרין בגל חוץ מן היין לא יערעדו בשמן זית תחלה בפ' היה נטל את המעלה
מחקה המעלה אומדן אים שונה מער ערין אותה פיל גם זה לש ער ער ופסיל ועטיר כפ'
קרוי ומן עלול ומן ערורי ומלכה ככר פיל בע טעהר ער בפ' בא כללים ובעריות שאים ער
לחזירה פיל הוא חוט עצה והוא למעשה רוקס וחושב ופעמים מוצאו ופעמים מחזירין ופעם
מוצאו ואים מחזירין בפ' גל דבא קל' תט לבן אים לוקחין סקה גל' לא שרין ער בסנדל
ל' כל' כללים ער החמור וער החמור פיל ער החמור שמים על החמור ער החמור שמים
ל' בגל ער הכתק שלוש אומן שלפשתן ער הדומה רוקס החבורות משים ל' ער בגל
ל' כלל ער העליסה שמים על עליסה שלקטן ער הל' שלקטן היה מנהגם לחגור על מתע
הקטנים שמו יכהו החתול של לבן וימות ער הכל והלכה שלמטה ער הסרוק שמשוכבים
אומע המסדקות במתנה ער הסרוק אומן שלפשתן גם גל דל' בהמה המקטה ועמא מר
ער משלים לבשר לחומרא פיל כגון הצל חומה חץ העצם והעור משלמו לרוב ולחיתאמר
ער מצטרף לבשר ואפילו חץ כחץ ער בפ' לטעה בגל האוכל תרומה בגידת ערין
פתגם פיל גזירה ומאמר שוין ערין וקדשין שוין פתגמא שאילתא שוין ערב בל' כללים
כרם שהוא בטוב ערבוזא פיל מצולבל בל' גל דסנהדרין ערוב פל שיות כתוב כאן פיל אפילו
הלואות דל' בהן אם ססך תלוה למה שכתו בפ' ואל המעפטים מעורבין בה וכלית עם
אפ' כול ואפילו הודאות והלואות צריכין ד' מומחין בפ' א דלאש שנה כלי לערוב את השטן
פיל כון שמצאו אם יש גלן מלאך טעין פודה מרדה שחת ל' ש' מלאך מסטין ומכוונסין ש' את
לבם ואול שאם יעמד משטין גלן לרדק במצות ומאחר שיווא המסטין שמחצית המיעוט
מיושב ומעומד כאן מתעלב מלהסטין פ' כול בירן בלע המות לעת אכל והיה בית ההוא
יתקע צשו גל' כי שמעסטן קל שימורא זימנא חיא בגל ולא בהיל ופ' עין וכלית ההוא
שופרא דתקע שופר הגדול מטא זימנא למתבלע ומדתיב ומתערבב ולת' ליה סכא למעבד
קטיגוליא ומיכן אנו למידין דבעטן ל' בעמידה כמו ל' ב' שיער והל' דמחמירין ועבדין ל' כול
ול' בלחש ול' על הסדר כנגד ק' פעיות דסעתא אמיה דסיסרא ואל' א' ח' א' ל' יהודה כמה וביים
קל תקועא דיוחידאה מתבעי למחוי' תשדית תשדית תלית הק' בפ' חלון א' ל' יהודה כמח וביים
אמ' בערובין אפ' בערובין באן מדעתו בין שלא מדעתו גם אמ' שמוע הלפת כול יהודה א' ל' דב
חנא בגדתא אפילו במכה שטטלו קדוהו א' ל' בערובין אמרתי ולא במחיות ושט' גם גל'
דל' כלגבות בסגל דל' ש' ערורי ערוב הוצאה לשבת ואין ערוב הוצאה ליום הכסודים בפ' א'

תלוי באילן ונקרא עוקץ מחט שטטל סריהג או עוקצה כזכר פילע בע חרד בפג בנדח כח שיחא
גורק ידו על העוקץ פיל החידוד שלוד והוא ראשו כפב בזמא זכס בזמא זכס בזמא זכס בזמא זכס בזמא זכס
העוקץ והדגל פיל העוקץ הוא העצה כדל לעמת העצה בפ גיר הנשה בגג ונוח בשללא אה רב
יהודא חוטין שבעוקץ אסורין באלו שתי תוכות עקס ועקץ ש' ע' אחרת ס' וצ' אחרת: עקץ
בכליות פ'ז בפיאה עקץ את האשכלל בפ היוצותין בגל מעשה ובדק כגון שעקץ תאניה בשבג
דעלה קא מיקטל פיל עקרי: עקץ בפ הגזול ומאטל בגג אין סודטין ל עקצה אונל אין באן
עלן בעקסין פיל בעדמנות: עקרי עקורי קטנות מהיות לעות כזכר פ'כט' בע למד בפ
החולץ בגג אחד בתולות או שהינה עקרה וזקנה וקטנה על כולן צליכות להמדתן ג' חדשים ותנן
בפ הבא על יבמתן לא יבטלוים מפריה ורביה על אם כ' ופ' עקרב בכלי מתכור
פ' י' בללים עקרב שלפדומליא טמאה פיל הציל שלכליננס שהוא מתג והוא רפך והוא כדומה
ונכנס בתוך פ' כהמה כגון חמור או סוס וטס אותו הציל עקרב: עקרב בפ י' בללים עקרב
הצרטמאה לפ' י' מעקרבח ובל' י' אפוסמאילי אוטליביאו עקרבח כן הצמין פיל מקום ע'
בעאילת סלק פ' יד אחל פ' טו ער בפ מעשר טע (בס סוטה אף הוא
בוטל את המשרה ואת הנקסין מטולט בגג בל' ג' דערוצ) ובל' ג' פיק הלוקח בהמה
ל' לעזר מצא מין את מינו ונשר פיל פתוח לכדמלת שהוא דומה לו נבערצ בין לחיים עסהלצמילת
וששו לשותמאת כגון מין שמצא את מינו והקיצו להשתק עמו ואסור לשמש בין הלחיים עד
שיעשה לחי שחונן במו לבין כדמלת ומפלאו מטמא וכשבין לחיים פתוח לר' חלץ שאינה ממנה
אינה מתערבת עמה בצבחים בפ דס חטאת ובוקרא רצה בען פ'ט' זובח עורי צמין וצואי תמין
עורי צמין חן עולה שנשחטה בצמין ולמה קולא אותה עורי דבר שהיה ישן ונתערל וכו' בל' ג'
דתענות עורפילי: ער בפ היוצאון עולה דס הפסר לתוך דס השעיר בפ תנוקת היושבת ע'ס
טוהל היתח מערה מים לפסח פיל היולית בימי טהלתה מותרת לעבור בקדשים ושופכת מים על קרבן
פסח שהין שוחטין בעזרה ודוח צין וצולן אותו בצרפה ואינה נוגעת בגומו שלפסח מן ותע' כזה:
ער בפ בצרפיות לל העריות ששה בהן את המערה כגומרי בפ הל' ק' דפס' הוא על יבמות
אל יוחם העראה זו הכנסת שניה גל ביאה ממש מיך ואילך אינו לא בנשיקה ופטור בפ' ג' דפ'
והרוב וכלל טע' דל שמעון התם הואיל ומעודה בבעל חיים לתנא יחוד שלתאניה שנפלה ומעולה
אפילו בקל פתח בפ' ס' אופל' שנכרס ומעודה במקצת בפ עקצין ייחוד שלתאניה
שנמשח ומעודה ק' רבנא שבעקרה ומעודה אפילו בשודש קטן בפ או טריפות בגל' נטלה
הכזר נדללה כזר: ערה בטרמטין מהו פיל מעודה דבוקה כדמלתו בפ חו צמין לו בגל'
משטטל מאי למעל איש וליות אמל' דל רב שי'א כאיש המעודה בלוח שלן וכל' ודבק באשמו
שמע מינה שהמעוד הוא ודדבוק בפ המביא שי' בגל' בל' כותבין בעי' רב פסא הדי' זה צמין
והעיר שבין שיטה לשיטה מהו וכו' עד לא צריכה דמערה פיל כגון הלמד שלמטה מגעת לשיטה
שלמטה וכ' הנוטן לשיטה שלמטה ובל' ג' דביצה ל' יעקב אומ' אם חיו מעורות כג' א'
פיל גאון מידי אהיא ודקא אהי' לה לש עירוב כדאמ' בטבולין ונשאל מעורה ויש מהן הדעה
במשנה ומלמוד והלכה בל' אדמי' מחליטין אף בעין כלום מידי מערבא ער בל' ג' דפ'
הבא על יבמתו עירויס יהיו פיל עירויס יהיו יש לו בעס קובלן עירויס ימותו אין לע בעס הולך

הגלים שהיא מצ' לוגין ועד ט' קציץ פיל כמין ק ערה לרחיצת הדגלים: ערב בל גמול ללב

הצבה טבעה ערבה יסוד הנביאים פיל הנביאים הולו אותם לעשות כך מנהג נביאים בלא הולאה
לא תקון שכחה והחן להם ההלכה נייסדוה להם כלומר יסדוה כי היא חל' למט' מטיבי ערב

האל' עקיצה מען לערוגה שהיא ו' עלן פיל בע' בוד בלא טלפות בגל' ניקבה הקיבה לא אמר' ערב
אצאותה ערוגה פיל אומה דליאה עררד היה עם ערוה וזה מיוק ס' א' חבדצר וכבר פיל צמק' וכו':

עררד בפ' ח' בעלמ' הערוה מין חיה בל גמ' ד' א' בלאשהשנה ערד שדומה לערוה במובד
פיל בדכ' טרא למד מדצר והוא חמור מדבר: פרא אדם תר' ירוט מדמי לערוה: בכלל רב טיש

בל שירד עררד אע"פ ח' העולם מחויאל מוחן מתושא מתושא: עררד בלחן וסרבל' ככד פיל
ע' הדולנס: עררד סיג' אסיא ואספמ'א בפ' חזקת בגל' רסמך ששם מעידן עררד סק

בצ' צה' בל גל' ד' יום טוב מביאין עררד סקאות שלבדול פיל כל' שצדול ומנוקב ערות

בגמ' ד' כי ערד הער' סואיש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו וד' על בת אביו ובה אמו מען
ללא לוג' ערות אחותו גלה לעמד שאין עושין מן הדין עררד בל' ערבים ובל' חולין הכל

אע"פ כן וערבי' פיל כל' שדג' יעריפו עמך ואוג' ערבי' עליו הוא שאם הכה וזהו ערבי' ושטן
אוג' ערד פל' עלי גודרין דמי עלי גודרין דמי פל' עלי ערד קצוב בתולה נדר שמו' אותו בערד

בדכאות שלגוים ככד פילט' בע' הרמין בפ' מי שהועיאוהו בגל' מי שישן ובפ' השולח גמ' בגל'
המוכר עצמו וכותב ומעלה בערבים מטע' שהוא כמעיל מידן בפ' א' באבות א' תעש עמך

בערבי' הדייטן פיל ליתומים ולכפי אדם שאינם יודעין לטעון משימין לן אסטרופוס שיטעון
בשבלן והדיין עשה להיות הוא טוען ולמד טענות מצד אחד איטראו בל נערה שנתפסותה בגמ'

רסמך לא כתב לה אפ' ל יחק עשינו על' כעל' הדייטן ירוט חזא איתא אותה לגבי ר' יוח' אמ' לה
ע' הוא אסיך אמרה ליה לא לאק אמי' יחוש עב' לוי ותעש עמך כעל' הדייטן שלא לגלות לחיד

דין ידע בה דהיא כשרה בפ' גמ' הכותב לאשתו בגמ' השח' סילות אמ' רב עומך עשינו עמ' כע' הדי'
בל גמ' ד' דיני ממונות בשלשה זה עמד אמ' יחק בערבות שבסוליה פיל שאינן מומחין בל

גל' ד' נדרים מטע' שערכה שלא ישרא הוא פיל ערד חלקן שלכל' שבט' וטע' כח' בו ולא סג'א
דלאו הכי ולפי שטעמו וחטאו נוסף עליה רוב צמח ור' קיך מצות תל' ירוט עייטן פטורין ור' קיך

אח' תר' ירוט ערד חד עררל בפ' גמ' אל' כה' גדול בסנהדרין ובפ' כל' חובותן שקיבל בגמ' עלול
תמ' דבן נכל' יטלב נכר ממש ומר' אי' לי לא על לב ערל בשתי מע' ע' ערל בשתי מע' ע' ערל בשתי מע'

ישל' שמתו אחיו מחמת מילה וער' כי דאי כתב רחמ' ערל בשתי מע' ע' ערל בשתי מע' ע' ערל בשתי מע'
מא' אי' לא ואי כת' רחמ' ב' נכר משום דאין לבן לשמים אוכל ערל בשתי מע' ע' ערל בשתי מע' ע' ערל בשתי מע'

ערובה ערל לב וערל בשתי מע' רשיע ליבא וערל בשתי מע' בל גמ' דחולין של שמתו אחיו מחמת
מילה ישראל מעליא הוא פיל שלא נעטו ושרו לקיים את המצוות במקום שיש בה מצוה ש' אשר

ישא אותם האדם וחובהו ולא שימות בהם א' משיטא שכפר במילה ולא ביקש למואו משך
לעצמו ערלה כמו שפיל בע' משך בפ' ב' גמ' ד' האשה ערלוחאה וחמ' ולו פיל של גוי שמך

בערב הפסח ראוי הוא שיטבול ויאכלה פסח לערב בפ' אל' עוברין בפ' ב' גמ' ס' מצד מפי' מייס' לעלה
שבילה במאונס אפ' ערלה שהיא חמורה מן העלם עלתה מתוך החולין שנתערבה ושתיירו שם מאונס
מידות שלחן בצותה מידת מעותיה מין לערלה שבילה במאונס: ערס בפ' במה אשה בגמ'

בצורה (בגלל אין מועד) לא אתה לולב מר סבר עירוב הוצאה לשבת ושירוב הוצאה ליום טוב מר
יוטוב בדמיום שאין צורך אולם בשבת מה שבת אין כמעט מרשות לרשות לא על ידי עירובין
באטמוספירה של גל דמל אישור אולם תולין כשורתם בכרמא עירובא מר ללאים בר מסכת כלים כד
לקיפו כחוט ערב פיר חוטה עבה שהולך ומתערב במוך השמי שמועריב ערובותא דמא
פיר בעהקס: ערב בם או נאמדיך בגל המכוס פנה איכא בעיה ערובא וערובא דערבא פיר
אסיקנה דלי שטא קמא דר שמעון נכריתו על כל אחד ואחד מישראל מנה בריתות לתלמי מעות שאם
יעבור על אחת מהן ילקח בעונו וגם ערב כל ישרי שאם יעבראחד מהן (ולאנו חבדו ולא יקח אחד)
ממע ילקח בעונו) אחד נמצאו כל ישרי ערבין זה לזה ולפי שנת דמשל מוסיק ערבא דערבא כלום אם
השמי שכלו עבר עבירה ולאנו פל ולא מיחה בו אתה מחוייב כדרך ערבות לקח חתי) גם מזה
הערב שלאנו ולא מיחה בו ואם לא תעשה כך תהיה נחשב בעונם וזהו פיר ערבא וערבא דערב
כל מקום ששנה רב שמעון בגמלה במשנתו הלכ למותו חוץ מערב (ציד) ולאיך מחלוט פיר
ערב בגמל ששנה רב שמעון המלוה את חבדו על ידי ערב וכו' עד רב שמעון בגמל אולם אסיש נכסים (לוח) ק
ואין כך לא יסרעמן הערב יתיר צבמי שחחו אלא רב שמעון בגמל מעשה בעיד) אחד שאם לאשון
הרי זה גער על מנת שתתע לי אצולתי ואצולתי ואם חלפה תתן ל את דמיה לאיק אחרונה
אם בם דיני ממונות בגל זה בודל אמרו לו הבא שיימאמר אין לי הבא לאיק אם אין לי לאה שהיו נחמין
ופ' בזו לאיק אין הלכמותו אבל צרייה לאשונה הלכמותו בגמל ששנה רב שמעון (אחר חילוף)
פי' חתמת עדים כתב ופל עד ערב עורבא טוח עין בעמך פיר שחור בעולב צא פ' א
לשון גבאי וסחיתות הוא כלום דעת זולעת נעם היא ששחקן בעולבים קומתו תתל שח בעונו
בם עושין כסין בגמל דמך י' יהודה מטרש ובויקרא רבה זאת תהיה פיר לאש בם נעלה שנתת
בגמל האב עורבא בעי בעי והוא גבאי לא בעי בעי וכו' בגמל דמל שוחטין וח עולבים מביאים לו
לחם וצטד וכו' ערב בם אין מעמין) בגמל בתי ישראל וכל גל דל העלל ערבי מהו
וגבנות מהול בם אהלות אהל הערביים בם במה אשה ערבות לעלות פיר שים ערבות יוצאות
בדעילת ברבכל והערבות והרעלות משמעות בגל על לאשן ומסכות כל המעם שאין נראה לא עש
וקושרת נעטה יחט רעלות כלפינא בם כל כתבי ובם חבית מעשה צא לפע רב יוחנן בן זכאי
בערב ואם חושש את לו מחטאת חצרים תשב קדר תול פחין יתפון מדבד ערבאי כל צאן קדר
תול כלש ערבאי **בבבב** פיר צא ותחלינה בג ארצות בפיקוא ובערבאי ובפלסטין ערב
בכל בפרה מטמא **בבבב** השוין את הפרה מפני העירוקן שהיו אולם במעורבי שמש היתה
סמכו ידיו עליו פיר **בבבב** אותו בזה המעשה שסומכו) עליו דקיי ל) לאחר שטבל אין נגען
בו כדגלו בל יומא לין ב) פה גמל ביום חלפ לכה ששחקן את הפרה לא שזה פרישתו (טהור)
הכה השוין אין אדם נגענו וכה גיל ביום הכפ פרישתו לקדושה וכהנס הטוהולין נגען בו ולאחר
שטמא מן הסמיכה טובל ועוסק בפרה לאש בלא הערב שמש: ערב בכלכלו עין סלק
או בעלים וערובת העבדן פיר כל עין כמין סמיכה והיא לעבודת הבוראי ובלעז מטרמא ובם
עריבות הפיסונות פיר יש לבאים סמיכה קטנה שקודין בלעז נשרי ומציאין בה אצנים קטנות לית
הנדבין ושמן בלש קדש פיסו כיר אח עריבה שששין בן הבנאין הטיט ובם כל עריבה הטאה
במה טהורה מכלום פיר התקייטה נמדה ובם כל ובמל בידיים בו ביום נמנו וגמרו על עריבות

על פי המנהגים שיש להם בזה הענין

שהוא באה לעולם דבריו מערב עורף שלש כונה לכל צד (וימין סוטה בראתם דימינע שלש פה בדין) ושמאל בצדן ומעו במזרח ועשו במערב אמא ישכנה במערבית וכל כחל אמרתי הינו מי שמולך בתורה שעוסק בה שלא לשמה מביא רעה לעולם ברוח צפון שמנצח ומביא רעה לעולם עד שחולק הקרבנות בע אדם כעס וזתם בזול לקטות התבואה כששורים עלי דשא זהו העוסק בנסתה שלא לשמה כשעיר כשיד וכל העוסק תורה לשמה מביא טובה לעולם כל צדדים הללו שחודדין בנותי כל גוף דת משוח מלחמה כל ערפה וכל הרפה וכו' ערפה שהכל עוסק אוחס באחודיה לפה שהכל ערפה כחלימות: ערפוד בגמ' דפ' א' דבבא קמא עטף. לחול שבע שנים נעשה ערפוד עטף תלג יתה ערפודא: ערפודא בג' אטרמות בגמ' ובחגיגים למינהו ד' פעמים להביא צפורה כרמים ויחזק והערפודא וחרזבונת: ערפוד בכלל עין שחלק פה ין בעלים והערפוד משיעשה ברעמות אחת טל נפיתא בלשחנה: ערפוד ברוב עשאות קודו וקנה תלג ערפוד ברוב ערפוד ערפוד וצדוק וצדוק. ערפוד כל אבט' בגמ' עיר שיש בה עבודה ד' לא ישתה אדם פה הנהדר שנה לא עסק ולא בידן משום סכנת ערפוד מאי סכנת ערפוד מסייעא לה לה חנינא דאנא הבולע נמא שלמים נמא לחם לו חמין בעצת מל' תולעת ארוכה ומצואה צמית וכשנסמלת שלהבשר נחלת בו ומוערת הדים וכל צמין שמוצעת דדיא נמלאת מן תלחה שמוצעת ומתנפחת על שהוה כמוחבת קטנה ושואמ' בולעת בתוך האדם מוצעת לחה שבמשו ומתגלגלת בגייעין ומצאת כליסו צבה מפני שלא השתן דלמ' ערפוד בלג' וצבנה כליסו ופרק' ל' שהיה אותו האיש שותה והבולע ערפוד כל לחוחית שבמיעין מוצעת ערפוד ואינן שותות מיין ידעין מטע שביקשו להשתן ולא השותן נמצאת כליסו ערפוד ס' א' ערפוד כרם זנות תלג בערפוד דמצעא דמחן וצני נשא ב' ה' שרעים מאיניעוד פוטנק למאי אכלי לה לערפודא פלג' זה תולע שבסדר כמו אותו שפירט' אכלזה נבוא מאותו מאכל שפירט' בגמ' ערפודא דמאכלא פל' ישרא קושלין בקסולר ומורה מאי מצוה קלה אמ' רבה בר' יוחנן אמ' רב אמילו לשתי ערפודא דמאכלא פל' ישרא קושלין שחורה משום דמאכלא אירושלים כדאמר' מי טעם סימט מסאני אופרי אמ' דמאכלא פל' ישרא וצפ' דשמעו יאמ' מסכנותא ליהודאא כערקמא סימקתא לבקדשה דמוסיא חורא ס' א' על לבבך: ערפוד בגמ' בכורות זבה צמ' שאינה נעשה לערפוד וכל דבתמיד בוקבו מתוך עיקובן פל' צל' ישמ' קודין לסובך שלול ערפוד והוא למעלה כהעקב ויש ממיש מקוסכך הייך והינו קפץ העליון פרק העליון ובלגו אינינו: ערפוד בגמ' בשביעיות הערפוד צל' והחלביצים והבנות כבד פירט' בע אצוה: ערפודא בתורה דלא בגמ' ושמו' אמ' מאי יעצר דעצר ערפודא דמא' אתא ההוא גללא אלרבה אכתפיה בל' גמ' דפ' יוחסין כ"ד ירפודא ל' יוחס' אכתפיה וקא מעצר ליה: ערפודא בגמ' ערפודא ואלו הן צומת הגדים אמר רב אשי דעלוי ערפודא: סליק פ' ערפודא בגמ' עלהזיקים מאי עש' אמ' רב יהודה זב טלה: ערפודא בגמ' ערפודא ואלו תצטריך לבריות פל' עשה שבתך במאכל ומשתה וצמ' לצושים כמ' ימי החול וא תצטריך לבריות עשה דבריים לפועל' ודב' בהם לשמ' בגמ' דפ' קונסין פל' לפועל' לשמ' שהקדמה בגמ' דפ' החולין תא דבין ואלה את דאשה ושאת צמ' ה' אי עמד אום תקוף ל' עקובה אום תתל וכו' בבה דב' פל' יב' אה תולדת סדסמים אתאמר כבר עשה אק' כות כן לא עשוהו כביכול מלך מלפ' המלכים הקדשה וצית דינו ממנים על כל אבר ואבר עשן צמ' עשן עד לאש השנה פל' צמ' זבל בביעה דב' גמ' דפ' עס טוב (שלא לששן מידי דהוה אבישא אצמרי פל' לעמן פירות שהוא מצטיר אכל נש פל' א' להנה בשמני ולגחלים לששן שום דב' שיהא לו רוח טוב אסור מפני שמכבה הגחלים בשמני שנותן הבשמים

על פי המנהגים שיש להם בזה הענין

פוסת על תבשי למאן דאמ מערומן בדלק פיל זכונת בל כותם בגמ ולבש כל שפולן לבוש ואפיל
יוצר מיה כלים זק היל וקאמל שמעתי להעים : ערם בל א בדמאי ומפדישן אוננו ערום בל דשמעתי
פיל מסרישן אוננו ערום שאינו עיון ברעה שאם היה טעון ברעה לא היו מפדישין שאסור להוציא אתהם
כשהוא ערום בין השמעות הן היא דתעטן ספק חשיכה ספק לא חט ופול תנא חלמא ב שאם מחללי
דמא במרחץ שאינו טעון ברעה הוא ודאי טעון ברעה ל מנא בעא קמיל יודן כיצד הוא מצדך אל אם הוא
פירא על פדיון מעשר שני אם הוא מעות על חילול מעשר שני : ערומן ערמונים דולב עיון בל
דלכ : ערומן שפיסון עליו ארבע תרי יחוט ערמונה דכמין במרט תרוב בבלו סויו חרמין ישיי עליו
אל רב יהודה דדך שפיסון ע"ה שוין הם : ערין בפה המבא בגמין פוחמין מאי חידתא אמר רב יהודה
עירנות מאי עירנות אמר אביי עירנותא בפה המוציא בל כחול כי תנא ההיא בעירנות פיל בנות ספר
שאין רגילות למאן בטוח שאין שם שוק למאן אין ויש אולי בנות ספר שאין עשעות בטי' רב פריט נא למדתי
שהו לה שני פטרונין א ב מדינה ואין עירני ערם בפה בכלאסיל יאורה אמרם ערם מלמולן הריא לן
בל יבנלם מערבות פיל הסקין הסדיגס על העטם ודעמן ועירין וכמו כ האדונת בל פו ערום היוצא מן התלול עיר
ספק ערום שמפסיק העירול הסרח היוצא מן העיר פיל מתוך ערבותא פ א ערם מלמעלה ששין עיר
כמין ערם למעלה ומלולן עלה שריק גמ ושמו בלש ישל ערום : ערם בל כיצד מביטין בגמ חוץ מקו
ובס גולד א מנחות נקמנות הכא במאי עסקו בשעירין פיל מלש עיריותהם דכין שיערב נגמ
אחד רטבו כוית שיך זה בפיר הראשון עלמעה סלת זריר וערין כבל פילט בע חיד בל גל דל חוצא
אינא דאמ בערם וכדכזה בל יחוטק דאמ רבז בר יועק אמר רב יחי' בל אין בן המודל בגמ דסמך
מרחאוו רפואת נפש ערם יפה לחולד לרפואתו מאי ערם אמר ל יועק חושלא דשערי עתיקות יביט
אם סמידי דשערי עתיקותא דריש נפיא אמר אביי רב עין בשולא לביטא דמסדא פיל מוכי מחדו
בסח שלקמחית בעלי כח טגילס בשסך שמאמץ כח החולס וכל שכן הצדאיים ויש אולי בשבט דל
שהיתה עושה בתטבעאם שלמה כמפדש בע ברבטע וכדל ותאדני חיל למלחמה כלול זיריות
דלמ זולה אתגל השעתיים וזיריות ודמעתע כל העולם כולו נועלים מברוך שבטיה של שבט דל
ואי מן הצדור שביר ערם בל חזקת בגמ הערוסק בער פו בתי אצת פיל ערום ידוע
משמחו ומסבגם להשלים הלבידו והוא הנוק לבשל השדה חלקו וכל מי שאח בעין הזה אפילו חס
אח הערוסקים ולקח הוא חלק בעל הבית אין לו חזקה אמרי קודמנא שריה פיל מודעה אנטרוט
ערם בסו גמ דל עושין פסון מערוב לכולה מחוץ ערסותא ערסותא פיל שכונות שכונות ולא לפולם בל
וישנו בפי כיצד מערבין בגמ ערם שלחוד כל שאינה שויה לטא אינה מחייג פיל מחייגתא חזקתא
אדירתא דקביש וקאמן ועשויות לטא בגל דביטון לבח בר אבוח מעריך מערסא לערסא ודבש
משכונה לשכונה וקבל במחא שכונה פיל ערסא בלע ריוט והיא גדולה מן השכונה ושכונה בלע
קודרדא ערסל כמלונת במקשה תרג כעמל מעסטת במקטוא והתגודדה כמלונת
ערסל במל רב שיש ל הגבורים היו כותשן לגליה על החסום וסותמין אוננו והיא באילכנס כותש
והו דלנו מתערסלות בגיס ה ה דל הדמאים יחוללו וי ערם ונבק ערערתא מן כותלם עין בל
אנדיפי ערין בל א בחולץ המולקמן העוק פיל לב כחנל דל עורף הוא קשה הגולגלת
הצאר וה נקראין פט הגולגלת הפנים ואחורי הגולגלת נקרא העורף ושהג גולגלת פיל כמול ערס
ממולדתה את העורף והוא אחורי הצאר שנגד העורף בל לא יחפור בגמ מרחיק את הגולגלת
יערף כמטר לקח זה רוח מערבת שבח מערמו שלעולם סיל ה גרסום דל ערף כמטר לקח
זה העסק בגורה לשמה ומרסן אוננו לשמע לקח עושה טבד לעולם כמטר זה שבח מרוח מערבי

ושלום משמורת שלהקצה שנ' תזר שלום שלום ואוה ואל תבוז כי זקנה אמרן למעלה שהלתינו
 ואלו חזק שול את שלום חבד בשם אמרו בן אס אמה לואה שארך הזמן ונמטר הגלות לתאמר שח
 חזקת היתה בימות הראשונת ובעת מלכותם עכשין אני נבזין ולשהקין הדיבר אין אנו חייבין בתקנה
 זו להניחם בתולה עושן אחל כלכלכן ברוך יי' ליי ישראל מן העולם וכששנענו חמנין אמרו אין עולם
 לא אחד וכשראו הסתם שבשבי לכן נתמענה האמונה שלעולם הצא והקינו שיהו אולי מן העולם ועד הע
 בלום מן העולם הזה ועד העולם הבא ובשבי לכווד המקום הפרו והפקון שהיה והוסיפו על העולם ברג
 פבא לו תק גדול ואי בעית אינו עת לעשות ליי' ה' תור כלום עת סכנה היתה ואי למידין אמנה בתמורה
 פ' יש בקרבנות הייחוד מעייטן בספראגדתא בשבתא אמרי עת לעשות ליי' ה' תורתך בם גמ' דפ
 ועא דומן שנה האמורה בקדשיסן והאמורה בבתי עליוחומה ושת שני שבטתא אחוה שש בענד
 גברו שבבן ישבבת סוף מעת לעת ושם מפולשין כולן: עתה לא יאונה לצדיק על און ותר
 א שפר לצדיקא כל מידעס דעתא ולק לא שמע געיה תרג וברא מאיקנא לא מקביל עתא: וכן
 נרג ויש לא שמע געיה ומהומה תרג ועתא ביה וכן תרג און והוות מק שיב עלשפת און פ' מות עלנות
 עתה אנכי הית עמד בן יי' וב תרג ידונ' אט חייבא מענד עתה אל בפ' יש בקרבנות
 נט הוא עתה הוא יעבן ומה שאו יהודה אחי שמון שמו עתה שמו יעבן שיען ורובן
 גרה בשלי עתה בם מי שמת בגל השושבינות עתה נכסי עתה פומי פי עשיר
 לפחלות שיש בהן נפח כגון צמר גפן ופיועא בהן עתה בם א בסוכה בגל חביל קש הואל והאיות
 להפך בעתה ובס גל דל הבא על יביתו מפני מה נמשלה תפילת שלמי יקום בעתה וכו' בכלל דעה
 ג' ס' וישתרי צחק ריש לקיש אמר שהכך את הגזירה ולפוס כן קליין ליה עותרא דהסיך אידא
 עתה בכל דעה פרט מן מפני שרי גבותי מתלה אני אין אמ' ק' חד אולניך דחמר ליה תהינן

הסלב עולמים אלפים תמניסר סיוע לכתוב ערך שרנסר
 וכן יצליחו בערך שבסר

פא בפ' במד' בהמה בכבול ובפיאה נכרית לחצר בם גל ד' מ' שאמל הדיני נוד ושמי' ונמ
 קמא סבר אפשר בפיאה נכרית ול סבר פיאה נכרית טעמ' דאנ' תנו לא שמי' תנו גופא הוא ומיתסר
 והא מייבשא בעי לה אמ' לפא בפיאה נכרית טעמ' דאנ' תנו לא אמ' ל' יום ב' חמ' בם חלק בגל' הבה
 שיער נשים צדקנות מהו ופלו ער לא צליחא דתלי בספתא פ' אשה שאין לה חב שיער לוקחת שיער
 אנשים אחלות ומשים על לאשה שנראה כמו שהוא שיערה פא בגל עירובין בגל ואסיש לן
 מעשה שנען ד' קונדסיין בם פינות השדה ומתח דמורה על גביון וחזון לנען כלאי' וכו' ע' פא מעשה
 נען כלאי' אבל לא לשבת ובס ה' בגל שיידא ה' סס קנים המדוקרין ועשה להן פיאה מלמעלה אפילו
 בותר מעשר מותר פ' כל מעילו דמקין ולא מנ' ומכסיא כולה קרו לה פאה דרמיא למיאה שהשדה כולה
 קוחת ומגלה לא נקתי' בה כמעט והיא נקראת פאה נכרית דמקמת הלאש ולא מכסויה ליה: פא
 בגל ד' במה אשה הבעם יוצאין בקשלים מאי קשלים אמ' לב יהודה קשרי פאה ל' פ' לא שלמא
 נכרית לא פיאה זו זר עושן כדאנ' ספתי אסטס וקונה וק' וזרדי שלו צובעין בע אדום ושמו ב' חמ' ו
 פוחא ובל' עלבי פוחו וה' קאמ' ג' קשרים מן הקש שלו מוקמי שלא יעלה החולי' ה' מס' ד' אמילן לשפס
 מעלן מ' נלפיאה בדיא פ' מי ימצאה בעט הזה דלא יראה כל' או הדברים ועל מאי אילין בנס

פ' מות עלנות
 פ' מות עלנות
 פ' מות עלנות

עלה ולמא כדחך נכח שמכעיר דחבעתה בעס טוב שרי על גבי דחיס מסוד פיל שלום לבינה ועק עליה
בשמים נחור לאינו מסוד פיל דם אמר לה הממונה בעלה עש לאיתי כנגדי: פיל הסם שנתתי
בקטרת ומעלה עשור במקל שארס מפעלת לכת ולכאן בל גמ דם אחוז דינמות עשנו עליו בית
שיעו עליה מערה פיל אש חל כשהלכת לכבוש עיר ורואין מעלות ומדמין שיש שם בני אדם
ומתיראין ליעב נחמא ללית בידם נהודגן זונת מה עושין מציותי בה אור על מתח מערות שתמלא
מעלה עש אמר יוציא איה מוטב ואם לאו נחנק ותעמים שיש חורין במערה ונמלטיה סתם בלא טרפות אחוז
דם והמעשנות בכל קדבנות פה במנחות אין מביאין לא מוטק ולא מעושן ולא מבושל עשור תרג
נכדו עשור במין מעינות נכדו מים בעזו עינות ותחם תרג וכדא עשין מעינותהווי יהו עשיר
קרית עזו תרג קטיא דעתידיא ללכא דעושעת ועריעים יתמכו עטר תרג ועשיע להטיי בותר
עתידיא מגדל עז שם תרג מגדלא דעושנא שמיה דאהא: עשור בהטיי פ יג בבלים קודחם
שעל עשור טמא מפת בית ביקועו פיל צד אחד שלח עשה דומה למחלישה ואחז מחלושיתו ותג
וית עשמה וכן תרג למחלישת: עשור בפ המקבל בגמ ספיר שעת אמר אפי לא סכידתך מעוה
זה עשק ישך בדי ואיע נחמך חזו גזל רבא אמר הית עשק העוגל להם אפקיה רחל בתרי לישע (עג)
עלו בשע לאוי) עשור בפ הוחבגמ ער כמה עשיק לגבך ושוה לבדויסיך פיל כשאתה קוטה מלמ
אם תקט בוקר לא תחטוש אבל מאכל לא תקנה לא בשוה ס' אי והו נשך בגמ פוסק עמם על ודגדית
באתריה דאמימר עשיק עמרא פיל היהיקר: עשור בפ נערה שנתתה בגמ ד יהודה אמר דאומר
אם נכח לתקברוהו מנכסין אין שומעין לו לא כל הימנו שישיר את בניו ויפיל עצמו עליהם בדי:
עשירות בפ גמ דפ מי שמתו צואה בעששית מותר לקרות קר שמע כנגדה פיל כג) שיש
בחינה שלחכותם הקורא קר סג ליע: בפ גמ דפ לא רבנים עששית שהיתה דולקת והולכת בש
למוצאי אשבת עבדיל עליה בל גמ דפ במה מלפיקן שהיתה דולקת והולכת כל היום למוצאי שבת
מכסה ומלפיקה בל גמ דפ מי שהחשיך היתה בהמתו טעוסה טבל ועששית בגמ דפ אם אין מלכה
אותו לאינוהו בעבים לאינוהו בעששית בלמדנו והי בדי ואש מות בלתי סודין ש עששית
ומשא אפסערבא סודא ונורא דליקא גיטתו: עשור בפ אמר לה הממונה בגמ אמר איה בההו
עששית שלבדיל היו מחמין מערב יום המפורים בפ א בעל ז בגמ ובכל מקום אין מוכיח לה עששית
שלבדיל בבדי דב בל גמ ויש אין בשעה שהיה מעלה חמה היו שערות לבו בוק עוב כלו ויוצאות והיו
עששיות שלבדיל לתוך פיו ומוציאין כאבק בכלי מתכות פתח יא בכלים העושה ליש מאן העשת וס
החזקה בפ הקומין לבן פיל דבעה קע מעשה תנו לב המעוה היתה באה מן העשת וכן החוב פיל
ששתחטבה גדולה של בלתי שלחב בל גדול שאות ומתרגם בעריקן דברול: עשירות
ב גמ דפ כסני הדם הוציא שיעיר יעסוק בבחמה דקד ואם לב הסודא מאו דלית ועשירות מאן
שמעשירות את בעליהן עשירות ב גמ דסוכה לא מעשה העושה סוכתו בשאלות קולנס
סלק פרק ין אהל פ ין עת בפ במה מדליקין בגמ המכסה ויהו
אמנות עתך אמנות זה סדר זרעים שבאמונה תלמי המעשה שיעשר פירותיו בהלכה: חק זה סדר
שיריך תוקן שלא יעלו בו יתר הליע יחשבות זה סדר נזיקן שדענבג אדם ונטלתינה ונותני לזה
מיד הגלפין עתך זה סדר נקע ששם שמדת זמנים שבתות וימים טובים פ א חסן סדר נאים (ש)
אחטא שאוין לו בעם ונחמך בפ בלכתל נחמא אור הפירן תורתך עת לעשות לה פיל התקוים שיהא
אדם שאל שלום מחביריך בשם כמו שאמ' י' עמלם י' עמך גבור החיל וזה חתקן הוא שלום עלבים

אמנו ואסור על גבי המצב ואם עבר והקליפו ולא שלב בו מחשבת חוץ למקומו ואחרי כן אצל
אמנו חייב עליו לרת וזהו שקליב המתד כמצותו שלא עירב בו מחשבת חוץ למקומו ואם חושב לזרוק
התם בחוץ או להקטיל מאימיות בחוץ או לאכל מבשר בחוץ כסול על גבי המצב ואם עבר והקליפו
ואחרי כן אכל ממנו זהו חוץ למקומו ואין חייב עליו כולו והכל מסול שבט ב' בזמנים במשנה ובגמרא
בגולטשן ערה בלא גוף דם כיצד עולין כלום אינו שאף לא עד שתעבר צורתו: פגל
גם כיצד מבדלין בגם חוץ מן היי וכל גוף דם בטל מערבין צנן נטש אינו אדמתה דפוגל ב' ^{אצל}
גוף דם בלהללים ובטל אעור אור תולין בגם הקטן האי פוגל במעלה למטה שיה פיר כוגל
וא צנן אם יש לאדם פוגל טמונה בתבין או אפילו בעפר תוחם שומדת בגין נטושה לאט
עלה בגולין כשצא לטעה אם אוחז בעלים ומוטף הלאש ומפלקה זהו במעלה למטה א' ע' פ' כש
התב משתדב ויורד שלי אצל לחוח קטנה הלאשה הטמונה ולהציהה במטה למעלה לא בצד
פיר' סוף הנה משמע מן שמיטה דאזעק עקר פוגל לבדן ושחל לקיין פגם צד' כלום
אין מליבין פגם פ' ט' בשביעית הפיגס והלבויין בלי עקשן והפיגס ילקות טרה ב' מסין
בגל חשלי קש וק בגס פיר בלעז לוטא ופלי יש כגל פגם פ' א' בעירובין כיצד מערבין
את העלויים בית נכנס בית יוצא פגם נכנס כגס יוצא פיר ה עיקר פיגס והוא כמו שפך העשו
לעופות ואינו בלא בקטס כדלמי בפ' דיני ממונות בגל מפריחו יונס אימתי חותם כשישצויות
פגמקבלעו שעדין בה: פגם בע' בפ' השופר את הסול בגל מעשה בכתום מצד' כול
ולמד נותק טעם לפגם מותר ובל גל דם וא עובדין בפסח ובל גמר' ד' מישן אלוין במורי גותן
טעם לכגס מותר דגמריין נבילה כמו שפירשנו בע' נבל פ' בצפורות על' אן מואין שוחטין
את הצפור בגמיה אנו פ' זו במעלה הטהה טווח לפחטה מן הקדש א' ע' פ' שלא פגם
מעל ב' ג' במידות שהצול פוסל בנגשה והפיגמה בלולבר בהלותב פ' ב' בכתובות הפוגמרת
כתובתו כיצד וכולו בג' דם אם אינו מכילי פגימתה לפי חממה או לאחר חממה: פגל בגל
ד' א' דלאש השנה הפיגט בלינה מדועקת מושל בכלילים תל' מקבלה גבולא לשיש אדהו
שליט על שטיין דפגל ולית דמקביל אי קוללת חיימי מילך ית' בכאותי ופ' אמר אנא קוללת להו
שמי מתקרי שלמה ס' ז' והבגנו וככל פירש' בע' בג' פיר' ז' פגל פגע' ^{בבולעת בבלי דם}
פגעו פגעוה ושועט אף יפצא תג' ופגעתי קדמך תיעול פגל ^{בבול לב פיר' יא}
וביקרא רבה ברי אמר א' הכהנים פיר' תשום לאחר שנטלה גמועא מן הקלך ^{ע' שלא הגיע לכת}
אורחא שלו ס' א' למיתוהין שלו ס' א' ע' שלא הגיע למדינה היה מהלך כפגל ^{משהגיע למדינה}
היה מהלך בקלמין וכו' בילמדינו ב' ויקרא נמט ליתחטא לפונה רפגן שהלכעיסו אתה מהלך וכו' ^{אם היתה}
ע' הטלח הוה יודע נמוסי והלכעיס אותי לכן הרגתיו אבל הפגל הליוט הוה ואינו יודע טמוסי לכן כיני
אוח ידושל כל הזרק בולבטיי גמא והקמת את האשטך כמט' פגל ^{ת' ירו' זג מוח צעם}
וש' ז' פגל בפ' אין מעמידין בגל מתכסאין איפגמא בדוגשא פיר' הוא הפיגס שפירשם ^{בס' ג' דם מוטין}
פגל ב' ג' דם חבית סוחטין בפגעין ובמרישן פיר' בלש לעז פחגמא פגל ^{והא יכלי למיגס}
יומא דמי סגרי רבן אמרי הידינו יומא דשפמי פיר' יום שהיו מתחלשין יגיעין ועייפין ^{ב' יכלי למיגס}
כלל אשר פגרו היה קולא אותן יומא דשפמי כלום יום ביטון בלח' דוח דלחי אמלי' מכריז לב מאה

בפ אל ר עקיצא אפטס ומואה כלי (עצוב בה) בגד קטן בשבחה בפ ה בשבעת סוואה שלעדות
וסל עד ומודין במוח שלעלמות פיל מקומות יחש פואה פיטרה: פאפוי וחדי נאמי פלגט
בן פארי בל גל דפ ההדועלאו וסאר אחרין וסא יציל יטעע' שלא תמול תבארנו מסמ כל
כוח שלו פאר יחש בפ במה אשה הפאליים והצעדות פאריס כלילא כמה דוכי וסארס
על ראש פארי בפ ערב כס בגל ולא יפחטלו פארי בציתא קשה לעצמות בל גל דל שח
שנח אנהסח ובל גל דל הצבת ומעליה בל גל דל המכיל פידת לחבירן אמרי לשונך פארי
בגל דל העזקין יומא קמא אשקיה מיי דפארי בל פואות דפיל מי שאחח לבטול לית פארי דייט
בפא בפ א בצבורות בגל הידנא אשילו לי חללא דטארי פיל לט לעז הוא כולפני פארי
מנקטא פארי עין בע מנקטא ובע קטלא: סליק פא אחר פל ב

פך בפ אחר ליה הממותה כדי שתפוג צנתן בפ כיה בגל מעשה אהלי שתפוג צנתן
בס פ כלשה בגל אין מבטלן שים שאין מפיגן טעמו אמור טאר מטסקין שמפיגן טעמו בפ גל
דל א בביעה כל התבלין מפיגן טעמן וסלא אינה מפגה טעמה בס השותטן בגל כמה יתא פחדיקשה
יין מפיגן בס גל דל סודי תעשות כיער ובל גל דל סק גדול בס טוהיין) ובל גל דל הדל אמל לס
בדיחמא דלך מל ושינה כל שהיא מפיגה את הדין הסירי את ייך מעליך תלך הלא מפיגן) ית המולין
ודיחולא נאר תרג וריחיה לא פג בס גל דל הקולא את המגלה עומד מקושדי למ פירגא דעתידו דיעס
בס א בצליותות בגל המפטס את הקטרת בימות הגשמים עובלה כלי שלא תפוג רוחה בס גל דל
המפיג כלי יין אין מפיגן אותך בצונן כלי לחוסמן פך בבדיל רב פירשטו ויטע יי אים לפיגן
שהיא נכונת בגינה ומשקה את פלהגטה יב עינך מים תלך פגין דמייין: פך בס א בומא
עמוד והפג אחת על הרצפה בויקרא רבה אמר להלהעם בס פרט עקוק כהררי א ופס דשאר או טע
לא בני לא לאתפגה עם בני פיל לעלוץ: פך הסגים משזדיתו פיל בע ורח סגה חל בחל ופמך
פיר בל בחל פני ביתו ואהיט דטובנא פיל מקומות בחלק בגל 4 הדיוטות לאוין היתה בת שבל
לדוד לא שאכלה סגה כלום בזה אצלן קחם הדין שנתבשה באיסורא בל גל דל כל הפלים בס ופמך
שבת תערב סגה שטמנה בעץ פיל סגה בול התנאח חשבה סגה והן פידות שלא נטעשו באיין וטמנה
בתך להתבשל בחשך היתך להיכשר לאכילה: פך בפ ערב סגה בגל לא יפחטו ל ידא דמגא דיע
לפחאן פיל מנהגה פיל כשיש להן סחך לשום ידיו על לחין ודך בע אדם כשישן ידיו על סחדין
בל גל דל בניה פיל חמרא לובא בפג דפרולא בס שם אוחזין בגל היו שנים לחבצן זה קשה
חמור ובי סגה פיל לצועת שלמוסירה השטות על לחיה ועל פידותה פך חומת בית סג פיל
שם מקום חוץ לדושלים פיל בע בית סג פגה מי קלמיון ומי פגה פיל קלמיון ופיגה
ידמוך פנים שם נהדותה דקאמ בל גל דל המזכר את הספינה טאי כלל כי הוא עלימם יסדה
ועל סל יכו לא ימים וד נהות שמקיפין את ארץ ישראל וט עין בגין פך ומח קבלו ות
ומחת פאווה פגין בל גל דל השוכר את הפועל) ובל גל דל בללים הסייף והסל) והפיון בפ
בכורים בטל סגים וצירי טאמ פיל סכן בשתי פיות ויש מפרט איספני אחר פלל בפ תמיד
בגל שחטו שלא לאכלו ולא מיקבע פיגול לא בודיקה פיל מי שחט חזבה ובשעת שחיטה או בשעת
קבלת הדם או בשעת הלכות הדם או חישב בודיקה לול הבשר למחר או אפיל כותב מבשר או כותב בשו
האלה למחר או חישב לזרוך מקצת דם למחר או לחקטור מקצת אימורין למחר פיגול וזהו חוץ

החדר ממנו וכיון שבא קיץ נחתכין ממנו בקרדמות כב אמות על זאמרת ומכסין בו
זה ולבד שהוא לחב טן התגור ואין ניטוח בימות הגשמים ומטלטל בכלי וקור) חזק בלש ארמית
זה ונראו צדדי הגזון שאני ששלו עלגב פיידה בריטי ואין טס באפדדה מי ז אסוריא שלח שלשיש
פדרת במגלת אימה ישבו לארץ לך הות יאיה מעלכותא אף הוא פדרת ליה ואנחמיתחאטל בשא
בכנתא: סליק פרקן אהל פ ד פה בגב דהבוט טה פתוח פה סתם
יש טעה שראוי לשמוק בדברי תורה ויש טעה שראוי ללמד בענין איתר מסולין כנש אית דמלנשי
ד בגב דפ שתי הלחם ובחלק בגב אפיקודם ועלהו לתרוסה חד אף להתרסה שלמעלה מל אס
טס אדם מעלה בפיו פותח לבו למאכל וחד אף להתרסה שממשל להתרסה עקרית עקרה
וולגת ממנו הדה לתרופין) פיל (רפואה לכל חולי לתואר פנת שיהא מראהו נאה: פח בגב
אף ל עקיבה פה דתאיט פיל וכולעת שמתלעע) התאיטם כטה נחוצרין בקרקע פדו
אווה יבקט נטרד תרג דיתא בעיפהיא פיאס בהתגלות לבו ותג לא בשטיותא טה לביד:
פרקן בפ טבעה מטהקת ומטטשת בגב מי שמתו בגב היה עומד וגיהק ופיהק בגב דפ לעזר
אס לא הביא כי פלגו בשפיהק ומת פיל פותח פיו בכל כוחו ובלש אליו ויש אופ שטנדק ליה:
פח ברה כלאים הפול והספיר והפרקדן והטופה ירוט סולפיה ספיר טישועה פרקדן גלבוט
מיות עינדקל גולבאן טפח מילתא פולהלב) סלפוייה טעועית מסילתא אנל יונה למיר
לא שמה טעועית שהיא מטעשעת את הלב ומחלבת אתבט מעט לשון יון הלב אסטרו פיל
ל פאבא ספיר עינדקלא מין שחור מה פרקדן כיסי מין לבן טוטח נרבוט פוללבן טאף
לקא טעועית בעה פולה מצרי פפולי פולה מצרי והחלוב אינן כלאים זהבוח ירוט והחלוב
ל יונה כמי פול מצרי פריסיהו וקצנו דמין לחרובת לפיכך אינן כלאים זהבוח:
פוטסרוס יתל בפ הרוואה בגב מקוס שנעקרה ופי יש דוכו שלח גמלז מביט בנשיט
אדרד עקומיותהית במין אהן פוטסרוס והביט בה פוות הלך וטסוף תלכנה תרג
וטהו מקס סליק פה אהל פ ד פה בגב א ב ט ג ב ט ג ב ט ג יוס תגלח
תו מתקל ארבעה זוחי פוזא ותלו ליה בצוארייה במ הגדה דפ הנוקין מתי מכולאים בפ
לינא דהו מחסן בפזא ופי עד שהו נגע) אתהס כיופין פז בגס בעה אשה פוזתה
בריה פיל פוזרתה שכלת דע כמו וטווא זלוש ידיו פוז בפ אהל עקרה בגב מעין
ולטת ובל גמלכתובות עמא סוזא דקדמיה פומיה לאושד אמת בפוזתה פוזתה פוזתה
אח פוזתא בפס בחדש השלישי יחלע כי חסן צ אף ל יוחסן פוזתא דידיה היא פלקת ביה
איתק לי אוריתא פוזתקן בגמל לא בשבת נקיט פוזתקן ומצע ולו במגסיס אף לבד
ברחט פוזתקן כבר פירט בע מגסיס: פוזקשב ברעגא דיומא וצפ לולב וערבה בגב
פוקר הולל וברג גג דל השנה פיל פי פיים כותמ בשמינ חוזילן) למיים כרגלם ז זמין שהחין
דגל לחשוב ז ימים לעטן אפולת כמפורש בפ אחדון במעקין אף לבט הולטר יוס אחד למע החו
חג ושמינ טלו הרי כמ לא לעטן שלשים ק קרע בכל הימים פרים ובשמינ פיל אחד ש
ד בפע עעמו ב ברעה ברעה המיון ותפילה פוז בל גמלס הטעה אתהכד וצפ גמל דפ המוכר את
דות לחברו לנקוט סמא ולותיב פיל שבט וכ קורי) לניקוד שוקין כטבת פוז סליק פה
אהל פוזתא פח מנפח אדם ביתה פס בססחיס בל גמלס האשה פיל שמונח העטר

היה שתא פיה אע עב שמם פיק לו יב חדש פט בלמדתו ויאמר משא לחבב פוטיל שהאיר
השם טובים כשם שאתאול יונת פטא פיל צרי פט בם גבדליט בערפין הוא ששק פטיט
פך אסדה תורה יבא קרב פטיט פיל פטטט והשמיע קולו בלט הרש לפיך יבא קרב פטיט זפלים
ומשמיע קול בכל שעה בבלי לז פטט טו ויאמר להם השלום כינכס לבטו ויאמרו שלום ואין פטטט את בש
הנה חלבתו ב עהר חדה אמרה שהרי בור מצוי בשמים בויקלא רבה ויהי ביזם השמיט לאי מדיעג למי
מיה למא דייטן למאן פטטין ובפילט סביב שלומית בת דבדי דחוזת פטטט שלם לך שלם לך בם בללו
דיוע כל פטטטא בשיח פטטטא דאוריותא טען ברל יש נוחלן בגל סדר נחלות חוץ מזקן אחד שחיה
פטטט כנגדו במנחות בר גל דל ל ישמעל חוץ מזקן אחד שחיה מסטטט כנגדו ואומל משא לצט
אחב את ישדל היה ויוע שעצרת יום אחד וכול בלא גלדן משוח מלחמה ובר גלדן משוח מלחמה
יש נוחלן לקח לו מצעות פוטיל לאו דאתג מיוסף שפיטפכ ביצרן וכו ער מבנות פוטיל תרי שבע
מינה כעל משנים שפיטמן קאתי פנחס בהגדה דל הנזקק וכשתת אמרה לה ספרו לזה שפיטטל
ביצרן יותר מיוסף פטפוט בם המוציא יין ל יהודה אומל כדי לשעות פטטט לן בכלם העושה
פטטטא בארץ נחיה בטיט להיות שופת עליה את הקדידה פלוש גבשוש העולה מן הכדיה שדוא
שנו לסמיכת הקדידה כדמפרש ברל גל דל הצורה כל שהוא למאו חזר שפיהו עושין פטטטא ליה
קטנה לשכות עליה קדידה ג פטטטא עשן בכיה ושופתן עליה את הקדידה יש ש שופטין פטטט
לכותל ומניחן עלין את הקדידה ושופתן אותה לפותל פטטט בם א בעו ובנות שוח ופטטטות
גא אר רבה בר ברחנה אמר ל יוחנן בטעזטלותיה שנינו פיה תאנים לבנות בעוק צהם שלא יתלוס לפט
עבד פטטורה בר ויקרא רבה פיל טוב מלא כף נחת מסנא דרבא לפטטטורה ומפטטלכה
לכורא פטטורטוס עיין בעלב פטטוריא טמיאה בם ין כלנס פיל קופה שלגדולות כדתנא
חזל שלתמיה ופטיליא שלגדולות מקטע ואוכל ובירוש בם כלל גדול אמר בש תע ל אושעו חותל
שלמדים ופטיליא שלמרים ובלש לעז אפפוטא ויש בדברי חכמ פטילו ששמו בלש ישל טנגר ובלעז
טילא פטילקין בודל רב פרש עה הלא נכדית טחש לו כי מכ אמר כן לא אין הוה קווקיה טבא
הוה נטיב פטילקין טב הוה נטיב פטילקין לא תשתלחין בפיטולן בבתם
טחור תרג בפיטולן דלי לא תשתלחין פטט ראש כליותות המפטט את הקטרת פיל המבשש
והמלח כל המבששים לעשות הקטרת רחן מרקחת מעל תרג ידוע מפטטא איש בר יא תרג גב פטט
גסוק מסכת עירובין מעשה בשוק שלמטמין פיל מוכרי עופות כדאמר בגל דאמר איש פטט
הרגל אעלן ואמר לו תור אחד או גוזל אחד פיל כולו כמו משמך המה פטט גב יוצא דופן
א עזא אול משתשחיר הפטומת פיל ראש חוד והווי פטמיא של רימון עיין בעבן פיל גס הוא חווי
של רימון וכן שם חורן של בעלים ושל פרושים פטמא בם לולב הגזול ניטלה פטמתו פיל רב חנני
דעל נראין הדבר שהוא דד החוטב כפיטמא שלד כדתן פטמא של רימון אבל האמר ל יצחק
ניטלה בזכותו והוא קצה העץ הנתן באתרוג כאותו לשחיטת חולן האו בוכנא רשן מרובתה טרייה
ושם המדוך עוד כדגלסי בוכנא ואסיתא ובאתרוג עין שהוא תלוי בו באילן הוא כמין בוכנא ובעיקר
האתרוג חקוק כמו אסיתא והעץ נתקבה וקמא לן שאם נעקרה הבוכנא מן האסיתא חישית שמא ניטל
מגובו של אתרוג עמה נחפר האתרוג וסול אבל אם הבוכנא באתרוג קיימת בתוך האסיתא ונתק
העץ למעלה ממנה כשר שהרי העיקר קיים ואז ניטל עוקצו כשר ל גרשום דל לפיל בזכרם
שהפטמא נכנסת באתרוג כדאי בוכנא כאסיתא ואם ניטלה הפטמא כולה שנתשתרשה

למקום שדועה לילך בו כגון זודה ברחות וכיון שאינו לואה עמם אדם אפילו כשעוהו עובדי
חושש צדק הפרס שערש ברגלי העובדים והשבבים טחור לעשי פסח: בפ' גמ' דם כלל גדול המנע
בכלי זכוכית חייב משום מכה בפטיש פיר' למא חייב משום מכה בפטיש דבפטיש מדדדין לכלי מתוך
כדי שידוח ומכוח בכלי זכוכית כהוא בל' מפטיש' הנכוח בערשים כדי לכוון פיר' הזכוכית
ערשים בכלו ונחתן לבדוק פח בדל' גמ' ולבמה טומנין וכל גדל' ל' יעורר אונא אסתמל' ז'
זקן נקי כאלטע בעל כנפים שלא יסתבבן ושלא יושן בהן פיר' שלא יתעטש בהן מלמטה פח
בד' גמ' דל' א' בביצה בשי דמיהוי' למאן פיר' חייב כדל' ויכח באפיוש' פח בם גמ' דפ' חזק
הבתים אין לכדי' ואין מפייהן בדין חזק פיר' אין מלבן הבית לאחר שמסויד בדין חזק זה מפני א'
בית במקדש: פח בם גמ' דל' הנודר מן המכשול שקל דיקולא רצה פחיי' כומרא פיר' כמות
אית מבוטח בכפר עפ' חייני: פחח בם הקורא את המגלה עמר מוחח סודם על שם
פיר' לבוש בגד קדוש ואין בגדין בתי ידיו לא ידיו ערומת כמה דמתרג' כאשל הלך עבדי
ערום ויחף כמה דמתרג' עבדי ישעיהו סחו ויחף פחח בל' א' בנדרי' בגמ' כנדלי' כשי
נסתכלני בבבואה שלא נסחו את יצוד עלי פיר' קספ' עליו יעורר בטבל דמות נאה וחידוד לעבדי
משכב זכור: פחח בל' מיתות בגמ' המגדף ואיך אפחזייח דקא לגמ' פיר' אודחיהו דקא
דהכי והם עבדו וליכא למשמע שאמר להן כלום: פחל' בשלשה תלויים פ' כל' בללם הפוח
שנגמלם סחור מכלום פיר' לול' שטמלתי' בן זבל פיר' ל' כדאמר' בשבועות ידוע חייב לשבור
מלכא בלעגמל' בלע קדוש' כדבעין לקטלומה איתנו פחל' שלמלאים ומלאנו תב' ויבין ביה ג'
בלעג' ומית וכו' הלכך בנדלים אם לא לאו נחש בקודת וכל' פיר' בל' אדרי: פחס' בגמ' דם
השחר מכתלי ביוק' אונא נכר שמחמי אסה פיר' ל' חנה' ז' על' משה מעשה מצטט שמלאות' בם
בפ' ט' במקוות לא יטבל את הקומקום בפיחמי' פיר' שחמות שעל הקומקום חוצץ בכל' ל' פיר'
על' יעזב איש בשעה שעלה נחמיה מן הגולה נסחמו פ' הנשים מן השמש והנחו אותן והלכו ושא
להן שנים בליות והיו מקיפות המזבח ובזכותהו שפ' אפי' אונא וזאת שנית תעשו כל' דל' ל' מצד:
שניה לששים ופ' ובשג' ל' בלל' פסוק חזקן הצאן שא' אם מתחמי' ה' ק' מעא ה' אובלי' וכל' ל'
חס וכל' שימשו ב' ל' לפיכך יצא חס מפחוס וכל' מטרסם בתמישו צ' למדנו וישמע הלכש
הכל מטרונה מ' פחמה ידת' לשש הוצאה המלך את שפולך ממחמת כושית אומר' לה'
בטל: פחס' חזרה בפ' ישמע' פחמה א' ל' שלא חיסדה ביעלה פיר' לא ששיבה בשש'
לא מעשה שנחקה חזרה: פחס' בפ' ישמע' בגמ' לוקחין ג' בדת' ל' חיה שפחמנו על'
הכא נמי שפחמנו בידו פיר' נתמלא צ' לחיתו וחזיקתו לחוץ הכא נמי שפחמנו בצ' ויעלה לגמ'
ופחמנו פ' הקאה הוא: פחש' בב' ל' פרש' ב' מתנתו מה היא לא שפופה אין י' הביאנא
אעבעו פחשאנא ל' אחזום אן שרוע תלג' ידוע אן פחוש אן פסיע: פחח' בפ' יוצא דוק' פח'
מ' כנותן אעבע בעין פיר' הבא עלנעה שחא סחומ' שנים וס' אחד אינו חייב כלוב שהוא כח
נתן אעבעו בעינו ובג' יחוס עלה טמא ישחיתנה וחיסתו עליה יות' מתארתו ופוס' ואינו מ'
ב' המציא כדי' בית שהוא מלא פירות ופתוס ונפתה נוטל ממקום הסחור אין טחלי' אתה ע'
שהוא עשה כל' כי כרו שוחה תלג' אר' כרו פחח' בויקרא לבה אמר להכניס הל' גמ' ר'
ל' חד סחית פ' א' חד חרצא בב' ל' פרש' ל' חס הוא א' ל' א' לב' דפחח' א':
סליק' אחר' פ' פ' בפ' יעורר אונא תל' בגמ' אין שולך דמפטיא ל' ל'

יילד וכל לומי פוטידי : פטרדא בלמדנו מוצא למטה פטרא צבי מראש צורים : פטרדא

לגלית איזה מקומן מה וראו פטרדא בדנקא אה ספיקו פטרדא פיל כבש שווה שותת לני כדא
מטאת בנדקא פטריקון בבדל צפל נ ויי אמר ולו כפטרדון שלו היית מבקש לא היית
מעבב כלום בלמדנו וישמע הכעט אמרו יוד עין אנו שיש לה מאצוקדון פטריקא שהיה אוח הקול
קול עקב וכו' וישלח משח מלאכים מקדש אפילו יש לך כמה כל זייז קול אחוץ אבו צומח לפע הקטה ומשל
לך ולחילוטך לפעט לגה פטריקון שלנו שנה הקול קול יעקב אם להן אתם בטוח על קולכם אף איבטוח
על פטריקון שם שנה ועל חרבך תחיה פיל פטריקון הינו פטרוץ שאמרנו למעלה : פטרדא בל
בסוטה בגט מילת גדול מיוסף ויקתו פוטיפר אמר רב שקתו לעצמו בא גבליז ופירשו בא גבליז
ופירשו בעיקרא כה פוטיפר ולבסוף כה פוטיפר פיל שקתו לעצמו למשכב זכור ופירשו לפיעים
ופרעו מעיקרא בבדל רב פיל פוטיפר הוא פוטיפר פיל שקתו לעצמו למשכב זכור ופירשו לפיעים
שהיה פועל עצמו לעז וכו' פטריש בל תמלה שחור בגל ר נחונה בן הקנה פטוש החזק פיל כשא
שאתסודות ניצוצות מתחת פטוש כך הלכותיו מתפזרות בכל העולם בל מעשר שט ובל סוטה עז ימיו
היה פטוש מכה בירושלם פיל הין עושין מלאכה בחולו שלמועד היעמחן המטין בפטוש עלהסין ותגבל
א במשקן היצר והצנור והקורה והמעול והנפוח ששברו מתקין צמועד עליי פטוש עגל יוחן כה ציל
ובטלן בל כללם ידק פטוש חמשה ושלפמט ששה פיל כשא קטון פטוש ציל : פטוש בל ימיו
הקאדים פטושהן אן בליקים הטטות על יכותיהן : פטרדא בל גל דל בבן מערבין ובל גל דל
לשעה ובל אלה הלוקין בגל אכל נבלות פיטתא לוקה ד וסימנ תאלם פיל א תאלו ושקין יהיו לכם
מבל לתג זה הפסוק בדגים וכל בשא צים א תשקצו את נפשותיכם בכלה הש ולי תלג הוו לקוחה
א לתשקצו ל ולא תטמאו וכל השקן השוקן סתם לא שנאדים ולא שא יבשה העז שלשה דויקרא
בס ויה בים השמיים וס במשנה תורה בפיל לאה אנבי סנפיר וכלא של הין לן סן וקע לא תאלן פיל פיטתא
דגמא והוא גוריתא נמלה לוקה ה כולם בפרט אחרונה דם ויהי בימם השמיים ואלהן לא יאכל לא תאלום
לתשקצו ולא תטמאו ולא תטמאו : סליק פז אחר פח פי טבעת בל חובל
בחבין בגל א לל שמש באיש שכבת זרע וקטנים ופי טבעת בגל דל ח שרעים יד לפ טבעת וקטן
פיל מקום הוצאת הרעי : פי טורי בל א בגלכות בגל וחנה אוח על חצות ובל דל ואן בגלחין
כט טורי בל הוושט בל ויקרא רב פיל ועז לאיות כפיטורי היצאן מן חנה אוח בל חנה אוח

היצאן כן הוושט פיל באות שרועה להוצא חבל שיש בו קשר בחור שלתורין ובל חנה אוח בל חנה אוח
פי כריסה בהאשה סל בנדה חוששת פי כריסה ושיפול מעשה ושופעת ובל חנה אוח בל חנה אוח
במ אשתא צמיתתא ואל רב הארי גאון דומה לוסמר מסודך בשרי פיכוד בל המוצאין כלי
לעשות פיטה שלצורפי זהב ל יהודה אוח כלי לעשות פטפוט פיל פטפוט גבשושית קטן שיש
אותו בתוך כור שלצורפי זהב ושופתין עלן הקריחה שמבטלן בו זהב סופן כלי לתק על פי חבור שלצורפי
זהב ששוחקין הפיחם ונותן לתוך הזהב כלי שיתבשל הזהב וסעמים שנתן הסובין לתוך הזהב כלי
שיתבשל פיכוש בל גל דל המוצאין יין טיט כלי לעשות פיכוש קולין אותו בלג ארמית הש
פילכא שעושין עלפי הלוש כמו כדור אצל היצורה כלי שיכבד הכוש ויסוב ועושין אותו כהקעס
ויש שעושין כן העין ויש שעושין כן הטיט פיכוד בויקרא לזה אמר להלכה פיל קח מופני
ואכסף ובסל לסוכה מה אבקת רובל דהוא קרוי חשי קרוב נפייטם תרג ועתה קח לי מנה סל
פיטא פיל בל ח בכלאים העלוד מן חיה הפיל והקיף סן חיה ואדם מותר עם כולם לחוש
ולמשוך בל לא יחפור בגל חנות פיל שבלע כפיסה מצריות והקיימה לך בית הרע מצח פיל

אוחזין אוחזין
פיל כריסה
פיכוד
שופול
מקום
אוחזין
אוחזין

מן האתרוג והיו ביטלה פטמות דתע במתענות וזה הפיר סבראן שזה הפטמות לא יקשה על שאר
פטמת פטנב בגם דס שמנון שרעס מאו יועד פוטנג יחש סולטרונג בלגו פולו פטיצון
בדל' רשע' פו פין שירד הסר לשם עשא סוטען סרים מרע שמתרס בגוט פטס
המופל פיראנלחבירן קנקס בטרון מקבלעל כטעות למאה פיר פוטסאות בל' ין הכדור
והחביות והקנקנס דשאל וק השאובות הי' ומזיעות אונן בחוץ ונראות מגוי' וזה באותו מנון
פיר כשמבשלן נותן בה גפריית ומלחכות האור בגפריות ומבטלות נאות ברע ג' ד' י' ו' טובע
הלל בעלי פיסין פיר פיסין ד' וזמן לקנקנס לא שחקנקנס אלוטין ואן עגולו כמו שאמ' ע
השע התקע לתוך הצור או לתוך הפיסט בעלי פסין הם בעלי חביות גדולות לעולם יש להן יין
ומשפין לשתיה בעלי כדים פחותמה לגען פחותם מן הכדים כוס פחות מן הכלים הלג' כחש
בעלי מאידה אין להן כלום לא קיימו שמחת יסטוב ולא מצות בית המודש שכר יצאו פטר
בג' ד' לולב וערבה יכול אע' לפטר את כל העולם כולו מן הדין ופול פיר ל' שמעון בן יוחאי הי' ד
במערה י' שש ונראה לו אם בדרך ג'ו' (כבודו והיה אומ' יכול אני לסטור את העולם כגון האמור
בסדס אם אמצא שם כך וכך צדיקים ונש' מיום שעראתי עד עכשיו כלום בזכות יתקיים העולם
ולא ישתתט יים ואמילו אם אין שם צדיק אחד ואם בע' עמי זכותי מיגנת משנברא העולם עד עכש
ואם יונסן עתו עמנו מגיעים על כל בני העולם שלא יהיה כלום המבול ומאי שניו לוג'
שנתברר אצלן שכלה צדיקים קבלו בעולם הזה מעין השמור לעולם הבא ואן לא קבלו כלום לפ'
זכותם גדולה מטאר הצדיקים בג' ד' א' בקידושין אין תחילת דיו שלאדם מליון לא עלדברי
לוח שני' פוער מים ראש מליון פיר התורה נמשלה במים שנ' הו' כל צמח לכל למ' ראשית הדין
פטיר ועטיר עיין בע' טעהר ירוש' בל' פ' אי' עומדין איהו לא נסטר מלישע לאו מתוך דבר שלתוח
ויהי המה הולבם הלך ודבר במה היו עסקין בקרית שמע' הן מה דמאר ודברת עם וכול' באומ' מלי
פוקן בגיטין כטרוה פתנסוה ושלא לצוצים חפשים תלג' ומטרו דהו' אנים' בע' חומין
פטר ברטאות דס מי שאחזו ופוגין כנשא פטירתא פיר כנשא אנטריל כגון הדורא דלנשא
כסירתא שלע שלא היה נולד כגון פטר דחם פטר בדל' ג' ד' ח' שרעים האו' מנין דובר ל'
פיטרא מאונא דחאי חייב מטום עוקר דבר מגידולין פיר פטרא באונא דחעבא כעשב בעשי
שאי' נקוב דמי' דוק דעקצים כליקת חשדה ושמוקען) ומטריות בדל' ג' ד' ח' הטידי כ'
הדק ועלה הכמה' בל' פט' אונ' שהכל נחה בזב' ויש מה' בע' כמה' פיר כמה' טיראית וכל'
כסריות פותי' פטר בדל' רב פירט נא למדע' שהו' לה שש פטמות' ובמדי' י' ושימט' לשם ל'
לפטרון במילאוס לארין לה' משל שלט' בויקלא רבה שור או טשב במדך פרט' מה יתרון ונש'
דשור או טשב לעתיד לבא ג' ג' בא ומו' שוטי' היו כל' אה' וכו' עד שי' לה' פטרו' ומטרו' י'
בל' פיהו לכו' ושא' את דמ' בן נתנה דאש פטרו' היה פעם אחת חיתה מטרתו בפ' כל' ב'
ש' פטר בדל' רב פירט' וכל' עבא' וביקלא רבה אחרי מות פרט' ויתרון ארץ חלעסוהו למרח'
כין שי'א מאן לו פילי' פוטרו' בל' פ' אוח' המרחץ ובפרט' פ' חטאון משקה נלק' פ' כשאח' אוח'
זמן לו הקבו יתוש באותו הכוס בכנס בחוטמנו ונערב מחו' ד' שש' ובפרט' לב' ויהי המטיר על סל'
אנת כוסס' ל' ישמע' בר נחמן בטס' ל' יחמן כפילו פוטרו' בל' פ' חטאון מש' על סל'
עלק' מ' זבוב נמצא לשר המשק ב' פוטרו' שלו ולשר האופס צורר בסלוקין שלו פ' כוס בל' ירוש'

ואחת ונסלש חבירו ופכה סך תחת הכלב היה קין ובפסח הדין ותרשך פכיר ומקלקל ובפס' לרוב
שהיתה משכלת בבט אדונה אם פכרוז נביה במו איכה זכור יי ערו ערו פכרו פכרו סוף סוף
פכרו פכרו אפילו יסודיה ארימון ה' לא חומת בכל ארז עלעד ותעשר פדיון נאמי האוב תרג
יוש פכרו קדשיא עת להרוס ועת לבנות תל עיון לסכרא בניונא ועיון בחיר למבני חורבנא
סליק פט אחלפי פל בס' גל דל במה בהמה פלח חלק פ' עשיה פללות שתבעת
לבוז אומך חלוקה דיתפללת כמו ויחלמשה האי תנא סבר לא שכב עמה פל בי שבת לא יפלא את
לן בס' גל דל כל הדין פל קורטא דריתא ס' א פלי קורטא דגרשתא פ' היה מגלה ומשבר חתיכה
מאתה אדמה בלא מים בס' הל' א דחלל שוחטין דיל פלי לה ובריק לה פ' סתח בעעס וראת המוח
שאין בוזקב וכן פ' האי דגדסי בל גל דל גט פשוט סליה חזייה סתח הגט ופשוט וראת הדין ס' א
ומן שהוא לשון בדיקה שני לא תסאר אחרין ומתנגל לא תמלי בתוך בל גל דל המפלת לא לא
דמלאי פלואי איכ' ביי פ' נסתחה החתיכה ס' א אס נתפלחה ונתבקעה כמו פולח ובוקע בארץ ער
פלח חץ כבדו ועדיי להיות כחדס: זה פ' מיהא דגדסי בס' פ' שמוט אמר ל' זיל עיין אי מתפלח איתמלוי
פל בס' במה מדליקין בגל על שלוש עבירות חזא דהוה ליה פ' לי בגדיה בל גל דל טיזר עולין ולא
אמרין לאו דלית ביה פ' לי אבל אית ביה כולי אפיר ועוד ישע בס' כל הצאר בגל החלל בס' חקת הצותים
בג' במה לכל אמר האי מאן דשדא למתא בפיס דארעא דגל לא קנח בג' תענות מאי עורפיה עור פ' לי
פ' לי טיפה היולדת במ' ומער עירת הגומות פ' לי הינו פ' לי כדפ' לי בג' שלפ' זה: פל ירוש' בס' במה אשה
מן דמטון לפלא אמר להו זהו סתח חצירך בפ' ויהי בטלח פרעה זה יוכבד שנופלה על פ' לי של מצרים
בד' חלומות דמגילת איכה אתא ויתב ליה על תרע פ' לי פ' לי תרע שער פתח כולן שוין פל
בס' גל דל העור והרוטב מה נמשך אי מיתה עושה ניסול לטמא מטום אבי מן חחי פ' לי אס די ילולת האב
כמה חשוב וכיון שנדלל כלן נכל ל' טמא מטום אבי מן חחי ואי איתת האבר חשובה ניפול ל' טמא מטום
אבר מן הנבילה ובס' זה בגל המעשיט תרגמה ל' אבין דאשון ראשון עושה ניסול בל' ה' בפ' אה ובס' המקבל
שזה כלי עפלה ירוש' אמר ל' אבחו כנופלה כרי לגורעת ובההיא אמר ל' ה' ניפלה מה שורעבה ניסולת יד
שאין לו שוורים לחוש ומנכש בידו דזורע או למפולת שוורים בח' ששת שוורים פ' לי ד' כרי צופה בהמקבל
כרי זריעוה כרי ניפלה דפיאה שיעור לקט שרגיל להיות בשאר שדות לכור זרע או לכור תבואה פ' לי
לכל כור וכור שזרע בותל קבץ או לכל כור וכור שלקט הימנח ואם תימנח **לכור** לכור למפולת
יד שזרעין ביד או למפולת שוורים שהיו מתקעין במחרי: שיה מקום ונותן **לכור** לכור וכשהיה שור
חורש את התלם היתה תבואה יורדת עליה על ידי לתוך התלם וכעין הוה אינן יבולין לזרעה כ' אס
בחיטים הרבה בס' לא יחסור ניסול שנמצא בתוך כ' אמה פ' לי גזול שאינו מפריון אלא מודה ברגלן
ונמצא ניפול בארץ בע' ז' בס' השוכר בגל בולטת ופ' לי בס' המקבל בדמיון לא יאמר אדם לגוי
פלתחתי לעוצר: פ' לי הפל עצמך לפייט את העוצר השלטון כמו זה יעצור בעצמי לפי שיש לחוש
שפייסן ביין נסך וכשהו נסך דמים לגוי שפייסן בותן לן דמייין נסך פל תחתי קא אמרין כיון דאמרתני
והוא היה רגיל להאכילו ולהשקותו וזה שנופל תחתי ומשקהו יין נסך אסור הא לא דמיא לא לא
דמותו לומר לן מלטיה כ' העוצר בס' מי שמת האחין השותפין שנכל אחד מהן לאומנות נסך
לאומנות גל תבא לאומנות המלך פ' לי האחין השותפין שלא חלקו ירושת אביהן ונכל אחד מהן
לאומנות המלך מה שמלויה באותו אומנות חלקו לאמצע עם אחיו וזמן אומנות המלך שדיין
מתחילין מבית שבדאש המבני לכינות בעל הבית גבאי מנת המלך כן בעהעיר וזה שמדריך

ממע במ יש נחלק בגג בנות עלמחד די פלגא עיין בע גרד בפ יום הכסודים בגמי שאחזו אהודיו
פלגי ועש פיל חתיכות שלם מן העץ ולמין הכלם בפ לא עובדין בגג כיצד מפרי טין בלי סחא ליעון
קריהו סלגם כיקר כרים וטיג היך יקר סלגין בפ מידות בגג לא שחט את ובפ א בחולין בגג הכשר
בתוך דתן בלי פיה הקליבו מביא עליו נסכי אילואין עולה לו מזכרו ומל ל יוחן או לחיל לרבות אר
הפלגם פיל סלגם בינוע שהוציין יד חיש יעא מכלל וכבש לכלל איללא בא כלום פלג ממרעבין זה
לה ואיטכשר לא לזה ולא לזה : פלג בילמדתו אם ספך כל המוכח את חצרו לשם שמיחזקה לפלג
שלהקצב שג מוכיח אדם אחרי ולא עוד לא מושכע עליו חוט שלחוד שנ חן ימצא : פלגון
בילמדו בדיברות אחרונת אפים שנה קודם ברייתו שלעולם היה הקצה פילגון ונבד ואהיה שעשו עים יוס יוס
פיל כדאמבערך פג לא חכמוגה עם בניו : פלגם לשלח ל לטחה תרג לעמד ל למלכא דרך
קשתו ויציבע כמטרה לחץ תרג כפלכסא ליריץ : פלגום קפאות חמות פלגים תרג יחיש בטו פלגום
דימארבה פלדס שלשים פדינים תרג תלסן פלדיסין בדרים כפך בשתי חריטס ותיג בתרין פולדיסין
פלח בפ גגול ומאניל בגל אין פולדיסין שמאלצין לקנאל דהבא בכלל דפלדא פיל ספל
שלהג בכלל טחשת מושהב ואכלע ליה חד זוזא ונתן לו חמשה ביל להתיאות כמו שטעה וימדה קגוי
לקי : פלח בפ ה בדמאי וכן העש שנתע לו פרוסות פת או פלחי דבילה בפ ג צמעטודת
מצא פלחי דבילה חייב פיל חתיכות וכאנעם יבישים : פלח פולח וספן עיין בערך פגן בילמדנו
והיה עקב פרגכי תאמר דרכן שלפולחין לובשין סעלן מסומרים ובפרט כי יכלית הו מוסרין
לכל אחד מישראלם טלחין שישמרו אותם שלא יחטאו : פלח בבד רבה פילגו וישב אצלהם
שה עשייה מפילח אמ הואיל ומן הטלח זה העשרתי אינו ז מותח ידי פיל פלח כמו סלך פלח שמתו
בויקרא רבה ויהי ביום השמיני פרש ל עריה אם שתי פלחיה חמרי יתר מן פלחיה חמר פלח בפ מי
ונדה שפלטת שכבת זרע וכו' בגג דפ הנודרמן המבושל כל מידעם לא תיפלוט קמו רבא פיל דאג
הכח בפערבו חייב מידת חוץ מן קרא ודייסא לוחל שאכל קרא ודייסא אם אינו דק אחריהן מדיקין
שארפין גוט כפמלה שלא ביל לא תקיא הארץ תרג דזש ולא תפלוט ארעא : פלח בנדה בפ האשה
בגג בדקה ויבא הפליט ויגד לאכ העב ואג ל יוחן פלח שפלט מדור המצב ועוד אמורש בע עין
בביתא דל איעור פלח ויבא הפליט מיכא היה המבטיח ובעל בגנים יידרש
בשעה שהפיל הקצה סמאל וכת שלן ממקום קדושתו ואוח בכבשו וביקש כפליה
מידו לפיכך נקרא פליט ועליו אמ יחזק בל אי הפליט כפילת סמאל בפ יד ובפ יד : פלח
בילמדנו וישא משלו מעם אחת הדגיש שהיו המוליט ומיעו מצק טין לקצוע לו לוטין : פלח
ברג בלי רבה מלך בשל ודם בונה פלטיין בפ בסטה דירן מת לו מת אינו זעא מפתח פלטיין שלו כפלח
חזקת המניח בגג ולא לאכ הבונה פלטיין גדולין בנכסיה הקר בחלק בגג אפיקודום כל העוסק בתורה
לשמה כלן בנה פלטיין שלמעלה ושליטה שג לשוע שמום וליסוד ארץ בית פריעה תרג יד
פלטיין דפריעה הבא את האשים הביתה בצד רבה פרט עכ ידש אשר גג פלטיין מה שלא יהודר
ארצות פיל פלטיין פלציאה פלטיין בפ בתרומות מפי שהוא מאכל שלבין פלטיין ויש אומר
מעמי מלכים : פלטיין בגג דפא בשפת סרטיא ופלטיא גדולה בבד לצ פרט לא ושני פלטייות
של ויבן את נטה ואת רחובות עיר תרג ידש פלטיין ופלטיין א תוך רחבה בעיל בשוקים וצדקחות
תרג ידש בקרויין ופלטייתא ובכתאון פיל בלעם פלציא : פלטיין בפ דהחדש עצדות וצדקות
באדין לא להכועב ועו' ז מג' ש אפילו על פלטייה שלה ספ' א ספטייה פיל מנוחה

פלח שפלט מדור המצב ועוד אמורש בע עין

פלח שמתו

באותו טעם הוא שלו בשכר שמקבצו והקרח נותן לאוצר המלך וחדש או שנה יהיה זה גבאי
אחד שכינו הסמוך לו וכן חולט בסדר הדנים לכל בעלה בית חדשו וכשהגיע לבית שלמה
ויהי אחד מהשכר לאמצע בם הגזול עצים בגל הנותן לאוצרן ובל גג דם המוכר פירות לאל
העוילך חטים לטוח לעשות סלת ולא לתקן ועשאן סוכן או מולטן קמח ולחמם ועשאו פת נפול
פיר ולא לתת כעין שלותתן אותן להסיר הקליפה שעל החטים ומן הגרעין גופן ולא קליפה שיש
סלת סוכן אותן הקליפין שנקלפין מעלהחטים מותרן הוא הדין סת כסלף שנוסל מאילנו
ומתמקמין: **פלא** בם או ה הנחנק בגזקן ממלא תע לז כ יכלא במוסלא שבבת
שנעשה זקן ממלא הכתוב מדבר בם א בהודיות או שלא היה מוסלא שלבית דין שם גל לא היה
מוסלא שלבית דין שם פטורין שהיה להן ללמוד ממנו שהוא חרב שבכולם ולא למדו בם גל דם
מי שאף הריני כיר ושמע במוסלא הסמוך לאיש קא מפלג פיר הינו בן י' שנה דנדדו נדבקין
איתו מוסלא דיודע לשום מי נרד נרדו קיימין **פלא** בבד' דסה בם א תולדתנא מה אתממלא
בן יודען אינן פיר מסע מה אתה מלעג עלי: **פלא** בויקרא רב א תנו פלג מות ואומר
לבלע נאופים תירגם שקילם פלאה כורע דהוה מבלא יידיין פיר בלע יוז לבלע וישן קודין פלאן לאונה
פורנץ **פלא** בם קמול השחור ל יהודה אורי עד סלג המטח פיר מנחה גדולה משש שעות ומחצה
ולמעלה כנגד תמיד ישלבן הערבים דנגן ערב שבת נשחטבן ומחצה מטח קטנה מט' ומחצה פלג מחצה
גדולה מטשש שעות ומחצה ולמעלה חן השעות ומחצה חלקם זו היא סלג מנחה גדולה סלג מטח קטנה
מט' שעות ומחצה ולמעלה סמני שעות ומחצה חלקם זו היא סלג מנחה קטנה ויבוא ביה שעות פחות דכ
בם ג' דם א בלבא קא וכס ג' דם א נעולתמד סבר פלגו נזקא קנסא ומר סבר סלגו נזקא ממונא בל ג' דם
דכחמוכר את הבית פלגא דאית לי באדעא פלא סלגו באדעא דאית לי ריבנא פיר (לאובין ושמשן שדה
בשותפות ומכר ראובן ללוי ואמ' לו כלשון הזה החצי שיש לי בשדה זו מפרתו לך ויהי חלקה לך
והוא חצי השדה אבל אם אמר לו חצי בשדה זו שיש לי עם שמעון מפרתו לך לא מכר לו א חצי חלקו
שקא רביע השדה ואמ' רבא מצר אדעא דמשה פלגא פלגא פיר מצר לך שדה ואמ' לך חלקה מצפה נתתי לך
קנה חצי אבל אם אמ' לו בלשון הזה חתמה ממנה נתתי לך קנה כפחות שבשדה והוא ט' קפין בם ג' דם ג' דם
עדיין לא הגיע לך **פלא** דאובין פיר דאובן שהיו בק חכמים ג' דם חקרו לך והן היו יחד עשן אס הגע זה חקרו
הנראה כג' דם כשאר גדולים וליחשבו גדולו להיות קידושין קידושין אבל אנו אין כח להבחין בין
קטן הנראה כג' דם (וב) קטן זולת ואי' לנאא הלכה בודקין לגיטין ולקידושין הולכין בעט י' שנה ויזכ
אחד ולמעלה והוא דאית ב שערות ובלבד שלא עם אמטלא פיר א התיא דאיקדשא לקטן הנראה
כגדול כולו קטן בשנים ובעל קומה עדין לא הגיע לסלגות ראובן וקטן הוא עדין אימ' יצוע לחלק דיעדכו
לוקוד בין דבר לדבר כדכת לסלגות ראובן ג' דם חקרי לב במקד' דם כיש' מעדין אמ' ליה רביא פלגאה
בעירובין ליהדחש ליה להא דד עקובה בם ג' דם כל הגט אמ' למקמי פלגאה מ' ניקוס פיר על כל דבר
מפליג וחולק בל ג' דם שלשה שאכל ולא הוה חד מישהו מוסלג מחבריה פיר לא היה אחד מוסלג ומעלה
בחכמה לא כולן בל ג' דם הדר שאע רב אחא בדי יעקב דמפלג פיר חל' וכן הוא מחכמי דורו
וגדולמן בחכמו בם כל הגט בג' דם המציא גט והינחוזק כיון דאפלג פליג פיר ש' דם חש' על כחם פלגם
כלום כיון שעבר שאונס שעה והוא גבול גבולות והפלג עדין קרוב ק' בשעה זקן חלבה וגזא דמוכר
בחכמה והוא דמוכר בזקנה פיר מוסלג בחכמה שאין חכם למעלה ממנו מוסלג בזקנה שאין זקן

כי תבוא ההיא בסרא דכלמא דדמו לישתו לטמא... פלמטוס בצי שמת בגל האחוז
ותמין תנו רבין אחד מן האחים שמינהו גבי או פולימטוס וכו' על קדושת בגל וקשה מעם
ות נעטפצטו אנשי לרוקיא לשמן מיט לה פולימטוס אחד פלמנטר בל' וחסון בלמזון
ההיה פלמנטרו שלקצה למנך שאלה שני פלמנטורין וכו' בע סמנטר פלמרכוס
קצת איכה לשום כרים פולימרכים בפסד טובה שלח המלך פולימרכוס אחד לחיליבה וארבע
זות איש עמו תלד' ידוע וארבע מאה גוברין פולימרכין עמיה בתר' ויאמר המלך אחשוורוש
ל המלך אעבוד מצדך הגמוןץ ופולימרכין פיל שלשה אל ענין אחיה שלטונים וארזי חילים
פלמרכוס בל סוטה בסולמוס שלמססינוס בשנים פ'ח בטרם המלכותין בסולמוסיות ובשני
ל בפ השופר בגל המנח נכרוהווא פולמוסא דמלך וארבע מאה עמ באו טרפות בגל בטלה הכנר
וא פולמוסא דאתא לפוס בדיתא פיל חיל' פלך בגל דם שני שיערי יום הכפורים שאו את ל
גור פלוע מהו לעולם הוא פיל אבשלום שבא על פלגשי אביו מהו לעולם הוא מיסביא לן הארבעה
ים בקידושין וכתובה פילגשים בלא קידושין וכתובה אף להן לא שאכותי אא על מלע פיל על שלמה
למה מהו לעולם כולו עוז שאובן על שלמה מי סביא לן כל יונת דאמ' כל האומ' שלמה חטא
ע אא טועה כול כלכות בגל ד' בהמה מהו להציל את הרועה מיד הארזי פיל להציל ארזיה מיד
יד מי סביא לן חולקין כבוד לתלמיד דהינו יואב במקום התב שהוא לוי' ומפני שאמ' וארזי
ב אינו מורד במלכות ונתן להצילו או די' לנא איז חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב ומורד במלכות
ואל להקדמה שלא שאלתו לא על הכבשה אמרו לו את הכבשה מהו להציל פיל בת שבע מיד
ל מי סביא לן הארזי ל יונת בפ במה בהמה כל היוצא למלחמת בית יודגט כל ימות נותק לאשתו
יה נקט לבת שבע זה ברז' תוספת יבמות: פלך חומרתא דפילין ככל פיל בע חמר'
פלך גברי רבה בדין ירא לוי' פלוע שלאבינו אברהם מכורש היה פיל מקומו ובפסוקא פ'ח
ב כאשר כלה יחוק לב' י' פלועו שלאבינו יחוק ממולתיה בפסק ולקחתם לכם תודיעו ארח
ב הודיעו איזה פילין מפולש לעתיד לבוא בדין רב פרש' ס' בא בימים בשילין מפולש לרזי
ולש היא כלום מקום מפולש ואורח ישרי: פלך בויקרא רבה זאת תהיה פיל' וחזר ל' פלך
דס א בית עולמו אף על פי שפ' נכנסין בפילון אחד כל אחד שאר לפי כבוד פ' א פיל' הינו פיל'
יאש הפלך והוא שער: פלנצא דלגל ד' הנוזר מן הירק אנפליא ופלנצא וכו' נכנסים ובר' ג' פלנצא
כלהי מכנסי כהנים למהק דומין כמין פלנצא שלמישין ס' א כמלנא כל המרשיין למעלה עד
נכנס למטה עד יריכים ניש להן שנים: פלנצן במגלת איכה ישבה איכה יעצב בסמך הרם
עברתו פיל חנויות שלמוסדי פילנצ' היו במגדלא פיל סרל' פלך בקפרא בפרט שבושת
קדון על ג' נכנס בפילון פלנצן בילמוטו כי ידבר איכס פ' כל הקורא פסוק זה קבור שמה
יאישלמעלה וכו' פיל לשון יון מחלוקת פי' טנקיאה פלס בפ' א במשקין בג' אק' טשאין
יום כל אחד אומ' פלס מעגל רגלך וכל אורח חיים ס' תפ' פיל פלס מעגל רגלך שקול המצות
אה אויזן מצוה הגדולה ושהה הגדולה וכל אורח חיים ס' תפ' כלום לא תשקול ולא תנח הקטנה
פ' הגדולה לא קשיא איפשר לעשות הקטנה עליזי אחרים הטח הקטנה ושהה הגדולה ומה לאו
שהה הראשונה הבא לדרך בצד' רב גד' וישביעקב פלס ומאזני מש' (ל') אמ' לו הקצה אתה
מרתחשודין של מצר מן החי אפילו בשעת קלקלה שחטין וישחבו שער ע' וכו' אמרת סוללן
בע שפחות וקו' אותם עבדים (עבר נכרל יוסף אמרת תול' עיניהן צבנת הארץ אע כיצב

פלטנות

בבלי רבא פירש לך וגמס גבוח ובפרש פ"ב סוף מצליא בירושלם עבד בהדי
 פלטנות וחמיתח חד שמדי וכול פליהדי: פלטור בעז בכ"ד ישמעל אבל מוליסין עמין
 פת לפתור בכ"אין מעמידך בגל ואן רבדים אמר רבי אין כאן פלטור כסבורין העם לומר
 פלטורגני ורבי לא אמר לאו פלטור ישל: בסגל דפ המטות והנסכים וצידוש בשקלים בפלחוקין
 וטאמאין בחייך זה הלוקח מן הפלטור ואטא אמלתי קא סמיכנא הלוקח מן הפלטור עיין בערך דפוס
 פלוהה בפ"ג דפאמל עקובה מאי ציפורת כרמים אמר רב פליה בארי פיד זו ציפורת כרמים
 שטמחך ואמאבי ומיקריא ציפרא דרזקלא ומשתכחא ברזקלא ^{דברא} שכל הדקלים יש להן בוג נכרי
 אמקופין אותן בראשי חליות שלהן וישמין אחד שלא יהיה בו לא נכרי אחד שטולה עם כולה
 פליות בלמדנו כי התעל לתבו רזאן פליות חיוא והאנקה תרבי יתע ופלטת חיוא ספ
 ופילת חיוא: פליץ בלמדנו ויקחו לך פרה אדמה ולשעה היא חיוא ומפלא בעיני:
 פלויטון כס במה אשה ולא בצלחות שלפלטון גל וחשית שמוכס ימל חמל לבזה פליטון
 ליעור אור פוטור בכוכלת ובעלוחית שלפליטון במה רב אמר ולו בלמדנו כאגלס נטע שלפליטון
 שאין ריח ימה הימנו שנ' כור ואגלות לבח נקרא שמו אהלם שמוא בא ירך אהלם בבלי רב סרני לך
 והנה עלה זית לא היה לה להצא דבר משותח אוקנמון מן פליטון ס' א פלטמון וש' מטרס פליטון
 דבמה אשה בשמים מעורבים משוכחים מסך ועברו ושאק בלש' ישמעל גאליה: פליוס פ' לט בבבלי
 נומיסדין והסודרין והטרס'ים והפלוס שלראש בעודה בפ' הרואה וכן בפליון פיד מטפחת שמתפסרין
 ובלעז בליות פלך בהכותבם ס' בכתובות אפילו על פלכה ועל שסוסה בפ' השותפין בג' ולא את
 המורן וחרא ידעא פילבא ועצרא בסתריקו בחלק בענין סתריב ובעל המדיר בג' דת יהודית
 עולם הבלי כלכאי כמין וכפיה תמכו פלך בבלי רבא פירש עב תפסה לאה סלך הודיה הפעם אורה אמר
 ועמדו כלבנה בשלי הודיה יחזק ויכר יהודה וט' לחל תפסה סלך שותקות עמדו כלבנה בעל
 מסטודין בעמין יוספה ולו: פלך בפ' לאיחטר בג' חנות שבחצר שיוח מושיבין מלמדי ובינוקות
 בכלסלך ופלך כסגל דפ כיצד הערים בשעריך אתה מושיב בתי דייטן בכלסלך ופלך ובכל
 שיר ועיר אבל בחוטה לארץ בכלסלך ופלך אתה מושיב ואי אתה מושיב בכל שיר ועיר כסגל דפ
 או הגולן ובכל פרת טאות בג' קדשי קדשים ב' לוי שהוצא גולה מסלך למלך ואם גולה לכלכו
 פילכו קולנו בג' מיתת בג' הטגרף כשם שחזרו וגיטול להושיב בתי דייטן בכלסלך ופלך
 ובבבת דור מיתת בג' רבלי דור מ' ערבא התעו את מצרים פ' שבטות חלך לבני פלכהא: מיתת
 לשבעה או ח' עירות שהן מקובצות במקום אחד קורין מדנה והיו סלך: פלך בג' דפ נגמר
 הדין מחזיק בסלך מאסא דכל רח לעת וקנה חלה את גליו אמר רבי חזיה אמר רב שאחזו פודגיא
 פלכין בילמדנו ויהי ברך ושקמותם בחנמל מרו בחנמל יודך בסלכין וקוצן האילנות
 פיל יונם קודין לבדל פילקין פלם בפ' כב בשבת אין יורדין לפילמא פיל פילומא בקעה ושבה
 מים ותחילו טיט כמין טפל ואם יבקע ויטבע בו אינו יכול לעלות עם שמתקצצין הלבה צע אדש
 ומעלן אותו משם ויש מי שאומ' הרוחץ באותה בקעה מצטמק ואותה מים משלילין בני מעין וזה
 פיל בוקה פיל א' אין יורדין לפילמא משום בוקא פילמא לש' לעז כמא פלמו בוקה בקישה
 מובלעת שמא יבקע הטיט שבתוך המים ויטבע לשם ואינו יכול לעלות משם לא אם כן לעלן אותו
 אחרים בטורח ס' א' אין יורדין לקורימא גל אין יורדין לקורימא משום בוקה וכן פיל קורימא נגד
 כמין קורימין ופגה פיל א' קורימא כמין קורימא דאגמי אין יורדין לתוכן בשבת שמא יטבע בטיט
 וכן טעם אחד פלמור - כסגל דפ אין מעמידך וצדגים כל שישלו סנפד וקשקשת אמר:

א
ה
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
רי
ריא
ריב
ריג
ריד
ריה
רו
ריז
ריח
ריט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
י
יא
יב
יג
יד
יה
יו
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
רי
ריא
ריב
ריג
ריד
ריה
רו
ריז
ריח
ריט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
י
יא
יב
יג
יד
יה
יו
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
רי
ריא
ריב
ריג
ריד
ריה
רו
ריז
ריח
ריט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט

פ
ד

בך הדוב ותשא אשת אדניו וג' עלת לכהון נלכד פלס ומאזני וכיס פלס בפ הזהב בנה
מאזני אשתיק סולסא שיי בגב אשתיקן עשרים שקל ליתום תרב עשרין פילס לומא פלס
בפ כי ער הרגל בגב כי ער השן חזוא חמרא דאלל נהמא ופלסיה לפלא פיל שובל הפל
פלס בהגדה לפ השוכר את הפועל אתות לאליהו פולמי דטרא בפ אין דור שיי
בג ולח במרצה אסקוה למיטטרוך מאחורי הפרגוד ומחיוה ס פולמי דנולא פיל עיקר פולמי
כגון שוטים שמיכן בג השלטונם פיל הגאון חס ושלוט שיש עליו למיטטרוך לא להאיות (ליש
שיש לו אדני שהוא עליו בג גרדפ חזוב אודהו לוי מסיק לאסך פולמי דנולא פלס בפ אחר
לק הממנה בשחף היה לבוש פילסין בס פ אי מעמדיך בג טרית חזקתן איך באין לא מפילוסא
ומאסמיה רעמס תרב ירוט פילסין ויש שבטי יט מד עמסס בארץ רעמסס את כתרם ואת רעמ
פלס בגר' רל פלס סא מי האיש הלזה רבן אמרו חזא פילוסמן הלח לון זה פלס טיי
בגר' רל פלס צא ויהי רעב בכל הארעות בן ארעות בפעקיה ובערביה ובפליסטע פלסלוס
בל כלים השם והטומנות הבעל והבעלעל התולמוס והפלסלס פיל שום שלפידס שום שלמבר בעליו
בעל שלמבר פילסום תרמוס שלמדבר ובלש סלברקי פלוסופיה בג דפ כל כתבי החזא פילסום
דהא בשיבבותה דלבן גמלי פיל חזוה בצוכבים פלסתר בפ אין עומדין במעשה רחנה וא אוח
עושה תורתך פלסתר בפגא דפ השן על כותבי פלסתר בפ א בגג יוס תגלחוסך קידי פלסתר
בויקרא רבא דאת תהיה כרש דאשן י שברבה עלה ושטח לפע הקצה אמל לפמו רבוץ העול עקרני
שלמה ועשאני פלסתר בילמדנו בל ויקחקח יודעין את שחטן ורחום הוא שמוא יתמלא רחמים
עלה ללן ויאמר כל באי העולם פלסטון היא תורתו שלמה: פלפל בפ צמה אשה בפלס
ובגרה מלח בפ אא ל עקיה פלסות כלשהוא בל גמדל או עוברין בפסח זנגבלא רטיבא ופילפל
ארי פתא פת נקיוה ובשר טמן ויישן דמעלו לכולה גופא בפ יוס הכפודים בגג אל אלנין ובגג
דפ כרד מסין ען שטעם עע ופריז שוה הוי זואל מה פלסין בפ יוס הפלס בגגל דסמך חטאת וכח
מגלה בגג קלאו ובלא בחגגה בגג דסמך הלכות שבת דשמור ודאי לת לה פירכא הינו דאמ
טבא חזא פילפלוס חריפתא מלא צנא דקדי פיל שמור שהיה אמרא וקטן מפולס כמו שהפל
קטן מפולס מינו תצנן חריף מפולס כך זה האמרא חריף מכל התנאים שהם ליגו עמד
פליפוס בגג צע יד מעלה טולמוס בפ המדיד ובעל טולמוס גל מאי בעלפולסוס
רב יהודה אה שמור רח חומס במתעבתא תנא ריח הפי פליצוד בהכרז פ כלל בפלים
המחך והפלעור פיל בלעז ריטי והוא ארוך כמו אמר פלן בויקרא רבא אמר אהמנה
פילס ר אבא וב למדינו ובס ולקחתם לכם איתנד אהווא ליטאא ואיתוש בפילקו בסם ויהי
בחי הליכה ובילמדנו ויהי חשך ואחד כך חבשו בפלקות זה החשך ס א לא חזו חבשן בצית האמור
פיל לש יון בית הסוד פילקו ובלש ישמעל הסין שנוצן בולגל בע אדם פלדא ברטאוו דפ
מי שאחזו וא לא חזרי עליות ופלקו לת פיל כעשן שאמרנו אוסיון אוחיו פלקט ואבישך דק
ר פיס אוח פולפין תלגה עקלם תירגם פוקרטון פולקטון פלש מצוי מטלש פיל פתוד
משע צדיזין בל און הנחנק בג חומל בדבר סוסלים צית המטלש לציתו פסול פיל א
מסולה עבדינו ה צני ופילש חרבת לחציה להיוול בת סין דשלח כהילכות עבדינו סון תפל
דתיבו באוריתא ניסוד כלל הדי לא אגריע שאופיך עלן לא גרוע ועומד מעיקרא דהא פסול
הא כול זורא דאף בית המפולש לחציו פסול פלש במגלס איתח הם לא פלא אחד מי

הנסות ובלעג גדול פנכ בם גאדס השאח לעבדטולסם מפנהק והושיבן בחשך בפצבלים
עם שושבו בתקבול שנת פל שנותנן בה מפע הרוח כה שלא תפס פנכ בל גמדדגנה
יתו מפנכי מפנך מעש בתמטקי מלכין פנכ לא עירן ולא פונקין כבר פירש בעגרי פנכט
ל ויקרא רבה היו אומות העו שומעין קול הדיבר ועליוס מתוך סנקטיהון פיל היכלהון לך יובלו מלכיס
הסרג מפנקיטהון לך יותן מלכיא קודבטא בברל רב פירש יד בגויסין וצפזוקטין ובלטח: פנכס
הבונה על שני דפי פנקס בפג באבות הפנקס מתוחח כבר פירש בע סעד בשלטה פדקיס פ לך
בלם שלש פנקסיותה האפיפודך טמאה מדרם פיל לוח עשו עלי אבק שלטמר וכותבין בוחשבנות
ששה בית קיבול שעוה פיל לוח הטוח בדיעג כדי לכתבון וחלקה מלש חלק בספף יד בבלס פנקס
בית קיבול שעוה טמאה ושאיך בה טהורה בל בלאש רב ריפתראות ופנקסות ישנו בגמ דפ המכלת
ח בפנקס קסתהסופר תרג פנקס ספראי פפקודא בברל רב פירש אחר ותשעים בסנקויה ובערביה
עלטיני פנכדס יחל בפ א בשבת פנקריסין וקובטיות וקליות וחצין שלהן הדי א מותרין:
פנתה מעל ספ א אפנתא וכבר פירש במקומו: סלוק פ יב אחל פ יד פסי
בם בפ השותפין בגל כגה יהא יב חדש לפסי העיר פיל קרטי ען לחוק שערי העיר כמבועשין
יראות פס בפ ביומא ארבע פייסות היו שם בפ שאל אדם מפיס אדם עם בנו ועם בני ביתו
לג פייס שמיסיסין למי יבוא חלק זה למי יבוא חלק זה ובלבד שיהו החלקים שוין אבל מעה גיולה
גד מעה קטנה כלל אסא חלוא למי יבוא הפייס יטול הגדול אסור משום קוביא והיו דומיא דמשחקין
קוביא דהוי אסמכתא ולא קטנא ול חננ' זעל פירש מלש פייס כההיא דאמרינן מי מפיס וכמו שאמ
ל השטר מיסרן ומפיס וכבר פירש בע מפיס בפ א בתמיד אמר להן מי שטבל יבוא ויפיס
פסן זכה מי שזכה גורלך תפיל בתוכו תרג פייסך ארמא בינתינון: פס דינן פסיין ארנונות
גולות עיין בפ דינן ולא אמח העצרים לא אמרו אומות העו שחן עובדין מקהשלים ולא אמרו ליש
בת א עלים מה ישרי יאמל ברבנו אתכם בשם יי לא לייכס שכל הברכות השאות לעולם בזכותמה
ות לעולם ואינוכס אונן לנו טלו מהלאן שאתם מעללים עלינו פייס ודימוניות וגולגולות
רעונות בברל רב טירי מל ובוי קרא רבה ברל ויהי ביום השמיני ויהי בימי שפט קישמיס
דיעה שהיתה חייבת לפס האלף וכול בויקרא רבה אמר אלהכונס ובספ דסטח ולקחתם לכם
ס הדאשון למדינה שהיתה חייבת לפס המלך פס בע ז בפ השומר בגמ בלשנת אונן אדם
דא והפס עלי מנתהמלך פילו לפ פיום ופריעה בסג לז פירש יח אעשהלן ערך כנגדו ובויקרא רבה
י תוך אחך און פסיין ספורתא ושיבקה סא אן יהפך פורטא ס ז משוע פדנה: פס
קרא רבה ראש קדושים איתל ואכריז בקרתא מאן דאית ליה פסא או מכוש פיל בלש יד קורין
א החופריזבה פס: בבלי פס בבלי רב פירש ליש שמחליפין העלונים לדלנין כיצד הוא
זה לא למיין קטריקטין היה לו ונאן העד היה פוססן פס במקלתאניה וטח משלום אכל מכל
ולחד פס גש לוג שהוא הלפס והקדירה ויש לוג שהוא כמו פסידא: פס מחללה מותר יא
ידול מפס יזה מתקטילא וחללת את ל גיך תרג יחש ולא תפסון את בלוייני הפס כי את
החלל להסרכם את טרית: בלא מסע וברל אמר להכהן לחלל גאת כל זב ואתל שרי קדש
מחללה תרג אפס מלכותה דהס וברבנא בסידת ראש נשיביעק לבג וישנאו אותי באפיל
יע הים בבניהם פמיס פמיס: פס ראש מעים את שטלילן פסיון בל גמדדגא בחולין בשע
יד וכן שיער לב ופסיון פיל ואם פשה תפשה המעפמת בע יד ברה רב פירש טן ויצמח יא אים
דמיה כל עין זלג וט לג תנ ען שהוא פוסה עלפי כלהחיים פס כקאיש עולה מים תר כפיסת

לראות גמט שגוא מתבטח מחברו בפ' ב' בנחז כדי שתודע המטה ותרדח את פניה פ"ל לש נקודה
על מקום התורף בפ' כ"ד בהגל מעשה ח"ל רב המטה ידיו נשגו שלבטה סאלו כופר בבדידותו שלבנה
חב"ט פ"ל שמתבטח מן הגלית שבבטרו משאם הכי מכסרו כי סליק מותר להשא שלא יראו עלותו שוא
שעומד) על גב הגהד ובידידה שאינו לואגז אחר אסור כי נחתה דקמי פ"ל רואין כדרכ שאלך רואהו
אחר כי סלקי שחו שלא יראוהו בני אדם: פ"ג כללי מתכות פ' י"א בכללי הסין והפורניט טמאין אי דא
חסון פ"ל אין שנים הקצועים במונתח וכלעפין בתוך הסודט השמכילי הפין והפורניט והסודט הוא
הקלוסטרא ובל"ג שבו קפל ובלעז קטעידו והפורניט נכנס לתוכה הפק מצד אחד ונענעל ונסגר
ומצד אחר יש לפורניט נקב שמכניסין בו המפתח ומדחין את הפין לחוץ ונסתח ואחשה שעה פ"לש הפין
הסודט ויוצא ממנה והפין בלעז קרדו פ"ד בהגל פ"ל הרואה ובלעז יגון מופשלת (אחור)
בפ' אוקסליס בג' קושיין ד"ל ובפ' א' בפסקים בג' ל' יהודה אומ' בודקין ל' יהודה אומ' כולך עליו סודט
אוקסיקיא בפ' כללית בג' י"ח כלל אונקל ופונדא בג' ד"פ הנודר מן הירך העודר מן הכוסות אסור
בפונדא ובפסיקיא בפ' כללית הפונדא והמפונדא בפ' המעטע בפ' המוציא ככל ש"ל לא תג בפ' ד'
בזכ' ובשהיה מוטל על חמשה סמלים או על פונדאות בפ' המעטע ובא פונדאות ופ"ה למעט בק' פונדאו
לחוקר גל המוציא מעות בפונדאו ופ"ה למעלה חייב פ"ל פונדא ממש בלעז וזוה עשין פסיקיא
שלעז שחוא תלך חגולה: פ"ד בודין ככל בפונדאין מ"ל סחין בלעז כבד על בע ככל בפ' המקב
בג' אללה חגב לא מעתה לא תעלה לו בגרוע לא יתן בפ' ז' בערכים בותק סלע וסודין לשנה כבד פ"ה
בעגדע בפ' כללים היתה פונדאין לתוך פ"ו ל' יוסי אומ' אם למטאו טמא פ"ל כשיצמא אדם במקום
שאין שם מים מים כסף טהור לתוך פ"ו ומיקל ממנו הצמאה פ"ד בק' בפ' יבמות לא תהא
כהנח כפונדאית בפ' בדמאי ובל"ג ד"פ הנזקין להנחן לפונדאית משאר את שהוא נהקלה וזוה
בוטלה ימנה פ"ל חנות בל"ג ישא פונדק בית אשה וזנה תלג' פונדאית מפי החירות תלג' ידוע פ"ד
חירוא: פ"ד בק' בל מסכת בזיר גמ' דבע מערבא הדיט נחיל מלאחציות וכו' ואחר כך אג
ואחר כך פונדאין בל"ג לעז נוללו ובל"ג ישאע בפ"ד וזוה שקודין אותו גל"ג פ"ח בל"ג ד'
האשה שתלכה היא ובעלה אינני לפטחיה שבקיה פ"ל בתשובות לכך הנה שלתרומה עלהכלי וכו'
בנחח לשאירה שאם יבוא אדם לטול הימנה ויראה אותו הסימן יאמר ותכונה היא זו ומתרחק
הימנה: פ"ד בק' בל"ג ידוע אלסר אדיוך מלך אלסר בארץ שעיר תלג' ידוע בארעא דפנסוס
פ"ד בק' חמ"ג בעה"ז פ"ד בק' בל"ג ח' במדה באר אחאב ומעלות פ"ה כשילד
פ"ל מעשה היא בראש הירדן בכל ד"פ פ"ל ח' וישא הלאשון אדמוני איתעביד מלך נחח ויתע
ליה בודה פ"ה בל"ג ד' מגלה לטם זו פ"ה בילמדנו צ"ו וטא ויבואו אל"ש פ"ה בבדיותא ד'
זיעזל פ"ל כאירדך שרדן זו פ"ה בתלג' דודי טלח ידו מן חחר ודבר מנהון יזעל מתכא דשני ידוע
חייבא בל"ג ד' דמתקרינו פ"ה: פ"ד בק' ד"פ או עובדין בפסח בל"ג מלכא פ"ה בל"ג ד'
סוד תעטות האן אי שרדן מל פ"ה דדיסא בפ' כלל חבאל בג' הפחל החוא פ"ה דהוא ב"ל אמ'
דמלוח ביה בשרא ותבלה פ"ל זאת פ"ה שלחם היתה שחיה יצאה מדופיה לשולם בב"ל ד' בל"ג
תלדת נח אתה חדא חתמא טעמא חד פ"ד דפולת פ"ל קעלה גדולה בל"ג יז פ"ה: פ"ד בק'
דחיות אב"ן תלג' פ"ה דחח מ"פנך העלו סוס פ"ה סמך תלג' סוסותחון מ"פנך סוס דיוק'
דנחוס: פ"ה בפ' שש אחתין בג' מצא שטרי חוב זו איתך עליכה למעט דבא א"ג אינה ע"ה
ולפ"ל לפ"ס פ"ל אין צריך לרקוק יתרי: פ"ה בק' בל"ג כלאים ומעטות הפוטן פ"ל ע"ה:

בצע מקום שתחכה בהן שבה האבנים ושחקת והפירות בריוס סונסין ודדסת וכלתם
בצע אמרתו לשון כליה והיא תמימות והשלמות פסע בלגל דל בנהעיר לא ספער
ולאשי עם קדש מל מנהגם לשב עלגד מחצלות בקדשע וכשמחלק עומד מפסג על ראשם
פסע מקולשעטת תרג מקל מסועות פסיוע תרג ירום אוחרים או של
פסיוע בפסל ותאמר ציון אמר לתחומא פסיוע אינון עבדין ואנא עבדית אוטן עבדין ועצם
אנא עבדית ועצמתי פיל לחטבו רומי פסיוע פספס בם שבת מפספס את חכפס פיל
מסרתי לשון פיתות לרצבו להיות נוח לאכלה למורכלי דות האוכלן שבססך בגורן ביד חופס ומספס
שין ביע ספסך בגל איה יעב רצב אמרי התיבה פיססס פספס בם דיני צמנוד
על זה בגל או ה הפסולת כגון המשלך בפסיועס כאמת תודת משישציו את פסיועס פיל לחות
תעידה ששוחקן ענה פספס בכל הבגדים ס יא בגעיס קישא שישצו פסיועס פיל מסך
אשבו גווע צועה פיל י אבנע קטניס כחומס שעלה טבעת ורועסין ען חערותיה בארץ יט ולדומה
לשון בגל שיש עליו כגון דיני וקינו פספס איה גזית איה פסיועס פסך בם אף על פי
אמ בגלה טיילן לאמר אפסיק ולאמר אפסיק פיל לארבי יוסף ולא רבה בר אבך אלל בערביס הליכוס
שורה המסכת בלא טרפות בגל נטה מן הגג ואי מחייה פסקית פיל אם הסה תבהמה בצטה למאשה
על זנבה ולא מזנבה ועל ראשה לארצה שלצמח אעומך בעדה ומכה באמצע וזה היא מכה פסקית
פ יא בגעיס היתה פסקית אינה מטמאה בגעיס י יהודה אולי אפילו פסקית אחת וקשרה אינה מטמאה
גשם פיל חניכות בם ואו מגליון בגל ואו כותבין ובפ א בקידושין בגל דסמך ציאה ובל גל דל גשם
ת האשה מאי לאו שטרי אירוסין ממש לא שטרי פסקותא וכדב גדל איה רב איה כנה אתה נוקל לפרך
ד וכך כמה אתה נותן לבתך כך וכך עמדו וקידשו קערה הקדש הנקט באמיה מצד אדעא דבינה
מקא עין בע פלג ביה פ נגמר הדי בגל דחוק ג שמותיש לו פסקין שפוסק דברים כלני למעלה
אטמן שאוועס עונותיה שלשה סגרו ליון שפוגר שוב אי פותח והיה בכניב בליתיה אונת תרג יהוה
פסקת מן דילית בם ללכ הגזול בגל ואם מיעט כשר ובס גל דצמות ובס גל דל חק מודה שגשם
בפסק דשיה ולא ימות פיל מן שחקך ראשו שלח והלל יודעין כי בחריפת ראשו ימות ואם איה מוכח
מתו לא להוצא ממנו דם לדבר צורך אן ממש בדבריו לא הרי הוא כמתכוין להמתו ורוח הוא
היחוס פלג שמעין כגון גידה ראשד דלא עבד בארעא לחבריה דלנו נחא ליה וקבץ כל כתבי
שק ליה בבריו דלא נחא ליה וכן בל ייער אול אם לא בגל דסמך כלל איה עקובה ואי איה אחי
עבד אחד ולא אב הן וכן הלול הגזול והוא לאית ליה חושענא אחרותי אבל פסק דשיה ליכא לפסק
לא ימות ובודאי נחא ליה היחך היה פוסק ראשו בל גל דנגלה ובס אן ב המודד בגל תודם ארת
ביט באקרא זה פסוק טעמים ואם ליה או המסולות בו יקרא רל פיל ואת תמוך ב פסוקי נתנא צולה
א היה בק כרי ספר ונטפלו בשעיה ואלה ולי יאמרו אינם דרשו לה' וחבריו ביקרא לבה פיל וכי
אך פיל מות כשהייתם בארצכם לא הייתם עושין פסקות לעוה ה' דל ותפסקו את רגלך לכל
אבר וכו' בל גל דמשקן הבריות והבריכות פיל חווא מילתאן פסקותא בל א קטרים בגל חבל
לג דל א בם כורך עליו פונדא או פסקיא חוטי סככה שלפסקיא בע סככה מפולש ותחת הגדה נקפה
לג ואתרא דהוה אסן פסקיא פסקותר בם ערובין כוכין עליו פסקתר ועינת סידאנו תרג
לע פסקתרותה פיל הן כמינ כפיפות שלטשות באמר כ ה בתמיד ובשבת כוסה ענה פסקתר
פסקתר היה לל גדול מחזקת לתך בסיפרי בל ען לא תכבה אף במסעות ומה הן עושין ליה כוסין

ראש אהלות שלשים בפיסתהיד ושלישים בפיסתהחל פס בנה מעשהב השוכר את הפועל
ולא מעט פסא קניא פיל בע זגתא: פס בד גמ דם מוויזן אל תנא שקוט מלפניו פיל שראשו מלפני
הדבה לפש שקיפס מאחרין פיל שדומה כמי שנתקך ממת חתכה מאחרין והיט שקלפיסיו: פסג
בדק עקצין פסיגה שלאשכל שריקה טהורה פיל אותן שאלו ענבים שמו אשכל ואם בפסג ממונו
מקצת האשכל ונתפעל ממנו ויש לפתק ונתק שמו כסגה בעלמות בפ יא בטת ארוב שיש בן
שלא קלותי כפסגו וכן ויבחר אותם תרג ירום ופסג יתהוין. תעסח לטחין תרג ירום תפסג לפסג
בסגא לבבא קמא תרג ירום מכסגי אילנות ומפסקי גפנים בסגא דלפ מרובה התעשה בן הכרמים מפסג
ועלה מפסג ויורד פיל מפסג הכרמים והטעות ומחלק בתופס במקום שאין שסדק א עפ שאמסיק
המקום שמחלק בן בלג משקין אן מזרדין יש מפרשין מפסגין זה סוגין) האין שהוא רשע זתר מדאי:
פסד בלג דם הציס והעליה כמה מפסדח עליה בזהאי בית תולתא היסך אית לה תולתא פיל
קסבר ר נתן דעליה חכמותיה לבית ורקתיה דאן הוא בית בלא עליה הוה קאים שתי ששן השולא
עליה קם לה ארבעין ששן ונפל אשתיבך לה דאפסדה לה עליה בבית תולתא ושקיל בעל עליה תולתא
דלבע וכטורי ושקילתתא תריז תולתאוי וכן פיצט תרווחין אד שתא וחזי זבנך דוחתתא יחיצתה
חלקן ודלי בתחתא ובעל עליה יהיב תולתא ודלי בעליה ותחתא לת לה לשותא לאשתמושי בעל
וכי הויס דיהבן בדמי מעיקרא הקחתי) פלגי לבסוף דכי נפל לית בידיהו חילא למיבט זה פיל רב עמית
פסדיות בולמט ברז ויצא יעקב כיון שיצא יעקב לא יצא עמו דבר בעולם ואף לא פסדית שני
ויקח מאבן המקום ואם הויל פסדיות לא היה עומ אבנים תחת ראשו פיל כמתות ושלא בפסדיות הוא:
פסט בברז רב פרז מן המול ימול בשעה שיצא למלחמה עשורין סוטה פסטין וילי מלאך
והעילו פיל מארב לפיהעין: פסטל בילמדט רב לכם כשהלך דויד לעשות מלחמה בארז
הוציאו לן אמיסטול והיה כלל רבכם פיל לשאנון קורין בלעז פסטולא: פסטס בויקרא רבה
בט פדע זבנך אפי אחי לחכמה מה דחילהתי) ש לטא א לתרי פסטמא דויק טבא ולתאת וחיל
מיה פיל הדיבור שלך יהי טוב כלוג התעסק בתורה ואי אתה מתירא ממנו כסוהנשים סומותגה
פסטור בויקרא רבה אמר ז הכהן פלג מה יתרון פסטורך אנו וכבר פירט בעמגס: פסטון
רז גמ דם יוס הכפורה שיכלי כיבול פיסיוני ושלו בפ ראשו) בקיודשין בגמ כל מצות האביש מאת
לאבו פסיוני וטורדי אן העולה בס גמ דם שור שנגח אתהסרה תרגול סווס ופסיוני כלאיס זקבזה
פיל בלעז פסטן שא ויבא שליו תרג ירום שאילו בשלא ואיסי פיסיונין פסק קויעם כסוחים
תרג כופ) מפסטן פסכתרי סז פסקים והנה הא לפענו פסל מזרדין ומפסל
כבר פירט בגמ ובל בפ יב בבלים המפסלת והמקדה פיל בל ברוחל כמיין מצע רחב שהוא סמל בן את
מן ופסל שעמסחות ז בס חלומות דפהרואה ובס גמ דם השוכר את האומנין מר פסל קרדוס:
פסל בפ המוציא יין בגמ דין ובפ חזקת הבתים בגמ דסנך שעם מעידין אבל פסלא לאיצא אפי
פסלא דרשות שמת כדשחב גיטיין דמיא בגמ דם הזורק גט אולגטא נפל פסלא כגון עמוד גבוה
ורחב ארבעה או כגון זיהותא למעלה מן טפחיים מן הכחל רחבד אמת עלד אמות נסל פסלא כגון
היוצא מן הסטה: פסל בגמ בשבת בגמ יח דבר גזית מאי נגון יח דבר דתמ בס זבן או פוסל
את התרומה האוכל אוכליאשון וכול בפל שעה בגמ האוכלות תרומת פסול טומא פיל שפסול
מחמת שטמא בדיס אור פסול הגוף פיל ככשר חזיר שאין לו חתר לעלם פסלוס עיין בעל
פסלויא עיין במיטליא פסע בפ כיס הדגל כגמ הכלב רב אשי אפי דפסע פסועי

ששם כסף נותק לו שש שלוש בטכרו וחלקו ברוח בלאו מעיאות לא נתיק לו ששין כפועל בטל
 ואלא אפי' אפי' כטעל בטל שלאותה מלאכה דבטל כמנה פ"י כגון אדם שהוא כותב וכבר
 שמלאכותו בעשר אם יאמר לו אדם מה אתה שמתכבטל מלאכתך ושש עמי אינו מבקש לא
 שכל מעשנו בעבוד שמלאכותו כבודה אבלמי שמלאכותו בנחת כגון עורך וסופר מבקש
 יתר אם יתכבטל. **פעל** בבז' רב פ"ש ס"ט ויחלם והנה סלם איחלם כפועל לאבזך ס' א'
 מדלא וכבר פירש בע' מדל: **פעם** בז' א' בסוטה בג' שמשון לפעמו במחנה ד' מלמד
 שהיתה שבינה מקשקשת למי כחוג כנהכא לפעמו וכו' התיס כעמוז ודמון: **פעם**
 בבז' רב פ"ש ז' הלא אפי' ותפעם ולה' ותתפעם כן פתרון בעאגביה ולה' חלמא ופסיוני
 כן עלידי שהיא סמוך לבקר ומפעם לה' עלידי שהיה מצעלב ותתפעם: **פעפועין**
 בר' ג' דפ' בכל מעשי מערבין בפעפועין והחללוגות ידוע בסוף פ"א פפעועין הן קקול וישב
 אלקח **פעד** בז' מיתות הפועל עצמו לפעל פעול זו היא עבודתו ג' אפי' על גב יקא מיכיון
 אבויה **סלקפ' יד' אחלפ' טו' פפוידי** בכלכל בעל פ' י' בלפ' פיפייא דוקר
 שעשה לה קנס ממנה למען לחיזוק טהרה בבז' רב פ"ש ז' ואת חצרמות ר' הונא אפי' מקום שהיה
 אמו חצרמות שה' אופל' כריש' ולבש' כלפיפיידי פ"י שש הוא שנקרא בלש' ערבי פפ' והוא
 אפי' מלכא ועוש' מלכא קלמ' והיו לבש' אותן בע חצרמות ויש אומ' פיפייא מין אינלות כבז'
 ופיפייא דלמ' שפירש בע' אפי' פיפייא דלמ' כל שנעשה מכל פיפייא והיא כמין קופה
 דולה העשויה כמעשה סבכה ומצודה שאינה מקבלת תבואת לא כן תטוחים ואגסים ודמוס
פפוידיא בר' ג' דפ' כיצד משתתף תרתי ריפאתא בז' פפייא פ"י מקום ידוע בבז' רב פ"ש
 ה' החמתי פיפטיא **פפיליון** בפ' ויהי ביום כלת אפי' כבודה שלבתי שהיא בברייתא א'
 גשו לה פיפיון ואהא מדבל עמה מתוך פיפיון פ"י אהל' בילמדנו אספה לה אנו עושין לך
 פיפיון ואפי' אדם הוא אתך **פפולסמון** בבז' רב פ"ש ז' קנמו או פפולסמון ובפ"ש ז'
 דה' מעא עלותיה שלפולסמון והלך לריחח ובפ"ש ז' למא היה אבינו אבילהס דומח לפעולת
 ולפולסמון וכו' **סליק פרק טו' אחלפ' יו' פין** בפ' כלל גדול אפי' בשבת
 גזוז את הצמר המלכתי והמנפסו א' והמנפסו וכבר פירש בע' נפס' ובג' הדש תנא הדש והמנפס'
 המנפס כול' מלכא אחתק פ"ל גאון המנפס את האוכלין עפרותיהן חייב מ' דש וכן המנפס
 טולל שיבולס' בס' ג' ד' א' בזמא איתגרות להטין עמליה פ"ל פעם אחת נשפר עני' בן טובים
 ועל בעל הבית שלא היה מכירו נותק לו צמר לבצור ומעבד הנשפר שהגיע לזו המחיתה חלג'
 בעל הבית ואפי' לו העתה והשיב לו מאחר שנשפר הנח למפ' הצמר בז' לא יחפור בג' אפי' הבור
 כי מליון בריה דבין נפצי כיתבא הו' בר' ג' ד' תינקות אפי' שמוא זו ממלא ד' ונפצת ואת
 ה' תקנה בז' המידר את אשתו בג' או שתהא ממלא עלמות שתהא ממלאה ונפצת פ"ל אפי' לה
 תשמישי מ' מתוך תהתך יפה כרי שלא תתעבר א' תנפצי שבת זרע ופ' מ' שבת זרע
 במעשה על ואון שהיו משחיתים השבת זרע שלה בסוף ג' ד' המפלת הינו דאפי' אפי' סוף
 גלחא ושרי לכלבו כלהא אם יסוד המלח לא יעלה לא לכלב וימץ טל כהגזזה תרג' ומפץ טלא
 ג' גזתא התעשרי מעפר תרג' אתנפצי מעפ' העצב כל ריק תרג' נפצי כמאן ריקן פ'

מן הבש

עלה מסכת : פסוקא דגשור כבד פירם בגש נשור פסוקא ופלגו פסוקא פיר בע סבן יד
בל אבאעשאת אפוסמקין ואינטיובלן יהוש בלא בכלאים ארס טטע לוזן ובוטמן מהנפמאע
פסוקא פסוקא בסגמ דכמי שמתן ובלגמ דכ האשה אנעלו לה נכסי. שטר פסוקא הוא זה
ירוש שטר פסוקא הוא זה. לט' ין אמנה פסוקא פיר שטר פסוקא הוא זה שפיקטת בשעה שרית
רוצה לשאשה שאלתוב לך שטר שטר זה אמנה לך בעבור שדאו אותך ויהיו פסוקא שאתה
שטר קונה נכסים ומעולם טוב לא החזרתה לי ולא שפך היא השדה או שטר אמנה שפיקטת לך
שזהו עלמת שאמנין לך הדמים עד זמן שקבעת ומעולם לא נתתה לי הדמים ויש פיר גבע אמ
הרוצה שתבדיל נכסיה מבעלה כיעד היא עושה כותבת שטר פסוקא לאחר פיר שפיקטת לאתם אה
הליג בשאת ואין רצונ שיבואו נכסי לך בעלי אכתבם לך במתנה ולאוחר אס יגרעט אן שימות
ואטלם ממך סוקרפ ין אחרלפ לזי פיע בפ א בסונה בגג וכן לענין סוק
זו מרס ולמה נקראת פועה שפועה לזי פיר למת לאשה ועא הולד כמאלו עכשין שקורי) באו
האשה בויקרא רבה פיר ערקתך אמר אהמנן ומעלם מאסע כלבדות טובות ונחמא שאלת
בבא עלישלי בשכר כעייא אחת שבעו בדיע בלאשל דברי. נעונש דבז ופעלם מאפע מאמ
פעות שהאשה כועה בשעה שיוטבת על המשבר השעים ותשעה למיתה ואחז לחיים ג שמתן
לה חיתא מחבלתא ומתברא חיתא דהות מיתה וחיות מחבלתא דהות ממטכנא למתא הא מיתה
אם חבל וחבל מתברא דהות תברא למיתה בבלי רב פיר כל לאחר שחטף גדי והמשינו לאחור
בעל המרעה לך אחיין ואם למה ביוך ולא כלום אם לן והרי מפע אחיך קול דמי אחך צוע
בסגמ דכ הדל סתם גדי אם איתה דאוגר מפעא פש בפ החזע בגל והמשתתק ואי בעיתמא סתם
מיפעא פיר צועק א תשקל בהרעה ומגיד שהבשר כדאמר בלי גמ דס לולב פעיתא הא
בלז גמ דכ ואן טריפות וושט דאכלה ביה ומעיא ביה פיר גושט. בבטלות ל כל פסול בגל הוה
בכור כס טעם נעקדו מותן משום דעו ומיחזי מלש כולדה אסעה. פיע ומחצה וחלפת לקחו
תרנ פעת מחצה אעבית בעדעה וכפטיש יפוצן סלע תרנ וכפטיש דכע כפא בפ א שרעט
בגל אן עוש) הלג פעפועי ביעי אסיר פיר לטרוק בעם בין בפ השותפן בגל יהא ברזל קשה
אזי כפעעו בגל גידהשה בגל ירך גדי שצלאו בחילבו אסר לובלאסיה מראש אזט שחלם
דכפעע פיר בהיתחממו נימס ועבע ומתבלע באיבין כולן בפ כלהבשר בר גמ מיס אחורנס
נטלן בצונן אבל בחמים לא מטע שמטעפסן את הידים ואין מעבדן את הזוהמא פיר כפעעע
בבעבעין בגל שחין אבעבעות פערוט בגיטן בגלן הניוקר הפשוטות מקחן מקחן ומעל
מאכל במטלולין פיר תינקות ואוקימה לזי שית כבד ז וחוט ון ולא סלג כלוחי וחזי לסוס חוה
פעל בסגמ דכ אמר לה הממונה כלפעלי. למענוו סיר פעלי. ונק חכמה לזה יתר מזה
למענוו כזי שלא יהא המלאכה לא בגמי שהוא חפץ זה פיר ל חנטי צל פועל בכעסו משל
כז פיר בש כנס פ א בכעסו משלו בשנכנס לבקר במלאכה בלשותו הוא ויכול לאחר מלבווא
למלכותו בציאותו משלבעל הבית כלום ברשות בעל הוא ויכול להחשיכו כמה שרוצה תזוז
יאסן/מיות והדייטא אדם לפעל אמא דיוכול להתאחר עד זריחת שמש ולעבודות ער עלב עד
שחתך בפ איזהו טק בגל אן מושיב) חטט אמא אבזי כפושלבטל שלמותה מלאכה דבעי) מיתה
כזן חיים שחמסר כל בגד בכסף ועת שחן ברו מלאכה לעשות לא יושב ובטל תופר בגד בשע

וסבורים לרבות דהעל לוג לייבשן אק צינן מדעמה ואמרינן אין מוקצה לה שמעון אלא
 חרות ועמוקין לבדי. סליק פרקין ו' אחלפ' יז פק כלהלם
 ויעזר אומ' פקח החלון פ"ד פקח כגון מסך מגבד ומזולות העשוי לסתום החלון בפ"ב במ' שהמה
 חמור ופוקק לה זוג בצואר פ"ד שלא תולד קול בפרק במה מדליקין בנג' סתילת ובפ"ט בכלים
 חות לב על ג' שהתקינו לטק בו את המדחץ פ"ד המדחץ חלול ט"ו ליכנס בו האש בכחו טיחם ויעבדו קצבים
 לשאת העשן נגד ויש לה מטילות שלבד מוכנס לסתום ולפקוק בהן את השקצים תאלמה שפוט שקר
 ע"ג ותפקקן שפוות שקרא פק בפ' תפלת השחר בגמ' רבן גמליז ע"ד שיתפקקן על חלונות
 עבדיה פ"ד פיקטוק וולתי פיקטוק ויקימ' ל' פיקוק סתמה כידג' ס' פקח חלון ופקטוק פתיחה כדג' ס'
 ע"ג אבסכה מפקפק ונוטל אחת מבינתים וכשכדע אדם וכוסף קומתו חרות עצמותיו חלונות חלונות
 וטאות כי מתפתחות החליות מבחוץ מאחורין ומסתתמות מבפנים ודיגמא לזכר קשרי יאעב עורת
 פק בס' גמ' דפ' בקידושי' פה שהפיק מדגלות יתקד עמר פ"ד שהוציא לאור טעמי תורה שה' יקדן
 אפנים בס' גמ' דפ' כיצד מברין פוק חזי מה עמא זכר בו יקרא רבה וכי ימוך סמך למשרת
 חטובי ותפק לרעב נמשך א"א ריש לקיש אמ' אין לך ליתלן נחמן בדברים אמור ל' תנא נפשי עליך
 ט"ו לו מה לית לך. פק בר' גמ' דפ' הד' כל המפיק מגן בשעת גאון פ"ד כל המעביר
 גמ' ומכסה יצרו בשעת גאון כלום בעת שמתגבר עליו טומא' אחתו שלא יתגבר סוגרין וחוטמין
 ערות בעדי' יעדו ולשו' מפיק כאפיק נחלים יעבור ו' יחזק אמ' כל שאינו מעביה ומכסהו א"ל
 גמלו ומפיק מגן לגדו להלחם בניגדו ולכבשו וזו הגאון היא על שברותו שלא י' חטא סבר
 לכבשו בשינה כדי להעבירו ולהפיגו טפי עדיף ול' יוחא אמ' חיישינן שמא יתקע בשינה וימנע מן
 התפלה אלא לגלות כדי להתעסק בדרך וכינא בה כדי להפיגו ואחר כך יתפלל טפי עדיף
 פק בר' גמ' דפ' לולב וערבה אי הכי כל יומא גמי לזחי אתו לפקטוקי בלולב בר' גמ' דפ'
 ו' שגמ' ובעידיות בפ"ה את מי צדו אתא (אמר) בה' שפיקפק בנטילת ידיים בפ"אין מעמידין בגמ'
 ח' שיאו גזירה חדשה היא ואין מפקפקין בה בסוף פ' הבא על יבמתו בגמ' לא יבטל כיון שטעמא
 אשה עונותיו מתפקקין ש' מצא אשה מצא טוב' בברך רב פ"ט סוף לפ' שהיו מפוקקות בדין
 דין גמא שמו ויקרא יחוק איקב ויברך אותו ובפרט ע"ג לפ' שהיו מפוקקות בדין איכן עמא שמו
 באן אחי יהי לך אשר לך פ"ד כולן קרובי עיני' ענין זולתו והתרושיבו פקא בפ' הזרוע
 ע"ד פיקא שלגדרת פ"ד היא טבעת הגדלה ובהנותקם פ"ד בנגעים איזהו הזקן מפיק שללחו
 ע"ד פיקא שלגדרת איזו הקדחת מן הקדקוד השומע לחליו ע"ד פיקא שלצואר פ"ד ענמה יצא מאחוריו
 צואר בפ' מומין אילו פיקא יוצאה מגודלו פ"ד חתכת בשר יוצאה מגודלו בהנוגע פ"ד לא בכלת
 הנוגע בפיקה ע"ד שלא פ"ד יעשה טמא פ"ד פיקא בלש' ישמע' מלכה ובלש' ברטע' ע"ד שלא שיהי'
 קודם איתחי בכלכלי בעל' גודות י' ושם' שיעוד' בפיקא גיולה שלה בפ' סיה כוש שלרוב' איזה
 לא על הכוש ולא על הפיקא ע"ד שלעריסה שהוא מחובר לפיקות חיבור בכלי מתכות פ' י' בכלים
 פיקא שלמתכת ו' עקיבא מטמא בבטרות בפ' הלוקח בהמה בגמ' א' עזר תגן התם בהטומאה
 פ"ד י' באהלות אין לפלים פתיחת קבר ע"ד שיעגילן ראש כפיקא נאי כפיקא אמ' רב הונא אמ' רב
 בפיקא שלעמר אמ' ל' ופ' שלש פיקות שמעתי אחת שלשתי כי אתא רבין פ"ד שיהי' טמא כשלשתי
 כשלשתי שלבהמה כלל ערב גוטהבא מבית הפרס ומאלץ העמים שיעודו כפיקא גדולה

שי תגיד

בשמותיהן נשאל אותה השירה נקראת פקוס: פקוס בעל הפיקוס סוף בעל הפיקוס ופבר
ידע בע כסות: פקוס ממגדל חננל מציל פקוס תה וק ממגדל חננל בזכריה:
פקוסן בפי און מעמידך בגמ נוחות רב יחזק רבך העו מאט דפקוסנא מלגה מיה אחותיכו לשמא
פקוסן פקוסן עטויין מאדמה ומצפיעי הבקר: פקוסן בברג רב פלט סון ויטע תאטור פקוסנ
מה נקרא שמו תאטור שהוא מאושר מכל מיט ארזים וכן ישנו בלמדנו ויקחו לי תרומה: פקוס
מתדין פקיע עמור כנד פירט בע כף פיר ז פקיע עמיר אגוזות פקיעין אגוזות בפקיע כסין
אגוזות בקף בפי הגזל ומאכל בגמ הגזל שזה אמר לו אנט הושיט לי פקיע עמיר זה וזכר השוכר את הפועל
קטאי בעל הצות להויר פקיע עמיר לפע בגמ כח שלא ואלמך היישה: פקיע בר גמ רב ביזמא
לא עור לא שלוקה מן הממונה בפקיע מאי פקיע אמר רב יהודה מדוולותא פיר פקיע מדוולותא והיא מטריק
והיא כמין חכל מסתול תלוי במקל כגון הרצועה שבת דין מטין בה ופיר הממונה בפקיע המטורה
להכות בה פקיע אמר אביי האדתך בפי בשקלם בקבץ ממונה של פקיע מאי פקיע נגדא: אביי
הא דתך פקיע בר גמ דם במה מדליקך תקי בפרק החלל מצלמי מנכסי כהנים ומתמייהוהו
מפקיע ובהו היו מדליקך יחשב בטובה מצלמי מצלמי כהן גדול היו מדליקך נדרות מצפנים מצלמי מצפנים
מק הדיוט היו מדליקך נדרות שבחוקי כהן להעלות נר תמיד שיערו לומר אין לך דברי ששה שלחנה לא שתיים
בלב מהו פקיע תבין חגי מפשילך בפאחיון בפיאה ז יום על לכמה בעא מקמא לן פרנסת
וא קבלך ענה על ואמ קומיהו בקבץ עלה פקיע ומה אס זה שעתמה עלה פתולת זכה להימטור עט
גזול הדור שאמס מתמש עלחי נפשא לא כלשן פקיע בפי כזה לא יפקעה צפולת
פיר מצפנים סוד או מטלית ומנחין אותך בשמא שר שמתחממות פה וכו' (הבין) הבה ושוט
ומשלשן עד וסוסקלל באלו בלה פ' בללה הדוד והפקעת שלשן ובע יז החמת ואיעוהו פקיעות
שלשן בר גמ דפאיז דודיטן בשעה שגא הק עולמו נטל שתי פקיעות אחת שלשן וא שלשן ועתה
זה בזה ומה נבדא העולם וצפישות יב לא תולדת נטל פקיע שלשן וקשרה כנגד הסתח התהיל והלוצנות
ויצחק דורך הפקיע בפי דאשיות הגמ בגמ כזה היא מרובד בפקיעות שלשן ובע גמ רבאקמא ולא
שירי פקיעות פיר קיבורא בארמית וסיסא בליט דובן ויש אונג פיקא ען מובעת פקיע
בפי פדר תענות כי עז שלא להפקיע את העניים בפי גמ הקודא אתה נגלה למפרע אמר ז שכסנדר
כנגד מפקיע שערים דעם שבור זרועיטע בפי חבית בגמ שוברו שלגרוגרות מתיר מפקיע וחוקי
כפי און מעמידך בגמ מתופאין ז ישב חש בפקיע פיר מלש פקיע והיא פיקא בלוג מוקום שצבין
בתחתונות שאדים פיר ז בן טבעת לטבעת בגרית וניח פיקעא להוי פיקעא פיר ינח סדי
שלדענה נדח חביתה פיקעא שלאה מה שיש לו מבחוק תראה מה שיש לו מצפנים בן פקיע
כבר פירט בע בן פקיע בר גמ דם גט פשוט מי פקיעו במקושר פיר כגו בקי:
פקועות בפי במה מדליקך בשוק פקועות בצלים בפי ז' שמעון אונג אף שלפקועות
בה וק בם עוקין פיר בה כשן אבטיחין קטעין והן מרין ועושין מהן שמן ויש מפרשין דלועין
מדבריות פקקל בסיס בפרט שלמים אשר עלה פלס זה חלב שבין הפקקלות ובע מוח
השלמים חלבו האליה להבא את החלב העמוך לאלה והחלב שבין הפקקלות: פקק
כפי גמ דם אתה מעילה מתוך תשובה שהשיב אהרן למשה פקו המיין בר גמ דם ואלו מגלחות
ומא לך דאי מתפקר שלחא רבי דניא רני מילי לממונה אבל לא פיקאיותא עז דחילא שמעון

שהוא כחותם אמר צופיך ושמע ציצד העלך שלבעופת החבית הלחמית פיר פיקא הוא כמו כדור
 כאשר פירש בעירך פירטתו שעתה לטוות השאני קטון ופיקא שלסקאין גדולה מכולם שחוט
 השק עבים ועריכין יותר פו כובד וארץ העמים כבית הסוס דמי ופיט דאעודו כפיקא גדולה חסית
 שנת יש באהנו עמר עמם כשעודה פיר הלחמית שעושי במקום הנקרא בית לחם ואהנו שישו
 כיצד העליון שלעגופת החבית הקצר שלמעט: פקדון בברז לב ברז ויגש אין לא שנת
 פקדון לא פקדון פקד בזה עריות וברז בזה הילל אופ מפקידה לפקידה פיר בדיקה כולדית שנת
 בומן הפעם ראשונה טמא חסלן מימים הדסה בפה בעריות ובפה בנגעים שער פקודה עקבה
 ב מללל נטמא איהו שער פקודה מי שהיה לו בהדת וכו שיער לב והלכה הצדית והטח שנת
 לבן במקומו וחזרה וכלל מאמת נטמא שנת באדם משעת סקידה פיר שנקודה מצעלה שאינה
 נעז לא לפקד מ יום וכה ופקידתך שמורה רוחי והרוח זו השמה ומשעת פקידת רוח את הגוף עיי
 בעיר יער ובע נטמ: פקח בפסקא בפ האשה חוץ מהמפקח בגל בס ראש השנה איך מפקדון
 עליו את הגל בכל המטלטלין פ ין באהלות המפקח בגל אינו אוכל צדמען בל גמדפ ל אשה או
 אם לא מנן לפיקוח נפש שדוחה את השבת בתוספת שבת בס אם שומדן אמר יוסו מנן לפיקוח נפש
 בגל קל דכתובות אמר יוסן מפקחן פיקוח נפש בשבת בפ בג סולר בגג הבא במחולות לא שנת
 לא לפקח עליו את הגל בשבת עת להשלך אבעט תרג עירן בחיר לפקחא דגול אבעט: פקח
 בפיק המסקיד בגג אם היה שם לוקח מקבל עליו לוג ומחצה שאריות בלא סקטיס פיר שנת עכור
 שהוא לבעלה מן השמרים אך שמחה תרג ברם דורדיהא וסקטייהא: פקל במקו א
 במעשרות הבצלים משיפקל ואם אינו מפקל משעמר עמידה בל ב בעקעם התחיל לפקל באווי
 ולפקל בצעלים איך חיבור פיר משפקל מסוד הקלפים מעלה ולפקל ולקלף אחז הוא ייש מפלש
 מפקיע עלן טלף בחור ק או ל ראשים והראשים תלוין למטה ותולן אותן ליבש: פקל בפ כל
 היד בג בית שמאי מאצבע פקולן דעמא פיר פקולן פסוק נק כלום מי רוצה לקנות פקולן למד
 בדיקות תעמיש טמא הינו תעמיש בלש נק כידע כי אם הלום אשר הוא אכל: פקקל
 בצל לב פריש עט פקוקלתא דגידא טריא השקל שטגו בן איסור פיר כדאמר וקנוקטן שלמיים
 אסירן מדבץ פקס בלמלנו וישם ידבר בשלג ויל תקע בפיו ופקמו ויקר יים לבל
 היה פקס אתפין כאדם שנתן בלעם בפי הגחמה ופקוקה: פקס בפ לאשור במשקל בגג וש
 אשה תכשיטיה תמ לבן או תכשיטי שאר כוחלת ופקוסת וכל בפ המצעע וכן הגודלות וכן
 גמלא גודלת ופקוסת משום בנה בפ במה אשה בגג יוצאה אשה ורואה בטדה זקנם הראשון
 אמרו שלא תסחול וסלא תסקום בפ לא מעלה בגג הקצר את ממו וסלל לא שונה דכתובות מ
 שנת חמין או חמאתו אינו רשאי לטפ את אשתו להיות כוחלת ולהיות פוקסת פיר פוקסת מחלקת
 שעה ליכא ולכא בפ מי שהחטיך בגג אין ממדן ופוקס את פיה ומאכילה כדשינן פיר פוקסת
 את פה כמון פוקסת: פקס ברז מעטלות הקטנות ואדלעש משיפקס ואם אינו מפקס משיעמד
 עריות וזו המטה בגררא בגג בסוף פ א בביצה וספרן השוכר את הסועל בגג ולא אוכלן נחמב מד
 חטא אי זמן גורמ למעשר ב דלעש ובקיטות משיפקס אם ל אפי מעטל פוקס שלה מאי לאו
 בשא לא משיפקס בבית פיר הקישואן והדילוען משיפקסו השיער העמא בג כמל בוצה כשהקטנת

פרבטא - בי למדנו בלוי כי תשא ובפס דכי תשא ובפס את קדבע לומר מה איניס
אבה בל כגמי אפ פרוציטא פרבטאות ברה בלוי רבה עדיין לא בנה פרוציטאות
א עדיין לא נתק להן פרוציטא פריש ח נעשה אדם מהן אמרו דימוסיות מהן ספ פרוציטורב
פרבר בל גמ רס איזו מקומן ובגמ לתמיד האיק דאפליצו חר אחרינא ביצבתא הוא
אזיל ויתוב גביה משום דקאי אבליאי מאי לסרצו אפ לרוב בר לב שילה פמאן כלפי בר
פרג בחקתוך אשועשע תלג בגיחוך אתפרג פרג לא ימיר תלג ידוע לא יפרג
פרג בל גמ דס מי שמתו חצולת מה שמעת מאחורי הפלגוד בל גמ דס הוה גאן הפלגוד
על צמניה ובל גמ דס אוק העחקן כך שמעת מפרגוד השנה לוי יחוק לעלה ניש פמאן
עניך פילסו פיל וילון שיש לפי טולת חתניה ולפי פתחי המלכה פרה חכות חכות
אפ מצות חליצה נתק נמי בל ג בשקלים אין חתנים נכנס לא בגיחוך חכות חכות חכות חכות
בל כל כתב בגל יח כלים ב מעלם וב אנפלאות וב פרג בל גמ בלס המעפורת והפרגד נוסף
לשה בגמ לר פריש פה כתנת הפסים זה פרגוד ותרג יוח פלגוד מצויירי פרביות וזויראקני
בדרמסק בלס אן מצאות בגמל יהודה אופ ל אמי אשכח פלגיות שחוטות בקטריא (עטורי
בלוי רבה פריש יח אשה לו ובויקרא רבה פריש אשלי בפוסה אזלוג ליה אשכח פלגין פיל תלגולן
טנים ובלוי ישמע קורין לבן סחך ניש אופ ציפורים קטנים פרביות בבלי לר פריש בל
וסך בל אוק הפלגיות ששט אפך לישמעני סניא לביתא ידווא פיל ענין בעסים
פרביות חמלא לפלגיות ומיא דדימאת פיל יי שלמאן ששמו פרוגיתא ומיס שלמאן ששמו
ימסת טובים ימשך לב שותה אתק בל ואינו רוצה לתען ומתאחל שם ואוק מקומות אפי בל
בל תורה והמתאחל שם זמן מרובה כותקת ושוכח תלמודו עיי בע למסית פרביות אכל
בשביעית בל ג הפלגין והשומעין פיל מקן בלס כעק ובלע ערבו כשפאט והוא עני דיימין
לא עול כמורו ומלא זרע כחדל וכשמענו קולא קישקיש וכשימקציא הקולמן הנקב והוא
מתוך ועשי ממנו שם כמו משומעין פרבל בלס בלס שדיח הפלגל טמח פיל
ב עינים צדיקה אחד מדובקין ומשולבין זה בזה והצד השני שלה בלס בלסו ללס אצבעות ובעתים
כמו הרים לעשות בה הצורות העגולות ובלס שמו שיטון פרבל בויקרא רבה הוציא
את המקל פריס סביב מה לך לוקה בפקל עלמה שעשית רצון אבה שבצאים הוא היא זלתי
ואמר מה המכות האלה בן ובגמ פיר בלסו גודלני פרביות בל גמ דפ אין עומדין
ולשנה פרוציטא לתלמידי חכמי בל גמ דפ המוכר את חספינה תנו לבן מת ליעין על פרוציטא
ואפילו בשבת פיר אס החלו הסחורות מבקשין עליה לחמים ואפילו בשבת בל המפקיד בגל
המפקיד מעות לעולם ישלם אדם מעותיו שלישי בקדקע שלוש בפרביות נפקת ס א פרוציטא
במסכת שביעית בל שביעית מפרדין רימונין (עשות פרי פרד בלס א במעשרות הפרד
והצמוקין פיר ענבים המתלקטין גרגר גרגר בפע ענין ומציעין אוק ויש אפרשין גרגרים של רמת
מנגבין אותן כדי לבשל בלס בעקנים הרימונין שפרדו חובר פיר ששברו והפריחו והוציא הגרעין
שלן בלס בטחורות נמצא על גבי פירויים פיר נמצא השדן על זיתים פרוזין ועדיין לא נכתשו פתח
חרבנות לשע תרג פרוז כעשת פרוז ולא מן חלגל שלא תהא פרדנית עיי בערך אסטסיאנות

עלה ליום בלמדת שלח לך ויספרו ליהושע הסקר שהוא בא לומר לשון הרע הוא מתחיל מן המצות
וזו אפיקורוס שפירש במקומו פקדו במ גמ' דם סדר תענות האלו לא ליהו פיקל בהדי יהודאי
ספ' עסק דברים פקדו בפ הערל בגמ' פצוע לכא מיתנין נהמא חמיטא דשערו ומתנין ליה
אבי פוקריו ומיקלי פל במקום הסדק פקדון ברא גמ' דבמה טומנת יוצאין בפוקרין ובצניצמר
פל מה שגוזזין מן השומה כולה ביחד פוקרין בגמ' דומו פ' בע ציפי בבבא מציעא ע"ה ויתר בטלמוקין
ועתה בצוארון פקדום בר ויקרא רצה וצדי קדושים תהו ובפס' דכי תשא לעלך שהע' לו פקדויהן הלל
ומל על שאנ מדביקין לגופי פיל מלבוט שלובט על הכשרי פקדום ברא גמ' דפ בא סימין בגוון
שירים צרימין ממהל לב שמשק בפיקולסות ס' אפיקולסותן וכבר פירש בע"ה פקדום
בפסק רבחדש השלישי א"ה שקדום ומילא חיקה פקליסין ויניקחו דבט מעלע ושמן מהל' פ'
פקדון במ גמ' דפ א"ה עומדין אמר רב אשי חצנ' על מנן דמצלי בפקתא פיל כמו שדה או
כפ' השוחט אחד בגמ' התני דמצנן לה לכולה עפרא דפקתא ברא גמ' דפ הרוואה מר בריה דרבנא הוה
קא אדיל בפקתא דערבות וצדו מיה ברא גמ' כל הצטר לבט סקתא דערבות כגון אתו דלו שפוחי לכו
מיה משו ידיו מן צפרא ואתו עליהו לטניה יומא ברזג' ולו מגלחין אמר רב חסדא זבונ מיה בצמק
דערבות פיל ארץ צדח רחוקה מן הישוב לצבונ מיה כרי פונקתו ס' פ' ג' מישן בגמ' נביר שהיה שם
אי קא אויל בפקתא דערבות ומסקנה גמ' להשיח סליק פרק ל' אהל פ' וז'
פר' בגמ' דביצה אוטלא דאוסרת הוא בפ' בהמה המקשה בגמ' דסמך אמר לה' מאיר וצב' גמ'
דפ כישר צולת חיבורי אלה כמין דמי פדתו דמו בפ' נוטל אדם פירודין פחות מכאן ברא גמ'
דפסחים דרכו של תינוק למוד וצב' כל שעה ממד וזהו לרוח או מטיל לים פיל ענין חתונה וששה
ופריחה ובקיעה ביצי צמנוע בקעו תר' הא לביעי דחיון חורמנין מפרתין וגו' נבקע פ'
בג' כיצד מבלען בגמ' על הירקות וצב' המל' ובסו חלומות דפ הרוואה דגים קטנים מפלין ומלען
ומברין כל גופו של אדם בפ' אי זהו נשך גמ' ופ' חוששין משום רבית ובגמ' מפרש בייצד בפ' כל
כתבו בגמ' נפלה דליקה וצב' השותפין בגמ' כמה הוא מאי פרנסת ליה אמר רב סמא פוליא וצי סדיא
בפ' א' בכתובות בגמ' בתולה בתובטתה ל מאי פוליא אמר רב סמא שפיתן ודבין עלה בפ' הלזא על יצונא
לא יבטל אדם מסריה ורביה וכול' בפ' חזקת הבעה בגמ' ל' ישמע' פירא רבא ופירא זוטרא איכא ביני
פיל פירא רבא כגון קישואין ול' עש' דגמל פירא ל' חמישים פירא זוטרא כגון ליק דגמל פירא דיציד
בחייש בלבד פ' בהתלכלת בגמ' הפרים ובזמן החייש פ' בן בקר תמים וששת לבשים ואי' תמים
ובלאשי חיישנא תקליבו עליה ל' פרים בני בקר שנאו תמי אחד כבשים בג' שנ' תשיב קשו קרתי אהוד
זה אמר ל' בלאט באחד לחיש תקח פ' בן בקר תמ' פ' ראש חייש עולה הוא וכול' פ'
במגילת איכה כל דודפיה השיגה פ' בתל חלליה פ' לא לגפה ובגידודי ערקת תודעה בר אבוח
לה לכולה מחווא עלסתא עלסתא משום לפירא לבי תולוי פ' מחווא היה מג' צדיק חומה ומצד'
לא היה חומה לא חריץ שרובצין בו הבהמות ואותה פירא מחייגה העשויה לנוחת היא להל' צ' בה
ולא חשיב לה מחייגה כל גמ' דפ האשה שנפלו לה נפלים פירא דכוורי אמר לה פירא ואם לה קרנא פ' חסיה
ששם דגים בפ' השותפין בגמ' אין חולקין האי פירא דסומס' יש לו ל' אמות פ' ל' מישן על בחצל זו פ'
שדלו כשמצשל התמרים ושערין לשון מהן השכר זולק הסומס' שה' כגון גסת בטרך הפירא
פרב' גרין בבבא מציעא פ' דק טוב מנדה זו מזה הארץ בלא פ' לוב' גרין וז' (אמ' ד' וס' ו')

גא דא גלמא איהו ליהוי פרוונקא בלגמ דפ אחז דין ממונות הימנותא בידך דאפיק
דוונקא כמי לא קבלעה פיל פרוונקא דמלכא דמיתותא היא פיל יש בריה שמחלך לפע הארי
ל(א) אוחו פרוונקא פ שיבוא זה החול על אדס הוא פרוונקא שלמלך אמות והיא שלחן ופיל
וונקא שלחן פרוור בלגמ נשה שתפתתה בבל וכל פרוולקא נהג ללב בהודעה וכל
והיא נהג כשמואל בפ המביא גט קמא בגמל מאי אול הקונה טדה בסוריא כקונה בפרוור
שלם וטדה מגיש עליהם תל יונת פרוור קרוואן ידעשו מגלושות תלך יזועון פרווליא
פרוולקא ה כפריה וה חתיריה ידעשו האיים תלך יזועון פרווליא בבלך לצה פיל סט עון
אין איקונן של יולדך ויואך אוחן ישן יולדך בפירור ומוציאן אוחו ושב ודין פרוונקא
מדין ואתם הדבקים ומען שהיה עושה פירות שני והנהג זהב פלוים פרוונקא פרוונקא
ולשטן בערך ללשפט פרוונקא ומשמהך בערך משמהך בפ גיד הנשה בגמ שלם אדם
פ פרוונקא דגנים הואי ודאיסולא שלחן טפי: פרוו בפ א בנה בגמ וחסי אומ לא כרידי
לשהפדין עלמידותין פיל שעה הדוקה יתרה והלחיב את הדבר כמו פרוונקא תשב ידעלם:
פרוונקא אטירפתא כבד פילט בע אטירפתא פרוונקא בלמדינו בל ואלא ואחר באוניה
ה יום פרוונקא שלפשה היה הירוק (המלט) באין ומעטין אוחו ובלל לה הדבקים שבעים לשון
גלין פילט שלפשה שאם יבואו פרוונקאים שלמלך יהו משיחין עמו בלשון פרוונקא בל שבעים
יוצאין משמא זה אחרי מן הדבקים שהתקין הללו זוגוט שלפלוונקא מופלאע לפס איש בלוע
ל הדינים שבמקום כל שכל חוב שיש לי שאגבול ללמך שאליה והדין חותמין מלמטן או העיים
מפורש בפ השולט גמ בגמ הלל התקיל פרוונקא וכבר פירט בע אטירפויך ובע בט פיל פרוונקא פרוו
קנת הדבר כעץ פולסון דמילתא כלום תקנה למלחא שלא יאבד ממנו ותקנה לעט שימא נבי
אילוני: פרוונקא בבל לב בפמך וישלם יעקב לקח מאלו ומאן וישלם פרוונקא לפעו הווא חל
שלח יעקב מלל פרוונקא בלגמ דהענות וכל יש טחלף בגמ בגות עלמחך יום שבעל
הושע בלא פרוונקאות שהושיב ידעם בן עט על הדללים כלי שלח יעקב וישלם לבל בגמ דלם ואל
גלחין שבעל פרוונקאות שהושיב אצלו בלגמ דגטין כח ביה בלושע בן על ויש הלע בעל ויק
בלמא ישה וכל עלו עליו שלמנאמי אמל לאותן פרוונקאות שהושיב פיל פרוונקאות שומרים:
פרוונקא בפ שני במה החוד והפרוונקא והעליה פיל עליה מקום השתנות שי דגלם
בפרוונקא ספיץ טמא בע לא יחפור בגמ ניכול אק עמי תענא דס הנמצא בפרוונקא ספיץ טמא
בפ ב זמא התק עמך בפרוונקא כלי שבעים לטרקלן פיל פרוונקא לסיין הוא והוא בל
לחור המלך קודם שכנס לסתמלך ושלמשה במקום שיהו בשפתות ערה שמו פרוונקא:
פרוונקא דאם פרוונקאות פרוונקא א דל פרוונקא: פרוונקא בלמדינו כי הנשא
ויקל משה למלך בשל ודם פרוש פרוונקא במדינה ופול בפסק דטור או עשב למלך שלח
פרוונקא שלו למדינה שלח ועמדו על דגליה ופרעו את ראשיה וקראו אותה באימה בדת וצד
כך אמר הקבל לישלם קרית שמע פרוונקא של ובעם דהחדש השלשי לא יהו דבלי תמה פרוונקא
ישנה פיל אגרות פרוונקא בלפואות דם מ שאחך לעפרא מי פרוונקאו למיא מינה:
פרוונקא בפ א בסוכה בגמ הדלם ובפ התכלית בגמ דמי תכליתא לפרוונקא דאיש ביה
פיל תלו עינת בטלה שלמשה בגמ דל כל הללם אמ לב שדי פרוונקאות אסור לטלטל בשער

פרוונקא

הומיה הא וסולדת תרג פלידא אשת כסילות הומיה תרג איתתא סכלכא ופרידא: פריד
בם קנן שלט פרידן אמט פרידן בם גמ דפ השוכר את הפועלן אבל מתעבן עולה ושלמים ושק אפיל
פרידה אחת בם שול שעה ד וה בגמ שול שלשה שות פרידות כטבות ישל להוציא עתה חורב
המואציק ושמה העמותת פריד בם המלות בגמ שלט א אפסל שלא ידבו שע פרידי עפר
פיל שע קרפיק שלטמל שמוטח על קודט אחד שלרוב: פרידא ברפואות דפ מי שאחז
כונ פרידא פיל כרושת פרידא: פרידום בבי ליב פרידא ולרבה אח ושט לבן י יחן אל
פרידום פיל פולדום לבן בותל שהיה משוט פוט שאמ בלוקן: פרידש בהגיה דמגלה
אפיל קרחא בצותה פרידשא שהו בם פ המעטע בגמ אתחחי ההא פרידשא דדתם מלכא עלה ולה
פרידי בצר ~~פרידי~~ שלמך בפ' גמון פת פרידשא: פרידלם ס א בידלם וכבר פרידש
פרידכתי ~~פריד~~ פרידש: פרידס בגמ דפ אין דורשין ד נכנסו לפרידס פיל כיהו
פרידס משל געו שהיא גמיה פרידס כן אווט מקום הוא מקום בעלכות שהנשמות של פרידס עליו
בו בפ השות פיק בגמ ולא את השדה פרידיסא אפ אצוד ד שמוא צוג קט תנא נמי חזי האווער
לחביו מעת ברמאט מולר לך ופול בפ איזהו נשך בגמ אין פוסקין פרידיסא לב אלל פיל לקוט פרידס
שלמותה שנה וקנאן קורם חנטה בזול וחאל גידול פרי שוקיותי עלן ושמואל שלי כין דמקבל תורתו
פיל שול כען ברד או קלח לא מוחא ס אגלי נטר ל דשרי זוזי בספיקא ומודה לב בתלוי אם פרידס
הוא שקלן לעל ולחבט ולטעון הפידות בשוורים מפע שמפסידן אתה פידות בבמה:
פרידסקן באים פו באה ליות דואן אתה פרידיסקן כלאת אוטם פיל ה'לת אטומות נשמות
קיר אחת קיל: פרידשן בהגיה דמגלה שול פרידשן ולא גלח לה פיל שמה דרעות כרית וית
משאט דלי ללגא דלות והנחה למינוות עשה עבד משתא סל את משתא אלתר בעצ' בפ השולר
בגמ המולר יינו תרע דמשדירי פרידשן ולא הוליי בהו פיל משלוי דלונות ויתן חוסדף ושולן אורן פרידשן
לפ לפי שקנו במשיכה האי דשנא להאי פרידשנא לבז פרידשן בע דשן אם היינו מוציאן ספר שפול בן הדין
פרידשנא להאי דשנא הוה כחא לן פרידשנא מנחה דשנא אדס גידול כלל כל שנה ופ' אושחיל:

שז
מ
מ

פרידגבן בפ בכל מערבין בגמ מתנה הא בפרידגבנא גבטא הא בגמ פרידגבן שצא
בט אדס בפ' צבל (מעלבן) או (גבות המס הלי הוא בולח מסנובין) משטכינו שנוהבאוו גים למורה עריות
למעט ירוש' מאן דמר במזרח באילן טקסיונותו מן דמר במעלב באילן דומא בל גמ דפ השוכר אתה
לעל בל שמעקא משכחיה להווא פרידגבנא דקא תפיס גנב על ממונה מן המלך לתרוג אתה גנבין וית
בה בפ הגמ' ומאטל בגמ הגמל שדה קט חד מויעגו מקלף (פרידגבנא דמלכא ס' א פרידגבנא:
פרידריג' בחלומות דפ הוואה ומחן כך קשיטא בפרידריג' א דודבא הילתי וחזא פמו אנלידויס
הממונה לשוקים לשון יון הוא: פרידז בהגמל בשאל שלח לך מיבש ליה לפרידווי נפשיה פריד
בלש' ישמע קוין) לחיין פרידז: פרידז במ אמר לך הממונה הביאוהו לבית הפרידז גמ מאן פרידז
אמלביוסף פרידז כגושא פיל פרידז עם אדס כגושי ויש מן החפצ' שאפיר שחפר נתלה ותת
בקיש על שידא עבודת כהן גזול ביום הכפודים והלגשו הלפנים בחפלה באוט מקום וחפלו
ותקאת אותה לשכח עלשמן: פרידז ובנותך על כותף תנשאנה תרג על פרידז יתבטל
פרידזקא בם גמ' דלעב ושיבה דמא חד שבקיק ושולך פרידזקא בל' גמ דפ השולר אתה

פריד

פיר שירי טלמות ירחי בצמח אשה הנחלעות פרוצמטא: פרוצמטא בם הלא דפ שרצ פסחים ומה
פרומוא בעאי מינה מרב פיר שכל תאיט וואסע בצ האיש מקדש בו בגע מעשה זה שנים הוא גבר
דשק פרומוא דשימח והכלה להך איתמא ואמל לה התקדש לו ברא פיר כל מלאשמי: פרוק בצ הזהב
בגה כל שהלפך דבי פרוק רופלא פיר גוי אנס: פרוח בהקומץ רבה בגל קע מנורה טהורים פרוח
והבסיס טמאין כל הירח שלמעלה שושב בו הער שט פרוח והאמצע השני שמו קע ואותו ל רגל
שהמורה עומדת עליה שכן בסים ומשן שכן דומעא מנורה בריטה הולך גבוהה ל טמאים ופרח שביאשה
ל טמאים נוטל הימנה מנורה שהיתה במקדש לא היתה בזה הענין שהיא גוי לה זקעם והערות קטן ש
גבה כמפולש ברא גמ דפ במה מדליקין והא הלא כיון דקביע נרות לואטא דלא למשקל בקינשא ואולי
ופרוחיה היו בקעם ובמנורה: פרוח כלוא פרוחי בבר פיר בע כל פיר ג בגל וזל שטותן על כל
הקשרים שליש ומשום הכי נקרא כלוא פרוחי דמוחז כל הבגדים המפריחים אילך ואילך ומשום הכי אית
יומא דכין שהיא למעלה דלג שלפא ומחויא ואתא לאיתקין: פרוח בצ א במידות ופרחי כהונת
איש כסרו בארץ פיר בע כהנעס הלאוין לעבודה אחי ופרחי כפר פירט בע ארח: פרוח בצ שליש
שאכלו כחות חייבין לזמן בגל שנים אכל ל יוחא קטן פרוח מצמק עליו פיר רב חש' זיל זה שטתא
עליו צמח שיער נקרא פרוח וזה שאם רב חמץ מי שהוא נכנס בכלל שער שלש עשרה שטתא וזה צמח
שערות ידועות שהוא תעטב פקטן אף על פי שהוא גדל אם ידע למי מצדו והוא ג' שנה צמח עליו
פחות מזה לא: זהאי דשסון לאביו דנסך לברא ואחיו לפי שביא לאו דיוקא לאתעו עליה לא שיבחוהו
בזבנה והוא קטן ונ' שאכלו ירק ודדג דהוו להו רובא דמינמי מצטרפין לצד לאתעו ובלבד שיעדו
שאכלדג ולב האיי גאון אל פיר הא אמריין ולמה לילכלהנ מצטרפין לא טתא אא רב חמץ קטן היזעלמי
מבדין מצמק עליו ועלוא ממליך וכן דאם קטן אפילו קטן וצקן כדבצקין ליה וחמץ שהוא ידע למי מצדו
פרוח בפא ע' פ' שאמרו בגג ואו מלאכות הרוצה שלבין בגו יאכילנה פרוחם וישקנה חלב כמון
לפירקה פיר אפרוחים כגון תוריס ובעי יונה פרוח בצ המטח בגג המצטעלם שג לא במפריח אבל מצמק
טור פיר מינת פרוח ברטאות דפ מי שאחון לפירחא דלפא כל טקדפוח לביה אמ לוקרא
קא אמינא פיר כולן קרובי עסק בגג גדול ויבני פרוחא בפ כיוצ מצרין בגג חוץ מן הין דשלקוד
לפא דפרוחא וחיבוטיות פיר הוא עלק ובלגו שמו קפרא: פרוחא ויחד הילק תת מותל פרוחא
פרט בפ' בפאיה שני גריים פרט ושלשה איתן פרט בפירקן איתחן פירט הנושר בשע הבעיה
בפ' בצמעות ברימון שאבזר לי פרוט ואורן ובפ' בגריל באשכול ופרט ברימון פיר אוכל פירי
רימון אחי אחי פרטיה נואף לחוצא וערק בעל גג דטריים פיר שיגרי בגג דפ יש בצור פוטיין זה מהטיבו
קולבן לפרוטמוט פיר וכלל בריה גמ דפ' מינן אסולין בצור: פרט בגל קידושין פרוטה שאמרן
אחי משמונה באיסר האיכולין בפ' בצמער שני הפרוט סלע שלמעשה שני פיר המופרס (ע ולוקח בו
מצות שלשת שנה פרוטות בפ' גט פשוט בגג כרוב בו חי פרוטי דהרצא לא עבי אינשי בפה שותפין
בגל כמה יהא פרוטין לאחרים ואין טרוטין לעצמן אם יש בלם שלעיקר פרוטות שלמחשור ומתירא
שטא מפטיך מחליפין לאחרים מפע חמד בלג' דפ' אין בין המויד דקא מהחליה פרוטה דרב יוסף
פיר פרוטה דרב יוסף מפוטות בפ' הטוב בגג הוציאח ליסטין שומרי אציה רצה אופ' בשומרי חנם
דמאי הטה קא מיא לדיה לב יוסף אמ' בשומרי שכל כיון דבעל לוחיה שעבדיה דחמנהוהו ליה שומרי
שכלי צ' ארבע מחולין כפרה בגג לא מכאן מיכן אתה למד שעשירית האיפה בפרוטה:
פרט בפ' בכלים ל יוסי מטמא מפע שהוא כמנעא פרוטות פיר טיפה אחי טיפה צמח
פרט בלג' דפ הזהב דילג אידי ואידי בפרוטות שניו פיר כגון אפימון שאין בו מטבע שקולין

דונקרב את קרבני וכוונת חמיינתמן בטחון למלכא מאי ייתא ומפרנקתה : פרס
בס פאה או מנה דיבילה ו שקבה פרס פיר חיי מנה בס ה ברמאו וכן העע שנתנו ספרות
סר בס העור והרוטב בגם שחטה הצהמה ורמיהו איהא דתמן בלג בטוליות אוכל שפלים
ומעולה במקצת פיר שנלול ומעודה במקצת בס ג בשקלים בג סרקים בשנה תורמין אר
הלטה בסרס הפסח בסרס עזרת בסרס החג והגדנות שלמעשר בהמה וטל בס אחרון בצלוח
גדנות למשאר בהמה בסרס הפסח בסרס עזרת בס החג בל דבלי ו עקובה ופול ידול בשקלים
כלה דתען פרס פלגא ותנא בתוספתא וצבורות וצב' צ בתוספתא שקלים ו יוס פיר יהודה אוג אן פחות
מטו יוס קודם לרגל ואמרו בגמ כנה פרס ו יוסי בל יהודה אוג אן פרס פחות מטו יוס כגאי
משמעא אג' ו אצרו פריסא פלגא פלגא פלגא דמאי פלגא דהלכות הפסח כדתנא שואל ב הלכות הפסח
קודם לפסח ליום בפ' בחולין בגמ השוחט בהמה וזיה העו לניד הדמע עליכא כזית בכרי אפילת פרס
פיר נזיד הדמע ונכשיל שיש בו טעם של תרומה כי התרומה שנתעברה בחולין נקראת דמע ותק' בפ
האשה שהיא כובשת ירק הראשון שבחולין טמא ומטמא השני כסולגא מטמא והשלישי מפורש ו
לכבודות בעען המדמע בניד הדמע ומקשין אי אמרת שלישי שלחולין ששאו על טהרת תרומה
פסל גופיה כלאכול בתרומה הלא נזיד הדמע יש בו טעם של תרומה במקפה שלחולין בפירי אפילת פרס לא
משכחת לה וזה מפולש בגמ דפ' ואן עוצרין בפסח דתמן מקפה שלחולין השום והשמן של תרומה ונגע טבולות
במקשיתן לא פסל לא מקור מגע מאי טעמי דאיכא כזית מן השום והשמן בפירי אפילת פרס וטל איהו אמאי
פלג רבנן עלו ליעזר בכוח הצביל העו לכותח הצביל כזית בפירי אפילת פרס לא משכחת לה פיר לא יתק' מאיס
האוכל בפסח כותח כגון שטול פיתו בכוח דלקא שטיר משטר ואוכל כזית מקומעתא דאונא שהוא חצין
כשיעור אפילת ד ביצים שהוא שיעור פרס וכל שהוא פחות כוחות ככזית ביוט' שיעור כזי אפילת פרס
על במיעוט ואיגריף מגרף ואכל בטלה דעתו אעל כל אדם וזיה הדין לניד הדמע מן טרפין לפסול
את הגויה בכחץ פרס כזר פירש בעגוה בפ' ג צעידות וצ' ראשית הדין חמש דחילות גזוזות מנא וכל
חייבות צלא שיתקן פיר קנ דיניהן שה קנ זוזין בס גמ דפ' לאוהן לא יפרס אדם פרוסה לאוהן לא אס' פ
אוכל עמה פיר לא יברך לה ברכת המוציא להוסיף ידי חובת בלא טעימת כלום אבל לבטן יכול לעשות בלא
טעימת כלום שמלמד לה פרס באו טרימות בגמ הגלוחה ו שמעון אוג אחי עור פירסות בהמה
דקה ופול פירוש אט' חטוב עור לא כצטר כדסת' פירסת' בפ' כלים בפ' בגמ דהמקשה בגמ ו שמעון
פרס על גב קרקע איכא ביניהו פיר שהינן הילוך בפירסותו על הארץ במעין פ' ה במקלות ובפסג
חמוד המעורבת בבקעה פיר אמרין חמורו בטיט ושאר מקומן חפירה ונעמ' לאה מים והיוה המןשה
למאה מים מעורב עם מקום דגל החמור וכלל' סאה טובל באותה חפירה בצל' דב פיר' וט' וייב ובפירי
אשרי וצ' למדנו ותנא דינה זלא מן הדגל שלא תהא פירסות ס' א' פירסות ס' א' בפקעת פרס בדיקלא
פרסא כזר פיר בע אדם מאי לאו בפרסייתא דלא חזין אגז אימירו לא בארמייתא פיר פירסייתא גדולים
מאין לאוין להאכל עין בע אדם אורי פירסייתא עין בע אפ' בפ' ה בשבועת הפלסאות שביעור
אלהן למעטאי שביעית שהן עושות לשתי שנים פיר חס תמא פירסייתא שהן עושות לב' שנים פיר' גמ'
לשתי שנים שישן מב שנים לב' שנים פרס בלז אבות על מנת לקבל פרס בפ' אין מעגדין בגמ' ה שפיר
לפי התבא וטעה לעבד שמבקש פרס מרבו בפ' לא יחסור בגמ' מרחיקין את הנצילות פעמי ששול
פרס מרבו פיר מתנה ותהי מואצ' ל' ויד לעצמים שאין לנ' תר' נטל פרס פרס בפ' חחולין
לג' המחזיר ומעיה בסחסי דבבלמאי פלהדין פולסי עין בפלהדין פרס בפ' דפ' מטמא
פרס אדמא כל תלתין ומין פיר גבולתיה ותקטטו לבחור כלל יוס בין הפרקים הגיע לנ' שנה יגעט
ותא לב' חדשים לשלטה חדיש פעם א' עור בין הפרקים הבא בימיים יחזי יגעט מן חדשים ל'

משי לקח אבל לטוב ולה שלא לעורר לא שדי והולך לא עליהם ליד כסא אבי הא פופסא
האיל ואמא ליד נמא בה מילתא היה מונח על גבי קרקע והתאו על גבי יתדות חייב משום וטלש ^{טאורעין}
אותו עושין לו מקום פנוי או כמין שוליים שיושב עליו שיעור שינוח על גבי קרקע ואיפשר שהיה
משמש שם ומתחבר לקרקע ובזמן שמטח על גבי יתדות הרי הוא מעצידו במקום שמתחבר
ומתחייב משום תולש אבל אם זרע מעיקרא להטח על גבי יתדות והיה מונח שם ולקחן והטחן על גבי
הרי הטיט בניקאט מתחבר לקרקע וחייב משום נוטע : פרפסטו בלמדנו חתומות
לפני ילדכם שהיה יושב למלחמה והיה הפרופוסטינין באחת חלה לשון) למע ממשה הוא לגיול קולין
פרופוסטו פרפסורה זו אעשה וכן הפאליים והתעלות בידו ב' במה אשה : פרפר
ברגל ד' ב' ביומא בא אצו שלטינק ומצאו שהוא מספרל בהתחנה שטן תרג' ידוע מפסל קדמי
פול מצעגל באפרי : פרפר ב' יום טוב בביא בג' בית שמאי אולי טעמ' שנין) ושון) שאם מפל
בינת ועל למוך הדג שה' ב' תבשילן פיל מל' ויסלדע' פרפרות ב' פייז מצלכן בידך עלה פלפול
שלפני המזון ססד את המלחמה שלמאח האמון בידך שלחמת פטל את המלחמה פיל פלפול סת עטמה
גת ענה דלת בה תרומת דלחמא דבולא מינ מצומת ול' הלכה דבלך עלהסת המועת פטל המלחמה
ול' מינ מאלל אל צידך על המלחמה לא פטל את הסת אצל געשה קדילה בולתי פטל ב' שאל
אדם ואת סלפדותו פיל מינ לפת ב' עלב פסח עד שהוא מגיע לפלפולת הסת פיל האמון לפעו
השלח מצולל החזרת צחלות ומצולל בולא פיל האומה ומפסיק עד שמגיע למלחמת הסת והיא עת
אכלת המיתה : פרפריות ב' עקבה צמטויא סרפיות לחממה : פרפרות בצל' רבה
מ' מין אדלת שנער פולפידה בבלאה צל' ויקלא רבה פיל הקי קודי וצל' קמשים רבתי סר' וצל'
וצמ' קדו תשא למאך שהיה לו מורפידן בלממע בסוף ואלה המספטים וצל' לך אמ' ט תבאו
אדלת שנער פולפידה בצל' קזן שהיה מלך בבל לבוש ושלל בדיחו : פרין בג' בפ' קמא יצא
בוא ולאה למע פריצה טולה ביטל' פיל גדלה למן ויסרין האיש : פרין בס' ג' ד' היה קולא או
פין יאלו תהא סיעתן כמינתו שלשאל שיצא ממנו אמא פיל ספרין בטב עיל הלפ' ואין ואת כמינת
שלדוץ שיצא מצ' אחיתולל פיל שהיה יושב ובעצמ' ע' לתי יצאה שנ' ממך יצא חושב עלי' דע'
ואין צוחה גיחוץ שהיה מעולה וצוחה כדכתיב וטמא טמא יקרא ב' הישן צג' שנוח מיעת פריצה קולא
לגב פיל להשקנב רואח פריצה טחשע מיכ' אע יכול לגנוב הפא נשי אי עמיד סוכה הוא) ועצד סוכה
אמרי גנבי כל עיל למי פלאא מיעו חזי' ומיעט' למינב : פרין פרייז איתס ועבס כמי פיל
כע' אללאי פרין ב' ג' ד' במה מצל' קין וצפרייז דוהי עבדין מי שאח פיל גרעין ופל'
מצ' מילע הארץ ומצ' הפירות נקראת פריצה ב' ד' תענות עולפילא אפיל למי יצא דתול' קלא
מהע פיל הפרי שתחת הארץ עומד וכן תלג' חלמ' דומה לפרי שתחת הארץ שואב שואב וכן שואב
עומד בבת אחת בל' ג' ד' השולל את הפועל ועמלי' פליצי דומא סומא : פרין
בב' ד' פיל' מא' א' פ' ילך ויצאל פריצין פרין ב' המולל פירות בג' מילת' שלפ'
מונה לב יהודה במיעומה דמאץ אקלעתא פיל' י' יקראע הפא הוא י' שהקריס ב' פריצומא
הוא שהוחלגון חומת תקין דאחמי' בצפורעין) שאינו נמצא לא בחמיות בט קדמת ש' יושב כפריס
כדאמרי' בבל דולמא יושב קדמת' פרין ב' פייז מצל' בג' דמאך שלחמת הא' ^{ב' שישני}

ל'ן חרשים או משנה לשנה זה פיל לב חבנה זיל בקבלה פרס בלג' דפ בע העידהוי פר
 תשמיש דתשמיש הוא פיל וילן שפולסין לפע התעבה הוא תשמיש לתיבה ותשמיש גמסל תווה פיל
 מטכות שמסין ב ספר תווה הוא תשמיש לאותו בגד הוסחוק שנגלגלן בו ספר תווה בלג' דפ
 בסוסה לפדסי ונבוטא פיל כמו כסה וכבה: פרס בפ הקורא את המלה שומר אין פורטף על שמי
 (אין עובדף לפע התעבה וכול עד פחות מ' ד יחזא אוף על שלם דאה מאורות מימין לא יפדום על שמי
 מיהא שמינין לא יפדום על שמיע לא יבדך ברמזותי ועיקר הדבר עלק אין פולסין על שמיע פחות מ'
 בשבל הקדושה כד מפר בג' ונקדושתו בתוך בני ישראל ומקדושתו צדושת מציון דתעט אין פול
 את שמי לדיה מילה ותעט אין עובדף לפע התעבה פחות מ' ופדף לך עריכה כחזה דתע אין פורטף את
 פחות מ' התחילו בו והלכו מקצתן גומלין וק' כולם השניין במשנתם כיוצא בזה ועל כל אמ' ועוצ' אין
פרסודד בס' א' מרודד ואלם המשפט תת' פרסודד לבית דינא פרסטוינבא בבד' א'
 פ'ר' מ' למלך ששלח פרסטגמא ובויקרא רבה שראו לעב בסמך פר' מה יתרון לאדם למלך שש
 פרסטגמא שלן במדינה וכו' על אמ' הקצה הוא פרסטגמא ש לקדית שמיע וכול וצאת תהיה בסמך פר'
 וזכר' פרסטגמאות שלח יחושוע פרסטגמא הינו פרודזגמא מסודש באה הפ במקומי פרסטק
 ירוש' בפ' במה אשה פילטו שר שלחב פרסטוקולין ס' א טרוסטוקטולין פרסוף בלשיי מסוד לפ'
 ככל פיר' בע' בלש פרספיה בינמדע ואתם הדבקים וק' על כל צדדים פרוספיה פיל פליצ' א'
פרספא בב' ר' פרט' ס'ו ארבעו דאצוק יעקב בתוך עמוין דפרוסוסא וא אמרתי הלבנות
 ידיו פרסק פרסקן מטימילן שאור ס' א אפרסקין פרסק בלג' דפ שילוח קרן אהודי
 לבא פרסק ותפסא פיל מצודה: פרסטשנב' בפ' כל הגט בגמ' דבליס אמ' לעז' פ' מקב'
 אוחיא מקמי דליחוטס פולרשמינע פיל היי' הגדול: פרסתק בפ' א' במגשה בג' קראו את
 ודל' פריסתקן טדור בהגיה דפ השולל את הפועלן פרסתקא דמלפא בהגיה דהניקין פריסתקא
 פיל כתב: פרסתויתתא תרג' חפצות שדושה חטימות פרסתויתתא: פריע דמפר עו
 עין בע' סך בב' א' טריפות בג' פרס מאי מפריעתא אמ' לב אייא היפא דפרעי טבחי פיל מקוס
 בן בברמח להוציא קרביו לראמלי' שאינת מופרעת פלוג' דפרעד' טבחי פיל מקוס פתוחה בפ' בהג'
 המקשה בג' בהמה שנתחפזו עומת הגידים שאמרו היפא דפרעי טבחי בפ' ד הנשה בג' דמלך
 הטבחין והתשא חיצן הסמוך לעצם אמ' לב יהודה היפא דפרעי טבחי בסו' גמ' דפ' ואו מגלחין פלי
 הראש בטבת דשנת פיל יצדיק לגלות חוטמו ושפתו וזקנו שהיה מכלסח בימי אבולו להודיע פ' אין
 בשבת אבול' לגלות ראשו אינו צריך: פרק בפ' במה אשה פולפת על האב' בפה וצאונו החיצונית
 מן הדורס קרסו נחשת תרג' פולסין דחש: פרק בבד' רבה פרט' פ' ויסף הודי אמ' הקצה
 בכורי ואני מורידו פרופי פיל (ל' לעו פרופיאו כלום אינו מורידו בבזיון) פרפחון דחזה קא
 פרפחניה עין חללוגות פרפל בס' גמ' דפ' ל' ליעזר אומ' תולין אמ' לב יהודה האי פירפל
 חזא חזא בקתא דלפינא שרי פיל ציוס טוב לבא אמ' כוין דמשנע אפיט טובא והיל' לבא ציוס טוב
 שמוחל כיהא גונא אפילו בטבה: פרפס בג' דפ המוציא אין האי פרפיסא שלי לטל'
 של' בע' חתל פ' ל' פרפיסא פייס גזול כדאג' לעילבזו הלכה מאי פייס אמ' ל' חזא קל' עי' בבד'
 חרש' עלן דזשען בשמיס וזולס' ושמחין ודמה לעיה ששלו בו עשבים ולשוין פר' חזכה מל' פלמי הוא
 ככשי יוס' אף הודע הצומח עלן נקרא פ' וזהו פרפיסא וציון דקאמ' ריש לקיש מחתי לקטו בן קא
 מיעה דב' פפא דשארי לטלמולג נקטין לה לב' כהנא חס אמרו לעורך יאמרו שלא לעורך הא קאמ' ל'

פ' הוא יצדק
 הגב' תרג'
 יפדום:

במחשבתו

מאי סוגו מפרק כל אחידי הוא ובמקום עמרא לא גזרו רבין פרק בל שגה שנתטתה חייב
וצמקוטה גל ותיקט מזוטתיה תחת מעשה ידיה דהא שפיה תדיד והא שפוח תדיד ופרקוטה תחת
פירות קרקע שוכה דהא לא שפוח והא לא שפוח וקבולתה תחת כוטצתה דהא והא שפוח פטעס אהר
פרק בל גמ דל סדר תעטות כי צד זק ומקו טאה מאו פרקו טאה אמל אצי שלא יטא עליוס
לע ביל חומו פרק בל גמ דל היה קולא וצל גל דל ללוד פרק בל לא יקרא קדיוש סל השולב
על שדח ופטולפי מעלה וכן סיל לב האיו גאון דצל ויש ממיל היש על פטון מל דאז לא יחמוגי וצנה
מכולש סגזרת חייגוס הוא ודייקי אמרין אפוי בקידה ול משה בל יעקב בל משה בל אטן מן עבונה היה
למש אמרין קרי בל שט הלס בגל השלח ולמאן מסגרתו לעלה הוה סיקדיו הוה ממיקדא
פרק בציל לב פרט מן יועי בחגי ושלע לעה עקרת ויתכס בשל הלטיע את מלאך עזריע

שיל חגי כלי שתייצה מתמקחות על בעליה בנוייה פרק דן והטומח עיי בע פול
פרק דס אעל פרק דס ומילוי חיקה פרק דיסו ס י פרקם וכבר כתבנוהו במקומו פרק כח
שיתו לו ברכות מים תרב פרק טו דמאי פרק דל ידוע בל היה קולא פגע צוה חל לית יחז לה
ח פרק דן דגו פרג ופיל במומו פרק דה במל דטובה ואחר כך הוא נותן לה פרקוטה האשם שתי
ט מילתה ביה פיר פדיו פרק לט בפ דומא העושה מצוה אחת קונה לו פרק לט אחד
בל במה מדלקין אסו יש לו פרק לט גדול ניעול בל גמ דוצחים במט עולה למיקלטי שנכנס
לעות דעה הפרק לט ונכנס דודן בל השותפות בגמ כמה יהא כל צדקה וחסד שישל עושה עולם
הוא שלוק גדול ומיקלטי גדול בל ישראל לאציה שבשמיים מליע לע תרב פרק לטו חבילוי

פרק לטו צמול פ לו בכלים והפרק למין טהול פיר דכל שמחת לבו פדחט ויש מיי אגולס פרגל
פרק לט בגל תריסם פ כל בכלים ד פרק לט ה שתי צדקה חיה ועוף טמא מדלם שחגבין טמא טמא
שלקי ציט טהור מכלם פל טל עור העשוי כצורת יד אדם ומשימו צידן וטפס העוף ששמו באו בל
ישמנה ובלע אשטורי וכן יצאן לעור חיה או עוף שחגבין לתפוס חגבין שלקיי צמ ללקט הקוש פרק לטו
ופרק למין נראין שעגן אחו יס לה פרק לטו ב פלסום בל כל העלמים פרק לטו
בל גל דמגלה אינו מושל בפרקמטיא שלו כלום בל גל דל מפני טמא פרקמטיא נזילת לול זהו פרגל
שכתבנו במקומו פרק לטו בציל לב פרט מן יועי בחגי ושלע לעה עקרת ויתכס בשל הלטיע את מלאך עזריע

תחז מנסה לעלה חיה דל יסל ארץ על מצובה וצפרט פט אט טמא לו פרק לטו והיה מפתח איזה פרק לטו
חוז מנך ובל פרט צו מחלק לה פרקמטאות בויקרא לבו חות תהיה בל פרט וזכור בשל וצמנות פרק לטו
הק טמא פרק לטו ציעמט ציעיות ונותן לה פרק לטו סיפל לנול דעל צל שאל לתי אחד פילוספן דרמאקו
גמ פרק לטו השיבו כמל הוא בל גמטקא פרק לטו ידוע בל גמ דל ואל עובדין בפסח וקולן שלמופתח
על הפלור במקום שה עושין את הפלור עקדי פרק דא בל גמ דל ואל עובדין בפסח וקולן שלמופתח

הכא תרגמו פרורא לאושפי ומאי קלו לה קולן שלמופתח דסופדין נמי מצדק ביה נילותיה
פרוש בל לאים וצאין האגפין והקלוסטמלין והפישין והעמלין אינו לאים זה בזה בל גמ דל
האגפין והקלוסטמלין הפישין והעמלין משקדיות בצל עקצין עקצין האגפין והקלוסטמלין והעמלין
בל גל דל טלע הגוול לא מיעא אתרוג לאיציא לא מיישולא לוינן ידוע בל לאים וצל מעשיות פהשין
אמר יוע איספלקן ולמה נקרא שמן פישין שאין לך מין איק פיש לקדיוח לא חז בלע בן סילא קנאו ספגל
ולט ישמע ספרגל פרש בפח בשל ציס בגל אבוב רועה אידמ ליה כפר טא אוכליה בשותא
במלתא במ גל דיצמט הצל על פישא זריח דהוה במס ברתא דשכיב בפ א בע ז בגל אין בושן איד
נקט ומשיח בחור מן פלשיו אמל הישמע ל בפ המוכל אתה ספנה צוג השולח אתה פרטא מרטא מייא

הוא בדפורצני מל מותנן נמס על החלוצים ושלשה ימים ואחר כך סוחטין אורן והיציא מה נקרא
תמיד דפורצני ורעות מים בשמי יי ומסנן היוצא מה נקרא תמיד דרוקא בפ' ג' מינן אסורין
בזויד ר' יוסי אבוי כרי שלא תטעה כזוג שלבחה וחדוין זוג והסניני עשיל גלעאלי רביוסף
מתלמי מפורצני ועד עיריה כל יוסי פיר דג התו שיעור דזהו דיען שמענין אותו כל יוסי
דמתנן ופולצני הית המטני הגגרי כמו פירעדיא: פיר צורף בל גה דם עושין כסין ויבן
זות העלע חראג על שום שקנה שמים וארץ פירצוף פיר גוף פירק בל גה דם יוסטוב
שלראש השטה בראשון מהו אומ' ליה הארץ ומל' על שום שקנה שג' וארץ שג' קונה שמיס' ב' ציו
ראשון נבלאו והקנה שג' והארץ נק' לבאום והוא שלטן בשלמן שג' תבל ושמיס' בשש אומ'
גדול' ומה בעיר אינו הרקיעו על שם שחילן מעטין כדלה ויהי' צדי' (ג) מוס' (ג) כד חילן העו'
וסא צידוש ונקראת עיר אינו בשלטי אומ' נ' צ' צ' צ' צ' על שם שקנה ארץ בחטמת כדלה
ותראה היבשה והכנה לשיט שקיבלו משפטין שנ' אם לא צדי' יומס' וללה ר' פיר אייל' צדי' צ' צ'
ישל' לרגות בה יומס' וללה לא שמתו שמיס' וארץ רביעי' ה' וששי פשוטין הלל' בלס' על שם
מעטין שלהק' בשבעי מאנו שם ליום השבת ליום שעתיד להיות כולן שבת אלא גם יום
על שום מעטין מוכנה השירה וכן פירושה מזמור שיר ליום ה' על שם ששבת כדלה
ויבדק מים ארכים אשבעי ויקדש אטמ' בבוש' בל גה דם כלהבשר קידוש ימים ורגלים במקדש
לפיר לחולין על לפיר לתרומה עד לפיר פיר פקק מקי שרי אצבעותיו דולת הכף שלד' והפיר והכף שלד'
והאצבעות מקנה הזדוע המחובר בק' היד והוא הנקרא הפיר כדלה בכי' צ' צ' אצ' שיצא נקדמת
חוקר עד שגיע לשם וקלף עד שגיע לפיר וחוקר מקום הפיר שלד' הוא עד מקום המפיק כדלה
בערכים ב' האומ' משקל על משקל יד' על י' יהודה אלא נמלא חבית נמים ומכניסה עד מרסקו ושוקל
בשר חמר וגידים ועצמות ונוק' להוכיח עד שתמלא והוא כלל היד נקרא עצמות עד הנרי פק היא הנקראת
יד בפ' ב' בדים הידיק מטמאות ומטהרות שד הפיר פיר מקום שתמלק הזדוע מן היד בפ' אי' ה' הו'
הזדוע מן הפיר שלא רכבה עד כף שלד' פיר מקום שמפיק הטבחין הדגל עד הלף הנקראת בלש'
בהמה בחיה פרוקי' מי פירקא בצ' ג' הנשה בג' ונוהג בשלל' זה שאנו דוחין הידכות מהו צד' ו
והחלב בתוכם אחל שחיטת הגדנה נחבירו הידיות אצל בחי' הצמח פתוחות והחלב הזה נמלא היה וזהו
תרבא דאק' לבולתא אצל מטמאין לו ראשו פירקום בג' דל' אין דודיטין בפ' מותחין' לו ראשו דצדי' שהג' ש'
ולאוג' בצד פיר' בע' טבל פירק אמוחא כבד' פיר' בט' אמר' לא במותב פירק' הא במת' שמת' בפ'
מעדי' בג' מתנה פיר' שושב וקובע פירק' ומלמד תורה בו שניו בא חלם למח' עירובי' למח' שרופה
למ' ממת' במקד' שבע' שאן נומ' גמא' שיש אצל מחי' במתכו' שאק' שמת' לא שהוא נצק' מח'
ממון שית' לו ולג' שיבוא אצלם לתבוע ממון' וכן בורח ממנו ירו' מא' דאג' במזרח צאל' חכמי'
מא' דאג' באערב' בצ' למח' ומפיק' בצד פיר' בע' זל' פיר' ז' משבח' התלמים התחיל' (פירק' אול'
התחיל' לפירק' באגמים בפ' בשקעין' פיר' לפירק' כמו לפיר' האגון' ישל' צ' קלמת' ח' עלג' א' וכשעו' אור'
חמרים חמרים צפירין מה' קליטה החיצונה במק' שבת בג' ושון' שפוחטין' נמן' לפירק' אצל' מותר' פיר' נח'
למע' בהמה' זו ולתק' למע' בהמה' אחת' פ' ג' לפירק' טעונה בשבת כגון' מפיק' על' שמים' פ' ג' לפירק' לחת' פק'
חלב חייב משום מפירק' בפ' ג' דפ' המעטע' אב' שאו' (אולי' נהג' הייט' שיונק' משחמה' טעונה' ביום טוב' ו')
לא עריכא דאוכא עריכא וקסבר' מפירק' בלאור' יד' הוא' שבת' דאסר' מקילה' גזור' רבנן' יום טוב' דאיסור' (אולי'
גאול' צ' בימות' בל' ג' לפ' חדש' בפ' אף' על' שאמרו' בג' מניקה' תמי' ר' מרי' מ' סוג' ג' ונק' צ' צ'

בקרושן בגמ' עבדמענ איך דאך גחלהוזה פירש למיתו וזה פירש לחיים פיר עבד גדולה ומת
 דאמר זוטרא דאימית גריקע עבד נפשיה בן חורין וחזקה דמחיים ולא כלום היא לכך החזיק בו
 בשעה שהוא גוסס והיט זה פירש למיתו וזה פירש במקומו לחיים אי דאך עבד קטן היה והחזיק בו
 לאחר מיתו כאשר שאל בן השוחט אחד בגמ' השוחט את המסוכנת לא פשיטא זה פירש למיתו
 זה פירש לחיים בם פיאח מי שיש לו ר' איז לא יטול לקט שכחה ופיאה ומעשר עט תו לו ר' חסד
 דיער אפילו לך נותנן לו כאחת הרי זה יטול ירוש' בגמ' חד תלמיד מן דל' התו ר' חסד דיער והוה ל' ילף
 דכי עימיה חדא לב' באחת הליזוה יטול שנע מעשר מספיק עציון ביה תלמידו עינא בישא ומעלן ליה
 אמת בעא מורי עימיה אל ל' ר' אית לי שיעורא אמר זה מצות פרושים בגעו בו רמז לתלמידי ואעלונה
 לקטילך וחסרונה חד קלט וזכא עימיה הך מה דהוה ילף: פירש בם גמ' דכ' א' במסח' נמצא
 בפירש הכל טהור בן שאל אדם בגמ' שטיף כל ערבי וזרית פירש על פניו לאחר ג' ימים כליטו שלאדם
 ובקעת ונוספת על פניו ואומרת לו טולמא שעתה בי בם גמ' דכ' כל הצער מעמידך בקיבת נכרי
 ובקיבת שחיתת נכרי ובכשירה שיקנה מן הטריפה וכל שכן בקיבת טריפה מן הכשירה מאי טע' דחלב
 המכונס בעוד קיבה פירשא בעלמא הוא בלא בצורות בגמ' שהיוצא עוד הבא כגמ' פט' שלחמו
 מותר מאי טעמ' פירשא בעלמא הוא פיר' כשטרי החמור יש לו עור דל' על פניו כשן שיליא וללא
 שיליא הוא ואינו דבוק נמי לפניו אל כך הוא בדיה בפט' עצמו ופירשא בעלמא הוא וכך נמי יש לאדם
 עור דק כשטלר ואותו עור איט לא מן האסולת מן הולר וטהור משום טמאת מת במעלה בגמ' דכ'
 ול' חטאת הזבלוה פירש שבחש' שלקדש לא טהרן ולא מועלן פיר' הכא נמי פגא לא מיקיימה ברתה
 בלא פירש שלא יהא לה קצת פירש בטענה ולמעלה אמרי לאדמי דתה' למיטשה דפירש מעלמא את' ל'
 למהמה מחמת מאכל אפי' אזיל האי למרו מגוסה את' אורינא כשתחזור ותאכל ולא כגוסה דמי
 פירש פירשיתא דלא כבד פיר' בע' ל' הרבעי פירשתי עיבור כבד פירש בע' עבד פירש
 לעשה תאכל חלב תרג' הלאפירש תקי' לחובא אם ישמר לנעם תרג' אם תתקף עלך נחא לאפירש למה
 היה כאבי ועבדתו טמאה גמ' פירש אך כלחרם אשר ידלם איש ל' תרג' ירוש' כל אפירש
 אפירש גמ' לשמה ל' כלחרם יקדש קל' תרג' ירו' כל אפירש קדש קדש פירש ב' השוחט
 את האושץ בשוגג פיר' דנקיט פירשא משלם במלמד הבקר תרג' פירשתי וטרא איש את פטולתו כן
 פירש ב' א' בינמא גמ' ללשכת המהלך רחובות עיר זו פירשתי מישון כלו זו פירש דבולסוף
 פירש בם א' בחולין בגמ' חוץ ממגלקעיר היכא דלא נמצאו סכינו יפה ממסמית ליה בפירש
 דאפי' לגוים עמי לא מוזק בזבחים בל' גמ' דל' המזבח כיצד הוא עושה מוריד הקרבים למטה
 ומדיח) אי כי נעביד נקריבנהו במיתוהו הקריבנהו נא לפתוך בם גמ' דל' מיתות לבתר הכידיס
 מי הואי פיר' מי חזית לחתסדים ופירש: פירשתי מציאה בפס' ובחדש השלישי למך שקידש
 מטרתה וקבענה פרוםמיה כיון שהגיע פרוםמיה אמרו להי עשה שתכנס מטרתה לחופה:
 סלוק פרק יח אהל פרק יט פש ב' גמ' דשבת ליפוש פטור
 לכתף חייב חוץ לארבע אמות לפירש חייב לכתף פטור פיר' כגון שיגע במשא ומתכוון לשמור
 הגרזון ולנוח כרי שימרי געוזה חשוב כאן העה המשא שעליו אבל לכתף שכוונתו לכתף המשאוי
 על כתפו פטור דכמהלך דמי ולא עקר ולא הניח בגמ' דל' המעח מאי לאו כשעמל לכתף אולחיה
 לא כשעמל ליפוש פש ב' במה מדליק) בגמ' על ג' עבירות ליפוש תירום אמא חד

חטת כרי
 אבני יין
 פלג

למשא ולטורזינא כבר כידע בעטרוזין פרוש בם היז טטלאה מנחמה אשה פרושה ומטות
פרוש אשה פרושה כגון יוחי וכבר פירש במקומו ירוש מכות פרושין זה המשיא עצה לתמים להנחיל
מזושת אלמנה כהדא אלמנה ל שבתאי הוה מבוזאז בנכסיה אהו יתמי לוי לעזר אהי להוץ ומה נע
לכין ואהו עבא שטיא כל נחתין אודיען לכאמריא האל אהי לוי לעזר אהי להי כותב איתחמי
מזבז נכסיה וכר רחמי היא לאהו זבזן נכסיה היא תבעת פולט ומוציא מזוז עבדון כן בלמש
אתר קבלתו לעזר אמר מכת פרושין נבעה סו פרוש שיתמי העושה משה שפני העושה מעשה
שכס שמלו שלא לשם מצוה פרוש נקסי המתרחק מלחמות בעי אדם בודלים ונדחק ונוקף לג' לוי
באצטם פרוש קיזאו כיוצא בו טחך שלא להזיק העובדים והשבים ומקיז דם בכתלים פרוש מלוי
דמשמע כיוצא כלה כורך בגדי בידו ומלאה עצמו מתרחק ממגע בני אדם שלא יטמא פרוש
מה חובתי ואעשה כלול לא נשאתי לי חובתי פי' נקסי שהולך כסוף כאילו הוא ענו ואינו משי
בהלכתו ומנוקף רגלו ולבו רע' המקיז דם לכתלים כיוצא בו מלאה עצמו כלן הוא ענו ומחב עו
אית מעי) בהלכתו אילא מכה זרוע או כתימן לכותל ויוצא הימנודם ולא לשם שמיטתו (למש
בע אדם דמשמע כי מרובה מי שמעטטק בגלית משומע הוא בעין מכותש שהסוך הסת' למטה
שלאשו אהי שלמעה קיטר ולראשו אהי מלמטה רחב כך זה שעושה למעם הולך וטליתו משומע
מביביו קצרי מלמעה ורחב מלמטה מה חובתי ואעשה כלול נהי פשעי ואיתקף הא מעלי ומה
היא מה חובתי ימתי ואעשה שהוא עושה לעוה ואומ' ~~שיתמי~~ תבואת חובתי כלול מ' יתמי
שפגיד לי פשעי ואעשה כלול שאין אדם יכול לתגיד על שום פשעי פרוש מאהבה ששפיל
אהבת אדם נעשה פרוש או בטביל ידאת שמים שגיוול העושה מאהבת שמים מילאת שמים
ידול ב' חלואה ואהבת אהי לך ולג' אהי לך תלוי עשה מאהבה ועשה מילאה עשה
מאהבה שאם באהה לשאן לע שאתה אהוב ואין האהוב שונא עשה מילאה שאם באהה לעושה
דע שאתה ילאוהו אהבה בועט שבעה פרושין פרוש שפני מייחזי טעין מנחמה אכתפיה כן
לשאת סבה וכיוצא בה פרוש נקפי אקף לי ואנא עבד מצוה פרוש קיזאי עבד חלא חובתי וחלא מצוה
ומקין חלא לחלא פרוש מהנכייא מהלאתי לאנא מנכה עבד מצוה פרוש מה חובתי ואעשה הלידי
חובה עבדית ד' עבד חלא מצוה דכותא פרוש ילאה כאיוב פרוש ~~בזל~~ כאבלאם כלות זלע אבלאם אהב
אין לך חוב מוטל לא פחא אהבה כאברהם בגג דל א' בשבת כיוצא בו לא יאכלזב פרוש עם זבעה האו
אטו זב פרוש לאו דברים טמאים אסור ב' אן דברים בפסח בגג אישתי מביאק ואין טעמא דפרושים
נקוס ונפרוש כלול מדלש פרושין הוא זה לא טעם דהאי קלא הלן הוא וזבחה פסח ל' א' ב' סוטה
ביתה טהרה ופ' שות ב' אין דולשין בגדי עם הארץ מדלם לפולטי' פירי הקהבין האוכלין חוליות
בטהרה כטעמין בגדי עם הארץ כלאו שמאו מדלם וצריטן טבלה לאל חוליה בטהרה ב' אהדי
קולין אע עתם פרושין פיר פרוש הוא שפולש עצמו מכל טמאה ומן מאכל טמא ועם הארץ שאין מלך
במאכלו ומ' שהואק לקאמיה לעיל לא יאכלזב פרוש עם זב עם הארץ ומסקנא כהל' שלא יא לא לג'
אען ואכל' ונ' לזליוס בימי טהרתו מתש עתקבין ומחשות פיר' בע קב בל' מהי מלשה וראתהיא
והן טהרות פיר' פירשה טן מיטתה בפסח כהאשה הפורשית העליל' כפרוש מן הקסדי ב' היה קורא
בג' קרא ולא דקדק בפ' שדי מלכיס' כיל כשאסה מפ'ש ומקדקין אהן אהיות ותבות שש' ב'
מלכות שדי דהינוקרות שמע מלכיס' זה אהו ג' הניס מקום מלכ' אומות העולם בה וטע' תע' ב' א'

נח
פרוש

בינוקי ואהזריה רבינא דלא אשכח דייק כותח נישט עגי בפאלהקלוקין בגג דסמך אכל עבילת
פיל שהיה מלה אותם ביומתי: **פשפש** בפא בעדחבן בגג משוסל ישמעאל נמט וגמרו
נח לו לאדם שלא נבדא יתר משנבדא ועכשו שנבדא יפספש בגעשיו ואמ' לה ימאשצאעשו
פיל ימאשצאעשו בגעשיו משקרא שיהא זהיר מן החטא או אם חטא יפספש בגעשיו ויחזור
במעשו לפע בולאו שיחה לזיי עדותמשש לבג תרג' ירום ומשמש לבג ויחמש בגדול לחל:
פשפש בגג דפחורואה לתם תנולצ משפש זה אילכו כדחבו לענן כתמים טאם הכתם גדול
עד כשפספש תולה בו ולא יוצר דהוא הווי אילכו כדחבו ואי הווי כתם טפי מהאי גונא טפיא טעמו
כדחבו לענן תחמה דתען בגג בטרומות או טעם טעם פשפש לתוך פיה הוי זה יפלוט פיל א' ע' ג'
דאסור לאצי אוכלי תרומה משום דמימאיס ומנא ידע דטעם פשפש בגגו מ' דטעמי בגג' כדחבו
ואכתי מנא ידע דטעמו כדחבו לפש שבילת כדחבו לו של המוללו מרחבו וזה משפש דמשהווי יש
לורם הוצה ומצאו במשכבות ובלעד צימצו **פשפש** בפ' בשקלים ושני פשיפשי
היו לו בפא בתמיד נטל את המפתח ופתח את המשפט פיל שער קטן בתוך שער גדול בגג
דענה סוערה (בהגלות תלם יסודתו עתה הקצף לעשות שער גזרחי הוא ושני פשיפשיין אבק אחת
שלמדגלית בפ' העוקן) בגג המטמא וזילג דחוינה בשפשקשיא בס' גג' ד' אי זוח מקומ' לא עבדו
אינוה הפשיפשיין שטונה נתיביל השעליהם שהיו שם גבהן עשירי ולחב עשירי פשפש שני
פשפש בפא בומא בגג ומקטיל ולמינה האדיתן בלאש מידות וראשיה פשיפשיין
בין קדש לחול ס' פסיסס' פיל שהיו ראשי קולות וצאין מן הכותל עד אותו שהיה קודש והיה יוצר
איזה קדש ואיזה חול כדי לאכול קדשים בקדש פ' ג' ע' ג' אמר' ובלעז מידת: **פשקצא** בלגמול
המפלאת אתה פשקצא ובלעה לתנא פיל עולב בקצה: **פשר** בפ' כירה נוקה הוא לתוכו
או לתוך הכוס כדי להפסידן במדחלישין ולן למ דפורשין בצד פיל בע' חדש: **פשר** בלג' ג'
ד' המנח את הד' מחייב היה ל' מאיר אפילו נמשלה בס' גג' ד' מיתנות זבן חמלא כימטא
למשקיה מאי פשר פיל וחם ה' ונמס תרג' פשר פשר פשר פשר פשר פשר פשר פשר פשר פשר
בע' חרף עקולי ונשודי ככר פיל בע' עקל: **פשש** בויקרא לצה אחי מות פיר' ויתרון
חמא תרי' כשששין מתכחש' דא ודא קטלח חליא חזרתה אזלת ואתיית ששבא ויהבת עליה וחייית
פשיש בחלמות דמגילת איפה חמית בחלמא דלית בלג' פשיש: **פשיש**
בפ' אשד' פ' בגג' וכוס העיקרין לית פשישא ולישטרא פיל עשכ שאינו גס לא רחבי
פשתיתבנא דכוס בדיתא קא ליה לולא לייא ע' חרצא בפ' האמלת בגג' האמלת שפיר
פיל אדם בעלקומה ששמו כך: **סליק פרק וט' אחר לפ' פ'**
פת בפא צימא בגג' דסמך מסדוהו אינו דומה מי שיש לו פת בעל' לפי שאין לו פת בעל' פיל
מי שיש לו פת אינו תאב למאכל כלככה ומי שאין לו לעולם רעב בפ' כיצד הלגל בגג' כיצד
הש' אי צעית' לעלם בבמה ופיתתא פיל פיתתא בתוך המריק פת עמילה ככר פיל' בערך
זין: **פת** ברגל דסנהדין פת באסריקו שותם **פתה** בפ' יא' בכלים הטותר
שתחתה עיר פיל אבקאותא בלג' ג' וגוא כמין כמ' קטן שלבין שתחתה עיר ומיסבת הדלת
עליה ומתמהרית בפיתחה ומגירה כרפ' הללתתם על צירה יש ספלישין כמין נפתח כדל'
והסותרות לילטות הביתת' תרג' ומגלס' יא: **פתה** סדין עשותה ותל' תול' פתגא עבדת

צדק נגעים הכתוב שבשם כ"ן המאג כשנג ב"ן תמיד בג"ל שחטו שלא לאוצרו לטעמי
מולם בצדק ל"ט מ"ט ל' נטל הקצת ב' פקעות אחת שלוש ואחת שלש ופתחן זהבזה פ"ד ש"ח
פתח ב"ס או מצאאות בג"ל מצא ששן הוא גלגל דהוה ד"ר פתח דאופ צדק ג"ג ד"פ
כלהבש פגעיה באריותיה לד"ר פתח דאומה פ"ד חבילה שלחיותו שלחן **פתח**
חומרי פכיתת ע"ן בע" חמ"ר **פתח** במות טלוואות ל"ג בג"ל מחפ"ן כתבווא"ן וששות
המספחות ת"ג ועבדן פתטמ"ן **פתח** וק"ל במלכו ת"ג ג' פתח"ה טעוותה ספור
מלכס ת"ג סכות פתבריון ב"ל צמנה והנשבעים צמלס **פתח** בפ"מא מדל"קן ל"א
צמנתה ע"ן ע"ן בע" ע"ר: שמו ג"ל ופתחו מוטו פ"ל בע" שעטנ"ג בג"ל ד"פ ל' אישור אונג
הארג מה ל' לבשל פתלה מה ל' לבשל סממנ"ן פ"ל בישול פתלה שלאזל שמשל"ל"ן ב"מ"ן ל'
שלחיותו שרופה ב' שולסממנ"ן דהואי במש"ן ב"ן כיצד הרגל בג"ל כ"ד השן ל"קאז ל"ח"י
בפתלה דאספסתא פ"ל קשירה שלאספסתא שהיא אלופה כפת"ל וליאטו מקצתה צחוק פשש
ד"ע ל' אלה בהמה מה שצחוק גוד"ג מה שבמס"ן לחוק משום הל' כיאכלה צחוק פטור:
פתח בעל אוב זה פיתוס ע"ן בע" אוב **פתח** ב"ס א' בסוטה בג"ל וק' לע"ן את פיתוס
את לע"ן פיתוס שמה ולמה נקרא שמה לעמסם שלאשון לאשון מתמסמס וחל א"ל לעמסם
שמה ולמה נקרא שמה פיתוס שלאשון לאשון פ"תהום בולע: **פתח** ב"ס ל' בגעס דאש
פ"ת"ן פ"ל א"תה הא"ק או א"תה הע"ן א"תה פ"ת"ן פ"ל לע"ן מ"ד נ"ד ש"ל פ"ת"ן פ"ל
א"תה הא"ק או א"תה הע"ן דאש ואת"ן א"ת"ן וע"ס שמת"ן זה במש"ב א"ת"ן ומש"ן א"ת"ן במז"ח
א"ת"ן שמו פ"ת"ן: **פתח** בח"ק בג"ל ד' שלשה מלסס י"ד בע"ס י"א מ"ד של"ן י"א מ"ד של"ן פ"ת"ן
פ"ל י"א מ"ן הכתב הכתוב לע"ד י"ק"ס לע"ד ל"ג ש"ח"ו וי"ש מחו צ"ח"ל כ"ד פ"ל ל"ג ח"י"ס ב"ד של"ס
ב"פ א' בסוטה בג"ל וק' לע"ן מ"י"ן לנשים צדקנות שלא היו בפיתקה שלחה פ"ל בגזירה שנכתב על
חזה בעצב תל"ב"ס י"ד"ט ב"ס ל' א' בסע"ד"ן דבר תקנה עשה משה בשעה שא"ל ל' הקצת פ"ל ל'
ב"ט"ל ז"ל ל' י"ע א"ל איזה שב"ן מקל"ל על"ן ל"ת חמשת שקלים לגלג"ה מה עשה נט"ל ל"ב ל"ת
ש"ט"ק"ן ומא"ת"ס וש"ש"ה ושבע"ט וכתב על"ן ל"ו ול' ע"ג ולת"ב ע"ת"ה חמשת שקלים והט"ו ל' ק"ל"ט
ח"ל ע"ג בואו ט"ו פיתק"ס כל שעלה בידו ל"ו א"ל ל"ן כ"ב פ"ד"ן ל"ו וכל שעלה בידו חמשת שקלים
ח"ו ל"ן מה אעשה וכן השמים הוא מת"ב תניא לזכריה הג"ע ע"צ"ק שע"ל ט"לס ל"ו א"ו"ל ל"ד
אעשה נ"ס ה"ה ומסוד"ן על"ן: **פתח** בג"ל ד"פ א' בשבת פותק"ן מ"ס לגינה מערב שבת בנמורה
ל"פ א' בג"ל א"ן מ"ס שאוב"ן פותק"ן למקוה וק' טהור"ן ב"ל ג"ג ד"מ"י שאח"ו וצ"פ א' בע"ז בג"ל א"ן
ב"ג"ן פתקה בא"ב"ש מאה פ"ר"י ב"ל ג"ג ד"במות פוסק"ן ל"ו במתעניתה ב"פ א' ט"ל פ"ת"ן בג"ל נ"ל"ה ל"ן ג"ג
פתק"ן ג"ב פ"ל שמשל"סן ההמה משלג"ר ולח"ן ס"ן שקל"ק"ל פתק"ן ב"ה וכן פתק"ן ב"ה ג"ד"א:
פתח פתור"ן פתור"תא כל"ל פ"ל בע" חצרות פתור"ן ד"ע"ס ע"ן בע" י"ע"ס ב"פ א' טרסור
ג"ל ע"ד כמה תחס"ל יוח"ז פתור"תא פ"ל יוח"ז שולח"ן: **פתח** בג"ל ד"פ כל"ה"ד הא בג"ל מ"י
א' בכ"ר"י פ"ל ג"ל מ"י סומק"י פת"ר"י בג"ל מ"לובשים שה' לובש"ן תל"ל אופ"ו פ"ל א' פת"ר"י בג"ל מ"י
לובש"ן התכוד"ס ול"א ג"ל מ"י **פתח** ב"ס אחר"ן ד' טעו"ת בג"ל ח"ק א"ל ל' פת"ר"י ב"ה ל"ו ל"א
פתח ובוש"ר"י כחש מש"ן ת"ג ובוש"ר"י פת"ן מלמ"ן פ"ט"ס וי"ש לח"ז"ן בג"ל מ"ס ת"ל"ו ש"ל
ת"ר"ו"ט בג"ל מ"ס השמנה ל"א א"ס ל"ה ת"ג י"ד"ט א"ס ת"ן **פתח** אור"תא ח"ל"ה ת"ג משה
גור"ל ל"ז והוא כ"מ"ן פת"שן ה"ת"ב ופ"רוש"ן נוסח"א ל' הל"ת"ב הנ"כ"ת"ב בש"ס חמ"ל"ן ונת"ה"ס על"פ"ן
ש"ל"ה ב"ל הח"ח ש"ת"ר"י"ס וז"ה נוסח"ו וש"ה"ן ד"בו"ר א"ח"ד:
מכ"ב **מכ"ב**

שמי אגל
8

ודעת: ועל לבושי יתלול הירג ועל פתאף ידמוז עדבא פתח תצא ביה ויקרא לבה מיר
 והוא ישיק ט השוקים במזוקי... מפתחתא שהיה יודע משטח את הגוף פתח בגלגל השובע
 מאמר פתוח מאמר סתום פיר יש שאתה רשאי לידוש ויש דבר שאותה לשאי לידוש כגון מעשה
 מדבבה בפ או נערות בגלגל דסקך או שאין לה קנס או דקא טשן טענת פתח פתוח הרי על פיר
 טענת בתלים תרין אנפי טענת דמיים וטענת פתח פתוח יש דמיים שהן מועטין באשה וכדבגלה
 מי מעטין טובא ואיכא דיבשין לגמרי והאי תנא דקתה תבוגליתא לה טענת בתלים לעשן דמיים קנס
 אצל לעשן פתח פתוח אט פ שבגלה ראוי הפתח להיות כותקו ואי נפתח בבגד כדלך שהתרים צמחין
 בגלגל לפיכך יש לעולם טענת פתח פתוח ולכן דאיכא בוגלת דיבשין דמיה לגמרי ואיכא דלא צמח לב כגון
 האי נותק על ליה אחת בפ במת אשה יוצאה בגלגל ולא כפוללת מתגלגל פתחים הפתחים ליה גלה
 פיר אותו מקום מתקן יענה ששאו מתחיהן כיער פיר אותו מקום מלא שיער כי ער מלא ענין צרי
 גלגל בגלגל טומאן כתיבין בית היצואר בשבת אבל לא פתחין פיר כשנותק חלק קודש לכבדו
 בית היצואר שלו פתוח ולא תכור וחש תכור שגמא יסתור וכורך עליו חוט ושוללו ולכן שאינו תכור
 בחלקו ושאי עראי מותר ליתן בשבת ולתיר בית היצואר אבל לא פתוחין צריגלגל צלגל
 עוג מלך הצשן פתוח כמלואן פיר כשמת שג אמ יש פתח כמלואו וחישב להוציאן נמנו טחור
 שאר פתחי היצואר ואם לאו כל הפתחים טמאין במטות צריגלגל דפד 4 ישמש והינו חלק בפ ח
 בשקלים פתוחה על הקיטן ולמה נקרא שמו פתוחה שפוחה לצלים ודולשן וידע בשבעים לשון
 בולבולט דלך בני שבעים לשון ידע וכל מי דחה צייל לשש כדאמל שן סוכר בגות על פתח והינו
 דלך מדדכי בלשן בפ גלגל דל או מיעאות פתוח תפתח אילי לא וכל בפ בפלאים גתלמים ל
 שפתחיה פיר מלג פתח תפתח: פתח בפ יד באילות העטלות והפיתוחים מציאין את י
 הטומאה בפוחה טפח פיר צולדים פתוחה ר' גלגל דפ הגלגל ומאלל שלוחה דלכין מלוחין
 כצדדי הני מילי לשממא אבל לפתיחה לא מאי טעמי ממנוא קא מחסל לה פיר דלכע למירוב
 לפלא פשיטי ולממונא בעמך ותי סחדי ולכך מקראת פתוחה דהי כותקו עליה בתולה ואחר כך
 דהיא אחרתא והיא יונת חמורה ממנה ואחר כך אודיתא הרישאה למפרע מלכסיה ודל
 אירכמא לצל פירט במקומו: פתוחת בפ המוכר פתוחה ששה לו פותחת וזה ששה לו
 פותחת פיר בעל הצור ובעל הציות עושין מסגר כל אחד לעצמן על פי הצור וכל אחד מסתרי
 מסגר שלו בידו ולא יתכן לפתוח את הצור על שיתקבעו שניה ויסתרו פתוחה בפפחים
 בלגל דפ האשה ובהגדה למגלה אמל ל עניא סלא ואלי ליה פתח אופמא פיר הוא טפיר
 כדאמל שחור אל ישא שחורה שגמא יצא מהן טפוח ואמאי קרי ליה פתחא מפע שהוא קצרי ושחור
 (פתחא היא קרויה כדתנן האץ שברקרויה והוא דלכ כלום עבה שחור כמי) משל ואחר נקרא פתח
 ורבים פתוחתא כדאמרו בפ אי) מעגילך בגלגל טלוח אמל לכה פתוחתא דכי מלכי כיון צלח בלש
 טומא משכשכן ואינו חושש בלמאות על מי שאחזו לשלוט לה פתחא דמיטט פיר לחול העקיו
 גומא ליה דלמלא עיר שלדגס: פתוחה בחלק בגמל שפטים ובגלגל ביר פיר פתח ואדא
 בפתיים איל השפטים אמל ל לוי בערבא צוחק למיטקא פתיא ס א פטוי והוא לשון לש:
 פתח בפ הרואה בגלגל דסקך על הזיקן ואת פתחי הראש פיר מי שאין ראש מוגלגל לראש לחזה
 מלא לתבא יעך ורג פתיא ארעך פתח בצריגלגל ששועת אימור לשמעת ליה לך שקיבה בפתיח

ר הווא בשם לב מותג העבוע זה מטיפה שלתף הווא ישבו ס נשה מיט עבוען כמען ימות
עבוע בפא בזמא ובגד דתמיד בזמק שהן שעם שוין הממונה אל להן העבועו ותא הוציאו
אין עבועים למען ירוק כמדו העבועו הוציאו אעבועותיכם וכך היה הדבר מקיפין הטלנים ושמתן
כנתן ככולאר והגדולאוף נחשובם או ע היה אפי חשבון יותר משהיו הטלנים והמטנה בא אחר
כך והיה טלן מעבוע מלאשו שלאחלה ויודען שמעט פיים מוחיל והמטנה לא הרג יודע האשבון
עלין ואחר שנעלה מצנת מודיען לו החשבון והוא אפי להן הוציאו אעבועותיכם ואלסד והולך
להאחצבועת אללא הגרפיים שאסור למעט את ישראל ובמקום שמטלים החשבון הוא הזופד
עבוע בפא אחרון דעלה בגד שעבועו בקלפי ערלה ידלן בפא בשפעית מנין העבוען
מפחי אסטם וקוצה בסוף מגלה אפי מי שהיו ידיו עבועות אסטם וטבלתם בים תרג ירוק ותעבוען
בלמא וטבלתהן אעבוע בפא דפהיה טעל את מנחתה לא מן העבוען הדומין לפרושין בלוג
לוצטן שחורין לפנים: עבוע בטלהלם ס כה בכלם כל הקדש איז להם אחורים ותק ואין להן
בית העביעה עיין בע בות עבוע: עבועים במחלה וברו ביטורים אנשי הדי עבועים פיר
מקום: עביר בפא הוציאו לן את זכר את הקטרת עלגצ גחלם בפא בתמיד עביר את הגחלם
עלגצ הוצפה בפא כלגגות בגד גחלן עביר בגדיו ושלה עביר בקטנה ויצאה ידי חובתן:
עביר ולא ישמך עליה סוללה תנג ולא יעבר עליה: עביר בפא יעיר אפי תולין בגד
מסנש לא טהדוק איש עביר בפא גל דלס או טריפות לא לישפי איש שכרו בעבירא באורתא
דלג טיש לעבירא וכו פיר מוך מלא וכדומה לו בגד דע ז הני חלמא דריקול דחייטי בחלה
דערי מליחן דעבירא וכיתנא מייטק ויש מפליטין לץ שלקל וכדומה לו: עביר בפא בראשה
בגד בארבעה מקום דחוייה לחליש לך שלמא טובא א לח עבירא ליה זמרתא בפא בנות כותים
בגד המקשה אל שילא בר אבינא אל לך לדברתו עבירא ליה זמרתא פיר הטיע לי תכריץ בפ
או טריפות בגד אחזת דם בעינא דאיעבית לחמא לא להיכין: עביר בפא המוציא תכריץ
מטא צמנים או כרוכות במנחות בפא ישמעל לא יעשה ארס כליכות אכל מענה צמץ פיר כון
וגם שולת שלו לה מן העבועים: עביר בפא מיתות פותחין את פיו בעבירא שלא בטובתו בגד
דפה מדיר ושקיל ליה בעבירא וקליה בנורא בהגדה דלס הנזקין מיתתן עבירא ושקיל ליה הנזקין
וקטלין ליה בפא מאמרות וכפ מקום שנהגו בגד מקום שנהגו להדליק ל יהודה אפי אפי העביר
עביר בפא עבירא וכו פיר כליהוא שתופשינבו כלכלי מתכות החמין: עביר בפא עבירא לא
בברכות בגד וחמא אפי ובפ במה מרליקין בגד המכרפ כי זה כל הארס טלהעום טולן לא עבירא לא
ליתת לה בר גל דלס החמין חמשה וששה אורחא לחיקא ועבירא בלימא במסח בפא האשה אפילו
סיבות לעבירא בפא א בבבא קל בגד כל שחבת התם עבירא דחלש קא גלים בפא המוכל פחות
בגד הטקח פירות אימא בלימא מעעבירא בלימא באימא לא מעטחמיוא פיר מעחלית יש ספר
שכח בק לא לעותבו אן ג עבירא אחלושקין עיין הן סליקין פיר לא ילך תלמיד בידי לבן
ערך בפא אפי לה הממונה בגד בא לו למחל דמצודי אצדולי פיר לא ילך תלמיד בידי אצדולי
שהוא כגדו ממש שהעשה ק הלי זהבול וגם הנמלך אחולי לבו הוא גס רוח אן דמצודי אצדולי
מקצתו כגדו ומקצתו לחורין בפא הוציאו לו בגד נטל את הלס טהוא מזה למעלה מצדיליו למטה
פיר טתן קהיד למטה ואעבועותיו כלפי למעלה מזה וההוא שפלה למעלה מן הפסלת כגד
הפסלת מחוץ לכפרת וחזור וטל למטה בקרקע וכשהוא מזה למטה מצדיליו למעלה למטה

עביר בפא יעיר אפי תולין בגד
עביר בפא יעיר אפי תולין בגד
עביר בפא יעיר אפי תולין בגד

ובטוהדים בלבי ושמא תאמר יש לה צער תלמי לומר וקוני יחלטוכו כל צדיקים שאני
במזום צדיקם כל עיני בש זקני צדק עזרא דם מועזין לעבדו כבד כירם בעט עזר
צדוק וביתום כבד כירם בעט בתסיץ צדד במ היהב בגם ער מתי אמ ללב פמא
בעדו יתא אצל מע תשמישיה דיקרון עליה לאו ובעג מי שהוטל אמ לב פמא בעדו יתא יתא
אזבעה למאה פיל צדוניה מוכדי בגים שלבעה בתם מענהם להוסיף לה ד אמות למאה שרחו
אוחז בגגם דלפ ואו מגלחץ ובלגמ דכתובות וראי דנא טחג עבמא אמילו בעדא בל זואא
סליק פ ד אחל פ ד עהב ברז חולץ ובסיפ ואם מן הערף וסולר
הציהוב בזה ובוה ספול פיל ציהוב כדל ושער עהב והוא קלוב לגוון חזהב בפ צמיות
מפני שנכזרות מצהיב בפג בעגים הנתיקים מטמאין בב שבעות ובפ סימנין ובשער סולץ
ובסיסין בל גמ דלפ הקומץ רבה יצאו ב העינים שמטמאין בב סימנין שיער ללף ושיער עהוב
וברז הלפ עהבו פנו שליוסף הצבלי בפ ד ישמעעל בגמ העומד שתק ד טרמן עהוב של יתא
בגל גמ לחולץ רעוך קעור אעלי אמ לו מן עהבו פנו שללבי בפ ערב פמא בגמ ואפילו עהבו
פנו שללבי פמא בל גמ דלפ הנודר מן המבושל אמ לו ד טרפון היום פנך עהובץ בלכות בגין
גמ דלפ הנושא את האשה פנו עהובץ סימנין פה לו ירוקן סימנין רע לו: **עהב בפ ואן מעלחץ**
בגמ דסמך אין קורעין היושא במטה רבים מצהיבין עליו פיל מרגישין ומצטערין: **עהב**
בחלק בגמ דלפ הדיקות משללבי כלבים שהין בעדל אחד והיו עהובץ זה לזה בויקלא לזה ציג
בעש שלום אמרו לה מגירתא כרו אתם עהובין בלמדנן ויק בלד עהובץ זה לזה כון שבא זמן
מלחמה שלמצרים עשה הקבלה שלום ביניה וכעספה ציהוב תרג ומצהבא לו: **עהב**
בפ משוח מלחמה אירך לבבכם מפע עהבת סוסים פיל דעק הסוסים נקלא עהב: **עהב**
בפג דלפ א בביצה ודלמא מאיתמל עבודה חזייה דהוה קלף ציהדיה פיל מקום שנקלף בגהץ
דמיתחזי שהיזם נקלף ציהדיה כמו צוהר בפ א בקידושין בגמ כל מצוה שאינה תלויה אמ לזה
לא עהרותו פיל לא נתכררה השמועה כערהים לכס לאו קיימא מן כל יאשיה דאני ער שיער
איטה ושעורה וחלץ במפולת יד וזה לא זרע חרץ: **סליק פ ד אחל פ ד**
צן ירוש בפ דיני ממונות בשל זה בורר מנן שאם אמ גוי לישלז לעבור על אחת מכל מצות
שבתורה חוץ מגע ד וגלוי עליות ושפיכות דמים יעבור ולא יהנה הוה דתמר בינו לבין עיצבו
אבל ברבים אפילו על מצוה קלה א ישמעלן כגון פסום ולולאנוס אחין שנתנו להן מים בלל זלויל
צבועה ולא קיבלו מה אמ לא אתכוון משמחתהון אמ מגבי אינון **צן בפ לאשית הנה מלוג**
ולא צוי כדי לעשות ממנו בגד קטן בעד כמה פ ד בבכורות חוץ לוקח ממנו צמר מלוג וצוי
פיל לבן ומאוס עין צוה: **צן בפ מקום שנהגו בגמ דבליים ובלוקא סבד אמרת ולין**
עבדו ליה הכ צוה במ ערב פמא בגמ לא יפחוק לו אזל חבקה לריקלא פקע גברא וצוה דיקלא
בפ לא יחסור בגל מחיקן גרין קבועה בשלם מקשאין ומדלעו אמל יתב בלביה ומצונו ליה פיל
שוקן ומיבש לחלחלו **צווח בפ כיצד מעבדן בגמ עיר שלחיד אמ ללאפני זיל עליב לזר**
וחוי דלא מצווחת עלי בגי מודשא אמ הנה דאמ חידלא מצווחת עלי בגי מודשא אמ אמ
לה ד חיה לרב קום זיל וחוי דקא מצווחת עלי בגי מודשא אמ הנה דאמ לי חליבי חוי דקא מצווחת
עלי בגי מודשא: **צווחר ברז חולץ כשהרף כשר למלקה ללה צואר לשחיטה**

קפיד למעלה ואצבעותיו למטה ומזה לבגד עבה שלכמה שהיא מרחה והיא טפה כראוי
ארוז ט וכפלת טפח והחזאה יודעת ונפלת בקרקע מחוץ לארוז כגדן בר גמל דהבונה את שנתו
המעדר את האבן גי' שמישב אותו במקום הראוי לו ותראה בטרודי ועליא פיר דרך הבנאן בסוד
מצדדין האצטעט על העפר ומיטבן אותו צד בכ בעהעיר בגמ' אן מולדן בית הלכות ובפאי
הוא שך בגמ' כיצד ליקח המנו חטים צד אחד בריבית איכא בינהו פיר אס תהיה הרטאה בדיעך
בז וכיצא בה הדי א לבית גמולה מבצדדין גבי מלח וגבי לוח ושנה עוברי אבל העושה שדה
מכר על תנאי גבי לוקח הוי ריבית דאי מיית זוי מהדל ליה בעל כורחה אבל גבי מוכר לא הוי ריבית
ואי בני לא מהל ליה לשלם ולא אתי ליה ריבית ואפילו למחל ליה לא הוי ריבית לא כשיחזיר וכן מוכר
מקשה אי חזיר לשמא לא יחזיר לעולם לבית שלמנת להחזיר פיר כשיביא לו מעותיו יחזיר
מה שאכלמן הפירות יחזרה מתר ובנא קמא אשר בג' יוחסן בגמ' כלהאסורין ובוקמה במשפט
שנים ויום אחד ואפי' כל שמעוקב יוחא אס כן מערה תבדה בפרוש ה' חע' זעל מנאס כן מצמיה
תבדה ופיר ממקום חזוק ויוגה משום שבידסה שנגמא ממנה עמא פרוכה: צד בל גמל דפ
לא עשר אום אס לא הביא בריה לרבימי אתלע ליה יוקא ובג' ל' יום שליב יתיב קא מיאצ לעלוהו
אל אבזה צורעיה קא הפאך בל גמל דפ כיצד מעבלין ובג' גמל דפ בע' גמ' לא יחזק רמיה
צדו לא יחיה ולא יאליך ימים ציד הרבאי יחזק כלום האי לא יחזק בתנאי וז' לא יחזק כלום
ולאי יחזק ושתמר צדן שלומר ברמאות שאוה' ליבן איש לוינה ללמח עה ואינו עושל לא
שדית לחזק תלמודו פיר צ' כל לא יחזק רמיה צדו כלום אס לא יחזק כגבי העוק רמיה צדו
יעפו ממנו כך דברי תורה אס לא יחזיק בה בטוב יעכו ממנו לא יחה ולא יאליך ימים:
בויקרא רבה אמר להכניס ולקחתם לכם איתני ההוא ליטאה ויחבש ובב' ימוך צדימן
וחבשינו בילקי בפ' א ברה השעו ואם צדו לך כוונתן בידם מקלות צדיקא לבה פירוש
אס יאלו להם אדם כמו ואשר לא צדה ופוחים ממנו לוקחין בידם מקלות צדיק לבה ברה ויק' ציוס
השמע ופירי מן נטוריא: צד צבול תושיה יתגלע תרג ובכל מולכנא מעטדי וכלאויל
יתגלע תרג וכלד שאטי מעטדי צדו עליהם מבלי איש: צדד ותשם במוך עניה תרג
וכחלת בצדידא מלביץ במוך אבעך תל כביש בצדילא צדדן בפ' כללים שאל קוסים
והצדען פיר בעקס בפ' או טרפות בגמ' אחזותדם צדונים יקראו לחל שליון תנא שער וחיימו
שנ ברי שלארץ ישראל מלמי שלל אחז מאומות הש' הלך ובנה יציעא ובה צדעא כלל לעצמו
והעלה לו שם על שם ארץ ישראל משום חבבות: צדע צדעא ובה צדעא כלל פיר בעבת צדעה
צדיק בגמ' דפ הבונה צדק כפוך צדק פשוט פיר צדיק עשו ויש שאינו עשו פיר כפוך פשוט
הוא פשוט וברול לען הצא בפ' גמ' דפ אמר לה הממונה צדיק מעצמו פיר כשצדק צדיק
מתביר הוא בעצמו כלל צדק לצדק כשטכר לשע מתקלל כל הלשעים שנ וספדשע
ילקב בלגמ' דלגהי ובפסח בפ' א בגמ' כל מקום סלע זו לעיקר בשביל שיחיו בני ובשביל שאובה
בה לשלם הצא הרי זה צדיק גמור כך קיבלט מה משה הודיש זעל צדק גמור פיר צדקה
חטובה היא אע"ג דהזכיר שיחיו בני וכה לחי עד: צדקה תרומת גוי בגמ' דפ א בהשולמין ובגמ'
בר' כי תשא ענן צדקה בלוי בפ' א בפ' אה ובס' פ' אה בר' גמ' דחלק תנא דביר ליהו צדיקים
שעמד הקצה לחיות שובאן חזרה א עפלן שנ והיה הנשאר בתוך ו' ואותן אן שעם שעמד
הקצץ לחדש עולמו עשה לך כנסים כשלים וטלים על הגס בימים שנ על' לא כירא בה ארץ

צ'ל ב'ס ג'מ' ד'ס היה נוטל בתולה צלעות פ'ל צלחה עורה קטנה שמתמדת יומם ולילה
להתפלל : צ'ל ב'ס ח'ים ר'ג'ל פ'רת חטאת וב'ס א'ו קשרים בג'ל מקפ'ל וב'ד'ושל'ס
ב'ל' פ'ל תפלת השחר למה נקרא שמה צולה שלל מית' שום נצטלל'ל' לש'ס ו'ל יוח'ן א'ל' ל'מה
נקרא שמה שניש' שכל'מתי שום נעברו לש'ס ב'פ החוב'ל בג'ל א'ל' ל' עק'בה צ'ל'ת'ה ב'מים
אד'י'ים וה'ע'ל'ת'ה ח'ל'ס ב'ל'ך צ'ל'ו כ'ע'ס'ר'ת צ'ל'ל'ג ב'פ ה'נו'ר מ'ן ה'יר'ך בג'ל א'ל' ל' ע'ק'י'ב'ה
ה'נו'ר מ'ן ה'מ'י'ט'ה מ'אי ד'ל'ג'ש ע'ר'ס'א ד'ג'ל'א ל'ב ת'ח'ל'פ'א ב'ר מ'ע'ל'ב'א ש'מ'י'ה ל'ח'ו'ה ש'כ'י'ח ב'ש'ו'ק'י'ח
ד'ל'ע'ש מ'אי ד'ל'ג'ש ע'ר'ס'א ד'י'ע'ל'א פ'י'ל צ'ל'א ה'ו'ה ע'ו'ר נ'ט'ו'י וק'ט'ו'ר ב'ח'ל'ל'ים ע'ל ה'מ'ל'ב'ו'ת ו'מ'ס'ו'ר'ג'ו'ת
מ'ל'ב'ו'ת ה'מ'ט'ה ב'ח'ל'ל'ים ה'ל'לו וה'ע'ו'ר ב'ת'ו'פ' ו'כ'ו'ן ש'מ'ע'מ'י'ד'י' א'ע'ת'ה י'ש'י'ן ע'ל ג'ב' ה'ע'ו'ר ב'י'ג'ג'ב'
ד'פ ה'ש'ו'ת'פ'י'ן א'ר'ב'ע ל'ע'ל'א ו'א'ר'ב'ע'י ל'ע'ל'ל'א פ'י'ל מ'ש'ל'מ'ש'ל'ו ר'ב ס'פ'ר'א ל'ר'ב'י'נ'א מ'ה א'ת'ה מ'ת'פ'י'ד'
ע'ל ד'ו'ט'א ל'י'ט'ו'ל מ'מ'נ'ע א'ת' ה'ש'מ'ה ל'ה'ל'ב'ו'ת ל'ך נ'כ'ס'ים צ'ל'א פ'וע'ל ש'ע'ו'ש'ה ש'כ'י'ר'ו'ת ו'ע'ו'מ'ל ב'ש'ל'ב'
ו'ש'מ'ש ו'א'ו'פ'ל'ל' ל'כ'ל'ו'ת ו'ב'ע'ל' ה'ב'י'ת ש'ש'ך ב'ע'ל ו'א'י'ט ע'ו'מ'ד'י' ב'ש'מ'ש ו'ס'ר'ב א'י'ט א'ו'פ'ל'ל'א ל'ל'ל'ו'ת
ח'ו'ל'כ'ך ד'י'י'ך ב'מ'ה ש'י'ש ל'ך ו'ע'ו'ב א'ת' ה'ש'מ'ה זו ל'ר'ו'ט'א פ'י'ל א'ן כ'י ה'י'כ' ד'ע'י'ב'י' ל'א'ו'ש'ל'כ'ך ע'ש'י' ש'ה'ו'א
צ'ל'א'ד' ס'כ'ל'ו'ת ל'מ'ז'ו'נ'ו'ת'ו' ו'א'נ'ש'י' ב'י'ת'ו' כ'ך צ'ר'י'ט'ו' ד' ל'ע'ל'ל'א ל'א'ו'ש'ל'כ'ך ע'נ' מ'ש'ל' א'ל' ל'ו' ל'ל'ו'ה מ'ע'ש'ה
ז'ה ב'י' מ'צ'ר'א א'י'ע'ל'א מ'ש'ו'ס ו'ע'ש'י'ת ה'י'ש'ר' ו'ה'ט'ו'ב ב'י' ו'כ'ו'ן ד'ז'ה ד'ו'ט'א ע'ע ה'ו'א א' ע'ס פ' א'י'ט'ו'ר
ל'ח'ו'ת'ב'ל'א ש'מ'ה ש'א'פ ל'א י'ק'ח ע'ב'ש'י'ן ש'ד'ה'ז'ן י'ס'פ'ד' מ'ע'ו'ת'ו' ו'א'י'ן ל'ו' ב'מ'ה י'ס'פ'ר'ס' מ'ש'ו'ת'ב'י' ל'א י'ל'ו'ת
ל'ס'ל'ו'ק'י'ה ד'א'י'ן ל'ך ו'ע'ש'ר'ת ה'י'ש'ר' ו'ה'ט'ו'ב ג'ו'ר'ל' מ'ז'ה ד'ת'ש'ב'ו'ק' ל'ה' ל'מ'י'ז'ב'ן : צ'ל'ב' ו'מ'ג' צ'ל'ב' י'ת'ל'ו'
צ'ל'ת'ה'א ב'ס ג'ל ד'פ א'י' מ'ע'מ'י'ד'י' כ'ך ס'י'מ'ע ע'ו'פ'ר'י' ל'ג'ים מ'אי נ'ה'ו צ'ל'ו'ב'ה'א פ'י'ל צ'ה'ו'א ו'ך ט'מ'א :
צ'ל'ת'ב' ש'ש'י' ע'ה'ב' ת'ל'ג' י'רו'ש' ש'ע'ר מ'צ'ל'ת'ב' ו'י'ב'ע'ר ב'ע'ק'ב'ל'ו' ל'ו' ת'ל'ג' ו'א'ל'י'ך ב'י'ת' י'ע' כ'א'ט'ה'א
ד'מ'ע'ל'ה'ב'א ו'כ'ל'ח'ב'ה' ת'ל'ה'ט' ה'ל'י'ם ת'ר'ג' ו'ק'י'ד' ש'ל'ה'ו'ב'י'ת'ה'א ד'מ'ע'ל'ה'ב'א ד'ד'י' ט'ו'ר'י'א כ'ע'י'ן נ'ח'ש'ת' ק'ל'ל'
ת'ר'ג' כ'ע'י'ן נ'ח'ש' מ'צ'ל'ת'ב' כ'ל'ך ס'מ'ר' ת'ר'ג' כ'ז'ח'ל'א ד'מ'צ'ל'ת'ב' : צ'ל'ח' ב'ס ג'מ' ד'פ א'ל' ל'ו' ג'ז'ו'ל' צ'ר'י'ב'י'
ד'ל'י'ע'ל'ח' מ'צ'ע'י'ה פ'י'ל ל'א נ'ח'א ל'י'ה ד'ת'פ'ו'ק' נ'ט'מ'ה ו'ר'ב'מ'ה ד'א'י'ת ב'י'ו'ה נ'ש'מ'ה ט'פ'י' מ'ע'ל'ח' צ'ב'ע'י'ה ש'ע'ב'ו'
מ'ת'ע'ל'ה' י'ס'ה י'ס'ה ו'י'ה'י'ה צ'ב'ע'ו'ב'ר'ד' כ'מ'ו' כ'י א'ד' ת'ע'ל'ח' א'ת'ו'ל'כ'ך צ'ל'ח' ב'ס ג'מ' ד'פ א'ל' ל'
ע'ק'י'ב'ה' ש'י'ט'ר'ן כ'ל' ש'ה'ו'א ל'מ'א'י' ח'ז'י' ל'ע'ל'ח'ת'א ב'ל'ג' ר'ב'ו'א'ו'ת ד'פ מ'י' ש'א'ח'ז'ו' ל'ע'ל'ח'ת'א ל'י'ת' ו'ת'ע'ל'ח'ת'א
צ'ר'א ו'פ'ו'ל' פ'י'ד'ו'ש' ע'ע'ר'א ד'נ'ק'י'ט' ב'ח'ד' ג'י'ס'א ל'י'י'ש'י'ה ו'ש'מ'ו'ל'ל'ת' א'ר'מ'י' ע'ל'ח'ת'א פ'י' מ'י' ש'י'ש' ל'ו'
כ'א'צ' ב'א'מ'ע'ע' ר'א'ש'ו' כ'מ'ו' ו'י'צ'ק'ע' ת'ר'ג' ו'צ'ל'ח' ב'ס ג'מ' ד'פ א'מ'ט'ן ש'מ'ו'ך י'ל'ח'ו' ל'ה' ת'כ'ת'ק'א ל'ט'מ'א
פ'י'ל ה'ט'ו'פ'ר' א'ת'ה'א'ו'מ'ע'ן ב'ג'ל'ר'א ו'ה'ב'ר'י'ק'ה ב'י'צ'ל'ח'ה' ל'י'צ'י'ב' ו'ע'צ'ב'ט'ה י'צ'ל'ח'ו'ת' ב'ס ג'מ' ד'פ א'מ'ט'ן
מ'ש'פ'ך ו'מ'ד'י' ל'ט'ו'ך צ'ל'ח'ו'ת'ו' ב'פ ב'מ'ה מ'ד'ל'י'ק'ן ו'ל'ע'ל'ל'י'ב'א ד'צ'י' פ'י'ל ב'ת'ש'ו'ב'ו'ת א'י'ל' ס'ל'ך י'ש' ל'ו'מ'י'ן
ו'ע'ו'ש'ה ג'י'ע'י'ן ו'ע'ו'ש'י'ן מ'ה'ך ש'מ'ך ו'מ'י'ן ס'מ'מ'ע'ן ו'כ'ל'מ'י' ש'י'ש'ב'ן צ'ע'ת' ה'ל'ב'ה' ש'ו'ת'ה' מ'ש'מ'י'ן ו'ש'מ'ו'
ב'ל'ו'ת ע'ר'ב'י' כ'ל'ו'ע' ו'ש'מ'ו'ן ק'ו'ל'י'ן ד'ה'ך כ'ל'ו'ע' : צ'ל'ח' ב'ס ג'מ' ד'פ ה'ז'ה'ב' ל'ב'א ש'י'א ל'ע'ל'ח'ת'י'ד'י'
פ'י'ל ל'י'צ'ד' ה'ח'צ'י'ם ל'מ'י'ד'י'ק' צ'ו'ד'י' פ'י'ל ל'ח'צ'ט' ו'ל'מ'ע'ך ב'מ'ק'ל'ו'ת ב'ג'י'י'ם ש'ח'ו'ט'ן ע'ב'ה' כ'ד'י' ל'ה'ר'א'ו'ת'י'ד'י'
ל'ע'ל'ת'י' ד'י'ק'ו'ל' פ'י'ל ל'ע'י'ד' ס'ל'ו' נ'ע'ר'י'ם ש'ל'ע'ר'ב'ט'ה' ו'ב'ע'ת'י'ק'י' א'ס'ו'ר' ד'מ'י'ת'ח'ז'י' כ'ח'ד'ו'ת' ב'ל'מ'ע'ת' ו'א'ת'ה'
ו'כ'ט'ה' כ'ב'ו'ד' ח'פ'ל' י'ט'ל'ו'ן ז'ה' ד'ו'ד' ו'ש'ל'מ'ה' ש'ב'נ'ו' ב'י'ת'ה' מ'ק'י'ש' ו'כ'פ'י'ל'ים מ'ו'י'ם ק'ל'ו'ן ל'ו' א'ו'מ'ת'ה'ע'ו'
ש'ח'ל'י'ב'ו'ה'ו' ו'ה'ק'צ'ב'ה' ע'ו'ש'ה' ל'ה'ך ק'ל'ו'ן ר'א'ה' מ'ה' כ'ל'ס' י'י' ב'ע'ר' צ'ל'מ'ס' ת'כ'ו'ה' ל'מ'ה' ב'ע'ר' ה'מ'ש'ל'א'ו'ת'
מ'ק'ו'ס ש'ה'ל'מ'ט'י'ם מ'ק'מ'ח' ש'ס' ה'ו'א נ'ט'ל'ה' : צ'ל'מ'ו'ת' ב'י'ל'מ'ד'ו'ן ב'ס כ'י' ת'ט'א כ'ל'י'מ'ת' ח'ח'ו'ר'
ה'ד'ש'ע'ים נ'ד'ו'ט'ן ו'צ'ב'ע'ו'ת' א'י'ן נ'י'ד'ו'ט'ן ו'כ'ש'ה'ס'ו'ר'י' ש'ו'ל'ב'ן מ'ל'א'ך ש'ש'מ'ו'ד'ו'מ'ה' ה'מ'מ'ע'ה' ש'ל'מ'ש'ע'ת'
ב'א ו'נו'ט'ל' ש'מ'ו'ק' ג' ה'ד'כ' א'ל'י'ן ש'פ'ו'ס'ת' כ'מ'ו'ד' צ'ל'מ'ת' ו'ס'ס' מ'ה'ו' צ'ל'מ'ו'ת' י'מ'ו' ל'מ'ת' ש'כ'ב'ל' ש'ל'מ'ו'
ס'ד'י'ם צ'ל'מ'י'ן ב'פ'י' ב'כ'ל'א'י'ם ב'פ'ה'מ'ו'פ'ל' א'ת'ה'ל'כ'פ' ב'מ'ק'ו'ה' ש'ל'ש'ה' מ'ע'ש'ה' ב'י'ל'מ'י'ן צ'ח'ד'
ש'נ'ט'ע' א'ת' כ'ר'מ'ו'ן ב'ס י'ן ב'י'צ'ו'ת' מ'ע'ש'ה' ב'י'ל'מ'י'ן ב'א'ח'ד' ש'מ'ל'י' א'ע' א'י'ש' כ'ל' ב'י'ל' פ'י'ד' ס'ס'ו'ק' :

בם גמ' דם שתי מידות תט' לא ידו על ראש ולא ידו על צואר ידו על ראש ולא ידו על גביים ידו על
ראש ולא על ידו על החזה ועל יכא דאי כתב לחמנא צואר משום דלא שני לבחדי ראש אבל גביים
דשני להדי ראש וכול פיר צואר הינו הגרון **צוהר** ב' י' זחסי בג' דסמך און שתוקי
ומפיק מש' צוהר צוהר פיר צוהר חילות **סליק פה** **אחל פו** **צח** שאי אפשר
בל' ג' ד' חבית ל' שאי אפשר בלא יחצוהי שמך ב' א' מ' מעמיד' בג' השיאו ל' שאי אפשר
בלא יחצוהי חלב פיר ל' שחיסה הגה בויקלא ל' וכי ימוך והשטע בצחצוח ג' כשתהא נשך
מצוחצוח לעאת אש מיישבה **צח** ב' י' זחסי בג' שופר אבה שאול אול' מים
וי' מותי כרי לעתהו ב' ג' ד' השוכל את המועלי' מאמת גמר מלכות ל' יש לק' שאי אפשר
במים ב' ג' ד' א' בביטה מוט שעיך לעתהו ב' ה' מפלת בג' ה' היה מרוק בודקס אחו
שהשטיך ומצחצוח **צח** ודרמת סוסים ודרמת הרג צחנת סוסותא צחנתהו **צח** ב' כ'
דלבי יד' ארס אובל צחנה פיר סירחון: **צח** ב' ה' טויל מן המצטל הנוול מן הצחנה
אמר בטלית טרופה ומפר בעיר ומוריים ב' י' בתרומות ל' יהודה מתי בצחנה שאי
ליטול את הזוהמה פיר צחנה לגים קטנים כבושי' ואם משים בעל שלתלומה בתוך משלך את
הבעלים והלגים מחסין ולבד שיהא בעל כצוחה ולא תנשב עם הדגים ב' ג' ד' א' בסורה
האי צחנתא דבט נהלא שריא ב' ג' ד' א' מ' מעמיד' ההוא חלצא דצחנתא דאחיא ל' כ' א'
צח ב' ג' ד' א' עומדי' לא אליך ולא גוי' לא אוכס ולא צוחל פיר לבן כמו צמר צח:
סליק פו **אחל פו** **צטם** שיה בעמוד השחר **צטם** שיה בעמוד השחר **צטם** שיה בעמוד השחר
ב' אסטמא **ציר** ב' ה' שקלים ומצייני' על הקצרות ול' מועד קטן פיר מלשון וצנה
אצלו עין כרס לבש מצייני' אותה בקודמות ארמה עין בעחורם ב' א' בברכות ב' ה' חלמא
אח' א' שער עין אהב ה' שערים המעניין בהלכה ב' ג' ד' א' מ' מעבדי' הינבי ל' צוטם
עשו צוטם צב מטובלות פיר מצוידות **צרו** כ' דחלש' ולא כ' ד' משה' וכו' אצל ציי'
לת' ל' עין בחלש ב' ה' כ' ד' צויר' צה' קולך **צרו** צויר' בקלך בב' ל' כ' ד' א' מ' מעבדי'
שם תצוקות מצייני' בקול' א' מצ' מצ' ב' י' צ' ד' א' מ' מעבדי' מטמאות שמעתי
ד' צייני' השמשות: **צרו** במגלת איכה הו' צ' ה' **צל** ב' ג' ד' א' מ' מעבדי' מן קומי הד'
ציי' תרא את קיים על ר' ג' ל' **צל** ב' ג' ד' א' מ' מעבדי' מן קומי הד'
הו' מהדר מ' אמישחא ל' צ' א' ה' צ' נהויה ט' ב' ג' ד' א' מ' מעבדי' אשה כ' הי' ד' עיל האי
ל' עיל חמיה ד' ל' א' ב' ל' שר' ב' ג' ה' ל' א' ז' ע' ל' א' מ' מעבדי' ע' ל' א' מ' מעבדי'
לתוך המשמית בשבת וכול בערב פמחים בג' ואפילו עני עד י' הו' ע' ל' א' מ' מעבדי' ה' ה' א' מ' מעבדי'
בג' א' ה' ש' ב' בעל הבית עמין ד' ח' ל' ב' ע' ל' א' מ' מעבדי' בג' א' מ' מעבדי' ה' ה' א' מ' מעבדי'
מ' ה' ב' א' A'
צ' ב' ג' ד' א' מ' מעבדי' ב' ג' ד' א' מ' מעבדי' ב' ג' ד' א' מ' מעבדי' ב' ג' ד' א' מ' מעבדי' ב' ג' ד' א' מ' מעבדי'
צ' ב' ג' ד' א' מ' מעבדי' ב' ג' ד' א' מ' מעבדי' ב' ג' ד' א' מ' מעבדי' ב' ג' ד' א' מ' מעבדי' ב' ג' ד' א' מ' מעבדי'
צ' ב' ג' ד' א' מ' מעבדי' ב' ג' ד' א' מ' מעבדי' ב' ג' ד' א' מ' מעבדי' ב' ג' ד' א' מ' מעבדי' ב' ג' ד' א' מ' מעבדי'

בשקא ובתעניתא **צנור** ב' מ' שמתו בגג'ל יהודה אורג איצטמיל חציה
דלכ שמת' פיר עתהדר השצר שנשצר כלום עלתה לו אדוכה ב' המכר את הספיה
מכל את העמר לאמל' א' הבקר פ' ה' העמר השול' שמועד הבקר למשכן בג' איכה
גדר לכ' כי נק' ד' מגדלא הוה עמר עיית קנדי' ל' בערוכותה ומל'ק לירושלם כלוג' היה |
מטיב את הנרות ולנשברת לא חבט' תל' ולתביריא לא עמדינ' **צנור** ב' החוב' |
עלו בו צמח' מחמת המלה חייב בחלק בג' ל' שקיבה נפק' עמחיה באפיה באלן
טרפות בג' הליאה העלה צמח' חוששין לה פי אבעבועות היתו בעי' **צנור**
בהתקיים פ' ב' עים היצמח מעילמיד שער עהבדק עם מצמחיא דיתא בויקלא **צנור**
צנור ב' עמיץ אן היצמח והצנים אי זהו היצמח שאזנו קטנות צנים אזנו דומות
לספון פ' ג' זולות מקובעות ביחד תנא אף היצמח מא' בעי צימע ואשתכח גליא חזיין
פ' י' שאזנו תליות לו למטה: **צנור** פנה בחל' ועמל' ככל פ' ב' כחל **צנור**
צנור פ' ל' למעלה בעמח: **צנור** ב' א' הם הנשלים בג' א' הערה' כובס
ל' אל' שמו' א' קלא או באיבה לרבותא המצמח ב' כיצ' אשר אחין ל' ב' סדר לה ל'
יוסי הגלילי דא' אמר לעצמם פ' ב' ב' בכורות תק' רח' שלם ביכיה וילדה ש' זכרים
ויצאו ב' ראשית' כאחת ל' יוסי אומ' שנה' ל' ל' ש' הזכרים ל' ג' ל' יוסי הגלילי שמעין לה
דא' אמר לעצמם ב' החולק בג' המחזיר ארפוליה ועמיתו לה צ' עלה ערופה בג'
מכוח' מאי טעם ד' לעזר קאסבר איפשר לעצמם פ' שוות בכיוון שנה' בצל' ל' צ' פ' י'
מ' ועמיתו פנה ודאת שפחותה והיא לא דאת בג' איפה אי הג' למטיונה שפעם עליה
המלך וטרדה חוץ לפ' מה עשת הל' וצמעה את פנה ועמדה וכול' פ' למטה:
צנור בג' ד' כילה מצמק ויפה לו אסור ב' ג' ד' המצמק והועא כג' וצמח' אמילוד
ועמקה בג' ד' אין צנור' היה אול' בעצבים והחיל והעל' לג' לשות מה צמוק' ב' אוטמור
בג' הלותה תמ' ל' אי זו היא הלותה כל שעמקה ל' אה' שלה בצל' ד' פ' ל' כל אשר ב' י' ע'
יצמק: **צנור** בהמב' פ' ב' ב' ל' מ' מאי א' א' עמר ג' אסור ואינו מקיש פ' י'
מ' ובלע' בג' צנור' במ' שירוב' ל' יוסי אומ' שוק שלצמח' היה ב' ל' ב' ל' חו'
מאזעם ש' עמר' ושלטוק' וזכות כופיים: **צנור** ב' מקום שנהג' בג' מושב' **צנור**
משום דאכתי לא פ'ח צמדה מינה פ' עדין החמתנה והיא תחנת הביצים ב' הכונס בג'
ליבתו הרוח ל' זילא א' ד' צמדה עמדי פ' החמ' חמומי שלא ש'ק בשפתו לא פ' פ' י'
ונשם כ' הגרון ד' הינו לוח' חס' לפ' כך אינו דומה לזורח ורוח מסי' עתו פ' ל' שלא היה מלבה בכל
כחו לא משם על ג' האור ול' צ' החוח ב' אין מעמדין בג' מתרפאין האי אישתא צמילתא
כמכה שלחל' דמיא **צנור** ב' ג' ד' השוכה את הפועל' קבל' עליה שית' **צנור**
פ' אבן שבמקום זכרות ואינו יכול להטיל מים לא בעער על כן בעידנא ד' ע' ל' לבית
הכמ' להטיל מים היה דועק ברפואת ד' מי שאחזן לעינתא לית' תל' נטופייתא משחא
וכ' עד ומעין בחומרתא ד' נפקא מינה ד' מעלי' א' לכולהו עמדי פ' אותו אבן שיועא מ' מ' מ' מ'
כשתרפא א' ישוק אותו וישתה ממנו יעיל' ל' מ' אבן שגיד' ד' ש' אומ' ל' מ' קוחת
ל' מ' ל' צמח' ב' ד' קדחת ששוק' אותו מצחוק' לעמדי ג' קדחת ששוק' אותו מצמח':

צַלְעַ תנא יעע הוא העלע הוא התאכזר פלג בע אפתא : **צַלְעַ** לא למעלה ולא

למטה אה כמעלף כבר פיר בע מעלף ובע עזר ובע צד יודע כמצבא למעלה במ עף תרג
יעלף בקורנסא **צַלְעַ** בפ"ח שד צעם בגמי כל האכלם וכל המשקן לאיתרוי מי עלפם ^{חובבי}
בר גמלם אי צרף ג עזין ק נשל באומות ופול ער יש אגלאף עלף באילנות צמה מלניק
עמדי) דלע סלק שבארץ ישראל שמוציא) פירות בכליות ופול ער נפק אחוץ לה עלף בר גמלם
חזקת הבתים אכליה ג פירות בגימס כגו תאיה אכליה ג פירות ביום אחד כגו עלף להו"ה
פיר עלף יש בו קפליסין עלן ואבינות וא ע"ג דאבינות אינון עיקר פירא הניעמי כפרי תבואה
הן חשובות והו חזקה עלף מתעשר תמרות אבינות פיר עלף הוא נעפה והוא פרחא ומא שמ
האלן ובל יטמע לקטל ובלעו קפרא תמרות הן לולב נעפה וכשה לט) נקרא) שיתרד
ואופל אחף וה עיקר העץ שעושה הפרי ועליו ועלה עלן אופל בורא פריהא דמא שה יוצא
כך האדמה (אבינות שה יוצא) מה עיקר הפרי ומצד עליו בורא פרי העץ וגם על הקטלים שהוא
שומר נמי מצדכך בורא פרי העץ שהוא שומר למי ונקרא נעא דמחא ועוד נקרא) אבינות
בושתא **צַלְעַ** צבא בערבים והעלעל לצד גמ מנא הע מי"ב אמר לצ אמי צמ
ואסף במעלות משמע מעלות תרי הוו כיון דחיא עיביהא הוא יעצוי וגבא אח עבד
בהו קרו להו חזי פיר עלעל שני גלילי נחשת ומט) זה אתה וקוה) אותי עימצני ועוד קרוהו אור
פלשטרו **צַלְעַ** בהגיה דפ המוכר את הספינה עתה הקבל לעשות ספינה לעיניו ^{מעור}
שללתי שן התמלא במכות עוון וצ"ד ל"ז לא זכה למכה עושיך לו עלעל שנ וצ"ע ל"ז לא
פלוג על מעלה שן עושיך לו קמיע פיר דבר הנקשר ותלוי בעומר שן ותקשרטן לנעלותיך
צַלְעַ בפ"ב במה אשה בגמ כוללת ומסת תגולה נקפה מקום שהיו חוגלות ^{צ"ע}
נעשה נקפים נקפים בגמ דפ"י אעור אוח האורג הא (מהוה חמה לאורג עלעל) קטן שנחאוי
ברוח שלשה צב"ב במ גמ דערוכך ובר גמ דפ ללהזכרים שקבל אמ יהודה בריה דל חייה לא שנו
לא גמי אצל עלעול קטרוי ייטול בגדים בפ מקום שנהגו בג"ר מאיר אמילו עלעול קטן ואפילו
סבכה קטנה במ מנחות הלבושו באונקלי וחגרוו בעילעול בצ"ד ל"ב בקמ"ט ויעשו להם חגורות
חגור חגורי חגורות צועל קולמן סב"ב **צַלְעַ** בפ"ח חלומות דפ הלואה על דאמטליה ^{השי}
פיר עלחיה כלו בקטו לשנים תרג ויצקע ועלה בפ העור וחלוטב בגמ התם ה דיעלקיה מעלן
הכא דעביה גימטרא **צַלְעַ** בפ"ט בגמעים חזרו וחיו אף ע"פ שמקומה עלקת נדונת
כעור הצטר בפ המדיר בגמ ללהמוצין נשכו כלב ונעשה מקומו עלקתהו זה הוא פי משתל
המכה וקדם עליה עור ולא נשאר לא רוחם המכה בלבד שמו עלקת כידאמ בתורה כלעם ופול
על שיעשה עלקת ת"ל שחן הא כיצד נתלפה ולא נתלכא מכלל שיעלקת נכא ממש ע"א נעשה
מקומו שומא לבנה בר גמ דפ דפ הנהא אמ מר בר רבאשי בשר נעשה מקומו עלקת :

סַלְק פְּרִיק ח אחר פ"ט **עַם** בפסק דעווש אש ש כיון שעמרו ושי
לפט הר סיני היו מצומצמין את עצמם כללה כוחה) אחת וקומצמין אחת פיר מקטטין : **עַם**
בר מגלת איכה גם מעצוה ייראו מגובהו שלעולם נפירא אמ לא בעי לא מצומצמא ירב
ומעבר למה דעבר לסב ובלא האמינו מלכי ארץ **עַם** ועשתה את צפרניה תליל ותעמי
יתנומהא : **עַם** בויקרא רבה אמר אהכלה סמך לפי שת לשלם לא אתחגיג יצאים

יכול לאסור אלא בקשה במקרה : צנור בלא בסמים הטוב לפת וצננות בסבמה
מזיק) ולא בשום צנור בלא במבשילה) צנור במבשילה נדה מדיחתי והוא טהור פי צנור
במים שבמעה ובלבד לבטן שמו כעלל ושמו בלא ישל פול ובלעז אלוולשא : צנור
בלמדט בכי תשא עץ וחלשא ומגלגל עץ שהיא ענה וחלשה שהקצף מחלשה לעבד לב
ומגלגל שמשם הקצף יוצא ומגדל משותף שלאושותה עץ צנור דיקין תלג ירוש
צנורות דקות : צנור בכך בדמתי וצנור בית הלל הין טהור) כדלגי בית שמאי
גג ירוש מהו צנור ציתלל פשירי אול לב חסדא כך שנט שהכשר נקלא ענע בלא גג
ד שירובין מלפט מבהמות זו פילדה שכולעת ומשתנת ומעוף השל יחל זה תלמוד
שמפיים ואחר כך בועל למדט צנעות מחתול פיל שבעל בעישה פי ד שמכסה צואתו קל
מגמילה שמכונה לחמה בקין ואין בכנסין לחור שאט שלף לבול עריות מיזנה כל זכר הולך
אעל אשתו ולא א אשת חלמי בלא פיצר הרגל בגג דלמך אי זהו מועד א ל לאבי זיל אצעימנו
פיל הזהל לעליה שישמרו אתה והשיבו אבי יאמרו בעליה יגזר גזר לשדהו : צנור
בלא בקידושין בגג וחלל אול בלמך סבי דחנא לא אתו לפדקיה דרב חסדא אל לרב
המנוא זיל צנעיהו פיל לך גגד ופגעבה נחמא שם עדי וקדובה לסורא וכשאמרו לן צנעיה
חם ושלוס לא ביזוהו לא אמרו לו ופי הדגים חמיסה קדמה קדושת לאוי למר לך בגג בנור
כותם בגג המקשה כיקא נחמא נבשיה דרב אל לרב אסי דיל צנעיה פיל מנעוהו מזה ואי לא
צאית גלדיה כלולא אם איט מקשיב וחודר בן מנעוהו בהלאות פנעים מלג לאותמגדור
צנור בבני בגדיהם תלי ירוש צנפת מליהן של אלבע לנמות כמותך תלג ירוש על
חלבעת צנפת גולך בלא גג דלפ מי שאמר הדיני נזיר ושמע הדי על ככשל זבחי שלמים ממן כיי
מיתביש איניש בעיקרא מיתביש או דילג בצנפא מיתביש פיל בעיקרא בשורש והיט קודם שנתק
בצנפא בענף בלאש אמיר בליש צנפא והיט לאחר שנתק הדים ס' בצנפא פיל בעיקרא קודם
שנתק הדים שאסור באכילה ובהנאה וכך נמי האוי בשל חולין בצנפא כמו שהן בסוף לאחר
זריקה דמותה באכילה אף האוי נמי נותר באכילה וצנפא לט צוק הוא כלכל שהוא חם לפתחיה
כלולא חמור ואסור ומצטק ומתרי : צנור בלא גג דלפ כיעד הרגל סוס שצנף חמור שער
בפ ערב כסוס בגג ואפילו סתתמחוי וא סיור במתאלל צנף בה סוסיא בלא גג דלפ אותן
ואתבנו עביקניה בר חמרא צנף קליה בר סוסיא פיל נעים דק כמיץ עזל : צנור כוש
שבלע אתה צנורה כבר פירט בעל פש שלשי בלא גג דלפ חומרי בקדש גולה שמא יטביד
מחטי וצנורות בכלי שאין בפיו כשפופרת הנוד בכלי מתכות ס' יא בכלים צנורה טהורה עשוי
כמיץ אטכול ונפרק טהר פיל משהג בגי ישראל לעשות נמי זהב באזניה ועשוי ד' אור חתלות
שיהיו כמו אשכול נזם כמו זה מקבל טמאה אבל אם נפל לארץ ונפרק נטהר ונזם העשוי
נקדירה מלמטה וכעדשה מלמעלה זה צורתו Δ בלא יג בפלים צנורה שפשט טהורה
חורג וכפפה טמאה פיל גגל ברול שעל חבש שטווין בן היתה כפופה שיתפוש החוט ואחר כך
פשטו בלא ביזמא בגג ומתקיש לן לושט שמועה ומתקך בצנורה פיל מתקך במולג איבליס
שלמתי שלשחר תרג מולגות צנורה תה ל חננה זעל פיל עיצנורא : צנור בלא גג דלפ
מי שמנו אמר ליה זוז היכא אמרה ליה זו שקלינהו מתחות צנורא דשא בלא כל כתב
בגג כיש גפלה דליקה ומשלים להו אצנורא דשא בלא גג דלפ מצאית האטה גר עוקבד

צנור בן אן טריפות צנור נפלה סג א ע פכ דימיון וקיימי צמלא בעלמא הוא
דנקיטו להו פיל כחב בחשה ס ט בעה וכמי צמלמדות אחוזין אוסה יש מפרט סמלמולג
פן סמר מכחורך בען לבי סחלחך תרג לבי צמלמדי צנכס בן בהמה המקשה וק שנטל
עונת הגדים גל במקום שצוממקשי מקום שמתכשטן פיל ממקום שמתקווין חז אס
מממת צמית ליה עייצ בע אמעא פיל מממת צמית ליה צמירי לחתיכה ומבשא ליה לדמא
בגוז ואסיר וחז אס מישיש שחיב ליה גומרי לחתיכה ומייצ ליה צמיה ושדי אמא כל מממת
מייבשי הוא בל החובל בגג שצת יממתה יח וסופה לחז פיל בגוז צמיתו בצורחיי והוא
פ כגו צמקה שדיט יכול לשאות בה כללכה ואילו צא למלרו מחוסתו בצמית ושפה לחזור
בל האשה שלק בעלה בגג ל יהודה ב בצא היכא דלכא מכה מממת צמיתו בל השולח גל
בגג מי שחיינו היט צמי דלא לניא קלנא כגוז שהפחו עליזו וצמיתה יח וסופה לחז בגג צמיתו
שרצים מי שנגמה רגלו או ידיו וצמיתה בחומץ ואיט חושש בצמיתו דל כל שעה ל יום אוג שור צמיתו
חומץ צמיתו כחדא צמיתו בעטמא מרפיא בעג איכה ללני בגויס ואי צמיתו לבישלא ושלחת בע
ולא הוא לל למשק לך ואת בעי חמי ואי צמיתו ולא הוא לך דצמיתו והצמיתו מינה צמיתו בגג ערג
קרוח ההוא יומא להו מצממת קמט ואשקופה חלביא בצליל כל פיל כל ושי דהומה מצממת
הוא משכח עיגולא ומעלך צה בויקא לנה אמר להעניס פיל מה יתיר וצפס דעומד ושאר צמית
חילם מי דחק ממנום שלמחוק ועוג משה וכל המצממת לו ולו בלמדיט ואתי יהודה מצש לצמיתו
שהוא מצמית לבס פנימית ושוקל צמירי תוח בצמית ירוש בל אחיון צמיה והיו בל עי הוא
מצמיתו הוא מצמית סלוק פ פ אחר פ פ בל ה צמיתו הלקח פ
החוטם מששיר מן החמה על הצמיתו מצממת על החמה בצמיה דל המוכר את הספינה הלה
את החמר וצמית את הנקבה פיל מלש לצמית שלם צמית בלא מצמית בגג לו חייב לה צמית
הא בצובא ולחמא הא צמית ומדי בגג דל הנדל מן המצמיתו שוקל צמית על כתפיה אכ
גולה מלכה שמכבדת את בעלה פיל ס היה מולכה בית המלךש וצמיתו ואתלביז ממנה
שאיט יושב עלגו קרקע והיא כלי שדלכו לשום סס הפדות צמית בלגמ דל אן עומד מיום
גלוא עז צמיתו דצמיתו צל או מצמיתו בגג כלי אשוליה ההיא ליה צמיתו בשאר וצמיתו
בצמיתו דצמיתו צמיתו בעטן בעולותיו וצמיתו צמיתו צמיתו בל גליל עשן מצמיתו וצמיתו
תע לכה בר מיי ברבי לבן חמק צמיתו שות תמדות יש בגיא בקנים ועולה עשן מצמיתו וצמיתו
ששטם צמיתו ללב רגול עיט ולי הצמיתו לשירות וצמיתו פוחה שלגנים בל גמ דל חזר לבני
הזה יתב קמיה ללב אשי חזיה להוא גלוא דקא קמל חמיה בצמיתו בשממא וצמיתו
קושר חמיון צמיתו בל המוכר את הצמיתו וצמיתו שוקל צמיתו קמל דקלס וצמיתו
הויצ וצמיתו פיל דקלס תמתי גבוהן וצמיתו שאר אילנות וצמיתו הויצ שאר אילנות קמיתו
צמיתו דקלס קמיתו צמיתו בל ואו עמיה בצמיתו כמז כמז מצמיתו ראדות לצמיתו
כלאחר יד בצמיתו וצמיתו בל גמ דל לא יחסיה הכא כמז עמיתו בצמיתו בצמיתו המוכר
את הספינה אבל עושה הוא שלעמא ושלמפיה פיל אכ חזקה וקשה מאז בל א צמיתו
בגל איזו היא צמיתו צמיתו הריו בתלת קמיתו צמיתו בל פיעד מצמיתו צמיתו
הילקוח פת העמיתו בצמיתו פיל פלוח פתיתו בצמיתו וצמיתו צמיתו וצמיתו

מקום שהיא אדומה ומיעף עליה מים כמעט ויראה אדומותה כקליפת השום כלום שלא יצף
עליה לא מעט מים שלא יהו עובין מקליפת השום: **צף** צף א' בסוטה בגל וכן לעש
המצמצם והמרגים עופין ואין יודעין מה עושין יש אולי עשן ראה ושה
איים תלך ויצמון חתולין ומעלה תשח אמדוך תלך ומעלה ינעם מילך ומעלה אמדוך
קול ישולל בחלץ כסוס עגור כן אעפוף **צף** ואם לא מדאגה תלך ואם לא מייצפא ולדא לכו
ע שאול בלעצב יהיה מותר תלך בלעצב דאעפוף **צף** צף עשרה נמים עמודים צפופים
ומשתחיים לוחים פיל לחוקים בלעצב כלקדבעות בגל ונקועה סעם אחת בצמטעכו אנשי לרוקיא לטחן
בילמזנו בריבנות האחלעות לאו שיי היאך שומדין המלאכים צפופים ומרתינים למע: **צף**
צף לצ' פרט צ' אסל יצף להווא דגש ביה מכל מקום י' יראה להשה: **צף** צף בגל דם מי
שמהו הני ציפי דבי לב פיל מחצלות שהיו ישינים שלהן והן שולחי זמורה ואחרים בט לב שסקין
בתולה בלעצב האיש מקל שבן בגל האיש מקל שמה בתן וקמ שתן חמלה תותי עיני צפבל שקל
חד מיטהו כמא וכל בלעצב השותפין בגל כמא יהא בעור מרוש לא הוה יתבמר אציפי דם בטאה
כין דשטעה להא דתנא ולשאין בלעצב השיר לעשות קופה תמחוי ותמחוי קופה הילכך ורעב בט' גל
דל' יעזר אולי תולין בלעצב לא ליתב אעמתא חדית פיל מחצלתהשה בלגל דל' הנוודי מן המבוטל
דל' צמא א' ל' שלחא חוי מאי איכא פיל מחצלת אחת שהיתה מונחת עלב' גומא שלחוצים והלחה ל'
לשטחו שלדכן גמל שהיה ששיר ולא היה צריך לטלותו לא שלחא היה רועה ליהנות מנהש הזה: **צף**
בל' גל דם במה טומאין וב' לא יחפור בגל מרחיקין אורחגת טומאין בגוי צמר ובציפי צמר פי ציפי:
צמר המנוסם שעשתהנשים בשטוות הגיזה וכוללות אותן כשן אגודה כרי שהא נוח לטוותו ועדיין לא
נצבע יוצאין בסוקלין ובציפי צמר פיל אדם קרח מביא צמר וצובעין וקושרו למעלה מטעחו עם
חתיכת בגד שיתראה כי שערן הוא ומוציא קצותיו וחת הסולר ואמרו חכמי כושה שלעמדה מה
כה גדולו עלנין מונח שן ושמה אתו שלפיל תבלת: **צף** בלעצב מתכות פ' יא בבלים היתה מציפה
שלה שלמכת טמאה פיל אם היתה מצומה בלעצב או בזהב או בבדל הצפוני שמא ואם היה הצפוני כל
חליש הצפוני טהור בל' או מצאות בגל וחתיכות שלפשר א' לב הושעיה במצוף פיל רשום ששם על פי
החבית טיט הנרוק ורשם עליו כמין אור או אום סימן בששם ברייתא במתוך שלא טחבתי החבית כלום
אי בסוטה אבדה מדעת היא שנשפכת לנרוק ולמאי אעטרין למימה הרי א' שן א' לב הושעיה במצוף
שמצופה פי החבית ואינה אבדה מדעת בתמולה בל' גל דם כל האסוף ומה אלתן ומחיל שציפוייה
מותנה אסוף נעבד שציפוי אסוף אינודן שהוא אסוף: **צפא** בל' א' טריף בגל דם הפעולה
כגון דקימין תלכת שאותה עם שירי האכל ששאלו התמרים אין יכול לאוכל עלהל ושאול ער
קשייתא קצות מן הסלי ודו צפא בלא צפא שלום בלא אוכל יש לומר גם זה ענין צפוי כגון שלמעלה
צפא בנדה בל' האשה בגל ג' נשים לישא דגנן בצפא סיפא דמשלש שלופי פיל שוככות כולן
ביחד בשולה סיפא דמשלש שלופי פיל מתסדחת ח' מזו: **צף** בבדל' לב פ' ס' צפא הצפית
סדר מעתה אית אתלא דקליין למלעמא צפיתא: **צפא** צפ' חס הכפורה בגל ועול אמל' מתה
וב' א' עמליין בגל מתרפאין ל' יוחנן חש בצפליינא בגדה דהשופר את הסופרן אית בצפיתא וש' ש'
בצפליינא פיל כאב שיעם: **צפח** בכל שאטך בנפש תלך בכל ציטח נפש צפחת כל לבב בשאט
בנפש: **צפחת** כל הנצוק טהור חוץ מאיבש הצפים והצפוח עיני צפוף פיל מאכל העשוי מן קנעת
ולבש והוא רך כל כך שיכול להתיקו ולראיה לרבר כצפחית ברבש **צפז** הצפיע היאך ל' אינשא צפז
כבר פירש בעל עין צפעת מעט בבר' לב פרט צ' צפונת מופיע וטוחת לו לומר חזקיה אמל' צפאור
מפיע ברעת מעט דוח הצליאן מהן וכל: **צפז** יכול להעבירו על ידי צפז חזקיה אמל' צ' אספז

הוא שרי למהו עמאל חזי בעינולא דרשא : צרואות דם מי שאחזו זנגי שבאנעי משבצת
 ועמקיהו טהלה אצוטרק דרשא הלא כבוצעמ דחחיא אינגי בעינולא דרשא כפר מיר בעבצ
 רציר הציר וה צנור הקורה והמעול פיר בע צר : צנר הא תגרא דמי לעינולא דבדקא
 כיון לרווח רווח עץ בבדק פיר מצוב שליש ר' גמ' דם כל הבשר חזא צנורא דבדקא צנור
 שאקקו (כסוף קבש סופלמת המקוה צנר בל גמ' דם מפש אמרט שמא נתח פ צנור
 מציה עלבא בגדו שלל בג טהרות מי שהיה עומד ומדבר על שפת הכור וצתה צנורה מפני כבוד
 בל גמ' דם הוצאו ון ססר עם עליב ועתה צנורה מפין עלבדו בל גמ' דם חומר בקדש ומטוס
 צנורה רעס הארץ דמל פיר נעוץ שלוק : צנות מא צנתבת ארעא פיר קורי צנולא ער
 לשחץ צנתר ובל ארמי בטארא ירוש צנת סודגה וכבר פיר פיר בע צנת ארעא :

סלוק פ' ו' אחר לפ' ו' א' צע
 אצע מיתות סך היא הצעה שלמשנה וזב פ' מי שמחו בג' בעל קרי ובלד שלא יעש פיר שלא ילמד
 לאחרי כשהוא בעל קרי ודבר זה אמר למי (מגיד) נקל חומר מסיני אם ללמוד אסור ללמד לא כל (שם) :
 צע משאמ מיא בצעא עיי' בבדק בפ' א' במגלה בג' קראו את הכלה קריבן ל' שית' עש' ד' שית'
 מ' קדיה ואכל ס' ששים קעות במיני מטעמים צע חקלייתא עיי' בערך עין :

צעצע בס' גמ' דם המוכר פירות לחב' תנא אונקלוס הגר אמר כרובא מנעשה צעצעים
 היו פיר כנו צאצאים כלוב' שדומין סעג' לעמים ולחב' נקרא שמו כרוב כלוב' כלוב' סל' : צע
 בפ' מרובה בג' א' סג' ולא היו מתירש' לא צועקין לעשה אצל לא לעקד כדכיל בע עש'
 צערי בס' פ' צ' בערלים וצעוריו הלויס היו נקראין ג' וסוערי הלויס היו נקראין כלוב' מ' ע' הלויס
 בשיר ותנא ליה כיון דקטעס קולן דק והגולן קולן עשה משום כפי קרי צערי הלויס : צערי ובשת צע
 דיפוי שבת ונוק מנאל פיר נק גדלין בל ג' דם החובל אומא חות תחור כח' הכא עין תחור עין וכל תחור
 אשר ענה באונס מה והם ממס' אף באף ממס' ילף אדם מאדם ונקים מנקים דיפוי ושבת ממולשין דק
 שבתו יתן ורפא ירפא צערי גדלין נמי בל ג' דם החובל ובס' ג' כיעה הרג' סעע ותחור בפעל ליתן צערי
 במקום צוק בשת' בל ג' דם כיעה הרג' ושלחה ידה והח' במ' אינו הצבת על שיהא מתכוין

סלוק פ' ו' אחר לפ' ו' א' צע
 הנשקף שלמט הישימון תרג' ידוע ומעטפיה כן קציל בל ג' דם מקום שנהגו האצטה לשכל אסד' כן
 וריחים פיר כלי לפדחפתם כממ' מתקולתא כמשקל המטוה שטווה בכל יום שלח הריחים שפילתו מ' ע'
 שהיא דבר מועט אינו רואה סימן ברעה בזה הלחך פ' א' מתקולתא חנונות ש שוקלת במשקל ופליצו
 היום שמקבחת אובל נמש משום שלח אינו רואה סימן ברעה אצל עבדא מלמח ומצנא לה משבת זה
 קרא בס' הרואה בג' לא יקל לא אמר לא ס' הצומים וברואה פיר מקום הוא שהיה על שעי' ירושלם ושמה

היה בו מקום לעופים והו' דתק' בכ' ואו עובדן בבשה אם עבד הצומים אודכו צמקו פיר וברואד
 מקום שהמקדש נראה משם כסו ששענו לעט' שלה קריתין קר' ועשוי שע בצל הרואה בתוספת
 פתחם בפ' ב' א' איהו צנה הרואה ואינו מפסיק צ' בל ג' דם שבת נתנה תחור ארובה מים הנתון
 והעפין אינו בלי יתן בפ' ד' במכשירי עליבה שירד הילף לתורה מים הנתון והעפין אינו בלי יתן
 בפ' בטול יום מקמה וחמיטה שלחול' ושמן שלרומה עף עלגציה בפ' עגלה ערופה או תלוי באיין
 או עף על פני המים ג' טפל ולא תלוי באיין כשדה ולא עף על פני המים עף הכבשן ועמק סדו עיי'
 ס' סד' שלש בפ' א' בל' ג' בג' בל' פירקים בימני' מצמינפ' זה (שולן פיר שט' ס' א' מהגללן)
 להקמה ושולן בפ' ב' ב' א' אדמה מבקעת בתכלים מייץ מים פיר מבקעת בת כלים מאורו

עמ

וכבר פירש במקומו : **צפורה** צפ לולב הגזול בגמ' ערבה גזולה תט לבט' אי זו היא ערבה
ואי זו היא צפורה וכו' **צפר** בכלל עץ שנחלק לו צלם הקופה משיעשה בה שתי
צפרות לחציה שלה והערך משיעשה בת צפרה אחת פיר' לו ששני צפרות לקופה גזולה (ותוס' אור' כן
ומעב' אור' ומט' שזה צפרה לט' סביב וחזירה הוא שני ישוב ויצפור ואומ' באה העמידה
צפור בגמ' ד' ב' שיער' יום הכפורים משך צפרא חדש חובי דוד סגיאן פיר' מהרד"א
זה קטן וחטאות החר מרובץ ס' א' מה שהי' לצפירא למג' אותם שוהים השעיר בל' גמ' ד' ו' א'
עובר' בפסח וברפואות ד' מי' טאחה צפרותא דלא אפתח פיר' שעירה שלא נפתח רחמה כל' שלא
ילד' ויש אומ' עופות שמעם שלא ילדו : **צפור** בגמ' התוקע אם על צפור נפשו היסור
פיר' תחת גרוט למעלה מחוה שלא החזן לידע אם מת מחמת אותה מכה : **צפור** בגמ' א' עקובה
צפרות כרה בן חיה בן מתה כל שהיא פיר' ממי חג' הוא שמשחק בן קטן כלל התשחק בו לצפור
במי שטבל פ' ה' במכשיר' השושה צפור במים הנומ' ואחשבה אינן בלי ית' תוספתא ואחשבו הלא
בני ית' בל' ד' יש בקודשי' בס' תמורה שק' נבטול בדובה כל' נבטיל האי' שיער' בשק' בדובה אם לב' פסח
בציסליתא כמ' שאר' מאותו שיער נזיד בשק' צמות ענן דמלאכה חשובה היא הילכך לא בטיל וילק'
צפורי כצפורי בפי' הושט פיר' מביאין סיב' שלקל' שלרעה ותוס' את הלפניה ב' ובשעה
שמכניסין אותו בנקב שלספינה שדומה לו שט' נכנס וקולו הולך וקשה מאד וכפי טורי' תבנית כצפור

ומאי שני' הלל' משאל' דצרים שהללו קטים ביצותם פיטורי' מסורש במקומו **צפרדע**
בב' אמר'ו שנים בגמ' אשר אומ' יצא שרץ טמא וצפרדע טהור ששתו יין מוה' בה' דקילקו צ' לב'
הוא לשרץ טמא ולא צפרדע **צפורן** בב' א' צפרות בגמ' המסטס את הקטלת העיר והצפור'
פיר' צפור' זו שחלת כדמ' בגמ' ושחלת נטוטה וטופרא ובוטס הוא שעשו כצפור' שלחם
באלו חופים פ' ט' במקוות צומה שתחת הצפור' וצפור' המדוללת פיר' צפור' שנדרעו במקומו ונשאר
תלוי ואינו דבוק עם הבשר ויכנס לתוכו מים בב' לב' פיר' מ' בוא ודאך כמה ב' לא שונע לאחור' מה'
נמו' אף מות נטות כי אם לאט והגר' שפחה רואה לו מלאכים ולא תפדאך מה' א' אחא צפור' שלא צומה
כלים' שלבט' **צפורן** בויקרא לב' בצו' פיר' אהבת לב' מלכים שנו' לבו עליו ונטל את הצפור' לחפור'
על אביו בלמדנו ב' א' קוד' מה עשה בטל את הצפור' שלב' לזה מלכסו ונחמו אל מתוך שאנ'

מכיל את הכסס האדרי' ונטים נטל פיר' בל' סובל' והוא חר' לצפור' שלאדם וכן אמרנו לענן אצבעות
מה אצבעותו שלאדם משומן כי תידת' בוטס שנית בב' בראשונה לו ית' אומ' אף צפור' גדולה :

סלק פ' יב' אחר פ' יג' בגמ' ד' א' דודשין ב' עמא היצ' ומות פיר' הוס' י'
לחזיר' שעות כד' להביט באספקלריא מאורה ומת' : **צץ** בגמ' ד' א' כיצד מעבדין בע' אדם
דומין לעש' השדה הללו נעצין גללו נולד' פיר' נעצין צומדין כמו ויץ ציץ כלום שמתעשר'
נולד' מתעצין ב' גמ' ד' חמה יצין וכח' ישראל' לב' זספ' או תלב' חלם שבב'ל שעושין ציץ ופוחין
לטה' פיר' שמגדל' מולדות **צץ** ב' א' זיעור אומ' אם לא הביא לו ה' ציץ המעבדין תשובת'
לב' האי' גאון ז' ואביר' שלדא ישמע' בשל' החופה את העסרה דאמריהו אמאו אסקוה בל' ציץ
כך הוא כל הבשר החומה את העטרה אינו נקרא ציץ) לא אם בטל מקצתו ושתי' מקצתו הנה מעט
והנה מעט נקראו אהן הטות' ציץ) מפני שדומין (למביד' ונתג' ספיר' ציץ) ב' גמ' ד' המצנע ציץ)
שפרשו רוב' בי' מות' בכלי' פטור אכל אסור (ול' בל' גמ' ד' משיל' א' לבו אבין נקטוה בצוציותה ואסקוה
פיר' בשעת מל' ציעת הראש בב' כל' הצל' בגמ' המוצא כלם כל' שיש לו ציץ ב' פרחין פיר' שערות

היו לקחין עיר בכלם מעשר אמרו לו שאנא לא שמעת לא בשאלת דגן משולבין בתך אפי' תמלך יהודה
בן גרש לא קאמ' לא בעיר ד שומעא דפירא פיר כשכובשין ודגים ומאצין ודוחקין ומצדיקין אורבין
ליחלה היצא מה נקרא ציר : ציר בל יש בכור לנחלה חמש סלעים שלם במנה צירי ל לשעבר
ב' שלאונם ומסתה ק' שלמתיא שם לע כולן בטקל הקדש במנה צירי ג' מאי צירי א' דב מנה של צירי
א' לב יהודה א' לב אפי' כל כסף האמור בתורה סתם כסף צורי ושלבידיה כסף מדינה כללא הוא
ואלי טענה והרי הקדש והרי מעשר ופול פיר כסף צירי הוא הסלע צירי והוא ל' דינרין כסף מדינה
הוא סלע מדינה כלגו דחזא חצי דינר ועוד מפורש בע סלע במד' לב פירט ס' וכלמדעו יהי חשך
אמלה ובכסף ריחיה בחצי הללה אפי' לעד כל צור שפול במקרא שלם צירי המדינה הכל מלבד חסר
ברומי הכל מדבד : ציר חצי הנינורית לבד פירט בע חצי : ציר צירי מדינה) ב' ג' ד' ע' ו' ע' ו'
ב' ג' ד' א' ל' עקבה צירי דקל שתיס פיר מביאין נעלים וחוצין וקורעין) אוחין ועושין אותן כגון חסותין
עושין מה חבלים כדעת רב יוסף ג' חבלים ה' שלמג' ושלנצרים ושלפשתן : צירב בגובה ב' ו'
בנגעים ובל' ובל' ה' השחין והמכח והקדח ועשו צרבה פיר מלע צרבת השחין ב' ג' בכלים
לכוגם בצרבה טמא פיר הסותם פי החבית בזסת יתרי מעורבה נקרא אותן היותר צרבה ככין
צרבת השחין צרבה בל ג' דביעה מש' דצריב) פיר קשים וחזקים כדאמרי צרבה כרוב
חזק תלמיד חכם צרבה הצרובין והסרוקין כבר פיר בע סרף : וטבה והיתה לבשר תר' ויהו צרבה
צירד בל ג' ד' א' תפאטודבע ל' שמעך ב' לקשב ב' בחול) בג' השוחט בהמד'
צירי שלמנחות מונן בולאשון ושע ב' ב' במעשר ובל' עידיות בית שמאי אומרי יאכלו צירי
פיר מנחה ובישה טאיה בלולה פיר כסולת הסלת כגון מולס וכיוצא בן צירד בג' ד' רחמן
בית דין היה קולו דק או צירי כשר פיר בלעז רוקן ושייך בעירי מה המוגיס עבה במינו אפי' ציר
במינו צירדה בל' יומא מכין לפנו באצבע צירדה ג' אמר לב יהודה צירתא דדא סת' פיר
תוספה איזו היא אצבע צירדה אז אצבע גדולה שלמיך ב' ג' ד' הקומץ רבא אפי' ליש לקיש שיהיה
צירדה בילמדעו ב' בא' למעה ושעור רצועה שלמיך אפי' לקיש ע' אצבע צירדה טא' צירדה
אמצעות פיר היא אצבע הארזונה : צירדה ב' ערב פסח בג' לא יפחתו לו האו מאן דמוז'
אגידא דדקלא אחרא ליה רוח צירדה בל' ג' ד' כל הבשר לא שקל מידי מפתולא פי נקט איש
כסא בידה משום דקשי לרוח צירדה פיר דאי ההוא כקא הוי שני מהדר פירצופיה לאחוריה
כהוא דרבה בר נחמנ המפורש ב' השוכר את הטעל ציראדיא ב' או טרפות בג' פירט
העוף אמר לב יהודה ציראדא שלי צירד ב' כיצד מברכין בג' ד' סמך בולא מיני דשאם אכל כל
יומא לא משום דקשי לעירחא דלפא בלכואות ד' מי שאחזו לעירחא דלפא לכול ג' ב' בנע
וכמוט ושומשמי פיר כאבהלב צירי בג' ד' ב' במה מדליקין אין מדליקין בעירי מפי אגוא
ע' ב' א' בכריתות בג' המכטס אפי' הקטלה העירי והצבור בג' לב פירט צ' מעש צירי קטן
וק' ת' פיר טרף היוצא מן העץ כיצד רושמיך העין ויוצא ממנו הצירי צירד ב' השוא' פרה
בג' שטן טהר אמ' ל' ירמיה כגון דא צריכה לכה פיר טעם זה שפירש ל' יוח' מל' גדול היה ואי
לאי דפירשו ל' יוח' שהוא מ' בוקק לאו כל אנש יכול לערשינה לא לב כמותו פ' ט' בנח' האשה
שהיא שטה צריכה ולאן ד' איש ואשה שעשו צריכה בתוך הסמל : צירם ב' עלו מואין
בג' חיתו המעמיות והאמ' ל' זירא אמ' לב ב' כל הזבחין שקיבלו בג' נשקף הצדס אוחין הסר
ומהר' כן קיבל דמו מסולשנו ולקח מדם המ' וכו' בג' ד' מי שחמך ובל' השולח ג' ב' הטעל

בהמכה פ'ל בשקווק החוטט בעינוך לקבל צדוות פ'ל חומר בעינוך שיהא רחב שאם יפלו שכ
עצמות ילכו לך ולא יסועו העינוך ברג טפלי יום צדור שבכיר ורגר מלח הגדול פ'ל יש מעור
בכמה מקומות שמשמין סימן בכיר אף בראש חולף בכל שחוטין בעור ובקנה: צר ב' שור
שגח את הפרה בגל היתה שמה ובס הגיה דל המוכר את הסמינה וכי לער עלפי תלוחותו הוא צריך
בל המקבל בגל תבואה הע צירי וחמימי והע שלא ושאי לתבוח דינא דבר מערא פ'ל ביד ברמז
צדור שלכסף צדור וחטם ואופ הנחותו אעל עד שיעמדו במשקלם וימסרוס לי ועכשיו יבואו בפעל
ל כן בכלס צדור המרגלית טמא צדור המשותף איעור מטמא פ'ל בגד או עור שאי לעור בן מרגלות
אומעוה בל מעיאת האשה בגל המשיא ל אבה הוה צירי זוזו בסודליה ושאי ליה לאחוריד
בפ'ל ישמעל בגל לוקחין גת והא קא מנך בידיה דצייתא ליה לדיה בס' גג דלכא בלחא ובערס
בגל דל שום היתומים רב הוטא בליה דלב יהושע אמר דזמול צדרי אומשא פ'ל טמא צדור שלכסף
התפסו הטלה ללה קודם מיתנו שיערע חובו מה בל במה בהמז העזים יוצאות צדורות ליבשי: צר
בסגל דל בלגדל אמר ריש לקיש הער בכלי צורה חייב משום המכה בסטיש פ'ל אף על גב דסלג
ל שמועך בגל דל הבועה לתמא הער בכלי צורה כל שהוא ל שמשך אונס על שיעור את בוע כל
עד שיעור בלה צורה יחידאה היא ואי היא צורה אית בה אותיות דמיקרו חייב משום כותב ואי לא
חייב משום מכה בסטיש בל חזקת הצתים בגל במה דלכ' אמר בחזקה אמר לך הער צדור בנכפי
הקרקע בל כל בגלים ושלצורות טמא מכלם פ'ל בגל שיש ביד לוקחין דקס ובו מיני צדורות כד
לראות בן לעשות סמותו בבלג אחר ברג עובלמדינו כשנגלה הקצה לחוקל ואגלו הגד את בית
ישלג' הבית אמר לן רבונ' ופי ^{עכשיו} חותך שאמרת וישמרו את כל עול' כל חק ועשו אותם אל כ'
עכשין יח קוראין ביצורת הצית ואני מעשה עליה כולו בענינה עסקין וק' בסדר קדצות בלגל דל
משקין אל עלברה אותן בע אלים אנשים שלצורה ה' בל הוציאנו לו בגל משטטל כרובס בערויות
הוקימי פ'ל א' ע'ג שלא היו הארן והלרובים במקלש ש' כרובים מעוירין בכתלים היו שם אפילו
פיגול טוען צורה כבד פ'ל בע' פגל המתרגם סמוך בעודתו פ'ל בע' תרגם: צר ב' מ' שהמש
בגל הגיע יתיר חללם ויפלו השקים מעטרו זיקו בל איך מעגאוידין בגל החומק חד טילא חיריא
דמיערו זיקו בל השומר את הפועל בגל שכליו והוא רופף בקצמו הוא דלא בעטרו זיק פ'ל ע'
בקיעה ערכה ומבקעים ומצוררים: צר מאי הכר ציר אמר רב אייא אבקה שין בגל אבקה
בס' גל דל מאיך לו כשם שיערין לצותכך עירין לאשה שנה ותכליע ותל' כי טפלו על צידיה:
כפ' א במשקין העיר והענוה והקורה והמעול בל יא בכלים והפותה שתחת העיר בל המוע
תכילן מחזירין ציר התחתן במקדש אצל לא במדינה והעליון כאן וכאן אסור פ'ל ציר טקטן
הדלת וקובעין בן עץ חד כדי להפעסו באדן לחזור לכאן ולכאן ואם יצא מן הדלת מחזירין
אותו בשבת ועיקרו שתי ידות תרג' תרתין צירין ופ'ל העינוך הוא החור שבאדן: צר ב' ג'
דל כל שעה לא מיבעיא חייטם דלכין דאית בהן צדרין עלאבהו מיא פ'ל חרין שלתיטה השעורין
שיש ואין בהן סרק בל על לו מומין בגל מומין לאמנה איילה ובפ' המפלת מין בהמה אף לביוסין
לא קשיא הוא באוכלמא חא ביציריא פ'ל אובמא שלשן דומה לשלואס ציריא חרין שהעין עומד בו
איט דומה לשלואס בעל ל חטט ועל כג בעיהדא ופירש אובמא שחור שלשן עיהדא אדום המוע
את השחור: צר במגילת איכה איכה יועס זהב צדור דלהבא צר ב' הנודר בל
המבוטל ומותר ביציר ומורים בל אין מעמידן וציר שיא בה דגה ברג השנה דל בכל מערבין

הא קוטה אבמא וחזרוא שלי יולקא אמר משום למענה פיל בידוק מערב מאת ערף שכל
הלבו ואי אית בהו קלטפ טה בקע כולו אמר: צרף כפ לגמל הדי בגל רחוק אודל
שעב שמול אמ סרלא צרפא פיל רב חננ' וצל טלית לבקני כדמתרגם ומבי לך בוריר
ותמך לך ערפיהא לאה צרף כולם קדוב עתהם: צר צור בלפ ב כלים המסלק שלמער
ל יעזר אמטרה וחכל מט בל במקוות המערה מן הערצור מטיל למקומות הלבה פיל ראש
הלג שדומה כראש הדימין כשם ששנינו ל יעזר אוף אף המסרק טהול וערצור עלמין ישלוח
רשת כלי שלא יכנס לשם לצלע ולכן שבע מטיל במקומות הלבה ובלש קדש שמו בקבוק
שכשאים שותה בו או שופך ממנו עושה בקבוק ובלעו ויון צלפת ישמע שמו בוקל בחלק בגל
ל הדיוטות ובלמדנו לתנא ז מואב וערצור יין העמוצ מונח אעלה ועדיין לא נאסר יין עמוצ:
צר צור בגל או טרכות בגל ובחגנים והלא הערצור הזה יש לן ל כנפים וז' רגלים:

סליק פטו אחל פין צת בגל הזהב בגל כשם שאיטא ל זולקא מוצאת
לא מוצת בגל שני שיער ער שיעת ברוב טלנ ויצת אש: צתרי סאה עתרי ככל פיל בע סאה:
החסינו חליון מפירי גניסר סויעני לערוך עקד תמניסר
וכן יצליחי בערך תשיסר קאת

בגל או טרכות בגל סימני העוף קמו זה הקיק רחם זה שלקיק בגל או מלחץ בגל אין קור ש
קאת וקפוד הוכפל לראות בשוד ושבר הזא משער פיל אפילו עוכות רעות באו לראות כשמתו:
קב בל גל דל הדר עם הערלי ובגל גל דל החולץ ובגל גל דל האומר התקבלגו ובגל הלוקח בתה
בגל לבן שמען בגל מישנת ליעזר בן יעקב קבונקי פיל מעט וברוד מכל ספק שהן כפלת סדה
גל שבת בגל לא יצא החייט לא מעתה הדיוט שחקק קב בצקעת וכו' פיל ילקח חלפת קודה וחחק
גל כלי שינח בה הקיטע שוקן כלי שלא יראה רגלו קטע ומשימ בו כותלים כלי שלא ירא מקום
חוכת שוקן בעץ שהוא אקש ועוד מכורש בעל כותבת גל דחגיגה ובלג גל דל האומר משקל
גל רגלים פרט לבעלי קב) בגל יא בכלים הקב שלה ל טרפן מטמא גם זה מלושום דמן שלה וכלי הוא
במקב הקיטע שהוא כל ורתת לרגליו בגל דל מעות חליטה חלטה בקב הקיטע ובצמח ובמני ית
הרגלים פיל ל חננ' דל קב זה מחופה עור וכן הקיטע יוצא בקב שלו בשעת בגל יע בצמח רב
גשמה זה בגל כיצד בודקין ההוא דהו קרו ליה קברטו בלוג יש לו חובות מלא קב בגל יע פ
אומר בגל הגלף ובגל היה טטל רוצה אשה בקב ותבלות ממ קבין ופלי שות פיל כיצד המשרה
אשתו על ידי שיש לא יתחת לה מצ קבין חיתין בשבת ומשמע עמה והמליך על אשתו מתשמו י
עומיין על כתובתו דיניין בשבת וג דיניין עושין יח קבין לפי חשבון ד סאין בגלע כיצד הללע
דיניין והולכין ל סאין בגלע הליסאה בדיע ולג דיניין ג סאין וג סאין יח קבין הלי גמאן כשאין
משמש עמה יח קבין וכשממש עמה ב קבין הלי ט לכלקב וקב זה הוא שאמרו רוצה אשה
בקב ותבלות מט קבין ומלשיות פי ז רוצה אשה שתהיה בעלה חקר ויהיה מצוי אעלה בכל שבת
לתת לה עטתה ולא יביאה לה לא קב חטין בלבד ולא יהיה גמל שהולך בדרך חזקה ואיט טות לה לא
ענה אחר לליום וא ט ס שמביא לה בשכרו ט קבין חגיבה עליה העונה בכל שבת וקב אחו מ
קבין ופלישות ליום בגל מעיאת האשה בגל המשיא את בנו תט רב המסמא את עיני חגיבה

את עבדו אם וימצא לוכ צום אמן בכור ומתקן שבו במ אחיו ופול בם הגוול ענין
מטבע ואם לבא היעום אויף פדתו שלחבול פטור מאי טעם פרה כדקיימא לא עבדו
כולהו שוורים לאו לגבי מצבח קיימי פיל סדיק אמן הכבור ביזו או מעלו ועשה צורושם
בחצרו צום באינו תלש בשערו: **צריך** בם מומין לנהגדום והצירי גמ תמא עיני
צידנות דומעות לולפות וטורדות פיל שעגול אונת מקום שהעין מונחבו: **צריך**
במכשיריך דבש צדיע טחור ומותי באכילה פיל טחור שאינו בשבעה משקיף להכש
באפילה לוחציעיך דבולין מדבריות ניש מניש ציעה היא עליה וק תלג ציעה
נקראת עליה תא שעוממת לקראת אדם ומלה כול אשר קרן בל ומתנגד ליען
בל או במפה העושה ספתו למי צריך ובגמ חבלי קש אמל אצה אול שטג הע צי
כין שהותו ראשי מיעטן מיעטן שלח כשה פיל מלן שלטומי שדות ואות צינין מלכל
במולציות שלעבה וקושיך את ראשיך ומשלשך אותך מהנה ומהנה בג וקושיך
קצות שלן יפידו מלמטה בם כיצר מעצמך בגמ היו שם גידוליות ושבי צינין כ
בל גמ דנה המסקיל ההוא לאפקיד חזי גבי חבדיה אוליבעהו בצריסא דאוליבע פילם
יער מלמעלה ולחב מלמטה במדבריות שלעבה ומי המטל שותלן ויולדך בכי
הללו בחצר חבדו ויש אול מיין גמי ובעלי כפרים שישן כן: **צריך** בם גמ דם במה
במתנתא תנא אותו היום שהעמיד ידבעם שני עלים אחז בביט לא אחז בלך נבנה
וח היא איטלא שלון: **צריך** בגמ דכתובות צירוף אחל צירוף דכל ועול ב
צירוף אחל צרה כדל וערפתם כערף זהל כדל למרין עונות במי שטבל בם במי
המוציא את הספינה לים הגוול לערפה המוציא מסמר לגשמים לעורפו פו כשחור מ
סיף או סבך אוכלכלי כין שיחמו צאור ויעשו כפיחמים נוטלו בעסנונותנו במים והיו צי
ל שמשון בל קיש הקיף והסבך והפגין וכל עד ומאמת גמר מלאכתך יוחם אמ
בלבשך ליש לקיש אמ משיחין במים והיל כרש לקשדהוזה לול יוחם והע מלי בל
דצירוף במים אכלכלי חם וודאי צירוף בלבשך דתם בל לך בלנים כל חלם מאמ
משיחין בלבשך והוא גמר מלאכתך בג המציא לדי יך בגמ אי פוחתן כל חלם מא
טמאה מגמיה מלאכתו דבלי ל מאיר ל יהודה אמ משיחין בלבשך: **צריך**
דל א בפמחים ובסוף חגיגה אמ ל חנין אמ קלא כף אחת עשרה ל א ק הכות ש
שבכך אחת אלמא צירוף דאורייתא בל במעשרות אוכל אחת אחת פטור ואם צירוף
אם חבל שנים חד בל במעשר שני לא כמות שהשלח פורט ולא כמות שהו
באמרו לו פג בכריתות צירוף את המעילה לזמן מחבה בל במקוות לא שנלו
מכלי אחד משנים ומשנה מעטרין מאצעה אי מעטרין: **צריך** ביה גמ
הצקמן ומצירוף נחשת והבורסי פטורין מן הדאיה בפהמדי ל שוכין אות לוי
מקמן והמצירוף נחשתה בלמי גמ מצירוף נחשת מאי אמ רב חשל דודי ככל פירמי
צריך כל מחפורות שלעירך כבר פירט בעומר פיל ל כלים העשוין מאדמות
ממה עליך שקורין לימי אלה טהרה שלמית שמוכג הלבו כל משקן שטותן

אם אדם ירצה לכתוב ספר
אם אדם ירצה לכתוב ספר
אם אדם ירצה לכתוב ספר
אם אדם ירצה לכתוב ספר

שבת ושחית ומטה ולקח במאי פירקא נמי גרמון אמר שמעון מה תלב לטע בהוק צוין שני
 מעשים לא מלמד שהלילה מותר והיום אסור כי האדיתג לחו איניש דיהוי עלוהייסד בעל
 א' יוס ברבון שהא עריך להזכירן מצערב ואתייה פיראמל זעירא בשס רב הונא אמר
 בליל שבת ואיתג נמי בגג דמוגלה דבע מערביא בכירק קמ' בס' גמ' דככהן גדול וציר כל
 שמעתא דמתאמרא בבי תלתא קבלני קמאי ובתראי אמרינן מעעי לא אמדינן וכו' עד שקיבל
 כן העבדים הלכו למטה מסיב וכו' עד ואן יהושע כלב קבל ב' א' בצנהלתיך בגמ' סמיכרס
 הקטע דאמרי ב' חלק במימרות ד' לעזר ואמ' לעזר לשלם הוי קבל וקין אמ' ל' זירא אף
 אן נמי תטנא בית אפל אינן מותרות בחלוטת לראות את געו פיר קבל כמו חשוק תרג' חשך
 קבלא כלום שיהא שנו ויהא קיים: קבל בחלק בגג' מלכים לא אלפס כל עברי אמ' ל' אפ' אפ'
 ל' יוח' לקבלא מן התורה פיר שלג' ל' העולם ל' אינן אומ' כנגד הדעה שהוקדה ל' דקאמ' לא
 אלפס כלום לא יבוא אלפס כפול עתה: קבל ב' ידים קופצן אנו עיכס פלושים פיר
 ל' והיה כי יעקב ומתרגמי ארי יקבל קדמי ואן קבילתיה ב' גמ' ל' האומ' לחברותא וקדש ל'
 אמר לב גידל קבלה ל' ייחוק קבל ב' הרוואה בגמ' לא יקלאמ קיבלא גמרינן מאי היא קיבלא
 דבית הכסא צנעותא ושפוקותא פיר אס אדס צנוע ושוק דבית הכסא היא קמיעת המעילתו
 לשתוק מן המזיין קיבלא ד' יסורי שפוקותא ומעבי רחמי כלום מי שמיאמר קמיעת המעילתו
 ששוק ולתכלל קבל ב' ויקהל ב' למדנו וההלה קובלנא בחיי בעלה פיר אהוב שהיה מתקבל
 בקדושתה ומשמך קבצאח ב' גמ' ד' המוצ' אתה ספנה דהוה להוית אקובטא דשולא יסחוא
 פיר שמוך ב' פיר ל' אקבאות וכפאות שלחומא ושמן מירוש: קבסתן ב' א' בקידושין
 בגמ' נבסיס שאין ליה אחליות א' ל' רב יוסף קבסוק איכפל תנא לאשמעין מחש ב' ל' מיתות בגמ'
 הוא על הזכור בעא מנה לב אחדבון בר אמני מדב ששה המעלה בעעמו מלו א' ל' קבסתן
 פיר מכעים ול חע' ז' פירש גבת ד' עתה כדאמ' נמעא גג' או קוביסיסטיס וכו' ב' יוס'
 מטעה בע אדס בדברי מלמות כגון גב עעמו פ' ל' בתשובות בקבסוק ב' ש' ג' יתע
 כדאדס שמלאה את חברו דבר מטונף וזה אומ' לו הסבת אכלי במע שר שהעני לקיין ומשל
 זה אומ' אותו ל' שמדבר דברים רחוקים לחוקים ב' ל' הייך יכול אדס להערה בעעמו ועיקר
 לשון זה האדס המדבר ב' אכל ואוכל אפ' לה גסח ומעטער ומגיע לו שלשול מלמטד
 וק' א מלשון בקרא כלל ארמי קיבמ' קבצע ב' תכלת השחר תבלת העב אית לה קבצע
 בגמ' מאי יי' לה קבצע אינה קבצע כמאן דחמי תכלת ערבית ראית שהללה כ' יהושע פ' לב
 האי גמ' ד' חב' ז' ל' ש' שלא נהג להתכלל אבל אס נהג להתכלל נעשית עליו חובד ואסור
 לבטלה ל' ליעור אומ' העושה תכלתו קבצע אן תכלתו תחונניס ב' ל' ג' ד' אי זהו מקובץ
 ובכריתות ב' גמ' ד' ד' שחטה ו' עקצה כ' ילפינן מצוות מצוות מחטאת חלב להכי הוא דילפינן
 מה להך בקביעה אן כאן בקביעה לאפוקי טמאת מקדש וקדשין נאמ' ב' א' לא תג' ל'
 דעולה וילד הוא כ' חטאת חלב ואם נמש אחת מחטא בשגגה מעם האין והיא בקביעה שלח
 נאמרה ואס לא תגיעדון לאחייב כשבה ושעירא אבל טמאת מקדש וקדשין נאמ' בהן אס ל'
 תגיעדון וה' בעולה וילד כדפירשי' בע' על וחטאת חלב מביאין על ל' כדיתנות כדפירש בעירך
 חלב ב' צ' פירא ושפול היחיד הקבוע פיר שדולטן אותה בקיץ ובחורף שקבועה לעולם

בפגם דם במה אשה המקדשת בעם בנותל פיה לאחרי שיצאו האפרוחים מן הקליפה טקחין קליפין
ציעם וטקצין אותן וטעין אותן במלך בנותל שיתקיימו האפרוחים: **קבע** צלג אדם
ראוהו ביותץ קבעו סלנא פיה גזעל כל כלי וקבע את קובעיהם פש: **קבץ** קבעו ועדו ויגור
כל המקבץ עדיוס לטרה יגור במחיתת: **קבר** בפ מפטן בגל ומילדין מאמתו פתיחת הקבר
אח: אבי: משעה שומע על המשבר בל גמ 44 המסלת באיפטר לפתיחת הקבר בלא דס קא מיפלג
פיה ביהלחם **קבר** בפ שלשי בפרה ובל גמ דפיה טחיתת חלל אפט קבר התחוס פיה קבר
התחוס שאין אדם מליל בו כל עיקר קדמא א ווהיא טמאזת התחוס שלח הפיר בה אדם כלמבר
דבריה כאלט משוקט בתחוס ואין דרך לעמוד עליו במ א במעשר שני תיקבל על יד עולה
פיה לפי שיעור בהמה דמקודשתאם נטה אמורה בהטא ותיקבל שטא נפשטה אדם ויקח הקדוש
ויבוא לפיה מעילה: **קבר** קיבורי דאיל עיין בעה אמל איתו לפה תרי קיבורי עיין בע טרמי בפ
גד הנשא בגל שולח אדם איתווי ליה קיבורא דתכלתא **קבר** במ גמ דם בהמה המקשה במאן
תלט קיבורא בדיקלא כיהאיתא ובמגל דם במה אשה כמאן תלין כבמא בפ דיני ממוטות בשלש
זה בגל אמל שמשון וחד גב קיבורא ומפליה בגל דשבת מלין פסק קיבורא בשעה פיה סנטי
תגורא שאן מלכות שלתגורא: **קבר** במ גמ דכחות מאה סובן מאה קיבוריא בפ ז במלשי
הולכן אחרי רוב או לפת קיבר פיה לחם שאיט נקי **קברנותא** שרי ופיתן קברי גוי
בם גמ דם אן מעמידן פיה שם דג **קברנט** במ גמ דם המוכל אתהספי ביזם שנפטר אצחוס
חבט מפדון כל אמות השלם אוי על לשלם שאצז מנהגו אוי לה לספיה שאצז קברנטה בויקא
דכא אחרי מות פיה לדוד יא אווי ובפס דאחרי מות כי מסובלות י אצזה בתל קרא בקבר נטין
היך מה דאמר ויקרא על רב החובל דאמל י יוחם לשלם יעשא אדם את עצמו קברנט היאך לששות
בשול פיה לש לש הוא ממט גוברנטורי **קברנט** במ פסא בסוטח בגל מי לנגדול בניוסם
י נתן אול בקברנטו שלמלכיס היה קבור פיה בבית הקברות שלמלכיס ווישם ארונות הלכה
דלמ היה יודע משה איזה הוא על שנודע מעצמו **קבורות** במ גמ דם הקוצץ רבה ובלג

דפ המוציא תפילת תנא דבי מעשא עלי דכהזו קיבורת פיה על הזרוע כנגד לבו וחינוג אצח שלד:
קבר באע כלם פ י בלנס וק קבורתם שלמרוים פיה קנקנס שיומי לקב:
סלקן פת **אחל פב** **קד** בפ כיצד מעבלין שמעת שנקדיה שמהם
פיה לא תריך לעילשחיה לעובה ההר לא חאטן ליה כלו קדוד ונקוב בפא בעז ועדות לבובין גלתו
רבן אי זה הוא שור לצוב כל שקדוע כנגד הלב וקדוד כמיין ארובה פיה עתה **קד** וחתמה וכן
קודד בקופין וכן נמי קודד כל האזכרות שבו בפאן טריפ בגל כלם הספ **קד** כמין שפסגה מהו פיה
בכלע טרפ פיה נקפה ניקב עגול כמלע במגל דם בהמה המקשה נקוד כמין שפסגה מהו פיה
נבוח בעצם כמיין טבעת רפשיטה משרטוטתבן בעצם ומעלה ארובה והוא דקמ אורג העצם
ליא והוא לחוחית וכשילביש סותם אתהטת ודקא בעצם משיטו אצל ציל שורק ואינו מעלה
ארובה בפא בקדושין בגל והטיעע באט ובלת קודד ויודד עז שמגיע איתל על **קד**
בל גמ דם אחד דיני ממוטות טעה במוק ומחסת מהו ארמיקוד וקיד קוז קוד ועל פיה **קד**
שאמרן עלהטאף ההירה התורה שן ול אשת עמיזק לאתקן שלבוך לטמאט לא ההירה
מהו אצל אדמוקוד וקיד קוז קוד ועל עז שאש ויקד (עלית קרי) דאך כמו שיתפיל אמת ורוץ

ואכל ושר עמיה לוימים צמחה חתכה ואכלה בחלק בגו אשי סדום נקטיה גבך עי דקדחה
פ.י. עי שיגלו אונן במ א מצעות בגו מחרוזות ובפ כלהבשר בגו הכחל לקוח ברו
חילפי פ.י. צמחו בו עשבים הנקראין חילפ ויה קימשוטן שעומתן בברימים כלת ישנים היו
מזמן לב: קדיוצג במ חלמות דפ הדואה כלמיני עופות יפן לחום חון מקדיא וקיעוס
בפ המפלת מן צמחה והיו עוף דאיץ עיש גולכות לפניהם כשטחם קדיא וקסוף דעינה גולכות
לפניה כשטחם כוס ויסוף תרנ קדיא וקיעוסא פ.י. עישם לפתם כמו לחום אבל שאר עופו
שנה בעדי היאש קדל תרנ עת: קדם חטוף תרנ נמשך קדים ותקן נמשך
כצל פירי בעחטך ירוש בלא ברטא קדמא מלשון בנ אש בר גמדם כל פסולי
מעט מזדבן והתשא במעטל נאמר לא יאכל ואיש נוסף היא מילתא אקשיאלה לצששת
באורתא ושנא בקדמיתא מצליהא במעטל בהמה שלמותים עסיק ומשוק השב אצל
לתומ מצובה: קדם בג כלבו בגמדיים בודקין אתהוין בקדים שלמותי החו
בשק פ.י. במכשיריך בשעת הקדים למים בהפלים פג בצלים בקדים ונסדקה מקבלת
מלם פ.י. עריבה סדוקה השזה בגשמים ותפתחה שנתמת גשמים נתנחם הסדר
ונתם ואחר כך הנחה בדוח קדים ועדקה: קדקד בגמדם מומין או קדקדא
דבישלא בעלמא הוא פ.י. תירלטו בצל רב פ.י. סג ולא שני חיי ושמע מה לאם חל
לחם שמו שלישע כאן שלידי שבא מקדקדו שלמדבר לעטל חסד לאביא צוילקא לצב
פ.י. צובח אלו בע אדם שנוהגן בשפחות התר בעלם הזה הק רטלה אותה בצקדמין
לעפיד לצום ה ה ז ל אן עים ימחץ לצאובין קדקד ש מצ כל שא ילכו יתל הומו
גצמ בחובה קדר נמישי קטייל קדר מנפוחי כפן במ בנה מלקין בגע עלו שצ
פ.י. קדקדעו שמשתי עעמין ואין נפטן קדר במ לא חפול בגו מדחיקין קדקדא
אותי לאחמימא ולא קדירא פ.י. כל חו וחד סגיק אחצריה ולא התבטיל מתבטל וכל
צוק ישאל קדירה בת יומא א אפשר דלא טבעה פולתא שיש צע פום ובע נצל בפ אל
טליות בגו נקב קדום למך שני סוכן מוטח סלפי הקדירה פ.י. ש מקום שהמוח
שם נקלא קדירה ועול נקלא חיתא דמותה בה מומא קדרון בצל רב על תולת
עו עצי גופל ל נתן אונג אעין דקדירות וכן תלי בילמדנו וירקו י ען ל יחשעב קדמא
אין קדירען קדיש ירוש ברה החאק בינים קדשים הוא קדוש כל מיני קדושות כל
גמ דסוטה לא עלמא אמאי מיקיים אקדושא דסיחיא ואקדא שמייה לבה דאגלתא פ.י.
החובה קדיאה קרית שמע בברכותיה והתמלה ומסנ שמוסיפין האידינא ואופ בגמור
אדוממך צדמלך ובא לעין וקלא זה אזה ושען קדושה וגם קורין משנה או תלם ואופ
ועונן יהא שמייה לבה על אן שמוסיפן של החובה בג מיקיים עלמא האידינא ופ.י. עלמות
ולא סודים מפע מה ארץ צלמח לפי שאין בה סדום כגון קידושא דסידא ויה שמייה לבה
מכלל אי הווי בה הע סדום ותוסע כע אר אחרי האכל אסמלתא בעלמא בפ החולין בג
המחיד ובפ אף עלט שאמרן בגמ דמך ואן מלאכות ובפ ס נדלים בגמ דמך נדמ
אשתו ובפ החובל בג חלש שוטח כדלכא לאפ רבא הקדוש חמין ושארז מסקי ש
מך שעבוד פ.י. שוחמך כגון ישלם דשיעצד חמיעו ליו והגעה שעה הפער לא

קדמ

קדקד

קוק

בבול לב כרס סה לך מעט כ עמדת מלך אמר לן כל עצמות שעמדת לא ממנו
היו ליעבר הוה לך חד קווקיא כדון את לך קווקיא סגו ובכרס ליה הלוא נכרית וג אמר פ לא
אין הוה חמי קוקא טבא הוה נשב שית לבך לעודים תרנ שים לבך על קוקוטיך קוחמא בבל
דכ א במועד קט כטאן מדליק האידנא קווקיא דרשי בחוליה דמועדא למאן כל יומי ס א כוונא פיר
שכטא שאין מסמריך דעץ שלקורה שלהמתח בחול שלמועד לחוץ ונסלת הקודה מחזיק אוקה ותקע
המסמריך בחורף דהינו כל יומי דשרי למעבד בלא שניו סליק פרק ד אחר ל ה
קז בבל בבכורה שבכור שאחזודס אפילו מת אין מקיזי לואת הדס וכי פיר קיזאי כבד פירי
בעפרש קזא ברגל דל במה מדליקן מאי שמן קיק לב יחק בריה דרב יהודה אמר משחא
דקזא פיר הוא שמן שלגר עיטן שיש בעמר גמן שעושיין בגדים ממנו קזדור ס א קסדור
ומפרש במקומו קזז כרס לבש מעיניך אמת בקוזזות אדמה פיר עפר אדום והוא בולן וכבד
פיר בנ חרס בבול לב פיר מלב היה אוכל קוזזות אדמה עד שעשה פיר ריח רע בפס ויהי בשלח פיר
מקוזזו מן קדמוי מקוזזו מן בתרוי קזס בילמתו ויהי העם כמתאננס בת איהולך לשאול ויהי
זאת הלך לכשלים ובוהיה עקב כסלך לזהב שאיבד חתנו קוזמירין עלו בתוכו והוא מבקש לישא אשה
אחרת וליתנש לה פיר תכשיטיין ועשים שמן בלג יון קוזמירין ובבל פיר ד לעזר פיר

קוזמירין בבול לב פיר כה יחש בכ הרוואה בהל על הרוחות אין לך קוזמירין בה לא שליו
שנ ונה י עבר ורוח גולה וג וביקרא רבה בר זאת ומהה פיר חזק קוזמירין שולטין ממון
פיר נט ורדף ארבעה מלכיס קוזמירין במס דבי תשא ג מלכיס קוזמירין שולטין ממון
השלים ועל סופו פיר בלג יון קוזמו עולם קרטוט תומש קוחח שרקיס ולבנס תר קוחח וחזירין

סליק פה אחר לן קט בל גמ דכ איזח נשך לא תגוב על מנת למקט פיר (הכעיס
ולקקטו ואחר כך יחזיר לן קטב בפ ערב פסחים בגל לא יסקתו לן תרי קיטבי הוה חד
קמי טהרא וחד ברי טהרא ופול פיר רוחות הן קטב לחטב עינס תרג ירוני למקטב

קיסין קטב בפה בשביעות אין עושיין זתים בבד ובקטבי פיר משייין עץ גדול הנכבד על
הזיתים שבבית הבד וקראו קטבי ובראשו תלוי אפן גדול קטבל בבל בשקלים תרם את

הראשונה וחיפה בקטבלות בסנדל פ כן כללם עור סקור טנא ועור קטבלא ביש מביאין פ ה
באהלות סקורטיין וקטבלא בפ השופר את המועלן בגמ ואן אוכלין פירם קטבלא על גבי דישא

פיר עור שמכסין אותו בע אדם מלמעלה בלג יון שמו אנבול ושמואן ממוצע למטה קולין אותו
קטובול ובטיית שמו נטע ובלעז נטה ושוכבין עליו קטובור בפ קוזמא העובר עבדה אחר

קונה לן קטיגור אחד בל גמ דפ ראוהו אין קטיגור נעשה כנגור פיר מלשיין דטול בפ גמלכתובות
דור שב דויד בא בן קטריקי והק גובה קטריקי פי לע יון עוש קטריקי בלגמ דנ וינא ב אסרד

ישלז ובל תצר את מואב ה שמטכו להן ערלה כמפורש בע מל ולכ לם נתיב קטריקי על
מצרים נתיב קטריקי ויקם מלך חדש על מצר שאיךש עליהן שעבוד וליהויקיס נתיב קטריקי
וגליתי אותן לבבל ועל אדום נתיב קטריקי כי אינ חספתי את עשו ולבנ עמון נתיב קטריקי לא

יבוא עמוני ומואבי וג בסוטה בילמדנו ואחר כך ינא קטריקי על אחת מדתה קטה
בכל הבקיים ס יא בנגעם קטה שיאבה כפיסין בילמדנו בל בלעלותך קיטאות שלבון קיטיות
שלבור פירן בספר וילצר בפנס אחרים שלוישלו לעני עינת סרט למיפין ולקי טיות בפס דטול אן כשב
וביקרא לבה אמר אלהנז פיר צדקתך ל יהושע בלוי סלן לרומי חזא עמוזיין דשאטא מכפן דטפטיין
מ העינה פיר שלא יקלטו ומן השרב פירי שלא יבקעו ס א עמודים שלשיש מצוילכין בקיטיות

קד בל פ בית שמאי בגל שי שהיה ביבמות יתבי וקא מקח קהיתא פל מדקדק בשמועה
זו על אודותיה כארס המדקדק הדבה הדבה בזר כדגלסו לי הושתע אומי קיהא שיי בע לה כלסכ
מאן לחזרי בו ודקדק בזר הדבה וטעמו זכר דגלסו בפ הזב בגל ואס היה מטובה היא מא
דקה אצווי מקדי בט רעה וכן הפדול כשתחזק בו הפד קרה הברזל זה פל ל חננה ופל
קרה בוקדא לב במ דאמטרה אמר כשתחזק בו הדבה קרה הצדל לה הקהיתא ניי אוילניה חמלא
קהל בפ א צבלות בגל מאמתי קודק את שמע בש העיל ל יוס בן איקים משם קהל קהמ
שכרושלם בגלדפ אין עין משום קהל קדשא שבדוע ל שמעון בן מנסיא מצילין אמר הל
בר מאיר ירוש בגעשר שני במ פ ב ק עדה קדשה ל יוס בן המשולם ול שמעון בן מנסיא
בגדה קהלת ראה חיים עם אשה זי לבי בשם עדה קדשה אמר קהלך דברי אוננות עם דברי תורה
מאי טעם כפני ראה חיים עם אשה זי ולמה קורין אותה עדה קדושה שהיו משלשין את היום שני
לתפלה שלש לתורה שלש לתפלה ניש אומי שה יגעם בתורה בימות התרג וצמלאכה בימת הלוי
קהלמנא בפ חזקת בג עדים מאי טעם אימור קהלתא שווק פי מורשה אפיטחוסא בפ עז
מעצמן בגל עיר שלחיד כיון דשכיחיגי קהסמנא מצבלי אהדדי פל השלשון שלמקוב קהלת
ותקע כן ירדיע תרג ירוש וקהל כן ירדיע דע קהלת בפ ין בללם התרמל משחוסום ויקנב
ניעשה את קהותינו יש שקורין קהותינו פל מסגרותיו ובלש שמו אסולי שבה סוגית לני עור אזני
כפני אצנים קטנות סביבות התורמל כאצנים שלחיסקיות שותן זו לתך זו וסביבות השטיח כפני
וסביבות הקטבליא ומכעסין לאות אצנים חבלים וסוגין אורג בה זמנין שיה קהותינו לש סגיה שני
ולאסורים סתחוקו: סלקפ ג אהלפ ד קר בגל דפ אפי דושן תהו זה קר
ירוק שמקיף את כל העולם: קר בפ אין עומדין בגל דסמך חסידים אס רואה אדם שמתפלל
ואיט נעה יחזור ופעל שני קהל חזק של ון זי קרוני בפ או קשרים בגל קושאין כל
קוואי מותר לבלגול בשבת כי כל אומנות האורג כגון האכסך והכבר שהיריעה הלויה בו
מלגעילה והכבר שפשוטה עליו מלמטה מותר לטלטל בשבת בפ אישר אומי תלפ בגל אין
אודין אמר דבא ואס כלי קוואי מותר פיל אמ היה הבגר שטוח בכלי האורג מותר וכלי האורג נתיב
כל קחאי קווסר בכל תבה פרט על עמ לפי הנותרת הנותרת כל מישהו בישין ומיניהו
פ שני יעשה עקב מנהו קוסרין: קוויץ בל גל דפ הישן זמנין דמתה קוויץ ולאו אדעיתה בל גל דפ לל
וכבר פיר כפני הגזול לולב כפוף קוויץ מדוק בל גלדפ או ערוץ אי זה הוא ושט עצמו כל שחותכו וקוויץ וקוויץ
הזה בעיקר סדורות לו תלתין בברזל כד שן ואנכי איש חלק ל לני אפי לקוויץ וקח פיל מן קוויץ תלתים
בפין קוויץ בגל זה בע הלואשון קווק בפ דפ סורר ומורה הע קווקי ודימוקני היכי יהביט להו פיל מהו
מיני מחרות שמועאין בהן אש ומוליטן לעז ביום איד שלה אמא השאת עצמו שני פ קווק
כלי שלטיט חונה לענין וכשמחמם אדם לנגד המדודה ורוצה לישן כופה אתו על הגחלים כד חמם
תיעת האש בביתו אמר נבין כל לשאת לחרות בז גחלים ממקוב למקום ובמלכות פרס היו
שלה במחזיק בכל בית יש ומכבין הנדיות ושותן הגחלים ומוליטן לבית האור שלה שהיא עז ולמה היו
עחצן לא אש ולא גחלים שיליט בללה חוץ לעז שלה שהוא בית האור כראא בהצבא גט אתה
חברא שקלה לשדגא מן קמיהו והיו מוליטן אותה בקווק ודמנן דהו להו משאשי עב ז וא עז
דמשמשי שלה כיון דלאן לעבולי איסורא ליש קא מיכוונין לא להשאת עצמן בעתל לנו למקלס

משלכך ומחזרים: קטן ואחוז בזעבו תלך ידע בקוטנא: קטן בן הלום

בגז כיעד משלם מחדשהזיקה רב כמא ולב הוטא בריה ללב שום דיקלא על גב קטיטא דארעא
בס גמלם כלהגמריש לקיש אמא אפילו הנח מלא מחט גצה מלא קרזום במעשה דקטיטא דארעא
פיל קטיטא דארעא בל גמלם מי שהיה נשוי ההאגלא דהוה מסקי ביה ק' זוזיהו ליה תרי קטיטא וכו'
אמל לב ששא בריה ללב איזו בקטיטע פיל שדות קטנות בגל דמאך שום הזיינך בגל למג לן

ו ענינך כולך עען אחד הך קטספרון בבד לזה מיט לך ארך ואכל וללנה הדם ונעביך
וקטפסון וכן בתנך ידע בר יגא בגל ללשכת פלהדריך רסן זו קטיטפסון קטע בג צמה
משה הקיטע יוצא בקב שלן וקעץ פתלים תר ל וקטע יתהוץ בבד לל כד לכה היה אצלום
יושב ותמיה ללהיום במה אצד אמל לו התפל קטע הלא קטטא מכלדו ובססל דהחדש פסוק

אלא מיטא מליכך קטעין בל מעשרות נוטלמן הקוטעין מנה עדיך ממה שבתוך התלך
ואולל ללג נוטל מן המשעליך מן העדיך שבמידוח ואוכל בלא מעשר: קטף המופר
והקטף עיך בע כפל פיל בלען בלסמן והא תלך צרי והיא אמרסמן כמו שפילט במקומו
בל אן מעמידך בגל השאו עללא פלג ל יהושע פיליה לא בקיטפא דגוזא אכל בקיטטא לפילא

צודי ליה דתנא אמל ל יהושע שמעתי שמעמידך אותה בשלך העלון בשלך העיקליך מותר
בשלך הפנך אסור מפע שהוא פרי קטף בפ א בפסחים בגל ל יהודה אום מתוך שלא
היתנה לן לא על ידי קיטף זכוד הוא פיל קורם העומד לא קוצליך החיטיך במגל לא מקטפין

ביד בפ כלשעה בגל אולצלים וחמג אום את ש(שין) בן מקטפין בן פיל האשה מקטפת
מק השמה ועולדת הלחם בפ השולל את הפועליך בגל ולא אוכליך יצא הלש והמקטף ואומה
בעל בנה שולל את הפועל בגל נטל את המשפך כי זבנתו חמלא לגים קטיטו קטופ

אמל קטופה כבל פיל בע אמך הקטפים מלוח עליו שייח בל גל דעל קטף בל גמלם
תנוקת צרי מקטקמיה אהל מקטף מיה פיל קיטוף וסדוק כגון דיבוק השיער זה עם זה
ואין המים באין ביניה קטף בפ גל דלתובות חזנהו להטון קטופי דהו קיימי טיעל

פיל ציפולות קטף במדלש ספר וידבר בפנים אחליים שלישלחן קטיטות אן חיבות
בצינת פיל לל ישענאל קטיטה ולל משנה סגום ובלעו לינולה והיא לכה ולכה
קטפרים בפ שלישו באהילות נשפך באויר אם היה מקולת קטפלים הנצוק והקטפלים

ומשקה טופח כבל פיל בע טופח בפ הזולק גט בגל וק לעען קיידושך אמל לב יהודא היתה
יד ששויא קטפלים פיל כגון שהעמידה ידה משופעת לאזקוטה כמחיצה ולא פשוטה לקבל
לא ששויא מדדון במעילה בגל דפ קדשי מזבח נשפך על הרצפה והיה מקומו קטפלים קטף
בל גמלם כיעד טלך אית בהו קוטלי מקום שצומח ומגדלך אמיליך ונצדלך וכשחוללך אותו

החתך מפיך מיה והוא לכה למצוטל בפ הצא על יבמתן בגל שומלת יבם מיטהו אף לא מינהו
לא אמל רב יוסף קטילקא חזינא הכא כלוא קשר בל גמל דראש השנה בנים נמי משכח שכיח
קטידי פיל שמתקשרים שמים בעבים וחשוב כמו ימות הגשמים ולא אגרי לל יום:
קטפרים בפס ויהי בטלן פיק עשר קטפרים אתה לקה לו י מטות בויקורא לכה זאת
תבה בסמך פרי דאטון בשל ודם טוק קטפלים והלך נווק קטפלים ההלך ארבעים ינוול יוסף
קטרי בפ א בכל ימות בגל המלסם את הקטלות מה הפריט מפורש דכל שקוטר
ועלה וריחו נודף אף כל לצר שקוטר ועולה בביעה בפ גמלם יום טוב ובסל דל משקין

כלום רוחו של אדם נכאב בזמן שנכאב אחד מן האיברים בגדף השגיד ובלגמ' דפ' שום התמיס
ת' ונתן את השכך ביום ההוא שלא ישחא שאפילו מרגלית אין לך לא מקומה (שענה הכ' כתב בטרם
כהנם ליל אם הקדיש אדם מרגלית ורועה לפדותה בזה המקום נמכרת בזול ובמקום אחר
אין נמכרת ביוקר אין משלח אותה לשם לא מוכרין אותה כשווק בקומה ובזול וכן אם ממתינ'
אותה מתיקלה אין ממתינ' אותה לא מוכרין אותה כשווק בשענה בזול ס' א' ונתן אתה ערכך
ביום ההוא שלא ישחא מרגלית לקלים כי אם שהעריך עצמו והוא אדם קלווע ויש לו מרגליות
נאמרה שזה בידו ובמקומו לא שקל מחשבו אורה בשקל ועדון בהשגיד וסטור ואין אומרין
שהוהה עד שתמכר ביוקר ולא יהא עדון בהשגיד תללו ביום ההוא קל ב' ג' ד' ז' כ' ז' כ' ז'
קמא האי תנא ידועלמאה דתע לישנא קלילא טוב מעט בעדקה תר' קל' ב' צ' קתא: יקח
טא מעט מסת' יל קלילא מא מעט צ' ו' ז' ז' ואכלה אותם כרגע: קל' ז' ג' ז' ז' ז' ז'
קתא בפ' כלשעה בגמ' דסמך לא יסיק ופ' לו מצאוהו בגמ' מאמ כמות נדמנו לו אולח' לא
ישטחנה לא על גבי מיטה ולא על גבי מגרבין לעורכה בין לעורכו שאם הוסיף לקח קל' לה אי משום
גנבי אי מיט' ענא פ' לוין שרואך אותה האולח' באין בלילה וגונבין אותה נמצא כששחטה לאן
שורפה באש בפ' ד' בלילות בל' ג' דחלף אשר קלם מלך בכל שלפס לא טאמ' לא קלם מלמד
שעטאן בקליות בפ' ד' בלילות הנוטל שכרו לדון וכו' עד לקדש מימין מי מעלה ואסרו אפר מקלה
פ' מי מעלה כלום אין מים חיים אפר מקלה שאינו חשוב אפר סרה אדומה בפ' ב' בכתובות
ל' יוחנן ב' ברובה אור' אף חילוק קליות ראיך בפ' מי שהחשיך בגמ' מהל' ט' אין גובלין את הקליל
פ' לו קחין שעורין שלא הביאו שלש ומי' בשין אותך באש וטוחטין אותך ואותו קמח גובלין ואוכלין
אותו כשהוא חי אבוב שלקליות עבר פירש בע' אבוב קל' המוציאין בגמ' אדמה אפי' תימא
לבן קליל זהו תיקונו אית ביה ז' פירושה חד' דלעטן שופרית דסיד קתא ההיא בליתא לאן (עט)
שירותיה וקסברו דבגן דסיד שיערב בו א' ע' שהוא מתחזק בו הלך יפין ומותר בגולה והכא
משום שירותיה קאמרי חול' גם כה ליתק על מלא כף סיד ופ' שני כיון דלא שרי למיט' ביה
בגולה עד שיערב בו חול' הוה ליה קלקולא וקא מקלקלהוה התיקון והילכך משערין חול' גם
כדי ליתק על מלא כף סיד דחשיב ליה כדי מותר לסוד בו במ' הוריות בזמן ששניה עומדין
בקלקלה האיש קודם פ' האיש במ' שלב זכור והאשה בקובה במ' גמ' דפ' לוח' הלוקין
נתקלקל בין בריעי בין במים גמ' קלה בין בלא שונה בין בשנייה פ' נתקלקל בריעי בין בהלמא
דאשונה בין בהלמא שניה ב' גמ' דחולין ספין שלע' מותר לשחוט בה מקלקל בה פ' שחטה
מססדת הברמה כי דמיה בחייה יותר מן השחטה במ' גמ' דהנחיקין מעשה ב' ילדים וילדות
ששבו לקולן הרגישו לעצמן למה הן מתבקשין וכו' בפ' ג' דמאי וכו' גמ' דחולין מ' שחטודה
לחלף המתקלקל ב' ל' ליעור אומ' האורג וכל המתקלקל פטורין גמ' כל המתקלקל פטורין חוץ
מחובל ומבעיר מתענית' ל' הוה בריתא ד' שמעון ופ' כלל שלמעלה מזה אימור דשמעת
ליה ל' יהודה כמתקן במקלקל מי שמעת ליה וכו' גמ' דכתובות במקלקל ל' ל' יהודה או ל'
שמעון בפ' אודצ' ב' בסמ' בגמ' שחטו שלא לאכלו ל' צ' האוג' מקלקל בחבולה פטור פ' ל'
העושה חבולה בשבת מקלקל הוא קל ב' גמ' דפ' כלשעה קול ומלאה וריח אין ב' משום
מעלה פ' קול דשירה מלאה דהיכל ל' ח' הקטרת פ' מלאה שבולגת חטים לאור בית
השאובה למפורש בסוכה ובירושל' תנ' יכולה אשה לבזר חטים לאור המערה ולא היו

ביום שלשמים היו קנינים והנח התנה בחדש השבועי זה סיון שהוא שבע לירידת גשמים כי י
 במדשוון עד י' בסיון ז' חדשים מכוננים ומראש סיון חתולו המים לחסר דכל וישובו המים מעל
 הלך וט' פל' חולצים ושבים ולא חסרו ולא הוטרנו לא עמוז בגזרותם ויחסרו המים מקצה קנ' יום
 כלום מהשלמת קנ' יום שהא סוף איך התחיל לחסר מתחילת סיון ובסיון חסרו המים אורח
 טו' אמה שהיו גבוהין על החלים שנ' והמים היו הלך וחסור עד חמש העש' בעש' ב' לא כל דף זה
 ראש חמש אב שהא לירידת גשמים בלא ס' יום שמראש חמש סיון ומראש חמש אב חסרו טו' אמות
 אמה לארבעת ימים טפח ומחצה לכל יום מיכן את למך שהלצה היתה משוקעת במים יא אמה מלפנ'
 ותח' התנה בחיטה ב' אמות שהיתה הוצבה גבוהה עלהרר כחתו ב' יום וקחה התנה על
 ההר ועדיין היה המים עלהרר יא אמות גובה והלצה שקועה בתוכן ולו יא אמות פחתו מ' יום בסיון
 עד ראש חמש אב שה' מ' יום כל ויהי מקץ ארבעים יום' והמקץ עמד ג' שבועים בשילוח העורב
 ושילוח היונה פעמים הרי ס' יום נשלמו אב ואל ויצע החטבון עד תשודלת ויהי באחת ושש אמות
 ש' באשון זה ראש חמש תשרי חרבו המים מעלה נשאת כמטפח ובחמש השבועות עשרים
 יום ליה נעשית כגריד לא היה צריך קריה למימד לא בששה שש יום לחמש השע' ענה הג' ונה
 ולב' לט' בעשרים ושבעה יום לחמש לא יא יום שימות חמה יתרים עלימות הלצה: קלא
 בפ' תמיד בג' שחטו שלא לאכלו שקלקלא סתקבה ובס' ג' אס אינן מכדיין בל' ג' דתענות
 לפרידא דחמץ קלא מהני בס' ג' דפהחובל בילך דשתית מינה מיא חזי קלא לא תשויב' בפ' בע' ז'
 כל איך בונן הנהו כלב דאכלו אישוי שקלקלא שדאכלו פיל אס קלא יהי שלחנס לפלסח תרג' לקמיהו
 לקלא: קלא אילץ בל' ג' דפהתכלות רב טלת שכלה תכלת כל מיני עצמות מוטעין בה
 חוץ מקלא איך בל' ג' דפהחול ענים בקלא אינן דלא הדר ובל' ג' דפאי זהושך וממי שותפה
 קלא איך בבגדו ואוצ תכלתהוא פיל איש' קלב בפ' צמה אשה בג' ולא בקטלא
 בקלב הלך אחר מסמדותין פיל ען הוא וקובעין אוונ' אונקליות שלבדול ותלנין בובשר הקצבים
 לא ממינ' תכשיט הוא להשמיע קול כדורך גת ומחזקן במסמדים פ' א' הערביין עושין תכשיטין
 בצומרי גמלים חתכות שלכסן או שלחב' וקובעין אותן במסמדים ומשמיעין קול בפ' ויק' דבר
 דב ירך עמט בהדיה מצותא למזב' להדא חמתא חדא קולב ס' א' למזב' חדא אסתבונתא להדא
 יתמתא: קלבא בפ' אישור אונ' אס לא הביא בג' מיענין לבא איל' קירא וקלבא עיין בע'
 אהלא פיל חמאה קלבא בל' ג' דפהשוכר אתהטעלין תמן אמרי באתר דמרי תלא ליה
 זייט קולבא רעיא קולתיה תלא בחלק בג' משעה ובל' ויקרא רבה פרש' עול לאיתו מאי שער
 התוך ששם חמתין את ההלכה במתלא אמ' זיינה הנדי תלא שלא קולבאי קולתיה פיל הדיוט רועה
 קולתיה תלא: קלבון בפ' ג' דפ' משילין פירות ובל' חולין ובס' בצולת ובפ' א' בשקלים האחין
 דשותבי' שחייבין בקולבון פטורין ממעשר בהמה ושחייבין במעשר בהמה פטורין מן הקולבון
 בג' הוא קולבון מעה כסף דכל מאד וחכלא אונ' חצי פיל האחין השותפין שחייבין בקולבון
 טול ממעשר בהמה והן שער חלקן כדתנן בכורות פיל אחיו חלקו וחזו ונשתתפו
 חייבין בקולבון ופטורין ממעשר בהמה פיל חייבין בקולבון דכיון דחלקו נעשו כחלקים
 ותן השוקל עליהן ועל יד חברו חייב בקולבון ופטור ממעשר בהמה דכיון דחלקו נעשו כחלקים
 וקולבון או שנתן לו במתנה פטור ממעשר בהמה ושחייבין במעשר בהמה שעדיין לא חלקו
 וישו בגמה א קט ועדיין לא חלקו חייבין במעשר בהמה דתנן קנו מתפוסת הלית חייבין ואס לא

סוף ענין פל' מן ספרי
 ענין ענין פל' מן ספרי
 ענין ענין פל' מן ספרי

מועלות דאמל סימן ריח מראה וקול אין בהן משלה ששה קול נשמע צדיחו וכול בם המדיק בלעבות
 ל טרפון אגל אקוקולית תוספתא איז היא קולנת כל שהיא מחברת בתוך ביתה ושכינה שומעין את קולה
 פירש שמואל בגמרא מלפניו עמו בעסקי תשמיש כדריפה שלא בלחש שהשנים שומעין ואיבר
 ביטנות וכיוצא פירש שפשתת תשמיש יש לה נחיה ואינה יכולה ללמוד את שכינה מהשמע
 ובשילך מקשיין הא מילתא כדומא היא לפי שלא ברצון האשה שאומרת ששומעת כד שומעין עם
 העובדת עלות לא מסתחא ככלהממין ומסקיין דמחווורתא מתענית כשמזכר בפה העלל בגמרא אמר לעת
 איזה סריס חנה וכו' עד כל שקולן לקוי ואינו נכרי בן איש לחשה בויקרא רבה זאת תהיה בסמך פלג
 רפאט לן צפריא קלנן אמר הקצה יצא הקול ויפטר על הקול ובפסק ויהי צות הלילה ואחל לך הביא
 עליה קולט צפריעס אמר ל יוסף בל חטא קירקורו היה קשה עליה יוסף מיה קל בויקרא ל
 בסמך פלג רפאט מתלא אמר מאן דאפיל בהיא קורא ילקי בהיא קילא קל בפ' בעדיקת
 השד ל יושוע ול יקס איש חדי על קלל שלהטאות בפ' בסיה ובפסח הערה היה מתקן קלל
 שלהטאות ובס' קלל שלהטאות שנגע בשדך טהור בר טבולזם וקולת שלמים המחוללת
 וכה על שפחה רגל וקולתה על כרבה נסות וכל יוצר כדג קולן ומאן דחסי והספוד והמספוד
 דשלמה דיואש ואת הספס דירמיה ותיג וית קולא קל בדל' ר' פירס ל ולאמח תענה מלג
 ל יהודה אופ ש ל קילין היו בה קילא ל אמות ול פלטיא של ד קילא מייק וקילא מייק ול אמות
 לצדדין רחב התבה ב אמות ול קילין היו בה רחב ומן ס אמות ב קילין שהיו באמצע אחורי הקול
 היו מדובקין ולטעה היו ב פלטיא אחת מייק ואחת מייק כל אחת רחבה ל אמות ומצד אחד
 של פלטיא קילאחר וק קילאחד לצד פלטיא האחרת יעלובין הקילין והפלטיא מוחב אמות לצדדין
 עלין ב אמות פירנסת רוחב התבה אך התבה ש אמות תעלה שורה אחת של אמות ל קילין
 שהיצענה של קיטונות באורך התבה מראה לסופה זו בצד זו ואין ביניהן כלום הרש בבר
 פירש אלבע קילין היו כרחבה וכל שורה היתה ל קילין ד פעם ל ישל קל קילין תחתים קל ושנים
 קל יעלו רג שלשים העלונם לא היו אג שורות שהיה מייק ושלו ולא היתה רוחב התבה
 לא ס אמות וב שורות עלין צד ס הנה ש ל קילין לצדדין ל יהודה ו נחמיה אג תלך קילין
 קילין על אמות וב פלטיא של ד קיל מייק וקיל מייק וב אמות לצדדין כל רחב התבה נאמה
 וש שורות של קילין היו שם וכל קילין אמות עלין לו אמות וב פלטיא של ד וב אמות לצדדין
 עלין נרביט טעין ל ו קילין ברוחב התבה ד חודים באמצע התבה שנים לצד מדובקין
 מאחוריה ושנים לצד מדובקות מאחוריה ובטען פלטיא של ד שנים לצד אמות וחוד מייק
 מצד השנים וביניהן פלטיא של ד אמת וחוד מצד שנים האחרות וביניהן ד אמות רוחב הפלטיא
 וב אמות מצדי קילין היחדיים פירנסת רוחב התבה אך התבה ש אמה וכל קילין אמה
 ו פעמים נ עלין ש אמות וכל שנים וכל שלשים של תלך והקשיט לר שניה דל יהודה שהיה
 פוחת שורה מן השלשים מוחא הא דכות ולא אמה תכלנה מלמעלה על דעתה דל חניט שלא היה
 פוחת מן הקילין שלמעלה משלמטה היאך ול אמה תכלנה מלמעלה ל נחמיה אמר כמין קמרוטין
 היית וכו' פיל היאך היו יב חדש בועה המתירין בביר' רבך ונתן משפט דור המבול יב פירד
 בשנת שט מאות שנה לויי טח בחדש השע' ויה הגשם על הארץ זה שאל מלחשון ולעל
 שנשארן שנשארן מהם מצ ובת' ונצברו חמים על הארץ מקצה חמשים ומאתים הלי טבת נשעט
 ארד ועם ואיר ואי אפטר להיות ה חדשים שלמים זה ביט זה לא מלח בכסליו מיום השלמת

המקלה כשסמך יגיד שמתן בו אינו ממשיר קלחת בלי גמ' ד' המכיל את הספיקה
כל צ' כששיר בקלחת קלט בלי לאש חשנה בגמ' ולנטועה דתם
בפ' צ' אע"פ וה' עברי' וכו' עזר יחודה אולי כל הרבה שאינה קולטת לב ימים
שוב אינה קולטת וכו' פ"ד לדברי האג"ל צדק ל' ול' לקלטה ול' לעלות לו שנה וכו' לדברי האו"מ
ג' לקלטה ול' להעלות לו שנה וכו' האו"מ ט"ו בפ' כל כתבי חקדש בגמ' מיני' מזון ובלבד
שלא יביא כלי אחר ויקלוט בפ' הזורק גט בגמ' הוא מלאעליה כמאן כ"ל כדא"מ קולטת כמה
שהזוחה דמיוא ב' גמ' דשבת וכו' גמ' ד' הזורק מילי היחיד ת"ר מ"ל ח"ל לר"ט היחיד ור"ט
היחיד באמע' ל' מחייב וחל"מ פוטרי' פ"ד קלוטה כמ"ן שהזוחה חטקה באו"מ א' ע"ט שלא
נחה כמה שהזוחה דמיוא בפ' המוציא תפילין קולט אדם מן המוחילה פ"ל שחוטק בידו ושאתה
אבל נטל מן המוחילה כשהוא נוטל ומצדק ידו למוחילה אמור ב' גמ' ד' ל' ול' ועלבר
במעילה בפ' ול' חטאת אפי' תימ' ל' אע"ז ב' צדוק ודאי קלט וכו' ב' גמ' ד' מקום שדגו
ל' יחודה גבא דחמלא קלטינהו פ"ד לפי שהולכין למקום שכלו על גבי החמוד קלטן גבו
לחייבו בעוד הוא החזירן למקומן ועדיין לא פלו שם קלוטו בפ' מרוסן בגמ' ל' שמשו טהורה
מטמאה כי מי' עבדא דאי' עבדא מקלוט ד' שמעון פ"ל שפרסתו כולה אחת ואי' סדוקה כמ"ן
החמוד ב' גמ' ד' בהמה המקשה חר' למקום חוקך וחד לקלוט במעי' פיה ואלי' ד' שמעון
א' ע"ג דא"מ ל' שמעון קלוט במעי' פיה אסור הט' מ"ל הי"א ד"עא לאו"ר העולה אכל במג' צ'
מ"ן שרי ב' בכורות בגמ' מהן באפילה ת"מ ר"ב רחל' שלמה מ"ן ע"ו וע"ו שיליה מ"ן רחל' כמורה
מ' הככורה וא"מ י"ט ב' מקצת סימני' חייבת ל' שמעון אומ' ע"ד שיהא ראשו ורובו דונק' לאמו
אי' ע"א להו לאפילה מי' ע"ד ל' שמעון ראשו ורובו וכו' ת"א שמעון אומ' גמ' גמ' שמע
בעמים וכו' ב' גמ' ד' מאין או קלוט וחייט' דליתנהו באדם בבחמה נמי' לא פסלי פ"ד חוסין
דאדם לא חיי בגלוי' בשלמהמה ולא פסלי באדם ולא קלוט דלא בעני' באדם פ"סות סדוקות
קלוי' יב' גמ' ד' בכל מערבין מערבין בקלי' פ"ד קלא הוא עשב שורפין אחר ונותני'
פ"ד ב' זולות ורוחצין ידיו כמ"ן קלם מ"ן בצ' ואו הירקות ירקות שדה הנאכלין ולפני'
ומרו מערבין בה וכמה מלא חיד : קלוי' כנג' ודבש תרג' קלא ודבש : קלוי' קלוי' אדם
למדת בס' כ' גיה משה מחלף ברקיע כקולאס היה ע"ד שעה אע"ן הקצה קלוי' אדם
הוא דמלכא שרא טומיקון דומות לקלעון פ"ד טנ"ו א' הקצה ת"ר חז"ל
האספן כד' פ"ד בע' אספן קלוי' בית קוליס בגמ' מקוליס קלוי' אדם
מכהמת וקולית המוקדטי' הנגע בהן בין בקובין בין סומין טמא קולית
הנוג' בהן סומין טהור בדל' ל' פ"ד וכו' צבאס ראה שם קוליס אחר הנה
צע"ל והיא תגללה ובפ"ד הנפלים היו בארץ לפא"ס גבורים מוח קוליתו שלאחד מהן י"ח
כ"ד ט"ן צמ' העצמות נמני' עלמות שבדאש וא"ן נמני' על שבקולית פ"ד קולית העצמות
ל' וסותס משע' צדד' והוא מלא מוח והוא עני' שלך ששבו מוח הרבה : קלוי' אדם
שבת לא יעא הלבלר בקולמוסו בס' גמ' ד' מקום שנהגו פ"ד אי' מקולמוסן פ"ד שה' חוקין חק' אדם
ב' השחט אחד בעוף בגמ' ב' אווזין בסכין שחיטה העשויה כקולמוס פ"ד כגון דשחט במקום
חד ושפ"ד לסכין ואתא לצואר דהיה ליה בקולמוס ל' א' שחט את הוושט למטה ועקס הסכין שבדו
ת"ך העור ועלה ושחט את הקצה שהיא כקולמוס הסופר בס' גמ' ד' פסח גע' באומה של מעשה

פטורין ופטורין מן הקולבון כי מאמון אחד הביאו הללע כי עדין לא חלקו כך היזהר חובת קולבון
אחד לא חלקו וקטן מתבוסת הבית אם הביאו שנהן סלע פטור מן הקולבון ואמריו התם לבכורות
פטורין בזה וזה שחלקו בזהמה ולא חלקו בכספים וא ע כ שחלקו בזהמה גלו דעתו דלמיפלג קיימי
ולחיבה בקולבון קמשלן: קלבן בג מומין לו בג מיקיש הקישן והעיקרן והקילבן תלם לט
או שזר הל קלכסת בסגל דם שולאדם וינן השקד זו קלכסתא כיל קלכסתא בין הפקקל
כמו תרבא דאקלכסתא דגרסי בפ גיד השא בגל ונוהג בשלל אם שנסו האי תרבא דאקלכסתא
אסר וזהו חלצ שעל הלללים: קלבקר במל כטו בללים וטלת אחד וקלכסתא אחת וזהו
שעל הלללים לא נפל עליה גודל אמ הקצה פירוש סמיטה ס א גלכקדין וכבר פירע בע גלכקל
קלבס ברז מגילת איכה מהו לא נפל עמה גודל אמ הקצה בשעת שהמלע קלבסים על אומון
העולם להגלותם לאגלו ואתם למה גסתם כי דמה בתובה היה קלבס בס משוח מלחמה
לתיראו מפט הגפת תריסים ושיפת הקלגסים פיל המון החיילות קלכרפון בס יף פ יא בג
קלכרפון שפטלה כסה טמיאה מפט שעה פיל כלו שיטת שני ראשים האחד משימין בו הלל
בתור ורודין מטט וטמו מסא בלש חכמ ובלעו פלא והאחד גרסיין בו הגוללים מן הפורע ושא
רשון ויש אומ שקודין אותו בשונה חטבון קלדי בס גר דפסח ובחלק בגל עדות קח וכולהו
אקלדי וגולפי דגילדא ס א אקלדי דקוסל דגילדאי פיל אקלדי מפרחות קולבלע קטינד
גולדא עור בס חלק מסר לה אקלדי דמטרא בהנה דפ הניזקין כל אקלדי מסר לשמעה לב
מרציבי בס גר דפ אגל עקסה אכל עצים דחו לבכא דאקלדיא בפ כל המענות באות בגל ואם
החמיטו לא לעולם במקום אחד וחזו לבכא דאקלדיא בפ גר השא בגל ונוהג בשלל אמר
אקלדי מיקלד בהו פיל עקס ישבורך שמתתל ומתהפך פעמי עלהחצון ובמקום דפרעי טבחי פ
מכתח בלש יון קלדים: קלדהו ברז לב פרט לה אדמה וצבאים עד לשע עד קלדהו
וק תרז ידוט: קלון ברז לב פרט ס ד וישא הדאשון אמ קלון דמאוזן בני ובפרשן יקון
המים היו אומ לו ללן נלך ונעשה קילוסין שלהקצה בס מצלת איכה על צואיינו אדרינוס שחוק
עצמות אפיק קילוסין כ א קילפסין פיל צווי בלג יון קלון בס ססן דויה בשלח סל אעלה
לחדא קילון ואותציה תחות חד אינן ג קלחים וכהן ג גבעולך פיל כשיצאן לו וקנים משור
אחד שמן קלחים בג דפ הגודר מן המטשל שמוץ הוא בדיק נפשיה בקלחא פיל היה משום
קלה שלכחכ בפיו ובולעו ומפשמא כלבני מעיו בפ א בעידובין בגל שיירא ש בשלפין
בקנים ובקולחות פיל כמו קלה שלכחכ קלחים שלירקות שעתעבו ונתקש ונעשן יבשים בפ
הער והדוטב בג בקלחא ומשום יד פיל הקנה שלהכגון קלה שלכחכ ומשום יד שללם שרועה
להשתמש בקלחים הללו בג טוף בקלפי בגל קשר ובס בגל דפ הכונס כאן בקולחות כאן בנכס
ס א קולמת ס א קודחת וכבר פיל בעקדח בס גל דפ ראשית הגז אמר לב חסדא ד יהודה
דתן בפ ג בפאה הטמר קולח אינן בטוך שדהו חוק פיאה מכל אחד ואחד א ל יהודה וכול
קלח בפ ב בטהחת ספק מן הקודחה נתנו וספק שהקלה נגע בידה פיל כמו גים מקלדי
בפ שוחט אחד בעוף בגל השוחט בהמה חיה א תע דבי ל ישמעל ודם חללים ישתה פרט
לם קלח שאינו מכשיר את הורעים פיל אין דם הטהור חשוב כמשקה להכשיר הורעים כול
וכי קנים על דיע לא בעת שששה חלל בעת יצאת נשמה כוללת ודם חללים ישתה אבל

אם כרגל עיניו בע טפח קלם בס גג דוחסין ר אשר
סי: קלום בג דפ ה שרשם התורה אם לא תאכל כל
לום פירי יפה וכן בלש ים הקר יפה קלם בתו ידו ויקראו
ים בבדו רב סרט פה ויהי כאשר בא סמך אה ל געזל אום
בקילום היה קלם בל גג דפ מי שמותו ובס מקום שנהגו בגמ מקום שנהגו לאכל על תודום
איש רומי הנתיב את בני רומי להאכילם גדיום מקולם בפ בביצה ושטינגדי מקולם בללו
פסח בל גג דפ כי צד עולין ל טיפון קוליהו גדי מקולם ת רב אי זהו גדי מקולם כל שטלמו
בולו שאחד בחתך או נשלים ממנו אבל אי זה גדי מקולם פיר מקום שתגלף חוצה לו כדרך שטלה
הגג לאדם וכובע נחשת תיג וקולם לחט והתיצבו בכובעים ענה ומגן וכובע בצל לל
לשה צוילין קולם סבין קלסטור בחלק בג שלשה מלכים כמדומין אמ שאדועטנו
קלסטור שלמלך הוא פיר קוסטייר שבכיר קס והוא של השמים בגא בע גג אין
וש יצאה בת קול ואמרה ל חנה בן תרדיון וקלמטיירו מאומען לחיי העולם הבא בקלסטור
לפיהם והוא לל שגור ומחזיק: קלסטור בפ בצלם הקלמטר בת ארבעת קבין
י דאג קלסטור פי כדגריסו ולא סיחום בקלמטין שגיהם והוא כל שגור ומחזיק:
קלסטור בפ השוכר את הפועל בגא משה מיד טפך קלמטר פעם של צחק ועדמה
בלהם בס גג דפ המסלת והקבה נות בורוח ונשמה וקלסטור פעם וכל פיר תואר פעם:
קלסטור בג דפ כלהלים קנם מקלות וקלסטור פיר קלסטור היא משנה בצלם
יה שאסר ל יושע לטלטה בשבת תוספתא בכלים בתחלת בבא מציעאה קלסטורא
טרפון מטמא וחכמ מטריין ברוריה אם שומטה מסתח ותולה בחבירו בשבת כשעמו
בדים לפע רב יהושע אל יפה ברוריה פיר קלסטורא קטיצו בלעו והוא מרובע כמשה
מת הסוד מחופה כדאמר דלסקוס העטל וקלסטורא הנעורה ניש מסרש קלסטורא נגר
משמעם במ עירובין נגר שיש בראשו קלסטורא והוא כמין יתד ובראשו עגול כמין רמון וכשי
טבעת בלתי אחת וק באחלה ומלעסין באותן טבעות היתד ס א
בכוורת פ ט באהילות כמין קלוסקוס הנוגע בה מכל מקום טור
רט בע ג קלוסקה יפי פיה ס א גלסקא ככל פירל בע ג ויש
יט לחם גדול קלסקה בס פ אין מעמידין זית קלוסקה הנעולגין
דונה סבבות פרעות הן רפפות הן לעלות הן אסטגיות הן ספיות הן
ום העות כוסות. היא מקום העות חתיכות הן זית קלוסקאה זיתים
ל חייה בשם ל יחם אום מין הוא והן נותען לתוכן חומץ שיהחולצין
בפ א במגלה קדשי קדשים טאכלים לפנים מן הקלעים בפ א אום מקום
לעמים זבחי שלמים צבור ואשמות טאכלין לפנים מן הקלעים פיר וכן קדשי קדשים טאכלים
לפנים מן הקלעים קדשים קלים ומעשר שע בכל הרואה גא ל אבחו אם אי קלא בן כרת יוסף
גא ען שלא רעה ליהנות מדבר שאינו שלה תזכה ותאכל קדשים כמלא עינה באו ליתשלם
לד עד קדשי קדש טאכלין לפנים מן הקלעים קדשים קלים ומעשר שני לפנים מן החומצין
ל חומה חומת ירוש קלעים חומת עולה ואי קרי לה קלעים שהיא כמקום קלע והיא

הנעול

בכילום היה קלם בל גג דפ מי שמותו ובס מקום שנהגו בגמ מקום שנהגו לאכל על תודום
איש רומי הנתיב את בני רומי להאכילם גדיום מקולם בפ בביצה ושטינגדי מקולם בללו
פסח בל גג דפ כי צד עולין ל טיפון קוליהו גדי מקולם ת רב אי זהו גדי מקולם כל שטלמו
בולו שאחד בחתך או נשלים ממנו אבל אי זה גדי מקולם פיר מקום שתגלף חוצה לו כדרך שטלה
הגג לאדם וכובע נחשת תיג וקולם לחט והתיצבו בכובעים ענה ומגן וכובע בצל לל
לשה צוילין קולם סבין קלסטור בחלק בג שלשה מלכים כמדומין אמ שאדועטנו
קלסטור שלמלך הוא פיר קוסטייר שבכיר קס והוא של השמים בגא בע גג אין
וש יצאה בת קול ואמרה ל חנה בן תרדיון וקלמטיירו מאומען לחיי העולם הבא בקלסטור
לפיהם והוא לל שגור ומחזיק: קלסטור בפ בצלם הקלמטר בת ארבעת קבין
י דאג קלסטור פי כדגריסו ולא סיחום בקלמטין שגיהם והוא כל שגור ומחזיק:
קלסטור בפ השוכר את הפועל בגא משה מיד טפך קלמטר פעם של צחק ועדמה
בלהם בס גג דפ המסלת והקבה נות בורוח ונשמה וקלסטור פעם וכל פיר תואר פעם:
קלסטור בג דפ כלהלים קנם מקלות וקלסטור פיר קלסטור היא משנה בצלם
יה שאסר ל יושע לטלטה בשבת תוספתא בכלים בתחלת בבא מציעאה קלסטורא
טרפון מטמא וחכמ מטריין ברוריה אם שומטה מסתח ותולה בחבירו בשבת כשעמו
בדים לפע רב יהושע אל יפה ברוריה פיר קלסטורא קטיצו בלעו והוא מרובע כמשה
מת הסוד מחופה כדאמר דלסקוס העטל וקלסטורא הנעורה ניש מסרש קלסטורא נגר
משמעם במ עירובין נגר שיש בראשו קלסטורא והוא כמין יתד ובראשו עגול כמין רמון וכשי
טבעת בלתי אחת וק באחלה ומלעסין באותן טבעות היתד ס א
בכוורת פ ט באהילות כמין קלוסקוס הנוגע בה מכל מקום טור
רט בע ג קלוסקה יפי פיה ס א גלסקא ככל פירל בע ג ויש
יט לחם גדול קלסקה בס פ אין מעמידין זית קלוסקה הנעולגין
דונה סבבות פרעות הן רפפות הן לעלות הן אסטגיות הן ספיות הן
ום העות כוסות. היא מקום העות חתיכות הן זית קלוסקאה זיתים
ל חייה בשם ל יחם אום מין הוא והן נותען לתוכן חומץ שיהחולצין
בפ א במגלה קדשי קדשים טאכלים לפנים מן הקלעים בפ א אום מקום
לעמים זבחי שלמים צבור ואשמות טאכלין לפנים מן הקלעים פיר וכן קדשי קדשים טאכלים
לפנים מן הקלעים קדשים קלים ומעשר שע בכל הרואה גא ל אבחו אם אי קלא בן כרת יוסף
גא ען שלא רעה ליהנות מדבר שאינו שלה תזכה ותאכל קדשים כמלא עינה באו ליתשלם
לד עד קדשי קדש טאכלין לפנים מן הקלעים קדשים קלים ומעשר שני לפנים מן החומצין
ל חומה חומת ירוש קלעים חומת עולה ואי קרי לה קלעים שהיא כמקום קלע והיא

נכתבם בקולמוס אחד פיר שלעולם אינה כותבת כוזב לא
כך עשה שאין יכול לעשות עמה שום פשרה עם שקד
במל דויה בשלה שהיו נוהגין בדוליות שלאש ותחת שיה
קלנותם תרגו והקשרים קלמסיא הפאריס ומז

עש
מא
הז
ל

שן ל בבבלים קלמדי המתאמת ביל לשון לעו הוא קלמדי ובני ישל מחבריה והיא שלמ
ופיה שוקע לתוכו ואם תשנה לעד אחר לא ישק הדיו ואחד מה שמשיסבו הדיו ואחד נקב
מעידה ומתן שכן דאמרי בל מקוות עלוהית שמה שוקע אינה טהורה עד שיטנה על עיניה
קלמדי אינה טהורה עד שיקבנה מצדה קלמדי שלושף הכה היתה נקובה וששן לה תיק שלשן
ומתחין הקסת בתוכו ואותו התיק נקרא קלמדי המתאמת ביל בל רב מלשן קלמסיא וקלמדי
פירט בע מל **קלמדי** עד שלא הגיע למדינה מהלך בקלמדי פיר אדם חטוב וכבר פיר

בע כגו: **קלן** בל או עובדי בפסח וקולן שלמפריס פיר מים וקמח מעורבין ומדבקין
בו בארומתם הסופרים וכן שמה בלעז קולא ואם אין בו מים קומא ל מי פירות אין מחמיצ
יחל אלו מנ וכלהו עלידי מל **קלן** בלמט בואתה תצוה מהו וירם תולעים ויב
היתה קלאטן שלתלשן יוצא מתוך אהלית שלתלשן ואילדס ונבנסן לתוך אהלית שלתלשן הנו
וכסלים מרים קלון: **קלן** בלמט בל וארא לאחזרו הביא עליה קלנן או עפרדעס כל
פיר בקלברא זה הפרק: **קלן** בל גל דסה קורא אתה כשלה עומד תערב יוסף בקלון אבו
וקלון אמו כבר פיר בע בן: בל גל דם המדיד אל רב יחווה אמ שמוז דברים שלקלון פיר

מים

דבר ערוה וחשופי שת ערות מצרים דתרגו וגל ערוה קל מצראו בילמזנו ואשדו ואמדו
זה לחן נלך אצל הקלונת שנא שם נמדי סילה במגלת איבד והגיה דל הנזקין אספסיש
שחוק עצמות מילא ג ספינות מגדולי ישדל אשים ושים להעמידן בקלון וכול וכבר
כתבו מהו בקל ברל זה הפ: **קלון** ברל משקין אין משקין לא נממי הגשמים ולא כנמ
הקילון בארץ ישל פל במקוות אפילו נתמלאו בקילון בה שאח פיר במכש **קלונת**
בקרן עד ג ימים טמאין פיר כשהמים מקובצין במקום אחד ומב

ששן לודרך שיבוא בו המים ושם אחת הדרך אנמשיפין בודמים נקרא
עמוקה שיש בה מים ואינה מליאה וטרחה למיל לא מינה מי גשם את
מינה נחברת ומימילה נעשית מי קילון וטרחה מילתא: **קלנדס**
שלגוים קלנדס וטרנדליא גל מפרש מאו טעם ירוש כיון דחמא א
קלניא בל לולב וערבה מצות ערבה טעם למקום היה למט
תא מקום קלוניא היה ותגא ידיו מא טעם קר ליה מוצא מאכרגא ד

קילון
טעם
אידיה
קלניא
א
קלניא
יתנו
על

מתעבר כבר פירט בע זיין בל גל דעז בעיטא דתעבר טבריא ק
שם מם קלון ופחים טמנ לרגו תרג קולין עק לפירוסת רלי
תרג לנביאיהו קולין עק: **קלנותא** בל לא יחפור בגל מימי לגלים שחית לוח בטמא
מוטעליה לבו בקלנותא בל גל דם גד השאה וכי איכא מידו דבכולה לית בה בשל ובח
אבר אית ביה משחן בשל גידים ועצמות אמ רב שלביה בקלנותא פיר עוף שכול
ואן בו לא מעט בשל **קלם** דקלמסו גרא כבר פירט בע נפס בל חלפות ערדין וקלמסו

קלמסו
קלמסו
קלמסו

שעל האש שידבק בו קלקר בנגעים גופה שלבגרת כגדים הקילקין מדובע מקום
הגדים ט' עדשות וכו' בס' יז' בכלים גרים נגעים כגדים הקילקין כל מעשרות שם בעלצבי ובעל
שלכמה והגרים הקילקין אחד מקיף את העמוד דב' שמעון קלל אוב' כל שאין לו לא קלפה
אחת איאון בעל שלכמה כל שעוקעו נמנע לתוכו דב' שמעון קלל אוב' כל שאין לו לא קלפה
אחת כלכל אוב' גרים הקילקין לו גסין המדובעין דב' שמעון קלל אוב' אינן מדובע כלו וזה
ב' תוספת מעשרות אדם אוב' גרים הקילקין אל המדובעין תעלה שמה בגמל אין מדובע
משתי ימי בראשית חתב ל' ברביה והתם גופה שלבגרת בגדים הקילקין מדובע וכו'.

כנשת
קלל ושמא
על שם מקומן

קלקרון בע' ז' בפ' ישמעאל בגמ' מצא בראש כל שהוא לפניו כן הקלוקלן אפילו מים ומלח
אמור חוץ לקלוקלן וכו' פ"ל כנוי קלעים הוא לא רצה לומר קלעין כאותן שלבית המקדש שהיה
גמאי לא כע' לשם אחר: קלקנותוס בכ' הצונע ובפ' הקורא את המעלה למפרע בס' קרא
בקימוס ובקלקנותוס בס' ט' במיה דיו קומטס וקלקנותוס בל' ידים נפל לתוכו דיו קימוס וקלקנותוס בפ'
א' בעירובין בגמ' משום ל' ישמעאל דב' אחי שלי וקלקנותוס שמו וב' גמ' ד' היה נוטל את מנחתה
פ"ל בלעז ביטוי אוב': קלר בכ' המוציא מים כד' לטוף מהן את הקילויית בגמ' ד' ד'
שרים טובה טיפת צונן בשחלית וחדית ידים ולגלם ^{במב' ד'} על ציה מכל קילויין שבשלב בס' פ' להיד
בגמ' איזו אדם מעשה ותגלה מאיר בקילוי ו' תלה בשוף שלשקמה בויקרא ל' זאת תהיה וצפה
דוואמר עין ומסקרות עינים ריש לקיש אמר בקילויית אדומה פ"ל כחל אדום ודומה לאחד ממני
דס ומפסיק הדמץ קלר בדר' ל' פ"ל יא' ויבדך וכ' הקילויין שלמלך חסר כלום ובפ"ל ע' וסע
משם אברהם ובפ"ל נ"ה לפי שחרב מקומה שללדום ופסקו העובדין והשבי' ולא חסר קילויין של
כלום ובפ"ל ס' וי' בירך ל' אכל כלל ל' וי' צמ' שהשלטו ביצרו ועשה ישמעאל תשובה ולא חסר
קילויין שלו כלום פ"ל בל' יין קילויין ובלעז צלדו קלר בויקרא ל' בל' אחרי מות ובפסק'
לאחרי מות ויחזו ל' האים וי' וי' וכ' קלתי עלת עמה לפני פ"ל שמענו שיש מקום שקוין לעוגת
קלר ועלן נקרא אלעזר ביד קלר שאכל עוגה שהיה כתוב בה ונתמקח קלר בפ' האומר
התקבלגט ובס' טבוליוס היצא בקולר ואמ' כתבונט לא' בפ' י"ב בכלים הקולר טמא בל' גמ'
דס' דר' ו' שישבין ב' קולר תלוי בצואר כולן בפ' גמ' דיצמות מעשה בקולר שלשע בט'
אדם בפ' במה מילקין בגמ' על' עבירות חש בראשן דומה כמו שנתנוהו בקולר בוק' בנין

פנטיס ורת' יחש שליל' בקולריא ויתנוהו בסוגר תלוי ויהצוהו בקולרין קלש ב' עירובין
מא' שם סוכה כשה דאמר קלש מבין נמו נמא קלש פ"ל לאה הקולה כלן היא קלושה וההוא
פלגא דסומכא העלון כאן בניסל במסור ונחתך וכאלו אינו והוא קורה כולל שהיא אחיטמח
דשביה התחטט כולו בתוך עשירים ולפיכך המבוי כשר בפ' מי שהק' מחפין את הקציעות בקש
ל' קורה אוב' אף מעבין גמ' מחפין אקלש פ"ל מבין בענבים גדווחקין זה מזה מעבין אסמוב
סומך הענבים זה לזה ככמות בל' גמ' ד' חרש קשיטא דחלש דעמא קלשתא חוא צ' גמ' ד' כשה
מא' שה בעל מיגז גיז או מיקלש קלש קלר בס' ביכורים בקליות שלכסף ושלזהב ובס'
גמ' ד' החובל בחבירך מנא הא מילתא דאמור רבין בתל' עמא חולא ענותא ודנן העשירים
מביאין ביכור יסדם בקליות שלכסף וכול' בס' גמ' ד' האשה שנמלו לה נכסים עשירות
עשויות אונן קליות שלכסף ושלזהב בל' גמ' ד' היה מצא אדם מצחה בתוך ביתו בקליות

ועוד כשהיו בונים היו כולסין קלעים במקום חומות עזרה ואוכלים וכי ימנחו זבוחות במקום
קדוש תאלל בחצרי אהל מועד כל מרשם נרג ולא אימשר לבי
בפ שש שעידי קלע במקלעות והועימ לבית השלימה גא אמר לך קלעין קלעה פיל היה תוכן במוטות
כמו קלע כדכח ואת נמש אויביך יך בתוך כך הן בעידיהם בם כל הקלעים שהחודות הקלע שבת קיים
שלה אוליג טמאה ויתקעו ימה סוף ורג ירוש ואקלע בם לולב הגזול בגמ' הדם הגזול תוא קלע
כתיב קלעה ודומה לשלשלת זהו הדם בגמ' דפ' הלואה וזכ' ויצא דוס בגמ' בת יא שעה קור
לקלעיותא במתא משה עבות תרג ירוש' עובד קלעא : קלע בפימי שמתו בגמ' ל יחודה
אז מברך כי אתא רבין אמר באישא הוה בקילעא דלכ הושעיה בגמ' דפ' החולץ ובלג' דפ' אין
מעמיד יתיב ל אמר ול חענא ורבי סמי וי יחוק נפחא אקילעא לך יחוק נפחא בל גמ' דפ' אין
חלבעה עדים ה' ציל לקילעך פיל לך לאחלך שייך זה בקלע : קלע צלון בנעילה בגמ' דפ'
ולך חטאת הדש קלעין בשלה הקדש מעלכפי' מנגצה לך הדש נעלעין ופיל מין קטנו
באה לות ותחתיה פקלבת השום : קלף קלפי אגוזים קלפי למעט בפ' בחלק בענין סחליים
לובשי שייך קלפה פיל באמצע כל טבעת שלשירי וזתלח קלפה אחת שלביזל כד' שלא יכנס חזק
בטבעת : קלף בפ' כיצד עולף יקלוף את מקומו יקלוף את החישן בפ' במעשרות ובפ' גמ' דפ'
ה' בביצה חתקלף בשעוריים מקלף אחת אחת ואוכל פיל חושף הקלפה בם ביכורים סלי בכורים
שלעברה קלפה בם ע' יקלוף את הזמת חשף חטפה והשלף תרג' מיקלף קלף ולמה שייך
זה בקלף הראשון בבב' דפ' פיל פ' כי איני חשפת את עשו קלפיא בעלה כלכך למה גילית כל
קלף כד' לכתוב עליו משה קטנה שצתפילן ככל פירש בע' דכוסוסטום בפ' הקומץ רבה בגמ'
פשוט האי קלפא זייך למיבדקיה : קלפא שאת או ספחת תרג' שוטא או קלפא ולשאת
מספחת היא קלפי טף בקלפי והעלה בגלות גמ' אמר בא קלפי בכריתות בגמ' המסטום
הקטנה קלפה שלשה פיל לש' שמע דארסמה : קלף בח' לומות דפ' ה'
את הקטלת תר קלפי בלעת ובמק מקום שנעקרה הבו ליה קולפי וידון דינא ס' א'
בגמ' אחת מנחת חוטא ובעלכס בלגמ' דפ' שום היתומים אמר לב חסדא קלפי סבי
עלה דהא שמעטא שכן שמען בן בני אדם וראשועב בם גמ' דפ' א' ע' שאמרן נפקא אבתלה
בקולפא דשיראי כלוג מחייה בשיראי שלאשן קשור : קלפנדר
דיינ סדום קושקל רב שקר רבנלמסטא ד' וקלפנדר קלפ
בשוקא קלפ' גרמך ואן לא אשא מקלן לך פיל מקלן היט מטלן שפיל שנו
בפ' במו אשה בגמ' לא יצא האיש תנו רב' שק אילי לא שק מעט לצבות א'
בפ' המוכל את הספיצה בגמ' מפר חמור את המרדעת ואת הקילקי ואת ה'
הזב חבק שתחת הבטן ס' א' קילקי וחבק דם במה אשה אול' לשון יון הוא הקל'
שלעמים והוא קשה ועשו להיענו תחת הכלים והכסתות חבק כסוי הצהמות
שלעציים הקילקים והסונרא פיל חלוק שלעמל זישלו עמין והוא שק שלועשין אותו מצדי
שמעער עמנו ובלעג עילצו קילקי הלב והזקן וצית הסתלים פיל כל איש שאינו חלול ויש
שערות כאיש שער בבית השחי או ב' מודלה על גוונו ויתמאס מן הישה וג' מתקלפין
וששן כקילקי שפירש עילעו ושוד בל גווי אילו שאימ חוצעין קילקי הלאש פיל העור

ש
עמ

בשעת ומקלן
ומן קלפן
לקר ואת החבק
פיל קילקי שותח
בגמ' עשו משע
בפ' בלעם
בגמ' מצדי
שאינו חלול ויש
מתקלפין
פיל העור

בם א בעז בגל וזם גניסא קומא מרנקיט קמי חיש כלום ווא על כל השמים :
 קרמח בם פ כהן גדול וכו' על אילו הנזיר זה אקמח אקמחו פיר טוחן
 ברוחם ועשאן פקמח בכל קרצבות פ' ח במנחות ואינו מביא ממה נמשך הקמחן פ' ח
 קמחין בלעו קנוטי והם לבנים כפי קמח בל כיעד עולין בג' חלששה עשר אמר לך ר' זוטא
 לא חש לקמחא הא הדל ביה וסל בר גל דם סרף בק לפי אמרביא נסון הוא דלא חש לקמחה
 בל החולץ בגל אחי בתולות דרמא ל' הא לא חש לקמחיה סתם ואחר כך מחלוקת וכו' פ' ד
 אכילתו להפסד הולכת שאינו מתעסק בתורה כללוי לה ויש אומ' לט שמש כל מצדו ולא
 ידע שמועה זו ואתא לפירוקין ס' א אחד לא חש לקמיה כלום לא חשש לפטון חקושיא תבוא
 לו קמי בר גל דם מרובה וזם גל דם סטולס בר ראובן התירו לו לספר קומי מפני
 שקרוב למלכות היה פ' ד מ' כ"ג מלכותיון שקוצעין שער ראשיתן מלפניהן מן האוזן על האוזן
 כלפי מאן כלו ומנחין השיעור שכנגד השוק ונוסף ומתפור לאחוריהם במעלה בל גל
 ופ' קדשי מצח הלך לאוק בן איצטחצלי וספר קמי והלך ויש לו ביעהם וכו' בל הודיות
 ופ' ואו מגלחין במין על כל המתים כולן רצה מבדיל קמי טפה שלו רעה אינו מצדיל על אביו
 ועל אמו מצדיל פ' מצדיל קמי טפה שקורע בית צואר ממש אינו מצדיל שקורע למטה
 משפה : קמטר בם יז בבלים כסוי קמטה טהור בם ט באבילות עשויה לכבד
 קמטרה בם גל דם מי שמתו אמר לרא גלימא אקמטרא כללי בתוך כלי דמי לאשר
 על המלמחה וכו' לריממא על קמטרא פ' ל' עלבי רומי ואדומי : קמט בם
 ובעים הקמטים שבצואר ובכ' כקטן ועל בקמט ונגלה בם פ' ח במוקדמות
 הספרים וצית הקמטים אין צריכין שיבוא בקמטים פ' בגבולות שיהיה ואימא וית
 שיחה ותותי דה שמן קמט כדיתן בדה פ' יוצא דוסן משיעלה הקמט וחת הדד ב' השוכר
 את הכועלין בגומעיה ובפ' ש נוולין בגבולות על סוד אחד שנתבלה הצמר ותבן הקמטים
 נתעז הצמר ותכשטו הקמטים בם גל דם ישימש בעז ופרק יוצא דוסן בגל כל הנשים אג
 ר' שלקיט קנה בקומטו שלוב והסיט בו אתה טהור טהור וכו' בפ' ל' בעשאן שבי בגב :
 תפסיה וקמטויה ויהיה תותי בי סדיה בל אין דואר שין בגל ולא במרכבה או תפסיה דלוחות
 שקמטו עצמן ליצרות קודם שגבר העולם בם פ' השולח גט בגל המוכר עצמו מ' קמט
 מיקמטינכו ואותי בינכו פ' אקשור יזיכם והלכם עוונותן ילכונו אתה רשע תר חבור
 דדישעא קמטיין לה קמליא נתל ובורית קמוליא ואשל ס' א קימטויא ואש כבר פ' ד
 בע אשלן קמח ידוע ברז כיה בראשונה היו סתמיין הקמחין מערב שבת ודוחצין בשבת
 בוין רבה ברז אשה כי תחיע אס המרע אדם בקמין שעה אחת אט מת ל' לש הוא קמיט :
 קמניא בל א בעז יוס גניסא כל דוכן למבא שח ליה לקמטא חללא פ' חפידה
 גלאה אפר מנפה שמעלין בן חייבי מיתה ס' א לכבשן האש קמטרוס בם כלגט
 בגל דברים אמר לעזר מקומבטריסין שלאמת העולם אש פ' למתאין פ' סוד פ' א עג
 קמטא ל' גוי משיח לפי דמתן מהמין מילתא דשייבי בגוה כגדא אמרי בבית דין שלנו
 בגל לא מהמין דעבידי לאחזוקי שקרייאן : קמוס קומס וקלקנתום עין בעין קמנתום
 וקומס קמא פ' הוא השוק כמו שאמר כל השלמן יפין לדין ובלשון קמניא דאמא

בלש
 קדמ
 גלהן
 קמט

קמט
 151

שלמך ושלנוצ בפ הטזיר את אמתו בגמ דת משה דאורייתא קלטה שפיר דמי דת יהודית
קלטה עמי אמתו בל א ע פ בשותן ככה שליחשה לבדה שרי מיהאיתתא דת יהודית אסרה בשותן
עו שותן על ראשה דבליאויי אבל בחזר בקלטה אין בה מש פיעת הדאש בל בצא מיניע
בגמ דמתך היה רכוב קלטה מינה ציח בפ הזורקט לתוך חיקה או לתוך קלטה לרי דומגולישת
בפ ק בצלם הקלמות משיחוס פיר קוסות קטעת דומה לקלטה דגט קלא קולחה
תלא עין בקלטה קלח בפל בזבז על המשוט ועלהקלטה פו בללם הקלחות שבעלי
בזמם שנחתה עין בל אסטוביל פיר בעז סביב שהוא פלי בתקטנה ובסיס הוא (ציה
כמו שאמרן לעטן דחיס אבל לא הקלטה ופיר הקלטה בסים לריחם הסמטטה: סלוק פ ח

ט ביה

אחל פט קם בפ הנודר מן המצואל הנודר מן החלב מותר בקם פיר הט נסוח
דחלבה שלו עיני סידו ו יוסדאוסר דקטבה יש בהן עומד חלב קם בפ העמקיד בגמ המס
פדות שנה הע כון דקם קם פיר כיון שהתאין כך יעמוד בזמנו לשלם בפ מו שעת בצטח
מקיימי קופים היו ור איעזר לטעמיה דתמן בפ ה בצללים המקיים קופים בצרוס איעזר אונ
קידש וחכמי אונ לא קידש בלג גז דמשקין ובכ אזה הלוקין בגמ ישחויש המנכש והמק
בצללים לוקה ו עקיבה אונ אף המקיים פיר לואה כ לאים דרוע ואיט מצטק בפ לו הלוקין
בגמ הטמא ובל גמ דחולין העמא למא דתע קיימט ולא קיימט לא למס דתע ביטולא ביט
כמה ולא שחטה לא עדיה ללאויה פיר קיימו קיים עשה שזה פטור לא קיים חייב היט דאיכ
לממיל לתקוע לאוי ההוא דאתא לא למאן דתע ביטול חייב כגון שאכיל להנותל לכלבים
הוא דחייב דהא לא איפטר למישלמיה אבלהבא אם הנותל כמות שהוא א ע פ שלא שאפוי
חייב מאי איל למיג פיר התראת ספיק כגון שלקח האס עלהבצם ומותרין בו לא תקחה דיש

לקיש אונ כגון התראת ספק היא שיתכן לו שאחוי שיקחנה י שלחנה והי הוי התראת ווי
כגון שבא לשחטה והתרו בו אם תשחט אותה תלקה ושחטה ור יוחנן אונ אפילו התראת בלק
שנה התראת הקם להן בעין צע עינך במגדום האונ לחצירו עא וקדש לו פיר שים העין
בצ עינך והעמידם שכך חיו עשין כשהיה להן גיזול משח העין הן לכל שומדין בעמידה
מכע שם שהיה צו כתוב כדיונו דתע בלע עמידה הקם להן בעין במקום פיר עלמ לא פל
ככל פירט בע אשר רבעק הנפק בכגמ דס כינר מצלעין ובכ אבקחוש בגמ כל מיטל

ס ס

אסור לאיס שהלך ו אמות בקופה זקונה משם שני מלא כלהאין כבודו רב הונא לא מציג
אמת בגלוי אונ שפיה למעלה מראשו בל דס כינר מצלעין קמה תוכית פיר קמה היא התראת
כלל וחמש לא תנף ע קמת ו חייבת בצלמה למחדיה שני ואלתכ ושבעת ובלכת אפ
קמה היט לחם דכל ארץ אשר לא במס תנן בה ל וכל בתליה ואלת וש וברל בל והיה
תש וכל גלדכ החזע אמ קמה אקמה רמא לה ריש לקיש לר יוחנן חורדי גמלים וכול ש
ספק לקט לקט משום דבחוקה חזק אבל דבחוקה פטורה פטורה קיימא מציון בעסדה
ולחם איקרו קמה: קמא בל גמ דפסחים מיי דקמא פיר מיי קמא בפ מצאת האסור
בגמ המשיא את בתו אונ מירדקמא אונ לו נעשת לך קום אפול פי מאו שנה שהצואה ל
עכשיו ח התנגלות ולא קודם: קמא בפ ח שרצים וכום שקלין גמ מאו כום שקי
אונ ו יוחנן לתי מתקלקומא אכסעריית קומם קומא עין בע קומם קומא

הוא והיה אסון ראשונה שבבבל והיו לאשי גלות רבלין ללבוש חגרות דאיש קמיה ושמור
במט מלכי סרסויים עד סוף מלכות סרס. ועלה ל נטן לארץ יט ויהי אב בית דין לטפך אל לו
אם הועילה לך חגורה של ראש גליות שלבש אבך להיות אב בית דין הלא דין לך זאת ובקשת
להיות גם נשיא זה סרסוי רב שרירא גאון ופעם זה הפיל ביה בנג נסך חגורו שתיס הוליון
לאטן מל קמאלו שקין על בשרהון קכדון במ המועיא יין בגל דין אות אחת בקולמוס
ואות אחת בקולמוס פיל סמוק למדין ספדט במקומו: קכרתין בצריל לב פלט צר וקלאו אסון
אל לו א ע פ כ כול שומדך חוץ לזיקה אכלאני מעיי קמתן עלי בתל: סלק פ ט
אחל פ י קן בל גל דגיטן שמעקן קולמוסא וקן מגילתא פיל אטילן שמע שאג
הבעל כתוב גל לאשתו כל שאני מגרשה וראה הסוכר שלקח הקלמוס והגבילה למסכר
הגט לשמוע דין ולבינו האיי פיל שמע קל קולמוס שמע חתוך הקלמוס קולין קטע אקס
וחיתוך המגילה קטע לרין פא קן קלמוסך שמע דאמרו ליה לפסר יתן קולמוסך לצורך הגט
ותן מגילתך הקלפ סא שמע קול תיקון הקולמוס וקול תיקון המגילה קן בל גל דס שמע
הדיין לאסוף מקטא ללבא פיל בלל גדלים בגל נדרי הכאי כסורט ההוא גבלא דאתא לתגיה
דלכא וט' עד אייתי קמייא מליא הנהו קוזי וכול בס גל דל כדה קנה שלטידין לא יחיד ואם החזר
כטור אל אסור פיל לב ששלם קנה שלטידין הוא ולא שלטידין ומולדין בה עובות כהאילנות
ולגבות בדבוקה כדאמרי בלו טל דבוקה אמימר אל מל דיסוק איצלים כטגבולין לא אמר
או חסל אויתר אין מגיען קנה אחד לא א א וכתבן אות כדי שיהא נכנס עיקרו שלה בראשו
שלמה והעליון שבטל מלכותך בדבוקה ומלכותך בלגין שלטפור ונדפקין זה בזה וטל וצנין
שלאות קנס קלהוא מר המורה א ע פ שאסור לפיכך המחזיר קני מנורה בשבת חייב הטור
קנה שלטידין לא יחזיר ואם החזיר פטור אבל אסור ואמר באידיך פירקין דבק כדי ליתן
בראש השפט תנא כד לית בראש השפט שבלאש קנה שלטידין ויש אומרים שלטידין
האומרים שסלין את הצבת שיהא לב משומין קנה זה על גבוה זה שיהו מגיען למעלה: בס י צנין
קנה שלטני שיש צבת קיצולמים קנה חלל שחנה בו המס בכלי מתכות פ יא בכלל קני מעלה
לכל י קנה מאזנים שלסדוקות טמא בס א בעקצים קנה שלטיבות ג טמא בס לו סדקות בכל
בדלים מקדוים עליו קני דבן וקני צבות וקני יולת ס דב בעל שלט ראיות חייב להקדיב ויתן
שעבע יונה ועלן נקדוון קיני שנהוגין לשאות לב בלייכה וכפי יקלא קן צפור בב ג באביר
קיש ופתחי נדה קנה גס הלכות כיל מסכתין לש גל דס בגת כותם נדה ופתחה מכין מטע
כלל או הדברים ג גוס הל וקשים ותקופות וגיטריא פרימאור לחכמה כלול עדיהן לחכמה כמו
סודפירא לואיס בגל דס טרף בקלפי ובס גל דכריותות אין הקינן מתפלשות לא או בקלחת בעלים
או בעשיית כהן: קן בלל גל דגיטין וקינה ודימותה ועדעדה כל שיש לו קנאה על חבריו ודומם
שוק עדי עד עושה לו דין בל גל דסוטה מא' לשון קישו דבר המטיל קנאה יצין אחריס אל לב
נחמן בל יחוק אין קינו לא לשון התראה ופ הוא אול ויקנא יל לארצו ויח עלע בגל דפ א צמלה
קנאה אם מעולות עליט פיל כיון שכתב ותקבע לדורות יהי האומות שומעין הדבר הזה ומתקיים
דאומ' נשלם גסטלמס בחלק בגל ג מלכים מוא' דסדע קנאה מחריב קינה פיל מי שפולע קנאה
וחמתו מחריב ביתו כמו נבות כמח שגולש ממחציתו בכלל לב פלט מלב ויבא הפליט אל צבוע
זה קושן הוא כלול קנאי בכל או שולפין הבעל ואמית קנאי סוגעין בו מי שקנא לשום שמים

נ"ד

כפר מדיט בע כמת: קמס בסגל דם א בבבא קמ ערסד לאחד ו שפס נעטה קימוס: קמ
בלז ויקרא לז סרז הוא ישקוט א ברבית אול כן הנסכס היה ועלה ושמחה קומים קלאטוראמ
אססו שדיאון בלז וצאמר להפח סרס מה ימרו ווי ליה להווא גצלא מן עבד קומים
קלאטוראמ עבד בלזא וסמרא ובספך דה עגור וי ליה להווא גצלא דהוה קא עבד קומים סטון
קומוקלטור עבד בלזא ווסמרי כיר קומפלצא ושלמין יחלככ לית הלכרש החוזה בגז על
הדוחות כיון שדאה דור שממון חביב על מיתה קומים תיסורין על על בית המקדש שנ עבד
עלה אוצרות: קמג בס במה אשה ולא בקמיש בס מקוות הכדור ואממוס והקס
בס גל דם על כמה משעה אשה שנשאת לחצר והיתה קומעת לו וספילז עלידן ניטאת לעם הא
והיתה קושאת לו קשרי כפס עליו: קמז בגז דם ערב פסחים אול להלם ומוציא קמ
קמפו בהכדור ס כז בכלם סמיטן שלפוס טמא נטטב כפס שעומדין עלן בקמטון
פל שדה שטוחין בהמלכס טמו בלז יון קמפוק וגס לז לעז הוא קומסו בפס דויה בשלז
פל הוציא סיו ואמ כל עמא יספון לקמסון בוקלא רבז סרס אתה על חנס ביעך והוא על חיש
כרוז ואמ כל עמא יספון לקמסון הביא חוללות וכול וצאמר להפח כיר ועדקיק כהירי ז כל
מי שילקוט ויאל כפס שבעות סחו מחזירין אותה בקמסון ס א בקמסון קמין בגז גל
ול האמ לחבדו וסמו אפ מקמפן כיר כל אחד מוציא קומן מן החלק סהג ש והוא שלט סמס
שכגע לז עין בע ויטור קמין אחד לעשדון ז קומין ז לס עשדון בס והצאה לבס אהלן ז
זו קמטה וזו אצב כד פיר בע אצבע קמין בס המדיה המקמין והמערך נחשת גל מאי מקמ
אמ לב יהודה זה המקמין עומת כלבס ותבא מקמין זה בולסי קטון קמין באחת הפחות
ותז בחלא קומציא חופר גומין: קמין בגל דם החוזה שדל קצה קמציא וקציה
ונחת לעמדיה זל ואו טמדין בגל דסמך וכיון שעלה חזיק אינש דרמ לקמטו באילע פיר
חגבים בס גל דיבמות וזילג קמ עורא בעלג שכיב להו ואסקו ליה טמא כל קמקום
בל גלדס במה טמטן דאתנח סזא דמיא אכומא דקומקמא בס גללם קומקום שפך וש
בצת וטו פיר לז זן הוא ולל לעז קומקומא ואיט יטול לקבל את החמין כטון שאים חמין ממין
הפח קמר בפ כיר משתתפין מסחין עירך לקמטו ומצמיע אינו עריך לקמור בס גל
באילות כזב טגוא קמור תחת הפח וס היתער טהוא עומד כוכך הבית ועינו קמורה לחון פיר
סדה קמר בס זן בכלם כמה שוחות התיכה והקמרון שלה כל יח הקמרון שלה כזמ שדוא
קצוע חיתור לה פיר הקובה שלמעה בראש הלצה טהוא כפוי שלה שפס קמרון כדאמ עבדא
לקמרוסמא לען ששנגלת עב בפס רהי כיום כלות מט ואמרו לבוסטן שפדוט עבדמילולמ
טהוא קובה שלמי שלוט ס העין והוא בצבס וזו צולת קמרון בכל זל פיר לז נחמיה אול
קמרוטין היית קמר בס גל דחוריא אמ לרב שמען לו נק נהי דאהני לך קמרא לזאוך
למהו אכבתרין למהו נשא מי אהניך פיר קמיה חודה שחוגלין אותה באכנט לא טהיא ח
יותר מאכנט וקובעין עליה כסך והב ומטמשי מלכס לוכטין אותה וזהו דגיסו בסבמה אשה
ארי יהוה קמלא שדי אי דאמ ארוקמא ואמ רב ספרא מיד דהוה אטלס כחודצת א דאמ אכמ
ואמ רב ספרא כירי דהוה אכנט שלמלס ופיר דוקמא נטלמא ששין נעשה אורן
עלה חתכות שלכסן ושלוחב וצדמין אותה לאכנט שלמלסס ומותל בשצת וס נעשו
לזכ גלמז כשכטל נק לחלוק עלן להיות שדיא שדיה ז נק בפס ובעיה מקום אמר לז
בבלמא

ס'טום דכח בקנאו את קנאתי : קנן ויתנו לטרף תרג' ויהינחך לקנאו וצורף בזהב ידקענו
 מעשה חרש וידי צורף קנן ס'דום קטן ומחצה ככד ס'ל בע ס'דום שלשם שקטה והקנה ככד
 פ'יש בע ס'דק בל גל דל הטוא כ'יה ובל ג' דל יש טחל'ן ובל ג' דל הטולח גט כלונתא דל
 יוח'ן וד'ש לק'יש בק'ען פ'יות כ'ק'יטן הגוף ל קמ'ן א'ל כ'ק'טן הגוף ד'מי וד'ש לק'יש א'ל לא ב'ל ג'ג
 ד'ל אי'זהו ש'ך והק'נה א'דון לעצמו ומאי נ'הו וכולו נכ'ס'בג'ו פ'ד ד'הש'תא ק'א א'ת' ג'וי וס'ק'ל'ת'ו
 מ'ינח זק'אמ' ל'י' ד'ק'א מ'ו'י'ת' ל' ד'ד'י'ד' נ'הו לא ש'צ'ק'נ'א ל'ת'ו ל'ך ולא א'ז'יל ל'מ'ו'ת' א'ח'ר'י'ת' ד'ה'י'נ'ו
 ק'ו'נ'ע א'ד'ו'ן לעצמו ד'ה'ו'י כ'א'י'לו ק'נ'או ש'ם ה'ע'ר ו'א'י'נ'ו'ר'ש'א'ו ל'ע'ז'ו מ'ש'ם ב'ל ג'ג ד'ק'י'ד'ו'ש'ן ק'נ'ו'י'ק'ט'ן ש'ל'ו
 פ'ל ז'ה ה'צ'ר'ע ב'ל ה'ט'ול'ח ג'ט ו'ג'ט מ'כ'ב'ע ה'ע'ו'ש'ב'ים ה'ג' ע'ל'ת' א'ת'ם ק'ו'ט'מ'ק'ה ו'ל'א ה'ק'ו'ט'ן מ'כ'ב'ע
 ו'ל'א ה'ס' ק'ו'ט'ן ז'ה א'ת' ז'ה ו'ט'ל ק'נ'ב ב'ל ג'מ'ד'ם כ'ל'ל'ג'ד'ול' ה'א'י מ'א'ן ד'ק'נ'ע'ב' ס'ל'ק'א ח'י'י'ב' ש'ט'ע'ם פ'י'ד'
 מ'י ש'ח'ו'ת'ך ו'ת'ר'י'ן ה'מ'ו'צ'ר'י'ן ב'ק'ר'ק'ע ב'ל ג'מ'ד'ם א'ו ק'ש'ר'י'ם י'ו'ס ה'כ'ט'ו'ר'י'ם ש'ח'ל ל'ח'ס'ת' ב'ש'ב'ת' ק'ט'מ'ן
 ב'פ'ק'צ'ב'ת' י'ד'ק' ב'ל י'ו' ב'ל'ל'ים כ'ל'כ'ל'ה מ'ש'י'ח'ס'ו'ס ו'י'ק'נ'ב פ'י'ד' ל'א'ח'ר' ש'ח'ו'ס'ם ח'ס'י'מ'ת' ה'ל'ל' ו'נ'ש'ת'י'ר'ו'ן
 ק'ט'ע'ים ו'מ'ו'ס'ק'י'ן ו'ק'ו'ט'ע'ן ש'מ'ן ק'נ'ע'ה כ'ד'ג'ל'ו'י' ב'צ'ר'ע ב'ל ג'ג ד'ל י'ו'ס ט'וב ק'י'נ'ב'א ש'ר'ו פ'י'ד' ל'א'ח'ו'ך
 ר'א'ש ה'מ'ת'ל'ת' א'ע'נ'ש'י'ת' ג'ח'ל'ת' ו'י'ש' מ'י ש'א'ו'ל כ'ג'ו'ן א'ב'ז'ק'ה ש'ה'י'א ע'ש'ו'ה כ'ח'ת'י'כ'ו'ת' א'צ'ע'ם ק'ט'ע'ם
 א'ם ט'ט'ל ב'ש'ב'ת' מ'א'ו'ת'ן ה'ע'צ'י'ם ש'ל'א א'ח'ו'ת' ב'ה'ן ה'א'ו'ר' ש'ר'ו : ק'נ'ב'ם ב'ל ג'ב'ל'א'ם ש' ה'י'ז'ת' ש'ד'ק'
 ד'ו'ע'ה ק'נ'ב'ם א'ו'ל'ף ו'כ'פ'ה ה'ק'נ'ב'ם ל' ט'ר'כ'ו'ן א'ו'ל' א'י'נ'ן כ'ל'ו'ם י'ש מ'ש'ר' ש'י'ן מ'י'ס'ת' ת'ב'ל'ת'ן ה'ו'א כ'מ'ו'
 כ'מ'ו'ן ש'מ'ש'ים ב'ק'ד'י'ד'ה ב'ל'ל' ה'ב'ג'ר'י'ם ל' י'א ו'כ'ן ה'כ'ש'ת'ן ו'ה'ק'נ'ב'ם ש'ט'ר'פ'ן ז'ה ב'ז'ה כ'י'ל מ'י'ן מ'ש'ר'ת'ן
 ה'ו'א ו'צ'ל'ע'ו ק'נ'פ'י' ב'ל כ'ל כ'ת'ב'י' ה'ק'ד'ש' ב'ג'ל י'ה ב'ל'ל'ים ה'ק'נ'ב'ם ש'ל'מ'ת'ן ח'ל'ו'ן ה'ת'ח'ו'ת'ו'ן ש'ל'ת'פ'ש'י'ן
 א'ו'ת'ו'ן ע'ל ב'ש'ר'ן ו'ב'ל'ע'ו ו'ה'ו'א ת'ח'ת' ה'ח'ל'ו'ן ש'ל'מ'ע'ל'ה : ק'נ'ב'ך ב'כ' א' ב'ח'ל'ה ת'ח'ל'ת'ה מ'כ'ג'ל'ן
 ו'ט'ו'ב'ה ש'י'ס'ת' ח'י'י'ב'ת' ב'ח'ל'ה ו'כ' ה'ק'נ'ו'ב'ק'א'ו'ת' ח'י'צ'ת' פ'י'ד' כ'ל'ע'ו מ'ו'ש'ת' ע'ו'ל'ו' ק'נ'ב' ב'ל ג'ג ד'ל ה'מ'ט'ו'
 א'ת' ה'ס'פ'י'נ'ה ש'ת'ר'י' ג'ב'ל'י' ל'ע'ש'ו'ת' ק'י'נ'ו'ג'י'א ע'ם ל'ו'י'ת'ן ש'ט'ת'מ'ש'ך ל'ח'ת'ן ב'ח'ל'ה ב'כ' א'ו' ט'ר'פ'ו'ת' ב'ג'ו'
 ס'י'נ'ע ח'י'ה ו'כ'י' מ'ש'ה ר'צ'כ'ם ק'נ'ב'י' ה'י'ה א'ו' ב'ל'ס'ט'י'ר'י' ה'י'ה ב'ל ג'ג ד'ל א' ב'ע'ז' ו'ב'ל'ל'ך ח'ט'א'ים ל'י' ע'מ'
 ש'ל'א ע'מ'ד' ב'ק'נ'י'ג'ו'ן פ'י'ד' כ'ש'ה'ו'ל'כ'י'ן ב'י'ע'ד'ו'ת' ל'ר'ד'ו'ף ח'י'צ'ת' ו'ה'ו'א ש'ו'ח'ק' ל'ה'ם : ב'ב'ל'י' ל'כ' פ'ר'ש' ל'ג' ו'ה'כ'א'
 א'ב'ר' ו'נ'ק'ב'ה א'ל ל'ו'ן ק'נ'ב'י' א'נ'י'ח' א'ל ל' א'י' ח'כ'מ'ת' ל'ך מ'ו'צ'א'ים א'י'ן כ'ת'נ'ב' כ'א'ן ז'א' ה'צ'א'י'ן מ'א'י'ל'י'ה'
 ב'ק'ר'א' ר'צ'ח' ו'י'ה'י' ב'יו'ם ה'ש'מ'י'ת' ל' פ'י'נ'ח'ם ב'ה'מ'ו'ת' ו'ל'ו'י'ת'ן ה'ק'נ'ע'י'ן ש'ל'ע'י'ק'י'ן ל'ע'ל' ל'כ' ו'כ'ל' מ'י' ש'ל'א ר'א'ה'
 ק'נ'ב'י' ש'ל'א'ו'ל' ה'ע'ו'ל'ם ז'ו'ל'ה ל'ל'א'ו'ת'ן ל'ע' ל'ב'ו'א' : ק'נ'ד'א' ק'ו'נ'ע'א' מ'כ'י'ל'ע'א'ה ע'י'ן ב'ע' מ'כ'ר' ק'ו'נ'ע'
 ב'ל'ע' י'ן ק'צ'ו'ת' : ק'נ'ד'ר' ב'פ' י'ו'ס ה'כ'ט'ו'ר'י'ם ב'ג'ג מ'י' ש'נ'ש'כ'ו' ק'נ'ד' ק'נ'ע'ת' ק'נ'ד'ר'ו'ס : ק'נ'ד'ר'ו'ס
 ב'כ'פ'ך ב'ח'ד'ש' כ'ש'ל'ש'י' ד'ב'ל'י' י'ט'ו'ה ע'מ'ש'ל'ן ב'ק'ו'נ'י'ט'ו'ן מ'ה ק'ו'נ'י'ט'ו'ן י'ש'ב'ו'י'ן ד'ב'ש' ו'מ'ל'ל'ס'ל'ן כ'ך ד'ב'י'
 ת'ו'ר'ה ו'כ'ל' ק'נ'ד'י'ל ק'ו'נ'ד'ר'ו'ן ע'י'ן ב'ע'מ'ל' ק'נ'ב' ב'ל ג'ג ד'ל י'ש'ב'ק'ר'ב'ו'ת' א'ל ל'ב'א'
 ה'ו'ר'ג'ה ד'ק'נ'ע'ה'ו'ה ל'י'ק'א'נ'מ'י' ל'כ'ל'ת' ה'ק'נ'ו'י' כ'ל'ו'ם ש'נ'ק'ר'א' ע'ל ש'ם ב'ע'ל'א'מ'ו' כ'ש'ם ש'נ'ק'ר'א' א'ד'ם ע'ל ש'ם ע'ו'ן
 ש'א'י'נו א'ב'י' ד'ו'ק'א' ל' ת'י'ק'ד'א' ב'ג'י'ת' א'ו' ב'ו'ת'ה' ה'ו'א ל'ב'ב'ע'ל'ה : ק'נ'ח' ב'ל'ה ב'ב'ר'כ'ו'ת' מ'ק'נ'ח' י'ד'ו' ב'מ'ס'ת'
 ו'מ'ע'ת'ה' ע'ל ה'ש'ל'ח'ן ב'ל כ'ה ב'כ'ל'ם ל'ק'נ'ח'ו' א'ת' ח'ד'ח'ים פ'י'ד' ב'ג'ל' ש'מ'ק'נ'ח'ן ב'ו' ח'ל'ח'ים : ק'נ'ח'
 ב'ל ג'ג ד'ב'ב'א' ק'ל' א'ט'ו' ו'ע'ב'ד' ו'א'מ'ה ל'א'ט'ע'מ' ד'ב'א' א'י'ת' ב'ה'ן ש'מ'א' א'ק'נ'י'ט'מ' י'ל' ו'י'ד' ל'י'ק'ג'י'ש'ו' ש'ל'א'ח'ד' ו'כ'ו'
 ת'ר'ג' ת'ק'ט' מ'ק'נ'ע'י'ט'ו'י' : ק'נ'ט'ם ב'ל'ל'מ'ע'ר'ב'ו'ן נ'ט'ו' ב'ל'א'ש' ה'ק'נ'ע'ה' א'ו' ב'ל'א'ש' ה'ק'נ'ע'ם ב'ל ג'ג
 ד'ס'ו'ב'ה' נ'ט'ן א'צ'ע'ה' ק'ו'נ'ע'י'ן ב'כ'פ'ם ו'י'ה'י' ב'יו'ם כ'ל'ו'ת' ה'י'ה' ל'ע'ל'ה'ב'א'ד' ק'ו'נ'ע'י'ן ו'ל'מ'ת'ו'ח' ע'ל'ת'ה' א'ת'
 ג'מ'ש'ך פ'י'ד' ק'ו'ר'ו'ת' ש'ל'ע'ן כ'מ'ן ע'מ'ו'ד'י'ן ה'ן ו'ב'ל'ע'ו' ש'ם ק'ו'נ'ט'ו' ס' א' ק'ו'נ'ע'ם ק'נ'ט'ר' ב'כ'ל' מ'ת'כ'ו'ת'

ב'ק'נ'ע'ת'

אנשי גליל קטרינין היו בלג' דם כה גדול ונזיר האיש מקדש בן בגל המקדש בחלקו
ל' לנסו תלמודי מאיר לכאן מפע שקנתרעה פל מלעיסים לב לב פלש פה עד כח
בעלם ובדמות מים ואילך קמ קטנולין בפס דשמעו וזה שהיה מבני המדינה היה אהל לה
דבליים שלקנתרולין קנתנר בפ המולד פילות בגל המאר מקום לחבדו תנא וקנתע
י' על י' מאי קטנר תרפא אפרטה סלוק פ' י' אהל פ' י' קס בר חלק
הינו דאמרי אינשי תרין קיסין יבשי וחזי לטיבא אוקדנה יבשי לרמבז עני עלה לרג ידוע קיסין
בעצם ובאצנים משותא קייסי סילתא ככל פירש בע גלגל פיל מבואר חש שטח תלוזים
שלשן מלואים סלת קס במגילת איכה ותרא ליום מועד מגורי בני אדם שהין קוסי ילפין
הבאתם עלי סיל אוכלי שולחט בידו כל הקוסם את החטה בן קסד בפ במה אשה
ולא בקמה בג' י' א' בלג' קסידה טמאה בל' ולמדו הן האדם ברלפתחון יש אונ' לו הקסידין
שצאטיה למין קובעים (יש אונ' או הטליות שהן עטופין קסדור בגל דם במה טומעין
לאוקסלוד אחד בצלחות בפ כל פסולי ראהו קסדור בפ א' ביומא בגל ללשלת פלה דין
מצאו קסדור אחד פל' שליט ובלג' קסטלדו קסדה בפ לו השרפין הגנב את הקסמה
פל' כל שאת לכל אתקשות הנמך קסט קיסטא דמורייסא בלומא בע' למ' בפ' ערך פסח
בגל ואפילו עני ג' י' יחך קיסטא דמורייסא דהוה בעיפרי היא הות טגא דמקדשא בפס
דאיכה הוה אהל למזבן קיסטא דחמה בבד' לבה פרט ג' כי ידעונו אמ' ל' חל קסט דחמלא פיר
סלודי בפ טו' בלג' דרדור עגלה וקסמות המלכים פי הוא לגין ובל' ישמע קסט והוא עשו
מב' לדר בג' מחרש בין ממתכת בין מעץ בין מזכוכית : קסטל בויקרא לב זאת תגיה
פל' ראשו אמ' לו לקסטל מלכס ששכרו בעליו פועלן למלאגנו מה הטימט אונ' מה אט
מושל כשאני מלכס בזו ומוצא בו : קסטינר בפס ד' שובח לליסטום שהיה נידון
לפני קוסטינר בל' זה הדבליים בלמתו לפיעה חרש ולקוסטינרין פסחים : קסטרה
ב' הגזל ענים בגל גזל מטבע היזלו מענת בקסטרה או בהל המלך או שפגל פיסולים :
קסטד בלמדנו בל' ויקחו לי ובל' ויקרא אילו היו האומות יודעין מה המשק והמקדש
יפס להן היו אהליות וקסטרויות מקיפין אחזו לשג' פיל הינו גזוסטלה שפירש במקומו
קסיא בפ' י' בלג' בפ' קסיא שלזורי הגרנות ושלחלכי דלכים וכו' פיל בלג' י' זין
כידומנקיא במי שפגל פה במכשירין קסיא שלשחנות פיל קערות שלשחנות ויש ממין ל'
קשותין ומקיותו וא' ע' ג' דגרו במתות קשותין אן סנפין עלות שליין הוא כמו קשות הנמך
וכת' וקסת הסופר במתני והוא כלי שלדין : קסלפנס בפ' קומי אווי עתידה ידוע לעשות
קסלפנים לכל אומות תעולם ות' הולכין לאורה מאי טעם הולכו גוים לאורך בהגדת קהלת מעשה
ששלחו מלכות השעה אצל רבנן שגרו לנו קסילופנס אחרי פ' אמרו כמה נדחת כמה פגמים
יש מאידין למלכות דומה שאין מבקשין לא שמאיר להן פנים שלחו להן את' מאיר וכול גדול
שבפגמים קסט בפ' א' בשבת בגל לא יעא הדיוט ולא גר בקיסם שבאנו בפ' במל' אשה
ואפילו בקסמים שבאזנה בפ' ג' דם בערפים אמ' ל' טרכון תמיה אן אס' יש בצד הזה
שיכול להוכיח טול קיסם מבין שיטך טול קאה מבין עיך כלום יחזי תועבות ששה
השופט משאל העם קסט בפ' א' ה' הנשרפין המקלל בקוסם גמתע לב יוסף יכה לפס
קוסם את קוסמו פיל מקלל בקסם שלו שם המיוחד ופיעה השם בקסמו כמו כי מקללים
בנו ובזה הם לסנינו בגל כהן ששמש והוא מקלל בקוסמהא תע לב יוסף יכה קוסמת' אלה

קנע הסדר קונעת ועשאו דיטויטום עיז בצ דיטויטום : **קנור**

בס גל רל ארבע מיתות נכנסו חסג אעל והוא יושב בקינור שלו ויטו לא צאלום האהל עלהג
תה קינור על אקרא סדר מילי בע גקל : **קנפון** בפ לז כלום מניט שטומדין עלין
בקנפון ובס לז ושמשחקין בו בקנפון ס"א קמפון וכבר פורט במקומו : **קנצל** בויקרא
רצה בס זאת תהיה ולכס דשבה דרך קנצלון שלטלו אותה לו בפסן והו בשלח פר כיצד
המים עשוין ליש כאילן קנציליה פיל בלען קנציליה : בס פ לז כלום קנצילן שיש בה
כפת קבלת כפות טמאה פיל עלי שמשויגין וחתנו אש וגפילית כדי לעשן הגרים שעליו בס
דשמש אג"ל לוי האוזן לגוף כקנצל כלום מה הקנצל הזה כשהוא מלא כלום את מעשן וחתנו
וכולן מרגישין כך הטו אונגס וללנו לו שג ור נפון מכבר מעשה רשת נחש תרג ירוש
קנצל עובר מעדא ומכבר דיקהל : **קנצל** בילמדנו קדושים תהו המוסף כיעד היה
עשני היה עש זה היה לפעם מזו קנצלים מי שמקדיב עוף חיה נכנס לקנצל (ראשון) ולו פיל חרש

קנצן בלג במעשר שט המשאיל קנצנו למעשר עני בס המוכל פירות קנצנים בש
בן זומא לתסתכל בקנצן לא במה שיטבו יש קנצן חדש מלא ישן יש קנצן ישן אפילו חדש
איזו בפו באהילות בית שחצנו שקנצנים : **קנצן** בפ השולד את האומען נשבר
הקנצן פטור פיל דנקיט פוטא מרדע הואיל והוא מלוי את הפיה לתלמי ועוית לה את השולה
ושלר הקנצן הוא משל דנקיט מנא אותו שהולך לאחר המחרשה ען המחרשה ש(אחריה) בלך
ומכבדו בקדקע כלי שיעמיק חלושתו וקנצן הוא המנא והוא איז דכז ואת אנתו וז קדח
במגילת איכה פירחק ממט וביחזי בלז בברכות שלי תורך שלי פדק בס עירובין בגמרא
ורמינו דלת הנגדית ומחעלת הנגדית וקנצן הנגלר פיל קנצן אותו חז שבמחרישה וסגליו
בו נמי פתחים טעלן בהא ע"ס שאין גבוהין מן הקרקע ומי בעי מתעתיך שיהו גבוהין מן הארץ

קנצנות בפגז הנשה בגל ונהג בשליל בבהמה קנצנות שבה אילו ליקנן שבאין ישר
כיל קנצנות שפירש במקומו **קנרס** בפ ה כלאים הקינים כלום כלום בפ ה
בעקנים עוקן קינים טמא עיז בע עכציות **קנשברן** בילמדנו וארבע מאות איש ע
א"ל ישמעאל מלכים ויש אומ סנדקליטיקין ליבי ת קושאברנין **קנשקדן** בגמ דפ
במה אשה השתים במזרקי יין ל אפי ול אסי חז אמ קנשקדן בפ השופר בגמ נכד
את המשכך ריש גלותא טרא למשתני חמדא בקנשקין פיל לוס שלזהב ויש שלזכוכית
או שלכסף (ויצאין ממנו כשעקנים לקים משני צידי הלום וחלולין הן ושואבין בו שנים כל היו
שבכוס ואם שתו ישר וגי ופסק ישל קודם חודל עמוד שליין שנמשך בפיו של שרד ונופל
לתוך הכוס ושואבו גוי ומותר ואם פסק גוי שואב ישרד ואסור ששותה שירי גוי ומגע גוי

שעבבמו : **קנת** בפ א ה הגולץ נשמתו הבלול מקטנו וחלג בלז קדשים תהו בילמדנו
ישה עידין להיות מדליקין בקטנות שלרמזים ושלחצות שבע שנים שנ ובעלו והשיקו
קנתל בפ פיה הסלים שבקעתל פיל סלם שעשוין לכולך בה על גבי החמור כדיות או
זבלים והן קשרים זה בזה ולחמד קודין לו בלז ישמם נקל : **קנתנות** בבלז לז פרט י
ויב"ו ופרט לז ותומר טרי ולא ען הלז והרי היא קנתנות שנה ותקנא לחל **קנתר**
בז גל דל ואו דבדים בפסח החמיל מקנתרין לרבלים בגמ דפ השותפין אנדרו

אחת מהן נקובה ואין ידוע אם קודם שחיטה ניקבה או אחרי שחיטה אין אולי נקובה לזה האחרת
ונדמה נקב זה אם דומה לזה הנקב לא כיון שנמצאת נקובה טרם אכל בצני מעים מקיפין
אם נמצא נקב בצני מעים ואין ידוע אם נקב קודם שחיטה אם לאחרי שחיטה נוקבין נקב
אחר בצני מעים ומדמיין: קרף בם נדה וקוצה לה חלה ומקפת וקורא לה שם צפ. ד.
בתרומות ל יהודה אולי אף לא מן המוקף בלגמ דחליץ וצ' ב צמערות בתוסם ודילכב
ששל עליה במקום אחר לא נחשדו חכמים לתרום שלא מן המוקף מאותו דבר עצמם
פ' א' אומר לחבר שיעשר מדבר שהוא בשטע מקומות מזה על זה כי צריך לתרום מן
המוקף מאותו דבר עצמו או מצד סמוך לו ומוקף בולו כאחד פדגן מן הגדל וכמלאה מן ה'
בפ המצא כדן יין אין מקיפין שתי חבייות לשפות עליה את הקדירה פ' א' מיכ' וא' מיכ' פ'
לשפות עליה קדירה ידוע משום בונה בפ שנים אחוץ בגמ' לאה את המצאה א"ל בשהו
אישא לואה אקף לקטן בלגמ דיבמות קסז האי תנא דקפת כל הלאש שמה הקפד
בסג' אדל כ' שאם הדין נזיר ושמע קסז הקפת כל הלאש מדויב קרף העור והרוטב
הקופא מאי קופא אף רבא פירמא וכבר פירש במקומו ובפ' ג' צנחיים השוחט את הזבח
לכול כזית מן העור מן הרוטב ומן הקופא וכול' בפ' הנודר מן הגבושיל הנולד מן הכשר
מותר ברוטב ובקופא גל' א' לאבי' לרצא ליידיך דאמרת פירמא הוא צעצעי טמא טמא
כוללן לא אף רב פמא תבלין בפ' ב' בטבולין בשל הקדש שקדם עליה הקופא וע' טבול
יום בקופא חתיכות מותרות בפ' העור בגמ' הקופא תנחומם הקפה את החלב וצמ' פ' קישור
לגביה לזבלה וכבשה ותקמיא קרף בפ' ד' תרומות סאה תרומה שנפלה עלפי מגורה
וקפיה ל' איעזר אולי אם יש בקפוי תעלה בא וק' פ' קפאה שנפל מעל גבי מגורה לזמלוגל
ויצף הצולק וקפא אם יש באותו קפוי ק' א' לז' כמתנות תעלה סאה תרומה שנפלה עלפי
מגורה יקפנה עבור תבואה יקפנה יק' יטלה מלמעלה ויאמר הרי זו תרומה שנפלה ואם
יכול לעשות למה אמרו תבואה עולה בק' א' בשאינו יודע אם בלולות הן התרומה והחולין
או שאינו יודע לאין נפלה אבל צדו שידע להיכן נפלה ויודע שאין בלולות יקפנה והשאר
מותר ב' קופות וב' מגורות בזו' חולין ונפלה סאה תרומה לתוך אחת מהן ואינו יודע (אין)
נפלה נופל אחת מהן והשאר מותר אפילו הן בשתי עזות יש להן זה שהיו שם מאה ושעחצאי
אגרות ירדן כשתחלק כל הן שלחולין והאחת שנפלה לתוכה וחציה תרומה בין טמאין בין
טהורין ירדן דכין דנפלה לפחות מלך דמעתיך וכיון דטמאה היתה התרומה לא חזיא ד'
לכהן לא בימי טמאות ולא בימי טהרות ואין לו בהן התורה הסך דבחסים לא התירו
לא בשטף דל' למשחה למשחה ואפילו לזליקה ימלוו לכהנים בדמי תרומה דדמי תרומה
מועטין דאין לה אכלה כל כך כמט לחולין יקרא שם לתרומת מעשר וימכר גסם (לפני)
תרומה ויפדו וימכרו נמי ואללו לכהנים נקודים חצי ביצה כדן שלא יהא במקום אחד כביצה
דכביצה אכלחולין טמאין אסור ד' אעזר אולי תרום ותישרף שהוא לטהמאים על בידו
וחכא אופ תעלה ותיאכל נקוד שאינו אכלה לשום תרומה חזי כמי שנולד לה ספק טמאה
ואינו יכול לשורפה לאחר שהורן בית שמאי דאוסרין לבית הלל דמותרין ואמרו תעלה
ד' לעזר אולי ורחם ותישרף שסאה טמאה שנפלה היא שעלתה מרגעות לתרומת וד' סאה

דמחזי כמבידק השם לבנן ואי תיג לבח צד מלי אג יכה קוסם לו ולקונו ולמקנו מלי מחשב בקוסם
באלה ומקלל בוחכיו קוסם ועבד עמדתו תרג ירום מיי בקוסם: קוסם ואין בקל בלתי
תרג ולט יגבד קיסומא מירושלם קוסם בל ד בפלם שוה קוסים העידונים פיה כוסות ^{ממש}
הן לק מתחלפין ונקראו עלשם מקומן עד צידון לבה שנעשו שם ודונוין לצו צין כששעט לה
היו לצו צין שוליים שאי יניחו ויקחש הדם: קקן בפ המועא תמלין בגל שלשין והיא
קא נתי קוסע פיה עלה האילן ס א קעסי וכבר כתבעהו במקומו ופיה עננים יבישום:

קקן קיסניתא ונרדטיל עיין בעל נדטיה ס א קיסניתא דוטרתי וכו' כלבים קטנים ^{כמיו}
שגל ששוחין בהן: קקס בסד במעשר שע כגון היין שקסם בפ המוכר פירות לחבלן
מקבל עליו קוסמות למאה בל לא תולדת ט בצלז לבה לאחך שהיה למיתק שניין פתח ^{חבית}
אחר ומעאה חומץ ב מעאה חומץ ג מעאה קוסם. אג לו קוסם הוא אג לו אית הוא טב מנה זל לא
פיה בלש יין קיוהא קוסם והוא קלוב להחמץ קסוס בפ ה בעלמס האלוס והקיסוס וששעת למתק
ובפ ה באה לות האלוס והקיסוס וירקת החמור בל סלה הלנד עלה אתה גפן ואתה דלעת ואת

הקיסוס מפרט אותה בלעו איליא קסד בחלק בענן משיח עמיד הקבל להקיסם לט דודי אחר
לו עד כגון קיסר ופלגו קיסר פיה מלך פאשנה למלך בדוד ב ישי מלך ודודי אחר שיטלו:
בילמדנו לראה נתמל עם לפי מלך בשל ודס נקאין בשמו קיסר אטטא וכו' קסריון בסוף
אהלת מודח קיססיון מעב קיסליון וירדף עד דן תרג דוט על קיסריון: קסרקיט
בו מילת איכה קריח חטא דודי קריח שעטאה דודי לקסרקיטו של סליק פ יא

אחלפ יב קע בפ אין מעמידין בגמ אין מסתפלין חטא חטא יאהקושך לוגא
בפ השחט בגל אחר בעוף ט אתי כמסמים ליה קועיה דמא בס גל דבא קמא קס לצ כגמ
שמטיח לקועיה בס גל דיומא מחייה לקועיה פיה גרוז: קעולה בגל בל הדל היש
בקעילה שאיש ואשתי ישינן בה פיה בקעה גלויה ויש אומי שניה ויש אומי קובה כמון דגרוסין
בחלק בגל ד הדיוטות אג לו בא ואשיאך עעה עשה להן קעילים והושב בהן חזנת ס א קעלים
קעילה בל גל דנור ובפ בז סורר בגל אכלכל מאכל עשה ובסוף גל דס מומין לו אכל דבולה
קעילת ושתה דבש או חלב ונכנס למקדש חייב פיה קעילה מקום היסגירוע בעל קעילה

קעקע בפ אית הלוקין הכותב כתובת קעקע כתב ולא קיעקע קיעקעולא כתב גל אסור
לאדם לוקי אפל מקלה על גב מלתו מפני שנראה לכתבת קעקע פיה מנהג היוונים ^{שמש}
בכשרים וכתבין שם בל גל דס סדר תעבות כיעד מקעקע כל הבירה כולה בפ העוקין
על המדיש בית שמאי אומי מקעקע כל הבירה לקעקע ביצתן עיין בל פ הן:
קעקע בפ א בקידושין בגל כל מצות האב הטללהן מים בספל וקעקע להן כענוגין

קעל בפ שתי הלחם בגל סניפין קערותיו או דמוסין סליק פ יב אחלפ יב
קף בפ ארון בשעיות הקפת החנות אינה משמטת בפ עקביה והחנות מקיף בפ מרובד
בגל מכרו חוץ גנב והקיף גנב והחלף בס גל דפ א בקידושין אין מקיפין צהילול השם אחד
שוג ואחד מצד פיה אין ממתנין לו עד שיעטה זכות כנגד אותה עבירה שיש בה חילול
השם כדי לדחותה כסו העטלמן אחרת היס ומחד פולע בפ או טרמות בגל הריאה אקסל אמ
בבירה לצ פיה סא וילך למסעו שהלך בחס חזר אס ל אשר הלך לפדוע הקפותו מיל לפדוע מה
ששל באשדאי ובאמנה ובגל הריאה אין מקיפין בבוש פיה ריאה שיש בה צמחי ונמצאת

שש על בשונו או על בשונו ומקדד לקפידו חוצץ ואם אית מקפיד אית חוצץ בל גמ דפ כל דבשר
קפידו אנתא קפידו אחזותא קפידו אשעורא א לאיז פרי קפידו אמנא דא צקב בכונס
משקה לא בטילתו מנייה אחזותא שיהא לכף מצאה יפה אשעורא שיהא בו דבעית: קפיד
הקצר קצרה ידי מם תרג האיתקפדא חיתקפדת גבורתה ה לא קצרה ידי תרגהא לא מקפידות
ידי הקצר דמכה: קפד בם במה אשה ולא פרה בעור הקופד בפה בלתיא הקופד וחולת
הסטא בפרדוסה בגמ איך נגילין וחולות וקופדן קצת וקפוד שמה קנה קפוד ונג' קופדא
בל ישתע' קפוד ובלע ליטו: קפוד קיא בם הל א דלתובות שמעיתן לה לרב שמעון
בן גלדאף כתובת אשה דאוליות לרג' בם לתובות לבן שג' בגמ אנה עתקלה ממעור קפודא:
קפד בם במה טועט קופה מטה על צידה ונטל וכו' הל מורס שאם נותקלתה הגומה שאמר
להחזיר פרי קופה מלאה נעורה שלמשתן או נפורת שלחשים ועשה גומה בתוך וטמטם מרת
הקרה ואם טמלה בשבת חייטין שמה תקלקל הגומה ואיך יכול להחזיר עד שיעשה גומה מכתולה
בשבת בם פיה והקופת נגבות בשנים ומחלקת בשלשה בגמ השאמץ בגמ כמה היא בעיר תטול פס
קופה שלחיה נגבות בשנים ומחלקת בשלשה פיר קופה שישנה מעות שלחיה ידוע סכום
כל אחד ואחר כמה יתן אבל בחילוק צריכין להלך ולעיי' לפי העני כל אחד כראוי לו ואינה נגבת אלא
מעבשבת לערב שבת והיא לעני העיר תגחוי הוא כגון קערה שמתקבעת בה לחם ומיני תבשיל
להסיל עני שלם ונגבות בכליוס בג' ומחלקת בג' מבע שגיבוייה וחילוק שון בם גמ לפי האומר היתכן
גמ ר' יוחנן ב' גורי קופת הדולמס דלעור בג' עוריה קופה שלחשים: קפד בגמ ר' פריד' ספא
שלים וירדים מעלץ בו מורידין בו אוסין בו קופין בו ר' פריד' פ' ויהי איש מעלה גבר קפוד ה' ה' ה'
ועליו הידדץ לפי הידדץ ובפר' פ' ועם ויצא החוצה קפד בגבות אבות פ' ד' ויצא אותו החוצה מדל' על
ההי' תג' וקפד על קייצ' כג' זכותא לאכזהתו דמל' לאויא קפד במל' א שר צים בגמ וכו' עיקרין
הלוא קפדו שמכי בל גמ דפ' ואל עובדין הני נשוידין נהוג (מיין קפוד קפידא פ' ל' שייט מחזיק פ'
בזם שחייב בחלה בם גמ דם המוכר את הספינה לבכא בר שמוז תקין קבא בר תלתה קפידו:
קפד בם א בשבת שאונה עשר דבר גידו ואיך דתג' פ' י' באהילת כל האנטלולין מביאין את
בעבי המלדע אל טרין אקפת את בעי שהל' זו מקופתת בהגדה פ' השוכר את הכופעל' דפי איקלש
לאגריה ל' טרין א להסיט בג' לאותו צדיק המקפח את בעי ב' גמ דם כל כתבי הקדש אקפת את בעי
שאם יבואו לדי א' שורף אותם ואת אלכרותה תרג ועלמנו ותיקפה ב' משוח מלחמה ושורת
היא לו לקפח את שוקין בם גמ דם חבית קפחו עשרה שבטים בפסח בל גמ דם האשה אין לקפח (שם
ונבא שלא קפח ארבעה מלכים בימינו בספסחים אין הין מקפח שכל כל צרה בל גמ דם כל גמ
לצא קפידו לו פריא לתלמי לצג סמיכ' בל גמ דם פה גמל אנוי וב' האיש מקדש בו ב' המקדש
בחלקו ולקפחיתו בדבר הלאק באין בל א בכריתות בגמ המסכת את הטמין ובויקרא לזה בם יו
ס צד עשו הטמין עיקרין ושליוס במים והצדף עליה שג' וקלט את הליח וקפחו ב' ויקרא לזה פ' שג'
ועוד לאית נכש כי תחטא לבנה קיפח עלה נפש קפח בגמ ר' פ' ויהי כי חחל האדם
קופח על אשעורא ואל זה המרדין עליו קפחין ונגמדים במגדלוסך תרג קפחין א' במגדל
במורים כדמאס מל תג קפוחין רב מקפוחין כלל בם במה מדל' סתילת ה' ש' קיפול ל'
קפלה הוא ול' ב' אל תעדים מקפחין את הללים בם גמ דם חבית היוצא בטלית מקופלת פיר כ' ה'

שדה שנתקוצה וזולע למועאי שציעית ובכורות בם כל מסול בנגל הצורים ובכ השולחגט
צנה המוכר שבזו פיל נטלו מסונה הקוצים כל משקיף בנגל ויועאי אף על הלמאם ויועאי
לקוץ ודכים פיל לפנות הקוצים שבדרכים בנגל ול כל פיל וצא לאגר ז' חנינה הקייעונוס
הללו אין לא נטשו ולא ציעין מאיליהן מצמצים ועולין פיל הקוצים הללו אין אדם חופר
הקוצים שלהן ולא זורען מאיליהן נצמחין כך הגל אכלשהו כחיה הזו ולו מן הקוצים ומן הגלדין
פיל בנגל גרד בפי יחפין בגל כל האסורין ושאו להם מקצתם כהני במות מן הקוצים שצנס כלול
מן הרשעים בפס דס ללחות שמח משה ואמר אין ביטל קוצין בן קוצין בגל דל השוכר את הפועל
יבוא בעלה הכלם ויכלה את קוציו קץ בפ' הקומץ רצה בנגל שתי פלשתי לא נעריכה לא לקוח שלוח
פל כתיב שלוח לרשע על כל קוץ וקוץ פיל על כל כותר וכתר בו יקרא יל זאת תהיה פלס ראשו
קוצין לא ישר ולי יאושע פיל דולטין כתיב אומות קץ בל בע העיר גם גל ול וקץ בתוכה
למשא קוצים פיל עני חסכות כלול לתחתם לא כלם כחל בגל בחלה ובס גדה האשר
יוצת וקוצה לה חלסו ערומה מפט שיטלה לכפות את עצמה בג' דם אין דולטין אחד קייעין
בעינה פיל שכוון שפכו המקום ההוא פלדס אם קייעין בנטיעה כלול וברי כלמי למעלה בגל
מיתת בגל המגדף אל רש לקיט כל המגביה ידו על חבירו וסל עד רב הונא קצא ידא בגל אל ה
הלקין בגל יש חולט ולחשוב כנגד הקוצין בחורט ואוהרעה מדכא השאר בנגל הציעות בגל
דפ בבכתובות שאללו בקצעה שלצית פל כיס קצעה וכו' מה בשיבה חולין וקוצה וטח כפר טרע
בע בא בג' אי זה הוא כשך בגל הלוח על שדהו לא כמייקל נטל בקיעונוס הרי דמי קיעתא וכול
בפ' א בוצא ובג' ומקטיר את הקטרות האי לטכה אקצווי מקצמא פיל מוקצה היתה מקלעין
ולא היתה במקצוע צפופת מערבית ולא במקצוע מערבית ד' לומית לא באמצע רוח דרומית
מאן דאזי מצפון כיון שלא היה מוצאה בצפון מיחזיא בדלום ומאן דאזי מדלום כיון שלא מוצאה
מיחזיא ליה בצפון ומסתכלא א טג שלא היתה בקדמם ממא לא היתה בכיוון בחצי רוח מערבית
יותר מקדמת למערב דרום ממאי מודמין וסל ח' פיל קיבלת מדכא משה הדרטך משל נדבחה
בפ' יא בכלם ל יחן ב' נורי אומ' מן הקצוצות פיל מלג' וקצץ פתלים פתות אותה פתים תל י' מקע
מקצא תקיע יתה קצין קץ בם גמדל ישמעל בעל ממונה הכא לקיעים פיל עתים קבועים
לש זה הכא לשמור כגון לשחית או לעצמת או לעגדים גלישתא היא דכית דישלן זמן קבועה
לשמר את עצמו לא שאינו בא לקיעים קץ ברז גמ' דפגזול ענים עבדיהו קצוצתא קע
פיל שבוטן ממע צינור קץ בפ' מידות בגל בעל אוב מגדן כמי איכא מעשא ס' א עקמות
שמין פיל שהנפש קצה בהן יחזיר לכן הדמים כגון נצלות וטריפות שקיעם ורמשיס' דבלים
שהנפש אין קצה בהן בשל כבוד ופול קץ בפ' מי שמתו בגל היה שומד לא קשא כאן
ברעוה כאן בקצעה בפ' הישן בגל אכלת אכילת ערוא ת רב שכח ושימש מנתן בתפילין
אנו אחז לא ברעוה ולא בקציעה עד שיסול דין בפ' יח' בכלם תפלה ד' כלים התי' קציעה
דאשונה ותקנה טמאה טמאת מת וכן שניה וכן שלשית וכו' פיל יש למעלה ב' בתים ומוכנס
בתוך ד' פרשא טמא והיה אם טמא קדש ל' והיה כי יבאך וכל בית שמו קציעה לפי שהם
קצוה מחברתה פ' א קציעה האהטעלה במעלת איכה ישב ובס' הג' דס' העוקין ארבעים
קצב קציעות פילין נמצאו צדאש הרוג ביתר קץ חלה שבמקצה כבד פיל בע' מוקצה
אל אין נוטלין את העלי לקצב עליו בש' קצה סמו' אסטס וקצה עיין בג' אסטס:

קדבות בל גמ דם נמר הדין בע הפסח תלמחו לישוה נטרי ופרוה יועא לפנו מ יום וט על שנישו
הנטיס דקדוב למלכות הוא פיל היה יודע למלך שהיה באחוה שעה ז דאמ קדוב ליתא חמלך
כמשהוה קדוב קרוי ותני קדוב ופיטס עיז בע פייט ט בעל מקרא בעל משנה ורישן ופיט
קרבט ריגט מוסד קרביטו פיר רעעווס עיז בפאש עגד קרבן צפב בנידיס נדל קרב
ואם לא טדתי לא בקורבנות מלכיס בע ז בל גמ דם השופר לב יחודה טדל קורבט לאכי דארכא
בזס איזיס : בל גמ דחולין באטמי דקינץ לקורבטא פיר בפפן שלע ז יריבות שטענת שרועה
לשלח מונה הכסידן ומנעק מלשלח ולא נהנה בפ ל במשול שני המעטא פני וכתוב עליו ק קרב
מ מעשה ד דמאי ט טבלת תרומה זכו עד ל יומי אומי וכוף שמות אדס ח ק קרבן ק קין מ משה
ד דויד ט טובה ת תרח כלום שלה הן וחולין : קרדו צביעה בל יום טוב ובפ ג צבידורב
ונדפ א בפסחים זין בקרדין אול הנהמה מפע ששעה חבורה אול מקרצני פיל קידוד בעלדורג
ששינה דקים ונבנסין בצטר בהמה ועושה חבורה וקריט במערוות ששינה עבים ואין שטה
חמדה ויקח לו חדש להתגוד בו וסג לאתקלפא בה : פ ז קדוה כמקדו לעס הוא רמש כגון קרבא
שנטפין בבשר בהמה ות קטנים ואין נפלידים מבהמה לא בעשיית חבורה כגון האנבא שאין שול פפן
אוחה מא השיער לא בקושי והפרדת הגזלים נקראת קידצוף ובלט עלב קודין לתשת קרדו :
קרדיצא בל לו טפות בעל עז כנה תחסר ובעא מנאי דיניא קורדיינא לשעורי בת טריפתא
פיל מאוט מקום קרדיקום בפ המצא כזו זין ז בגטיץ מי שאחזו קורדיקום פיל דוחה דופקר
בלב נקראת קורדיקום והא לט יוט : קרדום בפ המצא כדיין לא בקורדום ולא במגל :
קרדן בל גמ בפסחים המקדש משש שעות ולמעלה אפיל בחיטי קורדימא אין חוששין
לקידושין פיל חטים שגלים בגדים שהן קשים א עגדאו למיכא אין מחמיצין כיון ולענתן ולא שמדן
בשעת לתיק שמא החמיצו ואין בדין שותו לקדש בו את האשה : קרדיקוום בל גמ דם מקום
שנהגו זעאין בקרדיקים בשבת ובבידס אין יוצאין בל גמ דם מצות חליצה לא יטייל אדם בקרדיקים
בגוף ביתו בלמדו והיה עקב פרט כי יכרית מקום שנהגו לשאת בקורדיים מטל ומקום שלא נגד
אל הש לקש נמצאו עתרים פיל (א תתגודדו בזיקל פיל זמנתיה וצמלת אינה סולו טמא ובעפר
ותאמר צפן הלוך וטפוף תלכנה כשהיתה אחת מהן ארוטה היתה מצאה ב קצרות א מיכא מוכן
כדי שתאמר ש טפח על גביהן וכשהיתה אחת מהן קצרה היתה לו בשת קורדייקון עפן כדי שתאמר
אחכה פיר בלעז כטיטי וככל פירט בע עבס : קרדו בצל פילס פו וילא אדנו אי לה מה וספ
תן בעפלייס קרוזין בכפר חנניה גוזין בדמשק חלשים במצרים באתר לחלשין חלשין אתמהא :
קרדח קרח קרחיכ כדר פיר בע חר ס ל בלאיס וצול גמ לעלוצין קרחת חלרס פיל מקום
פ זדע קמ גלש בקרחתו בל מעשלות החלדין משיקחון יחש כל הלבען כגון לין מדפייתא משקלוח
תננת בר פכא אה משעשו קרחות קרחות לבנות ויש מפלט כששליך הנץ שלו כעין קרס שאין לו
ישיר קרחת ונבחת כבר פירט בע גבא בפ מטפין אל הקרח פסול איזה קרח כל שאין לו שיטה שלטעל
קפה מאורן לאוזן מפולט בגמ בס בכורות בגמ ל מאיר או באחד בלל אל בן עמאי כל חכמי
שה לפע בקליסת השום חוץ טן הקרח הזה ומנו ל עקיבה כן יוסף וי הושעבן קרחת הוא בן
ל עקיבה הקרח כודרס התם א לו ל יחשוע בע שלו עקיבה לו עקיבה קרדיים צפח במשלות
דחיים והטולים לפאליין פיל מקומותהן : קרדו בפ בע ז וקודט שחולכות בסגמ דפ
גמר הדין היוצא לתד משקין אוטו קרדט שללבונה בין כדי שתיטרא דעתו עליו צל גמ דפיה

אין קדוב קרוי ותני קדוב ופיטס עיז בע פייט ט בעל מקרא בעל משנה ורישן ופיט
קרביט ריגט מוסד קרביטו פיר רעעווס עיז בפאש עגד קרבן צפב בנידיס נדל קרב
ואם לא טדתי לא בקורבנות מלכיס בע ז בל גמ דם השופר לב יחודה טדל קורבט לאכי דארכא
בזס איזיס : בל גמ דחולין באטמי דקינץ לקורבטא פיר בפפן שלע ז יריבות שטענת שרועה
לשלח מונה הכסידן ומנעק מלשלח ולא נהנה בפ ל במשול שני המעטא פני וכתוב עליו ק קרב
מ מעשה ד דמאי ט טבלת תרומה זכו עד ל יומי אומי וכוף שמות אדס ח ק קרבן ק קין מ משה
ד דויד ט טובה ת תרח כלום שלה הן וחולין : קרדו צביעה בל יום טוב ובפ ג צבידורב
ונדפ א בפסחים זין בקרדין אול הנהמה מפע ששעה חבורה אול מקרצני פיל קידוד בעלדורג
ששינה דקים ונבנסין בצטר בהמה ועושה חבורה וקריט במערוות ששינה עבים ואין שטה
חמדה ויקח לו חדש להתגוד בו וסג לאתקלפא בה : פ ז קדוה כמקדו לעס הוא רמש כגון קרבא
שנטפין בבשר בהמה ות קטנים ואין נפלידים מבהמה לא בעשיית חבורה כגון האנבא שאין שול פפן
אוחה מא השיער לא בקושי והפרדת הגזלים נקראת קידצוף ובלט עלב קודין לתשת קרדו :
קרדיצא בל לו טפות בעל עז כנה תחסר ובעא מנאי דיניא קורדיינא לשעורי בת טריפתא
פיל מאוט מקום קרדיקום בפ המצא כזו זין ז בגטיץ מי שאחזו קורדיקום פיל דוחה דופקר
בלב נקראת קורדיקום והא לט יוט : קרדום בפ המצא כדיין לא בקורדום ולא במגל :
קרדן בל גמ בפסחים המקדש משש שעות ולמעלה אפיל בחיטי קורדימא אין חוששין
לקידושין פיל חטים שגלים בגדים שהן קשים א עגדאו למיכא אין מחמיצין כיון ולענתן ולא שמדן
בשעת לתיק שמא החמיצו ואין בדין שותו לקדש בו את האשה : קרדיקוום בל גמ דם מקום
שנהגו זעאין בקרדיקים בשבת ובבידס אין יוצאין בל גמ דם מצות חליצה לא יטייל אדם בקרדיקים
בגוף ביתו בלמדו והיה עקב פרט כי יכרית מקום שנהגו לשאת בקורדיים מטל ומקום שלא נגד
אל הש לקש נמצאו עתרים פיל (א תתגודדו בזיקל פיל זמנתיה וצמלת אינה סולו טמא ובעפר
ותאמר צפן הלוך וטפוף תלכנה כשהיתה אחת מהן ארוטה היתה מצאה ב קצרות א מיכא מוכן
כדי שתאמר ש טפח על גביהן וכשהיתה אחת מהן קצרה היתה לו בשת קורדייקון עפן כדי שתאמר
אחכה פיר בלעז כטיטי וככל פירט בע עבס : קרדו בצל פילס פו וילא אדנו אי לה מה וספ
תן בעפלייס קרוזין בכפר חנניה גוזין בדמשק חלשים במצרים באתר לחלשין חלשין אתמהא :
קרדח קרח קרחיכ כדר פיר בע חר ס ל בלאיס וצול גמ לעלוצין קרחת חלרס פיל מקום
פ זדע קמ גלש בקרחתו בל מעשלות החלדין משיקחון יחש כל הלבען כגון לין מדפייתא משקלוח
תננת בר פכא אה משעשו קרחות קרחות לבנות ויש מפלט כששליך הנץ שלו כעין קרס שאין לו
ישיר קרחת ונבחת כבר פירט בע גבא בפ מטפין אל הקרח פסול איזה קרח כל שאין לו שיטה שלטעל
קפה מאורן לאוזן מפולט בגמ בס בכורות בגמ ל מאיר או באחד בלל אל בן עמאי כל חכמי
שה לפע בקליסת השום חוץ טן הקרח הזה ומנו ל עקיבה כן יוסף וי הושעבן קרחת הוא בן
ל עקיבה הקרח כודרס התם א לו ל יחשוע בע שלו עקיבה לו עקיבה קרדיים צפח במשלות
דחיים והטולים לפאליין פיל מקומותהן : קרדו בפ בע ז וקודט שחולכות בסגמ דפ
גמר הדין היוצא לתד משקין אוטו קרדט שללבונה בין כדי שתיטרא דעתו עליו צל גמ דפיה

קרדו
קרדו

לרעה וישמעיל את קול דבליכם ויקעקעו
ה צפירה קרויה שהטבילה צמים בפ' אלו טריסות בגמ' ששדוד דגלה והט' לצה לומר לדור
של קרויה פ' אבן שבקרויה מביאין קרא יבישה ומועיא) בע מעיה ועושה אותה חללה ועושה אותה
כמי' זרנקה לדלות בה מים מן הצור והיא קלה ואינה שוקעת במים לא היא צמח ואין יכולת (מלאות בה
מים וכשדויען להכבידה נותען בתוכה אבן מחזקת בדפנותיה שלא תהיה מתנודדת וממלאה
מן הצורות דכיון דאינה נופלת מתצטלת האבן והוי דופן קרויה: קרויה בל' גמ' דסוכת זנתא
בביתא כיקרייה (שמשו פ' כי כוהתולעת והרקב בשומשמי' שמללן אותן בצמח קרוב ק הזנת
מלכה הצית ומחלבת אותו פ' י תוקפא מחלוקת ואידי באיתתא אמ' היא מטפת אומה
רעה: קרויה בבר' לב סר' יט וביאה ל האדם אמ' ל אבן טוביה לקרויה למלכה ששצעה
פ' כפר כל' לומי כוריא והוא קרתני שבסוף זה הפ': קרויוט בס' גמ' דמ' ששה שאכלן
לדבן דאמ' כי (א טע' לטט מים מברכ' עליו בורא פ' ה) למאי חזי אמ' ל זילא חזי לקוריוטו פ' פרצונ
פ' לא לערבו בצמחים ולעשות ממנו טוריאקה ויש שפירששו גואליס) ואמרו קרוייטו הוא נקלום
האמור בפ' א בע' ז גל נקלום כי אתא לב דימי אמ' ל חמא ברי יוסף קורייסי קרובן בצ' יב
פ' ה (למ' ואיכרכום שהיו בקרובין בויקרא לב' ב' זאת תהיה והיתה מוצאה דס' עז שמיאח
את כל הקרויכו) ובאמר ל הטנ פ' יט וצוקת דים למ' שהיה מהלך הוא ובנו על הקרובין פ' י
ל' (עו הוא קרובא קרינצ' בפ' א) מעמידן בחומש אל ריש לקיש קריינא אין בן מטוס
עלי מאי קריינא אמ' ל אברו חמלא חייא דאתא מצ' אסיא: קרוי' בתי ירוט האזיע השמים
בצ' דקורים שמר נמשות חסידיו תרג' מטול דקורים נטר נפשת חסידה מלפני ארון פ' ה
נת' מן קדם קורים קדם בל' שבת ולא חרדה על גבי גלגלם לא כדו שיקדמו פנה ל' לעזר
ומכדי שקורים הותתון שלה פ' י שעלה על פני הלחם קלף מחמת האש בל' העל בגמ' פ' עזר
הו למשטי מאי למעוטי קדום שעלה מחמת מכה בליאה ממקום אחר דלא ממקום רביתא פ' א
הו מכה בליאה ומחמת המכה שלה שם קלפה וסמך הנקב לא הועיל כלום כנקובה דמיא והע' מי ל'
באומצ' דלא מקום רביתא פ' י שאינה נרבעע (החוסן) אבל האונות שהן נרבעות (הדוס) ושם מקום
נר' אם עלה שם קדום מחמת מכה ונחלקך ברוס כשלה וכן מסולט בפ' ל' טרו בגמ' חליאה באלו
אונות פ' ט במקומו קדום שעלה מחמת מכה טמא ומטמא פ' י כשתתרחם המכה מעלת קדום
מחמת חמשה קרמי איבא בחימה וכל' ויקדם עליהם עור מלל: קרם בפ' בטבת צעני
מכה ובל' א דסונה בג' כרס עיטרה בקרמין) בס' גמ' דפ' א' במשקן שלא לפ' קרויה פ' בגדים
שם דקיס כקרום ביצה וקרום שלמעלה קרם בל' גמ' דשבת אי אמר' לקרומית שלקנה
לא יעו למעלה מי טפח פ' י מה שמשפיר מן המעלות כשמתקני) אותה בגמ' כל הגלים
שמוז' קרומית שלמעלה כותף לטללה בשבת פ' י שירי מחלות שבלו בפ' א בחולין בג' שחמט
אגל וב' האי ש מקדט בו בגמ' המקדש בעלה בכל שוחטין) בין צורך בין בזוכות בין בקרומית
ד' בפ' המוציא ין ה דברים נאמרו בקרומית שלקנה וכול' עור מפני שדוחרעה שלה עליו
ל' א טריס בגמ' ששדוד דגלה וחלה היתה בשכונתיה שנקוד קנה שלה ושאלה קדומים שלקנה
חיתה ד' קרם בפ' עושין פסין בגמ' מותר להקריב מי שלמו ל' קרמי דאמא בפ' כל ששה
גמ' א ד' י' ר' יוחנן אמ' קרומית חייבת בחלה פ' י עטב כדאמ' קורמי דאמא: קרמיר

היה נסא את טענתו כדעתו בל . ובסוף והצאח אבדו אחרון הכהן קמץ ועלה בידו צדור או גלגל
מלח או קורט של לבונה מסול בם גדלם א בעיובין ובלם גג דם כל הצאר ומשתכחא כי קורט
בטוח בם אין מעמידין בגג ועודות לבובין אם יש עליו קורט דם אסור בל גג דם לו טרף אפפה
ובדיקה ואשכח עליה וצרי קורט דמא ובגג דאחיות דם חולנית אחילתית לא קשיא כאן בעלמך כמין
בקרטין בטג דף בהמה המקשה ההוא נשבר העצם ניעא לחוץ דאישתקל קרטתא מנה בטג
דם כל הדד רחנא כלי קורטא דגנישתא ובדיק כיר קורטתא מלע קורט של לבונה קרט בבדי ללמנו
ו שם האחר פשוט ובדיק לבל בם ויהי ביום השמיני על שם נסא קורטא קטיע מושכא בגג אינה דלכ
ציון אצלות מעשה בכלבא אחת קרטית שעלתה לראש הצלע ושימשה עם זכרה : קרטב
בהטעות פ יב בטעות ובפ א צלז הש בגג ולגדלים ובלם גג הטשא את האשה כל מידות חכמ
בן בל סאה הוא טובל חסר קורטוב איטובל בגג במקוה מקוה שאין בו קורטוב ויך ומראהו כמלוח
וי וסל בם גג דף המוכר את הספינה אחד משמונה בשמינית זהו קורטוב כי ו משמונה בשמינית
בדג : קרטבל בפ המוציא בגג עור ההוא בקרטבלא כיר עור שאינו עשוי לכתיבה והיי
קטבליא שפילט במקומו קרטם בפ במעטות כסבר שהיא זרועה בחצר מקרטם עור
ואוכל בלמעט לחרה שור לא אמר בהמה לא אחת לא כל בהמה כשהיא לועה היא מקרטמת אחד
אחד שור סוכת הכל כיר מחתך כמו בקטם ראשו : קרטל בם גג דם המפךד ואחבינהו קרטתא
ואיגבו בל גג דף המוכר את הספינה מאי בעיתו צהא קרטליתא כיר טנא בל יון קרטיל ובגג
קרטם דקורטמי קאמרת כבד פילט בע טרימא בל גג דף וכו עולין במסח תלמא שערי תולמא
קורטם קרטמן עייז בע זלדקן : קרטון כל גמבריא כל אהככו ל קירטון עייז בע גס טריא
קרטין בלם ויהי ביום כלות מט ובבל לב מלכ עג נט אים שפרי ומבט ישטל יודעי צו לעת
מהו לעתם ל תחומא אומ לקירטין ס א לקרסין כיר ער . ובל יומי קידוס מועדים בלם לומי
קרטין קרטם בבס בחדש השלישי למלך שהוא משיא את בתו וקבע קרטיס בים ואמבג
לא יחונג לסוליא ובי סלוא לא יסרון לרוא וכו קרטיס בל עז ומטרגליא וקרטיס בים גל מא
שלק כיר ראש דינים קרטיס הוא צלז יון : קרטיס בל עז יוני תמישה : קרטם
אמ שמע יום שתקשה בו דמי מלכות וכו והוא בלז יוני תמישה : קרטם בל עז יוני תמישה : קרטם
אמא לך יוחם בן זכאי והגלוטעס והמליטעס תרג ומחולתה וקרטיס לבי לביהון אמ סחז כלה
אמרן ליה הא קרטיס קודמך אהיל קרו ואשב ידוע בם האומר לחברו מאוקדש ק דינרים אישן בקר
כיר שטר ובלז לש מאש הוא קרטא : קרטם ברפואות מי שחזו קורדייקוס וקירטס או מור
כיר ניר שלעב קרטם בלם קירטסן ושכך בשופן טמאין כיר תיקנס ועשאן חלקן לשולים בקרט
סמאין : קרטע בפ בהמה המקשה בגג השוחט דג המתקרטע איל בין בפסק רע עקרה ולל
תדון דאבה מקרטעא בהדיה דפיתא בבדל לב פירט לבט וישבו שם אל לוי בכל מקום שאתה מור
אכלה ושתה אכלי לנטים מקרטע בלמל לב בהעלותך וכיון שהוא יועא ומאא את הנרי מיד
מותל שמח ומקרטע כיר ען דילונג קרטפן בפ החובל בגג שבת עע דאית ליה קרטוס
בלישה ושקלנהו וצוואו ליה בע אחווי גני אוישיה ולא מש מחוי מינהו קרטופי הע מאט דקורט
אית בהו קרטוסע כולחון אסילי עייז בע קונא כיר בקעס וחבורות קריאסות
אמר להכניס מיד סביב יש קול קריאסות לטובה וישמע לך את קול לציפוס ונז יש קול קריאס
במלכס

מא. תולמא אהיל קרטיס
מא. תולמא אהיל קרטיס

קרן אית ששם מועלים מחבול שלמשיח בל גל דמטעה אתהכד ול יחמן אכל בקרן אית פי לט
תבית במקצוע על הדבים דלא מיני לעזני ומייל אנטם כוא בל גל דמטעה שיהו קולין צמחה בשבת
כמי יושבי קרנות בר גל דמטודין לא משום יושבי קרנות סיל אינשי דלא עיילי לבית המדרש לאולגילין
שיושבין בקרנות העיר ועוסקין בדברי שיחה כי ההוא דפ תפלת השחר דמעל ל סאכא וכל שמחלקין
ביושב קרנות שעמלן בדברי שיחה ישיבו כי ישיב שער תרג ימללן על יתם תרעבית יקנתא
ועור שמחן בבי ד סח ובע פועם קרן בגדפ אבכסח קרנפ מידולו כיל איהו מידן שלחן
למדין כחו כי קרן עור כע מעה ושם חזקן עון אעסכ שם איהו המקום שזו כלל תוקף אורה גולה
אל הקבה יתר מאל עדיקים קרן בל סיה והקרן קיימת לו לעו הבא אשם תרג ידון קרן
השיב את אטמו ביאטו קרן בל בלנאים היושב בקרון סופג אנהם בל גל דמטעות נבלע נבע
בקרנות בקרנות סרע לא נבלע בשעת קרנות כשרה לכהנה בהגזה דפה עוקין או קרונ מלחמה
עכשו לכך ביתר בפי יחמן בגל אפטיטיא וישבין בקרנות שלחנה ומהלכין בראשי גאסות כיל
אלה שלחנה ובלע קרן קרנות בל גל דמטעות דמנינה ורחין בקרנות שלחנה כיל מניב עבדין
קרנותם קרנותם בל המקבל בגל דמטעות המן ש מה לשעם מועמת כלל לה בקרנות בל השותפין
בל לא את השדה כלל לה בקרנות כיל שדה אשר מוחה וצמנה מושך עליהן עדי ומשכה ודרומה
מושך עליהן נגרא חולקין זו השדה בקרנות כוטה האדכ חנה מוחה ודרומה וחד משיבה וצמנה
נמצאת שנחלקה באלכסון לשני חצין וכל אחת מהן טריגונה כלל יש לה ג זוויא לכל אהה ויש
לכל אחת מהן נהרא ונגרא שאם ייבט הנגרא ישקה מן העור והיא דקאג חד גסא לאו בחד גסא
דשדה קאי אלא כללה כח דמשיך נהרא חד גסא קרי לה וכיוצא בו נגרא קרנות הסיה
מאוב והקרנות עין בע סאה קרנפ בל הבונה אף הטכה בקרנפ על הסדך בשעת מלחמה
בל כללנים קרנפ לפעע בו את האגוזים דמחיייה בקרנפא ושלטיה עין בע טרש כיל קרנפ
קמקטן שלחנה כמי שגדול קרנפ בל או טרמות בגל שחברו רגלה ס מאני דפרולא
על לבקא בקרנפיה כיל בקרנו ופיקו בללים שלהן כפי משחן קרנפ כן כללה קרנפ וכך
מנחיה רגעייה קרנפא בל אבטרים בגל דמטך נדר כמאוי קרנפא לא אפ כלום
בל אינו כפי לקרבן קרנפ כיל רל פרע נט בקרית אלבע שהוא שלח בקרנפיה שלחנה
כרונפ ארזים תרג קרנותהון דאיהא והפוטחאש על העמאיים תרג קרנותהון קרנפ
בל אעזר אול האודגה ששה שני בול גדין בנירים ובקידום ובנסה בל כא בללים בנירים
קרנפ ובחוט גל מאי קידום אמר רב יהודה מצופייתא פיל כלל שאודין אותו סקה סב אומקולין
אשין לו דומה לוד צבא מגבן וקודין אוהו מסננת פיל א אומנות שעושיין מקנדס דקיס חלקים
בל קרנפ אודגיה בדים ובלגלם והוא קולט בשתי כמנהנירים עעמו ודומה לו וקא מכלל עובא
קרנפ בל כער מדכין בגל עלדב שאין גידוליהן הארץ ובגל המוכר פירות לחברו עלהב
עמטה ועלהין שהקדים ועל תבטיל שעיברה צוחן אול שא נ בו בל אין מעמידן בגל
אין האי חמרא דאקרים ליום קמאי ישבו מש גילוי פיל בע פרעם קרנפ בל רל
א יכ למלך שהיו לו כוסות דקיס אמר אתה תבין חמץ בקבין ענין מקדוסיין קרנפ
לעתיס ל תקומא לקדוסיין ס א לקילסין ד א לעיבורין ס א לקרטיין וכבר פיל בקרטי
קרנפ בל גל דמטעה בהמה תולין קרנפ לכהנה בשבת בל השוכרא הפועל

קרקע קרקע במיא הרג ויעבדני במים מיאכמים מי קרעולן קרעולן אכלמקדעפים
בביתו בע קרעול בם המגיש בגמ כתב בכתב ידו מאי קרעול אמר אביי דידיהוא פדביע כפי
בלות עולין קרקע בם גמ דם הודר מן המכושל מאי דלעת הרמוזה אמר שמואל קרעולו פיר
עור עב ופעמים יעשע מן שני עורות ומדבק בקולן ומלמט, עור עב והוא פנין מוח לא שמוק
תחתיו מן העץ וקולקא תחתיו עור עב : קרקען בם או טריפות נקב הקרקען ובגממי
העוף כולו עופות טהורות קרקען נקב בגמ הלואה בגמ לבבץ קרקען טוחן קרקען
בם גמ דם הודר מן המכושל בקרקע דאימך פיר במיגת אימך קרקע בם מעשלות
ל מאיל אומ את הקרקע ידוע ליה הקרקע כל שעוקציה מעוטין והלקטיקין מלובן מידימי
לא אמר ל אסי לטן אין קועיהא פיר כמשמעו בלשעלבי קלקא והוא נמי לוף שפיר במקומו
קרקע בל בריהא לך אעתי קרקעו העמים במימי אוקינוס אחוץ ושוקקו נחשת בל
לפרע יט אפילו קרקעוין שלהב עשה לו קרקע שאו קרקעא כבר סילבט טדו :
קרקע בתי קרקעיות ובה תאטריות פיר בע תאטריות קרקע בם גמ דל בן סודר אמר
קרקע עולם היתה פיר אסתר צדקת היתה ולא שמה דעה לעבירה ומקרקע ח לא זזה ממקומה
לא באבן שאין לה הופכין : קרקע בם גמ דם במה אשה אקרקע דאריואאוסין דגדיתהא
פיר אקרקע דאריא ראש שלמי ואאוסין דגדיתהא עלחוטם שלכפיר במשדא ללתי כערנה
שלכר שים חבטתיה בגון חובטין בלועא דחמרא חטרניה בלחי האמור הכתיו כבחוטרא
בלא בל השנה בגמ בארבעה כרקים פושע ישראל בגופן מאי נהו אמר לב קרקעא דלא מנח תפלי
ל הערל בגמ מעלי ואדומי ובג עושיין פסיך בגמ ל יהודה אומ אם היתה קרקעא חזיתה להשך
בני עמודי כי אמרה ל יוחן להא שמעתא פיר אדם בולרודות לאשובן העמודן שלבית המדרש
א בעל גולגלת גדולה נקראת קרקעא בפחזקת הכתים בגמ במה רב אמו בחזקה כדגא אקרקע
בדמם : קרקעל בלא בעז בגמ יוסתגלחת ומנחין קרקעלן שלו ישמעל בלאשן בם השר
גמ וכולן שעברין ולתמה שהי קרקעלן שלי שמשו מונח ברומי פיר ערות שהופסטון מקהראש
לגמ אדם נקראין קרקעלן בלש יוד : קרקע בם לא יחפור בגמ מרחיקין אתהסולם אפיקולן
קרקע מהפא פיר צפזוף העולבים וזעקתם בם גמ דתענות מקרקע עליה כדמגולת שמקרקע
לבה שן מקרקע קיר ושוע למהר בם או טריפ בגמ דרוסת הזאב אינהו נמי מקרקע פיר
מקרקעין וצועקין בל מדען ויהיחטך ובכסה ויהי בחצי הלילה צפזף עים קרקעין קשהה לה
מיהשחתתם כלום זעקתם : קרקע בבל רב פרט עה וישב לבן למקומו חזר לדווי
למד שנכשו ליסטים בביתו והיו מקרקעין כל הלילה מקרקע קר בם או טריפות
מא עד כמה רש מיהא דתגן בגמ בכלים הדקין בכלי חדש קרקעותיה ודפנוחה יושבין
לא מסומנים שיעורן כדי סוכת קטן צד לוג פיר הטלס הקטנים אם נסתחו ונשתפיל בשוליה
קרקעותיה והינו קרקעותיה או בדפנוחה שה העידין שיעור שיש בו במקום שלא מסומלן
לן לקבל אפלו כל שהוא עדיין מקצל טמאה ולא נאמר בפרוש כמה שיעור קבלתו ושיעור
אתו כל כשהיה שלם למטה כדי סוכת קטן למעלה עד לג מלוג עד סאה בלבעית פיר
כשהיה שלם היה מחזיק למטה לוג למעלה עד סאה ונפחת ונשתפיר ממנו כן יבעית
יעמוד במקומו לקבל טמאה כזה נתן שיעור בכלי כשהיה שלם למטה ולמעלה

קרקעין
קרקעין
קרקעין

בגל וכו' אולם מביא מאות המין ותלה לה בקדסטל שבפניה צבא' רב טים
דעיה חד קיסטל דתאנים פיל הינו קדסטל והוא סל קדסטמל בל כלאיסובי מעשיות וכו'
עקיצה האגסין והקדסטמל פיל גרוסומולי כ'א אגסים וצלעז מיראמלי פ' א קטנים תפוחק שמות
לעצים הנקראין מילי קדסטל בפ' או טרפות ואצע כנפים וקדסטלים בל אהלו עשרה בל קסול
פיל גבולא מ' וכלא מעדוקדסלי קדסטל קימוט וחוח במבציה תרג קסולין וחוחין קמוט יילטס
חוח באהלהם קדסטל בפ' בניאה ובמחורו בל ג' דפ'ל ישמש קדסטמח נמליץ שיבדנה
הרוח שייצבג זרד פיל חותכין שיבולת לבדה ושאר התבן עומד ויש אולי שנוטל העבים שיבטו והוא
כמו זימור אבל זימור ברסם וקידוסם בשאר אילנות כי יאכלט הארצה ול יל קדסטל יתה גובא
קדסטל ירוש' בפ' היה קורא דילא ילקי ברש קורסטם לא אפי' לניטרא דקוסד פיל הינו ברול שפיל
במקומו קרף בפ' בבלם שולי קורפות פיל כלחש שאין לו שולים לשבת לא יביאו כלי חרס
אחר כמו גביע ומשיבין הקורף זה עליו ויש אומ' כלים ה' ונקראין בל' תלג קורפי קדפדאי
בפ' או טרטר בגל סמט העוף אמ' אבי בואת שבשפת קיפוף בואת שבשיתים קדפדאי ס' א
אי שבי קדפטא בל ג' דל' יחסין ליתבמר אקדפיטא אמ' צ' מי ס' לה למל' למימי סמל
כדאמור לבן או איסטבה כדאל אישו: קדפטא בלטרט בל בהעלותן מנורות שלוחב
קוראמסא שלוחב פיל קונכי שלוחב קדפק בל כיצד מעבדן טתען קרף לעיל בפ' המביא
כד' י' מין הקדפק ואפיל מן הטפוח פיל מקום שמורן מחצות בלא קירוי כמו חצי: קרין
בפ' אל' לה הממונה וכל' השוחט בגל אחד געוף קרעו ומירק אחד שחיטה גל' מאי קרעו אל'
עולא ל' דקטלא כל' קרין מעפון בא בא: קרין בל' בנגעים שח' שערות וכול' ש' לקרעו
בזוג בפ' בא סימין שח' שערות ולו ש' ל' איעול אול' כד' לקרין בציפורין ל' שקיבה אול' כד' שיהו
נוטלות בזוג פיל טען תפישה בל' ח' במקוות קורעה שפתוחיה בלא לא טבלה פיל הדביקה ל'
שפתוחיה ולא נדנס מים בפיה בלא לא טבלה כדאמל' כל שאינו ראוי לטלה בלה מעצבתו אול'
היה חפה פתוח ויכול לכנס בו העים אינו חושש אם לא נפנס כידאמל' ל' חלואו לבלה אין בילד
מעצבתו בפ' בפ' אהא אם נקצת עם האשכול פל' אם מתאחות ומדבקות בל ג' דל' הדור אי
קדציתן כינה לא גרסי קרין ביצמות בפ' בית שמאי בגל' המטאת מתוך דמללה בקרעו
וברמימותו פיל כמו קורץ עין קרין בתנור שחצו פ' ח' בכלים השלץ בתוכו והקרין בל'
פ' ספר עגול שמקרין חלות מצות תרג גרין סטורין בל טהרות וכל טבוליוס מקריות נחשבות
בזו וכיכרים טשכים זה בזה והאופה חמיטה על גביה מיטה בפ' י' בל' התקין לביות קרין עליו פיה
לעיוך עליו הלחם ויש אומ' לחתוך עליו הבעק מלג מחומר קורצע קרין בפ' הרואה בל'
מקום ששקרה אכל קורצה ב' מלכא פיל קלאו עליו מלשינות וכן תרג קרא בגרון אכל:
קרין בויקרא רבה קדושים תגין אי קרצת לא אחשבת פיל לוגעת לשחר לא הגעת לעצ' במ'
איכה ספק ענך קרץ ודבשה ובצד הפי לאהיה ברש קרין לתאונא דציפורי קדמאי מעהו ובי'
ל' הקבל פיל סביב חד זמן קרין כנגש אעל שוטר ותקם בצרם יכיל תרג וקמת בקרצתא ויד'
אשתמודע גר' ית חלליה ותבוא ל' חמתה תרג ואת לות חמתה בקרצתא כי זאת הנשקפה כמו שח'
תרג אמרו אונסא כמה זיותען עובדי אומה היא בקרצתא קרין בל' גדל המומה אול'

קדסטל
קדסטל
קדסטל

קדפק
קדפק
קדפק

קרין
קרין
קרין

ובשייר כששטר וכן במאה ועד פאונט בחצי לוג אמיה כל שמה נמחוק סתולה לבינה סמך
ולעלה עד פאונט ושטר ושטר נממ שמיחיק חצי לוג נקבל טמאה וזה שביאשחושנה
קטש ולא נמחוק ולא פירט בקנה נמחיק יש לומר הואיל כשגיה שלם שיערו כרי קוטק קל
שיחן כשחברו כרי סכר אפי קטן שלקטן ביומו כמפורט בגוף דף הדומסא יין לעטן הועתה שטר
ויש לומר ילמד סתום כן הנפולש חצי לוג בסאתם חלק אחד מיצן חלקים בזה וכן יביעת בסאתם
אחד מיצן חלקים בזה גם או חלקים אם ישאר לקטן והי יכול לקבל חלק אחד מיצן בלע נקבל טמאה
כחאם בכל מקום סמכו עטן ונתב אמרתי קתב בספרה והוא הדין להיטא בפי יח בגלם הסתול ביד
מיה סתורה עד שגמר את קריאורה וכל ט באהלות כנגד קריאורה טמאה בוקעת ועלה בוקעת
ויצתה כיל קריעית: קדקש כל הוואה בגוף לא יקל מקדקשא לק בתרוב סמרא אמר
בלקטא בפי שר כפח בגוף לא יפחתו לו ולא ביקדקיש נכתבא אחצא בפי הכותב לאשוח בגמיה
פדת או פקח מקדקיש לה זוי וכתב לה שטר א כטמיה בפי השולח גא בגוף לסמך עבר שעטאו
לבן מוקדקיש לה אפיטוסא מקדקיש לה זוי וכתב לה שטר א כטמיה בפי השולח גא בגוף לסמך עבר שעטאו
בפי תמיד טמא ינחות ויקדש הוי בגוף בטהלות קדשו הלי או טמאם חוז ונמחון בפי בסופה
בפי זה הסל ואינא יין קדושה טמא משטר שחמה לעמל דבלה כיל הוא לידגלה כל גמ דפי
דמתיא יין תנא יבט בזית משה כלפי פן באח אפי ין לוייה בתרוב יתע וקדח בליה וקדושה
ציליא קדש בפי או טריפות בגוף סימני טמא קיש טמא דביעילאו פיל יש בחות ברורה
דולות כמנ הענקים בבע אוים והם במקום סלע: קדשן קדשיע בבליתא ס' א כרשיע
כבר פיה בערך פייס: קדחן בפי ובמנאו כדחע שקיבל שדח מידושלמי פיל בלע עט
קוין לבבר קייח: סלקפ יין אהל פיו קש בפי בבדוחות המקיש
בקסולין פיל כשאלו מקיש כרסולין זו בון ומשמע קול והוא הקישן שבגמרא ושקרו מן דא
לדא נקטן בפי בובם דבשהקיש על כסמטא מל גבה כאותה שטבט הקיש בקנה בפי בסגור
בלע מפריו בנקישא תפא מילתא פיל סוסק לבז זו בון כרי להפריח זמל ויקדים לאידך
אל אנא ידענא למינקט טפי ולא גמר ומקנה לנכך סמול אצל תולה בדעת עצמן כגון משחק
בספיכסין ללאו בבח תלמא מילתא אינא גמרי ומקני קט ל בפי גא דל הזהב בפי שלם שערי
נקיש ואת דגרא פיל באפנות התכואה מן הכלי כלוא כישאר הצת חקס מן המזון דופקת
המריבה וטאה בגמרא בפי א בסגלה בן קיש בן שהקיש על דלת לחמים ומתחו לו פיל דפק בפי שור
שעח את הכרה בגוף כי סהו לראין מהו דלעמא איבע ליה לתקושו שגה ין מ ל פיל לרפוק
גא דיערובין ואו נקש ביה פיתא וחבריה חבריה ותקע את היתך תרג ותקשר ית סיכרא
והתקע בית דלילה בפי מיתות בגוף בעל אב ופי א דכריותה בגוף החלל הקשר זרושו
הא כמשה כיל שנקיש בזה עט קש בפי דמוטה בל כי בא או באקשא כפי
בגאקש קש בל גמ דל ולו עוברין בסמח וכל גא דל כל הפטות באות נהי בחמין גמרא
לא כו נוקטא בעמא פיל נוקטא לטן שיל לך שלבמדים וזימא שלעביעם וקול של סמרי
שנתחמן מאילו בלא שארי: קש בפי גט כשוט בגוף כותבין גמרא היא קשא לו חל
ובגל לה קלא בגמרא בגוף בשעם מועות הוא גמרא לקבל פרדוסא לשטר שטן ו
לחמט שני בגוף דפי שהיה נשאר למהא גמרא למשכן פרדוסא לו שטן וקש לו שטן

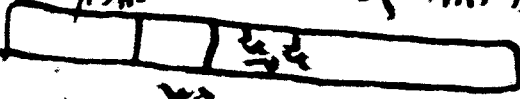
בס גמ דברך הכא על יצמנו היא קים לה בורה כחץ והוא לא יקים לה בורה כחץ בס וגו' דנדרים
הכא נמי היא גוסה אמרה נתי דבביאה ידע בבעלה בורה כחץ מי ידע ומשום הכי ששקרום
ר' בויקריארב פירש לאשו אס אתה עושה ריש דלת אתה מחובביב אתה השלם כגון לטו תשתחא
לנ אחר ואס עשית דלת ריש את מחליב את כל העו כגון שמעיש י"ג י"א אחד וכן אס ששיר
בכ כב ה ח ח ה ר' בדחולני התבמוריא ואמרה בר בירב ליכול חמיטא המורה הלכה בפני לבן
בל גמ דפ הדר ר' אב פיאק הפיאה והצבורים והראיות מפורש בפ"א בחגיגה הל"א וכן
שיעור למעלה אבליש"ן שיעור למטה וכו' עד אבל חמיטא אית הלאה משה לספ וחגיגה ב' לספ
ועוד מפורש בע"ח מראות נגעים כבר מפורש בע"ד בשילה אוכלני קדשים קלים בעל הלוואה
פ"ה העומד בשילה כלמקום שדואה מלא עינו מותר לאכול שם קדש קלים ומעשילשע ולמנה בכל
הלוואה מטושט בע"קלע בפ' גערה בג' האצ ודאה בעם לצדק שלום ע"י כ"ן שבעם לצדק שלום ע"י
ללא איתו ליה חלצה ויצום בילג בפ' פירש לה תולת טו אמ' איוצ דעתי כ"ל תוכל ולילג מן
והוא אומ' וילד י"ג אתה ע' לא למד לבניות שלא יהו אונגרי עדות לאס כן לאו שני והוא עד
אולאן ידע בגג' דפ"א בצדכות לאוב אמרה למה לאוב מה בין בט לבין חמי ר' אב בלמאט
בפרש קדשים תהין ילא אתי' בני ומלך אל הק' ב' ילא אתי' בני ואחר כך מלך א' ע"פ שאמרו
לך שתחלוק כבוד למלכות אס אמרו לך שתטעה אחריהן אפילו את מאצד עמך ל' א'
תשמע להן אס תתירא ממע אע סמלך אהך שני ילא אתי' בני וג' עם ש' אהך עם אהך
שאוב שני אלות הן לתעלב ד' עם אהך משום במעשיות ונעש' מינך א תתעלב
ר' איה בילג בפ' תשא ותמת עזובה ויקח לו כלב את אסלה ותלל לו את חור וחור
הוליד את אורי ואורי הו' את בעל' וראיה ב' שובלה ל' את יחת ויחת ה' את אחוזי ואת לוד
א' משפ' הערעה בעל' שם שקראה לו אומ' אומתו והק' קלא לו ה' שמות של שמו של משפ'
ראיה שהאיה הק' ליש שהוא מותקן מבלישית לשמות אה' המש' שובל שהוא צא להעמידו
יחת שנת' חתול' שלהם ענישה' אחומי שאימה ישל' למקום להד' שהעמיד הוד' אהך
שהוא הללן שליש' ול' חיה כל אצה אה' להד' שהל' שלשטיס נדוין לו ש' ואתו אה' אב
ר' אבנות וכדכ' טעב עזובניך תר' אבני טבין ומרגלן: ר' אש' בס' אצלה' גמ'
בל פלקים תשא דבי ל' שמע' מעביר ראשון ראשון וכך היא המדה פ"ה אצ' יס'ל תמי' צדק'
אס נכסל בחטא ועדיין לא בא חטא בידו מעוה אותו החטא אין חק' כותבין עליו מעבין
וכך מידתו של חק' שלא לחייבו מתחלה כלל ה' על' יפ' ד' פעמים שלוש ע' ג' אמ' צא ושק' עמו
אין נחק' כלום לא תלי הוא ועמד על שעת צדקתו אס נמצאו זכיתו מרובין עונות עברו
לאשון ראשון והלכו להם ניהיה במחיצתן של עינין ואס רוב עונות מחשב' גם לאשון התלוי
ועמד בכלל השנות שעשה אח' כך וקי' לך דהע' טל' כומן שמת הוא צל' תשובה אב'
אס מת בתשובה ה' מוח' לו כל עונותיו שנ' והשעת הדשע לא יכשלה ביום שוב' מרשע'
פ' א' והיא המדה היא המידה השם עית שבועבד שנקראו י' והיא אצ' חסד בתהלל ע' א'
מטה כלפי חסד ופ"ה ל' שמע' מעבד ראשון ומתעבה החסד החמס ולאשו בשמיס
ע"י בע' חמס פ"ה ל' ראשו בשמיס בלעז אה' מוסקטא בפ' אח' די' ממוטת צמ' ד' ע'
משות

רק חסידים מנעו כוונתם שיהיו וישנו בל סתם : קשרי בפס דחורי מות וכו' קריאה ברא
דחורי מות וכו' יסוד פרט אשר משכיל וזה הוא חלקי : מאן דאמל קדיה מאן דאמל קניא מאן דאמל
קושלותה : קשת על הקשת כשדוה אווה מברך : אכל הברית נאמן בבריתו וקיים בנשמתו
בר גה דחלם ללהמוסתכל בערוה קשתו ננעת שנ ערוה תעור קשתך פיל בערוה שלושה
קשתו של נעדרת אצל שלן מתחסרת להוריעו שנ ערוה ערוה משמע ערוה כלול אמ מסתכל
בערוה תעור קשתך בס גה דלא ביצמות מתגורל מאי טעם לא וכו' עד שיתא לפי קשתו שנת
על בעות ידוע שנ נשים בעיון ענו בכל רב פרט נא ויש זועק את שער אופיו זה תדמור וכולל
בזרע ראשונה עמדה פ אפים קשתים וכולל ס א בששים קשתים לא יורה שפחן תו לא יקשית תגן
גיר קשתא בפ חזקת הברית בגל כל חזקה הוא גבול דירי בתשתא דעליתא פיד קשתא
שם נקום בעליתא בעלה : סליק פ לז אחל פ יח קת בפ גל שעה
קתה בטינא ופריזילתו בנרא בפ אה לז הממונה בגל מולבן קתתא דנגדי וחצני בפ המבוא כלי
יי בגל ו אישור וא ען דחא לקתתא דנגדי וחצני בפ לא מצינא בגל מעא בגל אמל לב אשי סכניא בת
קתא בפ גל דה שוכר את האומן תבוטמוא קא מיפלגי דאמל שמוא בפ גל דל שבועת הדיינים הוא
מאן דחזיניה אלא זוי לחבדיה ואמל ליה קתא דמגל עילקו וט בפ גל דפ השוא ומחזר ליה קתא
פיל ד המכין ויד נצא וחטנא ומעלמ נקדא קתא קתדרה באף ע פ שאמרו פה בביתובות
אזבע יושבת בקסדה בהחלם פ ד בכלים היתה מוטה על עידיה כמיין קתדרה ופ ג עגלת לן
השואה בקתרת טמאה מדלם פ עגלה עשויה כספסל והוא כפא והוא כולסי והוא גולקא בגל
זל חלל ועא קתדריות היו שם כנגד עא זקנע בפ כינר מברכיך בגל הסבו אוחים נכנפי יושען
על גבי ספלים ועל גבי קתדריות בצלל פוט מלך ויקח לו את כללא על דעתה דל יהוה קתדרה
ודין כל קצלתן קתל בהגדה דל א במגלה וישנה ואת נעזובה לטוב ושמוז אמל קתלו
דחירי בפא בחולין בגל הכל שוחטין ולעולם שוח ובותם מולאים כל טוב קתל דחירי פיל
בלש פטש פ א שלבאן חתיכות שלבשר שמן מבשר חזיר שעושין אותן עד קתח וסלר
ונקא קתלו וצטיית כתל ויש ששוחין הא דמגלה קול דחירי ומפישין עורף שלחית כלל לא
שלחם : קתליבותם בילמדנו ויקרא ישב למלך שעשה לאוהבו קתליבותם של האמנים
על האעלות שלו ידוע בשקלים בפ לו הן המאמנים תנא מטע קתליבותן קתרו בפ פורף
בקלפי והיום מן הקיתונן שלהב בפ פ השן ושפך הקיתונן לפניו בפ ארבע מיתות בגל מעורר
השארם למה תלג חכה דומה לפט עם הארץ כסוללה דומה לקיתונן שלהב וכול
קתר בילמדנו והי הארץ מתקנת לבם קתלי ונתנה הארץ יבולה ומין הארץ מתקנת לבם
קתריק ואת ארצכם כנחושה קתל ושימו בלעב ביתם ועבדין להן ביתיא כקתלין :
קתרום אוילי מצינת קתרום אץ לי מכל מוקלמוסן עינין בע קתמוס : קתרום
אדרא עינין בע ארד קתרום תן חללוין משתתם תל קתרום ואצוה קתרום סבא
וסומטנא וכל זני זמ : נשתלמו כסוד ערוכים תשעה עשר
ערוכים : ניצוח למתקין דנים : ערך קף סהובן לתקף
לפניו אכף עיוף לתקף

קתל

כל הוהא אחד מצע מצוי שביקש לשתום כנגד סתמו בע מצוי מעכבין אותו מפני שמלצה
אם הוהא פיל אם ביקש לשתום איתקד אמות שיש לו בחי' ולקיי' בגדל בע מצוי שכלנו
מעלצין עליו שמרבה עליה אתה לזך להקיף אותו סיתום פ' א' כמין שיש לאותן חזק בסוף המצוי
ובקש לשתום כנגד סתמו מכלל המצוי בע מצוי מעכבין עליו שאו' לו עד עלטין כשדכין בע
אדם במצוי דוחקין ונכנסין במצוי עד סוסו ומענה סתמיה הדבירה עלמ' לגלצני אדם
הדולסין במצוי בע' ס' חזקת הבתים בגל' לקח בית מאי טעמ' מפני שמלצה על השותפין
דריסת רגל ש'אותן שהיו דלי' באותו בית מה שלא היה שבקודם לכן בפ' מי שמת בגל' באחי'
השאתפין מישיע' ליה לרצ הונא דאמ' רצ הונא ברכת הבית בדוכה כגד פיל בע כרך בלי
עירובין אבל השעה סופה רובו ומקפיד עליו חוצץ פיל דבר תורה אם תקשר רוב שעת שלטמה
כלשעה ושער בפני עמנו והוא מקפיד עליו להתייר חוצץ בע' (בין) המים אם לא יתירט
פ' ה' צבא מיעיל אי' זהו שך וא' זו היא תרבות כתוב בפ' ל' חגבא בפ' המוכר את הלבה
בגל' המוכר את העיר מעאנו בתוספתא ישלץ שנעשה לגוי אפוט לרופוס או סנטל
ללוות מטע' דרבייתו פ' א' בע' ז' ובג' גמ' דפ' היה נוטל את מנחתה כי רבים הללים הפלה
זה תלמיד שהגיע לבואה ומלא כמו שפיל בעקט' ועטמים כל הרונה זה הל' שנגיע' לבואה
ואי' טעה בפ' א' בתעוקה בג' אין המים שאובין שה שאיבה מיטגרות ברביה וסגמטה
פיל אם רובד דהו' צ' לא הו' שאובין לא מי גשמים דלאו' לטצילה (לל) הטמא' חוץ מצד
מעלא בכתף מ' השאובין י'ט' סאה ופותק' למקוה וזולק' לחוץ אע"ל המקוה ועושה חרין
כע"ז צנור וק' נמשכין למקוה בילמדורבה וישלח יעקב ט' רב מאד מחנתו ט' עשם עשאל
מה ענינה ל' זה אם הק' בה שהמלאכים קצתם ומקשה מה' אפי' ענוס עושה לבין מי שמקיים
דבריו הוא גדול מהן בכס' דפליחות רב חסד מיט' לפי חסד וישמעטן זה בע' מ' ובע' ראש
בפ' א' ה' הגולף בגל' ומכוונת ל' מאיל אול' הוא מדבר ענוס עליה וזה דבר הרוצה אל' לו
הלבה שלחות עושה ללול יותר מעל דיבור שני תלמיד' חכם שהן שלחו בת דין מדברי הרוצה
בפ' צבא ה' רוב בניו רוב מנינו שלמת א' ע"פ שאין בהן רובע טמאין וכמה ס' רוב מנינו
ק' כה' בפ' כהן גדול ומיר בגל' השדדה וצית היללאו' מ' הגיה מרוב הבט' או מרוב המכ' הואיל
ויש' במדפקי ידים ורגלים בפ' א' בפסחים בגל' ועוד ובפ' לולב ועדבה בגל' מעות עלבה א' רחבה
אמ' ל' יהודה הר' הבית סטון - כפול היה פיל היה מספקא ליה או מטום יהודה והיה מדקדק שלא
יחלף השמועות ואיה שונה רבי ואמ' רבנן יחי' לעד איגו' כן אילו היה אומ' רבי לא היה אומ' לארז ול
דבי ואינה מילה כליל ואינו אומ' טעם ולא כבוד לו וכך אמ' יחי' לעד כי רחבה לא היה ל' יהודה משולם
ולא ראה לא רב יהודה וסופר טועה כתב ל' יהודה ולא הגאונים בזמן הזה שאין צורך הדור רבי
ואל' כך לו דברי ל' חגב' זעל' ולפיד' ראשון מעינו סידע בפ' מקום שנגו' בגל' כיוצא בו אמ' רב
רב סמא נקט דרבה הונא בר' איקא בידך דדייק וגמי' שמעונו מפומיה דרביה כרחבי דסוס
בדיקא וכול' בפ' משולח גט בגל' עבר ובפ' הער' והרוטב בגל' הלטה רב תנא הוא וכו'
פיל' שלשה רב האי' גאון זעל' דלישט' דייקא דפומא דרבוואתא מעאט' רב אמר בג' מקומות
חדא בפ' שלשה שאכלן בג' נשים רב אמר אל' עדיך שאם הוראה תחלה וסוף ואיך בפ'

נפשות קח את כל לאשי העם והזקנותם את העם חטא לאשי העם מי חטא מעלד והוא קח
 לב אה לו הק למשה חלק להצבתי דיני מאי טעם שאין דען שנים ביום אחד והאמר רב חסדון
 לא שטא מנה צאני מיתות אבל במיתה אחת דען לא כדי שישו בחלוק מישלני לא השנה אסור
 בתענית מנהל בלא צל השנה בגל עלן חדשים שלפניו תפוק לי ההוא יום שלאחל לאש חדש
 בתשבות מגאון רב שדלום כח בלג השנה בשתי ישיבות אול בי בתפלה בין בקידוש היום
 מועדים לשמחה וחגים וזמנים לששון בם אמר עקיבה בגל מען לעדוגה מי לא תעבם ג
 בלתיס היה לאש תור דאן ועבם לעך שלה ילק מותר בה שיה ס יח בצלם פיער מולדו
 אורו לאש תור בל גל דפוכה אותו טפח היכ מעמידו לב אה כנגד היועא פיל סכרה יש לה
 ב דמא מעלציה דלוגיה ולוח מזרחית ולוח צפונית פניין וזה הטפח עומד בקלין כבעיה
 צפונית כנגד היועא ממוקף דוסף דלוגיה כה שיא לדוסף מזרחית כעזרת פתח ויהא הכל למעלה
 ועמידה כנגד לאש תור בקוית שלוח צפונת מעצבת כלי כשימתח חוט מקוית צפונת
 מעצבת לסיף דוסף דלוגיה בלכוסן שתקוב כא כנגד היועא כנגד קצה הדוסף היועא והוא
 ודאי מקום המתח א לרב כהסאול אסי לב דקא אמרת לאקומי בקצה כלפי חוץ במקום הפתח
 כלי שיא כנגד היועא אנש דמוקים לה גואר והוא כנגד היועא בלאש תור דא על גב וצריבועא
 אינו כנגדו בלכוסא ישנה כנגדו וצריבוא מילתא דהכין הוי לאש תור בלכוסא מזקאמל התם
 בל גל דל הטפח את הצבת מעל לו מער אחד אלוך ומער אחי קצר אמר לב לא קצר לא כנגד

הקצר אמר ליה לבענא ולב אסי לב ויקנה כנגד לאש תור
 והטן לעשן סוכה כד הויא דוסף ארוכה ודוסף קצרה זולו כנגד לאש תור וטון ק
 דכיישנא כנגד לאש תור לכנס וכנגד היועא לחוץ אשתכח דל יהושעבן לוי לא פליג עלמאן דיה
 יעמידו כנגד לאש תור לא הכין קאמל א על ס שמעמידו כנגד לאש תור ירחיק מן הזוית פחות
 מיג מפני שהוא כלבוד וכמו שישנו בזוית דמי וקאמר מי נמי הכלא טפח וארז מנה הנשד סכה
 דהוא ז טפחים הואיל ופחות מן ג הזוית וטפח סחוק שמעמידו ועד פחות מן מאחלין נמי כלפי
 הפתח כלבוד דמי נמצאו טפחים בזויתם פ יג בנגעים בית המבוי לאש ופתיך פיל אהנה לאש
 או אום העץ שתפס מעד מעלב טבך שלו לעד מזרח טבך שלחציו שם אותה האב או אורו
 העץ נקרא ומוקף אצנים ועצים שמנדבך במזרח אחת ומנדבך אחד במערב אחת שמן פתיך
 דארבך בם רפואות דל מי טאחזו ול כלחיד בגג בית שמאי הקידן שעה ושימשו הוון
 להון בנים בעלי דאנתן בברג לב פרס מא וינגעו ז סר גגשים גו ובויקלא רצה זאבתלה אמר לב
 שמעון ב גמל מצאתי זקן אחד מוכה ס שחין בעיפורי ואמל ל כ ד מיט שחית ואת לך מוכן

רע לתמוש לא לאתן וכו ליקה פרעה רשע: סליק פא אהל פב

רב ידועלם בם ב כחטבות לא הילכו למידות הדין לממנת אלמא אהל הרוב לוב העבל
 כבז פיל בע לעון בל גל דספכת יומא ליבוי שבעה ומשוחת שבעה פיל ליבוי ז מה לובש
 כה גדולא בגדים ז ימים משיחה שמושחין אותו ז ימים משמקמט ואחל כך הוא בהן גדול משוח
 בשחן השמחה ומרובה בגדים רב פי בע משח בג השותפין בגל איז חוליקן את החצר אמר

שמואל: רבד רבדא דכוסילנא כול פילע בע כסל ובע כג: רבדא צם
סוף בקרב על הרובד הדביע שבהיכל בל א צמידות בזנהמקד כיפה בית גדול
היה מוקף רובדין שלאבן ובסד התחתונה חמש ולובד שש האמעעית ו' ו' ו' והעלונה
ו' ו' רוב מעלה חצי אמה ושילחה אמה אמה ולובד אנסו פי מעבדות: רבדא בגא
דמסכת תמיך אמר ידעיה לחסחמין לרובדא פיל מן מלכות תביאנה בגא איסורצנה
תלכה בלילה למנה בלילה שלא היה קוף הולך ביום מקול תלבוכות היום: רבדא בפלק
אילו טרפות בגא הריאה מידעל הוא ללילה בה כבד פילם צם אלכל: רבדא צם בגא
ד' א' בפסקן רביע בקדש ה' ישא איש בשל קדש בלכך בגין שנגע בו שרץ ונגע צטר זה
בכנף בגד הטמא ונגע עור הבשר צלום או בניד או ציץ או צמח ונגע לו למאכל נמא
הכנף שלבגדו שנגע בשרץ ול' א' והבשר שנגע בכנף ול' ב' והלחם והחמיר שנגע בבשר
ול' ג' ויץ ושמן שנגע באלו ול' ד' ושאלם היקדש כלום הפסל זה פיל צם סוטה ירושל
פ' א' בעבשיר ב' במה מדליקין בגא על שלוש עבירות רביעית דם נתפס בדם ופול
בל גא דסוטה ומה ים שישבו כמה לביעות לחם קמעה עוכרתו אדם שאין צ' לארבעות
אחת על אחת כמה וכמה פיל הוא הדם העולל שצלב שממנו משותת הלכ אין צ' לא משקל
לה בסל שהוא לביעות לוג ירוש' בל' המוציא יין לביעות שלמולח אצבעים על אצבעים על
לום אצבע ומחצה ושליש אצבע רביע בקרקע ולביע בקרקע ורביע במעות ככל פיל
בע ותי ב' העוקין בלדין שלאחריהן אצל הלוח מסיקליקין נותן לבעלו רביע א' אמר לב
לב הונא רביע בקרקע שהוא לם ע במעות פיל כמ' שקנה מסיקליקין שזה אלה ל' אמה
בשד' יין מחזיר לבעלו פ' אמה נשאל ביז הקונה שכ' אמה רביעם פ' אמה דמי כל פ'
אמה מסע' ע' דינין נמצאו פ' אמה בעה דינין לביע בקרקע שהשאר בידו שלקחה שה'
רביע נמי במעות שקנה בה כל השדה ושמו' אצל רביע בקרקע שהי' שלש צמעות פיל
מחזיר הלוקח לבעלין ק' אמה שה' רביע שלכלהשדה שאין ביז הקונה פ' אמה בש'
דמיה ל' מה שקנה ק' דינין בכל ק' אמה נמצאו ק' אמה שקנה בעל השדה דמיה ק'
דינין שה' שלש המעות שקנה בהן השדה במאי כלום לב הונא סבר נבי חומשא זב'
כלום מאיל ומזבץ סיקרליקין מה ששדה חמשה בארבעה אותו שהחזיר הסקליקין מה'
לבעלו ושמו' אמר נבי ליכפא וכך הפיה אחי צ' הוא טלבר ביאגו חטבון אחי לבעל
סבר מחזיר חומש בקרקע או לביע במעות קסבר נבי חומשא זבן פיל מה ששדה מסת קנה
בשמונים כשנותן לו עשירי נמצא שנתן לו לביע השמונים שקנה בהן קרקע שה' לביע
הקרקע ששארין בידו ושמו' סבר נבי חומשא לבעה זבן פיל קנה בעה מה ששדה מה
הולך נותן לבעל השדה לה שה' דמי רביע כל השדה שקנה ושליש המעות שנתן לסיקליקין
ומחצבתן על שמו' או אגמשה ראסונה בית דין שלאחריהן אצל סל עד ל' הוסע בלדין ועמו
שאם שה' בצ' סיקרליקין יבחדש כל הקודם בסון זבן ונתן לבעלן רביע בקרקע ורביע
במעות קשיא לשמו' שאם שה' שלש במעות ופידן לב אשי כי תפא הא מתעבא רביע

האשה שפולגה נכס רב אבא אמי שאלתי את סומכוס ובשבת צפ"י צעור אולי אבא אמי
רב אבא אמי הטעם ואחרי כך ילח ואבא הוא רב כהן פירש בע אבי ל"א רבבוטא סגל לוי
ובי קטא ול ישמעאל בל ורין גלגל שהתנאי ושד הוא מכלל אמרתי לטעם וליכא הווא
קמא וחולתם ואין בריתא דוחה דבריו לפ שהווא תנא חולק עם תנא בפ"ב בכתובות בגל
דסמך אשה דלגדה ואולי לטא לבנא אשו פ"י שושא וטק עשה (כיון) דל ציה הכי ולבנא עשי אדי
הווא לא משוי נמשיה כצית דין חצוף בעג דמא דמעהדין לכותיט שבצבל רב ושמוי לבינו
שבאלין י"ל אבא בגין לא צריטיה לבה פ"י בע ערך ויקלאו לפשו אצד תרין י"ן לב בחוכמה
ועיר בשניא רב בע תמיד (וקרובין) שומרין) שם בר גמ' דסופה שכן בצבל קודין ליוקא
לביא בר ארוסה ושומלת יבם בג' מעובדות והרובה שושא שקלה והשירה טוטל מלאה
תרין לוש לביתא שפדת חוה בחורים טחון שאון תרין רובין ריחיא בעלו רב דלא מקום
לביתא פ"י לצעתא ע' מוצלעת וכבר פירש בע קדם. רב בע א' בגיטין בגל' מאד
אולי וצפ"י שמת בגל' שיר קדיק ע' דתן צפ"ג בפ"ה חוץ מאחד מליצוא שבתו כל אחד
מליצוא (או) כלץ דווקא דילין לעימרי הכי אלא אפילו אמר אחד מליצוא לא יעאבן חוה
למיסתבא לאותו אחד מליצוא ארידיה האי י"ט ששונן חוץ מאחד מליצוא ופ"י חוץ
מליצוא אחד שהוא הלוי בר גלגל גיד הנשה וצג' דמסתתמדי פ"ט דתנן בע שקלים
ומשמנים ושתיצוא נעשית פ"כ כיצדין ס"א ומשמנים ושתים לצות כלול פ"ג בטלות
ארוה: רבב בעגמ' אבשבת שלזפת שלגוסחית שלרבי ושלג' בעה בפ' המוציא י"ן
צג' המוציא חבל רבב כדי לשוט אחת אסמוגית קטנה במתק גמ' דם או קטלים כל תלג' חמ'א
שנמצא רבב על בגדו פ"ד רבב שמן וקרא וצבת חסת וכיוצא בהן אם נמצא על בגדו שלח
חשוב ממשנאי תורה שאין בע אדם דבין צו שלן תלכין מלבושם ממנו פ"י דבד' דם
יבש כפן ריבוי דכוסילתא אב רמי בר אבא האי ל"א דכוסילתא עד גזמי לא חייץ מיך ואיך
חייץ ותלג' חמ'א שנמצא דם על בגדו העליונה הרי זה מבוער במ' לא חפור בגל' ואתמי רגל
אולי צפ"י עושי' מחייה חוץ במעלה ורבב בפ"א מ' מעמדן צג' עד חתני חצבן ועוד
יש נווק לטען י"ן פ"ד רובבן זופתן בזמית לרובבן כמו רבב גוי רובבן ויש נווק לתוכן י"ן
שנותן מעט י"ן בזמית בשטלן הזמית כדי לענה צפ"י בע גמ' דסוסה אלא ל' אלעא בר ביציה
אילמלא תבלתו שלדודי הן כ"ל שדא מוכרי רבב שג' שיתת י"ל מודה להם פ"י כפולת
שעה הוא ומטע שהזכיר שבעל גסת צופים בא להודיע שלא נשאר להם לא מסולת' שלשעה
פ"ג מ' י"ן רבב מאם מלוב שעת שיתת י"ל מודה להם חתמלל לקד' שישאם שיראן בע
אדם מהם ומאדם עשיר מתלראים: רבובה עבד לה רבובה (בריה) פ"י בע אדם
רבובה בפ"ג במידות ורצת היה לחוננו שלמזמז לב על לוחצין ולרובה חיתת
במעצו והו' שם טותן כסולי חסאת העוף: רבב' בע גמ' באהילת ובר' גמ' דם הישן
וכן מרבג שלאצנים וכן סואר שלקוחות בע גמ' דכלל הלנים פעם אחת הלך רבי למקום אחד
ומצא מרבג שלאצנים ס' א' מרבך פ"י מרבג כמו בעין שלאצנים זה עלב זה כדעת
ראש בטרות כהנים לעשן זריקה יסול' יהא זולק ורובב' ופ"י שיתן אחד על אחד כמו

רבע . כל גל דם המולר את הפכיה . וחיינו בו מרבעתא ובי מרבעתא לוישיה פילמא
ויבד תגמלם תרג ידוש וארבעתא ברמת שדים ורחם ותרג ירוס ומעיא דרבעיא בגייהוס
רבע כל סעודין הרובע והרבע בבג רובע שהמה זכר הוא על האשה כפי ואשה לא תסגד
לכ כל רבע בהמה שרבעה אדם בכ אחרון בפא ברענות בגמל עד מגי שותין וכל גל דם
אילו מעאות ובתים מאסרד רביעה שניה בכ א בתעשות בגמל עדמתי וכל גל דם קונסין
גשמים שידיו י ימים זה אחר זה אנה קורא בהן רביעה לאשונה ושניה ושל למאן כל יום דתא
פיל כל הקשמים שידיו במרחשוך על זמ יז חשבים רביעה א למע אם רביעה שתלד ביום יז
הוא כל שכך קודם לכן מיה ועד כך היא בינונית מכד ועד לאשחית כסלו היא אפילו עשיו
כשהתחילו הגשמים נחצי יום יז וגמח בחצי יום כל שהן י ימים מזס ליום אתה מותר בה רביעה
א ב ו ג א מ ל אבהו מאי לט רביעה שרובע את הקרקע כדלביהודה דאמל רבי יהודה מיטרא
בעלא דארעא שני כי כאשלי יוד הגשם והטל הן וג רבע בפגמל במידות חבישין שטרו
על גביהן כל לחות שלחין רביעה שלאלית כזר פדט בע איילת ובמעשעים ובכלעלים
תרג וכלבישין וכלעלסין רבע בפגמל במידות חבישין פיל הודיק מיס בתוך
ביתן וכן לענין שבת אשה חכמה מרבעת גינה בשבת רביעל בהכרים פגמל בכלים
ל יהודג אונף אף הרבעל והמזורה כלשהן הדי לו טמאין פיל כמין חמת קטן ביומי שיש לשמים
ליתן בו בשמים רבע בפ עושין כסין ובינהן כמלא ברבקות שלג ג בקר כל גמד
כל שעה וכל לו מעיאות בגל מעא כמות הכניסה לרביקה ורשה כשירה בפ הניזקין בגמלמא
פדה שהכניסה לרביקה על מנת שתניק וחדוש פיל רביקה צמד פדות שעומדות ביחד או
לדוש פ א לרביקה לפטומה מלש עגלי כרביק חרשה כשירה בשביל שתניק חתום כסול
הנה כיון שנתכוון לדוש כסולה ועלם מתוך כרביק תרג מי רביקה סליק פ ב
אחלפין רג לא תתאוה תרג לא תיחוג וכל מחמדין וכל רגומא חמיר לשע
תרג ראוי לשיעא רבע כל קרבתת שעה להרגב בעבד הירוד רבא בס גל דם
א בבכורות עין יפה בסלע עין רעה בשקל בינונית ברביא אמל רבא הל ברבא רגיל הכא
רגיל הכא והינו פיל רביא דרגיל הכא ורגיל כלום קרוב לזה וקרוב לזה שג זוזין לא כחסר
מלע לא זון ואינו יותר משקל לא זון רגל בפ מי שמותו מוטל לפ בגמלעל ק
אבל שמה הוא בלחגליות פיל רבי שהוא רגל לשנות בו לא שט לא חולה לאונסן פיל שמה
קרי באונס שלא בתשמיש אבל חולה המרגיל שראה קרו באונס שלא בתשמיש אבל חולה
המרגיל מחמת תשמישו פ סאה בר גל דם יש מחסות זוהא מרגיל וזה הוא מרגילתו פיל למע
לכהן גזול גיושה וחללכהן הדיט הואיל והוא פוסל הוא מחזר אחריה והיא אנה מחמת אחיו
הוא מרגילת שתינשא לו לפיכך כותב לה לזונה אבל שנות מוכר סופים הוא לא כפלה
תלה לא ספילגיא מחמת אחיו ומרגילתו שתינשא לו לפיכך אבה לזונה רגל
לא שקוד ולא רגולכבר פיל בע עקר בפח עור המרגיל סל חיצול לטומאה פיל אם המטיטו
כדי לשנות נוד שלם עריך להועיא רגלו מעאיו בפ כל סמול בגמל בות שמאי ובג דפרק
ולר חטאת תגורבמ אין לרגלען בוסטות כיוצא בו אין מרגילין בספור וסלעד מה שמעבה

גודל טרף בקלפי עלה בשמאלנה שחזירו למיטף אה להו ארתנו מקום למיטף
לדודת אהנו למצוא תשובה להשיב לנו כלום טוף שמשון כך אמרו פי עוז
לחיות אחת כיתה אחת גזולה לפיכך הוצרך לכבדו בימיך שאין מאובחנות אים יודע
כמה חסדו וחסדו ואין להן להרחיק עלוה רד בפלכתבי בוג מצילך מזון תוד העיל
סת נקיה ובהדאה פיל לחס עב וכלם אונא מאג וכלם לש כמשחא ארדו רד רשע
יוד עס לחין עין בצח חיי בפעדה שנתפתח בגג האב מגלגל אדם אתבטן עי יב שנה
מיך ואילך יוד עמ לחין פיל מגלגל אדם עס בנו ומלמח שלא בעצ מצנן ואילך מלמח הלכה
ומכה אתו בשבט ער שילמד פ א למקרא מצנן וספי ליה כי תורא במשחא וכלמח ער יב
שנה מיכ ואילך מקצת היום מלמדו אומנות כרי שיחיה ממנה בעגלת דפ הזורק כי היכיל
לדוד קשים פיל אם השתי אמת ומחיה שאיפשר שיאמט וירד הקרשולו יכין רד
על גודל א ביומא נ קולץ הולך מסוף העולם ועד סופו וכו ער ויש אופ אף רידיא פיל זה דמדה
לדיא דתענות בסגמ דפ סדר תענה האילן וסס מכורש דדיא לעגלא תולתא והיט וקל התור
שמע באר פיל תור היט עגל שחוא שור עוגלא תולתא בן ג שנים רד בפלמח אהכר בג שור
שה בעה למה מסל לרידיה פיל שחורשבן הלוקח כלותן שהוא אעלו ואין מעלה שכו לנשק בפנהחובל
בגמ התוקע א חיי תס תמי נודינה דינ ממנוות ברישא ושחלם מרדייה וכו ער זאת אומלת
עלה דמריא היא כלום כי משתלם מרדיה היט מעליה ולא מכופט הוא בלגמ דפ המוכר פירות בעי
אזלת ודעה לרידינה ופנה ושמו אה כי אזלת בתר רוסה לאיסורא דמכונא לא אזלת בתר רוסה בפ
השותמן בגמ ולא את השדה בבבל מאו אמ רב יוסף מרדו יומא פיל כשוער מה שחורש הפועל
במו ומקשינן עליה שדה שחורש בה בים אחד אין בה כשיעור זריעה ביום אחד משלים זריעה
בזע יום מה יעשה הפועל בשאר היום ישב ובטל אי יומא זרעא לא הוותי יומי כדבא איבעתיה
ותא זרעא והאי דאמרו לא הוי ב יומי כדבא כדבא זרעא ופלגא וחדי תש וברית ער דאשלים יומי
אי בעתא יומא זרעא וכשיבוא לזרעה חורשו ובחזיתו עור מושך המחלישה על הקרקע
וזרע זה הוא פיל דזרעה בהודו והוא חמש תק והוא לדי אשל אמרן לנשך שחי ונעשה
מה היו עושין להן היו מרביצין להן בכלטיות ומעבדין רידין עליה עין בל עמג רדנות
תר ירו ויש את אופן מלכותו רדונה רדס בג לו נאמיים בג שמים עם רדס לא
תקרא רדס לא רדים רדס יונ רודסיות עין בעיון רדס וילט צלמח לפע רדס
עין בעל גל בג סורר שמעילין אותן בפשן הסרדף אחר חמח לחוג וכו בפ החולץ
בג וק שאר כל הנשים היו שהיתה לדופה לילך לבית אביה או שהיה לה כעס מצעלה וכו
ב החולץ בג בפסח בר גמ דפ האשה ובכחלות בג גמ דפ מדיד כמ ברדוסה כמ בשניה
דופה וכו עד לדופה להגיד שבה פיל כון שנבטה בבית בעל ונמצאת שלמה דגל ראשון
וי לדוסה לילך להגיד שבה לבית אביה ושאר הדגלים איה ירוש איזהו דגל רדוסה אמר
מי בלבן ראשון שאבה חדמה לבית בעלה סליק פ ד אחר פ ה
רדס בם הנמצא יין בגג פיר הדוסה מכסא אילבין פיל לא מוכס עצמו לא שמע
כט כלל וחמשים איש רצים למס ומחמשים מיטן אמכס ונלקטר ומי שלא נק אעפ

לדיא
לדיא

בעור פנים בבשר כרעים תרי ירדגלי וקרב והפיעים רחל בסם זבטא וסאקל
משעבד ממנה בכל קרצות פה במחנות אי מביאין מן הדלות לא מן הדלות פה וסאקל
גמולים רחלם בכלל גולסו בשבועת הרגילאונן החלב ופס אופלן בגלגל
שילט סעיות וכל שקצים חוץ מכשדי שרה והרגילאונן החלב פיר שב הנקרא מרדקס
ובלג שבו שמורתלם רחל ותגשש ופישש תרג ואתרגיסת ואתרגיסת יגרעש עכ
ותג וצבלגות ללא מוסגין מצדאי רחש בבר לב פיר לך בעצם הזים הזה

סלק פ ד אחלפ ד רחל בס גג ד עירובין כשהוא מרחק מרחק בשולי
הקופה בס תמיד עבר את הגזלים על גבי המזבח וירידין בשלי המזבח בפז במחנות כקוח
שמימין מירודין בפז באהילות מקצתו מרודד על הארץ פי שהאהל מרודק בארץ כדל לרודק
הארץ על המים ואם וירד על הכרובים ותי וירקע וירידין בדגל דפרצתה שכן מרודדי טסי
משק עושין כן בנהעד בגג שר שש עלו כחית כדאמרת כפס במרודדי הכא נמי במרודדי פיר
דק שאטודי שלא יעלה לגרוד מעלה עור ולא כלו כמות רג וירקע ורודיו וכן פיר הארץ לב
אשר מרודדי מהן בפלו ערמות בגג נסלה הכבד כלום אם היה דקן וכשונה ואם תתחדר ון
על גבו ירה בכללה כחית ועלטה בתיק בר גל דם קונס יין עבים נמי בכלל תאנים כמו
מירודין מקצות כדא פיר כשהוא רוקן השקצים שלטכולות מקצתן בדבלא סכין רחל
בל כע בכלים נפש הסגום והרדיד פיר רדידי בלג יס רידא הוא עעף דק שמכסה ואשה
על האשה ועעף תת ירוח רדידא ותכס בעעף ותתע ויש מרדמין לו שאו את רדידי מעל
והצפעות והרדידים תלי וככעצא וזה פיר תתק כביטני למע רחל אמא דלא עיין בעאמא
רחל בר גג דשבת הדביק פת בננור בשבת במזיד התירח לו לרדותה קודם שתאמר שיבא
לדי איסור סקלה לא שהאשה מאצות כלאמת הוא ולא אימיטיא וקשיא לן מכדי רדידת הפת
חסיה ואינה מלאכה דמטיין במל כעב הנאדבי שמול כל מלאמת עבודה לא תעשו ימא תקיש
שורר ורדידת הפת שהיא חכמה ואינה מלאכה וכיון שאינה מלאכה אמאי לא פשוטה להעלה ואם
ל חנא דעל וקבלו מעצותיו טבעיא זו להחיל במטול ומתיר היא לפיכך לא אימיטיא וישא אפכר לדי
גפת האמיה היא חכמה ואינה מלאכה אבל לדימא בעודה עמה קודם שיקרבו סנה מלאכה היא
לא תראה גפת האמיה אפשר לרדותה בלעז וכדאמרה אבל העשה אי אפשר לרדותה אמא בידים
שאמא כמל לש ועוד ומתקן הוא ואיט מקלקל ולפיכך לא הזכירו במקום הזה רחל ותנא רחל
כלל ללמד ט אינו דומה זה לזה במבטא ד איעור אומ אף הרוחה ונוק בעל העל מעדס חולה
עבאן עוצר צפסח בגל כיצד משישן דעבדו כל איסור דתקל אישול אמי וכול בפג צפסח
הרוחה טתחנס וטעו עלפי חבית שלי וכל בגג דפ תמיד והרוחה חלות רצש בשטג צפסח
חייב חטאת בס שבעיות וכל שקצים והרוחה ממנה בשבת חייב פיר הרוחה שנוסח הרצש
ט מעשה האמיה חיה הרצש ואומ וירדחו אכפד ומתרג ונסחיה נמשום הרצ קויה ממנו לספר
שבעתין) ממנו לשם אחר נוסחא בגג חלות רצש אמל איעור מאי טעם לל איעור חבית
ויטולאותה בעדת הרצש מה ישר התולש ממנו בשבת חייב חטאת אף רצש הרוחה ממנו
בשבת חייב חטאת רחל בפג בטיה ל יס אומ לא תוט מקום לביטן לרדות לא הוא בטל

בגד אטריות בגד וצנזים הערובים והדבובים: רזניקא בצסודתעיות
בגד מעשה אוילאובן לכו רזניקא סא אידל אייתו בזוזא עיבדא ברעה טייעא בזיתא
רזניקא ודתי בג פרס לצד פיר בעשי סלק פח אהל פח רחב
סה רחבו כזר פיר בג בקר רחיים בבירה בג זם טוב הריחים שלפוללים טמאה משוס
עלים וכול פיר לני עץ חקוק וצאמעיתו סק של בידל קצוע צאמרים עומדים מלמטה ובא
קוב נקבים דקים כמיז כבדה וגעליון משופה ליכנס בתוך הוחתוק ומצופה דאשן שלעלין בידל
שאי כמיז פטוטין בלוטין קטנים קטנים ונותן הפלסלין באותו הצדל המתוח באמצע החקוק
לאודכו הנקוב ככדה ושחוקין בעליון שאי דאשן מצופה בידל כמיז פטוטין קטנים גסים מעט
פן הנקבים ונותן הפלסלין על הצדל העשוי לסבכה וטוח בעליון וס שיחוק יודי מן הנקבים
למטה ויש בקרן עור ההתחון נקב ביול סתום כשדוצה פותח ונטל הפלסלין השחוקים ומכורט
בגד שלט וגם כך פירי בידושלמי התחטן כל קיבול העליון מטל מתחת אמיט משכבה
ריחים בצוארו ועוסק בתורה ולא פליגהא לן והא לנו בג א בקידושין בגד ללמדו תדה פיר
הא לן לבט בבל דאית נמיים ושדות וספק בידן לעשות תורהו נושא ואחר כך לבגיהא להו
לבג ארץ ישראל דלית לנו שדות ומזונות מרווחים ודאי אשה ריחים בצוארו: רחם כפ
העל לבג ממזוי רחמנס ובירשנס וגמלי חסדים: רחץ וטעני רחיצות ידים כזר
פירט בע טענון רחץ הטכס ושכר ללא וטרוחן כזר פיר בעחשך בילמדו ואמר
משה לחובב כי הנה רחיקך יאבדו מי שרוחק מן המקום שלא לעשות תשובה אכזר מן העולם ואט
קובת אים לי טוב מה שמתקרב לן אשרין תרע יתדו עלידי שנומקרב להק זכה להודות למי שנו
ואתה תחזה מכל העם וג רחש בג חכית בגד איך נקצין אוסופ ולדאי צולול שלתרנגולין
לא אתו לאוסופי נמי ריחשא פיר שלא יכנס שם רחש ואכל התרנגולן בהאשה פ ח צנוריות
אם גג דחולין כיה שיצא הרחש ממקום קרוב ושותה: שרץ תניג רחשא כגון הנחש והלטאה ופוחת בג
רחש בג גג דל אלבע מידות חזיה ליתתהא דתהו קאמר חשי שפוחת מרחשת דאחא
אחא כזר פיר בע הב: רחש כזר רבה פירט מב אה תולדות השנה לרחשת הקנים שלא היה
דחם יכול ולכנס בתוכה פיר יער תלג חאישא ויצא דוד חורשה: רחש בג כל הנלם את
דחורבנות המלגו בג טו כללים רחש שלגרוסות טמאה פיר כדכח אשר זוח ברחת ובמרחח
יש לו שם אחר בתלמוד עתה: סלק פח אהל פח רחב בג כיצד עולין
סוף מרוטבו הרוטב והקסם עיין בע קף השלישו ומרקס גולס כלים תג ורטן סא ורטב פגול
מאניהן עלכן מפרשין רוטב נמדק ובגד העור והרוטב ממש חלא דקרוש רטב בחלק בגד
הדיוטות ובל גל דעז מאי טעמא לא לכיבית מוסיא אמר לנו אשדאי ברטיבא פיר כשהעשב
חדרך להעלין שם הסוסים רטב בטבול יום בפלידות תמרים רטבות כל שהוא דועה למוץ
ס ב בעקנים גלעניה שלחטב א ע פ יצא מן רחבת פיר להמדים שאינה מבוטלת בטוב קודין
לא ישמע רטב רטב בהכדור פ כג כללים האקון והרוטב והכלים פיר כל עיירים המה
רט בג עירובין מחזירין לטייה במקדש הלל מותר לטאת בה בעת ממריב רב אשי פיר
לעו פרוטא רטן בג חבית בגל מי שנשדו הרטבן יוצאין בסוד שעל כותשן פיר הו יום
וצאין בסוד ל שעל כותשין מקובץ ולא משאלל בשכל שלא יעכבו לרוץ: רטן
ס היה נוטל את מנחתה בג ע רשע ערום מי סתבדא לזב אחא בר יעקב דאגל מי שלא

לכם בל ילמדו לך אימות רפס הקנה עליונותם ביום חשע פיל ענן חזוק כמו י
דלסו את החסן: רכס עבי שחקים ותג מדיכפות עננן קלין המון מים בטמים ותג
כפתרמין בשמיא כי אערוץ המון רב: רכפא בלז בשבעית ומנץ חצובעף הטאה
והדכטא פיל בלג יטמע שגה מרדים והן עיקרין שחופרין את הארץ ושולקין אותן ושחנן חמים
ומי שושלן תולעים בבטן ומתב ויש מפרשי בריז בעל שלרכפא פיל בעל קשה שאוכלו
מדמע רכש בל גל דפ א ע פ שאמדן ופמי שמת בגל שיש קרקע נככו רב משל
דוב אמר מדכבוח תרי לופשי פיל הרכיבוחו על שט סוסים כלוב כוחות וחיוזקים מחזקין
סלקפ י אחלפ יא רם אכסלדא רומחא ככל פירט בע אכסלדא פא
א ע פ דפתיח ורווחן מן הערדין הע אכסלדי רומיחא גביה פוסחיה ורמות הילכדיש להך
אמות דלא יכל למיעל לפרק משואם אבל אכסלדי תאדלא גבהו לית להוד אמות בלז דפ
אין מעמידין ובבדל לז פירט נה רומי רומי השיטה התנוכפי ברוכה הדיך פיל זה ארון שגיה
מעצי השטים רומי לט הגבחה התנוכפי לש הגבחה ס א רוע לפליע המשוחק ברקמי חב
שהיתה מצופה ביצורין שלהב בענן וחשק אמת בדבר ארמון בהיכל בס גל דפ המעני
התם דמות רוחא הוא דנקיטא להו פיל מש גסות הרוח מהלכין עקב בעד גודל אבואם מעמד
להם הרבה רעום בפ אילו קשרים בגל מקלפין כיון דכל יומא לא עבד הלי והאידנא קא עבד
חפ לא מתחדי כדמות רוחא בפ השוכר את הפועל בגל המוכר יינו לנכדי פיסין והאי
חדרי בהו דמות רוחא הוא בס גל דפ ח שרצים דמות רוחא הוא דנקיטא פיל הכי מותר לומר
כדכלטן שממנו אינו מסתרים לא משום הכי אינו כדק שוב לומר שדמות רוחא נטלה הימנו אבל
לעולם אם היה אפיק משי לח הוא אסיר והא לאמר ומעיקל שהוא כבד סרים בפ בנדי
תום תרומה ביהודה אסוריה ובגליל מותרת פיל ביהודה הינו ירושל דהווי חלקן של הווי אסור
דאיכא למימר בתרומת ה(שכה נודל לשכה הוי בארץ יהודה והווי בדבר הנזר ובגליל מותר
לחם אם בגליליהי על בתרומה הואיל ואין בגליל תרומה לשכה לא תרומת הגרון היעל
שאין אנשי גליל מכירין תרומה הלשכה לפ שאינה ביניהן בלגל דפ העל ואני הנה נענין
את מל תרומה בשתי תרומות הכתוב מצר אחת תרומה טמאה ואחת תרומה טהורה ואם
דחמ שלך תהא לבסיקה תחת תבשילך ואם היה שאין תרומה טמאה מלניקין בני מין שחור
להנות מתרומה טמאה ובזו ההל מפוש שהתרומה והצבורים שאין רצון התרומה והצבורים
חייבין עליהן מיתה וחומש וכבר פירט זה האט בע טען: בלז גל דפ האשה שהין כגלה לגל גים
ת ש אכל תרומה טמאה משלם חולין טהורין שילם חולין טמאין וכל על והוינן בה כמזיד אמאי
אין תשלומין תבוא עלו צרעה דאכל מעה מיד דלא חזי ליה (מיטל אפילו בימי טמאתו וקא
משלים לה מיד חזי ליה בימי טמאתו וכל מיכן שאסור לכה לתרומה טמאה לשלם בימי
טמאתו בפ הנזקין בגל המטמא אי מטמא תרומה משום דקא מפסיד לה לגמדי פיל דאסורה
באכילה לעולם כדאמרן אבל מיטמא דלא קא מפסיד לה לגמדי אימא לא פיל דמתנת בגמא
באמרן בהמפליא פד בתרומות ל איעזר אור תרומה עולב במאה ואחד פיל אם נפלה
מאה אחת של תרומה בק חולין לוקח מהן א ואול זו היא התרומה שנמלה והשאר מותר ואם
החולין פחות מן אסור הכל בס גל דפ כל הבשר תרומה הדטן ובגדי כהן שני לתובין
הבאין כאחד פיל מדשן אפר המעלכה וקומץ וקומץ ממנו בקמחו וקדש תרומה הדטן על

מי שלם שמש ולבם די חכמה הליחה מקניש לחם לטין מטשא ולא ידענהתני תנו ולא ידענהתני
כיל כמה דאמטשא רטון ולא ידע מאי לטיך תגא תגא ולא ידע פחטיה בטבל שלם שימש תלמי
ולא פדיש תלמוח ולא סכרא תרג ותגד חנדי ורטיך רטיך רכזע בוי ילמדע חיי עור ל ש שלם
יגוד עורג גוול יפה היא מלמענת ועווחת הוא כמו מקרטע שפיר בע קרטע רטיש

סליק פ ט אחל פ ו רך

בני עשבים מירכבא לני ריכוק לני אח מרכבא שונחת עצמה על גבי עשבים ונלידה באח
רך לורכא ולא ברבא סכר פיל בע חיון רכב גד כלם למעלה מן חמדכב משכב שש
נגעו למשאן וכפ הכדור והאמון מה בין מרכב למושב מרכבו חלק נגעו ממשאן פיל שמשאן
מטמא בגדים והלכ תשא בסיפרא והעטא חתם מה תלמוד שיפיל אין לי מטמא במשא לא מדל
בלב מושב ומושב טמא בגדים מנעודין הוא ומה אם מרכבא מנגעו מטמא בגדים מט
מטמא בגדים משכב ומושב טמא בגדים אינו רך שיא מטמא מטמא בגדים כול תל

והעטא אותם לצינור המשכב והמושב וכדומה לו מי חטאת שחלק נמי מנגעו מטמא שמי חטא
שאין עת כדי הויה כי טמאין בטבע אבל לא בתקופת כדמכילט בצה וצינור וצומא טמא
על חלק מנגעו מטמא ועשה אב הטמא לטמא אדם ולטמא בגדים שהנהמה הטמא הנוגע לו

אית מטמא בגדים והעטא מטמא בגדים זה פיר ל נסים זעל בך גלדכס בזכר קראו מלכ
ובאה קראו מושב פיל מרכב פיסוק רגלים ודרך גמי באשק להזכירן אבל בלפיצת גלדכס וכו

בן שהוא משום פחד שמתיירא שלא היכול אי אמשר להזכיר רכבת רכבת כות ואם תאמר
לכטב יטבת חסן לא אשכחן שבת חסם לא למדיש או לרמו של לישבות מלא יושבת באר
שין יושבת תחת המר לפיכך לכבת בלש קצרה בל לא יחפור שלמה מן השכב שהן מ

הרכב פיל שכב רחיים הסוכותה ויש בתי מכל סביבותה טפח לכב העליונה המורכבת
עליה כגלקטא דפי כי עד עלה מעצרי חכב אתונות א תלמו חכב שהחלפין מעיד לער וכול
עודות ששטן אותה לעגלים וכו מרכבין דקלים לנהום ככל פיר בע נסן בל גרף המוכר
את הית לא אסון לא דאיכא עליה דיכבא דדיקלו ואו ט קכך בם המוכר את הספינתו בג קט

שלשה וכו האמר לחברו ליכבא דיקלמא ותקן פיל משימין אילן בתוך אילן פה דקלים
רעפים רכל בס ב במעטות הלולפן המזוידין בעידות בלא איל עקיצה וכו וג דפ
המענה המעוא קופת החלפן בס גס דל הזא על צמתו רצים היו פעמי לופל פיל מוכר

בשמים מלל מכל אבקת חכל רכן בם תרומת הלבינה ומצאת הליזו תלומה נסין
ראשיה מלג תרג מרין עליו שיהון רכס בל האולל את הפועלן בגל ואל תל פירות
המרכסות בתבואה והל שות בתלומה המרכסות בתבואה בדלפת לקליה שאיה נידושרת
כשא התבואה רכס בל גל לפ הסותפין הע מילי בטיה אצל בריכסא בעא טע פיר
בזוחה קטנות ובטיס לקטור האדיחים בטיס שלם יצענו בבולל רכס בל גל דלפ וט פשוט ואם לא
ניתבדק באנפי נפשיה אידי דוטר מירכס בגלדף חוקת הבטיס ובל גל דלפ וט פשוט ואם לא
הב לי טערי ואם ליה אירכס עד איהו דיל כותב ליה בל גל דלפ חלש שמשא רב יחוק בל בל
אירכסו ליה מטכחות דבי מדישא פיל נאכחו לו מפתחת בית המדיש בלשהות בשבת אמר
שתזילדב טל וטלא טל פיל לך הלק באותו מקום תינוקות שיטחון טס ומס ימצאום

אשר יבין אל
שאינו חוזר
את צדק ותנועה
תשמידו ותכלה
צעד ונחק ומעש
ומעקרה (שם)
ותבטל מעשלו כ
עלו גמרות טובות
הקדושה ויאורו
ומה שיקרא לא
הקדושים והכור

אל אלהים
מכבי זבדי
אנה ה' למען חסד
ולמען כסא כבודך
ולמען כב אותי
כברא שמעיה
למען על שקם
מלאכיך הקדושים
עם שקם למען קל
וצעד מונע אנשו כ

עשרת
בבני עבד יצא
יחזקאל ואש עבדו
מתק סתם ביתו למ
על חט חת יצא
יש גל יצא
מרו יצא
עזר עבד חת

כשם שנה במטה והרים מצט בקמחו וסיל בתרומת טהרת כהנים ושגולן שלא יחפור
וקבלה הוא שנבלע במקומו בפ' בכתובות בגל' וכן שט אנשים בתרומה דרבנן אטלן בתרומה
דאורייתא לא אכול פיל תרומה חוץ לארץ ותרומת ארץ יטה תרומת מעשר שלדמא שחוח
למקומה כבד פיל בעדמא ובעד חזר רמז חרש רומז ונרמז כבד פיל בעד קפץ בפ' כיצד
הרגל בגל' אי זה הוא מועד לקא מרמז רמזו פיל דאייפא שחזר דחזו לנו בהתקצצט בבגלי
מרמז רמזו אהדדו כלל' זו אומרת לכת האחת הגענו והעידו והנה אטחנו מלפנים אהדדו
בפ' אן נערות בגל' הבא על אחותו נתר' בהו מעיקרא וגזר מנינהו רמזו פיל ניריבה
קודם שהתחילו השרות ונרמזינהו רמזו בשעה שמעוידן ולא מצאו למימר אשתל' קרץ
עין תל' דרמז בעיטה שלח אעבע תל' מרמז באעבע: רמז וליצטעם בעציונם תר' ירו
ולרמזין בסטריסן: רמז בפ' כיצד מצרכין בגל' נובלות ובל' דמאי וכל' הימין
חוז מרמזי שקמא ב' בכלים השיצט והרמזין פיל פול' נרמזי בלעז לכ' הקלו עליהן לבני
דמאי דלאו פירי מעלי' נבהו רמז בפ' ח' בללאים והלמך מוטר' פיל סוס כמובע
רמז בפ' סוד תענות הלא בגל' מעטה חמודה הוה מעציה או לנדא רמזאי רמזי פיל
עודים: רמז בל' גל' ד' דחולין אי זהו מצוה לקה בגלות וברמז בל' גל' ד' כ' יער עולין
מצות אש אין ל' לא שטכוח באש נכוה בגלות ברמז בל' גל' ד' באסימ' אופתה עלג' הרמז
רמז מעמידה בל' לאים ולעת יונת עם המצרית וחדמיתה ובל' הנוד' מן המצוטלובלעת הרמז
גל' אל' ר' אשו אל' ולעת הטמונה ברמז ירוש' בל' לאים אל' חטבת' אל' ולעת כמרה ובל' הרמז
אותה ברמז פיל בלעז צעסה רמז בל' גל' ד' הבועה לבן לביעא ברמז ד' פ' רמז
בגויה שין בע' אטל' פיל חלבה שלביל' שהוא עגול וחזר במסמ' גדול רמזיקום
כ' הטירטון וב' זאת תהיה ימך המקרה נעשה אורי מתקום: סליק פ' יא' אהל' יב'
רן בל' בכות בגל' וחל' או' אי' תבלתו שלמים נשמעת לא בצית הצגת ע' לשמ' להל' רמז
התמלה במקום דעה אם תהא תמלה פיל במקום קיבוץ עד שמטיחין ומרמזן שמתהא תמלה רן
בל' גל' ד' כ' כ' אשת אחיו בלעה לא מפקינן על שבת לשון ודמ' עם תל' וליע' עם רן בפ' א'
בברכות בגל' בטחרים ר' עקלה לא ילצה ר' כ' שתי שתי' שיומה לאעה עקלה שלא יליה בנס
ל' הים כוונתו בפ' תפלות השחר בגל' ר' גמלי' ה' כל' ד' תענותא כנגד פ' א' חל' כנגד כ'
רנות שא' שלמה בשעה שהכנס ארון לבית קדש הקדשים ירוש' כל' שלתענותא כנגד
פעמים בטר' שלמה דעה תמלה תחז' בפ' במה מדליקין בגל' המכה ובל' גל' ד' המוקף ובל' כ'
רנות ולא נענה: רמז בפ' הערל בגל' ממז' וליכל' בלעפלי' רון יוס' גר סל' כלל' שמי
שפירוס הוא: רמז בפ' בבל' מס' שהיא הופכת עליו את הדונקו ס' א' דומק' אי' ד' כשה
שולקין הירקות ומוציאין אותן מן הקדירה בספ' במדבר סי' שהוא כעין מל' וישלחו
הדונקין חייבין ביציות: סליק פ' יב' אהל' יג' רמז ושחקים ירעפן של
תר' וענפוס טילא וימטו רביבים תר' ואתמנעו רסיסא רסיסו לילה הדין ריסקא ליל
לא ר' ס' פיל הדין ליעו' שבנג' לית מיטה לא לסיסו לילה שין בע' רמז בפ' המוציא
אם היה עבה או מרוסס לפ' בעקצים האגוזים והשקדים חייבור משירסס בפ' ד' בהמה המת'
מתרוסס כהן פיל כמו קעה ר' צוץ המפוס מורסא בשבת שין בע' מפוס: בל' גל' ד' פ' שאחון
לירסא אנפא דחמרא באהל' תולענא מכה טריה תר' כמחא מרססא רמז בפ' מומין

גמ
מגידים

לכ' ואת' אהן
שמן דונקין
רמז במזין
פ' בלעם
מזונתא
מטע שפתי'
רמז

מקח בטהרות אם מפר לו תיבה מלאה בגדים בזמן שהיא רועצת טומאה פיר דוחקת
ר' עזרא בהל' א' דל כל שעה וצט' ג' ד' ב' סודר ומורה ל' אול' כ' פאש' יקום איש עלרשון
ורצחו נפש וכי למדנו לרועץ מעותה פיר מה נלמוד לרועץ מן הנערה וכי יש למד
אם יקום איש עלרשון ור' עזרא א"ל לר' עזרא כמות כמות זה הנערה שכלה בה א"ל לנערה חטא מות
אלא זה הנערה באה ללמד לאחיוס ונמצאתה היא למיידה והוקשה לרועץ מה רועץ היה ואל
יעבר כך נערה מאורשה אם יאמל לה הישמע ל' ואם לאו אני הודרך תהרד ואל תשמע לו
ואם תמשה ותחזק עליה אין לה חטא מות וזהו דשאלתה וכלן החלכה ואלו נותן להעיל
כפוש מכלן מקל וחומר וכו' עד דב' ל' תנא הקיטא היא לי פאש' יקום איש על' ו' ל' ו' וכי
מה למדנו מדועץ מעשה חלי זה בא ללמד ונמצא למד פיר מה ילך נערה מאורשה שהיא
ופטורה מדועץ שהיא גזיד וחייב בא ללמד הדועץ לעשרה ונמצא למד מטעם מה נערה
המאורשה נותן לה עילה בנפשו שהרואה מי שדורף אחיה לצועלה אם אינו יכול להעילה
בענין אחר לא בנפשו של דורף יתרוג הדורף להעילה דכתיב ואין מושיענה האיש לו מושיע
מושיעה בכלמה שיכול אף רוח נותן להעילה הנדף בנפשו וזה שצלאש הלכה מה למדנו
ושבמון הלכה מה למדנו לרועץ וכשתי עינינו לרש המחק ותנא ל' ל' ר' עזרא ב' ע"ג
דל' א"ל ציין ספור שניצט' אסור לתקן ביום טוב ובפ' המפלות בג' המפלות סנדל תל' סנדל
דומה לסנדל דג' שלם ול' הוא מוחלתו לא ש' טעם: פיר סנדל ול' שנתמעך ואין נפילאס זל'
אם נקבה ששעצרתו אכס עיברה שוב ול' אחי וצא שיני וק' לקל צורת הואטון ול' ח' ח' ל'
סנדל שנאוי וז' ל' מכני שנתקלן ואף עלג' דקימ' ל' א"ל האשה מתעצלה וחולת ומתעצלת
ל' דם שלל' ח' נכיל' למחוי תרויהו בעי קיימא אצל חולת ומתעצלת ומקלקל שני מתהאשון
וק' המפלות של' אף עלג' דאין צה שפיר תשב לזכר ולנקבה ד' שיק שמה היה עמה ל' שלם
שהוא רחב ודק וחל כל' ראש שניצט' שנתקלן כגון שפוד שניצט': ר' עזרא ב' ע"ג
המזכר את המפל' לב' חמ' א"ל בלא ריענות פיר שלא יאכלו חמ' לעים ר' עזרא ב' ע"ג
בהמה ולא ברעועה שצלב' ב' במה אשה ולא ברעועה שצלאשה: ר' עזרא ב' ע"ג
שנהגו ל' יום צ' יהודה א"ל אף הרועעץ ב' במה אשה בג' סנדל בעא מיניה האורועעץ
מ' א"ל פיר האושכף לפי שמלאכתו במדע נקרא רועעץ ויש אול' לפי שמלאכתו ברעועות
שלש נקרא רועעץ: ר' עזרא בר' יומא עמוד והסג אחת עלה לצמה ב' ע"ג בשקלים
בכה אחת שהיה רוחה את הצמה משונה ופול ב' ותמיד הניע לרעפה והסג פנו לעפון ב' ע"ג
הקולא את הצמה עומד ר' ע"ג של אצנים הואי וכדיתנא ואכן משחית לא תתנו בארעבס
לה' על' ע"ג או אתה משחחיה אצל אלה משחחיה על אצנים שבמקדש וכדש' א"ל ל' ל'
אלה תודה לא רעפה של אצנים וא"ל ע"ג לא אלה משחחיה א"ל פישוט ידים וצ' ו' ל'
שמה רעפה שהיה עשי קרקע העולה מאצני שיש חשבים קטנים מגונים חלבו ו' ל' עופים
ונראים ר' ע"ג כמות ב' אחרון באה לת' הרועץ בית הפילס באצנים שאיני יכול להטיטן פיר
שוטח שם אצני שיש נחב' ונחמ' אותו על מריצבת אצנים ואול' נגד העשויים אשר לחצר
הפתח ונגד הרעפה ב' י' א' בעים שתי א"ל ר' עזרא ב' ע"ג מ' פיר לאלתי כשמיס' המסלת
מאמכו ומגלגלו עלמטר אודגיס ב' ג' ד' כל היד דאשתכח מא' ל' ר' עזרא א"ל מ' ש' ע"ג

בו סכנה וכו' עד ליומי ממון בהמתו ליומי נפשות גופו פ' אין בין המודד ומלמאן רטאות נפש אבל
לא ממון גג לא רטאות נפש גוסן רטאות ממון בהמתו רפודים בר גג לרתובות מה לו
רפודים ל' אעזר אול רפודים שמח ל' יחושע אול על שריפו ייחן מדברי תורה וקתוא אול
לא הפט אבות ל' בנים מלפיו ידים רפח יסדיין מרת רוח תלג ידו סלכני ולפח רוח
רפח בס גג דפ ל' אעזר אול תלג ולא תצא אשה במעלה המלוט בס גג דפ שאו
שפוטותיו שלקנים מתרמטות כפי פיל בע מדפט בר גג דפ בני העיר האי תיבנתא דאירפט
פיל תיבה שנתחל חלו כמו מנעלה מדופט רפילא אלקפתא ודוסילא כפל פיל בע לקפתא
ויבאו שזה מואב ויהו שפ תלג והו תגא תופילין רפח כפידרל כרל כג ובפרט לגומחית
את כל היקוט ל' לוי בשם ליש לקיש זה קץ שהיה תלוי בריוסן ובא מבול ושטפו וימח את
כל היקוט בילמדי ומטר לא נוקד ג' תלאן בריוסן ואמתו ירדן בימי יחושע על האמה פיל
אווירבלעו ריפא רפס בס גג דפ בכל מערבין דלויה לרטיבא דפסא לפידוכותיה פיל מי
שרואה חבירו מחפש שלען לה או בדעתו שמה דועה להטות אותו מה עסקו לכך שאל אותו
מה עסקך ומדקדק אחריו פ' א רפסא לי בי דוכתיה שמה במקומו דבר טמון רפס בפ' השולח
ולת האומן בגג אנגריא משום רפסותא דפיתתא פיל מתרועעת הספינה בהוצאת חבילות
ובהנפת חבילות בפ' האומר לחבירו בגג אול קידשתו את בני הא שמתא דידי מרפסן
איגרימדי מלעני הגנתו רפס בס גג דפ הקומץ רבה מקום שמחו שלעניוק רופס
פיל מתדבק רפס בס גג דפ צט פשוט לך התרפס וחב עינך אם ממון יש לו בידך
התר לו פיסת יד רפע בכס דני עקלה רפח בפ' סדר תענות הלו בגג מעשה
אשכחיה דקא רפיק ריפקא בס גג דפ עושיין ספין ואותא שילג אחריש ולפיק ביה פיל חופר
בפ' א בצוסה בג' שמשון קמי רפקא צ' בג' דפ עושיין ספין ודווא דחילפי פיל בטע חופרי
שדות גדישי דשאים רפח כס השוחט אחד בעוף בגג השוחט לפלד ובעוף אפילו
לא ריפקא לא בגג ס' א לא בעיני מעטן כחוק עין רפח בבידול מרש כא לפי שריפרפה
בלבה ואמה איני נזקקת לבית עוד לפיכך תביא קרבנה מלזכרין ולקחה שם תולים רפט
בפ' המתענות הלד בגג השוכך את הגנים ולא יהא לא ברופטו פיל מלש דפט וטיט רפט בר גג
דפ השולח פרה א' ל' ג' דקא מרביש ואזיל קמא קמא פיל מרפק ומכנתא הארץ לפע החורט
ומתוח הקשה כדו שיהא נוח לחיטוב בצל לב כל יוגש לו דמו למשה ודכש חל ריפוש וזעת
כל פלטי ויטש על המחנה תת' ידו רפט במשייתא רפת בג' דפ א בפסחים ורפת וסלכין ומתג
פיל מקום דירה לבהמות סלדקפ טו אחלפ ין רפח בג' דפ
מדלפק אסור להיצות מעת כנגד ע' שלחנפה בפ' חזקת הבתים בגג עדים תלוה וזכין
זבינה זבינה וכו' עד דלא ארעי חזו כל גג דפ ל' מידול לצעות יש לי ואין לי שולחני למרש
פיל זה אמי מטעמי תורה כלונג ספיקות יש לי ואין מי שיפדשן רפח בר גג דפ חבירת
שממשקן היוצאין מהן לרעין טמאן ושלא לרעין טמאן מאו לרעין דנחא ליה פיל מקלני
מפני שאן משקין והמשקין אין צריכין הכשר כלאמה שאן עלולין לקבל טמאה רפח בפ' א
בקידושין בגג עבד עבדי ההיא לפועתא מידון הוא דאתא פיל שיעעש איט עבד לורט
רפח בג' דפ אין דרשין ג' הוצאותין חנניה ק חליעתי הרעה דבדים לפני ל' עקובה פיל
כמו ולקח ואין חזי אן ארבעה רפח קרובי עטףס רפח בפ' אן טריכות או שר צערה
בגמא והיא מפרסת שהת מעת לעת ושחטה כשרה פיל קנה דרפח וירענו וירענו

רעפה פיר רחוקה בם חזקה בגל אל ר' ישמעל אכלן לעופא אן לו חזקה מכל ר' עופא אן לם
קרקע פיר קרובין נטועין זה בעד זה בלי הפרש בנדעים כלל מעורבין זה לזה פיר אחד ר' עפית
מירען ששיברן מהכל למאן דאפ' שמא לא יקצנו בכדי טה ליכא למאן דאפ' שמא יאמרו טבילת
בת יומא עולה איכא דרעפיתו כמו טאכילת רעופה בם א' בשבת בגל יח' דבר או בית
דרעפיתו מדען פיר כעז שפוד שרען ששיקע כתל הכל בתוכו ועשה כלן נשדו לגלן
לאבי דחייש שמא יקצנו בכדי טהתון א' ע' ג' דרעפיה חייש ועדי' טומאה ישנן עליו לרא
פחה טומאתו דהא רעף ולאו כלי הוא בם דם חטאת בגל כל בחשת פוחתו והא כל א' מהא
ולאו כלי הוא דרעף לפי מירען בברז ר' פרט' רעף רעפך דהא טבא בלפנא כלמ' רבוע
לך וטח עעמך בארץ ר' עפית בגל א' בבכודת בגל היצא מן הטמא ר' עפית
דמית בביעתא בהי' עקא רוחיה אמ' לאו בהינו לעל פיר אפרוח שלפיתא : סלק פ' י'
אחלף יד ר' ק' בם ג' דם כיצד אשת אחיו רוק למעלה מן הכלי אמ' ל' הואי
ומטעל הדבר תנא ר' ק' למעלה מן הכלי זה פיר מנצח ואכא מיר' רבט יחיא ז' ע' ל'
פירש רוק שהוא חזק בכח ועלה למעלה מן הכלי שזה וודאי כח איש הוא ולא כח אשה
והיה מספר כמשל עשין ושל לפני ולא יכלה והדגיש מה שעשתה ופ' עפית בפי' ר' חנני
בחלק בגל הלוחש רוקא דחמתהא חזינא הכא פיר שיהי ששמה חמת ושולה על אורתו
כל שלטמך שלחשין עליו בל כל היד בגל בית שמאי צריכה עד שתרוק בתוך הפך נטעון
והלך לו פיר עד שהלוחש ושלחשניש לתוך הפך נטעון אותה הטיפה והלפה לה : העל'
ר' ק' בם ג' דם הנודד מן הידק אם היו עלן שלחשחודין אסורין הליק מותרין פיר אסורין
שחודין שמחמת בריאות שיש להם כחאין נוטים לצד שחלת אסורין וגידול מצטלה עיקר הויקין
שהן כמו למושין ומוכספין מותרין ואין חשודין גדולין ר' ק' בל ג' ד שבת מתניתין דאמ' דת'
בם הוורק אסורין ר' ק' מים ורשות הרבים מהלכתו ופול' בל ג' ד לפי השוחט אחד בעוף ר' ק' מים שיה'
בו י' טפחים עוף שנבלא מן הלך הפעולות בלימין אחד אמ' שמוז' ק' וטקאה תרע שחתי עופות
יש להן טפחים ורגלהם כדגים פיר דק' מים שהיא קרובה לארץ פיר ל' חנני ז' ע' ל' ר' ק'
שאלו בהן טפחים כדגים בהורק ר' ק' מים פחות מן טפחים ואף על פי שיש שם מים פחות מן
טפחים כיבשה הן שובין : ר' ק' בל לא יחטור בגל ומתני רגלים דק' אינו נמנעט בחלות
פיר קשא ל' חלקן טפח מביא את הטמאה בבית חבירו כשהמת בבית אחו' וחלון טפח על טפח
פחות לבית חבירו מביא לשם הטמאה ומטמאה כלמה שבתוכו ואם באותו חלון נטעון ר' ק' שהוא
כגון ר' ק' וכל שכן כדעבה הואל' ס' ל' ל' טול' לאכול אותו אינו נמנעט בחלון טפח ל' ר' ק'
איתו כמי שחמ' אף על פי שנטעט בני פחות כגון שמן וכיצאבו שאין עשין י' א' את האוכל
וק' כל דפ' חלק טמאה אית חוצין בפני הטמאה : ר' ק' בב' ר' פירט' כל וידק את חנניו
בל' ז' הויקין כדפ' והק' חנית ומגו' ל' ש' ב' ל' א' באצטעט טובות ומגלוג' הויקין ה' ל' ל'
ואבכותה בל' ר' ק' חלון י' ל' ביתו צ' על חנכתו שמום אצלם כשמו' צ' ג' דם ר' ק' נ' ל' ל'
מפני מה שש' אלהם אכטו ונשתעצבו בניו שפס מפני שעשה אנשיה בל' י' חט' ששעל
וירק את חנניו ל' ביתו וידק ואת חנניו לב' וטמ' ח' אמ' שהריקן כחלה וח' א' ש' ה' ל'

מחמת
ששנה
ביתו
ששע
י' א'

וכל שר קולגתם שצועקת ומוסדת הביאום ב צנות שאומרות בעולם הזה הבא הבא ומאי נהה המטות
והדשות בג' דברים מעבדין את האדם על דעתו ועל דעת קונו וכו' עד לממש עליו דמיו מלמ
הקצה שייעלה מחדס דלא לית לעבור על דעתו ועל דעת קונו שאונסין אותו על כרחו לעשות מה
שאינו רשאי ולעבור על המצות וגם דקדוקי עניות מצדיין את האדם לדי גל וגניבה וכוזב כלל
ופן אדש וגניבס והדשות שהן משרתי השלטון שהן תמיד בסחד ואומה ומתלאים על נפשם
וחיים תלמים לגדם ואולי ייסודין קשים איפטר שיש להן כפרה דרך שי חופ מעים והדשות
רשות והדשות טענה כבד סידע בע סעד בס גל דל בכל מערבין אנא אקלא חדתי אומה
זני אל לרשות לא קא מיצמא לי כי קא מיצמא לי חובה פיר זה שאומה מצד שהחייט על קישות
ולילוע רשותו ומינוחובה אי שאלת על חובה רשות בהכדור לך בכלם הדשות
והמכילות : סלק פ יח אהל פ וט : דת בפ הוואה בגל למך מקום שנקרא
קיצה והלך ויתרתה לבז פי קיצה לא הקיצו שבבמה גזלה היא אל שצבחה קטנה שמעמידין כל את
הקיצה דת היינו חתיכה דקח ולבדה שיש צבחים קטנים שעדיין ונקין חלב הויא על לבן כל
צווד חתיכה יתרא וזהו הלה וקורין אותה כל לעז אטמלי יורתת הכבד כמשמעה מלכאין זה את
העב שצדין שבעין זה פיל צבחה גמון וכל פא בע הלה מלכתקא לא ה' יסודאילא
דת בספרא הנתקם לאמר לאויין הק לשטף לא שריתה הסטוב לאהרן בצל לז סרע ב
לדוח היס ועל דעתה דצדי ריתה עליו פיר הנח לו כדאמרינן דתנו לו פיל נוח לו בס גל דל בלקיל
אינו והתם בפ אין דושין כל המסתכל בד דברים דתו לו שלפא לעולם מה למעלה ומה למטה
מה למעס ומה לאחור כל שלא חס על כבוד קונו דתנו לו כלו לא צא לשלם פ' א לאו לו פיר טוב ממנו
שלא צא לשלם כל גל דל אם אינו מרחין דתנו לו שפול יב חיש במטה דת בפ א במטה בגל
שם משקין לותתות מי משקין בפ פטוט בגל למך כותבין גל דל אהא כל אהא דריתא ידיה
כי זייפת בפ א בחולין בגל חכשל בכהנים אמל חטנה על שידית פיר אינו יכול לעמוד בחזקה
לא בדת ובדידת איצלים מלש לית בג דם הדרת שפוט מירדת כוליה גופיה : דת רבהונא
ברעק הוח אסר ליתא פי בע תודי ס א דיתאה ולבר פיר במקומן : דתח אדרחתיא יודין
שפוך כבד פירע בע כפן בפ כירה הלפס והקירה שהעבדין מלותחין בפ על צפסחים בגל ואפילו
כן התמחו ת' ג חיהם אינו חיים החמנים והלתחטן ואני הדעת אמל לב יוסף כולו איתנה בי
ועזב חמה תלג ושוקח דיתחא : בר גל דל אי זהו נשך ואי זהו תרביית ובמשורה שלא ידבחו
פיר מסודת קבלה ביצם שהמדתה ומודד כלדב לה מוספת המידה כשמתח על המידה בעזק חלק
אחד מל' בלוג זה מיל' ל חנ' ז' ע' ויש מפרש כשממלא המידה מדבר לה בכוח עלה הקצף למעלה
ונדאית מליאה וכשתמך נחמת כל ג' דל תפלת השוק לא תירח לא תיחטו מהצב תביאת
תג' יום מוחת ייתנה וק מרחשת בר טב' יום דתחת ג' יום שלפול ראשונה והתחתין חדש פיר
דתח לה משנה ותת' כקצף עלפס מים כדיתחא על אפי מייא וכן הא דאמרינן במשורה שלא יתעו
ובלש' דלצן קופיא : דתך בפ בנה ברמה וכוכלן במקומן גל יאנו והא איכא חצינה ופירק
בשריתכן פיריתכן באור ובעודסה שדין כמו גחלים לחשות הטב' קוחמים באין אלה מכלעז ולב
חצינה ומנה איו פירוקא ד' אם דלא כל יסוק נפחן היא דא' אליצא לו יסוק טבעת שצבחה
יודך לקבל טעמה להי בעל מעלה תודת כל לא בשיטו טעשה כדמך כל הנלם יודין ולעז ומ
בשריתכן הנה שהצבחה ונמלכתה תודת כל מעלה ואין צדין לא הנאה ולא טבילה כי בש

אעשה לאלהי תורת כל מעלה מעשה לקבל צדק שבוהה וכיוצא בה אבל ליתוך שהוא תיקון וחיוון
 לכל מתבות אינו מעשה לטוב ולא מצטרף הטובאק מעלה הטבעת ס א ליתוך באור והשיר קלפת
 ונדקדקו ואחד כך הטוב והמים בא. ליתוך אל צד ולכא העינה ולפי זה הם ידוע אפילו לאור שמעט
 יכול להטילו במ א בשבת בג יח דבר נטמאו כללם ושבתם ונתנת לצורך ועתה ועשאו מיד
 בעי לב המנוח ליתוך כל לעבודה זהו מהו מיל שבו והתכו ועשאו כל לכתוביה רתם
 כל גס דל המוכר את הקמטו עשבי סמתי החגומיו ליתמי חו מיל גלים שלדותם שאינו כפי עולה
 רתע בגמול הדרי לבחמא מרתע ממתנתיה ללב ששור ולב ששת מרתע מיכ לטובה לית חסדי חגש
 במ גמול ומכא את הזכר ונתמדת לאחוריו ותעב אחור תרג ורתעת לאחורא השיב אחור רת
 ורתע תל קדם בעל וצב רתק במ המקל בגל תבואה הא לעבד לה שורא ורתקא פיל
 שולא חומא ריתקא סיג שעל החומה רתק בפס ד אחרי מות ובויקרא רב אודימות פלט
 ללוד ט בסקטלות תעל לך מלה ל בטא אג צריך אדם לשקע עצמו במשנאות שאם ירתק
 יסתק לו ל אשר ול יהושע בן נון עמודיזל משנה:

רתק בפס
 בפס ובמא
 חגש
 חסדי
 רת
 רתק בפס
 בפס ובמא
 חגש
 חסדי
 רת
 רתק בפס
 בפס ובמא
 חגש
 חסדי
 רת

נואי תפארתו כח באפריון צפרים רבו תורה חייל למשמעתו סרים
 אבוקיו לשום חלק זקוקו לשרים עוצם הרבה לערוך עשרים
 כמזכר ושכלני יחיד ומיוחד לערוך כסדר עשרים ואחד
 ב גיד הנשה בגמ ונוהג בבהמה למח נקרא שמו גיד הנשה שנשא ממקומו ועלה וקרא
 נשנה גבורתם: יח שרי לצווייה בג וט כזר מיל בע סק שקלה לעב איה ואותבה בשן וול ליל
 מיל בשתותחת שח כדל וחשוב שח עלות מיל ופירושו מקום השתנה מי לגלם תחת מקום
 העואה שח בפס אים מצדין ובל גל דכסל משיאין משואות מיל לשי יקידה ושלחוב כול
 וישאם ליל ואשיו ותרג ומקידין ליל שח משאות כפס עלגבי ראשיהון חוץ מכל גיל
 שח ב בפס במה מלקין כשכל שחא שאצת בפס במקוות היה השאוב באמצע מיל המיה
 האובים באמצע המקוות שחל אף בחול שאולו ואוכל על פיו כלל מיל בע דמא ובע חזר
 כל גג דיבמות מה למיר מצורע ששן שחא מיל יתכן לו ששאל על גזירתו ודברו חלכ
 ונשא שלא היה צורך לסיק לאושלו קלהוא ולפיכך דחליה כל גמדים השואל את חסיה אפילו
 שאיל בטובו לעולם מיל יש לשואל להשתמש בכלי ששאלו במה שחזיק למשאל כשהשאלו
 והט מיל בת שמיש שאינו מכלה את הכלי ואם קנה מן המשאלו לאו ל להשתמש בו בכל
 מלאכה שחמוק יש לו להשתמש בו בכל מלאכה ואם עס שהוא חסר וכלה ואם לא נשא ממנו
 ידו שלאות הכלי וכלה וחזר בולן מחמת המלאכה שהיה משתמש בו מחזיר לו אותו הוד ופטר
 וזה הוא ומחזיר ליה קריה בפס גג דחלק חיאל שושביניה דאחא הוה אליהו ואחא כמשאל
 ליה טעמא וקסם וזקן תרג משתאיל וסב שחול בפס היה קורא בג קרא ולא לקדק
 מאי דכל שאול ועוצר דחסוכול שחא בפס לו סתו גזול ובסוטה בפס אילו נאמדין ועל שאר
 תכלה מפורש בג שחא בפס נעדה ששנסתס בג חייב במחזוניה שאר על מחזר
 וכן הוא אג ואשר אפן שאר עמין שחא בפס כל טעה בג ואן דבדים ט לאתוכל שאר
 ומין שחא לא אפילחוטו סחלק פא אחר פב שב בפס בשבת
 ומיל כל הלוחות שבעולם באות וטענתו כן כן משוה הדין שב במכילתא בא לפי

רתק בפס
 בפס ובמא
 חגש
 חסדי
 רת
 רתק בפס
 בפס ובמא
 חגש
 חסדי
 רת
 רתק בפס
 בפס ובמא
 חגש
 חסדי
 רת

תועב וטפיל לא יאכלבו תושבחה גר תושב טפיל זה המלי במים אמר להכתים וללמד לא יאכל
קדש תושב לו לוי' וכו' שבה קדש קנין עולם טפיל זה קנין קטן שנים ואילן ישריג ומסוד ש
בל גמול העדל במ' הואה בגל' לא יקל משמש ועב ואל תשב ותמאמש פיר טמאים רוצה לשו
צרכו משמש תהלה באותו מקום אם יצדע יטב צדור או טמא יסידנה ואחר כך ישב ואל ישב
במקום אחר כך ימשמש ותלכו וגמדי דלא מילתא מתנא בפסמים על כל מושב שבחוף מן הקוה
גם זה מסע שמועה אמרוה שה שבה על הקורה וה שביבה על הקרקע בזמן שאין שם מחצלת
ולא מצע חופץ יש בה דבר ד' ע ואמר הגאון ולא פירש לנו להווי לא קאמר ממשום זהו שתי ביצם
ולקטואים וב' אגוים ודבר אחר הל' למט' מסוי' וגזרו לבטל על כולה זקני משום ההוא דבר
אחר לבדו יש דהני מיל' איתו בהן מפי נבאים ואית בהו' הל' למט' מפי' במ' מי שמעו בגל'
למור' ע'ק' העומדים בשורה שב ואל תעשה טע' פיר לא עשה הקדש' למיטמא וכטל מלעשות
הפסח אלא עשמה לטהור ולמי שלא היה בדרך דחוקה ובטל ולא עשה פסח ולא עבד המיטמא
לא מפי טעם לבטל הפסח ויטל לעשות פסח טע' וזה הוא שב ואל תעשה שני כלום קלהוא זה ומפי'
דחאו כבודו מת מצוה אצל לאו דלאים וכופא בו שהוא לאו גמור אינו נדחה מפי כבוד הדינות וקני'
ל' דסדן ביציות וכפשי עמרת תולב ושופר ועל והזאה ואוזמלתהני טולקי שב ואל תעשה נידדו
וקבל' האשה דמסחים ובהאשה רבה דיבמות זה פירושו' חננה ז'ל' ודב' הא"י און פירש הא'
בי'תא שלהולך לשחוט את פסחו אינו מידי בנידי לא בשאר אדם והה' ליה פסח מצות עשה
ולענן מצות מצוה נאמר לו שב ואל תעשה פסח ולפי שהיא מצות עשה קנה לויטא לה בטעול
כבוד הדינות אצל לאים שהוא לא תעשה לא דחיק בטעול כבוד הדינות ומכורש בהאשה דב' צמות
דפ'ן ביציות וכפשי עמרת וכל שב' תעשה אינן ולא קטיין על מצות לא תעשה פיר' מגנצא
שב ואל תעשה שט' למי יטל לבטל מצות פסח משום כבוד מצוה דלאן איסוריא גמורה לעבד
בידים היא לא עבד כלום לא יטב ומתבטל ממצות עשה דפסח אצל כלאים דעבד ביציות דוח'
אונ' משום כבוד במ' כי עדי הת' לבג' ואם נהנת' ח"יה בל' אצ' נתישב בדידי פיר' ישבו עיני' בדי'
ולא עמד עלצירור אל' עדיין צריך עיון **שב** זו היא שיבה וזו היא ברא' כבוד ב'ת' פ'
עקר בית שב ביציותו כבוד מלכותו דע' בדי' ל' פיר' ס'ז ויתק' שובי שובי השולמות דפעל
ל' שובי כנגד' מלכות ש'א'ל' נכנס' בתוכ' בשלום ויוצא' בשלום: **שב** ב'פ' א'ל' ענינו
בגל' מנין לבולטת וישב מל' ל' העם דברים שמשבסן דעתו שלמים פיר' ששוב' (ל' שלמים)
ונסיק מן כי ש'בים י' ד'ה' ע'ל' ב'גל' ד'פ' במה אשה ושב'ה שיבי משב'ה כשורי בל' ג'ב'
ד'ע'ל'ר'ן ובל'ג' ד'ח'ז'ית' לב' הונ' ב'דינא מ'כ'ת' ל' ד'ב'ן' ו'ל'א'ש' ב'ט'ו'מ'ת' מ'כ'ת' ל'ב'ל'ו'ט'מ'ת'
כי היכי ד'ל'מ'ט'י' ע'יב'א מ'כ'ש'ו'ר'ה מ'ל' ח'ת'י'ת'ה ק'ט'נ'ה מן הקורה ב'פ' יום הצפורים בגל' ספק נמשור'
ואף עלגב דקא מתמי ליה בשיב' במ' חזקת תבנים בל' הל' ל' י'מ'ע' א'ו'ל' מ'י'מ'ה א'מ'ל' ב'ל'ש'ב' א'
ד'כ'ל'ב'א ל'ע'י'ו'ל'ב'ה מ'ל' ח'ו'ד'ה ט'ל'מ'ח'ו'י'ט'ה י'כ'נ'ס'ב'ה ב'ל' ג'ל' ד'מ'ס' ע'ל' ע'ו'ל' ו'נ'י'ת' ש'ל'ק'ן ל'י'ת' ד'א'י'ת'
ב'יה שיבי מ'פ'ק'מ'י'א פ'ר' ח'ו'ד'ה כ'ט'ו' ש'ו'ר'ת'י'ט' ב'ע'ן **שב** ב'פ' ח' ש'ד'ע'י'ם ב'ג'ל' י'ו'ע'ד' ו'ל'ש'ק'ל'ה'
ל'ש'י'ב'ל'א' ב'י'ט'ב'י' פ'ר' ב'ן' ה'ש'מ'ט'ו'ת' פ' א' ב'ן' ש'כ'י'נו' ת'ר'ג' מ'ש'ל'מ'ת'ה מ'ש'י'ב'ב'ה ס' א' ב' ש'י'כ'ב'
פ'ר' ב'ב'ית' ה'ק'ב'ר'ת' **שב** א'נ'ח'יה א'ג'ו'מ'י' מ'י'ש'ב' ש'י'י'ב' ע'י'ן' ב'ע' א'מ'ן' ב'ס' ג'ל' ד'מ'פ'ט'ע'ן א'ר'ת'
ד'יק'א ו'ש'י'ב' מ'י'נ'ה פ'ר' ע'י'ן' ש'א'י'ת' **שב** ב'ז'כ'ו'י'ם ב'ג'ל' ו'ל'ק'ט'י'ק'ד'ש'י'ם ע'ש'ר'י'ן ו'ש'ב'ב'ש'
ש'ב'ע' ש'ב'ט'ת' ת'ת' י'ח'ס' ש'כ'י'ן ש'ב'ט'ת' **שב** ב'ס' ג'ל' ר'ם ה'ש'ו'ת'פ'ן מ'ו'י' מ'צ'ו'ה מ'ד'ו'ן ש'ב'ו'י'ם
ב'ס' ג'ל' ר'ם ה'ש'ו'ת'פ'ן א'ת' ה'ט'ע'ל'ק' ש'ב'י' ש'מ'ט'י'ה מ'י'נ'ה ש'ב' ב'ס' ג'ל' ר'ם ה'י'ה נ'ט'ל' א'מ'נ'ה ש'ב'ט'ת'

פד פיתה אותו בדברים ער אנשא אשה פותני וחסת התי שבשתני וואשתבשית
שבת בם השולחם בגל מי שהצוין חרין נוקלו שבת גדולה ושבת קטנה פד שבת גדולה
הוא הנתיק לדאמרי שנתן אותו כעבד שבת קטנה כאילו שומרי קישואים פד א שבת גדולה הוא
דמי צמיחה ידו שצמחה והוא נתיק ושבת קטנה אכר באילה והוא במירוש הראשון: **שבת**
בם עירובין ו שצמחון אנה נתיקם שהיה לך חפזי מאלך נתיק לך שלא התירו לך אלא מטום שבות
ומטום בגל בם משימן אילו המטום שבות ומכא בגל בם אלו עובדין בכמה ולשבות שביתת
הרשות יחודי ידו ירוש ולשבות שבתת הרשות לשבות אעלובו או אעלמי שגדול ממנו גדולטלוס
שהוקט לבדברים שחייבין עלן כרת גילה ושחיתתת הססה: **שבת** בם כיצד מבליץ עלן
הילקות ונציבא סימן בגלל שהוקח חייב בפיאה ובצוף עקצים השבת משנתנה טעם בקדמיה
בהמשום ודומה בם ד במעטות ופא בעל בגל ו ישמעל אומי ו לעזר אומי השבת מתעשרת
דמי וירקחדין בם ד בפיאה ומזוים חפזי לך עקבה בקורע שבת או חרל לב מקומות פי אנטו
ואם גלעו בן מקומות נותן פיהא מכל אחד לפי שדרכו לזלע עלוגות עלוגות ונתן פיהא מכל
אחד ואחר **שבת** בם יום הפורים בגל ברחיצה ובל גל דם כל הצאר וגליו עליו
שיאכל בשתי ידיו ממי טעל אפזי מטום שיבנה בל גל דם סדר תענות האילן או דאפי
מילתא דשבתא הוה גמר פיל בתשבות רוח לשם שאוחזת התינקות בצואר בצרפת בגל
שאחי עולז ומייבשת אותן מתמנה והולך שר שימות ואסה בלש ארמית שעתה ומנה מבין
חדשים ומתלא קטן ממנה עד ז שנים ומנה היה בשעה שאמוצאת מבית הפא או מנה
ומתקנה לאתרי: פא בהלכות גדולות שיבנה רוחא האד שריא עליה דאיתניו בללא ומי
דנע במילא בלא מיימא ידא שריא הוה רוחא על מיילא ומסכנא ומטום הפי שרו לבן
ומיסכנא לנתיק ויש מילא מילתא שיבנה דתענות משקה שלפואה: **שבות**
בז נדעים שבות שיקח ניד במחא הדי או כינין לטעונה שבות בם ב בעשירות ל מאיל
עד שמגיע למקום שבות פיל מקום היישוב **סלק פב** **אחל פג**
שגא בם כפמן בגל מילדית בקתא דגא פיל כם שלשן ששמותיהו כידגיה בל גל דם
אין מילדית ופגמוס את הספי תדהר שגא והאשור אורצניא: **שגא** בגל דם הבא על
יבמתו אתו חבזי לבבל שאמא נפל מקצלי שוחיא תריץ יתב **שג** ולא נפקד ממנו ד תרגומו
שגא ופקדון מעבדיו ושונו עד אחל לא נערה: **שגדן** בם או טלויפות בגל נסלה
אם לבי ידו הא שגדונה נקטה פיר חולי הצעה עלה ידן לפיכך מושבת כלשה בתריותא ויש מסל
בלען גוטא ברפואת דפמי שאחזו לשיגדונה לתב **שגל** וישלשה ושכבנה
פדע בע דבין בל דרזיה ויא בעי אימ לעולם שגל מלכתא היא ורבה בר
לב ומאי קרי לה שגל שהיתה חביבה עליו כשגל אימי שהושיבה במקום שגל: **שג**
השחר אם שגלה תפלט בפיו פיל אם נרדפה תפלה בפיו מלכ אם שיער אחדיו ויש אומי
וריצה כמי תת נבלת אויבית משגרא בם לא יחטור ו יהוצח אומי בת ארבעת כוודי
היוה פיל שילח מלכ שגל בהוצה וכל ישלחו כעמ עויליהם **שג** בל גל דם אפיל להם
שילחי קייטא קשה מקייטא ופוכן תורה שגא ובעלו והשיקן בשק תלג ויהו שגל
פיל שילחי קייטא אחרית הקיץ בלא העלם כולן אם ואפילו מעט תומית עשיו מעט תמיות
שורף: **שגרא** בלג האשה שנבלו לה נפסים אמר ו אבא אשוי בי לב ואפיל שגרא

מאי בעיה כלום בניקום ייחוד לא אולא לא משום זנות כך היא לא באהה בני שרז לא מש
זנות בהדי קליפי דקני שולנאי גפתה לאמה בין קליפי הקנים זונה שאהה הרסח לאמה
שמזנה שם פיל גאון ומשתנה בית סאה כיל שמשתנה מים ושפנין בארץ והולכין עד
בית סאה ודיתילב יוסף קבר שלה כינוי הוא לרחם שלה ודאמל רב ששת מפי שמעוד
אל כי ק היה שמה שולנאי ואשר אמרו בין קני לאורבע שולנאי מאי בעיא שמעין
למשל הקדמונים על הגדולה שלותת זה השם דאמל רב ששת מפי שמושה היה שמה
וזה אשר אמרו המושלים שולנאי לכובי נתכוונו ומתרח המשלים כך הן אומלין בין
קנה לגמא מה זונה גדולה מבקשת כלום שלא יטבה כן לא אורבת לזנות כבעיין שנה
איסור לא שכבת על דלכ יש ל והאחר כך פתרוט עם קליפה שלקנים נאפה שולנאי את
אמה כלום שמנאמת את אמה ואינה חוששת וכקליפת הקנה חשוב אעלה: שורקין
כפי מי שהיה טמא בגג הפסח שבא בטומאה ודילכ שויסקי עבדיהו כלל ש צל
אותם מים מאכל ואכלום שור בר גלד מרובה שולב יוסף קראן שר דכל שור
או כשב או עז כי יולד אילב ומוקראו איל שנ ואיל יאנך לא אכלת אילים הוא ללא אכלת
אלא אלא שלי אילב ומוקרוי איל: שור בר גלד הוא טוור י אמין בפ ה שרצים
בג ושהה אבוב לואה ואילא לטוור נגרא בפ ע פסח בגל ואפילו מן התגחתי לא תטוור נגרא
בפהמוט בגל מרחף ושמוט אל חמדן אכפא דגברי טוור פיל כשמשאין אותו מבית מוכר
מלך ומפיק טעם ממנו בפל מיתות בגל הטות מורעו רבא אל כמשוריא דפודיא טר
אל רב יהודה אינו חייב עד שיעברט העברה היכי אמל אבוי שרגא דלכבז בע מעעי נורא מהא
ונורא מהאי גיסא פיל שולה אחת שלבעם באמעע וחלקה היתה ונורא מהאי גיסא ומלאי גיסא
מעברו על אותך שורה וחזול ומעברו על שתומס בז האור ונסל לתוכו פיל משודתא בית
ב אדם בזמן שהוא קוסף אומ קאטוור ואמ קפסץ אול שוור ליה ון והקפסץ שולגילבקפיעה קורין שווריא
אפילו היין בזמן שהוא ממהר להחמץ אומריין קפסץ וכלש ארצו אול משלחמלא אכפא דגברי
טוור פודיא הפורים מנהג בכלל ועילם כל החמורים עושיין צולה בדמות המן והטן אותה
על גבותיה ד ה ימים ובימי הפורים עושיין מדדה ומשליכת למולה אותה צולה ועומדין סביבה
מזמדין ויש להן טבעת תלויה בתוך האש ששטלן בה וקופצין מיע האש לעד האש אותה טבעת
נקראת משוורתא כלום בית קפיעה וכן נמי הטבעת שתולין אותה בחמור ובסוסים שהורט
הן לגלן וקוסן באחרת ועולה על גבי הבהמה נקראת משוורתא וכ עושה זה מקפצבט עליה
חוזר ומקפץ עד שתושש כוחו שלתצוק ונמלכה בג דחלק שוור בר שוורא שוור כבוצל אין
טוור דמטא זימנא בפ ע ז בגל המניח אמלכא חמרא שרי רוב משוררי יש פ קופצין
בזמים מקפץ על הגבעות תו וטוור על שעבודא קין שנים על עיקתא דאי מההן דמתילן
גבעתא: שורש בפ א בסוכה הני שווי וטוורי מסכפון בה פיל שמות עט השדה
שווערי מסורש שריחם רע: סלוק פה אחלפה שורג ורחצת קרבן
ברעין תל יו ותשוגבט גדיא רחץ בגיב תל יו שורג במיא: שורג בר כלאים
שיזפין והרימין א ע פ שדומין זה לזה כלאים זה בזה ורוע תעניו שהרבי אגו עלגב
ים אף לב ש איין ישר ל שאו לעשות כן נוטל ממנו וחזר ונוטע במקום אחר מה נפק
נהן קדריה פרסיקה הרכיב תריד על גבי דרבון א ע פ שאין ישר ל שאו לעשות כן נוטל ממנו
דע וזורע במקום אחר מה נפק מינהו כורס לבון וקוא לש יין ובלבד אטרעפי זרדון ולפת
ה נפק מינתון סטרה סיליען זרדון בלש ישר ובלש קדש שריג אסן לזין וכוטמין מה נפק

שדך בל ואלה המשפטים בלמודו (מען תישן) שדן שדך כח שדך ושכחמים תל וישיכון
 מיא רב אשל תטוב חמת אחיך תל ל עד זמן דתי שדך והואן שקטו ממלחמה תל ואל עא ידוע
 בלגל רב פרה פ (וח) את סט הער נפק אטכח מילא משדך: **שדך** בל אמל ל עקיצה
 בגלמין (עחגה טאע הצען דאיכא שדכא פ גאן שדכי על לין רחבן) שאחיון בארץ ודורחין
 ונכנסן אילובאילן כדגסין בל המועיא תפילן בגל שדכי תנ חורא אסור להלך על גבי עשבם
 ונעמ אידך גיורת וכול הא דאיכא שדכא הא דלא שדכא: **שדך** בל גל רפ. ש נוחלן מתפ בשדכא
 בתאנים אל רב עטא בליה דרב אידי בשדכא: **שדך** בל גל רפ. ש נוחלן מתפ בשדכא
 בשדכא פשיטא פיל אים בטל שאיע מרעה כלום מן הנפסים אבל אחל שמדיוח מאי דעבד עבד
 בארעא פשיטא דאי) מתמנעין והואיל דלית להו הנאה מינה לא מחל לה: **שדך** בל גל רפ. ש נוחלן מתפ בשדכא
 ואיל דיקלא בישא בהדכו קיעה דשדכי פיל בדקל רע מעוה שילונם שאן פילן בשאר יונם: **שדך** ושוצצתך
 כת דיקלא בישא לגבי קיעה דקלך פיל דקל רע מחשבין אותו עם אילן סדק: **שדך** ושוצצתך
 ונתת חמים בלחין תגן ואטל לבך ואתן שילן בלסתך בע אמ יפתוך הטאים לתכא בל אים
 נשדוך הטאי לא תטפס וננה עשיה תל ואן אשתדלת למעבד אל עשיה עמו תל דאשתדלת
 עמיה שדך בל רבי אמל א אהיא דלך ישרה וצמקום שאן אנשים השתדל להיות איש
 ובפך זמא ולתשדל לאותו שדך בל המסקיד בגל יוצאול שדות איכא גולף ושדכא פיל שדכא
שדך בל המפקיד בל גל רפ באסין) אשתדלו נמי ולא הדרת בך פיל עטי) שילוח זישלר
 לצלם כלות נתאלכו ונתגלו הדריס א א אשתדלן וככל פיל בע לוף: **שדך** בל גל רפ. ש נוחלן מתפ בשדכא
 לחבילו ביתכר ובל גל רפ אי) מקדישים הנחו שדכי דארעא מיקרן פיל רכח האלץ כלל והלפס
 לבקעה ועיקרו מלג שדך: **שדך** בל אלו טדימות בגל אחוזת דם השמעה בליה בסט עעמה היא
 לה ל קצין וב שדכות גל המפלת בגל מחל אוף איתגמל המפלת בירה שיש (ה ל גצין וב שדכות
 פיל בע שמע כל גל רפ העור והרובט הכא נמי בשדחה וטשוס שומר פיל שדלה של שדכות
 שלחיים: **שדך** בל גל רפ. ש נוחלן מתפ בשדכא

כ"ל

שדך בל גל רפ. ש נוחלן מתפ בשדכא
 גמ: כי ללא התמנהגו תל יזע אילולי דאשפיון אל תאחוראותו: **שדך** בל גל רפ. ש נוחלן מתפ בשדכא
 משקא הוה שחי ושתק לה פיל משקה הוה לה ליש לקי. ש לל יוחן ושתיק עד דגמט עעמטח
 והדל פלג עליה ול אפי נפק לבלא קודם שיגמור לשדות נפק ל אסי - **שדך** בל גל רפ. ש נוחלן מתפ בשדכא
 ל יוחן לבא שמעמא וקודם שיגמור לשדות נפק ל אסי - **שדך** בל גל רפ. ש נוחלן מתפ בשדכא
 אופהני בורס דשהיו מינהו פיל הברכס שמתעייפם ממט המדיקין עלילות להיבטל
שדך בהגרה דתגלה דמפקי לה לשקא בשחי פיהו פיל מתעולל) עלילות להיבטל
 ממלאכת מטלן ואומילן עבת היום פמ היום: **שדך** בל גל רפ. ש נוחלן מתפ בשדכא
 גל רפ אי) צדך ומטי ליה בחד שיהיא פיל כגון רינה אחת ואינו עליך לפוש ביע ביע: **שדך** בל גל רפ. ש נוחלן מתפ בשדכא
שדך בל גל רפ. ש נוחלן מתפ בשדכא
 משכבו תגן מעילתו שחיה מרבדים רבדתי עשוי תגן באשיותא שות ספסו עלדי
 והסיק לה אמר תגן ותשיותא לה אמר) **שדך** בל גל רפ. ש נוחלן מתפ בשדכא
 תגן ומשמי לקטל טגמי) **שדך** בל גל רפ. ש נוחלן מתפ בשדכא
 ונפיק ס א עליהו שדך בל גל רפ. ש נוחלן מתפ בשדכא
 בל ערב פסח בגל ואטלו ע פתגא הוה שטק עינו באשת לבו ושוליא דגליו הוה פיל תלמי
 שוליא דנחתי קט בל הגד דל הנקין שטק עינו באשת לבו ושוליא דגליו הוה פיל תלמי
 שוליא בגל רפ א קיעה שדכא לא כוזב שעה לא שוליא בל עור שעה בל קע לאולבע שאן

כ"ל

כ"ל
 בל

ומקומו אתו לחוץ ונמצא המצטנן רוחץ גוסן במים כמטחל בינתא מחלבה עייף בצבץ
פיר כמשיכת עמא שלשיער מתוך החלב בצבץ מתמות פ' יא בכלים כן השחולות ומן הגדורות
פיר מה שמתירי והשחולמן גללי **שחלא** בהלכות גדולות ב' שבת חמרא דשפייא בשחלא
דהוי דהינ כפי מה מצרית שחלא בס' גל' דפ' שור שנגח את הפרה לב פכא אמחא טענא
חדא ביעא בשחלא והא טענא טובא בשחלא פיר' אויך טענא חדא ביעתא ודוגדת עליה
ואווו שלישוב טוענת בעים הרבה ויולדת אותם ועוד ממלאת אשכול שלה בעים טובא ויולדת
ודוגדת עלטובא בס' או טריסות בגל' נשתדלו דגליה הפא בגאא עמיקי בשחלא קל' פיר'
הדין ראשון כלומר הבעים שנתקשרו בשלל עד שתלך כלם: **שחלא** דעבד ליה
לשחליא עייף בע' חידול פ' א' יער שמוח באוון ושמוכל' אלימי שחליא ודומה לחזית
לחא ויוצא ממנה מים שלמה סרוחה: **שחלים** בל' ד' במעשות השחלים והגג'
בלבד בל' גמ' דפ' בל' מעיבין השחלים והגג' שזרע לירק מתעשה ירק וזרע בס' א' ביומא
ב' כל' ימים ה' לבנים מביאין את האדם ליד טמאה השחלים והשום וכול' בל' גל' היצאו
לו לשחוק ולשתות שחלים בשבת בס' חלומות בס' הרואה ובל' איך מעמידין בגל' מתרמין
ל' ל' לבנים מחזירין את החולה לחלוט וכן עד השחלים והתגלות בהגיה דפ' הניזק בספר
שחלים שהיתה פרנסת משחלים: **שחלים** בס' השוכר בגל' זה הכלל וכן הוא עושי בעל
שצעות בעיסויו והס' קורי' אורן קדירת שחלים: **שחלנית** בל' א' טרם בגל' ובחגש
למיטת להבא את הכרספת ואתה שחלנית: **שחלות** בל' כריתות בגל' המפסס את הקטות
סמים תרי' נטף ול' וחל' הא חמשה: **שחם** בל' המוכר את הספינה שחמתות ועמיאת
לבעה גל' א' לב פכא שמע מ' ^{הוא} שחם סומקת היא פיר' התנה עמו לתת לו חיטיך אדומין
שטודמו מחמת החמה הזורחת עליהן ועל שם החמה קרוין שחמית בגל' הגמל עינים
בגל' גולפרה ל' התנה עלון שחמי ועבדיהו חדות לא קני פיר' אדומים ישנם בס' או טריסות
בגל' הרותה אייתי משיכלי שחמי בגל' איך מעמידין בגל' נדחת אל לב עוידא הע' חצי' שידחגי
דארמאי כיון דלא בלע טובא משכסכין במים ומותרין ניש' אול' שחם שחור הקדוים מע' קלח תרג'
דשחמיך מן צנתא עליהן איתחיל תלגא וכלחום תרג' וכל' שחום: **שחם** בל' שור שנגח
את הפרה בגל' כיצד משלם דמי כל היכא דמטי ליה שחמא לוס' פיר' כל היכא דסליך בול' שחמא
הוא מקום החלל לאפקו ידיו ורגליה לא סליק לה שחמא לול' ואם חלה בול' או ברגל ויצאו יתיה פטור
שחץ בס' הושאו לו בגל' ומתפלל שתהא שנה זו שחונה וגאומה בס' גל' דפ' מרובה תא לבט'
הדברים נאמרו בשום משביע ומשחין ומלבה זרע וכול' בל' א' בל' טבוב בגל' בתולה בתולה
ל' ול' לפואות דפ' מי שאתון קורדייקוס תמרי משבעא ומשחמא משלשלא מאטלא ולא מפנא
פיר' בע אשר בגל' דפ' לולב הגזול ובל' הגזול עינים בגל' נתן צמד והא איכא עינים דמטוח פיר'
עינים שמדליקין בהן התנות לאחר שריפת העצים הנאתן לאפות בו הסת והשאני'ם לתחגים
בגל' בע אדם הנאות וציעורן שווה שחעים והאדם מתחמם בהן בעינים בס' המכר שדהו
בגל' אין מונין לו ולימא ליה אנה שחין נורא פלוגי אפי' היסקת אש בבית במדולות
קודם שהיסקת אתה בביתך שאפי' קנתי קודם מפני מה בחלש לך בוקר קודם ששיחלוט אותו של
שקנתי קודם דאל' לאת נחית לעיבורא שקנתי בחדש העיבור בל' באדיר ראשון גל' דעתך
דשנת עיבור את רוצה לחשוב היסך לא בגמחה שערך עד טו' באדר ולא יחס תרג' ולא שחך
ליה בכל רב פרש' יז' משלהדיט עבר מלך כמלך דבוק לשחין וישחין לך פחוס עח תרג'ום

מה נפק מעוזן פיסטקין זיתן זרמין מה נפק מיטון שימין שזר בלגם דפ המותיא
תפילין עשירין שזיהן נמי אדעתא דסיסתא דגלימא עיינינו בם בא לכה גדול בגמ' כהן
גדול חד לגמיה דכיתא חסד צדקה שזיהן בל גל דל כל הזבחים שקיבל בל חוטין כפול
שש הותקא שזיה ס' א' שרא וכבר פלג בע שר שזר בל ואלו טריפות נאכרה
השזירה בל בתמיד היה חותך ויודי על השזירה פיל היא ענה כדמתרגם לעמית העדה
לקבל שזיה בל עקצים ושיזיה שלטיבולת פי גבה שיבולת ושזיה היא שזיה:

סלק פ' אהל פ' שח בל גל דפ משוח מלחמה שח בן תמלה
לתלה פי בידך אמר כ' א' ק' ל' וע' להנח תפילין ולבש תמלה שלד ושח טיחת דברים
והפסיק ואחר כך לבש תמלה שלראש עבודה היא דאבי ורמא אמרו תלויהו לא שח בן תמלה
שלראש מצד אחת שח מצד שנים כמפורש בל גל דפ הקומץ רבה על תפילת יד אונ' :

להנח תפילין על שלראש אונ' במצות תפילין שח בג' לשנת בשוחה פיל כפוף כזוג
הלכך כגמון לאשו בל גל דפ השוחט אחד מקום ששח חטיו פיל מלש שחי ונערה:
שח בל גל דפ במה אשה נעלמה כותרים שיהו פיל המסתמם בבדל לב מלש נג' ל'
תשלח ידך ל הער (א' ל' ל' וס' ס' איך הוא ג' שלו דמעו מלמי השדה וסחה בויק' לב

אחרי מה פרש ויתרון ארץ נתנה ובקעה ונמה דהדין שח הדין שח על שעמד על עיקר וסח
וחם השמש ונמס תל' ול' שח גלה חצר ונראה דשא תלג' שוח עמידא (אימחור דיתא
שח חוקת הבתים והבולות והשיחין כבד פיל בע' חרץ יקצי המלך הל' שח מלכא
שח גלם נעים תרג' גלם דישהי שח בל גל דפ יום הכפורים ובל' גל דפ משוח מלחמה

דאנה בלב איש ישחנה ל' אמי ול' אסי חל אמי ישחנה מדעתו וחד אמ' ישחנה לאחרים פיל בלו
שיבטו עליו לחמים שחך בל גל דפ דיי' גזילות א' רבא מאי טע' דשחך כיון דשקיל
מינה מלי הוה ליה בגמיה ואיך ארם רואה חובה לעצמו מאי שחך שהוא אחד סוף ג' דפ השוחט
ושחך בחיק חמה עזה פיל ושחך בחיקו שלעע כיפה חימה עזה: שחך בל גל דפ בהמה
הרחלות יוצאת שאחזות פיל בג' שאחזות איה שלחן למעלה בלו שיעלו עליהן זכרים ירושל' איה

העשויות כמה דאת אמר שית זונה מאן דתני שחנות כמה דאת אמר משחיון את הסכין בל
איך עדין איך משחיון את הסכין בל בחולין השחיון את הסכין בכל מתכות פ' יד בל איה
הסכין משישחיתה חרם לטוש תל' סייפיה שחו פיל משחוק נקלות בשביל ששוחיו
ולוטש יצא את הסכין ובלעג' משוך כמוחוט עדין להולך ולבא הסכין על העושה לבחמה
ואם לאו יולך ויבא ח' היא דלסה וספולה בם בצו בפרט אשם איך לשון שחיטה לא מלשון

משיכה שט' זהב שחוט בל כלהי ודגל בגמ' דסמך כל השחי' הרי שור שחוט לסעך פיל
בלת הרי הכתם מוכיח טיש שס' נדה ואיך דומה למעט לעט שמעת לעט איך דם נדה לא חש
הוא שגון למסרע ראתה בל המקבל בגל לשטם מועטות כי מניות שחיות קדשים תא אקשי
פיל אם קדמה כל התלמוד וילעג' דלעו או תבוא תקשי לי שכיון שקדמה הכל תרגש (ובין הטש
שאומר לך שחך אחד יורד אמת השחי ואחד פותח כיון עיי' בע כיון פיל מוריד ידו עד
השחי וסותח בלם ישמע קצו ובלעג' טימול באולגת בעומדין לשח כבד פיל בעמסקובע עדי
שחך משחילן פרות דרך אחת גמרא מאי דתני משחילין לא מפתחטש דתני בל כולורת
השחיל והכפול שחול בל ששמטה יריכה כלעג' נמטחה ממקומה בל גל דפ הישחן חצב
ושחיל בל יום הכפורים בל אסור באכילה מאי טעמ' מישחיל שחיל פיל שאוצין הכפ' ב

נדל
בלת אמר אמר אמר
אמא ייטא
שחך
בם השוחט משיחית הא
אמא שחך שחך שחך
לשון אמר אמר אמר

את השיעור והם קטנים שלספרים הוא גדול מן השיחור ובלעז סולסעי ויש אולי אלו
שלנבחים הם לחתוך בהן כל מיני מתכות מספרתי ביאודדא שלביתל ויחדו אותו משש
עדין ומכפלי אותו לעד אחד ושמו מספרת ויש אולי מספרים תרגתער מספר י שחר
בפ' חזקת הצנים בגל עליס אין לו חזקה הוא ממנו ליה לדידיה ולמריה לשחרן פ"ו היה
מוסרו לעבודת המלך כגון אע"פ כענין לא חמרא דחד מן שחית בפ' עקביה בן מרללא
הוי קלדאש וטח לתשחורת ישחרת בפ' חזקת הצנים ב"ו מפסיקין לז בפ"ה הקוער
לשאר מפסיק בפ' חזקת הצנים בג' חזקת ג' שנים אמר ציפן אלה שחת לא הויה חזקה
פ"ד דליתגמל פירא הוא שכך עושי דלעין התבואה כלי להאכלה כדק לצהמח וקוער אותה
כשהיא לחה טרם תעשה גזי העלף תבן והא עימוח דעלף בתר דאיתגזית שחתא דמלכא
בפ' האול לחברו בגל המקדש את האשה שחת צבי כבשא פ"ד שטותה מי הנטר אבל בשחר
לצי שקליה פ"ד שדה שמשקן אותה בזונקא | שחתא צרפואת בפ"י שאחיו
לשחתא לתי אקיקא פ"ד תחתונתא | סדיק פ"ח אהל פ"ט שט
בפ' צללים חבת שלשייטים פ"ד עושי בן ארס חבת צדי למד בה לשוט צה של
טע הנגר כאשר יפרט השוחה לשחוח תבן כמנ דמפיש שייטא למישט שט
בג' גל דל המצוא כה"י אין שטיץ אותן במטלת בפ' הטועל בגל ואר
אוכלן אין שטיץ אתה תער באניה ואם שט כל הכת אסורה פ"ד כתוב בשין חורק בשין
ומה הוא שטיץ שפיץ שט ב"ג מדכ המועיא יין שיטתא שוט אייתי ס"ל מטד
שישחוט ארס בחרן להצוא רווח בביתו כמו תל המשעת: ס' ה' שיטתא שטותא בפ'
פ"ד ענף שלהדס שמשחקין בו למשתח משום הכי נקרא שוטיה כעין שטות ב"ג מדל ואלו
מגלחין לשוט דצדי הכל אסור פ"ד לשוט בעולם ולזאותו שלא לשרך כמו משוט בארץ במטייל
וכמשתעשע בפ' בגל דל ואלו מגלחין אחו ליה שוטי דנורא פ' וידע דנורא מלך המור
ב"ג מדל בפ' בכתובות שהיה נוטל בד שלהדס ומקד למען הכלה ולע' עד אהל' לה שוטיה
לסבא ואמרי לה שטייתיה לסבא בפ' ה' בקידושין בגל ובית הלל אולי בפ"טא הוא ג"ד
דקדיש בשוטיה לאסא בשוקא בפ' גל דל המידל הא בשוטי הא צמיל פ"ד שמיסל אורו
בשוטים כלל אפי' סל אתבם בשוטים המשעת אשר בידו תרנן שוטיה ד' בידה ז' בשוטי
המטה ליהונתן שט פ' ט' בשעיעת לולב הגזול בגל הלוקח לולב הפיגם והלבוזין והשעיעת
והחלבוזית פ"ד פקולי: שט בפ' בוגעים שני נקיים זה בעד זה שטה שלשיע
מפסקת בעתים: שט בפ' דל לאונו בית דין אמל ל' יחמך כל שטה ושטה שנטל גוים מידע
עובר לדין להחידן לה שט אלק במדבר ארץ שטה וא' ועץ ש' זאין מדבר לא ידע ש' ציון מדבר
היתה בלמדנו ב"ו וזאת המשל אולי מן שטיא לת הנה לא מן קציה פ"ד מן עיש שטים אין לארס
ממנו שאינ עושה פ"ד לא אם קצו וישא ממנו כלים אן יסיקנו כן פרעה מלך מצרים אימ
לאוי לא לקות: שט ב"ב כולות מה לפ' שטים ל' יעזר אולי שטים שמה ל' הושעאו
עלשעמקו ברבה שטות שטח בפ' הצית שטות צמח בפ' העור והלוב בגל וא' שיעור
וב' גל דל דם הטה גזיה שמה יעשה עזות אביו ואמו שטיה) בפ' י"ד כללם ג' עונות ה'
השנוי לשטיח טמא מודים בפ' כל ואלו עורות טמאין מדרס עור שחשט עולטטוח בפ' כה

כשחין פניח: שחן בל גל דל מיניוהאשה כדבעי ליה למעבד לא עבד דאמרי אונשי לפוס
גמלא שיחנא בלגל דל הנשא את האשה אל לו הין לפוס גמלא שיחנא: בל א בסוטה בגמי
לא גדול מנשה תנא דל ייטעני לפוס גמלא שיחנא פ. 4 למו למשה מנעו הקדשה ליכנס באין
מפני מי מליצה מפני שהיה אדם מלך דיקח עליו בכל דל פ. 5 והנשואה ערום תע ל ייטע לפוס
גמלא שיחנא פ. 6 שחן משאוי בל ייטע שחן בל גל דל על אלו מחמיץ שחין תלתא
גוונ הווי דיקא יבשבן מצפנים וצפן מצחון דמערים לא מצחון ויצש מצפנים דל מצעצועות
דמותנות לח מצפנים ויצש מצחון שחן בל גל דל שרץ ולתי שיחפ דקניא ולשרי
התם דל אי שמי קליה פ. 7 קליפות חקנים בל המפלת בגל המפלת סנדל האיסעל מיכר
כרץ ליה לולד אחליציה ומשחין לעל כלפי רישיה פ. 8 אוחן באמעעיתו בל גל דל מרודה
ושמרת צב שחן מקני עליו פ. 9 כב חנש צעל שחן בל על כדרכו ואינו מזלע דתנא
זהו מלוח משך זה הלך לטיס שנכנס רוח באשכך דבני ל עף בא ל ישמשא (אולי זה השחן)
שחן על גחון תלך תו יל על מעך תהו שחין ויל מקומן שחן תגל ולמתידי שחין
שחן בפנימה אשה בגל כועלת אנשי ידוע אנשי שחן הם היו בל גל דל פסול בל קן
אחריו וצמא ובן שמן פסל פ. 10 פמילת משפחה בל לשמיה בצמיהם שחן פסול גמות רוח
והיט על לב פ. 11 א שמן דבר ערוה ועל דל לשמיה בצמיהם וטעהם ססולין לכהונה כדתי
בל מחות הכהנים ששימשו בביתחון לא ישמשו בידוע במקדש וכיון דביתחון פסול כל שחן
לעל שחן אק לא יעל כהן במותל מזבח: שחן גלת רוח ולעית לטון כדאנא אנשי ידוע
אנשי שחן שחן בל בלניד בגל בית שמאי שחין דכיתתא פ. 12 בלוי בגדי פשתים
שחן בגל נדים הנחל משחוריו הלואש שאן נקרא שחוריו הראש לא אנשים בלגל דל א לה
הממונה עלותה לא צלעס מכי משחוריו כותל פ. 13 תפילת האצות כולם ולא הזכיר אצתא אלא
מפני שהיא עיקר ובל ויצא יעקב לשוח בל לם ש משעה שיננס השמש במערב וכאורה הער
מתחילין הכתלים שבמזרח להשחיר וזה שיחה תפלת צחלים כדת המסורה לו שאבין מאצתא
ניקום נעמוד כלום אצתת קיים המצות ועדין לא ניתנה תורה ואין לט ללמד לא מצנהג
הנציאים לבגן דניל וכיוצא בו מפני שנהגו להל למש מיסע בל כיעד הרגל בגל וחס נהע
מש שחלתא דאשיתא פ. 14 כיון שמוטתמש בצית מטיפין הקירות ועינין מושחלין ישנים והוא
מקש לבנות ממע דמי בני חדש לפיך מנעו מלהשתמש בו בל יבמות בגל וטלן שמתאם
לי יהוה דאם עד שידעה שחור עלה לך בל אילו נעבות בל הל הבא על אחותו עד מה הבר
ממאנת עד שתצויה שתי שעתה דל ל מאיר ל יהוה אונג עד שילבא שחור עלה לך פ. 15
שחור לוצג שיער שחור פ. 16 עד שילבא עיקר השיער שהוא השחור על ראשו של שיער שהוא לט
אילו פ. 17 חנגל זעל פ. 18 עד שירבא שיער השחור עלה בשל שהוא לבן בל גל דל הצורה וצפ
המביא גט שיע בגל בל כותבין בשחור ובשיחור פ. 19 שחור כל צמל כדתי בגל פ. 20 בל
השחור ואם שלפסדים שחלסן ורושם בו את המגלה שיחור גחלים כבויין נפח באש פחם
רל בשיחורין ופעל בפחם תל ונפח בשיחורין בל גל צמח שחור שיש בו אפר כותשין אותו
פ. 21 צטר שחור אם יש במקומו אפר: שחור בל פ. 22 משינן מאן דתע משחיהן לא
בשחבש דתע השיחור וזג שלפסדים פ. 23 מספיקים ולמה נן שמו שחור שמשחילין את

חמת שעשאה שטיח ושטיח שעשאו חמת בצ העור והדוטב בשטיח לוי אחיה פיל המכשיט
מן העור שי כד אחיה וכל שכך פחות חיבור הוא נטמא העור מן השלשן נטמא הצטר טומאת
אוכל זה הוא שאמרן שומר הוא להפנים וללועיה טומאה מיכן ואילך חת מצד אחיזרד
טהור המופשט ודרך המפשיט לשטיח להחיל מאמעיית הצהמה לדרך שעושיך לשוורים
ולחמת כלה אם רועה העור לעורך חמת שמפשיט העור שלם כולו חסוב חיבור על שיפשיט
את החזה מפע שהחזה קשה להפשיט יותר מכל הצהמה וכיון שהפשיט החזה שוב אינו חיבור לא
בטמאה ולא בטמאה המצב לכולו חיבור פיר המתחיל להפשיט למטה מרגלים כיון שחזה מפשיט
לצמק טלו חסוב חיבור ליטמא הטגע בעור מחמת הצטר אם היה נצל או טמאה ואם היה
טהור ושחוטק וגע שלשן בעור נטמא הצטר במג איכה היתה למס ויגרם בחיץ עשה
כליגלה מה הוא ל חיה צר אזה אם חמת קערה ושטיח וכלתו וחד משמש בצדדים חמת
ממלח קמת וטועה תחת ראשו קערה אוכל צה ושחמה בה שטיח לש עליו וישן עליו שהצב
שטח ויסל אברהם תל יל ואשתטח אכ שטח פ ה בוצן הנגע בצב או שהצב
נגעבו המפשיט את החזב או שהצב מפיטו מנטמא אוכל ומשקף וכלי שטח צמגע אצל לא
בטמא בל גמלא יוצאים וצב ה בחולף בגל הטור בכלי חדש תוכו ולא תוך תוכו ואפילו
כלי שטח מעל פיל הקלען סכ וכלכלי עץ יט כמס וגם כל טחט דכל ואם בלי טח
בשה ות וט בל שטח צב דפ בא סימך וזא זימטן בשאי מונך ולא אמרתי ולא
מיד ילמא אגב שיטסך אתיא לי אל ל איך וכזה העען בל ג דפ ל איעד אומל אם פיל
דלמא אגב שחלת תלמודך צליהטא אתיא לך גמלא ונזכרת ל אין בניד צב דפ צית
שמאי אמלצא שטפולצבן לל איעד ואוקמוה צשיטתיה צב לל מל פב קום על
בשעת עקתי עדי בשעת רוח שטס פיל בתימה כלול בעת צרה נודר בעת רוחה יפיעו
מלכו כשטח מים: שטח צויקלא לל זאתרגיה מי סלג לשטח תע את אגיא דקלין לשעה
שיטמא: שטח בל ג דפ (או עובין) במס (בל ג דפ ג מיע) אפול בניד אי דקא גרין
ואכל בטל דעתו אצל כל אדם פ א אי דקא שיק ליה מי שדף אי מי שטל קא שטל ואכל בהגיה
דפ השוכראת הפוע אשטל לך נשטל וימלח עלהשית תרג וישטרוץ על שיחני: שטח
בירוח עין צע בר שטר כס עין צע כס שטל מחומאי עין צע חבד: סלק פ ט
אחל פו שיקל כס גא דפ ואו מגלחין שיקל איצטלא דמילתא לצל חרדי
דטלמו זוודיה פיל אדם בשלמטון שכלה מטונו מקוננת עלוקתו איצטלא דמילת (בן חוה)
שלו מונתכו לול הקבולה טובה לטון החיים שאול עשייה יתמוכו תל שול הלכה מסמכא
בעמק שאול תרג בעמקא דשיל שורר ואת היותה על הכבד תל יל ויתמה דשטיח
שית בביל דל מיע כג שם ושור מיז מהלכן לפט מטתה שלשה וילא איזה שית מופט
לאביו אברהם: סלק פו אחל פ יא שך או משכות כסילת פ שין צע כס
גבה כהצדקה לטר משקה מרוח מזבל ומעין וממשיך שין צע משך שיק ואיל דקלא צוש
משכות גבה לגרין לדרך שתיקם ששינה במורין שין צע משך שיק ואיל דקלא צוש
עין צע שך בל השוכר את הסועל בגא הטבח יט מאי טעלא למקדין חמרא ב

39

לא נתגברו בם אהבא שלח סוף אומץ שושט עורא כס ה במכשירין החובט אותה שלה פה השוכח
העור אחר החיתכו כדי לנעלו מן המים שרחצו בו בם גמדף הקומץ רבה כל הכא דפי מיתליר
בשלחא סוף כשאוחזבו בעור הכתם ומושכואו והדחלים שחוזר העור ועומד במקומו הראשון
תייט עור ישן אם אינו חוזר העור חינו חזתא: **שלוח** בחלק ישן מאס את העם הא אתי השילוח
אל רב יוסף אילנה וסגמא דהאי פיסוקא לא ידעין מאי קאמ חלק דקצו עמא דין במלכותא דת
דניד דמקצין להון בניה למן שילוחא דנגדין בניה והולדתם איתו ל גיחון תרג לשי-לוחא
שלוח משקין בית השלחין במועד פיה שדה עומדת בהד וצריך להשקתה ואם אינו משקה
נפסדת גל מאי משמע דהאי בית השלחין לשנא דעודחותה הוא והוא שף וגוא משלבו בם המוכר
את הבית בגג המוצל אתהשר מא שלחין באך דל ושולח מים על פני חוצות וכו' על מי סבת מאי
שלחין באך מא שלחין גמנותא דכח שלחין פרדס למותם בם המוכר פירות בגג מי שיש לו גתה
אל שמוס אמר השלחין אי מוכר לך בותק שתי אמת לתוכה ואמה מיכ ואמה מיכ אגפיה אמה בית
הקילא אי מוכר לך בותק אמה אמה אחת לתוכה וחצי אמה מיכ וחצי אמה מיכ אגפיה:
שלח בגג במידות רוס מעלה חצי אמה ושולח חצי פיר ורחבה חצי אמה **שלוחן**
בהאשה כה בכתובות וק לא יאמר לאשתו הרי כתובתך מונחת עלה שלחן פיר באשות שעל
השלחן שכתבם בקה השולחני וענה סוכה קמל דלא ליל לה הכי שמא יגברו אוי אבדו לה הכי
דמי יחדלה ס לא מי יחד לה הכלים שמשתמשי בה על השלחן וכג' בם תניא נמי הכי בראשנה
היו כותבין לבטלה מאתים וללאמה מצה פיה בלא אחריות היו מקיינין לא חין מוטאין שנים התקינו
שיהו מנהין אותה בבית אציה כשהיה כועם עליה היתה קלה בעיניו לחוציאוד אם לה לבי אעל כתובתך
התקינו שיהו מנהין אותה בבית חמיה עשיחתי הו שישך אותה קלות שלכסך ושלגהב וזהו ששטע לה
יאמר לה הרי כתובתך מונחת על השלחן ומסיג לפי שיע עד שבה שמשוך שטח ותקן שהיא כותב
לה כל נכסי אחראין לכתובתך והינדגלם ואור שטעא ועוס) בכל נכסיו ואינה מיוחדת לו לכתובת קשה
בעיניו לפדועלה ואינה קלה לחוציאוד והינדגלם בם א בעצת בניה דבר שמשוך שטח ותקן כתובה
לאשה ס א שלח חנוכ זניל ולא סברא לן א רב יהודה בראשונה היו כותבין לבטלה מאתים פיר שהיו
כותבין לה כתובה שתוכנם תפיכך לא היו הנשים עשאין אותן ומסתייעהדין פרוש מאתה לקרן לא
יאמר לה הרי כתובתך מונחת על השלחן לא כל נכסי אחראין לכתוב ירוש שמשוך שטח ותקן
שיהא אדם נושא ונותן בכתובת אשתו בם האומר לחברו צא הלאה על השלחן אינה מקודשת פיר על
השלחן שלשולחט והוא המוכר מטבשות ולפי שהשלחן לפני תדיד ומוכר וקונה על השלחן לפיכך נקרא
שולחט **שלחן** בגדף הזרק ודילגל שלחופי הוו משלחט פיר זה יושב זו או באלפסון נכסין
או זה ידועט מתוחה למענב וזה ידועטו מתוחה לעמך בם לא מצאות בגל ואן חייסן להכריז הא
משלחט שלחופי חייב להכריז פיר אם היו המעות משלחט שאינן מושבות ח עלג זו לא מקדשת עליה
ומקדשה יתאה מעלה כגון כנפי הכרובים כדגמין בם המוכר פירות בגג רומז ודילגל שלחופי הוו
משלחט ידחי פיר שלחופי הוו משלחט כנף על כנף שלחופי הוו חייב ירוש שלחופי פדונו סגל
מיכך כדקדזל אחר צין ומשלחין ליה כלפי רישיה פיר דאביק ליה עד מתנו ומשם ולמשלה כלפי ראשו
מסודל כדאמר גבי כרובים ס א שחף עץ וכבר סוף במקומו והחלף את משכתי ת יו שלחן ית
אגרי והחלף את משל שלחן ככל הכלים ס כבנלים אמר לה שלחן קודמין ס א שלחן קודמין
סו תבת מידת המשקין היא ומחזקת כמו האיפה כדל האיפה והבת תכן א יה וקא מתגה ד עקובה
בית היובת קודמת היא כה שיהא חצי היובת אחרים על שלט ונמי חצי היובת יתו שילטו

יש חושב כביקאש ל סדים תוכחה אע עושה עמך ולא מעית בל גג דם ואלו הגוילענים שיע דהדר
למילתהו דחיבש משלך להו בב השוכל את הטעלים בגג ואילו אונל) אף ע ג דקא משלך
קטינ מבע אלימי בל גג דף מצות חליצה שלפתיק לשלוי דקאי לתואר בל גג דם השולחג כל
מילתא דמיתעבר באפי בי עשה צריכה בי עשה למשלמה בל גג דף הארזאגט דעזיקלה חרציה
ושלפתיק וחליצה בעל תל יל וטשלוף סנדלית בל האשה שהיא עושה צריכה בגג שלט שנים שהיו
דישאו דגנא כזבא סיפא דמשלש שלוש פיר דישא במשולבות כמט מעאן צבותן סיפא בשאון משולבות
בל בית שמאי בגג שני אחים בערב שלפתיק דעבדי שלפתיק פו הינתק לאו והישאן לזה כלום עזוב
הלוות ותמושהערב שלוק דוק עיני בע אשלג שלף לא יחליטע תל יל לא ושלפתיק:
שלף בל א בקידושין בגל עבד כנענ ובל גג דף כיצד הרגל באיכות שעלה בשליף שעליה
ובל הגדה דם המוכר ג' הספי בל גג דף מי שהחשיך בשליפי זוטרו פיל טעונות קטנות שיכול לשאוב
הכרים מתחתהן: שלף שלופפי והוותמלי עיני בע חפרי: שלפתיק האם היא טופחת
היא שלפתיק עיני בע אם בפס ותל צון ובוקרא לב כל זאתתיה שלפתיק שלפתיק פיל זפק
שלפתיק אבעבועת תל יל שלפתיק שלפתיק בל גג דף און עיני א ללב נחמך לחלה
אזא שלפתיק כי סלקת להתם פיל שליח צון שהיה הולך תדיל לגישה שלפתיק דעבד
שלפתיק דעבדי שלוף דוק פיר מקום שמנהגם לעשות כך פ' שלפתיק הינו שלפתיק שלף
בל כיצד מברכיך אכל שלף והוא סזנו פיל ילקות שלוקות אוחתים שלוקין מצושלף חליצה השת
משישלף עיני בע און בל ה' בכלים מוסף יורה ששולקי זתיס פיל מנהג שלוקי זתיס עושים
ספה סביב היורה שיכליותה בל מעשהות אכטוח משישלף פיל כשגמריז ה' ירוקין כע
דבר השלוק בע ב בע ז אילן דברים שלגים אפורין ואין איסורין איסור הנאך חלב שחלב גוי ואין
ישרג רואהן הפת והשאן שלף ושלקות רבי ובית דיט התירו בטמא בל בכורות בג זכר ונקבה
פירק ליה בשישלף כשוין פל נותן לפתיק ילקות שלוקין כשוין שלפתיק ופתיקו: שלף בל
נהג בגל אזהרה בתולה בתולותהן בתולת אדם בתולת קרקע בתולת שקמה וכא בל כלתיד
בגל כלתיד בגל בית שמאי שלשה דברים נאמרו ביצטוטם דורקן רשע שורפן חסיד קורבן
פיל משום הכי נקרא חסיד דל ע' ג' ידיע ששעיסת צפלינו מזיק לגונא אפיל ה' שותף שלא יהו ל'
בעולם למכשול קוצרין צדיק שזה דינס בל בית שמאי בגל ב' אחים ידבק אדם בג' בהצאת שלום
והפחת טריס וחליצה ויתרחק מג' כן המיאונ) וכן הערבות וכן הפקדונות וכל ויגש לוי בבל לב
בסגמלם און הולקין ובכר לב ויחי יעקב ובס' בלכות ירוש' ג' דברים שאו בל דין מלמטה לג' בל
בית דין שלמעלה על דם מקרא מגלה ושאלת שלום בשם והצאת מעשר וכול בל ג' דף א' זהו מקומן
הוי אשם שלשו ושלטה ודאי אין מלמדין בהלכה א' דחולץ תנן התם בל' בתחמות ג' משקין אסויין
משום גילוי המים והיי' והחלב וכליל ויקח קרח מרשוק מ' מטה יש להם סמך מן התורה מים דלם
לדוקע הארץ עלהמים חלב דל ותקח את גולה החלב ותשקהו ותכסהו יין וכל לל' פתוח בל התקלגט
בגל דסמך קטנה שלוש מידות בקטן צלור וזורק אגוז ונוטלו זוכה לעצמו ואין זוכה לאחיו וכול
בל כיצד הרגל בגל אי זה הוא תם הוי אילן ג' עליות והן עדות אחל להצמה פיל למן דאת ב' סהדי
אסחדו כמט ברתין ובמט בעלים דהדין תורא נח תורא דלאובן בחד בשבה במקל פלוט ואנו אחרינ'
ואסחדו רבת יין בשבה נח תורא דשמעון במקל פל ואנו אחרינ' ואסחדו דבג' בשבה נח תורא דלוי במקל
פל עשה תורא מעלשין פלמה שיגח משלם נמק שלם מן העליה נמטאתלכת אחת דוממת למן שצאן
עדים זאמ' להם עכנו הייתם בהוא חד בשבה במקום פל רחוק מן הנקוב שהעידו כי לאן העידור
באותו מקום יותל ממנהלך יום בעל השור סטור הוא משלם נמק שלם שעדיין אין השול מושך ונמט
שלא נגח לא ב' נתיחות ועדיין תם הוא והעדים פטורי' מלשלם עד המועדת כי לאחר שתקייס
העדות ב' כיתות מתחייב במועדות וטל טמאקסן הזמן ומקצתן לא הזמן כשם שפטאין משלם

דיקמוסג של בם בנה מדלקין בנה המכסה ובסא במשקין בוגא איין שאין באהמם שעג
כט שאני דויד לשול קדחה במ כלים שולי קערה לשול האסקוטלה פיל כמין קערה קטנות ותר
הקטנה והיא יושבת עלה רוסע מים שנשבלת הקערה וישארו שוליה והיא עדיין עלי קבל וכמות של
האסקוטלה בנה דנדה לזו יש לה שולים פי לקוסה יש לה קרקעית שאה וסא עגול וטבעב צוה שרץ
מן היד לקוסה ולא יטלחוץ ואימור משעת טווחות לאטונות היה שב להי טכסות אצל אשה אין לה
שולים לעכב דמיה בפה עור והחטב בגג קולות וכל יא באהילות שהטואחה יקעאה דרך שוליו בסגג
דף השול את הפרה אצל אבי מרביץ עלי בשוליה מה: שליו אלק שילי טטמלאות עיינ בע טכפ
שליו במהמבלת המבלת טעל או טלה בגל שילה תחלטה דמיה כחוט שלעב וסוסה פתולמוס
ותלטה כחצוצרת ואין שילה פחונה בטכח זה שיעורן טפח שילה שומר ושדיו שללעב וכו' בעיד
חמש בב בחנה המקטה השחט את הבחנה ומצא בה שילה נפש היפה תאלל פיל כלל ובשילה
היונה שליו בבא כטואה כחדם תו בדיותי בשלה דלוחיטן לא תירא כמחד פתאם ושואות
דשעם תי לא תדחול מן דלוחי דמן שילה נין חיסא דרשיש פתאם יבוא אידול יע תל מן
שילה יום תבליה וכן שילה טכר שליו בפגחחים השחטה המחדשים לולל שליו
או שילה בחוץ לא פגל בפ גיד הנשה ונחג בשלל י יהוה אונג איננות בשלל פיל הוא עובר
שלבחה טוב ממנו הנפל תרד אמרו במימרו דטב מעה שללא דלא הוא עלמא הדין שליו
בו גל דם כיעד מעצמן שלוחותי תכלך לבא פיל דעתה לוג שיעת אוכלך חלמא אמל לה שלמה
תכלך זריה: שליו בל גל דפ במה טומטן תמ בפ ב בעקצין שלל הכובץ והבד שהוא תמו
בכלאים חיבור ער שיתחל לחתור במ פרה שלעלת המפתחות ושלל הזולם ונהבד שחוא תמו
קטנות מחבר ד וו ביחד ואי תופרין בטוב לא מסב טרדפי בפ גל דם ולו מפסיקן בסיהא העד
כח שלל בעים גדולות השכול בעים קטנות שליו פיל שולית אל רב יהודה אג שמואל מקום שני ושמים
והשלית מסר שבם גל דפ הכונס עין ליר מאי שלנית אל רב יהודה אג שמואל מקום שני ושמים
שליו פיל יודין ונקיון מה כי ישל זיתך וכל וגם שוליתו לה מן העצים ול יחמא אמר
המים המלחק שלל לאגפיה פיל כשמתגלה אמתהים מתמלאין גדוהה סביבותה בל גל דפ
העיקר אילן מצוות כחוטו שלם ומשלוחתו שלנהר פיל מקום רי צות העיר שלם בסגג
דף העיקר שלמא עלי כמלכי שלמא עליכו מלכי ומנא לן דרפן אוקרו מלכי ב שלמים יעלבוו
ומנא לן דרבלתן שלמא למלכי וט בזנחים בל גל דם טובליוס שלמים יקדיבע כלקדבעו שלם
מבא כשהוא שלם מביא ואינו מבא כשהוא אונג במים ואס זנח שלמים קרבעו שלם שהל שלם
כהן הדם והאימור למחח החמה והטוק לפהנם השור והבשר לבעלים בפ דפ פירט פו ויתן לן
השלמית שטקיים לן שלום בכליוס שג וישת לן שלום וכו' בספירי ניסם לן שלום בכעיסוק שלם
ובציאותן שלום וכו' ובויקרא לן בצו במד' זנח גדול שלום שלמהכחות כלולות בן שולית בת
דפי כבר פירט בע דפ שלם בפ א בגטן בגג דסקר י הויה אונג אס שלמים וכן לבים
אסדום שמזונותיו כעומצמין ישה מה עזקה וכל שליו בגג דפ במה אשה שלם
השמד היגפיר שהין נמלטין מן השמד בפ האטח שחלכה היא בגג בית הלל אונג אונג שמואל
שלם קציר חטים חז כולג במוצאי קציר חטים ידוט למנה קציר אונג ל מיטא דאנסא שפח שאה
חנה קוסתה על ראשו שלום לא בשעת קציר כדל ויעא ל אבוז' הקן וכו' אס ל יוסף כל אונג
סבתה לראשי ביום שקביוס הקוק עשק מן החוץ שליו בפ גל דפ המוציא יין וכו' גל דפ
כלבטד ולא שלף לכו ירקא ואכיל לכו משא דאסר גינאה בן עירובין בגג ואס יסן דל
שלף שעה בגג דפ לכו אדם שלמה תולחה פיל סדום שישלפו ונתקן ביטן אדם מוכח

שלמא

שלמות פיר אל שמושי ומודין הקרקע ששעושי בחכלים ויש שמושיין בשלמות שלמות
כדי לעות ממה שגרמ לא תעשו על בלדח זו מידת הקרקע של שול של בלדח
דל אם אינן מדין ובפ כל העלמין בגל המועד לעבדים אפילו שלטולקטן נמי בלדח של שמושי
אחד לשם מיכל השדה המזול לשום שילטולקטן שצם בלדח או טלויפות תרז הולך על גחון זה
נחש כל לרבות את השילטול וזאת הדומה לשילטול: סלק פ יב אהל פ יב
שם שול את שטם חבירו בשם כבר פירט בע עת בלדח מיתות המגדף אינו חייב ששופט
את השם גם תטא עד שיבדק שם בשם פיר עד שיבדק עד שיקלל כלומר יזכר שם ויצדק אותו השם
בשם בלדח במה אשה הוא בשמה והיא בשמו אין צומט דרבי המאלי פיר אם קולא מיש
אשתו בשמה ואשתו קולא אותו בשמו בלדח דל א בפיצה שמו טובל לתרומת מעשר פיר
כיון שנקלא מעטל לאשון חייב להפיש ממנו תרומת מעשר שמת מצהקין כבר פירט בעל המין
בלימדע בלדח ולא שמותי שבע אדק מעשיה כעורין ושמותיה נאין וכד בלדח דחלק נמי מצהקת
מתעל שפסול לקשם טומאה פיר מצטפות ומעשה שדים שם מלכ ידן בלדח שלם
תל יל שם לכה: שם בפ השוכר את הסעל בגילתא עד שלא יתחלו וחכל אמר משמע בניה
פיר מחשפן הגחל שבשפילות והפחות שבשטלות וכולל זה עם זה ונתקן חצין שלשניה וזה הוא
ביע בעל בכורות ל עקיבה אמר משמע בניהן בעל בצבא מציע אגרות שום פיר שטר
שומת צרת דין שין בעל אגרת בוין לל פיר זוכה במן ושם דרך אלז צש צים בשין כה דשאים
אורחיה פני שוי: שם בשומא מעיה בכן געלן קא מיטלב שין בעל גלה ששני שאתאן ססחה
תל יל שומת ולטאת ולספחת: שם בעל משעות שום בעלכני פיר שום חרין שאוכלן
מצמע בל כלאים השום והשומת ידוש תומטתה: שמאבר בעל רב פיר מצ שמו
שהיה שואב ממון שמאבר שהיה פורח ומצא ממון: שמאי בל עדותן בגל ואמיש לו
ובחקומין לכה בגל ב פדשיות כי תעא ההיא בפיתחי שמאי אול צלש ושמע בלדח לשאם
והוא אינן ישדל דלתלה תקרה פיר דרך הסתחיס בעלמא שעושי על גבם תקרה לשערת מתנה
במסובת פתחי שערים להגין מן החמה ומן הגשמים ובפתחי שמיים אין דרך לשחת תבין רוח
ואח אמר אין דרך לעשות משקוף לפתחיה שמאל בילל ואלה שמואל וכל עבת השמים
עומדים של מי ומי ופ וש שמה למעלה לא מומינן לו שהן מטיין לכף זכות משמאלו אל
שמטיין לכף חובה: שמנדז בל א בעל בגל שר שישבר על ז בצומאות דל מן שמחון
נשקיות רביעתא דחלמא שמנדז: שוכד בל א בפיצה דמנן דגמרי שמדא ואגן לאיקלוקן
פיר מאי טע עבדין תלי יומי בגולה משום דשלחו מארץ יש היזאריו לעשות צימים טובים
כמינהג מצותיכם דחישין שמא יגזרו שמד וישכחו חשבון הקביעות ויצואו לעז קלקול
בל יום טוב שלרז הט בג העובר אל יוחטן שעתה שמד שנו ידוש תקעו בתפלת השחר
והשונאים סבדו שעלה הולכין ושמו עליה והדגוס ותקע בתפלת המוסף מגו דחמיין דקלן קרת
שקע ומעלן וקלן בתולת צים ומעלן והדך תקען אמרן בעמוסיהון עתיקין בל גלד הנשה בגל
ונגוד בטבלה לא אל רבא שמדא הוק ושלחו דיומא דכסא דהא שתא שבתא הוא פיר שמדא הוא
והמדללא לשדורו עבדו ושלחו לבן דא יומא דכיסורי דהא שתא בשבתא עבדו דלמ בצמטא וכו

הזמן כך כטורין מה שהחזיק וזה דומה לב עדים שהעידו והתם אחד מהן והאחד לא הוזכר ששעה
פטורין ולפיכך אמרו הצדיקים והן עדות אחת להזמה כלפי איש חייב שזונו שלשה וסע
השעה והשלישית ואע"פ שהיא שונה כשהזמה פטורה מלשלם צד המועלת שבגביהת לרוב עת
משלמת התמורת שהייתה לשלם לראובן עומדת וכן דין השעיה וכן דין השלישית אבל אם החזיקו אילו
ג' היתרות כולם משלמת הראשונה מה שהייתה לשלם לראובן בשעתו לשלם לראובן השעיה משלמתה
שהייתה לשלם לשמעון והשלישית מה שהייתה לשלם ללוי ושלשתן משלמות ומשלמות על
שבגיחה לביעה ועל זה נאמר ועשיתם לו כאשר זמם לע"י ופעמים שהשלמות גם צד התגות צד
הלי דמי כגון שהורה בגיחה לביעה וקיימת לו פלג נזקא קמא ואין מדם משלם קנס עלפי עצמו
וכיון שהעידו הללו שהיא מועד נתייב על עדותו בפ' חזקה הבעים ששה אחין והאחד מיעורף
עמה דמי לו ג' עדות והן שותפות פ"ל להזמה פ"ל ראובן ושמעון ולי אהין וכלב נכרי קעד
לראובן וכלב בראשונה ושמעון וכלב בשעה וכלב ולוי בשלישית הרי זו חזקה נכמא ג' אחין
בתי וכלב בחצי אחר והן עדות אחת להזמה ההוא שטרך דהוה חתימי עליה דמי שפיכת מיעורף
אחא אחאי דקאי וחד נולדא להסמדי אחתימות ידיה דמיתא והאי דקא משהיך אחתמורתיה
דנפשיה כהאי גוונא לה מקיימינן האי שטרך דהא נסיק כלגו דממונא אכומא דהאי פה דמי
דהואמי ופלגו אחימי בפ"ק אסומא דאחיה דהאי דקאי דהוא ואטמא דהוא טכראר
דמשהיך אחתימות ידיה דמיתא משתמך דקא נפיקהאי ממונא כוליה דכתיב בשטרך נכרי
ליבעא אסומא דאחד היצחא לרוב אשי דפסל ס"א הרי אלו ג' עדות שעלמה שמעון
זה אין מעיד זה וכשר הוא העדות והן עדות אחת הואיל וכל אחד מיעורף עם זה נכרי
הזמה נמי או אחימי העדים שמיעורף עמו בטל כל העדות שלחקה הואיל וזה נכרי
משך עם כולם אין הלשע שלשית מכועה כבד פ"ל בע לרע במ נגעים שלש טהרות
במיעורף ושלש טהרות בולית שלשה מגלתי ורגלתי מיעורף הנמיד והמיעורף והלוי וכל
שאלו שלם במער או ששית שתי שערות ולא עשו כלום בויק לבה בל אחיה מות ובפטרות
אחיה מות ובפס דמה וב למדע זאת חקתה פ"ט לרע י"ג תפורת קשר לו הקדש למדע
הראשון בגן עדן ה"ל צעדן גן אים היית כל אהן יקרה מסוכתך וכו' כל מעשות התבואה
והקיתים משיבאו שלש ידוש אמל זערא כה עשר תעשר כל תבואתך דבר שמוע ומעמיה
יבא כמות משלש שאנו נלע ומעמיה בע איזו גוא שך בגמ אין מושיבין טורף שלש בשכר
פ"ל כל מה שיעלה ברוח עד כנגד שלש בקרן סלוק ביננו והמותר מן השלש יהיה לך לבדך
בשכר כגון דהי קרן ש' זווי אמל ל כל דגוי ברוח טפי סק ק' זווי הוא אגדך עד שלש משל
ככל פ"ל בע הדור : בפ איזו נשך ומגדלן אורג עד שיהו שלשין פ"ל על שיהא בעג
כשליש בטר ובפיה מטלט בשך ואחר כך יטיל השומר חצי השבח בפ' הקומץ דמה בגמ'
סדשיות בתה לת שלש העלות : שלשל בפ"ל בשטעיות וצית הלל אורב החרובין
משי שלשון פ"ל משיחילן להכביד ולתלות לשון שלולת בפ' גמ' בכתובות דמאיר לה
למתא ששילתא כלבא אגא ואחמא פ"ל שושילתא שהיא כעף עצות ש(בדול וסלן) בהזמא
תרג פמין ואוח וכלב קושהן לשלולת וכשתבדה אשה נכשלת בשלולת ומתנוודת
העבול כגון ואוח וכלב ש עושין ומתעבות המשמיות בכל מתכות פ"ל בעלים שלולת

פירוש בידוש על העצמות שאותן לכרך ביראה נעבור על הודאה הטוב לך להודות על מוחלט
עון יוחל לעשות עמנו על המקדש הכולל במקדש של הפרעם הכולל בפרעם על שראל
הכולל בשא בפרעם הכולל השא איננו יודעם שמיני לחשם שמיני למטן כשאז אוזן
שבעת ימים ימלא יד ויהי ביום השל היו אוזן שמיני למינין ולא שמיני לחדש אותו היום נכח
ועטדות וכול עד אראשן לראשי חדשים נמצנו למדין שבבן באדר קרבן המילואים ושלשון בן בעסן
שמן ב פרוטות לשומן עייזבע הדרם פיל מטבעותהן **שכרע** שמועות הללן מיתעשות
והולכות עייזבע בן בס פ הדל בגא האתי השותפת אל רב יוסף לא שמיני ליה שמיני
מסודש בגדיים בגל דם אין בן המודק רב יוסף הלש אי עקר ליה תלמודיה אהדריה אמרין
ובכל דוכתא הנו דמי רב יוסף לא שמיני ליה הא שמיני ומל אבי את אמרתה נהל
שכרע תחילת שקלם באחד באדר משמשן עלה שקלם ירוזי מח משמעין רב הונא אמר
מכרין כמה דאממר ויתוקול ביחודה וברושלם **שכרעון** בפ ה בטחלות שמעון
חיי עמיה אוזן לוכך ולא כך **שכרען** כסולכר כדט בע שחן בס גמ דה קורא את המלה
שומד בדיקו אחיו ומעאו בשמשן כסול כל גמ דפ יוסף אמר לאית שתי משפחות שמתגרות
וזמן שמן כסוליש באחת מהן בפ אין מעמידין בגל אחוממן בשלם חמרא מל שומעין
אלא שיכרא מאי טע שימעה דשימעה פיל שימעה משום בגעגוי שימעה דשימעה גזרה
שכר אפן יין: **שכר** בגל דפ המוכר פירות תע רבן אחד שכר תמרים ומח שכר שטוח
ואחד שכלי יין שבכך עליה שהכלה בו וכן הל והיכא דרמיא תלמיא ואתו תלמיא ופלגא אבל
דמיא ואתו ד בורא פרי הגפן בפ ד אעזר אומתולין ואיננותן לתלויה בשבת גל איבעין
להו שיכר מאי היכי דמי לשמר כבר פירט בע חוק **שכר** בפ ה בכלאים שומירה
שכלם בפ המוכר את הפת ומת השומירה שחנה עשויה בטיט פיל בית דילה שמושי
לשומר השדה אם עשויה בקנים או בקט או בעצים לירת עלאי היא ונמצת עם השדה אם
עשויה בטיט ונעשית קצועה בבית אין נקעת בטפילה עם השדה עד שיקנה בפידוש בפ מרובה
בגל היה מושכו כדרך שתקע משיכה בלקוחות לך תיקנו משיכה בשומדין: **שכר**
המועה לך מים מצור החלמיש תל יד שמיר טינרה ושמן מחלמיש צור **שכר**
בם עקנים שמרקושן ופטיות פיר מן בעל **שכר** שימש תלמיא כפר פירט בע רטן
בפ שלש שאלו בגל והכותי אחרים אוזן אמלו קרא ושנה ולא שימש תלמיא חכמי הרי זה עם הארץ
אמר רב הונא הל כאחרים בפ לא טריפות בגל וססוקת הגדרת כלמי שקרא ושנה ושימש תלמי
חכמי ורואה טרפה לעצמו עלו הכת אוזן יגיע כפוך כי תאלל אש וטלך תל לשלם לשמש
משמש סת כבר פירט בע מת בפ ללהיך בגל בית שמאי אסור לשמש מיטוביום שגוללה
אמר רבה בר רבי יוחנן שאלק שאממהכא בזה דרכו ימות **שכר** בגלם א בתענות שמש
בשבת עדיקה לעיים **שכר** בויקרא רב כל ויהי בום השמיני למאן שמעמישן ועטן **שכר**
עיים: **שכר** ברפואות דפ מי שאחיו לשימשה בת יומא פיל לקרחת תיורה לכליום
יום פ ל שבאות יום התחילה עליו **שכר** בפ ה שרעים בגל איזובין רב פפי אפי
שומשק פיל הוא איזוב שכל בהו **שכר** שמן שומשמן בפ א כל הן בגל וליקרא וכל
גל דם השמא את האשה כבינה חסד שומשם איע מטמא טומאת אולתן פיל בלעישמע ספס
ובלע ספסו זורענים ירקיים הן **שכר** בר גל דם ואו מגלהו מאי שמתא אל רב שפת

וכי לא שכתוב צשע ודבא דשלחו ליה אחוה זוגבא מרקת ותפשו נשד וכול פא בעת שאמל ל יוס
היזיד בשבת ושגג ביום כיטרים כשרמן הקרבן בעת השמור שלא היו יודעין שביום הזה יום הכיטו
וקיבלו איסור שבת לבדק ועשה מלאכה בזמן ואחר בן יודע שגזע שגזע יום הכיטו בשבת זו ואמל אילו היינו
יודע שיום הכיטו היום לא היינו עושה מלאכה ל עקיבה אמל חייב קרבן שארי שגג ביום הכיטו
ל יוסי סמי כי בעת שקיבלו עלה השבת לא היו יודעין שהוא יום הכיטו שקיבלו עליהן איסור זה
וזה בבת אחת שמכר בר גל דם חזקת הכהנים למי שמת הוא דקא שמיט ואמל כל גל דם
המקצץ משכנו ומת שומטו משל גצ אבין בם גט פשוט בגל שנים שהיו שני אדם דשמתן מהדדי
בגדים בג דפ השותפין דהוה שמיט ליה דפיתא פל ענין חטיפה שמכר בפ אעפ שאמל
בגל ומטקה ומשמטא על מדשא חוולה בע שמוטי פיל ארוכס ודקיס בגל דם מומין אמל באדיבא
שמוטא סטא פל אדוך ודק השנוא לראוי שמכר ויתר הילך אמל החסיל תל מותר
כחא אמל שמטא חסיל כיהיה ש שמכרה בויקרב פריט אחרי מות ותפלו בשמיכה
לכך דתמן אמרין בצולא לבטן דהכח אמרין במשיכלא אמל ליש לקיש חידט של כל המקרא
ולא מיטג כל שמו שמיט מהו שמיכה בשיין כל שמי כחן שאר מעיד עליה שלא נעשה
סיפרא שמרין ביכמות כל גל דם בית שמאי וכל נדוים שנים ביני לביןך ישאו דלך קשה
פיל שמיט יולה כחן ישאו דלך בקשה כלל ישאו ויפיים פא שמיט יטפטו ביני ובינך שאין
שבת דלעק יולה כחן שאר גש בה ומתעבר ישאו דלך בקשה שמבקשין ממנה שלא תחשוש
שמינה מצוה על פרה ולביה בר ילמט ביום דאסון לא ביא הקבל אמל שמי השמים הן הן
שנים הן שמי השמים והיך זכו לקראת שמי השמים משנברא חוקי עולם בשמי
שמכר בפ אעפ שמוטו בגל האשה שגירשה בעלה ונתן לה כתובתה והחזמו אמל
אמל לפי כבוד הנאה ומטקה אמל שמוטו הלכא בר גל דם האמל משקל עלי באמל דתקלו
שמכר פטר נכסיה אמל בשמיכה שמכר בר גל דם כיצד העדים כיצד שמי אמל רב חסדיה
בבעל פיל אם העידו על האשה שגירשה בעלה ונתקלה כתובתה והחזמו איך משלמין לא לפי
טובת הנאות כתובתה כמט כל החולצת בג חרש שוטה וקטן פיל כיצד בבעל אומיה כמא אמל
רוצה לתק לבעל אם תמות אשתו וירש בעלה כתובתה יגבנה הלוקח ממנו וזה דבר פועל
הוא כיון שאין לו אמל סדיפה אמל רב נקן כל הוששה אמל באשה פיל אומיה כמא אמל רוצה
לתק לאשה שאם תתארמול או ש תתגרש יגבנה הלוקח ויותר דבר יתק הלוקח כמא אמל מה לוקח
מנה בעל שיש לו ב סירכות רב פסא חוסף ודא יתקלה ותירשיש לב סירכות אמנות וגרושין
כדאמית ועוד לא לתר לוקח שטר כתובתה מידה ויש לו יאר חזקה שמכר כל בנה
מדלתיק ולא בשמן שריפה גל מה שמן שריפה אמל פיל שמן של ערומה שפטמה אמל אמל
ליה שמן שריפה הואיל ולשריפה קאי וכבר ביאור בעל מרס ידוה בפא בשבת ובעל
ז שמן ל וכו' דמחזיקו וכלא אמל אל שמוג אמל אמל כתיבנא יתך זקן כמנה
שמכר בפ רל פל פא הנה משמתי הן שמיים רשא פיל שריים מפיך דוכסין
וטל שלם מעייל דוכסין ונותנין לטחד שמכר ונתן עלה אבדוה שייך כל שא
של התורה כדרך שמכרין בבית הכנסת ב זכר כנע וכולי פחותם הבוחל בטוה שכל

בל גמלם מצות חלה ופעלה בתי שיטת כל גמל זכרון ויש להם שנים בל גמל זכרון
 וכיון דאיכא שנים מפיק לה עד סופה פיר כפי שצדקות הכי אית קטור לא יש לו שנים
 מלמעלה ומלמטה ומכעס באותו שטח חוט שלמיטיחה ויש שמלמעלה רצועות וכתובין
 מעות אונתהו ואין צריך לקשרו לא מותחהו לאותו חוט והוא נקשר מאליו ומתמרח
 מאליו ופעמים יש לכסוד בתים וכולן נתמחים ונתקשים יחד וכן פי הגמון שנט דהמעע
 והא איכא שני דאיתו לולאות דאגדי עד שולו צדי דדי וגיב לאמרת אי דאפיקה דדי
 הט נמי דמיחייב דאיבעי שקיל ואיסוד געבר קחם איסוד שבת והא לא מיש למשתייה לרשיה
 לא מלמל שולו דאלמא צריך להויתרו כולו וחזין בדלמא שנים אי נמי אית לה דליכס של
 סומיה ואינן מקודים בלוי שוליו שנק את אשר התעללתי תו יד ית מה דשעיקת במי
 והמתם אותו תרנ ושעקוניתיה בלכאך לא יצי מעדך תרנ כי תיכל לא תשניק אולחך וכ
 תו צוקה בזוא עליכס ציה וצוקה ונער תל ושק שניר צפ הוואה בולמול הוואה חתול
 בחלומי באמת דלקו לה שונא ששה לו שנויע שנתות לא אל לב בהא שנתות
 לכל פיר ב' אעיינ' ב'ט במטות שנתותיו בהן עדי כאן לפי עדי כאן לאל פיר סמנס היו
 כשן שינים כמו שעושין בחתמת שן צרו חטבו שינים שינים שינים ב' שינים בולוי ויועאי
 בתוך ההין שנת ב' אהילות בים ובטאנת סהור אי זואה השונת כל מקום שהיה עולה
 באמ סיר משונת באדמית והוא מקום שאגד לשם היסבשת הסעה בצד רב פרת' ויכלו
 וכל עבאם בויקדא לכה אחרי מות פרט ויתרוצאן יצחק בן לעא דהמטי (בטאנתא דימא
 דקיסרי סליק פירי אחרל פו שם צפ לה שרפי) שיסה בו כלב
 שיסה בו נחש שסע השמועה בריה בפני עעגה הא עייז בע שוד פירא בגדהמפת
 לב אל בבתה אמור באפילה באשה אינו ולד וכי האי גוונא איה מתקיימת בעולם לא בגעניא
 מיצאת ואסודה באפילה ושמוז אמ סבר מתקיימת ולאחר העולם אסודה אכלב בעי אמר
 טריא מאיטע כל שבחמה תאכלן שסקר ב' גמל ד' הזב וב' לא יחסר בג באמת ב'

ס' ס' ס'

אנה פלגטא אמגוזי את פלג שיסקו פיר שקדים פיר אח אמרסקים עסתג בזכאות ב'

שסתמיה

בל גמל מי שאחזן שרא לה שושילתא ונאפתמיה פיר סר השלשלה:

אחרל פון ששע

ב' כלאים אינן אסור מיי כלאים אל טוי וארין ש' לא תלכט
 טעמא דבר שהוא שווע טווח ונוו פיר ששנא כך הוא כי הכלאים בג מידות הוא שוע
 או טוח או נוו שוע למאן שעיעות כמס תרג חלקת צוארין והוא שטורפין צמר ומשתיב
 זה עם זה ועושיין מהן לבדין ועושיין מהן כמו לבוש ותמן הלבדין אסור מסע שה' שוש' טוח הוא
 במסע או טורפין צמר ומשתיים וטויי אותו או טויי צמר לבדו ומשתיים לבדו (וחוד) ושחודץ החוט
 זה עם זה נותגם הוא ב' סנס או באריות או תכיפה במחט ולא מצאנו (למאן) הווא עקר לא בהנה
 שליקדא לבן גלך שנוז לבו עליו ונעול צבורי לחתות על אבין ומסר' איתובל' סבוך כצבר שהוא
 מסתכסך או מסתבך ל' אעזר הסיעה הנוז ללמד ופיר שודבר המליז את יס' מאביה שבשמים
 כלל מרחיק מלש' ל' ליש מעניך והדלך הואטונה הוא העקר ואפקיטו קרא בהלא מילתא
 גזיל שנים גדלים אלבעה דבליים בחללים הן כי חנטלא יקרא גריל ואין גריל שהוא עבות פתח

ל' אפיק

ושינוי אפי' שם תהא פיר' שם ממותה מיתה בה שם תהא שם תיתי כדפ' ובהא אל בית הגב' כל
א זה נשך בג' דסמך אין מקבל' ולא מקבל' עלה שמע' דוב' פ'ל כגון מי שמתחייב בבית' ל'ס'
ושמתי' ב'ת' ד'ין או נשא אט' הלעות כל'א משך וחזרבו וקבל' עלונו שפרע אילו וטומא בה'
אבל הטומא על חזרו בבית' ד'ין ונחייב שפועה ונשבע לאמור דב'ן ב'ל ג' ד'ס' א' עזר אופ' אס'
לא חזר ד'ל' א' עזר שפועה הוא פ'ר' בע' פ'א מתגמ' ד'י' שטא' הו'א' :

אחלפ'יך שן כל א' בקידושין בג' וחפ' אופ' בכסף אי כתב רחל' שן זה אמיט' אפ'ל'

רחל' פ'ר' שלתינוק יוס' החלב שחוזר מפע' שמחלף עינו' : שן שלמסד עי'ן בע' מעד'ר'
ב'ל ג' ד'ס' המדיר הוא א' בות' אעצ' עב'ן שינה פ'ר' משל' הוא כאדם שנת' אעצ' עב'ן שינה חזרו דא' ל'
למה נת' אעצ' עב'ן שינה הוא נמי כיון דנדרה ולא היפר' לו יוציא ויק' כתובה דא' ל' אמיט' לא היפר'
כל שבמת טמא חוץ מן השינים והשיער והתפורץ עי'ן בע' ג' ד'ס' ב'ל ג' ד'ס' המוציא י'ן וצ' א' בחולין
בג' השוחט במגל והמקנה צ'צ'ר שהוא שולט בו שינו' נוטות ושבים יבשים וקרוניות שלקנה
אור' שולט בו מהרה שני שט' דב'ים שלמד לוי' מאחזק' בג' דב'ט מעב'א ב'ל' כל' י'ש' י'ש' ל'
חלק אחיתכל אדם גבור בתורה וכו' ול' כ'בו את אח' וא' ל' ולב'ת קרת' לא טע' כ' עזרת הק' על'
ב'ל' י'ש' ובשעה שפ'ר' דוד' שד'ן למדו לכתוב שם ב'תפ'א ולק' שד'י באפי' תהומ' ב'ל' שט' מ'י'ן
שכמ'ר ו'ג' שפ'ת' וכו' פ'ג' מ'י'ן חלות ודק'יק' ב'ג' שפ'ר' ע'ן אר'ן ואח'ב ושע' תולעת ו' שבת' חל'ת'
מ'ט'ר ור'ת'יק' ס'ל'ג ס'ל'ת מ'ל'ב'ל'ת וחלות לחם חמ'ן ש'ב'מ'עור'ע שתי עמ'ר' ע'ן אר'ן ואח'ב ושע' תול'
ו' שבל'ג פ'ר' ע'ן הד'ל' כמות' ת'ג' וע'ן ע'ן עבות ועל'י נח'ל' ל' הזאת שלפ'ר' עי'ן במ'ל' ו' הזאות
שעל ב'ין הד'ים ב'וס' הכפ'ר'ים מ'ד'ם השער' ומ'ד'ם המ'ר' ב' פר'טיות שבמ'זוזה ש'מ'ע' וד'יה א'ס' ש'מ'ע'
שט' דב'ר'ים המת'לים טע'ל'ן כ'ב'ר' פ'ר' בע' מעל ק'כ'ר' ו' יהו'ה שט' כתוב'ים לצ'אים כאח' מ'ל'ב'ר' ד'ין
סוף ג' ד'פ'ר' מ'ית'ר' וב'ל' א' בקידוש'ן בג' דסמך כל מצות לא תעשה ו' מאיל' ס'ר' שט' כתוב'ין הכ'א'ן
כאח' א'ן מ'ל'מ'ד'ן ב' מ'ל'מ'ד'ן פ'ר' היה האחד למ'ד' מן האחד לא באה שט' לא לחז'יק' שא'ן ב'זה ד'ין
לא למ'ק'ל'ב'ד' ולא ל'ל'מ'ד' מ'ת' שאלו היה האחד היו למ'י'ד'ן כל' ח'מ'ר' מ'מ'נו בא' השט' לבט'ל' ד'ין זה'
ב'ל'מ'ת'ו ו'אמ'ר' מ'ש' לח'ב'ב' מ'י'ן ס'מ'כו הזורות שהיו מתעט'ן בשט' ו'ח'ט'י' ש'ש'ע'ל'ה מ'ש'א' כ'ח'מ'י'
ש'ל'ה ובשט' יר'ד' ו'ב'וא' מ' י'וס' ו'ה'ת'ק'ינו ח'ל'ג' שהיו מתעט'ן בע'ל'ית'ו ו'צ'ו'ח'ד'לו ע'ם שונ'ם ל'ת'ע'נ'ג'
עי'ן כ'ג' ד'ח' ב'ל'ג' ל'ב'פ'ר'ת' י'ט' כ'ש'ע'ל'ה נחמ'יה מן ח'ל'ל'ת' נ'ת'פ'ח'מו וכו' ע'ד הו'א' ש'ל'מ'כ'י' אמ'ר'

וזאת שנת תעשו שנה לשטים אש הקצה מאן קיבלמה בני ואנקה משגולתה וחמסרתה
ונשלתה יופיה ממנה את משלחה שט' בני ה'צהר זה אהלן וצויד' ב'ל'ס'ר'א בעוז'חת משחת
שן בכ' ג'ל' ד'ס'ר' תענות'ה'ן צ'נ'חו'ן ז'ע'ס' וח'חו'ן ו'ש'נו'ן פ'ר' כ'מ'ש'ן כ'ל'ה'ש'ו'ת' ל'ל'מ'ג'י'ד' ש'א'ע'ן
ת'י'ב'ר'ו'ש'ט' ש'ע'ר'ו'ד'ית' ע'ש'ת'ה' מ'א'ד' שן ב'ל' ח'ז'ר'ע' ב'ג'ל' השוחט לפ'ת' ל'ה'ש'ו'ת' ל'ל'מ'ג'י'ד' ש'א'ע'ן
ה'ו'ן כ'ז'ר'ק' א'ן ל'מ'ר'ק'ו'ל'ים כ'פ' א'ילו השט' בג'ל' כל' ח'י'י'ב'י' מ'ית'ות' ש'י'נ'ג'א' לא ת'י'מ'א' ל'א'ב'ו'ה'ה'כ'ו'
ב'ל' ג'ל' ד'ן כ'ל'ה'י'ד' ש'ע'א' א'חו'ז' ב'א'מ'יה ו'ה'ש'ת'ק'מ'ים ל'ש'חו'ץ' פ'ר' מ'חו'ד'ד' ב'ת'ל'ג' מ'ל'ש' ח'ק' ש'נו'ן ו'י'ש'
אופ' ג'ד'ול'ה' ש'י'נ'ת' ב'ל' ג'ל' ד'ס' לו' ה'ת'ש'ר'פ'ים ש'ל'ף' ש'ע'ה' ו'ה'נ'ח'ה' ב'א'ו'ת'ק'ל'י' ש'ל'ן פ'ר' ב'מ'ל'ל' א'מ'ח'ו'ד'ר'
ל'ב'ת' ח'י'ת'ו' ת'י'ג' ש'ע'א' ד'מ'ור'נ'ת'ה' שן ב'ל' ח'ב'א'ה'ל'ו'ת' ח'ש'נ'ע'ם ו'ה'ס'כ'ב'ו'ת' ו'ה'כ'ל' ע'ו'ת' פ'ר' ש'
ה'ס'ל'ע' מ'ת'ע'ב'ר' מ'ז'ח' : ש'נ'ע'ר' ע'י'ן'ב'ע' ק'ל' ב'צ'ר' ל'ב' פ'ר' ל'ח' ו'ב'ט'ג'ל'ת' ח'י'ת'ה' ש'ע'ר' ש'נו'ע'ר'ר'
מ'ן ב'מ'צ'ו'ת' ל'א' ת'רו'ס'ה' ו'ל'א' מ'ע'ש'ר' ו'ל'א' ש'ב'י'ע'ת' ז'ש'נ'ע'ר' ש'א'ת'ים ב'ת'ע'נ'ו'ק' ב'ל'א' ע'י' ו'ב'ל'א' מ'ר'ח'
ש'ט'פ' ש'ט'ים מ'וס'ם נ'ע'ר'ים ש'נ'ע'ר' ש'ש'ר'יה מ'ב'י'ט'ו'ן ב'ח'ו'ר'ה' כ'ש'ח'ק' נ'ע'ר'ים : ש'נ'ן ס'כ'ו' ב'ל'ס'ב'
ע'ן ו'כ'ס' ש'ל'ש'נ'ע'ת' ב'ל' מ'ק'ו'ת' ו'ש'נ'ן ש'ל'ס'ע'ל' ב'ל' לו' מ'י'ס'או'ת' ב'ג'ל' מ'ת'ע'ב'ר'ג' ו'כ'י'ס'א' ב'ת'ר' ש'נ'ע'ר'

ב'ח'

משני גילם ונמצאו ארבעה וזה הוא פיר' עשהו גד' לוסותלגן מוכזבן דגדפי' ברגל דיכעוה בנדח
בפ' האשה בגג' בגיה בדקה אחת אל לב אחא בר יוסף משג' דמרזוטלא הואי כנאן דאבר ליה חוטא
דכיתנא בגלימא דעמרא וטמקיה ולא ידוע אי אינטיק אי לא אינטיק שמרדמי וכל עד מתקין
לה לב אשרי אימא או שוע או טוי או נוד והילכמי דזוטרא מל' יתנו רחמנא בחזא מיל' כ'א
פיל שוע קרמישו טוי כילמו כוז טיסוסן בפ' לו טרים בגג' הריאה דשיעא ולית לה חיתוכא דאוש
בפ' במה אשה בגג' הבנס ומייתו שיעא דדנא פיר' דבר דגלפני בו החבית איתשעו כל עלמשא
כבר פיר' בעל מחעל בפ' כל שטה בגג' חמץ שלכרי כי תכש לך דשיע פיר' שהן חלקין
שע' את מספר החלום ואת שבד תל' ית שעות חלמא וית משדיה את האיש ואת שיו
שע' ואם לה כל שעתו ככד פיר' בע' סע' שע' שבד בפ' מומין לו משועבד ובעל גבר
גידו פחדיו ישורו תל' גיבדיה ושיעבדווי משבטבן ג' תנא משועבד ככנס בעל גבר פיר'
פיר' שהן גדולים וארוכים על הארלובה שע' לא בזמת ולא בשעוד נכאת תל' שע'
כדונג מפני האש תל' שועתא מקדם לנולא בכל לב פיר' תשתע לתשוע' שע'
בל גג' דפ' המדיה את אשתו וכל גל דם ולא נדריס שלא מצינו שועל בעפר אפר דמית מאג' פיר'
כך דאית דבר זה משלהוא אשה שנולדה שלא תגלה שיער שבאוחן מקום אינו מירלה בעל
מפני שדבר זה אינו מעכב בתשמיש המטה וחשודבן לחומרה במרט מפני הג' ומט' כריעות
שע' בפלי מתכות פ' יד' בכלים סג' בהמה שלמיכת טמאין שלשעם טהורין
בפ' גג' ד' א' בסופה שלשעם ושלג' ג' בפ' יוס הכפוחס בג' אסור באפילה וכל גג' דם מצות
חליצה סנדל שלשעם פיר' קלפי עץ והוא סגמין שפירט שע' בפ' א' ע' פ' שאם
שחבלה מביאה לדו שעמוס את המהומה תל' יד' שעמוסא ובתמהון לכב תל' ובשעמוס
ליבא שע' ימחאו כף תל' ישענן בענפיהון שע' על גלעד זקח ער תל' וכב'
שע' קחו צרו למכ' פנג ודבט ושין וערי שע' בפ' ד' במעשר שיע' פודתו בשער
מקמו פיר' כשהו במקומו בפ' ד' פ' איזהו שך אי ססיק בשער הדיול שקיל פיר' בשע'
הזול שע' התוך עיין בע' קלכאי שע' לא תשומן עליו ת' יד' שע' וכלבן
לרקח מאותו נות' שע' עיין בע' פלטיא סליק פ' ין אחל פ' ין
שך בפ' כל ששה עלבשרה יבש בפ' א' במשקין שפי' את הסדקין ומעגלי' אותו בפ'
אין מעמידן בג' בית יד' דילג' שייפא סס' לד' ין שך בפ' א' עזול אונ' תולין את שוין
את הכרשען ולא שפי' אותן בפ' א' בעידיות כרשיע בהמה בית שמא אונ' שוין ושפי' ל'
בטהרה בפ' כל העלמין שאפה לעורכה אסורה שיפה ובעיטה כבר פיר' בע' בשע' וגל' נג'
ד' הנודד מן הירק המטה ומעליסה משישופס בעיר הרג פיר' מל' ושפית יתק' בפ' יד' בכלם וכל' גג'
גסיף מאתו מקבל טמא משישופס בפ' המוכר את חמצי' הגדיל ללא ישפה בר' ג' בפ' במעלה אין מוטע'
לא בשפוי ולא בגביה פיר' לוקח הגיזר קורה שלוקדש ומתקנה בער'א ומה שנופל ממנו אם יתה' את המט'
אין חייב קרבן מעלה מן ושפית יתה' וכ' פיר' הגמל לא ישפה נקיין ושין ס' הא' סג' ומיחה חכר'
בו' בפ' א' בחולין בג' גטהור כל שעתי' ל' שוף קולות ששפה לרובה כבר פיר' בע' דקל בסוף דפיר'
כלל גחל אמת הטף בת' העמודים חייב משום מלחך פיר' הטף ביק' עמודים שעושה כ' לחלקן חייב מ'
מוחק וקח ממידה את הטריה יחל' יהודה ב' אונ' חייב משום מוחק בפ' א' שן את הקרקע שלב'
העמודים במעל שלקדן כמו שאמר שבע סנדל חייב משום מוחק א' ע' שאיט בונה ואיט סד חייב

בקיית

שפר בג' א' במוטה בג' שמשון בלעם חגרי ברגלו אחת דכתיב וילך שפי שמשון בשתי רגליו
דכתיב שמשון עלי אחי שפרן בג' בללאים חרל ואכוס השוכן מין זרעם פיל קטנם
שפרן כתיב פיל בע' ראון ויש מפרט חתכה שלשטר ויש בה צורתא דאיש ויש גמולט לפיכך נקרא
שפרן שהוא כעפוסות שלשטר שפרן בל' ד' השותפין עד דתקין שכוכא ובל' כותל חצר אחת
לנטפי ולא אחזיק לטפכו פיה כמ' ותיקדה שהוא מקורה ברעפיה שכוכפין מה ותיקדה בחצר חביוס
בא לצות לתת מרוב בתיקדה להיות כלמי ותיקדה נשפט' במרוב אין לו כח בל' לא יחסר בג' נכ
ואת מי רגלים התם בשופין פיל מים הנשפין מכל וכוונא ט' אבל השתנה קמא ל' כדתיב לא ישרת
אדם בעד כותל שלחבירו לא אם הרוחיק ממנו ד' טפחים וט' בל' ד' המותא וי' מוידם חנה ל' נ
שמעון במוצא שופין לר' הדב ששיעור ברביעית פיל משקין מאופן העומדין לשפיה כפ' נ' נ'
מי שפוחות שידרו עלק' גמלים פיל מים טמאים שנשפכו בג' ד' כלל הכשר הא' ולא יתבי תח'
מדיבא משום שופין הוא פיל מ' גמלים שנשפין מן הגג במרוב ב' ד' בפאה בזמן שהוא שפטי א'
בשע פיל א' זיתים ששופין שכן התבה שזיתים מבוטלן בטוב בשען יבשן שאין עושין שפין פ' א'
מפאס בישן כמין חוסט ובישע פ' א' בישע שהוא מבייש את חברו שעושה לפללים מחבירין ידושל
שפוט שהוא עושה שכן הלכה בישע אית רבש בישע ממש וכול' כפ' השוכר את הפועל בג' ד' עמך
מעשה אבוקה דרב אחא בריה דרב איקא הוה שפין חמרא לגוים פיל גוים שהיו לקוחין חביות שלין מיטרי
והיה שופך אותן חביות לכלית שלגוים והיה מעבירן הנהל בספינה ונתעקן בשכרו כדיום דיקים
ובג' נטול את המשפך אל להו רבא לנחון שפוקא וי' שפחתו חמרא לגוים פיל משפך כל' ששפין
בש החבית ושופין הי' ויורד החבית שפרל ודיקולה שפיל עין בל דקל שפיל ואזיל בצ' אווזא
עין בע' טף בל ג' ד' המו פירות מיא אשפלוה לארעיק' בל' יבמות בג' נפל למים אימור ג' אשפלוה
בל' אלטרטות בג' נפלה מיא הוא לאשפלוה בל' כלל התל' מיצבס הל' הגוים למיא דקמיה קמ' סגיר
שפלוהו בג' א' בדריות בג' מאמת קורח' את שפיל בשחלים ועוד שפיל לפימה שפיל אטויא שפיל
לפימה דקרא בהאשה ל' ט' בנדה חוששת פיל כרוסה ושימול' מעשה בל' העל' בג' א' אלעזר
כל שאין לה שימול' מעים בנשים בחלק בג' ג' מלכס הוית נקיס שימול' בורך ורהיט בל' ג' ד' פ'
בערבים קט' ליה בשימול' עד תהומא פיל שילם כספיות שרטיין ולמטה עד תהום א' א' משימול'
וכתיב פיל בע' שפר ולידתי המשפך תל' יהו שימול' ומשכנא ונגע בקצתו תל' יהו שפול' ב' אושע
תחת הל' חרמון תל' שימול' טורא: שפרן בל' בלאים הכוסמין והשיסון עין בע' ד' ש'
שפנין ותר' וסיס ועגור תרג' ושפניא וכורכיא וסנונתא בעתא דשפניא עין בע' ד' ש'
במיחה גסה כמ' הסיטונות ומוכרו תבואה פיל מ' ושפעת מים בל' משוח מלחמה ושפעת'
הקלגסין בל' ט' בנדה ושופעת שפפע בל' ג' ד' אלשר אמ' תולין ובל' עירובין בג' אומע ויורד
וכלה עד באמע פיל כל שהוא יורד יוסף רוחב ומלמעלה ייצר עד לאמע בל' ג' ד' שבת ברומ' רבה
משופעתהכא נמי בכותל משופע בהתקים פיל בג' ע' אי זהו היא קרחות מ' הקרקד השופע לחמו' ש'
פקה שלצואר ואי' ג' ג' בחת מ' הקרקד השופע לפנו אשד' הכסגה תל' יהו שפוע ב' ד' ש'
שפין בל' ג' ד' מגלוד אחא אסא שפנינה דיקא נמי דכתיב ויב' אסא את העלים הצעורות
אשר ביהודה פיל וכי' כל הערים אשר באסא והלא בניו תהיו לא שפנינו כ' יש לומר אלפעל שפנינו
א' ד' דיקא דכתיב ויאמר ליהודה נבנה את הערים הא' מכלל דערים הון מעיקרא שפע מ' בל' ג'
ד' האשה אל' אבי' שיפועא מאי' תיקן פיל עין לא נפל לא נדרע עמחא חו' אשפעת' עלתו ב' ד' נ'
ולא תשפין:

שפרן כתיב פיל בע' ראון ויש מפרט חתכה שלשטר ויש בה צורתא דאיש ויש גמולט לפיכך נקרא
שפרן שהוא כעפוסות שלשטר שפרן בל' ד' השותפין עד דתקין שכוכא ובל' כותל חצר אחת
לנטפי ולא אחזיק לטפכו פיה כמ' ותיקדה שהוא מקורה ברעפיה שכוכפין מה ותיקדה בחצר חביוס
בא לצות לתת מרוב בתיקדה להיות כלמי ותיקדה נשפט' במרוב אין לו כח בל' לא יחסר בג' נכ
ואת מי רגלים התם בשופין פיל מים הנשפין מכל וכוונא ט' אבל השתנה קמא ל' כדתיב לא ישרת
אדם בעד כותל שלחבירו לא אם הרוחיק ממנו ד' טפחים וט' בל' ד' המותא וי' מוידם חנה ל' נ
שמעון במוצא שופין לר' הדב ששיעור ברביעית פיל משקין מאופן העומדין לשפיה כפ' נ' נ'
מי שפוחות שידרו עלק' גמלים פיל מים טמאים שנשפכו בג' ד' כלל הכשר הא' ולא יתבי תח'
מדיבא משום שופין הוא פיל מ' גמלים שנשפין מן הגג במרוב ב' ד' בפאה בזמן שהוא שפטי א'
בשע פיל א' זיתים ששופין שכן התבה שזיתים מבוטלן בטוב בשען יבשן שאין עושין שפין פ' א'
מפאס בישן כמין חוסט ובישע פ' א' בישע שהוא מבייש את חברו שעושה לפללים מחבירין ידושל
שפוט שהוא עושה שכן הלכה בישע אית רבש בישע ממש וכול' כפ' השוכר את הפועל בג' ד' עמך
מעשה אבוקה דרב אחא בריה דרב איקא הוה שפין חמרא לגוים פיל גוים שהיו לקוחין חביות שלין מיטרי
והיה שופך אותן חביות לכלית שלגוים והיה מעבירן הנהל בספינה ונתעקן בשכרו כדיום דיקים
ובג' נטול את המשפך אל להו רבא לנחון שפוקא וי' שפחתו חמרא לגוים פיל משפך כל' ששפין
בש החבית ושופין הי' ויורד החבית שפרל ודיקולה שפיל עין בל דקל שפיל ואזיל בצ' אווזא
עין בע' טף בל ג' ד' המו פירות מיא אשפלוה לארעיק' בל' יבמות בג' נפל למים אימור ג' אשפלוה
בל' אלטרטות בג' נפלה מיא הוא לאשפלוה בל' כלל התל' מיצבס הל' הגוים למיא דקמיה קמ' סגיר
שפלוהו בג' א' בדריות בג' מאמת קורח' את שפיל בשחלים ועוד שפיל לפימה שפיל אטויא שפיל
לפימה דקרא בהאשה ל' ט' בנדה חוששת פיל כרוסה ושימול' מעשה בל' העל' בג' א' אלעזר
כל שאין לה שימול' מעים בנשים בחלק בג' ג' מלכס הוית נקיס שימול' בורך ורהיט בל' ג' ד' פ'
בערבים קט' ליה בשימול' עד תהומא פיל שילם כספיות שרטיין ולמטה עד תהום א' א' משימול'
וכתיב פיל בע' שפר ולידתי המשפך תל' יהו שימול' ומשכנא ונגע בקצתו תל' יהו שפול' ב' אושע
תחת הל' חרמון תל' שימול' טורא: שפרן בל' בלאים הכוסמין והשיסון עין בע' ד' ש'
שפנין ותר' וסיס ועגור תרג' ושפניא וכורכיא וסנונתא בעתא דשפניא עין בע' ד' ש'
במיחה גסה כמ' הסיטונות ומוכרו תבואה פיל מ' ושפעת מים בל' משוח מלחמה ושפעת'
הקלגסין בל' ט' בנדה ושופעת שפפע בל' ג' ד' אלשר אמ' תולין ובל' עירובין בג' אומע ויורד
וכלה עד באמע פיל כל שהוא יורד יוסף רוחב ומלמעלה ייצר עד לאמע בל' ג' ד' שבת ברומ' רבה
משופעתהכא נמי בכותל משופע בהתקים פיל בג' ע' אי זהו היא קרחות מ' הקרקד השופע לחמו' ש'
פקה שלצואר ואי' ג' ג' בחת מ' הקרקד השופע לפנו אשד' הכסגה תל' יהו שפוע ב' ד' ש'
שפין בל' ג' ד' מגלוד אחא אסא שפנינה דיקא נמי דכתיב ויב' אסא את העלים הצעורות
אשר ביהודה פיל וכי' כל הערים אשר באסא והלא בניו תהיו לא שפנינו כ' יש לומר אלפעל שפנינו
א' ד' דיקא דכתיב ויאמר ליהודה נבנה את הערים הא' מכלל דערים הון מעיקרא שפע מ' בל' ג'
ד' האשה אל' אבי' שיפועא מאי' תיקן פיל עין לא נפל לא נדרע עמחא חו' אשפעת' עלתו ב' ד' נ'
ולא תשפין:

סליק פיוס

המורק לתרגול בלב בגשמת שט ובס' א בערות בית שמי. אוב שורק נשפך בטקדה כל ל' חסור
 מרחיקין את המטרה נק' הירק כל לב הגזול בגל הלוקח ללב ובס' הגזול ענין בגל הנותן עמר
 לאכלה ולא לבישלה ולא לכביסה פ' שריית המטחן וכביסת הבגדים: שר' בס' בפאה
 וי זה פ'ט הנשר בשעת הפצירה בפ' מקום שנגו אולין מתחת השרץ פ' ט' הפירות הנזכרות
 (א' האיל) ומיחו בידם חמאים: ב' סכה אונתניה נכפ הנשר: שר' בס' מי שמחו העומדים
 בשורה הסנימרים פטורין פ' שורה הרואה את הפנים פטורה פטמין שלטורה (שורין) כנג' שלטורה
 פטורין מקדושת שמע ומק' התפילין שורה ללא בהספד שני יסור על אשים מנהגם אחר שקוצרין
 את המות עושיין ג' שורות שורה א' עומדין שם קרובין וישו שלמת שורה ב' ארובין וישו ואכלם
 בפ' שורות שורה ג' שאר הקהל והמקום הזה מעותד לזכר ומכפידין שם לסי כבוד המות ונקרא
 שורת בופים ויש מפרט' שורה א' כנג' האכל קרובין וישו שורה ב' מי שהיא בכבודו ובאחבתו:
 כחמתהו ו' פחותים נק' הטעם ופ' דשו כעמיים רואים את האכל שה קרובין וכל' ב' ג' לס' טעמות
 ברכה בטורה מי איכא ב' ג' דם ב' בטורדיין אין שורה כחוסה מי ואן אכלם ט' המוכין מי פצית
 דעבידא כטורה לאד עבידא כחצוסה כטורה מהו כחצוסה מהו רב אמי כטורה ושמואל אמ' כחצוסה
 כבד פירע בע חצב בד' ג' דם רפ' האמר לחסין כשור כמו כטורה מהו ב' ג' דם הרואה כחצוסה
 ירמיה מ' כשיר מהו כטורה מהו חתונה לא שור איך כבד פירע ב' ט' אגור לשורה ולמרטא ולטורדינא
 כבד טורין שורה ובר שורה כבד פירע בעבר שורה בפ' השותפין בגמ' כופין רומא טורא ארבע
 פ' הטיל בנין חומה ארבע: שר' כשיר מהו כטורה מהו פ' כמו השירין שהן עגולין
 בפ' בנה בהמה וכל בעל השיר יוצאן בשיר בת' יל ונקוד' ג' קדש י' שרין נק' ידיו הנטיעות
 והשירות תרין עקיה ושירי ידא הפאדים והתעודות פ' ל' לא ושירי ידא ויש רגליא ואוצר כבד
 ועמי חמים בלא ושמות חחי באסך וזשוי שירין בלמתן שר' השואן והלך פ' שרין
 שש טוב כל' מק' בנינו עין בע' כל' שר' בפ' ג' כפיה ובס' טרין בקל' בגמ' קטד' לטון כורכין
 בשירי (טון פ' כ' ט' שחלקן ונטל אמט ותמתי נקרא שירי לטון ופ' רין וזמא כורכין בזב' לשן קלמ'

ויש מפרט' שורה א' כנג' האכל קרובין וישו שורה ב' מי שהיא בכבודו ובאחבתו:
 כחמתהו ו' פחותים נק' הטעם ופ' דשו כעמיים רואים את האכל שה קרובין וכל' ב' ג' לס' טעמות
 ברכה בטורה מי איכא ב' ג' דם ב' בטורדיין אין שורה כחוסה מי ואן אכלם ט' המוכין מי פצית
 דעבידא כטורה לאד עבידא כחצוסה כטורה מהו כחצוסה מהו רב אמי כטורה ושמואל אמ' כחצוסה
 כבד פירע בע חצב בד' ג' דם רפ' האמר לחסין כשור כמו כטורה מהו ב' ג' דם הרואה כחצוסה
 ירמיה מ' כשיר מהו כטורה מהו חתונה לא שור איך כבד פירע ב' ט' אגור לשורה ולמרטא ולטורדינא
 כבד טורין שורה ובר שורה כבד פירע בעבר שורה בפ' השותפין בגמ' כופין רומא טורא ארבע
 פ' הטיל בנין חומה ארבע: שר' כשיר מהו כטורה מהו פ' כמו השירין שהן עגולין
 בפ' בנה בהמה וכל בעל השיר יוצאן בשיר בת' יל ונקוד' ג' קדש י' שרין נק' ידיו הנטיעות
 והשירות תרין עקיה ושירי ידא הפאדים והתעודות פ' ל' לא ושירי ידא ויש רגליא ואוצר כבד
 ועמי חמים בלא ושמות חחי באסך וזשוי שירין בלמתן שר' השואן והלך פ' שרין
 שש טוב כל' מק' בנינו עין בע' כל' שר' בפ' ג' כפיה ובס' טרין בקל' בגמ' קטד' לטון כורכין
 בשירי (טון פ' כ' ט' שחלקן ונטל אמט ותמתי נקרא שירי לטון ופ' רין וזמא כורכין בזב' לשן קלמ'

שרק

בם המצטע בגג וכן הגודלת אשר לא תעבד שרק על פניו שבעת פד
 שרק כשיז נמר שלפנים מעצמו אונן בחולום ומעצמו אונן על פניו כלות שניאות אחרות
 ונקרא שרק מיטע שדומה כמו שחוא טת כ הטוח בלש ארמי משרק כדומה ברזה שרך ומשפד
 כ בשבת יוצעה הוא רזון טיסול דגרי' בר' גג ואל עובדין בכסח' יעזור אול אף תבשיטי נשים
 לא אימא אף טיסולי נשים וכול' ובכ' במסקין ושושה אשה תבשיטיה במועד ג' ת' ל' אול' כשיטי
 נשים כוחלת ופוסקת ומעבדת שרק על פניה לא כחלולא שרק על פניה עי' בע כחל: שרק
 וכפ' לו טרי' בגג סימני העוף רחם זה שרקיק אול' יוחנן למא נקרא שמו רחם כיון שבא באו
 רחמים לשלם פל מטר אל לב ציבי והוא ליתוב אמידיו ושרק ררק וגמרי דא יתיב אארעא
 ושרק ארז משיחא שנ אשרק להם ואקבע' שרש בר' גג רפ' חזאע בפ' התולח ג' ב' ג' ב' ג'
 המוכר עבדו לגנים התשרקא משרשי ליה פ' דמי המשרד עמנו חשב' ל' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 לטיק לתת הדמים שחשב ל' והג' במעשר לתת ללוי בם גג דפ' המפקיד והאקא משרשי ליה
 רב סמא בר' רבא אל דהוה שיכרא חלא בר' גג דפ' מי שהפך כיון דלא שקל אגרא שרשי דקא
 משרשו ולית ל' בה פ' ל' רוח הוא דקא עכלי בהדיהו לא תשיב מלאכה ב' מרובה בגג' ש' ו' ו' ו' ו'
 מפת מה אמרה תורה טבח ומכר משלם תשלמו ד' מפת ששתרש בחטא פ' ל' כמון ותשלם ש' ו' ו' ו'
 ול חננ' פ' ל' נהנח כלולא אם מכירתו מכירה וכמה שטבח כ' הוא דגל' בר' גג דפ' האולח ג' ו' ו' ו'
 שנאבע באמת כך נשבע לטק' על אחת כמה וכמה ומאי טעמ' נעשה משום דאשתרשי ל' ל' ל' ל'
 מקום דינר' שרש' (החרוץ) משישרו' ל' משישלו' ושרשרת ושלשלת אחד הוא ש' ו' ו' ו'
 ב' ג' ג' ב' ג' במידות ושרשרת שרשרת ל' צ' עות בתקדות האולם: שרתוע בב' ל' ל'
סלוק פ' כ **אחל פ' כא** **שש** ב' א' במידות וטבלה שליש וטבלת קבועה
 בה וב' מקום היה שם אמה על אמה וטבלה שליש ב' א' ל' המטונה בגג' ה' טבלות שרשי
 דבית המקדש כיון דשישא נעשו באצט שישא כוחל' ומרמלא עי' בע כחל השלחן והדלפק שנתת
 או שחיס' בשיש עי' בע דלפק ב' במה מדליקין בגג' אם חיצוה ג' סיפמ' ל' בעיפמ' ל' שטא כמון
 ל' עת ברה וטש שש בהזק פ' ל' בטהרות על ששה ספיקות אול' א' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 בית הפרסותו שש ב' מי שמת בגג' אל דאן רבאשו אנסבה לצדיה חלא ל' שישא ל' ש' ו' ו' ו'
 היא אישה שפיר' במקומן: ששוכא ב' גג דפ' אל' עקיצה הוקק מעבר ששוכא
 אפומיה פ' ל' מי' חגב והוא שנתרבה והוא איילקמא כדסר' בע אייל: ששוכן
 ב' מי שמת האחי' שעשו מקצתן שושבינות בחי' האב חזיה השושבינות חזיה לאמע' ג'
 ת' הדברים נאמרו בשושבינות בם ג' דמסקין אל ל' מ' ל' שושבינותהו ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 ת' ולמען שושבינות ששוכן כעמית ברבש תרג' ירוש' שישין ברבש כטעם לשד השוכן
 ששל דמהדר לה למתא שושילתא כבר פירע בע שלשל בר' גג דפ' מ' טאחון יתב ליה
 אוטלתא דחקק עלה שם בהגיה דפ' הניזק יצנה וחכמיה ושושילתא דרב גמלי' פ' ל' שלולת
 היוחסין שלשיאים שרשרת זהב טהור תל' שילשן דדה בדכ' ל' אס' ל' ב' ל' ית' ומקב' אתקיק'
 ששן מ' צנאריהו דנוקות זהב תרג' שילשן דדהב ויאסרדו בנטהטם: ששמן ב' ג' ג'
 דפ' במה אשה וכי חזי' לאו שמנא גמלי' דדרי' מדי' ל' שקלה ב' השל' א' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'

מצע פירי צביר חתולה לאות דם טעם וזקוקת נקודתה והמלכה אין שדפה טעם ביקור הרב זאב
תחיה חסירי יט נמק בלחם זה שישא שרף כל גלדלם כייט מצרין כלם שורה שאינם שרף
איש סעודו פיר שרף טעם זה המאכל שישא שרף כל א בל א כל מיטת שישא שרף
ישבה על ז נגל שרף טעם זה המלחם ולו מחד האמרי שכל בטלום תגאות וזמא שרף חבותר וזשם
ששורין על המלחם כך שרף כלל השאש ונקה שורין מיטת וכלל שישא שרף
בל כל בלחם שרף שנטל מחד מראשיו טעם פיר סמל קטן וכן כח על פט קטריה סמל קטן למע
סמל גזול כל גל דל נמטן רבא קלא שרף שרף כל שעה בגל לא יסיק אלא דמי בר חמא בשד שישא
פיר סמא או סמל שעה נעני איסור מלא תיה לאיסור בעינה אקוד לבעת כעמנו בל גל דל זא
דורשן שרף שרף שרף וישם כל גל דל אחר דינ ממונות במי שמתו בגיהן שרף שרף
בשד שישא במ א ע פ בגל ארבע מדינת הכוס שמוז מחלפה ליה דבידען בודא שישא למו וכול שרף
כחא אשר שישא כל ס חזקת בגל חלן זמני דמותבת שרף שישא תוטר וקיימת וקא חזית מיטת
שרף בבל רב כרע סא ויתקתבן והשרף נקופי התורה ואין דמו מטמא כבשרו מלא
מדיבו המקרש ל שמוען ב יוחי אומי טמא הטמא ל אעזר כל יוסי אופ זה חזה שרף
ב המצא כרין בגל אין שרף שרף ליה תלדן פיר טחין התלד בטיט פאשר טחין המצא
העל בתוכו ארקות ד סתם מטמא כלל אין חנו גבלן טיט ביום טוב אלא נטלן מהעם
המלחם בשמת נהר סתם שרף כשן טיט ומכנין אורו משרב יום טוב וכו טחין פי התנוול בס
דל אין השופי את המועל באתר ליהוה שרף איהו מטמא כל גלדלם א בשבת בין שרף לא שרף
בל גל דנחלים מנספה איתתא ושרף קיימא כל השותבין בגל אסרצה השתא נמי שרף ליה
שרף לה כל אין נעמידין בגל והחומץ שרף וחתומה הוי חתום כנוך חותם כל גל דל
שדחה מר זוטרא חסידא שקיל ואזיל ואכל ל שמשיה זיל שרף טעם עשן טיחה וסממיה
שרף כל גל דל כיעד מצדין יתב דותא אכותיה ושרף פיר מחלוק הזבוב ונוכל מוכב
השמשא שלפחות במצדים בגל דל קשי קדשים תל אי זה כלוב סן קל לקר מקום הילוך רגל
כחם אמה אטו סתים סן קל לקר חמ דמסמ אלא אימא ומקום הילוך רגל סתים אמה וחמכל
מלמטה עד חצו אלא רב טחין בר יצחק ב מקומות הוחד לעמי וחל טל שרף כחם כל גל
טרפות בגל נמלה כל דחפייט חישמ כלל שרף לא חישין כלל גמנח אתה חל בגל חמוץ
במ רב אישי אפ תבג וקטו תמ דאשריק בל גל דתח מיא שרף פיר לא שרף כלל חמוץ
או שילה ויל דאית ביה חיותא סרף סטל דלת ביה חיותא שרף ונמל שרף כלל חמוץ
בגל אין עושי אלא רב חסדא שרף טייוא שרף פיר מים שלמעי אכטיוח שמוציאין אותן במשמרה
ושותן מוק לבין ויפס לשלשול ס א מותר לשרוק בשרף כלל בשמן בשבת וא לא דמתקן
המאכל טייוא מלש טוי נור כלל ולדברים במסח ומיחו קרבן מאי נוחו ל חיה בר רב אמר
דעמי סרף רב באי גאון זיל שרף כנו מוח וקלוב להיות רע והשוות שדחה לעמ נאמר
בלל ממיס דעיק אבך וחלקא פיר אעם מתמקים נקב מעם לא אם יגלם בסלן מיהא שמעט
סרבל וחלבות נחם גרים יאכל ונמלגס לבי ופך נמי דשישא כי נקלא שרף זון לשישא מלא
כמו הלשעם שדחוקן ומשתלשן וימי מתפללן אלא בעת כלל טלוי בגל נקבה קייבה
פיר ליה אפ רב כהנא שרף דמשא דנטק אבך דוחקא וישם כלל מלחין בגל הקוצר

אושמנה גמלא כיל נמלא גדולה במ גא דא חאשה שהלכה היא וכל המדינה בגא דספך כל המדינה
דאושמנה גמלא כולסא בט חרות דמולה כל מי שבעלה כשיעור נמלה כמו משל (אושמנה בג)
הטעים המשותפות מינה חרות כמו חורים ופגם בפ' בנדרים בגא נדוי הבאי ודילג
הדין גמלא שושמנה חוזא לך אגמלה עזל תל אחרמא לשושמנה עטלא : ששמה דשומני
קאמרת כבד פ' ב' טרומא והתן שוממין : ששן בר' מרת שער הסודחי עלי שושן
הכרה ערה פ' ל' על שער תר הבית המזרחי עורח שושן הכירה כד' ששד' דומין אורו ונולד בגלות
שהיו כן : ששן בצד' לכה במקדושה יעקב למנחה על שושן ערות לעגה שמסחה בלשון
שליש מכתם לרוד מכות ותמות לרודי כל אחד י"ח אף וכל אחד אולי יב אף לא מלחמות היו
ב' למדע בספק לכ לכס סב מיד חושב דויד פנחליך שכן שלמה אול בטק ערמת חטים סב לא החכמה
על למנחה על שושן ערות בב' ה' בצלמים האדם והקיסוס ושושנת המין ששפא ופרשו השמלה
תר בצל וירוש שושמנה ערות בשמלותם וילט פטו באדלותו תבג בשושמניה המחלעור
והמעטות תל כיתונת ושושמניה : ששורא בפ' הגזול ענים בגא גזל כרה הופיא ועבדינהו
שישורא לא קנ פ' ל' שאן כמץ אזור בפ' כיצד עולין בגא דספך הפסח שיטא איל בין מפנק פ' ל'
מפנק לאו בר עבודה הוא היל יכנס שאן שם חטר אינמי דקא גדיל שישורא פ' ל' אין שם בין ש'
שהתאה אול במלא כח מתעסק : ששורא בחלק בעש' סחורב כי פטו לשושמנה שלמד
תרי פ' מקום ששמו כן אמר זויפה שנים כארע ששורא בפ' ויה' ביום כלות מטה
ששורא דקנדילא פ' ל' תפלה שלתי סלק פ' לא אהל פ' ל' שות
ב' חוציא לו אה הינה שם מימות נביאים הלאשונם ושתייה היתה נקראת בג' במעילה הנשים
כחלה מועלן בה ירדו לטית אין מועלן בהן בג' ד' לולב וערסו שיתן מחוללן זורדין ע'
התבוס : שות בהנה דמגלה בהי שותא פילכא פ' ל' עם שמדבלת טווח בג' חוקת הצנים
בגא ג' ארשת אה לגולא תיסוק לכל שותא כי באחת ידברא תל בודא שותא ימלא אה : שות
ב' במה מלתיק בגא עלג עבדותל זילא בואח דשותא לא נסק לבני דקני בר' ג' ד' ד' הדר
מל שקבא ביום דשותא לא נסק לדינא בר' ג' ד' ד' הערל יתא דעבא רומ דשותא לא מגלינן
ולא מסודיק ביה פ' ל' בע אסתן : שות בפ' השוחט אחד בגא השוחט את עניסוכנת ר' יע' הנה
לא קטיא כאן בשחמנת ו כאן במעלות פ' ל' ריש שותת ויורד על היריכות שלבהמה ולא כח כאן מ' ה' ג'
הנמשכן ויורד דרך הכותל : שות עלף נטע איניש אדעתא דשותא כבד פ' ל' בג' זלף
שות בר' ג' ד' כל חללים איית לה שיתא לפהא בפ' ד' המועא תפל' בגא בג' הגיא שיתא דגור
ביל כותהו שקל לה בעשה שדו לה אדשא פ' ל' שיתא היע שדיתא והיא קורה כדמתיבג בעל
קורתי שות בג' הגזול ומאכיל בגא הגזול שדה היא שיתא דהו מייננו עלה ביתי פ' ל' שירתא
שחתא ה' מבלעת בשחתם טבש כלום במעדותם נמש אס תאדג ועד' ושקן עם המסכת תר'
במחנותתא : שות בג' ג' ד' כיצד עולין דומן כלל כלל בעל' ל' נ' כללים ושתי אומות היו בשושן
הכירה ד' פ' ל' יש מי שאמרין מקום היה בני בצד המין עולת שושן הכירה וש' בני' אמה אחת
במידת משה רבנו שעשה כלי הקדש והעמית חתי ויזבע בקין מזרחית צבוע בני' מנחם ואחרית
יורה בקין מזרחית דרומית ומסודר במחנות בכ' שתי הלחם בג' ל' סניפן ויש ש' שואב מידת צבועות
שלפף יו שלובב כ' מן שדבט היו שותת ומותות באותו מקום ובהן היו משעלין ונותן אומען וק' ח' י'

תב בם א בם בגם אבשלום דקרב רישיה לגבי טוביה פיל חזיראשו לגופו : תב
בז גלדפ ב דייט גלות אפילו הכי הוא מציעת ליה פיל דעכשין גלה לו כדמות מלאך הדיה משה
עברתיה ויתבבנה כי היכי דלא ליחוי ליה ולא ליבעית מינה בר גמ דפ שתי הלחם איתמר
לחם הפנים סיד עשיין אותו ל חננה תיבה כדויעה סיד שניטלהקיר העליון ושתי קירות שלאולם
מיק ומיק ולא שאר בהם אם תחתנה ושתי קירות שלחנה כך לחם הפנים מקפלין אותן ומעלה
בראשו מיק ומיק ספיע רוקדת פיל שהיא חדה מלמטה וראשיה משופעין ועליון למעלה למעלה
ובאמת נמוכה : תב בז גלדפ כלכתבי הקדש תרגמה לך חסדא ליכא דדב הוה בתנבורת
תבטש בז גמ דפ חתכלת ובסיף בדעו מסודש ד זולתי הפ שלתבטש בשמן לחוסף לה
שמן פיל נאמר בחבית בה גחל ברזל ען של מחבת בשמן ונאמר במחבת נפכים שמן פ בפ שלחן
והקרב המקריב בקרבנו (ל) מנחה פ עש בל לב עית ההקש והעג לוגן פ א : נאמר במחבת כבשים
שמן פיל במרט ואותה תצו וזה אפ תע שלהמזבח כבשים הינו תמיד (וכן ועשרו) סלת בלול
בשמן פנות רבע ההין והינו ג לוגן נאמר כאן שמן ונאמר במנחת נדבה שמן פי בפ שתי מזות
בלוג היה מודד לכלהמנחות גמ תל עשרו בלול ולוג למד על עשרו שטעו לוג דברי חכמי זר
הביתא בתורת כהנים במעורע עני דען : תבטש מולבש פי רחבת כהן גדול ותמיד שעהם
תמיד בלויס וחובה ורוחץ טומאה ושבת דען על יגל מוגל חביתסק גדול ומנחת טעם
יחיד וגל עעבה וטעוץ לבוס תבל בפ גיד הנשא בגי ירך והחמ בפ בפ בעלה ולמה
אמרן ללהמחמץ ומתבל והמדמע להחמיר מין במיט וכול פיל נוחן תבלן במאל שלחן
כען מילכלך אן כמון אן שאר מיני תבלך בפ איל עקיבה תבלן כדו לתכל ביצה קלה ורמיטה
תבלן שמות מין אחד זו משנה בפ ב בעלה פיל כגון פילסיל ופילסיל ארוך ופילסיל לב בפ כל
הבשר בגל הכחל ואי מתבל בתבל כוליה אסור בגמ דפסח בואן וקחו לכם תבלן למטה פיל (ב)
קינמון וכיוצא בו ובל לתבן שצטיט בפ גמ דפסח השותפין בלא הקצה יער וגע בלא לו תורה
כפ גלדפ הנודד מן המצטטל תכל הוא תבל יש בה משעא הרא ביאה מכל ביאות פיל ישבן טעם
יותר מאחרות כלום כל ביאות שלחתי ותפשתה זו מה הנאה יש בזן יותר משאר ביאות שלחתי
וכ פיל תועבה עשו שעהך תועה אתה הינחת כל ביאות שלחתי וכול בפ ב בעלכין לאהן אומין
לא בנבל ולא בכטר לא בפה כדו ליה תבל בנעמה פיל לפי שקול הילודים הוא דק היה קול מנעים
את השיחה כנס תבלן המעשי מין את המאכל : תבלול בפ אן מומין והדי בענו דק ב תבלול
חליון גם אי יגון תבלול לב חוסק בסידה נכנס בשחור ומסקנא מאי לשון תבלול שהוא מבלבל את
השן תבלולג דהייט בגמא ותבלוא ככר פיל בע בלל הנשבעת אה לב נחמק האי מאן דנתיב
מגלא ותבלוא שין בעגים : פי פ חזקת הצדס בגמ חזקת המאכל את הצית אמר לב יהודא האי מאן
דנקט מגלא ותבלוא פיל בתשובות מהא דגסו בפ גמ דפ המוכל את הצית אמר לב כל שעולין
לו בחבל הוי שזר שאם לו שיהן הפא דאמל לה חוזן מן האילטת ואין צה אילנות גדולים וביענים
וקטנים לב של שאבו ואין עולין ואמלן בחבל כמות דקלים שקבל שטען בה בחבל ושמן תבלוא
כדאמרי האי מאן דחזיק דנקוט בגלא ומבללא כי הוא מילן הוי שזר מכל בתוניס וקטנים

בפ המסקיד אבל מפני לו סתם ולא חזינו בכמה לקחו מוחס ליקח מלכו כחידויו ומשטנו כמו
שמשט בם החשב האמא ד כסף וכדי שיראה לתגר או לקרובו ואם התג עמו הוי יודע שחמץ זה
אע מוכר לך בל שאת יודע שאת שזה לא ק על מנת שאין לך על אונתה אין לך עליו אונתה:

נקדש במחנות תרשישין
ולערוך כסדר בפתב
יעניצני בצ תו
לערוך ערך שין
בערין בסוד קדישין

רנא יעישלע והתא כבד פיר בע אמתאי ובע יעיע בצ' במידות וצ' הויעאלו בג' היה מצנך
כחל התיכלשש וכותל התא חמש רנא בל ג' דפ כיצד מעלצן תא דאכלך חלצא פיר בוא
רנאטר צי כתובות וצ' שז' אדם בג' לא ישר הולכך לתראטראות לקרקסאות עלת
בם פ' א בע' לפקח על עסק רבסי בעבת בם א במגלה בג' אכלומן ושקרון פירוסו או תיאטראות
שלק בם פ' א בע' אקבוען תמ רב אין הולכך לתראטראות ולקרקסאות צי מג' איכא ובהית שחוק לנל
עמי ישחובו ישיב שעה או אומות העו שה יושבן בבתי קרקסאות ותיאטראות בב' רב
פיר פ' ודי סרוס הזג' טחמא אל יום תיאטרוני' היה ואלכו חכל לראות פיר בל' דונס קודין לעבילה
תיאטרן קרקסאות בתי לפאות וגימט שותי שכל תרג' וזמריהון דארתן למשתי מדיית בבית
קרקסיון תנאל בם פ' החובל בג' דסמך א ע' ל' חסדא וגמלי דקימי ב' גומע ב' לא יחפור
בג' מרחיקין את הסולם לב זספ' הווליה הקך תאל קני לך דיקלן ותאלן הויעין ויעין שיקבצ' ע
תאלס לוקר' וסיה' תאלס כבד פיר בע פאורא רנאם בם פ' בצכורות אין בודיקין
מן המתאימות ולפעם פ' כ' שיניס הגזלם העומדים בסוף הלתייס ששם אינו טראק המוס
בב' ל' פירכ' ודע תאומים בב' מלח הווי שניס טייס להלן חסר אחי עדיק' ו' לשע'
רנאן בב' ל' פירכ' ויתסרו עלה תאנא תאנה שהביאה תואנה לש' צ' עירובין
וצ' סכה תאנה כגדוגרית להוצאת שצת פיר שום הויעין כגדוגרית כסוג' חייב חטאת במיד'

אחל' פ' א סליק' א

עונש כרת בשלא הותרו בו ונסקל בשמותו בו
תרב בפ' צמה אשה שן תותבת פיר לעל ממנה שן ולוקחת שן שגל מאים אחר ומשיצה
במאמו שן שלכסך דברי חלל מותר לצי מתידי בשן שלמה וישב יעקב ה' ויתביע
תרב בפ' אוטריסות בג' הדיאה תותב וקרוס ונקלן פיר תותב השני ככוצע ומכסה
ב' ג' ד' מציאת גמטה ואל רב ססי הט ותוב' דמירסי ס' שמלות תרב צ' ג'
דמשקן מ' ד' ד' ל' ט' ש' א' ד' מ' ב' ד' מ' א' ד' כ' ט' י' ע' ב' ח' א' ד' מ' ב' ד' מ' א' ד' כ' ט' י' ע' ב' ח' א'
עולם עם בוסתה יתיבן בערך ואליצך רבעל ואיערך ותתכח ח' שייך בע' א' תרב על שמה
מאגחלל ורנ' ומתבב על ידי מורנחיה והגרם על ידי חרב ורנ' ותב' ע' ל' י' ד' י' ק' ט' ו' תרב
כהטאת שטרב קאן כמא דטעי רויח ומדיסטי בטוביה ככלב שבע על קאן תו חיק כלבא דהטיך
על טוביה בויקט' רב דסלך רסל' י' בואת תוהו הויעבא לרובא ק' ל' ככלב שבע על קאן

ה' תגא אל הקבה אם שמה תשובה אי קושלן פתרי וישם כתר מלכות בלאשה תר ושון תגא
מלכותא בדישה: תגרי אשורים ולטושים ולאמים תר י' וצל רב תגרי ואמפולין (ולשאלות)
תגרי בגל דל קונסי שרי ליה לעודבא מוצק למימר יודבא מלפנא אנה שרן לי תגראי בשירא
בל גל דל י' יוחסי שרי ליה תגריה דלא לישניך עם הארץ בל ג' דסנהדרין האי תגריה דרבי
לעמודא דביקא במ' הזא עליבאתו בגל לא יבטול כגניא ליה אארעא ומלמא ליה תגרי פיר
משכבתו בשדה עלקרקע ומכאה לו עסיקין דברי רבות דברי י' מלוינים ישלח תגרי תגרי
הוא יטה יסוד ויש מהן בע גר: תגרי בל בכורות בגל דסמך חמורו איינוי הנו מיא דחייית
מצי בלע שדגוהו בוגרא ס' כל כשן אגא: תר ונקר את קרבן תר י' משוכן מצי
תגריהן עלטדים סוסדים תגרי על תדין ושדים עומקס תגרי ותדין יבשין:
אחל פה תה בל גל דס' הדר תהובה טודעאי תה דבה ל' לעזר אל ל' קירא
מאי תוהא דל לעזר בכ' מדונה בגל ל' שמעון תחי בה ל' לעזר בל גל דפ' הגוול ומאכל
תהי בה ל' יוחנן ומי מקבלן שדות שלם בפני בעלדין פיר תמה תה בכ' א' בנדדים
בגל בנדדי כטדים הינו טעם כשהן תודין נודדין כשהן אטמאין ולביא עליה ימי נחלות
מתחילין בל גל דפ' נדדים ההוא דמתא לקא דל דסי א' ל' ברי תהית א' ל' למ' שרייה במ' דפ' א'
בקידושין א' ל' ש' לקיט בתוהה עלה דאשונת כיל מתחלט בזכויות ויחס י' ל' עשה אהא ב'
תר והוות תהי מן קדם י' כי נחמתי לי עשתיס והנחם עלה עשה בלמלמ' בל אחלי מור
גרות לבני הק' שמתו וכו' תה בל בל דל תהו וכהו ישבה הארץ תוהא וכהא בל גל דתעשו
דקא נמי דכ' תמטר תהא מקום מטר: תה בל גל דפ' ב' דיני גלילות קרנא בטיילא דמוכח
הוא שקיל דהוה תהי בחמלא פיר טועס הי' וידע אם יחמיץ אם לאו פיר גאון זיקא דמפיק אדם
מכומיה ומעיל ל' סופיה מיקרי תהא בל' ארמית ובת תוהא נקבהוץ שנקצי במגופת החצר
ומניחין פיה על הנקב ושואפין את ריחו שלם וידעין אם החמיץ ואם טוב בפ' לא יחמור בג' חנות
שבחצר א' ל' רבא לרב ארא בל אהה סוכ' וכהי ליה בקנקנה והא דלגלין בפ' שריס לכל פירב
דל: תהב כי עזר עולא אתה מסח ספוד שלרימו' תוהב מתוך פין עד בית נקובתו בפ' בכרות
ובס' סרא בס' ש' כהן מל' וחותרו על שמנחבו כשערה ותוהבו בס' דה בל גל דפ' או דב' ס' כ'
שכסחו טלא ותב לו בעמרו בגל דפ' חומר בקדש ונמצא מת תחוב בקרקעיתא שלפניו כיל דשין
בל' כלמיס אין תוהבין זמורה שלפ' לתוך אבטיח: תהום בפ' כי עזר עולא מתמא טמאת
התהום הלי זה מרעה במ' נזיר ואם טמאת התהום היא איט פותר גל מנא רפ' מילי אלא לעזר
דאמ' קרא וכי ימתמת עלן במחודרת עלן ולול על לא האדתם איזן היא טמאת התהום כל שאין
מכירה אחרים בסוף העולם: סליק פד אחל פה תוה בפ' שואבג'
א' מעמאין וח' תחתים בודך בשעה שהולך בדרך נעשה לבו תוהים תוהים בוי' ק' רפ' פרט' וזכור
וח' תחתים בודך ל' אבא בל כהנא אמ' חיתונה שלריך נפלה עלן ל' ל' אמ' התוה' מתוה תוהים בדרך
אל על אתר סלמית כי מהלך עד אתר סל' ליתבי מהלך בל גל דפ' מקום שנהא מאי טעם תוה'
בית אינשי ויחזי יעקב קל' תל' ותוה יעקב רנוך צבל דלמ' י' כי עזר הארץ שותה' נחמיה אול'
כמין תובא בהדין קבליא דמרב וקצר רבא אל כמין תווי נהל הוא צבל ושמ' תווי:
תווק במ' הגדה בכ' המולד את הספיע וכו' מי שמות בגל שיר קרקע אקנתו עת' ליה

שליש

לאהוי שייור ונקים שלגבי קרקע כל שהעול שלמה ישה טובש שה אילנות קטנים לאהוי שיד קצל
ציעניס קוי שיד וכל שש גדולים פ א כלי גדולי תמרים פ א תובלוא בלעז כמשמעה תובלוא
שהיא בגד שפולטיק תחת הדלל כרי שיסלו עליו תמרים ולא יטעבו בעטר פ א מן חכמי מגנתא
לפי שהדלקת גבוה כשדועק ללקוט התמרים מציאן מגל אחר ומשימין תובלוא אשהואסל ציעניס
עין ארוך ומגציהו הכל כנגד התמרים וחותכין אותן במגל ונוסלין התמרים בסל כרי שלא יסע לארץ
ויתבקעו ויתלחו תבין בל גדל המקצל בעינא דתיבתן אדעמי פיה שיהא לי התבן ששתה
בה לצל רתק אתה מכעס לעמלים עיין בעז יוחני ובע כרי בל גדל לא יחסור תבן קאחוי ז'
לבהמתן בתיבתא סליא פיה שהוסקד והיבאיש דיהו תבין צעל מיתות בג' הטורד כתבונם
שעצם סיה לתבינתם כדמחוס דמות עלם היו ששין בדיוקט שלבעל תבין בפ' באה לורד
אצל ג' ד' המועיא פ' לוח לביעתלם ולביעתלם תבוסה ממת אחד ל שקיבג אול מ' מתים
בסוף נמיד וצ' י' באה לוח וצ' ג' המועיא פ' לוח ואת תבוסתו ג' מ' לתבוסה אה ל' ה' לוח
ד' מ' קלח ושאתה ממערים ממערים טולעמי וכמה שיעור תבוסה ל לעמד אול נטלעפי
תוחה וחופר בביתוהן אצבעות צפ' תגזול עעיס בג' כותן צמרי ובניח צפ' האשה בג' הטבילין
מקולי רביעית שם בדם תבוסה דרצ' פ' ל' מפורב בשאר משקי שבגוף אינו דם שהנמש יוצא
בו ב' תבוסה בג' ל' יהודה ת' ל' איזהו דם תבוסה לעד ב' יהודה אול הרודג שיצא ממנו רביעית דם
ומ' ל' שמעון אול עלוב שהיה עלוב על העץ ודמו שותת לארץ ונציא תחתיו רביעית דם טמא
תבקיין בצ' ר' פ' ל' וזה אשר תעט אותה אל יור' זה וזה עתיד אחר למור באמתך
היה ל' הארץ אמות למדה הראשונה אמות עשרים ולחכאמ עשרים ולמה היא תבקיין תבין
צ' כ' צ' בג' בית שמי אול אין טט' מ' חלוקת אצל בתבוא גדמא דברי הכל מותר צ' בג' ד' לענין
וקדו ליה יס תבין בעל ס' ד' מעתה אין אמ' עליכ' מגל לחתוך בו עעיס אציוס ט' באב תששכח
וכשדורת' עעיס מ' היער אין מתיבשין ונשאלת בה לחלוחיות ומתלעין וכל עץ שיש בו תולעת
סוללגבי מצבא מיק ואילך מ' באב כל המוסין במשנתו לשנות מוסין מן הלילה ליום ששונה
גם צילה יוסין לו הקצה ימים עושר וכבוד וכל מוסין לא יש' כל הלילה יאסף כלל מחר של
אינו מבקש חיים שהטורה כל בה כ' הוא חייך וארץ ימך בל גדל שור שנגח את הפרח תבין מ'
ששה ז' לא שנה ז' פ' ל' חננ' ז' על שבעה היא שנשבעה כדקמי' בפ' או מגלחין בג' דמך הנזיר
מאי תבין אול ל' יתחב' בה ד' יהודה רבי בית פ' א' וודאי טובלת זו את זו ומי ששנה זו לא שנתה זו
בצ' ר' ב' ל' תולדת נח אף היא לא תבין פ' ה' הקטיש ולמה תנאון ת' ל' ולמא כע' ת' תבין
תבין בהרדס פ' ב' בללים בית שמי אול משיתב' פ' מ' משועשה לו עטבין ובית הלל אומ' פ'
שיש לו תולדות פ' ל' ל' ל' כגון שששין למתנסים והיא בית כניסת המיין וכ' ש' לשין תבין
ולמירפין ושמן בטיית הוחה ובלעז אסול לדאמרו בדיעות ועושה בה ד' תובלין ותולה אותה
באוק' ואול הגאון אוק' תופלות מלש תמירה : **סליק פ' ב' אהל פ' ג'**
ת' ב' א' באבות וד' שששין בתגאחלן ב' בע' העיר בג' וחכלא אול תנן התם וד' שששין
בתגא חלף אול וישלוקש ב' שששין הל' שהוא מוכתר בכתר שלמורה ראוי להדיגה בל' מגלח
ש' חלף קשרי תגא איכא בגרממיה שלמדום ב' הקוטן רצה בג' צ' פ' שששין מאי טעמ' קס' ל'

אם ירצה ל' שששין
אם ירצה ל' שששין
אם ירצה ל' שששין

שנתמאין אדם ומשקה ולא כלים ואדם ותחוטטט שון שנתמאין אדם וכלים לבן אה כעלום אלו
שבעל נדה זכר לגדנו דיט מן חוב שחמא זכר כמותו אבל עליונו שלבועל נדה אינו נטמא והבא
על הנדה עתמה נטמא אדם וכלים והכל בפאלו טרימות בגל פסוקת הגדרת תחוטטט שהיא
עלונה פיר תחוטטט במעי בהמה כשהיא תלצה שהיא עליונה כשנעמידה הטבח לנמחה בפ
ה כלים תחוטטט הצורפים טמאה פיר כל שיש לעורף ותחתיו כשנעלממו פיסקא שלזהבהוא
נוסל לתוכו ואותו כל שמו תחוטטט ואותה תחוטטט שמי גרוטי בחלק בגל דור המצול תחוטטט
שעים ושלישים תחוטטט לנבל אמעשים לזהמה עלונים לאדם בפס דפלה אדעה ובוילד בל
אמר זה הכהנים למה נענש מצרי עלידי שהקדים שמו לשם שלדודי ה' וישל מצרי אלדוד
תחתיו לאמר למי ארץ: תחוטטט בפ או טרימות בגל סמע העוף דוקטט שהיא במעלצא
מלך שלה וקדו לה ותחוטטט: סליק פו אהל פו תיובתא דפל

תובתא אוה הרבנים ז"ל כלהיכא דאמיר בתלמוד בטל דצלי מי שהתובתא עליו לגמרי אבל
היכא דעלתה בקשיא לא בטל דצדיים שלמקשה דאמרי לה היה בלידא לתוך בטלה שפלה זו
לגמרי אלא לא אשתכחה פירוקא בהיה שעתא ותלמי וקיימא והיכא דאקשיין תלמייהו אהדידי
בטעמיהו ולא מיפרק קשיא עבדין ליהא בדוכותא וכי הא בדוכותא ולא היטיב לאשמועי בהו
טעם ולפרוקניהו כגון הא דאמא שמוא ומודה לי מצא שאם מת על האחי להפא דאיה שאל
האונא והשטרות מן הממוץ שלמעשה לא בלא מילתא עבדין כשמוא זה פירי חננא בפיר
חזקת היתום בגל ולא למשה וצפ האשה שהלכה היא פיר פעם אבל היכא דקלע קשיא
לפי לא בטיל כחמדיה דאמר שיי בה דאית בה פירוקא ולא בטלה לגמרי ועלתה בקשיא
תורה והחלטה ע"כ בעלמתי: תחוטטט בל גל דפ השותפן תורה זונה פיר
דערוע: תורה בל גל דפ לולב הגזול נחלקה התיימות ססול וישנו בפ הגמל עעים בגל

אל כזה פיר תיימת גצא דהוציא דמתים להו לשני יודי העלה ומשון להו חר פי כל אחרי
ואחת כפולה לשנים ותאומה מגבה אם נסדו ההוציא זה מזה ועמדי כל אחד ואחד כשהוא
לשנים והתיימת שלה תיימת כשר ואם נחלקת התיימת הליה באילו נמדיע עליה ופסול
ובגל נסדין ויש אול אף התיימות: תחוטטט במ או טרימות בגל אחוזת דם הלביטה
או שאכלה הלדפני או תיקאו הינו תיה שלמעלה: תורה בפ הגזול ומאכיל בגל שטן
נהר שכלו תייר לפניהם מחשבי אף לפי נשנותבכם דאנפי ובמעלת איכה שמשול באגחה
אע כי בא ישראל דרך האתלים ל תיקרא אתלים לא התלים אמרו מה התייר הגדול שהיה מלקי
לפניהם בפם דהחדש תייר טוב קול התור עינס הייתי לעור תרן תייר הוינו למלכונא
דדמי לפמאי: תורה בפ חזקת אבותים בגל במה דצל אמו בחזקה אמר לב כמא כד אמר
תיירא דתרי והדי פיר כמו שהולך ימך בקר שלמחלישה בתלם אחד וחוזר ועושה תלם

סליק פו אהל פו

תך בטוליוס פ' יב בציחוס כרך חכשר אין השורף נטמא בגדיים בפם במעלה
ומעלה בת בבית הדין עד שיוקף הבשר פיר מלשון סהיתוך כסף בתוך כור ויתלכו כמים
שאמרו בפ סה גזול ונזי בגל נצל שלם והיתכונש לטר בל גל דם במה מדליקן חלב

לדב שמוז בר אחא אגב אסימא דבייתיה ט אתא פפק לאסיה עדתווק מילי טי דלי קדום
לחוי שדלא ייז ויחזיק בהוא אסקוסא דאקע לה דקיימא לך אקע ליה מטעמיה אגב מקרק
אגב מקרקע על גבי מטעמיה כלומי כיון שגבה הקרקע זכה במטעמיה ואין יכול לחזור בו ופי
תווק טס מקוס כדגרסי בל גל דב בנות כפנים לב פכא איקלע לתווק אמר איכא עורבא
הכא דניזיל לקביל אפיה דבנ מגנעא שושן אגב אסימא דבייתיה פיל אגב חציה שהיה לסוף בית
אתא לב שמוז נפק דב פכא לאפיה יעא לקריתו מרובה שנסחה שמבאלו מעותיו עד אותו
תווק בם גל דם כל היד יהודא ביוטוני דלעבא יתב פיל בחדלי הלכא יוסביס כלומי יודע
השטרות חוד בחוד תי תוונב תוון תוך בפס דפריה רוח תוונת פיל רוח דשח
סלק פיה אהל פו תחבול בם גל דם א בעז ובמחשב לעיס לא ישב
בתחבולות שמתקבעין ויושבין בידוח ועומדין שנים שנים מה ועושי מלחמה לשחוק בתחבולות
תחח בם אהילות בית שמאי אומי אף האשפות ועפר התנחח פיל מקום שאינו בתולה
אלא בגן ארץ חרושה שעפדה מדבקת בגלל וכשמנח לגלו עלה עושה גונא במהלך על החור
כדאמרין אין מי לגלס כלים לא בישיבה ובפער תוחח אפילו בעמידה תחל בפ הוהב בגל
מהי מהבה טמאה שתחילתה הקדש מסוף הקדש מה תמורה אפילו בטעות אף הקדש אפילו
בל גל דסוכה בחורשין ותחילת קא מיסלג פיל חמי קדא חוד דאוקימתא לגופיה תחל בם גל
דפ משקין כוורא תחלי וחלבה פיל תמליס שלא צושלו כל צורכין בגל דם אין דורשין אכול תוחל
ושרי קשיותא לבר פיל אכול תמליס ושרי גרעיטא אפמא דתוחל עין בעי אפמא
תחל בפ שרעיס בגל יועזר ליבלע תחלי חזרתא ברפומא דל מ שחחולאטמח
לה חבריה תחלי חזרתא פיל שחלים לבנע בב אלו קשרים בגל מקפלי ההוא גלמא דחכ
גלג שחא ואכל תחל וקדח ליה בם א ע ס בגל מפקח דאכלת תחל הוא ס בעד למי בפ המק
בגל תבואה הע ותחלי דבי כיתנא אין בה משום גול פיל השחלים הצומחים בתוך הפסת
המלקטם מתוך שדה פשות מהנה הוא לפסות לפסך אין בה משום גל ואם ישן שהג
להיתלט ולקח הזרע שלהן לזרוע כבוד מעתה אין מפסידין במסתן לגומיה ואסיר משום גל
תחלט במג איכה איכה יעבב ולמה קודם לה כפל שחלים דאון מרביץ בעהו באכ
תחלמי תחם בפ כישר הרגל בגל ואם טענת אול לצדחמדיא לרמי בדי חמא לא הוית ג
באורתי בתחומא בפ חזקת בגל ולא לאשדא א לצדחמדיא לרמי בדי חמא לא הוית ג
בתחומא פיל בבית המדש שהוא תחום שלמורה בפ גל דל כשם שהלים בולקין במה
קא מיכלך דבי עקידס סבר תחומין דאוליתא ור לעזר סבר תחומין דצנן ינקו תחומין
כבר פיל בע נק תחור הן לריב ומעה תע תר הא לתחור ולמעו תחיש בגל דפ
במה מדליקין תחש שהיה בימי משה בריה בטי עצמה היא וכול תחור בפ בנות כותני
הכותנים מטמאין משכב תחומין כעליון גל במאי מטעב דתחומין כעליון א ליג דאי איכא
ח עלגב ח ויתב עלתו מטמא להו פשיטא דהא דליס לכולהו אא תחומין שלבו על נדה כעליון
פיל עלתו שלבו חן מטמא מלמא אולין ומשקין אף תחומין שלבו על נדה אית מטמא מלמא אולין
ועלם שלם שח קדג וכו ולמה אמר כעליון שלזב ולמאמא כעליון הנדה והלא עליון נדה חזב

אובל שיתק וחד תוכל מנייה לספא דקלחבליה טמע פי סין מכאוצות משגיג (משש שאמיע
 הלשנה שחציו אוכל והוא אינו אוכל תכלת בל גאלדפ מי שמתו הוא קא גדלא תכלתה
 דל יוחנן שילוי קברי בל גמ דיצמות ותכלת עמלא הואי וממאי דתכלת עמלא הוא מלשש
 לתנא תכלת עמלא בפי א בצדכות בל תכלת ללכ וגמ תנא ב) תכלת שבה (לכ) שנה פיר
 שיש לה ו חוטיק שלצמא לכ ול חוטיק שלצמא העצובין בתכלת ואחד מאותן שנים הוא כ
 שפודך הן ואין עמלא ביום ידוש נני מתניתא מ ב) תכלת שבה לכ שבה מה טעמין
 דרבנן ודאיתם איתו מן הסמוך וזמא טעם דל לעזול ולאיתם אותו כלי שיהא עמלא ב) העצובין
 ותכלת ודאיתן שטהק עמלא עבוע בשש מינים במיק אחדון דלנאיש תמ א) חלאת) (וצש) (שמש)
 בבית המקדש לא עמר ומטותם שמע מינה תכלת וארגמן ותולעת שני שלשה עמלא לעבוע
 באינו ג מיטן זה פיר ל דנטבדבי יחיד זיעל בל גאלדפ ו יוחנן) וצביל לל מיט לה
 חבליה תכלתא דצביל פיר תכלת למה מה תכלת מוציא שצביל טמא קא מוציא מוציא
 שלצביל א אחיית בצל תכלת ויצטחובך תל ויתכלת בסבדוקן ישכן (צטח תל ו
 ישרי בתכלת תכרף בם כלאים התוכף תלפח אחת ושט בל גמ ליצמות ובל גמ
 דכ התכלת פיר קטר הוא והקושר קטר אחד בשבת אינו חייב ולעיתן חיבור אינו מתחבר
 עד שיטעה: בל כיצד מצדדין בגמ חיו לפטו מיטן וצירות בם הלכה א דצביל ג תלפוח
 ה תכף לסמיכה כשחטת תכף לשילת ידים בלעה תכף לגאלה תכלת תכף לסמיכה
 שחטה וסמך ושחט תכף לשילת ידים בלעה שאו יזיכס קדש תכף לגמ חס יחולצין
 אמרי פי ונג ל לילי עוגולא בלעה בתריה יעק יא ביום עיה בל גמ דכסחיס תכף לחילה עדי
 שריפה בל צ מידות מקום שמומין) שוחטין) ותכף לסמיכה שחטה בקדש ואו טגלחין
 תכפוחו אבלו זה אחר זה פיר קודם שיטעם ימי אכל זה מתלן מת אחד וכן עורבתיך
 ימי ובל זה מתלן זה מת אחרי: ותכרעך תכתקא דטגא שיינ בע שגאג בם כלכתב
 בם מימדות דל יוסי ל אבהו הוא יתיב אתכתקא דשגא ומשייף נודא בם גאלדע עד

כמה שטע דקא אתו קטיד להו ארבע מאה תכתקי: סליק פ רז

אחלפת תל בל לעזרה אול תולין צגל א) שור) אל לב חייב בדאשי
 האי תלא דבשרא שרי לטלטול דכוורו אסיה פיר יתד שלשן לתלות בובטר ופעמים אכולין
 בו חולתי אכלהען שתולין בו דגים כיון שהדגים רוחו רעוקטק אין תולין בו דבלי אחר ומסיחין דעתו
 כממ עעוקטק כחמת מיאוס הוא ואסיר תלא לחמא קט לעניותא כבד פיר בע סלת בל ג בעידיות
 טע שלמתכת שלבעל בתים ותלוי המגידיות וישט בם יב בלכ פיר לו אבנים אוטסי שצדוק
 או נחשת שהן בשביל המרחק לאולידין העומדין לשרת את בני חאדים ויודין בהן את דגליהן כדגים
 בשבת מגרדת דלספא בל המועיא יאגי לעשות תלוי לנכה ולכבדה ובכ טא צבלים כלתתלוי
 טמאן חוץ מתלוי נפש וכבדה בם השולחגט בנג תלוי התקין אמ רבא ותל לה עד דאמ הט
 פיר מפרו ותולו המלות ללוח ע דאמ א ע פ בנידה בל גאלדפ האטה אמ ל א) תולין מהטעם
 לפי שאין תולין כמוהו ישבעתלם שאין מדליקין וכבד פיר בע לפי: תל בם צ בסתובות

מתוך וקירבי דגים שנמחו כיל חלב מבושל תך בל גל דפ כי יע עול תע
תוך בר פיר נותן כדעו שה מבחוק לחופו ויש ששוק תוכבר ומדמין לו וחמש
לל תכבדא בל המביא שיני בגל בכל כותבין הא דחק תוכות והא דחק יריכות פי
שהחיקה כותבה בדחקק יריכות והן מקום הדיו רשימת הלכת שמושך הלבלו על
והא דחמ שהחיקה שינה כותבה כשהחקק מקום החלק ושאר מקום הדיו בולט
כמות שהוא ואקטיין וחסיקות תוכות אינה לתיבה ודמינה לא היה כתבו שלעין
אומ פרט שטח אלמ בולט והא דינר זהב כשטובע אותם צמטבע החלק שבתוך
והאות בולט וסלקיין בדניל זהב דבולטות הדיכות ולא צריכ זבב דהא שלח היה ש
בולט שהיה מלח מאחלין ודחה מקום הלכת בליכות ובולטות מלפנו ודינר זהב היל
ותוך החקוקות כלל דמילתא בלדבר שנעשה מעשה בליכות עצמן בין חקיקה מ
האות במקום חלין בין בחקיקה מאחלין ובליטה מלפנו לתיבה היא בפ יש נוחטן בגל
לכסין כלתוך כדי דיבור דמי בר מעל וקידושין בל נדלים בגל נידה אשתו
כדי דיבור כדיבור דמי חוק ממגדף ועל ומקדש ומגיש פיר לעיין מה דירקאמו
למדידי בתר דקדש איהו איהו לא ילן א על שעיסקין באותו עיין וא על
עדים ותקדושת על נמי כיון דאתפס דבר שלעל מלתי דאייחייב ליה ואסיד בה
דין מברך השם ודין נותן גט לאשתו אף עלפ שחזר בתוך כדי דיבור אקולה לפת
בגל גנב עלפ שנים תרי ותוך כדי דיבור הוי חד כדי שאילת הדב לתלמיד ותינ של
וחד כדי שאילת תלמי לב והינושטם עלך ל בפ יועא דוס בגל בתיא שנה איבע
זמן כלסע זמן או למחל זמן פיר תוך זמן שנת יב לכנוקת ושנת יב לתנוק בהבגד פ
כלי חרש מטמא כלי קיבור וכל שאינל תוך בכלי חרש אין לו אחורים פיר כלכלי שח
מטמא מאחלין תך בפ כי עז מצלתי בגל שלהירקת אפי וואו יתב אש ת
תוך תוך פיר כשנעצשלת הקדוה בסוד זועקת תוך תוך תכא בפ עלבפ
בגל לא יפחתו לו דכולי עלג תרי אורכא וחד בתריסין לא מעט לפי מה הוא מעשה
נחמי פיר זה המעשה מסורש בגל הנדה כל השוקל את הפול קרבו תכא קמיה
תרי כמי ודלוח לתבא מקמיה וחד פיר צופיה לאחוריה בס כיון נעדר כן בגל
אין אתבא דיש גלותא סמכין בס הבא על צמתן בגל לא יבטל חייבי דמי אשח לעה
אש מקשטא ליה תכא ומקשטא ליה טמא דכא אפי מקשטא ליה תכא ומחלל
פיר שולח תכרי כסגל דצבא קמ מאי אליג תיכי תיכי חיללתא כבד פיר צ
תכך כל אמ ל עקיבה מקק ספריס אמ ל ר יאזיה מקק דספרי תכך דשיחוי פ
שניעות ספריסין כשהן יושבין בקופסא ימים רבים תכךל בס חלמוון
הא תכלא דנפל באי ציפתיה פיר וטלתי תכלל בפ לן דצדיים כסמח בגל ונ
ימים אמ אפי אבין סבלא ליסטי האי מילתא כל אף עלפ שאמרו בגל אמרי
דעלמא תכלי לזבתתא פיר המלומדת להיות שפוחה אצלנה בטת תכלל ב

כל העיון האמורה בתורה ירוש' בג' החולין ב' מנדה מאי טעם טעה היא תורה שאל
שאל בשר לפיכך אין מנדה ב' אמרו או אכלת חלב בגמ' י' ע"ר ב"ר משה זה תלמוד ירוש'
אפ"ל משה ת"ל ולתורה שאל י' יוס' ב' יתורה חומ' י' כולאפ"ל תלמוד ה"ל ולתורה שמענו
מז' יוס' ב' יתורה שקראת בתלמוד אינה הוראה כמאן אפ"ל היא דתבא יצא שרץ טמא
וצמדע טהור וצמדין ב' הוראה עמאל יוס' ב' יתורה היא דא"ל קראת התלמוד
אינה הוראה ופ"ל טמא א"ל רב הל"ל כל יוס' ב' יתורה היא דא"ל קראת התלמוד
מיזמא טבא לתורה פ"ל ב' שתי שורות ב' ב' יוס' טוב ל"ל לא הוה מוקים אמורא כל"ל לא הוה חרש
אפ"ל בצל"ס שי' שאובות שני' וכלשק' לולת' מכלל דטמא ליה דשכוי י"ן אסולין לקרות
בתלמוד כי הוראה היא ופ"ל ר"ב לא הוה מימנע לא מן ההוראה ואמרי"ן ולוקים אמורא
לאשמוש תלמוד ולא יורה ופ"ל כל היכא דמוקים רב אמורא לא סגי ליה בלא הוראה כלומר לא
יתב' לרב להשמיע דב"י תלמוד בלא הוראה ב"ס גמ' דפ"הישך מקרא ומשנה תלמוד הלכות ובגדות
ב"ס גמ' ד"ל או מצאת הו"ר ר"ן למשנה יוס' מן התלמוד בחלק בגמ' י' עק"ב אומל"ל ע"ש או
בע"ל תלמוד וטוב לב משנה ת"ל או בע"ל משנה רבא א"ל איכא ב"ס גמ' ד"ל משוח מלחמה ה"ל בחוץ
מלאכתך זה מקרא משנה ותלמוד ועמדה בטלה לך או מעשים טובים אחר' ובצ"ר ביתך ב"י
ודרוש וקבל ש"ל ב"ס הגדול ע"ש בגמ' ע"ל לא את הק"ל ולא גזילה ועושק אבידה ומק"ל ישתלמוד
ישתלמו קא"ל מור דמי' שגמ' ישתלמו מן היה"שין ד"ל פ"י מ"י שיהי' קרא י"ש תלמוד
קאמינן דנכתב קרא והשיב את הגזלה א"ל גזל או אתה ע' ע' אז את אשר הפקד אהו או
אשר מצא מרבתב דחמנא גזילה ועושק פקדון ואבידה שמע מינה שהיו רשעים משלמין
ק"ל ב"ל גמ' ד"ל מי טא"ל הריע נזיר ושמע חבירי וא"ל וא"ל ליה תוב לא שבקת רוחא
לתלמודא תלמוד ב"ס בקיחוש' בגמ' כל מצות הא"ל כלת"ל חכמ' שא"י עומד
מפני רבו קרא רשע וכו' ת"לם ב"פ בכלאים בית שמאי אומ' עושה מלאכה שלשה

תלמים שלפניהם פ"ל תלמים כמ"ל בתלם עשות סתוח מן פתוח תפתח תלמוד
ב"ס גמ' דברכות ובל"ג בקידושין לעולם ילמד אדם את בנו אומנות נקיי' וקלה מאי היא וחטא
דולמיותא כ"ל מחט שלפדקית שאינה שלכפירה לא שמא ח"ן ב"ר אתה קלעים ודיקה ה"ל ב"ת
ונקב שלה צ"ר והיא מחטא דתלמיותא ולמה ילמד אותה שהיא נקיי' וקלה נקיי' מגז' ל
וקלה ל"ל בה חסדן כ"ס: תלסר בב"ר רב פרט"ל ואתחנן ח תלסר: תלע
בילגדנו וקדשה הקדיש אתיראי וסלעת יעקב למה נמטלו ישרל בוטלנת לומר לך מה תולעת
ח אינה מכה את הארזים לא במה והיא רכה ומכה את הקטן כ"י שר"י ל"ל לא תכלה שבאמת
נמשלו בארזים שנה הנה אשור ארוז בלבנון תלך תלפיות תל שהכל הכיור: שהכל הכיור: שהכל הכיור:
מתפללי' עלו בברכות גונה ירושלים בקדית שגמ' סורס סבת שלום על עמון ישראל ירושלים
בסלה ל"י דו"ד ובונה ירושלים ב"ס תגלת השחר ירושלים הוא הי"ל ל"ל הי"ל שכל הפנים
טות"ל תלע בא"ל בהדוג פ"ז בע"ש התול' ש' סימני טומאה והכונה את המורה
לעבידה צ"ד שבר' בלא תעשה דכ"ל השמר בנגע הצרעת למא' לתעביר ב"ר
תלשכרו בחלק בגמ' דור המבול כול' חזרו בתשובה חוץ מותלשמי פ"ל

שזרעו וצומח פריה לפחות משלש שאיט צומח פריה תלקח חלבה בלג' ישמעו והיא ^{הזדשען}
כמיני עדשים והוא מר בתחילתו וכששורין אותו באים נמתק: **סלוק פ ט**

אחל פ י תם בל גל דס מי טאחזו קורדיקוס לית תמא יחידאה פיה טוס שאין
לו גל אהאי יחיד תם בל גל דס הזהב למרמא תומי לסרבלא פיה לית רצועות לסרבל
ולתקן לו רצועות וראה יפה: **תם** שלחו מיתם פיה מארקיט לבבל: **תם** בל גל דפ
ביעד משתתפין בתומין אלצע אמות הדם תימי פחות מארבע אמות הנה לא תימי בל גל
חבית והעלה מודה ל יוסי בעריה פי א עג דאמל יוסי על העזק להדחיק את עצמו מודה ל יוסי
דממש עפר ליה איהו הדיק על המזיק להדחיק והטא נגי דפי משיחאי ידיה נמל מיא עלתחטן
איהו ממש עפר ליה הדיקא ועלה עליה לתקן דתימי והדר נפלי ס א דפסקי והדר נמל פיה
דלא נמל בהליא מידיה על התחטן לא איהו טעל היכא דלא אי פחותא מעשיכה ואחל מייא עד
דמטן מקוס הפחת ועלי עליה: **תמא** בכ ג' חולין ותימא מהו אמרצא לא ידע השי גל דעין
טמול מיחייב לטחלו ע' **תמא** פורהו הגולל וט' תמא הוא ערבא: **תמא** בל גל ג' מעשדות
המתמיד ונתקמם במידה עין בע סרצן: **תמא** בל גל דפ התבלת המטיל תלול לסרדינו
בדושלס איט לא מן המתמיהה: פיה תמא עלו בני אלס אותן שאין יודעין שמיתר תימא אימא
איסורא ליכא: **תמא** טאה ושערורה תר' תמא וטנו **תמא** במלך דלן טריס

בגל נסלה ותמא חייטק פי עלי: **תמון** תל צייס ורצו שס צייס וטבא צייס
תמחור בפיו בלנס כלכל עין שנחלק לטנים טהור חוץ משלחן חלכל ותמחור המת
פיה קערה גדולה שהכח לאחלת מקוק יט לבני אדם חטוב קערה גדולה ויש בגוזה שלקערה
בגולת מגולת וחמין לקערות קטנות בטרך קערה גדולה ויש בה כל מיני מגדל ומה מיני מיני
הוא זע ציבול זע זמרא וכל בשמים וזנים ותל למיטח לצוהו מי שיש לו חמון שתי סעודות
לא יטולק התמחור התמחור נגבה בגל ומתחלק בגל ככה ככה מתכות פ' יד בלנס
הסוכך והמסגר והתמחוריות כנס קערות קטנות יש לעול והוא ל ראש העול והוא חלק על צוארי
השורים בל כלל גדול אמרו בשבת בגל הדיקע טאה שבת ובלל כדיות בגל האוכל חלג כגון
שאכלו בשני תמחורין וי יהושע קמא דאמ' תמחורין מתחלקין בכ אמרו לן אילת חלב ודמ' בל
כהן משוח אמ' ל יהושע שטעמך באוכל מזבח אחד בל תמחורין בהעלה אחי טאה חייב
על כל אחת ואחת בל א' ב' המודר ואוכל עמו על השלחן אבל לא מן התמחורין אבל אוכל
הוא מן התמחור החוזר בגל אמ' ל יוסי בל חיי חנינא מתמחור החוזר לעל הבית פיה קערה
לדלה שמשויבין בו כמכל לפק האורחין ואם שמו אותה לפניו וזן אוכלין בן ביחד שכשבן שנת
מרובין בו מאכל ונמצא זה מזה אבל מן התמחור החוזר לעל הבית מותר בכך היה מעשה
שלאחר שסדרו לפני האורחין מבשר תמא אחד לעורך בעל הבית וזע בללן ומחורין אותן בשביל
כבוד לבט כל אחד אם רוצה לאכול יותר ואחר כך מחורין אותו לפני בעל הבית ואם רוצה לאכול
ביחד המיטח ומחורין מאותו יס' לאכול שלא הושם בו כחילה המאכל לערס בל בטה בגל
מוליכין ואס' ל' אס' והמחורין: **תמרה** בל כל שעה בעולשין ובתמרה גל לצה
בל ברהע

תמצתה שמה פיר קדוה ויש אולי מרחו : תמצתים בזר לב ויאמר אלהים הי אור הדליל
ולנס לידע היך הוא קובע תמלוס בלמד בי מלאש צורים היה חוסר וזרד ומצקט ליר
תמלוס פיר הן השיתין והן השמות והן היסודות : תמצן בס גל דפ המולד את הספיט
קב וחצי קב לטע תמין ועולמא בס א צפטה ובגג במידה תומן וחצי תומן ואפילו שכל
פיר טמין קב שתי חצי קובע שמונה וס' תמט : תמצן בל וג דפ מומין תמא הדיויר יחליפ
וחתמו תינין אתמו חפץ פיר דלת לח ריסי עינס כללי תמצתמא בס ערב פסחיס בגל
ואפילו עס א ל יחנן תמנתמ קדמתמ דהתבצ פורי דחות יתרה עלדא רוצע וצמ מעש
לביעה לפסחים פיר מידח ובה משעלין לביעה כלומ מה שיתר עלדא הוי רביעה בפסח :
תמצת תמרי מקמי טמא כ נדגלל ליקלא פיר האוכל תמריס אליבא דיקנא שובלין הגוף כמ
לאין והאוכל אחל סעודה מחוקק הגוף כמו הבריה לגר לטעין בע נרג תמצתמא דחוטטות
צבר פיר בטח פ' א תחילת ביכורים טלכל פידות כשנמסילן לבטל פידותה קולין אותן בל אדמאי
חוטטות צן לתמרי צן לשאר פידות בג אילו הן הלוקין בגמ המקיף מאן דאפיל תמה בצרבל
לק פיר דרך בע אדם לחול תמרי כשה בצרבלא ומס אפלט אדם סס ומינ מעושה מייוד
שיתרה בו ותייה חייב צמלקות זית שמן וצבא תר י תמרי וחלין כדבשא תמצת תמרו
ואצוות וקטנס פיר תמרות הן לולב בעסד וחולבן אותן כשה רכין משום ד אדעתא דהט
לח לך מצדן עליה בורא פיר האדמה אכל לולב גפנס קלאו אדעתא דרובי נטע לון מצד
שהלולב וכבר פירע בע עלך בס לב בשביעות תמרות שלהן אסדות פיר היצק קודם שהמ
כסח דומה לתורה כדאמרי נקטס ראשו ועלוה בו תמרה בצד במעשרות רכין גמל אול
תמרות שלהן ושלחן ושלמו לבמצי חייבות במעשר בס יא צמלעשר בפדא מין מין
ביוקרות ולם בתמרות פיר כמין גרמים קטנס שיש בדאש האוז : תמצת כס פ' פיר
מברכין בגל והוא אולי מייאמץ מצדן על המגמר משתעלה תמרתו פיר שטת צפלה
בגל הכחלאין מנחין כלי תחת הבשר ער שיכלה כל מצאה אדמזמית שבו מנא ידעין
מר אטרא משל דרב כסח משתעלה תמרתו פיר כגון שיעלה מן הצפרעטן נולה והולך וגמ
שחות שותה הוא בצ אמר להן הממונה בגמ בית אצטנים היו יודעין לפסס כחות ולמ היו
יודעין לעלות עשן כמותן שאלו מתמר ועולה כמקל והללו מסעע לכמן ולכמן צו גמ
דכ אמר להן הממונה רב אולי אינו דומה תימור שלמה לתמרי שלפנה תימור שלפנה
כתמור ושללו כמין תמרי שלמה כפסע לכמן ולכמן תמצת בל גמד פחמזים יין
מאישנא דטו תמרי דמירגלה דמילן לשל משום דדארמא צי תפי פיר גלגל עס פ' א
מפני מה עפעס שלמה מן העין שלתמרי עפעסן עלהעין ומכסין את העין מפני שעין
צדק של תמרי ואלמני עפעס היה העשן מלעורן : ומליראה בעפעס שוס בצמור
קרימא : ועל עפעס ילג ועל תפחה טולמ טמא : סליק פ' א חלל יא
תן בסהמכין בגל כופין גם כי ילגו בגים שסאין פיר גם בויאם בגים אס אדמה
אם כי יאמ ינוי התלמוד שרה חקב ומס לא יתעסק אלמ המעט ויחל ממשא מלך ושלם

